

Giới thiệu Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu

Câu nói đầy dứt khoát nhất trong truyện Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu của tác giả Diệp Phi Dạ, đó chính là "Một năm sau chúng ta li hôn, không làm phiền nhau nữa"

Sở dĩ Quý Úc đồng ý kết hôn giả với Hạ Quý Thần là vì cô tin tưởng rằng người hoàn mỹ như anh tuyệt đối sẽ không yêu cô.

Diễn giả thành thật thì không nói làm gì, một năm trôi qua, đừng nói là li hôn, ngay cả chia giường cũng không thể.

Không thể chọc vào, cô bỏ chạy có được hay không?

Quý Úc xoa eo nhức mỏi, bỏ cửa sổ trốn ra khỏi nhà.

Khi cô đắc chí cho rằng cuối cùng mình cũng chạy thoát được kẻ ước quân hôn thì hôm sau, hễ đi đến nơi nào thì nơi đó đều có người nói: Hạ phu nhân, Hạ tiên sinh đang ở nhà chờ cô. Liệu câu chuyện ngôn tình sủng này sẽ đi về đâu? Mời bạn đọc truyện và tìm ra lời giải đáp nhé.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Sự Tội Tệ Của Đại Thần (1)

Buổi tối hôm đó, là anh sao?

Từ lúc mười tuổi Quý Úc đã ảo tưởng đủ thứ chuyện, thậm chí còn nghĩ ra hàng vạn cuộc đối thoại với chàng trai mình thích, nhưng cô không nghĩ tới, khi đã lấy toàn bộ dũng khí đứng trước mặt chàng trai mình thích, câu đầu tiên nói với người đó lại là: "Người đàn ông buổi tối hôm đó... là anh sao?"

Hạ Quý Thần rũ mắt, tư thế đơn giản dựa cột điện, nghe đến chuyện Quý Úc hỏi, lông mày liền chau lại, lông mi hơi run, ngay sau đó ánh mắt lóe lên, khôi phục trạng thái lạnh nhạt như thường.

Nếu không phải Quý Úc vừa thấy được sự thay đổi nhỏ ấy của anh, cô còn tưởng anh không nghe cô nói, bèn nhìn người trước mặt chờ đợi câu trả lời, nhưng lại thấy thiếu niên không hề có phản ứng gì gọi là muốn trả lời, cô đành phải mở miệng, tuy vẫn là câu nghi vấn nhưng lại mang vài phần chắc chắn: "Buổi tối ngày hôm đó chính là anh, có đúng hay không?"

Sau khi nghe Quý Úc lặp lại lần thứ hai, Hạ Quý Thần cuối cùng cũng ngẩng đầu lên, ung dung thong thả lướt mắt nhìn qua Quý Úc, đôi mắt đen nhánh không hề mang theo chút tình cảm xúc nào, sau đó liền đứng thẳng lên, tỏ ra chưa hề nghe thấy gì, thẳng thừng xoay người rời đi.

Quý Úc nhìn bóng dáng Hạ Quý Thần, bàn tay theo bản năng cũng nắm chặt.

Người đêm hôm đó, nhất định là anh ấy, sẽ không sai.....

Đêm đó anh hôn cô ôn nhu tình cảm như vậy, nhất định cũng sẽ không sai.....

Tuy cô không biết vì cái gì mà thái độ của anh ta đêm đó cùng đêm nay lại khác nhau như vậy, nhưng vất vả lắm cô mới đủ dũng khí tìm anh để nói chuyện, nên không thể bỏ dở giữa chừng, bởi vì cô biết rằng dũng khí tự tin can đảm như thế này, nhất định sẽ không có lần thứ hai...

Nghĩ đến đây, Quý Úc hướng về phía Hạ Quý Thần đang rời đi, đuổi theo: "Em biết người đêm hôm đó chính là anh, em....."

Quý Úc nói còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần liền bước chân nhanh hơn, bây giờ khoảng cách của hai người đã có chút xa.

Quý Úc chạy chạy tiến thêm vài bước, đến gần hơn, nói: "Em, em đã đợi đến anh từ rất lâu rồi, em....."

Cô chạy tới chỗ Hạ Quý Thần, đưa tay ngăn cản việc anh muốn bắt xe taxi.

Thấy Hạ Quý Thần đưa tay định mở cửa xe, cô nhanh nhẹn vươn tay nắm lấy cổ tay áo anh lại.

Hạ Quý Thần cao hơn Quý Úc rất nhiều, nghiêng đầu nhìn về phía cô, từ từ nhìn xuống.

Lời đã đến tới miệng, nhưng sau khi nhìn thấy đôi mắt Hạ Quý Thần, cô lại có chút khản trương, cái miệng nhỏ nuốt nuốt nước miếng, cuối cùng lấy hết can đảm, thấy chết không sợ kiên quyết mở miệng: "Em thích anh, thích anh từ rất lâu rồi, anh....."

Hạ Quý Thần đột nhiên nâng tay lên, dùng sức kéo đôi tay nhỏ của Quý Úc ra khỏi tay áo mình, Quý Úc thấy vậy vội tăng lực đạo ngón tay, chống lại sức của Hạ Quý Thần, tiếp tục mở miệng nói: “..... Thích em sao?”

Hạ Quý Thần đành trực tiếp gỡ từng ngón tay của Quý Úc ra, nhưng mi mắt run lên, lực đạo lại có chút nhẹ hơn.

Điểm khác biệt rất nhỏ đó của anh làm Quý Úc vừa nhẹ nhõm vừa có chút hi vọng.

Anh ấy quả nhiên có tình cảm với cô, nếu không thì với cái gì mà đêm đó anh lại chạm vào cô? Nếu không vì cái gì mà khi cô nói thích anh, anh lại có phản ứng kì lạ như vậy?

Quý Úc ngẩng đầu, đôi mắt sáng ngời có chút vui mừng, trịnh trọng nói: “Anh có đồng ý làm bạn trai em hay không.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Sự Tội Tệ Của Đại Thần (2)

Không biết cái gì đã kích thích Hạ Quý Thần, mà khi Quý Úc còn chưa nói xong, ánh mắt bỗng trở nên khác lạ, tia lửa nơi đáy mắt xuất hiện rồi lan ra, không đợi Quý Úc mở miệng nói tiếp đã nắm lấy cổ tay cô, kéo cô vào một ngõ nhỏ cách đó không xa.

Bước chân của Hạ Quý Thần rất nhanh, nên chỉ một lát hai người đã vào tận sâu trong ngõ, quá bất ngờ nên Quý Úc theo bản năng mở miệng, nhưng mới chỉ nói được chữ "Hạ" thì bất ngờ Hạ Quý Thần buông tay, ném cô vào góc tường: “Nói cái giá đi?”

Không biết có phải bởi vì lưng Quý Úc bị đụng vào tường nên đau quá hay không, hay bởi vì chưa hiểu được ý nghĩa trong câu nói của Hạ Quý Thần, mà cô vẫn đứng ngơ ngác chưa phản ứng.

“Nói cho tôi một con số đi?” Hạ Quý Thần lại mở miệng.

Nhưng vẫn như cũ, đáp lại anh vẫn là sự im lặng.

Hạ Quý Thần nhăn mày, đợi thêm hai giây, thấy Quý Úc vẫn không có dấu hiệu mở miệng nói chuyện, đã phảng phất trong người sự mất kiên nhẫn, liền đưa tay lên, hướng về phía cổ áo của Quý Úc, nhanh nhẹn dứt khoát dùng sức “roạt” một tiếng, khiến cho phần áo trước ngực của Quý Úc chia thành hai nửa.

Mới chỉ bước sang đầu hạ nên ban đêm nhiệt độ có chút thấp, trước ngực bỗng nhiên lạnh lẽo khiến cả người Quý Úc run lên, một lúc sau mới thông thả nâng đôi mắt đen nhánh của mình lên nhìn Hạ Quý Thần.

Thiếu niên thần sắc lạnh nhạt cảm nhận được ánh mắt của cô đang nhìn về phía mình, cũng đưa mắt nhìn về phía cô, sau đó chăm chú nhìn xuống phía dưới, tầm mắt nhìn về chỗ da thịt bị lộ ra trước ngực của cô.

Sau khi nhìn một lát, với biểu cảm vô tình lạnh nhạt, hắn mở miệng: “Thấy được như thế này thì sao? Thậm chí cô có lột sạch quần áo trước mặt tôi, tôi cũng chẳng có hứng thú!”

Nghe được những lời ấy, ánh mắt Quý Úc hiện lên đầy khiếp sợ.

Một trận gió thổi qua, thấy trước ngực lạnh lẽo cô mới giật mình nhanh tay kéo cái áo đã rách mới miễn cưỡng che khuất được cơ thể của mình.

“Nếu không phải đêm hôm đó tôi uống rượu, cô cho rằng tôi sẽ chạm vào cô sao?” Hạ Quý Thần nói tiếp.

Đầu ngón tay Quý Úc run run, theo bản năng nắm chặt quần áo, bởi vì dùng sức mà gân xanh đã nổi lên trên mu bàn tay.

Thì ra đêm hôm đó chỉ là do anh ta say rượu mới phạm phải sai lầm, vậy mà cô còn tự mình đa tình.

Thì ra, mọi chuyện không phải như cô đã nghĩ.

Thì ra, cảm giác từ thiên đường ngã xuống địa ngục cũng chỉ cần mấy giây ngắn ngủi.

“Thật ra thì đêm hôm đó tôi cũng không biết được người đã chạm vào mình là ai.” Thời điểm Quý Úc nói ra điều này, động lực và hi vọng trong cô đã không còn.

Thanh âm của Hạ Quý Thần có chút xa lách, như có như không truyền đến, nhưng lại mang theo đã kích cực độ: “Cho nên hãy cho tôi một con số, đêm hôm đó hết bao nhiêu tiền? Thanh toán xong, coi như hôm đó chưa có chuyện gì xảy ra.”

Chương 3: Sự Tội Tệ Của Đại Thần (3)

Cả người Quý Úc như muốn ngừng thở, đứng đờ ra như pho tượng. Mới vài giây trôi qua nhưng cô có cảm giác như đã mấy thế kỉ.

Nỗ lực không chế cảm xúc, không để bản thân mất khống chế, cô bắt đầu từ từ thả lỏng đôi tay đang nắm chặt lấy vạt áo, chậm rãi đứng thẳng người lên.

Cô không hề khóc, cũng không hề tỏ ra ảm ĩ, thậm chí một câu cũng chẳng thém nói, xem như Hạ Quý Thần không hề đứng trước mặt, từ từ xoay người bước ra khỏi ngõ.

Cô dùng tất cả sức lực còn lại để khống chế bước chân của mình, làm sao để không tỏ ra đau khổ chật vật, nhưng vẫn nhủ thầm trong lòng phải bước thật nhanh.

Mới đi được vài bước, Hạ Quý Thần còn đang đứng phía sau lại lên tiếng: “Còn nữa, nếu có thể, tôi hi vọng từ nay về sau cô hãy vĩnh viễn đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi.”

Nghe thấy thế đôi chân Quý Úc liền mềm nhũn ra, suýt nữa ngã quỵ trên mặt đất, nhưng chỉ sau vài giây, cô đã vội vàng cất bước lao nhanh ra khỏi ngõ.

Khi cảm giác được bản thân đã đi xa, Quý Úc mới ngừng lại được, thấy hơi mệt mỏi, cô ngây ngốc đứng bên đường hồi lâu, mãi cho tới khi thấy ánh mắt kì lạ của người qua đường đang đánh giá mình, cô mới nhớ rằng quần áo trên người mình đã bị Hạ Quý Thần xé nát.

Bên tại lại bất chợt nhớ lại những lời hằn đã nói, một cổ đau đớn bỗng xuất hiện rồi lan ra toàn thân, đôi mắt cô rĩ xuống, vội vàng chạy về kí túc xá.

Bởi vì sắp đến giờ tắt đèn nên tất cả bạn cùng phòng đều ở trong kí túc xá, thấy cô trở về lập tức sôi nổi mở miệng.

“Quý Úc, cậu đi tìm Đại thần tò tình, có thành công không?”

“Quý Úc, có phải bây giờ cậu đã chính thức bước vào cái gọi là tình yêu cuồng nhiệt không? Chúc mừng cậu nha.....”

“Ừa, Quý Úc, quần áo của cậu bị làm sao vậy?”

Đáy mắt Quý Úc xuất hiện tia buồn bã, không nói tiếng nào mà lập tức mở cửa toilet đi vào, khóa trái cửa, mở vòi nước ra, thấy nước ào ào chảy xuống, cả thân cô liền trở nên vô lực, ngồi xồm xuống, chôn mặt xuống đầu gối, nước nở khóc.

Mối tình đầu của cô, cứ như vậy mà khép lại.

Tình yêu của cô, còn chưa bắt đầu đã có dấu chấm kết thúc.

Hạ Quý Thần muốn cô không bao giờ xuất hiện trước mặt hấn, cô cũng không muốn hấn xuất hiện trước mặt cô nữa.

Từ khi học trung học cô đã ở đây sống với bà ngoại, nhưng thi đại học xong, cô đã mua ngay vé máy bay, trực tiếp tới Bắc Kinh sống với ba mẹ.

Thời gian trôi qua, năm tháng như nước chảy, nháy mắt Quý Úc đã sống ở Bắc Kinh được bốn năm.

Khi còn ở cùng thành phố, Quý Úc cùng Hạ Quý Thần, hai người còn chưa bao giờ bất chợt gặp nhau, huống gì trong bốn năm này, hai người hai thành phố, cách nhau trời nam biển bắc, lại càng không có bất kì liên hệ gì.

Bắc Kinh đã gần đến tháng mười, nhưng thời tiết vẫn oi bức như cũ, thật khiến người khác hít thở không thông.

Quý Úc chỉ xuống lầu để lấy tranh được chuyển phát nhanh, chưa quá hai phút nhưng cả người đã nóng đỏ mồ hôi.

Quý Úc vốn không thích cảm giác đổ mồ hôi đầm đìa, vội chạy nhanh về kí túc xá, chuyển phát nhanh cũng chưa kịp mở ra, đã cầm khăn cùng quần áo lao nhanh vào phòng tắm.

Mấy bạn cùng phòng đều không có ở đây, ký túc xá chỉ có mình Quý Úc. Tắm xong, lau khô đầu, bởi vì nhầm chán, cô đành lên giường cầm điện thoại mở phim điện ảnh lên xem. Bộ phim kết thúc, con buồn ngủ kéo đến, các bạn cùng phòng vẫn chưa có dấu hiệu trở về, cô liền buông điện thoại xuống, từ từ đi vào giấc ngủ.

Bởi vì không có đồng hồ báo thức nên giấc ngủ của Quý Úc khá lâu, mãi cho tới khi chuông điện thoại vang lên, cô mới bị đánh thức.

Chương 4: Sự Tội Tệ Của Đại Thần (4)

Quý Úc hướng mắt về phía tên người gọi, là bạn cùng phòng kiêm trưởng phòng kí túc xá của cô, Bạc Hà gọi tới, tiếp nghe, khi cô còn chưa kịp mở miệng, trong điện thoại đã truyền đến giọng nói của Bạc Hà: “Tiểu Úc, đêm nay liên hoan ở Ngọc Hoa Đài, bây giờ, cậu đừng quên.”

Nơi liên hoan đã được tất cả chọn từ trước, Quý Úc vốn dĩ đã biết, chỉ là như thế nào mà tiệm lẩu ba sao tất cả các cô đã chọn lại biến thành tiệm lẩu năm sao nổi tiếng Ngọc Hoa Đài?

Quý Úc nhú mày, hỏi: “Tại sao lại đổi chỗ?”

“Là tiểu Nhã đổi.” Con gái ở độ tuổi này đã mang theo vài tâm tư, Bạc Hà kể lại cho Quý Úc xong, lại bổ sung câu: “..... Hình như là bạn trai mới của cậu ấy đã chọn, thoát nhìn liền hiểu người bạn trai mới này cũng là kẻ có tiền.”

Tiểu Nhã tên thật là Lâm Nhã, cũng là bạn cùng phòng của Quý Úc, là mỹ nữ có tiếng của trường đại học cô, người này không cần thể hiện điều gì cũng đã có tiếng trong trường, nên có thể tìm được một bạn trai có tiền cũng chẳng phải chuyện gì lạ.

Quý Úc suy nghĩ một hồi mới nói: “Thì ra là như thế a.”

Bạc Hà thấy giọng nói không mấy hứng thú của Quý Úc, cũng không luận chuyện với Quý Úc nhiều, nhắc nhở cô đừng đến trễ, sau đó cúp điện thoại.

Tùy tiện đem di động ném bên cạnh, Quý Úc bắt đầu thay quần áo, trang điểm, khi xong xuôi thì thời gian cũng đã đến.

Trước khi rời khỏi kí túc xá, Quý Úc nhìn mình trong gương, đánh giá một vòng, thấy cô gái có nước da trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, hoàn mỹ không tì vết, làn váy ngắn lộ ra đôi chân dài thẳng tắp xinh đẹp, bên trên là vòng eo nhỏ nhắn, cả người đều mười phần khiến người khác phải kinh diễm.

Quý Úc vừa lòng mím cánh môi lại, tô một chút son, sau đó túi xách và di động, rời khỏi ký túc xá.

Ngọc Hoa Đài cách trường học của Quý Úc không xa, nhưng lại đang vào giờ cao điểm, đường khá đông người, nên thời điểm Quý Úc đến, mọi người dường như đã đến đông đủ, Lâm Nhã đang cầm thực đơn gọi món ăn.

Mười chiếc ghế xếp xung quanh bàn, chỉ có hai cái trống, một cái bên cạnh Lâm Nhã, cái còn lại bên cạnh Bạc Hà.

Quý Úc cùng bạc hà quan hệ khá tốt, mở miệng chào mọi người xong, thì đi thẳng đến chỗ Bạc Hà, ngồi xuống.

Cho đến khi mọi người đã ngồi xuống, đồ ăn cũng đã gọi lên, vị trí bên cạnh Lâm Nhã vẫn không có người.

Liên hoan không không uống rượu, qua mấy chén, không khí trên bàn cơm đã bắt đầu trở nên náo nhiệt.

Sau một hồi ồn ào vui vẻ, khi đồ ăn trên bàn đã chỉ còn đáy rỗng. Khi người bồi bàn bắt đầu đem điểm tâm ngọt lên, di động của Lâm Nhã bỗng vang lên, cô ta chỉ liếc nhìn, nhưng sau đó đẩy mắt lại hiện lên chút vui mừng, sau đó không đợi người kia mở miệng đã vội hỏi: “Anh tới rồi sao?”

Không biết trong điện thoại người đó nói gì, Lâm Nhã lại mở miệng, giọng nói của cô ta vốn đã ôn nhu, lúc này dường như có thể vắt ra nước: “Em đi đón anh.” Nói xong vội vàng cúp điện thoại đứng lên.

“Tiểu Nhã, người đó là bạn trai cậu sao?” Lâm Nhã đối với sự tò mò của mọi người, không thừa nhận cũng chẳng phủ nhận, chỉ lộ ra niềm vui khác thường, để lại câu “Tớ đi đón anh ấy” liền vội vã chạy khỏi ghế, đẩy cửa ra ngoài.

Không đến năm phút, cửa phòng một lần nữa lại bị đẩy ra, tất cả mọi người không hẹn đều quay đầu nhìn lại, Quý Úc cũng không ngoại lệ. Người đó là Lâm Nhã, người vừa vội vàng chạy ra ngoài, phía sau cô ấy còn có một người đàn ông.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 5: Sự Tội Tệ Của Đại Thần (5)

Quý Úc ngồi gần cửa nhất, đang cùng Bạc Hà nói chuyện đùa giỡn, thoáng quay đầu liền thấy được người đàn ông phía sau Lâm Nhã.

Chỉ trong nháy mắt, ánh mắt đang nhìn về phía người đàn ông của Quý Úc liền chuyển sang chỗ khác, đầu ngón tay cô nắm chặt chiếc đĩa, ý cười trên khóe môi đột nhiên ngưng đọng.

Người đàn ông kia, cô nhận ra. Nói cách khác, cho dù hắn có hóa thành tro cô cũng nhận ra được.

Cho dù tầm mắt đã không nhìn về hướng đó nữa, nhưng Quý Úc vẫn cảm giác được Lâm Nhã cùng người đàn ông kia đang dần dần tiến vào bàn ăn. Bất giác cả người cô đều căng thẳng, ngay cả đôi chân trong giày cao gót cũng vì khẩn trương mà cuộn tròn lên.

Tiếng giày cao gót của Lâm Nhã cộc cộc vang lên, cùng với thanh âm dịu dàng nhu nhược truyền đến: “Xin giới thiệu với tất cả mọi người, anh ấy là.....”

Lâm Nhã không biết vì cái gì đột nhiên dừng một chút, hai giây sau mới tiếp tục nói: “..... bạn của tớ, Hạ Quý Thần.”

Hạ Quý Thần..... Quý Úc rõ ràng nhận ra người đó từ khi nãy, nhưng thời điểm nghe được ba chữ này, thân thể vẫn không chịu khống chế mà run lên bần bật.

Đúng vậy, không sai, Hạ Quý Thần mà Lâm Nhã vừa giới thiệu, chính là người bốn năm trước đã lấy đi sự trong trắng của cô, là người làm cô khó khăn lắm mới đủ dũng khí để tỏ tình, nhưng lại tàn nhẫn xé áo cô nói rằng đêm hôm đó nếu không phải uống rượu thì hắn sẽ không bao giờ chạm vào cô; nói rằng cho dù cô có cởi sạch quần áo trước mặt hắn, hắn cũng không có hứng thú; nói rằng nếu có thể thì cô đừng bao giờ xuất hiện trước mặt hắn

Chính vì thế mà cô chưa bao giờ có ý nghĩ gặp lại hắn: Hạ Quý Thần.

Bốn năm trước, Hạ Quý Thần vẫn là một học sinh trung học còn non nớt, nhưng hiện giờ, trải qua bốn năm, trên người hắn đã tỏa khí chất cùng khí thế cường đại, đủ để cho tất cả những người đang ngồi đây đều run sợ.

Chính vì vậy nên sau khi Lâm Nhã giới thiệu xong, hắn ngồi trên ghế một lúc mới có người đủ dũng khí để mở miệng chào hỏi.

Được chào hỏi nhưng bộ dáng Hạ Quý Thần vẫn như cũ, đối mặt với sự tiếp đón của mọi người cũng chỉ hơi nâng cằm rồi đáp lại, mỗi động tác đều rất cao quý nhưng lại mang vẻ khách sáo xa cách.

Bên này Quý Úc vẫn im lặng, không hề có ý định chào hỏi Hạ Quý Thần, cũng không thèm ngẩng đầu nhìn hắn.

Đại khái là Hạ Quý Thần quá mức hoàn mỹ, khiến cho tất cả mọi người đều bị hắn hấp dẫn, thế nên không ai để ý đến việc Quý Úc không chào hỏi.

Hạ Quý Thần đến, khiến cho mọi người đều hơi mất tự nhiên, phải một lúc sau không khí mới một lần nữa náo nhiệt lên, tất cả đều ồn ào nhốn nháo vui vẻ không dứt.

Bỗng nhiên gặp lại người mà mình chẳng bao giờ muốn gặp, Quý Úc mặc kệ cái náo nhiệt trước mặt, vẫn duy trì dáng ngồi ngốc nghếch an tĩnh bởi cô sợ chính mình sẽ không kiềm chế được. Nỗ lực không để bản thân nghĩ về cái đêm ấy, nhưng những hình ảnh ấy vẫn cứ thế xuất hiện trong cô, không chịu bị khống chế mà cứ dần dần xuất hiện nhiều hơn.

Thân thể Quý Úc bắt đầu run lên, nhưng cô lại sợ người chung quanh đã nhận ra sự khác thường của mình, liền liều mạng nắm chặt tay, đầu nhón của móng tay đâm sâu vào mang đến từng trận đau đớn mới khiến cô bình tĩnh lại.

Quý Úc cứ tưởng rằng mình sẽ cứ như vậy mà đem lòng bản tay véo đến hồng luôn thì Hạ Quý Thần đã mở miệng, tuy rằng hắn không gọi tên nhưng tất cả mọi người đều biết hắn đang hỏi Lâm Nhã

“Tại sao lại đổi địa điểm liên hoan?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Sự Tội Tệ Của Đại Thần (6)

Tất cả mọi người đều đang chìm trong sự ồn ào vui vẻ, nên chẳng ai có thể xác định được giọng nói vừa phát ra kia là của ai, nhưng người vẫn còn đang chìm trong kí ức là Quý Úc lại nhận ra ai là người vừa nói.

Từ bốn năm trước, Quý Úc đã biết giọng nói của Hạ Quý Thần rất hay, không hề thua kém ngoại hình của hắn, nhưng cô lại chưa bao giờ biết âm thanh của hắn còn có thể dịu dàng đến như vậy. Có lẽ là do rất nhiều nhân tố, mà nhất là người đang được hắn hỏi.

Đôi chỗ tổ chức liên hoan..... Đây là đang muốn gợi ý muốn kết thúc liên hoan sao?..... Cuối cùng thì cô cũng có thể kiếm cớ rồi đi được rồi.....

Quý Úc vốn dĩ đang rất căng thẳng nhưng sau khi nghe được câu nói đó, tâm tình chợt trở nên thoải mái, thậm chí còn có hứng thú ngồi nghe mọi người nói chuyện.

Nghe được câu hỏi của Hạ Quý Thần, Lâm Nhã ngoan ngoãn gật gật đầu: “Đúng vậy a!”

Hạ Quý Thần không nói nữa, đưa tay bảo người phục vụ muốn nhận phiếu thanh toán, sau khi người phục vụ đi lấy phiếu, hắn mới lên tiếng hỏi: “Bây giờ đi Kim Bích được không?”

“Kim Bích” là một trong những nơi xa hoa nhất của Bắc Kinh, thậm chí so với Ngọc Đài hoa chi hơn chứ không kém, lập tức ánh mắt của tất cả mọi người trên bàn đều sáng lên, vô cùng hưng phấn.

Lâm Nhã cũng hưng phấn không khác gì, nhưng lại khéo léo che đi toàn bộ suy nghĩ của mình trong khóe mắt, cất giọng mềm mại nhẹ nhàng trả lời: “Được a!”

Người phục vụ nhanh chóng mang phiếu thanh toán lên, Hạ Quý Thần chẳng thèm nói nhiều, cũng không thèm nhìn vào số tiền trên phiếu, lập tức kí tên mình vào trong đó để thanh toán.

Lâm Nhã vốn dĩ rất muốn cùng Hạ Quý Thần trò chuyện nhiều hơn, suy nghĩ một lát rồi lập tức lên tiếng: “Anh có biết không, Quý Úc nhà chúng em có giọng hát rất hay nha!”

Đột nhiên bị nhắc tới, tay của Quý Úc lại lập tức run lên, lưng cũng trở nên cứng ngắc, đáy mắt cô lộ ra tia sợ hãi, theo bản năng nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần đem tờ giấy đã được thanh toán xong đưa cho người phục vụ, sau đó dựa lưng vào ghế, gương mặt không hề có chút biến hóa nào, xem hai chữ Quý Úc mà Lâm Nhã nói ra chỉ là thoáng qua, không hề có chút hứng thú, quan tâm nào.

Cũng đúng! Sự việc của bốn năm trước đối với Quý Úc là một thứ khó quên, nhưng đối với hắn cũng chỉ vì say rượu mà phạm phải sai lầm, hơn nữa đã qua bốn năm, có lẽ hắn đã quên lâu rồi, quên cô gái có tên Quý Úc đã từng mất lần đầu của mình bởi hắn, cũng quên luôn cô gái đêm hôm đó đã tỏ tình với hắn rồi bị hắn đối xử như thế nào rồi cũng nên.

Lâm Nhã thấy Hạ Quý Thần không có ý định tiếp chuyện với mình, liền quay đầu nhìn về phía Quý Úc, mở miệng nói: “Quý Úc, không phải cậu đã đi học thanh nhạc sao? Đợi lát nữa tới Kim Bích, cậu nhất định phải hát cho bọn tớ nghe đấy nhé!”

Yêu cầu của Lâm Nhã cũng chẳng có gì là quá đáng, nếu như là một hôm khác, nhất định Quý Úc sẽ chẳng từ chối, nhưng đêm nay lại có Hạ Quý Thần..... Suy nghĩ một lúc, cô nhìn về phía Lâm Nhã, nhưng sợ gây sự chú ý với Hạ Quý Thần mà giọng nói rất nhỏ: “Hôm nay tớ không được khỏe lắm, muốn về sớm để nghỉ ngơi, nên không thể đi được.”

"Quý Úc, cậu không thoải mái ở đâu? Bây giờ đã trễ rồi,

một mình cậu về kí túc xá cũng không an toàn đâu, hay ở lại đi chơi với chúng tớ đi.” Lâm Nhã còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần bỗng nhiên đứng lên, không thèm để ý đến cuộc nói chuyện còn đang dang dở của Lâm Nhã và Quý Úc, để lại một câu "Đi thôi" rồi thẳng bước ra khỏi cửa.

Lâm Nhã nhìn bóng dáng Hạ Quý Thần dần khuất sau cánh cửa, lại nhìn Quý Úc, không nói gì, vội vàng cầm túi xách đuổi theo.

Trong phòng, mọi người đều muốn đến Kim Bích thử một lần cho biết, nên khách sáo rủ Quý Úc hai câu, thấy cô thật sự từ chối không muốn đi, cũng chào tạm biệt rồi nối đuôi nhau bước ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Sự Tội Tệ Của Đại Thần (7)

Cả phòng ăn to như vậy, bỗng chốc chỉ còn lại Quý Úc. Cô không vội rời đi, vẫn duy trì tư thế cũ ngồi trên ghế, một lúc sau mới đưa mắt nhìn về chiếc ghế mà Hạ Quý Thần đã ngồi. Cô bình tĩnh nhìn chằm chằm hồi lâu, sau đó ánh mắt có chút ngẩn ngơ.

Cho đến khi âm thanh bát đĩa va vào nhau của những người phục vụ đang dọn dẹp mới khiến cho Quý Úc khôi phục lại ánh mắt, nhưng vì nhìn một chỗ quá lâu nên mắt có chút nhức mỏi, cô đảo mắt một hồi, sau đó mới đứng dậy, cầm túi xách rời khỏi Ngọc Hoa Đài.

Bắt xe taxi trở về trường, nhưng Quý Úc không có vào kí túc xá ngay mà rảo bước đến sân thể dục.

Sân thể dục vẫn đang có người đá bóng nên thỉnh thoảng vẫn có tiếng còi, tiếng hò hét vang lên. Quý Úc vòng qua đám người đó, đi thẳng đến cuối sân, tìm một chỗ yên tĩnh không có người rồi ngồi gục xuống. Quý Úc ngồi đó đến thất thần đến không biết mình đã ngồi đây bao lâu, trong đầu đã suy nghĩ

cái gì. Chờ đến khi lấy lại tinh thần, cô lại nghe vang vọng bên tai tiếng của Lâm Nhã: “Xin giới thiệu với tất cả mọi người, đây là người quen biết của tớ, Hạ Quý Thần.”

Hạ Quý Thần. Quý Úc theo bản năng nắm chặt tay, cho đến khi truyền đến cơn đau, khiến cho cô không thể nghĩ rằng tối nay là một giấc mơ, mà là tồn tại thật sự. Thật không thể ngờ sau bốn năm, cô lại gặp lại Hạ Quý Thần.

Vừa nghĩ đến điều đó cả người Quý Úc đều trở nên đau đớn, và tình huống của bốn năm trước lại dần dần xẹt qua trước mắt cô.

Có người từng nói thời gian là liều thuốc có thể chữa lành mọi vết thương. Bốn năm trôi qua, Quý Úc cũng cho rằng ngày tháng trôi qua khiến đêm hôm đó càng ngày càng trở nên mơ hồ, nhưng khi Hạ Quý Thần xuất hiện, cô mới nhận ra, những vết thương và nỗi đau đó không hề mất đi, chỉ là cô đã giấu chúng ở sâu trong lòng.

Phải dùng rất nhiều sức, Quý Úc mới có thể đem cảm xúc của mình bình ổn trở lại. Cô vốn định tiếp tục ngồi an tĩnh ở sân thể dục thêm một lát nữa, ai biết được bầu trời bỗng nhiên xuất hiện tiếng sấm vang rền, sau đó từng hạt mưa li ti bắt đầu rơi xuống.

Vào tháng 10 ở Bắc Kinh, vốn thường hay có những trận mưa bất chợt như vậy vào buổi tối. Quý Úc vội vàng đứng dậy, chạy nhanh về kí túc xá, vừa đến cổng lớn, cô đã thấy thấp thoáng bóng Bạc Hà, định mở miệng gọi thì thấy thấp thoáng có bóng dáng quen thuộc.

Là Hạ Quý Thần, hần cầm ô, đưa Lâm Nhã về kí túc xá.

Quý Úc không thềm để ý đến mưa mỗi lúc thêm nặng hạt, sau đó dùng chân nhìn một hồi, rồi lùi xa chỗ đứng hiện tại năm mét, nấp sau cột đèn trước cổng lớn của kí túc xá.

Hạ Quý Thần cùng Lâm Nhã đi rất chậm, bọn người Bạc Hà đã đi vào kí túc xá, hai người họ mới bước đến bậc thang của cửa chính.

Hạ Quý Thần cùng Lâm Nhã cùng nhau dừng lại, Lâm Nhã không vội chạy vào kí túc xá mà xoay người nhìn Hạ Quý Thần, chưa kịp nói gì hần đã mở miệng.

Bởi vì khoảng cách giữa Quý Úc và hai người họ rất xa, tiếng mưa lại lớn nên cô không hề biết bọn họ đang nói cái gì, nhưng dường như càng lúc càng vui vẻ, nụ cười trên mặt Lâm Nhã ngày càng sáng lạn.

Quần áo trên người Quý Úc đã bị mưa làm ướt đầm, lại có cơn gió thổi tới khiến cô run lên vì lạnh.

Khi Quý Úc sắp không chịu nổi nữa, Lâm Nhã cuối cùng cũng xoay người đi vào kí túc xá.

Lúc Lâm Nhã đã khuất sau cánh cửa kí túc xá, Hạ Quý Thần vẫn cầm ô đứng đó, một lúc sau mới xoay người, chậm rãi rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Sự Tội Tệ Của Đại Thần (8)

Cửa ra vào kí túc xá, chỉ có duy nhất con đường này.

Tuy rằng lúc ăn cơm, biểu hiện của Hạ Quý Thần đều rất rõ ràng là không nhớ gì đến Quý Úc, nhưng cô vẫn không muốn chạm mặt với hần, huống chi lúc này cô còn đang ướt như chuột lột, bản thân vô cùng chật vật, nên khi Hạ Quý Thần xoay người dần dần bước về phía này, cô liền gắt gao nép chặt mình vào cây cột đèn bên cạnh.

Khi Hạ Quý Thần đang còn đi từ xa, Quý Úc còn dám nhìn trộm xem hần đã đi đến đâu, nhưng khi Hạ Quý Thần càng ngày càng tiến dần về phía cổng, cô vì sợ bị phát hiện mà ngay cả hô hấp cũng nén lại, cả người đứng yên không dám động.

Tiếng mưa rơi rất lớn nên Quý Úc không thể nào nghe được tiếng bước chân của hần để xác định khoảng cách của hai người, chỉ có thể tự mình căn giờ. Khoảng bốn, năm phút trôi qua, cô tự cho rằng thời gian như vậy đã đủ để Hạ Quý Thần đi xa khỏi kí túc xá, mới vội vàng thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng đứng thẳng người, tránh va chạm với cái cột đèn lạnh như băng, hướng đến cửa kí túc xá chạy tới.

Nhưng chỉ mới chạy được hai bước, cô bỗng dừng bất động đứng ngay tại chỗ.

Cô nhìn chằm chằm về phía Hạ Quý Thần đang đứng cách đó hai mét, có chút khó hiểu.

Không phải lúc này cô còn thấy hần đang đi sao? Như thế nào mà đã qua vài phút, hần vẫn còn ở đó?

Vừa nghĩ Quý Úc vừa mở to mắt nhìn, tựa như thấy quỷ.

Hạ Quý Thần nhận ra có người đang nhìn mình, nên cũng hướng mắt nhìn về phía Quý Úc đang mở to mắt nhìn về phía này.

Khi ánh mắt hai người chạm nhau, Quý Úc theo bản năng rũ mắt xuống, né tránh ánh mắt Hạ Quý Thần. Mắt cô lóe lên một cái, nhìn thoáng thấy Hạ Quý Thần cảm điện thoại còn đang hiển thị chế độ cuộc trò chuyện.

Cho nên sờ đi hán đang còn đứng đây là vì có điện thoại gọi đến?

Quý Úc còn đang đoán già đoán non trong đầu thì nghe thoáng qua giọng Hạ Quý Thần truyền tới: “Có chuyện gì, chờ tôi trở về sẽ nói cụ thể sau.”

Ngay sau đó hán tắt luôn cuộc nói chuyện, nhấc chân chuẩn bị rời đi.

Quý Úc không hề nghĩ sẽ có ngày Hạ Quý Thần nhìn thấy bộ dạng chật vật này của cô, nhưng duyên phận vốn rất kì lạ, hán đã thấy, cô cũng chẳng thể có biện pháp gì.

Mặc kệ là hán đã quên cô hay không muốn nhìn thấy cô, nếu hán đã không có ý muốn chào hỏi nhau, cô cũng chẳng cần mặt dày kêu hán lại nói chuyện.

Quý Úc đứng ở đó khoảng ba giây, sau đó cũng nhấc chân đi về phía kí túc xá.

Hán cùng cô bây giờ tựa như hai người xa lạ, chẳng qua chỉ là đang cùng nhau bước ngược hướng trên một con đường mà thôi.

Mưa vẫn cứ rơi, quần áo đã ướt hết trên người Quý Úc đã bắt đầu nhỏ giọt xuống đất, dính từng lớp từng lớp trên cỏ.

Ngược lại với cô, bởi vì Hạ Quý Thần cầm ô nên ngoại trừ ông quần có chút ướt, tất cả còn lại đều khô ráo.

Sự khác biệt của hai người càng làm Quý Úc cúi đầu thấp xuống, bước chân bắt đầu có chút nóng nảy.

Vốn dĩ Quý Úc còn đang nỗ lực làm cho bước đi của mình nhẹ nhàng thanh thoát, nhưng khi hai người đối mặt chính diện, bước chân của cô liền có chút hỗn loạn, hơn nữa vì muốn tránh xa Hạ Quý Thần thật nhanh nên bước chân cô càng trở nên gấp gáp, dẫn đến không chú ý mà dẫm phải vũng nước, ngã lăn ra đất.

Đau đớn rất nhanh xuất hiện khiến Quý Úc bắt đầu phản ứng, Hạ Quý Thần vốn đang cầm ô đi ngang qua, nghe thấy tiếng động cũng quay lại phía sau, nghiêng đầu nhìn lại.

Và... mất nhìn mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Sự Tội Tệ Của Đại Thần (9)

Hai ánh mắt chạm nhau, đáy lòng Quý Úc "lộp độp" rơi, bàn tay theo bản năng nắm chặt thành quyền.

Đây là lần thứ hai trong tối ngày hôm nay cô và hán đối diện nhau, ánh mắt hán vẫn như vậy, vừa lạnh nhạt vừa lạnh lùng, tựa như chưa bao giờ quen biết cô .

Quý Úc sau khi ngẩng người lập tức thu lại ánh nhìn, không biết Hạ Quý Thần vì cái gì, cũng không còn nhìn cô nữa.

Hai người cứ như vậy cách nhau một khoảng, ngăn cách ở giữa là màn mưa vẫn còn đang nặng trĩu hạt, đúng lúc có cơn gió đột ngột thổi tới khiến cả cơ thể Quý Úc run lên cầm cập.

Đem hình ảnh này của Quý Úc thu vào ánh mắt, Hạ Quý Thần nhủ mảy, tựa như bị hành động của cô gây chú ý, sau đó không quá hai giây, liền nhẹ nhàng thu lại tầm mắt.

Thấy mất đi tầm mắt của người kia, cả người Quý Úc thoải mái hơn rất nhiều, vừa định đứng dậy, Hạ Quý Thần bất chợt lại hướng về phía cô đi tới.

Quý Úc đang định đứng dậy bị hành động đó làm cho đứng hình, thấy Hạ Quý Thần không có ý thu lại ánh mắt, cũng hướng mắt về phía hán đang nhìn, thấy hán đang nhìn chăm chăm vào cánh tay mình.

Quý Úc theo bản năng cúi đầu, nhìn cánh tay mình mới biết, lúc nãy ngã, cánh tay vì bị đụng chạm mà trầy da, máu chảy không ngừng ra bên ngoài, nhưng lại bị nước mưa rửa sạch rất nhanh.

Cho dù Quý Úc không nhìn Hạ Quý Thần, nhưng vẫn biết được hán vẫn nhìn chăm chú vào tay của mình như cũ.

Quý Úc không biết Hạ Quý Thần vì sao lại nhìn vết thương của mình, hoặc đúng hơn là cô không hề muốn biết suy nghĩ của hắn về việc nhìn vào cánh tay bị thương của cô, chỉ cảm thấy như vậy có chút mất tự nhiên, nên đem cánh tay rút lại, sau đó đưa mắt lên nhìn về phía hắn.

Hạ Quý Thần ở bên này cũng đã khôi phục tầm mắt, không còn nhìn về cánh tay bị thương của Quý Úc nữa, cảm ô đứng dưới mưa, không chút biểu tình khiến người ta không biết hắn đang suy nghĩ cái gì.

Quý Úc lãng phí quá nhiều thời gian nhìn Hạ Quý Thần, bắt đầu chịu đựng sự đau đớn từ cánh tay truyền đến, từ từ đứng lên.

Đầu gối cũng bị thương, tuy không nghiêm trọng lắm nhưng được nước mưa cọ rửa nên đau đến lợi hại, khiến cô không thể nhìn mà phát ra thanh âm rất nhỏ.

Vì hạ Quý Thần vẫn còn đứng ở đó nên Quý Úc theo bản năng lại nhìn về phía hắn, quả nhiên hắn nghe được cô kêu đau nên tầm mắt lại quét một lần nữa về phía cô.

Thật sự chỉ là một cái liếc mắt.

Lần này tầm mắt của hắn dừng lại trên người cô không tới một giây thì thu trở về, đừng nói là biểu cảm, ngay cả một cái nhú mi hắn đều không có, tựa như cô gái đang đứng dưới mưa kia không tồn tại, từ từ cầm cô quay lưng, tiêu sái rời đi.

Hạ Quý Thần khuất hẳn dưới mưa một lúc lâu, Quý Úc mới hoàn hồn, bước chân lao đảo đi tới cửa kí túc xá phòng mình.

... ..

Khi bước được vào kí túc xá, ba người bạn cùng phòng của cô đã rửa mặt xong, từng người đều đang ở trên giường của mình

Bạc Hà đang kẻ mặt bên màn, Đường Họa Họa đang chơi vương giả vinh quang, Lâm Nhã đang bôi kem dưỡng da, di động để bên ngoài, đang cầm ipad gọi điện thoại.

Người đầu tiên thấy Quý Úc đi vào chính là Bạc Hà, thấy cả người Quý Úc như vậy liền vội vàng bật dậy: “Tiểu Úc, cậu làm sao mà lại để cả người vừa ướt vừa bẩn như vậy?”

“Không có việc gì.” Quý Úc cong môi, mỉm cười nhìn Bạc Hà, cầm khăn tắm cùng quần áo đi vào phòng tắm.

“Còn có cánh tay, làm sao lại bị thương như vậy?” Bạc Hà xuống giường, chạy đến bên người Quý Úc hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Sự Tội Tệ Của Đại Thần 10

Cùng lúc đó, điện thoại Lâm Nhã đang nói chuyện truyền đến giọng của Hạ Quý Thần: "Làm sao vậy?"

Quý Úc vốn định trả lời câu hỏi của Bạc Hà, nhưng nghe thấy giọng nói của Hạ Quý Thần, khóe môi vừa mấp máy đã mím chặt, nhanh chân bước vào phòng tắm.

Trước khi đóng cửa, Quý Úc vẫn nghe thoáng qua được câu hỏi của Hạ Quý Thần: “Mọi người đều đang ở kí túc xá?”

Lúc Quý Úc tắm xong bước ra, Lâm Nhã đã cúp điện thoại, mấy bạn cùng phòng đều cầm trên tay mỗi người một cốc trà sữa, ríu rít nói chuyện không ngừng.

Người mở miệng nói chuyện với Quý Úc đầu tiên là Bạc Hà: “Tiểu Úc, cậu không sao chứ?”

Quý Úc lắc lắc đầu, trả lời: “Không có việc gì, chỉ là tớ không có ý nên vấp ngã một chút thôi.”

“Vậy thì tốt rồi.” Bạc hà nói xong, chỉ tay về phía bàn, nói: “Tiểu Úc, trà sữa của cậu đang ở đó.”

Đường Họa Họa nói tiếp: “Là bạn trai của Tiểu Nhã vừa đưa tới.”

Bạn trai tiểu Nhã..... Hạ Quý Thần?

Thì ra, trước khi cô bước vào phòng tắm, nghe Hạ Quý Thần hỏi Lâm Nhã câu kia, chính là ý tứ này..... Thay lâm Nhã mời tất cả mọi người trong kí túc xá uống trà sữa.

Quý Úc hướng về phía Lâm Nhã nói câu: “Cám ơn”. Vì không muốn cho mọi người thấy sự khác thường của mình, cô cầm lấy cốc trà sữa, leo lên giường nhưng không định uống mà để ngay bên cạnh.

Mặt khác hai người kia lại bắt đầu vây quanh Lâm Nhã, nói về đề tài bạn trai của tiểu Nhã: Hạ Quý Thần.

“Tiểu nhã, bạn trai của cậu thật tốt!”

“Đúng vậy a, buổi tối lúc đi Kim Bích Huy Hoàng, cậu nói muốn uống trà sữa, ở đó không có, lúc đưa chúng ta trở về, cậu ta liền xoay người đi mua về cho cậu.”

“Càng quan trọng là anh ấy không hút thuốc, cũng không uống rượu a, hơn nữa lúc tối nhiều người chúc rượu như vậy, anh ấy đều không uống, còn nói cái gì mà uống rượu sẽ dễ dàng trêu chọc phải phiền toái, đúng là một người đàn ông có tự chủ, quả thật rất hoàn hảo!”

Tiếp theo, mọi người vẫn tiếp tục khen, nhưng Quý Úc không còn nghe lọt nổi chữ nào nữa, trong đầu cô chỉ đều là: “Uống rượu sẽ dễ dàng trêu chọc phải phiền toái”. Nghe thấy câu này khiến bên tai cô lại vang lên giọng nói của Hạ Quý Thần từ bốn năm trước, lúc hắn cúi đầu nhìn xuống nói với cô: “Nếu không phải đêm đó tôi uống xong rượu, cô cho rằng tôi sẽ chạm vào cô?”

Nghĩ tới đây, Quý Úc chợt cảm thấy có cái gì đó đâm sâu vào lòng, khiến sắc mặt cô tái nhợt lạ thường.

Sau đó vài ngày, Quý Úc cũng không còn gặp Hạ Quý Thần nữa, ngay cả khi nghe đến tên Hạ Quý Thần, cũng chỉ có buổi tối liên hoan hôm đó.

... ..

Vào cuối tuần, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa ra ngoài đi dạo phố, trong kí túc xá chỉ còn lại hai người là Quý Úc và Lâm Nhã.

Lâm Nhã đang trang điểm, bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó, quay đầu nhìn Quý Úc đang nằm trên giường đọc sách: “Tiểu Úc, tớ nhớ cậu đã từng nói, cậu học trường trung học ở Tô Thành, hơn nữa là trường Trung A, anh Hạ cũng học trung học ở đó, cậu và anh ấy có quen biết nhau không?”

Kí túc xá của ban điện ảnh, ban ngày đều không cấm có người tới chơi.

Lâm Nhã vốn có hẹn với Hạ Quý Thần đêm nay đi tham gia Lộ Thiên Tự hội, thời điểm Hạ Quý Thần đến kí túc xá đón Lâm Nhã, vốn định gọi điện thoại kêu đi xuống, nhưng Lâm Nhã lại không nhận điện thoại, liền tức giận, định rời đi nhưng lại chân chừ, cuối cùng hắn xuống xe, tự đi lên lầu tìm Lâm Nhã.

Đứng trước cửa phòng kí túc xá, theo phép lịch sự, Hạ Quý Thần không trực tiếp đẩy cửa vào, đang định đưa tay gõ cửa, hắn chợt nghe thấy câu hỏi của Lâm Nhã truyền đến: “Tiểu Úc..... Cậu cùng anh Hạ có quen biết nhau không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Tôi Cùng Hắn Sẽ Không Có Khả Năng (1)

“Tiểu Úc.....cậu cùng anh Hạ có quen biết nhau không?”

Nghe thấy vậy, động tác gõ cửa của Hạ Quý Thần dừng lại, qua vài giây, hắn mới nghe thấy Quý Úc mở miệng nói, thanh âm dịu dàng không có nửa điểm bối rối: “Không quen biết.”

Lâm Nhã mở miệng, giọng nói tràn ngập tiếc nuối: “Tớ còn tưởng cậu và anh ấy quen biết nhau, vì tớ rất muốn biết anh ấy thời trung học có bộ dạng như thế nào.....”

Quý Úc không nói tiếp.

Lâm Nhã tiếp tục nói: “Nhưng mà tiểu Úc, anh Hạ ưu tú như vậy, ở trường học nhất định là một nhân vật nổi tiếng, vậy lúc cậu đi học có nghe được chuyện gì liên quan đến anh ấy không?”

Lần này Quý Úc không trả lời nhanh giống vừa nãy, tạm dừng hồi lâu mới nói: “Tớ đối với anh ấy không đặt quá nhiều sự chú ý.”

“À, thì ra là như vậy.....” Lâm Nhã đã hiểu ra đại khái, vốn dĩ cô muốn tìm hiểu thông tin của Hạ Quý Thần qua Quý Úc, nhưng xem ra không được

rồi.

Trong kí túc xá chợt yên tĩnh một lát, trang điểm xong, bỗng nhiên nhớ ra điều gì đó, lại mở miệng nói : “Đúng rồi, Tiểu Úc, trước đây hai ngày anh Hạ gọi điện cho tớ nói đêm nay bạn bè của anh ấy ở Tô Viên tham gia Lộ Thiên Tự Hội, mời rất nhiều diễn viên điện ảnh có tiếng, anh ấy nói, chúng ta đều học biểu diễn và diễn xuất, có thể đi tiếp xúc với nhiều người, có lẽ sẽ giúp ích không ít cho tương lai sau này, cậu có muốn đi không?”

Cô hận rằng mình không thể cùng Hạ Quý Thần không có bất kì liên hệ, quen biết nào, sao lại có thể chủ động tham gia nơi tụ tập có mặt của hắn?

Quý Úc theo phản xạ có điều kiện mở miệng nói với Lâm Nhã: “Không.”

Đang nói giữa chừng, Quý Úc mới nhận thấy mình có chút vô ý, vội vàng đem giọng điệu thu lại, bổ sung: “..... Đêm nay tớ còn có việc khác.”

Lâm Nhã nói: “Việc rất quan trọng sao? Nếu không quan trọng lắm, cậu hãy cùng tớ đi đi, vất vả lắm chúng ta mới có cơ hội ngàn năm có một như vậy, nếu bỏ lỡ sẽ rất đáng tiếc.”

“Cám ơn cậu, Lâm Nhã. Ý tốt của cậu tớ xin nhận, nhưng tớ còn bận đi.” Quý Úc chưa nói xong, kí túc xá đã truyền đến tiếng gõ cửa.

Lâm Nhã ngồi tương đối gần cửa nên vội vàng đứng lên, chạy đến mở cửa, khi thấy Hạ Quý Thần đứng đó cô liền ngẩn người, sau đó khuôn mặt hiện lên đầy vui vẻ: “Anh Hạ, tại sao còn phải lên tận đây đón em?”

Hạ Quý Thần không nói chuyện, sắc mặt nhàn nhạt dựa vào cửa, không bước vào bên trong.

Quý Úc nghe Lâm Nhã nói vậy, biết người đến là Hạ Quý Thần, cô nhìn chăm chăm sách không chớp mắt, giả bộ đang mê mẩn đọc sách nên không nhận ra có người tới, vì vậy mà không thêm ngăn đầu lên.

Lâm Nhã sợ Hạ Quý Thần chờ lâu mất kiên nhẫn, thu thập mọi thứ thật nhanh: “Anh Hạ, chúng ta đi thôi.”

Hạ Quý Thần vẫn không nói chuyện như cũ, chỉ nhẹ nhàng gật đầu, đứng thẳng lên. Khi hắn chuẩn bị quay đi, ánh mắt liền nhìn về phía Quý Úc đang ngồi, tầm mắt không nhìn cô gái đang ngồi đọc sách mà bị hấp dẫn bởi cái thùng rác dưới chân cô.

Chu dù cô đã dùng giấy, rác phủ lên trên nhưng hắn vẫn nhìn thấy được cốc trà sữa đang nằm bên trong đó.

Nơi miệng cốc vẫn không có dấu vết gì, chứng tỏ là chưa uống đã trực tiếp ném vào thùng rác.

Lâm Nhã đi ra cửa được hai bước, lại ngừng lại, quay đầu nhìn về phía Quý Úc: “Tiểu Úc, cậu thật sự không muốn đi cùng.”

Lâm Nhã còn chưa nói xong, người đứng từ nãy đến giờ ở cửa kí túc xá vẫn không mở miệng - Hạ Quý Thần, bỗng nhiên lạnh lạnh lên tiếng: “Đêm nay không phải ai cũng được đi, cũng không phải loại người nào họ cũng tiếp đón.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Tôi Cùng Hắn Sẽ Không Có Khả Năng 2

Loại người nào. Đôi tay đang cầm sách của Quý Úc vô thức siết chặt.

Nhưng cô đầu cảm xúc đó vào đáy lòng, ngoài mặt vẫn chăm chú xem sách. Lâm Nhã khi nghe thấy vậy, xuất phát từ phép lịch sự mà nhìn về phía cô, đang suy nghĩ xem nếu người Hạ Quý Thần mắng không phải là Quý Úc mà là cô (Lâm Nhã) thì bản thân sẽ có phản ứng như thế nào.

Nói xong, Hạ Quý Thần cũng không thêm ở đó nữa, lập tức xoay người nghênh ngang rời đi, để lại không khí xấu hổ ngưng trệ ở lại.

Lâm Nhã mặt vẫn ngây ngốc đứng ở tại chỗ, nhìn bóng dáng Hạ Quý Thần, lại nhìn Quý Úc, muốn mở miệng nói, nhưng lại không biết nên mở miệng thế nào.

Hạ Quý Thần đi được một đoạn, thấy Lâm Nhã vẫn còn đứng đó, mở miệng nói hai chữ: “Đi thôi.”

Lâm Nhã cảm giác được Hạ Quý Thần đã có chút mất kiên nhẫn, cô mím môi nhìn Quý Úc nhỏ giọng: “Tiểu Úc, thực xin lỗi a”, sau đó liền chạy nhanh ra khỏi kí túc xá, đuổi theo Hạ Quý Thần.

Ký túc xá, bỗng chốc chỉ còn lại Quý Úc vẫn ngồi nơi đó, khuôn mặt bình tĩnh nhìn cuốn sách thật lâu, mới nhẹ nhàng chớp mắt, đưa tay lật sang trang khác.

Cô nhìn trang sách nhưng ánh mắt thẳng băng, ngồi suy nghĩ miên man.

Lúc Quý Úc từ chối Lâm Nhã câu: “Tối nay tớ còn có việc” không phải là lấy cớ mà thật sự có việc, cũng không phải việc gì quan trọng, chỉ là ba cô đi công tác ở Hongkong đã trở về, mẹ gọi điện thoại tới dặn dò tối nay về nhà ăn cơm mà thôi.

Đại học điện ảnh cách nhà Quý Úc không xa lắm, cô vốn định đọc xong cuốn sách này rồi mới đi, nhưng cái tên Hạ Quý Thần vừa mới xuất hiện kia khiến cô chẳng còn chút hứng thú nào, khiến cô bỏ luôn cuốn vở xuống, rồi khỏi kí túc xá.

Về đến nhà, còn chưa tới 5 giờ, ở nhà không có ai, chắc ba mẹ đã ra ngoài đi dạo, Quý Úc liền trực tiếp bước vào phòng ngủ của mình.

Trưa hôm nay cô không có ngủ, bây giờ trở về thấy có chút mệt, nên nằm trên giường chưa được bao lâu đã ngủ thiếp đi.

Quý Úc không biết mình đã ngủ bao lâu, cho đến khi ngoài phòng khách vang đến tiếng nói chuyện, cô mới tỉnh giấc.

Trời đã tối, thông qua cửa sổ mà gió đêm từ từ thổi tới, mang theo từng đợt hương hoa quế lan tỏa khắp phòng.

Cô nghe thấy tiếng tivi nơi phòng khách truyền đến, có lẽ là ba mẹ đã về.

Quý Úc bò xuống giường, đi vào toilet rửa mặt rồi mới mở cửa ra khỏi phòng ngủ.

Phòng khách có tiếng nói chuyện của ba từ từ truyền đến, Quý Úc tưởng cha đang gọi điện thoại nên không suy nghĩ nhiều, đi luôn xuống lầu.

Mãi khi gần xuống đến nhà dưới, Quý Úc mới nghe thấy còn có một giọng nói khác, nhưng vì âm thanh có chút thấp nên cô không hề biết đó là giọng của ai.

Thì ra trong nhà có khách a..... Quý Úc theo bản năng nhìn về phía phòng khác, thấy một người đàn ông đang mặc âu phục ngồi ở đó.

Hắn đang nhìn cha cô nói chuyện, nên cô chỉ nhìn thấy được phía sau lưng hắn, nhưng mà hình dáng đó cho dù cô có nhắm mắt vẫn có thể nhận ra.

Bước chân của Quý Úc bất chợt dừng lại.

Hạ Quý Thần không phải là đang cùng Lâm Nhã tham gia Lộ Thiên Tự Hội sao? Nhưng tại sao bây giờ hắn lại xuất hiện trong nhà cô?

Quý Úc đang kinh ngạc còn chưa hồi phục tinh thần, ba đã nhìn thấy cô: “Tiểu Úc, con xem ai tới này!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Tôi Cùng Hắn Sẽ Không Có Khả Năng 3

Nghe thấy giọng nói của ba, Hạ Quý Thần cũng quay đầu lại.

Tầm mắt của hai người vì chưa kịp chuẩn bị mà bất ngờ nhìn thẳng vào đối phương.

Đầu ngón tay Quý Úc lập tức run lên, qua mấy giây mới lấy lại được vẻ thư thái thường ngày, quay đi nhìn về phía ba mình.

Ông Quý cho rằng con gái tò mò muốn biết tại sao Hạ Quý Thần lại xuất hiện trong nhà mình, nên mở miệng giải thích nguyên nhân: “Là mẹ con, mấy ngày trước ngẫu nhiên gặp được Quý Thần, mới biết thằng bé cũng ở Bắc Kinh, lúc trước con ở Tô Thành với bà ngoại, nhưng lại gây ra rất nhiều phiền phức với cô Hạ, hôm nay đúng lúc ba trở về, nên muốn mời Quý Thần tới nhà chơi.”

Quý Úc biết, cô Hạ mà ba vừa nhắc đến chính là mẹ của Hạ Quý Thần, là một người bạn tốt của mẹ cô.

Lúc trước khi cô học ở Tô Thành, vì bà ngoại đã lớn tuổi nên mọi giấy tờ đều do mẹ Hạ Quý Thần đứng tên.

Khi đó bởi vì cô nên quan hệ của hai nhà cũng trở nên rất tốt đẹp.

Sau khi cô tốt nghiệp trung học, bởi vì xảy ra tình huống ấy với Hạ Quý Thần nên vội vàng vàng trở về Bắc Kinh, sau khi bà ngoại qua đời, gia đình cô cũng ít đi trở lại Tô Thành, nên chỉ có những ngày lễ tết mới cùng gia đình nhà họ Hạ gặp mặt, liên lạc.

Ba Quý sau khi nói xong, thấy Quý Úc cứ ngây ngốc đứng tại chỗ, không cùng Hạ Quý Thần chào hỏi, nhin không được bèn mở miệng nói, mang theo vẻ trách cứ: “Tiểu Úc, lúc trước ở Tô Thành, con đều rất hay đến Hạ gia, hơn nữa nếu ba nhớ không nhầm thì con với Quý Thần còn học chung một khối, vậy mà sao thấy nó đến lại không chào hỏi?”

Quý Úc sợ bị ba mình phát hiện bản thân cùng Hạ Quý Thần có vấn đề, nên cho dù đáy lòng có cả ngàn vạn lần không tình nguyện, nhưng vẫn rất nghe

lời ba, cố gắng duy trì bình tĩnh, nhìn Hạ Quý Thần, lên tiếng chào hỏi: “Anh khỏe không? Đã lâu không gặp.”

Có lẽ là bởi vì có ba của cô đang ở đây, Hạ Quý Thần cũng không làm vợ với cô, hần thong dong đáp lại: “Đã lâu không gặp.”

Hần trả lời xong như còn sợ sẽ phải nói chuyện tiếp với cô, lập tức quay mặt về phía ba Quý, tiếp tục trò chuyện.

Hai người không gặp nhau lâu như vậy, nói chuyện có vẻ xa cách cũng là chuyện thường tình, ba cô cũng không quá để ý, tiếp tục trò chuyện với Hạ Quý Thần.

Quý Úc thấy mình bị xem nhẹ, cũng không ở phòng khách quá lâu, lập tức quay đầu vào bếp giúp đỡ mẹ.

Khi rửa rau, Quý Úc đột nhiên nhớ tới, lúc cô và Hạ Quý Thần chào hỏi nhau, hình như là cuộc trò chuyện đầu tiên sau bốn năm gặp lại.

Cô nghĩ nếu không phải là đang ở nhà cô, đang có ba cô ở đó thì có lẽ hần với cô cũng sẽ chẳng trò chuyện đầu nhĩ?

.....

Bữa tối, do mẹ sắp xếp chỗ ngồi nên Quý Úc và Hạ Quý Thần ngồi đối diện song song nhau.

Hai người thật sự rất gần nhau, hơi thở trên người Hạ Quý Thần đều trực tiếp áp vào Quý Úc khiến cô vô cùng áp lực, đôi đũa đang cầm trên tay cũng rất mất tự nhiên bởi vì thế mà rất nhiều lần gấp đồ ăn đều bị trượt.

Cũng may lực chú ý của ba mẹ đều dán lên người Hạ Quý Thần, luôn tìm đề tài trò chuyện với hần nên cũng chẳng ai để ý đến những hành động nhỏ đó của cô.

Bữa cơm hôm nay khiến Quý Úc dường như mất hết tất cả sức lực, cơm nước xong, cô không muốn ở nhà thêm một phút giây nào nữa, nên nói dối với mẹ rằng bạn cùng phòng ở kí túc xá xảy ra chuyện cần cô giúp, sau đó vội vàng chạy luôn ra khỏi nhà.

Tới cửa của tiểu khi, đang định đưa tay đón taxi, cô mới nhận ra lúc ra khỏi nhà vì quá vội vã mà cả áo khoác lẫn ví tiền đều không mang theo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Con Cùng Hần Sẽ Không Có Khả Năng 4

Quý Úc vốn dĩ là bởi vì muốn trốn tránh không muốn gặp mặt với Hạ Quý Thần nên mới vội vàng ra khỏi nhà, tất nhiên bây giờ sẽ không muốn trở về, huống gì cô còn có thể ngân hàng dự phòng để ở trong kí túc xá của trường, cho nên dứt khoát không chịu quay về, lời điện thoại ra gọi xe đến.

Thời gian còn sớm, nên giao thông của Bắc Kinh vẫn ở trong giờ cao điểm, nhà Quý Úc ở ngay trung tâm thành phố, tắc đường lại càng khủng khiếp, vậy nên có rất nhiều xe từ chối cuộc gọi điện của cô.

Bởi vì đang hết sức chăm chú nhìn màn hình điện thoại nên Quý Úc không để ý có một chiếc xe Audi màu đen dừng lại gần chỗ cô đang dừng rất gần chỗ cô đang đứng.

Cửa sổ xe hơi hé mở, có người ở trong xe đang nhìn về phía cô.

Mấy ngày hôm trước, Bắc Kinh có đợt không khí lạnh tràn về, ban đêm thường có gió lớn, mà Quý Úc vì không mang áo khoác nên cả người đã bắt đầu run lên.

Người ngồi trong xe thấy cứ một lúc cơ thể cô lại run lên, đôi mày lập tức nhíu lại.

Quý Úc thấy không có xe nào chịu đến chở, vừa định tăng giá tiền lên, điện thoại lập tức có cuộc gọi đến.

Là mẹ cô gọi đến.

Thấy mẹ gọi nên cô không hề do dự, lập tức ấn nút nghe.

“Tiểu Úc, bạn học của con xảy ra chuyện gì vậy? Có nghiêm trọng không?”

“Không nghiêm trọng.....” Một trận gió lạnh khác lại thổi tới, khiến cô hắt xì một cái thật mạnh.

Người đàn ông trong xe thấy vậy, lông mày càng ngày càng nhíu chặt, nhưng vì do dự điều gì đó, đôi mắt cứ nhìn chằm chằm Quý Úc không chớp cũng không nháy mắt.

“Vây là tốt rồi, mẹ còn nghĩ là có chuyện lớn gì.” Giọng nói của mẹ Quý có chút lơ lửng, lập tức đổi sang đề tài khác: “..... Tiểu Úc, con cảm thấy Quý Thần thế nào?”

Quý Úc vì không hiểu ý của mẹ nên "Àn" một cái.

“Tuy rằng con còn đang học đại học năm thứ hai, nhưng ai cũng biết, lúc trước vì có chuyện xảy ra nên con mới tạm nghỉ học ba năm, tính đi tính lại thì bây giờ con cũng không còn nhỏ tuổi nữa, nên suy nghĩ tới việc kết hôn.” Mẹ Quý bắt đầu lái nhai trong điện thoại.

Quý Úc đã hiểu được ý tứ của mẹ, định trả lời, lại hắt xì thêm một cái thật mạnh.

Người đàn ông trong xe theo bản năng lập tức đẩy cửa ra.

“..... Tiểu Úc, mẹ cảm thấy Quý Thần cũng không tồi, con thấy có được không?” Mẹ Quý rốt cục cũng nói đến trọng tâm của vấn đề.

“Hạ Quý Thần?” Quý Úc dường như không thèm nghĩ ngợi, đã lập tức trả lời: “Con cùng hắn sẽ không có khả năng!”

Người đàn ông đang chuẩn bị bước ra khỏi xe, nghe thấy vậy ngón tay run lên, động tác lập tức dừng lại.

“Tại sao lại không có khả năng? Quý Thần tốt nghiệp loại giỏi, gia thế không tồi, ngoại hình cũng không tồi, hơn nữa mẹ cùng cô Hạ đã quen biết nhau nhiều năm, cũng coi như là hiểu nhau đến tận gốc rễ, nếu con cùng thằng bé có thể ở chung một chỗ thì ba mẹ sẽ chẳng phải lo lắng gì rồi, vậy tại sao lại không thể suy nghĩ? Còn có, lúc trước khi mẹ và cô Hạ còn đang mang thai, đã từng nói rằng mẹ cùng cô ấy sinh một trai một gái, sẽ cho hai đứa kết hôn, ngày mai mẹ sẽ gọi điện cho bà ấy,

nhất định bà ấy sẽ rất vui.”

Bốn năm trước, Hạ Quý Thần đã nói như vậy với cô, nếu bây giờ mẹ gọi điện thoại cho cô Hạ, phải chăng hắn sẽ càng ngày càng ghét bỏ cô cho rằng cô không biết tự trọng mà còn gả cho hắn?

Bởi vì sốt ruột nên giọng nói của Quý Úc to lên rất nhiều, ngay cả giọng điệu đều rất sắc bén, kiên quyết: “Mẹ, con đã nói không có khả năng thì sẽ không có khả năng, dù có suy nghĩ đến ai, con cũng sẽ không suy nghĩ chuyện đó với Hạ Quý Thần.”

Cùng với giọng nói to gần như đã lạc đi của Quý Úc là tiếng "Rầm" đóng cửa xe vang lên, vừa nghe đã biết người đóng cửa dùng khá nhiều sức.

Edit: Mọi người đoán xem đó là ai nào? đoạn này có vẻ nam 9 hơi bị ngược nhì? Tội nghiệp cái cửa xe!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Con Cùng Hắn Sẽ Không Có Khả Năng 5

Quý Úc theo phản xạ có điều kiện quay đầu nhìn lại, mới nhận ra không biết từ bao giờ đã có một chiếc Audi đậu ngay gần chỗ cô.

Bởi vì sợ mẹ mình sẽ gọi điện cho mẹ của Hạ Quý Thần, giọng điệu Quý Úc càng thêm gay gắt, nhưng vẫn không quên tò mò ngoáy đầu nhìn về người đang ngồi bên trong chiếc Audi: “Mẹ, con đang nói nghiêm túc đấy! Dù có thành cặp với ai, con cũng sẽ không cùng Hạ Quý Thần ở chung một chỗ!”

Quý Úc còn đang hướng về phía ghế lại của chiếc xe, nhưng chưa kịp nhận ra người trong xe là nam hay nữ, chiếc xe đã được nhấn ga, lao thẳng đi, vì quá nhanh mà mang theo trận gió vùn vụt, làm Quý Úc giật mình hoảng sợ lùi về phía sau.

Chiếc xe đó thật sự đi rất nhanh, bởi cô còn chưa nhìn rõ được biển số, nó đã chạy mất dạng.

Không biết có phải ảo giác hay không, nhưng Quý Úc vẫn có cảm giác người ngồi trong chiếc xe Audi kia có chút quen thuộc.

Quý Úc nhú mày, suy nghĩ một lát mới nhớ ra loại cảm giác này từ đâu mà có.

Điện thoại bên kia, vì mẹ Quý không thấy Quý Úc trả lời nữa nên cao giọng gọi: “Tiểu Úc?”

Nghe thấy tiếng mẹ gọi, Quý Úc mới thôi suy nghĩ, tiếp tục trò chuyện một lúc nữa, mới cúp máy.

Ngồi trên xe taxi, nhìn qua khe cửa ngắm nhìn cảnh đêm lộng lẫy, nhìn không ngừng lùi lại lộng lẫy cảnh đêm, Quý Úc bỗng cảm thấy khí thế của người trong chiếc xe Audi lúc nãy, với Hạ Quý Thần của bốn năm trước lúc kéo tay cô vào trong ngõ nhỏ có chút giống nhau.

.....

Chiếc xe Audi sau khi đã đi khá xa, mới phanh gấp, dừng lại ở bên đường.

Đối diện ánh đèn đường phố, chiếc xe lại còn đang mở đèn, hai ánh sáng liền giao nhau, xẹt qua tấm chắn ở đầu xe, soi sáng không mặt Hạ Quý Thần đang ngồi bên trong.

Trên mặt hắn không có thể hiện cảm xúc gì, chỉ lẳng lặng ngồi dựa về phía sau, ánh mắt âm thầm nhìn về phía trước, tựa như đang suy nghĩ điều gì đó.

Không biết đã qua bao lâu, khi trong xe vang lên tiếng chuông điện thoại, hắn mới từ từ rút di động ra, thấy hiện lên hai chữ "Lâm Nhã", ánh mắt lập tức trở nên mất kiên nhẫn.

Điện thoại vẫn cứ vang không dứt, hắn nhủ chặt mày lại, nhưng cuối cùng vẫn nghe điện thoại: "Lâm Nhã, có chuyện gì không?"

Nghe điện thoại xong, Hạ Quý Thần tiếp tục ngồi thêm một lát, sau đó mới khởi động xe, thông thả nhấn ga đi tiếp.

.....

Khi Quý Úc về đến kí túc xá, phòng của các cô vẫn tối thui, chúng tỏ ba người kia vẫn chưa trở về.

Quý Úc bật đèn, sau đó bước ngay vào toilet.

Tắm rửa xong, nhìn đồng hồ mới hơn 9 giờ, Quý Úc cầm lên cuốn sách lúc chiều đang đọc dở, bò lên giường nằm đọc tiếp.

Lúc Quý Úc vẫn còn đang mê mẩn xe sách, điện thoại bàn trong phòng bỗng "tinh tinh" vang lên.

Mọi người trong kí túc xá ai ai cũng đều đã có di động, cho nên máy bàn cũng chỉ để trưng bày trong phòng, nếu Quý Úc nhớ không lầm cái máy này đã hơn nửa năm không có ai sử dụng, vậy mà bây giờ lại có người gọi đến, thật là lạ..... Quý Úc vừa nghĩ, vừa buông cuốn sách ra, bước xuống giường.

Khi này lúc cô đọc sách có ăn một khối hạt mè đen tẩm đường, khi nghe điện thoại vẫn đang còn nhai nên không phát ra tiếng.

Người ở đầu giường bên kia đợi một lát vẫn không thấy ai lên tiếng nên đành nói: "Alo?"

Bỗng dưng động tác đang nhai của Quý Úc dừng lại, bàn tay đang nắm lấy ống nghe của cô hơi run lên.

Giọng nói này, dù có hóa thành tro cô cũng nhận ra được, chỉ có điều tại sao Hạ Quý Thần lại gọi điện đến phòng kí túc xá của bọn cô?

Hạ Quý Thần thấy vẫn không có ai lên tiếng, lại "Alo" thêm một lần nữa.

Lúc này, Quý Úc mới hoàn hồn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Con Cùng Hắn Sẽ Không Có Khả Năng

Lúc này, Quý Úc mới hoàn hồn.

Hạ Quý Thần gọi điện thoại tới, đúng lúc Lâm Nhã đi còn chưa trở về..... Chẳng lẽ là không liên lạc bằng di động được với Lâm Nhã nên hắn mới gọi điện thoại thẳng đến đây?

Quý Úc sau khi nghĩ ra nguyên nhân, môi mấp máy một hồi, bình tĩnh trả lời: "Xin hỏi, anh tìm Lâm Nhã sao?"

Đầu giường bên kia không có tiếng trả lời. Hắn nghe thấy cô nhận điện thoại, nên không muốn trả lời sao?

Quý Úc đợi chừng một phút vẫn không nhận được câu trả lời, lập tức sáng khoái nói: "Lâm Nhã không có ở đây, đợi cô ấy trở lại tôi sẽ bảo cô ấy gọi điện lại cho anh, nếu không còn chuyện gì khác, tôi liền cúp....."

Chữ "má" Quý Úc còn chưa kịp nói ra, Hạ Quý Thần đã lập tức cúp máy, đáp lại cô chỉ còn một dãy "tút....."

Cho đến khi Quý Úc đi ngủ, ba người Bạc Hà, Đường Họa Họa, Lâm Nhã mới trở về.

Bị đánh thức Quý Úc tỉnh dậy, ngồi trên giường, giọng nói pha chút lười nhác hỏi: “Tiểu Nhã, tối nay cậu không nhận được điện thoại gọi tới sao?”

“Không có a... làm sao vậy?”

“Buổi tối.....” Quý Úc ái ngại nói ba chữ Hạ Quý Thần nên nói kiểu khác: “..... Bạn trai cậu gọi điện về máy bàn kí túc xá tìm cậu.”

“Anh Hạ sao?” Lâm Nhã hỏi lại.

Quý Úc “Ừ” một tiếng.

Nghe thấy cuộc đối thoại của hai người, Bạc Hà lập tức lấy máy bàn tìm kiếm cuộc trò chuyện trong máy: “A, tại sao lại là lúc 10 giờ tối? Lúc đó không phải anh ấy vẫn đang ở cùng chúng ta đó sao?”

Lâm Nhã nghe vậy, động tác buộc tóc lập tức ngưng trệ.

Hạ Quý Thần vốn đã hứa cùng cô tham gia Lộ Thiên Tự Hội, nhưng vừa đến đó, hần lập tức để cô và Bạc Hà, Đường Họa Họa ở lại đó, không thềm xuống xe, nói rằng có công việc gấp rồi quay xe rồi đi.

Buổi tối, cô gọi điện cho hần, hỏi hần bao giờ thì đến, hần bảo chờ ở đó, cuối cùng mãi 10 giờ mới đến.

Cô quần lấy hần, nói rất nhiều nhưng hần chẳng thềm trả lời.

Cô thấy vậy đáy lòng có chút không vui, đi thẳng xuống lầu dưới, cuối cùng hần lại chủ động tìm cô, rõ ràng có số di động của cô, nhưng tại sao lại phải xin số máy bàn của phòng kí túc xá cô ở?

Cô vốn rất tò mò, nhưng lại sợ làm phiền đến hần nên không dám hỏi nhiều, ngoan ngoãn đọc số cho hần.

Ai ngờ, hần lại xoay người đi ra ngoài, gọi về kí túc xá.....

Cô đang ở bên cạnh, nên chắc chắn không phải hần muốn tìm cô, ký túc xá lại chỉ có bốn người, ba người đều đã ở chỗ đó, chỉ có mình Quý Úc không đi.

Tay Lâm Nhã đang buộc tóc, nghĩ đến đây, không nhịn được thắt chặt dây cột lại, nhưng miệng lại như mưa xuân, mềm mại nhu hòa: “Tối nay anh ấy có hỏi số điện thoại của gia đình tớ, nhưng tớ lại đùa giỡn mà đọc số máy bàn của kí túc xá cho anh ấy, kết quả là gọi nhầm số.”

“Thì ra là như vậy a.....” Bạc Hà cùng Đường Họa Họa thu hồi sự tò mò, quay lưng đi rửa mặt.

Quý Úc thấy vậy cũng không hỏi nhiều, nằm xuống giường, tiếp tục nhắm mắt lại.

Lâm Nhã vẫn đứng ở chỗ đó, buộc tóc xong, liền quay đầu nhìn về phía Quý Úc đang nằm.

Cô ta nhìn chăm chăm vào Quý Úc đang ngủ không chớp mắt một lúc, sau đó mới cầm nước tẩy trang đi vào trong nhà tắm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Con Cùng Hần Sẽ Không Có Khả Năng

Ngày hôm sau, rồi đến hôm sau nữa, cho đến tận cuối tuần, Hạ Quý Thần không còn bước vào thế giới của Quý Úc nữa.

.....

Quý Úc có người bạn thời trung học tên Lí Đạt, cũng học đại học ở Bắc Kinh, bởi vì cùng sống trên một thành phố nên hai người vẫn giữ liên lạc.

Tính cách Lí Đạt hài hước rộng rãi, nên dần quen với ba người còn lại trong kí túc xá của cô, hơn nữa hình như hần đang muốn tiếp cận tìm hiểu Bạc Hà, nên cứ cách mấy hôm, sẽ lại đến kí túc xá mời tất cả các cô đi ăn một bữa.

Hôm đó khi Quý Úc nhận được điện thoại của Lí Đạt, vốn tưởng hần sẽ như mọi khi, tiếp tục mời các cô đi ăn, nhưng không ngờ lại rủ cả bốn người đi tắm suối nước nóng.

Suối nước nóng có khách sạn, nên Quý Úc đi làm thủ tục đặt phòng, khi xong xuôi cũng đã đến giờ ăn tối.

Tất cả mọi người hẹn nhau ở phòng ăn "Mẫu Đơn Đình", hai mươi phút sau, tất cả đã có mặt.

Quý Úc vốn cho rằng, chiều nay ăn cơm sẽ chỉ có bốn người các cô cùng Lý Đạt, nhưng khi đến Mẫu Đơn Đình, thấy tư thế nghiêng đầu dựa vào ghế nhàn nhạt nói chuyện với Lý Đạt của Hạ Quý Thần, Quý Úc đột nhiên cảm thấy hối hận khi đã nhận lời mời đi suối nước nóng.

Đổi lập với Quý Úc đang hối hận không thôi, Đường Họa Họa bên này khi nhìn thấy Hạ Quý Thần cũng không khỏi ngạc nhiên: "Anh Hạ?"

Vừa mới định giới thiệu Hạ Quý Thần với mọi người, nghe thấy vậy liền ngạc nhiên hỏi: "Mọi người biết nhau ư?"

"Đương nhiên biết a, anh ấy cùng tiểu Nhã của chúng tôi là....." Đường Họa Họa chưa nghĩ đã mở miệng, chỉ là chưa nói xong đã bị Lâm Nhã túm lấy cánh tay, lắc đầu tỏ ý không nên nói, sau đó nhanh chóng bổ sung: "... Anh Hạ cùng tôi là bạn bè, nên tất cả đều đã biết nhau."

Đường Họa Họa tuy rằng buồn bực nhưng cũng biết điều, không nói nữa.

Lâm Nhã thật cẩn thận Hạ Quý Thần, thấy hắn không có biểu hiện gì mới thở phào một hơi, tiếp tục nói: "À, thì ra tất cả chúng ta đều quen biết nhau hết rồi sao? Tốt quá....."

"Đúng vậy, thật trùng hợp....." Lý Đạt nói, sau đó thấy mọi người đã đến đông đủ, bèn gọi thực đơn, nhưng không gọi món ăn, mà đem thực đơn đưa cho Hạ Quý Thần trước mặt: "Anh Thần, anh chọn món đi."

Hạ Quý Thần không khách khí, cũng không nói gì, một tay cầm thực đơn mở ra, một tay chỉ vào các món trên menu.

"Anh cùng anh Thần kết nghĩa đã lâu, anh ấy là lão đại." Lý Đạt vốn nói nhiều, nên không có ai hỏi hắn cũng giải thích nguyên nhân hai người gặp nhau: "Nhiều năm như vậy nhưng anh ấy vẫn không thay đổi gì cả, vẫn thu hút người khác như thế, vậy nên lúc ở ngoài công, vừa nhìn anh đã nhận ra."

Lâm Nhã nghe thấy thế, sắc mặt lập tức trở nên khó coi. Hôm qua cô gọi cho hắn ngỡ ý muốn hắn sắp xếp lịch để cuối tuần cùng nhau đi ăn cơm, hắn nói hắn có công việc.

Cô nghe vậy cũng tỏ ra rất hiểu chuyện, nhẹ nhàng bảo không sao, dù sao thì cuối tuần cả phòng kí túc xá của cô cũng đã có hẹn.

Cô còn muốn nói chuyện với hắn nhiều hơn, nên còn giải thích chi tiết rằng bạn hồi trung học của Quý Úc đang có ý với Bạc Hà, nên cuối tuần này mời cả phòng kí túc xá đi suối nước nóng.

Lúc ấy hắn cũng chỉ nghe cô nói qua điện thoại mà chẳng nói gì, nhưng hôm nay lại tình cờ không hẹn mà gặp Lý Đạt ở khách sạn.

Edit: Ha ha...cái này là cô ý chứ tình cờ cái nổi gì!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Con Cùng Hắn Sẽ Không Có Khả Năng 8

Nghĩ xong, Lâm Nhã không nhịn được mà nhìn về phía Quý Úc, ánh mắt lạnh nhạt.

Lý Đạt vốn nói nhiều nên cả bữa ăn, người nói nhiều nhất chính là hắn, mà đa số đề tài hắn nói đến chính là sự huy hoàng thời cấp ba của Hạ Quý Thần.

Trò chuyện mãi, Lý Đạt mới nhớ tới rằng bữa cơm đã sắp xong rồi, nhưng cách để liên lạc với Hạ Quý Thần còn chưa có, nên nghiêng đầu ái ngại hỏi Hạ Quý Thần: "Anh Thần, suýt nữa em đã quên, sau này chúng ta sẽ liên lạc với nhau bằng cách nào? Anh có dùng WeChat không? Chúng ta thêm bạn tốt ở trong đó đi! Sau đó em sẽ đưa số của em sang cho anh."

Hạ Quý Thần sờ túi lấy di động ra, ần ần hai cái rồi đưa cho Lý Đạt.

Lý Đạt cầm di động bấm bấm, sau đó định đưa tay trả lại cho Hạ Quý Thần, Đường Họa Họa đã vội mở miệng nói: "Anh Hạ, em có thể thêm vào danh sách bạn tốt trên WeChat của anh không?"

Lý Đạt theo bản năng nhìn về phía Hạ Quý Thần, thấy người kia hơi gật đầu, mới đưa di động đang cầm trên tay đưa cho Đường Họa Họa.

Đường Họa Họa vui vẻ nhận lấy, thêm mình vào danh sách bạn tốt của Hạ Quý Thần, Bạc Hà thấy vậy cũng làm theo, cho Hạ Quý Thần vào danh sách của mình, Lâm Nhã cũng mở điện thoại ra, thêm Hạ Quý Thần vào danh sách WeChat của mình.

Duy chỉ có Quý Úc chỉ yên lặng cúi đầu uống trà.

Lý Đạt thấy tất cả mọi người đã thêm Hạ Quý Thần, thấy Quý Úc ngồi đó, thuận miệng hỏi: "Tiểu Úc, cậu không định thêm anh Thần vào WeChat để có cách thức liên lạc sao?"

Động tác uống trà của Quý Úc bỗng dừng lại, rũ mi nhìn li trà mọi hồi, sau đó mới ngẩng đầu, nói dối một cách tự nhiên: “Tớ quên mang đi động rồi, có lẽ đã để ở trong khách sạn.”

Lý Đạt vốn cũng chỉ hỏi qua, thấy Quý Úc nói vậy cũng không nghĩ nhiều, trả lại điện thoại cho Hạ Quý Thần, sau đó quay lại đề tài mình đang tò mò: “Đúng rồi, các cậu tài sao lại gọi anh thần là đàn anh bậc trên? Nếu tớ nhớ không nhầm, anh ấy cũng học điện ảnh mà.”

Quý Úc cảm thấy câu hỏi đó cũng không phải hỏi riêng mình, nên tiếp tục rũ mắt xuống, nhưng khóe mắt lại lướt qua cảm Hạ Quý Thần, không biết có phải nhìn nhầm hay không, nhưng thấy cô của hắn có chút căng thẳng, cả người tỏa ra hơi thở lạnh lẽo.

“Anh ấy đúng là học điện ảnh a.....” Bạc Hà nói, Đường Họa Họa ngồi bên vì đang còn ăn trong miệng nên chỉ gật đầu phụ họa.

Giọng điệu của Lâm Nhã mềm mại tiếp tục bổ sung: “..... Anh ấy học bên đạo diễn, nên đối với diễn xuất cũng không chuyên nghiệp lắm.”

Quý Úc đang định đưa tay uống trà tiếp nghe vậy, bất giác dừng động tác lại

Hạ Quý Thần từ khi học trung học đã nổi tiếng là đàn anh thông minh hiểu nhiều biết rộng, còn là thủ khoa đầu đại học của cả nước, còn được xưng là thần đồng, cho đến tận hôm nay vẫn là thần thoại của Tô Thành, nhưng từ khi nào hắn lại thay đổi, bỏ trường đại học danh tiếng để đi học điện ảnh? (Editor: Vì chị đó!)

“Anh Quý Thần, có phải anh đang nói nhầm không?” Lý Đạt tựa như là đang nghe phải một tin tức không thể tưởng tượng nổi, khiến cả giọng nói đều có chút thất thanh: “Trường đại học tốt như vậy anh không cần, sự nghiệp của gia đình cũng không tiếp nhận, bỗng dưng chạy đi học điện ảnh?”

So với Lý Đạt đang kích động bên kia, Hạ Quý Thần vẫn ung dung thản nhiên ngồi đó, nâng trà lên uống, khiến cho người khác còn lầm tưởng rằng người mà Lý Đạt đang nói đến không phải hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Con Cùng Hắn Sẽ Không Có Khả Năng 9

“Anh Thần, có phải anh điên rồi không?”

Hạ Quý Thần vẫn không có phản ứng gì cả, không nhanh không chậm từ từ thưởng thức trà.

“Anh Thần, rốt cuộc là anh đã nghĩ cái gì vậy?”

Hạ Quý Thần để chén trà xuống bàn, rót thêm vào, tiếp tục uống.

“Thần ca, vì cái gì mà anh lại làm như vậy?”

Vì cái gì?

Khi nghe được Lý Đạt thốt ra ba chữ này, lông mi Hạ Quý khẽ run, nhưng chỉ trong chốc lát, sau đó cả người nhìn chằm chằm chén trà, đầu hơi cúi xuống.

Ánh đèn thủy tinh sáng ngời không làm nhòa đi vẻ đẹp của hắn, thay vào đó lại càng khiến người ta kinh ngạc.

Trên mặt hắn vẫn dĩ không thể hiện bất cứ cảm xúc gì, nhưng lại cho người ta có có giác trên người hắn đang xuất hiện một loại cảm xúc đau đớn kịch liệt, lan tỏa ra khắp xung quanh.

Đau đớn? Hạ Quý Thần của thời điểm này đang có cảm giác đau đớn sao?

Cho dù Quý Úc đã cố gắng không để ý tới sự tồn tại của Hạ Quý Thần, nhưng khi đáy lòng cô cảm nhận được sự đau đớn của Hạ Quý Thần truyền tới, cuối cùng vẫn không thể nhịn được sự tò mò, ngẩng đầu lên nhìn về phía hắn.

Hạ Quý Thần cảm giác được Quý Úc đang nhìn mình, cũng đem tầm mắt nhìn về phía Quý Úc, vào giây phút ánh mắt hai hai người chạm nhau kia, hắn tựa như đang nhìn thấy một thứ vô cùng chán ghét, ánh mắt lạnh đi, sau đó đột ngột đứng dậy, đem cái ghế dựa phía sau đó văng, không thêm nói gì, nghênh ngang rời đi. (Editor: Ta khinh, ta khinh... đồ kiêu ngạo...)

...

Bảy người ngồi đó không nhìn thấy được khoảnh khắc ánh mắt của Quý Úc và Hạ Quý Thần giao nhau, cho nên khi thấy Hạ Quý Thần đờ đờ sát

khí thì chẳng ai hiểu vì lí do gì cả.

Không khí hiện tại tràn ngập sự xấu hổ, mọi người nhìn nhau, trầm mặc không nói gì. Lí Đạt là người đầu tiên lấy lại tinh thần, đánh vỡ không khí im lặng ngột ngạt: “Mọi người cứ ngồi ngây ra đó làm gì, gọi món ăn đi a!”

Nghe tiếng Lí Đạt, mọi người mới sôi nổi trở lại, gọi món rồi cầm đũa lên.

Tuy rằng trong lòng mọi người đều tò mò: tất cả đang trò chuyện vui vẻ, không biết điều gì lại khiến Hạ Quý Thần tức giận như vậy, nhưng cũng chỉ tò mò trong suy nghĩ mà thôi, chẳng ai dám mở lời hỏi để tìm ra đáp án, mọi người tránh nói về chuyện vừa rồi, liên tục mở đề tài trò chuyện mới, vừa ăn vừa nói rất vui vẻ.

Thời điểm Hạ Quý Thần còn ở đây, Quý Úc vì muốn khiến cho mình có biểu hiện tự nhiên nên uống khá nhiều trà, vì vậy mà mới ăn được nửa, cô đã phải thường xuyên chạy vào toilet.

Khi Quý Úc bước ra khỏi toilet lần thứ ba, điện thoại đổ chuông, là cuộc gọi đến của mẹ cô.

Quý Úc lại bồn rửa tay thật sạch, lau khô mới nghe điện thoại, vừa nghe vừa bước ra ngoài.

Từ toilet đi đến phòng ăn, mọi thứ xung quanh khá yên tĩnh, trừ tiếng giày cao gót của Quý Úc đang chạm với nền nhà mà phát ra âm thanh, cũng chỉ có giọng nói của mẹ cô đang nói thông qua điện thoại.

Sau khi nói chuyện xong, Quý Úc đem di động nhét vào túi, đi tiếp thêm hai bước mới nhận thấy có một người đang đứng cạnh thùng rác cách chỗ cô đứng không xa.

Là Hạ Quý Thần.

Hắn thư thái dựa vào tường, đầu ngón tay còn đang kẹp một điều thuốc đang tỏa ra, phiêu tán khắp nơi.

Quãng đường đến phòng ăn chỉ còn một đoạn, hắn lại đứng ở đó.

Quý Úc bởi vì căng thẳng mà đến cả ngón chân cũng như đang cuộn tròn lại, sau một hồi trấn tĩnh, cô ung dung thong thả tiếp tục đi về phía trước, xem như Hạ Quý Thần không tồn tại.

Khi cô còn đang âm thầm thờ phào vì đã sắp đi qua được hắn, thì Hạ Quý Thần đột nhiên đập tắt điều thuốc trên tay ném vào thùng rác, đứng thẳng người lên, làm cho Quý Úc còn chưa kịp phản ứng, đã vươn tay nắm chặt lấy cổ tay cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Con Cùng Hắn Sẽ Không Có Khả Năng 10

Cả người Quý Úc giờ đây như bị điện giật, run lên cầm cập, giây tiếp theo cố gắng dùng hết sức lực giật lại cánh tay đang bị Hạ Quý Thần nắm lấy, không có nửa điểm chần chừ.

Hạ Quý Thần tựa như đã đoán trước được Quý Úc sẽ làm như vậy, nên khi cô dùng hết sức để giật lại cánh tay đang bị hắn chế trụ, thì đầu ngón tay của hắn cũng tăng thêm sức, khăn trương nắm chặt lấy cánh tay cô.

Quý Úc thấy thế nhủ mày, dùng sức giật thêm vài lần nữa nhưng không được thì từ bỏ, ngẩng đầu nhìn Hạ Quý Thần, giọng nói bình tĩnh ngoài dự đoán: “Anh muốn làm gì?”

Hạ Quý Thần vẫn lẳng lặng đứng đó, một tay vẫn nắm lấy tay Quý Úc, một tay đút vào túi quần dựa vào tường như chưa hề nghe cô nói.

Quý Úc thấy hắn vẫn không có phản ứng gì, đôi lông mày càng nhíu chặt lại, thấy hắn không lên tiếng nên cô cũng không nói thêm gì nữa.

Tuy trận giằng co vừa rồi Quý Úc không có thành công, nhưng vẫn chưa chịu từ bỏ ý định, lại dùng sức giật lại cánh tay ra khỏi tay Hạ Quý Thần, nói: “Phiền anh buông tôi ra.....”

Quý Úc còn chưa kịp nói hết câu, Hạ Quý Thần đã dùng sức giữ chặt tay cô lại, xoay người đứng trước mặt cô, áp cả người cô dựa vào tường.

Khi cả người Quý Úc còn chưa đứng vững được, cảm đã bị Hạ Quý Thần bóp chặt, khiến cô phải ngẩng đầu lên nhìn khuôn mặt trời sinh tuấn mĩ của hắn.

“Tôi muốn làm gì? Đáng lẽ ra tôi mới là người phải hỏi cô, cô muốn làm gì?” Hạ Quý Thần gât gao nhìn chăm chăm Quý Úc, tàn nhẫn nói: “Không phải

tôi đã từng nói cô vĩnh viễn đừng xuất hiện trước mặt cô sao?!”

Có lẽ là gần đây, số lần Quý Ưc gặp Hạ Quý Thần khá thường xuyên, nên sự miễn dịch của cô với hắn tăng lên không ít, không giống phản ứng mãnh liệt như mấy lần đầu. Nhưng lúc này, khi Hạ Quý Thần nói ra những lời đó, những chuyện của bốn năm trước mà cô đã cố gắng gượng ép bản thân đừng nghĩ đến, lại như một đoạn phim ngắn lặp lại trước mắt cô.

Những hình ảnh ấy xuất hiện ngày càng nhiều, ngày càng chi tiết khiến Quý Ưc phải nắm chặt tay lại để tránh cho Hạ Quý Thần thấy được những cảm xúc khác thường của mình.

“Hoặc là.....” Hạ Quý Thần lại nói.

Quý Ưc không biết tiếp theo Hạ Quý Thần sẽ nói cái gì, nhưng cô tin rằng, lời hắn nói tiếp theo sẽ chẳng hề dễ nghe, nên cô không hề do dự mà mở miệng chặn lại câu nói đang dang dở của hắn: "Thật là ảo tưởng....."

Quý Ưc vừa nói, tầm mắt vừa hướng lên nhìn Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần lúc này vì bị Quý Ưc chen ngang nên im lặng để cô nói.

Quý Ưc thấy Hạ Quý Thần không nói gì nữa, lạnh nhạt mở miệng tiếp : “..... Nếu có thể, tôi cũng hi vọng anh vĩnh viễn đừng xuất hiện trước mặt tôi.”

Hạ Quý Thần nghe thấy vậy, ánh mắt trở nên sắc lạnh hung ác, tựa như hận không thể xé nát cả người cô ra vậy. Quý Ưc nhìn biểu cảm đó của hắn, cô biết rằng hắn đang cực kì tức giận, nhưng lại không hề biết vì lí do gì Bốn năm trước, người nhận hết ủy khuất cùng nhục nhã là cô cơ mà.

Nghĩ đến đây, Quý Ưc bỗng cảm thấy buồn cười, nhưng giọng điệu vẫn nhàn nhạt lạnh lùng nói tiếp: “Cho nên Hạ tiên sinh à, ngài hãy yên tâm đi, tôi nhất định sẽ không làm cho ngài phải bối rối đâu.”

Hạ Quý Thần càng nghe Quý Ưc nói, lực đạo tác động lên tay cô càng chặt, trong nháy mắt chặt đến kinh người. Quý Ưc tuy đau đến nỗi hô hấp như muốn dừng lại, nhưng lại không hề lên tiếng cầu xin tha thứ, thậm chí dù đau nhưng vẫn cắn răng chịu đựng, không hề phát ra bất cứ tiếng động nào.

Quý Ưc cứ đứng im lặng bất động như vậy cho đến khi đã thích nghi được với sự đau đớn nơi tay truyền tới, mới cất giọng nói: "Hạ tiên sinh, xin anh hãy giờ cáo đánh khề mà thả tôi ra, để tôi còn mau chóng biến mất trước mặt anh."

Nói xong, cô còn bổ sung thêm một câu khách sáo: “Cảm ơn.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Cám Ơn Cô Đã Hào Phóng Như Vậy! (1)

Edit: Quyên Moon

Beta: Stukí^^

Cám ơn?

Đáy lòng Hạ Quý Thần liền toát ra một cỗ lửa giận, hận không thể bóp chết cô gái trước mắt này. Con người của hắn kịch liệt co lại, ngay cả đầu ngón tay hắn đang nắm tay cô cũng đang bắt đầu phát run.

Hắn hung hãn nhìn khuôn mặt mềm mại của cô một lúc lâu, giống như tức giận đến mức tận cùng, bỗng dưng cười nói: “Cám ơn tôi, tôi có cái gì mà cô phải cám ơn tôi?”

“Nếu như tôi nhớ không nhầm, bốn năm trước, cô cùng tôi ngủ, tôi cho cô tiền nhưng cô không nhận!”

“Cho nên tôi mới là người phải cám ơn mới đúng!”

Vừa nói Hạ Quý Thần lại cười lạnh một tiếng. Nhìn ánh mắt hốt hoảng của cô, chính bản thân hắn cũng không rõ vì sao lại nói những lời cay nghiệt như vậy. Trước đó rõ ràng là trong đầu không có nghĩ muốn nói những lời cay nghiệt cùng khinh bỉ cô như vậy...

“Cám ơn cô đã hào phóng như vậy! Đã miễn phí tặng lần đầu tiên của mình cho tôi!”

Quý Ưc cảm thấy như bị ai đó cầm dao đâm vào người vậy, máu chảy đầm đìa, trên mặt thoáng chốc trắng bệch không còn giọt máu nào.

Tay cô nắm lại thành quyền.

Cô dùng sức bấm thật mạnh vào lòng bàn tay mới miễn cưỡng ổn định lại tâm tình của mình...

Cô vừa cố gắng ép lại nước mắt vừa Hạ Quý Thần. Sắc mặt hắn vẫn không có thay đổi, ngay cả ánh mắt cũng vẫn lảng lạng xa cách như thế.

Cô thật ra cũng không muốn nhìn hắn, cũng không dám động đậy dù chỉ một chút. Cô sợ chính mình động đậy một cái nước mắt giấu nơi đáy mắt sẽ tràn ra ngoài.

Hai người không ai nói gì, lảng lạng đối mắt. Bầu không khí nơi hành lang trở nên có chút ngưng trệ.

Không biết qua bao lâu, điện thoại di động trong túi Quý Úc bỗng nhiên vang lên, trong không gian an tĩnh tiếng chuông vang lên đặc biệt chói tai. Hạ Quý Thần như là chợt bừng tỉnh, sự kiềm chế của hắn đối với cô chợt buông lỏng, sau đó lui về phía sau một bước xoay người lạnh lùng mà rời đi.

Quý Úc cắn thật chặt hàm răng, một mực chờ đến khi tiếng bước chân của Hạ Quý Thần ở bên tai biến mất, nhìn cũng không thấy bóng dáng nữa, cô mới không để ý hình tượng dựa vào vách tường, cả người từ từ trượt xuống.

Tiếng chuông điện thoại di động vẫn còn không ngừng vang lên, Quý Úc phải đợi đến khi tâm trạng mình thoáng dịu đi một chút mới run rẩy đưa tay lấy điện thoại trong túi ra.

Là Bạc Hà gọi đến.

Có lẽ vì cô đi vệ sinh quá lâu nên họ tưởng cô xảy ra chuyện gì.

Quý Úc sợ bấm nghe lúc mở miệng nói chuyện thì âm thanh của cô sẽ nghẹn ngào, vì vậy cô trực tiếp cúp điện thoại của Bạc Hà, sau đó liền gửi cho Bạc Hà một tin nhắn ngắn: “Lập tức qua!”.

Ăn cơm tối xong mọi người lại cùng đi ngâm suối nước nóng.

Đối mặt với mọi người riu rít nói chuyện, Quý Úc vẫn là im lặng không nói gì, nằm ở cạnh bờ suối nước nóng.

Bởi vì Hạ Quý Thần, ngực Quý Úc có chút khó chịu, ngâm ôn tuyền lâu cảm giác bức bối này càng nặng, làm cho cô hô hấp càng trở nên khó khăn. Không thể làm gì khác hơn Quý Úc đành đứng dậy ra khỏi suối nước nóng, tìm một cái ghế cách đám người Bạc Hà không xa nằm xuống.

Mặc dù cách một khoảng cách Quý Úc vẫn có thể nghe được đám người Bạc Hà nói chuyện với nhau.

Ngâm ôn tuyền lâu dễ dàng khát nước, Đường Họa Họa định gọi nhân viên phục vụ mua nước thì Lâm Nhã này giờ vẫn nhìn chăm chăm vào Quý Úc bỗng nhiên lên tiếng: “Đề tôi đi mua!”.

Lâm Nhã rất nhanh thì xách trong tay 5 chai nước quay trở lại. Trước tiên cô đưa cho đám người Bạc Hà, Đường Họa Họa còn có Lý Đạt đang ngâm suối nước nóng mỗi người một chai, sau đó mới cầm hai chai chạy tới bên người Quý Úc.

Thời điểm cô ta đưa nước cho Quý Úc còn nói thầm bên tai: “Tiểu Úc tôi có chuyện muốn nhờ, cậu có thể giúp tôi một chuyện được không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Cám Ơn Cô Đã Hào Phóng Như Vậy!(2)

Edit: Quyên Moon

Beta: Stuki^^

Quý Úc vận mở nắp chai, nhưng không có uống nước, mà nghiêng đầu nhìn Lâm Nhã một cái: “Làm sao vậy?”

“Cái đó của tôi đến rồi...”

Quý Úc đầu tiên không hiểu ý của Lâm Nhã, cho đến khi nhìn thấy trên má Lâm Nhã lướt qua một màu hồng nhạt, cô mới chậm chậm phản ứng. Lâm Nhã đây là tới kinh nguyệt.

Lý Đạt ở cách đó không xa, Lâm Nhã đại khái là sợ bị hắn nghe vội đưa tay che kín môi, tiến đến bên tai Quý Úc thấp giọng, nói tiếp: “... Tôi chính là mới vừa cảm thấy có cái gì đó không đúng, mới đi mua nước, kết quả quẹo vào phòng vệ sinh, phát hiện kinh nguyệt đến rồi. Tháng này cũng không biết là chuyện gì xảy ra, lại đến trước thật nhiều ngày, tôi căn bản không có chuẩn bị. Hơn nữa tôi có thể là bởi vì ngâm suối nước nóng mà bị ra hơi nhiều, siêu thị lại đang ở phòng tiếp khách trong cái tòa nhà bên kia, ôn tuyền cùng chỗ ở của chúng ta đều hơi xa. Chúng ta ở đây một đêm, tôi cũng chỉ mang

theo có một cái quần thôi, bởi vậy tôi sợ dính lên quần. Cho nên, Tiểu Úc, cậu có thể giúp tôi đi mua một gói băng vệ sinh được không?”

Chuyện Lâm Nhã nhờ vả căn bản không phải chuyện lớn gì, Quý Úc không suy nghĩ nhiều, “Ồ” một tiếng, liền từ trên ghế nằm đứng lên.

“Tiểu Úc, cảm ơn cậu! Thật là làm phiền cậu rồi” Lâm Nhã nở nụ cười xán lạn.

“Không có gì đâu.” Quý Úc trả lời một tiếng liền đi về phía phòng thay quần áo

Cô đi còn không được mấy bước, Lâm Nhã giống như là bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, chạy theo hai bước, đuổi tới trước mặt Quý Úc: “Đứng rồi, Tiểu Úc! Cậu không cần đưa đến nơi này, tôi tới kinh nguyệt cũng không thể ngâm suốt nước nóng rồi! Tôi chuẩn bị chờ chút liền trở về phòng nghỉ ngơi, cho nên cậu giúp tôi đưa đến phòng khách sạn đi.”

“Ừ, đc được rồi.” Quý Úc đáp lại.

“Cảm ơn.” Lâm Nhã nói, lúc Quý Úc chuẩn bị cất bước rời đi, Lâm Nhã lại mở miệng nói thêm một câu: “Thiếu chút nữa quên mất, Tiểu Úc, tôi chuyển tới phòng 1808, không ở cách vách cậu nữa rồi.”

Quý Úc gật đầu một cái, không nói nữa, cũng không tiếp tục dừng lại, trực tiếp đi vào phòng thay quần áo.

...

Son trang chiếm diện tích hơn ngàn mét vuông, ban đêm không có xe đưa đón nên Quý Úc đành đi bộ đến sảnh tiếp đãi.

Đến siêu thị, cô trước chọn giúp Lâm Nhã một bịch băng vệ sinh, sau đó nghĩ đến mọi người còn chưa ngâm ôn tuyến xong, đợi lát nữa phòng chừng sẽ đói, vì vậy lại chọn lựa một giỏ quà vật, mới tính tiền rồi khỏi phòng tiếp đãi.

Quý Úc trở lại khách sạn của son trang, trực tiếp đi thang máy, lên lầu mười tám.

Tầng chót đều là phòng kín, khoảng cách giữa các phòng có chút xa, Quý Úc đi mất tới hai phút mới tìm được phòng 1808 Lâm Nhã nói tới.

Nhấn chuông cửa, Quý Úc đợi một lát. Cách cửa phòng, nghe thấy bên trong truyền đến tiếng bước chân, ngay sau đó cửa mở ra.

Quý Úc cho là Lâm Nhã, mới vừa muốn mở miệng nói chuyện thì người mở cửa nhìn cũng chưa từng nhìn một cái đứng ở cửa, trực tiếp hỏi hột để lại một câu “Đem đồ vật cầm vào đi” liền xoay người tiến vào phòng vệ sinh.

Mặc dù Quý Úc căn bản không thấy rõ là người nào mở cánh cửa, nhưng lại nghe được thanh âm của hân, nhận ra hân là ai.

Cô còn tưởng rằng Lâm Nhã là đại tiểu thư được nuông chiều từ bé, ở không quen phòng bình thường, tự trả tiền ở phòng tốt hơn, nghĩ nửa ngày, hóa ra đây là phòng Hạ Quý Thần...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Cảm Ơn Cô Đã Hào Phóng Như Vậy! (3)

Cũng đúng! Hạ Quý Thần là bạn trai của Lâm Nhã, bọn họ gặp nhau ở son trang, buổi tối ở chung một chỗ cũng là bình thường...

Bất quá, việc này không có quan hệ quá lớn đối với cô. Cô cũng không cần phải tốn quá nhiều tâm tư trên người hai người bọn họ. Cô chẳng qua là đến đưa đồ cho Lâm Nhã, đưa đồ càng sớm thì rời đi càng sớm. Quan trọng hơn chính là hai giờ trước, cô vừa cùng Hạ Quý Thần đối chọi gay gắt ở trong hành lang, cô cũng không muốn cùng Hạ Quý Thần chạm mặt. Mà bây giờ Hạ Quý Thần ở ngay bên trong phòng rửa tay, cô hoàn toàn có thể thừa dịp vào lúc này, để đồ xuống rồi lách người rời đi...

Quý Úc suy nghĩ như vậy liền vội vàng thu hồi tinh thần, xách túi đồ vừa mua bước nhanh đi vào trong phòng.

Cửa phòng trong đang đóng kín, Quý Úc không có nhìn thấy Lâm Nhã ở phòng khách, cô nghĩ Lâm Nhã có lẽ là ở trong phòng ngủ.

Thời điểm Hạ Quý Thần mới vừa mở cửa cho cô nói câu “Đem đồ vật cầm vào đi” chắc hẳn Lâm Nhã đã nói cho hân biết. Đợi lát nữa cô sẽ tới đưa đồ cho cô ta, vậy nên cô cũng không cần phải vào phòng ngủ cùng Lâm Nhã chào hỏi lễ mễ mất thời gian...

Quý Úc nhanh chóng đem băng vệ sinh để cùng với đồ trong túi vừa mua móc ra đặt ở chỗ dễ thấy nhất trên bàn trà. Lùi lấy tốc độ nhanh nhất xoay người hướng về phía cửa chạy đi.

Ai ngờ cô mới vừa chạy không được mấy bước, cửa phòng rửa tay bỗng nhiên bị kéo ra. Hạ Quý Thần mặc một thân quần áo thường nắm khăn giấy lau

qua tay chậm rãi từ bên trong đi ra.

Quý Úc bỗng dừng dừng lại, đầu ngón tay dùng sức nắm chặt túi đồ vừa mua, lui về sau một bước.

Hạ Quý Thần đi hai bước, mới nhận ra được trong phòng của mình đang đứng một người.

Hắn cho rằng nhân viên phục vụ đưa cà phê đến, ở trong phòng chờ hắn đi ra ký tên, nên không có lưu ý nhiều lắm, trực tiếp đưa tay đến trước mặt Quý Úc, muốn hoá đơn.

Quý Úc bị động tác của Hạ Quý Thần làm ngẩn ra, cô nhìn ngón tay thon dài đẹp đẽ của hắn, nhìn hai lần mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hạ Quý Thần: “Tôi đem...”

Cô muốn nói cho Hạ Quý Thần, cô đem đồ đạc đã đặt ở trên bàn trà rồi. Nhưng vừa nói được hai chữ, Hạ Quý Thần liền quay đầu, ánh mắt sắc bén bắn về phía cô: “Cô tại sao lại ở chỗ này?”

Lâm Nhã chưa nói cho hắn biết, là ai sẽ đến đưa cho cậu ta băng vệ sinh sao?

Quý Úc dĩ nhiên sẽ không để cho Hạ Quý Thần cho rằng cô xuất hiện ở nơi này là bởi vì hắn, “Tôi là tới tìm Lâm Nhã...”

Lâm Nhã? Bạn học Lâm? Tìm bạn học Lâm, cô không đi căn phòng của Lâm Nhã tìm, tới phòng hắn tìm bạn học Lâm gì?

Trong đầu Hạ Quý Thần nhất thời xẹt qua, tuần trước, đến nhà cô ăn cơm tối, cô một mình trở về trường học. Khi hắn gọi vào điện thoại của nhà trọ cô, cô mở miệng hỏi, cũng là một câu, “xin hỏi, ngài là tìm Lâm Nhã sao?”

Cho nên, cô là nghĩ hắn ở cùng với Lâm Nhã?

“Được...” Hạ Quý Thần chợt cười, giống như rất vui vẻ, nhưng trong con ngươi của hắn, lạnh lẽo đến kinh người: “... Mượn có đến tìm thật hay!”

“Cô cho rằng cô mượn có như vậy đến phòng tôi, tôi liền sẽ giữ cô ở lại sao?”

“Quý Úc, tôi cho cô biết! Bốn năm trước, đó là do tôi uống rượu, cô miễn phí đưa tôi trước mặt của tôi, tôi mới đụng đến cô. Bốn năm sau cho dù cô có cho tôi tiền, tôi cũng sẽ không đụng đến cô dù chỉ một ngón tay!”

“Cô thật đúng là không cần mặt mũi. Lúc nãy tại hành lang, tôi đều đã đem lời nói rõ như thế rồi, cô còn có mặt mũi đến phòng của tôi!”

Rốt cuộc vẫn là cô quá ngây thơ, cho là mở miệng giải thích, hắn liền sẽ tin... Quý Úc cúi đầu, không muốn nói thêm bất kì một câu nào nữa, trực tiếp vòng qua Hạ Quý Thần hướng về phía cửa đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Cám Ơn Cô Đã Hào Phóng Như Vậy! (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Một chớp mắt khi Quý Úc kéo cửa ra, chuông cửa phòng vừa vãn lại vang lên.

Quý Úc đối với việc người nào tới phòng Hạ Quý Thần một chút quan tâm cũng không có. Thậm chí cô nhìn cũng không nhìn, duy trì tư thế cúi đầu mở cửa: “Xin lỗi, làm phiền nhường đường một tý!”

Bên ngoài cửa phòng bỗng vang lên âm thanh mạng mấy phần nghi hoặc của Bạc Hà: “Tiểu Úc?”

Lời vừa đến khoe miệng đều nuốt nuốt xuống, Quý Úc ngẩng đầu, ngoại trừ Bạc Hà, còn có Lâm Nhã cùng Đường Họa Họa đang đứng bên ngoài.

“Tiểu Úc, cậu tại sao sẽ ở...” Đường Họa Họa giống như là không thể tin được hình ảnh mình đang thấy, kinh ngạc bật thốt lên, chỉ là lời của cô còn chưa nói hết, đã bị Bạc Hà đứng trước quay lại vỗ một phát vào cánh tay của cô, rồi nháy nháy mắt.

Đường Họa Họa chợt hiểu ý của Bạc Hà, lập tức ngậm miệng lại. Theo như Đường Họa Họa và Bạc Hà biết, Quý Úc là thông qua Lâm Nhã mới quen biết được Hạ Quý Thần, mà Hạ Quý Thần lại là bạn trai của Lâm Nhã.

Vào giờ phút này, Quý Úc xuất hiện ở phòng Hạ Quý Thần, không phải là Quý Úc chủ động câu dẫn Hạ Quý Thần, chính là Hạ Quý Thần cùng Quý Úc

sau lưng Lâm Nhã lén lút qua lại.

Các cô rõ ràng là cùng Lâm Nhã đến tìm Hạ Quý Thần, kết quả lại bắt gặp một màn như vậy...

Đường Họa Họa cùng Bạc Hà thỉnh thoảng liếc nhau một cái. Trong hành lang bầu không khí trở nên có chút lúng túng. Quý Úc biết, Đường Họa Họa cùng Bạc Hà hiểu lắm.

Thật ra thì cũng không trách các cô, đêm hôm khuya khoắt, một cô gái xuất hiện ở phòng của một người đàn ông, không khiến người ta hiểu lắm đâu là không có khả năng.

Quý Úc không hề nghĩ ngợi liền lên tiếng: “Lâm Nhã, cậu...”

Cùng lúc cô nói, Lâm Nhã cũng mở miệng, chẳng qua là cũng không phải hướng về phía cô nói, mà là hướng người đứng ở sau lưng cô cách đó không xa, nói với Hạ Quý Thần: “Anh Hạ, bọn em vừa đi đặt một chút đồ ăn khuya, nghĩ anh cũng ở đây, cho nên liền tới hỏi một chút xem anh có muốn ăn hay không.”

Bởi vì mới vừa nổi giận, dù cho Hạ Quý Thần đem tức giận thu liễm rất nhiều thì sắc mặt thoát nhìn vẫn có chút khó coi, hẳn đối với việc Lâm Nhã mềm mại hỏi, mí mắt đều không nhấc một chút, chẳng qua lắc đầu rất nhẹ một cái, cự tuyệt.

“Vậy thì anh Hạ, nếu như chút nữa anh đói thì liên lạc lại với em.” Lâm Nhã không để ý chút nào việc Hạ Quý Thần không nói, mang theo nụ cười yếu ớt, thanh âm mềm nhũn.

Lần này cô ta không đợi Hạ Quý Thần đáp lại, ánh mắt ôn nhu nhìn về phía Quý Úc, giống như là căn bản không biết vì sao Quý Úc lại xuất hiện ở nơi này, thanh âm mềm mại nhiễm vô tội cùng kinh ngạc mở miệng: “Tiểu Úc, đã trễ thế này, cậu vì sao lại ở trong phòng của anh Hạ?”

Cô tại sao lại xuất hiện ở nơi này, cô ấy không phải là rõ ràng nhất sao? Quý Úc mi tâm giật giật, trong mơ hồ giống như là đã biết cái gì.

Bạc Hà cùng Đường Họa Họa căn bản không biết Lâm Nhã tìm Quý Úc nhờ giúp đỡ một chút, bây giờ nghe Lâm Nhã hỏi Quý Úc như vậy, chỉ cho rằng Lâm Nhã đang muốn hỏi tội.

Mọi người đều ở cùng phòng kí túc xã, tương lai còn cùng nhau sinh hoạt dưới một mái nhà. Bạc Hà thực sự không hy vọng quan hệ mọi người có mâu thuẫn gay gắt, cho nên kịp thời mở miệng: “Nếu như tôi nhớ không lầm, tiểu Úc khi học cấp 3 là ở Tô Thành, Hạ học trưởng cũng là người Tô Thành, bọn họ nói không chừng là đã quen biết rất sớm rồi, chỉ là chúng ta không biết thôi. Tiểu Úc đến tìm Hạ học trưởng, có lẽ là có chuyện gì quan trọng muốn trò chuyện thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 25: Cám Ơn Cô Đã Hào Phóng Như Vậy! (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stukí^^ Đường Họa Họa nghe Bạc Hà nói như vậy, lập tức gạt đầu phụ họa: “Đúng đúng đúng! Bọn họ có lẽ đã quen biết nhau từ trước nha.”

Lâm Nhã mỉm cười, vẫn là bộ dáng ôn nhu như nước: “Không có đâu! Tôi lúc trước có hỏi qua tiểu Úc xem cô ấy và anh Hạ có biết nhau hay không, tiểu Úc nói với tôi là không có quen biết, tiểu Úc còn nói, cô ấy và anh Hạ có khoảng cách quá lớn, làm sao quen biết được?!”

Bạc Hà cùng Đường Họa Họa nghe Lâm Nhã nói, trong lúc nhất thời không biết nên nói gì.

Nếu vừa rồi Quý Úc còn mơ hồ không hiểu gì, thì bây giờ cô hoàn toàn đã biết Lâm Nhã nhờ cô mua đồ dùm là muốn làm gì rồi.

Rõ ràng là cô ta chạy đến tìm cô hỗ trợ, rồi từng bước từng bước dụ cô tới phòng Hạ Quý Thần. Mà bây giờ cô ta chẳng những làm ra vẻ cái gì cũng không biết chạy tới hỏi cô tại sao ở chỗ này, còn dẫn theo Bạc Hà ngoài mặt là để thay cô giải thích nhưng thực ra là muốn hắt nước bẩn lên người cô, chủ ý là muốn gán cho cô tội danh “câu dẫn bạn trai của bạn cùng phòng...”

“Lâm Nhã, tại sao tôi lại xuất hiện ở nơi này, cậu không biết sao?” Quý Úc chống lại ánh mắt của Lâm Nhã, lạnh lùng hỏi.

Lâm Nhã đương nhiên là dự định giả ngốc tới cùng, hai mắt mở thật to, mang theo vẻ mặt ủy khuất mờ mịt hỏi ngược lại: “Tiểu Úc, lời này của cậu là có ý gì? Tôi làm sao lại biết lý do cậu xuất hiện ở nơi này?”

“Cậu không biết sao? Không phải là cậu chạy đến trước mặt của tôi, nói cho tôi biết cậu đến kỳ kinh nguyệt, nhờ tôi giúp cậu đi mua băng vệ sinh, còn nói cho tôi biết cậu chuyển tới ở phòng 1808 để tôi đưa đồ tới đây sao?” Quý Úc một mặt nói, một mặt ngo đầu hướng phòng Hạ Quý Thần nhìn một cái: “Cậu muốn băng vệ sinh, liền tới bàn trà trong phòng lấy.”

Bạc Hà vì muốn kiểm chứng xem Quý Úc nói có thật không, liền hướng về phía Hạ Quý Thần lễ phép hỏi một câu “Tôi có thể vào xem một chút sao?” Thấy được Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, Bạc Hà lập tức chạy vào phòng.

“Thật vẫn có...” Rất nhanh, Bạc Hà nắm một bọc băng vệ sinh quay trở lại, bởi vì có vật chứng, Bạc Hà hỏi: “Tiểu Nhã, những lời tiểu Úc vừa nói đều là thật sao?”

Lâm Nhã không trả lời câu hỏi của Bạc Hà, nhìn chằm chằm túi băng vệ sinh kia. Giống như là thấy được chuyện gì kinh ngạc, con người đều mở to, qua một lúc lâu mới ngẩng đầu lên, mang theo mấy phần không dám tin nhìn về phía Quý Úc: “Tiểu Úc, cậu tại sao phải làm như vậy nha? Tôi không có nhờ cậu giúp tôi mua đồ mà?”

Tựa như là bị ỳ khuất thật nhiều, hốc mắt Lâm Nhã đều đỏ cả lên, giống như muốn nhờ giúp đỡ mà nhìn về phía Bạc Hà và Đường Họa Họa: “Bạc Hà, mọi người đều biết tôi đêm nay một mực đều ngâm suối nước nóng, tôi nếu là kinh nguyệt tới thật thì làm sao sẽ còn ngâm suối nước nóng...? Hơn nữa, Bạc Hà, kinh nguyệt của tôi với cậu có cùng lúc mà!” Lâm Nhã gấp gấp giậm chân, miệng liên tiếp hỏi nhiều lần: “Bạc Hà, cậu còn nhớ sao? Có nhớ không?”

Bạc Hà nhìn Quý Úc, chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là thành thật gật đầu một cái.

“Cậu xem, Bạc Hà đều gật đầu rồi, tôi kinh nguyệt không có tới tại sao phải tìm cậu nhờ mua đồ? Tiểu Úc, cậu tại sao phải nói dối bêu xấu tôi?” Lâm Nhã vừa nói, bộ dạng lại giống như suy nghĩ ra điều gì: “Tiểu Úc, có phải là cậu muốn đến tìm anh Hạ, lại không biết nên lấy lý do gì, cho nên liền lấy tôi để kiểm soát?”

Chương 25: Cảm ơn cô đã hào phóng như vậy! (5) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Đường Họa Họa nghe Bạc Hà nói như vậy, lập tức gật đầu phụ họa: “Đúng đúng đúng! Bọn họ có lẽ đã quen biết nhau từ trước nha.”

Lâm Nhã mỉm cười, vẫn là bộ dáng ôn nhu như nước: “Không có đâu! Tôi lúc trước có hỏi qua tiểu Úc xem cô ấy và anh Hạ có biết nhau hay không, tiểu Úc nói với tôi là không có quen biết, tiểu Úc còn nói, cô ấy và anh Hạ có khoảng cách quá lớn, làm sao quen biết được?!”

Bạc Hà cùng Đường Họa Họa nghe Lâm Nhã nói, trong lúc nhất thời không biết nên nói gì.

Nếu vừa rồi Quý Úc còn mơ hồ không hiểu gì, thì bây giờ cô hoàn toàn đã biết Lâm Nhã nhờ cô mua đồ dùm là muốn làm gì rồi.

Rõ ràng là cô ta chạy đến tìm cô hỗ trợ, rồi từng bước từng bước dụ cô tới phòng Hạ Quý Thần. Mà bây giờ cô ta chẳng những làm ra vẻ cái gì cũng không biết chạy tới hỏi cô tại sao ở chỗ này, còn dẫn theo Bạc Hà ngoài mặt là để thay cô giải thích nhưng thực ra là muốn hắt nước bẩn lên người cô, chủ ý là muốn gán cho cô tội danh “câu dẫn bạn trai của bạn cùng phòng...”

“Lâm Nhã, tại sao tôi lại xuất hiện ở nơi này, cậu không biết sao?” Quý Úc chống lại ánh mắt của Lâm Nhã, lạnh lùng hỏi.

Lâm Nhã đương nhiên là dự định giả ngốc tới cùng, hai mắt mở thật to, mang theo vẻ mặt ỳ khuất mờ mịt hỏi ngược lại: “Tiểu Úc, lời này của cậu là có ý gì? Tôi làm sao lại biết lý do cậu xuất hiện ở nơi này?”

“Cậu không biết sao? Không phải là cậu chạy đến trước mặt của tôi, nói cho tôi biết cậu đến kỳ kinh nguyệt, nhờ tôi giúp cậu đi mua băng vệ sinh, còn nói cho tôi biết cậu chuyển tới ở phòng 1808 để tôi đưa đồ tới đây sao?” Quý Úc một mặt nói, một mặt ngo đầu hướng phòng Hạ Quý Thần nhìn một cái: “Cậu muốn băng vệ sinh, liền tới bàn trà trong phòng lấy.”

Bạc Hà vì muốn kiểm chứng xem Quý Úc nói có thật không, liền hướng về phía Hạ Quý Thần lễ phép hỏi một câu “Tôi có thể vào xem một chút sao?” Thấy được Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, Bạc Hà lập tức chạy vào phòng.

“Thật vẫn có...” Rất nhanh, Bạc Hà nắm một bọc băng vệ sinh quay trở lại, bởi vì có vật chứng, Bạc Hà hỏi: “Tiểu Nhã, những lời tiểu Úc vừa nói đều là thật sao?”

Lâm Nhã không trả lời câu hỏi của Bạc Hà, nhìn chằm chằm túi băng vệ sinh kia. Giống như là thấy được chuyện gì kinh ngạc, con người đều mở to, qua một lúc lâu mới ngẩng đầu lên, mang theo mấy phần không dám tin nhìn về phía Quý Úc: “Tiểu Úc, cậu tại sao phải làm như vậy nha? Tôi không có nhờ cậu giúp tôi mua đồ mà?”

Tựa như là bị ỳ khuất thật nhiều, hốc mắt Lâm Nhã đều đỏ cả lên, giống như muốn nhờ giúp đỡ mà nhìn về phía Bạc Hà và Đường Họa Họa: “Bạc Hà, mọi người đều biết tôi đêm nay một mực đều ngâm suối nước nóng, tôi nếu là kinh nguyệt tới thật thì làm sao sẽ còn ngâm suối nước nóng...? Hơn nữa, Bạc Hà, kinh nguyệt của tôi với cậu có cùng lúc mà!” Lâm Nhã gấp gấp giậm chân, miệng liên tiếp hỏi nhiều lần: “Bạc Hà, cậu còn nhớ sao? Có nhớ không?”

Bạc Hà nhìn Quý Úc, chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là thành thật gật đầu một cái.

“Cậu xem, Bạc Hà đều gật đầu rồi, tôi kinh nguyệt không có tới tại sao phải tìm cậu nhờ mua đồ? Tiểu Úc, cậu tại sao phải nói dối bêu xấu tôi?” Lâm Nhã vừa nói, bộ dạng lại giống như suy nghĩ ra điều gì: “Tiểu Úc, có phải là cậu muốn đến tìm anh Hạ, lại không biết nên lấy lý do gì, cho nên liền lấy tôi để kiểm soát?”. Đăng bởi: admin

Chương 26: Cám Ơn Cô Đã Hào Phóng Như Vậy! (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^

“Đúng, đúng, nhất định là như vậy...” Lâm Nhã gật đầu lia lịa, nhìn về phía Bạc Hà cùng Đường Họa Họa lôi kéo: “Mọi người nghỉ xem, coi như là kinh nguyệt của tôi tới thật, cũng xem như là tôi thực sự nhờ tiểu Úc giúp đi mua đồ, nhất định sẽ để cho cô ấy đưa đến phòng của tôi, làm sao có thể sẽ để cho cô ấy đưa đến phòng của anh Hạ?”

“Huống chi, nếu quả thật là tôi để cho tiểu Úc tới phòng anh Hạ, nghỉ một chút, mọi người cảm thấy tôi còn có thể cùng mọi người chơi đùa lâu như vậy trong suối nước nóng sao?”

Đúng vậy, không có một người bạn gái nào sẽ cho phép bạn trai của mình cùng một người phụ nữ diện mạo đẹp để đêm hôm khuya khoắt ở chung một phòng.

Lâm Nhã là bạn gái của Hạ Quý Thần, cô ấy làm sao có thể sẽ để cho Quý Úc tới phòng Hạ Quý Thần, lại làm sao có thể biết rõ chuyện Quý Úc và Hạ Quý Thần ở cùng nhau mà vẫn còn cùng mọi người chơi đùa lâu như vậy trong suối nước nóng?

Bạc Hà cùng Đường Họa Họa mặc dù đều không trả lời của Lâm Nhã, nhưng biểu hiện trên mặt hiển nhiên là đã tin Lâm Nhã.

Quý Úc nhìn lấy một màn này, coi như là biết triệt để. Lâm Nhã lần này đến có chuẩn bị. Mặc dù không biết cô ta rốt cuộc là lúc nào đối với chính mình ghi hận trong lòng, nhưng là cô dám khẳng định, Lâm Nhã từ sớm liền đã muốn tính kế cô.

Cô ta biết rõ kinh nguyệt của mình mới hết, lại có Bạc Hà làm chứng, cho nên tìm cơ hội, chạy tới nói những lời nói dối kia, từng chút từng chút lừa gạt mọi người.

Cô ta đưa đồ ăn khuya cho Hạ Quý Thần là giả, mang theo Đường Họa Họa cùng Bạc Hà tới là thật. Thứ nhất là để cho Bạc Hà giúp cô ta làm chứng, thứ hai là để cho cô làm trò khiến toàn bộ người trong phòng khó chịu!

Lâm Nhã có thể nghĩ ra được kế hoạch như vậy mà một giọt nước cũng không lọt chứng tỏ cũng không ngốc. Cô ta thấy Đường Họa Họa cùng Bạc Hà đều đã đứng ở phía bên mình, lập tức biểu hiện càng ủy khuất, đáy mắt đọng đầy nước mắt: “Tiểu Úc, cậu tại sao phải lợi dụng tôi?”

“Mọi người đều nói, bốn năm trước, cậu mới vừa vào đại học B diện ảnh năm đầu tiên không phải là một nhân vật đơn giản. Nếu không phải vì trận tai nạn kia khiến Quý Úc hôn mê ba năm, sợ là hôm nay cô ấy đã sớm trở thành đại tỷ trong giới giải trí. Cho tới nay tôi cũng không tin những lời này, bởi vì tôi cảm thấy tiểu Úc rất tốt, nhưng hôm nay tôi mới biết là tôi sai lầm rồi, tôi thật không nghĩ tới, cô ấy vì đến gần anh Hạ lại lợi dụng tôi, tôi lại không tính toán thua thiệt đối với cô ấy tốt như vậy ...”

Từng lời nói, nước mắt của Lâm Nhã lại theo khóe mắt lăn xuống. Cô ta cứ vậy nước mắt như mưa, làm Bạc Hà cùng Đường Họa Họa đều nhìn không được.

“Tiểu Nhã, cậu đừng khóc!”

“Mọi người đều ở cùng phòng, tiểu Úc, cậu nói cậu làm sao có thể làm chuyện như vậy đây?”

“Tiểu Úc, cậu nói lời xin lỗi với Tiểu Nhã đi. Chuyện này thì cậu sai rồi, cậu tới tìm Hạ học trưởng liền coi như xong, còn lợi dụng Tiểu Nhã mượn có thì thực sự có chút quá đáng...”

Cô vốn là bị hãm hại. Cô nói cho Hạ Quý Thần, hẳn không những không tin còn nói những lời khó nghe như vậy. Bây giờ ngay cả bạn cùng phòng của cô cũng đều tin là cô có âm mưu khác, muốn cướp bạn trai của bạn cùng phòng...

Quý Úc nghe lời nói của Bạc Hà cùng Đường Họa Họa, đáy lòng có lạnh lẽo, sắc mặt đều trở nên có chút tái nhợt.

Chính mắt thấy một màn này, Hạ Quý Thần từ đầu đến cuối đều không mở miệng, nhìn chăm chăm bóng lưng của Quý Úc một lúc lâu, sau đó tầm mắt liền rơi vào đầu ngón tay của Quý Úc. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cám Ơn Cô Đã Hào Phóng Như Vậy! (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ (Lâm Nhã với Quý Úc trở mặt nên đối xung hô)

Mặc dù cách một khoảng, nhưng hẳn có thể thấy rõ, ngón tay của cô đang phát run.

Khóe môi Hạ Quý Thần khẽ mấp máy một chút, tiếp tục nhìn chăm chăm đầu ngón tay Quý Úc mấy giây, liền mở miệng. Lời muốn nói còn chưa tới miệng, Quý Úc đứng ở cửa đưa lưng về phía hắn đột nhiên mở miệng đem những lời Lâm Nhã vừa nói lặp lại một lần, chẳng qua là giọng nói không giống với Lâm Nhã điềm đạm đáng yêu, mà là tràn đầy đũa cọt cùng buồn cười: “Thua thiệt tôi cho tới bây giờ, đối với cô tốt như vậy.”

“Á...” Quý Úc nói xong, âm điệu rất thấp cười khẽ một tiếng: “... Lâm Nhã, cô lúc nói những lời này, đều không cảm thấy chột dạ sao?”

“Quý Úc, cô có ý gì? Rõ ràng là cô lợi dụng tôi, còn ý đồ trước mặt nhiều người như vậy vu hãm tôi, cô chẳng những không có một chút áy náy cùng hối hận còn nói như vậy, cô rốt cuộc muốn thế nào?” Lâm Nhã khóc càng to, giống như là bị Quý Úc hù dọa, thân thể đều run lấy bầy lên, cả người thoát nhìn muốn bao nhiêu đáng thương vô tội, thì có bấy nhiêu vô tội đáng thương.

Ánh mắt Bạc Hà cùng Đường Họa Họa nhìn về Quý Úc, rõ ràng mang theo không vui.

Quý Úc làm như không nhìn thấy, chẳng qua là mắt không chớp nhìn chăm chăm Lâm Nhã, “Tôi muốn như thế nào? Tôi cũng không muốn như thế nào! Tôi chỉ muốn hỏi cô một câu, Lâm Nhã, cô tới nay nói với tôi, là đang cùng tôi đùa giỡn, hay là nghiêm túc?”

“Tiểu Úc, đến lúc này, cô đã không thừa nhận là cô hãm hại tôi, còn tiếp tục trả đũa bêu xấu tôi...”

Trả đũa... Cái từ này dùng thật là được, chẳng qua là đến tội cùng là ai trả đũa ai?

Quý Úc không đợi Lâm Nhã nói xong, liền lên tiếng cắt đứt lời của cô ta, giọng của cô không được cao, nhưng khi nói lại kéo giọng dài ra, “Không phải muốn vu oan cho tôi những thứ này sao!?”

Giọng nói của Quý Úc không có chút thân thiện, Bạc Hà không nhịn được lên tiếng: “Tiểu Úc!”

Quý Úc như cũ coi như không nghe thấy Bạc Hà oán trách, nhìn Lâm Nhã, tiếp tục lời vừa mới nói: “Lâm Nhã, cô phải trả lời tôi, cô là cùng tôi đùa giỡn, hay nghiêm túc?!”

“Tiểu Úc, tôi thật không nghĩ tới cô là người như vậy...” Cùng một bộ dạng như trước, Lâm Nhã như cũ nói vòng về vấn đề của mình.

Quý Úc không nói nữa, mà là trực tiếp đưa tay lên, đem chiếc đồng hồ chống nước từ cổ tay tháo xuống.

“Tôi là thật tâm coi cô là bạn, coi như là mới vừa rồi tôi biết cô lợi dụng tôi, bêu xấu tôi...” Lâm Nhã vẫn còn nói.

Quý Úc phảng phất không nghe được lời nói của Lâm Nhã, một dạng không coi ai ra gì đề xuống đồng hồ đeo tay bên cạnh ấn phím.

“... Tôi mặc dù rất khó chịu, rất tức giận, nhưng tôi cũng không có thực sự trách cô...”

Quý Úc đưa đồng hồ đeo tay giờ lên bên tai, giống như là đang nghe thứ gì.

“... Tôi còn suy nghĩ trong đầu là muốn tiếp tục cùng cô làm bạn...”

Quý Úc đưa đồng hồ đeo tay theo bên tai cảm xuống dưới, ngón tay thật nhanh lại nhấn đến mấy lần phím trên đồng hồ.

“... Thậm chí tôi còn muốn cùng Bạc Hà nói chuyện một chút, chuyện đêm nay coi như không phát sinh, chúng ta bốn người là bạn cùng phòng, là...”

Lâm Nhã trong miệng, phía sau chữ “bạn thân” còn nói chưa ra lời, đột nhiên có âm thanh vang lên: “Tiểu Úc, cậu có thể giúp tôi một việc không?” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Cám Ơn Cô Đã Hào Phóng Như Vậy! (8)

Những lời Lâm Nhã đang muốn nói ra khỏi miệng bỗng dung liền biến mất không còn một chữ. Cái này, cái này rõ ràng là tiếng của Lâm Nhã. Nhưng mà Lâm Nhã mới vừa rõ ràng không có thừa nhận nói những lời này ...

Đồng dạng kinh ngạc còn có Bạc Hà cùng Đường Họa Họa.

Trong hành lang rất an tĩnh, cho tới ngay sau đó truyền tới thanh âm của Quý Úc, phá lệ rõ ràng: “Làm sao vậy?”

“Tôi, kinh nguyệt đến rồi...”

Nghe thanh âm của Lâm Nhã vang lên lần nữa, mọi người rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, không hện mà cùng nhìn về phía đồng hồ trên tay Quý Úc

Thì ra, các cô cho tới nay, nhìn thấy chiếc đồng hồ đeo tay này tưởng rằng chẳng qua là đồ trang sức, lại không nghĩ tới đây không phải là đồng hồ đeo tay bình thường, mà là có chức năng ghi âm.

“... Tôi chính là mới vừa cảm thấy có cái gì không đúng, mới đi mua nước, kết quả quẹo đi phòng vệ sinh, phát hiện đến rồi, tháng này cũng không biết chuyện gì xảy ra, lại nói trước thật nhiều ngày, tôi căn bản không có chuẩn bị, hơn nữa có thể nguyên nhân do tôi ngâm suối nước nóng nên số lượng hơi nhiều...”

Thời điểm Lâm Nhã cùng Quý Úc nói những lời này, giọng điệu dè rất thấp, cho nên ghi âm âm thanh cũng rất thấp, mặc dù Quý Úc đã đem âm thanh mở lớn nhất rồi nhưng có vài chỗ nghe cũng không phải là rõ ràng, nhưng căn cứ vào lời nói lại đủ để cho mọi người biết âm thanh của Lâm Nhã trong đồng hồ đeo tay rốt cuộc biểu đạt cái gì.

Sắc mặt của Lâm Nhã dần dần trở nên có chút tái nhợt, ánh mắt cô ta liếc qua, thỉnh thoảng hướng trên người Hạ Quý Thần đang đứng sau lưng Quý Úc liếc một cái, cả người rõ ràng có chút đứng không vững.

“... Siêu thị lại ở phòng tiếp đãi trong cái tòa nhà kia, cách suối nước nóng có điểm xa mà chúng ta cũng đang ở trên lầu, lại thống nhất ở lại một đêm nên tôi chỉ mang theo một cái quần, bởi như vậy một lần, tôi sợ trên quần áo sẽ bị dính, cho nên, tiểu Úc, cậu có thể giúp tôi đi mua băng vệ sinh không?”

Trong hành lang bầu không khí bởi vì âm thanh của Lâm Nhã phát ra mà trong nháy mắt trở nên chút cứng ngắc.

Bạc Hà cùng Đường Họa Họa một trước một sau nhìn về phía Lâm Nhã.

Lâm Nhã mặt lúc thì trắng lúc thì đỏ, mím chặt môi, tay dùng sức nắm vạt áo, bộ dáng kia cực kỳ giống bị bắt ăn trộm tại chỗ.

Ghi âm vẫn còn tiếp tục.

Trong hành lang yên tĩnh có chút dọa người.

“... Chờ chút nữa tôi chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi, cho nên cô giúp tôi đưa đến trong phòng khách sạn đi...!

Lại nghe Quý Úc trả lời: “Ừ, tốt” Lâm Nhã hậu tri hậu giác nhớ tới tiếp theo cô ta nói cái gì, cả người phảng phất giống như bị chạm điện mà giật mình, hướng phía Quý Úc giương nanh múa vuốt mà nhào tới: “Đủ rồi! Dừng lại đi!”

Lâm Nhã một mặt hét lên, một mặt cầm túi trên tay hướng về phía mặt của Quý Úc đánh tới.

Quý Úc không nghĩ tới Lâm Nhã lại đột nhiên ra tay, không phòng bị chút nào, căn bản không kịp trốn tránh. Thời điểm mắt thấy túi đồ sắp nện ở trên mặt mình, một cái tay có lực nắm cánh tay của cô, nhanh chóng đưa cả người cô kéo ra sau một cái.

Túi đồ lướt qua đầu của Quý Úc, bay đến trên ván cửa, phát ra “Phanh” một vang lên thật lớn.

Lòng Quý Úc vẫn còn sợ hãi, qua hai giây, mới tỉnh hồn lại. Là Hạ Quý Thần tại thời khắc mấu chốt, kéo cô ra.

Cô nghĩ cũng không nghĩ ra Hạ Quý Thần tại sao phải làm như thế, theo bản năng lấy tay hất tay Hạ Quý Thần ra, sau đó bước tới trước hai bước, đứng ở trước mặt của Lâm Nhã. Đáng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Cám Ơn Cô Đã Hào Phóng Như Vậy! (9)

Lâm Nhã phản ứng mãnh liệt như vậy, không phải là sợ mọi người nghe thấy lời nói phía sau sao?

Quý Úc cô chưa bao giờ biết cái gì là thiện nam tín nữ. Người không phạm ta, ta không phạm người. Nếu ai trêu chọc cô, cô cũng sẽ không cho họ lưu lại bất kì đường sống nào!

Ghi âm phát ra đã hết. Quý Úc lại không có nghĩ như vậy là đã xong, cầm đồng hồ nhàn nút lùi lại một đoạn tiếp tục phát ra.

“... Thiếu chút nữa quên mất, tiểu Úc, tôi chuyển tới phòng 1808, không ở cạnh cậu nữa rồi ...”

Quý Úc một mực chờ đến lời nói của Lâm Nhã hoàn chỉnh phát ra xong mới đưa tay thu hồi đồng hồ đeo lại trên tay, sau đó không nhanh không chậm mở miệng, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Lâm Nhã: “Cơ hội là tôi đã cho cô, là chính cô không cần!”

Sắc mặt của Lâm Nhã trắng bệch có chút dọa người, môi bị răng dùng sức cắn hiện lên thâm xanh. Quý Úc mở miệng, giọng nói không có nửa điểm chuyển biến tốt, ngược lại trở nên bộc phát ác liệt, tựa như nữ vương vậy, khí thế mười phần: “Cô đã biết bốn năm trước, mới vừa vào đại học B điện ảnh năm đầu tiên Quý Úc tôi liền nổi tiếng, không phải là một nhân vật đơn giản, như thế tôi liền khuyên cô một câu, bớt trêu chọc tôi!”

Nói xong, Quý Úc không dừng lại chút nào trực tiếp xoay người nhấc giày cao gót rồi đi.

Thẳng đến khi Quý Úc bước vào thang máy, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa mới hậu tri hậu giác phục hồi lại tinh thần.

Hai người ai cũng không lên tiếng, chẳng qua là nhìn Lâm Nhã một cái, sau đó liền từng người tìm một cái cớ, cũng một trước một sau rồi đi.

Trong hành lang, thoáng cái chỉ còn lại hai người Lâm Nhã cùng Hạ Quý Thần.

Thật ra thì cô chưa từng nghĩ phải đối phó Quý Úc, là bởi vì Hạ Quý Thần cô mới trăm phương ngàn kế an bài vở kịch tối nay.

Cô là hoa khôi nổi danh của B ảnh, nam sinh theo đuổi có thể xếp quanh sân thể dục cả hai vòng, cô có tiêu chuẩn cao, ai cũng đều coi thường, cho đến khi gặp Hạ Quý Thần.

Lâm Nhã có đồng hương là đạo diễn, cũng bởi vì đi gặp mặt mới gặp được Hạ Quý Thần, từ đó về sau cô thường xuyên đi tìm người bạn đồng hương kia. Bất quá là gặp mặt Hạ Quý Thần nhiều lần nhưng hần chưa từng để ý tới cô. Cho tới một lần, cô và đồng hương đang nói chuyện, nhận được điện thoại của Quý Úc. Ngày đó tại phòng ăn ăn cơm, cô tận lực tranh ngôi bên cạnh Hạ Quý Thần, thời điểm mở miệng gọi một tiếng “Quý Úc”, Hạ Quý Thần nghiêng đầu nhìn cô một cái.

Khi đó cô cho rằng mình gọi quá lớn nên hần theo tiếng nhìn một cái, nhưng ai biết một bữa cơm kia hần lại thường xuyên nhìn cô nhiều lần, cô cho là mình khiến hần chú ý, đáy lòng vô cùng vui vẻ.

Sau đó, làm cho cô vui vẻ chính là ăn cơm xong, thời điểm cô đi dọn bàn ăn, hần đứng ở bên cạnh hỏi cô một câu “Đồng học, có thể cho tôi số điện thoại không?”

Một chớp mắt kia, cô có biết bao vui mừng cùng hưng phấn. Kiểm chế cơn tim đập nhanh mà ra về ngồi xuống cùng hần trao đổi số điện thoại.

Cô thường xuyên chủ động liên lạc với hần, hần rất ít đáp lại cô, cô cho tính cách hần đại khái là vậy, trời sinh lạnh lùng.

Mặc dù hần không có tỏ rõ muốn cùng cô làm bạn bè trai gái nhưng lúc Đường Họa Họa cùng Bạc Hà hiểu lầm cô và hần có quan hệ, cô cũng không có giải thích.

Bởi vì cô cảm thấy, cô và hần cuối cùng sẽ trở thành đôi. Nếu không hần sao lại rủ cô ăn cơm, lại dẫn cô tham gia tụ họp ngoài trời.

Thật ra, không phải nói là rủ cô nhưng mỗi lần hần đều chỉ nói mấy chữ “Mọi người ở phòng “...

Chẳng qua là khi đó cô lòng tràn đầy vui mừng mà đắm chìm trong cảm giác được gần hần, căn bản không có phát hiện lời nói của hần không ổn.

Cho đến đêm tụ họp ngoài trời hôm đó, sau khi cô trở lại, Quý Úc nói với cô, Hạ Quý Thần gọi điện thoại đến nhà trọ tìm cô. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Cám Ơn Cô Đã Hàophóng Như Vậy! (10)

Mặc dù đêm đó, Quý Úc giải thích không có một chút sơ hở nào, có thể đem nghi ngờ của Bạc Hà bác bỏ nhưng đáy lòng của cô ta lại có nghi ngờ.

Thời điểm Hạ Quý Thần gọi điện thoại cho phòng trọ, cô ở ngay bên cạnh hắn, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa cũng đều ở cùng với cô, cuộc điện thoại kia là tìm cô sao?

Trực giác của phụ nữ, có lúc thực sự rất chính xác.

Cô thừa nhận, thời điểm cuối tuần trước, cô cố ý nói cho Hạ Quý Thần chuyện Quý Úc muốn tới ngâm suối nước nóng

Cho nên tối nay thời điểm cô không hẹn mà gặp Hạ Quý Thần tại đình Mẫu Đơn, cô cái gì cũng đều hiểu rồi, cái gì cũng biết.

Hạ Quý Thần đối với cô không có ý tứ, hẳn rõ ràng đặt tâm tình ở trên người Quý Úc, không có đặt trên người cô.

Mà cô hơn một tháng tới nay, bất quá chỉ là người ngu, là con cò bị lợi dụng.

Cô làm sao có thể tình nguyện, lại làm sao có thể cam tâm?

Nhưng cô cuối cùng lại không muốn cùng Hạ Quý Thần xé tan mặt mũi, cho nên cô liền muốn phá hủy Quý Úc, nghĩ để cho Bạc Hà cũng xem thường cô ấy, cô cũng muốn để cho Hạ Quý Thần nghĩ cô ấy là người giỏi về tâm kế nữ nhân...

Cô đối với kế hoạch tối nay trong lòng có dự tính, tràn đầy tự tin, cô ngàn nghĩ vạn nghĩ lại không nghĩ rằng trên người Quý Úc sẽ có máy ghi âm.

Cô không hủy được người cô muốn phá hủy, lại đem mình phá hủy, Bạc Hà khẳng định ở đáy lòng khinh bỉ cô, mà Hạ Quý Thần...

Nghĩ tới đây, Lâm Nhã đầu ngón tay khẽ run một cái, sau đó thận trọng ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Nam nhân đang khom người nhặt túi của cô ...

Trong chớp mắt ấy, Lâm Nhã đáy lòng như tro tàn hiện lên một tia hy vọng, hẳn làm như vậy, có hay không đại biểu, hẳn sẽ tha thứ cho cô?

“Anh Hạ, em...”

Lời nói của Lâm Nhã còn chưa nói hết, Hạ Quý Thần đứng dậy, giơ tay liền đem túi đập vào trên mặt cô ta.

Nhìn theo túi đồ đập thẳng vào mặt đập, rớt xuống, trái tim cô ta nháy mắt lại rơi xuống đáy cốc.

Hắn đâu phải là đang giúp cô nhặt túi, hẳn rõ ràng là đang gây ông đập lưng ông, đem túi đồ cô lúc này muốn cầm đập Quý Úc, thay Quý Úc trả lại cho cô!

Đáy mắt Lâm Nhã nhất thời hiện đầy nước mắt, cô một mặt ngửa đầu nhìn xem Hạ Quý Thần, một mặt ghen ngào lên tiếng: ” Anh Hạ.. ”

Cô ta chỉ kêu hai chữ, Hạ Quý Thần như là một khắc đều không muốn ở cùng cô, hướng trong phòng khách sạn lùi lại một bước, giơ tay lên, ở trước mặt cô ta, hung hăng đóng lại.

Xảy ra chuyện không vui như vậy, Quý Úc cũng không có tâm tư gì tiếp tục lưu lại suối nước nóng nghỉ ngơi qua cuối tuần. Ngày hôm sau vừa rạng sáng, cô gửi cho Lý Đạt, Bạc Hà còn có Đường Họa Họa một cái tin nhắn ngắn, tùy tiện tìm một cái cớ, liền trực tiếp trở về nhà.

Quý Úc buổi tối hôm đó không trở về trường học. Sáng ngày thứ hai có giờ học, cô từ nhà lên trường, trực tiếp đi phòng học.

Thẳng đến tiếng chuông vào học vang lên, Lâm Nhã cũng không có xuất hiện.

Sau khi tan lớp, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa đến tìm Quý Úc nói chuyện phiếm, Quý Úc mới biết, Lâm Nhã tối hôm qua giống như cô, cũng không trở về phòng.

Kể tiếp chừng mấy ngày, bất kể là phòng học hay là nhà trọ, Quý Úc cũng chưa từng thấy Lâm Nhã.

Cho đến thứ sáu, Quý Úc, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa ba người tan lớp trở về phòng, lúc Đường Họa Họa đang chuẩn bị tìm chìa khóa mở cửa, cánh cửa lại bị người từ bên trong kéo ra.

Lâm Nhã mấy ngày không xuất hiện đang kéo rương hành lý, từ bên trong đi ra. Đăng bởi: admin

Chương 31: Để Cho Cô Ta Tự Đi!

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki^^

Vốn dĩ Bạc Hà và Đường Họa Họa đang ồn ào nhốn nháo, lập tức an tĩnh xuống dưới.

Qua một lát, Bạc Hà cùng Đường Họa Họa mới một trước một sau mở miệng: “Tiểu Nhã!”

Lâm Nhã đại khái là nhận thấy được không khí có chút không thích hợp. Theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía trước, sau đó bước chân liền dừng ở tại chỗ.

Lâm Nhã nhìn thấy đầu tiên chính là đi Bạc Hà đang đi đầu, sau đó là Đường Họa Họa. Cô ta môi giật giật, như là muốn trả lời lại, chỉ là lời nói đều còn chưa nói ra miệng, liền thấy được người đi ở cuối cùng, Quý Úc. Sắc mặt cô ta ngưng lại, ánh mắt lạnh xuống, sau đó cái gì cũng chưa nói, trực tiếp vòng qua Bạc Hà, lời kéo rương hành lý, cũng không quay đầu lại cất bước rời đi.

Quý Úc khi thấy Lâm Nhã đi qua bên người mình, khoe mắt lóe dư quang thoáng nhìn thấy trên mặt Lâm Nhã có vết thương.

Quý Úc nhìn không được ngoảnh đầu nhìn mặt của Lâm Nhã. Tuy rằng Lâm Nhã đã trang điểm che đậy nhưng kia vết thương vẫn là thấy được dấu vết. Quý Úc còn không có thấy rõ đến tột cùng là hình dạng vết thương như thế nào, Lâm Nhã đã cảm giác được ánh mắt của cô. Cô ta như bị điện giật, đột nhiên liền nâng tay lên che mặt của mình. Sau đó liền quay đầu, hung hăng mà trừng mắt nhìn Quý Úc, ánh mắt lại lạnh lẽo, theo sau liền nện bước chân nhanh hơn, thực nhanh biến mất ở chỗ ngoặt cầu thang.

.....

Đoạn thời gian rất dài kể tiếp, Quý Úc chưa từng gặp lại Lâm Nhã.

Lúc trước nếu không phải bởi vì do Lâm Nhã, Quý Úc cũng sẽ không gặp lại Hạ Quý Thần, mà hắn cũng sẽ không xuất hiện ở trong thế giới của cô. Cho nên, việc Lâm Nhã biến mất trước mắt cô như hiện nay cũng làm cho Hạ Quý Thần đi theo biến mất sạch sẽ trong thế giới của cô.

Quý Úc thiết tình cảm thấy như vậy khá tốt. Cô lại trở về sinh hoạt bình thường. Cuộc sống không gợn sóng, không bị kinh sợ, nhẹ nhàng khỏe mạnh.

Sống qua mỗi ngày, mắt thấy mùa thu đều sắp đi qua, khi Quý Úc cho rằng sắp đem chuyện mình gặp lại Hạ Quý Thần đều quên sạch sẽ. Thì cô lại nghe được chút về tin đồn về hắn.

Đó là ngày thứ năm, cô học xong khóa vũ đạo, trở lại ký túc xá, có Bạc Hà cùng Đường Họa Họa. Thấy không khí có chút không thích hợp, cô liền nhíu mày, thuận miệng hỏi một câu: “Làm sao vậy?”

Đường Họa Họa cùng Bạc Hà cũng chưa nói chuyện, hai người ánh mắt lại không hẹn mà cùng hướng về phía giường Lâm Nhã nhìn qua.

Quý Úc cũng quay đầu nhìn lại, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện đệm trên giường Lâm Nhã đã trống rỗng.

“Không chỉ là đệm chăn không còn nữa, ngay cả đồ vật trên bàn cũng đều không có.” Bạc Hà nói.

“Cô ấy không khóa ngăn tủ, bên trong cũng là trống không.” Đường Họa Họa sau khi nói xong, lại thêm một câu: “Tớ cùng Bạc Hà khi trở về, mấy thứ này đều đã không có, đại khái cô ấy là không muốn cùng chúng ta gặp mặt đi, cho nên thừa dịp chúng ta đi học, không ở đây, một mình trở về trộm dọn đi, xem ra cô ấy là thật sự chuẩn bị không bao giờ trở về nữa.”

“Bất quá, Hiểu Dương ở phòng ký túc xá bên cạnh vừa tới, nói lúc buổi chiều có nhìn thấy Lâm Nhã, và có nam nhân tới đây giúp cô ấy thu thập đồ đạc. Cô ấy có cùng Lâm Nhã nói hai câu, Lâm Nhã nói cho cô ấy, là dọn đến ở trong nhà bạn trai.” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Để Cho Cô Ta Tự Đi! (2)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki^^

“Ừ! Đúng vậy!”

Đường Họa Họa tiếp lời: “Hiểu Dương còn nói, bạn nam kia lớn lên rất đẹp trai. Lái một chiếc xe Audi. Chính là chiếc Audi này cậu ấy miêu tả rất giống với xe của Hạ học trưởng, tớ và Bạc Hà ngồi qua hai lần rồi, cho nên bọn tớ suy đoán Lâm Nhã chắc là dọn đến nhà của Hạ học trưởng.”

“Không cần phải suy đoán, chứng cứ vô cùng xác thực, chắc chắn là vậy rồi!” So với Đường Họa Họa, ngữ khí Bạc Hà có vẻ chắc chắn hơn nhiều: “Tớ nhớ rõ lần đó chúng ta đi tham gia tụ họp ngoài trời, bạn ký túc xá cùng Hạ học trưởng, có nói là Hạ học trưởng chỉ là ngẫu nhiên trở về ký túc xá. Anh ấy có nhà ở bên ngoài trường, nghe nói là biệt thự cao cấp, lại là còn tự mình mua. Giá hai ngàn vạn, Hạ học trưởng thật đúng là người có tiền……”

Hạ Quý Thần đương nhiên không phải là không có tiền. Hắn sau lưng có tập đoàn Hạ thị, đừng nói toàn bộ biệt thự cao cấp giá mấy trăm vạn trong thành phố Bắc Kinh, chỉ tùy tiện chọn một biệt thự sa hoa mà giới thượng lưu thường tụ tập giá phải đến trăm triệu, hắn cũng có thể mua nổi.

Bất quá việc này, từ bốn năm trước, cũng đã không còn quan hệ với cô nữa……

Quý Úc trên mặt biểu tình không có biến hóa khác, cầm lấy quần áo đi vào toilet tắm rửa.

Tục ngữ nói, tai nghe là giả, mắt thấy là thật.

Nữ nhân hoặc nhiều hoặc ít người đều thích nhiều chuyện. Quý Úc cảm thấy ngày đó Bạc Hà cùng Đường Họa Họa chính là thuận miệng nói chuyện phiếm, thật giả lẫn lộn.

Thẳng đến buổi chiều ngày hôm sau, cô ra khỏi trường học đến siêu thị mua nước. Khi trở về thấy Lâm Nhã và Hạ Quý Thần, cô mới biết, những chuyện Đường Họa Họa và Bạc Hà, tất cả đều là sự thật.

Hai người kia đứng mặt đối mặt, không biết đang nói chuyện gì.

Hạ Quý Thần hơi rũ đầu, nhìn chìa khóa xe ở trong tay, lưng hắn dựa vào phía sau xe, đèn xe lập lòe.

Giống Đường Họa Họa và Bạc Hà miêu tả, thật đúng là siêu xe Audi.

Nghĩ tới đó, Quý Úc liền đem tầm mắt từ trên người Hạ Quý Thần và Lâm Nhã thu về, chỉ là lúc cô đem ánh mắt thu được một nửa. Hạ Quý Thần vẫn cúi đầu, bỗng nhiên ngừng đầu, tầm mắt đứng lúc nhìn về phía cô.

Ánh mặt trời tươi đẹp, Quý Úc không xác định có phải hay không mình bị hoa mắt. Cô có cảm giác, Hạ Quý Thần đột nhiên hoảng hốt, rồi hắn liền đứng thẳng thân mình, tư thế như là phải hướng về phía cô đi tới.

Quý Úc theo bản năng nâng bước chân, rồi thực nhanh liền đi về phía sân thể dục.

Ước chừng đi khoảng năm mươi bước, sau đó cô xoay người về phía sau, thấy Hạ Quý Thần và Lâm Nhã như cũ còn đứng tại chỗ, cô không nhịn được bật cười. Cô quả nhiên lúc này là bị hoa mắt, Hạ Quý Thần làm sao có thể sẽ đi về phía cô chứ? Chỉ là chiếc xe Audi kia trông ra có vài phần quen mắt, hình như là đã từng thấy qua……

—

Tâm tình Hạ Quý Thần gần đây rất xấu. Đặc biệt là hôm nay, khi hắn lái xe trở về trường học. Khi hắn cho xe dừng ở ký túc xá, muốn đi mua đồ mới, kết quả mới vừa xuống xe, đã bị Lâm Nhã đã lâu không gặp ngăn cản lại.

Lâm Nhã đứng ở trước mặt hắn, hướng về phía hắn nói gì đó, hắn cũng không có cẩn thận nghe, cho nên cũng không mở miệng nói gì. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Để Cho Cô Ta Tự Đi! (3)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki^^

Kỳ thật Lâm Nhã cũng chưa nói được bao nhiêu câu, nhưng Hạ Quý Thần chính là người không có tính nhẫn nại, hắn vừa mới ngẩng đầu, muốn tránh khỏi cô ta, kết quả liền thấy được Quý Úc đứng ở cách đó không xa.

Cô đang nhìn hắn và Lâm Nhã, ánh mắt thực sạch sẽ, không biểu lộ cảm xúc gì. Nhưng vào thời khắc ấy, hắn cũng không biết là mình tại sao lại thế này. Đáy lòng lộn xộn, nổi lên loại cảm giác hoảng loạn nói không nên lời, theo bản năng mà liền tính bước về phía cô, chỉ là chân còn không chưa bước được nửa bước. Cô cũng đã xoay người, vội vàng rời đi.

Vốn dĩ tâm tình không tốt, nháy mắt như đã chịu đựng tới cực hạn. Hắn nhìn chằm chằm chỗ Quý Úc vừa mới đã đứng, yên lặng nhìn một lát, sau đó liền bật lửa cũng không mua, trực tiếp xoay người kéo cửa xe, vào trong xe.

Anh cũng không để ý tới Lâm Nhã đang không ngừng vươn tay đập cửa sổ xe, tàn nhẫn dẫm chân ga, đem cô ta ném ở phía sau xe, nghênh ngang mà đi.

Khi về gần đến nhà, Hạ Quý Thần nhận được điện thoại của Hàn Tri Phán gọi tới: “Đến Kim Bích Huy Hoàng đánh bài!”, hắn chưa nghĩ ra có đi hay là không, “Ừ” một tiếng, liền cúp điện thoại.

Chạy đến cửa tiểu khu, Hạ Quý Thần chuẩn bị quẹo vào, lại nhớ tới cuộc điện thoại vừa rồi, cuối cùng vẫn là chần chờ. Lần nữa lựa chọn thay đổi hướng xe, hướng về phía “Kim Bích Huy Hoàng” mà đi.

Thời gian trôi qua, ánh sáng dần bị bóng tối thay thế, thoát cái, sắc trời ngoài cửa sổ đã tối mịch.

Hàn Tri Phán đem bài hạ xuống trước mặt Hạ Quý Thần, nâng mắt nhìn thời gian. Đã lâu, vì thế liền quay đầu, nhìn người từ khi xuất hiện trước đến bây giờ luôn luôn bảo trì yên tĩnh, cũng chưa mở miệng nói một câu, hỏi: “Đi sang bên cạnh ăn một chút gì?”

Hạ Quý Thần biết, trong miệng của Hàn Tri Phán nói “bên cạnh” là chỉ khách sạn Bắc Kinh nằm bên cạnh. Đầu ngón tay hắn tùy ý vuốt ve tấm bài tẩy, trầm tư một lát, nhẹ gật đầu, dần dần đứng lên, hướng về phía ngoài đi ra.

Người phục vụ vội vàng tiếp đón Hàn Tri Phán, ký giấy tờ, sau đó nhìn vị khách vội vàng này xách quần áo, vội vàng vàng vàng đuổi theo.

Cơm nước xong, Hàn Tri Phán theo thói quen lấy ra gói thuốc, khi lấy điếu thuốc, vừa mới chuẩn bị đưa tới bên miệng, liền nghĩ tới Hạ Quý Thần, vì thế yên lặng đưa qua trước mặt Hạ Quý Thần: “Hút không?”

Hạ Quý Thần vươn tay tiếp lấy, không mở miệng.

Hàn Tri Phán đưa cho Hạ Quý Thần, sau đó mới lấy cho mình. Anh ngâm điếu thuốc chậm rãi hút, vốn tưởng rằng Hạ Quý Thần sẽ giống như trước kia, đem điếu thuốc kẹp ở đầu ngón tay. Nhưng không ngờ, hắn ngồi lẳng lẳng châm thuốc, rồi giây tiếp theo, tự nhiên đem thuốc lên miệng rít thật mạnh.

Cùng Hạ Quý Thần đã học chung với nhau bốn năm đại học, Hàn Tri Phán đối với hắn cũng tương đối quen thuộc. Trước kia hắn thích yên lặng, lại không hút thuốc lá.

Ngoại trừ một lần ba năm trước đây, anh thấy hắn yên lặng từng ngum từng ngum hút thuốc, đây là lần thứ hai nhìn thấy hắn hút thuốc.

Hành động khác thường của Hạ Quý Thần làm cho Hàn Tri Phán ngẩn người, tầm mắt anh ta liền dừng ở trước bàn ăn của Hạ Quý Thần. Sau đó anh ta mới phát hiện ra bàn ăn Hạ Quý Thần, món dầu mỡ đều không có. Cơm chiều giống như chỉ có mình anh ta ăn, mà chiếc đĩa của hắn cũng chưa động.

Hàn Tri Phán nhìn hắn, mở miệng hỏi: “Như thế nào? Tâm tình không tốt?” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Để Cho Cô Ta Tự Đi! (4)

Editor: Moon Quyên

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần giờ tay lên, hút một hơi thuốc, cách làn khói trắng lượn lờ, hắn nhìn lướt qua Hàn Tri Phán, vẫn là bộ dáng kia.

“Làm sao vậy? Ở B điện ảnh ngây ngô không thoải mái?” Hàn Tri Phản lại mở miệng. Nhắc tới B ảnh, Hàn Tri Phản lại có càng nhiều lời muốn nói: “Cậu nói cậu, trường đại học số 1 đều đạt được bằng xuất sắc rồi, trường học đều phải báo cáo đưa cậu đi nước Mỹ học đại học, kết quả cậu lại bỏ qua việc học nhiều năm như vậy chạy đến B điện ảnh?”

“Tôi thật không biết nên nói cậu như thế nào?! B ảnh có thể cùng trường đại học số 1 so sánh sao? Có thể cùng nước Mỹ so sánh sao?”

“Lui mười ngàn bước lại nói, coi như là cậu chán ghét đi học đọc sách, lấy thành tích những năm học đại học của cậu, tùy tiện tới một cái công ty đảm nhiệm CEO đều không thành vấn đề chứ?”

“Lui tiếp mười ngàn bước mà nói, coi như cậu không muốn đi làm cái gì CEO, cậu về nhà tiếp quản Hạ thị chắc cũng không thành vấn đề đúng không?”

“Bất kể là loại lựa chọn nào, dù sao cũng hơn tới B ảnh đi học lần nữa chứ?”

“Tôi thật sự là không nghĩ ra, cậu có con đường tương lai vô cùng rạng rỡ tại sao không đi, nhất định phải chọn cái con đường bắt đầu lại từ đầu này? Cậu cứ như vậy không rõ ràng đem thành quả nhiều năm như vậy cố gắng cùng phấn đấu, toàn bộ đều đánh đổ sao?”

Nói xong lời cuối cùng, người trong cuộc Hạ Quý Thần không kích động, Hàn Tri Phản ngược lại kích động mà bắt đầu nói tiếp: “Cậu nói, cậu nghĩ không ra mới làm ra một lựa chọn như vậy? Nói thật, tôi thực sự vì cậu mà còn thấy đáng tiếc. Tôi không sợ cái khác, tôi chỉ sợ cậu bây giờ buông thả quá nhiều, một ngày nào trong tương lai cậu sẽ hối hận thôi.”

Hạ Quý Thần từ đầu đến cuối đều yên lặng, không có dấu hiệu muốn mở miệng nói chuyện.

Hàn Tri Phản tự mình nói nhiều lời như vậy dừng một chút, sau một lát, hần bỗng nhiên giống như là nghĩ tới điều gì, nghiêng đầu nhìn Hạ Quý Thần, mang theo mấy phần không xác định lên tiếng hỏi: “Quý Thần, cậu tới B điện ảnh có phải hay không là có ẩn tình?”

“Tôi với cậu là bạn học chung thời đại học bốn năm, chưa từng nghe qua cậu nói cậu đối với làm đạo diễn cảm thấy hứng thú, cho nên đừng đem mộng tưởng hù dọa tôi, thành thật khai báo, sẽ không vì người nào đó mà tới?”

Hạ Quý Thần đầu ngón tay cầm điều thuốc, hơi cứng một chút.

Qua một lát, hần mới đem thuốc đưa đến trước cái gạt tàn thuốc, nhẹ nhàng bắn một chút, tro thuốc lá lả chả mà rơi.

Hàn Tri Phản tựa như một trinh thám vẫn còn đang phân tích: “Bốn năm đại học, cậu mỗi tháng đều sẽ hướng Bắc Kinh đi một chuyến, có phải hay không là tới gặp người nào?”

“Là nam hay nữ?”

“Cậu sở dĩ tới Bắc Kinh, có phải hay không là cùng người kia có liên quan?”

“Mà người này, có phải hay không là cũng ở B ảnh...”

“Phục vụ, trả tiền.” Hạ Quý Thần trầm mặc cả đêm hôm nay rốt cuộc đối với Hàn Tri Phản mở miệng nói câu thứ nhất.

“Tôi sẽ không phải là thực sự đã đoán đúng đi...”

Lời nói của Hàn Tri Phản còn chưa nói hết Hạ Quý Thần ký xong hoá đơn dập tắt điều thuốc, lại một lần nữa rời đi trước.

Bởi vì “Kim Bích Huy Hoàng” cùng “khách sạn Bắc Kinh” khoảng cách thật sự là quá gần, cho nên hai người đi bộ đến.

Trở lại cửa của Kim Bích Huy Hoàng, Hàn Tri Phản chỉ chỉ trên lầu đánh bài còn chưa tan cuộc: “Có muốn hay không lại đi lên chơi đùa một hồi?”

“Không được, sáng mai còn có lớp.”

Hàn Tri Phản nhìn ra được, Hạ Quý Thần thật không có ý muốn lại đi lên, liền cùng hần nói tạm biệt rồi lên lầu.

Hạ Quý Thần tại cửa của Kim Bích Huy Hoàng đứng đó một lúc lâu, mới đi đến bãi đậu xe.

Hạ Quý Thần lái xe hướng trường học đi tới.

Ngoài cửa xe ánh sáng lúc sáng lúc tối đánh vào khuôn mặt đẹp trai của hần, hần nhìn thẳng về phía trước, về mặt thoát nhìn rất bình tĩnh, thẳng đến lúc đến gần trường học, hần bỗng nhiên đạp chân phanh. Đăng bởi: admin

Chương 35: Đề Cho Cô Ta Tự Đi! (5)

Editor: Hồng Phan Beta: Stuki^^ Hạ Quý Thần nhìn đường phố vắng vẻ phía trước một lát mới chậm rãi quay đầu sang phía cửa sổ xe nhìn phía ven đường.

Đèn đường mờ nhạt, một cô gái cuộn tròn thân mình ngồi xõm trên mặt đất.

Cô cúi đầu, Hạ Quý Thần không nhìn thấy mặt nhưng vẫn biết cô là ai.

Bà vai cô hơi run rẩy giống như đang khóc.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm hình ảnh trước mắt, ngón tay cảm vô lăng không khống chế mà tăng thêm lực đạo.

Quý Úc ngồi xõm xuống ven đường, vùi đầu ở đầu gối, tay dùng sức ôm bụng, ấn đường nhăn chặt.

Vừa nãy còn rất tốt, giờ không hiểu vì nguyên nhân gì bụng lại đau không chịu được.

Bắt đầu chỉ là hơi đau, cô cũng không quá để ý tiếp tục đi về trường học, ai ngờ càng chạy bụng càng ngày càng đau, cuối cùng cô cả sức lực đều không có, hai chân mềm nhũn không bước nổi. Cô chỉ có thể ôm bụng ngồi xõm xuống trên mặt đất đợi cơn đau giảm bớt.

Ước chừng bốn năm phút đồng hồ trôi qua, đau đớn giảm đi chút ít, Quý Úc hai chân run rẩy chuẩn bị đứng dậy bỗng nhiên bụng lại truyền đến đau đớn kịch liệt hơn lúc đầu. Quý Úc đau đến mức rên thành tiếng, nước mắt suýt nữa tuôn ra, miễn cưỡng ngồi xõm lại xuống đất.

Cơn đau lại đánh úp tới, chẳng những không giảm bớt ngược lại càng ngày càng kịch liệt, cả người Quý Úc run lên, cô bất giác ý thức được đau như vậy có chút không thích hợp, theo bản năng bắt đầu tìm điện thoại di động để gọi giúp đỡ.

Đau đớn khiến đầu ngón tay Quý Úc run cầm cập, cô tốn rất nhiều sức mới miễn cưỡng đưa túi xách tới trước mặt, lúc muốn mở khóa túi xách cơn đau nhói tim lại truyền đến. Quý Úc thiếu chút nữa ngã xuống đất, cô miễn cưỡng duy trì thân thể, bình ổn hô hấp, lúc sau mới cắn chặt răng đưa tay tới chỗ khóa kéo của túi xách. Thế nhưng Quý Úc lại phát hiện, cô một chút sức lực đều không có, đừng nói đến việc mở khóa, ngày cả cầm cái khóa kéo cô còn không cầm được.

Quý Úc cảm giác được ý thức của mình có chút tan rã, cô chống đỡ không cho chính mình ngất đi nhưng bụng đau càng ngày càng kịch liệt, sau lưng cô mồ hôi chảy đầm đìa.

Tiếng xe qua lại trên đường phố ở bên tai cô dần dần biến mất.

Thời điểm Quý Úc đau đến sắp ngất, mơ mơ hồ hồ nghe thấy âm thanh quen thuộc từ đỉnh đầu truyền đến: “Cô như thế nào lại ngồi ở đây?”

Quý Úc tưởng mình xuất hiện ảo giác, sùng sốt một lát mới mơ mơ hồ hồ nhìn phía dưới trước mặt.

Đứng trước người cô là một người mang đôi giày da màu đen.

Quý Úc nhăn nhó, cố hết sức ngửa đầu nhìn lên trên xem, tầm mắt của cô mới mơ màng nhìn đến phần eo của người đàn ông, bụng đau đến mức khiến cô ngất đi, toàn thân liền mềm nhũn ngã trên mặt đất. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Đề Cho Cô Ta Tự Đi! (6)

Editor: Hồng Phan Beta: Stuki^^ “Tiểu Úc! Tiểu Úc!” Âm thanh quen thuộc vang lên bên tai Quý Úc, cô nghe thấy tràn ngập sự lo lắng mang theo cả sự run rẩy.

Quý Úc tưởng mình xuất hiện ảo giác, người đàn ông kia sao sẽ dùng ngữ khí như vậy gọi cô?

Chẳng qua cái ảo giác này còn rất chân thật, cô cảm giác được người đàn ông kia nhẹ nhàng đặt tay lên mặt cô, giống như muốn đánh thức cô dậy ...

Lông mi Quý Úc run lên, muốn mở to mắt, còn chưa kịp mở cả người hoàn toàn ngất đi, lúc ý thức dần tan rã cô loáng thoáng nghe được câu: “Bác sĩ Chu, bây giờ ông lập tức qua chỗ tôi ...”

Khi Quý Úc tỉnh lại đã không còn nằm ở trên đường lạnh như băng mà là trên giường ấm áp.

Cô nằm trên giường mờ mịt một lát mới phát hiện trần nhà có chút xa lạ, xoay chuyển tầm mắt mới hậu tri hậu giác nhớ lại tối hôm qua cô đang trên đường trở về trường học, bỗng nhiên bụng đau, muốn gọi điện thoại nhờ giúp đỡ nhưng liền hôn mê ... Kia ... Cô hiện tại là ở nơi nào?

Quý Úc nghĩ đến đây, đột nhiên ôm chần ngồi dậy, đập vào mắt là cảnh tượng hoàn toàn xa lạ.

Chỗ này hình như là phòng ngủ, trang trí theo phong cách châu Âu, cửa kính màu trắng, giấy dán tường màu vàng, đồ vật sử dụng đều tinh xảo, toàn bộ căn phòng lộ ra sự xa hoa.

Cô đây là ở trong nhà ai? Nhìn bày biện trong phòng, chủ nhân nói vậy rất có tiền ... Quý Úc nhìn khắp nơi trong phòng.

Trong phòng có hai cánh cửa, một cánh đóng còn một cánh hơi mở ra.

Nhìn qua khe hở, Quý Úc có thể nhìn thấy rõ ràng bên trong là phòng thay đồ, tất cả đều treo quần áo của đàn ông.

Cho nên, cô là đang ở trong nhà của một người đàn ông?

Quý Úc vừa mới nghĩ đến điểm này, cửa phòng đã bị mở ra.

Một phụ nữ trung niên xa lạ nhẹ nhàng đi đến, thấy cô đã tỉnh lại liền cười thân thiết: “Tiểu thư, cô đã tỉnh?”

Quý Úc nhìn chằm chằm người phụ nữ trung niên xa lạ, chần chờ mở miệng: “Xin hỏi bà là ...”

Người phụ nữ trung niên nghe đến đó, lại mở miệng cười nói: “Tôi là quản gia của nhà này, cô có thể kêu tôi là Thím Trương”

Thím Trương giống như nghĩ đến cái gì, tiếp tục nói: “Xem đầu óc của tôi này, suýt nữa quên mất, tiểu thư đã tỉnh, tôi đi thông báo cho cậu chủ ...”

Thím Trương cũng không đợi Quý Úc kịp phản ứng, xoay người liền rời khỏi phòng ngủ.

Đại khái sau năm sáu phút đồng hồ, bên ngoài phòng ngủ truyền đến tiếng bước chân, Quý Úc có thể phân biệt được đây không phải tiếng bước chân của Thím Trương.

Thím Trương vừa mới rời đi cũng không có đóng cửa, nhận thấy được tiếng bước chân Quý Úc quay đầu nhìn, vừa lúc thấy Hạ Quý Thần một thân quần áo màu trắng xuất hiện ở cửa. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Để Cho Cô Ta Tự Đi! (7)

Editor: Hồng Phan Beta: Stuki^^ Cả người Quý Úc bỗng nhiên cứng lại, nhìn chằm chằm Hạ Quý Thần một lúc, đại não mới chậm chạp phản ứng.

Tối hôm qua người đem cô về nhà là ... Hạ Quý Thần?

Cho nên hôm qua những thứ xuất hiện trước mặt mà cô nghĩ là ảo giác đều là thật?

Cái suy nghĩ này xuất hiện trong đầu, sau hai giây liền bị cô bác bỏ không thương tiếc.

Tối hôm qua cô thấy đôi giày da trước mặt là sự thật, nhưng cô nghe thấy tiếng kêu lo lắng chắc chắn là ảo giác.

Dùng ngón chân suy nghĩ cũng biết, Hạ Quý Thần sao sẽ vì cô mà lo lắng?

Lúc Quý Úc đang miên man suy nghĩ, cô nghe thấy tiếng bước chân tiến vào phòng ngủ, theo sau vang lên âm thanh của Thím Trương nói với Hạ Quý Thần: “Cậu chủ!”

Thím Trương xuất hiện khiến Quý Úc hoàn hồn, cô lúc này mới phát hiện Hạ Quý Thần lúc này mới đứng ở cửa bây giờ đã sắp đi tới mép giường.

Hạ Quý Thần tới gần, Quý Úc theo thói quen không được tự nhiên, bàn tay theo bản năng nắm chặt chăn.

“Cậu chủ, cháo đã bùng lên, bây giờ đưa cho tiểu thư ăn sao?”

Thím Trương lại mở miệng, Quý Úc giờ mới phát hiện trong tay của bà có thêm một cái bàn đựng đồ ăn.

Hạ Quý Thần không nói chuyện, nhìn chăm chăm Quý Úc đang nắm chặt một lát, sau đó nhìn lại Thím Trương gật gật đầu.

Được Hạ Quý Thần cho phép Thím Trương mới đi tới mép giường, đem bàn ăn đặt ở trên tủ bên cạnh, sau đó cầm hai cái gối kê ở đầu giường. Quý Úc dựa vào, lúc này mới ngồi xuống cầm thìa vừa khuấy khuấy cháo vừa thổi, hướng về phía Quý Úc mở miệng: “Tiểu thư, tối hôm qua bác sĩ Chu tới khám, nói cô bị viêm dạ dày cấp tính, truyền cho cô bình nước ...”

Nguyên lai tối hôm qua bụng cô đau như vậy là do bị viêm dạ dày cấp tính a ... Nghe Thím Trương nói, Quý Úc cúi đầu nhìn cổ tay của mình, quả nhiên bên tay trái có một lỗ kim.

“Bác sĩ Chu dặn dò mấy ngày nay nên ăn chút gì đó thanh đạm, cho nên tôi có nấu cháo, bây giờ cô ăn chút đi, lát nữa còn uống thuốc.” Nói xong, Thím Trương liền đưa thìa cháo đến môi của Quý Úc.

Quý Úc nhìn chăm chăm thìa cháo, không ăn mà quay đầu nhìn sang phía Hạ Quý Thần đang đứng, khách sáo mở miệng: “Tối hôm qua cảm ơn anh.”

Quần áo Quý Úc mặc hôm qua vẫn y nguyên, trên người không có tổn hại gì, Quý Úc nói xong liền xốc chăn lên muốn xuống giường.

“Tiểu thư, cô hôn mê lâu như vậy, bữa sáng cơm trưa đều chưa ăn, thân thể không tốt vẫn là ăn một chút gì đó hăng xuống giường ...” Thím Trương vội vàng mở miệng khuyên.

“Tôi không sao.” Quý Úc trả lời Thím Trương, khom người nhặt giày ở trên đất.

Thím Trương còn muốn khuyên nhưng bà chỉ mới nói hai chữ “Tiểu thư”, Hạ Quý Thần người từ lúc vào phòng đến giờ cũng chưa mở miệng lại mở miệng nói với Thím Trương: “Thím ra ngoài trước đi.”

“Vâng, cậu chủ.”

Lúc Thím Trương đứng dậy, Hạ Quý Thần lại nói thêm: “Đưa cháo cho tôi”

Thím Trương vội vàng đưa cháo qua.

Hạ Quý Thần một tay tiếp nhận, đợi đến khi Thím Trương ra ngoài mới nhìn về phía Quý Úc: “Ăn chút đi, cho dù không muốn ăn uống cũng nên ăn một ít.” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Đề Cho Cô Ta Tự Đi! (8)

Editor: Moon Quyên Beta: Stuki^^ Mang giày xong, Quý Úc đứng thẳng người mở miệng nói, cùng với chủ đề Hạ Quý Thần nói hoàn toàn không liên quan: “Thật sự không có cố ý, tối hôm qua đã làm phiền anh.”

Ấn đường Hạ Quý Thần hơi chau lại, mở miệng tuy không mang theo bất kì cảm xúc gì nhưng âm thanh như cũ thực vững vàng: “Như thế nào? Cháo không hợp khẩu vị?”

Từ lúc cô và hắn gặp lại, trừ bỏ lúc ở suối nước nóng hắn chăm chọc cô có vẻ nhiều, thời điểm khác hắn hoặc là không cùng cô nói chuyện, hoặc là nói chuyện cũng nói rất ít, số lượng từ chỉ đếm trên đầu ngón tay. Kể từ bốn năm trước cô và hắn gặp lại đến nay, đây là lần thứ hai hắn đối với cô bình tĩnh mà nói chuyện.

Quý Úc cảm thấy có chút kỳ quái, cô nhìn Hạ Quý Thần trầm mặc như cũ không có nói tiếp liền mở miệng: “Tôi hiện tại khá hơn nhiều, liền tạm biệt trước.”

Hạ Quý Thần cắn chặt môi, Quý Úc mơ hồ thấy đáy mắt hắn thoáng qua chút không vui, chờ cô cẩn thận nhìn lại đã thấy đáy mắt hắn như cũ trầm tĩnh cùng thâm thúy.

Hạ Quý Thần ưu nhã đứng tại chỗ nhìn Quý Úc, mở miệng nói: “Cô muốn ăn cái gì? Tôi sẽ cho người chuẩn bị.”

Ở trong trí nhớ của Quý Úc, Hạ Quý Thần rất ít khi giống hôm nay thực nhẫn nại, nếu đổi là lần trước, hắn có thể khuyên cô một câu đã là kỳ tích, hôm nay lại đã khuyên đến câu thứ ba ... Quý Úc càng thấy cô quái, nghĩ một lát mới nhìn Hạ Quý Thần nói: “Cảm ơn anh, không cần.”

Quý Úc cảm giác được lúc cô nói xong câu này, Hạ Quý Thần biểu tình trầm xuống, không khí trong nhà đều tràn ngập cảm giác áp bách.

Quý Úc đợi nửa phút, thấy Hạ Quý Thần không nói chuyện liền nâng chân lên chuẩn bị rời đi.

Cô vừa mới bước chưa tới một bước, Hạ Quý Thần lại đã mở miệng: “Nếu không ăn cái gì, vậy thì uống thuốc.”

Hạ Quý Thần nói xong liền đi về phía tủ đầu giường.

Hạ Quý Thần không đề cập tới thuốc còn đỡ, đề cập đến Quý Úc mới nhớ chính mình tối hôm qua bị bệnh vội vàng mở miệng: “Hạ tiên sinh, thực xin lỗi, tôi vừa mới tỉnh lại không có nhớ tới, hiện tại có thể phiền anh nói cho tôi biết tiền thuốc tối qua hết bao nhiêu?”

Hạ Quý Thần đưa lưng về phía Quý Úc, cả người hơi cứng lại một lát mới buông chén sứ xuống.

Hắn làm như không nghe thấy Quý Úc nói, vươn tay cầm lấy điện thoại.

Điện thoại thật nhanh liền kết nối, từ Hạ Quý Thần nói, Quý Úc có thể biết được là hắn đang gọi cho Thím Trương: “Mang một ly nước lên đây.”

Cắt đứt điện thoại, Hạ Quý Thần lấy túi trên tủ đầu giường, từ bên trong lấy một túi thuốc ra, sau đó lấy mấy viên thuốc.

Thím Trương vừa lúc tiến vào, Hạ Quý Thần đưa tay nhận lấy sau đó xoay người đi về phía Quý Úc.

Quý Úc không ngốc, đương nhiên biết Hạ Quý Thần đây là muốn cho cô uống thuốc, cô không rõ Hạ Quý Thần vì cái gì đối với cô như vậy?

Tối hôm qua hắn đưa cô từ đường cái mang về, cô có thể nghĩ là hắn không thể thấy chết không cứu. Nhưng bây giờ cô đã tỉnh, cô chủ động muốn đi, không phải hắn phải cảm thấy thực vui về sao?

Chẳng lẽ hắn là ... Đáng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Để Cho Cô Ta Tự Đi! (9)

Chương 39: Để cho cô ta tự đi! (9) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Hắn chẳng lẽ là...

Không biết làm sao, trong đầu Quý Úc bỗng nhiên thoáng hiện lên hình ảnh của Lâm Nhã. Lập tức cô cả người như bị điểm huyết vậy, đứng im không nhúc nhích, một lúc lâu mới tiếp tục suy nghĩ chuyện vừa rồi.

... Thay Lâm Nhã nói xin lỗi?

Hắn là bạn trai của Lâm Nhã, Bạc Hà với Đường Họa Họa đều nói Lâm Nhã chuyển tới ở trong nhà của Hạ Quý Thần, ngày hôm qua cô cũng tận mắt nhìn thấy hai người bọn họ cùng nhau xuất hiện tại cửa trường học.

Ban đầu ở suối nước nóng, Lâm Nhã đối với cô làm chuyện quá phận, thậm chí ngay cả mọi người trong kí túc xá đều nhìn không được. Hắn thân là bạn trai nhất định không hy vọng bạn gái mình với bạn cùng phòng mẫu thuẫn không vui như vậy. Cho nên hắn mới có thể nhẫn nại để cho cô ăn cháo rồi lại uống thuốc, dùng hành động này tới tỏ vẻ áy náy, hy vọng cô có thể thấy hắn hôm qua cứu giúp cô mà không cùng Lâm Nhã so đo chuyện quá khứ không vui...

Hạ Quý Thần ghét cô bao nhiêu, cô rất là rõ ràng. Hắn tuyệt đối không phải là bởi vì quan tâm cô mà làm những chuyện này, cho nên cô càng nghĩ càng thấy lí do này là hợp lí nhất.

Hạ Quý Thần đem chén nước và thuốc tới trước mặt của Quý Úc, hắn chờ giây lát, nhìn cô đang rũ mi mắt chăm chú nhìn trên mặt đất không chút phản

ứng, vì vậy lên tiếng.” Uống thuốc đi. “

Dừng một chút, hần như là chợt nhớ tới cái gì, quay đầu hướng Trương tẩu sắp rời đi mở miệng phân phó: “Thím Trương, thím tìm tờ giấy, đem những lời bác sĩ Chu nói viết lại rồi đưa cho cô ấy.”

Thím Trương còn chưa đi, nghe Hạ Quý Thần nói liền đáp lại “Vâng”.

Lúc này Quý Úc mới từ trong suy nghĩ của mình tỉnh táo lại, không nghĩ ngợi liền hướng về phía Thím Trương bật thốt lên một câu: “Không cần!”

Thím Trương nghe Quý Úc nói như vậy, vội vàng đem lời muốn nói đến khoe miệng nuốt trở vào, nhìn về tầm mắt của Hạ Quý Thần, mang thêm vài phần dò hỏi.

Quý Úc biết, Thím Trương đây là đang chờ Hạ Quý Thần gật đầu, cô quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần, đem những lời vừa mới nói lặp lại một lần nữa: “Thực sự không cần...”

Hạ Quý Thần không có lên tiếng, tầm mắt nhìn về phía cửa có chút hoảng hốt. Hần nhẹ nhàng chớp mắt một cái, lần nữa nhìn về phía Thím Trương ra hiệu, Thím Trương vội vàng đem việc hần giao đi làm. Quý Úc đứng ở một bên cửa nhìn Hạ Quý Thần hồi lâu không phản ứng lại đột nhiên mở miệng: “Anh không cần làm những việc này cho tôi...”

Hạ Quý Thần nghe Quý Úc nói như vậy, không giải thích được, hơi nghi hoặc một chút mà nghiêng đầu nhìn về phía cô.

Quý Úc nuốt một ngụm nước miếng, dứt khoát trực tiếp nói rõ: “... Tôi biết anh sợ dĩ đối với tôi như vậy là bởi vì thay Lâm Nhã ấy xin lỗi tôi.”

Khỏe môi Hạ Quý Thần khẽ mím lại, ngay cả bàn tay cầm ly nước cũng bắt đầu tăng thêm lực đạo.

” Anh yên tâm, tôi sẽ không làm gì cô ấy, huống chi hôm qua anh còn cứu tôi, chuyện kia tôi sẽ coi như không có xảy ra.” Quý Úc dừng lại một chút, mở khóa kéo túi xách đem toàn bộ tiền mặt lấy ra: “Chứng này tiền hần là đủ tiền thuốc tối qua.” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Để Cho Cô Ta Tự Đi! (10)

Chương 40: Để cho cô ta tự đi! (10) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Hạ Quý Thần nắm ly nước, lòng bàn tay bắt đầu run rẩy.

Quý Úc nghĩ, tối hôm qua Lâm Nhã có chuyện, chưa trở lại nhà Hạ Quý Thần, nếu lát nữa cô ấy trở lại... Quý Úc nghĩ thật mau rồi đi. Thấy Hạ Quý Thần không đưa tay nhận tiền liền khom người đem tiền đặt lên giường, sau đó hướng về phía Hạ Quý Thần lễ phép nói: ” Tôi đi trước, tránh cho đội lát nữa Lâm Nhã trở lại sẽ hiểu lầm mà cùng anh phiền toái...”

Quý Úc vẫn chưa nói hết chữ “Phiền”, Hạ Quý Thần đột nhiên giơ tay đem ly nước ném thật mạnh ra ngoài.

Âm thanh “choang” sắc bén vang lên, Quý Úc sợ đến mức vội vàng im bật, theo bản năng lùi về sau một bước cách xa Hạ Quý Thần một chút, lúc cô chưa kịp phản ứng Hạ Quý Thần đã bước một bước dài, cầm lấy cổ áo của cô rồi kéo đến trước mặt hần.

Hần giống như là tức giận, cả người đều run run. Cả người hần bao phủ một cỗ khí tức lạnh lẽo phòng chừng phá hủy được toàn thế giới khiến cho người ta cảm giác bị áp bách mười phần, không rét mà run.

Ánh mắt hần nhìn về phía cô ác liệt lại âm lãnh, giống như là hai lưỡi dao vô hình sắc bén, hần không thể đem người đang sống sờ sờ là cô bằm thành trăm mảnh.

Bộ ngực hần phập phồng kịch liệt, một lúc lâu, hần mới miễn cưỡng cắn răng nghiêng lợi lên tiếng: “Tôi cho cô biết, tôi...”

Nói tới chỗ này, Hạ Quý Thần mới kịp phản ứng chính mình suýt nữa thốt lên cái gì, bỗng dưng im tiếng mím chặt môi, câu “Cùng Lâm Nhã không có bất kỳ quan hệ gì” định nói đều không có nói ra nữa.

Hạ Quý Thần nhìn về phía Quý Úc, muốn mở miệng mấy lần lại không biết giải thích như thế nào cho tốt.

Chuyện cô đem Lâm Nhã cùng hần đặt chung một chỗ dường như không phải là lần đầu tiên. Lại cho rằng những thứ hần làm cho cô là thay Lâm Nhã nói xin lỗi, lại còn nói cái gì mà nếu Lâm Nhã trở lại...

Cô dựa vào cái gì mà cho rằng Lâm Nhã sẽ ở trong nhà của hần...

Càng nghĩ Hạ Quý Thần càng tức giận, khiến mắt hần đều đỏ cả lên, đầu ngón tay run run cầm lấy cổ áo Quý Úc, miệng nuốt nước miếng như cũ không nói tiếng nào liền đem cô quăng ra ngoài.

Thân thể của Quý Úc giống như là bị cuồng phong thổi qua, không có lực phản kháng chút nào ngã nhào trên đất.

Đầu cô đụng phải chiếc ghế gỗ, “đùng” một tiếng âm thanh phát ra thật lớn.

Đứng ở cửa trông thấy một màn này, Thím Trương sợ đến thất kinh hô lên, hướng về phía Quý Úc chạy tới: “Cậu chủ, tiểu thư!”

Thím Trương chạy chưa được hai bước Hạ Quý Thần đột nhiên câu kinh rống lên một câu: “Không cho đỡ! Cô ta không phải là muốn đi sao? Để cho cô ta tự đi!”

Thím Trương sợ đến đứng tại chỗ, động cũng không dám động, chỉ có thể lo lắng mà nhìn Quý Úc.

Qua chừng mấy giây, Quý Úc từ trong đau đớn mới phản ứng lại, từ dưới đất bò dậy, cái gì cũng không nói, cũng không nhìn Hạ Quý Thần một cái, trực tiếp cất bước chân, loạng choạng hướng về phía cửa phòng ngủ đi tới.

Lúc Quý Úc đi ngang qua Hạ Quý Thần, hần chợt đưa tay nắm lấy cổ tay của cô, từng chữ từng chữ ác liệt lên tiếng: “Tôi cảnh cáo cô, sau này ít để cho tôi nghe thấy bất kỳ chuyện gì liên quan đến tôi từ miệng của cô!” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Ở Nơi Nhìn Thấy Được (1)

Chương 41: Ở nơi nhìn thấy được (1) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki ^^ Quý Úc cả người không nhúc nhích, chỉ hơi dùng lực đem cổ tay trong lòng bàn tay của hần rút ra, cũng không quay đầu nhìn Hạ Quý Thần mà cất bước rời đi.

Cô tỉnh táo và bình tĩnh khiến cho lửa giận của Hạ Quý Thần chẳng những không có giảm bớt ngược lại càng nồng nặc. Hần nhắm mắt lại hít sâu một hơi, muốn ép xuống sự nóng nảy trong lồng ngực nhưng vừa mở mắt ra lại nhìn thấy xấp tiền cô đặt ở trên giường, đáy lòng nhất thời lửa giận càng kịch liệt hơn. Hần quay đầu thấy bóng lưng Quý Úc sắp biến mất tại cửa phòng ngủ chợt mắt không chế, hướng về phía Thím Trương rống lên: “Còn đứng ở chỗ này làm gì? Nhanh tới phòng ngủ đem những đồ vật cô ta vừa chạm qua tất cả đều vứt hết! Bắn chết ...”

Cuối cùng một chữ “được” còn chưa nói ra, ánh mắt hần thấy Quý Úc hơi khựng lại, liền im lặng không nói nữa.

Thím Trương sợ hãi đến nổi một chữ “Dạ” cũng chưa nói, vội vội vàng vàng chạy đến mép giường, bắt đầu kéo ga trải giường, vội vã thay đi.

Hạ Quý Thần mặt đầy âm hàn đứng trong phòng ngủ, cho đến khi dưới lầu truyền đến tiếng cánh cửa bị kéo ra rồi bị đóng lại, hần mới xoay người rời đi phòng ngủ tiến vào thư phòng. Đại khái là tâm tình như cũ vẫn còn đang buồn bực, hần đem cửa đóng thật mạnh, vang lên tiếng đĩnh tai nhức óc.

Ngồi ở trước bàn đọc sách, Hạ Quý Thần mở máy vi tính ra, nhìn chằm chằm màn hình không quá hai phút, liền đem máy vi tính đóng lại.

Hần dựa lưng vào ghế nhắm mắt lại, mặt không cảm xúc yên lặng một hồi, đột nhiên ngời thẳng người cảm điện thoại di động lên, mở WeChat tìm một lát, cuối cùng đầu ngón tay dừng lại ở trên tên của Đường Họa Họa, do dự chốc lát, cuối cùng vẫn là gửi đi một tin nhắn.

Quý Úc đi vòng vo một lúc lâu trong tiểu khu mới tìm được cửa ra.

Từ trong tiểu khu đi ra, cô đi tới ven đường, vừa định vẫy một chiếc xe taxi, lại nghe thấy có người gọi mình: “Tiểu Úc?”

Quý Úc ngẩng đầu, nhìn thấy Đường Họa Họa đứng ở ven đường đối diện.

...

Tối hôm qua bụng đau quặn như vậy, hôm nay mặc dù đã không còn đáng ngại nhưng Quý Úc cũng không dám xem thường, cùng Đường Họa Họa chạm mặt trò chuyện đôi câu, sau vẫn là quyết định đi một chuyến đến bệnh viện gần đây.

Đường Họa Họa trùng hợp không có việc gì, nghe cô nói phải đi bệnh viện, liền nhiệt tình đi cùng cô.

Từ bệnh viện đi ra, đã là bốn giờ chiều.

Lúc trở lại ký túc xá, đại khái là do bị bệnh, Quý Úc uống thuốc xong nằm xuống liền ngủ.

Lúc tỉnh lại bên ngoài trời đã tối, Bạc Hà không biết đi đâu, chỉ có Đường Họa Họa đang đeo tai nghe nằm trên giường, thỉnh thoảng cười ngây ngô một chút, không cần nhìn Quý Úc cũng biết cậu ấy nhất định là đang chơi game.

Thời điểm Quý Úc xuống giường đi vệ sinh, Đường Họa Họa mới phát hiện cô tỉnh rồi, đem tai nghe bên trái tháo xuống hướng Quý Úc hỏi: “Tiểu Úc, cậu đã tỉnh?”

“Ừm.” Quý Úc đáp một tiếng.

Đường Họa Họa nhìn Quý Úc rồi dùng cảm hất về phía cái bàn một cái: “Tiểu Úc, lúc này tớ thấy cậu đang ngủ, không có đánh thức, nghĩ sau khi tỉnh cậu có khả năng sẽ không xuống căn tin, vì vậy liền mang cho cậu một chút đồ ăn.”

Quý Úc lúc này mới nhìn thấy trên bàn của nàng đặt hai hộp giữ ấm, cô hướng về phía Đường Họa Họa nói một tiếng cảm ơn, sau đó liền tiến vào phòng vệ sinh. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Ở Nơi Nhìn Thấy Được (2)

Chương 42: Ở nơi nhìn thấy được (2) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Quý Úc rất là đói rồi, từ phòng vệ sinh đi ra liền kéo ghế ra ngồi ở trước bàn, ăn đồ ăn mà Đường Họa Họa mua cho.

Theo màu sắc của đồ ăn thì hẳn là từ căn tin số 1, chẳng qua là mùi vị có chút khác, so với bình thường ăn ngon hơn rất nhiều.

Quý Úc tò mò, không nhịn được quay đầu hỏi Đường Họa Họa một câu: ” Đồ này là cậu mua từ căn tin số 1 sao?”

“Đúng vậy...” Đường Họa Họa chăm chú nhìn màn hình điện thoại di động, đầu ngón tay thật nhanh động một cái.

“Làm sao tớ lại cảm thấy so với bình thường mùi vị không giống lắm.”

“Thật sao?” Đường Họa Họa ánh mắt lóe lên hai cái, sau đó thì im lặng, qua một lúc lâu, đại khái trò chơi kết thúc mới thả máy xuống, hướng về phía Quý Úc lại mở miệng: “Là cậu quá đói, sinh ra ảo giác đi?”

Quý Úc cảm thấy Đường Họa Họa nói rất có lý, gật đầu một cái, “Có lẽ vậy.”

Đường Họa Họa không có cùng Quý Úc tiếp tục chủ đề này mà từ trên giường trèo xuống, bộ dạng giống như muốn kể cho Quý Úc nghe chuyện gì đó rất bí mật, Đường Họa Họa kéo ghế ngồi xuống bên cạnh Quý Úc, sau đó nghiêm trang mở miệng: “Tiểu Úc, cậu biết không? Xê chiều hôm nay tớ nghe thấy một tin tức không thể tin nổi!”

Quý Úc quay đầu nhìn Đường Họa Họa một cái, bởi vì miệng ngâm đồ ăn nên âm thanh của cô có chút không rõ: “Tin tức gì?”

“Chính là liên quan với Lâm Nhã, tôi mới biết được, nguyên lai bạn trai của cậu ấy không phải là Hạ học trưởng!”

Hạ học trưởng.. Thời điểm nghe được ba chữ kia cô lại nhớ tới những chuyện phát sinh buổi sáng ở nhà Hạ Quý Thần, đầu ngón tay cảm giác run run, nhẹ rũ mi mắt, sắc mặt bình tĩnh không có lên tiếng.

Đường Họa Họa lại tiếp tục nói về tin tức mà mình phát hiện được: ” Có lẽ Lâm Nhã cậu ấy từ đầu đến cuối đều không phải là bạn gái của Hạ học trưởng! Gần đây cậu ấy mới kết giao bạn trai, người bạn trai kia là môn đệ của tớ. Chính là ý trong nhà có chút tiền, đôi bạn gái như thay quần áo, là hoa hoa công tử, tên Dương Sóc, tớ đoán Dương Sóc chính là cùng Lâm Nhã vui đùa một chút...”

Đường Họa Họa vừa nói đột nhiên giống như là kịp phản ứng cái gì, “A” một tiếng, sau đó mở miệng nói: “Tớ cứ thấy Lâm Nhã cùng Hạ học trưởng quái lạ chỗ nào, cho tới bây giờ mới thông suốt được. Ở trước mặt Hạ học trưởng, Lâm Nhã chỉ nói hai người là bạn bè. Có một lần tớ muốn nói Hạ học trưởng là bạn trai của Lâm Nhã kết quả bị Lâm Nhã giữ lại, lúc ấy tớ liền không nói tiếp nữa, bây giờ nghĩ lại, thì ra vẫn luôn là Lâm Nhã tự mình đa tình, tự phong là bạn gái của Hạ học trưởng a...”

Cho nên, Lâm Nhã cùng Hạ Quý Thần thật ra thì cho tới nay căn bản không có bất kỳ quan hệ gì? Nhưng bọn họ có quan hệ hay không, dường như cùng cô cũng không có quan hệ quá lớn ... Quý Úc dùng một chút, tiếp tục im lặng không lên tiếng ăn bữa ăn tối.

Thời điểm Thím Trương xuất hiện ở cửa thư phòng lần thứ năm, Hạ Quý Thần như cũ duy trì tư thế không nhúc nhích đứng ở trước cửa sổ sát đất. Nhìn nam nhân như vậy thấy đặc biệt ôn hòa, kết hợp với ngàn vạn ánh đèn ngoài cửa sổ lại giống như một bức họa tuyệt đẹp.

“Cậu chủ, hiện tại muốn dùng bữa tối sao?”

Giống như bốn lần trước, đáp lại Thím Trương vẫn là một mảnh yên lặng.

Thím Trương đứng một lúc, quyết định trước tiên lui xuống chờ một giờ nữa lại trở lại hỏi thăm.

Thím Trương còn chưa có xoay người, điện thoại di động của Hạ Quý Thần liền ding ding ding vang liên tục chừng mấy tiếng.

Thím Trương theo bản năng ngẩng đầu, nhìn thấy Hạ Quý Thần đưa tay lấy máy lên nhìn, bộ dáng kia giống như đứng ở nơi này ước chừng năm tiếng đồng hồ chỉ vì chờ thời khắc điện thoại di động kêu. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Ở Nơi Nhìn Thấy Được (3)

Chương 43: Ở nơi nhìn thấy được (3) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Thím Trương thị lực cực tốt, cho dù bà cùng Hạ Quý Thần cách một khoảng cách nhưng vẫn là liếc thấy được màn hình điện thoại di động của Hạ Quý Thần.

Mặc dù không thấy rõ chữ trên màn hình điện thoại nhưng có thể nhìn thấy Hạ Quý Thần nhận được mấy cái tin nhắn, nội dung không dài, đại khái mỗi tin chữ cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Thím Trương không mở miệng quấy rầy Hạ Quý Thần nữa, yên lặng rời đi thuận thế đóng cửa lại.

Trong thư phòng lập tức tĩnh lặng lại.

Hạ Quý Thần mắt vẫn đang không chớp nhìn mấy cái tin nhắn Đường Họa Họa gửi tới trên màn hình điện thoại di động.

“Hạ học trưởng, tiểu Úc đã đi bệnh viện rồi, bác sĩ nói không có chuyện gì.”

“Tiểu Úc trở lại ký túc xá liền ngủ, sau khi tỉnh lại, cơm anh đem tới đều ăn hết rồi.”

“Tin tức liên quan đến Lâm Nhã anh bảo em nói, em đều không sót một chữ nói cho tiểu Úc rồi.”

“Tiểu Úc mới vừa uống thuốc, tắm rửa xong xem một tập phim truyền hình, lại ngủ rồi.”

Điện thoại di động bởi vì thời gian dài không có đụng chạm, tự động khóa màn hình. Hạ Quý Thần giống như là không có cảm giác được vẫn duy trì tư thế nhìn điện thoại di động, không chút phản ứng.

Không biết qua bao lâu, điện thoại di động lại ding ding vang một tiếng, màn hình sáng lên, Hạ Quý Thần liếc mắt liền thấy tin nhắn hiện lên trên khóa màn hình, vẫn là Đường Họa Họa gửi tới: “Hạ học trưởng, anh tại sao lại đối tốt với tiểu Úc như vậy?”

Tại sao?

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm ba chữ kia rất lâu mới nhẹ nhàng nâng mí mắt, ngẩng đầu lên nhìn ra ngoài cửa sổ.

Trong khoảng thời gian gần đây, ba chữ kia dường như là hắn được nghe nhiều nhất?”

Lúc trước nghỉ tại suối nước nóng vô tình gặp được Lý Đạt, Lý Đạt sau lại biết hắn đi đại học B điện ảnh, hỏi hắn: “Anh Thần, anh tại sao phải làm như vậy?”

Ngày hôm qua tại khách sạn Bắc Kinh, Hàn Tri Phần cũng hỏi hắn: “Tôi thật sự là không nghĩ ra, cậu tại sao tương lai sáng lạn, đường đi vô hạn rộng rãi không muốn, nhất định muốn bắt đầu đi lại từ đầu lần nữa?”

Lý Đạt cùng Hàn Tri Phần, một người hỏi hần có phải điên rồi hay không, một người nói không hiểu hần đang nghĩ gì.

Thậm chí Hàn Tri Phần còn nói, hần sợ tương lai một ngày kia Hạ Quý Thần sẽ hỏi hần.

Nhưng hai người họ không biết, hần không có điên, hần biết rõ chính mình đang làm gì, nếu là hần không đến đại học B điện ảnh, tương lai một ngày kia mới là hối hận.

Trường đại học hàng đầu, được cử đi học đại học ở Mỹ, CEO của tập đoàn Hạ thị thì thế nào? Tương lai thật tốt, vô hạn rạng rỡ thì sao?

Hết thấy những thứ này đều không phải điều hần muốn. Điều hần mong muốn chỉ là đem cô đặt ở nơi mà lúc nào hần cũng có thể thấy được.

Chỉ cần thấy được liền có thể... Thấy được liền có thể...

Hạ Quý Thần nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh mắt có chút hoảng hốt. Thật giống như rất nhiều năm trước, hần cũng là nghĩ như vậy, chỉ cần có thể thấy được cô là tốt rồi, cho nên trong quá khứ hần chưa bao giờ hy vọng xa vời có một ngày có thể nắm giữ cô. Cho đến một đêm bốn năm trước kia, vận mệnh xui khiến đưa cô cùng hần quấn quanh với nhau.

Dù cho bốn năm qua đi, Hạ Quý Thần vẫn còn nhớ rõ ngày đó. Ngày mừng 1 tháng 6, Ngày quốc tế thiếu nhi, chỉ còn lại một tuần là hần và cô thi vào trường đại học. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ở Nơi Nhìn Thấy Được (4)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stukí^^

Ngày hôm đó là cuối tuần, buổi chiều cùng buổi tối không khóa học. Chủ nhiệm lớp chấp nhận tổ chức tiệc liên hoan chia tay cuối cấp cao trung.

Lúc mới bắt đầu có thầy giáo, tất cả mọi người đều không uống rượu, chờ đến thầy đi rồi. Trong ban mấy bạn nam sinh liền gọi người phục vụ mang rượu lên.

Lần chia tay sắp tới, khó tránh cũng có chút bùi ngùi, mọi người cùng nhau uống đến khi mỗi người đều say tới đi lão đảo.

Ngày đó, nam sinh ở trong banl cùng nhau uống rất nhiều rượu. Từng ly lại từng ly cho tới cuối cùng, cơ hồ tất cả mọi người uống quá nhiều, bao gồm cả hần ở bên trong đó.

Tất cả mọi người, rõ ràng ai cũng say đầu óc mơ hồ, lại còn uống từ bình rượu này đến bình rượu khác.

Đầu của hần cũng có chút mơ màng, sợ khi uống xong thật sự say, liền tìm lấy cái cốc, rồi đi phong bao, đi vào toilet.

Rửa mặt xong, ý thức của hần có chút tỉnh táo, hần đứng ở bên ngoài, tìm điều thuốc, vừa định bật lửa, liền nhìn thấy Quý Ưc từ toilet nữ lão đảo đi ra.

Hần đang bật lửa liền khựng lại, còn không kịp mở miệng nói chuyện với cô. Cô liền hướng về phía hần cười xán lạn, sau đó liền lão đảo, lác lư chạy chậm tới trước mặt hần.

Cô rõ ràng đã uống rất say, đứng còn không vững, thân thể lung lay, hần sợ cô bị té ngã liền vươn tay đứng lúc đỡ lấy cô.

Cô sau khi ổn định thân thể, nhón chân, cố gắng đem mặt mình tiến đến trước mặt của hần. Cô nghiêm túc đánh giá một lát, như là phân biệt hần là ai, sau đó liền nhếch môi, hướng về phía hần cười ngây ngốc.

Cười cười, cô nắc náy cái, mơ hồ nghe được cô gọi từ “Hạ”, đầu liền ngã quỵ vào trong lòng ngực của hần, không có động tĩnh gì.

Hần biết cô là say rượu.

Ở trên lầu nhà ăn là khách sạn, hần tùy tiện gọi một người phục vụ, giúp hần đi đăng kí một căn phòng, sau đó liền cầm chìa khóa, ôm cô đi lên lầu.

Hần đem cô đặt ở trên giường, vốn sau khi đắp chăn cho cô xong hần sẽ rời đi, nhưng cô lại say đến mức mơ mơ màng màng vươn tay ra ôm lấy cổ hần.

Hắn gỡ cánh tay của cô ra, cũng chưa kéo xuống hẳn. Hắn sợ làm cô bị thương, lại không dám dùng sức, càng đừng nói đây là lần thứ hai từ trước tới nay hắn được gần gũi, thân mật với cô như vậy. Nghĩ như vậy hắn ngay cả ý kéo cô ra cũng hủy bỏ.

Hắn đã thành niên, nhưng thật sự không biết làm như thế nào với cô nàng này.

Hắn cho rằng hắn cùng cô nhiều nhất liền cùng nhau ngủ ở trên giường, quần áo cũng có thể ăn mặc chỉnh tề, ở trên giường thuần khiết là nằm cùng nhau một đêm.

Nhưng hắn vẫn là xem nhẹ lực hấp dẫn của cô đối với hắn, cũng đánh giá quá cao sự tự chủ của mình.

Cụ thể là bắt đầu như thế nào, hắn say đến có điểm nhớ không rõ ràng.

Có lẽ là do hắn chủ động đem tay của cô đặt trên cổ mình chậm rãi vuốt ve, cũng có lẽ là do cô chủ động trước đem bàn tay ôm lấy eo của hắn, càng có lẽ là do hắn cùng cô đồng thời đều đối với nhau làm cái gì đó.

Nói ngắn lại, chờ đến lúc hắn phản ứng lại thì hắn cùng cô quần áo đều đã cởi sạch sẽ.

Thời khắc đó khi hắn nhìn cô lỏa thể, lộ ra thân thể mềm mại, làn da trắng nõn, vô cùng quyến rũ. Nơi nào còn có nửa điểm lý trí, hắn cơ hồ không có chút gọi là do dự, liền cúi đầu hung hăng mà hôn lấy môi cô.

Hắn cùng cô đều thực yên lặng, cho đến khi hắn xâm nhập vào thân thể của cô. Cô bởi vì đau, mới thấp giọng nức nở. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Ở Nơi Nhìn Thấy Được (5)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stukí^^

Hắn bỗng dừng lại động tác. Hắn đau lòng mà nắm chặt tay cô, hạ giọng ní non xin lỗi. Hắn mang lại cho cô ôn nhu mà xưa nay chưa từng, lại cúi xuống nhẹ nhàng hôn lên mắt cô, môi cô, đến gò má, tới xương quai xanh của cô.....

Hắn chờ đến khi cô bớt đau đớn, thân thể căng chặt dần dần thả lỏng, hắn mới một lần nữa có động tác.

Hắn không dám sử dụng lực quá mạnh, sợ làm đau cô. Hắn cứ nhẹ nhàng chậm chạp như là che chở viên ngọc quý giá nhất toàn thế giới.

Hắn chờ cô chậm rãi thích ứng với hắn, mới một lần nữa kịch liệt.

Hắn cảm thấy chuyện này, những việc hắn làm giống như là một giấc mộng kiều diễm, cho đến lúc hắn cùng cô kết thúc trận kịch liệt, hắn đều có chút không thể tin được.

Hắn ở trên người cô thật lâu sau đó mới ngẩng đầu nhìn về phía gương mặt cô.

Hắn có thể rõ ràng thấy khuôn mặt cô trong gang tấc. Nhưng hắn vẫn vờn tay nhẹ nhàng mà chạm vào khuôn mặt nhỏ bé, đầu ngón tay truyền cảm giác mềm mại đã nói cho hắn biết chuyện này tất cả đều là thật sự. Hắn mới bình thường trở lại.

Thời khắc đó, hắn mặt mày âm áp nhìn cô, lòng tràn đầy vui mừng đến lạ kỳ.

Hắn nhìn không được bắt lấy bàn tay nhỏ, đem những đầu ngón tay đặt ở bên môi, khi thì khẽ cắn, khi thì khẽ hôn.

Cô bị hành động thân mật nhỏ này của hắn, chọc đến thân thể nhẹ nhàng run rẩy, sau đó liền chậm rãi mở mắt ra, nhìn về phía hắn.

Cô rượu còn không chưa thanh tỉnh, biểu tình có chút mê say, nhưng đáy mắt đen nhánh in hình ảnh ngược dưới ánh đèn mờ nhạt mà sáng ngời đến kỳ lạ.

Hắn thấy từ được trong mắt cô, thấy được ảnh ngược của chính mình, thời khắc đó, hắn cảm thấy chính mình là như thế đẹp mắt. Hắn bình tĩnh nhìn đôi mắt cô, đắm chìm trong đôi mắt đó.

Hắn không biết chính mình cùng cô đến tận cùng nhìn nhau bao lâu. Hắn cảm giác được thân thể của mình càng ngày càng nóng, có cái gì này nọ trong lòng, ở trong phòng tràn ngập mùi ái muội.

Hắn lại lần nữa mất đi không chế, cúi đầu hôn lên môi cô.

Cô so với lúc đầu, không có gãy gập, thậm chí so với lần đầu ngây ngô thì lần này cô, thân thể mềm mại thuận theo từng cử động của hắn, thậm chí cô còn chủ động mà vươn tay, bám lấy bờ vai của hắn.

Hắn thân thể run run lên, sau đó dùng sức mà hung hăng xâm nhập, lại mỗi lần càng tiến sâu vào bên trong thế giới của cô.

So với lần đầu, lần thứ hai hắn cùng cô càng điên cuồng hơn rất nhiều, thời gian cũng kéo dài rất lâu.

Thẳng đến cuối cùng, khi hắn cùng cô sắp lên tới đến đỉnh cao trào, cô cắn chặt lấy môi dưới, chịu không nổi, trong miệng truyền ra những âm thanh trầm thấp, uyển chuyển mà mê người.

Âm điệu của cô, tuy rằng thực nhẹ, nhưng hắn vẫn là nghe thấy được.

Hắn đột nhiên liền ngừng lại, hắn nhìn chăm chăm cô mà không chớp mắt dù chỉ một lát. Sau đó liền từ trên người cô rút ra, xoay người ngã xuống bên cạnh cô.

Cô chắc là do mệt mỏi, kết thúc, liền nhắm mắt lại, nặng nề chìm vào giấc ngủ.

Nhưng hắn không có nửa điểm buồn ngủ, đầu óc dị thường thanh tỉnh.

Trong không khí nơi nơi đều tràn ngập hương vị tình cảm mãnh liệt giữa hắn và cô, nhưng giờ phút này tâm hắn như bị lãng trí.

Rõ ràng là mùa hạ, bởi vì vừa mới qua cơn vận động kịch liệt, hắn toàn thân đều ra đầy mồ hôi, nhưng hắn lại cảm thấy mình như bị chôn trong hầm băng ngàn năm, từ sâu cốt tủy trong đều lạnh lẽo.

Hắn không ở trong phòng lưu lại quá lâu, đi xuống giường, tắm rửa qua loa, mặc quần áo vội vàng rồi đi.

Phòng ở lầu hai, học sinh sớm đã tan cuộc, hắn đứng ở trong đêm khuya trống vắng, một người đi trên đường phố, nhìn ánh đèn không xa, bỗng nhiên bên tai lại vang lên âm thanh trầm thấp ôn nhu nói câu nói kia khi cô nằm bên dưới hắn.

.....

Đứng ở trên ban công, Hạ Quý Thần lảng lạng nhớ tới chuyện cũ, đột nhiên dừng lại suy nghĩ, ép bản thân mình bỏ đi hồi ức ấy. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Ở Nơi Nhìn Thấy Được (6)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki^^

Cho dù đã qua bốn năm, hắn vẫn không có dũng khí cùng can đảm khiến chính mình nghiêm túc nhớ lại câu nói đó, một lần nữa cứ mơ mơ hồ hồ chôn sâu vào ký ức.

Nhưng dù vậy, hắn vẫn tinh tường cảm giác được tâm của mình giờ phút này, bởi vì nhớ tới chuyện cũ đêm đó, mà nổi lên đau đớn...

Biết không?

Những năm tháng dài qua đi, hắn từng yêu sâu sắc một người, yêu đến khắc cốt ghi tâm.

Ở thời điểm mà cô không biết, hắn lại lén lút đi tới bên cô gần chút nữa.

—

Quý Úc vẫn đang đợi một cơ hội có thể giúp cô trở về giới giải trí.

Bốn năm trước, bởi vì chuyện kia, thời gian cô từ Tô thành trở về Bắc Kinh ngắn hơn rất nhiều, cũng coi như là nhờ họa được phúc. Ngày cô đến Bắc

Kinh, gặp được Tinh Thăm ở sân bay.

Ban đầu cô tưởng là kẻ lừa đảo, không nghĩ tới lúc sau, Tinh Thăm thật gọi điện thoại cho cô, mời cô đến thử vai.

Thi đại học qua đi là thời gian nghỉ hè, vốn là ăn không ngồi rồi, hơn nữa cô vốn dĩ đã thích diễn kịch. Thi đại học chính ý nguyên là vào B điện ảnh, cho nên ngay lúc đó, cô, không có cái gì do dự, trực tiếp đồng ý thử vai.

Sau khi kết thúc, Quý Úc liền trở về nhà, ngày hôm sau cô liền nhận được điện thoại của đoàn phim, nói cho cô được đạo diễn nhìn trúng, tham gia bộ phim 《 Muôn vàn phong hoa 》 vai nữ chính số 2.

Vì thế hơn nửa học kỳ tháng thứ nhất, cô đều ở đoàn phim.

《 Muôn vàn phong hoa 》 chiếu trên cả nước sau 11 tháng, đạo diễn nổi danh, nhà đầu tư tai to mặt lớn, đoàn phim, diễn viên trẻ đẹp đều khiến bộ điện ảnh này nổi tiếng từ nam ra bắc.

Đương nhiên, ngoài dự đoán của mọi người chính là cùng trở thành đề tài nóng lúc ấy còn có người diễn vai nữ chính số 2 là cô.

Có người nói cô là có được tướng mạo xuất chúng của giới giải trí, cũng có người nói cô trời sinh diễn tốt, mỗi nụ cười đều là diễn, còn có người nói, sau này ảnh hậu cùng truyền kỳ giới giải trí chính là Quý Úc.

Nói ngắn gọn, cô sau một đêm trở thành người bị mọi người chú ý, sau mười tháng, cô nhận lời mời diễn phim cổ trang 《 Mẫu nghi thiên hạ 》vai nữ chính.

Năm thứ hai giữa tháng tư,《 Mẫu nghi thiên hạ 》trở nên nóng, cô thân là nữ chính, lại lần nữa trở thành tiêu điểm vạn người chú ý, quảng cáo, phát ngôn, phim truyền hình, sóng trước sóng sau tới trước mặt cô, thậm chí có nhà đầu tư liên hệ với cô đầu tư cho cô một đoàn phim riêng.

Khi đó cô, thật là phong vân vô hạn, vinh quang rực rỡ, sự nghiệp thành công.

Khi cô đã chuẩn bị xong xuôi, đoàn phim đã bàn xong, tên đã lấy tốt, phim mới đã ký hợp đồng, cô lại bị tai nạn xe cộ, sau đó liền lâm vào hôn mê suốt ba năm.

Khi đó cô, tuy rằng chạm tay là bóng, nhưng cô chung quy mới vừa bước vào giới giải trí, căn cơ không vững, hướng chỉ, giới giải trí không thiếu nhất chính là người mới.

Cho nên, vô hạn vinh quang, trong khi cô hôn mê, tan thành mây khói tiêu tán vô tung vô ảnh. Người đã từng được xưng là truyền kỳ Quý Úc, thành hoa quỳnh trong truyền thuyết.

Cô sau khi tỉnh lại, chỉ có thể tiếp tục kéo dài con đường trước khi hôn mê, chính là trở về trường học, tiếp tục thời gian đại học của chính mình.

Quý Úc nhìn trên màn hình di động biểu hiện tin tức: “Lương Văn Tân, nhân vật tân đạo diễn điện ảnh đã chính thức tuyển diễn viên chính thức bắt đầu”. Nghĩ thầm, cô đợi nửa năm, đây chính là cơ hội mà mình chờ để trở về giới giải trí.

Lương Văn Tân chính là đạo diễn của《 Muôn vàn phong hoa 》，di động của cô có số điện thoại có thể liên hệ với ông ấy, chỉ là qua thời gian ba năm. Ông ấy có khả năng đã sớm quên mất cô, cô tùy tiện gọi điện thoại tới sợ là ông ấy nói cũng sẽ không thèm nói với nhân vật tôm tép như cô.

Quý Úc trầm tư một lát, xoay xoay tờ chương trình học, nhìn đến buổi chiều không có khóa, quyết định tự mình đi thử vai ở công ty của Lương đạo diễn. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Ở Nơi Nhìn Thấy Được(7)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki^^

Khi Quý Úc đi tới công ty của Lương đạo diễn, đã là ba giờ chiều.

Cô không hẹn trước, tiến vào đại sảnh công ty, liền bị một nữ lễ tân trẻ tuổi xinh đẹp ngăn cản: “Tiểu thư, xin hỏi ngài tìm ai?”

Quý Úc trả lời: “ Đạo diễn Lương Văn Tân.”

Nữ lễ tân cảm thấy máy bàn, gọi một cuộc điện thoại. Sau khi nói nhỏ hai câu, cô buông điện thoại, mang theo tươi cười lễ phép, ngẩng đầu hướng về phía Quý Úc trả lời: “Tiểu thư, xin thứ lỗi, Lương đạo diễn không ở đây.”

Lương đạo diễn không ở đây? Quý Úc tự hỏi hai giây, thay đổi câu hỏi khác: “Xin hỏi, Từ Nghệ hiện tại vẫn là trợ lý của Lương đạo diễn sao?”

Từ Nghệ là trợ lý của Lương Văn Tân, lúc trước khi cô ở đoàn phim 《 Muôn vàn phong hoa 》, cùng anh ta còn xem như tương đối quen thuộc.

“Đúng vậy.”

“Anh ấy có ở công ty sao?”

“Dạ có, xin tiểu thư chờ một chút.” Nữ lễ tân lại cảm thấy điện thoại: “Từ trợ lý, có vị.”

Nữ lễ tân quay lại, nhìn về phía Quý Úc, cô còn không có hỏi Quý Úc gọi là gì, Quý Úc liền trả lời: “Quý Úc.”

Nữ lễ tân lại tiếp tục nói chuyện điện thoại: “Tiểu thư Quý Úc tới tìm ngài.”

Không biết Từ Nghệ nói chút cái gì ở trong điện thoại, nữ lễ tân trả lời câu “Vâng”, liền cúp điện thoại, sau đó mang theo Quý Úc đi hướng bên thang máy: “Từ trợ lý ở lầu bảy.”

Quý Úc đi thang máy lên lầu, cửa thang máy mở ra, cô liền thấy được Từ Nghệ.

So sánh với bốn năm trước, Từ Nghệ già hơn chút, anh ta còn nhớ rõ cô, thấy cô, liền cười ha hả hô lên câu “Tiểu Úc”, sau đó mang theo cô đi vào văn phòng của mình.

Từ Nghệ ở trong giới lẩn lộn đã lâu như vậy, đương nhiên biết Quý Úc tới tìm mình là vì chuyện gì. Anh ta cùng cô hàn huyên vài câu, sau đó liền đi thẳng vào chủ đề: “Tôi là vì bộ phim mới của Lương đạo diễn?”

“Đúng vậy” Quý Úc không che lấp, thoải mái hào phóng thừa nhận: “Em hôm nay đọc được tin tức, thấy bộ phim mới của Lương đạo diễn muốn tuyển diễn viên, cho nên liền tới đây thử xem”

Ngoài dự kiến của Quý Úc chính là Từ Nghệ người này còn xem như nhớ tình cũ, sau khi nghe được lời nói của cô, không có nửa điểm do dự, liền cho cô lời chắc chắn: “Tiểu Úc, cô cũng biết, tôi không có tư cách xét tuyển, không thể cam đoan với cô nhất định có thể diễn bộ phim mới của Lương tổng nhưng là tôi có thể đề cử cô với Lương đạo diễn, việc có thể thành hay không, liền xem may mắn của cô.”

Dừng một chút, Từ Nghệ lại nói: “Như vậy đi, đêm nay tôi gặp Lương đạo diễn, nói chuyện này, rồi gọi điện cho cô có câu trả lời.”

Nói tới đây, Từ Nghệ như là nghĩ đến cái việc gì, lại hỏi: “Đúng rồi, số điện thoại của cô là bao nhiêu?”

Quý Úc nói cảm ơn, sau đó để lại số điện thoại, cô thấy trên bàn Từ Nghệ, máy bàn không ngừng vang lên, chắc là công tác rất bận, liền không ở lại quấy rầy Từ Nghệ thêm, lễ phép khách sáo chào từ biệt rời đi.

Cô từ văn phòng Từ Nghệ đi ra, Quý Úc đi về hướng thang máy chưa được hai bước, liền nghe thấy phía sau có người gọi tên cô, đại khái là không xác định, thanh âm có chút chần chờ: “Quý. Úc?”

Quý Úc đột nhiên giật mình, sau một lúc lâu, mới quay đầu lại, dáng người của Thiên Ca đập vào mắt cô.

Đây là người Quý Úc rất quen thuộc.

Nếu nói Hạ Quý Thần là người mà cô không muốn thấy nhất trên thế giới thì cô ta chính là người mà cô không muốn thấy nhất chỉ sau Hạ Quý Thần.

Cô ta gọi là Thiên Ca, từ Tô Thành đến B ảnh, là người cô quen biết suốt mười năm. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48: Ở Nơi Nhìn Thấy Được (8)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stukí^^

Cô từng đem cô ta trở thành người bạn quan trọng nhất trong cuộc đời. Nhưng cô chưa từng nghĩ đến, theo năm tháng thay đổi, tình bạn cô từng cho rằng sẽ không bao giờ thay đổi thể nhưng lại biến chất.

Khi còn nhỏ cô cùng Thiên Ca, đều có giấc mơ trở thành minh tinh.

Thiên Ca so với cô có nhiều may mắn hơn, nhưng lại cũng so với cô bị nhiều bất hạnh.

May mắn chính là khi Thiên Ca sáu tuổi liền bước lên màn hình ti vi, từ nhỏ liền có hào quang là “Ngôi sao nhí”.

Bất hạnh chính là Thiên Ca bắt đầu rõ ràng rất tốt, nhưng chính là không có thể trở nên nổi tiếng.

Cô cùng Thiên Ca khi học cao trung liền làm ước định, tương lai có ra sao, mặc kệ là trong hai người các cô ai nổi tiếng, đều nhất định sẽ không quên người còn lại.

Cô thật sâu mà nhớ kỹ ước định của cô cùng Thiên Ca, cho nên bốn năm trước, sau khi cô dựa vào 《 Muôn vàn phong hoa 》 nổi tiếng cả nước, lại tiếp 《 Mẫu nghi thiên hạ 》，cô mang theo Thiên Ca, đem cô ta đẩy đến trước mặt đạo diễn, vì Thiên Ca giành vai nữ chính số hai.

Không phải mỗi cái vai nữ chính số hai, đều có thể có được kỳ ngộ tốt như cô, sau khi《 mẫu nghi thiên hạ 》 nóng sốt, mọi người nhớ kỹ Quý Úc, lại không chú ý tới Thiên Ca.

Cô biết đáy lòng cô ta không vui, cô còn an ủi cô ta. Khi cô nhận phát ngôn quảng cáo, còn ra sức đối với nhà đầu tư đề cử cô ta. Đương nhiên, khi cô nhận phim mới, cô cũng như cũ không quên vì cô ta tranh thủ vai diễn, thậm chí ngay cả khi cô thành lập phòng làm việc riêng, cô đều cho Thiên Ca làm một đối tác.

Cô không thay đổi, cho nên cô cho rằng Thiên Ca cũng không thay đổi. Nhưng cô chung quy không phải Thiên Ca, cũng chung quy không lý giải được Thiên Ca vốn là tính cách mạnh mẽ, sau khi diễn một thời gian, tính cách lại thay đổi.

Ở thời khắc xảy ra chuyện, cô cũng chưa hoài nghi Thiên Ca chút nào. Cô cho rằng sự cố kia, đơn giản là lái xe say rượu gây tai nạn, thẳng đến nửa năm trước cô tỉnh lại, phát hiện đoàn làm phim của chính mình biến thành của Thiên Ca.

Cô đã từng vì Thiên Ca tranh đoạt vai nữ chính số 2 trong 《 Mẫu nghi thiên hạ 》 mà đắc tội Tạ Tư Dao. Ba năm trước đây, người say rượu lái xe gây tai nạn là người bạn trai nào đó của Tạ Tư Dao. Sau này cô nhớ đến ngày đó, tin tức cô đi ra ngoài trừ bỏ cô cùng Thiên Ca không ai khác khác biệt, mà đem đó vốn dĩ Thiên Ca cùng cô ngồi xe về B ảnh. Nhưng Thiên Ca lại tìm lấy cớ nói có việc xuống xe giữa đường, sau đó cô liền xảy ra tai nạn.

Khi đó cô mới hiểu được, thì ra vụ tai nạn xe ấy không phải là vụ tai nạn xe cộ đơn thuần mà là do Thiên Ca cùng Tạ Tư Dao hợp tác, cho cô rơi vào cái bẫy này.

Tuy cô đã rõ chân tướng, nhưng sự việc đã qua đi hơn ba năm, căn bản không thể nào truy cứu.

Cô bất ngờ xảy ra chuyện, lại tới thời gian sắp quay bộ phim kia, vai nữ chính số 1 của cô thuộc về Thiên Ca, mà vai nữ chính số 2 của Thiên Ca lại thuộc về Tạ Tư Dao.

Bộ phim kia, là cô tự mình chọn kịch bản, đề tài mới mẻ độc đáo, nhân vật đặc sắc, chuyện xưa đầy đủ, như cô dự đoán, bộ phim kia được ra mắt, liền khiến trở thành đề tài hot, sáu tuổi xuất đạo Thiên Ca, trải qua suốt mười bốn năm, rốt cuộc nhận lại được phong hoa vô hạn.

Từ đây về sau, Thiên Ca ở giới giải trí hô mưa gọi gió, ngăn ngụt trong ba năm, trở thành đại tỷ của giới giải trí.

Không chỉ như thế, cô ta cướp đi đoàn làm phim nguyên bản thuộc về cô, ở đầu năm, được đánh giá giá trị bốn trăm triệu.

Mà cô bị Thiên Ca dẫm đạp l đi xuống?

Đã từng có hào quang vô hạn, cô tự tay thành lập đoàn làm phim riêng, nhưng tất cả đều đã mất, thậm chí bạn bè cùng đại học đều đã tốt nghiệp, mà cô còn bị bắt lưu tại B ảnh đọc sách.

Quý Úc ở thời gian ngắn nhớ lại một số chuyện, ánh mắt nhìn Thiên Ca, trở nên có chút thâm trầm. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Ở Nơi Nhìn Thấy Được (9)

Editor:jenni.

Beta: Stuki^{oo}

Cô ở tầng thấp nhất đau khổ giữa giữa, mà Thiên Ca ý vào nguyên bản mọi thứ vẫn dĩ thuộc về cô kia, đứng ở trên đỉnh cao thuận buồm xuôi gió, cái này làm cho cô như thế nào mà cam tâm? Lại như thế nào không oán?

“Thật đúng là chính là cô a, Tiểu Úc.”

So với Quý Úc trong thời gian ngắn suy nghĩ muôn vàn chuyển biến, cảm xúc của cô ta lại có vẻ vững vàng rất nhiều: “Tôi còn tưởng rằng tôi vừa mới nhận sai người.”

Thiên Ca nói, đối với hai trợ lý đi theo phía sau ném cho họ ánh mắt, ý bảo các cô rời đi trước.

Chờ đến trong hành lang chỉ còn hai người Thiên Ca cùng Quý Úc, Thiên Ca mới dầm giày cao gót, tư thái ưu nhã bước bước chân đi tới trước mặt Quý Úc.

Cô ta trên dưới đánh giá Quý Úc một vòng cơ mặt mới mặt giãn ra, cười mở miệng: “Đã lâu không thấy, Tiểu Úc.”

Có một số việc, cô ta cùng cô đều trong lòng biết rõ ràng, nhưng không có xé rách mặt nhau, cô ta có thể bảo trì thông dong cùng dịu dàng, Quý Úc cô cũng có thể.

Nghĩ nghĩ, Quý Úc liền chớp chớp mắt, đem tinh thần chính mình từ chuyện cũ kéo lại, khỏe môi cô khẽ nhếch, nở nụ cười ngọt ngào xinh đẹp, ngữ khí ôn hòa trả lời: “Đúng vậy, có đoạn thời gian không gặp.”

Thiên Ca thấy Quý Úc cười, trên mặt cười càng sáng lên: “Tiểu Úc, cậu khi nào thì tỉnh lại? Cậu hẳn chắc cũng biết, tôi mấy năm nay rất bận, hạp báo không ngừng, cho nên cũng chưa có nhiều thời giờ đi chú ý chuyện khác.”

Quý Úc đương nhiên chú ý tới Thiên Ca cổ tình nhần mạnh hai chữ “Hạp báo”, cô cũng minh bạch, cô ta đây là điều vô dương oai với cô, bức cô khó chịu. Quý Úc hơi rừ rừ mi mắt, trên mặt tươi cười chưa tán, như là không nhận ra ám chỉ của cô ta, dùng giọng điệu thân thiết ngày thơ: “Tỉnh đã được nửa năm.”

“Như vậy a.....” Thiên Ca đại khái nhận thấy được chính mình như là đánh vào bông, căn bản không gây nổi nửa điểm cơn sóng thanh âm trả lời hơi mang vài phần có lệ, sau đó nghiêng đầu nhìn cánh cửa bên người Quý Úc, thực tùy ý hỏi: “Tôi tìm Từ Nghê? Vì bộ phim điện ảnh mới?”

Quý Úc cong cong môi, thần nhiên thừa nhận: “Đúng vậy.”

Thiên Ca hơi rừ rừ mi mắt, cười nhạt: “Lương đạo diễn chọn diễn viên, hiện tại cũng không phải là dễ dàng diễn như vậy, so với bốn năm trước, tuyển chọn hà khắc hơn nhiều.” Dừng một chút, Thiên Ca nhắc lên mí mắt, nhìn Quý Úc, trong miệng nói như là nói giỡn, lại như là vô hình khiêu khích: “Huống chi, Tiểu Úc, cậu cũng không phải là cậu của bốn năm trước.”

Quý Úc đương nhiên biết, Thiên Ca khiêu khích vui đùa, chỉ tiếc, Quý Úc cô chưa bao giờ là ăn chay, đều không cho phép chính mình chịu thiệt thòi.

Quý Úc không chút hoang mang liếc Thiên Ca, thông thả ung dung đáp lại: “Tôi đương nhiên không phải tôi của bốn năm trước, so với bốn năm trước, hiện tại tôi, muốn chính là vị trí đại tỷ của giới giải trí.....”

Dừng một chút, Quý Úc học ngữ khí vừa mới của Thiên Ca, cũng nhìn như giống nói giỡn, lại như là đánh trả lại: “..... Cho nên, Thiên Ca, cô nên chú ý, đừng ngày nào đó bị tôi chen ép mất nổi bật, cướp đi vị trí đại tỷ.”

Thiên Ca bị Quý Úc nói đến nghẹn, sắc mặt cứng ngắc, đáy mắt ý cười rõ ràng đã lạnh lùng rất nhiều. Cô ta đại khái sợ chính mình không làm cô mất đi tư thái, ngược lại chính mình mất đi hình tượng, cúi đầu nhìn đồng hồ trên tay, xoay đề tài: “Tôi còn có việc khác, đi trước, tương lai có thời gian lại nói chuyện.” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Ở Nơi Nhìn Thấy Được (10)

Editor:jenni.

Beta: Stuki^^

Quý Úc không nói chuyện, mặt mỉm cười nhìn Thiên Ca xoay người rời đi, thẳng đến khi thân ảnh cô ta hoàn toàn biến mất không thấy, sâu trong đáy mắt loát ra sự lạnh lùng lại sắc bén.

Cô cũng không phải là cùng Thiên Ca nói giỡn, cô muốn lấy lại vị trí của cô.

Quý Úc cô tuyệt không phải cái loại bị người khi dễ mà không đánh trả, ở trong từ điển của cô chỉ có bốn chữ: Có thù tất báo.

Cô tuyệt đối không cho phép Thiên Ca độc chiếm phòng làm việc(đoàn làm phim riêng) nguyên bản thuộc về cô kia, không cho cô ta quá cao ngạo mà lại không để ai vào mắt.

Cô sẽ dùng hết toàn lực, đem Thiên Ca cùng Tạ Tư Dao thiếu cô, tất cả đều làm bọn họ nhỏ ra.

Mặc kệ là vị trí đại tỷ giới giải trí, hay là phòng làm việc, cũng hoặc là nói hào quang hiện tại bọn họ Cô hết thấy đều phải làm mấy người họ xuống đài!

Công ty Lương đạo diễn rất gần nhà Quý Úc, lần trước về nhà, Quý Úc không cẩn thận đem hộp com để ở trong nhà, trong khoảng thời gian này dùng đều là dùng chung với Đường Họa Họa, cho nên cô tra khỏi công ty, đứng ở ven đường bắt xe taxi, trực tiếp trở về nhà.

Ăn xong com chiều, Quý Úc xem thời gian thấy còn sớm, nằm trên ghế, xem TV.

Mẹ cô cắt chút hoa quả, để ở trước mặt cô, đi theo cô nhìn TV một lát, sau đó bỗng nhiên như là nhớ tới cái chuyện gì, quay đầu hỏi Quý Úc: “Tiểu Úc, Quý Thần gần đây có khỏe không?”

Theo câu hỏi này của mẹ, bên tai Quý Úc chợt liên vang lên kí ức ngày hôm qua khi ở trong nhà của Hạ Quý Thần, không thể hiểu hấn vì sao trở mặt, ném cho cô câu nói kia: “Tôi cảnh cáo cô, về sau đừng để tôi nghe bất luận chuyện gì của tôi từ miệng cô!”

Quý Úc cảm thấy xía răng, động tác chọc quả táo bỗng dừng dừng lại, có điểm không muốn trả lời mẹ cô.

“Tiểu Úc?! Mẹ hỏi con có nghe không?!” Mẹ Quý Úc xem con gái nửa ngày không lên tiếng, ngữ điệu tăng thêm rất nhiều.

Quý Úc chậm rì rì đem miếng táo nuốt xuống sau, mới không tình nguyện trả lời: “Khá tốt.”

Mẹ Quý nhìn ra được con gái chỉ trả lời cho có lệ: “Ày ya, dựa vào con cũng không đáng tin cậy.”

Quý Úc cho rằng việc này đã qua, ai ngờ giây tiếp theo, mẹ cô lại mở miệng: “Lúc trước con ở Tô thành, đi Hạ đối với con chiều cổ như vậy, hiện tại Quý Thần ở Bắc Kinh, chúng ta cũng không thể cái gì cũng không làm. Cho nên, Tiểu Úc, không phải con cùng Quý Thần ở rất gần sao? Vừa vặn lúc con đi, đem một chút đồ ăn dinh dưỡng mà mẹ cố ý chuẩn bị cho cậu ấy, con mang qua đi.”

Quý Úc theo bản năng mà cự tuyệt: “Con không biết hiện tại hấn ở nơi nào.”

Dừng một chút, Quý Úc lại bổ sung: “Hơn nữa cách thức liên lạc con đều không có, vả lại ngay cả bóng dáng cậu ta con còn không thấy, đưa như thế nào”

Quý Úc nói còn chưa nói xong, mẹ cô liền bắt đầu cầm di động của bà, nhấn nhấn trên màn hình, sau đó di động trong tay Quý Úc “Leng keng” vang lên, cô cúi đầu, nhìn thấy là tin nhắn của mẹ, một dãy mười con số.

Cho dù mẹ không nói, cô cũng biết, đây là số điện thoại của Hạ Quý Thần.

Quý Úc hiểu mẹ mình, bà muốn làm việc gì, không ai có thể cự tuyệt, cùng với mẹ dây dưa như vậy, còn không bằng trước thuận theo ý tứ bà.

Cùng lắm thì cô đem thực phẩm dinh dưỡng trở lại ký túc xá, đưa Bạc Hà cùng Đường Họa Họa ăn.

Quý Úc tính như ý, mới vừa nghĩ tới nữa, di động trong tay cô liền bị mẹ lấy mất rồi, cô còn không có phản ứng lại đây là chuyện như thế nào, mẹ cô liền cầm di động của cô, tay mắt lạnh lẽo bấm số gọi đi: “Quý Thần a, cô là Quý bá mẫu của con đây, mẹ của Tiểu Úc.” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Cô Cầm Miệng Cho Tôi(1)

Editor: Jenni.

Beta: Stuki^^

Quý Úc ngồi dựa gần mẹ, xuyên thấu qua tiếng TV, cô tình tường nghe thấy từ điện thoại truyền đến thanh âm lễ phép của Hạ Quý Thần: “Quý bá mẫu, bá mẫu khỏe.”

Không biết có phải hay không Quý Úc nghe lầm, Hạ Quý Thần tiếng nói ả ả có chút khàn khàn, lộ ra vẻ suy yếu.

Mẹ cô cũng đã nhận ra, mặt quan tâm khẩn trương ra tiếng: “Quý Thần, con làm sao vậy? Thanh âm thế nào không thích hợp như vậy, sinh bệnh?”

“Không, cháu mới vừa tỉnh ngủ.” Hạ Quý Thần thanh thanh giọng nói, mở miệng thanh âm như cũ ôn nhã có lễ.

“Vây là tốt rồi.....” Mẹ Quý rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, sau đó liền cắt chủ đề: “..... Là có chuyện này, Quý Thần, Quý bá phụ con lần trước đi công tác, lúc trở về mang theo chút đồ dinh dưỡng nhập khẩu, nghĩ con đang ở Bắc Kinh, vì thế muốn bác cho con một phần. Vừa đúng hôm nay Tiểu Úc về nhà, con bé không phải trọ ở gần chỗ con ở sao? Vừa lúc bác bảo con bé giúp con mang qua, con xem chừng nào thì tiện, bảo Tiểu Úc đưa qua chỗ con.”

Đại khái là ngại với mẹ mình, Hạ Quý Thần không có bởi vì mẹ cô đề nghị cô hỗ trợ đưa qua đi mà lộ ra nửa điểm không vui cùng chán ghét, ngữ khí như cũ ôn nhã có lễ: “Cháu lúc nào cũng có thể.”

Quý mẹ nghe Hạ Quý Thần nói như vậy, liền tự chủ trương hẹn thời gian: “Vây ngay bây giờ nhé? Chất lượng của đồ dinh dưỡng kia có hạn thời, miễn cho ngày mai Tiểu Úc đi học, vội nên không có thời gian.”

“Cám ơn Quý bá mẫu.”

“Con đừng khách khí.” Quý mẹ bị thái độ lễ phép của Hạ Quý Thần làm cho vui đến cười không khép miệng được, đang chuẩn bị ngắt cuộc gọi, bỗng nhiên nhớ tới còn không có hỏi địa chỉ, lại nói câu: “Quý Thần, con gửi địa chỉ lại đây, gửi luôn vào số này nhé, đây là số điện thoại của Tiểu Úc.”

Ngắt điện thoại, không tới nửa phút sau, đi động Quý Úc “Leng keng” vang lên âm báo tin nhắn đến.

Là số mẹ cô vừa mới gửi tới, trừ bỏ tên tiểu khu cùng số phòng, không còn có bất kì lời nói thừa thãi nào, đây đúng là phong cách làm việc của Hạ Quý Thần.

.....

Nếu không có mẹ cô gọi cuộc điện thoại này, Quý Úc xác định chắc chắn đem đồ này làm của riêng, hiện tại mẹ lại gọi cuộc gọi này, nếu cô là thật đem đồ này cất đi, không chừng khi nào Hạ Quý Thần cùng mẹ mình gặp mặt, nhắc tới chuyện này, đến lúc đó biết cô không đưa đồ đến, xác định rằng mẹ sẽ xé xác cô, cho nên Quý Úc dù không tình nguyện, cô vẫn là chỉ có thể lựa chọn căng da đầu dựa theo địa chỉ Hạ Quý Thần gửi tới, đi tới nhà hân.

Nơi Hạ Quý Thần ở chính là tiểu khu xa hoa, thái độ phục vụ cho giới thượng lưu đạt tới trình độ cao nhất. Sau khi Quý Úc đến tiểu khu Hạ Quý Thần, cô nhìn quanh rồi đi tới trung tâm toà nhà, muốn đem đồ gửi lại nơi quản lý để Hạ Quý Thần tự mình tới lấy.

Trung tâm quản lý có quy định, cần phải có sự đồng ý của chủ căn hộ, mới có thể gọi lại đồ, nhân viên công tác nghe xong Quý Úc trình bày, xem xét thời gian liền gọi cho Hạ Quý Thần, mặc kệ trong nhà là máy bàn hay di động, gọi rất nhiều lần, đều không người tiếp nghe, cuối cùng nhân viên công tác chỉ có thể xin lỗi cự tuyệt Quý Úc gửi lại đồ.

Quý Úc xách theo mấy túi thực phẩm dinh dưỡng, từ trung tâm đi ra, đấu tranh một lát, cuối cùng vẫn là bất đắc dĩ hướng về phía tầng 16 nơi ở của Hạ Quý Thần đi lên. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Cô Cầm Miệng Cho Tôi!!(2)

Chương 52: Cô cầm miệng cho tôi!!(2) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Đến tầng của Hạ Quý Thần, Quý Úc do dự một lát mới giơ tay lên nhấn chuông.

Chuông vang lên hồi lâu, mãi tới khi không có người mở cửa mới ngừng.

Hạ Quý Thần không ở nhà? Không phải chứ? Mẹ cô rõ ràng đã nói với hấn là tối nay cô tới nhà hấn ... Quý Úc nhíu mày, lần nữa giờ tay lên bấm chuông.

Giống như lúc này, chuông vang lên lại thôi, vẫn không có dấu hiệu có người mở cửa.

Chẳng lẽ có là chuyện gì gấp nên Hạ Quý Thần tạm thời ra ngoài?

Quý Úc trầm tư một lúc, như vậy cũng tốt, ngày mai cô gửi chuyển phát nhanh cho hấn, đến lúc mẹ cô hỏi thì nói cô vội lên lớp, không có thời gian đi lần hai.

Nghĩ vậy, Quý Úc xách túi đồ quay trở lại thang máy, vừa nhấn nút mở cửa thang máy phía sau liền truyền đến tiếng mở cửa.

Quý Úc hít sâu một chút mới chậm rãi quay đầu lại.

Cửa phòng của Hạ Quý Thần đang đóng kín giờ lại hé ra một chút.

Cũng không biết người mở cửa đang chần chừ chuyện gì, một lát sau mới mở hấn cửa ra.

Hạ Quý Thần mặc một thân áo ngủ màu xanh da trời, Quý Úc thấy tóc hấn hơi tán loạn, bộ dạng mới tỉnh ngủ hết như mẹ cô nói, sắc mặt có chút tái nhợt.

Hấn im lặng mà nhìn cô.

Quý Úc không đến gần hấn mà đứng cách tầm một mét, cũng không ngẩng đầu, trực tiếp đưa túi đồ tới trước mặt hấn nói nhanh: “Mẹ tôi kêu mang cho anh!”

Chờ ước chừng hơn một phút, thấy Hạ Quý Thần không đưa tay lấy, liền khom người đặt túi đồ trên mặt đất: “... Thời gian không còn sớm, tôi đi trước.”

Nói xong, Quý Úc liền xoay người, vội vàng đi về phía thang máy.

Bởi vì Hạ Quý Thần đứng ở đằng sau nên động tác ấn thang máy của Quý Úc có phần luống cuống.

Cô một mặt nhìn con số thang máy đang nhảy, mặt khác lại cầu nguyện thang máy nhanh nhanh lên một chút, lúc thang máy chuẩn bị đến tầng của Hạ Quý Thần phía sau liền truyền đến âm thanh “bịch” một cái.

Quý Úc theo bản năng quay đầu, chỉ thấy Hạ Quý Thần lúc này còn đứng ở cửa giờ đã nằm trên mặt đất.

Quý Úc lúc này mới nhìn rõ, sắc mặt của hấn không phải do ánh đèn dội vào nên nhìn tái nhợt mà cơ bản một chút máu đều không thấy.

Hấn không phải đi ngủ mà là bị bệnh?

Tiếng cửa thang máy vang lên đem lực chú ý của Quý Úc đặt trên người Hạ Quý Thần dời đi, cô vừa quay đầu liền thấy cửa thang máy chậm rãi mở ra.
Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Cô Cầm Miệng Cho Tôi!!(3)

Chương 53:Cô cầm miệng cho tôi!!(3) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Quý Úc nhìn chăm chăm thang máy một hồi mới quay lại nhìn Hạ Quý Thần. Người hấn không có chút sức sống nào đang nằm trên mặt đất,sắc mặt tái nhợt... Không biết nên làm thế nào, đến khi thang máy không có người đi vào chuẩn bị đóng lại cô mới lấy tay chặn thang máy lại.

Cửa thang máy lần nữa mở ra,Quý Úc cắn chặt răng bước chân vào thang máy.

..Cô thật sự không muốn có liên quan gì đến hấn...

Cô rất sợ chính mình nhìn Hạ Quý Thần liền mềm lòng mà thay đổi quyết định, một mực nhìn chăm chăm số tầng trệt, nhanh chóng ấn số mà đóng cửa

lại.

Thang máy một đường xuống thẳng tầng trệt. Cửa vừa mở, Quý Úc liền vội vã chạy ra ngoài, đến khi cách xa căn hộ của Hạ Quý Thần cô mới đi chậm lại.

Hắn cùng cô sớm đã không có quan hệ, huống chi hắn còn mong cô mãi mãi không xuất hiện ở trước mặt hắn, cho nên hắn thế nào cũng không liên quan đến cô..

Quý Úc vừa nghĩ vừa lắc lắc đầu, muốn đem hình ảnh Hạ Quý Thần ngã trên mặt đất quăng ra khỏi đầu.

Hắn nói cả đời này không muốn cô xuất hiện trước mặt hắn, hắn còn nói không muốn nghe thấy bất kì việc gì liên quan đến hắn từ miệng cô...

Cho nên cô không nên bị hắn ghét bỏ còn không biết xấu hổ chạy đến bên cạnh hắn...

.. Nhưng tối hôm trước cô đau bụng té xỉu trên đường cái... là hắn đưa cô về...

Quý Úc đi gần đến cửa tiểu khu, bước chân chợt dừng lại.

Cô mím chặt môi, nhìn chằm chằm con đường phía trước, tay nắm thành quả đấm.

Nhờ Đường Họa Họa, cô biết được Hạ Quý Thần và Lâm Nhã không phải quan hệ bạn bè trai gái, cũng biết tối đó Hạ Quý Thần đưa cô về nhà không phải vì Lâm Nhã. Nguyên nhân vì cái gì cô không nghĩ ra, cũng không muốn nghĩ, nhưng cô nợ hắn một cái ân tình.

Nghĩ đến đây, Quý Úc xoay người lựa chọn quay lại chỗ Hạ Quý Thần.

Bước ra khỏi thang máy, Quý Úc hít sâu một hơi mới đi đến chỗ Hạ Quý Thần. Cô khom người nhắc cánh tay hắn lên, cách một lớp quần áo cô vẫn cảm nhận được nhiệt độ nóng kinh người, đầu ngón tay run run một chút, lấy hết sức lực kéo hắn vào trong phòng.

Căn hộ của Hạ Quý Thần có 2 tầng, lần trước đến rồi nên Quý Úc biết phòng ngủ của hắn ở trên lầu 2, nhưng sức lực của cô có hạn, khả năng đưa hắn lên lầu là không thể.

Lầu 1 lại không có phòng ngủ, lần trước cũng không thấy Thím Trương ở lại. Quý Úc nhìn quanh một vòng phát hiện phòng tập yoga có đệm rất sạch sẽ liền đưa Hạ Quý Thần vào trong.

Quý Úc đem hộp thức ăn vào trong phòng rồi mới đóng cửa đi lên lầu.

Cửa phòng ngủ của Hạ Quý Thần không đóng, cô vừa nhìn vào liền thấy thuốc rớt lung tung trên mặt đất.

Chắc hắn do Hạ Quý Thần đột nhiên khó chịu, tự mình tìm thuốc... Quý Úc đầu tiên ôm chắn ra khỏi phòng, sau đó nhặt toàn bộ thuốc bỏ vào trong hộp rồi mang xuống lầu. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Cô Cầm Miệng Cho Tôi!!(4)

Chương 54: Cô cầm miệng cho tôi!!(4) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Quý Úc đắp chăn cho Hạ Quý Thần, sau đó ngồi xuống mở hộp đựng thuốc tìm lấy nhiệt kế đặt vào nách Hạ Quý Thần.

Lúc cô rút tay lại, đầu ngón tay vô tình lướt qua ngực Hạ Quý Thần, vẫn giống như bốn năm trước, bờ ngực hắn rắn chắc, cơ ngực mạnh mẽ, ấm áp.

Trong đầu Quý Úc thoáng qua hình ảnh cô và hắn triền miên lúc trước, cả người run lên, vội vàng rút tay về, lấy tay chà trên áo nhiều lần đến khi trên tay có cảm giác hơi đau mới ngừng lại.

Trong lúc đo nhiệt độ cho Hạ Quý Thần, Quý Úc mở hộp đựng thuốc định lấy thuốc hạ sốt, lại nhớ ra chưa có lấy nước.

Cô đứng dậy đi xuống lầu, vào phòng bếp rót một ly nước ấm rồi trở về.

Quý Úc đặt ly nước trên thảm, để tránh đụng chạm tới người Hạ Quý Thần lần nữa, cô cẩn thận mà từ từ rút nhiệt kế ra.

Hạ Quý Thần sốt cao gần 40 độ.

Quý Úc để nhiệt kế xuống, vội vàng cho Hạ Quý Thần uống thuốc. May là Hạ Quý Thần vẫn có chút ý thức, tuy nước ở miệng chảy ra không ít nhưng thuốc vẫn nuốt hết vào trong.

Trong sách hướng dẫn có viết, sau bốn tiếng đồng hồ nếu người bệnh không hạ sốt thì tiếp tục cho uống thuốc một lần nữa.

Nếu có thể lựa chọn, Quý Úc thật không muốn ở trong cùng một phòng với Hạ Quý Thần, may nhờ bị bệnh nên nãy giờ Hạ Quý Thần đều ngủ, cô mới thả lỏng một chút.

Trời dần dần tối.

Quý Úc nhìn chăm chú điện thoại di động thật lâu, mắt cũng có chút mệt mỏi liền ngẩng đầu nhìn ra cửa sổ.

Bên ngoài mở đèn, cửa sổ sát đất trở thành một chiếc gương, cô nhìn thấy rõ ràng hình ảnh Hạ Quý Thần trên cửa sổ.

Quý Úc nhìn chăm chăm mặt Hạ Quý Thần một lúc lâu mới đem tầm mắt rời đi, trên mặt Quý Úc không có nhiều biến hóa nhưng đáy mắt lại lộ chút bi thương.

Quý Úc đặt đồng hồ báo thức, sau bốn tiếng Hạ Quý Thần vẫn sốt cao như cũ, cô cho hắn uống thêm một lần thuốc nữa.

Buổi sáng ngày hôm sau, Quý Úc thức dậy sớm. Buổi trưa lại đi gặp đạo diễn Lương nên không có thời gian nghỉ trưa. Sau 12 giờ, cô dần dần có chút không tỉnh táo.

Cô vốn nghĩ chờ Hạ Quý Thần giảm sốt liền rời đi nhưng khi đưa tay sờ lên trán hắn kiểm tra vẫn thấy nóng sốt.

Chờ một lát, đôi mắt cô cứ đăm đăm, ngồi trên giường dựa lưng vào tường ngủ gà ngủ gật. Trong lúc mơ mơ màng màng lại sờ trán Hạ Quý Thần lần nữa, thấy không nóng như lúc nãy mới thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ ngợi liền ngủ say.

Dần dần, cả người Quý Úc nghiêng ngả xuống giường, cô mơ màng tỉnh. Không có đau đớn gì mà lại có một luồng ấm áp từ dưới thân truyền đến, cô đổi tư thế thoải mái, chìm dần vào giấc ngủ.

...

Hạ Quý Thần trong giấc mộng cảm thấy nơi khuỷu tay của mình có một cơ thể mềm mại, mùi hương quen thuộc không ngừng bay vào mũi hắn. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Cô Cầm Miệng Cho Tôi!!(5)

Chương 55:Cô cầm miệng cho tôi!!(5) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^
Mấy năm nay, trong giấc mơ của hắn không biết xuất hiện bao nhiêu lần cảnh tượng như vậy, chỉ có ở trong mơ hắn mới dám nghĩ rằng cô đang ở cạnh hắn.

Hạ Quý Thần không dám cử động, chỉ sợ động một cái thì cơ thể mềm mại cùng mùi hương quen thuộc sẽ hóa thành mây khói biến mất không bóng dáng như mọi lần.

Hạ Quý Thần duy trì một tư thế không biết bao lâu, thấy người trong tay hơi động một chút, trong mơ nhưng cảm giác giống y như thật.

Không biết bởi vì lạnh nên Quý Úc tìm chút ấm áp hay là do tư thế nằm không thoải mái mà cô lăn qua lăn lại.

Quý Úc cử động khiến người cô và Hạ Quý Thần dựa vào nhau càng gần, cuối cùng cả người cô đều chặt chẽ dán trên người hắn, thậm chí tay còn ôm eo Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần ngửi thấy mùi hương càng ngày càng rõ, mặt Quý Úc hướng về phía cổ của Hạ Quý Thần, hơi thở không ngừng phun ra mang cho hắn từng đợt tê dại cùng kích thích khiến hắn không khống chế được, cơ thể bắt đầu có phản ứng.

Quý Úc còn thường xuyên thay đổi tư thế, cả người cô cọ sát người Hạ Quý Thần, khiến đốm lửa trong người hắn bốc cháy càng ngày càng lớn, mặc dù đang mơ mơ màng màng hắn vẫn cảm nhận được nhiệt độ cơ thể thật vất vả mới giảm được bây giờ lại từng chút một tăng lên.

Hô hấp Hạ Quý Thần trở nên dồn dập, tim đập nhanh không khống chế được, lúc Quý Úc vẫn còn đang động đậy, Hạ Quý Thần liền xoay người một

cái, ôm chặt Quý Úc vào lòng.

Tư thế ngủ như vậy quá mức ái muội, lưng Quý Úc dán vào ngực Hạ Quý Thần, cặp hông vừa lúc chống đỡ ngay bụng hân, tiếp xúc thân mật như vậy khiến cho cơ thể hân phản ứng ngày càng mãnh liệt.

Trong khoảng thời gian hân và cô không gặp nhau, không phải chưa bao giờ hân có giấc mơ như thế này, chỉ là mỗi lần cảm giác của hân đạt tới cực hạn không nhẫn nhịn được mà cúi người hôn xuống thì mọi thứ đều tan biến.

Hạ Quý Thần nghĩ mình đang nằm mơ, mặc dù nhẫn nhịn rất khó chịu nhưng vì muốn khoảnh khắc này kéo dài thêm nên hân kéo căng thân thể, nhắc nhở chính mình không nên lộn xộn.

Dù đang ở trong mơ, Hạ Quý Thần vẫn cảm giác được mình chập vật như thế nào, cũng chỉ trong mơ mới có can đảm cùng cô thân mật. Hân biết rõ mơ rồi cũng sẽ tỉnh, lúc tỉnh lại cả người sẽ có bao nhiêu khổ sở. Tuy vậy cũng không bỏ được việc hôm sau lại mơ lại giấc mơ như thế, hân sẽ lại được ôm cô trong vòng tay...

Không biết có phải do hân ôm cô duy trì một tư thế không đổi hay không mà cô có vẻ không thoải mái, hơi động đậy nửa người dưới một chút, khiến hân mất kiểm soát suýt nữa xoay người đặt cô dưới thân. Hân giữ tay cô lại, ghé sát tai thì thầm một câu: “Đừng cử động, nếu lại cử động, tôi cũng không dám cam đoan không làm gì với em đâu.”

Cô đúng là không có cử động nữa.

Bởi vì tay Hạ Quý Thần dùng sức, hai người tiếp xúc càng chặt chẽ, cách một lớp quần áo hân vẫn cảm nhận được đường cong mềm mại, vân tưởng tượng ra làn da trắng mịn của cô. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Cô Cảm Miệng Cho Tôi!!(6)

Chương 56: Cô cảm miệng cho tôi!!(6) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Cuối cùng, Hạ Quý Thần không khống chế nổi chính mình, cách một lớp quần áo, bắt đầu vuốt ve eo Quý Úc.

Người Quý Úc co rúm lại một chút, giống một đêm bốn năm về trước, eo của cô bị Hạ Quý Thần chậm rãi vuốt ve mà trở nên căng nhạy cảm, xoay eo tránh đi.

Quý Úc có phản ứng khiến đầu óc Hạ Quý Thần mơ mơ hồ hồ. Hân không biết ruột cuộc mình đang nằm mơ hay là hiện thực. Giờ đối với hân dù mơ hay thực cũng không quan trọng, hân chỉ biết, chỉ một chút đụng chạm nhẹ nhàng như vậy chính là mê hoặc rất lớn đối với hân. Một chút vậy căn bản không thể thỏa mãn hân, vì thế hân yêu cầu càng nhiều hơn, đưa tay dọc theo quần áo của Quý Úc dờ lên đặt ở trên ngực của cô.

Cô giống như có phản ứng, lại cũng giống như không có. Hạ Quý Thần không có để ý nhiều, chỉ thuận theo cảm xúc của chính mình, đem tay thăm dò vào bên trong quần áo của Quý Úc.

Da thịt dị thường mềm mại, cùng với một đêm bốn năm trước giống nhau như đúc khiến Hạ Quý Thần đắm chìm. Không nhịn được, lực đạo vuốt ve da thịt Quý Úc lại tăng thêm một chút. Hô hấp Hạ Quý Thần lúc nhanh lúc chậm, môi hân hôn một đường từ tóc xuống trán, mũi, rồi dừng lại ở môi của Quý Úc.

Sợ chỉ là mơ, Hạ Quý Thần không dám dùng sức chỉ ma sát rất nhẹ, một luồng điện mãnh liệt đánh úp vào người hân. Lúc hân chuẩn bị hôn sâu thêm một chút, cô đột nhiên quay mặt tránh đi khỏi môi của hân.

Hạ Quý Thần căn bản không có chú ý, cảm giác chân thật như vậy đáng lẽ sẽ không xuất hiện trong mơ, hân xoay người đè lên người Quý Úc, lần nữa cúi đầu dùng sức ngăn chặn môi của cô.

Nụ hôn của Hạ Quý Thần mang theo sự nóng bỏng, sốt ruột, đưa tay bắt đầu cởi quần áo của Quý Úc.

Quý Úc giãy dụa tìm mọi cách ngăn cản Hạ Quý Thần. Sức lực của cô không bằng hân, hân dễ như trở bàn tay tránh né tay của cô, một tay kiềm chế hai tay cô, một tay vẫn vuốt ve da thịt mềm mại.

Quý Úc giãy dụa mãnh liệt, chân bắt đầu đập lung tung, ngo ngoáy đầu khiến cho nụ hôn của Hạ Quý Thần rơi vào khoảng không.

Ở trong mơ cô cũng chạy trốn hân như vậy hay sao?

Đáy lòng Hạ Quý Thần thất lại, không cời bỏ từng nút áo của cô nữa mà dùng sức, đem quần áo của cô xé thành hai mảnh. Sau đó dùng một tay giữ gáy cô, lần nữa ngăn chặn đôi môi của cô, tay còn lại tùy ý vuốt ve trên cơ thể của cô.

Trong mơ mơ màng màng, Hạ Quý Thần dường như nghe thấy âm thanh ghen ngào nức nở của cô. Hắn cho rằng mình bị ảo giác nên không quá để ý. Cô kháng cự, cả người xoay tới xoay lui, lực đạo ngày càng lớn khiến hắn có chút buồn bực lại có chút hờn dỗi. Hắn như trừng phạt, ở trên da thịt trắng nõn của cô vẽ lên từng dấu hôn đỏ thắm, càng mát mẻ, từng đóa hoa trái đầy trên thân thể trắng nõn. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Cô Cầm Miệng Cho Tôi!!(7)

Chương 57: Cô cầm miệng cho tôi!!(7) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Thời điểm Hạ Quý Thần vừa tiến vào, bên tai bỗng truyền đến tiếng kêu đau đớn tột cùng khiến hắn dừng động tác.

Tiếng kêu vang lên bên tai kéo ý thức của Hạ Quý Thần trở lại. Mãi tới lúc này hắn mới cảm nhận được bả vai của mình có chút đau đớn, giống như bị móng tay của ai đó cào cào. Hạ Quý Thần hơi nhăn mày, sau đó liền nghe được âm thanh ghen ngào quen thuộc truyền đến: “Anh buông tôi ra! Buông tôi ra!”

Hai đầu lông mày của Hạ Quý Thần nhăn lại, vẫn duy trì tư thế ban đầu, chậm chạp không có phản ứng.

Âm thanh phản kháng của nữ nhân còn đang quanh quẩn bên tai, móng tay không ngừng cào cào khiến bả vai của Hạ Quý Thần chảy máu. Máu chảy xuống chậm rãi làm hắn cảm thấy hơi ngứa, lúc đó mới ý thức được mà giật mình, liền chậm chạp ngẩng đầu nhìn xuống dưới.

Đập vào mắt Hạ Quý Thần là khuôn mặt trắng bệch của Quý Úc, lúc này mới chậm chạp phản ứng, những việc hắn cảm thấy này giờ đều không phải là mơ.

Tầm mắt Hạ Quý Thần dừng lại trên người Quý Úc, đại khái lúc hôn hắn hơi dùng sức nên môi của cô có chút sưng đỏ. Vừa rồi cô lại gãy dựa kịch liệt, mồ hôi ra nhiều, đầu tóc đều ướt, dính lên trên cằm cổ trắng nõn. Sau lại chậm rãi nhìn xuống ngực của cô, phát hiện tư thế của hai người lúc này, môi hắn khẽ động.

Hắn ... hắn cư nhiên trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê lại đi cưỡng bức cô.

Hạ Quý Thần còn chưa có hoàn toàn tỉnh táo lại, Quý Úc nằm phía dưới nhận ra Hạ Quý Thần đã dừng động tác, lại không có phòng bị, liền vươn tay dùng sức đẩy hắn ra.

Thoát khỏi sự kiềm chế của Hạ Quý Thần, Quý Úc cơ hồ không có một chút do dự liền lấy quần áo bị Hạ Quý Thần xé thành hai mảnh, miễn cưỡng che đậy thân thể, liên tục lui về phía sau giữ khoảng cách.

Hạ Quý Thần bị đẩy, cả người lay động hai cái. Sau đó hắn mới phát hiện mình đang ở trong phòng tập thể thao, phía dưới hắn là thảm tập yoga cùng chân ở trên phòng ngủ.

Hạ Quý Thần nhớ rõ, tối hôm qua hắn nhận được điện thoại của bác gái nói muốn đưa thức ăn cho hắn, hắn có chút khó chịu nên miễn cưỡng ứng phó đôi ba câu, cũng không có nghe rõ ràng. Xong liền đi ngủ, càng ngủ càng thấy nặng nề, hắn ý thức được cả người mình nóng ran, muốn xuống giường tìm thuốc, lúc này lại mơ mơ hồ hồ nghe thấy tiếng chuông cửa. Hắn tốn rất nhiều sức lực mới từ trên lầu đi xuống mở cửa, còn chưa thấy rõ ràng ai là người gõ cửa, rốt cuộc chống đỡ không nổi liền hôn mê bất tỉnh...

Cho nên tối hôm qua, người gõ cửa là cô?

Ý thức của Hạ Quý Thần dần dần thanh tỉnh, ánh mắt lần nữa chậm rãi dừng ở trên người của Quý Úc. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Cô Cầm Miệng Cho Tôi (8)

Chương 58: Cô cầm miệng cho tôi (8) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Sắc mặt cô tái nhợt như cũ, có lẽ bị hấn dọa sợ nên cả người run run, thoát nhìn có chút đáng thương. Lông mi của cô hơi ướt, hẳn là vừa mới khóc.

Ngực Hạ Quý Thần cảm thấy đau giống như bị thứ gì đâm vào.

Hắn theo bản năng muốn xin lỗi cô nhưng mở miệng mấy lần đều không nói nên lời.

Cô vừa mới khóc, nước mắt vẫn còn dính trên mi, ngưng tụ lại, thật nhanh rơi xuống đất.

Giọt nước mắt kia khiến tim Hạ Quý Thần trùng xuống, dường như muốn đem trái tim hắn xé nát. Hắn nuốt nước miếng, khom người nhặt quần áo lên nhanh chóng mặc vào, sau đó cất bước hướng về phía Quý Ưc.

Hạ Quý Thần đi chưa được hai bước, Quý Ưc nhận ra hắn đang đến gần, đáy mắt tràn đầy phòng bị.

Hắn đi tới chỗ này làm gì? Đừng nói là cô tới gần hắn, ngay cả chuyện của hắn hắn cũng không muốn nghe thấy từ miệng cô phát ra ... Vừa nãy trong lúc mơ mơ màng màng, hắn suýt nữa muốn cô ... Hình ảnh bốn năm trước liên hiện lên trong đầu của Quý Ưc, mỗi tình đầu của cô chưa có bắt đầu đã bị dập tắt, trong ngõ nhỏ cô bị hắn xé rách quần áo hết sức nhục nhã ... Hắn lại muốn nhục mạ cô nữa sao?

Nghĩ đến đây, Quý Ưc không do dự thốt lên: “Anh đừng tới đây.”

Bước chân của Hạ Quý Thần hơi dừng lại, qua hai giây lại tiếp tục đi về phía Quý Ưc.

“Giống như anh nói, đừng tới gần tôi”. Lúc Hạ Quý Thần bước gần tới, Quý Ưc tùy tiện chụp lấy cuốn tạp chí ném về phía Hạ Quý Thần. “Hạ tiên sinh, tôi nói cho anh biết, hôm qua nếu không phải mẹ tôi bắt tôi mang đồ tới cho anh thì tôi sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt anh. Do hai ngày trước anh giúp tôi, tôi không muốn mắc nợ, lại đúng lúc nên tôi muốn hai chúng ta thanh toán cho xong, mới bắt đầu đi mà ở lại. Vì thế mong anh cách xa tôi một chút.”

Tạp chí ném trúng đùi làm bước chân của Hạ Quý Thần dừng lại.

Hạ tiên sinh, thanh toán xong ... Cô luôn luôn có thể dùng từ ngữ đơn giản, dễ như trở bầy tay khiến tim hắn đau đớn.

Hạ Quý Thần gất gao cắn chặt răng, nhắc nhở chính mình không để ý lời nói của cô, bước nhanh về phía trước.

Hắn ngồi xổm xuống, vươn tay muốn giúp cô lau đi nước mắt, nhưng tay của hắn còn chưa chạm đến cô đã bị cô dùng sức hất ra, cô giống như con sư tử nhỏ hét lên: “Đừng đụng lung tung vào người tôi.”

Cô dùng sức rất lớn. Rõ ràng là đụng tay, nên đau là tay hắn nhưng tim hắn lại đau đớn.

Hắn cực lực đem cảm xúc áp xuống, nhần nhại lần nữa đưa tay lên. Hắn còn chưa có nói gì với cô, giọng nói sắc bén của cô đã truyền đến: “Tôi đã nói là anh đừng đụng lung tung vào người tôi.”

“Hạ tiên sinh, tôi nghĩ trong lòng anh còn nhớ rõ, bốn năm trước, tôi và anh đã nói gì ...”

Bốn năm trước, hắn và cô đã nói gì ...

Câu nói vô cùng đơn giản lại khiến cả người Hạ Quý Thần như bị điểm huyệt.

Đáy mắt Hạ Quý Thần đang an tĩnh mà thâm thúy, trong nháy mắt lại bùng lên cảm xúc mãnh liệt. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Cô Cầm Miệng Cho Tôi (9)

Chương 59: Cô cầm miệng cho tôi (9) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Tay Hạ Quý Thần nắm lại thành quyền, bởi vì dùng sức khiến mu bàn tay nổi đầy gân xanh.

“... Mặc kệ là bốn năm trước hay là bây giờ, đáy lòng anh rất rõ ràng, tôi từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc ...”

Quý Úc không để ý Hạ Quý Thần có điểm khác thường, vẫn tiếp tục nói, chỉ là cô mới nói được một nửa, Hạ Quý Thần biết tiếp theo cô muốn nói gì liền phản ứng mãnh liệt: “Câm miệng!”

Quý Úc đang nói dở, nghe Hạ Quý Thần quát lên bỗng ngừng lại một chút.

Cả người Hạ Quý Thần tràn đầy sát khí khiến người ta sợ hãi, đáy mắt Quý Úc tràn ngập khiếp sợ nhưng qua vài giây lại tiếp tục mở miệng, chỉ là giọng điệu không có khí thế như lúc này: “Anh vì cái gì không cho tôi nói? Anh hẳn cũng biết đêm bốn năm trước, tôi uống nhiều rượu ...”

“Tôi nói cô câm miệng”. Cô không nhắc đến chuyện bốn năm trước còn đỡ, nhắc đến chuyện bốn năm trước lại khiến Hạ Quý Thần càng ngày càng tức giận, mở miệng thanh âm chỉ toàn sự lạnh lẽo cùng tàn nhẫn.

Âm thanh của Quý Úc nhỏ dần nhưng cũng không có dừng lại: “...Tôi nói là ...”

“Cô câm miệng cho tôi! Câm miệng! Cô có nghe thấy không? Câm miệng cho tôi!” Hạ Quý Thần tức giận muốn điên lên, hẳn là đang sợ, sợ từ trong miệng cô lần nữa nghe lại chuyện của bốn năm trước. Cả người hắn run run, liên tục quát lên. Thấy cô vẫn muốn nói tiếp, hẳn dường như mất hết lí trí, không chút lưu tình bước nhanh qua chỗ của cô.

Quý Úc sợ đến mức nhắm hai mắt lại, miệng cũng không nói nữa.

Hạ Quý Thần nắm tay, nện thật mạnh ở trên vách tường, xẹt qua bên tai của Quý Úc.

Cùng với tiếng “Đông” phát ra, máu từ tay của Hạ Quý Thần chảy ra rớt xuống trên vai Quý Úc. Cảm giác được chất lỏng sền sệt, cả người cô run run, hoàn toàn không phát ra âm thanh.

Trong phòng an tĩnh mấy giây, Hạ Quý Thần liền vươn tay về phía cằm của Quý Úc, đem mặt cô nâng lên đối diện với hắn.

Đáy mắt hắn hiện đầy tơ máu, có chút dọa người.

Hạ Quý Thần nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng: “Cô không xứng cùng tôi nói nhiều lời vô nghĩa như vậy, cô cho rằng cô là cái gì? Nếu không phải hôm qua cô nằm bên cạnh tôi, cô nghĩ tôi sẽ chạm vào cô?”

“Tôi nói cho cô biết, cái kia chỉ là phản ứng sinh lý bình thường của đàn ông!”

Chung quy vẫn không thể tránh được, cô vẫn phải nghe hắn nói những lời nhục mạ.

Cũng không quan trọng, dù sao cô nghe xong là có thể rời đi, cô cũng không phải chưa từng nghe qua ...

Quý Úc an ủi chính mình, nhắc nhở bản thân không cần để ý Hạ Quý Thần nói gì, cố gắng duy trì sự bình tĩnh trên mặt.

Biểu tình của cô như vậy càng chọc giận Hạ Quý Thần, hắn bóp cằm Quý Úc, từng câu từng chữ nói ra ngày càng tàn nhẫn.

“Xem ra tôi vẫn còn may mắn, vào thời điểm máu chốt cô khiến tôi tỉnh lại, nếu như tôi mơ mơ màng màng không biết gì mà ngủ với cô thì thật là ghê tởm!”

“Loại người bản thủ như cô, bốn năm trước chạm qua đã đủ khiến tôi buồn nôn!” Đẳng bới: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Cô Câm Miệng Cho Tôi(10)

Chương 60: Cô câm miệng cho tôi(10) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stukí^^ Ghê tởm, bản thủ, buồn nôn ...

Từng câu từng chữ như dao nhọn hướng về phía tim Quý Úc đâm tới.

Sắc mặt cô trắng bệch, cô đưa tay dùng sức giữ chặt vạt áo, không chế sự run rẩy.

Cô chung quy vẫn tính sai, cho rằng chỉ cần làm bộ như không nghe thấy sẽ không bị hắn nói đến tổn thương. Cũng không nghĩ đến, lời nói của hắn lại chọc trúng chỗ đau của cô.

Nhưng cho dù như thế, cô cũng không muốn hấn thấy bộ dáng chật vật của cô.

Quý Úc rũ mi mắt, che lấp cảm xúc nơi đáy mắt, nhắc nhở chính mình không cần nghe lời của hấn mà đau lòng.

Giống như đêm bốn năm trước, cô chạy tới tỏ tình cùng hấn, hấn nói toàn những lời khó nghe nhưng cô vẫn duy trì một bộ dáng không đau không ngứa.

Quý Úc như vậy càng kích thích Hạ Quý Thần, khiến hấn đánh mất lí trí, càng điên cuồng tổn thương cô.

“Chẳng qua bốn năm trước còn tốt, là lần thứ hai của cô, nếu không phải là lần thứ hai của cô, tôi chẳng những chán ghét mà còn ngại dơ, vì là lần thứ hai của cô, tôi...” Hạ Quý Thần cố tình nhắc đi nhắc lại ba chữ “lần thứ hai”, hấn biết đây là chỗ đau nhất của cô, cô đau hấn cũng đau. Đúng như hấn nghĩ, nghe đến đây, sắc mặt cô tái nhợt không còn một giọt máu, trong mắt ầng ậng nước mắt. Lời vừa đến khóe môi liền nuốt trở lại, không khí trong nhà an tĩnh có chút quỷ dị.

Hấn có thể nghe rõ hô hấp của cô.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm mặt của Quý Úc một lúc, đột nhiên cảm thấy cả người không có chút sức sống.

Giống như đêm bốn năm trước, hấn biết chính mình lại nói sai rồi.

Hấn biết, cho dù hấn lại nói sai, cô cũng không có để ý.

Lực đạo nắm cầm Quý Úc giảm dần, tay Hạ Quý Thần từ từ rời đi.

Hạ Quý Thần chậm rãi đứng lên, cúi đầu nhìn chằm chằm Quý Úc đang cuộn người ngồi xồm trên đất một lát, sau đó im lặng mà quay đầu ra chỗ khác.

Ánh sáng ngoài cửa sổ phá lệ tươi đẹp, mắt Hạ Quý Thần có chút mệt mỏi.

Loại mệt mỏi xưa nay chưa từng có quét qua khiến hấn cực kì mệt, ngay cả âm thanh phát ra cũng đặc biệt mệt mỏi: “Cô cút cho tôi!”

Cô so với trong tưởng tượng của hấn vô cùng quật cường, quần áo của bị xé nát nhưng trong khoảnh khắc hấn vừa nói xong, cô thật sự đứng lên rồi đi.

Giống như chỉ có lúc này cô mới nghe thấy hấn nói... Hạ Quý Thần tức giận, cũng không có nhìn qua Quý Úc, trực tiếp vượt qua cô bước ra khỏi phòng tập thể thao.

Hấn hiểu tính của cô, hấn không còn trong phòng cô cũng không ngu ngốc ở lại trong nhà của hấn, cho nên lúc vừa bước ra hấn thuận tiện đem cửa khóa trái lại nhốt cô trong phòng. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Vì Cô Mà Ra Mặt Cảnh Cáo (1)

Chương 61: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo. (1) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki ^^ Hạ Quý Thần làm như không nghe thấy tiếng Quý Úc liều mạng kéo cửa, trực tiếp cất bước đi lên lầu hai.

Trở về phòng ngủ, Hạ Quý Thần vô lực ngã xuống giường, lẳng lặng nhìn chằm chằm trần nhà. Hấn vươn tay tìm trên bàn trà gói thuốc cùng bật lửa, đốt một điếu thuốc nhưng không có hút, chỉ là ngửi mùi thuốc lá bay ra như mọi lần.

Lúc điếu thuốc sắp tắt, Hạ Quý Thần mới ngồi dậy tìm điện thoại di động, gọi cho Thím Trương đang nghỉ phép.

“Trước tiên Thím trở về đi... lúc trở về tiện thể ghé trung tâm thương mại mua một bộ quần áo cho nữ, size S... Trong nhà còn yến mạch không? Nếu không thì nhớ mua thêm yến mạch để nấu cháo, cô ấy thích ăn... Đúng rồi, cô ấy ở trong phòng tập thể thao...”

Dừng một chút, Hạ Quý Thần lại nói: “... Nhớ nấu cháo cho cô ấy, nhanh lên một chút đừng chậm trễ. Còn có, nói với cô ấy là tôi không có ở nhà...”

Hạ Quý Thần ngừng lại một lúc, xác định mình không còn gì cần dặn dò mới ngắt điện thoại.

...

Thăng đến giữa trưa cửa phòng tập thể thao mới được mở ra.

Thím Trương như là đoán được cảnh tượng bên trong, cũng không có đi vào nhìn xem, đưa tay đem túi đồ đặt vào bên trong: “Tiểu thư, quần áo này là cậu chủ kêu tôi chuẩn bị cho cô.”

Nói xong, Thím Trương đặt túi đồ trên mặt đất, sau đó đóng cửa lại.

Quần áo Hạ Quý Thần chuẩn bị cho, nếu có thể lựa chọn Quý Úc sẽ lựa chọn không mặc, nhưng cô không muốn quần áo không chỉnh tề trở về trường học.

Cân nhắc xong, Quý Úc vẫn là lựa chọn mặc vào quần áo mà Hạ Quý Thần chuẩn bị.

Trong túi không có hóa đơn mua hàng, Quý Úc biết nhãn hiệu này, cô lục tìm một lúc mới thấy tem giá, hiện giờ trong ví của cô tiền mặt cũng không có nhiều. Đợi lát nữa cô sẽ đi tìm Thím Trương hỏi Alipay hoặc WeChat, khi trở về sẽ gửi lại tiền rồi nhờ Thím Trương chuyển cho Hạ Quý Thần giúp cô.

Thím Trương cũng không có rời đi mà đứng ở trước cửa, lúc Quý Úc kéo cửa ra vừa vặn thấy bà.

“Tiểu thư, buổi sáng cô chưa có ăn cái gì, tôi mới nấu cháo yến mạch, cô ăn một chút đi?”

Quý Úc lắc đầu, còn chưa kịp nói gì Thím Trương đã mở miệng nói tiếp: “Tiểu thư, cậu chủ đi ra ngoài, trong nhà chỉ còn có mình tôi.”

Quý Úc tiếp tục lắc đầu: “Không cần, cảm ơn Thím, tôi không có đói bụng.”

“Tiểu thư, cháo tôi đã nấu, nếu cô không ăn thì thật lãng phí...”

“Thật lòng cảm ơn Thím, thực sự tôi không muốn ăn, vói lại tôi còn có việc khác.”

Thím Trương còn muốn nói cái gì nữa, Quý Úc lại lên tiếng: “Đứng rồi Thím Trương, Thím có Alipay hoặc WeChat không? Tôi đem tiền mua quần áo chuyển cho Thím.”

Quần áo là cậu chủ phân phó bà chuẩn bị cho cô ấy, bà làm gì dám tự tiện chủ trương lấy tiền? Thím Trương không do dự mở miệng: “Tôi làm sao biết dùng mấy thứ kia”

Quý Úc nghĩ nghĩ, quyết định lát nữa đi rút tiền, thừa dịp Hạ Quý Thần không ở nhà sẽ đưa qua đây cho Thím Trương. Cô hướng về phía Thím Trương cười nhọt nhạt: “Vậy tôi không làm phiền nữa, tạm biệt.”

Thím Trương còn muốn giữ Quý Úc ở lại nhưng Quý Úc đã xoay người mở cửa đi ra, Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Vì Cô Mà Ra Mặt Cảnh Cáo (2)

Chương 62: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (2) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuko ^^ Thím Trương nhìn chằm chằm cánh cửa mà thờ dài, quay đầu nhìn lên trên lầu lại thờ dài, bà đi xuống bếp đem nồi cháo đang nấu bắc xuống, tắt bếp. Sau đó pha một ly trà, đang chuẩn bị mang lên lầu, chuông cửa lại vang lên.

Thím Trương vội vội vàng vàng chạy đi mở cửa, mở cửa ra nhìn thấy Quý Úc, khuôn mặt lập tức nở nụ cười: “Tiểu thư...”

Bà mới nói được hai chữ, Quý Úc đã đưa một cái phong bì đến trước mặt: “Thím Trương, phiền Thím đem phong bì này chuyển lại cho Hạ tiên sinh, cảm ơn.”

Nói xong, Quý Úc hướng về phía Thím Trương mỉm cười lễ phép nói câu “Tạm biệt”, lại bước vào thang máy rồi đi.

Thím Trương đứng im nhìn thang máy một lúc lâu mới đóng cửa lại, hướng về phía cầu thang lầu hai đi lên. Thím Trương bước chưa tới hai bước liền thấy Hạ Quý Thần đang đứng ở lan can lầu hai, bà dừng lại ngẩng đầu hô một tiếng: “Cậu chủ.”

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm phòng khách, không mở miệng nói chuyện.

Thím Trương đứng đó một lát mới bước tiếp lên lầu, đi đến bên cạnh Hạ Quý Thần, bà đưa phong bì tới trước mặt hắn rồi mới mở miệng: “Tôi khuyên tiểu thư vài câu, cô ấy vẫn không chịu ở lại ăn cơm.”

Ngừng hai giây, Thím Trương tiếp tục: “Cô ấy rời đi một lát lại quay lại đưa cho tôi cái phong bì này.”

Thím Trương nói xong, Hạ Quý Thần cũng không có đáp lại, bà lại mở miệng: “Cậu chứ”

Lần này Hạ Quý Thần chần chờ hồi lâu mới quay đầu nhìn phong bì trên tay Thím Trương, yết hầu hần lên xuống hai ba cái mới vươn tay nhận lấy.

Thím Trương không nói nữa, thức thò mà trở về phòng bếp. Ngẩng đầu nhìn lại chỗ lan can lầu hai, Hạ Quý Thần vẫn đứng chỗ đó, chỉ là bàn tay bóp chặt phong bì.

...

Có vài chuyện Thím Trương không nói cho Hạ Quý Thần, hần cũng biết.

Bởi vì lúc dưới lầu truyền đến âm thanh của cô, hần liền mở cửa đứng ở lan can lẳng lặng mà nhìn cô.

Hần nghe thấy được cô cự tuyệt Thím Trương, cũng thấy được cảnh tượng cô trở lại đưa phong bì cho Thím Trương.

Bất lực mà nhìn người mình thương rồi đi?

Khoảng khắc lúc đó hần chính là có cảm giác như thế nào? Giống như đang ở trong nước sôi lửa bỏng chịu đựng hình phạt băm thành trăm mảnh.

...

Mấy ngày liền, dù ở ký túc xá hay là ở trên lớp, Quý Úc cũng không dám mặc quần áo mỏng.

Dấu vết Hạ Quý Thần lưu lại trên người Quý Úc, ước chừng gần một tuần mới hoàn toàn biến mất.

May là đã vào mùa thu, cô mặc quần áo kín mít cũng không có vẻ khác người.

Ngày thứ hai sau sự việc kia một tuần, Quý Úc nhận được điện thoại từ trợ lý của đạo diễn Lương.

Anh ta nói cho cô biết, anh ở trước mặt đạo diễn Lương nhắc tới cô, nói đạo diễn Lương vẫn còn nhớ cô, bảo cô cuối tuần này đến thử vai.

Điện thoại vừa ngắt, Quý Úc nhận được bưu kiện, là kịch bản đạo diễn Lương gửi tới.

Quý Úc đợi chờ nửa năm mới chớp được cơ hội, cô tự nhiên không dám lơ là, cho nên cô đọc kịch bản mất tới hai ngày.

10 giờ bắt đầu thử vai, 9 giờ Quý Úc đã tới.

Số thứ tự của Quý Úc là 14, thẳng đến hơn 11 giờ cô mới nghe thấy nhân viên công tác gọi tên của mình. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Vì Cô Mà Ra Mặt Cảnh Cáo (3)

Chương 63: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (3) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki ^^ Chờ đến khi thí sinh bên trong đi ra, vị nhân viên công tác mới hướng về phía Quý Úc làm tư thế mời, ý bảo cô đi vào.

Mỗi thí sinh có mỗi cách diễn khác nhau, vì tránh cho thí sinh dự thi sau tham khảo cách diễn của thí sinh trước nên mỗi lần dự thi đều chỉ cho phép một người vào.

Phim của đạo diễn Lương, dù là kinh phí đầu tư hay đội ngũ sản xuất đều đứng đầu. Cho nên trừ bỏ một số nhân vật có uy tín trong giới giải trí được mời đến làm giám khảo thì nhà làm phim, phó đạo diễn cùng các nhà đầu tư đều tới.

Bốn năm trước Quý Úc sau một đêm thành danh, do đó đã có kinh nghiệm biểu diễn trên sân khấu nên trường hợp như thế này cô cũng không thấy khản trương, cô đợi đến khi đạo diễn Lương bảo diễn mới ưu nhã đi đến trước mặt ban giám khảo, duy trì trạng thái mỉm cười tự nhiên mà tiếp thu đánh giá từ mọi người.

Trong lúc mọi người đánh giá, Quý Úc cũng tự động nhìn nhanh qua một lượt ban giám khảo, có người cô đã từng gặp qua cũng có người cô chưa gặp bao giờ. Cuối cùng khi tầm mắt Quý Úc dừng lại ở người đạo diễn Lương, khóe mắt hơi lơ đãng quét qua người ngồi bên cạnh, cô không có nhìn kỹ nhưng lại nhận ra đó là Hạ Quý Thần.

Hắn như thế nào lại xuất hiện ở chỗ này? Lại còn ngồi bên cạnh đạo diễn Lương ... Quý Úc cảm giác được sự tồn tại của Hạ Quý Thần, tâm tình không tránh khỏi có chút kích động, nhưng cô biết rõ ngày hôm nay đối với mình có bao nhiêu quan trọng vì vậy nhanh chóng ổn định lại tinh thần, nhắc nhở chính mình coi như Hạ Quý Thần không có tồn tại, bình tĩnh mà thông dong hướng tới ban giám khảo giới thiệu: “Tôi tên là Quý Úc.”

Vị diễn viên gao cội nghe Quý Úc giới thiệu xong, hỏi: “Tiểu thư Quý Úc, xin hỏi cô muốn diễn thử nhân vật nào?”

Quý Úc không chút do dự mở miệng: “Tiểu Cửu.”

Cô vừa nói xong hai chữ, cả phòng đều ồ lên.

Trong kịch bản, nhân vật Tiểu Cửu chỉ có năm lời thoại, đừng nói là diễn viên nổi tiếng, ngay cả những diễn viên không có tên tuổi cũng không màng ngó đến.

Nữ chính đã định, nữ phụ số 2 và số 3 còn trống, hôm nay tới casting đại đa số đều vì hai vị trí này mà tới. Vậy mà người trước mặt mở miệng lại muốn diễn vai Tiểu Cửu, mọi lực chú ý tức khắc đều đặt trên người Quý Úc.

Từ lúc bắt đầu casting đến giờ, đạo diễn Lương rất ít khi mở miệng nói chuyện cũng không nhin được mà lên tiếng: “Cô vì sao muốn nhân vật này.”

“Bởi vì tôi thực thích nhân vật này.” Quý Úc nói thật chậm rãi “Hai ngày liền nghiên cứu kịch bản, tôi thấy các nhân vật khác không phải khắc họa không tốt, nhưng nhân vật Tiểu Cửu này lại khắc họa rất ấn tượng, Tiểu Cửu thích nữ chính, vì tình mà điên cuồng sa đoạ, cuối cùng cũng vì tình mà hy sinh, Tiểu Cửu xuất hiện rất ít nhưng lại khiến người xem thấy rung động.” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Vì Cô Mà Ra Mặt Cảnh Cáo (4)

Chương 64: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (4) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Quan trọng nhất chính là Tiểu Cửu là đồng tính luyến ái, đề tài dễ khiến cho người ta tranh luận, lại càng dễ khiến cho người ta nhớ kỹ.

Quý Úc quay lại giới giải trí, chuyện đầu tiên muốn làm chính là khiến cho khán giả chú ý.

Đạo diễn Lương nghe Quý Úc trả lời xong, đáy mắt rõ ràng hiện vẻ khen ngợi nhưng ông không hướng về phía Quý Úc nói chuyện mà quay sang vị giám khảo bên cạnh hỏi: “Có thể bắt đầu chưa?”

Phân cảnh mà Quý Úc diễn thử có tên: “Người cô yêu thương nói chia tay với cô, cô sẽ đồng ý sao?”

Quý Úc rũ mi mắt, suy nghĩ ba phút rồi mới gả hiệu “ok”, sau đó cô đối với nhân viên phụ diễn nói câu “Chúng ta chia tay đi”, Quý Úc ngẩng đầu bắt đầu diễn.

Cô đối mặt với nhân viên phụ diễn nói câu kia, không có nói ra tiếng, chỉ là bình tĩnh nhìn người phụ diễn. Qua vài giây, cô mới nhẹ nhàng mà giật giật môi giống như muốn nói gì, cuối cùng lại lựa chọn không nói, sau đó liền chậm rãi cúi đầu, chậm rãi hướng phía ngược lại đi tới, đi qua một đoạn bước chân cô ngừng lại, như là muốn quay đầu nhìn lại nhưng cuối cùng vẫn lựa chọn nhin xuống. Nhắc nhở chính mình không được quay lại, lần nữa nhắc bước chân bước về phía trước, còn chưa được hai bước đáy mắt đã phấp hồng, một giọt nước mắt bỗng dung từ khóe mắt chảy xuống ...

Tuy rằng cô không có nói một câu thoại nhưng lại đem cảnh chia tay diễn tả vô cùng nhuần nhuyễn.

Khoảnh khắc Quý Úc rơi lệ một cái, năm vị giám khảo nhìn nhau vẻ mặt tán dương, sôi nổi gật đầu.

Quý Úc diễn xong, vừa mới chuẩn bị xoay người nói với mọi người trong phòng câu “Tôi diễn xong rồi”, nhưng còn chưa có kịp làm gì cửa phòng đã bị đẩy ra, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, là Thiên Ca một thân quần áo hoa lệ dẫn theo trợ lý tới.

Thiên Ca cất ngang buổi casting, một câu xin lỗi cũng không có liền dầm giày cao gót hướng phía đạo diễn Lương đi tới. Đến trước mặt đạo diễn Lương, không biết Thiên Ca ghé vào tai nói cái gì mà án đường đạo diễn Lương nhần lại, ngẩng đầu nhìn Quý Úc một cái, sau đó liền đứng dậy bảo mọi người trong phòng chờ một chút, liền đi theo Thiên Ca ra ngoài.

Úc chừng qua hai phút, cửa phòng lần nữa bị mở ra, đạo diễn Lương hô một tiếng: “Trợ lý Từ, cậu ra đây một chút.”

Trợ lý Từ lập tức đứng dậy, chạy ra ngoài.

Lần này đại khái chỉ tầm 30 giây, trợ lý Từ liền đi vào, tiến đến chỗ Quý Úc mở miệng: “Thật ngại quá, Quý Úc tiểu thư phiền cô trở về, chúng tôi quyết định tạm thời hủy bỏ tư cách thử vai của cô.”

Cô thử vai kết thúc, nắm vị giám khảo rõ ràng bị cô thuyết phục, tỉ lệ thông qua rất lớn, hơn nữa nhân vật Tiểu Cửu cũng không phải quan trọng, đơn giản là Thiên Ca xuất hiện cô liền bị hủy bỏ tư cách ...

Quý Úc không phải không thấy được mọi người trong phòng hai người một mặt nhìn nhau ghé mặt nhỏ giọng suy đoán, thậm chí Hạ Quý Thần từ lúc cô xuất hiện đến giờ chỉ chăm chăm nhìn điện thoại cũng ngẩng đầu lên nhìn cô. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Vì Cô Mà Ra Mặt Cảnh Cáo (5)

Chương 65: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (5) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Không có người nào không để ý mặt mũi, Quý Úc cũng không ngoại lệ. Đặc biệt là cô không đếm được bao nhiêu lần bị Hạ Quý Thần nhục mạ, cho nên cô thật sự không muốn ở trước mặt hắn lộ ra chật vật.

Nhưng vận mệnh lại không như cô mong muốn, những điều cô càng không muốn lại càng xuất hiện.

Quý Úc không dám nhìn Hạ Quý Thần, cô nhìn chăm chăm trợ lý Từ muốn hỏi vì sao nhưng lời nói đến miệng lại nghĩ, Thiên Ca có thể khiến cô bị hủy bỏ tư cách tức là có chuẩn bị mà đến. Cô ngược lại đây đưa càng làm cho chính mình càng thêm thảm hại hơn.

Giới giải trí hỗn loạn, đặc biệt còn trải qua sự cố ba năm trước, cô quá hiểu được cái gì gọi là việc nhỏ không nhin sẽ hỏng việc lớn, quân tử báo thù mười năm chưa muộn. Cô đảm bảo nếu bây giờ mở miệng đối với chính mình hoàn toàn không có lợi, biết khó mà lui may ra vẫn còn đường lui.

Nghĩ đến đây, lời ra đến miệng Quý Úc lại vội vàng nuốt lại, lễ phép hướng mọi người cúi chào, sau đó đứng thẳng người ưu nhã đi về phía cửa.

...

Quý Úc không ở lại, khoảnh khắc cô rời đi Hạ Quý Thần cũng đứng lên.

Bởi vì động tĩnh có chút lớn, khiến không ít người nhìn hắn vài lần, Hạ Quý Thần không để ý người khác nhìn mình chỉ chăm chăm nhìn bóng lưng Quý Úc rời đi, thẳng đến khi cô kéo cửa đi ra mới rời mắt, đá văng chiếc ghế ra sau rồi vội vã đi theo ra ngoài.

—

Nói không tức giận là giả nhưng Quý Úc cũng không ở trước mặt Thiên Ca tỏ thái độ, cho nên từ lúc đi ra khỏi phòng trên mặt cô đều phẳng phất nét cười nhợt nhạt, làm như không thấy đạo diễn Lương cùng Thiên Ca cười trò chuyện, đi thẳng về phía thang máy.

Đứng ở trước cửa thang máy, Quý Úc không nhanh không chậm ấn nút, đợi đến khi cửa thang máy hoàn toàn mở ra mới từ từ đi vào, ấn nút đóng cửa.

Lúc cửa thang máy gần đóng bỗng nhiên có một đôi tay thon dài ngăn lại.

Cửa thang máy một lần nữa mở ra, Thiên Ca vừa mới cùng đạo diễn Lương nói chuyện phiếm, giờ đã mang kính râm, kiêu căng ngạo mạn đi đến cùng trợ lý.

Quý Úc không có biểu tình gì, xem như Thiên Ca không tồn tại.

Qua gương thang máy, Quý Úc nhìn thấy rõ ràng trên mặt Thiên Ca cũng không có biểu lộ cảm xúc gì lớn, giống như hai người trước đây chưa từng quen biết.

Ngược lại trợ lý của Thiên Ca lâu lâu lại liếc cô mấy cái.

Thang máy đi xuống, Quý Úc tự nhiên hướng ngoài cửa đi ra.

Cô vừa mới ra khỏi thang máy, trợ lý của Thiên Ca liền chạy qua người Quý Úc rất nhanh biến mất tại chỗ ngoặt của hành lang cách đó không xa. Sau lưng Quý Úc liền vang lên âm thanh của Thiên Ca: “Quý Úc, tôi lần trước nói với cô. Tôi nói, cô không giống bốn năm trước, tôi còn nửa câu sau chưa có nói, đó chính là tôi cũng không giống bốn năm trước.” Đăng bởi: admin

Chương 66: Vì Cô Mà Ra Mặt Cảnh Cáo (6)

Chương 66: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (6) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Cô ta cố ý đuổi theo cô vào thang máy chính là muốn vào giờ phút này khoe khoang sao?

Quý Úc coi như không nghe thấy gì, tiếp tục đi về phía trước.

“Cô xem, bây giờ tôi chỉ cùng đạo diễn Lương nói hai câu, ông ấy liền hủy bỏ tư cách dự thi của cô, còn cô thì sao? Cái gì cũng không làm được, chỉ có thể im lặng rồi đi.” Thiên Ca tiếp tục mở miệng, thời điểm nói xong khóe môi đỏ nở nụ cười nhẹ, giống như trào phúng Quý Úc không biết tự lượng sức mình.

“Cô còn nghĩ trụ lại ở giới giải trí sao? Cô bây giờ ngay cả bước chân vào giới giải trí còn không làm được, như thế nào nghĩ trụ lại?”

Thiên Ca càng nói tâm trạng càng thấy tốt: “Không đúng, cô ngay cả một vai diễn không quan trọng cũng không dành được thì làm sao mà trụ lại nổi.”

Quý Úc dừng bước, cười khẽ.

Cô không muốn cùng cô ta dây dưa, tiếc là cô ta cứ bám mãi không dứt.

Quý Úc nghĩ nghĩ liền quay đầu, nhìn về phía Thiên Ca: “Cô cảm thấy mình rất có mặt mũi? Thắng tôi? Cô luôn miệng nói bốn năm sau tôi không bằng cô, nếu cô cảm thấy tôi không bằng cô, vì cái gì chỉ là một vai diễn không quan trọng cũng phải đích thân ra đối phó tôi? Thiên Ca, cô rốt cuộc là đang sợ cái gì?”

Thiên Ca trên mặt đang có nét cười bỗng nhiên có chút âm đạm.

“Thiên Ca, cô vừa không có chút tự tin vừa quá đáng thương? Mặc kệ là bốn năm trước hay là bốn năm sau, cô đối với chuyện của tôi đều để ý!”

Ý cười trên mặt Thiên Ca hoàn toàn biến mất, cách kính râm Quý Úc vẫn có thể cảm nhận được ánh mắt âm hiểm mà ngoan độc.

Sau một lúc lâu, Thiên Ca mới mở miệng: “Không nghĩ tới qua nhiều năm như vậy mà cô vẫn nhanh mồm dẻo miệng.”

Thiên Ca vừa nói vừa đi đến gần Quý Úc: “Chẳng nhẽ cô không muốn biết tôi cùng đạo diễn Lương nói gì với nhau sao?”

Thiên Ca đứng ở trước mặt Quý Úc, tháo kính râm xuống, ghé sát tai Quý Úc gần từng tiếng: “Tôi nói cho đạo diễn Lương biết cô bốn năm trước chưa kết hôn đã có thai, ông ấy sợ nếu dùng diễn viên có bối cảnh như vậy sẽ phiền phức, sợ sau này sẽ có người lợi dụng chuyện này để viết báo, đến lúc đó tin đồn không tốt lan ra sẽ ảnh hưởng đến bộ phim, không có bán được vé.”

Thiên Ca nói xong, cúi đầu nghịch nghịch móng tay: “Huống hồ cô cũng không có bối cảnh gì lớn lại khiến bộ phim bị ảnh hưởng, thật sự không cần mạo hiểm như vậy.”

Biết được Thiên Ca nói với đạo diễn Lương những lời này, Quý Úc khóe môi mấp máy hơi rừ mi mắt.

Cô không thể không thừa nhận, Thiên Ca đưa ra trường hợp khiến cô rất khó giải quyết.

Hiện giờ dư luận rất dễ dàng bùng nổ, rất nhiều minh tinh đều cẩn thận, nếu không cẩn thận danh tiếng gầy dựng bao nhiêu năm đều bị hủy hoại.

Huống chi những điều cô ta nói vẫn là sự thật, bốn năm trước cô xác thực chưa kết hôn đã mang thai. Đăng bởi: admin

Chương 67: Vì Cô Mà Ra Mặt Cảnh Cáo (7)

Chương 67: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (7) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Tuy rằng cô mang thai ngoài tử cung nhưng chung quy vẫn có thể tra được bệnh án ở bệnh viện, một khi mà đám phóng viên tra được bệnh án rồi đăng lên mạng, đến lúc đó lại có một hồi sóng to gió lớn.

“Hơn nữa cô phải biết rằng, tin tức này chỉ cần tôi tùy tiện nói cho một vài người, bọn họ rất nhanh sẽ có đề tài để nói chuyện phiếm. Nói hoa phù dung sớm nở tối tàn Quý Úc lúc mười tám tuổi đã vào khoa sản, sau đó tất cả nhà làm phim, nhà đầu tư, còn có các đạo diễn lớn, ai cũng đều thông minh tự động đưa tên cô vào danh sách đen...” Cục diện hòa nhau, Thiên Ca một lần nữa nở nụ cười.

Thiên Ca nói không sai, trong cái vòng lẩn quẩn mà hỗn tạp này, cho dù kỹ thuật diễn của cô có tốt đến mấy cũng không ai dám đặt tiền cọc trên người xa lạ lại có “chuyện xưa” như cô.

Quý Úc không phải không nghĩ đến việc cô trở lại giới giải trí Thiên Ca sẽ ngáng chân cô, chỉ là không nghĩ tới Thiên Ca vừa ra tay đã sử dụng cách thức tàn nhẫn nhất. Xem ra Thiên Ca không có suy nghĩ dây dưa nhiều với cô mà mau chóng giải quyết cô ngay từ đầu, hơn nữa phải nhờ cô tận gốc, tránh hậu quả về sau.

Môi Quý Úc càng ngày càng cắn chặt. Mặt càng ngày càng trắng bệch.

Thiên Ca trên mặt tươi cười càng ngày càng sáng lóa, thấy Quý Úc không nói gì ngược lại càng nói không dứt: “Quý Úc, vẫn là câu nói kia, bốn năm trước thời kì huy hoàng của cô đã qua đi, cho nên cô nhận thua đi, hiện tại cô không phải là đối thủ của tôi...”

Nói xong lời cuối cùng, giọng điệu Thiên Ca tăng thêm rất nhiều, mang theo kiên định cùng chắc chắn, còn có một chút khinh thường: “Hôm nay không phải, tương lai càng không phải.”

“Phải không?” Quý Úc hồi lâu không nói chuyện cũng bắt đầu mở miệng, cô chậm rãi nhìn thẳng vào mắt Thiên Ca: “Cô cho rằng cô làm như vậy liền có thể khiến tôi khốn đốn sao?”

“Như vậy tôi hiện tại liền xác nhận cho cô, Thiên Ca cô sai rồi, giải quyết cục diện cô để lại cho tôi rất đơn giản, chỉ cần tôi kết hôn, những điều cô nói chẳng những không khiến tôi bị ảnh hưởng mà còn tạo cho tôi cơ hội. Ngược lại sẽ khiến các nhà đầu tư, làm phim, đạo diễn lớn cảm thấy đây là một cơ hội tuyệt vời để pr phim, chưa kết hôn đã mang thai chủ đề này rất tốt, chờ mọi người đều chú ý đến liền lấy ra giấy chứng nhận kết hôn xoay chuyển tình thế, một công đôi việc, tôi tin tưởng bất kể người nào thông minh cũng đều cảm thấy tôi là một lựa chọn tốt.”

Thiên Ca không nghĩ tới Quý Úc sẽ dùng phương thức như vậy để đối phó cô, nét cười trên mặt lần nữa biến mất.

Thiên Ca không cười, Quý Úc ngược lại lại khẽ cười: “Tôi thật muốn cảm ơn cô, Thiên Ca, nếu không phải cô đem chuyện cũ đào lại tôi còn không biết chính mình có một lợi thế lớn như vậy?”

Quý Úc nói xong nhìn về phía Thiên Ca, không để ý tới bộ dáng của cô ta, nâng bước chân chuẩn bị rời đi lại đột nhiên nghĩ đến cái gì, ngừng lại hơi hơi nghiêng nghiêng đầu hướng về phía cô ta: “Cô vừa mới nói cái gì với tôi? Nhận thua đi? Hiện tại tôi không phải là đối thủ của cô?”

“Thiên Ca, cô cảm thấy tai nạn xe ba năm trước đều không khiến tôi bị gì, ba năm sau cô có bản lĩnh gì động tới tôi?” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 68: Vì Cô Mà Ra Mặt Cảnh Cáo (8)

Chương 68: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (8) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Không khí trong nháy mắt ngưng đọng lại.

Quý Úc không nhìn Thiên Ca lâu, trực tiếp thu hồi tầm mắt, cô căn bản không để ý biểu tình của Thiên Ca đang đứng phía sau, không muốn ở lại lâu, nhấc chân nghênh ngang rời đi.

....

Thiên Ca gắt gao nắm chặt tay, cả người đều bị Quý Úc chọc tức run lên, hung tợn nhìn chằm chằm bóng lưng Quý Úc càng ngày càng xa dần, đáy lòng tràn đầy sự không phục, nghiêng răng nghiêng lợi muốn mở miệng nói cái gì đó nhưng thẳng tới khi âm thanh giày cao gót của Quý Úc biến mất cũng chưa nói được một chữ.

Thiên Ca tức giận hung hăng dẫm giày cao gót, nhắm mắt lại hít sâu vài lần mới khiến cảm xúc của chính mình bình ổn lại đôi chút, sau đó xác định bản thân vẫn có thể duy trì trạng thái ưu nhã đi ra ngoài mới chậm rãi mở mắt.

Thiên Ca đưa tay lên muốn đeo lại kính râm nhưng đầu ngón tay vừa mới nâng lên đến chỗ cảm khoe mắt đã liếc thấy hình bóng của người đàn ông quen thuộc, ngón tay đột nhiên run lên, theo bản năng quay đầu lại hướng về phía cửa an toàn không biết đã được mở ra khi nào.

Một người đàn ông khí chất phi phàm mặc bộ tây trang đứng ở trước cửa.

Khoảnh khắc Thiên Ca nhìn thấy người kia, chiếc kính râm liền rơi xuống đất.

Thiên Ca như cũ nhìn chằm chằm người đàn ông kia, ước chừng hơn mười giây đồng hồ mới xác định mình không phải hoa mắt, mà đúng là Hạ Quý Thần, cô ta rất lâu rồi mới nhìn thấy hắn.

So với ba năm trước đây, Hạ Quý Thần bây giờ trông thành thực hơn nhiều, cũng hấp dẫn hơn rất nhiều, đương nhiên càng khiến cô ta động tâm nhiều hơn.

Một hồi lâu Thiên Ca kìm nén không được, ngực rung động kịch liệt, chậm rãi hướng về phía Hạ Quý Thần xoay người, đi về phía hắn, đến đứng tận trước mặt hắn cô ta mới có thể chậm rãi mở miệng: “Hạ ...”

Thiên Ca chỉ kịp kêu họ của hắn, hắn đã liền lạnh lùng mở miệng, so với âm thanh của Thiên Ca thì xa cách rất nhiều: “Cô lúc này nói đều là sự thật? Bốn năm trước Quý Úc thật sự mang thai?”

Cô ta nghĩ tới hắn nhiều năm như vậy, hắn mở miệng câu đầu tiên lại có quan hệ tới Quý Úc.

Thiên Ca trong lòng phức tạp, nhìn Hạ Quý Thần không chớp mắt.

Tâm tình Hạ Quý Thần không được tốt, hắn đợi một lát không thấy Thiên Ca trả lời liền lấy một điều thuốc trong túi ngậm ở trên miệng, châm lửa nhưng không có hút, giây tiếp theo liền kẹp ở ngón tay.

Qua nhiều năm Hạ Quý Thần vẫn duy trì thói quen như vậy, lúc phiền lòng sẽ châm một điều thuốc rồi kẹp ở đầu ngón tay.

Thiên Ca nhìn chằm chằm khói thuốc bay ra từ điều thuốc ở đầu tay Hạ Quý Thần, cảm thấy chán ghét. Qua một lúc lâu mới hướng Hạ Quý Thần nhẹ nhàng chớp mắt: “Anh nhìn thấy tôi, từ bỏ hỏi chuyện của cô ta thì không còn gì muốn nói với tôi sao.?” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Vì Cô Mà Ra Mặt Cảnh Cáo (9)

Chương 69: Vì cô mà ra mặt cảnh cáo (9) Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ “Có ...”. Hạ Quý Thần đáp nhanh gọn.

Đáy mắt Thiên Ca nổi lên sự chờ mong, trong lòng cũng nổi lên chút vui mừng.

Chỉ là sự vui mừng cùng chờ mong duy trì không đến hai giây, Hạ Quý Thần hướng về phía thùng rác, gảy một chút tàn ở đầu điều thuốc sau đó lại dứt khoát mà mở miệng: “Cách xa cô ấy một chút ...”

Thiên Ca biểu tình như muốn cười lại như muốn khóc, lời nói đều mang đầy tức giận: “Hạ Quý Thần, anh là cố ý có phải không? Anh biết rõ tôi không muốn nghe thấy từ trong miệng anh chuyện liên quan đến cô ta, vậy mà mỗi lần anh mở miệng đều dính líu đến cô ta! Anh là cố ý muốn cho tôi khó chịu đúng không?”

“A...” Hạ Quý Thần như là nghe được chuyện buồn cười, cười khẽ hai tiếng, trong miệng mang theo trào phúng: “Tôi cố tình khiến cô khó chịu? Cô cũng không nhìn lại mình! Cô cho rằng tôi đứng chỗ này để cùng cô ôn chuyện? Không phải, tôi cùng cô không có chuyện cũ để ôn lại, tôi sợ đi đứng ở đây nói chuyện cùng cô là bởi vì tôi có chuyện muốn nói với cô.”

Hạ Quý Thần vừa nói vừa đem điều thuốc vút vào thùng rác, sau đó bước hai bước tới trước mặt Thiên Ca.

Khoảnh khắc hắn dừng lại, trên người tràn đầy hơi thở nguy hiểm, khiến người đối diện có cảm giác áp bức mười phần, ngay cả âm thanh hắn mở miệng cũng tàn nhẫn cùng nghiêm túc hơn trước rất nhiều.

“Cách xa cô ấy một chút, tôi vừa nói mấy chữ này là nghiêm túc! Nếu cô một hai cùng cô ấy so đo, tôi hiện tại liền nói cho cô biết, bốn năm trước cô không phải đối thủ của cô ấy, bốn năm sau cô cũng vậy.”

“Mặc kệ cô có phục hay không, kể cô có dùng những thứ kia, cô cũng không có thắng được cô ấy.”

“Cô đem những lời này nhớ cho kỹ, một ngày nào đó Quý Úc sẽ đem cô hạ xuống! Hơn nữa cô ấy cũng không cần so đo với cô, bởi vì cô ấy có thực lực sẵn, bốn năm trước cô ấy đứng ở trên đỉnh, bốn năm sau cũng có thể trở về trên đỉnh.”

“Tôi nói cho cô, sẽ có một ngày Quý Úc đứng ở đâu ở đó sẽ là đỉnh, cho dù cô ấy không đứng ở đỉnh, Hạ Quý Thần tôi cũng sẽ làm cho cô ấy đứng ở trên đỉnh.”

Hạ Quý Thần lưu loát nói xong, nâng tay sửa sang lại quần áo, chuẩn bị xoay người rời đi.

Hắn chưa kịp nhắc chân lại nghĩ nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn Thiên Ca sắc mặt đang trắng bạch tiếp tục nói: “Còn có, ít nói cô ấy là phù dung sớm nở tối tàn, cô ấy cũng không phải là hoa quỳnh, cho dù cô ấy thật sự trở thành hoa quỳnh, Hạ Quý Thần tôi cũng có bản lĩnh khiến cho cô ấy làm một đóa hoa quỳnh bất bại.”

Nói xong Hạ Quý Thần cất bước rời đi.

Hạ Quý Thần đi không bao xa, Thiên Ca đang đứng im tại chỗ bỗng hoàn hồn, không màng hình tượng đuổi theo Hạ Quý Thần. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Vì Cô Mà Ra Mặt Cảnh Cáo (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Anh không phải muốn biết bốn năm trước Quý Úc có thật sự mang thai hay không sao?” Thiên Ca ngăn ở trước mặt Hạ Quý Thần, sợ hãi rời đi: “Tôi hiện tại nói cho anh biết, đúng vậy, vào tháng bảy bốn năm trước cô ta mang thai, vừa lúc tròn một tháng.”

Tháng bảy bốn năm trước, một tháng ... Hắn cùng cô phát sinh quan hệ vào đêm đầu tháng sáu, dựa theo thời gian có thể phỏng đoán, cô mang thai con của hắn.

Lúc đầu Hạ Quý Thần tính muốn vòng qua người Thiên Ca để đi, giờ thì dừng lại.

“Anh nghĩ không sai, đứa con trong bụng cô ta chính là con của anh”. Thiên Ca giống như biết Hạ Quý Thần nghĩ gì, lại mở miệng: “Nhưng mà anh biết con của anh hiện giờ ở đâu sao?”

Bốn năm trước là Quý Úc nhất thời tin người.

Quý Úc mang thai, không dám để cho mọi người trong nhà biết, đầu tiên là liên hệ Thiên Ca.

Cô ta cùng Quý Úc đến bệnh viện, kết quả khám ra lại là: Thai ngoài tử cung.

Đứa bé kia căn bản là không có biện pháp giữ lại, vì giữ cho tính mạng của Quý Úc an toàn, bác sĩ trước tiên giúp cô sắp xếp cuộc phẫu thuật.

Sự thật chính xác là như thế, Thiên Ca cũng không muốn cho Hạ Quý Thần biết, bởi vì nếu hắn biết, chỉ càng làm cho hắn cảm thấy thêm đau lòng cùng áy náy với Quý Úc.

Cả đời này điều cô ta không muốn nhất chính là nhìn thấy Hạ Quý Thần đối tốt với Quý Úc.. Nghĩ đến đây Thiên Ca liền lại mở miệng: “Con của anh đã chết!”

“Lúc mới phát hiện mình mang thai, điều đầu tiên cô ta làm là đi phá thai.”

Thiên Ca mặt không đỏ tim không đập, nói dối rất tự nhiên lưu loát: “Cô ta không có nửa điểm do dự liền phá thai, cô ta căn bản là không muốn mang thai con của anh.”

Biểu tình trên mặt Hạ Quý Thần không biến hóa gì quá lớn, nhưng bàn tay lại nắm chặt lại thành quyền.

“Nếu tôi đoán không sai, anh tới Bắc Kinh là vì cô ta? Nghe nói hiện tại anh ở đại học B điện ảnh, cũng là vì cô ta đi? Ngay cả hôm nay anh ở chỗ này, cũng giống trước đều là vì cô ta đi?”

Người khác thì Thiên Ca còn không có hiểu biết như vậy, nhưng Hạ Quý Thần xuất hiện ở Bắc Kinh, đạo học B điện ảnh rồi ở chỗ này, cô lại biết rõ lý do.

“Cô ta đối như vậy với anh, anh vì sao còn làm như vậy vì cô ta? Anh cảm thấy mình làm nhiều chuyện như vậy cô ta sẽ cảm kích sao?”

Lúc Thiên Ca nói xong những lời này, Hạ Quý Thần đem tầm mắt đang nhìn ở hư không kéo trở về dừng lại trên người Thiên Ca.

Ánh mắt hắn bình tĩnh, giống như những lời Thiên Ca vừa nói hắn không có nghe thấy, hắn mở miệng, lời nói mang theo sự nghiêm túc cùng thành kính: “Tôi đối với cô ấy như thế nào là chuyện của tôi, cũng chưa từng nghĩ muốn cô ấy cảm kích.”

Nói xong Hạ Quý Thần lướt qua người Thiên Ca cất bước rời đi.

Cô ta đã nói nữ nhân kia không chút nào lưu tình bỏ đi cốt nhục của hắn, vậy mà hắn vẫn còn che chở cho cô gái kia như vậy.

Một loại cảm xúc không rõ là hâm mộ hay ghen ghét cứ dâng lên trong lòng cô ta, đáy mắt Thiên Ca bao phủ sự toan tính, đột nhiên xoay người nhìn chăm chăm bóng lưng Hạ Quý Thần: “Hạ Quý Thần, anh cảm thấy một bên tình nguyện thích cô ta có ý nghĩa sao? Trong lòng anh rất rõ ràng, nếu lúc trước không phải nhờ anh của anh, Hạ Dư Quang, cơ hội để anh tới gần Quý Úc đều không có!”.

P/s: Mọi người muốn biết bốn năm trước rốt cuộc phát sinh chuyện gì không? Ngày mai sẽ nói cho mọi người biết nha:-*:* Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Tôi Hoài Niệm Là Thời Niên Thiếu Của Chúng Ta (1)

Editor: Jenni.

Beta: Stuki°°

Hạ Quý Thần đều có thể đem cảm xúc dấu kín nhìn không ra hi vọng ái ô, nhưng khi hắn nghe đến câu “anh trai của anh, Hạ Dư Quang” này, thân thể rõ ràng hung hăng run rẩy một trận, ngay cả bước chân đang đi cũng từng bị hỗn loạn.

Hắn tiếp tục đi lên phía trước một đoạn, mới ngừng lại được.

Bởi vì hắn đưa lưng về phía Thiên Ca không quay đầu lại, cho nên Thiên Ca căn bản nhìn không thấy biểu tình của hắn, nhưng cô ta xuyên thấu qua thân ảnh của hắn, lại có thể cảm giác được phía sau lưng hắn thực khẩn trương, hơi hơi run run nói cho cô ta, cả người hắn đều run nhẹ, bộ dáng kia nghiêm nhiên là do cảm xúc quay cuồng tràn ra cơ thể mà không thể khống chế.

Bất quá rất nhanh, hắn liền sửa sang lại tâm tình thật tốt, như là không nghe được lời Thiên Ca nói, một lần nữa nâng chân lên.

Hạ Quý Thần lái xe, còn chưa có đến cổng trường điện ảnh, liền qua cửa kính xe, nhìn thấy Quý Úc đứng ở cổng lớn vẫy xe taxi.

Xe taxi qua cổng, xe liền chậm rãi đi trên đường lớn.

Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm hướng xe rời đi, chần chờ một lát, cuối cùng nhẹ nhàng mà dẫm chân chân ga, chuyển tay lái, đi theo sau xe taxi.

Khu Điện ảnh ở phía nam, muốn đi B ảnh thì phải đi hơn phân nửa cái thành Bắc Kinh, sau 12 giờ con đường không tính là thông thuận, xe lúc nhanh lúc chậm, khi đến phía tây, Hạ Quý Thần thấy Quý Úc trước tiên ra đường chính, liền dẫm phanh lại, không để ý tới sau xe tràn ngập âm thanh còi xe bắt nấn, đánh tay lái cũng theo đi ra ngoài.

Đi ước chừng năm phút đồng hồ Hạ Quý Thần đại khái đoán được Quý Úc muốn đi đâu.

Xuyên qua hai dãy đường phố điều hơi có chút cổ kính, Hạ Quý Thần xa xa nhìn đến xe taxi quả nhiên ngừng ở hẻm cửa phía nam.

Chờ Hạ Quý Thần ở phụ cận xuống xe, xe taxi Quý Úc đi nhờ kia đã không thấy bóng dáng, Hạ Quý Thần bước nhanh đi vào hẻm phía nam, trái phải nhìn xung quanh rồi theo cảm giác chọn một hướng, đi ước chừng năm mươi mét, rốt cuộc cũng tìm được thân ảnh của Quý Úc.

Hắn không tiến lên quấy rầy cô, chỉ là vẫn duy trì theo sau một khoảng cách không xa không gần.

Sau 12h, ánh mặt trời tươi đẹp ấm áp, quang cảnh đường phố phủ lên một lớp ánh vàng mềm mại.

Từ khi thử diễn đến bây giờ, cô còn không có ăn cái gì, đại khái là đói bụng, khi đi qua nhà hàng Russia, cô ngừng lại, hai mắt nhìn chăm chăm cửa, ở bên trong khi phục vụ chạy ra tới gần cô, cô mới đưa tầm mắt từ trên biển hiệu thu trở về, hướng về phía người phục vụ nhẹ gật đầu, sau đó đi theo phục vụ bước vào nhà hàng.

Hạ Quý Thần không theo vào, hần chờ trước cửa nhà hàng cách đó không xa, đứng bên cạnh một cây cỏ thụ, rút điều thuốc.

Điều thuốc trên đầu ngón tay hần cứ cháy dần cháy dần, khi hút đến điều thứ năm, cô rút cuộc từ bên trong đi ra, hần theo bản năng hướng sau phía cây trốn đi, chờ cô đi phía trước một đoạn, mới dập tắt điều thuốc trên tay, một lần nữa đuổi kịp.

Đại khái cô là có tâm sự, bước chân thong thả, từ hẻm phía nam vòng đến sau hồ nước, sau đó liền bắt đầu lang thang không có mục đích dọc theo con đường bên hồ. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tôi Hoài Niệm Là Thời Niên Thiếu Của Chúng Ta(2)

Editor: Jenni.

Beta: Stuki°°

Cô đi đi dừng dừng, chờ đến khi đi hết một vòng quanh hồ, đã là chạng vạng tối .

Cô hần là đi mệt, tìm một chỗ không người mới dừng lại, lung tung từ trong túi lấy ra một tập khăn giấy, lót trên mặt đất, an vị ngồi lên.

Cô suy tư nhìn chăm chăm mặt hồ hồi lâu, mới chớp chớp mắt, cúi đầu thấp xuống, đầu ngón tay cô trên mặt đất vạch tới vạch lui, khi lơ đãng sờ đến một viên đá, cô thuận tay cầm lên, sau đó liền ngồi xổm, cầm đá, dùng sức nhấn xuống mặt đất.

Hần sợ bị cô phát hiện, nên cố ý đứng cách một khoảng cách. Từ chỗ hần nhìn chỉ mơ hồ có thể thấy được hình như cô đang viết cái gì đó trên mặt đất.

Một lúc lâu, cô mới không viết nữa.

Cô nhìn chăm chăm trên mặt đất nơi cô vừa mới viết viết vẽ vẽ. Nhìn nhìn, nhìn đến thơ thẩn. Sau đó Hạ Quý Thần tình tường nhìn thấy được biểu tình của cô, từ lúc ban đầu thờ ơ, một chút một chút trở nên bi thương vô cùng, cho đến khi hần cho rằng cô muốn khóc, cô quay đầu, nhìn về phía mặt hồ.

Có thể là bởi vì ngồi xổm thời gian dài, chân cô bị chuột rút, một lát liền ném đá xuống, đứng lên.

Cô tại chỗ co giãn chân trong chốc lát, cúi đầu, lại nhìn nhìn mặt đất, cuối cùng mới cất bước, rời đi.

Chờ cô đi ra rất xa rất xa, Hạ Quý Thần mới xuất hiện ở chỗ cô vừa mới ngồi.

Lúc này, sắc trời đã tối, con đường xung quanh hồ ánh đèn đã sáng lên, trên mặt hồ ngập trong sắc vàng, phong cảnh xung quanh sáng tối âm trầm.

Hạ Quý Thần nương một bên đèn đường mờ nhạt, phân biệt ra dấu vết đã được cô dùng đá trắng vẽ trên mặt đất.” Dur Quang Mãn Mãn đều là anh!”

Bây chữ vô cùng đơn giản, Hạ Quý Thần một chữ một chữ nhìn vài lần, dưới đáy lòng mới đem những lời này nói liền.

Hần không biết trong đáy lòng đem những lời này lặp đi lặp lại mặc niệm bao nhiêu lần, cuối cùng chỉ hóa thành bốn chữ, quanh quẩn ở trong lòng, kéo dài không dứt.

“Dur Quang”, “Mãn Mãn”, “Mãn Mãn”, “Dur Quang”.....

Một trận gió đêm thổi tới, mang theo cái lạnh đến thấu xương đầu mùa đông. Hạ Quý Thần như bưng tỉnh, đứng ở tại chỗ, ánh mắt mịt mờ nhìn xa xa.

Hần hơi rũ mi, che lấp đôi mắt đầy bi thương và mất mát, mới chuyển người, nhìn khắp nơi, bắt đầu đi tìm Quý Úc.

Chung quanh đã không có bóng dáng cô tồn tại, hần theo hướng cô vừa mới rời đi, hốt hoảng nhanh chóng bước theo thật xa, sau đó xuyên qua cửa kính pha lê của một quán bar tên là “Phi ngư”, hần nhìn thấy cô lẳng lặng ngồi dựa trên cửa sổ, nghiêng đầu, ra hiệu cho người phục vụ rót chút rượu.

Hạ Quý Thần đứng ở bên đường, nhìn Quý Úc nhìn một lúc lâu, nâng bước chân, cũng vào quán bar này.

Quán bar không bật đèn, trừ bỏ nơi đang đứng, bên ngoài trên mặt đất có ánh đèn sáng hắt vào, chỉ còn lại có mỗi ngọn nến đang cháy trên bàn.

Ánh nến lúc sáng lúc tối, khuôn mặt mỗi người mơ mơ hồ hồ, Hạ Quý Thần hướng về phía người phục vụ đang chào đón làm một động tác suyệt nhẹ ra

hiệu, chọn vị trí phía sau Quý Úc, lưng tựa vào ghế sau lưng cô ngồi xuống, sau đó cầm menu trên bàn rượu, chọn một ly trà xanh. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Tôi Hoài Niệm Là Thời Niên Thiếu Của Chúng Ta (3)

Editor: Jenni.

Beta: Stuki^{oo}

Sắc trời còn sớm, quán bar không đông cho lắm, trừ bỏ một chàng trai ôm đàn ghi-ta đang ở giữa sân khấu biểu diễn, còn những thanh âm khác đều không có.

Hạ Quý Thần cùng Quý Úc hai người như vậy lưng tựa lưng ngồi không biết bao lâu, người nam biểu diễn biến thành nữ.

Cô gái đi lên, cầm microphone, thử giọng, thanh âm uyển chuyển trền miên, sau đó liền mở miệng, hát một ca khúc đã xưa.

Khi cô hát đến “em hoài niệm chính là chuyện không nói, em hoài niệm chính là cùng nhau xây ước mơ, em hoài niệm chính là dù hay cãi nhau nhưng về sau vẫn là muốn yêu anh đến trọn đời”, Hạ Quý Thần liền quay đầu liếc bóng lưng cô.

Cô gái giống như là đang nghe hát, lại giống như là đắm chìm ở trong suy nghĩ của chính mình, ngọn nến đem hình dáng cô vốn là hoàn mỹ trở nên càng kinh diễm hơn. Từ trên thân ảnh trầm tĩnh của cô, Hạ Quý Thần mơ hồ cảm nhận được một loại hương vị hoài cổ lại man mác buồn.

Trong hồi ức cô là hoài niệm cái gì sao? Cái ký ức mà cô nhớ tới nhất là gì? Ở đâu?

Hắn thì sao?

Hạ Quý Thần suy nghĩ lập tức phiêu lãng xa xôi, hồi lâu, trong đầu hắn, mới chậm rãi hiện ra đáp án của chính hắn: “Tôi hoài niệm chính là thời niên thiếu của chúng ta.”

Hắn hoài niệm chính là, hắn cùng cô, còn có thời niên thiếu cùng nhau.

Một đoạn thời gian kia, là đoạn thời gian đẹp nhất trong đời hắn đến bây giờ.

“Em hoài niệm chính là chuyện không nói, em hoài niệm chính là cùng nhau xây ước mơ, em hoài niệm chính là.....” Cùng với ca từ uyển chuyển lại lần nữa vang lên ở bên tai, hắn đem tầm mắt từ trên người Quý Úc kéo lại, chậm rãi dừng ở trước ngọn nến trên bàn. Ánh nến tí tách, đôi mắt hắn lập loè, thời gian phảng phất trong nháy mắt nghịch lưu trở về quá khứ thực xa xôi trước kia.

Hạ Quý Thần từng có một đoạn thời gian nghịch ngợm phá phách rất dài, hắn chơi bởi không phải bởi vì vi biểu hiện chính mình “phi phạm”, cũng không phải vì chơi khốc giả soái ca, hắn chơi bởi, phá phách là bởi vì anh trai của hắn Hạ Dư Quang.

Nói là anh trai, kỳ thật Hạ Dư Quang chỉ so hắn sinh ra sớm hơn một phút.

Không sai, hắn cùng Hạ Dư Quang là sinh đôi cùng trứng, sinh giống nhau như đúc, đừng nói là người khác, ngay cả cha mẹ bọn họ, nếu không phải dựa vào màu sắc quần áo, đều rất khó phân biệt ra bọn họ ai là ai.

Đồng dạng đều là con trai Hạ gia, nhưng vận mệnh lại hoàn toàn tương phản.

Hắn từ bé thân thể khỏe mạnh, nhưng Hạ Dư Quang lại bệnh tật ốm yếu, bẩm sinh mất thanh.(Cầm bẩm sinh)

Bác sĩ có giải thích là, song bào thai ở trong quá trình nuôi dưỡng, một bên hấp thu tuyệt đại đa số dinh dưỡng khỏe mạnh, một bên khác bẩm sinh tính dinh dưỡng hấp thụ không tốt.

Bác sĩ còn nói, Hạ Dư Quang khả năng rất khó sống quá hai mươi tuổi.

Cho nên, thời thơ ấu, hắn là dưới ánh mặt trời, nhà trẻ cùng rất nhiều đứa trẻ cùng tuổi làm bạn cùng trường thành, mà Hạ Dư Quang lại là ở trong bệnh viện, trong nhà còn có gia đình thầy giáo dạy dỗ trưởng thành.

Nguyên nhân bởi vì thân thể Hạ Dư Quang không tốt, làm cho gia tộc Hạ gia, chỉ có thể trông cậy vào một mình hắn, cho nên người Hạ gia đối hắn hoặc nhiều hoặc ít đều có chút thiên vị. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Tôi Hoài Niệm Là Thời Niên Thiếu Của Chúng Ta (4)

Editor: Jenni.

Beta: Stuki^{oo}

Tuổi nhỏ không hiểu chuyện, không cảm thấy có cái gì. Tuổi càng lúc càng lớn, vào sơ trung hần chậm rãi hiểu rõ, hần khỏe mạnh tất cả là nhờ Hạ Dur Quang.

Cho nên hần liền nghĩ, có lẽ hần không nghe lời như vậy, không ưu tú như vậy, cha mẹ liền sẽ ít nhiều thích Hạ Dur Quang thêm một chút.

Cũng là từ lúc ấy, hần trốn học, học đánh nhau, học hút thuốc uống rượu, học kéo bè kết phái, học đêm không về ngủ. Đại khái là năm sơ trung là thời kỳ “nhiệt huyết” nhất của hần. Hạ Quý Thần dùng thời gian không đến hai tháng, thu phục hết đám lưu manh, xử lý lão đại tiền nhiệm 3 năm trước đó, thành lão đại mới của trường.

Khi đó học sinh trong trường học khi thấy hần đi qua, kẻ nhát gan khi nhìn thấy vội trốn xa xa, ngay cả thờ cũng không dám thờ mạnh, gan lớn hơn một chút, sau khi hần đi qua, sẽ lặng lẽ nghị luận câu “Đây là lão đại chúng ta”, hoặc là câu “Nghe nói đây là lão đại của trường học chúng ta, ngày hôm qua đi bị người xô ngã, kết quả bản thân hần đánh năm người, đem đối phương toàn hạ gục.”

Lúc ấy, trong trường học rất nhiều người nhìn thấy hần, đều sẽ khách khách khí khí nhường đường cho hần, sau đó gọi hần là “Thần ca”.

Bởi vì tướng mạo hần quá mức xuất chúng, trừ bỏ hần có những cái tin tức bên ngoài “Huy hoàng nhiệt huyết”, ngoài tin hần phá phách, chơi bời, còn có nhiều tin tức tình cảm phong lưu.

“Cậu biết không? Lão đại trường chúng ta lại đổi bạn gái.”

“Tôi vừa mới ở nhà ăn nhìn thấy lão đại cùng hoa khôi ăn cơm.”

“Nghe nói hoa khôi giảng đường trường cách vách hôm nay tới trường học chúng ta tìm lão đại rồi.”

Kỳ thật, những nữ sinh trong tin đồn, đừng nói đó là bạn gái hần, ngay cả quan hệ bạn bè đều không phải, nhiều nhất chính là nói một vài câu với hần, đã gặp mặt hần thì lập tức có tin nóng.

Lúc ấy, ba chữ “Hạ Quý Thần” này, thật là như sấm bên tai, ở Tô thành người lớn bé đều biết.

Lúc ấy, hần có rất nhiều truyền kỳ trong khu dân cư, đại gia ngầm cùng hần làm quen, cùng hần nói chuyện vì hư vinh, trừ bỏ hai cái xưng hô “Thần ca” cùng “Trung học lão đại”, hần còn có thêm biệt danh “Tô thành Hạ thiếu” cùng với “Tô thành sát thủ thiếu nữ”.

Lúc ấy, mọi người nhắc tới hần, đều sẽ suy đoán một câu, cao trung lão đại Thần ca Hạ Quý Thần, rốt cuộc sẽ thua trong tay dạng nữ nhân như thế nào?

Loại suy đoán này, cũng truyền tới trong tai hần. Khi ấy, hần khịt mũi coi thường cười lạnh, đáy lòng nghĩ khinh thường, vui đùa cái gì vậy? Nữ nhân có thể làm hần chú ý, phỏng chừng còn chưa có sinh ra đâu!

Đại khái là hần quá kiêu ngạo, kiêu ngạo đến nỗi ông trời nhìn không vừa mắt, vì thế ở nửa đầu học kỳ tháng ba, ông trời đem cô đưa đến trước mặt hần.

Đó là lúc giảng bài, hần dựa trên lan can sân thể dục, ở trước ánh mắt tò mò của vô số nữ sinh đi ngang qua, ngậm điếu thuốc, nhàn nhã nhả khói.

Hút đến khi thoải mái nhất, phía sau hần truyền đến cuộc nói chuyện của mấy nữ sinh.

“Hỏi mấy cậu nè, nếu vào buổi tối, một mình các cậu ra cửa, bị hai cái tên côn đồ ngăn cản, bọn họ muốn cướp sắc, các cậu sẽ làm sao?”

“Bảo nguy!”

“Kêu cứu mạng!”

“Chạy”.

Cô gái cuối cùng trả lời, thanh âm nghe hay nhất, giọng nói mềm mại nhỏ nhẹ: “Các cậu cho hần cái *****”

Vừa lúc điều thuốc đưa đến trong miệng, hần đột nhiên bị sặc, khom người kịch liệt ho khan, thuận theo âm thanh xoay người, quét thấy một bóng dáng thanh mảnh của một người con gái. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Tôi Hoài Niệm Là Thời Niên Thiếu Của Chúng Ta (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần còn chưa kịp xem xét cẩn thận thì Mập mạp bị hần phái đi mua nước, đầu đầy mồ hôi đã trở lại, chặn mất tầm mắt của hần: “Anh Thần, coca của anh!”

Mập mạp vừa lúc che đầy tầm mắt của Hạ Quý Thần, hần nhăn mày khó chịu, nâng tay lên đẩy Mập mạp ra nhưng bóng dáng kia đã sớm trà trộn vào trong đám học sinh khiến hần không thấy được nữa.

Mập mạp đại khái là đã nhận ra Hạ Quý Thần đang khó chịu nên ra sức giúp hần khui nắp lon, vừa thờ hỏn hển vừa mở miệng lấy lòng: “Anh Thần, em đã khui nắp ra luôn rồi”.

Không tìm được người, đáy lòng của Hạ Quý Thần khó tránh khỏi có chút bức bối, hần liền đạp một bên chân của Mập mạp, tức giận trả lời lại: “Coca cái đầu cậu!”.

Sau đó liền hung hăng lấy đầu ngón tay bóp tắt điều thuốc, đem điều thuốc vứt vào thùng rác cách đó không xa rồi chạy về phía khu dạy học.

Sự tình lần đó chung quy cũng chỉ giống như một mảnh lá rụng, nhẹ nhàng rơi xuống mặt hồ yên ả tạo nên từng vòng gợn sóng, cũng không có gì gọi là kích thích lớn nên cũng rất nhanh liền rơi vào quên lãng.

Thẳng đến nửa tháng sau, Hạ Quý Thần cùng một đám “Hò bằng cầu hữu” tụ tập ở trường học phụ cận ăn chơi thâu đêm.

*Hò bằng cầu hữu: Bạn bè mà không phải bạn bè, bạn xấu.

Hơn phân nửa thời gian đều ngồi chơi trò chơi nên Hạ Quý Thần có chút mệt mỏi, hần dựa lưng vào ghế nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Mập mạp ngồi bên cạnh lại lấy tay chọt chọt tay của Hạ Quý Thần: “Anh Thần, anh có muốn uống coca không?”.

Hạ Quý Thần nhẹ nhàng lắc đầu, không có mở miệng trả lời Mập mạp.

Mập mạp đá văng ghế dựa ra sau, sau đó chạy tới phía trước mua đồ.

Có lẽ do Mập mạp nhắc đến “coca” nên trong đầu của Hạ Quý Thần liền nhớ tới chuyện nửa tháng trước, ở sân thể dục của trường học hần nhìn thấy bóng dáng xinh đẹp kia.

Tim của hần bỗng nhiên có chút rối loạn khiến hần không thấy buồn ngủ nữa, hần sờ soạng gói thuốc cùng bật lửa ở trên bàn, sau đó ngậm lên miệng rồi châm lửa. Cách một tầng sương khói, hần thấy Mập mạp xách theo một đồng coca trở lại.

Mập mạp còn chưa kịp ngồi xuống đã bị Hạ Quý Thần vẫy vẫy tay: “Giúp anh tìm một người”.

Mập mạp đặc biệt ân cần hỏi: “Anh Thần, là ai vậy? Người đó trêu chọc anh sao? Cứ nhiên dám trêu chọc anh Thần, em giúp anh đi ‘làm’ hần!”

“Làm cái đầu cậu! Cậu dám ‘làm’ cô ấy, tôi liền ‘làm’ chết cậu!” Hạ Quý Thần tà ác liếc Mập mạp một cái, hung tợn đáp lại, sau đó liền phun ra một làn khói thuốc, cho Mập mạp đáp án: “Là một cô gái”.

“Con gái?” Mập mạp đầy mắt sáng ngời: “Là chị dâu sao?”

Hạ Quý Thần không để ý tới Mập mạp nhiều chuyện, trực tiếp sáng khoái hạ lệnh: “Tôi mặc kệ cậu dùng cách gì, cho dù phải đào ba tấc đất cậu cũng phải tìm được cô ấy cho tôi!”.

Mập mạp khó xử: “Anh Thần, anh chỉ nói hai chữ ‘con gái’ cho em biết đã bắt em đi tìm người thì em biết đi đâu để tìm người đây? Dù sao anh cũng

nên cho em chút gợi ý đi”. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Tôi Hoài Niệm Là Thời Niên Thiếu Của Chúng Ta (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Tôi mà có gợi ý thì tôi còn cần cậu tìm sao?” Hạ Quý Thần một bên nói thầm ở trong lòng, một bên vẫn cho Mập mạp vài gợi ý: “Cùng trường, giọng nói ngọt ngào, đáng đáp đẹp ...”

Mập mạp đợi hồi lâu cũng không thấy Hạ Quý Thần nói tiếp, liền mở miệng: “Hết rồi?”

“Hết rồi”.

“Dù sao cũng phải cho em biết tên chứ?”.

Bảo cậu đi tìm thì cậu đi tìm đi, làm sao lại nói nhiều như vậy chứ.

Hạ Quý Thần vừa định mở miệng mắng thì khước mắt lại liếc trúng một đồng coca đang được Mập mạp ôm vào trong lòng, động tác cẩn điều thuốc của hắn liền dừng lại khiến tàn thuốc rào rạt rơi xuống. Sau đó hắn liền mở miệng, ngữ khí có chút hàm hồ nói: “Gọi cô ấy là “coca của anh” đi”.

“Coca của anh? Đây là cái quái ...” Mập mạp còn chưa có nói tới chữ “quy” đã bị ánh mắt lạnh băng của Hạ Quý Thần quét tới, hắn vội vàng ngậm miệng lại, ra sức gật đầu rồi mở miệng cam đoan: “Anh Thần yên tâm, chuyện này anh cứ giao cho em, em nhất định sẽ giúp anh tìm được chị dâu!”.

Mập mạp thật sự bắt đầu giúp Hạ Quý Thần tìm kiếm “coca của anh”, không những tích cực tìm kiếm mà tìm kiếm rất chi là phô trương.

Diễn đàn của trường cao trung ở Tô thành, bảng thông báo trong trường học, các đoạn đường để đi đến trường học, trong một đêm đều xuất hiện tin tức “Tìm kiếm coca của anh”, nội dung rất đơn giản: “Tìm kiếm một vị mỹ nữ, tên là “coca của anh”, là một học sinh trung học, giọng nói ngọt ngào, đáng đáp đẹp”.

Không chỉ có thế, Mập mạp còn bảo đám người “Hồ bằng hữu cầu” chia làm mấy nhóm, mỗi nhóm phụ trách một phòng học, dựa theo điều kiện được đưa ra đi tìm “coca của anh”.

Mỗi ngày, nhóm người Mập mạp đều đưa con gái đến trước mặt của Hạ Quý Thần, không phải năm mươi người thì cũng là một trăm người.

Sự kiện lần này, đừng nói là một trường trung học mà tất cả trường học ở Tô thành đều biết Hạ Quý Thần đang tìm một cô gái có tên “coca của anh”.

Sự kiện lần này, ba chữ “coca của anh” gần như trở thành truyền kỳ, ai ai cũng đều bàn tán chuyện “Anh Thần” động tâm, nhớ nhung cô gái có tên “coca của anh”.

Cuối cùng, sự kiện “coca của anh” còn kinh động đến cả lãnh đạo của trường, khiến Hạ Quý Thần bị kêu lên phòng giáo vụ nghe giáo huấn suốt một buổi sáng, sau đó còn bị phạt quét dọn nhà vệ sinh công cộng một tháng cùng đám người Mập mạp.

Dù phải trả giá “trầm trọng” cùng “bi thảm” như thế nhưng Hạ Quý Thần vẫn như cũ không thể tìm được “coca của anh”.

Mãi cho đến khi Hạ Quý Thần cùng đám người quét dọn WC ước chừng được hai mươi tám ngày thì hắn rốt cuộc mới gặp được “coca của anh”.

Hôm đó là lúc tan học buổi tối, trong tay của hắn cầm một cái giẻ lau nhà, người dựa vào cửa sổ của WC nhìn đám người Mập mạp đang “vất vả” cọ bồn cầu.

Nhìn một lúc liền thấy quá nhàm chán, Hạ Quý Thần chuẩn bị đi xuống lầu mua cho mình lon coca, kết quả vừa lơ đãng quay đầu liếc mắt ra ngoài cửa sổ một cái liền nhìn thấy bóng dáng quen thuộc mà hắn tìm kiếm suốt một tháng nay ở dưới lầu.

Hắn theo bản năng liền vứt đi giẻ lau nhà đang cầm trong tay, không để ý đám người Mập mạp đang kêu mà nhanh chân chạy về phía cầu thang. Đăng bởi: admin

Chương 77: Tôi Hoài Niệm Là Thời Niên Thiếu Của Chúng Ta (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lúc đó là giờ tan học nên có rất nhiều học sinh đang xuống lầu, nhiều lần bị chặn đường khiến tâm tình của Hạ Quý Thần khó chịu, hần liền rống lên: “Đều dẹp qua một bên hết cho tôi!”

Sau đó gần như là tất cả mọi người trên cầu thang, từ lầu bốn cho tới tầng trệt, trong nháy mắt đều dẹp qua hết một bên.

Nhưng cho dù như thế, hần vẫn bỏ lỡ cô.

Chờ đến khi hần lao ra khỏi khu dạy học, đi vào chỗ “coca của anh” vừa mới xuất hiện thì cô cũng đã không còn đứng ở đó nữa.

Hạ Quý Thần đứng ở chỗ cô vừa đứng, tâm tình bỗng nhiên trùng xuống.

Hần cảm nhận được, khi hần thấy cô, ngay cả người vô tâm không tim không phổi như hần cũng đều xuất hiện cảm giác khác lạ, cho dù là lần đầu hay lần thứ hai.

Hần sững sốt một hồi lâu, thẳng đến khi phía sau truyền đến âm thanh “Anh Thần” thì hần mới quay đầu nhìn lại, là đám người Mập mập vốn nên quét dọn WC lại đang cầm giẻ lau cùng cây chổi hùng hùng hổ hổ chạy xuống: “Anh Thần, muốn đánh ai sao?”

Đánh cái đầu cậu chứ đánh... Tâm tình của Hạ Quý Thần không được tốt, đáy lòng chỉ thầm trả lời lại một câu, cũng không có hề răng nói lời nào, xua xua tay ý bảo đám người bọn họ nên làm gì thì làm đi.

Chờ đến khi đám người giải tán, hần đứng ở đó một lúc lâu rồi mới quay lại trên lầu.

Thẳng đến khi trời gần tối, đám người Mập mập mới quét dọn xong, mỗi người cầm lấy cặp sách của mình, xếp thành một đoàn dài, từ trường học đi đến quán mì đối diện ăn mì sợi.

Thời điểm Hạ Quý Thần tính tiền, Mập mập ở bên cạnh nói: “Tự tập đánh một trận đi”.

Hạ Quý Thần cắn điều thuốc, không có trả lời, đợi đến khi chủ quán thối lại tiền lẻ hần mới mở miệng: “Các cậu đi đi, anh không đi”.

Mập mập hỏi: “Anh Thần, vậy anh đi đâu?”

Hạ Quý Thần vác cặp sách, đưa lưng về phía đám người, đi được một đoạn hần mới phun ra hai chữ: “Về nhà”.

Phải biết rằng lão đại của bọn họ “Đêm sẽ không về nhà”, hôm nay là làm sao vậy? Lão đại cư nhiên lại về nhà?

Đám người quay mặt nhìn nhau, ai cũng đều nghĩ rằng mình vừa nghe nhầm.

Hạ Quý Thần về đến nhà thì sắc trời đã hoàn toàn đen.

Có thể là cha hần trở về trễ nên bây giờ trong nhà mới bắt đầu dùng bữa tối, lúc mở cửa cho hần, tiểu bảo mẫu vừa cầm cặp sách vừa mở miệng: “Nhị thiếu gia, cậu qua ăn bữa tối sao?”

Hần không có tâm trạng nói chuyện nên không muốn mở miệng, chỉ dùng giọng mũi “ừ” một tiếng. Sau đó hần đổi dép lê, đang chuẩn bị lên lầu, kết quả chưa đi được hai bước đã bị mẹ hần kêu lại: “A Thần, lại đây”.

Hần bực bội, đứng tại chỗ phòng mang trọn má một lúc rồi mới cà lơ phát phơ quay đầu đi về phía nhà ăn.

Hần không kiên nhẫn, vừa định hỏi câu “Làm gì?” thì tầm mắt đã bị cô gái ngồi bên cạnh Hạ Dư Quang hấp dẫn, sau đó trong đầu hần liền thoáng qua câu ngạn ngữ: “Đi mòn gót giày tìm chẳng thấy, đến khi thấy được chẳng tốn công”.

Hần tâm tâm niệm niệm, giống trống khua chiêng tìm kiếm cô gái này suốt nhiều tháng trời, vậy mà cô cư nhiên lại đang sống sò sò ngồi ở phòng ăn của nhà hần, an tĩnh mà đẹp mắt dùng bữa tối?!

Thời khắc đó, dưới đáy lòng của Hạ Quý Thần trôi qua vô số câu chữ thô tục. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Tôi Hoài Niệm Là Thời Niên Thiếu Của Chúng Ta (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đêm đó hắn biết được “coca của anh” mà hắn tìm kiếm lâu nay tên là Quý Úc, cô là cháu gái của Lạc gia – hàng xóm của nhà hắn, là con gái bạn tốt của mẹ hắn.

Đêm đó hắn bị cha mẹ răn dạy suốt nửa giờ đồng hồ trước mặt của cô nhưng hắn lại không giống như trước đây chưa đến một phút đồng hồ liền xoay người rời đi.

Đêm đó tâm tình của hắn phá lệ thực tốt, hắn tắm rửa xong, nằm ở trên giường lăn qua lăn lại, làm thế nào cũng không thể đi vào giấc ngủ ngay được.

Đêm đó hắn ôm chăn cười ngây ngô vô số lần, trong miệng không ngừng nhẩm tên của cô, Quý Úc, Quý Úc, Quý Úc. Thì ra tên cô là Quý Úc, hắn là Hạ Quý Thần, Quý Úc, Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần, Quý Úc, lúc hắn nhắm đi nhắm lại tên của cô và hắn ở trong lòng không biết bao nhiêu lần, hắn bỗng nhiên lại nghĩ tới một câu nói thật đẹp: Tên của anh có họ của em.

Bởi vì hai nhà có quan hệ qua lại, nên Hạ Quý Thần rất nhanh liền biết Quý Úc học lớp nào.

Hắn là phòng học số 9, còn cô là phòng học số 1.

Hắn xưa giờ chưa từng đi qua cửa của phòng học số 1 bao giờ, giờ lại bắt đầu thường xuyên đi ngang qua cửa sổ của phòng học số 1.

Hắn xưa nay đều rất rất lâu mới về nhà, bây giờ lại bắt đầu mỗi ngày đều về nhà đúng giờ.

Hắn qua từng ngày biết được, cô tới Tô thành đã được hơn một năm, vì thế quen biết với Hạ Dư Quang cũng đã hơn một năm. Bởi vì hắn phản nghịch nên đêm không có về nhà, do đó hắn đã bỏ lỡ thời gian hơn một năm để có thể quen biết với cô.

Muộn chính là muộn, thời gian một năm kia hắn như thế nào cũng đuổi không có kịp, tỷ như: Cô kêu Hạ Dư Quang là “Anh Dư Quang”, còn kêu hắn là “Bạn học Hạ”.

Hạ Dư Quang bị mất âm thanh nên không thể nói chuyện, nhưng mỗi lần cô tới nhà hắn, tuyệt đại đa số vẫn là thích cùng Hạ Dư Quang nói chuyện phiếm. Hắn trên mặt giả vờ như không để ý, thỉnh thoảng nhìn lại nhưng vừa mới xoay người đi, lại như kẻ gian trốn ở một góc, mắt không chớp nghe trộm cô nói chuyện.

Sau này hắn lại biết, Hạ Dư Quang kêu cô không phải Quý Úc, mà là kêu “Mẫn Mẫn”.

Nhưng lúc ấy hắn lại có rất nhiều tự tin, hắn cảm thấy mấy điều như vậy không có gì to tát cả, một ngày nào đó cô cũng sẽ thấy hắn quen thuộc giống như Hạ Dư Quang.

“Mẫn Mẫn” là biệt danh Hạ Dư Quang gọi cô, hắn cũng có biệt danh đặt cho cô, là “coca của anh” nha!.

Cho nên, một ngày kia lúc hắn vô tình nhìn thấy Hạ Dư Quang viết trên quyển vở dòng chữ “Dư Quang, Mẫn Mẫn là của anh” cũng không cảm thấy có gì lạ, không phải chỉ là một câu bao gồm cả “Dư Quang” và “Mẫn Mẫn” thôi sao? Cái này thì hắn cũng có, câu nói kia còn không phải là: Tên của anh có họ của em.

.....

Lưng ghế dựa bị người nào đó hung hăng đụng phải một chút khiến Hạ Quý Thần bị đánh thức khỏi hồi ức.

Có thể là do đắm chìm trong hồi ức quá lâu nên tinh thần của Hạ Quý Thần vẫn còn chút hốt hoảng, một lát sau hắn mới phản ứng lại là vì sao hắn lại ở chỗ này. Sau đó hắn liền quay đầu, thấy Quý Úc đã uống say như chết, cả người đang lao đảo đi ra khỏi quán bar.

Cô không có tính tiền nên bị phục vụ ngăn cản, cô thật sự uống rất nhiều, hai mắt mê ly nhìn người phục vụ, hoàn toàn không rõ người phục vụ đang nói cái gì.

Hạ Quý Thần vội vàng đứng dậy, đi lên phía trước vươn tay đỡ lấy người của Quý Úc.

Thanh toán xong cho người phục vụ, Hạ Quý Thần liền mang Quý Úc rời khỏi quán bar.

Quý Úc không có tự mình đi được nên Hạ Quý Thần đành phải khom người xuống công cô lên, sau đó đi về chỗ đậu xe của chính mình.

Vừa mới đi được một đoạn, Quý Úc đang say đến rồi tỉnh rồi mù mà nằm ở trên lưng của Hạ Quý Thần, đột nhiên ghé vào tai của hắn mở miệng: “Tôi không muốn kết hôn, nhưng tôi lại chỉ có thể lựa chọn kết hôn ...” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Tôi Hoài Niệm Là Thời Niên Thiếu Của Chúng Ta (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Tôi không muốn kết hôn, nhưng tôi lại chỉ có thể lựa chọn kết hôn

Hạ Quý Thần bỗng nhiên nhớ tới buổi trưa, cô cùng Thiên Ca nói những lời kia: “Thiên Ca, cô sai rồi, phá thế cục này của cô rất đơn giản, chỉ cần tôi kết hôn ...”

Bước chân của Hạ Quý Thần bỗng nhiên ngừng lại.

Cô vì muốn phá thế cục của Thiên Ca mà thật sự chuẩn bị kết hôn sao?

“Tôi thật sự không có muốn kết hôn ...”. Cô gái thần trí không tinh táo, một lát sau mồm miệng cũng không rõ lại đã mở miệng.

Hạ Quý Thần hoàn hồn, sắc mặt bình tĩnh, một lần nữa nhấc chân lên, bước chân thực ổn định tiếp tục đi về phía bãi đỗ xe.

“Không muốn kết hôn, không muốn kết hôn ...” Cô gái lại một lần nữa lặp lại bốn chữ này, giọng điệu càng ngày càng chắc chắn: “.....Một chút cũng không muốn kết hôn”.

Bỗng nhiên một trận gió đêm thổi tới khiến thân thể người con gái đang nằm dài trên lưng của Hạ Quý Thần run lập cập. Âm thanh lẩm bẩm trong miệng trở nên có chút rời rạc nhưng Hạ Quý Thần vẫn nghe được rõ ràng câu nói kế tiếp của cô: “.....Có một người tôi muốn gả, rất nhiều năm trước, rất nhiều năm trước, đã có”.

Bước chân của Hạ Quý Thần dừng lại một chút, giây tiếp theo hắn vẫn không lên tiếng mà tiếp tục công Quý Úc đi về phía trước. Đến chỗ đậu xe, Hạ Quý Thần kéo cửa xe ra, cẩn thận đặt Quý Úc vào trong.

Bên trong xe thực an tĩnh, mà cô gái ngồi ở phía sau lại không ngừng lặp lại lời nói vừa nãy.

Hạ Quý Thần không chớp mắt nhìn chằm chằm con đường phía trước, sắc mặt bình tĩnh như nước.

Bên ngoài xe đã lên đèn rực rỡ, ánh sáng nê-ông đầy màu sắc không ngừng xẹt qua gương mặt anh tuấn của Hạ Quý Thần, khiến người nhìn thấy rõ ràng hàm dưới của hắn càng ngày càng cắn chặt.

Hạ Quý Thần không giống như lần trước lúc nhìn thấy Quý Úc bị đau bụng liền mang về nhà mà trực tiếp đem cô đến khách sạn Bốn mùa cách trường học không xa.

Hạ Quý Thần tìm giấy chứng minh của Quý Úc ở trong túi xách của cô để đặt phòng, sau đó bế ngang hông Quý Úc – người đang mơ mơ màng màng sắp ngủ lên lầu.

Vào đến phòng của khách sạn, Hạ Quý Thần nhẹ nhàng đặt Quý Úc lên giường, kéo chăn đắp lên cho cô.

Hắn an tĩnh đứng ở mép giường thật lâu, thẳng đến khi cô gái trên giường hô hấp đều đều, hoàn toàn lâm vào ngủ say, hắn mới tắt đèn rồi rón ra rón rén rời đi.

Lúc Hạ Quý Thần đi ra từ khách sạn Bốn mùa thì trời cũng đã gần rạng sáng. Hắn đứng ở nơi không có một bóng người, châm một điếu thuốc. Cách

một tầng khói thuốc, hần nhìn ánh đèn mờ nhạt trên đường cái bỗng nhiên lại nhớ tới bốn năm trước, sau khi hần cùng cô trải qua một đêm kia, hần cũng đứng ở trên đường cái như thế này, cùng giờ khắc này cực kỳ giống nhau.

Chỉ là khi đó, bên tai của hần vang lên thanh âm khi cô nằm dưới người của hần, cô trầm thấp mà ôn nhu nói ra một câu khiến hần đau tận tâm can. Còn lúc này, hần lại nhớ lại câu nói kia của cô: “Tôi không muốn kết hôn, nhưng lại chỉ có thể lựa chọn kết hôn...”

Hạ Quý Thần giống như là hóa đá, vẫn đứng thẳng không nhúc nhích, mãi đến khi thuốc cháy hết, lửa nóng chạm đến đầu ngón tay thì hần mới hoàn hồn mà dập tắt thuốc. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Tôi Hoài Niệm Là Thời Niên Thiếu Của Chúng Ta (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đem tàn thuốc ném vào thùng rác, Hạ Quý Thần đứng tại chỗ một lát rồi mới mở cửa, bước lên xe.

Hạ Quý Thần thuần thục điều khiển xe đi về hướng tiểu khu mà hần ở, thời điểm chạy được một nửa đường, chiếc xe bỗng nhiên dừng lại ở ven đường. Hần lấy di động ra, mở bảng chỉ dẫn ra rồi gõ vào hai chữ “Tô thành”, sau khi định hình được lộ trình, hần lại dẫm chân ga một lần nữa, tại giao lộ xoay một vòng, hướng về phía đường cao tốc đi qua.

Hạ Quý Thần đi từ lúc trời tối đến tận hừng đông, thẳng đến 9 giờ sáng hần mới tới trạm thu phí của đường cao tốc ở Tô thành.

Nộp xong phí, Hạ Quý Thần đóng lại bảng chỉ dẫn trên điện thoại, hướng về phía con đường quen thuộc mà hần hay đi, đi vào trong Tô thành.

Hạ Quý Thần về Hạ gia, trong nhà không có ai biết là hần về, ngoại trừ bảo mẫu thì không còn ai ở nhà.

Di quán gia nhìn thấy Hạ Quý Thần thì rất kinh hi, vây quanh hần không ngừng mà quan tâm ra tiếng: “Nhị thiếu gia, cậu như thế nào lại bỗng nhiên trở về? Cậu có đói bụng không, hiện tại có muốn ăn cái gì không, nếu không thì tôi liền gọi điện cho ông chủ cùng phu nhân báo tin cho họ biết là cậu đã trở về, nếu họ biết nhất định rất cao hứng...”

Vừa nói di bảo mẫu vừa cầm lấy máy bàn ở trong phòng khách, cô còn chưa có kịp ấn phím thì Hạ Quý Thần đã lên tiếng: “Không cần, lát nữa tôi còn có chuyện khác, sẽ đi ra ngoài một chuyến”.

Dừng một chút, Hạ Quý Thần lại nói: “Cô cứ làm chuyện của cô đi, không cần để ý đến tôi”.

Di lên tiếng: “Vâng”.

Trở lại phòng ngủ, Hạ Quý Thần liền đi tắm trước tiên, sau đó nằm ở trên giường, vừa chọn mất một lát mà lúc tỉnh lại đã là bốn giờ chiều. Hạ Quý Thần tìm một bộ quần áo từ trên xuống dưới đều là màu đen ở trong phòng thay đồ, sau đó cầm lấy chìa khóa xe cùng ví tiền liền đi ra ngoài.

Từ tiểu khu đi ra, Hạ Quý Thần đi đến cửa hàng bán hoa phụ cận, chọn lựa kĩ lưỡng một bó hoa tươi, sau khi thanh toán xong lại đi đến siêu thị cách vách mua mấy chai bia. Mua xong, hần đem tất cả để vào trong một cái hộp ở phía sau xe, một lần nữa điều khiển xe đi về hướng ngoại ô.

Chạy xe ước chừng bốn mươi phút đồng hồ, Hạ Quý Thần mới rẽ vào mộ viên tư nhân của Hạ gia.

Người trông coi dĩ nhiên là biết Hạ Quý Thần, sau khi xuyên qua cửa kính nhìn xuống chỗ người điều khiển xe, nhìn thấy Hạ Quý Thần liền vội vàng mở cửa, cùng Hạ Quý Thần chào hỏi: “Nhị thiếu gia, cậu đã tới”.

Hạ Quý Thần hơi hơi gật đầu, chậm rãi tiến vào mộ viên, đỗ xe xong xuôi liền mở cái hộp ở sau xe ra, xách hoa tươi cùng bia hướng về chỗ sâu trong mộ viên đi đến.

Đi bộ tầm mười phút, Hạ Quý Thần dừng lại trước một bia mộ, hần đứng ở chỗ con đường nhỏ một lúc lâu rồi mới đi qua.

Lúc này mặt trời đã ngã về tây nên ánh sáng có màu hồng, khiến xung quanh bia mộ được bao phủ bởi một tầng vàng sáng màu hồng nhạt.

Hạ Quý Thần đứng yên ở trước bia mộ một lúc lâu rồi mới ngồi xổm xuống, hẩn đem hoa tươi đặt ở trước mộ sau đó chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía ảnh chụp màu trắng đen ở trên bia mộ.

Người trong ảnh mặc một chiếc áo sơ mi trắng, mặt mỉm cười đôn hậu.

Ngũ quan cùng hình dáng của người trên bia mộ kia giống Hạ Quý Thần như đúc, không sai một chút nào.

Hạ Quý Thần tựa như đang nhìn gương mặt phản chiếu trong gương của chính mình, hẩn nhìn chăm chăm ảnh chụp trắng đen kia thật lâu, sau đó mới chậm rãi nâng tay lên chạm vào trên bia mộ kia.

Ngón tay của Hạ Quý Thần động đậy, ba chữ “Hạ Dư Quang” cũng đập vào mắt hẩn. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Anh Đạo Gần Đây Có Tốt Không? Chúng Ta Đều Đã Từng Nói Dối (1)

Editor: Hồng Phan–Virgo

Beta: Stuki ^^

Cho dù anh trai Hạ Dư Quang đã mất được ba năm rồi nhưng mỗi khi đứng trước bia mộ của anh ấy, đáy lòng Hạ Quý Thần vẫn nổi lên một nỗi đau thương không nói thành lời.

Sau một lúc lâu Hạ Quý Thần mới ổn định lại tâm tình, bàn tay vuốt ve chữ “Quang” trên bia mộ, giọng nói trầm thấp mờ mờ: “Anh, em tới thăm anh”.

Hạ Quý Thần biết sẽ không có người trả lời lại hẩn, nhưng vẫn cố gắng chờ đợi trong giây lát rồi mới tiếp tục nói: “Anh đạo gần đây có tốt không? Chúng ta đều đã từng nói dối ...”.

Hạ Quý Thần nhìn di ảnh Hạ Dư Quang, hẩn biết rằng cũng giống như lúc này sẽ không có ai đáp lời hẩn. Hạ Quý Thần rử mắt, nuốt một ngụm nước bọt ở trong miệng, sau đó rút ngón tay đang đặt ở trên bia mộ về, xoay người ngồi xổm xuống đất, đầu dựa vào bia mộ, mắt nhắm hoàng hôn trước mặt. Hẩn đốt một điếu thuốc ngửi mùi vị của thuốc lá, xong lại chậm rãi mở miệng: “...Em đạo này khá tốt, em không có nói dối, thật sự khá tốt. Cô ấy đã tỉnh, cũng coi như là tốt ... Còn anh, anh thì sao?”.

Đáp lại Hạ Quý Thần là một mảnh yên tĩnh.

Thẳng đến khi có một trận gió thổi qua, xung quanh cây cối xào xạc, Hạ Quý Thần mới lại làm bầm lâu bầu nói: “Anh, em có thể hỏi anh một vấn đề không? Anh có hay không rất muốn cùng một ai đó bắt đầu quen biết lại từ đầu?”.

Hạ Quý Thần ngừng lại tầm ba giây đồng hồ mới nhẹ nhàng chớp mắt, trên người hẩn tràn đầy sự bi thương, ngay cả âm thanh từ trong miệng hẩn truyền ra cũng trở nên có chút bi thương: “Anh, em có ...”

Chỉ nói xong có ba chữ, Hạ Quý Thần liền không có nói nữa nhưng hẩn biết rất rõ ràng tận sâu trong đáy lòng hẩn đang kêu gào: Em thật sự rất muốn cùng cô ấy quen biết một lần nữa, từ lúc bắt đầu biết tên của cô ấy; em thật sự rất muốn cùng cô ấy quen biết một lần nữa, từ lúc cô ấy lần đầu tiên xuất hiện ở nhà chúng ta.

Thẳng tới bốn năm trước Hạ Quý Thần mới hiểu được, mặc kệ hẩn có bao nhiêu tự tin tình cảm của Quý Úc dành cho hẩn sẽ giống như Hạ Dư Quang, nhưng hiện thực chung quy vẫn là hiện thực, hẩn tự tin thế nào cũng không có tác dụng gì.

Hạ Quý Thần một lần nữa yên lặng, chậm rãi nhắm mắt lại, trong không khí tràn ngập mùi thuốc lá đem suy nghĩ về năm đó cùng hồi ức đẹp đẽ bị Quý Úc nhấc tâm đánh gãy ở quán bar tối hôm qua kéo trở lại.

.....

Hạ Quý Thần cùng Quý Úc quen biết không được bao lâu liền đến kì thi cao trung.

Quý Úc thành tích rất tốt, dễ dàng đậu vào ban nâng cao của một trường cao trung ở Tô thành. Bài kiểm tra có 5 phần, hẩn bỏ trống hết 4 phần, một phần còn lại viết được vón vẹn 20 chữ; bởi vì Hạ gia quyên tặng cho trường học 160 chiếc máy tính nên Hạ Quý Thần mới miễn miễn cưỡng cưỡng mà vào được trường cao trung ở Tô thành, bất quá không phải ban nâng cao mà là ban cơ bản.

Lên cao trung, hẳn ngoài việc học vẫn không có, hay điều vô dương oai giống hồi học sơ trung thì còn nhiều thêm một chuyện là: Bệnh vực người mình.

Cái sự kiện này bắt đầu từ lúc tháng thứ hai học ở cao trung.

Hôm đó là thứ tư, giữa trưa tan học Quý Úc không có về nhà liền cùng mấy nữ sinh ở lại rủ nhau đi ăn cơm trưa ở quán Vui Vẻ bên cạnh trường học.

Trùng hợp ngày đó Hạ Quý Thần cùng Mập Mập hẹn một đám người cùng nhau chơi game, cũng ở quán Vui Vẻ bên cạnh trường học.

Bất quá lúc đó Quý Úc ở lầu một còn Hạ Quý Thần lại ở lầu hai.

Lúc chiến đội đánh được một nửa, Hạ Quý Thần muốn đi vệ sinh nhưng WC ở lầu hai lại kín chỗ nên hắn liền xuống lầu một, nghĩ có thể thuận đường mua thêm hộp cơm.

Nhận tiền từ quầy thu ngân trước mặt rồi rời đi, Hạ Quý Thần lơ đãng nhìn xung quanh vô tình lại nhìn thấy Quý Úc đang ngồi dựa vào cửa sổ.

Hắn theo bản năng ngừng bước chân, ngoảnh đầu mà nhìn lại.

P/s: “Anh, em có thể hỏi anh một vấn đề không? Anh có hay không rất muốn cùng một ai đó bắt đầu quen biết lại từ đầu?”. Mấy chương sau sẽ giải đáp nghi hoặc, cho mọi người biết nữ chủ đến tốt cùng là thích ai nha? Mọi người biết nữ chủ là ai không nào? Biết nữ chủ thích ai chưa nè?- tác giả..

Muốn biết thì nhớ theo dõi truyện thường xuyên nha! Yêu yêu cả nhà <3 Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Anh Dạo Gần Đây Có Tốt Không? Chúng Ta Đều Đã Từng Nói Dối (2)

Editor: Hồng Phan-Virgo

Beta: Stuki ^^

Quý Úc ngồi cùng hai nữ sinh khác, vừa nói nói cười cười vừa chơi một trò chơi đang hot trên điện thoại.

Hai nữ sinh kia hẳn có ấn tượng, đều là bạn học của Quý Úc, ở trong vườn của trường hắn thường xuyên thấy các cô ở cùng nhau, trong đó có một người có chút danh tiếng, là ngôi sao nhí tên Thiên Ca.

Ánh nắng tươi đẹp xuyên qua cửa sổ chiếu vào trên khuôn mặt trắng nõn của Quý Úc cộng với việc cô đang khẽ cười lại khiến người nhìn cảm thấy đẹp kinh điển.

Bàn tay đang cầm tiền của Hạ Quý Thần buông xuống, mắt hắn không chớp nhìn chăm chăm vào khuôn mặt của Quý Úc.

Thẳng đến khi có người nhận ra hắn đi đến chỗ hắn chào một tiếng “Anh Hạ”, hắn mới đưa tầm mắt thu trở về.

Cùng người chào hỏi mình chào hỏi cho có lệ hai ba câu, lại đợi người ta đi rồi Hạ Quý Thần mới vừa đi lên lầu vừa quét mắt qua chỗ Quý Úc đang ngồi. Bởi vì đang bước lên cầu thang nên bây giờ Hạ Quý Thần mới phát hiện, hắn không còn đơn giản là hoảng hốt trước vẻ đẹp của Quý Úc nữa mà hoảng hốt vì còn có một đám côn đồ đang ngồi cách đó không xa phía sau cô.

Hạ Quý Thần biết đám côn đồ kia, tốt nghiệp xong sơ trung liền không có đi học nữa mà đi theo một lão đại tiền nhiệm tên Tôn Chương, tuổi lại còn đang nhỏ không biết đi chỗ nào nên kéo bè kết phái cùng nhau vào trường học phụ cận tụ tập ăn chơi lêu lổng.

Về đám người này, gần đây Hạ Quý Thần có nghe thấy một chút tin tức nói bọn họ thích tìm hiểu xem có nữ sinh nào đẹp hay không, sau đó thời điểm tan học sẽ chặn đường nữ sinh đó rồi buộc nữ sinh ra ngoài đi chơi cùng bọn họ.

Tôn Chương ngồi ở chính giữa đám côn đồ kia, nhìn chăm chăm Quý Úc rồi đánh giá một lượt từ trên xuống dưới, sau đó nghiêng đầu chỉ chỉ vào Quý Úc rồi nói thảm hai câu với người một đàn em bên cạnh.

Khoảng cách giữa Hạ Quý Thần và Quý Úc có chút xa nên hắn không có nghe thấy Tôn Chương nói cái gì, nhưng nhìn bộ dáng kia của Tôn Chương Hạ Quý Thần lại biết Tôn Chương chẳng những không có chán ghét ngược lại còn rất yêu thích.

Tôn Chương nói xong hai câu liền đứng dậy đi về phía chỗ Quý Úc đang ngồi. Lúc đi đến phía sau, hắn giả bộ không cẩn thận đụng trúng ghế của Quý Úc.

Hạ Quý Thần thấy rõ ràng bàn tay của Tôn Chương đặt trên vai của Quý Úc.

Hạ Quý Thần không nghĩ ngợi gì nhiều liền xoay người đi xuống lầu dưới, đến khi còn một bậc cầu thang, Mập mạp không đợi nổi hắn nữa đang chậm chạp xuống lầu chạy đến chỗ hắn kêu: “Anh Thần.”

Đúng vào lúc này Tôn Chương làm bộ ổn định thân thể, đem bàn tay đang đặt trên vai Quý Úc lưu luyến không rời mà thu về.

Mập mạp đuổi tới bên cạnh Hạ Quý Thần liền mở miệng: “Anh Thần, sao lại lâu như vậy...” Nhưng hắn còn chưa nói xong Hạ Quý Thần liền chỉ tay vào hướng Tôn Chương đang đứng, cố tình nhấn mạnh chữ “thình”, giọng điệu lười biếng mà mở miệng: “Đi thình cái tên họ Tôn kia lên lầu một chuyến, nói anh muốn gặp hắn”. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Anh Đạo Gàn Đây Có Tốt Không? Chúng Ta Đều Đã Từng Nói Dối (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki ^^

“Vâng, anh Thần”. Mập mạp trả lời xong liền nhảy qua bậc thang cuối cùng, nhanh như chớp chạy về phía Tôn Chương.

Lúc trước Hạ Quý Thần và Tôn Chương cùng tranh giành chức lão đại ở Tô thành, thời điểm tranh giành không tránh khỏi có xảy ra xung đột, bất quá mỗi lần đều là Tôn Chương bị tổn thất. Tôn Chương biết Mập mạp là “trợ thủ đắc lực” bên cạnh Quý Thần cho nên lúc Mập mạp xuất hiện bên cạnh, cả người Tôn Chương bất giác liền giật mình, cũng không có đợi lấy tiền thừa từ nhân viên thu ngân liền muốn chuẩn đi.

Mập mạp dù mập một chút nhưng phản ứng lại rất nhanh nhẹn, Tôn Chương vừa mới lui về sau một bước Mập mạp liền tay mất lạnh lẽo túm lấy bả vai của cậu ta, nhìn Tôn Chương cười hi hi tựa như anh em tốt vậy, chỉ chỉ lên lầu, sau đó nửa bắt cóc nửa uy hiếp lôi Tôn Chương hướng về phía cầu thang lầu hai đi tới.

Hạ Quý Thần đem một màn này không có nửa điểm dư thừa lưu lại trong mắt, trực tiếp xoay người đi lên lầu.

Lên đến lầu hai, Hạ Quý Thần không thèm để ý một đám người đang khí thế ngất trời chơi game gọi hắn, liền kéo một cái ghế ra mà ngồi ở giữa hành lang đối diện phía đường lên lầu.

Chưa tới nửa phút, Mập mạp cùng Tôn Chương đều xuất hiện trong tầm mắt của Hạ Quý Thần.

Mập mạp bước tới trước mặt Hạ Quý Thần hai bước, đem Tôn Chương đẩy tới trước mặt Hạ Quý Thần: “Anh Thần, người anh muốn”.

Hạ Quý Thần không để ý tới Mập mạp mà nhìn chăm chăm Tôn Chương.

Tôn Chương bị Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm đáy lòng liền có một cỗ bất an, mắt cũng không dám cùng Hạ Quý Thần đối mặt, âm thanh mở miệng chào hỏi cẩn thận lại có chút lầy lờn: “Anh Thần”.

Bộ dáng Hạ Quý Thần giống như lúc này không nói một lời nhưng lại đưa tay về phía Tôn Chương ý tứ muốn bắt tay.

Hạ Quý Thần chưa từng khách khí như vậy với Tôn Chương. Tôn Chương nhìn chăm chăm bàn tay của Hạ Quý Thần có chút thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ). Tôn Chương trước tiên lên dò xét Hạ Quý Thần, xác định về mặt của Hạ Quý Thần không có chứa đựng tức giận gì quá lớn mới chậm rãi đưa cả hai tay tới trước mặt Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần chỉ cầm bàn tay mới vừa này Tôn Chương đụng chạm bả vai của Quý Úc.

Tôn Chương nhìn mọi chuyện đều diễn ra bình thường lúc này mới yên tâm, lại mở miệng hỏi: “Anh Thần, anh tìm em là có ...”. Hai chữ “chuyện gì” chưa kịp nói ra, âm thanh dò hỏi thận trọng trong miệng Tôn Chương liền biến thành tiếng kêu la thảm thiết tan nát cõi lòng.

Một giây kế tiếp, Tôn Chương liền che lấy tay lúc này Hạ Quý Thần cảm, gắng sức vịn vịn lại cổ tay bị trật khớp, vừa kêu thảm vừa nhanh chân hướng về phía cầu thang chạy đi.

Mập mạp đặc biệt hướng về phía cầu thang trước một bước chặn Tôn Chương lại, cười hi hi hướng về phía sau lưng cậu ta chỉ chỉ: “Con dẫu, cậu đi nhằm phương hướng rồi, anh Thần của chúng tôi ở bên kia”.

Nói xong Mập mạp liền đem Tôn Chương đẩy một cái đến trước mặt Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần không có nghĩ ngợi gì liền giơ chân lên đạp vào bụng của Tôn Chương.

Thời điểm Tôn Chương đau đớn mà té xuống đất, Hạ Quý Thần giống như lò xo từ trên ghế đứng bật dậy, đề lên người của Tôn Chương mà cho cậu ta một trận đấm đá túi bụi.

Chờ đến khi con tức của Hạ Quý Thần tiêu tan được hơn một nửa, hấn mới vỗ tay một cái rồi đứng lên, lui về phía sau một bước.

Hạ Quý Thần sửa sang lại quần áo vừa mới bị hấn làm mất trật tự, từ trên cao nhìn xuống Tôn Chương đang còn nằm trên đất, đáy lòng lại bốc lên một trận tức giận nhưng vẫn nhin xuống xúc động muốn đánh Tôn Chương, dùng chân đá đá: “Còn không mau cút đi”. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 84: Anh Đạo Gân Đây Có Tốt Không? Chúng Ta Đều Đã Từng Nói Dối (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki ^^

Tôn Chương phản xạ có điều kiện từ dưới đất bò dậy, bước chân lảo đảo nhanh chân chạy về phía cầu thang, chẳng qua là cậu ta mới vừa đi chưa được hai bước, Hạ Quý Thần giống như là nghĩ tới cái gì liền đưa tay túm lấy cổ áo phía sau của cậu ta kéo ngược trở lại trước mặt của mình: “Nữ sinh trường nhất trung, cậu muốn chạm vào ai tôi cũng đều không có quan. Nhưng nữ sinh lúc này cậu đụng chạm ở dưới lầu kia, cô ấy là do tôi bảo bọc, tôi cảnh cáo cậu, cách xa cô ấy một chút! Nếu như lần sau lại để cho tôi thấy cậu có ý định gì với cô ấy, tôi nhất định sẽ khiến cậu tàn phế!”.

Tôn Chương kìm nén đau đớn đến mức mặt hồng hồng cả lên nhưng vẫn cố gắng gật mạnh đầu liên tục nói: “Dạ”

Hạ Quý Thần buông lỏng cổ áo của Tôn Chương, một vẻ lười thấy bộ dáng của Tôn Chương liền khoát khoát tay ý bảo Tôn Chương mau cút đi.

Tôn Chương một giây cũng không dám ở lại, cậu ta vòng qua người Mập mạp liền lẩn một vòng chạy xuống lầu.

Trải qua việc giáo huấn Tôn Chương xong, Hạ Quý Thần cũng không còn tâm tình cùng đồng đội chiến đấu. Hấn dựa vào ghế ở trong quán internet, lấy ra một điều lại một điều thuốc, đem gói thuốc nhanh chóng rút sạch. Hấn nghiêng đầu nhìn xuống dưới lầu một cái, Quý Ưc cùng hai người bạn vẫn còn, ngồi xung quanh các cô có nhiều loại nam sinh, do có người hút thuốc nên Quý Ưc vừa chơi game lâu lâu lại nhíu mày, giơ tay lên che che mũi.

Hạ Quý Thần cũng nhíu mày một cái, sau đó lại thu hồi tầm mắt, quét mắt nhìn một vòng đám người bên cạnh mình vừa la hét vừa chơi game, bỗng nhiên hấn đưa tay vỗ thật mạnh lên bàn máy tính.

Toàn bộ lầu 2 trong nháy mắt liền an tĩnh, tất cả mọi người đều bỏ tai nghe xuống, rồi rít nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần búng một cái tàn thuốc lá, chỉ vào bóng lưng của Quý Ưc ở dưới lầu nói: “Các cậu mỗi một người đều không ngồi ở đây nữa, tất cả đều đi xuống dưới hết cho tôi, có thấy cô ấy không? Ngoại trừ cô ấy và hai nữ sinh đi cùng, đều bắt những người khác đổi chỗ cho tôi”.

Nghe được Hạ Quý Thần phân phó, một đám người lập tức đứng lên.

“Các cậu đi xuống xong đừng có trở lại, đợi cho mấy người đó đổi chỗ xong, các cậu liền ngồi một vòng xung quanh các cô ấy cho tôi!” Người của hấn mà ngồi xung quanh cô nhất định sẽ không xuất hiện trường hợp giống như Tôn Chương lúc này.

“Nhưng mà anh Thần, lâu hai là chúng ta bao toàn bộ”, có người ngậm thuốc lá chen lời, lời còn chưa nói hết Hạ Quý Thần liền quét qua chỗ hấn một cái, hấn lập tức sửa lại lời: “Dạ dạ dạ, anh Thần, anh yên tâm, chúng em liền đi xuống lầu”.

Hạ Quý Thần vừa định vẫy tay để cho mọi người đi xuống lầu, kết quả lại nhìn thấy trong miệng vài người đang phì phèo điều thuốc lá, nhíu mày một cái

mới chỉ tay từng người mở miệng: “Còn nữa, các cậu vứt hết thuốc cho tôi, bên cạnh cô ấy cấm không cho ai được hút thuốc”.

Nhìn thấy một điều lại một điều thuốc bị dập tắt thần sắc trên mặt Hạ Quý Thần lúc này mới thoáng chút hài lòng, hần khẽ vuốt cằm ra hiệu cho mọi người có thể đi, thời điểm mọi người xuống lầu lại không yên lòng mà mở miệng bổ sung một câu: “Thái độ đối với cô ấy khách khí một chút”.

Kể từ ngày đó, nhóm người đàn em của Hạ Quý Thần có một cái quy định bất thành văn là: Chỉ cần Quý Úc xuất hiện tại Internet Vui Vẻ, bọn họ sẽ ngay lập tức tự chủ động đổi chỗ cùng những người phía trước, phía sau, bên phải bên trái của Quý Úc, vậy cô lại ở giữa, tạo thành một đám ô dù bằng người. Mặc dù một nhóm người đều không có quen biết Quý Úc nhưng chỉ cần cô trong lúc vô tình nhìn về phía bọn họ, bọn họ liền sẽ cho cô thấy bộ mặt tươi cười vui vẻ. Chỉ cần lúc có Quý Úc bọn họ sẽ không có hút thuốc, nếu như có nghiện thuốc lá mà nhìn không được cũng sẽ thức thối trốn ra bên ngoài tiệm Internet mà hút.

Khi đó Hạ Quý Thần cùng Quý Úc không có quen thuộc nhiều, gặp mặt cũng nói chuyện rất ít nhưng đàn em của Hạ Quý Thần đều biết, nữ sinh trường nhất trung ở Tô thành này là người trong lòng của anh Thần, anh Thần không còn là số một nữa mà Quý Úc mới chân chính là số một. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Anh Đạo Gần Đây Có Tốt Không? Chúng Ta Đều Đã Từng Nói Dối (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki ^^

Từ lúc học tiểu học Mập mập đã cùng Hạ Quý Thần quen biết, thời điểm lần đầu tiên Hạ Quý Thần “đánh thiên hạ”, Mập mập đều ở bên cạnh hần “không rời không bỏ”.

Trong nhiều năm như vậy, Mập mập chưa từng thấy Hạ Quý Thần đối với cô gái nào tốt hơn, nha, không, phải là chưa từng thấy hần để mắt tới ai.

Quý Úc là người đầu tiên, Mập mập cũng biết cô cũng sẽ là người cuối cùng.

Bất kể bao nhiêu năm trôi qua, chỉ cần có người hỏi, một người nam nhân đối với một người nữ nhân như thế nào mới gọi là được. Lúc đó trong đầu Mập mập sẽ thoáng qua hình ảnh anh Thần, đời này của hần thực sự chưa bao giờ thấy một người đàn ông nào như Hạ Quý Thần, đối với một người phụ nữ cam tâm tình nguyện móc gan móc phổi mà che chở bảo bọc.

Mập mập chung quy vẫn cho rằng Hạ Quý Thần để cho một nhóm người bọn họ ở tiệm Internet Vui Vẻ “phát cò giống trống bí mật” bảo vệ Quý Úc là xong. Sau này cậu ta mới biết rằng, lúc đó chỉ mới là bắt đầu.

Sau khi phát sinh sự tình của Tôn Chương được một tháng, Hạ Quý Thần xưa giờ xem qua sách vở, không có làm bài tập bây giờ lại bắt đầu cố gắng học tập cho giỏi.

Thân là bạn cùng bàn của Hạ Quý Thần, Mập mập cho rằng Hạ Quý Thần chỉ là nhất thời đùa giỡn một chút. Bẵng đi một tuần, ở kỳ thi giữa kì Hạ Quý Thần lọt vào top 100, lúc này Mập mập mới biết anh Thần không phải đùa giỡn mà là nghiêm túc.

Mập mập hỏi Hạ Quý Thần: “Anh Thần, anh đây là muốn từ lão đại nhất trung gia nhập học bá nhất trung sao?”.

Hạ Quý Thần liếc nhìn sách số học, giọng nói nhàn nhạt trả lời Mập mập: “Không phải”.

Nếu như không phải thì anh Thần tại sao lại khổ cực mà học hành như vậy, Mập mập chưa kịp hỏi Hạ Quý Thần đã mở miệng: “Tôi muốn giúp một người”.

“Giúp một người sao, giúp ai vậy?”

Hạ Quý Thần không có trả lời.

Lúc ấy Mập mập còn chưa phải là Mập mập sau này nên không biết mỗi một chuyện Hạ Quý Thần làm đều vì Quý Úc. Mập mập tiếp tục truy hỏi Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần nhìn không được cầm lấy sách nặng nề đập lên sau gáy của cậu ta, lúc này mập mập mới ngoan ngoãn ngậm miệng.

Hạ Quý Thần có đầu óc thông minh, lại nghiêm túc học hành vì thế thành tích tăng mạnh một cách đáng sợ, sau kì thi cuối cùng hần liền gia nhập vào top 20 người đứng đầu, đứng sau Quý Úc năm tên.

Sau đó nửa học kì lớp mười liền kết thúc, mọi người thả ga nghỉ đông, qua hết mùa xuân lại tiếp tục nghênh đón học kì thứ 2.

Tự trường, Hạ Quý Thần ngoại trừ như cũ nghiêm túc học tập bên ngoài, bắt đầu nghiên cứu trọng điểm của mỗi môn.

Mập mạp cảm thấy Hạ Quý Thần uổng công vô ích, nhỏ giọng lầu bầu: “Rõ ràng đã biết, vậy anh Thần anh nghiên cứu mấy cái trọng điểm này cho ai nhìn? Em chỉ học tán gái, không có học tập”.

Hạ Quý Thần nhìn giống như không nhúc nhích tiếp tục đánh dấu những chỗ trọng điểm trên sách nhưng thật ra lại bị những lời của Mập mạp làm phân tâm.

Hắn nghiên cứu những trọng điểm này cho ai nhìn còn phải hỏi sao, nhất định là cho Quý Úc nhìn, hắn nghĩ hắn phải giúp được cô.

Sẽ có ý nghĩ như vậy là do lúc nghỉ đông hắn trở về nhà, trong lúc vô tình nghe lén được Quý Úc cãi nhai với Hạ Dư Quang: “Anh Dư Quang, em cảm thấy chương trình học của trường cấp 3 thật là khó a”. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86: Anh Đạo Gần Đây Có Tốt Không? Chúng Ta Đều Đã Từng Nói Dối (6)

Editor: Jenni

Beta: Stuki^^

Cô lo lắng nói một cái, lại làm hắn âm thầm quyết định học, không vì cái gì khác, chỉ vì có thể giúp được cô.??

Sau đó, hắn cũng xác thật giúp được cô. Mẹ hắn cơ hồ mỗi ngày đều sẽ mời cô tới nhà ăn cơm, đại đa số cô đều là ở trong nhà hắn làm bài tập, hắn thừa dịp cô không ở thư phòng, sẽ trộm mà đi vào, mở ra sách giáo khoa của cô, đánh dấu trọng điểm cho cô, làm cho cô giảm bớt công phải tìm lại.

Năm thứ nhất cao trung phân ra các khoa, Hạ Quý Thần cùng Quý Úc đều là khoa học tự nhiên, bởi vì Hạ Quý Thần thành tích tiến bộ quá nhanh, hắn cùng cô phân tới cùng một ban.

Hắn cùng Quý Úc, cách trời nam biển bắc, hai người như cũ vẫn là không có gì liên hệ.

Nhưng đến năm thứ hai cao trung, nhiệm vụ học tập tăng thêm rất nhiều, buổi tối bắt đầu yêu cầu đêm tự học, buổi tối 9 giờ 30 mỗi ngày, Quý Úc đều là một người một mình đạp xe về nhà.

Năm ấy đầu mùa hè tháng mười, cách vách trường học truyền đến một tin tức không tốt, có một nữ học sinh buổi tối tan học về nhà trên đường bị mấy người đàn ông say rượu thay nhau cưỡng gian.

Hạ Quý Thần cũng không chú ý mấy tin tức lá cải đó, mà khi cái này tin tức truyền tới tai hắn, hắn nhanh chóng quyết định phân phó nhóm mập mạp mỗi ngày buổi tối phải hai người xa xa mà đi theo Quý Úc, hộ tống cô về nhà.

Hạ Quý Thần như vậy trong tối ngoài sáng đứng sau một đám người kia, vì Quý Úc làm rất nhiều rất nhiều việc, nhiều đến mức nhìn hắn cùng Quý Úc trước sau không có giao tình gì quá lớn khiến các anh em hắn trong lòng dần dần bắt đầu cảm thấy không cam lòng, không đáng.

Những cái không cam lòng cùng không đáng, bạo phát một lần vào lễ kỷ niệm ngày thành lập trường.

Vẫn luôn là học sinh ưu tú, Quý Úc, vào ngày kỷ niệm đăng ký một tiết mục, cùng với thành viên của hội học sinh hát một bài.

Bởi vì lễ kỷ niệm rất quan trọng, áp lực lớn, Quý Úc cùng thành viên trong hội học sinh tập luyện chăm chỉ sau tiết tự học buổi tối. Bởi vậy Hạ Quý Thần mỗi ngày an bài hai người hộ tống Quý Úc về nhà, liền phải ngồi chờ ngồi phòng luyện tập của Quý Úc, chờ Quý Úc kết thúc luyện tập.

Cách cửa sổ, đám đàn em của Hạ Quý Thần có thể nhìn được bộ dáng Quý Úc cùng thành viên Hội học sinh nói nói cười cười.

Những hình ảnh đó, lọt vào trong mắt anh em Hạ Quý Thần, chói mắt cực kỳ.

Rõ ràng là lão đại bọn họ coi trọng nữ sinh kia. Rõ ràng lão đại bọn họ hao hết tâm tư đối với cô ấy tốt như vậy, cô ấy như thế nào mỗi lần nhìn thấy lão

đại đều không nở một nụ cười, lại đối với một tên gầy gầy trong Hội học sinh mà cười đến vui vẻ như vậy?

Một đám người tụ ở bên nhau, thường xuyên nói những việc này, oán khí cũng càng ngày càng nặng. Nói đến cũng khéo, ngày kỷ niệm đó vừa lúc trùng với sinh nhật của Hạ Quý Thần, mấy anh em tụ ở bên nhau trộm mà thương lượng một phen. Giống như là khi Tôn Chương ở cửa trường học “Mời” nữ sinh khác cùng đi ra ngoài chơi giống nhau, đem Quý Úc từ trong trường học “Mời” tới, rồi bọn họ chuẩn bị tiệc sinh nhật cho Hạ Quý Thần tại KTV, chuẩn bị cho Hạ Quý Thần một kinh hi.

Ngày đó Hạ Quý Thần tới rất sớm, một đám đàn em thần bí hề hề vây quanh hắn kêu Thần ca, sau đó giúp hắn đẩy cửa phòng bao ra.

Đập vào mắt, hắn liền thấy được Quý Úc mặc một bộ trang phục dạ hội, một thân xinh đẹp rực rỡ ngồi ở ghế chính giữa. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Anh Đạo Gần Đây Có Tốt Không? Chúng Ta Đều Đã Từng Nói Dối (7)

Editor: Jenni

Beta: Stuki^^

Hắn đầu tiên là bị vẻ đẹp kinh diễm của cô làm cho sững sốt, theo sau mới mang theo vài phần nghi hoặc nhìn về phía đám người đứng một bên.

Hắn vừa định mở miệng hỏi như thế nào cô lại ở chỗ này, nhưng hắn nói còn chưa nói ra, người nhồi trên ghế thấy hắn tiến vào, Quý Úc đột nhiên liền từ trên sofa đứng lên, cầm lấy ly rượu mới vừa rót trên bàn, tiến về phía hắn hất ngay lên mặt hắn:

“Hạ Quý Thần, anh có biết hay không còn có hai mươi lăm phút nữa, liền đến phiên tôi biểu diễn tiết mục kỷ niệm ngày thành lập trường? Anh cảm thấy các anh như vậy tùy tiện liền đem người từ trường học mạnh mẽ mang ra ngoài rất lịch sự? Theo ý tôi, ghê tởm cực kỳ! Anh như thế nào liền không biết cùng anh trai anh học hành! Anh nhìn anh trai anh xem, anh nhìn nhìn lại anh.”

Hạ Quý Thần bị Quý Úc hất rượu, khiến cho đại não có chút ngốc.

Một đám bên người hắn, nghe thấy Quý Úc nằng nạnh mồm nhanh miệng như vậy, một đám không cao hứng, thậm chí có người hung hăng nóng nảy đã mở miệng: “Cô lại đem lời cô vừa mới nói lặp lại một lần? Ai cho cô mặt mũi nói Thần ca như vậy!”

“Chính là, cô có biết hay không Thần ca của chúng tôi đối với cô.”

Người thứ hai mở miệng, lời còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần đang trầm mặc, bỗng nhiên lên tiếng: “Được rồi!”

“Thần ca, anh nghe một chút cô ta là nói anh như thế nào? Lại nói, anh làm kia.”

“Tôi nói được rồi!” Thanh âm Hạ Quý Thần lạnh lẽo có chút dọa người, nguyên bản một phòng đầy người nháy mắt an tĩnh lại, đại khái cũng không dám phát ra một tiếng.

Hạ Quý Thần ánh mắt âm trầm quét một vòng những người trong phòng, lại hỏi: “Là ai đem cô ấy mang lại đây?”

Đáp lại hắn chính là một mảnh an tĩnh.

“Là ai đem cô ấy mang lại đây?!” Hạ Quý Thần lại hỏi.

Lần này có mấy người ngoan ngoãn đứng dậy, gục đầu xuống, không có giống khi đi “Mời” Quý Úc tràn đầy khí thế: “Thần ca, chúng em là xem cô ấy.”

Hạ Quý Thần căn bản không nghe bọn họ giải thích, gợn gờng dứt khoát nói: “Đi xin lỗi!”

Vài người không cam lòng, đứng không nhúc nhích.

Hạ Quý Thần lại rống giận mắng lên: “Tôi nói, đi xin lỗi cho tôi!”

Vài người lúc này mới mặt hướng Quý Úc, từng người hạ giọng, không cam lòng: “Thực xin lỗi.”

Hạ Quý Thần sắc mặt như cũ có chút khó coi, hần chờ đến người cuối cùng nói xong thực xin lỗi, mới hướng bên cạnh cửa đập một cước, mở cửa phòng, tránh ra một bên: “Mặc kệ các cậu dùng cái dạng phương thức gì, cho các cậu mười phút, đem cô ấy trở về trường học cho tôi! Nếu là chậm trễ tiết mục biểu diễn của cô ấy, tôi tuyệt đối không tha cho các cậu!”

Vài người nói một câu “Vâng”, kêu xe, mời Quý Úc rời đi.

Chung quy Quý Úc vẫn là không cần người của Hạ Quý Thần, cô ra KTV, vậy một chiếc xe taxi, không thèm liếc mắt nhìn đám người Hạ Quý Thần, nghênh ngang mà đi.

Đêm đó, kẻ hoạch ti mi chuẩn bị tiệc sinh nhật của Hạ Quý Thần, ngâm nước nóng.

Đêm đó, Hạ Quý Thần ở phòng bao của KTV, hướng về phía một đám đàn em phát hỏa rất lớn, cảnh cáo bọn họ ai đi quấy rối Quý Úc, hần tuyệt không tha! Sau đó, mắng hung hăng một trận, mới đem tất cả mọi người đuổi đi. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Anh Đạo Gần Đây Có Tốt Không? Chúng Ta Đều Đã Từng Nói Dối (8)

Editor: Jenni

Beta: Stuki^^

Đêm đó, Hạ Quý Thần một mình ở KTV uống rất nhiều, rất nhiều rượu; hút thuốc thật lâu, đến khi hần chập vật lắc lư về đến nhà, vừa lúc nhìn thấy Quý Úc đang khoác áo đứng ở phòng ngủ Hạ Dư Quang. Khi cô xoay người từ trong phòng Hạ Dư Quang đi ra, cùng hần vừa lúc chính diện đụng phải. Cô vẫn còn tức giận, không giống như trước lễ phép mà lại xa cách kêu hần một tiếng “Hạ đồng học”, mà là trực tiếp làm như không thấy giúp Hạ Dư Quang đóng cửa phòng ngủ, chập qua vai hần, cũng không quay đầu lại rời đi.

Kia hần là xem như hần cùng cô lần đầu tiên lạnh mặt xa cách, thật ra chỉ mình cô không để ý hần thôi. Ước chừng trải qua nửa tháng!

Mà trong nửa tháng kia hần tâm tình không tốt, khuôn mặt tươi cười cũng chưa xuất hiện lần nào, nhớ lại chuyện hôm đó một chút hần liền hận không thể vấy dốt mấy tên đàn em kia. Vì vậy đoạn thời gian này, tên nào có thể cách hần bao xa liền cách bấy nhiêu, không dám lảng vảng trước mặt hần như trước kia, sợ không cẩn thận phạm một xiu lỗi liền bị mang họa vào thân.

Hần cùng cô lại lần nữa nói chuyện, là bởi vì Tôn Chương.

Ngày đó hần về nhà, vừa lên lầu, liền nghe thấy thanh âm của Quý Úc đối với Hạ Dư Quang ừm khuất hề hề: “Dư Quang ca ca, anh không biết cái tên Tôn Chương kia có bao nhiêu đáng ghét đâu! Cậu ta gần đây thường xuyên tới quấy rầy em, hôm nay còn đặc biệt quá phận, chẳng những mắng em, còn đối với em động tay động chân.”

Hần nhìn không thấy được cảnh tượng trong phòng, nhưng hần có thể đoán được, Hạ Dư Quang nhất định là đang viết chữ trên giấy đáp lời cho Quý Úc.

Sau một lúc lâu, thanh âm Quý Úc lại truyền ra: “Tìm Hạ Quý Thần sao? Chính là em cùng hần không thân.”

Hạ Dư Quang đại khái lại viết cái gì, Quý Úc nói: “Dư Quang ca ca giúp em tìm sao?”

Hần căn bản không chờ Hạ Dư Quang tới tìm hần hỗ trợ, một khắc kia hần nghe được cô nói Tôn Chương đối cô động tay động chân, hần đã lựa giận công tâm.

Cặp sách cũng chưa cất, một bên xuống dưới lầu, một bên gọi điện thoại cho mập mập. Hần ở trong điện thoại nói với mập mập, bất kể có phải lật tung cả Tô thành, cũng phải đem tin tức nơi ở hiện giờ của Tôn Chương đào ra.

Thăng đến ngày giữa trưa hôm sau, hần mới biết được Tôn Chương ở nơi nào.

Hần không chờ mập mập gọi người đến, đơn thương độc mã lao đi.

Chiều hôm đó ba giờ, trên sân thể dục của trường, đã xảy ra một màn mà đến nay nhắc lại hình ảnh đó còn khiến người ta kinh động tâm phách.

Nam tử tuần mỹ, khí phách, tựa như anh hùng tắm máu trở về, đường hoàng mà lại ương ngạnh nắm quần áo không chỉnh tề của Tôn Chương, đem Tôn Chương kéo lê tới trước mặt Quý Úc.

Hắn làm lơ thanh âm nam nữ vây xung quanh bàn tán đứng xem, nâng lên chân, liền đem Tôn Chương đá quỳ gối trước mặt Quý Úc.

Ánh mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm Quý Úc, phun ra hai chữ, là hướng về phía Tôn Chương: “Nói chuyện!”

Tôn Chương gãy giữa muốn đứng lên, bị Hạ Quý Thần lại hung hăng mà đạp một chân, lại run rẩy bò tới trước mặt Quý Úc.

Hạ Quý Thần chân không rời khỏi vai Tôn Chương. Lần này hắn không nói gì, thấy Tôn Chương chậm chạp không có động tĩnh, hơi hơi tăng sức lực trên chân, Tôn Chương lúc này mới không tình nguyện mở miệng: “Thực xin lỗi! Quý Úc, thực xin lỗi! Thực xin lỗi! Thực xin lỗi!”

Tôn Chương một bên nói “Thực xin lỗi”, Mập mập ở bên cạnh vừa nhìn vừa đếm lượt xin lỗi, thẳng đến lúc đếm tới “100”, Hạ Quý Thần mới thu hồi chân dẫm lên bả vai Tôn Chương. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 89: Anh Đạo Gần Đây Có Tốt Không? Chúng Ta Đều Đã Từng Nói Dối (9)

Editor: Jenni

Beta: Stuki^^

Hắn ném về phía mập mập một ánh mắt, mập mập lập tức tiến lên, túm lấy cổ áo Tôn Chương, đem cậu ta kéo đi.

Mọi người trên sân thể dục, còn đắm chìm lơ mơ chưa hiểu chuyện gì, bao gồm cả Quý Úc ở bên trong.

Chiếc áo sơ mi trắng, nhiễm máu đỏ tươi. Hạ Quý Thần đứng dưới ánh mặt trời, không chớp mắt nhìn chằm chằm Quý Úc nhìn một lát, mở miệng, để lại câu: “Tôn Chương về sau sẽ không lại đến quấy rầy cô”, dừng một chút, hắn dường như cảm thấy câu này chưa đủ, lại bổ sung: “Về sau sẽ không có bất luận kẻ nào tới quấy rầy cô”, sau đó liền xoay người rời đi.

Ngày đó chuyện mâu thuẫn lớn, tuy rằng không phải ở trường học đánh nhau, nhưng vẫn là kinh động tới lãnh đạo của trường.

Hạ Quý Thần lại một lần nữa bị gọi cha mẹ tới, lại một lần nữa nhắc nhở nhớ lâu hơn, lại một lần nữa bị phạt quét dọn WC trường học một tháng.

Ngày đó sau khi tan học, học sinh trường học không biết lần thứ mấy lại nhìn thấy màn trình diễn hình ảnh Hạ Quý Thần lười biếng dựa vào cửa sổ, chỉ huy một đám đàn em cò bòn cào.

Bất đồng chính là, một đám người ồn ào nhón nháo dọn dẹp WC đến một nửa, Quý Úc mặc đồng phục mang theo hai cái túi xuất hiện ở trước mặt Hạ Quý Thần.

Một đám người Mập mập đầu tiên là trợn mắt mồm nhìn nhìn Quý Úc, lại nhìn nhìn Hạ Quý Thần, sau đó phát ra tiếng la hét linh ngạc hét đột này đến đột khác.

“Oa”

Thanh âm còn chưa hết xong, Hạ Quý Thần lập tức quay đầu, hướng về phía một đám người nhìn lại, đám người lập tức động tác nhất trí vọt vào toilet, bởi vì chạy trốn mau, chạy vội, vài người đụng phải, không khí ngưng ngừng trở nên buồn cười mà lại khôi hài.

Quý Úc bị hình ảnh như vậy, chọc cho cô cúi đầu mỉm cười.

Hoàng hôn ngày ấy, xuyên qua đỉnh đầu Hạ Quý Thần, rơi vào trên mặt cô, tạo nên một bức tranh hoàn hảo tuyệt mỹ.

Cô mỉm cười, giống như là một đóa hoa kinh điển tuyệt sắc, từ từ nở rộ ở trong lòng Hạ Quý Thần.

Một cái chớp mắt kia, hắn bắt đầu từ sinh nhật ngày đó, bởi vì cô mà khổ sở, tức khắc tiêu tán không còn một mảnh. Hạ Quý Thần nhìn lại cô, cũng cười theo.

Một lát sau, Hạ Quý Thần thu hồi nụ cười, thoát nhìn thực không chút để ý hỏi: “Có việc?”

“Không có việc gì a.....” Quý Úc trả lời cũng thực không chút quan tâm gì.

“Ừm.” Hạ Quý Thần ngữ khí không có nhẹ nhàng như mới vừa rồi.

Quý Úc đáy mắt mang theo ý cười, ngữ khí như cũ nhẹ nhàng: “Cám ơn anh.”

Hạ Quý Thần biết cô cảm ơn là vì sự việc lúc chiều. Nghĩ lại, tựa hồ từ lúc hấn bắt cô cho tới nay, lần đầu tiên cô đối hấn nói chuyện nhẹ nhàng như vậy, trong khoảng thời gian ngắn, Hạ Quý Thần có chút không biết phải làm sao nhìn chăm chăm gương mặt cô. Sau đó mới dời đi tầm mắt, nhìn ngoài cửa sổ, bộ dáng giả vờ chẳng hề để ý trả lời: “Không quan hệ.”

Trầm mặc lại lần nữa vòn quanh giữa hai người.

Qua đại khái một phút đồng hồ, Hạ Quý Thần bỗng nhiên hỏi: “Phải về nhà sao?”

Quý Úc “Àn” một tiếng.

Hạ Quý Thần cảm cặp sách treo trên cửa sổ: “Đi thôi.”

Quý Úc không nhúc nhích, nhìn phía WC: “Anh đi rồi, không có việc gì sao?”

Hạ Quý Thần hiểu ý Quý Úc, trường học lần này phạt chính là một mình hấn quét WC, hấn quay đầu hướng về phía WC hét câu: “Cố gắng quét tước sạch sẽ cho tôi!”

“Tuân lệnh!” Trong WC truyền đến tiếng đáp lại đồng nhất, vang đến đình tai nhức óc.

Cứ như vậy, Hạ Quý Thần bước đi, Quý Úc cũng nâng chân, hai người một trước một sau đi xuống lầu. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Anh Đạo Gần Đây Có Tốt Không? Chúng Ta đều Đã Từng Nói Dối (10)

Editor: Jenni

Beta: Stuki^^

Đó là sau hai năm Hạ Quý Thần nhận thức Quý Úc cho tới nay, lần thứ 2 cùng cô tan học về nhà.

Chuyện Hạ Quý Thần buổi chiều bắt Tôn Chương đi sân thể dục của trường đến quỳ xuống nói xin lỗi Quý Úc, truyền tới tai Hạ Dư Quang, Hạ Quý Thần cùng Quý Úc mới vừa vào tiểu khu, liền thấy được Hạ Dư Quang đang chờ ở cửa nhà họ Hạ.

Quý Úc cùng Hạ Quý Thần sóng vai đi tới, cô nhanh hơn vài bước, giành trước chạy vội tới trước mặt Hạ Dư Quang, thanh âm giòn giòn vang lên: “Dư Quang ca ca.”

Hạ Dư Quang hướng về phía Quý Úc cười nhợt nhạt, duỗi tay tiếp nhận cặp sách của cô, sau đó mới nhìn về phía Hạ Quý Thần. Hạ Dư Quang không viết gì cả, chỉ là hướng về phía Hạ Quý Thần chỉ phía sau Hạ gia.

Hạ Quý Thần biết, ý của anh trai là bảo đi vào. Hấn gật gật đầu, đi phía trước hai bước, vượt qua Quý Úc đến gần Hạ Dư Quang: “Anh, em về đây rồi.” Nói rồi vươn tay ra.

Hạ Dư Quang không cự tuyệt.

Hạ Quý Thần sắc mặt chưa động đem cặp sách Quý Úc hướng sau lưng treo lên, liền đột nhiên đi lên phía trước hai bước, xác định phía sau hai người nhìn không tới biểu tình lúc này của hấn, hấn mới cong môi cười, chỉ vì có thể đeo cặp của cô. Buổi chiều hấn cùng đám người Tôn Chương kia đánh nhau nên trên mặt có vết thương, cười một cái động đến vết thương, đau đến nhe răng trợn mắt một lát, mới đeo hai cái cặp sách, của cô và của hấn, nghiêng ngàng đẩy cửa ra, vào nhà đối diện lên. Khóe mắt hấn liếc thấy cặp sách hồng nhạt của cô đang trên lưng mình, lại mỉm cười vui vẻ.

Đêm đó, Hạ Dư Quang giúp Hạ Quý Thần xử lý miệng vết thương, Quý Úc đứng ở bên cạnh hỗ trợ.

Hạ Quý Thần là một mình đi tìm Tôn Chương, nhưng Tôn Chương bên kia lại có năm sáu người, hấn đánh lại được. Tuy rằng thắng được quang vinh, nhưng cũng bị thương vô cùng bị thảm.

Hạ Dư Quang đau lòng, thời điểm bôi thuốc cho Hạ Quý Thần, nhin không được đôi với hấn viết hỏi: “Có đau hay không?”

Lúc ấy Hạ Quý Thần, niên thiếu ngông cuồng, trước mặt cô gái thâm mến, tâm chi nghĩ sấm vai anh hùng, liền tính là đau, cũng không muốn biểu hiện ra chút nào. Cho nên Hạ Quý Thần đang ngồi trên giường, thấy Hạ Dư Quang viết những lời này, đầu ngón tay trộm dùng sức bóp lấy đùi, ngữ khí nhẹ nhàng thoải mái: “Không đau.”

Hạ Quý Thần bôi thuốc xong, đã là 10 giờ tối.

Bà ngoại Quý Úc sang đây thúc giục cô về nhà ngủ, đang ở dưới lầu cùng Hạ phu nhân nói chuyện.

Quý Úc thu thập cặp sách xong xuôi, mang xuống lầu, Hạ Dư Quang viết cho Hạ Quý Thần: “Quý Thần, cảm ơn em!”

Buổi sáng Hạ Quý Thần nhận được tin nhắn của Hạ Dư Quang nói Quý Úc ở trường học bị Tôn Chương quấy rầy, hấn biết Hạ Dư Quang cảm ơn chuyện gì. Niên thiếu, thiếu niên a, luôn là sẽ có chút khẩu thị tâm phi. Hấn rõ ràng là chính mình muốn đi giúp Quý Úc, lại bởi vì chuyện liên quan đến Quý Úc, cố tình lại buột miệng thốt ra một câu: “Anh, anh nói làm cái gì? Anh là anh của em, anh tìm em hỗ trợ, em sao có thể không giúp?”

Hạ Dư Quang miệng cười thỏa mãn, cúi đầu, lại viết một câu: “Kia về sau còn muốn phiền toái em ở trong trường học chiều cổ cho Mãn Mãn.” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Một Trăm Lần

Chương 91: Một trăm lần

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Có trời mới biết được Hạ Quý Thần cảm thấy biết ơn Hạ Dư Quang bao nhiêu vì đã nói những lời này, bởi vì nhờ những lời này mà hấn mới có một lý do chính đáng để đối tốt với Quý Úc một cách quang minh chính đại.

Hạ Quý Thần đối với Quý Úc thật là tốt, tốt đến mức học sinh từ nhất trung năm đầu tiên đến nhất trung năm cuối toàn trường đều biết.

Cái tốt này ảnh hưởng rất lớn đối với giới nữ sinh, tốt đến nỗi cho dù qua rất nhiều năm khi Hạ Quý Thần lần Quý Úc đều không tồn tại trong thế giới của các cô nữa nhưng mỗi lần chỉ cần các cô nghe được hai chữ “sùng ái”, trong đầu ngay lập tức sẽ nhớ lại thuở thiếu niên, hình ảnh một nam sinh đối với một nữ sinh cưng chiều nhất mọi thời đại. Cho dù sau này, các cô có nghe qua bao nhiêu chuyện nam nhân nào đó đối tốt với nữ nhân nào đó cũng đều thấy bình thường, bởi vì không có ai cho các cô cái cảm giác vừa nghe thấy liền thốt lên hai chữ “sùng ái”, cơ bản là thuở thiếu niên các cô đã thấy qua cái gì gọi là sùng ái chân chính.

(sùng ái: nuông chiều)

Khi đó, bất kể là Quý Úc đi mua đồ ở căn tin hay là vào phòng ăn nấu nước nóng, cô đứng xếp hàng ở chỗ nào thì người ở chỗ đó cũng sẽ tự động nhường đường để cho cô đứng đầu tiên.

Khi đó, buổi trưa Quý Úc đi xuống phòng ăn lấy cơm, thứ tư có đùi gà lớn nhất, thứ năm lại có cá hoa vàng tốt nhất, sẽ luôn luôn để phần lại cho cô. Vị trí gần cửa sổ có quạt điện trong phòng ăn vĩnh viễn đều trống, ngoại trừ Quý Úc sẽ không có ai ngồi.

Khi đó, Quý Úc tham gia hội thể thao, cho dù là 100m chạy nhanh hay là 3000m chạy đường dài, chỉ cần là hạng mục cô đăng kí sẽ không có ai cướp vị trí số một của cô, cho dù thực lực đủ để nghiền nát cô nhưng vẫn sẽ đem vị trí thứ nhất nhường cho cô.

Khi đó, lúc tan học Quý Úc cũng không bao giờ phải lau bảng hay quét dọn vệ sinh bởi vì sẽ có một đám tiếp lấy một đám người giúp cô làm.

Khi đó, buổi trưa lớp số 1 thường xuyên sẽ bị đám người Mập mập vây quanh, không cho bất kì ai vào trong, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Quý Úc

ngủ trưa, Hạ Quý Thần sợ nếu có người tiến vào sẽ đánh thức cô.

Mọi người biết đến công chúa là thông qua nhân vật trong truyện cổ tích. Còn giới học sinh trong trường nhất trung lại thấy được “công chúa Quý Úc” đời thực, bởi vì cô được Hạ Quý Thần nâng niu trong lòng bàn tay mà bảo bọc che chở như công chúa.

Người nào được cưng chiều như vậy đa phần cũng đều bị người khác ghen ghét, nhưng Hạ Quý Thần lại khiến cho toàn thể mọi người trong trường đều yêu thích Quý Úc. Thời điểm học tại trường nhất trung, Quý Úc chính là nữ sinh được toàn thể giáo viên cưng chiều.

Khi đó, mọi người trong trường nhất trung thấy Hạ Quý Thần đối tốt với Quý Úc như vậy đều cảm thấy hai người họ nhất định sẽ không bao giờ xuất hiện mâu thuẫn. Thực tế đúng là như vậy, sau khi Hạ Quý Thần và Quý Úc chân chân chính chính quen thuộc xác định rất ít khi mâu thuẫn.

Làm sao mà sẽ mâu thuẫn được, đây là lời của Mập mập nói: “Bởi vì khi Hạ Quý Thần ở cùng với Quý Úc sẽ không có cái gọi là ranh giới cuối cùng, cho dù Quý Úc nói trắng sáng thành mặt trời thì Hạ Quý Thần cũng sẽ mắt nhắm mắt mở mà phụ họa theo, Hạ Quý Thần để cho Quý Úc muốn gì được nấy, bọn họ làm sao có thể sẽ phản đối?”

Nhưng thế sự lại vô thường, tại hơn nửa học kỳ lớp mười hai, Hạ Quý Thần cùng Quý Úc vẫn xảy ra mâu thuẫn. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 92: Một Trăm Lần (2)

Chương 92: Một trăm lần (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đó là hôm Thất Tịch, ngày lễ tình nhân, lúc năm giờ chiều Quý Úc chạy đến chỗ Hạ Quý Thần đang nằm úp sấp trên bàn ngủ: “Này, nói cho cậu biết một chuyện”.

Toàn bộ trường học, người dám quấy rầy Hạ Quý Thần lúc đang ngủ cũng chỉ có một mình Quý Úc. Hạ Quý Thần lúc tỉnh dậy về mặt có chút nghiêm trọng nhưng hần là khi nhìn thấy là Quý Úc đánh thức nên không có nửa điểm tức giận, mở ánh mắt mịt mù hỏi: “Chuyện gì?”

“Buổi tối cậu tới rừng cây nhỏ phía sau trường học một chuyến.”

Quý Úc thật đơn giản nói có một câu nhưng nhịp tim của Hạ Quý Thần lại loạn mất hai nhịp, hần mất thật lớn sức lực mới giữ vững tâm tình, “ồ” một tiếng.

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần đáp ứng liền xoay người rời đi, tóc thắt bím đuôi xoay theo động tác của cô về ra một đường cong đẹp đẽ mà kiêu ngạo.

Buổi tối là tiết tự học, Hạ Quý Thần không có lên lớp mà kéo Mập mập cúp cua đi trung tâm thương mại mua một thân quần áo mới tinh, còn chạy đi tiệm làm tóc cắt một kiểu mới mẻ, sau đó thật sớm chạy tới rừng cây nhỏ chờ đợi.

Thẳng đến mười giờ rớt cuộc cũng có người lững thững đi đến, nhưng không phải Quý Úc mà là bạn của cô, Thiên Ca.

Cho nên buổi chiều là cô giúp Thiên Ca hẹn hần tới rừng cây nhỏ sau trường?

Nữ nhân mình yêu lại giúp mình hẹn hò cùng nữ nhân khác, loại cảm giác này có biết bao nhiêu khó chịu.

Quý Úc làm chuyện gì Hạ Quý Thần cũng có thể nhịn, duy chỉ chuyện này hần lại không có cách nào nhịn được, xung quanh hần toát lên sự lạnh lẽo dọa người, hần liếc cũng không thèm liếc nhìn người có ý ăn mặc trang điểm lộng lẫy Thiên Ca một cái, trực tiếp rời đi.

Ở bên ngoài rừng cây nhỏ, Hạ Quý Thần gặp phải Quý Úc đang đứng chờ.

Quý Úc nhìn hần nhanh như vậy đã đi ra, còn hỏi một câu: “Cậu làm sao nhanh như vậy đã rời đi?”

Cô không hỏi như vậy còn đỡ, hỏi như vậy lại đem tất cả lửa giận của hần bùng nổ, hần không có suy nghĩ vội tới trước mặt Quý Úc quăng một câu: “Cậu có bị bệnh không?”.

Nói xong cũng không có nhìn Quý Úc nhiều, trực tiếp nghênh ngang rời đi.

Kể từ lúc Hạ Quý Thần và Quý Úc quen thuộc, đó là lần đầu tiên không có cùng tan học về nhà.

Sau đó có một khoảng thời gian thật dài, cho dù là bắt gặp Quý Úc ở Hạ gia hay là ở trong trường, Hạ Quý Thần đều không để ý tới Quý Úc.

Nhưng những chuyện hấn phân phó Mập mập làm vì cô đều vẫn làm như cũ, mua bữa ăn sáng, nấu nước nóng, quét vệ sinh, lau bảng.

Hắn một mực cùng cô chiến tranh lạnh kéo dài cho tới đầu tháng chín, trời mưa một trận to, cô không có mang dù tội nghiệp đứng tránh mưa dưới mái hiên của cửa hàng nhỏ đối diện trường học.

Hắn cùng nhóm người Mập mập, mỗi người che một chiếc ô lần lượt đi qua trước mặt cô.

Thật ra hắn đã nhìn thấy cô từ sớm nhưng hắn chính là làm bộ như không nhìn thấy, cho đến khi Mập mập tiến đến bên cạnh hắn nói: “Anh Thần, chị dâu này”.

Hạ Quý Thần mặt lạnh nhìn thẳng về phía trước, tiếp tục đi về phía trước nhưng tầm mắt thì thoáng lại nhìn về phía người của Quý Úc. Bắc Kinh vào mùa thu, có mưa lại đặc biệt lạnh, cô mặc áo tay ngắn không ngừng run rẩy, tim của hắn bị hình ảnh cô lạnh mà cả người run rẩy làm mềm nhũn. Hạ Quý Thần liền ngừng bước chân, xoay người che dù sai bước đi tới trước mặt Quý Úc. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Một Trăm Lần (3)

Chương 93: Một trăm lần (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hồi đó hắn đã cao hơn cô rất nhiều, Quý Úc nhận ra có người đi tới, ngẩng đầu lên hướng về phía hắn nhìn sang.

Quý Úc nhìn thấy Hạ Quý Thần, về mặt đầu tiên là ngẩn ra sau đó liền dời đi tầm mắt.

Hắn và cô yên lặng đứng ở đó một lúc lâu, sau đó hắn đem dù đang cầm trong tay nhét vào tay của cô, liền cái gì cũng không nói xoay người vọt vào trong mưa to.

Mưa thật sự rất lớn, qua mấy giây quần áo của hắn đều ướt đẫm.

Hạ Quý Thần chạy chưa được mấy bước, âm thanh của Quý Úc liền truyền đến: “Hạ Quý Thần!”

Thấy Hạ Quý Thần không có ý định dừng lại, Quý Úc lại kêu: “Hạ Quý Thần!”

Hạ Quý Thần quay đầu, thấy Quý Úc đang che dù hướng về phía hắn đuổi tới.

Cô đứng ở trước mặt hắn, đem dù giơ lên cao qua trên đầu hắn, cô nói với hắn một câu, một câu mà đến nay hắn vẫn còn khắc cốt ghi tâm.

“Hạ Quý Thần, cậu gần đây có khỏe không?”

Cô không chờ hắn mở miệng lại tiếp tục nói: “Chúng ta đều từng nói dối”.

“Hạ Quý Thần, tớ trước tiên nói trước, thời gian tớ trải qua gần đây không có tốt chút nào, sự tình của Thiên Ca lần trước là lỗi của tớ. Sau này tớ sẽ không bao giờ xen vào chuyện của cậu, cậu đối với tớ mà nói, là người bạn quan trọng nhất, tớ không muốn cùng cậu giận dỗi”.

“Người bạn quan trọng nhất”, lúc đó Hạ Quý Thần không có để ý hai từ “người bạn” mà chỉ nghe lọt ba chữ “quan trọng nhất” nên hết sức hài lòng, sự tức giận của hắn đối với cô đều tan thành mây khói, hắn cúi đầu nhìn cô nói: “Tớ gần đây cũng không có tốt, bởi vì cậu đối với tớ cũng là người quan trọng nhất”.

“Đình đông, đình đông”

Liên tiếp mấy tiếng tin nhắn vang lên nhắc nhở Hạ Quý Thần, hắn cảm nhận được điện thoại di động trong túi đang rung lên, hơi hơi nhú mảy rồi chậm rãi mở mắt ra, lúc này mới phát hiện sắc trời đã tối.

Bởi vì mới vừa lâm vào trầm tư quá lâu, Hạ Quý Thần có chút hoảng hốt, qua một lúc lâu hắn mới phản ứng được, bây giờ hắn là đang ở trước mộ của Hạ Dư Quang.

Vừa rồi hắn lại có thể lãng lạng hồi tưởng chuyện cũ lâu như vậy.

Hạ Quý Thần lần nữa đốt một điều thuốc, đặt ở trong miệng, chậm rãi rít một hơi mới lòi điện thoại ra.

Là tin nhắn trong WeChat do Đường Họa Họa gửi tới, chừng mấy cái.

“Hạ học trưởng, nói cho anh biết một chuyện kinh thiên động địa”.

“Hôm qua Tiểu Úc không có trở về ký túc xá, xế chiều hôm nay mới trở về, sau khi trở lại cậu ấy liền nhìn chằm chằm cửa sổ bắt đầu ngẩn người, rất lâu sau đó liền gọi một cú điện thoại xong lại đi ra ngoài”.

“Anh biết cuộc điện thoại kia là cậu ấy gọi cho ai không? Là cho công ty môi giới hôn nhân, cậu ấy thế mà lại muốn đi xem mắt”.

“Hạ học trưởng, em vừa mới hỏi qua Tiểu Úc rồi, cậu ấy thật sự muốn kết hôn”.

“Em hỏi cậu ấy tại sao, cậu ấy không có trả lời em, chỉ qua loa lấy lệ nói muốn kết hôn”.

Không nghĩ tới, cô hành động so với hắn tưởng tượng nhanh hơn rất nhiều, bây giờ mới là ngày thứ hai cô ấy liền muốn kết hôn rồi.

Hạ Quý Thần chần chờ một chút mới nhắn lại cho Đường Họa Họa một tin “Biết rồi”, sau đó liền cắt điện thoại di động.

Hắn duy trì tư thế cũ, tiếp tục ngồi một lúc mới dập tắt điều thuốc, đứng dậy hướng mặt về phía bia mộ của Hạ Dư Quang. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Một Trăm Lần (4)

Chương 94: Một trăm lần (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Anh, lần này em trở về là có chuyện muốn xin anh”.

Đáp lại hắn chỉ có gió đêm đang gào thét.

“Anh, anh sẽ đáp ứng em đúng không?”. Hạ Quý Thần khom người, hướng về phía bia mộ Hạ Dư Quang cúi mình vái chào, một lúc lâu hắn mới đứng vững được người: “Cám ơn anh”.

Giọng điệu của Hạ Quý Thần vừa trịnh trọng lại nghiêm túc, sau khi nói xong hắn đứng ở trước bia mộ một lúc lâu mới xoay người rồi đi.

Trở lên xe, Hạ Quý Thần chậm rãi dậm chân ga, hướng về phía trung tâm Tô thành đi tới.

Đèn đường hai bên xa lộ xa khuất dần, thời gian phảng phất lại ngưng tụ lại, suy nghĩ của Hạ Quý Thần một lần nữa trở lại thời điểm lớp mười hai.

Sau lần đó, Hạ Quý Thần và Quý Úc lại như cũ giống như chưa từng xảy ra mâu thuẫn.

Thời gian thi vào trường đại học càng ngày càng gần, việc học tập càng ngày càng bận rộn, Hạ Quý Thần ngoại trừ tiếp tục nghiên cứu các trọng điểm cho Quý Úc, bắt đầu suy nghĩ sau khi thi vào trường cao đẳng sẽ tỏ tình với cô.

Kế hoạch dần dần hình thành, sau khi kết thúc kì thi vào trường đại học ngày thứ hai, Hạ Quý Thần suy nghĩ sẽ tiến hành kế hoạch trước đó.

Nhưng hết thảy những thứ này cuối cùng vẫn bị bỏ lỡ.

Hoặc nói là, Hạ Quý Thần có chút vui mừng nên hết thảy những thứ này đều chưa kịp thực hiện.

Hắn cho rằng, hắn cùng cô náo loạn hai lần sau đó lại chiến tranh lạnh, về sau sẽ không xuất hiện mâu thuẫn nữa.

Nhưng hắn không nghĩ tới, mâu thuẫn lần thứ ba lại tới khiến cho hắn và cô mỗi người một đường.

Lần thứ ba mâu thuẫn, chính là trước kỳ thi tốt nghiệp trung học, một đêm kia khiến hắn và cô say rượu ngủ chung với nhau.

Trời mới biết đêm đó chính hắn rốt cuộc có bao nhiêu sợ hãi cùng vui mừng, hắn tâm tâm niệm niệm che chở cô nhiều năm như vậy, cuối cùng cô cũng trở thành người phụ nữ của hắn. Một đêm kia, hắn cảm thấy thỏa mãn giống như có cả thế giới vậy, biết như vậy là đủ.

Nhưng là hắn không có biết thiên đường cùng địa ngục thường thường chỉ cách nhau một tầng mỏng manh.

Đêm đó, lần thứ hai khi hắn cùng cô triền miên, lúc hắn sắp đạt tới đỉnh cao trào hạnh phúc, trong miệng cô lại không phải kêu tên của hắn mà là anh trai của hắn.

“Dư Quang, Dư Quang, Hạ Dư Quang!!”

Cô không giống như trước kia thêm chữ “anh” đằng trước, giọng nói của cô uyển chuyển mang theo nhu tình.

Nguyên lai nữ nhân mà hắn yêu thích, còn có một mặt thâm tình như vậy.

Hắn nằm mơ cũng muốn thấy phương diện như vậy của cô, thế nhưng hắn không có nghĩ tới, thời điểm hắn thấy được mộng cảnh liền tức khắc rút xuống địa ngục.

Hắn một lòng bí mật bảo vệ cô hai năm, lại lên giọng sùng ái cô hai năm, cư nhiên người cô yêu thích không phải hắn mà là anh trai của hắn.

Cô cùng hắn đang làm chuyện hạnh phúc nhất trên đời, nhưng có lẽ trong suy nghĩ của cô lại đang là cô và anh trai hắn.

Chân tướng có biết bao đau thương!

Hạ Quý Thần lái xe, đầu ngón tay run rẩy lợi hại.

Một đêm kia hắn không biết nên đối mặt như thế nào lúc cô tỉnh lại, chỉ biết chạy trốn chết. Một mình hắn đêm khuya ở trên đường cái của Tô thành, trời tối rồi bắt đầu tới sáng hắn mới về đến nhà, ngã lên giường liền bắt đầu ngủ, sau khi tỉnh lại còn có thể nghe thấy hơi thở của cô quanh quẩn bên tai.

Ngày trước có biết bao nhiêu mê say mùi vị này, một khắc kia hắn lại có biết bao nhiêu thống hận mùi vị ấy.

Hắn mãi mãi cũng không thể quên được, chiều ngày thứ ba sau khi hắn và cô phát sinh quan hệ, lúc Hạ Dư Quang đang nghỉ trưa, hắn ngồi một bên ngăn người, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, không phải là của hắn mà là của Hạ Dư Quang.

Hắn nhìn lướt qua, thật sự là trong lúc vô tình nhớ đến một đêm kia, cũng đang trong lúc nhìn màn hình điện thoại di động của anh trai, quét qua hai chữ “Mẫn Mẫn!”.

Hạ Quý Thần ma xui quỷ khiến cầm điện thoại di động của Hạ Dư Quang lên. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Một Trăm Lần (5)

Chương 95: Một trăm lần (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần đã mơ hồ đoán được Quý Úc đến tìm Hạ Dư Quang là vì chuyện gì, hắn cầm điện thoại di động của Hạ Dư Quang chặn chờ trong chốc lát mới mở khóa điện thoại, mở tin nhắn ra đọc.

“Anh Dư Quang, tối mai anh có rảnh không, em có chuyện muốn nói với anh. Nếu như anh có thời gian thì tám giờ tối mai, anh có thể tới quảng trường Lạc Mây một chuyến không?”.

Đêm đó lúc trong miệng cô thốt lên hai chữ “Dư Quang”, hắn hết thầy đều biết là do cô say rượu nên nhầm hắn thành anh Dư Quang.

Hắn không chờ cô tỉnh dậy liền rời đi, cho nên trong lòng cô vẫn nghĩ đêm đó là anh trai hắn sao?

Ba ngày nay cô một mực đều chưa có đến Hạ gia, ngày hôm qua lúc ăn cơm chiều hắn có nghe thấy mẹ hắn nói cô bởi vì kì thi vào trường cao đẳng sắp tới nên chuyển qua trường học ở.

Lúc này cô gửi tin nhắn qua hẹn anh Dư Quang là cùng một đêm kia có liên quan đi.

Hắn không biết ngày đó chính mình như thế nào, nhìn tin nhắn đến trong điện thoại di động của anh trai một lúc lâu xong liền trả lời lại một chữ: “Được”.

Rất nhanh cô lại gửi cho Hạ Dư Quang một tin: “Anh Dư Quang, tối nay chúng ta không gặp không về”.

Hắn không có trả lời, trực tiếp đem tin nhắn Quý Úc gửi cho Hạ Dư Quang tất cả đều xóa hết, sau đó trả điện thoại di động về vị trí cũ.

Hạ Quý Thần và Hạ Dư Quang có chút giống nhau, cha mẹ của hai người nhiều lúc còn khó có thể phân biệt được, cho nên trên cổ tay của Hạ Quý Thần có đeo một sợi dây đỏ để phân biệt hắn với Hạ Dư Quang.

Xế chiều hôm sau, nội tâm của Hạ Quý Thần vùng vẫy suốt bốn giờ đồng hồ liền. Cuối cùng vẫn là thừa dịp Hạ Dư Quang không chú ý mà lên vào phòng, lặng lẽ đến phòng thay đồ lấy một bộ quần áo khác với ngày thường hắn thường mặc bỏ vào trong ba lô của mình, sau đó đeo lên lưng rồi đi ra ngoài.

Hạ Quý Thần đi đến tiệm làm tóc, sau đó đưa hình ảnh của Hạ Dư Quang cho chủ tiệm tóc, để cho thợ hớt tóc cắt một kiểu tóc giống Hạ Dư Quang như đúc. Sau đó lại tìm một phòng vệ sinh công cộng, tháo sợi dây đỏ trên cổ tay xuống, đứng ở ven đường một hồi rồi mới bắt taxi đến quảng trường.

Lúc Hạ Quý Thần đến nơi Quý Úc còn chưa có xuất hiện, hắn tùy tiện tìm một cái cột đèn dựa vào, kiên nhẫn chờ đợi.

Hắn nghiện thuốc lá như điên, bây giờ có chút thèm nhưng lại nghĩ đến Hạ Dư Quang không có hút thuốc liền cố gắng nhịn.

Thẳng đến 8h hắn mới thấy cô đến, ngơ ngẩn từ trên xe bước xuống.

Cô nhìn đông nhìn tây một lúc mới phát hiện ra hắn, từ xa xa cô hướng về phía hắn nở một nụ cười, sau đó liền chạy tới chỗ hắn.

Cô đứng trước mặt hắn, căn bản không có phát giác ra hắn không phải Hạ Dư Quang, ôn nhu kêu một tiếng: “Anh Dư Quang”.

Hắn không có lên tiếng.

Coi như Hạ Dư Quang thật sự đứng ở chỗ này, cũng sẽ an tĩnh đáp lại như vậy, cho nên cô căn bản là không có phát hiện điều bất thường.

Cô đại khái là đang khần trương, ngón tay không ngừng nắm vạt áo. Một lát sau, cô ngẩng đầu lên nhìn hắn một cái, còn chưa có lên tiếng mặt liền đỏ.

Lại trải qua mấy giây, cô đại khái là đã chuẩn bị sẵn trong đầu, rốt cuộc lên tiếng: “Đêm hôm đó, là anh sao?” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Một Trăm Lần (6)

Chương 96: Một trăm lần (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô do dự một chút mới đem lời nói nói đầy đủ: “Đêm hôm đó, người nam nhân kia là anh sao?”.

Hắn biết là cô đang nói chuyện hân ngủ cùng cô mấy đêm trước, nhưng bởi vì hắn đang già vờ Hạ Dư Quang nên chỉ trầm mặc không trả lời.

Cô mở miệng lần nữa, giọng điệu chắc chắn hơn nhiều: “Đêm hôm đó chính là anh, có phải không?”.

Từ đêm hôm đó, hắn cũng biết là cô nhận lầm người.

Nhưng khi hắn đóng giả bộ dáng của anh Dư Quang mà đứng ở trước mặt cô, thời điểm nghe được câu khẳng định trong miệng cô, hắn phát hiện đáy lòng mình vẫn có chút khổ sở không chịu nổi.

Hắn sợ chính mình ở lại nữa sẽ không chịu được mà thất thố nên dứt khoát rời đi, nhưng hắn lại không nghĩ đến cô sẽ cố chấp đuổi theo: “Em biết đêm đó người đó là anh”.

Những lời này là cô nói với anh trai của hắn, hắn không muốn nghe một chút nào nên tăng nhanh bước chân, chỉ muốn mau thoát khỏi cô nhưng cô lại càng đuổi chặt hơn: “Em, em từ rất sớm liền chú ý đến anh rồi, em...”.

Trong miệng cô mặc dù lời nói nói ra có chút khó khăn nhưng thời điểm hắn mở cửa xe lại quả quyết vô cùng bắt lấy ống tay áo của hắn, Hạ Quý Thần nghiêng đầu nhìn về phía Quý Úc.

“Em từ lâu đã rất thích anh, một mực chỉ yêu thích anh, anh...” cô lại nhìn nhìn ánh mắt của hắn, kiên định vô cùng mà mở miệng hỏi lại, khiến hắn tới tận bây giờ mỗi lần nhớ đến lòng đều chua xót: “...cũng yêu thích em sao?”.

Thích, hắn đương nhiên là yêu thích cô, có thể lại không sao, nhưng cơ bản trong miệng cô nói thích hỏi thích lại không phải nói cho hắn.

Đã từng đối tốt với cô bao nhiêu, bây giờ liền có bấy nhiêu không cam lòng, Hạ Quý Thần rõ ràng cảm giác được tim của mình đang từng chút từng chút mất thăng bằng.

Hạ Quý Thần cố gắng nén lại lửa giận và ghen tị nhưng cuối cùng vẫn không có nhịn được, câu nói kế tiếp của cô “Anh đồng ý làm bạn trai của em sao?”, ba chữ “bạn trai” (trong tiếng Trung là ba chữ) giống như là ba cây đao ác liệt hung hãn đâm vào lồng ngực bên trái của hắn, nơi mềm mại nhất.

Chính hắn đều không phản ứng kịp mình cuối cùng là làm cái gì, tay đã nắm tay cô kéo vào con hẻm nhỏ sâu cách đó không xa, hắn hung hăng lắc cô rồi dè ở trên tường, không chút lưu tình mà mở miệng: “Ra giá đi”.

Hắn mở miệng đồng nghĩa với việc nói cho cô biết, hắn không phải là Hạ Dư Quang người cô muốn tỏ tình mà là Hạ Quý Thần.

Chính mắt hắn thấy được khoảnh khắc cô nghe hắn nói, cả người liền ngây dại.

“Cho một con số đi!”, lửa giận ghen tị trong lồng ngực Hạ Quý Thần vẫn còn đang tùy ý điên cuồng thiêu đốt, hắn càng đối mặt với việc cô im lặng lại không có bất kì dấu hiệu tiêu tán lửa giận nào, ngược lại càng mất khống chế. Hắn đưa tay ra xé nát áo của cô, lạnh lùng nhìn da thịt cô đang phơi bày ra bên ngoài, lại nhớ tới một đêm kia cô ở dưới người hắn gọi tên “Dư Quang”, tâm tình hắn bị dè nén nhiều ngày như vậy bỗng nhiên liền bộc phát: “Nhìn thấy chưa, coi như là cô coi hết quần áo đứng trước mặt của tôi, tôi đối với cô cũng không nhắc lên được nửa điểm hứng thú”. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 97: Một Trăm Lần (7)

Chương 97: Một trăm lần (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Thời điểm lúc đó Hạ Quý Thần nghĩ rằng hắn nhất định là đã tức điên lên rồi mới dùng những lời nhục nhã cô như thế để che giấu tâm ý thật sự của mình.

Hắn biết trong lòng cô tràn đầy vui mừng nghĩ một đêm kia là Hạ Dư Quang, nhưng hắn vẫn hết lần này đến lần khác lòng dạ độc ác mà phá hủy ảo tưởng của cô.

Hắn chẳng những để cho cô biết cô tỏ tình sai người, hắn còn muốn cho cô biết đêm đó người ngủ với cô không phải là người cô tâm tâm niệm niệm Hạ Dư Quang, mà là Hạ Quý Thần hắn! Cho nên hắn lại mở miệng: “Nếu như không phải đêm đó tôi uống rượu, cô nghĩ là tôi sẽ chạm vào cô sao”.

Đáy mắt của cô tràn đầy khiếp sợ, đầu ngón tay đang nắm vật áo đều run run, hẳn biết cô bị lời nói của hắn kích thích nhưng hắn lại không có nửa điểm mềm lòng. Hắn chỉ biết đêm đó cô kêu hai chữ “Dư Quang” đã khiến cho hắn đau không chịu nổi như vậy, chặt vật như vậy cho nên cô không cho hắn dễ chịu hẳn cũng sẽ không dễ cho cô dễ chịu. Hắn giống như một đứa trẻ, ăn không được thì đập đồ, hẳn tệ hại hơn lên tiếng: “Nói thiệt cho cô biết, đêm hôm đó tôi căn bản không biết mình phát sinh quan hệ với ai”.

Hắn cố gắng hết sức của mình để bản thân lại nói những lời vô tình tổn thương cô, hẳn thật chí còn bày ra thái độ căn bản không nguyên ý cùng cô có quan hệ dính líu, lại tiến tới nhục nhã cô: “Cho nên cô cho một con số đi, kết quả buổi tối đó bao nhiêu tiền cô mới chịu cùng tôi thanh toán cho xong, coi như chuyện gì cũng chưa xảy ra”.

Như ước nguyện của hắn, sắc mặt cô tái nhợt không có nửa giọt máu, hẳn cho là cô sẽ khóc nhưng cô phản ứng gì cũng không có, chỉ lẳng lẳng nhìn hắn một hồi lâu, sau đó liền nhẹ nhàng tránh thoát khỏi hắn, lúc hắn không còn cản trở liền xoay người rời đi.

Cô khiến cho hắn đau như vậy, làm sao còn có thể bình tĩnh lãnh đạm như thế, để mình hắn đang điên cuồng ở lại.

Hắn tuyệt vọng mà lại không cam lòng, nhìn bóng lưng của cô, muốn bao nhiêu tuyệt tình liền có bấy nhiêu tuyệt tình, lại buông lời ác độc: “Còn nữa, nếu như có thể, tôi hy vọng cô mãi mãi cũng không lại xuất hiện trước mặt tôi”.

Cô như cũ cái gì cũng không có nói với hắn, tăng nhanh bước chân đi ra khỏi hẻm.

Lúc Hạ Quý Thần nghĩ đến đây, xe của hắn vừa vặn lái vào trong sân của Hạ gia.

Hắn không có gấp gấp xuống xe mà ngồi ở trong xe, nhìn ánh đèn sáng chói của biệt thự trước mặt, lại nhớ lại hình ảnh cô lao đảo chạy ra khỏi con hẻm một lần nữa.

Đêm đó sau khi cô biến mất khỏi tầm mắt của hắn cũng giống trái tim bên trong cơ thể hắn cũng không còn nữa.

Sau này trong những năm tiếp theo, hắn đi qua Bắc Kinh dõi theo cô rất nhiều lần nhưng không bao giờ xuất hiện trước mặt cô.

Nếu không phải cô bị Thiên Ca hãm hại xảy ra tai nạn xe cộ, hẳn nghĩ đời này của hắn chỉ có thể yên lặng đứng nhìn cô từ xa mà thôi.

Hắn sợ cô sau khi thật vất vả mới tỉnh lại lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn cho nên hắn đặt cô ở nơi mà hắn có thể thấy được để bảo vệ thật tốt, cho nên hắn đi đến thành phố cô đang ở, vào học ở trường cô đang học.

Nghĩ tới đây, đáy mắt Hạ Quý Thần tràn đầy ưu sầu nhân nhật.

Hắn rõ ràng nghe đáy lòng mình đối với nữ nhân hắn yêu nhiều năm như vậy, từng cung chiều nhiều năm như vậy nói: “Quý Úc, em biết không? Trong tình yêu, anh và em cách nhau cả một cái thanh xuân nhưng anh nguyện ý cùng em đi hết quãng đường thanh xuân”.

Giống như là anh đã học xong đại học, giữa anh và em cách nhau cả một khoảng thời thanh xuân học đại học, nhưng anh nguyện ý cùng em lại trải qua thời gian thanh xuân học đại học một lần nữa. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Một Trăm Lần (8)

Chương 98: Một trăm lần (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Ngày thứ hai trời còn chưa có sáng, Hạ Quý Thần đã lên đường từ Tô thành trở về Bắc Kinh. Trước khi đi, hắn còn ghé vào phòng của Hạ Dư Quang, thu thập một số di vật của Hạ Dư Quang mang về Bắc Kinh.

Tận đến 6h chiều, Hạ Quý Thần mới về tới Bắc Kinh.

Do lái xe đường dài nên Hạ Quý Thần có chút mệt mỏi, tắm nước nóng xong liền ngã lên giường.

Vừa nhắm mắt lại ngủ không được bao lâu điện thoại di động liền vang lên, Hạ Quý Thần nghe tiếng điện thoại kêu không ngủ được mới bắt đầu đưa tay mò hai cái. Cầm điện thoại lên nhìn thì thấy là Đường Họa Họa gọi đến.

Nhấn nghe điện thoại, Hạ Quý Thần còn chưa có mở miệng liền truyền tới âm thanh của Đường Họa Họa: “Hạ học trưởng, tiểu Úc hành động thật là nhanh a, ngày hôm qua mới quyết định đi xem mắt thôi vậy mà tối nay đã thực sự đi xem mắt rồi, địa điểm cậu ấy đi xem mắt em đã gửi tới WeChat của anh”.

Cả người của Hạ Quý Thần trong nháy mắt đều tỉnh táo lại, hẩn hướng về phía Đường Họa Họa ở trong điện thoại “Ừ” một tiếng, đáp một câu “Biết rồi” liền cúp điện thoại.

Hắn cầm điện thoại di động, nhìn chăm chăm bầu trời đã tối ngoài cửa sổ trong chốc lát mới vén chăn lên, xuống giường tiến vào phòng thay quần áo.

Thời điểm Hạ Quý Thần lái xe ra từ bãi đỗ xe dưới đất, trời Bắc Kinh bắt đầu rơi xuống vài hạt mưa nhỏ.

Giọt mưa càng ngày càng lớn, chờ đến khi Hạ Quý Thần lái xe đến quán cà phê mà Đường Họa Họa nói mưa nhỏ đã biến thành trận mưa lớn dữ dội.

Hạ Quý Thần còn chưa có lái xe đến trước cửa quán cà phê, xuyên qua mưa lớn mịt mờ liền thấy được rõ ràng Quý Úc đang ngồi ở chỗ gần cửa sổ.

Có một nam nhân ngồi đối diện với cô, nam nhân kia trò chuyện cùng cô đôi câu hai người liền đồng thời đứng dậy, hướng về phía cửa ra vào của quán cà phê đi tới.

Nam nhân kia lái xe đến, cho nên khi vừa ra khỏi cửa quán cà phê liền chạy về phía xe của mình rồi rời đi.

Hạ Quý Thần nhìn thấy Quý Úc đứng ở cửa quán cà phê cúi đầu lấy điện thoại di động, chắc là đang gọi xe.

Thời gian chậm chạp qua đi vẫn không có xe đến đón cô, hẩn thu hồi tầm mắt đang nhìn cô chăm chăm, do dự trong chốc lát mới đánh tay lái lái xe đến trước cửa quán cà phê.

Hạ Quý Thần ngồi ở ghế tài xế nhấn còi xe.

Quý Úc đang chăm chú nhìn điện thoại di động, nghe thấy tiếng còi xe liền kinh hãi ngẩng đầu nhìn vào phía trong xe.

Mượn ánh sáng từ trong quán cà phê, Hạ Quý Thần thấy rõ ràng cô đầu tiên là nhìn mặt của hắn, sau đó tầm mắt liền chuyển tới sợi dây đỏ trên cổ tay của hắn. Lúc ánh mắt chạm đến sợi dây đỏ trên tay hắn, cả người cô trở nên có chút cứng ngắc.

Sở dĩ cô quét mắt nhìn sợi dây đỏ trên tay hắn là vì muốn xác định hắn là ai đi.

Hạ Quý Thần hơi rũ mi mắt xuống, không để ý về mặt mắt tự nhiên của cô khi biết hắn là ai, giọng nói bình tĩnh mở miệng: “Trở về trường học sao?”.

Hạ Quý Thần nói xong liền nhìn qua phía cửa xe phía sau: “Tôi đưa cô về”.

Quý Úc đứng tại chỗ không nhúc nhích, cô trầm mặc trong chốc lát mới hướng về phía Hạ Quý Thần nở nụ cười yếu ớt: “Cám ơn anh, Hạ tiên sinh, bất quá không cần, tôi đang ở đây chờ người”.

Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm Quý Úc hai giây, khẽ gạt đầu hai cái, cái gì cũng không nói liền đạp chân ga rời đi.

Đến giao lộ phía trước, Hạ Quý Thần liền dừng xe ở ven lề đường đối diện với quán cà phê trước mặt.

Cách một đoạn mưa rơi rất lớn như cũ, Hạ Quý Thần vẫn thấy được Quý Úc đang còn đứng ở trước cửa quán cà phê.

Không biết qua bao lâu mưa dần dần ngừng, Quý Úc chân liền dẫm lên mặt đất ướt nhẹp chạy về trạm xe lửa cách đó không xa.

Vừa nãy cô nói câu kia, nguyên lai chỉ là một cái cớ.

Chờ người là giả, không muốn ngồi xe của hắn mới là thật. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Một Trăm Lần (9)

Chương 99: Một trăm lần (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Bóng người Quý Ưc biến mất ở cánh cửa của trạm xe lửa rất lâu Hạ Quý Thần mới đem tầm mắt thu hồi lại, lần nữa lái xe trở về nhà.

Thím Trương nghe thấy động tĩnh ngay lập tức chạy tới, nhìn thấy hần liền cười tủm tỉm mở miệng: “Cậu chủ Hạ, cậu đã trở lại”.

Hạ Quý Thần khẽ gạt đầu một cái, không lên tiếng mà khom người đổi giày.

“Cậu chủ, cậu có muốn ăn một chút gì không?”. Thím Trương lại hỏi.

Đổi giày xong, Hạ Quý Thần mới ngồi dậy nhìn Thím Trương lắc đầu một cái, sau đó đi lên lầu.

Trở về phòng ngủ, Hạ Quý Thần liếc mắt liền thấy di vật của Hạ Dư Quang mà hần tiện tay thả trên ghế salon: quần áo, bảng viết chữ, điện thoại di động, đồng hồ đeo tay.

Hạ Quý Thần nhìn một chút ngực liền khó chịu, hần đi tới cửa sổ sát đất đẩy cửa sổ ra.

Sau cơn mưa, không khí mang theo mùi vị ẩm ướt, mùi hương của vườn hoa dưới lầu nhàn nhạt theo gió đêm từng trận bay vào trong hơi thở của hần.

Hần tiện tay châm một điếu thuốc, cách lớp khói lượn lờ mù mịt nhìn về xa xa.

Hần nhớ tới lần đầu tiên hần đến nhà của cô, trong lúc vô tình tại bên đường nghe được cô và mẹ cô nói chuyện điện thoại: “Mẹ, con nói với mẹ một lần nữa, con với hần không có khả năng là không có khả năng! Con cần nhắc ai cũng sẽ không cần nhắc Hạ Quý Thần!”.

Còn có lúc nghỉ phép ở suối nước nóng, cô rõ ràng là mang theo điện thoại di động nhưng vì không muốn thêm WeChat của hần nên nói dối rằng để quên điện thoại ở trong phòng khách sạn.

Ngày hôm đó lúc hần phát sốt, hần với cô suýt một lần nữa lại va chạm gây gỗ. Buổi sáng hôm đó hần gấp gấp cắt đứt lời của cô bởi vì hần thật ra rất rõ ràng cô muốn nói rằng: “Bất kể là bốn năm trước hay là bốn năm sau, đây lòng anh rất rõ ràng, người tôi mong muốn từ lúc bắt đầu đến lúc cuối cùng đều không phải là anh”.

Cùng cô lần nữa gặp lại đến nay, thật ra cô đều một mực muốn cùng hần phôi sạch quan hệ, kéo dài khoảng cách. Giống như tới nay, cô thà đứng trước cửa quán cà phê chờ mưa tạnh rồi rồi đi cũng không muốn ngồi xe của hần.

Nhưng hần lại không có cách nào trở mặt nhìn cô vì muốn phá thế cục Thiên Ca bày ra mà gả cho người khác, chẳng lẽ con đường duy nhất hần có thể đi cũng chỉ là đóng vai anh Dư Quang để đến gần cô sao.

Hạ Quý Thần giống như là lâm vào một mê cung phức tạp, lối ra mịt mờ nào đó, mi tâm chậm rãi nhú lại.

Trước đây hần còn oán trách việc lúc anh trai qua đời tại sao Hạ gia lại không công bố ra bên ngoài mà cứ yên lặng chôn cất như vậy, bây giờ chuyện hần oán trách ngược lại lại tạo cho hần một cơ hội.

Hạ Quý Thần không khỏi cảm thấy buồn cười, sau khi cười xong đáy lòng hần lại hiện lên sự bi thương nồng đậm.

Hần biết anh trai của hần đối với cô rất quan trọng, điều hần không muốn nhất chính là dùng thân phận anh trai tiếp cận cô nhưng hần lại không có cách nào, bởi vì chỉ khi dùng thân phận anh trai của hần hần mới có thể đến gần cô, điều này khiến hần cảm thấy thật bi thương nhưng cũng đành chịu.

Nghĩ tới đây Hạ Quý Thần liền xoay người lần nữa nhìn về phía sau lưng ghế salon, nơi để những di vật của Hạ Dư Quang.

Hần mấp máy môi, cuối cùng vẫn bóp tắt đầu thuốc lá, đi tới ghế cầm điện thoại di động của Hạ Dư Quang lên nhấn nút mở máy, sau đó soạn một cái tin nhắn gửi vào số điện thoại của Quý Ưc.

.....

Quý Ưc tắm xong liền bò lên giường, mới đặt điện thoại xuống chuẩn bị chìm vào giấc ngủ, điện thoại di động liền “đỉnh đông” vang lên một tiếng.

Là một cái tin nhắn ngắn, mặc dù trong điện thoại di động của cô không có lưu số điện thoại này nhưng cô lại nhận biết được chủ nhân của số điện thoại này, nhất là thời điểm cô nhìn thấy hai chữ “Mãn Mãn”, đầu ngón tay cô không chịu nổi khẽ mà hung hăng run run một chút.

Đăng bởi: admin

Chương 100: Một Trăm Lần (10)

Chương 100: Một trăm lần (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Trên thế giới này, người gọi cô là “Mãn Mãn” chỉ có một người.

Người đó là Hạ Dư Quang, anh trai sinh đôi của Hạ Quý Thần.

Năm ấy cô mười ba tuổi gặp anh, đó là ngày thứ hai cô tới Tô thành, theo bà ngoại tới Hạ gia làm khách.

Anh ngồi ở trên ghế salon đang truyền nước biển, sau khi nghe bà ngoại giới thiệu, anh hướng về phía cô chậm rãi cười một cái. Dung nhan của anh tinh xảo mà nho nhã, cô giống như là thiếu nữ đang trong thời kì điên cuồng mê luyện thiếu niên ở trong truyện manga, anh hấp dẫn đến mức khiến cho cô quên mất cảm trái táo mà Hạ bá mẫu đưa cho.

Ngày đó, cô nói với anh mấy câu, anh không phải là cười yếu ớt thì chính là gật đầu. Ở đáy lòng cô len lén nghĩ, anh trai nhỏ này nguyên lai không có thích nói chuyện a.

Trở lại nhà bà ngoại, cô nhờ bà ngoại kể chuyện mới biết được anh trai nhỏ mà cô cho là không thích nói chuyện thực ra là người câm.

Đáy lòng cô có chút tiếc nuối, còn có chút đồng cảm không nói nên lên.

Bà ngoại còn kể cho cô nghe anh trai nhỏ đó có một người em trai sinh đôi, không học vẫn không nghề nghiệp, suốt ngày đánh nhau, là một tên bất lương.

Bất quá sự thật chứng minh bà ngoại lo âu có chút hơi thừa rồi, bởi vì em trai bất lương trong miệng bà ngoại chưa từng trở lại Hạ gia.

Bà ngoại khi đó còn chưa có về hưu mà vẫn đi làm ở bệnh viện Tô thành, bà thường xuyên bởi vì giải phẫu mà làm thêm giờ, cho nên rất nhiều lần cô bị bà ngoại giao cho Hạ bá mẫu nhờ cậy, vì vậy cô và Hạ Dư Quang tiếp xúc tương đối thường xuyên.

Hạ Dư Quang tính khí rất tốt, là người ôn nhu cho nên cô và anh ngày càng quen thuộc.

Mùng hai nửa học kì sau, cô si mê một trò chơi liên giới thiệu cho Hạ Dư Quang cùng chơi, bên trong có một cái nhiệm vụ tình nhân cô liền yêu cầu cùng Hạ Dư Quang ở trong game kết làm tình nhân.

Hạ Dư Quang không có do dự liền đáp ứng.

Cô tưởng tượng ra những cặp tình nhân khác, cùng Hạ Dư Quang cũng đặt một tên tình nhân, vì vậy cô liền đặt rất nhiều rất nhiều câu tốt đẹp, cuối cùng tìm được một câu chứa tên của Hạ Dư Quang: “Bên trong tim anh Dư Quang, tràn đầy hình ảnh đều là em”.

Vì vậy cô liền mừng rỡ mà đề nghị, Hạ Dư Quang kêu Dư Quang, cô kêu Mãn Mãn.

(trần đây: mãn mãn)

Hạ Dư Quang mỉm cười gật đầu.

Lúc đầu Hạ Dư Quang chỉ gọi cô là “Mãn Mãn” ở trong game, sau đó trong thực tế cũng bắt đầu gọi cô là “Mãn Mãn”

Khi đó cô và Hạ Dư Quang chẳng qua chỉ là mối quan hệ rất thuần khiết.

Năm lớp 9, một lần cô ở Hạ gia dùng bữa, rốt cuộc đã gặp cái em trai có đại danh bất lương – Hạ Quý Thần người nối nghiệp Hạ gia trong tương lai.

Giống như bà ngoại nói vậy, em trai bất lương cùng Hạ Dư Quang giống nhau như đúc, nếu như không phải trên tay em trai bất lương có đeo sợi giây đỏ, cô nghĩ là cô sẽ không phân biệt được hai người.

*Sao Quý Ưc lại gọi nam thần của Mị là em trai bất lương >.< Nhưng thật lòng xin lỗi Thần ca, Mị là Mị thích nghe từ em trai bất lương quá đi, cứ nghe là thấy mắc cười hà :v xin Thần ca thứ lỗi :3

Bà ngoại nhiều lần dặn dò cô cách xa em trai bất lương một chút, cho nên cô một mực cùng hắn duy trì khoảng cách, lễ phép kêu “Bạn học Hạ”.

Bất quá hẳn so với Hạ Dư Quang tiếp xúc khó hơn nhiều, đối mặt với việc cô nói chuyện, hẳn một là “hừ” một tiếng hai là phản ứng gì cũng không có liền lướt người cô đi qua.

Có lẽ là mới biết yêu, có lẽ là cùng nhau sinh hoạt nên từng li từng tí thấm thấu đã động vào trái tim của cô, tại lúc bắt đầu học lớp mười một, tình cảm của cô đối với Hạ Dư Quang sản sinh biến hóa. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Lựa Chọn Cùng Anh Kết Hôn Đi (1)

Chương 101: Lựa chọn cùng anh kết hôn đi (1)

Editor: Sênh Ca

Beta: Stuki^{oo}

Năm ấy bà ngoại công tác rất bận rộn, cô ở nhờ Hạ gia thời gian cũng tương đối lâu, Hạ bá mẫu cố ý chuẩn bị phòng ngủ cho cô. Cô có đôi khi làm bài tập sẽ tựa vào trên bàn ngủ, hoặc là khi tỉnh lại trên người rất nhức mỏi, hoặc là sách giáo khoa vurun vài một ít đồ ăn vặt.

Những đồ ăn vặt đó, đều là cô thích ăn, hơn nữa đều là cô nói thầm với Hạ Dư Quang trước hai ngày. Cô muốn ăn cái gì, qua hai ngày liền sẽ xuất hiện ở trước mặt cô.

Cô chỉ cùng Hạ Dư Quang nói những lời này, cô đương nhiên tưởng Hạ Dư Quang trộm mua cho cô.

Thời điểm bắt đầu, cô không có quá nhiều cảm xúc gì đặc biệt, cho đến kỳ khảo nghiệm môn toán học không có làm được, về nhà cùng Hạ Dư Quang ca ca phân nân[cao trung bài kiểm tra rất khó] , sau đó qua không bao lâu, sách giáo khoa của cô bị vòng ra rất nhiều trọng điểm chính trong đó.

Chính là từ lúc ấy thì bắt đầu, tâm cô bắt đầu thay đổi. Khi nhìn thấy Hạ Dư Quang , sẽ mặt đỏ; khi nói chuyện, cô và Dư Quang ca ca đều hiểu ý của nhau, buổi tối trước khi ngủ sẽ cảm lòng không được lại nghĩ đến anh ấy.

Lại lâu sau đó, cô bị Tôn Chương quán lấy, cô theo bản năng nghĩ tới Hạ Dư Quang.

Hạ Dư Quang thân thể không tốt, không giúp được cô, nhưng anh ấy lại giúp cô tìm người không quen thuộc là Hạ Quý Thần giúp.

Cô vĩnh viễn đều không thể quên được cái khi ấy, sau giờ trưa, ở trường học trên sân thể dục, cô đứng ở trước sự chú ý của mọi người, tiếp thu lời xin lỗi của Tôn Chương.

Cứ việc cô biết, là bởi vì nguyên nhân Hạ Dư Quang, Hạ Quý Thần mới ra tay giúp cô, nhưng ở ngày đó tan học, cô vẫn là chủ động đi tìm Hạ Quý Thần, nói lời cảm ơn.

Hạ Dư Quang sợ cô về sau còn sẽ bị khi dễ, cố ý dặn dò Hạ Quý Thần, ở trong trường học chiều cổ cô nhiều hơn.

Thời khắc đó cô lòng tràn đầy vui mừng, cô lặng lẽ chú ý nam sinh đã luôn như vậy quan tâm cô.

Tuy rằng bà ngoại luôn cảnh cáo cô rời xa Hạ Quý Thần, nhưng cô vẫn là từ khi ấy, tiếp nhận xem Hạ Quý Thần là bằng hữu, cũng bởi vì hẳn là em trai của Hạ Dư Quang, cũng bởi vì hẳn nghe Hạ Dư Quang nói, ở trong trường học thực quan tâm cô.

Lúc ấy Hạ Quý Thần, đối với cô thật sự thực tốt. Tuy rằng hẳn tính tình rất kém cỏi, trong trường học không người nào dám chọc, nhưng hẳn lại đối cô tốt quá mức.

Duy lần đầu tiên bọn họ mâu thuẫn, là bởi vì Thiên Ca.

Thiên Ca thích hẳn, cô giúp Thiên Ca hẹn hẳn ra rừng cây nhỏ, có thể là hẳn không thích Thiên Ca đi, bởi vì sự kiện kia, hẳn cùng cô vô tình gặp mặt, cũng không thêm quan tâm cô như trước.

Lúc ấy đáy lòng cô, đặc biệt khổ sở, bởi vì lúc vô hình , cô đã đem Hạ Quý Thần trở thành bạn bè rất quan trọng trong sinh mệnh của cô, cho nên cô chủ động đi xin lỗi Hạ Quý Thần.

Cô đối với Hạ Dư Quang có tâm tư thiếu nữ, đều là trộm giấu ở đáy lòng, cô chưa từng nghĩ tới muốn nói ra.

Thăng đến trước khi thi đại học , tụ hội lớp, cô uống quá nhiều rượu, choáng váng đầu để mơ hồ, liền muốn về nhà, cho nên liền nhắn cho Hạ Dư Quang.

Cô từ WC ra, thấy được người đứng ở toilet đối diện là Hạ Dư Quang, cô liền hướng về phía anh ấy xán xán cười, liền lung lay lắc lư đi qua.

Cô kỳ thật rất sớm liền muốn được gọi là “Dư Quang” hoặc là “Hạ Dư Quang”, cô không muốn gọi “Dư Quang ca ca”, như vậy làm cô cảm thấy cô chỉ là em gái của anh ấy.

Cô ngày đó thừa dịp rượu say, gọi tên của anh ấy, cô cũng không rõ ràng lắm chính mình rốt cuộc gọi xong rồi hay vẫn là không gọi xong, dù sao cô không nhớ nổi đoạn ký ức sau đó. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Lựa Chọn Cùng Anh Kết Hôn Đi (2)

Chương 102: Lựa chọn cùng anh kết hôn đi (2)

Editor:Sênh Ca

Beta: Stuki^{oo}

Trong lúc mơ mơ màng màng, cô biết có người thực ôn nhu hôn môi cô. Cô nỗ lực mở to mắt ra xem, thấy được khuôn mặt của Hạ Dư Quang.

Anh ấy làm cô rất đau, nhưng lại làm cô thực hạnh phúc, cô then thừng, ở đêm đó cũng không dám phát ra âm thanh, nhưng cô cuối cùng vẫn là không nhịn xuống, nức nở gọi tên anh ấy : “Dư Quang.”

Tỉnh lại, cô mới biết được, việc này không phải giấc mơ, cô không biết làm sao, rồi lại có chút nho nhỏ hạnh phúc.

Cô tưởng, Hạ Dư Quang đêm đó che chở đối đãi với cô như vậy , có phải hay không chứng minh anh ấy cũng là thích cô, nhưng cô đợi rồi lại chờ, cũng chưa không chờ được tin nhắn của Hạ Dư Quang ca ca. Cô tưởng có phải hay không Hạ Dư Quang bởi vì thân thể suy yếu, không dám chủ động tới tìm cô, vì thế cô liền chủ động tìm anh ấy.

Cô ngàn tưởng vạn tưởng, không nghĩ tới, cô lấy đủ dũng khí để tỏ tình với anh ấy, tự nhiên lại là Hạ Quý Thần.

Càng làm cho cô không dám nghĩ chính là, đêm đó, người cùng cô triền miên, tự nhiên cũng là Hạ Quý Thần.

Cô rõ ràng đã gửi tin nhắn cho anh Dư Quang , sau đó, cô lật xem di động, mới phát hiện, cái tin nhắn kia cô gửi cho anh Dư Quang tới đón cô. Cô lại lưu làm tin nháp, căn bản không gửi đi ra ngoài.

Thì ra tất cả, đều là cô đã làm.

Cô thích anh trai của người bạn thân quan trọng nhất. Cô lại lên giường với người mà cô xem là bạn tri kỷ nhất.

Thế giới của cô trở nên vô cùng hỗn loạn, cô không biết chính mình nên như thế nào đối mặt Hạ Dư Quang, cũng không dám cùng Hạ Quý Thần có bất luận cái gì qua lại. Cô không còn con đường khác, duy chỉ còn một con đường, chính là thoát đi, thoát đi Tô thành, thoát khỏi anh Dư Quang, thoát khỏi Hạ Quý Thần, thoát khỏi giấc mộng hoang đường vô cùng kia!

Theo thời gian trôi qua, cô thời niên thiếu khi đối với anh Dư Quang có cảm tình ngây thơ tuổi trẻ, đã phai nhạt rất nhiều. Nhưng chuyện cũ bốn năm trước kia mang cho cô thương đau vô cùng, đặc biệt là ở đêm đó, Hạ Quý Thần xé nát quần áo của cô, nói những lời đâm xéo lòng cô, rõ ràng đã qua lâu như vậy, mỗi khi nhớ tới đều có thể làm cho cô tâm trí rối loạn một trận.

.....

Lòng bàn tay cô nắm chặt lấy di động, bỗng nhiên di động lại rung lên, còn kêu: “Leng keng”.

Quý Úc đem tinh thần vội vàng kéo về, nhìn về màn hình di động, đại khái là anh Dư Quang thấy cô chậm chạp, chờ đến khi cô hồi phục tinh thần, lại gửi thêm tin cho cô: “Mãn Mãn, anh là Hạ Dư Quang, em không nhớ rõ anh sao?”

Quý Úc mở khóa màn hình di động, gõ vài cái, gửi qua : “Anh Dư Quang, đã lâu không gặp.”

“Là đã lâu không liên hệ, vừa lúc anh tới Bắc Kinh xem Quý Thần, nghĩ đến em cũng ở Bắc Kinh, liền muốn gọi điện thoại báo cho em, em chừng nào thì có thời gian? Chúng ta cùng gặp mặt đi.”

Nếu là đổi thành bốn năm trước, cô cùng Hạ Quý Thần vừa mới xảy ra sự việc hoang đường kia, Quý Úc nghĩ chính mình vô pháp đối mặt Hạ Dư Quang. Còn may, hiện tại những tình cảm tuổi trẻ đã qua , đã theo thời gian trôi đi làm cô sắp tìm không thấy dấu vết gì, lại có tin tức của anh ấy, cô có cũng chỉ là cảm khái nhiều năm không thấy bạn tốt.

Quý Úc không bài xích cùng Hạ Dư Quang gặp mặt, sáng khoai đáp ứng rồi trả lời: “Được ạ, anh Dư Quang, anh khi nào thì có thể? Anh quyết định địa điểm cùng thời gian, thông báo cho em là được ạ.”

.....

Ngày hôm sau giữa trưa, Quý Úc liền nhận được thời gian và địa điểm cùng anh Dư Quang tới gặp mặt. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Lựa Chọn Kết Hôn Cùng Anh Đi (3)

Chương 103: Lựa chọn kết hôn cùng anh đi (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

(Vì đây là Quý Úc nói với Hạ Dư Quang nên mình sẽ đề là anh, dù Hạ Dư Quang là ai đang đóng thì mọi người cũng đã biết rồi)

Quý Úc đi đến khách sạn Bốn mùa, tới nơi cô được người phục vụ dẫn lên quán cà phê ở lầu hai, “anh Dư Quang” đã ngồi đợi ở bàn gần cửa sổ.

Quý Úc vừa ngồi xuống, anh Dư Quang liền đem menu đẩy đến trước mặt của cô. Quý Úc biết anh Dư Quang là ý muốn nói cô gọi món, vì thế cô cũng không có khách sáo mà thoải mái lựa chọn món trong menu, lật qua lật lại một lát cô mới gọi hai ly cà phê Lam Sơn.

Chờ đến khi người phục vụ rời đi Quý Úc mới hướng về phía Hạ Dư Quang, giống như là bạn bè cũ lâu ngày gặp mặt mà mở miệng: “Anh Dư Quang, mấy năm nay anh có khỏe không?”

“Hạ Dư Quang” gật gật đầu, cầm lấy di động gõ gõ hai cái rồi đưa tới trước mặt của Quý Úc: “Khá tốt, còn em thì sao?”

“Em cũng không tệ lắm”. Quý Úc mỉm cười trả lời.

“Hạ Dư Quang” khẽ cười, lại cầm di động gõ gõ vài cái: “Nghe Quý Thần nói, sau khi em tỉnh lại đã đi học lại ở trường đại học B điện ảnh?”

Quý Úc đọc xong câu hỏi của Hạ Dư Quang ở trong điện thoại, đang định trả lời thì điện thoại di động trong túi lại vang lên. Cô đối với Hạ Dư Quang nói câu “Thật xin lỗi”, chờ đến khi Hạ Dư Quang gật đầu thì mới lấy điện thoại ra nghe.

Là công ty môi giới hôn nhân gọi tới, hỏi cô cuối tuần này có thời gian hay không để bọn họ sắp xếp gặp mặt? Đây là nam nhân trong công ty môi giới hôn nhân sau khi nhận đề nghị của cô liền giúp cô liên hệ.

Quý Úc đáp lại một từ “được” rồi ngắt điện thoại, sau đó mới hướng về phía Hạ Dư Quang tiếp tục chủ đề lúc nãy: “Đúng vậy, đại học còn chưa có học xong nên nhất định phải học lại. Còn anh? Anh Dư Quang? Mấy năm nay anh làm gì?”

“Hạ Dư Quang” gõ chữ: “Ồ Hạ gia hỗ trợ”.

Quý Úc nghĩ đến chuyện thân thể của Hạ Dư Quang không tốt lại hỏi: “Thân thể anh thì sao? Có khỏe không?”

“Hạ Dư Quang” không có gõ chữ mà gật gật đầu, sau một lúc lâu, anh như là nhớ tới chuyện gì mới lại ờ trên di động gõ hai cái: “Tiểu Úc, em đang muốn xem mắt sao?”

Sau khi đưa cho Quý Úc xem, “Hạ Dư Quang” đại khái là nhận thấy được chính mình hỏi chuyện quá mức đột ngột nên lại cầm di động, tiếp tục gõ chữ: “Vừa rồi anh nghe thấy em nói chuyện trong điện thoại”.

Quý Úc đã rõ ràng, cô hướng về phía Hạ Dư Quang “ừ” một tiếng.

“Xảy ra chuyện gì sao? Như thế nào lại bỗng nhiên muốn kết hôn?”

Quý Úc không muốn kể lại những chuyện xưa cũ cho Hạ Dư Quang nghe, chỉ là trả lời lại: “Gặp chút phiền toái, nhất định phải kết hôn mới có thể giải quyết được”.

“Hạ Dư Quang” nhìn ra được Quý Úc không muốn nói chuyện nên cũng không có truy hỏi, anh nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ như là suy nghĩ chuyện gì, qua một lát mới cảm đi động ần ần mấy cái.

Ước chừng qua ba phút đồng hồ, Hạ Dư Quang mới đẩy điện thoại đến trước mặt Quý Úc: “Mãn Mãn, nếu em kết hôn không phải vì tình yêu mà chỉ vì giải quyết phiền toái như em nói thì lựa chọn kết hôn cùng anh đi. Em cũng biết thân thể của anh không được tốt nên không thích hợp với hôn nhân, nhưng mà người trong nhà hiện tại rất muốn anh kết hôn, nếu chúng ta đều có chung một mục đích là sử dụng việc kết hôn để giải quyết phiền toái thì em hãy suy xét tới anh thử đi, chúng ta coi như là hai bên hỗ trợ nhau”. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Lựa Chọn Kết Hôn Cùng Anh Đi (4)

Chương 104: Lựa chọn kết hôn cùng anh đi (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Hạ Dư Quang” nhìn thấy Quý Úc mãi chưa có phản ứng, lấy điện thoại di động lại rồi tiếp tục gõ chữ: “Đợi em giải quyết xong phiền toái, chúng ta lúc nào cũng có thể kết thúc cuộc hôn nhân này”.

“Gần đây anh cũng đau đầu vì chuyện này, lúc này lại nghe thấy em nói chuyện điện thoại nên mới có tính toán như vậy, em cũng không cần phải lập tức trả lời anh mà cứ từ từ suy nghĩ cho kỹ, suy nghĩ xong thì lại liên hệ lại với anh sau”.

.....

Cuối cùng Quý Úc vẫn là đáp ứng đề nghị của Hạ Dư Quang.

Những đối tượng trong công ty môi giới đều có chung một mục đích là ổn định hôn nhân mới tới, nên hiệp nghị kết hôn của Hạ Dư Quang rất thích hợp với cô.

Hơn nữa thời gian rất cấp bách, nếu như cô cứ tiếp tục do dự thì đạo diễn Lương sẽ tuyển xong người mới.

Quan trọng nhất là Hạ Dư Quang cũng coi như là người cô hiểu rất rõ nên không cần lo lắng việc kết hôn sẽ gặp phải chuyện gì nguy hiểm.

Quý Úc nhắn tin cho Hạ Dư Quang đáp ứng việc cùng anh kết hôn không bao lâu thì anh liền tới tìm cô.

Hạ Dư Quang dẫn cô đi chụp ảnh để in lên giấy chứng nhận kết hôn rồi bảo cô ký tên lên trên máy điện tử, sau đó anh nói cho cô biết anh đã liên hệ xong với người trong cục dân chính, hai người bọn họ thì chỉ cần về nhà ngồi đợi giấy chứng nhận kết hôn là được.

Ở Tô thành Hạ gia có thế lực rất lớn nên việc cô chỉ cần ở nhà mà không phải đi trình diện để xử lý thủ tục kết hôn cũng là điều dễ hiểu. Huống chi Hạ Dư Quang còn từ Tô thành chạy đến tận trường học để xin cho cô nghỉ, cho nên lúc nhìn thấy anh gõ trên di động rồi đưa cho cô xem mấy chữ này, cô cũng không có do dự hay hoài nghi bất cứ chuyện gì liền đem sổ hộ khẩu giao cho Hạ Dư Quang toàn quyền xử lý.

Năm ngày sau Quý Úc liền nhận được bưu kiện chuyển phát nhanh từ Tô thành, mở bưu kiện ra, bên trong ngoại trừ sổ hộ khẩu mà cô giao cho Hạ Dư Quang thì còn có giấy chứng nhận kết hôn màu đỏ tươi.

Mở giấy chứng nhận ra xem, đập vào mắt của Quý Úc là ảnh chụp của cô cùng Hạ Dư Quang, phía dưới ghi tên họ là: Hạ Dư Quang, Quý Úc.

Quý Úc nhìn chăm chăm giấy chứng nhận một lát rồi cầm sổ hộ khẩu lên, đem hai cái đều cất đi. Sau đó lấy điện thoại di động ra gửi một tin nhắn cho Hạ Dư Quang: “Anh Dư Quang, em đã nhận được bưu kiện chuyển phát nhanh”.

Qua một lát Quý Úc mới nhận được tin nhắn trả lời của Hạ Dư Quang: “Ba mẹ của anh không có ở trong nước, đợi khi nào bọn họ về nước thì anh dẫn em qua Tô thành gặp họ”.

Cô kết hôn là muốn phá thế cục của Thiên Ca cho nên không có nghĩ chuyện kết hôn của mình sẽ lâu dài, vì vậy cũng không muốn cho ba mẹ của Hạ Dư Quang biết.

Nếu như bác trai bác gái biết cô cùng Hạ Dư Quang kết hôn chắc chắn sẽ gọi điện cho cha mẹ của cô. Hiện tại hai người họ đều không ở trong nước, Hạ Dư Quang nói đợi bọn họ về mới nói, như vậy cũng tốt, đỡ khiến cô phải giải thích cho cha mẹ, nói không chừng lúc bác trai bác gái về nước thì hiệp nghị giữa cô và Hạ Dư Quang cũng đã kết thúc.

Nghĩ đến đây Quý Úc liền gõ hai cái trên điện thoại, trả lời lại tin nhắn của Hạ Dư Quang: “Em đã biết, anh Dư Quang”.

.....

“Em đã biết, anh Dư Quang”.

Hạ Quý Thần nhìn màn hình điện thoại di động, nhìn tin nhắn mà Quý Úc trả lời, cũng không có trả lời lại mà nhìn về phía bàn sách.

Trên bàn đang đặt ba tờ giấy chứng nhận kết hôn.

Hình ảnh trên giấy chứng nhận đều giống nhau, chỉ là tên phía dưới lại có chút bất đồng.

Trên tờ giấy màu đỏ bên trái là: Hạ Dư Quang, Quý Úc.

Hai cái còn lại lại ghi: Hạ Quý Thần, Quý Úc.

Hắn biết cô sẽ không thể nào nghĩ tới, tờ giấy chứng nhận kết hôn mà cô đang giữ là do hắn bỏ ra năm trăm nhân dân tệ tìm người làm giấy chứng nhận giả.

Mà hai tờ giấy chứng nhận ký tên “Hạ Quý Thần, Quý Úc” mới thật sự do cục dân chính chân chân chính chính làm ra.

Tro mắt nhìn cô cùng người khác lãnh giấy chứng nhận kết hôn, hắn không làm được, cho dù là giấy chứng nhận giả đi nữa.

Cho nên việc duy nhất hắn có thể làm là dùng thân phận anh trai để lừa cô lãnh giấy chứng nhận kết hôn với hắn.

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần vươn tay cầm lấy hai tờ giấy chứng nhận kết hôn có tên “Hạ Quý Thần, Quý Úc”, sau đó đầu ngón tay bắt đầu vuốt ve tên của hắn và Quý Úc.

Hắn rút cuộc cũng cưới được nữ nhân mà mình yêu thích, nhưng lại là lấy danh nghĩa của nam nhân mà cô thích ...Lừa cưới.

P/s: Kỳ thật thì không có thể thân nha, chỉ là lừa để lấy cái giấy chứng nhận thôi .Hehe!

“Hắn rút cuộc cũng cưới được nữ nhân mà mình yêu thích, nhưng lại là lấy danh nghĩa của nam nhân mà cô thích”, tội nghiệp Thần ca của Mị *huhu*
Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Lựa Chọn Kết Hôn Cùng Anh Đi (5)

Chương 105: Lựa chọn kết hôn cùng anh đi (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nếu như cuộc hôn nhân này có người khác biết, cô cứ việc đưa ra lời đề nghị kết thúc với anh của hắn, hắn vẫn sẽ chấp nhận ly hôn với cô.

Còn tên của cô và hắn ở trên giấy hôn chứng nhận kết hôn, chung quy vẫn được pháp luật công nhận.

Khóe môi của Hạ Quý Thần nhẹ nhàng cong lên, nở rộ ra một nụ cười rạng rỡ chói mắt nhưng đáy mắt của hắn lại tràn đầy sự bi thương, không cách

nào xóa bỏ được.

Hắn rất vui.....

.....

Sau khi nhận được giấy chứng nhận kết hôn, buổi tối Quý Úc liên hệ với trợ lý Từ Nghệ của đạo diễn Lương.

Quý Úc không có lòng vòng mà trực tiếp làm sáng tỏ chuyện lần trước cùng Từ Nghệ thông qua điện thoại, cô hỏi anh ta có phải nghe được tin đồn cô đã từng sinh non hay không?

Từ Nghệ cũng là ngoài ý muốn mà biết được nguyên nhân lúc trước đạo diễn Lương dùng phần thử vai của Quý Úc, do đó liền hỏi lại: “Cô thật sự sinh non?”

Quý Úc cũng không có giấu giếm Từ Nghệ mà thoải mái cùng hào phóng thừa nhận, đầu dây bên kia khi Từ Nghệ nghe được ngược lại lại ngỡ ngàng. Qua giây lát, Quý Úc liền giải thích cho Từ Nghệ biết là cô mang thai ngoài tử cung chứ không phải sinh non, đồng thời cũng nói chuyện cô đã kết hôn cho anh ta nghe. Vì muốn chứng minh lời nói của mình là thật, cô còn chụp ảnh giấy chứng nhận kết hôn cho Từ Nghệ xem.

Ngày đó Quý Úc thử vai vốn là vô cùng hoàn mỹ, hiện giờ cô cũng đã kết hôn, chuyện Thiên Ca nói cô sinh non cũng không còn tạo nên uy hiếp gì lớn. Giống như những gì ngày đó Quý Úc nói với Thiên Ca, sau khi Từ Nghệ ngắt máy không bao lâu liền gọi điện trả lời lại cho cô, anh ta nói rằng anh ta đã đem sự tình phản hồi lại với đạo diễn Lương, đạo diễn Lương nghe xong liền nói nhân vật “Tiểu Cửu” sẽ dành cho cô!.

Tuy rằng “Tiểu Cửu” không phải là nhân vật gì chủ yếu nhưng sau khi nhận được cuộc điện thoại này của Từ Nghệ, Quý Úc vẫn là thở phào nhẹ nhõm. Cô hôn mê ba năm, sau khi tỉnh lại lại đợi lâu như vậy, thậm chí còn kết hôn giả với Hạ Dư Quang, cô trả giá nhiều như vậy cuối cùng cũng không uổng phí, hiện giờ rốt cuộc cũng thành công bước bước đầu tiên.

Đất diễn của “Tiểu Cửu” rất ít, Quý Úc chỉ cần thời gian hai ngày để quay cho nên đối với yêu cầu vào dọn vào đoàn làm phim trước khi quay, Quý Úc liền từ chối. Trong khoảng thời gian này cô đều ở tại kí túc xá, lên lớp đầy đủ.

Thời niên thiếu cô và Hạ Dư Quang đã từng không giấu diếm nhau bất cứ chuyện gì, nhưng hai người dù gì cũng đã không gặp gỡ nhau tận bốn năm trời, cho nên bọn họ vẫn trở nên có chút xa cách. Tuy rằng bây giờ trên danh nghĩa hai người đã là vợ chồng nhưng ngày thường cũng vẫn không liên lạc gì với nhau. Hôm gặp mặt duy nhất là sau ngày nhận giấy chứng nhận kết hôn một tháng, lúc đó Hạ Dư Quang tới Bắc Kinh giao chìa khóa cho cô, anh nói cho cô biết đó là căn hộ mà anh chuẩn bị cho hai người.

Có một chuyện kỳ quái mà Quý Úc vẫn đang không thể hiểu được. Trước kia khi ở trường học, tuy rằng cô không có đi tìm hiểu tin tức của Hạ Quý Thần nhưng ít nhiều vẫn sẽ nghe được một vài chuyện liên quan đến hắn, không thì cũng gặp được hắn ở vườn trường. Còn bây giờ, kể từ khi cô cùng Hạ Dư Quang lãnh giấy chứng nhận kết hôn, cô không còn nghe thấy tin tức của Hạ Quý Thần ở đại học B điện ảnh nữa, hắn giống như là không hề tồn tại trên đời vậy.

Đào mất một cái, “Vương thành” của đạo diễn Lương cũng đã quay được hơn hai tháng, giờ đến lượt vai diễn “Tiểu Cửu” của Quý Úc. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Lựa Chọn Kết Hôn Cùng Anh Đi (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Các cảnh quay của “Tiểu Cửu” đều được quay ở trong nhà cho nên Quý Úc chỉ cần đợi đến 9 giờ sáng của ngày quay đầu tiên rồi đi đến sân khấu đã được dựng sẵn ở ngoại ô là được.

Quý Úc sợ đến trễ nên còn cố ý đặt báo thức lúc 5 giờ sáng.

Vì để có được làn da hoàn hảo nhất có thể mà chưa tới giờ ngủ như mọi ngày, Quý Úc đã leo lên giường đi ngủ.

Quý Úc nhắm mắt lại, vừa mới chuẩn bị đi vào giấc ngủ thì cửa phòng ký túc xá đột nhiên bị đẩy ra, là Lâm Nhã – người từ hơn hai tháng trước cũng chưa có đêm nào về ký tá.

Kể từ hôm xảy ra chuyện ở suối nước nóng đến giờ, Lâm Nhã không có nói chuyện với Quý Úc nữa, mà Quý Úc thì cũng lười quản, cho nên cô chỉ liếc

Lâm Nhã một cái rồi tiếp tục nhắm mắt lại ngủ.

Không khí trong phòng ký túc xá rõ ràng bởi vì Lâm Nhã trở về mà gương gao hơn rất nhiều, thân là người chịu trách nhiệm quản lý phòng nên Bạc Hà liền tìm cách làm giảm bớt bầu không khí căng thẳng. Quý Úc nghe thấy Bạc Hà mở miệng hàn huyên vài câu với Lâm Nhã.

“Tiểu Nhã, cậu đã trở lại?”.

“Ừ”.

“Cậu chuẩn bị trở lại ký túc xá luôn sao?”.

“Không phải, ngày mai phải dậy sớm vì giáo sư tìm tở có chút việc, tớ sợ đến muộn nên về đây ngủ một hôm”.

“.....”

Đoạn sau hai người hàn huyên chuyện gì nữa thì Quý Úc không có chú ý, cô cường bách chính mình đi vào giấc ngủ. Ngày hôm sau đúng 5 giờ là Quý Úc rời giường, sau khi rửa mặt xong cô liền cầm lấy túi đồ hôm qua đã xếp sẵn, tay chân nhẹ nhàng rời khỏi ký túc xá.

.....

Cửa ký túc xá vừa đóng, Lâm Nhã liền mở mắt, cô ta cầm di động lên ấn ấn mấy cái, sau đó gửi đi.

.....

Bắc Kinh đang là mùa đông nên 5 giờ sáng chung quy vẫn còn tối, vườn trường cơ hồ không có một bóng người, Quý Úc vì muốn tới sớm một chút nên cố ý đi vòng qua đường tắt ở phía sau vườn trường.

Ở phía sau vườn trường có một khu dạy học bị bỏ hoang, lúc cô đi đến gần đấy thì gặp phải hai thanh niên đang đứng hút thuốc. Quý Úc càng đi đến gần thì hai người kia càng nhìn chăm chăm cô.

Cô không có đề ý tới, bước nhanh chân hơn, lúc cô vừa bước qua hai người kia được một bước thì một trong hai người thanh niên kia liền vút điều thuốc xuống đất, vưn tay bắt lấy cổ tay của cô.

Quý Úc theo bản năng muốn giãy giụa kêu cứu nhưng cô còn chưa có kịp lên tiếng đã bị người thanh niên còn lại bịt miệng, hai người hợp sức kéo Quý Úc vào trong khu dạy học bỏ hoang.

Bọn họ hành động rất nhanh, nhanh đến nỗi khi thần trí của Quý Úc kịp định thần lại thì cô đã bị vút vào trong một phòng học vừa bẩn thỉu vừa có nhện bám đầy tường. Bọn họ cột cô vào một cái ghế bị hư, sau đó dán băng keo lên miệng cô, xong xuôi liền một giây cũng không lưu lại mà lập tức rời đi.

Cách ván cửa nhưng Quý Úc vẫn nghe được tiếng bọn họ khóa cửa ngoài, sau đó tiếng bước chân của hai người thanh niên cũng dần dần biến mất.

Toàn bộ khu dạy học cũ nát trong nháy mắt chỉ còn có mỗi Quý Úc, không khí trở nên yên tĩnh đến đáng sợ.

Bị dán băng keo lên miệng nên Quý Úc chỉ có thể nức nở ra tiếng, cô liều mạng giãy giụa nhưng cũng không thể thoát khỏi giây trói buộc chặt trên người.

Thông qua cửa sổ, Quý Úc có thể nhìn rõ ràng bên ngoài, sắc trời đang dần dần chuyển biến, cô biết thời gian đang từ từ trôi đi. Nếu như trước 9 giờ sáng mà cô không kịp đến chỗ đoàn làm phim thì nhân vật “Tiểu Cửu” chắc chắn sẽ không giữ nổi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Lựa Chọn Kết Hôn Cùng Anh Đi (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nhân vật “Tiểu Cửu” cô sẽ không giữ nổi ... Nghĩ đến đây, biểu tình của Quý Úc bỗng nhiên đình trệ.

Trên thế giới này, người mà không kị cô có được vai “Tiểu Cửu”? Chỉ có Thiên Ca

Hai người thanh niên trẻ tuổi kia rõ ràng là đang đợi cô, ra khỏi cổng trường có nhiều đường như vậy, bọn họ làm sao lại biết được cô sẽ đi đường tắt phía sau vườn trường?

Khẳng định là có người báo tin cho bọn họ, hơn nữa người báo tin cho bọn họ nhất định là người hiểu rất rõ cô.

Nhưng Thiên Ca đã ba năm không có liên lạc với cô, cho nên người này là Sự nghi hoặc vừa nổi lên trong lòng, Quý Úc liền nhớ tới chuyện hôm qua Lâm Nhã đột nhiên trở về ký túc xá, tức khắc đáy mắt của Quý Úc liền hiện lên một mảnh lạnh lùng.

Nguyên lai bây giờ cô bị nhốt ở chỗ này là do Thiên Ca và Lâm Nhã đã lên kịch bản sẵn, mục đích chính là không để cho cô đạt được vai diễn “Tiểu Cừu”!

Nghĩ đến đây, Quý Úc liền nhìn xung quanh phòng học, đối diện với cửa sổ chính là vách tường nên chắc chắn sẽ không có người qua lại, cho dù cô có chạy tới trước cửa sổ kêu cứu thì cũng sẽ không có ai biết. Mà cửa lại bị khóa ở bên ngoài nên cô cũng không thể mở ra, huống chi khu này đã bị bỏ hoang nhiều năm, bình thường căn bản không có khả năng có người đi vào nơi này

Không thể không thừa nhận, chiều này của bọn họ cũng đủ tàn nhẫn cùng ngoan độc, đã ra tay thì sẽ không chừa lại bất cứ cơ hội nào để cô chạy thoát.

Khóe môi của Quý Úc mấp máy lên xuống.

Cho dù bọn họ tính toán rất tốt nhưng cô cũng sẽ không dễ dàng nhận thua, cô cũng không thể sợ hãi, không thể vì bị cô lập mà tuyệt vọng.

Nếu cô không tranh thủ thời gian thì ý đồ của Thiên Ca sẽ thành công, chỉ cần cô không buông tay thì sẽ luôn có hy vọng!

Nếu như không thể cầu cứu thì chỉ còn cách dựa vào chính mình.

Quý Úc cúi đầu nhìn đôi tay của mình đang bị trói, không chút do dự liền nâng tay lên cọ đi cọ lại vào mép ghế.

Dây thừng thô ráp di chuyển lên xuống làm đau tay của Quý Úc, da thịt trắng nõn rất nhanh liền bị rách da chảy máu, nhưng cô lại không có dấu hiệu dừng lại, chỉ cắn răng chịu đựng đau đớn, tiếp tục ma sát dây thừng.

.....

Hai tháng này, Hạ Quý Thần tuy rằng đều ở trong đoàn phim “Vương thành” nhưng nhờ Đường Họa Họa mà hắn đều nắm rõ động thái hàng ngày của Quý Úc.

Trước khi Quý Úc đến chỗ của đoàn phim “Vương thành”, vào đúng 9 giờ rưỡi, tới nào hắn cũng nhận được tin nhắn của Đường Họa Họa.

“Hạ học trường, hôm nay không có tiết nên cả ngày Tiểu Úc đều ở trong ký túc xá không có ra ngoài, 9 giờ tối cậu ấy đã đi ngủ, hình như cậu ấy đặt báo thức lúc 5 giờ sáng, nói muốn dậy sớm để đến đoàn làm phim”.

Từ đại học B điện ảnh đến phim trường, nếu như không bị kẹt xe thì chỉ mất hơn một tiếng đồng hồ.

Giao thông ở Bắc Kinh vào lúc sáng sớm thông thuận vô cùng, nếu buổi sáng mà 5 giờ Quý Úc đã rời giường thì khoảng 6 giờ rưỡi cô ấy sẽ tới phim trường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Lựa Chọn Kết Hôn Cùng Anh Đi (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Tháng vừa rồi “Vương thành” đều có cảnh quay ở mấy nơi khác, Hạ Quý Thần thân là phó đạo diễn nên phải đi theo đoàn làm phim. Chỉ có tháng trước nữa, Hạ Quý Thần gặp được Quý Úc là do hắn lấy thân phận anh trai đến Bắc Kinh đưa chìa khóa cho cô. Kể từ lần đó đến giờ, Hạ Quý Thần cũng chưa có gặp lại Quý Úc, cho nên sáng sớm hôm sau, vì cảm thấy phấn khích mà chưa tới 6 giờ hắn đã tỉnh.

Lúc đầu, ngồi chờ đến 6 rưỡi, Hạ Quý Thần cũng không cảm thấy được có chỗ nào không đúng, nhưng khi thời gian cứ thế qua đi, lúc đồng hồ chỉ 6 giờ năm mươi mà Quý Úc còn chưa có đến thì cả người của hắn mới trở nên căng thẳng bất an.

Hạ Quý Thần nhẫn nại tiếp tục chờ, năm phút đồng hồ ngắn ngủi qua đi mà hắn lại thấy như là cả thế kỷ vậy, Quý Úc vẫn còn chưa có xuất hiện.

Hắn liền lấy điện thoại di động ra, gấp gấp nhắn tin cho Đường Họa Họa. (Đến nước này rồi mà Thần ca vẫn còn ngồi đó mà nhắn tin > <).

Đợi hơn nửa phút, Hạ Quý Thần không thấy Đường Họa Họa trả lời, liền trực tiếp gọi điện thoại.

Âm thanh kết nối đại khái vang lên được ba tiếng liền có người nhận điện thoại, bên trong truyền đến âm thanh “Alo” mơ mơ màng màng của Đường Họa Họa, dĩ nhiên là còn chưa có tỉnh ngủ.

Hạ Quý Thần không đợi Đường Họa Họa tiếp tục mở miệng đã đánh gãy lời của cô ấy: “Quý Úc đâu?”.

“Ách?” Đường Họa Họa ở bên đầu dây bên kia quả nhiên là đang còn ngây ngốc, một lát sau mới trả lời lại Hạ Quý Thần: “Cậu ấy không phải đi tới đoàn làm phim sao?”

“Đi khi nào?” Hạ Quý Thần nhủ mảy.

“5 giờ” Đường Họa Họa dùng một chút mới mở miệng: “5 giờ cậu ấy đã ra khỏi cửa, lúc chuông báo thức của cậu ấy kêu còn đánh thức em và Lâm Nhã, em còn tranh thủ đi rửa tay”.

Đường Họa Họa còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần đã bắt lấy trọng điểm: “Lâm Nhã?”.

Đường Họa Họa là người nói nhiều, hơn nữa cô đối với Hạ Quý Thần có ấn tượng rất tốt nên cái gì cũng nói hết, không có nửa điểm gian dối: “Đúng vậy, ngày hôm qua Lâm Nhã bỗng nhiên trở về ký túc xá, cậu ấy nói với Bạc Hà là hôm nay giáo sư tìm cậu ấy có chút việc nên cậu ấy sợ đến muộn mới trở về ký túc xá. Bất quá cũng rất kỳ quái nha, Tiểu Úc vì phải đến đoàn làm phim nên 5 giờ liền ra ngoài, nhưng Lâm Nhã không phải làm gì mà 5 giờ cũng ra ngoài”.

Quý Úc và Lâm Nhã lại kẻ trước người sau đi ra ngoài Trong lòng của Hạ Quý Thần vang lên âm thanh “lộp bộp”, hẳn không chờ Đường Họa Họa nói hết câu liền trực tiếp ngắt điện thoại, sải bước đi về phía bãi đỗ xe.

Lâm Nhã bỗng nhiên trở về ký túc xá, hôm nay Quý Úc liền chậm chạp chưa có đến phim trường, trong này nhất định có chỗ nào đó không đúng Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần đang bước đi liền biến thành chạy.

Lâm Nhã đi theo Quý Úc ra ngoài, nhất định là theo dõi cô ấy.

Quý Úc hiện tại còn chưa có tới đoàn làm phim, Lâm Nhã chắc chắn không thoát khỏi có liên quan!.

Lâm Nhã đảm bảo không biết được Quý Úc sẽ đi xe taxi nào nên việc thông đồng với tài xế taxi là không có khả năng.

Mà nếu như Quý Úc có đi taxi thì đảm bảo cô ấy sẽ an toàn đến đoàn làm phim.

Nếu trên đường không xảy ra chuyện gì, như vậy chỉ dư lại một khả năng, Quý Úc còn chưa có ra khỏi cổng trường!.

Nghĩ đến đây Hạ Quý Thần liền dẫm mạnh chân ga, đại an toàn cũng không cái đã hướng về phía trường học phóng xe đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Lựa Chọn Kết Hôn Cùng Anh Đi (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lâm Nhã tận mắt nhìn thấy Quý Úc bị hai thanh niên kéo vào trong khu dạy học bị bỏ hoang, cô ta đứng tại chỗ một lúc lâu, xác định Quý Úc thật sự bị nhốt ở trong không ra được thì mới trở về ký túc xá, leo lên giường tiếp tục ngủ.

Không biết ngủ được bao lâu, Lâm Nhã đột nhiên bị tiếng chuông điện thoại đánh thức.

Lâm Nhã vẫn còn buồn ngủ, cô ta quết mắt nhìn điện thoại, lúc vừa nhìn đến tên hiển thị trên màn hình, cả người lập tức tỉnh táo.

Lâm Nhã trước tiên ngồi dậy, sau đó nhìn một vòng trong phòng, trong phòng không có ai, Đường Họa Họa cùng Bạc Hà không biết đã ra ngoài từ lúc nào. Lúc này cô ta mới tiếp điện thoại, giọng điệu vô cùng cung kính mà khách sáo: “Thiên Ca tiểu thư, cô khỏe”.

Cách vài giây, đầu dây bên kia mới vang lên một giọng nói ôn nhu lại dễ nghe: “Chuyện tôi an bài cho cô, làm thế nào rồi?”.

“Thiên Ca tiểu thư yên tâm, sự tình đã sắp xếp thỏa đáng, hai giờ trước cô ta đã bị nhốt ở khu dạy học bỏ hoang”. Lâm Nhã mang theo vài phần lý lòng, đem tình huống trước đó miêu tả lại kỹ càng, tỉ mỉ: “Tôi chính mắt thấy cô ta bị hai người kia kéo vào bên trong khu dạy học bỏ hoang, chỗ đó bình

thường đều không có người ra vào, cho nên chỉ cần chúng ta không thả người, đừng nói là tới 12 giờ trưa hôm nay, cho dù có đến 12 giờ trưa ngày mai cũng không thành vấn đề”.

Trong điện thoại, lúc Thiên Ca nghe được Lâm Nhã nói những lời này thì rất hài lòng, khẽ cười một cái: “Tốt, khi nào tôi có chuyện lại sẽ tìm cô”.

Lâm Nhã thấy Thiên Ca muốn ngắt điện thoại, vội vàng mở miệng: “Thiên Ca tiểu thư”.

“Ừ?”.

Lâm Nhã do dự một lát mới ấp a ấp úng lên tiếng: “Thiên Ca tiểu thư, lúc trước cô nói với tôi, nếu tôi giúp cô làm tốt chuyện này, nhân vật hiện tại của Quý Úc sẽ là của tôiTôi muốn biết, tôi đã làm tới mức này rồi, chuyện này cũng coi như là xong rồi sao?”.

“Cô nói chuyện này sao” Giọng điệu Thiên Ca kéo dài, giống như là bưng bình: “..... Cô yên tâm, 9 giờ mà Quý Úc không có đến được thì sẽ không có cách nào quay, đạo diễn Lương lúc đó khẳng định sẽ không hài lòng, nếu chờ đến 12 giờ mà cô ta còn chậm chạp không có tới, nhất định đạo diễn Lương sẽ đổi người, đến lúc đó tôi liền đề cử cô, cô cứ chờ tin tức tốt từ tôi”.

Lâm Nhã tức khắc cười tươi như hoa: “Cám ơn cô, Thiên Ca tiểu thư”.

Thiên Ca ở đầu kia điện thoại không có nói nữa, trực tiếp ngắt điện thoại.

Ký túc xá trở lại trở về an tĩnh như lúc đầu, Lâm Nhã buông đi động, khoe môi cong lên đầy đắc ý.

Tuy rằng lần trước nghỉ phép ở suối nước nóng, cô ta không có chiếm được chỗ tốt từ Quý Úc, nhưng hiện tại, cô ta lập tức có thể đoạt được nhân vật của Quý Úc, lại còn là tác phẩm của đạo diễn Lương, cái này coi như là không uổng công lúc trước cô ta nhận nhiệm chịu nhục.

Vừa nghĩ Lâm Nhã vừa không nhận được mà cười ra tiếng, khoe mắt của cô ta đều dào dạt sự đắc thắng. Lâm Nhã thân nhiên xốc chăn lên, vừa mới chuẩn bị xuống giường đi rửa mặt, cửa phòng ký túc xá bỗng nhiên bị ai đó dùng sức đá văng ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Lựa Chọn Cùng Anh Kết Hôn Đi (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lâm Nhã sợ tới mức đầu ngón tay run run, tức giận ngẩng đầu nhìn về phía cửa, cô ta vừa định mở miệng mắng câu “Bị bệnh tâm thần hả?”, kết quả lại nhìn thấy Hạ Quý Thần đang sai bước đi tới, lời nói vừa đến khoe miệng liền ngừng. Ước chừng hơn hai tháng rồi cô ta chưa gặp lại Hạ Quý Thần, bây giờ đột nhiên lại thấy hẳn nên cả người đều đứng yên bất động, không có làm bất kì hành động nào.

Động tác đá cửa của Hạ Quý Thần có chút hung mãnh nên làm ảnh hưởng tới ký túc xá bên cạnh, rất nhiều người đều chạy ra vây xem.

Hắn đối với việc những nữ sinh xung quanh đang nghị luận cũng không có để ý, tiếp tục đi tới trước giường của Lâm Nhã.

Lâm Nhã lúc này mới hoàn hồn, âm thanh rất nhỏ hướng về phía Hạ Quý Thần mở miệng: “Hạ học ...”

Lâm Nhã ngay cả chữ “trường” cuối cùng còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần liền vươn tay tóm lấy người của cô ta từ trên giường lôi xuống dưới đất.

Lâm Nhã sợ tới mức trong miệng phát ra tiếng kêu thảm thiết, cô ta còn chưa có kịp phản ứng lại đây rồi cuộc là đang xảy ra chuyện gì, cả người đã bị Hạ Quý Thần ném đi, lưng liền đụng phải thanh chắn của giường.

Thanh giường bằng sắt thép nên phía sau lưng của Lâm Nhã đều đỏ một mảng, đau đớn thấu tim. Cô ta hít một ngụm khí lạnh nhưng do quá đau đớn nên ngừng lại giữa chừng rên rĩ.

Âm thanh âm trầm của Hạ Quý Thần từ đỉnh đầu của Lâm Nhã truyền xuống: “Cô áy dâu?” Lâm Nhã cả người run lập cập, thẳng đến khi phía sau lưng thoáng giảm bớt chút đau đớn mới miễn cưỡng mở to mắt, môi hơi run rẩy nhìn về phía Hạ Quý Thần hỏi lại: “Cái gì?”.

Nét mặt của Hạ Quý Thần âm lãnh đến cực độ, hắn tóm lấy cánh tay của Lâm Nhã rồi kéo cô ta tới trước cửa sổ ký túc xá, nhanh nhẹn mở cửa sổ ra, sau đó đem cả người Lâm Nhã đẩy ra phía bên ngoài cửa sổ khiến toàn bộ nửa người phía trên của cô ta lơ lửng chới với giữa không trung. Hạ Quý Thần giọng điệu lạnh lùng mà trầm thấp lần nữa mở miệng: “Cô đừng có giả ngu với tôi, tôi không có dư nhẫn nại mà ở đây cùng cô dong dài, tôi hỏi cô, Quý Úc bị cô đưa đi đâu?”.

Nửa người phía trên đều treo lơ lửng trên không khiến mặt Lâm Nhã cắt không còn giọt máu, qua một lát cô ta mới tri độn mà phản ứng lại, lúc này mới biết Hạ Quý Thần tìm cô vì chuyện gì.

Chỉ là cô ta cùng Thiên Ca lên kế hoạch vô cùng chặt chẽ tỉ mỉ, không có người thứ ba biết, Hạ Quý Thần làm sao lại biết Quý Ưc mất tích có liên quan với cô ta? Chẳng lẽ là suy đoán?

Cả hàm răng của Lâm Nhã đều run run, trầm mặc một lát mới lại run rẩy mở miệng: “Hạ học trưởng, em không biết anh đang nói”

“..... A” Lâm Nhã đang nói bỗng nhiên biến thành hét chói tai.

Cả người cô hai phần ba đều bị Hạ Quý Thần đẩy ra ngoài cửa sổ, tay cô ta quờ quạng lung tung ý đồ muốn bắt lấy thứ gì đó để tìm chút cảm giác an toàn, Lâm Nhã sợ tới mức nước mắt bắt đầu tuôn ra như mưa.

Hạ Quý Thần lại giống như không có nhìn thấy, giọng điệu lạnh băng như cũ nói: “Tôi nói lại một lần nữa, tôi là muốn nghe thấy cô ấy đang ở chỗ nào? Cô chỉ cần nói cho tôi, tôi biết được đáp án sẽ thôi, còn nếu cô muốn tiếp tục nói những lời vô nghĩa ...”

Hạ Quý Thần không nói nữa, chỉ đem cả người của Lâm Nhã hướng ra phía ngoài cửa sổ mà đẩy đẩy, Lâm Nhã sợ tới mức khóc thành tiếng: “Em nói, em nói ... Cô ấy, cô ấy, cô ấy ... ở trường học bỏ hoang ...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Cô Không Xứng Để Tôi Làm Như Vậy! (1)

Còn chưa chờ Lâm Nhã nói xong, Hạ Quý Thần đã biết Quý Ưc ở đâu liền đem Lâm Nhã kéo vào, ném cô ta sang một bên, một câu cũng không có lưu lại liền sai bước hướng về phía ngoài cửa ký túc xá mà đi.

Cửa phòng ký túc xá rộng mở, rất nhiều người đứng ở ngoài cửa đều thấy được một màn này, tất cả mọi người hầu như đều bị sát khí lạnh lẽo của Hạ Quý Thần làm kinh sợ, thời điểm Hạ Quý Thần đi tới tất cả mọi người không hẹn mà cùng nhau lui lại sau một bước.

Mãi cho đến khi bóng dáng của Hạ Quý Thần biến mất ở chỗ ngoặt của cầu thang, sự an tĩnh này giờ mới bị phá vỡ bởi vài giọng nói khe khẽ.

Tất cả đều bàn luận một màn vừa phát sinh lúc này.

“Sao lại thế này a?”

“Không có đặc biệt rõ ràng nhưng qua đoạn đối thoại vừa rồi của bọn họ thì hình như là Lâm Nhã đem Quý Ưc nhốt ở đâu đó thì phải?”

“Lâm Nhã vì cái gì mà làm như vậy với Quý Ưc? Tất cả mọi người đều ở cùng một ký túc xá, có mâu thuẫn gì ở đây sao?”

“.....”

Những âm thanh nghị luận càng ngày càng lớn, đánh thức Lâm Nhã đang sợ tới mức hồn bay phách lạc. Cô ta dựa vào tủ đựng đồ, hít sâu từng ngụm từng ngụm khí mới miễn cưỡng đứng thẳng thân mình, sau đó chân tay run rẩy đi đến trước cửa rồi đóng cửa lại, ngăn cách đám đông vừa bình luận sôi nổi ở bên ngoài vừa chỉ chi trò trò.

.....

Quý Ưc không biết chính mình bị nhốt ở chỗ này đã được bao lâu, nhưng cô biết trời nhất định đã trưa, bởi vì mặt trời càng lên cao thì ánh nắng càng ngày càng sáng.

Cổ tay của cô bị dây thừng ma sát khiến máu tươi đầm đìa, so với ngày thường cổ tay bị sưng hơn hẳn một vòng.

Quý Ưc không có ý nghĩ từ bỏ nhưng cô lại tinh tường cảm nhận được mỗi khi mình cử động một chút liền truyền đến một trận đau đớn, bèn nhón đủ để cho cả người cô chấn động run rẩy.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ, sau đó lại di chuyển một chút một chút một lên phía trên mặt của Quý Ưc, sự tuyệt vọng trong lòng của cô ngày càng tăng.

Tuy rằng không có biện pháp nhìn thấy thời gian cụ thể nhưng mặt trời lên cao đến độ này, phòng chừng đã sắp tới 9 giờ.

Cô không phải Quý Ưc hào quang ngút trời của bốn năm trước, cô không có tư cách đến trễ cũng không có tư cách làm cho cả đoàn làm phim trễ giờ quay chỉ vì một mình cô, sợ một lát nữa quá giờ quay, đạo diễn thấy cô chậm chạp không có đến sẽ lập tức đổi người khác.

Quý Úc không cam lòng, lại một lần nữa cắn chặt răng, buộc chính mình xa mắt thật chặt dây thừng. Một tia đau đớn xuyên tim lại truyền đến, từ miệng vết thương ở chỗ cổ tay trắng nõn trong nháy mắt liền chuyển đến trên toàn thân của cô, Quý Úc đau đớn rên lên một tiếng, trán đổ đầy mồ hôi.

Đợi một lúc lâu cô lại bình ổn hô hấp, chờ đến sự đau đớn bắt đầu chậm lại, cô lại muốn chịu đựng đau đớn tiếp tục ma sát dây thừng nhưng cổ tay của cô giống như không còn là của cô nữa, như thế nào động cũng không động được nữa.

Tuyệt vọng phảng phất giống như thủy triều, hoàn toàn đem cô bao phủ.

Đáy mắt của Quý Úc đang tràn đầy sự cứng cỏi liền chậm rãi biến mất không thấy bóng dáng, thay thế bằng sự bi thương tuyệt vọng vô tận.

Chẳng lẽ bây giờ, cô lại bại bởi Thiên Ca lần nữa sao?

Đây là cơ hội cô thật vất vả mới tranh thủ được, nếu bỏ lỡ, có hay không cô sẽ giống như lúc mới bắt đầu tỉnh lại sau tai nạn xe cô? Mất hết mọi thứ?..

Cô chờ thật lâu thật lâu mới có thể chờ được một cái cơ hội mới... nhưng có lẽ cũng không còn sử dụng được nữa rồi.

Quý Úc vừa nghĩ đến đây, đáy mắt liền nổi lên một tầng nước, cô tinh tường cảm nhận được có nước tràn đầy ở hốc mắt, lúc nước mắt sắp tràn mi đột nhiên cô lại nghe được một loạt bước chân dồn dập truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Cô Không Xứng Để Tôi Làm Như Vậy (2)

Quý Úc hơi nhíu nhíu mi, còn chưa kịp xác định có phải mình xuất hiện ảo giác hay không, cửa sau của phòng học liền vang lên một tiếng “phanh” thật lớn.

Quý Úc kinh sợ đến nỗi trong tim “bùm” lên hai cái, theo bản năng mà quay đầu lại hướng về phía cửa sau.

Cánh cửa có chút cũ, lại không biết vừa bị thứ gì dùng sức đâm phá, tro bụi liền theo đó mà rơi xuống.

Cánh cửa lắc lư hai cái, còn chưa trở về như lúc đầu, tiếng “phanh” đình tai nhức óc lại truyền đến.

Quý Úc nhìn chằm chằm cửa sau, mấy giây trước đang còn lắc lư, giây tiếp theo liền ầm ầm ngã trên mặt đất.

Theo sau đó Quý Úc nhìn thấy đôi giày da màu đen giẫm trên ván cửa đã bị đá nằm xuống.

Thật sự có người xuất hiện... ở thời điểm cô tuyệt vọng nhất.

Quý Úc tinh tường cảm giác được tâm của chính mình lúc này còn tràn đầy mùi vị chết chóc, giờ đây lại bắt đầu nhảy lên mà sống lại.

Cô ngăn chặn sự xúc động trong lòng, tầm mắt theo giày da chậm rãi hướng lên trên, thấy được đôi chân dài thẳng tắp, cổ áo sơ mi trắng rộng mở lộ ra xương quai xanh tinh xảo mà xinh đẹp, hàm dưới là đường cong hoàn mỹ... Tầm mắt của Quý Úc dừng lại một chút, sau đó mới tiếp tục hướng lên trên xem, dung nhan khiến người ta kinh ngạc nhưng lại quen thuộc triệt để lọt vào đáy mắt của cô.

Qua nhiều năm, sự bàng quang đối với mọi thứ của cô đã được dưỡng thành thói quen nhưng cô vẫn là không nhìn được mà nhìn chằm chằm nam nhân kia chừng mấy giây. Lúc đang thất thần nhìn người kia, trên mặt Quý Úc lại xuất hiện mấy con nhện bò lung tung, cô không được tự nhiên lại cũng không nói nên lời, theo bản năng lắc lắc đầu, đám nhện lại bắt đầu bò đầy ra phía sau lưng của cô. Là Hạ Quý Thần..... Chi là, hần, hần như thế nào sẽ biết cô ở đây?

Trong đầu Quý Úc hiện lên sự kinh ngạc, còn chưa có kịp suy nghĩ gì Hạ Quý Thần đã đi đến trước mặt của cô.

Khóe môi của Hạ Quý Thần gập gao cắn chặt, sắc mặt trầm thấp có chút dọa người, một giây cũng không nhìn đến tay chân của Quý Úc đang bị buộc chặt liền ngồi xổm người xuống, vươn tay bắt đầu cởi dây thừng.

Hạ Quý Thần hành động như vậy khiến hần và Quý Úc dựa vào nhau rất gần.

Quý Úc vô tình nhìn thấy chỗ cổ trắng nõn của Hạ Quý Thần có mồ hôi đang từng hàng từng hàng chảy xuống.

Quý Úc giật mình rồi mới hơi quay đầu nhìn Hạ Quý Thần đang cúi đầu, không biết hần vừa trải qua chuyện gì, trời mùa đông thế mà người hần lại chảy

đầy mồ hôi, thậm chí trên tóc còn lấm tấm vài sợi tóc bị mồ hôi thấm ướt, vài giọt mồ hôi cũng theo trán của hắn chảy xuống.

Trong phòng học thực tĩnh lặng, hai người ai cũng chưa nói chuyện với ai.

Hạ Quý Thần vớt dây thừng vừa còi ở chân của Quý Úc ra, sau đó vươn tay xé băng dính ở miệng của cô trước rồi mới giải thoát dây thừng trên cổ tay của cô.

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần còn chưa có đụng tới trên cổ tay của Quý Úc, tầm mắt đã thấy vài chỗ của dây thừng đều dính máu, lúc này hắn mới hậu tri hậu giác phát hiện cổ tay của Quý Úc bị dây thừng chà sát rách da không ít, có máu đang không ngừng chảy ra bên ngoài.

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần hơi run run, tâm can đau đớn, cả người vốn đã lạnh băng giờ lại như bao phủ bởi hàn khí.

Hắn bước vào cuộc sống của cô, đem cô đặt ở nơi hắn lúc nào cũng có thể nhìn thấy, chính là vì muốn cô khỏe mạnh, nhưng chung quy hắn vẫn khiến cô bị thương....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Cô Không Xứng Để Tôi Làm Như Vậy (3)

Hạ Quý Thần vẫn duy trì tư thế bất động, an tĩnh một lát mới áp xuống sự ảo não cùng đau lòng đang quay cuồng trong lồng ngực, ngón tay đang muốn vươn tới còi dây thừng cho Quý Úc đột nhiên dừng lại giữa chừng, qua vài giây mới lại tiếp tục.

Bộ dạng của Hạ Quý Thần thoát nhìn vẫn lãnh đạm như cũ nhưng lực đạo còi dây thừng lại ôn nhu vô cùng.

Ném dây thừng xuống xong, Hạ Quý Thần liền cầm lấy tay của Quý Úc kiểm tra miệng vết thương.

Nhiều năm trước kia khi còn ở Tô thành, nhất là trong khoảng thời gian tốt đẹp giữa hai người, Quý Úc và Hạ Quý Thần không phải chưa từng đụng chạm qua da thịt.

Cho tới bây giờ Quý Úc vẫn còn nhớ rõ, lúc còn học cao trung, có lần cô cùng với bạn học đi leo núi, lúc xuống núi cô không cẩn thận bị trượt chân, khi đó Hạ Quý Thần liền công cô từ tận trên núi xuống.

Lúc ấy cô thật sự coi hắn là người bạn quan trọng nhất, ngồi xe trên lúc mệt nhọc đều không ngại ngừng mà dựa vào trên vai của hắn nhắm mắt lại ngủ.

Nhưng từ bốn năm trước, lúc cô biết người ngủ cùng cô vào đêm trước khi thi đại học không phải Hạ Dư Quang mà là Hạ Quý Thần, lòng cô liền chua xót, hơn nữa lúc cô đi tìm Hạ Dư Quang để hỏi chuyện, Hạ Quý Thần lại xuất hiện trước mặt của cô rồi mạnh mẽ xé nát áo của cô, còn dùng lời nói chà đạp mà vũ nhục cô, khiến cô kể từ sau đó mỗi khi gặp mặt hắn sẽ không không chế được chính mình mà cả người trở nên cứng đờ.

Cho nên bây giờ Hạ Quý Thần đột nhiên cầm lấy tay của cô như vậy làm cô theo bản năng rút đầu ngón tay lại, sau đó cả người phảng phất như hóa đá, đáy mắt giống như sắp khóc đến nơi.

Thấy được phản ứng của cô, bàn tay đang nắm tay Quý Úc của Hạ Quý Thần liền cứng còng nhưng hắn cũng không có buông ra, chỉ cúi đầu nhìn về phía cổ tay của Quý Úc.

Da thịt của cô vốn là mềm mại trắng nõn nhưng lại bị dây thừng ma sát lâu như vậy, bây giờ sưng đỏ có chút dọa người, máu thịt lẫn lộn.

Hạ Quý Thần nhíu mi tâm, theo bản năng muốn xé áo sơ mi của mình để băng bó tạm cho cô, nhưng hắn còn chưa kịp hành động đã tình huống cảm nhận được cảm giác ở chỗ tay của cô, cô hơi hơi dùng sức ý đồ muốn thoát khỏi tay của hắn.

Hạ Quý Thần ngẩng đầu, nhìn vào mắt của Quý Úc.

Quý Úc vừa tiếp xúc với ánh mắt của Hạ Quý Thần, ngay lập tức liền rũ mắt xuống, biểu tình trên mặt của cô có chút đông cứng, âm thanh mở miệng cũng trở nên xa cách mà khô khốc: “Cái kia, cảm ơn anh!”.

Cô vừa nói vừa tăng thêm sức lực ở tay, đem bàn tay từ trong lòng bàn tay của hắn rút ra.

Hạ Quý Thần rũ mắt, nhìn về phía tay của Quý Úc, hắn nhìn thấy rõ ràng lúc cô vừa rút tay ra khỏi tay của hắn liền chà chà vào vạt áo, như là hận không thể đem sự tiếp xúc vừa rồi tiêu tán thật nhanh.

Yết hầu của Hạ Quý Thần như bị thứ gì chặn nghẹn lại, trong lòng cũng dâng lên khổ sở cùng bức bối không nói nên lời.

Quý Úc còn có hy vọng với nhân vật “tiểu Cừ”, sau khi được Hạ Quý Thần giải thoát liền vội vàng nói lời cảm ơn với hắn, thấy hắn chậm chạp không

có phản ứng cũng không kịp chờ đợi liền mở miệng: “Tôi còn có việc khác, cho nên đi trước ...”

Tóm lại lần này là nhờ Hạ Quý Thần, nếu không chỉ trông chờ vào chính cô thì khả năng đã vượt mất cơ hội lần này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Cô Không Xứng Để Tôi Làm Như Vậy (4)

Nghĩ nghĩ, Quý Ưc lại bổ sung hai câu: “... Lần này tôi thật sự cảm ơn anh đã cứu giúp, nếu như anh ngại mở miệng, có thời gian tôi sẽ mời anh ăn cơm để cảm tạ, Hạ tiên sinh ...”

Nói xong câu sau, Quý Ưc mới phát hiện mình lại nói sai nữa rồi.

Hạ Quý Thần đã từng nói cô đừng có xuất hiện ở trước mặt của hắn, hơn nữa cô và hắn sau bốn năm gặp lại, mỗi lần đều cãi nhau thật không thoải mái, thậm chí lần trước lúc cô chiếu cố chăm sóc hắn, bọn họ suýt nữa còn lau súng cướp cò. Chuyện đó cũng không phải lỗi của cô, vậy mà hắn lại nói: “Nếu không phải tôi hôm qua cô nằm cạnh tôi, cô nghĩ tôi sẽ chạm vào cô sao?”, hắn còn nói: “Nếu đang trong lúc mơ mơ màng màng mà tôi chạm vào cô, thì thật là ghê tởm!” ...Thậm chí cuối cùng hắn còn muốn cô cút đi...

Hắn cũng nói rõ cô với hắn tốt nhất đừng có liên quan nhiều đến nhau.

Nghĩ đến đây, Quý Ưc lại vội vàng bổ sung: “.....Bất quá anh yên tâm, tôi sẽ không xuất hiện, tôi”

Quý Ưc vừa nói vừa động não, cô nhớ tới hắn cùng bạn học Lý Đạt có vẻ thân thiết: “.....Lý Đạt giúp tôi mời cơm.”

“Không cần!” Quý Ưc còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần nãy giờ trầm mặc không nói lời nào bỗng nhiên mở miệng đánh gãy lời của cô. Giọng điệu của hắn như cũ băng lãnh, nhưng không biết có phải do cô xuất hiện ảo giác hay không mà cô cảm thấy giọng điệu của hắn càng như băng lạnh ngàn năm, ý tứ lạnh lùng khắc nghiệt: “Cô mời cơm, đừng nói ăn, ngay cả nhìn mặt, tôi đều ngại hết muốn ăn!”.

Quý Ưc vội vàng yên lặng nhìn vào mắt Hạ Quý Thần, sau đó lại rũ đi đáy mắt bởi vì lời nói của hắn mà khó lòng chịu đựng nổi, môi của cô hơi mấp máy nhưng lại không có nói nên lời. “Còn có, cô cũng không cần cùng tôi nói cảm ơn, tôi sợ đi tới đây bởi vì tôi vô tình nghe được, Lâm Nhã bị cô nhốt ở chỗ này!”

“Lúc trước nếu không phải vì tôi, Lâm Nhã cũng sẽ không có những hành động như vậy với cô, tôi chẳng qua là tới giải quyết phiền toái do chính mình gây ra”.

“Mà cái phiền toái này, vừa khéo cùng cô có quan hệ mà thôi”.

Đầu ngón tay của Quý Ưc duỗi hai bên hông, Hạ Quý Thần nói xong câu nào, bàn tay lại nắm chặt vạt áo cái đó.

“Cho nên cô cũng không cần dắt vàng lên mặt mình, cảm thấy là tôi đặc biệt tới giúp cô! Cô thật đúng là không xứng để cho tôi làm như vậy!” Hạ Quý Thần nói xong lời cuối cùng, ngữ khí mang theo sự tức giận, âm điệu cũng cao không ít khiến cho người ta cảm thấy bị áp bách đến nghẹt thở.

Kỳ thật hắn tới nơi này không phải vì cô cũng là chuyện bình thường, kể từ đêm bốn năm trước hắn đã không còn là thiếu niên quen thuộc mà cô biết.

Chỉ là sự thật khi nghe từ chính trong miệng của hắn nói ra luôn khiến người khác đau lòng.

Lúc nghe thấy Hạ Quý Thần nói hai chữ “dắt vàng” cùng “không xứng”, cả người Quý Ưc khẽ run run, sắc mặt có chút trắng bệch.

Nhìn phản ứng của Quý Ưc, tâm tình của Hạ Quý Thần bỗng nhiên không khống chế được, hắn cơ hồ không có suy nghĩ lại buột miệng nói: “Cô không phải nói cô có việc phải đi trước sao? Như thế nào còn chưa đi? Ở chỗ này làm gì? Chờ tôi đưa cô đi sao? Tôi nói cho cô biết, nghĩ cũng đừng có nghĩ, tôi sợ cô làm ô uế xe của tôi ...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Cô Không Xứng Để Tôi Làm Như Vậy (5)

Quý Úc nghe Hạ Quý Thần nói tới đây giống như là bùng tỉnh, liền đứng lên rồi đẩy ghế ra phía sau.

Lúc cô khom người nhặt túi xách lại ảnh hưởng tới miệng vết thương.

Hạ Quý Thần rõ ràng thấy Quý Úc bởi vì đau mà ấn đường nhú lại, cắn chặt lấy môi dưới. Hắn theo bản năng muốn mở miệng nhưng còn chưa có kịp phản ứng, cô đã lao đảo chạy đi mất.

Trong phòng học cũ nát mà bản thiù giờ chỉ còn lại một mình Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần vẫn duy trì tư thế ngồi xồm trước ghế coi dây thừng cho Quý Úc như từ đầu đến giờ, cả người hắn không có nhúc nhích một chút nào.

Thật lâu sau hắn mới nhẹ nhàng chớp chớp mắt, đem tầm mắt đang nhìn về phương hướng Quý Úc mới chạy đi lúc nãy thu trở về.

Hắn biết chính mình lại làm hỏng việc, nói sai lời nữa rồi.

Hắn thật sự không muốn cùng cô nháo thành như vậy nhưng lúc hắn nhìn thấy cô kiên quyết rút tay về, lại nói những lời như thế khiến hắn thật khó chịu. Hắn đã cực lực khống chế tâm tình của mình nhưng chung quy vẫn là không thể nhịn xuống được.

Tóm lại là hắn vẫn không muốn cô biết được một vài chuyện, tỷ như hắn thích cô; hay như việc cô rời đi mấy năm, hắn rất nhớ cô.

Hắn rất rõ ràng chính mình sở dĩ có ý niệm như vậy là bởi vì đáy lòng hắn còn để ý chuyện một đêm bốn năm trước kia, trong lúc hắn và cô đang triển miên cô lại gọi tên anh trai của hắn – “Dư Quang”.

Hắn yêu thích cô bao nhiêu thì một đêm kia cô lại khiến hắn chật vật, không chịu đựng nổi bấy nhiêu. Mà sự chật vật như vậy hắn vĩnh viễn không muốn cô nhìn thấy, cho nên hắn luôn dùng những lời khẩu thị tâm phi để làm tổn thương cô, đồng thời che lấp một phần tâm tư chân thật từ đáy lòng của hắn.

Hắn biết rõ, đây là do lòng tự trọng cùng sự không cam lòng quá quấy phá.

Thật lâu sau Hạ Quý Thần mới đứng lên rồi khỏi phòng học bỏ hoang.

Ngồi trên xe, Hạ Quý Thần nhìn thoáng qua thời gian trên đồng hồ, thấy đã qua 9 giờ, như vậy nếu cô muốn có được vai diễn “tiểu Cửu”, nhất định sẽ chạy đến phim trường đầu tiên.

Cho dù trước đó không lâu cô vừa mới khiến hắn khổ sở như vậy nhưng giờ phút này hắn vẫn là không bỏ mặc cô được.

Hắn luôn luôn bởi vì cô mà rối rắm, mâu thuẫn.

Hạ Quý Thần bỗng nhiên có chút khổ sở, hắn rũ mi mắt, im lặng một lát. Qua mấy giây, vẫn là làm theo ý muốn từ đáy lòng của mình, Hạ Quý Thần lấy điện thoại di động ra gọi cho đạo diễn Lương.

Điện thoại rất nhanh liền có người bắt máy, hắn khách sáo hai câu liền đi thẳng vào vấn đề: “Vừa nãy tôi có việc tìm diễn viên diễn vai “tiểu Cửu” một chút, cô ấy có khả năng lát nữa mới kịp đến phim trường ...”

Ngắt điện thoại, Hạ Quý Thần ở trong xe ngồi yên lặng một lát mới khởi động xe, theo đường cũ rời khỏi trường.

Trên đường đi đến phim trường, trong lúc Hạ Quý Thần dừng đèn đỏ, trong lúc lơ đãng nhìn qua cửa sổ của ghế lái phụ lại thấy một tiệm thuốc ở ven đường, trong đầu hắn tức khắc nhớ đến chuyện cô đang bị thương.

Hắn dẫm chân ga tiếp tục đi về phía trước nhưng chỉ đi chậm rì rì, nghĩ nghĩ vẫn là dừng xe ở ven đường, xuống xe đi tới tiệm thuốc.

Quý Úc ngồi yên ổn trên xe taxi đã là 8 giờ 50 phút, đúng lúc Bắc Kinh đang vào giờ cao điểm, kẹt xe một đường thật dài, chờ đến lúc cô tới được chỗ đoàn làm phim “Vương thành” đã gần 10 giờ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Cô Không Xứng Để Tôi Làm Như Vậy (6)

So với thời gian đoàn làm phim thông báo với mọi người thì trễ hơn một tiếng, Quý Úc cũng không xác định được tình huống ở phim trường bây giờ là như thế nào, nhưng cô biết đoàn làm phim đã bắt đầu diễn là khả năng rất lớn, nhân vật “tiểu Cửu” nhất định cũng đã thay đổi diễn viên.

Bất quá cô luôn muốn tận mắt nhìn thấy mọi thứ rồi mới từ bỏ, nói không chừng đoàn làm phim còn chưa có tìm được người thích hợp ... Quý Úc đứng ở trước phim trường hít sâu một hơi rồi mới nhanh chóng đi vào.

Ngoài dự đoán chính là nhân viên công tác phụ trách đón Quý Úc không có trách cứ cô đi trễ, ngược lại còn nói cho cô biết tình huống có chút thay đổi, buổi chiều mới bắt đầu quay.

Quý Úc một giây trước còn đang lo lắng, nghe được nhân viên công tác nói những lời này, đáy lòng mới buông lỏng xuống.

Quý Úc hóa trang xong liền xử lý đơn giản vết thương một chút.

Cô sợ buổi chiều lúc quay phim sẽ làm lộ ra băng vải liền gấp rút đeo một cái vòng ngọc, vòng ngọc vừa lúc che lấp được băng vải thô.

Quý Úc mặc trang phục xong xuôi liền đứng ở trước gương, đánh giá chính mình một vòng, xác định không có vấn đề gì mới tìm một nơi không có người nghỉ ngơi, lấy kịch bản ra xem.

Những lời trong kịch bản Quý Úc đã sớm thuộc lòng, cô ngồi nhắm lại hai lần, xong nhìn thấy thời gian vẫn còn sớm liền buông kịch bản xuống, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Phòng nghỉ là phòng công cộng, không lâu sau liền có diễn viên khác hóa trang xong cũng vào nghỉ ngơi. Phòng nghỉ vốn dĩ an tĩnh, giờ lại có chút ồn ào.

Quý Úc ngồi ở trong góc, cũng không có ai đến quấy rầy, cô nhắm mắt nhưng cũng không có ngủ được.

Ngồi ở phía sau Quý Úc là hai cô gái trẻ tuổi mặc trang phục cung nữ, này giờ đều liên tục nói chuyện khe khẽ.

Bởi vì cách nhau không xa lắm nên mặc dù các cô đã cố tình nói thật nhỏ nhưng Quý Úc vẫn có thể nghe được rành mạch.

“Tôi nghe nói, buổi sáng hôm nay dời lịch quay phim lại là ý của phó đạo diễn”.

“Thật hay giả vậy? Vào đoàn làm phim hơn hai tháng, ai cũng biết người hà khắc nhất chính là phó đạo diễn, ngài ấy làm sao lại bỗng nhiên thay đổi lịch trình đã sắp xếp sẵn đây?”.

“Là thật nha, trong lúc ăn cơm trưa, tôi nghe nhân viên công tác bên cạnh đạo diễn Lương nói a. Hơn nữa tôi mới biết được, phó đạo diễn của chúng ta nguyên lai lại là đạo diễn chính của bộ phim “Tình cờ gặp gỡ”.

Thật ra Quý Úc không thấy hứng thú về nội dung nói chuyện phiếm của hai cô gái phía trước, cô nghe vào tai này lại lọt ra tai khác mà thôi, chẳng qua là lúc nghe đến đoạn sau, lực chú ý của cô trong nháy mắt liền bị hấp dẫn.

“Tình cờ gặp gỡ” không phải là bộ phim truyền hình lớn trong đầu năm nay sao? Nghe nói bộ phim này là tác phẩm đầu tay của một vị đạo diễn, vậy nhưng kỹ thuật quay chụp mang phong cách rất riêng, ra mắt không lâu liền oanh tạc trên mọi mặt trận, có thể nói là khiến mọi người đều kinh ngạc không thôi.

Lúc mới tỉnh lại cô có để ý vị đạo diễn này, cảm thấy vị này rất tài hoa, nghĩ có cơ hội sẽ cùng vị đạo diễn thần bí này hợp tác, nhưng mà phong cách hành sự của người này lại cực kỳ quái dị. Vị ấy chưa từng xuất hiện trước mặt truyền thông vì thế Quý Úc không có biết được một chút tin tức gì của vị ấy cả, sau này liền từ từ từ bỏ, không nghĩ tới bây giờ vị ấy lại đang ở trong cùng một phim trường với cô

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Cô Không Xứng Để Tôi Là Như Vậy (7)

Quý Úc đang suy nghĩ lại nghe được âm thanh nói chuyện của hai cô gái kia.

“Khó trách, tôi đang nghĩ đạo diễn Lương có thâm niên trong nghề như vậy, làm sao lại tuyển một vị phó đạo diễn trẻ tuổi như thế, nguyên lai là phó đạo diễn rất có địa vị nha”.

“Đâu chỉ có thế! Nói ra có khi cô sẽ không tin, phó đạo diễn còn đang học đại học nữa cơ, chưa có tốt nghiệp đâu”.

Nghe đến đây, tuy rằng biểu tình trên mặt của Quý Úc không có biến hóa gì nhiều nhưng đáy lòng lại hung hăng chấn kinh (chấn động + kinh sợ) một chút.

Cô vẫn luôn luôn cho rằng, người làm ra “Tình cờ gặp gỡ” có thể quay được một bộ phim có nội dung thâm thúy như vậy nhất định là một người có lai lịch dọa người, ít nhất cũng hơi có tuổi một chút, không nghĩ tới cư nhiên là một thiếu niên thiên tài

Lúc Quý Úc đang miên man suy nghĩ, phòng nghỉ bỗng nhiên truyền đến âm thanh của nhân viên công tác: “Tất cả chuẩn bị, sắp bắt đầu quay!”

Quý Úc vội vàng thu hồi tâm tình, cảm kích bản lên, sau đó cùng những diễn viên khác đi đến chỗ quay phim.

Đạo diễn Lương đang cảm kích bản đứng ở giữa trường quay, đối diện với nữ chính giảng diễn.

Đoàn người đại khái đợi tầm mười phút, một người phụ trách liền chạy tới nói: “Đạo diễn Lương, phó đạo diễn tới rồi!”.

Đạo diễn Lương nghe nói liền gật gù đầu mấy cái, sau đó tiếp tục hàn huyên cùng nữ chính hai câu rồi mới bảo tất cả mọi người chuẩn bị, nói xong liền đi về chỗ máy theo dõi.

Đạo diễn Lương vừa mới ngồi xuống không được bao lâu, bên cửa hông của cung điện liền có một người đi vào.

(phim trường được dựng cảnh cung điện)

Trong cung điện rất nhiều người đều kêu “phó đạo diễn”, Quý Úc cũng theo đó mà quay đầu lại nhìn người mình đã tò mò từ lâu.

Một bóng người thon dài mảnh mẽ không kịp đề phòng cứ vậy thẳng tắp xâm nhập vào mắt của Quý Úc.

Đối mặt với đoàn người tiếp đón, hần không có chút biểu tình gì đi về phía chỗ đạo diễn Lương đang ngồi trước máy theo dõi.

Hần mang theo một chút vội vàng bước từng bước lớn, đối diện với Quý Úc là sườn mặt của hần cho nên cô nhìn có chút không rõ, nhưng chưa đến nửa giây đầu tiên cô liền nhận ra hần.

Đạo diễn của “Tình cờ gặp gỡ”, phó đạo diễn của “Vương thành”, thiếu niên mà lúc này Quý Úc mới bội phục trong lòng cư nhiên là Hạ Quý Thần!

Cô ngàn nghĩ vạn nghĩ cũng không nghĩ tới sẽ là hần!

Cho dù giờ phút này cô đã nhìn thấy rõ ràng nhưng vẫn là có chút không thể tin được!

Quý Úc ngây ngốc tại chỗ, cô nhìn chằm chằm Hạ Quý Thần một lúc lâu cũng chưa có phản ứng lại được.

Hạ Quý Thần dừng ở trước máy theo dõi, kéo ghế dựa ra một chút, ưu nhã ngồi xuống.

Đạo diễn Lương ghé vào tai của Hạ Quý Thần nói nhỏ hai câu, hần hơi hơi gật đầu, sau đó liền cảm loa, mở miệng: “Mỗi người vào vị trí của mình!”

Tất cả mọi người đều chuẩn bị tốt, duy chỉ có Quý Úc vẫn đứng sừng sờ tại chỗ.

“Tiểu Cửu!”, đạo diễn Lương liền mở miệng kêu tên nhân vật của Quý Úc.

Quý Úc lúc này mới hoàn hồn, ý thức được chính mình thất thố nên cô liền cúi đầu xin lỗi đạo diễn Lương, lúc ngẩng đầu cô rõ ràng nhìn thấy Hạ Quý Thần hơi liếc mắt nhìn cô một cái, ánh mắt của hần bình tĩnh không có chút gợn sóng, giống như hần và cô chỉ là người xa lạ.

Quý Úc chỉ nhìn thoáng qua liền vội vàng thu hồi tầm mắt, quay đầu chạy tới cửa cung điện rồi đứng yên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Cô Không Xứng Để Tôi Là Như Vậy (8)

Có thể bởi vì Hạ Quý Thần vô duyên vô cớ lại xuất hiện ở chỗ này khiến Quý Úc lúc mới bắt đầu diễn biểu hiện có chút mất tự nhiên, thậm chí còn quên từ nên bị NG một lần.

(NG: ngưng)

Bất quá rất nhanh Quý Úc liền ổn định lại cảm xúc. Vào trạng thái, cô càng diễn càng nhập vai, do đó lúc quay cũng càng ngày càng thuận lợi, vài đoạn diễn sau trên cơ bản đều một lần liền thông qua.

Quay chụp kết thúc cũng gần 11 giờ, Quý Úc không trở về thành phố mà trực tiếp ở lại khách sạn phụ cận mà đoàn làm phim đã sắp xếp.

Chỉ cần kiên trì nốt hôm nay cô liền hoàn thành xong vai diễn trong “Vương thành”, Quý Úc không muốn chỉ vì vết thương của cô mà lưu lại ấn tượng không tốt với đạo diễn Lương cho nên liền thay một băng vải mới, quấn thật chặt vài vòng thấy máu không có thấm ra mới đeo lại vòng ngọc lên tay, sau đó đi vào đoàn phim.

Trừ bỏ việc Quý Úc lâu lâu lại trốn vào toilet thay băng vải, hôm nay quay phim vẫn thuận lợi như cũ.

Tuy rằng cô và Hạ Quý Thần cùng tồn tại trong một đoàn làm phim nhưng hai người lại không có bất kỳ tiếp xúc gì, trừ bỏ lúc cô đóng phim có thể nhìn thấy hân ngời ở trước mắt theo dõi, thời gian còn lại cô cơ hồ đều không đụng mặt hân.

Hôm nay là phân đoạn cuối cùng, tiểu Cửu nhân ái vì hận mà tự sát trong mưa.

Mùa đông ở Bắc Kinh độ ẩm vốn rất thấp, nước lạnh dội xuống cũng đủ để cả người run run đến đông lạnh. Giữa trưa Quý Ưc đi toilet thay băng vải, miệng vết thương có vẻ như đã nhiễm trùng, bắt đầu phồng đau, lúc bắt đầu diễn nước lạnh lại dội thẳng xuống, Quý Ưc cơ hồ đau thấu tim khiến cho cô trong thời gian ngắn đã quên lời thoại, hôm nay lần đầu xuất hiện đã NG.

Một lần nữa chuẩn bị ôn thỏa, Quý Ưc bắt đầu diễn lần 2. Đau đớn vẫn như cũ chưa có giảm nhưng cô vẫn cố gắng bách chính mình tập trung vào vai diễn,, mặc dù vậy biểu hiện của cô vẫn ít nhiều đã chịu một ít ảnh hưởng, không có được phát huy đến mức tốt nhất.

Đạo diễn Lương cùng Hạ Quý Thần ngồi ở trước máy theo dõi bàn luận phân đoạn Quý Ưc vừa diễn.

“Tôi cảm thấy tiểu Cửu còn có thể biểu hiện tốt hơn nữa, hay là quay lại lần ba?” Hạ Quý Thần không có lên tiếng, chỉ nhìn chăm chăm màn hình máy theo dõi, Quý Ưc cảm kiếm đâm về phía ngực, túi máu đã chuẩn bị tốt liền vỡ ra, máu tươi cũng theo đó mà tràn ra, cô từ từ rút kiếm ra rồi ngã xuống đất; màn hình liền chiếu đến chỗ tay cầm dao của cô, Hạ Quý Thần tình tường nhìn thấy ngoại trừ máu dính đầy trên tay của Quý Ưc còn có băng vải lộ ra qua khe hở của vòng ngọc, máu cũng đang thấm ướt cả băng vải.

Hân có thể phân biệt được đó không phải là túi máu giả mà là máu thật.

Hân không nghĩ cô bị thương nặng như vậy? Cô như thế nào lại không phản hồi với đoàn làm phim một tiếng, thậm chí còn bị hai trận mưa trút xuống xối xả?

Trong đầu Hạ Quý Thần còn chưa có suy nghĩ xong, đạo diễn Lương ngồi một bên đã lại mở miệng: “Chuẩn bị đóng máy...”

Đạo diễn Lương vẫn còn muốn nói tiếp nhưng lời còn chưa kịp nói ra đã bị Hạ Quý Thần đánh gãy: “Qua đi”.

Trong đoàn làm phim Hạ Quý Thần nổi tiếng yêu cầu hà khắc, hiện tại hân bỗng nhiên nói như vậy khiến đạo diễn Lương có chút kinh ngạc.

Hạ Quý Thần vờ như không nhìn thấy biểu tình của đạo diễn Lương, tiếp tục không lạnh không đậm mở miệng: “Tôi nhìn rồi, thấy biểu hiện như vậy không có vấn đề gì, xử lý hậu kỳ kĩ một chút là được”.

Đạo diễn Lương nghe Hạ Quý Thần nói như vậy cũng không kiên trì nữa, cầm lấy loa ở trên bàn hô một tiếng: “Qua”.

Diễn xong phân đoạn này, hôm nay cũng kết thúc quay chụp.

Lúc đóng máy, Quý Ưc cũng không lưu lại lâu, đổi xong quần áo liền gọi xe.

Cô lên xe, một giây trước xe rời khỏi phim trường, giây tiếp theo liền có một chiếc Audi chạy theo sau.

Hạ Quý Thần ngồi trên ghế điều khiển quan sát xe taxi phía trước, chạy xe cách một đoạn, sau đó tầm mắt lại nhìn về phía đồng hồ hôm qua tùy tiện mua đang vứt ở trên ghế phụ, hân mím môi liền chuyển tay lái đem xe dừng lại ven đường.

Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm xe taxi không chớp mắt, chờ đến khi xe hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt của hân mở hòm để đồ ra, sờ soạng bên trong giấy lát mới lấy ra một cái điện thoại, ngón tay linh hoạt gõ gõ trên màn hình một lúc, sau đó gửi đi một cái tin nhắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Cô Không Xứng Để Tôi Làm Như Vậy (9)

Quý Ưc đón xe taxi, lúc cách phim trường không bao xa liền nhận được một tin nhắn.

Là của anh Dư Quang.

“Mãn Mãn, anh tối nay trở về Bắc Kinh, nếu em không có chuyện gì quan trọng thì tối nay gặp”.

Quý Ưc biết tin nhắn này của anh Dư Quang là ám chỉ anh tháng trước đã đem chìa khóa chung cư cho cô giữ.

Nếu đổi là người khác, đêm hôm khuya khoắt cùng chung sống cô đã lo sợ, nhưng đối phương lại là Hạ Dư Quang – người mà cô hiểu rõ cho nên cô không quá do dự liền trả lời lại: “Dạ, anh Dư Quang”.

.....

Ước chừng qua ba phút đồng hồ, sự yên tĩnh bên trong xe bị phá vỡ bởi tiếng “tinh tinh”.

Hạ Quý Thần đang cầm điện thoại di động nhìn chăm chăm bên ngoài cửa sổ, nghe thấy tiếng tin nhắn liền quay đầu lại nhìn về phía màn hình di động.

“Dạ, anh Dư Quang!”, Hạ Quý Thần nhìn đến bốn chữ này, cũng không mở khóa màn hình mà trực tiếp ném trở về hòm để đồ.

Trừ bỏ lần thứ 2 hấn lấy thân phận Hạ Dư Quang lừa gạt cô kết hôn thì đây là lần thứ 3 hấn dùng thân phận Hạ Dư Quang để tiếp cận cô.

Tháng trước, hấn theo đoàn phim “Vương thành” đến Vân Nam nhưng hằng ngày vẫn nhận được tin nhắn của Đường Họa Họa, từ đó cũng biết mấy ngày bởi vì thời tiết không ổn định nên cô bị nhiễm phong hàn, có chút cảm mạo. Kế hoạch phát triển như dự định, lúc đó sau khi cô và hấn lãnh giấy chứng nhận kết hôn cũng có tháng không gặp nhau, dựa theo thói quen bốn năm trước, tháng mười nào hấn cũng trở về Bắc Kinh nhìn cô, thấy được cô, ngày ngày hôm sau vừa lúc qua tháng mười liền cả đêm đi nhờ phi cơ trở về Bắc Kinh.

Ngày đó hấn cũng không hiểu mình bị làm sao lại phá lệ cùng cô ăn một bữa cơm, hấn biết nếu là Hạ Quý Thần hấn hẹn cô thì cô sẽ không đi nên hấn liền dùng thân phận của anh trai, thuận tiện đem chìa khóa chung cư cho cô.

Đêm đó cô ở trước mặt Hạ Dư Quang “giả” là hấn lại nhẹ nhàng tự tại chứ không có chút nào câu nệ cùng bài xích như ở trước mặt hấn.

Kỳ thật cảnh tượng ở chung như vậy khiến hấn rất khó sở.

Nhưng hấn biết nếu hấn dùng thân phận Hạ Quý Thần ở chung với cô, người khó sở sẽ là cô.

Nếu như hai người gặp mặt mà có người không vui, hấn thà người không vui là mình.

Giống như lần này, hấn nhớ tới cô bị thương ở cổ tay, nhưng lại không muốn khiến cô không vui nên hấn liền dùng thân phận của anh trai.

.....

Quý Ưc trở lại đại học B điện ảnh đã là 7h30 tối.

Hạ Dư Quang đi phi cơ đến Bắc Kinh cũng phải gần 10 giờ tối, lại từ sân bay về nhà cũng phải hơn 10 giờ.

Cho nên Quý Ưc không chờ Hạ Dư Quang cùng ăn cơm chiều mà rủ Đường Họa Họa ra ngoài ăn vài thứ.

Ăn xong liền trở về kí túc xá, Quý Ưc thu thập hai bộ quần áo, sau đó đi tới phòng y tế của trường học xin một ít thuốc bôi lên vết thương ở cổ tay, sau đó trực tiếp đón xe taxi đi đến chung cư mà Hạ Dư Quang đã mua.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Cô Không Xứng Để Tôi Làm Như Vậy (10)

Quay phim liên tục 2 ngày, hơn nữa còn bị thương nên Quý Ưc thật sự rất mệt mỏi. Trở về chung cư cô rửa sạch ầm đun nước rồi đun nước tắm, sau đó lấy thuốc ra bôi vào vết thương trên cổ tay, bôi xong liền nằm lỳ trên thảm ở phòng khách, không muốn động đậy.

Đại khái là thật sự mệt mỏi nên Quý Ưc không có chờ được Hạ Dư Quang trở về liền đã ngủ luôn ở trên thảm.

Mặc dù bên dưới đã có thảm, trong nhà cũng mở điều hòa nhưng bởi vì buổi chiều đóng phim, vào đúng lúc thời tiết giá lạnh lại còn bị dội hai trận nước mưa nên Quý Ưc ngủ không được bao lâu liền mơ mơ màng màng, cảm giác cổ họng của mình như bị hỏa thiêu khiến miệng lưỡi đều khô khốc, cô cảm thấy khát nước.

Quý Ưc muốn đi uống nước nhưng cô lại rất rất mệt, mệt đến mức mắt cũng không mở nổi, người mềm nhũn, trầm trầm không tỉnh táo nổi.

Cô cứ tiếp tục nằm như vậy, thân thể cũng bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, hô hấp càng ngày càng khó khăn, cuối cùng cả người không khống chế được bắt đầu run rẩy. Cả người khó chịu khiến Quý Ưc hừ ra tiếng, theo bản năng mở miệng ra dùng sức hút khí nhưng cô vừa hít hít, mũi liền ê ẩm khó chịu, nước mắt cũng theo đó tuôn ra.

Lúc cả người Quý Ưc khó chịu đến mức sắp nhỏ giọng khóc, cô lại cảm giác được có một bàn tay mát lạnh bao trùm lên trán của cô, sau đó cô liền rơi vào trong một lồng ngực ấm áp, tiếp theo đó cô lại rơi vào trên nệm mềm mại.

Có người xuất hiện bên cạnh cô sao? Quý Úc mơ mơ hồ hồ mà vùng tay sờ lung tung, nhưng cái gì cũng chưa sờ được ngược lại lại nghe thấy tiếng bước chân càng lúc càng xa.

Là ai vậy? Hẳn vì sao đã tới rồi lại còn rời đi? Cô thật là khó chịu, hẳn tại sao lại không giúp cô gọi bác sĩ?

Quý Úc muốn cử động nhưng cả người lại không thể động đậy, thân thể lại lúc lạnh lúc nóng khiến cả người cô run rẩy ngày càng lợi hại.

Không được, cô không thể như thế này được, nếu cứ như thế này có khi cô sẽ khó chịu đến chết mất ... Quý Úc nghĩ như vậy xong liền bắt đầu giãy giụa, lúc cô thật vất vả mới tới gần mép giường lại nghe được âm thanh đẩy cửa, ngay sau đó là tiếng bước chân dồn dập, rồi một phần nệm bên cạnh người cô liền lõm xuống, chắc là có người ngồi xuống. Tiếp theo cả người cô đều được đỡ lên, có một chén nước ấm được đưa đến bên miệng của cô.

Uống nước xong cả người cô thoải mái được một chút.

Cô mơ mơ hồ hồ cảm giác được mình được đặt xuống giường, sau đó liền có một cái chăn đắp lên người cô.

Nhưng cô vẫn rất lạnh, lạnh đến nỗi cả người run rẩy mấy lần. Trong lúc cô đang mộng lung, cô vẫn mơ hồ cảm giác được trong phòng ngoại trừ người cho cô uống nước còn có rất nhiều người khác, có người nói cái gì mà “Không có việc gì, chỉ là bị sốt” sau đó lại có người cầm kim tiêm đâm vào cánh tay của cô. Không biết có phải vô cớ bị bệnh, vết thương ở cổ tay cũng vẫn còn đau nên lúc này nước mắt của cô liền trào ra, cô theo bản năng muốn né tránh ông tiêm nhưng tay lại bị người cho cô uống nước giữ chặt, cô không có cách nào né tránh liền nhỏ giọng ủy khuất mà mở miệng: “Đau, đau quá ...”

Người cho cô uống nước kia cũng không có nói chuyện, chỉ dùng tay còn lại vuốt ve mái tóc của cô, lực đạo rất ôn nhu mang theo sự trấn an.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Bỏ Cả Thế Giới Để Yêu Em (1)

Loại ám áp được người khác ôm trong lòng mà che chở khiến lồng ngực của Quý Úc căng lên, sự hoảng hốt vào giờ phút này giống như kỳ tích bỗng nhiên giảm xuống.

Đội dung dịch truyền hết vào trong người của cô, kim tiêm được rút ra, sau đó cô lại nghe thấy có người mở miệng nói: “Tôi đã tiêm thuốc xong, chờ cô ấy tỉnh lại nhớ cho cô ấy ăn chút gì đó, bệnh viện bên kia còn có việc tôi xin phép đi trước, nếu có việc gì cậu cứ liên hệ với tôi ...”

Nói những lời này hẳn là bác sĩ đi ... Quý Úc một mặt trầm trầm mê mê miên man suy nghĩ, mặt khác lại mơ hồ lắng tai nghe vị bác sĩ kia nói: “.....Cậu không cần tiễn tôi, ở lại chỗ này chăm sóc cho cô ấy đi”.

Vị bác sĩ nói xong, Quý Úc liền nghe thấy tiếng thu dọn đồ vật liên hồi, sau đó là tiếng bước chân rời đi cùng với tiếng đóng cửa.

Thiếu tiếng nói chuyện của vị bác sĩ kia, trong phòng thoáng cái liền trở nên yên tĩnh.

Người vừa nãy cho cô uống nước giờ đang nhẹ nhàng vuốt vuốt hai bên ấn đường của cô, lòng bàn tay của người đó rất ấm áp khiến cô thấy thật dễ chịu.

Không biết là do tác dụng của thuốc hay là được lòng bàn tay của người kia che chở quá mức ân cần tinh tế mà sự khó chịu trong người Quý Úc rất nhanh liền được xua tan, cô mệt mỏi nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

.....

Quý Úc ngủ một giấc này vừa sâu vừa an ổn.

Chờ đến khi cô tỉnh lại đã gần giữa trưa, Quý Úc hé mắt, nhìn chằm chằm ánh nắng chói mắt mà tươi đẹp bên ngoài cửa sổ một lát mới chợt bừng tỉnh.

Tối hôm qua cô cùng Hạ Dur Quang hẹn gặp nhau ở nhà nhưng cô không chờ tới lúc anh Dur Quang trở về liền ngủ mất rồi, sau đó cô giống như là bị sốt, trong lúc cô mơ mơ màng màng lại có người nào đó ở bên cạnh chăm sóc cho cô ... Quý Úc đột nhiên chuyển tròng mắt ngay tức thì, nhìn đi nhìn lại khắp nơi.

Trên tủ đầu giường có đặt mấy lọ thuốc, một cái ly thủy tinh rỗng cùng với chiếc nhiệt kế ... Quý Úc ngồi dậy, xốc chăn lên liền thấy vết thương trên cổ tay của cô đã được xử lý.

Nguyên lai những chuyện tối hôm qua cô trải qua đều không phải ảo giác?

Đây là phòng của Hạ Dur Quang, cho nên người chăm sóc cô suốt một đêm là anh Dur Quang?

Quý Úc vừa nghĩ xong liền đi xuống giường, ra khỏi phòng ngủ.

Phòng khách trống không không có ai.

Anh Dư Quang không có ở nhà?

Quý Úc trong đầu đang còn mơ mơ hồ hồ lại nghe được tiếng xào nấu đồ ăn truyền đến từ trong phòng bếp cách đó không xa.

Cô theo bản năng liền nhắc lên bước chân đi về phía phòng bếp, cửa phòng bếp không có đóng, cô vừa bước đến cửa liền nhìn thấy một nam nhân đang bận rộn đứng trước bồn rửa tay.

Cô liền quết mắt nhìn người kia một lát, lúc sau khi nhìn đến khuôn mặt láng bóng không chút tỳ vết mới mở miệng kêu: “Anh Dư Quang”.

Âm thanh xào nấu cơ bản cũng có chút hơi ồn ào nên người đàn ông đang đưa lưng về phía cô đại khái là không có nghe thấy, vẫn đang tự mình bận rộn.

Quý Úc đứng ở cửa nhìn chằm chằm nam nhân trong phòng bếp, cảm thấy có chút hốt hoảng.

Khi nào thì anh Dư Quang lại biết nấu cơm?

Hồi còn niên thiếu, cơ hồ mỗi ngày cô và anh ấy đều gặp mặt, lúc đó bởi vì thân thể anh không tốt nên đừng nói là nấu cơm, ngay cả phòng bếp của Hạ gia cũng không có ai chịu để cho anh ấy đi vào.....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Bỏ Cả Thế Giới Để Yêu Em (2)

Trong bếp, Hạ Quý Thần vừa xoay người định lấy muỗng liền thấy Quý Úc đứng ở cửa.

Hắn giật giật môi, suýt nữa buột miệng nói ra hai chữ “đã tỉnh” nhưng rất nhanh liền ý thức được mình lúc này đang là Hạ Dư Quang nên vội vàng xoay đầu, điều chỉnh lửa nhỏ đi một chút rồi mới bước chân đi đến trước mặt Quý Úc.

Quý Úc lúc này mới thu hồi lại tinh thần, mở miệng kêu một lần nữa: “Anh Dư Quang”.

Hạ Quý Thần không nói chuyện mà vươn tay sờ sờ cái trán của Quý Úc, xác định cô đã khôi phục lại như bình thường mới rút tay về. Sau đó lấy điện thoại di động từ trong túi ra, vào mục tin nhắn soạn một đoạn lời muốn nói ra rồi đưa tới trước mặt của Quý Úc: “Cơm chuẩn bị xong rồi, em đi rửa mặt trước đi”.

Quý Úc cười nhạt, “ừ” một tiếng nhưng vẫn tiếp tục đứng ở chỗ cũ một lát rồi mới trở về phòng ngủ.

Đợi đến khi cô rửa mặt xong, trở lại phòng bếp thì đồ ăn đều đã được bày biện hết lên bàn.

Bởi vì Hạ Dư Quang không thể nói chuyện nên khi cùng ăn cơm, trên cơ bản Quý Úc đều không có mở miệng nói chuyện, bây giờ cô cũng duy trì thói quen như cũ.

Vì thế trên bàn cơm đặc biệt yên tĩnh, trừ bỏ lâu lâu sẽ có tiếng vang phát ra do chén đĩa va chạm thì không còn âm thanh nào khác.

Cơm nước xong xuôi, Quý Úc định đứng lên dọn dẹp lại bị “Hạ Dư Quang” ngăn cản, hắn soạn một hàng chữ trên điện thoại rồi đưa tới trước mặt cô “Không cần dọn dẹp, anh đã thuê người giúp việc, chút nữa họ sẽ tới”.

Hạ Quý Thần để điện thoại ở trước mặt Quý Úc một lúc mới lấy trở về, hắn xóa dòng chữ lúc nãy rồi soạn một đoạn mới: “Trước tiên em cứ đi nghỉ một chút đã, đợi lát nữa rồi uống thuốc”.

.....

Quý Úc tuy rằng không còn sốt nữa nhưng cũng không phải khỏi hoàn toàn, sau khi uống thuốc xong, đại khái là do tác dụng của thuốc, cả người hơi nặng nề liền chìm vào giấc ngủ.

Lúc tỉnh lại đã là chạng vạng. Đi ra khỏi phòng ngủ, Quý Úc không nhìn thấy Hạ Dư Quang nhưng lại thấy người giúp việc mà hắn thuê.

Người giúp việc thấy cô đi ra lập tức cười hỏi: “Tiểu thư, cô đã tỉnh?”

Quý Úc “ừ” một tiếng rồi lại nhìn khắp phòng.

Người giúp việc đại khái là biết cô muốn tìm gì, không có chờ cô mở miệng liền lên tiếng trước: “Tiểu thư, tiên sinh không có ở nhà, buổi chiều tiên sinh đã ra ngoài. Lúc tiên sinh đi ra ngoài có dặn tôi nói lại với tiểu thư là cậu ấy có chút việc, không có ăn cơm tối ở nhà, kêu cô không cần đợi cậu ấy”.

Quý Úc “ồ” một tiếng tỏ vẻ đã biết, cũng không có nói thêm cái gì.

.....

Ở nhà ngày người cả ngày, sau khi ăn cơm tối xong Quý Úc liền xuống lầu dạo một vòng trong tiểu khu. Lúc trở về, cô đứng ở cửa đôi giày liền nhìn thấy giày của Hạ Dư Quang.

Đôi xong dép lê Quý Úc liền đi vào phòng khách, đúng lúc thấy người giúp việc đang bung một tách trà nóng từ trong phòng bếp đi ra, Quý Úc mở miệng hỏi: “Anh Dư Quang đã về rồi sao?”

Người giúp việc đáp lại: “Vâng, tiên sinh đang ở trong thư phòng”.

Tầm mắt của Quý Úc dừng lại trên khay trà mà người giúp việc đang bung, cô nghĩ nghĩ một chút cảm thấy mình còn chưa có nói cảm ơn với anh Dư Quang liền mở miệng: “Đưa cho tôi, tôi mang vào cho”.

Người giúp việc vội vàng đem khay đưa cho Quý Úc.

Bởi vì Hạ Dư Quang không thể nói chuyện cho nên Quý Úc lễ phép gõ gõ cửa mấy cái rồi mới đẩy cửa ra, cô liếc mắt một cái liền thấy Hạ Dư Quang: “Anh Dư Quang”

“Hạ Dư Quang” ngồi ở trước bàn làm việc, anh giống như là không có nghe thấy Quý Úc nói, mắt không chớp nhìn chăm chăm máy tính không chút phản ứng.

Quý Úc cho là Hạ Dư Quang đang tập trung tinh thần xử lý chuyện gì đó quan trọng nên không tiếp tục lên tiếng quấy rầy mà tự động đi qua chỗ anh ấy, lúc cô đặt tách trà xuống khoe mắt lại lơ đãng nhìn tới màn hình máy tính của “Hạ Dư Quang”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Bỏ Cả Thế Giới Để Yêu Em (3)

Anh đang xem video, từ hình ảnh cùng màu sắc có thể biết được video này hẳn là quay từ rất lâu rồi.

Cảnh tượng trong video rất quen thuộc, Quý Úc theo bản năng liền đem tầm mắt chuyển hết qua, cô còn chưa có thấy rõ bối cảnh là ở chỗ nào, trong video đã xuất hiện một thiếu nữ mặc áo đồ đặc biệt hấp dẫn lực chú ý.

Mặc dù không thấy rõ dung mạo nhưng chỉ cần nhìn thoáng qua Quý Úc cũng có thể nhận ra thiếu nữ áo đồ kia chính là cô.

“Hạ Dư Quang” không phải đang xử lý chuyện gì quan trọng mà là xem video hồi còn nhỏ của cô ... Hơn nữa, đã qua nhiều năm như vậy mà anh ấy vẫn còn giữ những video đó sao?

Tim của Quý Úc bỗng nhiên đập trật hai nhịp.

Chờ cô ổn định lại tinh thần, đang chuẩn bị xem cẩn thận hơn một chút đã thấy “Hạ Dư Quang” này giờ đang tập trung tinh thần xem video hơi hơi quay đầu lại, lúc nhìn thấy cô biểu cảm của anh rõ ràng cứng đờ một chút, sau đó giống như là nhớ tới cái gì liền gờ tay đem máy tính đóng lại thật mạnh.

Hạ Quý Thần không có xác định được vừa rồi Quý Úc có thấy hắn đang xem video có cô trong đó mà hắn cất giữ hay không nên đáy lòng của hắn có chút hoảng loạn. Bất quá chỉ một cái chớp mắt hắn lại khôi phục lại như thường, tầm mắt nhìn về phía tách trà Quý Úc đã đặt xuống một lúc, sau đó lại cầm lấy điện thoại gõ gõ mấy cái, hắn giống như là chuyện gì cũng chưa có phát sinh, đưa điện thoại tới trước mặt Quý Úc: “Mãn Mãn, làm sao lại là em?”

Quý Úc thấy “Hạ Dư Quang” giả bộ như không có xem cái gì, tự nhiên cũng không có bóc mẽ anh, chỉ cười nhạt một tiếng rồi nói: “Em vừa mới đi tản bộ về, đúng lúc nhìn thấy người giúp việc mang trà cho anh, cũng tiện đường nên mang vào cho anh luôn”. Hạ Quý Thần nhẹ gật đầu một cái, thu hồi lại điện thoại, tiếp tục gõ chữ: “Thân thể tốt hơn chưa?”

“Tốt hơn nhiều rồi”.

Tuy rằng Quý Úc đã trả lời như thế nhưng Hạ Quý Thần vẫn đứng dậy, vươn tay sờ sờ trán của cô, xác định không còn sốt nữa mới rút tay về, cầm lấy

điện thoại di động tiếp tục gõ chữ: “Đã uống thuốc rồi sao?”

“Còn chưa có” Quý Úc dừng một chút lại nói: “.....Em bây giờ lập tức đi uống”.

Hạ Quý Thần nhẹ gạt đầu, cũng không có gõ chữ nữa.

Quý Úc chần chừ ở thư phòng một lát, rồi cuộc mới lên tiếng nói vào vấn đề chính: “Anh Dư Quang, tối hôm qua cảm ơn anh”.

Hạ Quý Thần biết Quý Úc đang nói đến việc tối hôm qua sau khi hấn về nhà, thấy cô sốt cao không tỉnh, hấn đã chăm sóc cô một đêm ... Không, không phải, trong nhận thức của cô là Hạ Dư Quang chứ không phải hấn Hạ Quý Thần rũ mi mắt che lấp đáy mắt vừa lóe lên sự cô đơn, giây tiếp theo hấn lại nâng lên mi mắt, nhìn về phía cô mà mỉm cười giống như bộ dáng của Hạ Dư Quang mà hấn học được trong video, về mặt lại ôn hòa mà chậm rãi lắc đầu tỏ vẻ không cần cảm ơn.

Thư phòng an tĩnh một lát, Quý Úc chỉ chỉ về phía cửa: “Anh Dư Quang, vậy anh đang làm gì thì tiếp tục đi, em ra ngoài uống thuốc”.

Hạ Quý Thần gạt đầu nhìn Quý Úc đi ra khỏi cửa, chờ đến khi cô đóng cửa lại hấn mới lần nữa nhìn xuống máy tính.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Bỏ Cả Thế Giới Để Yêu Em (4)

Trong ổ cứng của máy tính này toàn bộ đều chứa video, cái này là Hạ gia vì Hạ Dư Quang mà quay lại, mọi người muốn đợi đến khi Hạ Dư Quang mất sẽ chôn cất thứ này cùng anh cho anh giữ làm kỷ niệm.

Bởi vì thời niên thiếu cô cùng Hạ Dư Quang ở bên nhau một thời gian dài nên trong rất nhiều video đều có hình bóng của cô.

Hạ Quý Thần lại không có làm theo nguyện vọng của mọi người trong Hạ gia mà lại giữ lại. Hấn giữ lại để mỗi khi đêm xuống mà nhớ cô không chịu đựng được, hấn sẽ lói ra xem.

Có một phần lí do hấn xem những video đó nữa là do hấn muốn bắt chước Hạ Dư Quang thật tốt.

.....

Lúc Quý Úc từ trong thư phòng đi ra, người giúp việc đã dọn dẹp xong, cũng đã rời đi rồi.

Phòng khách chỉ còn một mình Quý Úc, cô uống thuốc xong liền xem TV, xem được một lát lại cảm thấy nhàm chán liền trở về phòng ngủ. Quý Úc cầm điện thoại di động đang sạc ở trên tủ đầu giường lên xem, liếc mắt liền thấy bài viết của Đường Họa Họa ở trong diễn đàn của WeChat: “A a a, mọi người biết không? Bộ tiểu thuyết tôi thích nhất “Tam thiên sĩ” sắp bắt đầu chuyển thể thành phim điện ảnh! Mọi người có biết quyển sách này là do ai viết không? Tác giả Trình Văn nổi danh nha, tuyệt đối là tác phẩm kinh điển, mười năm liền đều bán chạy, đến bây giờ cũng chưa có tác phẩm nào vượt qua “truyền kỳ” của bà ấy”.

Quý Úc không thích đọc tiểu thuyết cho nên đối với “Tam thiên sĩ” cũng không có hiểu biết nhưng cô lại biết Trình Văn. Rất nhiều tác phẩm của Trình Văn đã gây được tiếng vang lớn, mấy năm nay trong giới điện ảnh đều gọi Trình Văn là “Thần tạo giả”, chỉ cần diễn viên nào lọt vào mắt của Trình Văn thì mặc kệ là diễn vai chính hay vai phụ đều một đêm liền nổi tiếng.

Sau khi tỉnh lại, trừ bỏ đạo diễn của phim “Tình cờ gặp gỡ”, người mà cô chú ý nhất chính là Trình Văn, không nghĩ tới đợi lâu như vậy rồi cuộc cũng đợi được đến lúc tác phẩm mới của bà ấy khởi quay!

Quý Úc không tham gia nói chuyện phiếm trong WeChat mà trực tiếp mở trang web, tìm tòi tin tức nóng hổi mà Đường Họa Họa vừa nói.

Lúc ăn cơm chiều, Quý Úc có lướt tin tức một lát, lúc đó tìm kiếm hot nhất vẫn đang là scandal của Mỗ minh tinh, không ngờ mới trong một thời gian ngắn ngủi mà cái đề tài “Trình Văn – Tam thiên sĩ” đã nhảy lên vị trí tìm kiếm số 1.

Như Đường Họa Họa đã nói ở WeChat, quyển sách này thật sự rất hot, fan đã sớm nghị luận thành một đoàn, mọi người bắt đầu hỏi nam nữ chính là ai, thậm chí có fan đã bắt đầu lập phiếu thống kê diễn viên nào hợp với nhân vật nào trong sách.

Quý Úc đọc kĩ toàn bộ tin tức, cuối cùng chỉ tìm ra được một tin tức hữu dụng, đó chính là bộ phim này do một công ty điện ảnh mới “Ynetbsp” đảm nhận.

Quý Úc lên Baidu tìm thông tin của công ty này, thấy công ty này chỉ mới thành lập từ đầu năm nay đến giờ, sản xuất chưa quá một tác phẩm.

Càng kỳ ba hơn là trên mạng căn bản không có phương thức liên hệ với công ty này, nói cách khác, nếu cô muốn có một vai diễn trong bộ phim truyền

hình “Tam thiên sĩ” thì cũng không biết liên hệ với ai đi

Lúc bàn tay Quý Úc đang lướt lướt tin tức còn đầy lòng thì âm thầm than thở, cửa phòng ngủ bỗng nhiên bị đẩy ra, “Hạ Dư Quang” xách theo hòm thuốc đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Bỏ Cả Thế Giới Để Yêu Em (5)

Quý Úc xem di động có chút chăm chú nên không nhận ra Hạ Quý Thần đã tới gần, thẳng đến khi hắn đem hòm thuốc đặt lên trên bàn trước mặt của cô thì cô mới hơi ngẩng đầu nhìn lại: “Anh Dư Quang”

Hạ Quý Thần đang nhìn chăm chăm màn hình điện thoại của Quý Úc, nghe thấy cô nói liền đem tầm mắt thu trở về, ở trên di động gõ mấy cái rồi đưa cho Quý Úc: “Anh giúp em thay băng”.

Nói xong Hạ Quý Thần chỉ chỉ xuống tay của Quý Úc.

Quý Úc hiểu ý của hắn liền vội vàng đặt điện thoại xuống, nói câu “cảm ơn” xong lại ngoan ngoãn đem tay đang bị quấn băng duỗi qua.

Tay của Hạ Quý Thần đang bộn rộn nên không thể gõ chữ, vì vậy hai người không có gì để nói chuyện, trong nhà cũng liền yên tĩnh.

Chờ đến khi Hạ Quý Thần bôi thuốc rồi băng bó xong cho Quý Úc, cô lại lần nữa nói câu: “Cảm ơn!”

Bọn họ là kết hôn giả, bây giờ tuy rằng ở cùng một chung cư nhưng lại ở hai phòng khác nhau.

Thời gian không còn sớm, Quý Úc nghĩ cô nói xong câu kia thì “Hạ Dư Quang” sẽ rời đi, không nghĩ tới anh vẫn ngồi ở trên ghế, nhìn chăm chăm di động màu đen của cô, chậm chạp không có ý từ biệt.

Quý Úc vừa định mở miệng hỏi câu “Anh Dư Quang, còn có việc gì sao?” thì “Hạ Dư Quang” đã đem tầm mắt từ di động của cô quay lại di động của anh, ở trên bàn phím ấn ấn một lát rồi hướng về phía cô: “Lúc anh mới vào phòng, thấy em đang xem Weibo, tra cứu về “Tam thiên sĩ” cùng “Ynetb””. Quý Úc không bởi vì “Hạ Dư Quang” nhìn trộm màn hình của mình mà không vui, chỉ mở miệng nói: “Vâng, đúng vậy!”.

Nghe thấy cô trả lời, Hạ Quý Thần lại ở trên điện thoại gõ gõ mấy cái: “Em đối với “Tam thiên sĩ” có hứng thú sao?”

“Bộ tiểu thuyết này rất hot, hơn nữa tác giả nhân khí lại rất cao, hiện tại đối với em mà nói thì thật sự là một lựa chọn không tồi”.

Hạ Quý Thần thu hồi di động, đầu ngón tay đang gõ gõ được hai chữ liền ngừng lại.

Nếu như cô mà biết bộ phim truyền hình này là công ty của hắn đảm nhận, đạo diễn cũng là hắn thì chỉ sợ cô sẽ từ bỏ “Tam thiên sĩ”.

Hạ Quý Thần trầm tư một lát, đem mấy chữ vừa nảy đã gõ xóa đi, đổi lại thành: “Như vậy à?!”

Quý Úc không suy nghĩ nhiều, chỉ cho là Hạ Dư Quang thuận miệng hỏi nên nhìn anh ấy gõ ba chữ kia thì hơi kéo khóe môi rồi nở một nụ cười.

Hạ Quý Thần cũng không có ngây ngốc, lại ở trên màn hình gõ hai chữ “Ngủ ngon”, xong liền đứng dậy xách hòm thuốc rời khỏi phòng ngủ của Quý Úc.

.....

Bệnh của Quý Úc đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh, ngày thứ ba trên cơ bản là không có vấn đề gì.

Ở Tô thành chắc Hạ Dư Quang bận rất nhiều việc nên trưa hôm đó anh liền trở về Tô thành.

Thứ Bảy trường học không có tiết, Quý Úc liền trở về nhà.

Có một khoảng thời gian Quý Úc không có cùng mẹ đi dạo phố nên chủ nhật ngày đó cô tâm huyết dâng trào liền cùng mẹ ra ngoài. Lúc ba giờ chiều, cô đang cùng mẹ ngồi ở trong quán cà phê đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại xa lạ.

Gần đây Quý Úc có rất nhiều cuộc điện thoại quấy rầy nên cô cũng không có sốt ruột tiếp điện thoại liền mà đợi quấy xong ly cà phê cho mẹ mới chậm rãi nhận điện thoại: “Ngài khỏe, tôi là Quý Úc, xin hỏi ngài tìm ai?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Bỏ Cả Thế Giới Để Yêu Em (6)

Trong điện thoại tĩnh lặng vài giây mới có giọng nữ truyền đến, cách điện thoại di động nhưng Quý Úc vẫn có thể cảm nhận được hơi thở đầy sự “tri thư đạt lễ” của người kia: “Cô khỏe, tiểu thư Quý Úc, tôi là Trình Văn”.

*Tri thư đạt lễ: có học vấn và hiểu biết lễ nghĩa

Trình Văn ... Quý Úc nằm di động, đại não trống rỗng, vẫn nghĩ mình đang xuất hiện ảo giác, một lúc mới chần chừ lên tiếng: “Trình Văn?”

“Là tôi, tôi là Trình Văn”. Trong điện thoại, Trình Văn vẫn dùng ngữ điệu như lúc này, khẳng định với Quý Úc xong liền vào thẳng vấn đề: “Thật ngại vì đã đường đột quấy rầy cô. Tình huống là như thế này, tiểu thư Quý Úc, một người bạn của tôi hai ngày trước có đề cử cô với tôi, tôi đã xem qua các tác phẩm trước kia của cô, cảm thấy khí chất của cô rất thích hợp với vai nữ phụ số 2 trong “Tam thiên sĩ”, tôi làm biên kịch nên cũng có quyền lựa chọn diễn viên, cho nên tôi muốn hỏi cô một chút, cô đối với vị trí nữ phụ số 2 có hứng thú không? Nếu cảm thấy hứng thú thì cho tôi một giờ hẹn, tôi sẽ an bài người cùng cô gặp mặt nói chuyện, có thể chứ?”

Giọng điệu của Trình Văn không nhanh không chậm, đại não của Quý Úc cũng hoàn toàn như giọng điệu của Trình Văn. Buổi tối mấy hôm trước, chuyện cô còn đang tâm tâm niệm niệm nay bỗng nhiên lại xuất hiện ngay trước mắt, suy nghĩ đột nhiên biến thành hiện thực khiến Quý Úc có chút không tin nổi, cho nên đầu dây bên kia Trình Văn đã nói xong từ lâu mà cô vẫn chưa có phản ứng.

Trình Văn đại khái là chờ có chút lâu nên lại mở miệng: “Quý Úc tiểu thư, cô còn ở đó không?”

Lúc này Quý Úc mới đột nhiên hoàn hồn: “Có, tôi ở đây!”.

Dừng một chút, Quý Úc lại vội vàng nói: “Tôi nghe thấy những lời ngài vừa nói cảm thấy thật cao hứng, được ngài chú ý là vinh hạnh của tôi. Thời gian gần đây tôi rất nhàn rỗi, khi nào ngài an bài người xong xuôi thì cứ liên hệ với tôi”.

“Được, vậy hẹn sớm gặp mặt!”.

Quý Úc đợi Trình Văn cắt đứt điện thoại xong mới chậm rãi buông di động.

Cô đối với việc mẹ liên tục dò hỏi “Ai gọi điện thoại tới vậy?” chỉ im lặng không có trả lời, bưng ly cà phê lên nhấp một ngụm, hương vị đậm đà theo yết hầu lan tràn xuống dạ dày, lúc này cô mới biết được mình thật sự không có nằm mơ mà là chân thật!

Tác giả Trình Văn của “Tam thiên sĩ” tự động liên hệ với cô.

Nói cách khác, nếu thật sự bà ấy nhìn trúng cô thì vai nữ phụ số 2 khả năng thuộc về cô là rất lớn!

Tuy rằng không phải là vị trí nữ chính nhưng đối với một người đã yên lặng 3 năm như cô thì vẫn xem như là một kinh hi lớn.

Trình Văn gọi điện đến khiến Quý Úc kinh hi kéo dài thẳng đến lúc về nhà, ăn cơm chiều, tắm rửa xong, nằm lên giường.

Cô không ngủ được cứ nằm ôm chăn, lần qua lần lại nghĩ về cuộc điện thoại lúc chiều của Trình Văn, càng nghĩ Quý Úc càng phản chấn nên không có tinh thần để ngủ, cuối cùng cô liền xuống giường, mặc áo khoác rồi bước ra ban công xem cảnh đêm.

Cô nhìn nhìn, không biết như thế nào trong đầu lại nhớ tới câu nói mà Trình Văn nói trong điện thoại: “Một người bạn hai ngày trước có đề cử cô với tôi”.

Cả buổi chiều lẫn buổi tối cô đều vui mừng mà quên mất tin tức quan trọng như vậy.

Có một người bạn đề cử cô với Trình Văn, người bạn kia là

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Bỏ Cả Thế Giới Để Yêu Em (7)

Trong đầu của Quý Úc liền nghĩ đến ba chữ “Hạ Dư Quang”.

Hai ngày trước lúc cô và anh Dư Quang ở cạnh nhau, anh ấy có hỏi qua cô có phải cô có hứng thú với “Tam thiên sĩ” hay không? Chuyện này ngoại trừ cô và anh ấy thì không có người thứ ba biết.

Mà em trai của Hạ Dư Quang là Hạ Quý Thần, hiện giờ đang ở trong giới điện ảnh cho nên anh ấy quen biết vài người trong giới cũng là bình thường.

Vì thế hẳn là anh Dư Quang, là anh Dư Quang đã giới thiệu cô đi

Quý Ưc vừa nghĩ như vậy liền không nhịn được trở về giường ngủ, lấy điện thoại di động soạn một tin nhắn gửi qua cho Hạ Dư Quang: “Anh Dư Quang, anh ngủ rồi sao?”.

Bởi vì ngồi trước máy tính đọc kịch bản của “Tam thiên sĩ” khá lâu nên sau khi đọc xong ấn đường của Hạ Quý Thần có chút nhức mỏi, hắn liền tùy tiện sờ soạng lung tung trên bàn sách tìm gói thuốc cùng bật lửa.

Hắn không hút mà đem điều thuốc kẹp ở đầu ngón tay ngửi mùi nhàn nhạt của thuốc lá, sau đó dựa vào lưng ghế nhắm mắt lại.

Lúc điều thuốc cháy được một nửa Hạ Quý Thần liền đem nó dập tắt ở trong gạt tàn, một lần nữa ngồi thẳng người bắt đầu sửa sang lại một vài chỗ trong kịch bản của “Tam thiên sĩ”.

Mới vừa chỉnh sửa thêm được hai chỗ, điện thoại di động trên bàn liền vang lên tiếng “ting ting”.

Hạ Quý Thần thuận tay cầm lấy điện thoại lên rồi mở khóa màn hình, lại phát hiện màn hình trống rỗng không có bất kì cái gì, hắn nhăn mày nhìn điện thoại một lát mới chợt như là nhớ tới điều gì. Một tay thì tiếp tục gõ bàn phím, tay kia lại lần nữa mở khóa màn hình.

Quả nhiên tin nhắn hiện lên ở mục thông báo mới, Hạ Quý Thần thuận tay mở ra nhưng vẫn tiếp tục thuận tay gõ chữ trong chốc lát mới lại nhìn lại màn hình điện thoại. Lúc nhìn đến mấy chữ “Anh Dư Quang, anh ngủ rồi sao?”, đầu ngón tay đang linh hoạt gõ chữ bỗng nhiên dừng lại.

Hắn nhìn thoáng qua góc bên phải của máy tính, thấy thời gian đã gần tới 12 giờ.

Đã trễ như thế này sao cô ấy còn chưa ngủ, lại đi nhắn tin cho Hạ Dư Quang

Yết hầu của Hạ Quý Thần giống như bị cái gì đó chặn lại, tràn đầy nồng đậm chua xót. Hắn chần chờ một lát, vẫn là đem bàn tay đang đặt trên bàn phím máy tính chuyển qua màn hình điện thoại, gõ gõ vài chữ liền gửi đi: “Còn chưa có ngủ, làm sao vậy? Mãn Mãn?”

Sau khi tin nhắn gửi đi thành công Quý Ưc mới chú ý là thời gian đã khuya, cô nghĩ Hạ Dư Quang nhất định đã ngủ nên cũng không có ôm hy vọng sẽ được hồi âm, sau đó lại đặt điện thoại lên tủ đầu giường như cũ.

Quý Ưc nghĩ ngày mai có tiết nên sau khi đi vệ sinh xong liền leo lên giường cưỡng bách chính mình đi ngủ, lúc này điện thoại di động lại đột nhiên sáng lên.

Cô cầm lấy điện thoại di động xem, liền thấy được tin nhắn trả lời của Hạ Dư Quang: “Còn chưa có ngủ, làm sao vậy? Mãn Mãn?”

Đọc xong Quý Ưc liền nhắn tin trả lời lại: “Anh Dư Quang, đã trễ thế này rồi mà anh còn chưa có nghỉ ngơi sao?”

Hạ Dư Quang: “Ừm, có một chuyện gấp cần phải làm”.

Nhận được tin nhắn này Quý Ưc còn chưa kịp trả lời đã lại thấy trên màn hình hiển thị một tin nhắn mới: “Em nhắn tin cho anh khuya như vậy là đã xảy ra chuyện gì sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Bỏ Cả Thế Giới Để Yêu Em (8)

“Không có xảy ra chuyện gì”.

Quý Ưc gửi đi tin nhắn, sau đó lại tiếp tục soạn một tin nhắn khác: “Anh Dư Quang, mấy hôm trước em nhận được điện thoại của Trình Văn, bà ấy mời em đi thử vai cho bộ phim “Tam thiên sĩ”, bà ấy cũng nói là có người bạn đề cử em với bà ấy ...”

Soạn xong Quý Ưc lại tiếp tục gửi đi.

Cô không đợi Hạ Dư Quang phản hồi, lại nhanh chóng soạn tiếp tin nhắn thứ ba: “Anh Dư Quang, trừ anh ra thì không có ai khác biết em có hứng thú với “Tam thiên sĩ”, cho nên người giúp em là anh phải không?”

Không biết là do quá muộn nên Hạ Dur Quang đã ngủ hay là anh có chuyện khác đang bận xử lý mà Quý Úc đợi thật lâu, lâu đến nỗi cô cho rằng Hạ Dur Quang sẽ không trả lời thì di động của cô lại sáng lên, là tin nhắn của Hạ Dur Quang, nội dung rất đơn giản, chỉ có một từ: “Ừ”.

Quả nhiên là anh Dur Quang

Đêm đó sau khi anh ấy hỏi cô, rõ ràng cái gì cũng không có nói liền rời khỏi phòng ngủ.

Lúc đó cô cũng chỉ nghĩ là nói chuyện phiếm, cần bản cũng không có để ở trong lòng. Lại nghĩ anh ấy chỉ là thuận miệng nên hỏi, cô thật không nghĩ tới anh ấy không nói lời nào liền giúp cô hoàn thành tâm niệm.

Giống như là thời niên thiếu, lúc cô buột miệng nói chương trình học quá khó, vài ngày sau sách giáo khoa của cô liền được đánh dấu toàn bộ trọng điểm. Cô tâm huyết dâng trào nói một câu cô muốn ăn kem, ngày hôm sau trên bàn của cô liền xuất hiện loại kem mà cô yêu thích

Quý Úc nhìn một chữ “ừ” trên điện thoại lại cảm tưởng như là “thiên ngôn vạn ngữ”, khoảnh khắc cô nhận được tin nhắn, đáy lòng liền mềm nhũn.

*Thiên ngôn vạn ngữ: ngàn lời muốn nói. Ở đây có thể hiểu là Hạ Quý Quang chỉ nói có một chữ mà Quý Úc đã cảm thấy như là nghìn chữ, cảm kích vô cùng.

Một hồi lâu Quý Úc mới hoàn hồn lại, cô cúi đầu nhìn tin nhắn trên màn hình lại phát hiện vừa có thêm một tin nhắn mới, tin nhắn như cũ là của Hạ Dur Quang: “Đã trễ thế này sao còn chưa nghỉ ngơi?”

“Lập tức ngủ, anh Dur Quang, ngủ ngon”. Quý Úc vội vàng trả lời, sau đó lại gửi thêm một tin: “Cám ơn anh! Anh Dur Quang”.

Hạ Dur Quang chỉ gửi lại hai chữ: “Ngủ ngon!”.

Quý Úc không có trả lời lại, cô đặt di động xuống rồi nằm thẳng ở trên giường, nương theo ánh đèn mờ nhạt trong phòng mà nhìn chăm chăm trần nhà, không biết vì sao cô lại nhớ tới đêm cô bị phát sốt sau khi rời khỏi đoàn làm phim “Vương thành”. Lúc đó anh “Dur Quang” dùng tay vuốt ve mái tóc của cô, cho dù đã qua mấy ngày, thần trí của cô lúc đó cũng mơ mơ hồ hồ nhưng cho đến bây giờ cô vẫn tinh tường cảm nhận được sự che chở ôn nhu từ lòng bàn tay ấy.

Còn có buổi tối ngày hôm sau, lúc cô mang trà nóng vào cho anh ấy, trong máy tính của anh ấy đang phát video thời niên thiếu của cô

Chuyện này có nghĩa là đã qua nhiều năm nhưng anh Dur Quang thật ra vẫn còn nhớ rõ cô, hơn nữa đối với cô rất tốt, cùng với trước đây đều giống nhau không đổi?

Một loại âm áp không thể diễn tả từ trong máu lan tràn đến toàn thân của Quý Úc.

Đầu ngón tay của cô không nhịn được liền nắm chặt chần.

Ban đêm yên tĩnh, cô cảm giác được tim của mình đập rất nhanh, một chút một chút lại nhanh hơn.

Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm lịch sử trò chuyện trên màn hình di động một lúc lâu, càng xem đáy lòng càng tắc nghẽn, hần theo bản năng vươn tay tìm gói thuốc.

Đầu ngón tay sờ soạng thật lâu cũng không có thấy, lúc sau khước mắt mới liếc đến chỗ gạt tàn thuốc chứa đầy lớn lớn bé bé tàn thuốc hần mới phản ứng lại. Lúc này, khi hần vừa nhận được tin nhắn của Quý Úc nói câu “Người giúp em là anh có phải không?”, hần như thể nào đã đem gói thuốc hút hết trước khi phục hồi lại tinh thần mà trả lời tin nhắn cho cô?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Bỏ Cả Thế Giới Để Yêu Em (9)

Không có ai biết hần có bao nhiêu lần xuất hiện ý nghĩ nói cho cô biết, người giúp cô không phải Hạ Dur Quang mà là Hạ Quý Thần.

Mà Hạ Quý Thần không chỉ đơn giản giúp cô một việc này, còn có nhân vật “tiểu Cửu” cũng là do hần dời thời gian quay phim để cô kịp đến phim trường.

Còn có quyển sách “Tam thiên sử” này, lúc mà cô vẫn chưa có tình, hần biết rất nhiều người đều tranh nhau mua quyển sách này, khi đó hần liền bỏ ra một số tiền rất lớn để mua lại.

Mấy năm nay sở dĩ hần không có khởi động “Tam thiên sử” là bởi vì hần không có xác định được khi nào thì cô sẽ tình.

Bởi vì hắn biết, sau khi tỉnh lại cô sẽ không cam tâm khi bị Thiên Ca cướp hết tất cả mọi thứ mà vẫn thờ ơ, cho dù cô thật sự thờ ơ thì hắn cũng không cho phép, cô là nữ nhân duy nhất mà hắn yêu thích trên đời này, hắn làm sao có thể để cô chịu ủy khuất?

Cho nên đã từ rất rất lâu rồi, hắn vì cô mà yên lặng lóe đường.

Cả đời này của hắn chỉ có hai mơ tưởng, mơ tưởng thứ nhất là cô, mơ tưởng thứ hai chính là nguyện vọng của cô.

Như hắn đã nói với Thiên Ca, mặc kệ phải trả giá như thế nào, cho dù cô không phải đang đứng ở trên đỉnh hắn cũng sẽ từng bước đem cô bước đến trên đỉnh.

Hắn yêu thích cô nên hắn muốn làm cho tất cả mọi người đều yêu thích cô.

...Vì cô muốn trở thành diễn viên nổi tiếng, được yêu thích...

Chỉ là những lời này đều là tâm sự trong lòng hắn, hắn lại không có cách nào nói cho cô biết.

Bởi vì hắn sợ, nếu hắn nói cho cô biết Hạ Dư Quang này không phải là Hạ Dư Quang thật mà là Hạ Quý Thần thì lúc đó cô sẽ nghĩ tới những việc tốt đẹp kia không phải do Hạ Dư Quang làm mà là Hạ Quý Thần làm. Như vậy cô sẽ càng hận hắn, cô sẽ không chút do dự mà chặt đứt hết thảy tất cả liên hệ giữa cô và hắn.

Hắn sợ đến lúc đó ngay cả cơ hội duy nhất để hắn đến gần cô cũng không còn nữa.

Cho nên mặc kệ hắn khổ sở, mặc kệ hắn ghen tị, cuối cùng hắn vẫn cưỡng bách chính mình trả lời lại cho cô một chữ “ừ”.

Nghĩ đến đây Hạ Quý Thần liền đem tầm mắt từ màn hình di động thu trở về, hắn nhìn nội dung kịch bản của “Tam thiên sĩ” trên màn hình máy tính, ánh mắt một cái chớp mắt liền trở nên thâm thúy mà lại thâm trầm ngập tràn tình cảm...

Quý Ưc, em biết không?

Ở đây, hiện tại đang có một người bỏ cả thế giới để yêu em!

Sự tình so với Quý Ưc dự đoán tiến triển nhanh hơn nhiều.

Hôm trước cô nhận được điện thoại của Trình Văn, ngày hôm sau cô liền nhận được điện thoại của đạo diễn “Tam thiên sĩ” hẹn cô ba ngày sau đến thử vai.

Quý Ưc lật xem lịch học một chút, phát hiện ngày hôm nay cũng không có môn gì quan trọng nên liền không tới trường. Cô ở nhà, đem quyển sách “Tam thiên sĩ” đọc lại một lần lại một lần cho đến khi làm chính mình hoàn toàn đắm chìm trong câu chuyện xưa này, cũng hoàn toàn nhập thành nữ phụ số 2.

Ba ngày sau.

Quý Ưc thử vai rất thành công, cô rời khỏi chỗ thử vai không tới hai giờ liền nhận được điện thoại của đạo diễn.

“Quý Ưc tiểu thư, chúc mừng cô đã được đoàn làm phim lựa chọn vào vị trí nữ phụ số 2, tôi gọi điện thoại tới là muốn hỏi cô đêm nay có thời gian hay không? Tôi hy vọng cô có thể bớt chút thời gian để ký hợp đồng...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Bỏ Cả Thế Giới Để Yêu Em (10)

“Đương nhiên là tôi có thể!”.

“Chuyện là như thế này, đêm nay hội tụ chủ yếu là nhà đầu tư của “Tam thiên sĩ”, nhà làm phim cùng với đạo diễn, còn có tổng tài của công ty Ynetbsp cùng một số diễn viên quan trọng. Sáng mai tôi sẽ đi Mỹ, khả năng phải nửa tháng mới có thể trở về nên tôi đã soạn trước hợp đồng, cô là nữ phụ số 2 cho nên cũng cần gặp mặt những người quan trọng này một chút, vậy 7 giờ tối nay chúng ta gặp mặt ở khách sạn Bắc Kinh có được không?”

Hơn ai hết Quý Ưc càng hy vọng có thể nhanh chóng ký kết hợp đồng, cho nên sau khi nghe đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên nói xong cô liền không có nửa điểm do dự mà đáp ứng.

Vì muốn lưu lại ấn tượng tốt cho đoàn làm phim nên 6 giờ rưỡi Quý Ưc đã có mặt tại khách sạn Bắc Kinh.

Không nghĩ tới đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên cũng đã tới rồi, sau khi cô ngồi xuống đạo diễn liền phân phó trợ lý đưa hộp đồng lên.

“Tiểu thư Quý Úc, cô xem qua hộp đồng đi, nếu có chỗ nào không rõ thì hỏi lại tôi”.

Quý Úc nói một tiếng “cám ơn” xong liền nghiêm túc xem hộp đồng, hộp đồng không có vấn đề gì, ngược lại thù lao có chút cao hơn so với dự kiến của cô.

Kí xong hộp đồng, trong chốc lát liền có người bắt đầu lục tục tiến vào.

Gần 7 giờ đứng, trên bàn ăn trừ bỏ hai người không có mặt thì chỗ nào cũng kín người.

Từ nhân viên công tác phụ trách tiếp đón, Quý Úc cùng mọi người đều biết được còn có ba người chưa đến là tổng tài của công ty ynetbsp, đạo diễn chính cùng nữ chính. Không phải là ba người sao? Như thế nào lại chỉ có hai chỗ? Chẳng lẽ đêm nay có ai nhất thời không đến được?

Đáy lòng của Quý Úc tuy có chút nghi hoặc nhưng cũng không có hỏi.

Người phụ trách tiếp đón đã chuẩn bị tốt đồ ăn, 7 giờ vừa tới liền kêu phục vụ bưng đồ ăn với rượu lên.

Lúc 7h10' cửa phòng bao bị đẩy ra, Quý Úc còn chưa có kịp quay đầu xem là ai đến lại đã nghe thấy một giọng nữ quen thuộc: “Thật ngại quá, trên đường bị kẹt xe nên đã đến muộn”.

Đầu ngón tay đang cầm di động của Quý Úc bỗng nhiên cứng đờ, sau một lúc lâu khi mọi người đều trêu chọc “Nữ chính của chúng ta đến rồi”, “Lát nữa phạt ba ly rượu” thì Quý Úc mới chậm rãi quay đầu lại, nhìn về phía người vừa tới.

Thiên Ca một thân quần áo hoa lệ đập vào mắt cô, trong đầu Quý Úc liền hiện lên một câu: Oan gia ngõ hẹp!

Đâu chỉ là oan gia ngõ hẹp! Quả thực là oan gia tương phùng!

Không nghĩ tới bộ phim mà cô lựa chọn để trở về giới giải trí, lại cùng Thiên Ca chung một đoàn làm phim.

Thiên Ca ung dung chào hỏi cùng những người có uy tín trên bàn rồi mới từ từ kéo ghế ra ngồi xuống.

Thiên Ca cần khăn lông chuẩn bị lau tay, khước mắt vô tình nhìn thấy Quý Úc đang ngồi cách đó không xa.

Động tác của cô ta dừng lại, đáy mắt rõ ràng hiện lên vẻ kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền trở về như cũ. Thiên Ca nghiêng đầu nhìn về phía Quý Úc, giống như là gặp người quen vui mừng mà mở miệng: “Tiểu Úc”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Chửi Bới Cũng Là Một Loại Động Lực Để Người Khác Bước Tới Phía Trước (1)

Mở miệng đáp lại Thiên Ca không phải Quý Úc mà là đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên, mặt vị đạo diễn hiện đầy vẻ kinh ngạc nhìn qua nhìn lại giữa Thiên Ca và Quý Úc, sau đó mới buột miệng hỏi: “Hai người quen nhau sao?”

“Chúng tôi đương nhiên quen biết ...”. Thiên Ca giành nói trước, cô ta vừa bày ra bộ dáng hiền lành vừa kể chuyện quen biết với Quý Úc: “..... Tiểu Úc và tôi trước đây là bạn học!”

Thiên Ca nói xong liền nghiêng đầu nhìn về phía Quý Úc: “Tiểu Úc, đã lâu không thấy, mấy năm nay cậu có khỏe không?”

Mấy tháng trước các cô rõ ràng đã gặp nhau hai lần, hơn nữa mỗi lần đều là đối chọi gay gắt, thế mà Quý Úc nhìn Thiên Ca chùng ra vẻ mặt quan tâm, đáy lòng chỉ cảm thấy ghê tởm nhưng cô vẫn ở trước mặt mọi người trình diễn tiết mục chị em thân tình. Cô cũng không thể không tiếp lời Thiên Ca, cho nên khi Thiên Ca vừa nói xong cô cũng bày ra một bộ mặt tươi cười không chê vào đâu được rồi mở miệng nói: “Đã lâu không gặp, tốt quá, còn cậu?”

“Cũng không tệ lắm” Thiên Ca nhìn Quý Úc, thấy Quý Úc cười, tươi cười trên mặt của cô ta cũng theo đó mà sáng lạn hơn. Bất quá câu nói kế tiếp của Thiên Ca lại không có hướng về phía Quý Úc mà lại nhìn về phía đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên: “..... Tiểu Úc cũng thuộc đoàn làm phim của chúng ta?”

“Cô ấy là nữ phụ số 2”. Đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên trả lời.

“Đạo diễn thật có mắt nhìn người, không giấu diếm gì, kỹ năng diễn xuất của Tiểu Úc rất tốt”. Thiên Ca một mặt nhìn như chân thành khen Quý Úc, mặt khác lại nhìn về phía Quý Úc nói: “Tiểu Úc, tớ thật cao hứng khi ở cùng với cậu trong một đoàn làm phim”.

Tuy rằng thái độ của Thiên Ca rất ôn nhu và khiêm nhường nhưng Quý Úc vẫn tình huống cảm giác được đang có vô số ánh mắt như đao kiếm sắc bén hướng về phía mình, cô nâng lên khóe môi, thái độ ôn nhu giống như Thiên Ca, mở to mắt nói dối: “Tớ cũng thật cao hứng, lúc đầu tớ còn khần trương vì sợ sẽ diễn xuất không tốt, bây giờ lại nhìn thấy cậu ở đây, tớ cảm thấy an tâm hơn rất nhiều”. Thiên Ca nghe Quý Úc nói xong liền cười thành tiếng, giống như là vì chuyện hai người vô tình gặp gỡ mà rất vui mừng. Nhưng cũng rất nhanh cô ta liền chuyển đề tài, cùng nhà làm phim hàn huyên.

Chiếc ghế duy nhất không có người ngồi là vị trí của người chủ trì, nhưng bữa tiệc đã bắt đầu được hơn nửa giờ rồi mà chủ nhân của vị trí cũng chưa có tới.

Thiên Ca đi ra ngoài nghe điện thoại, sau khi trở về lại đến ngồi bên cạnh Lâm tổng, cũng không biết cô ta nói nhỏ với Lâm tổng chuyện gì. Sau khi nói xong liền gợn ly rượu lên nói xin lỗi với mọi người trong phòng vì có việc phải đi trước.

Thiên Ca vừa ra khỏi phòng bao, khuôn mặt nhỏ nhắn tươi cười hoàn mỹ trong nháy mắt liền trở nên âm lãnh vô cùng, cô ta nhấc lên giày cao gót vội vàng đi vào thang máy, một đường thẳng đến bãi đỗ xe dưới tầng hầm.

Đi ra từ thang máy, Thiên Ca ngó một vòng bãi đậu xe thấy không có người mới lấy điện thoại ra, gấp gấp gọi điện cho ai đó.

Điện thoại vừa có người bắt máy, Thiên Ca liền mở miệng: “Tạ Tư Dao, cô đang làm cái gì? Lúc cô nhận kịch bản “Tam thiên sĩ” cũng không nghe ngóng thử xem nữ phụ số hai là ai sao?”.

“Nữ phụ số hai là ai sao? Là Quý Úc! Cô không phải là không biết bốn năm trước Quý Úc có lực uy hiếp ra sao, chúng ta phải mất rất nhiều sức lực mới có thể kéo cô ta xuống! Cũng còn may, tối nay tôi phản ứng nhanh, lúc biết được Quý Úc là nữ phụ số hai đã kịp nghĩ ra kế sách. Tôi đã nói cho lão già háo sắc Lâm tổng là tôi hiểu rất rõ Quý Úc, cô ta vì muốn nổi tiếng mà chuyện gì cũng dám làm, người gì cũng đều chơi! Tôi còn nói cho lão già háo sắc kia là lúc trước Quý Úc còn một lần ngủ cùng ba người đàn ông, đoán chừng ông ta khi nghe đến chuyện này sẽ lập tức đánh chủ ý lên người Quý Úc. Mà với tính tình của Quý Úc, cô ta tuyệt đối sẽ không chấp nhận, đến lúc đó lão già kia sẽ thẹn quá hóa giận, đảm bảo sẽ đem cô ta đá ra khỏi...”.

Thiên Ca còn chưa có nói hết, tay đang cầm điện thoại di động của cô ta bỗng nhiên bị ai đó siết lấy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Chửi Bới Cũng Là Một Loại Động Lực Để Người Khác Bước Tới Phía Trước (2)

Thiên Ca căn bản không nghĩ tới sẽ có người đột nhiên xuất hiện nên hoảng sợ tới mức cả người run lập cập, đầu ngón tay đang cầm điện thoại theo bản năng mà buông lỏng, di động rơi thẳng xuống đất phát ra tiếng “bang” thật lớn.

Cô ta mắt không chế liền mở miệng hét lên “Ai đó?”, vừa hỏi xong đã nghe thấy âm thanh âm lãnh mà trầm thấp truyền tới từ đỉnh đầu: “Những chuyện cô vừa nói đều là sự thật?”

Nhận ra được giọng nói này nên cả người của Thiên Ca giống như là bị điểm huyệt, hoàn toàn cứng đờ tại chỗ.

Giây tiếp theo, người kia lại tiếp tục ép hỏi: “Cô nói với Lâm Chính Ích là cô hiểu rất rõ cô ấy, cô ấy vì nổi tiếng mà chuyện gì cũng dám làm, người nào cũng dám chơi sao?”

Những lời rét lạnh này lọt vào tai của Thiên Ca khiến lông mi giả dính trên mí mắt của cô ta hơi hơi run rẩy, lúc này mới hồi phục được một ít tinh thần.

Là hần, Hạ Quý Thần ... Hần như thế nào lại đột nhiên xuất hiện ở đây? Còn có, hần làm sao lại biết Lâm tổng mình vừa nói là Lâm Chính Ích?

Thiên Ca vẫn đang ngây người suy nghĩ, Hạ Quý Thần đại khái là thấy cô ta chậm chạp không có trả lời liền không kiên nhẫn chờ, túm lấy tay của Thiên Ca hất mạnh sang bên cạnh.

Thiên Ca giống như điều đứt dây, cả người không hề đề phòng liền đụng phải thân xe ô tô, khiến xe ô tô phát hệ thống báo động, tiếng còi đinh tai nhức óc liên tiếp phát ra. Mặc dù âm thanh ồn ào nhưng Thiên Ca vẫn tình huống nghe thấy Hạ Quý Thần nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng, hần gần từng chữ một, ngữ điệu cũng lạnh băng vô tình: “Cô còn nói với Lâm Chính Ích là lúc trước cô ấy một lần ngủ cùng ba người đàn ông?”

Càng nói Hạ Quý Thần lại càng thêm phần nộ, Thiên Ca rõ ràng cảm giác được lực đạo từ lòng bàn tay đang nắm tay cô của Hạ Quý Thần tăng thêm rất nhiều.

Bởi vì đau nên ấn đường của Thiên Ca đều nhúu lại, sau đó mới trỗi dậy mà nâng mí mắt lên nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Không biết Hạ Quý Thần đi đâu mà quần áo rất chỉnh chu, hần mặc áo sơ mi trắng cùng tây trang màu đen, tuy rằng kiểu dáng đơn giản hào phóng nhưng lại mang đến cảm giác tao nhã. Chỉ là sắc mặt của hần trầm thấp đến đáng sợ, giống như là bão tố sắp nhấn chìm mọi thứ, chỉ cần nhìn khuôn mặt của hần cũng biết được đáy lòng hần có bao nhiêu phần nộ.

Hần từ trên cao cúi xuống nhìn chằm chằm Thiên Ca, đáy mắt của hần cơ hồ có một ngọn lửa muốn bùng lên.

Biểu tình như vậy của Hạ Quý Thần Thiên Ca đã từng gặp qua một lần, chính là ba năm trước đây, một tháng sau khi Quý Úc xảy ra tai nạn xe cộ, hần đột nhiên xuất hiện trước mặt cô.

Biểu tình khi đó của hần so với bây giờ còn khiến người ta run sợ, kinh hãi hơn nhiều.

Có lẽ ba năm trước Hạ Quý Thần phát hỏa đối với Thiên Ca nên bây giờ đã để lại bóng ma trong lòng cô ta, Hạ Quý Thần chưa có nói cái gì nhưng lưng của cô ta đã đổ đầy mồ hôi lạnh.

Thiên Ca sợ tới mức chân cũng bắt đầu run. Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm Thiên Ca, không bỏ sót một chút biểu hiện nào của cô ta, đại khái là hần nhìn cô ta một lát rồi đột nhiên cười nhạo ra tiếng: “Thật đúng là lần đầu tiên tôi gặp được một người phụ nữ không biết xấu hổ! Lúc chửi bới cùng phi báng người khác mà mí mắt cũng không chớp một cái”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 133: Chửi Bới Cũng Là Một Loại Động Lực Để Người Khác Bước Tới Phía Trước (3)

“Bất quá nói đi cũng phải nói lại, tôi thấy cô thật đáng thương” Sự khinh thường cùng trào phúng ở trên mặt của Hạ Quý Thần thể hiện rất rõ ràng, thậm chí ánh mắt lúc hần nhìn về phía Thiên Ca cũng tràn đầy khinh miệt: “.....Bốn năm trước cô cái gì cũng không có, bốn năm sau mặc dù cô đã trở thành ảnh hậu nhưng từ tận sâu trong thâm tâm của cô, cô cũng vẫn cảm thấy mình không bằng Quý Úc!”.

“Bởi vì so với cô, một người lúc nào cũng giỏi thủ đoạn thì Quý Úc lại khác. Đừng nói cô ấy sử dụng thủ đoạn gì với cô, cô ấy ngay cả nhắc đến tên của cô cũng lười”.

“Mà cô thì trăm phương ngàn kế dùng hết tâm tư để nhắm vào cô ấy, phi báng cô ấy, nhìn thì giống như so với cô ấy cô có vẻ lợi hại nhưng trên thực tế cô lại quên mất một điều, chửi bới cũng là một loại động lực để người khác bước tới phía trước”.

Thiên Ca bị Hạ Quý Thần nói đến mắt đã có chút phấp phỏng, nhưng Hạ Quý Thần cũng không có ý định bỏ qua cho cô ta mà vẫn tiếp tục mở miệng, càng nói càng khắt nghiệt không chút lưu tình: “Còn cô, cô lúc này luôn mồm phi báng cô ấy, nói cô ấy chuyện gì cũng dám làm, người nào cũng dám chơi, còn ngủ cùng ba người đàn ông một lúc, nghe qua thật giống như cô có kinh nghiệm rất phong phú, nói vậy có phải cô đã sớm tự mình chinh chiến qua rồi?”

Lời này chứa đựng ý tứ gì, Thiên Ca sao có thể không hiểu?

Hạ Quý Thần là đang chế giễu cô, ý nói cô ta sợ dĩ biết rõ những chuyện đó là bởi vì cô ta đã làm!

Sắc mặt Thiên Ca liền trắng nhợt, theo bản năng muốn mở miệng phản bác.

Hạ Quý Thần biết Thiên Ca muốn mở miệng nên lần nữa mở miệng chặn họng cô ta: “Bất quá đây là cô, cô ở trong cái vòng luẩn quẩn này lẫn lộn đến được như ngày hôm nay dĩ nhiên sẽ phải hy sinh thân mình mà làm ra mấy chuyện đó. Nhưng Quý Úc thì không cần, cô ấy chính là trời sinh tốt số nên mới gặp gỡ tôi, tôi cam tâm tình nguyện giúp cô ấy!” Bởi vì hần thích Quý Úc cho nên hần biết, thích một người là chuyện tốt đẹp cỡ nào.

Tuy hần đối với những nữ nhân yêu thích hần cũng không có đáp lại cái gì nhưng hần đặc biệt tôn trọng bọn họ.

Nhưng chỉ mình Thiên Ca là ngoại lệ.

Hần biết cô ta thích hần cho nên hần càng muốn làm cho cô ta phải chịu đau đớn vì đã thích hần.(đừng nghĩ Hạ Ca xấu xa...)

Nghĩ đến đây, đáy mắt của Hạ Quý Thần lại hiện lên một tia sắc bén, lúc hần mở miệng, âm thanh nghe thực nhẹ nhưng lại chứa đầy sự tàn nhẫn: “Có một chuyện tôi nghĩ bây giờ cô nên biết, đạo diễn của “Tam thiên sử” là tôi, tổng tài của công ty Ynetb cũng là tôi! Sở dĩ tôi tuyển cô vào vị trí nữ chính không phải vì cô tài to mặt lớn mà bởi vì danh tiếng bây giờ của cô là do đắm đuối lên cô ấy mà đổi lấy, tôi chính là muốn đem hai người đặt ở cùng một đoàn làm phim, sau đó đem những thứ mà cô đoạt lấy của cô ấy, một chút một chút tất cả đều lấy lại”.

Nghe đến đây, mắt của Thiên Ca liền mờ to hết cỡ.

Cô ta không có ngốc, nếu như ngốc thì cô ta tại sao lại hết lần này đến lần khác có thể gây khó khăn cho Quý Úc?

Cho nên chỉ là một cái chớp mắt ngắn ngủi nhưng cái gì cô ta cũng đều minh bạch.

Khó trách lúc trước người phụ trách của “Tam thiên sĩ” tìm đến cô ta, cô ta hỏi đạo diễn là ai, tổng tài công ty Ynetbsp là ai, lại hỏi vai phụ là ai, tất cả gần như đều hỏi hết nhưng vẫn còn ba cái chưa có biết, anh ta chỉ nói anh ta cũng không có rõ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Chửi Bới Cũng Là Một Loại Động Lực Để Người Khác Bước Tới Phía Trước (4)

Nguyên lai đạo diễn của “Tam thiên sĩ” lại do hấn phụ trách, hấn chắc chắn kịch bản của “Tam thiên sĩ” tốt như vậy cô ta sẽ không có khả năng bỏ qua.

Hấn là cố ý, chờ cô ta ký hợp đồng xong mới chỉ định vai nữ phụ

Giá trị con người của cô ta hiện giờ cũng khá cao cho nên tự nhiên thù lao cũng cao dọa người, hợp đồng một khi đã ký kết nếu như cô ta muốn hủy bỏ sẽ phải bồi thường một khoản tiền kèch xù, như vậy cô ta sẽ không có khả năng vi phạm hợp đồng.

Cho nên, khoảnh khắc kịch bản của “Tam thiên sĩ” đến tay cô ta, Hạ Quý Thần cũng đã đào sẵn một cái hố chờ cô ta nhảy xuống.

Thiên Ca biết, Quý Úc sẽ không từ bỏ việc quay lại giới giải trí, cô ta cũng biết, Hạ Quý Thần không có khả năng không giúp Quý Úc. Chỉ là cô ta không nghĩ tới, Hạ Quý Thần vừa ra tay liền đem đội hình lớn như vậy ra giúp Quý Úc.

Nghĩ đến đây, đáy mắt Thiên Ca chớp chớp một cái rồi nhìn Hạ Quý Thần.

Thiên Ca phản ứng là Hạ Quý Thần biết cô ta đã minh bạch mọi chuyện.

Mục đích của hấn đã đạt được, cũng đủ làm cho cô ta khó chịu, vì vậy hấn cũng không cần thiết ở lại đây cùng cô ta lãng phí thời gian!

Nghĩ là làm, Hạ Quý Thần liền buông lỏng tay của Thiên Ca, sau đó lui lại một bước, cũng không thèm nhìn Thiên Ca một cái mà trực tiếp đi về phía thang máy.

Hạ Quý Thần nói không sai, Quý Úc chính là trời sinh tốt số, lại nhờ có hấn nên Quý Úc càng không giống như cô ta, bởi vì muốn ngày càng xuất sắc hơn ở trong cái giới giải trí này mà mỗi ngày cô ta đều phải lo lắng chu toàn mọi thứ, có như thế thì cô ta mới thuận lợi mọi bề được.

Nhưng như vậy thì cũng được gì? Cô ta thích hấn, vẫn luôn luôn thích hấn, nhưng hấn lại vì giúp một nữ nhân khác mà chán ghét cô ta đến tận xương tủy

Tâm tình Thiên Ca kích động liền trở nên mất khống chế, khoảnh khắc Hạ Quý Thần vừa bước vào thang máy một giây, Thiên Ca bỗng nhiên đứng lên gân cổ mà hét to: “Hạ Quý Thần, uống công anh vì việc cô ta bị tai nạn xe cộ ba năm trước mà chuẩn bị nhiều chuyện như vậy, đối với chính mình tạo thêm một vết dơ nhưng cô ta căn bản cũng không có biết ... Anh nói tôi đáng thương, tôi thấy anh so với tôi càng đáng thương hơn, không phải, phải là thật đáng buồn ...”

Đối với việc Thiên Ca đang nói, Hạ Quý Thần từ đầu đến cuối cơ bản đều không có phản ứng gì quá lớn. Thời điểm nghe đến câu cuối cùng mà Thiên Ca nói, bàn tay đang định ấn nút đóng cửa thang máy liền dừng lại, sau đó sai bước một lần nữa quay trở lại trước mặt của Thiên Ca.

Hạ Quý Thần không nói một lời, trực tiếp đoạt chìa khóa từ trong tay của Thiên Ca rồi ấn nút báo hiệu của xe. Cách đó không xa Hạ Quý Thần liền nhìn thấy đèn của một chiếc xe thể thao đang nhấp nháy, sau đó hấn liền kéo cánh tay của Thiên Ca lôi đến trước chiếc xe, mở cửa xe ra rồi ném cô ta vào bên trong.

“Cô không nhắc tới thì tôi cũng quên mất, hôm cô ấy đi thử vai “Vương thành”, là cô cùng với Lâm nhả lên kế hoạch đem nhốt cô ấy ở trường học bỏ hoang đúng không?”

Được thôi, hôm nay hấn liền gậy ông đập lưng ông!

“Tôi thật đáng buồn đúng không? Vậy thì đem chuyện ngày hôm đó cô nợ cô ấy, đêm nay đòi lại đi!”

Nói xong Hạ Quý Thần đóng sầm cửa xe thật mạnh, hấn cầm chìa khóa khóa hết cửa xe lại, sau đó cũng không nhìn Thiên Ca bị nhốt ở trong xe đang ra sức đập cửa liên xoay người rồi đi không chút lưu tình.

Vào thang máy, Hạ Quý Thần liền đi thẳng một đường đến nơi tổ chức liên hoan ở tầng trệt. Nhưng hấn cũng không vào phòng bao liền mà đi đến chỗ giám đốc khách sạn, phân phó cho ông ta sau bốn giờ cầm chìa khóa xuống bãi đỗ xe dưới tầng hầm mở cửa cho Thiên Ca, sau đó mới không nhanh không chậm bước về phía phòng bao.

Đẩy cửa ra, Hạ Quý Thần không để ý tới một phòng đầy ắp người đều đang đón tiếp hấn mà là nhìn một vòng quanh phòng, nhìn đi nhìn lại cũng không có thấy Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Chửi Bới Cũng Là Một Loại Động Lực Để Người Khác Bước Tới Phía Trước (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần cho là Quý Úc đi toilet nên cũng không suy nghĩ gì nhiều, trong giây lát liền thu hồi tầm mắt rồi nhận lấy ly rượu trong tay của người phục vụ, sau đó mới cùng mọi người trong phòng hàn huyên.

Chào hỏi xong hết một lượt rồi Hạ Quý Thần mới kéo ghế dựa ra ngồi xuống.

Mọi người trong phòng đều đang không ngừng tìm đề tài để cùng hấn nói chuyện.

Hạ Quý Thần từ trước đến nay không thích trường hợp náo nhiệt như thế này nhưng rất nhiều lúc lại không thể không ứng phó. Cho nên đối với mỗi người mở miệng nói chuyện với hấn, hấn không phải gật gật đầu thì cũng là trả lời qua loa vài ba câu.

So với sự nhiệt tình của người khác thì Hạ Quý Thần có vẻ xa cách, cũng may là trong phòng đủ náo nhiệt nên không có xuất hiện trường hợp bị xấu hổ.

Một lát sau, đề tài nói chuyện mới bắt đầu từ trên người Hạ Quý Thần chuyển đi chỗ khác.

Hạ Quý Thần thừa dịp này, từ trong túi lấy ra gói thuốc cùng bật lửa. Nhưng hấn vẫn như thói quen thường ngày, không có hút mà chỉ kẹp điều thuốc ở đầu ngón tay, lâu lâu lại hướng về phía gạt tàn gạt gạt hai cái.

Ngồi bên cạnh Hạ Quý Thần là nam chính Lục Nam, anh ta cùng diễn viên phụ trách tuyển diễn viên nói chuyện xong, liền quay đầu sang bên phía Hạ Quý Thần, lâu lâu lại nói với Hạ Quý Thần hai ba câu.

Nhưng Hạ Quý Thần lại chỉ nghe mà không có trả lời. Lúc lần thứ ba Hạ Quý Thần định nhấc tay lên để gạt tàn thuốc thì lại giống như nhớ ra chuyện gì, hấn nhấc mí mắt quét một vòng trong phòng, lúc này mới phát hiện từ lúc hấn xuất hiện đến giờ, đại khái đã qua hơn 20 phút mà Quý Úc vẫn chưa có quay lại.

Án đường của Hạ Quý Thần nhíu lại, nhìn về phía Lục Nam bên cạnh đang không ngừng lải nhải về “Tam thiên sử”, dứt khoát cắt ngang lời của anh tị: “Tại sao tôi không thấy nữ phụ số hai?”

“Thiên Ca có việc nên đã rời đi từ sớm rồi, nữ phụ số hai...” Lục Nam đại khái là không nhớ rõ tên của Quý Úc nên dùng vị trí nhân vật trong kịch bản thay thế, anh ta vừa nói với Hạ Quý Thần vừa nhìn một vòng trong phòng giống như là tìm nữ phụ số hai: “.....Tôi không có để ý cô ấy lắm, cô ấy không có ở đây chắc có lẽ đã đi toilet?”

Nói xong, tầm mắt của Lục Nam lại dừng ở một vị trí khác cũng không có người ngồi, sau đó lại quay qua nói với Hạ Quý Thần: “Ô! Lâm tổng cũng chưa có trở về sao?”

Trong đầu của Hạ Quý Thần liền nhớ đến những lời mà Thiên Ca nói ở dưới bãi đỗ xe tầng hầm, đầu ngón tay cầm điều thuốc của hấn bỗng nhiên run lên, một loại dự cảm chẳng lành trào lên trong lòng Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần dường như không do dự bất cứ cái gì liền mở miệng thốt ra ba chữ: “Lâm Chính Ích?”

“Đúng vậy, nửa giờ trước Lâm tổng có nói là đi toilet, kết quả đến bây giờ cũng chưa có trở lại”

Lục Nam còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần liền bóp tắt điều thuốc, sau đó đứng dậy.

Động tác của Hạ Quý Thần rất đột ngột nên liền gây chú ý đối với mọi người trong phòng, tất cả đều hướng mắt nhìn về phía hắn, có người còn mở miệng hỏi: “Hạ tiên sinh?”

Hạ Quý Thần cũng không có để ý tới, trực tiếp đá văng ghế ngồi ra sau rồi vội vàng đi ra khỏi phòng bao.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Chửi Bới Cũng Là Một Loại Động Lực Để Người Khác Bước Tới Phía Trước (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Tham gia những bữa tiệc như thế này không thể không uống rượu, mặc dù mỗi lần chạm cốc với mọi người Quý Úc cũng chỉ nhấp một ngụm để tượng trưng nhưng trong phòng bao tổng cộng phải mười mấy người, dồn lại thì cô uống cũng tính là nhiều. Cho nên sau khi Thiên Ca rời đi không bao lâu thì Quý Úc liền đi toilet.

Từ toilet đi ra, Quý Úc tiến đến chỗ bồn rửa mở vòi nước để rửa tay, sau khi rửa xong, đang chuẩn bị lấy khăn giấy để lau tay thì lại nghe được ai đó ở đằng sau gọi tên cô: “Tiểu Úc?”

Quý Úc quay đầu, nhìn thấy một người đàn ông trung niên đang từ toilet nam đi đến.

Quý Úc không phải gặp qua ai một lần cũng đều nhớ được, nhưng cô lại nhận biết được người đàn ông này, ông ta là người trong bữa tiệc, là nhà đầu tư lớn nhất của “Tam thiên sĩ”, cô không nhớ rõ tên nhưng lại biết họ của ông ta, Quý Úc mỉm cười lễ phép: “Lâm tổng”.

Lâm Chính Ích không có nói chuyện mà đứng im nhìn Quý Úc đang đứng ở bồn rửa tay.

Quý Úc cầm khăn giấy lau sơ sơ tay rồi ném vào thùng rác. Lâm Chính Ích cũng đi đến chỗ khăn giấy rồi lấy một ít để lau tay, ông ta vừa lau tay vừa quay đầu nhìn về phía Quý Úc. Đại khái Lâm Chính Ích giống như là nhớ tới cái gì, liền mở miệng nói: “Không nhìn thấy cô thì tôi cũng suýt nữa quên mất, thấy cô tôi mới nhớ. Tiểu Úc, hiện tại cô có thời gian không? Tôi với cô tìm chỗ nào đó tán gẫu một chút về kịch bản của “Tam thiên sĩ” đi.”

Quý Úc lúc lau tay xong định sẽ nói lời từ biệt với Lâm tổng, nhưng khi nghe Lâm Chính Ích nói như vậy, lời vừa đến miệng liền thu hồi lại rồi gật đầu, cười nhạt nói: “Được”.

Lâm Chính Ích chỉ chỉ bên ngoài toilet, một bên ý bảo Quý Úc đi ra ngoài với hắn, một bên lại nghiêm trang mở miệng giới thiệu cho Quý Úc biết vốn mà nhà đầu tư cho “Tam thiên sĩ” lớn đến mức nào.

Ngày đó khi xem tin tức ở trên mạng, những chuyện này Quý Úc cũng có biết chút ít nhưng xuất phát từ sự lễ phép cùng tôn trọng mà Quý Úc không có đánh gãy lời của Lâm tổng. Cô mỉm cười chăm chú lắng nghe, lâu lâu còn phối hợp phụ họa thêm mấy câu.

Đi được một đoạn thì hai người gặp người phục vụ đang đi từ phía đối diện tới, Lâm Chính Ích đang thao thao bất tuyệt liền ngừng lại, người phục vụ vừa đi đến trước mặt hai người ông ta liền hỏi: “Có còn bàn nào trống hay không?”.

“Lâm tiên sinh, ngài chờ một chút”. Lâm Chính Ích là khách quen của khách sạn Bắc Kinh nên phục vụ ở đây ai cũng đều biết ông ta, sau khi người phục vụ cung kính trả lời xong liền cầm bộ đàm nhỏ giọng hỏi xem bàn ăn trước sân khấu có còn chỗ hay không.

Lâm Chính Ích thừa dịp người phục vụ đang liên lạc liền quay đầu nhìn Quý Úc mở miệng: “Bàn ăn trước sân khấu quá ồn ào không tiện để nói chuyện, hay là chúng ta tìm chỗ nào yên tĩnh một chút, tán gẫu xong lại trở về?”.

Lâm Chính Ích này giờ nói câu nào cũng đều liên quan đến “Tam thiên sĩ” cho nên Quý Úc thật sự cho rằng ông ta là đang muốn “Tam thiên sĩ” đạt được hiệu quả tốt nhất. Thân là nữ phụ số 2, Quý Úc không có lý do gì mà không phối hợp với ông ta cho nên cô liền đáp ứng.

Người phục vụ thu hồi bộ đàm, mặt mỉm cười hướng về phía trước làm một tư thế mời: “Lâm tiên sinh, mời đi bên này”.

Lâm Chính Ích nói lại với người phục vụ, ông ta đặt một phòng bao giống như y phòng tổ chức liên hoan tối nay.

Bởi vì chỉ có hai người nên Lâm Chính Ích không gọi món ăn, hai người cũng không ngồi vào bàn mà đi đến khu nghỉ ngơi, ngồi xuống ghế sofa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 137: Chửi Bối Cũng Là Một Loại Động Lực Để Người Khác Bước Tới Phía Trước (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lâm Chính Ích không kêu rượu của nhà hàng mà trực tiếp nói người phục vụ lấy rượu ông ta đã gửi ở đây mang lên.

Người phục vụ cung kích trả lời một tiếng sau đó rời đi, trong chốc lát liền bung một chai “Hoàng gia pháo mừng” trở lại.

Lâm Chính Ích không cần nữ phục vụ rót rượu, trực tiếp kêu cô ta lui xuống.

Chờ đến khi cửa phòng bao đóng lại, Lâm Chính Ích liền cầm bình rượu lên rót vào hai ly, một ly đưa cho Quý Úc, ly còn lại thì đợi đến khi Quý Úc cầm lấy rồi cùng ly với cô, sau đó liền uống cạn.

Lâm Chính Ích cũng đã uống, Quý Úc không thể không cho ông ta mặt mũi, chỉ có thể gương cười cầm ly rượu lên miệng, sau đó uống hết một nửa.

Lâm Chính Ích vừa rót rượu cho chính mình vừa mở miệng, trong miệng lời nói như cũ đều liên quan đến “Tam thiên sĩ”.

Lúc Lâm Chính Ích uống ly thứ hai còn không quên chỉ chỉ ly rượu của Quý Úc, ý bảo cô uống.

Từ đầu đến giờ, Quý Úc cũng không cảm thấy không khí có gì lạ, chỉ đến khi người phục vụ mang bình rượu “Hoàng gia pháo mừng” lên thì cô mới cảm thấy có chỗ nào đó không đúng. Cô cảm giác được Lâm Chính Ích này giờ đều duy trì khoảng cách với cô bấy giờ lại chậm rãi ngồi dịch lại gần cô, thậm chí hết lần này đến lần khác giờ ly rượu lên muốn cô cùng uống rượu, đề tài trong miệng cũng bắt đầu thay đổi: “Tiểu Úc, tôi đọc qua tư liệu, thấy trong đó ghi là hiện tại cô đang học ở đại học B điện ảnh đúng không?”.

“Đúng vậy Lâm tổng”. Quý Úc một bên trả lời khách sáo với Lâm Chính Ích, một bên mặt không đổi sắc mà hoi xê xê người qua bên cạnh, ý đồ muốn kéo dài khoảng cách giữa hai người.

Lâm Chính Ích ngửa đầu uống cạn ly rượu, lúc ông ta vươn tay để lấy bình rượu lại giả vờ như đã uống nhiều, cả người không cẩn thận liền đụng trúng Quý Úc.

Quý Úc theo bản năng muốn đứng dậy né tránh nhưng Lâm Chính Ích lại nhanh hơn cô nhiều, tay của ông ta đúng lúc ôm lấy bả vai của cô, miệng thì nồng nặc mùi rượu mà ghé sát tai của cô, mở miệng nói: “Tôi còn nghe nói, ở đại học B điện ảnh của cô có rất nhiều nữ nhân đều là tiểu thư hầu ngừ? Có phải hay không?”

Nghe đến đó Quý Úc rút cuộc cũng biết Lâm Chính Ích muốn gì, là cô quá sợ ý, thấy ông ta muốn một phòng bao lại cũng chỉ nghĩ là ông ta thật sự muốn bàn về “Tam thiên sĩ”, không nghĩ tới ... Quý Úc hoi hoi dùng sức tránh khỏi bàn tay của Lâm Chính Ích, cô làm bộ như không nghe thấy những lời ông ta vừa nói: “Lâm tổng, nếu như ngài không còn việc gì thì tôi xin phép trở về chỗ của đoàn làm phim”.

Nói xong Quý Úc liền đứng lên.

Cô còn chưa có bước đi, Lâm Chính Ích đã bắt lấy cổ tay của cô, với lực đạo như thế này thì căn bản là ông ta uống chưa có nhiều: “Cô không cần giả vờ thanh cao với tôi, cô là loại người gì chẳng lẽ tôi không rõ sao, tôi biết rất rõ, cô như vậy còn không phải là muốn có được thứ tốt một chút sao? Nói đi, cô muốn bao nhiêu tiền? Hay là cô muốn cái khác?”

Đáy mắt của Quý Úc tràn đầy sự chán ghét, cô dùng hết sức lực hất tay của Lâm Chính Ích ra, không muốn nhiều lời liền nhấc chân lên hướng về phía cửa.

Lâm Chính Ích tuy đã là trung niên, người cũng rất béo nhưng phản ứng vẫn còn rất nhanh nhạy. Quý Úc mới bước được có hai bước, Lâm Chính Ích liền tóm lấy tay của cô một lần nữa, sau đó lại mạnh mẽ lôi cô trở lại sô pha.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Chửi Bới Cũng Là Một Loại Động Lực Để Người Khác Bước Tới Phía Trước (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cả người của Quý Úc còn chưa có phản ứng lại như bình thường thì Lâm Chính Ích đã đem thân thể to béo của ông ta đè lên trên người của cô, tay cũng bắt đầu lôi kéo quần áo của Quý Úc.

Quý Úc phản xạ có điều kiện, tay chân bắt đầu đấm đá giãy giụa.

Thú tính nổi lên, rất nhiều lần muốn ầu yếm mà lại chưa thể thành công khiến đáy lòng của Lâm Chính Ích trở nên tức giận, tay thì tăng thêm lực đạo còn miệng lại bắt đầu nói lời khó nghe: “Cô đừng cho là tôi không biết, để có được vị trí nữ phụ số 2 trong “Tam thiên sĩ”, cô đã phải ngủ cùng không biết bao nhiêu người. Cũng đừng cho là tôi không biết, từ trước tới giờ cô đã bị bao nhiêu người đàn ông chơi đùa, bị ai chơi cũng đều phải chơi, huống chi cô đừng quên, người đầu tư cho “Tam thiên sĩ” chủ yếu là tôi, tôi khuyên cô nên biết thức thời, nếu cô chọc giận tôi thì cô đừng mong có trái tốt gì để ăn! Cho nên tôi khuyên cô nên thành thành thật thật một chút mà để cho tôi chơi”

Lời của Lâm Chính Ích càng nói càng dơ bẩn không thể nghe lọt tai được, Quý Úc trước giờ chưa từng bị nhục nhã như vậy nên không hề nghĩ ngợi mà vươn tay không bị khống chế lên, quăng một bạt tai lên mặt của Lâm Chính Ích.

Lâm Chính Ích bị ăn một bạt tai nhưng người cũng không lung lay, chỉ là trở mắt một giây, giây tiếp theo liền bởi vì thẹn quá hóa giận mà chửi tục một câu, sau đó không chút lưu tình vươn tay hung hăng trả lại một bạt tai cho Quý Úc.

Một tát này của Lâm Chính Ích dùng lực rất lớn, Quý Úc đau đến nỗi tai đều ù cả lên, đợi đến khi cô phục hồi lại tinh thần thì Lâm Chính Ích đã túm tóc của cô, lôi cô ngồi dậy: “Đồ phụ nữ không biết xấu hổ! Nếu cô rượu mồi không thích lại thì uống rượu phạt thì tôi cũng không cần khách khí nữa”.

Lâm Chính Ích vừa nói xong, Quý Úc liền nhìn thấy hần sờ soạn trong túi lấy ra một lọ thuốc đem đổ hết vào bình rượu “Hoàng gia pháo mừng” còn hơn một nửa. Sau đó ông ta liền cầm bình rượu lên hướng về phía miệng của cô ép tới.

Quý Úc tuy rằng không biết đó là thuốc gì, nhưng đáy lòng của cô lại rất rõ ràng, nếu như cô thật sự uống bình rượu này, một khi thuốc phát tác thì khẳng định cô sẽ xong đời.

Quý Úc dùng sức toàn thân kháng cự nhưng Lâm Chính Ích đến tột cùng vẫn là đàn ông, rất nhanh ông ta liền khống chế được Quý Úc, sau đó gắp bình rượu lên, đổ xuống miệng của cô.

Quý Úc trốn tránh quá lợi hại khiến tất cả rượu hầu như đều đổ hết lên trên mặt của cô, Lâm Chính Ích thấy thế liền lấy tay bóp hai bên gò má của cô, đem miệng của cô mở ra, sau đó liền muốn đem bình rượu đổ hết vào.

Quý Úc đá chân, cô muốn tránh thoát nhưng dù thế nào cũng không có động đậy được, chỉ có thể trơ mắt nhìn bình rượu tới gần. Lúc bình rượu vừa chạm đến môi của cô, cô mơ hồ nghe thấy một giọng nói quen thuộc từ bên ngoài truyền đến: “Lâm Chính Ích ở bên trong?”.

Quý Úc còn chưa có xác định được là có phải ảo giác hay không thì cửa phòng bao đã bị đẩy ra.

Khóe mắt của Quý Úc theo bản năng hướng về phía cửa, cô mơ mơ hồ hồ thấy được một thân ảnh cao lớn mang theo sức lực tàn nhẫn trong nháy mắt vọt đến trước mặt của cô và Lâm Chính Ích.

Cô căn bản còn không có thấy rõ người kia ra tay như thế nào mà thân thể của Lâm Chính Ích đang đè lên người cô liền bị quăng ra phía sau, nằm ngửa ở trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Chửi Bới Cũng Là Một Loại Động Lực Để Người Khác Bước Tới Phía Trước (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Thân thể của Lâm Chính Ích vừa chạm đất liền phát ra một tiếng “phanh”, Quý Úc hoảng loạn ngồi dậy, liếc mắt nhìn về phía Lâm Chính Ích vừa chạt vật ngã xuống đất, sau đó mới quay đầu nhìn về phía người vừa tới đang đứng ở chỗ số pha.

Khoảnh khắc Quý Úc nhìn thấy dung nhan của người kia cô liền ngẩn người, sau đó tầm mắt lại dừng ở chỗ bàn tay của nam nhân.

Ánh đèn chiếu xuống khiến màu da của hắn phá lệ trắng nõn, tơ máu còn hiện lên rõ ràng đến chói mắt.

Hạ Quý Thần ... Hắn như thế nào lại ở chỗ này?

Trong đầu Quý Úc vừa hiện lên sự kinh ngạc liền đã ý thức được hơi thở trên người Hạ Quý Thần có chút không thích hợp.

Quý Úc vội vàng thu hồi suy nghĩ, lần nữa đem tầm mắt chăm chú nhìn lên trên mặt của Hạ Quý Thần.

Lúc này cô mới tri độn phát hiện, Hạ Quý Thần đang nhìn cô không chớp mắt, ánh mắt của hắn thật đáng sợ, như là muốn phóng hỏa giết người đến nơi.

Quý Úc bị dọa khiến cả người run lập cập, cô theo bản năng rũ mi mắt xuống, vài giây sau cô lại nghe được một tiếng vang lớn, là bàn trà trước mặt của cô bị đá bay ra ngoài.

Đồ vật được bày biện trên bàn theo đó mà rớt xuống đất, liên tiếp phát ra vô số tạp âm.

Ngay sau đó Quý Úc liền nghe được tiếng bước chân rời xa.

Đây là hắn muốn đi sao?

Đáy lòng của Quý Úc hiện lên nghi hoặc, còn chưa có xác định được, tiếng kêu thảm thiết đã truyền tới, cô ngẩng đầu liền nhìn thấy Hạ Quý Thần đang vung nắm đấm trên mặt của Lâm Chính Ích, đem mặt của ông ta đánh lệch sang một bên.

Chỉ đứng nhìn thôi mà xương cốt của Quý Úc cũng thấy đau.

Hạ Quý Thần dường như không có ý định bỏ qua, lại khởi động tay nắm Lâm Chính Ích hai quyền, sau đó cầm lấy bình rượu khi nãy, nhìn thấy bình rượu Hạ Quý Thần lại nhớ đến một màn mà mình thấy lúc nãy, hắn không nghĩ ngợi liền đem bình rượu đập vào ót của Lâm Chính Ích.

Máu đỏ tươi từ đầu của Lâm Chính Ích chảy xuống.

Lâm Chính Ích biết người động thủ là ai, ông ta kêu thảm hai tiếng liền mở miệng: “Hạ tổng, cậu vì một người phụ nữ mà làm đến mức này sao? Cậu có biết tôi và công ty Ynetbsp của cậu đang hợp tác hay không? Tuy rằng cậu là đạo diễn của “Tam thiên sử” nhưng tôi là nhà đầu tư lớn nhất, nếu như tôi rút vốn, đối với cậu tuyệt đối không ...”

Câu kế tiếp Lâm Chính Ích còn chưa có nói xong đã bị Hạ Quý Thần nắm lấy cổ áo kéo lên, hắn không có chút lưu tình liền đem Lâm Chính Ích đá bay ra bên ngoài.

Quý Úc đang đứng bất động nhìn Hạ Quý Thần đánh người, sau khi nghe Lâm Chính Ích nói những lời kia liền ngây ngốc hoàn toàn.

Lâm Chính Ích nói gì với Hạ Quý Thần cơ? Công ty Ynetbsp của cậu? Cậu là đạo diễn?

Đây là nói ... công ty Ynetbsp là của Hạ Quý Thần? Đạo diễn của “Tam thiên sử” cũng là hắn?

Khó trách đêm nay thiếu ba người nhưng lại chỉ dư có hai chỗ ngồi, cô còn tưởng là có ai đó bận nên không thể tham dự, ai ngờ tổng tài của công ty Ynetbsp cùng tổng đạo diễn của “Tam thiên sử” đều là Hạ Quý Thần?

Quý Úc còn chưa kịp tiêu hóa tin tức kích thích như vậy đã lại nghe thấy một tiếng vang thật lớn.

Cả người Quý Úc đều run lên, cô loạng choạng đi đến chỗ phát ra tiếng vang, chưa đi được mấy bước đã nhìn thấy Lâm Chính Ích mặt mũi bầm dập ngã về phía chân của cô.

Cô theo bản năng rút chân lại, sau đó liền nghe thấy thanh âm của Hạ Quý Thần cách đây không xa mang theo sự âm lãnh cùng kiên định truyền đến: “Xin lỗi!”. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Chửi Bới Cũng Là Một Loại Động Lực Để Người Khác Bước Tới Phía Trước (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Hạ Quý Thần, cậu nhất thiết phải tuyệt tình như vậy hay sao?”. Lâm Chính Ích muốn bỏ dậy nhưng ông ta chỉ vừa động một chút liền đau đớn mà hít hà một hơi, sau đó lại mang theo mấy phần bức bối quay đầu về phía Hạ Quý Thần đang đứng một bên, nhẹ răng trợn mắt mà mở miệng: “Cậu phải hiểu được, nếu như cậu đắc tội với tôi ...”.

Hạ Quý Thần không có kiên nhẫn mà nhẫn nại, hần bước lên phía trước hai bước, sau đó nhấc chân lên dẫm lên vai của Lâm Chính Ích, cắn răng gần từng chữ một: “Thì sao?”.

Lâm Chính Ích đau đớn liền rên lên hai tiếng, hàm răng run rẩy qua một lúc lâu mới miễn cưỡng phát ra âm thanh, lại tiếp tục nói nốt một nửa lúc này : “.... thì cậu cũng sẽ không được yên, cũng sẽ không có được thứ gì tốt”

Lâm Chính Ích còn chưa có nói hoàn chỉnh hết câu, Hạ Quý Thần đã không còn nhẫn nại nổi, lực đạo trên chân chợt tăng thêm, Lâm Chính Ích vừa phát ra tiếng kêu rên thì Hạ Quý Thần cũng mở miệng: “Xin lỗi!!! Tôi đây sẽ giáo huấn ông!”

Nói xong Hạ Quý Thần liền khom người, giơ tay muốn kéo phía sau gáy của Lâm Chính Ích.

Hạ Quý Thần còn chưa có động thủ, Lâm Chính Ích bị đánh đến váng đầu hoa mắt đã như quỷ khóc sói gào mở miệng: “Tôi nói, tôi nói, thực xin lỗi, thực xin lỗi, thực xin lỗi!”

Lâm Chính Ích hô liên tiếp ba lần, thanh âm lần sau so với lần trước càng to hơn, thẳng đến câu cuối cùng Hạ Quý Thần mới chậm rãi buông lỏng cổ áo của ông ta ra, sau đó đem chân từ trên người của Lâm Chính Ích rút lại.

Hạ Quý Thần cũng không nhìn Lâm Chính Ích đang quỳ rạp trên mặt đất rầm rầm rì rì mà trực tiếp đem tầm mắt dừng ở trên mặt của Quý Úc.

Lệ khí trên người của hắn còn chưa tiêu tán hoàn toàn, trong đáy mắt đen nháy dường như có khí thể sắc bén vẫn đang nhảy lên.

Hạ Quý Thần khủng bố và nguy hiểm như vậy nhưng Quý Úc lại quên cả sợ hãi cùng trốn tránh, đối mặt với tầm mắt của hắn lại ngơ ngẩn đáp lại.

Cô còn nhớ rõ nhiều năm trước, trong vườn trường ở Tô thành, một nam sinh cả người đầy máu tím một nam sinh khác ném tới trước mặt cô, sau đó lại bừa bãi đập lên lưng của nam sinh kia buộc cậu ta mở miệng xin lỗi, nam sinh kia nói một tiếng lại một tiếng “Thực xin lỗi” còn Mập mạp đứng bên cạnh lại phối hợp đếm số.

Quý Úc chớp mắt một cái, cô có chút không rõ ràng hiện giờ đang là hồi ức hay vẫn là hiện thực. Ánh mắt của Quý Úc hoảng hốt đến lợi hại, thế nên Hạ Quý Thần liền bước đến trước mặt của cô, lúc hắn đứng trước mặt cô cô còn không có một chút phản ứng.

Đứng gần Hạ Quý Thần mới thấy rõ ràng, quần áo trên người của cô có chút hỗn loạn, chỗ cổ áo đều bị xé rách, khuôn mặt trắng nõn còn in rõ dấu tay.

Trước khi hắn tới Lâm Chính Ích đã động thủ?

Trong nháy mắt ý nghĩ muốn giết người liền xông lên trong lòng Hạ Quý Thần, lúc vừa tới gần Quý Úc, ánh mắt của hắn đã dịu xuống, còn hiện lên vẻ ảm áp, bây giờ nhìn thấy mặt của cô lại lần nữa trở nên âm lãnh thô bạo.

Đôi tay của hắn nắm thành quyền, nỗ lực áp chế lòng ngực đang đập phồng kịch liệt. Một hồi lâu hắn mới nâng tay lên cởi áo khoác ra rồi khoác lên trên người của cô, che lấp da thịt ở chỗ vai bởi vì quần áo bị xé rách mà lộ ra bên ngoài. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Cô Không Biết Một Chút Gì Về Chuyện Ngày Xưa Của Hắn (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hành động này của Hạ Quý Thần đã đánh thức Quý Úc đang ngây người. Cô theo bản năng cúi đầu nhìn thoáng qua chiếc áo khoác đang khoác trên người của mình, Lúc Hạ Quý Thần đang cài cúc áo hộ cô, khoe môi của cô mấp máy một chút, thân thể đột nhiên trở nên có chút căng thẳng.

Chờ đến khi Hạ Quý Thần cài xong cúc áo cuối cùng, thu hồi tay lại thì Quý Úc mới nhấc lên mí mắt, trộm nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của Hạ Quý Thần đã không còn sự cuồng nộ và hung bạo lúc này, nhưng nét mặt của hắn vẫn ẩn chứa đôi chút âm trầm.

Ánh mắt mà hắn nhìn cô không được tốt cho lắm, thậm chí cô còn thấy đáy mắt của hắn chứa sự lạnh lùng.

Rất nhanh Quý Úc liền thu hồi tầm mắt vừa mới nhìn trộm Hạ Quý Thần.

Trong phòng, trừ bỏ tiếng rên rỉ vì đau đớn của Lâm Chính Ích thì không còn âm thanh nào khác, không khí trở nên yên tĩnh đến kỳ lạ.

Lúc Quý Úc đang suy nghĩ có nên nói lời cảm ơn rồi rời đi hay không thì Hạ Quý Thần – người đứng ở trước mặt của cô này giờ không có lên tiếng, không chút báo hiệu đã mở miệng: “Đi thôi”.

Quý Úc cho rằng chính mình nghe lầm nên ngẩng đầu lên nhìn xem Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần vẫn đang duy trì động tác không nhúc nhích đứng cạnh cô.

Án đường của Hạ Quý Thần nhú lại, có chút không vui. Quý Úc nghĩ rằng hắn muốn phát hỏa, nhưng nằm ngoài dự kiến của cô, Hạ Quý Thần mở miệng, giọng điệu nhẹ nhàng đến quái lạ: “Tôi dẫn cô rời khỏi chỗ này”.

Nói xong, Hạ Quý Thần liền xoay người đi về phía cửa của phòng bao.

Đi được hai bước, Hạ Quý Thần dường như là phát hiện Quý Úc ở phía sau còn không có động đậy liền quay đầu nhìn lại. Tiếp xúc với tầm mắt của Hạ Quý Thần, Quý Úc mới vội vàng từ sofa đứng lên, vòng qua người Lâm Chính Ích rồi bước nhanh về phía hắn.

Hạ Quý Thần chờ Quý Úc tới gần một chút, mới lần nữa nhấc chân lên, rời đi.

Hai người một trước một sau vẫn duy trì khoảng cách không gần không xa, đi đến phía trước thang máy.

Cửa thang máy mở ra, Hạ Quý Thần không đợi Quý Úc đã bước vào thang máy.

Quý Úc vốn tưởng rằng sau khi Hạ Quý Thần đưa cô ra khỏi phòng bao có Lâm Chính Ích, hắn sẽ không quản chuyện của cô nữa, không nghĩ tới Hạ Quý Thần thế mà đang giữ cửa, nhìn cô phát ngốc đứng ở phía trước thang máy.

Quý Úc tiếp xúc với tầm mắt của Hạ Quý Thần liền hiểu ý tứ của hắn, cô thấy hắn không có nói chuyện nên cũng không có mở miệng, chỉ là nâng chân lên, vội vàng đi vào trong thang máy.

Chờ đến khi cửa thang máy mở ra, Quý Úc mới phát hiện, Hạ Quý Thần đưa cô tới bãi đỗ xe dưới tầng hầm.

Cô không có xe, cô là đi taxi tới khách sạn Bắc Kinh, đang lúc Quý Úc phân vân có nên theo Hạ Quý Thần ra ngoài luôn hay không thì Hạ Quý Thần đã đi tới cửa thang máy, nhưng tới đó hắn lại giống như là nhận ra chuyện gì, quay đầu nói một câu: “Tôi đưa cô về”.

Nói xong Hạ Quý Thần liền nhìn lướt qua người của Quý Úc, đang một thân quần áo không chỉnh tề.

Hành động này của hắn biểu đạt cho điều gì, đáy lòng của Quý Úc rất rõ ràng.

Tóc rối loạn, trên mặt của cô còn có dấu tay, làn váy bị xé rách một chỗ to, bắt xe taxi để đi đảm bảo đủ chặt vật cùng mất mặt ...

Quý Úc rĩ rĩ mi mắt, không cự tuyệt đề nghị của Hạ Quý Thần, nhẹ giọng nói câu: “Cám ơn”.

Kể từ khi hắn và cô gặp lại đến giờ, đây là lần đầu tiên cô không có cự tuyệt đề nghị của hắn đi?

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần khẽ run run, hắn không có hé răng nữa mà cất bước đi ra khỏi thang máy. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Cô Không Biết Một Chút Gì Về Chuyện Ngày Xưa Của Hấn (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần bước những bước dài, rất nhanh liền kéo ra một khoảng cách với Quý Úc.

Hấn đi tới chỗ chiếc xe nhưng không có sọt ruột lên xe ngay mà là dựa đầu vào đầu xe, roi mũi mắt, mãi đến khi khóe mắt nhìn thấy đôi giày của Quý Úc thì hấn mới mở khóa xe.

Chờ đến khi Quý Úc lên xe, Hạ Quý Thần mới kéo cửa xe ra, khom người ngồi vào ghế điều khiển.

Hấn không nói chuyện cùng Quý Úc, một tay giữ tay lái, thuần thục điều khiển xe ra khỏi bãi đỗ xe ở tầng hầm của khách sạn Bắc Kinh.

Đêm khuya, xe của Hạ Quý Thần đi dọc theo đường Kinh Thành, đi được một lúc thì Quý Úc mới ý thức là chính mình quần áo không có chỉnh tề, không thích hợp để về ký túc xá, càng không thích hợp để về nhà, chìa khóa căn hộ mà anh Dư Quang đưa cho cô thì cô lại để ở trong nhà mất, không có cầm theo.

Xuyên thấu qua cửa sổ xe, Quý Úc chăm chú nhìn ánh đèn nê-ông đang lùi lại dần, cô trầm tư một lát mới quay đầu, mở miệng nói với Hạ Quý Thần người đang chuyên chú nhìn chằm chằm con đường phía trước: “Anh thả tôi xuống ở trước cửa khách sạn Bốn Mùa đi”.

Đại khái là bên trong xe đã an tĩnh được một lúc lâu, cho nên lúc Quý Úc đột nhiên mở miệng, Hạ Quý Thần có chút không kịp phản ứng. Hấn trì hoãn một lát mới quay đầu nhìn Quý Úc, sau đó mới hoàn toàn hiểu được ý của cô, hấn không có trả lời mà tiếp tục lái xe, lúc xe dừng đèn đỏ thì hấn mới mở miệng, ngữ khí điềm đạm: “Bộ dáng này của cô, đi khách sạn cũng không thích hợp, lỡ như bị ai chụp ảnh rồi tung ra ngoài, tương lai cũng sẽ gặp không ít phiền toái”.

Hạ Quý Thần nói không sai, tuy rằng bây giờ cô không còn nổi tiếng như trước, dễ dàng bị người ta chú ý, nhưng nếu như cô mà cứ mặc quần áo không chỉnh tề thế này xuất hiện ở bên ngoài, lỡ bị ai nhận ra rồi tới chụp ảnh thật thì rất phiền toái.

Lúc Quý Úc đang rối rắm nghĩ xem mình nên làm thế nào bây giờ thì Hạ Quý Thần lại giống như là nghĩ ra biện pháp giải quyết tốt nhất: “Tới nhà tôi đi”.

Quý Úc sững sốt.

Phía trước đèn đỏ chuyển thành đèn xanh, Hạ Quý Thần dẫm chân ga, xe chậm rãi lăn bánh, lúc đi qua ngã tư, Hạ Quý Thần lại bổ sung một câu: “Tôi còn có việc khác, lát nữa phải trở về trường học, trong nhà không có ai”.

Trong nhà không có ai, nói cách khác, buổi tối chỉ có một mình cô ở trong nhà của hấn?

Quý Úc trầm mặc hai giây, lại một lần nữa mở miệng nói: “Cảm ơn”.

Hạ Quý Thần không lên tiếng nữa.

Vào đến bãi đỗ xe, Hạ Quý Thần trực tiếp lái xe đến chỗ thang máy, hấn không tắt máy, cũng không có xuống xe mà sờ soạng trong túi để tìm bút, sau đó ở trong xe tìm được tập giấy note, hấn viết mấy con số rồi đưa cho Quý Úc: “Mật mã mở cửa, tầng 18”.

Quý Úc nhìn ra được Hạ Quý Thần không có dự định xuống xe, cô nhận lấy tờ giấy trên tay của hấn, nhỏ giọng nói câu: “Đã làm phiền anh!”.

Hạ Quý Thần lại trầm mặc.

“Tôi xuống xe trước.”. Quý Úc mở miệng

Hạ Quý Thần lần này mới phản ứng, nhẹ nhàng gạt đầu.

Quý Úc đẩy cửa xe ra, xuống xe, cô đứng ở trước cửa xe quan sát một vòng rồi mới nói câu “Tạm biệt” với Hạ Quý Thần. Cũng không biết Hạ Quý Thần nghe được hay không nghe được mà cô vừa nói xong thì hấn liền dẫm chân ga, lái xe rời đi. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Cô Không Biết Một Chút Gì Về Chuyện Ngày Xưa Của Hấn (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc chờ đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng xe của Hạ Quý Thần mới đi đến trước thang máy, ấn nút đi lên.

Căn hộ của Hạ Quý Thần là tiểu khu xa hoa, mỗi một hộ đều có thang máy riêng, cho nên rất nhanh thang máy liền lên đến nơi.

Quý Úc đã tới nhà của Hạ Quý Thần hai lần nhưng lại chưa lần nào đánh giá kĩ càng phòng ở của hắn.

Lần này trong nhà chỉ có một mình Quý Úc, sau khi cô thay dép lê xong thì đi về phía phòng khách. Đi vào một đoạn Quý Úc liền dừng lại, cô vừa nhìn khắp phòng vừa tỉ mỉ đánh giá.

Căn hộ được trang hoàng xa hoa, giống như con người của Hạ Quý Thần, mang lại cho người ta cảm giác cao quý, tao nhã lại mẫu mực.

Lầu một không có phòng ngủ, Quý Úc đi vào phòng bếp, rót một ly nước rồi mới đi lên lầu.

Lầu hai có hai phòng ngủ, một thư phòng, Quý Úc đã từng ở lại trong phòng ngủ chính của Hạ Quý Thần nên cô biết nó nằm chỗ nào, vì thế cô không có lãng phí thời gian, trực tiếp đi vào phòng ngủ phụ.

Tắm rửa xong, Quý Úc mặc một cái áo choàng dài rồi đi ra khỏi phòng tắm, sau đó liền leo lên trên giường.

Chỉ một ngày mà lại trải qua quá nhiều sự tình, cũng quá là kinh tâm động phách đi, Quý Úc nằm xuống không bao lâu liền lâm vào ngủ say.

.....

Bên ngoài cửa sổ của phòng ngủ phụ, Hạ Quý Thần ở dưới lầu, dựa người vào cột đèn, châm một điếu thuốc.

Trong tiểu khu thực an tĩnh, trừ bỏ trước mặt hắn lâu lâu lại có bảo an cầm đèn pin qua lại thì không còn ai khác.

Hạ Quý Thần cũng không biết mình đứng đó bao lâu, đến khi đầu ngón tay của hắn có chút cảm giác nóng rực thì hắn mới cúi đầu xuống một chút, điếu thuốc được châm cách đó không bao lâu đã lẳng lặng cháy đến cuối cùng rồi.

Hạ Quý Thần đem phần tàn thuốc còn sót lại vứt vào thùng rác, sau đó ngẩng đầu lên nhìn về phía căn hộ của hắn.

Phòng ngủ vừa mới còn sáng đèn, không biết khi nào đã tối sầm.

Cô ấy chắc là đi ngủ rồi

Hạ Quý Thần không có sốt ruột rời đi, lại tiếp tục châm một điếu thuốc.

Lúc điếu thuốc cháy được một nửa, Hạ Quý Thần mới đem tàn mắt đang nhìn chằm chằm cửa sổ phòng ngủ phụ này giờ, thu trở về.

Không có hắn, cô hẳn là sẽ ngủ rất ngon?

Khỏe mắt của Hạ Quý Thần như có như không trong nháy mắt tản ra một cỗ bi thương, hắn hơi chớp chớp mí mắt, bóp tắt điếu thuốc rồi vứt vào thùng rác, sau đó bước chân đi về phía chiếc xe đậu cách đó không xa.

Ngồi ở trong xe, Hạ Quý Thần lấy di động ra soạn một tin nhắn gửi cho Thím Trương, nói Thím Trương sáng mai đến sớm một chút để làm bữa sáng. Tin nhắn gửi đi thành công thì hắn mới nhớ tới quần áo của cô bị rách, hắn lại phân phó Thím Trương ngày mai đi mua một bộ quần áo, xong xuôi mới dầm chân ga rồi đi.

.....

Quý Úc ngủ một giấc này có chút dài, ngày hôm sau lúc cô tỉnh lại đã là 9 giờ sáng.

Cô theo bản năng sờ soạn di động, muốn gọi điện nhờ chủ cửa hàng quần áo mà cô thường xuyên mua đồ mang đến đây cho cô một bộ quần áo, nhưng cô còn chưa có kịp cầm đến điện thoại thì đã nhìn thấy một bộ quần áo mới tinh được đặt trên tủ đầu giường.

Bên trên còn để một tờ giấy: Tiểu thư, đây là cậu chủ bảo tôi chuẩn bị cho cô.

Không cần nghĩ nhiều, Quý Úc cũng biết tờ giấy này là của Thím Trương để lại, cậu chủ trong miệng Thím Trương là chỉ Hạ Quý Thần Hắn làm sao lại cẩn thận như vậy, còn dặn Thím Trương chuẩn bị quần áo cho cô?

Quý Úc nhìn chăm chăm quần áo, tinh thần hốt hoảng trong chốc lát, vài giây sau đó cô mới xốc chân lên, ôm quần áo đi vào toilet.

Rửa mặt, ăn mặc chỉnh tề xong Quý Úc liền ra ngoài, đi xuống lầu dưới.

Lúc vừa xuống gần đến phòng khách, Quý Úc nghe thấy động tĩnh ở chỗ ban công, cô tưởng Thím Trương đang ở đó nên liền đi tới, cô theo bản năng muốn mở miệng gọi Thím Trương một tiếng, kết quả chưa đi được hai bước đã nghe thấy âm thanh của Hạ Quý Thần từ ban công truyền tới.

P/s: Đoán xem Thần ca nói gì nào? Cái này Mị cũng không có biết đâu, Mị cũng có nhiều đáp án lắm, không biết có đúng không, hi hi.

Cả nhà cùng đoán xem nha, ai đoán đúng Mị lại cho kẹo, ahihi! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Cô Không Biết Một Chút Gì Về Chuyện Ngày Xưa Của Hấn (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Những chuyện cậu vừa nói tôi đều biết ...” Hấn hấn là đang nói chuyện điện thoại, âm thanh hỗn loạn lại đặc biệt xa cách: “...Buổi sáng lúc mở cuộc họp, tôi đã nói rất rõ ràng rồi”.

Nguyên lai Hạ Quý Thần đang ở nhà a ... Bước chân của Quý Úc theo bản năng ngừng lại.

Hạ Quý Thần đang đứng ở trên ban công vẫn chưa có phát hiện Quý Úc đang tới gần, hấn trầm mặc trong chốc lát mới tiếp tục mở miệng: “Cậu không cần lãng phí thời gian để khuyên tôi, tôi sẽ không thay đổi quyết định”.

Lời nói của Hạ Quý Thần vang lên, trong lúc đó Quý Úc cũng nghe được tiếng bước chân, cô theo bản năng ngẩng đầu lên nhìn về phía ban công. Xuyên qua cửa kính, cô nhìn thấy Hạ Quý Thần đang đi đến một cái bàn tròn nhỏ ở trên ban công, hấn cầm điều thuốc lên rồi cắn ở trong miệng, sau đó lấy bật lửa châm lửa, giọng điệu vang lên chắc nịch: “Tôi không có rồi rắm, cũng không xằng bậy, tôi rất rõ ràng mình đang làm gì”.

Hạ Quý Thần lấy điều thuốc từ trên miệng xuống, đại khái là người ở trong điện thoại hình như vẫn đang còn khuyên hấn, lông mày tinh xảo của hấn hơi hơi nhăn lại, dường như không có kiên nhẫn: “Được rồi, bọn họ muốn nghĩ như thế nào thì nghĩ, chuyện này là do tôi gây ra, tôi sẽ nghĩ cách giải quyết! Cho dù có là vạn kiếp bất phục thì cũng là tôi, mấy người muốn xem chuyện nào nhiệt cái gì?”

*Vạn kiếp bất phục: Muôn đời muôn kiếp không trở lại được như trước.

Chuyện gì vậy? Hạ Quý Thần gặp phiền toái gì sao? Là liên quan tới chuyện xung đột với Lâm Chính Ích ở khách sạn Bắc Kinh ngày hôm qua sao?.

Trong đầu của Quý Úc vừa mới nghĩ đến lý do này, Hạ Quý Thần đang đứng ở trên ban công đã hơi khom khom người hướng về phía gạt tàn ở trên bàn, khóe mắt của hấn đúng lúc nhìn thấy cô. Môi mông đáng lẽ là nhúc nhích, lời nói chuẩn bị từ miệng truyền ra ngoài liền dừng lại, hấn vẫn duy trì tư thế khom người, nhìn chăm chăm cô một lúc rồi mới tiếp tục đem tàn thuốc ấn xuống gạt tàn. Sau đó hấn đứng thẳng người, mở miệng, nhưng lại không phải nói với cô, cũng không phải trả lời người trong điện thoại mà là kêu một tiếng: “Thím Trương!”.

“Tôi đây” Thím Trương nghe được tiếng la của Hạ Quý Thần, rất nhanh liền từ phòng bếp chạy ra, đến nơi liền mở miệng hô một câu “Cậu chủ Hạ”, sau đó lại thấy được Quý Úc đang đứng ở bên cạnh, lập tức cười nói: “Tiểu thư, cô đã tỉnh”.

Quý Úc nhẹ gạt đầu, trả lời lại: “Chào buổi sáng, Thím Trương”.

Dừng một chút cô lại nhìn về phía Hạ Quý Thần: “Chào buổi sáng”.

Hạ Quý Thần nhìn lại vào mắt của Quý Úc, hấn nhìn một lúc lâu rồi mới đáp lại một tiếng “Sớm”, sau đó lại nhìn về phía Thím Trương: “Bữa sáng chuẩn bị xong chưa?”.

“Đã sớm chuẩn bị tốt, cậu chủ Hạ”. Thím Trương cung kính nói.

Hạ Quý Thần không trả lời lại, hấn hướng về phía Quý Úc chỉ chỉ phòng ăn: “Cô đi ăn chút gì trước đi, tôi còn có chút việc cần xử lý”.

Hạ Quý Thần cũng không có quán xem Quý Úc đồng ý hay không, hấn dừng một chút, sau đó lại hướng về phía Thím Trương phân phó: “Dẫn cô ấy đi ăn cơm”.

Nói xong, hấn liền giờ di động lên, lướt qua người của Quý Úc đi về phía cầu thang lầu hai, cùng với tiếng bước chân, Quý Úc còn nghe thấy âm thanh nhặt nhẹo mà lạnh băng của hấn từ phía sau truyền đến: “Vừa có chút chuyện, cậu tiếp tục nói”.

P/s: Mị đoán sai mất tiu rồi, có ai đoán đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Cô Không Biết Một Chút Gì Về Chuyện Ngày Xưa Của Hấn (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc nghe thấy Hạ Quý Thần lại tiếp tục cuộc nói chuyện lúc này, liền quay đầu nhìn lại, lúc này Hạ Quý Thần đang cầm điện thoại di động, từng bước từng bước đi lên cầu thang, không lâu sau liền biến mất ở chỗ quẹo của cầu thang lầu hai.

Đến khi tiếng cánh cửa của thư phòng lầu hai đóng lại thì Thím Trương mới cười cười mở miệng: “Tiểu thư, chắc cô cũng đói bụng rồi? Tôi dẫn cô đi ăn chút gì đó”.

Nói xong, Thím Trương liền hướng về phía nhà ăn, làm một tư thế mời.

Mặc kệ cô cùng Hạ Quý Thần đã từng như thế nào, tới hôm qua vẫn là do hấn giúp cô, xuất phát từ sự lễ phép thì cô vẫn phải chờ hấn xử lý xong công việc rồi nói một tiếng cảm ơn với hấn ... Quý Úc nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn là hướng về phía Thím Trương mỉm cười: “Làm phiền Thím”.

Vào nhà ăn, Thím Trương đi trước Quý Úc một bước để kéo ghế ra cho cô, chờ đến khi cô ngồi xuống thì mới đi vào bếp, bung đủ loại món ăn đã chuẩn bị xong từ sớm lên.

Thời còn niên thiếu, lúc ở Tô thành, khi cô đến Hạ gia ăn cơm cũng thường xuyên được người làm hầu hạ như thế này, nhưng sau khi rời khỏi Tô thành, mấy năm nay cô đều tự mình làm tất cả mọi chuyện, cho nên bây giờ khi nhìn thấy Thím Trương cứ loay hoay đi đi lại lại, cô có chút không quen. Cuối cùng cũng nhịn không được, Quý Úc mở miệng nói với Thím Trương: “Cảm ơn thím, tôi tự làm cũng được”.

Ngoài miệng thì Thím Trương vẫn đáp lời nhưng tay cũng không có ngừng lại.

Lúc Quý Úc cúi đầu xuống húp cháo, cô nhìn thấy Thím Trương vẫn đứng ở bên cạnh, lại mở miệng: “Thím Trương, Thím đã ăn gì chưa? Nếu chưa thì Thím ngồi xuống ăn luôn đi”.

“Tôi đã ăn rồi”. Thím Trương cười tủm tỉm trả lời lại, đại khái là nhìn ra Quý Úc không được tự nhiên nên liền tìm đề tài hàn huyên với cô: “Tôi làm ở đây được ba năm rồi, cô là người phụ nữ đầu tiên mà tôi thấy cậu chủ dẫn về nhà”.

So với chuyện cô là người phụ nữ đầu tiên mà Hạ Quý Thần dẫn về nhà thì Quý Úc lại chú ý câu nói ở về trước của Thím Trương hơn, cô hướng về phía Thím Trương, có chút buồn bực lên tiếng: “Ba năm? Hạ Quý Thần đã mua căn hộ này được ba năm rồi sao?”.

“Đúng vậy, thời điểm căn hộ này mới bắt đầu được đưa vào sử dụng thì cậu chủ Hạ đã mua rồi, chính xác phải là bốn năm, nhưng thời gian trang trí cũng đã mất hơn một năm”.

Năm nay Hạ Quý Thần mới vào đại học B điện ảnh, trước đó không phải toàn ở Hạ gia sao? Như thế nào đã mua nhà ở Bắc Kinh sớm như vậy?

Trong lòng Quý Úc âm thầm cảm thấy kỳ quái, qua một lát sau mới phản ứng lại là cô còn chưa có trả lời Thím Trương, lúc này mới ngẩng đầu, hướng về phía Thím Trương “Ồ” một tiếng.

“Thật ra cậu chủ Hạ cũng không có thường xuyên ở lại căn hộ này, trước kia lâu lâu cậu ấy mới ngẫu nhiên ghé qua, có lúc là một tháng, có khi lại hai tháng. Tiểu thư nghĩ xem, phòng ốc ở Bắc Kinh đắt như vậy, cậu chủ không ở thì hà tất chỉ phải mua phòng, không bằng ở lại khách sạn còn hơn. Tôi nghĩ sao cũng không thể hiểu nổi, có lần buồn bực nên thuận miệng hỏi cậu chủ, kỳ thật tôi biết cậu chủ không thể nào cùng tôi nói chuyện này được, tôi cũng không trông mong cậu ấy sẽ trả lời, chỉ đơn giản là buột miệng thốt ra vậy thôi, hỏi xong lại đi làm việc của mình, nhưng không nghĩ tới cậu chủ cư nhiên lại mở miệng nói chuyện với tôi, nói cái gì mà” Thím Trương nghiêng đầu, thực nghiêm túc suy nghĩ: “.... Tôi định cư ở trong thành phố, có thể tính như là một loại gặp lại hay không?”

“Tôi không có thật sự hiểu cậu chủ nói những lời này là có ý gì, nhưng tôi nhìn ra được ngày đó tâm tình của cậu chủ rất tốt, kể từ khi tôi quen biết cậu ấy đến nay, đó là hôm tâm tình của cậu ấy tốt nhất, chính xác là nửa năm trước, hôm đó tôi còn thấy cậu ấy cười nữa”.

P/s: Nửa năm trước? Là thời điểm Quý Úc tỉnh lại nha ~

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Cô Không Biết Một Chút Gì Về Chuyện Ngày Xưa Của Hấn (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Có thể là do phụ nữ rất dễ nhạy cảm, cho nên lúc Thím Trương nói đến câu “Tôi định cư ở trong thành phố, cũng tính là một loại gặp lại đi?”, Quý Úc rất dễ ý.

Mặc dù Thím Trương nói hơi nhỏ nhưng Quý Úc đều nghe thấy rõ ràng, chẳng qua cô không có xác định được, câu nói kia có phải là Hạ Quý Thần trả lời lại Thím Trương hay không, cho nên cô cũng không có suy nghĩ sâu xa, chỉ là đem câu nói đó nhắm đi nhắm lại vài lần, xong liền hướng về phía Thím Trương cười cười một chút, tỏ vẻ là cô vẫn đang nghe bà ấy nói chuyện.

Quý Úc ăn hết hai cái bánh quẩy liền lấy khăn giấy xoa xoa tay, sau đó cầm thìa lên mức một muỗng cháo đưa lên miệng.

Thìa cháo vừa chạm đến môi, cả người Quý Úc liền căng cứng, động tác cũng dừng lại.

Hương vị này sao lại quen thuộc như vậy? Hình như cô đã từng ăn qua ...?

Quý Úc vội vàng đưa thìa cháo vào trong miệng, cô nhai kỹ nuốt chậm, càng ăn càng cảm thấy quen thuộc nhưng lại không thể nhớ ra là mình đã ăn ở đâu, ấn đường cũng nhin không được mà nhăn lại.

Lúc cô đang vắt óc suy nghĩ, từ bên cạnh lại vang lên âm thanh cung kính của Thím Trương: “Cậu chủ Hạ”.

Quý Úc hoàn hồn, cô quay đầu lại nhìn thì thấy Hạ Quý Thần đang bước vào phòng ăn.

Xử lý xong việc là Hạ Quý Thần đi tắm thì phải, tóc của hắn còn chưa có sấy, vẫn đang hơi ướt, quần áo cùng giày da trên người cũng được thay thế bằng đồ ở nhà, nhìn Hạ Quý Thần như thế này trông trẻ tuổi và thanh nhã hơn rất nhiều.

Đối với sự đón tiếp của Thím Trương, Hạ Quý Thần không có trả lời, một tay kéo chiếc ghế đối diện với Quý Úc ra rồi ngồi xuống.

Hắn vươn tay cầm một cái bánh quẩy đưa tới miệng cắn một cái, sau đó mới nhìn Thím Trương, hướng về phía nồi cháo khề hắt hắt cầm.

Thím Trương ở cùng Hạ Quý Thần cũng được một thời gian rồi nên hiểu hành động vừa rồi của hắn là gì, lập tức đi tới bàn ăn mức một chén cháo cho hắn.

Bởi vì bây giờ có Hạ Quý Thần nên Thím Trương đứng im, không có lái nhái nói chuyện như vừa nãy nữa.

Trong phòng rất nhanh liền ăn tĩnh lại, lâu lâu mới phát ra tiếng vang do chén đĩa va chạm.

Hạ Quý Thần ngồi xuống bàn ăn sau Quý Úc nhưng lại ăn xong trước cô.

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần buông đĩa, vội vàng húp nốt chút cháo còn lại trong chén, sau đó cũng ngừng ăn.

Quý Úc ngồi ngay ngắn, lúc cô ngẩng đầu lên thì nhìn thấy Thím Trương đặt khăn ướt lên bàn, Hạ Quý Thần đang thông thả ung dung cầm khăn ướt lên lau miệng với tay. Cô nuốt nước bọt, sau đó mới mở miệng: “Cám ơn anh tối hôm qua đã giúp tôi, cả phòng ở để tôi qua đêm cùng bữa sáng nữa”.

Nghe thấy Quý Úc mở miệng, Hạ Quý Thần cũng chỉ là hướng về phía cô gật gật đầu, tỏ vẻ tiếp nhận lời cảm ơn của cô, sau đó tiếp tục lau tay.

Phòng ăn lại an tĩnh một chút, qua giây lát Quý Úc mới mở miệng: “Cái kia, quần áo tôi đang mặc là anh nói Thím Trương mua giúp tôi sao?”.

Không chờ Hạ Quý Thần trả lời, Quý Úc đã nói tiếp: “Đợi lúc nào có thời gian, tôi đem tiền trả lại cho anh” Dừng dừng một chút, Quý Úc lại bỏ

sung: “..... hoặc là Thím Trương”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147: Cô Không Biết Một Chút Gì Về Chuyện Ngày Xưa Của Hấn (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần đang lau tay, nghe Quý Úc nói vậy thì động tác dừng lại một chút, ngay sau đó liền rũ mi mắt.

Không biết có phải là do Quý Úc ảo giác hay không mà cô cảm thấy không khí trong phòng ăn rõ ràng nặng nề hơn lúc này.

Cô nhìn trộm Hạ Quý Thần, nghĩ rằng hấn mất hứng, ai ngờ chỉ qua ba giây đồng hồ, hấn liền đặt khăn ướt ở trong tay xuống, sau đó nâng mí mắt lên, nhìn về phía cô rồi “Ừ” một tiếng.

Quý Úc vốn đang khần trương, trong nháy mắt sự khần trương đều tan biến hết, cô hướng về phía Hạ Quý Thần cười dịu dàng, vừa mới chuẩn bị mở miệng nói lời từ biệt thì điện thoại di động bị Hạ Quý Thần tùy tiện đặt ở trên bàn vang lên.

Hấn hạ mi mắt, quét qua màn hình di động, theo sau liền ra dấu cho Quý Úc chờ một chút, sau đó mới cầm lấy di động, vừa nghe vừa đi ra khỏi phòng ăn.

Hạ Quý Thần giống như lúc này, ra ban công nghe điện thoại, hấn nói rất nhỏ, Quý Úc ở trong phòng ăn chỉ có thể nghe lọt vài chỗ, nhưng cũng không rõ lắm nội dung nói chuyện của Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần nhận điện thoại được vài phút, âm thanh của hấn bỗng lớn hơn rất nhiều, ngữ khí cũng trở nên sắc bén: “Ông ta nghĩ mình là ai! Muốn cô ấy tự mình tới cửa xin lỗi sao? Nằm mơ đi! Cậu nói lại với ông ta, hỏi xem có phải ông ta muốn tìm chỗ chết hay không!”.

Thím Trương đang dọn bàn ăn, bỗng nhiên nghe thấy Hạ Quý Thần rống lên, cả người liền bị dọa, đầu ngón tay cầm thìa cũng buông lỏng khiến mấy chiếc thìa rơi xuống bàn, phát ra tiếng vang liên tiếp.

Âm thanh tức giận của Hạ Quý Thần lại vang lên: “Tôi nói cho cậu biết, không có cửa chính là không có cửa! Tương lai chuyện này uy hiếp được tôi sao? Hòa giải cùng ông ta? Từ nhỏ đến lớn, thứ tôi không sợ nhất chính là uy hiếp! Chỉ bằng ông ta? Không xứng!”.

Nói xong Hạ Quý Thần liền cúp điện thoại, cầm điện thoại ném sang một bên, sau đó trở lại phòng ăn.

Bởi vì vừa mới tức giận, cho nên lúc Hạ Quý Thần xuất hiện ở trước bàn ăn sắc mặt cũng không được tốt, nhưng âm thanh mở miệng nói chuyện với Quý Úc cũng còn xem như là bình thường: “Vừa nãy cô định nói cái gì?”.

Quý Úc vốn dĩ muốn nói tạm biệt, nhưng sau khi nghe Hạ Quý Thần hỏi, lại sửa lại: “Anh ... gặp chuyện gì phiền toái sao?”.

Hạ Quý Thần đại khái là không có nghĩ tới Quý Úc sẽ hỏi hấn vấn đề này, cho nên ánh mắt đang nhìn Quý Úc liền xoẹt qua tia kinh ngạc. Lúc này, hấn tình huống cảm giác được đáy lòng của mình đang tràn ra cảm xúc quay cuồng cùng kinh hi.

Cô ... Thuận miệng hỏi, có tính là đang quan tâm không?.

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần không có nói chuyện, lại lên tiếng, đem suy đoán của mình nói ra: “Có phải hay không cùng”

Quý Úc vốn định nói “tôi”, nhưng lời vừa đến miệng cô lại ngừng lại.

Cứ cho là hấn giúp cô, nhưng ở trong lòng hấn, cô chưa chắc đã có trọng lượng như vậy đi.

Quý Úc mím môi, sửa miệng nói: “..... Lâm tổng có quan hệ?”.

“Không phải!” Hạ Quý Thần cơ hồ không có chút do dự liền phủ nhận suy đoán của Quý Úc.

Hấn ý thức được mình quá dứt khoát, qua hai giây lại giải thích: “Bên trong công ty xuất hiện vài việc nhỏ”.

“Ồ”. Quý Úc không có nói gì nữa, cô chỉ chỉ ngoài cửa: “Quấy rầy anh lâu như vậy, tôi cũng nên đi rồi”.

Hạ Quý Thần thân nhiên đứng tại chỗ, hần cũng không có giữ cô lại, chỉ “ừ” một tiếng rồi nhìn về phía Thím Trương.

Thím Trương hiểu ánh mắt của Hạ Quý Thần, vội vàng buông đồ ở trong tay xuống rồi tiễn Quý Úc ra cửa.

.....

Lịch trình quay của “Tam Thiên Sĩ” vẫn chưa được quyết định, do đó Quý Úc trở lại trường học, tiếp tục sinh hoạt như bình thường.

Đại học B điện ảnh lớn như vậy, Quý Úc lâu lâu cũng có tiết học cùng với lớp đạo diễn, nhưng cô lại không có gặp Hạ Quý Thần.

Thời gian trôi nhanh như nước chảy, đảo mắt liền hết một học kỳ.

Bởi vì thức đêm để xem phim truyền hình nên chủ nhật hôm nay Quý Úc thức dậy rất muộn, cô vừa mới ngồi dậy, Đường Họa Họa đang ngồi ở trước máy tính bùm bùm đánh chữ liền quay đầu, hướng về phía cô kích động mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 148: Cô Không Biết Một Chút Gì Về Chuyện Ngày Xưa Của Hần (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Tiểu Úc, cậu còn nhớ lần trước tớ nói “Tam thiên sĩ” chuẩn bị được chuyển thể thành phim không? Trước đó tớ có cùng cậu đề cập qua, là tiểu thuyết của Trình Văn”.

Quý Úc vừa mới tỉnh ngủ nên thần trí còn chưa có đặc biệt thanh tỉnh, cô ngẩn ra một lúc mới hướng về phía Đường Họa Họa gật đầu: “Nhớ rồi”.

“Tam thiên sĩ” còn chưa có công bố nữ chính số 2 là cô, cô sợ giữa đường lại xảy ra biến cố nên đến tận bây giờ vẫn chưa nói cho bất kì ai biết.

Quý Úc dừng dừng một chút, làm bộ không để ý, tiếp tục mở miệng: “Làm sao vậy?”.

“Làm sao vậy? Có chuyện rồi chứ sao! Nguyên lai đã công bố tháng hai năm sau bắt đầu khởi quay “Tam thiên sĩ”, bây giờ không hiểu vì sao lại công bố tạm thời ngừng quay”.

Quý Úc đang xóc chấn lên, nghe Đường Họa Họa nói đến đây, đầu ngón tay liền run lên.

Đường Họa Họa di chuyển con chuột, vừa đọc tin tức vừa nói cho Quý Úc hiểu rõ tình huống: “Bốn giờ sáng hôm nay, trên Weibo truyền ra tin tức này, hiện tại ai cũng đều bàn tán, đại đa số mọi người đều suy đoán vì sao đội hình làm phim của “Tam thiên sĩ” hùng hậu như vậy đột nhiên lại ngừng quay, có một nguồn tin cho hay là do nhà đầu tư cùng đạo diễn có quan điểm khác nhau ...”.

Đường Họa Họa còn chưa nói xong, Quý Úc liền tỉnh táo trở lại, cô cầm lấy điện thoại di động ở bên cạnh gối lên, mở khóa màn hình rồi vào Weibo.

Giống như Đường Họa Họa nói, tìm kiếm hot nhất trên Weibo chính là: “Tam thiên sĩ” ngừng quay.

Quý Úc bấm vào xem, đập vào mắt là dòng chữ: “Theo tin tức từ bên trong lộ ra, đạo diễn của “Tam thiên sĩ” đắc tội nhà đầu tư khiến nhà đầu tư rút vốn, do đó “Tam thiên sĩ” vốn dĩ sẽ bắt đầu quay vào tháng hai năm sau, bởi vì vốn đầu tư mà ngừng quay”.

Rút vốn, là Lâm Chính Ích sao?

Quý Úc nhấp môi dưới, thoát khỏi Weibo rồi mở phần tin nhắn ra, cô do dự trong giây lát, cuối cùng vẫn là soạn một cái tin nhắn, tác giả Trình Văn đại khái sẽ biết chân tướng sự việc đi: “Trình tiểu thư, tôi muốn hỏi một chuyện, tin tức về “Tam thiên sĩ” là thật sao?”.

Tin nhắn gửi đi thành công, Quý Úc nghĩ chắc cô phải đợi rất lâu thì Trình Văn mới trả lời lại, không nghĩ tới cô vừa mới thoát khỏi mục tin nhắn liền có thông báo tin nhắn mới.

Trình Văn trả lời rất ngắn gọn, chỉ có một chữ: “Phải”.

Quý Úc vội vàng gõ chữ, đem suy nghĩ đoán của mình ra hỏi: “Là bởi vì Lâm Chính Ích sao?”.

Cũng giống như lúc này, gần như là giây tiếp theo, Trình Văn liền trả lời lại: “Phải, nhưng tình huống cụ thể như thế nào thì tôi không có rõ, hình như là Hạ tổng động thủ đánh người”.

Động thủ đánh người ... Do chuyện đêm đó của cô nên mới gây ra sự nhiễu loạn như thế này sao?

Quý Úc thất thần, màn hình di động sáng lên, Trình Văn lại gửi qua một tin nhắn: “Cô làm sao lại biết là do Lâm Chính Ích?”.

Xem ra sự tình đêm đó cũng không có bị tiết lộ ra ngoài.

Tuy là do Quý Úc chủ động hỏi chuyện Trình Văn, nhưng thực tế cô cũng không có hiểu rõ con người của Trình Văn, cô sợ nói nhiều lại gây ra chuyện không hay, lúc đó mọi thứ lại rối tung rối mù lên, cho nên Quý Úc trầm tư một lát rồi mới trả lời lại: “Tôi nghe thấy có người nói như vậy nên thuận miệng hỏi một chút”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Cô Không Biết Một Chút Gì Về Chuyện Ngày Xưa Của Hấn (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

“Ừm”. Trình Văn trả lời.

Quý Úc lễ phép tạm biệt: “Trình tiểu thư, vậy tôi không quấy rầy nữa”.

Lần này, phải qua một lúc thì Trình Văn mới đáp lại: “Tốt”.

Quý Úc tùy tiện chọn một icon mặt cười trả lời lại, sau đó cô liền buông điện thoại xuống, quay đầu nhìn về phía cửa sổ.

Quý Úc nhìn chằm chằm ánh nắng bên ngoài, ngẩn người một lúc lâu, mãi đến khi Đường Họa Họa đi tới mép giường, vươn tay đẩy đẩy người của cô thì cô mới hoàn hồn mà nhìn về phía Đường Họa Họa.

“Tiểu Úc, cậu ngây ngốc cái gì vậy, tớ kêu nửa ngày mà cũng không có phản ứng, đi xuống căn tin ăn cơm thôi!”.

“Ừ, tớ đi ngay đây”. Quý Úc mở miệng trả lời, sau đó vội vàng vàng xuống giường rồi đi rửa mặt.

(Truyện được cập nhật nhanh nhất tại dichngontinh.com – không nên trái phép)

Cuối tuần nên căn tin cũng không có nhiều người.

Bởi vì “Tam thiên sĩ” ngừng quay khiến đáy lòng của Quý Úc ẩn chứa nhiều tâm sự, cho nên cô cũng không có gọi gì nhiều, chỉ gọi một đĩa cơm rồi tìm một vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, vừa ăn cơm từ từ vừa chờ Đường Họa Họa.

Lúc Quý Úc vừa mới ăn được thìa cơm thứ hai thì có người đi tới, đến chỗ bàn của cô liền dừng lại, kêu tên của cô: “Quý Úc?”.

Quý Úc nghe thấy có người gọi tên mình thì ngẩng đầu, đập vào mắt của cô là một nữ sinh trong khu ký túc xá, tuy không có quen biết gì nhiều nhưng Quý Úc vẫn nở một nụ cười, sau đó đáp lại lại: “Ăn xong rồi?”.

“Ừm”. Trả lời xong, nữ sinh kia cũng không có sốt ruột rồi đi, ngược lại lại ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh Quý Úc, sau đó làm ra vẻ thần thần bí bí rồi ghé sát vào người của cô, mở miệng hỏi: “Lâu lắm rồi tớ cũng chưa có thấy cậu, hôm nay vất vả lắm mới gặp được cậu ở đây nên nhất định phải hỏi cậu một chút, nói thật đi, cậu cùng soái ca Hạ Quý Thần ở khoa đạo diễn rốt cuộc có quan hệ gì?”.

Quý Úc hơi hơi nhú mày, hướng về phía nữ sinh kia lắc lắc đầu: “Tớ cùng Hạ Quý Thần khi nào thì có quan hệ? Cậu đừng có nói bậy”.

“Tớ nói bậy lúc nào? Nếu cậu không có quan hệ gì với Hạ Quý Thần, hẳn làm sao sẽ vì cậu mà động thủ với Lâm Nhã?” Nữ sinh bĩu môi, rõ ràng không có tin tưởng câu trả lời của Quý Úc.

Động tác nhai đồ ăn của Quý Úc liền dừng lại, chờ đến khi nuốt sạch sẽ đồ ăn ở trong miệng cô mới nghiêng đầu, về mặt cổ quai nhìn nữ sinh kia, hỏi: “Động thủ với Lâm Nhã? Cậu đang nói giỡn sao?”.

“Tớ nói giỡn? Có mà cậu nói giỡn thì có!” Nữ sinh đáp lại, sau khi nhìn thấy biểu cảm của Quý Úc giống như không phải nói dối liền kinh ngạc hô to gọi nhỏ một câu: “Không thể nào? Quý Úc, đừng nói là cậu không có biết chuyện này đi?”.

Quý Úc hướng về phía nữ sinh lắc lắc đầu.

“Trời ơi, cậu cư nhiên lại không có biết cái gì! Chuyện này toàn bộ nữ sinh ở ký túc xá đều biết!”. Nữ sinh giọng điệu khoa trương, cảm thán xong mới tiếp tục nói: “Chính là lần trước, đại khái là buổi sáng hai tháng trước, Hạ Quý Thần xông vào phòng của các cậu, sau đó đem Lâm Nhã ở trên giường lôi xuống, hỏi cậu ta là đã đem cậu giấu ở đâu?”.

Quý Úc nghe đến đó, liền hiểu được nữ sinh đang nói đến chuyện phát sinh hôm cô đi quay “Vương thành”.

Ngày đó Hạ Quý Thần có thể tìm được cô là vì tới ký túc xá tìm Lâm Nhã sao?.

“Lâm Nhã không chịu nói nên Hạ Quý Thần liền túm cậu ta đến trước cửa sổ, đem hai phần ba thân thể của cậu ta đẩy ra ngoài cửa sổ!”, nữ sinh cho rằng Quý Úc đang chăm chú nghe mình nói chuyện nên còn vừa nói vừa chạy tới trước cửa sổ, ý tứ muốn cho Quý Úc hiểu rõ ràng cảnh tượng ngày hôm đó: “Sau đó hẳn liền nói với Lâm Nhã, nếu cô còn nói những lời vô nghĩa ... Hẳn còn chưa nói câu kế tiếp thì Lâm Nhã đã nói cho hẳn biết cậu ở nơi nào ...”

“Cậu không có biết đâu, ngày hôm đó Hạ Quý Thần thật sự rất đáng sợ! Hẳn như vậy, quả thật giống như người điên!”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Cô Không Biết Một Chút Gì Về Chuyện Ngày Xưa Của Hấn (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Đừng nói là Lâm Nhã, như tớ, tớ chỉ đứng ở trước cửa phòng của các cậu để nhìn thôi mà còn thấy sợ hãi, tớ cảm thấy nếu lúc đó Lâm Nhã thật sự không chịu nói cậu ở đâu thì Hạ Quý Thần thật sự sẽ đẩy cậu ta xuống lầu!”.

Vì muốn biết cô ở đâu mà Hạ Quý Thần suýt nữa đẩy Lâm Nhã xuống lầu?.

Đầu ngón tay nắm đôi đũa của Quý Úc bỗng dưng run lên, tinh thần cũng trở nên hốt hoảng.

“Bất quá ngày đó, cho dù Hạ Quý Thần thật sự đáng sợ nhưng vẫn là rất có khí chất nha! Nam nhân kiệt xuất nổi giận vì mỹ nhân a! Trong tiểu thuyết mới thấy xuất hiện cảnh tượng này, không ngờ lại xuất hiện trên người của cậu ...”. Nữ sinh một lần nữa quay trở lại ngồi bên cạnh Quý Úc, vươn tay cầm lấy tay của cô lắc lắc: “.... Quý Úc, tớ thật sự hâm mộ cậu a”.

Quý Úc bị nữ sinh lắc lắc tay mới hoàn hồn, đem tầm mắt đang dừng ở chỗ trước cửa sổ kéo trở về, quay đầu hướng về phía nữ sinh cười cười một cái, không nói ra tiếng.

Nữ sinh đem đầu dựa trên vai của Quý Úc, vẻ mặt cực kỳ hâm mộ, tiếp tục lải nhải về chuyện Hạ Quý Thần ngày hôm đó có bao nhiêu soái, một lúc sau mới ý thức được mình đã lãng phí quá nhiều thời gian ở chỗ này liền nói tạm biệt với Quý Úc, sau đó cầm khay cơm rời đi.

(Truyện được cập nhật nhanh nhất tại dichngontinh.com – không nên trái phép)

Bên cạnh khôi phục lại sự an tĩnh ban đầu, Quý Úc cúi đầu, không có lên tiếng mà tiếp tục ăn thêm hai thìa cơm, sau đó động tác liền ngừng lại, bàn tay nắm chặt cái thìa, nhìn chằm chằm khay cơm, lại thất thần.

Quý Úc ăn không tới một phần năm đĩa cơm liền buông thìa xuống.

Cô cúi đầu cầm lấy điện thoại di động, vào Weibo vừa xem tin tức về “Tam thiên sĩ” vừa yên lặng chờ Đường Họa Họa ăn cơm.

Chờ đến khi Đường Họa Họa ăn xong, hai người cùng rời khỏi căn tin, lúc này Quý Úc mới lên tiếng: “Họa Họa, tớ có chút việc, cậu về ký túc xá trước đi”.

Đường Họa Họa “ừ” một tiếng, xong liền nói lời tạm biệt cùng Quý Úc.

Quý Úc nhìn Đường Họa Họa đi xa một đoạn rồi mới đi về phía sân thể dục, cô ngồi ở chỗ rừng cây nhỏ không bóng người, cầm lấy di động, vừa mới chuẩn bị mở Weibo ra để theo dõi tin tức mới nhất về “Tam thiên sĩ” thì di động lại có người gọi tới, là Lý Đạt – người có một khoảng thời gian dài không có liên lạc với cô.

Giống như trước đây, Lý Đạt gọi điện tới là vì lấy lòng Bạc Hà nên muốn mời mọi người trong phòng đi ăn cơm.

Hai người hẹn xong thời gian và địa điểm, Quý Úc nghĩ Lý Đạt sẽ cúp điện thoại, không ngờ cậu ta lại chuyển đề tài khác: “Tiểu Úc, cậu cùng anh Thần gần đây có liên lạc với nhau không?”.

Thật là kỳ quái, hôm nay, từ lúc cô thức dậy đến giờ, cơ hồ mỗi phút đều có thể nghe được chuyện về Hạ Quý Thần ... Đây lòng Quý Úc âm thầm buồn bực một cái mới, sau đó mới trả lời lại Lý Đạt: “Không có, làm sao vậy?”.

“Anh Thần giống như gặp phải phiền toái gì đó hay sao á, cậu cũng biết, tôi làm bên địa ốc, hai ngày trước anh ấy có liên hệ với tôi nói muốn bán căn hộ ở Bắc Kinh. Lúc tôi nghe thấy chuyện này liền sợ ngay người, cậu nghĩ xem, Hạ gia có tiền như vậy thì cần gì phải bán một căn hộ để lấy tiền, sau đó tôi liền hỏi anh ấy có phải đã xảy ra chuyện gì hay không, lúc đó mới biết được khi anh Thần đến đại học B điện ảnh, người nhà của anh ấy căn bản không có đồng ý nên đã chặt đứt nguồn kinh tế, khoảng thời gian dài ở Bắc Kinh, mọi thứ anh Thần mua đều là tiền mà anh ấy kiếm ra ...”

Hạ Quý Thần cư nhiên bị Hạ gia chặt đứt nguồn kinh tế? Đầu ngón tay nắm điện thoại di động của Quý Úc chậm rãi tăng thêm lực đạo.

Cô không có mở miệng nói chuyện.

Đầu dây bên kia, Lý Đạt vẫn đồn thao thao bất tuyệt: “ ... Gần đây anh Thần hình như thật sự xảy ra chuyện, nếu tin tức trên Weibo đều là sự thật, nói anh Thần chọc nhà đầu tư nên khiến nhà đầu tư rút vốn thì toàn bộ tài sản tích góp bao nhiêu năm nay của anh ấy đều vì bộ phim này mà bị để lại ở bên trong, không rút ra được”.

(thao thao bất tuyệt: nói mãi không dứt)

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Cùng Tôi Nói Điều Kiện, Cô Xứng? (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Nếu tài chính không đủ thì phim sẽ chậm chạp không được quay, thế thì khác nào là anh Thần bội ước, mặt khác nhà đầu tư khẳng định cũng sẽ bắt đền, đến lúc đó không những anh Thần sẽ táng gia bại sản mà có khi còn dính đến kiện tụng!”.

“Gần đây vì chuyện này mà phỏng chừng anh Thần sẽ bị sút đầu mẻ trán, theo tôi được biết, anh Thần không những bán hết sạch cổ phiếu, hiện tại còn muốn bán phòng ở cùng xe, anh ấy hẳn là muốn dùng tiền của mình để bổ sung vốn đầu tư bị thiếu hụt đi ...”.

*Sút đầu mẻ trán: Bị thương tích, thương tổn nặng.

Không ngờ sự tình so với cô tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn nhiều ... Tinh thần của Quý Úc phảng phất phiêu du đi nơi khác.

Lý Đạt làm bầm lâu bầu thật lâu mới ý thức được Quý Úc ở đầu dây bên kia không có mở miệng nói chuyện, cậu ta nghĩ rằng điện thoại bị mất tín hiệu nên nhìn xuống màn hình, thấy điện thoại vẫn đang duy trì trạng thái nói chuyện, lúc này liền “alo” một tiếng: “Tiểu Úc, cậu còn nghe không?”.

“Ồ.....” Quý Úc theo bản năng trả lời lại một từ, sau đó liền điều chỉnh lại tâm tình, mở miệng nói: “ Tôi đang nghe”.

Nghe thấy Quý Úc đáp lại, Lý Đạt ở đầu dây bên kia liền thở dài: “Kỳ thật tôi cũng không muốn nghị luận sau lưng anh Thần, chỉ là tôi cảm thấy anh Thần rất không dễ dàng gì nên mới nói mấy câu cùng cậu. Cậu không biết đâu, mấy ngày trước lúc anh Thần tìm tôi, anh ấy cứ hút hết điều thuốc này đến điều thuốc khác, nhìn anh ấy như vậy tôi thấy rất buồn, lúc đó tôi nhìn thấy cũng nhìn không có nổi, liền khuyên anh ấy đem bộ phim này đưa cho người khác làm, hoặc là trở về Hạ gia nhờ giúp đỡ, xong xuôi thì cùng Hạ gia thỏa hiệp, trở về tiếp quản sự nghiệp của gia tộc. Vậy mà cô biết anh ấy nói với tôi thế nào không?”.

“Nguyên văn lời nói của anh ấy là như thế này ...” Lý Đạt hơi điều chỉnh cảm xúc của mình, học theo giọng điệu của Hạ Quý Thần, mở miệng: “ Không có khả năng, tôi thật vất vả mới đợi tới được ngày hôm nay, giờ chỉ cách “nó” một chút thôi, tôi không thể từ bỏ như vậy!”.

“Tôi tưởng hẳn là anh Thần đang nói đến sự nghiệp đạo diễn của anh ấy đi, hiện tại ở giới đạo diễn anh ấy cũng có chút thành tựu ...”.

Cô không ngờ lúc ở sau lưng cô thì Hạ Quý Thần lại thừa nhận việc hán chịu nhiều áp lực như thế nào, mà những áp lực đó suy cho cùng đều toàn bắt

nguồn từ cô.

Nếu như lúc trước cô không cùng Lâm Chính Ích xảy ra sự việc kia thì Lâm Chính Ích cũng sẽ không rút vốn, Hạ Quý Thần cũng vì thế mà không phải lâm vào hoàn cảnh như bây giờ.

Quý Úc không thể hình dung được cảm giác của mình lúc này là như thế này, cô chỉ cảm thấy ngực nặng trĩu khiến hô hấp có chút khó khăn, tay nắm chặt di động, Lý Đạt đang nói cái gì cô cũng không có nghe thấy nữa, cô theo bản năng lên tiếng ngắt lời của Lý Đạt: “Lý Đạt, tôi còn có chút chuyện, lần sau sẽ lại cùng cậu trò chuyện.”

Ngắt điện thoại xong Quý Úc liền nắm chặt di động, sau đó nhìn chằm chằm tảng đá cách đó không xa, đại khái mông lung một hồi lâu rồi mới chớp chớp mắt, đem tầm mắt thu hồi lại, dừng ở trên màn hình điện thoại.

Hắn vì cô mà đối xử với Lâm Nhã như vậy; lần này lại cũng vì cô mà đánh Lâm Chính Ích ... Cô thật sự không hiểu được, lúc nào hắn cũng nói những lời khó nghe với cô, vì cái gì hắn còn làm như vậy, cô cũng rất rõ ràng bắt đầu từ bốn năm trước cô với hắn đã sớm không còn liên quan gì đến nhau, nhưng cô cũng tình tường biết được một điều, lúc này mà bảo cô không quan tâm tới Hạ Quý Thần thì cô không thể nào làm được.

Huống chi, tình cảnh bây giờ của hắn là do cô mà nên.

Nghĩ đến đây, Quý Úc vẫn mở danh bạ điện thoại ra, tìm số điện thoại của Hạ Quý Thần, sau đó ấn gọi đi.

“Thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được, xin quý khách vui lòng gọi lại sau”.

Quý Úc nhăn nhau, tay cầm điện thoại cũng buông xuống, cô do dự một lát, cuối cùng vẫn là gọi một chiếc taxi, sau đó đứng dậy đi ra ngoài cổng trường học đợi xe.

Xe ngừng lại ở dưới căn hộ của Hạ Quý Thần, Quý Úc trả tiền rồi xuống xe, cô vừa mới chuẩn bị đi vào thì lại bắt gặp Hạ Quý Thần đang từ bên trong đi ra, (Truyện được cập nhật nhanh nhất tại dichngontinh.com – không nên trái phép)

phía sau hắn còn có một người đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 152: Cùng Tôi Nói Điều Kiện, Cô Xứng?(2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Là người Quý Úc không muốn nhìn thấy nhất – Thiên Ca.

Thiên Ca như thế nào lại ở chỗ này?

Bước chân của Quý Úc bỗng dừng lại, giây tiếp theo, mọi chuyện cô liền rõ ràng ở chỗ này.

Cũng đúng ... Bắt đầu từ thời niên thiếu Thiên Ca đã thích Hạ Quý Thần, lúc đó cô còn giúp Thiên Ca hẹn Hạ Quý Thần ở rừng cây nhỏ phía sau trường, hiện tại Hạ Quý Thần gặp phiền toái như vậy, Thiên Ca hẳn là quan tâm tới hắn đi?.

Quý Úc nhìn thấy hai người kia đang đi về phía mình, vội vàng ngừng suy nghĩ lại, sau đó nhìn trái nhìn phải, thừa dịp hai người kia không chú ý liền trốn sau một chiếc xe.

“Hạ Quý Thần, tôi đi theo anh nói nhiều lời như vậy, rốt cuộc anh có nghe thấy không?” Vừa mới ần nấp cẩn thận xong, (Truyện được cập nhật nhanh nhất tại dichngontinh.com – không nên trái phép).

Quý Úc liền nghe thấy âm thanh hơi nồn nóng của Thiên Ca.

Đáp lại Thiên Ca là sự im lặng.

Đại khái là hình như Hạ Quý Thần bước đi nhanh hơn trước, Quý Úc nghe thấy âm thanh lộc cộc của giày cao gót trở nên có chút gấp gáp, giống như là đang chạy gấp.

Đáy lòng của Quý Úc có chút tò mò nên thò đầu ra ngoài trộm nhìn, cô thấy Thiên Ca đang kéo lấy tay áo của Hạ Quý Thần, đứng chắn trước mặt hắn.

Thiên Ca còn chưa có mở miệng, ấn đường của Hạ Quý Thần liền nhú lại, giọng điệu mang theo vài phần không kiên nhẫn, mở miệng: “Tôi không có gì để nói với cô, mời cô rời đi!”.

Thiên Ca lại giống như là không nghe thấy Hạ Quý Thần nói, lực đạo bắt lấy ống tay áo của Hạ Quý Thần tăng thêm rất nhiều: “Hạ Quý Thần, Lâm Chính Ích không phải người ngu, kịch bản của “Tam thiên sĩ” được sẵn đón như vậy, ông ta là người làm ăn, đầu tư nhiều thì sau này sẽ được lợi càng nhiều, ông ta căn bản không có ý định rút vốn, chẳng qua là ông ta để ý mặt mũi nên muốn Quý Ưc tự mình tới cửa xin lỗi! Cách làm đó của ông ta chính là đưa cái thang cho cả hai bên leo xuống, nhưng anh lại nhất định không chịu nhượng bộ, cho nên ông ta mới thật sự rút vốn, khiến cho sự tình phát triển thành như thế này ...”.

Lâm Chính Ích có nói cô phải tự mình tới cửa xin lỗi? Cô như thế nào lại không biết chuyện này?

Ấn đường của Quý Ưc chậm rãi nhú lại, qua hai giây cô mới trì hoãn nhớ tới, sau hôm xảy ra chuyện, lúc cô đang ăn sáng ở trong phòng ăn, Hạ Quý Thần có nhận một cuộc điện thoại, hắn có trả lời lại một câu: “Ông ta nghĩ mình là ai! Muốn cô ấy tự mình tới cửa xin lỗi sao? Nằm mơ đi! Cậu nói lại với ông ta, hỏi xem có phải ông ta muốn tìm chỗ chết hay không!”.

Cho nên, nếu cô đoán không sai, ngày đó lúc Hạ Quý Thần nhận điện thoại, chính là liên quan tới sự kiện kia của cô cùng Lâm Chính Ích ...

Rõ ràng chỉ cần cô tới cửa xin lỗi liền có thể giải quyết được mọi chuyện, vì cái gì Hạ Quý Thần lại không cho cô đi?

Nghi hoặc ở trong đầu của Quý Ưc còn chưa có sáng tỏ, Thiên Ca đứng cách đó không xa lại đã mở miệng: “Hội đồng quản trị đã cho anh kỳ hạn cuối cùng, nếu trong 3 ngày mà anh không kiếm đủ vốn, đừng nói là “Tam thiên sĩ” ngừng quay, ngay cả công ty Ynetbsp của anh cũng không còn. Hạ Quý Thần, hôm nay tôi tới đây không phải cùng anh cãi nhau, tôi là thật sự muốn giúp anh, chỉ cần anh đáp ứng tôi không để Quý Ưc vào vai nữ phụ số 2, tôi liền giúp anh khuyên nhủ Lâm Chính Ích đầu tư một lần nữa, không những thế mà vốn đầu tư so với lúc trước còn nhiều hơn 20%!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: Cùng Tôi Nói Điều Kiện, Cô Xứng? (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Từ lúc Quý Ưc nhìn thấy hai người kia đến bây giờ, Hạ Quý Thần chỉ nói đúng một câu, nhưng lúc hắn vừa nghe thấy Thiên Ca nói đến chỗ này, chợt cười lạnh ra tiếng: “Cùng tôi nói điều kiện, cô xứng sao?”

Thiên Ca nghe thấy Hạ Quý Thần đáp trả, có chút giật mình, sắc mặt rõ ràng không có được tốt, qua một lát mới lại mở miệng, thanh âm không còn tự tin mười phần như lúc nãy: “Tôi không phải cùng anh nói điều kiện, tôi là thật lòng muốn giúp anh ...”.

“Thật lòng?” Đuôi mắt của Hạ Quý Thần nổi lên một tầng hơi lạnh, từ đầu đến cuối cũng chưa để Thiên Ca vào mắt, hắn nghiêng nghiêng đầu, ánh mắt lạnh băng nhìn về phía trước, sau đó lại mở miệng, ngữ khí trở nên có chút âm áp, mang theo sự quyết đoán vô hình: “Thu hồi bộ dạng giả mù sa mưa của cô lại đi, cô cho là tôi không biết sao? Lâm Chính Ích rút vốn là do cô đứng ở đằng sau giở trò! Cũng đừng cho là tôi không nhìn ra, cô hao hết tâm tư làm nhiều chuyện như vậy mục đích là vì cái gì!”.

*Giả mù sa mưa: hành động, lời nói đều là giả vờ để lừa người khác, dụ người ta sập bẫy.

Quý Ưc nghe đến đây, hoàn toàn minh bạch mọi chuyện.

Nguyên lai Lâm Chính Ích rút vốn là bởi vì Thiên Ca đứng sau lưng xúi giục, mà sở dĩ Thiên Ca làm như vậy là vì muốn tạo cho Hạ Quý Thần một việc khó có thể giải quyết, sau đó sẽ buộc hắn đá cô ra khỏi đoàn làm phim “Tam thiên sĩ”.

Chỉ là, rõ ràng chỉ cần cô rời khỏi đoàn làm phim liền có thể giải quyết sự tình, Hạ Quý Thần vì sao lại không làm?

Quý Ưc nhăn nhó mày, rũ xuống mi mắt.

Qua một lát, cô mới nghĩ ra một nguyên nhân: Chẳng lẽ là do anh Dư Quang tìm hắn hỗ trợ?

Trừ nguyên nhân này ra, Quý Ưc thật sự không thể nghĩ ra được lý do nào khác để giải thích cho chuyện này.

Nghĩ đến đây, một lần nữa Quý Ưc lại ngẩng đầu, trộm nhìn về phía Hạ Quý Thần và Thiên Ca.

Thiên Ca đại khái là không có nghĩ tới chuyện mình làm đều bị Hạ Quý Thần nhìn thấu, sắc mặt cơ hồ lộ ra vài phần xấu hổ, Thiên Ca hít sâu vài ngụm khí, sau đó mới mở miệng: “Hạ Quý Thần, tôi làm sao lại cùng Lâm Chính Ích thông đồng làm khó dễ anh, anh cũng biết tôi đối với anh là thật lòng, tôi từ

lúc nhỏ đã ...”

Quý Ưc không cần động não cũng biết được kế tiếp Thiên Ca muốn nói gì, khẳng định là mấy chữ “Thích anh”.

Chỉ là Thiên Ca còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần giống như là không muốn nghe, liền hất tay đang nắm tay áo hần của Thiên Ca ra, sau đó bước bước chân, lướt qua bên người của Thiên Ca, nghênh ngang rời đi.

Lực đạo của Hạ Quý Thần có chút mạnh, Thiên Ca bị hất lại mấy bước mới có thể miễn cưỡng ổn định thân thể.

Thiên Ca mang giày cao gót cho nên hình như là cổ chân bị trật khớp, đau đớn khiến cô ta hít vài ngụm khí lạnh, cúi đầu xoa xoa cổ chân, sau đó liền lòi điện thoại đi động ra, gọi điện thoại cho ai đó.

Qua một lát, Quý Ưc nhìn thấy người đại diện của Thiên Ca vội vàng chạy tới.

Thiên Ca được người đại diện đỡ rời đi.

Chờ đến khi bóng dáng của Thiên Ca hoàn toàn biến mất, Quý Ưc mới từ sau xe chậm rãi đứng lên.

Hạ Quý Thần đã không còn ở nhà, cô cũng không cần thiết phải lên lầu.

Từ cuộc nói chuyện của hần với Thiên Ca, cô có thể tình tường cảm nhận được hiện tại hần có bao nhiêu áp lực.

Ba ngày, trong vòng 3 ngày nếu Hạ Quý Thần không giải quyết được chuyện này thì tất cả công sức mấy năm nay của hần đều tan thành mây khói!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Cùng Tôi Nói Điều Kiện, Cô Xứng Sao? (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Bên tai của Quý Ưc không biết quanh quẩn biết bao nhiêu lần lời nói của Lý Đạt nói với cô trước đó ở trong điện thoại: “Không có khả năng, tôi thật vất vả mới đợi tới được ngày hôm nay, giờ chỉ cách “nó” một chút thôi, tôi không thể từ bỏ như vậy!”.

Lý Đạt nói, “nó” trong miệng Hạ Quý Thần là chỉ sự nghiệp đạo diễn của hần.

Hần vì theo đuổi mơ ước mà từ bỏ Hạ gia, từ bỏ tiền đồ sáng lạn, một mình đi vào đại học B điện ảnh để bắt đầu từ đầu ...

Tỷ như Hạ Quý Thần là thật sự nể mặt anh Dur Quang mới giữ cô lại thì cô không nghĩ tới mình có điểm gì tốt để hần phải trả giá đắt như vậy

Nếu mọi chuyện là do cô gây nên, vậy thì cô cũng nên giải quyết đi!

Quý Ưc đứng tại chỗ, an tĩnh suy nghĩ một lát, sau đó tầm mắt liền dừng ở chiếc đồng hồ đeo trên tay.

Cô bình tĩnh nhìn nhìn đồng hồ trong giây lát rồi mới đem đồng hồ tháo xuống, đưa lên bên tai nghe một lúc lâu, sau đó mới cất bước rời khỏi tiểu khu của Hạ Quý Thần.

Quý Ưc không có trở về trường học mà là trực tiếp đi đến cửa hàng phụ cận tiểu khu, mua cây bút ghi âm, đem đoạn ghi âm chuyển từ đồng hồ đến cây bút ghi âm, sau đó liền tìm phương thức liên lạc của Lâm Chính Ích.

Ước chừng qua mười phút đồng hồ, từ chỗ Từ Nghệ, Quý Ưc biết được tài khoản WeChat của Lâm Chính Ích.

Quý Ưc không có chút chần chờ nào, trực tiếp gửi lời mời kết bạn cho Lâm Chính Ích.

Đại khái qua vài phút, Quý Ưc mới nhận được thông báo đã thêm Lâm Chính Ích vào danh sách bạn bè, cô hồi phục tinh thần, ngón tay nhanh nhẹn gõ chữ trên màn hình điện thoại: “Ngài khỏe, Lâm tổng, tôi là Quý Ưc, tôi có chút việc muốn cùng ngài nói chuyện, xin hỏi khi nào thì ngài có thời gian?”.

Thật lâu sau Quý Ưc mới nhận được câu trả lời của Lâm Chính Ích: “Đêm nay tôi có bữa tiệc ở Duyệt viên, có chuyện gì thì cô cứ trực tiếp đến đó tìm tôi”.

Quý Ưc không trả lời lại, trực tiếp thu hồi di động, cô đi đến ven đường bắt một chiếc taxi, sau đó báo địa chỉ của Duyệt viên.

Ở con đường đối diện, bên trong một chiếc xe chuyên dụng dành cho ngôi sao.

“Ngàn tỷ, cô ta đi rồi”. Tài xế ngồi ở ghế điều khiển, đem tầm mắt vừa mới nhìn chỗ Quý Úc đứng thu trở về, quay đầu nói với Thiên Ca đang ngồi ở phía sau: “Ngàn tỷ, giờ chúng ta trở về công ty sao?”.

*Ngàn tỷ: cách xưng hô, giống như kiểu Nhất tỷ, dành cho người có vị trí cao, được nhiều người công nhận.

Thiên Ca không có nói chuyện, ánh mắt xuyên thấu qua cửa sổ xe, dừng lại ở phía trước chỗ mà Quý Úc đã đứng.

Quý Úc từ trong tiểu khu của Hạ Quý Thần đi ra, chẳng lẽ cô ta giống cô, đều đến đây tìm Hạ Quý Thần?

Nhưng mà, nếu cô ta tới tìm Hạ Quý Thần thì tại sao lại vào cửa hàng điện tử mua bút ghi âm?

Cô ta còn cầm điện thoại di động đứng ở ven đường lâu như vậy mới rời đi, là muốn đem bút ghi âm đi đâu sao?

Tài xế thấy Thiên Ca chậm chạp không có lên tiếng, lại mở miệng: “Ngàn tỷ?”.

Qua vài giây Thiên Ca mới lấy lại tinh thần, tầm mắt như cũ nhìn chằm chằm chỗ Quý Úc vừa đứng, ngữ khí thực đậm mở miệng: “Không trở về công ty, quay đầu xe, đuổi theo chiếc taxi vừa này”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Cùng Tôi Nói Điều Kiện, Cô Xứng Sao? (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Xe chuyên dụng chở Thiên Ca theo sát phía sau xe taxi của Quý Úc, ước chừng gần nửa tiếng đồng hồ thì xe mới dừng lại.

“Ngàn tỷ, cô ta tới Duyệt viên”.

Duyệt viên? Quý Úc đến trung tâm biểu diễn hài kịch xa hoa này làm gì? Trong ấn tượng của cô ta, Quý Úc đối với hài kịch cũng không có lấy nửa điểm hứng thú ...

Thiên Ca không nói chuyện, ấn đường nhăn lại, đại khái qua nửa phút đồng hồ thì mới quay đầu nhìn về phía người đại diện: “Đêm nay trong giới có những ai tới Duyệt viên xem hài kịch?”.

“Đợi tôi hỏi một chút”. Người đại diện nói xong, liền cầm lấy điện thoại, nhưng chưa tới ba mươi giây lại giống như là nhớ ra chuyện gì, mở miệng nói với Thiên Ca: “Cô xem trí nhớ của tôi này, tôi suýt nữa quên mất, không phải gần đây Lâm tổng mới đầu tư một bộ phim sao? Ông ấy còn hẹn cô ăn cơm, không phải là cô cùng ông ấy hợp tác khiến ông ấy rút vốn của “Tam thiên sĩ” sao? Ngày hôm qua ông ấy còn gọi điện thoại cho cô, nói hôm nay có một bữa tiệc ở Duyệt viên, hỏi cô có tham dự được không, cô vì muốn đi tìm đạo diễn Hạ nên đã cự tuyệt ...”.

Người đại diện còn chưa nói xong, Thiên Ca liền bùng tỉnh: “Ồ, đúng là có chuyện này”.

Cho nên Quý Úc tới Duyệt viên là vì Lâm Chính Ích?

Thiên Ca rũ mắt, im lặng mới chừng ba giây đã liền ra quyết định: “Đi vào, đêm nay chúng ta cũng tới Duyệt viên xem hài kịch”.

“Nhưng mà, tối nay cô còn có hẹn với Nghiêm tổng ...”.

“Đẩy lùi lại”. Thiên Ca không chờ người đại diện nói hết đã ra hiệu cho tài xế lái xe tiến vào Duyệt viên.

“Duyệt viên” là nơi yêu cầu phải hẹn trước mới được vào.

Quý Úc vừa đến trước cửa ra vào của Duyệt viên liền bị chặn lại.

Cô lấy di động ra, gửi một tin nhắn qua WeChat cho Lâm Chính Ích.

Trên màn hình hiển thị chữ “đã xem”, điều này biểu hiện là Lâm Chính Ích đã đọc tin nhắn, nhưng Quý Úc phải đợi khoảng hơn mười phút, Lâm Chính Ích ở đầu dây bên kia mới trả lời: “Tôi kêu người ra dẫn cô vào”.

Quý Úc biết Lâm Chính Ích đây là đang làm khó dễ cô, nhưng cô lại vẫn duy trì bộ dáng nhàn nhã, không vội không hoảng hốt, khách sáo trả lời lại Lâm Chính Ích: “Cảm ơn, Lâm tổng”.

Sau khi gửi tin nhắn đi, Quý Úc đứng ở cửa Duyệt viên tiếp tục chờ gần nửa tiếng đồng hồ mới có một người đàn ông trẻ tuổi khoan thai đi tới trước mặt cô, mang theo vào phần không xác định mở miệng: “Xin hỏi, cô là Quý Úc?”.

Quý Úc mỉm cười lên tiếng: “Vâng, là tôi”.

“Là Lâm tổng để cho tôi tới đón tiếp cô, xin mời cô đi theo tôi”. Người đàn ông nói xong, liền mang Quý Úc đi vào trong “Duyệt viên”.

Dọc theo hành lang màu đỏ, người đàn ông dẫn Quý Úc rẽ trái rẽ phải mấy lần thì mới dừng lại trước một căn phòng, sau đó đẩy cửa phòng rồi làm một tư thế “mời” với cô.

Quý Úc cùng người đàn ông một trước một sau vào phòng.

Đối diện với cánh cửa là trống không, cách đó không xa có một sân khấu biểu diễn hài kịch.

Người nghệ sĩ biểu diễn xoay chuyển con mắt, khẽ mở môi đỏ, xướng lên một khúc ê ê a a.

Trong phòng có bảy người, hầu như tất cả đều nhìn không chớp mắt sân khấu kịch, giống như là đang thực sự chăm chú thưởng diễn.

Người đàn ông dẫn Quý Úc đến đây đóng cửa lại, bảo cô ở chỗ này chờ một lát, sau đó liền tay chân nhẹ nhàng đi đến bên cạnh Lâm Chính Ích, cúi đầu nói nhỏ bên tai ông ta.

Bộ dáng của Lâm Chính Ích giống như kiểu nghe diễn đến ngấm vào trong người, rung đùi theo giai điệu, đợi người đàn ông nói xong thì mới quay đầu, liếc mắt nhìn Quý Úc một cái, sau đó mới nghiêng đầu mở miệng nói chuyện với người đàn ông kia.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Cùng Tôi Nói Điều Kiện, Cô Xứng Sao? (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Người đàn ông cung kích gật đầu, sau đó lui về bên cạnh Quý Úc, chỉ chỉ về phía Lâm Chính Ích đang ngồi, thấp giọng mở miệng nói: “Quý Úc tiểu thư, Lâm tổng kêu cô qua bên đó”.

Quý Úc nhẹ giọng nói “Cảm ơn”, đứng tại chỗ hai giây rồi mới đi về phía Lâm Chính Ích.

Lúc Quý Úc còn cách Lâm Chính Ích ước chừng nửa thước, Lâm Chính Ích giống như là nhận thấy Quý Úc tới gần, ngẩng đầu nhìn vào mắt cô.

*Thước: đơn vị đo lường của Trung Quốc, 1 thước = 1m

Quý Úc còn chưa có mở miệng hô tiếng “Lâm tổng”, Lâm Chính Ích đã chỉ chỉ vị trí bên cạnh ông ta, ý bảo cô ngồi xuống, sau đó liền đem tầm mắt một lần nữa trở về sân khấu kịch.

Mọi người đều đang xem kịch, Quý Úc sợ chính mình mở miệng sẽ quấy rầy khiến mọi người mất hứng nên liền đem lời vừa định nói ra nuốt trở về trong bụng, hai mắt nhìn chăm vị trí bên cạnh của Lâm Chính Ích, cuối cùng vẫn là cất bước đi qua rồi ngồi xuống.

Nghệ sĩ biểu diễn ở trên sân khấu kịch, phải nói là xuất sắc.

Quý Úc đột nhiên đến cũng không làm mất nhã hứng của Lâm Chính Ích, thậm chí Quý Úc còn nghe thấy ông ta hát theo người nghệ sĩ, hừ hừ ra tiếng.

Quý Úc không có nhìn xuống sân khấu, chỉ là an tĩnh ngồi chờ ở trên ghế.

Đại khái qua nửa giờ đồng hồ, sân khấu kịch cũng kết thúc.

Quý Úc lúc này mới quay đầu, đối với Lâm Chính Ích mở miệng: “Lâm tổng, tôi ...”.

Lâm Chính Ích xem như Quý Úc không tồn tại, trực tiếp làm lơ cô, mở miệng nói với người phục vụ đứng cách đó không xa: “Đem đồ ăn lên”.

“Vâng, Lâm tiên sinh”. Người phục vụ trả lời xong, liền rời khỏi phòng.

“Lâm tổng, tôi tới tìm ngài ...” Quý Úc thừa dịp Lâm Chính Ích không nói chuyện với người khác, lần thứ hai mở miệng nói chuyện.

Nhưng cũng giống như lúc này, Lâm Chính Ích bày ra bộ dáng không nghe thấy, mở miệng nói chuyện với những người ở trên bàn, bất quá lần này lời nói trong miệng ông ta lại liên quan tới Quý Úc: “Tôi giới thiệu cho mọi người một người, vị tiểu thư này tên Quý Úc, là sinh viên đại học B điện ảnh”.

Xưa nay Lâm Chính Ích rất ít khi mang phụ nữ đi tham gia những bữa tiệc như thế này, cho nên lúc ông ta giới thiệu xong, có vài người làm ra biểu tình ái muội cùng sáng tỏ.

Quý Úc biết bọn họ hiểu nhầm, cho rằng cô là bạn gái của Lâm Chính Ích.

Đáy lòng của Quý Úc nổi lên một tầng phản cảm, nhưng lại nghĩ đến cơ hội cùng Lâm Chính Ích nói chuyện nên liền bày ra bộ dạng cái gì cũng không nhìn thấy, tiếp tục duy trì vẻ mặt đạm nhiên (điềm đạm+thần nhiên) cùng thong dong.

Người phục vụ đã bắt đầu mang rượu cùng đồ ăn lên.

Quý Úc thấy Lâm Chính Ích rót rượu, không có nói chuyện với ai, liền mở miệng, dùng âm thanh chỉ hai người nghe thấy: “Lâm tổng, ngài có thể bớt chút thời gian cùng tôi nói chuyện không?”.

Lần này Lâm Chính Ích không có cắt ngang lời của cô, đợi đến khi cô nói xong mới cầm ly rượu lên, hướng về phía mấy người trước mặt mở miệng, chẳng qua lời nói lại không cùng chủ đề mà cô vừa mới đề cập: “Tiểu Úc, những người này đều là người phụ trách bộ phim mới “Bụi đất” mà tôi đầu tư, đây là nhà làm phim, đây là đạo diễn, đây là”.

Xuất phát từ sự lễ phép, lúc Lâm Chính Ích giới thiệu, mỗi người đều cho Quý Úc một nụ cười mỉm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 157: Cùng Tôi Nói Điều Kiện, Cô Xứng Sao? (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chờ Lâm Chính Ích giới thiệu cho Quý Úc biết mặt tất cả mọi người xong, trước mặt ông ta cũng chỉ còn hai ly rượu.

Ông ta cầm một ly rượu lên, một bên đưa tới trước mặt Quý Úc, một bên ghé vào tai của cô mở miệng, âm thanh giống như cô lúc này, phá lệ trầm thấp: “Trước tiên cô kính rượu tất cả người trong phòng, mỗi người một ly, xong xuôi tôi liền cho cô thời gian nói!”.

Dừng một chút, Lâm Chính Ích lại bổ sung: “Cơ hội là tôi cho cô, còn cô muốn hay không là do cô!”.

Nói xong, Lâm Chính Ích liền đem ly rượu trong tay nâng lên cao, cười tủm tỉm hướng về phía Quý Úc mở miệng: “Nào, Tiểu Úc, kính đại gia một chén rượu!”.

Quý Úc làm sao không biết, Lâm Chính Ích là xem cô như những người phụ nữ ngày thường bồi rượu cho ông ta, cố ý làm khó dễ cô.

Trước khi tới đây, cô đã sớm đoán được Lâm Chính Ích sẽ không dễ dàng cùng cô thỏa hiệp.

Cô có thể tới tìm Lâm Chính Ích là do trong tay cô có ghi âm lời nói ngày hôm đó ông ta nói với cô, Lâm Chính Ích vẫn ngẫm làm những chuyện bại hoại nhưng bên ngoài lại vẫn chú ý hình tượng của mình, cô chính là muốn dùng ghi âm mình có trao đổi với Lâm Chính Ích.

Nhưng cô cũng không thể lấy bút ghi âm ra rồi ngã bài với Lâm Chính Ích ở trên bàn ăn được, như vậy không khác nào hủy sạch mặt mũi của ông ta, dùng nói muốn ông ta lần nữa đầu tư vốn cho “Tam thiên sĩ”, ngược lại sẽ hoàn toàn xói hòng bóng không.

*Xói hòng bóng không: Mất hết cả, không được gì.

Nếu cô không muốn tro mắt nhìn Hạ Quý Thần khó xử, hiện tại cô chỉ có một biện pháp, đó chính là ủy khuất cùng chịu đựng.

Quý Úc nhìn chằm chằm ly rượu trong tay Lâm Chính Ích, đáy mắt xẹt qua một tia kiên quyết, giây tiếp theo cô liền nhận ly rượu, đứng dậy, hướng về phía người đạo diễn đang ngồi bên cạnh Lâm Chính Ích, tươi cười đi qua: “Đạo diễn, tôi kính ngài”.

Cụng ly xong, Quý Úc ngửa đầu uống một hơi, cạn sạch ly rượu.

Chất lỏng nóng bỏng chảy qua yết hầu xuống dạ dày khiến Quý Úc cực kỳ khó chịu, cô trở lại vị trí, còn chưa ngồi được bao lâu thì Lâm Chính Ích lại đã cầm lấy bình rượu, rót đầy ly rượu của cô.

“Nhà làm phim, tôi kính ngài”

“La tiên sinh, tôi kính ngài”.

“.....”

Quý Úc một ly lại một ly rượu kính tất cả mọi người trên bàn, đến khi kính xong, Quý Úc đã bắt đầu buồn nôn.

Quý Úc không biết lúc Lâm Chính Ích rót rượu cho cô tới lần thứ mấy thì ông ta đã cố tình dựa gần vào người của cô rất nhiều, thậm chí tay của ông ta còn như có như không bắt đầu cách quần áo đụng chạm vào người của cô.

Quý Úc phản xạ có điều kiện, muốn tránh đi nhưng lại nghĩ đến Hạ Quý Thần, nghĩ đến hắn vì mơ ước mà phải vứt bỏ nhiều thứ như vậy, nghĩ đến việc hắn chuẩn bị chỉ còn hai bàn tay trắng.

So với hắn thì việc cô tiếp nhận những chuyện này có là cái gì?

Quý Úc không biết chính mình còn có thể kiên trì chịu đựng được bao lâu, nhưng cô lại biết, chỉ cần cô còn tỉnh táo thì nhất định phải cắn chặt răng chịu đựng, nỗ lực mà mỉm cười, tiếp tục uống rượu.

.....

Ở phòng bao đối diện, Thiên Ca một thân ưu nhã tựa lưng vào ghế ngồi, xem video ngắn mà người đại diện mới lấy trộm được, nghiêm túc xem một lần, khóe môi kìm lòng không đậu gọi lên một nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Cùng Tôi Nói Điều Kiện, Cô Xứng Sao? (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần là vì Quý Úc mà đắc tội với Lâm Chính Ích, mà Quý Úc lại bồi đám người Lâm Chính Ích uống rượu, nếu như Hạ Quý Thần nhìn thấy hình ảnh này không biết sẽ thế nào ...

Chỉ đơn thuần là tưởng tượng thôi mà Thiên Ca cũng đã thấy rất hưng phấn, đầu ngón tay còn run run.

Thiên Ca cơ hồ không có do dự chút nào, mở mục tin nhắn ra, muốn gửi video qua số điện thoại của Hạ Quý Thần.

Lúc vừa mới định gửi video đi, động tác của Thiên Ca bỗng dừng ngừng lại.

“Ngần tỷ, không đúng chỗ nào sao?” Người đại diện thấy Thiên Ca chậm chạp không có phản ứng, có chút buồn bực ra tiếng dò hỏi.

Thiên Ca nghe thấy thanh âm liền quét mắt nhìn người đại diện, nhưng lại không có mở miệng, sau đó liền cúi đầu, tiếp tục nhìn chăm chăm màn hình điện thoại, qua một lúc mới nhẹ giọng lẩm bẩm ra tiếng: “Anh ấy biết tôi luôn đối phó cô ta, nếu anh ấy biết video này là từ trong tay tôi truyền ra thì sẽ nghĩ gì?”.

Thanh âm của Thiên Ca rất nhỏ, người đại diện cũng không nghe rõ Thiên Ca nói gì, lại mở miệng hỏi: “Ngần tỷ, cô nói cái gì cơ?”.

Thiên Ca giống như không nghe thấy người đại diện nói, trầm mặc một lúc lâu mới lại lẩm bẩm lầu bầu mở miệng: “..... Khẳng định sẽ cho rằng do tôi sắp đặt, đến lúc đó anh ấy khẳng định sẽ lại khiến tôi chịu đau khổ Không được! Tôi không thể gửi cái video này!”.

Thiên Ca nói xong lời cuối cùng, ngữ khí bỗng nhiên có chút kịch liệt, âm điệu cũng lớn hơn rất nhiều, người đại diện chỉ nghe được câu cuối cùng, buồn bực ra tiếng: “Vì cái gì không thể? Ngần tỷ, cô không phải nói, nếu Hạ tổng thấy được cô ta bồi rượu mấy người này nhất định sẽ phần nộ sao? Không phải cô nói, chỉ cần Hạ tổng không che chở cô ta nữa thì cô ta cái gì cũng sẽ không làm được sao?”.

“Là không thể, không phải không ...” Thiên Ca trả lời.

Đều là không cả, khác nhau ở chỗ nào?

Người đại diện bị Thiên Ca làm cho có chút mơ hồ, càng khó hiểu, cô ta đang định hỏi Thiên Ca đây là có ý gì thì Thiên Ca lại giống như là nghĩ ra biện pháp, ngắt đầu hỏi cô ta một câu không chút liên quan: “Cô có người quen trong công ty Ynetbsp không?”.

“Có a ...” Người đại diện tuy không hiểu Thiên Ca muốn làm gì nhưng vẫn trả lời đúng sự thật, theo sau lại hỏi: “Làm sao vậy?”.

“Bây giờ cô lập tức gọi điện, kêu người đó đem cái video này tung lên diễn đàn của công ty, mặc kệ người đó dùng phương pháp gì, bắt buộc phải làm cho Hạ Quý Thần chú ý”. Thiên Ca vừa phân phó cho người đại diện, vừa động não: “Người đó muốn bao nhiêu tiền cũng được, nhưng phải kêu người đó cường điệu sự việc lên một chút, nói video này là do người đó trong lúc vô tình phát hiện được”.

“Vâng, Ngàn tỷ, tôi sẽ làm ngay”. Người đại diện nói xong liền lấy di động ra, bắt đầu tìm số điện thoại.

Lúc người đại diện vừa tìm được số điện thoại, Thiên Ca lại bổ sung thêm một câu: “Còn có, cô nhớ nói cho người kia, đêm nay bọn họ tổ chức tiệc rượu ở chỗ này là vì bộ phim “Bụi đất”, mà Quý Úc sẽ đi xuất hiện ở đây là do “Tam thiên sĩ” ngừng quay, cho nên cô ta muốn có một chân trong bộ phim “Bụi đất” ...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Cùng Tôi Nói Điều Kiện, Cô Xứng Sao? (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Thiên Ca dừng lại, xác định mình không còn để sót cái gì mới hướng về phía người đại diện gật gật đầu, ý bảo cô ta có thể gọi điện thoại.

Nhận được chỉ thị của Thiên Ca, người đại diện lập tức đi tới một góc an tĩnh, ấn phím gọi điện.

Không biết lại có phòng bao nào muốn xem kịch, trên sân khấu một lần nữa lại vang lên làn điệu ê ê a a.

Thiên Ca cũng không có nghe kịch, cô ta nhắm mắt lại, đầu ngón tay theo nhịp gõ trên mặt bàn, phát ra tiếng vang rất nhỏ.

Qua một lúc sau người đại diện mới trở về, cô ta cho rằng Thiên Ca đang nhắm mắt dưỡng thần, âm thanh mở miệng đặc biệt nhẹ: “Ngàn tỷ, sự tình đã sắp xếp thỏa đáng”.

Thiên Ca không có nói chuyện, chỉ là điểm nhẹ trên bàn một chút, tỏ vẻ đã biết.

Trước sau Thiên Ca đều không có mở mắt, nhưng khóe môi lại có ý cười, tâm tình dường như rất tốt.

Thời điểm điện thoại của Hạ Quý Thần vang lên, hắn đang ở Kim Bích Huy Hoàng, trong phòng 1001 đánh bài với Hàn Tri Phán, cùng hai người mà Hàn Tri Phán mang tới.

Hắn vừa cầm bài vừa lấy điện thoại từ trong túi ra, mắt nhìn điện thoại, là thư ký gọi tới.

Hạ Quý Thần ném ra một quân bài rồi mới ấn nghe, ngữ khí lãnh đạm hỏi: “Chuyện gì?”.

“Hạ tổng, ngài có ấn tượng với nữ phụ số 2 trong “Tam thiên sĩ” không?”.

Nữ phụ số 2 của “Tam thiên sĩ” không phải là Quý Úc sao? Cô là do hắn chọn, hắn sao có thể không có ấn tượng?

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần hoạt động trước mấy quân bài, không chút để ý trả lời: “Biết, làm sao vậy?”.

“Là như thế này, Hạ tổng, ở trong diễn đàn của công ty trên WeChat, vừa mới xuất hiện một cái video liên quan tới cô ấy ...”.

Hạ Quý Thần sắc mặt không đổi nhìn Hàn Tri Phán ném bài ra, sau đó Hàn Tri Phán kêu mình hồ, liền đem những quân bài trước mặt đẩy ra chính giữa.

“Cái hạng mục “Tam thiên sĩ” này của công ty chúng ta, không phải là bởi vì Lâm Chính Ích rút vốn mà bị ngừng lại sao? Nhưng cô ấy lại giống như có chút thân thiết với Lâm Chính Ích ...”.

Từ đầu đến giờ khi nghe thư ký báo cáo ở trong điện thoại, biểu tình của Hạ Quý Thần không có biến hóa gì lớn, nhưng lúc nghe đến chỗ này, ấn đường

lại nhúu lại.

Quý Úc cùng Lâm Chính Ích có chút thân thiết? Sao có thể?

“ Hôm nay cô ấy còn cùng Lâm Chính Ích ăn cơm chiều, giống như là tham gia bữa tiệc của bộ phim “Bụi đất” mà Lâm Chính Ích đầu tư ...”

Nghe đến đây, Hạ Quý Thần liền nâng mí mắt lên, cho Hàn Tri Phấn một ánh mắt “chờ”, sau đó đá văng ghế dựa ra sau, đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Đúng lúc có người phục vụ đi đến đụng vào Hạ Quý Thần, người phục vụ liền nhẹ giọng dò hỏi hần có cần phục vụ cái gì hay không?

Hạ Quý Thần lắc lắc đầu, lướt qua người phục vụ, đi đến phía cuối cùng của hành lang, đứng trước cửa sổ.

Mở cửa sổ ra, gió lạnh ban đêm thổi tới khiến đại não của Hạ Quý Thần tỉnh táo rất nhiều.

Hần sờ soạn điều thuốc ở trong túi, sau đó cắn lên miệng rồi tìm bật lửa, mở miệng hỏi: “Chuyện cụ thể như thế nào?”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Cùng Tôi Nói Điều Kiện, Cô Xứng Sao? (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Chính là có người nói cô ấy ôm đùi Lâm Chính Ích ...”.

Thư ký chỉ nói có mấy chữ, Hạ Quý Thần liền nhúu mi lại, ngữ khí không chút thân thiện cắt ngang lời của anh ta: “Là ai nói vậy, dám bịa đặt chuyện này!”.

Bí thư bị khí thế của Hạ Quý Thần dọa cho sợ tới mức trầm mặc một lát, sau đó mới lại không có chút tự tin mở miệng: “Hạ tổng, không phải bịa đặt mà có video làm chứng, mọi người trong công ty đều đang bàn luận việc cô ấy bởi vì Lâm Chính Ích rút vốn khỏi “Tam thiên sĩ” mà luôn bám theo sát ông ta, muốn chuyển mục tiêu sang đoàn phim “Bụi đất” ...”.

Thư ký đại khái là cảm nhận được hơi thở của Hạ Quý Thần ngày càng âm trầm nên âm thanh nói ra cũng ngày càng nhỏ, tới cuối cùng còn gần như không còn phát ra tiếng, anh ta sợ Hạ Quý Thần phát hỏa liền động não, vội vàng bổ sung thêm một câu: “Hạ tổng, nếu không tin thì cậu cứ vào diễn đàn của công ty trong WeChat xem ...”.

Thư ký còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần liền cúp điện thoại.

Hạ Quý Thần ngậm điều thuốc, đầu ngón tay lục mở WeChat, xem nhẹ những tin tức hần chưa đọc, tìm diễn đàn của công ty.

Đập vào mắt của hần là nội dung nói chuyện phiếm của nhân viên công ty.

“Thật không có nghĩ tới, nữ phụ số 2 của “Tam thiên sĩ” cư nhiên lại là loại người này!”

“Đúng a, thời điểm xem ảnh chụp còn cảm thấy cô ta khá xinh đẹp thanh thuần, không nghĩ tới vì muốn leo cao mà không từ thủ đoạn gì!”.

“Cô xem video đi, cô ta bị chuốc rượu thành cái dạng gì rồi, cái này với mấy loại hầu gái trong quán bar khác gì nhau!”.

Hạ Quý Thần nhúu nhúu mi tâm, đáy mắt rõ ràng vì những lời này mà không vui, hần chịu đựng không phát hỏa, tiếp tục kéo lên phía trên để xem.

Qua một đoạn nói chuyện phiếm thật dài, Hạ Quý Thần mới nhìn thấy được video mà mọi người đang bàn luận.

Là người có nickname “Miêu miêu” đăng tải, có khoảng 5-6 cái video, Hạ Quý Thần tùy tay click mở một cái.

Hạ Quý Thần đem điều thuốc đang ngậm trong miệng lấy xuống, hướng về phía thùng rác bung bung tàn thuốc, sau đó mới nhìn về phía màn hình di động.

Hần không có nhìn kỹ nhưng lại rất dễ dàng phân biệt được, cần cổ thon dài kiểu mỹ lệ ra trong video là của Quý Úc.

Cô ngồi ở trên bàn tiệc, người ngồi bên phải cô đúng là Lâm Chính Ích – kẻ bị hần đánh toi bởi khoảng thời gian trước.

Trong tay của cô cầm ly rượu, mặt mày tươi cười thân thiết kính rượu với người đàn ông trung niên béo ú đối diện.

Người quay lên video này đại khái cách bàn tiệc có chút xa nên không có ghi lại được âm thanh, cho nên hẳn cũng không biết Quý Úc nói cái gì, hẳn chỉ thấy cô sau khi kính rượu người đàn ông trung niên kia xong liền đem ly rượu tới miệng, ngửa đầu uống cạn.

Đầu ngón tay cầm điều thuốc của Hạ Quý Thần bỗng dừng ngừng lại.

Hắn nhìn chằm chằm màn hình di động, trong nháy mắt biểu tình liền trở nên lạnh băng.

Video cũng không dài, rất nhanh liền kết thúc.

Hạ Quý Thần tạm dừng hai giây, sau đó lại click mở video khác.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 161: Cô Không Phải Thích Như Vậy Sao? (1)

Editor: Hồng Phan – VirgoBeta: Stuki^^

Lần này, mở đầu video là hình ảnh Quý Úc ghé vào tai Lâm Chính Ích nói nhỏ cái gì đó. Lâm Chính Ích nghe cô nói xong, liền chỉ vào từng người ngồi trên bàn, sau đó mở miệng nói chuyện. Mỗi lần Lâm Chính Ích nói, Quý Úc đều mỉm cười với từng người.

Tuy rằng Hạ Quý Thần không nghe được âm thanh, nhưng từ trong hình ảnh hắn cũng đoán được, Lâm Chính Ích là đang giới thiệu mọi người xung quanh với cô. Giới thiệu xong, Lâm Chính Ích cầm ly rượu lên, sau đó lại ghé vào tai Quý Úc nói nhỏ. Nói xong Lâm Chính Ích liền cười nói với mọi người trên bàn, không biết ông ta nói cái gì, sau đó Quý Úc liền đón lấy ly rượu trong tay của ông ta, đứng lên đi qua chỗ người ngồi bên cạnh Lâm Chính Ích.

Đoạn video này kết thúc, Hạ Quý Thần không chút chần chừ liền click mở video thứ ba. Trong video Lâm Chính Ích đang rót rượu cho Quý Úc, từ biểu cảm của cô có thể thấy được cô đã uống không ít rượu, sắc mặt trở nên có chút tái nhợt.

Nhưng mà lúc Lâm Chính Ích đưa ly rượu tới mặt của cô, cô lại không có bất kỳ chút do dự nào liền nhận lấy, cũng giống như những video trước, cô tiếp tục hướng về phía những người đàn ông kia kính rượu.

Đầu ngón tay nắm di động của Hạ Quý Thần, bởi vì dùng sức mà gân xanh nổi lên rõ ràng. Hắn cắn chặt môi, mở video thứ tư. Video vẫn là hình ảnh Lâm Chính Ích rót rượu cho Quý Úc, chỉ là thân thể của ông ta dấn sát lại người của cô, thậm chí tay của Lâm Chính Ích còn vuốt ve eo của Quý Úc. Không biết do cô tự nguyện hay là tại uống rượu quá nhiều nên không cảm nhận được mà cô không có trốn, cũng không ngăn cản Lâm Chính Ích.

Điều thuốc trong tay Hạ Quý Thần bị bóp méo mó. Ánh mắt nhìn màn hình di động trầm thấp có chút dọa người. Lúc hắn xem đến video cuối cùng thì không biết Quý Úc đã uống bao nhiêu rượu, ánh mắt của mấy người trên bàn tiệc đều đã không có ý tốt, lộ ra sự ái muội.

Hạ Quý Thần nâng tay lên, ném điện thoại ra ngoài. Di động đụng trúng vách tường phát ra tiếng “phanh”, gây chú ý với người phục vụ cách đó không xa. Người phục vụ vội vã chạy tới, khom người nhặt di động lên, lúc đang chuẩn bị đưa cho Hạ Quý Thần lại phát hiện sắc mặt nam nhân âm lãnh đến đáng sợ, cô ta sợ tới mức lùi lại một bước mới dám mở miệng: “Tiên sinh, ngài có chuyện gì sao?”. Hạ Quý Thần giống như không nghe thấy người phục vụ nói, chỉ đứng bất động tại chỗ, tầm mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vách tường phía trước.

Đồng tử của hắn không ngừng co rút lại, hình như hắn đang phần nộ chuyện gì, thân thể đều run lên.

Người phục vụ không dám nhiều lời, đem điện thoại đặt ở trên bệ cửa sổ rồi để lại một câu: “Tiên sinh, tôi để điện thoại ở chỗ này”, xong liền vội vã xoay người muốn rời đi. Nữ phục vụ chuẩn bị nhắc chân rồi đi, đột nhiên lại ngửi thấy một mùi hương khó chịu.

Án đường của nữ phục vụ hơi nhíu lại, theo bản năng cúi đầu nhìn xuống, lúc này liền thấy Hạ Quý Thần cư nhiên lại đem điều thuốc nắm chặt trong lòng bàn tay.

Nữ phục vụ theo bản năng liền vươn tay, ý tứ muốn bắt lấy cánh tay của Hạ Quý Thần: “Tiên sinh, tiên sinh, tay của ngài...”. Hạ Quý Thần quay đầu lại, ánh mắt lạnh lùng quét về phía người phục vụ, sau đó liền tránh đi khỏi sự đụng chạm của cô ta, đem điều thuốc bị nắm ở trong tay này giờ ném vào thùng rác, sau đó cầm lấy điện thoại, không nói lời nào liền sai bước về phía thang máy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162: Cô Không Phải Thích Như Vậy Sao? (2)

Editor: Hồng Phan – VirgoBeta: Stuki^^

Bước vào thang máy, Hạ Quý Thần mặc kệ phía sau còn có người đang muốn vào thang máy, trực tiếp ấn nút đóng cửa.

Thang máy đi xuống bãi đỗ xe dưới tầng hầm, cửa vừa mở Hạ Quý Thần liền bước ra. Hạ Quý Thần bị mấy video trong diễn đàn trên WeChat làm cho rối loạn, hần đi vài vòng trong bãi đỗ xe cũng chưa tìm được xe của mình, cuối cùng mới lấy chìa khóa ra ấn nút tìm xe, cách xa xa liền nhìn thấy một chiếc đang nhấp nháy đèn.

Lên xe, đại an toàn Hạ Quý Thần cũng chưa cài, liền trực tiếp dẫm chân ga lái xe rồi khỏi. Kim Bích Huy Hoàng. Cảnh tượng trong video hần rất quen thuộc, hần đã đi qua “Duyệt viên” nhiều lần. Hạ Quý Thần xác định đường đi xong, lập tức quay đầu xe đi tới “Duyệt viên”.

Kính rượu xong người cuối cùng trong phòng bao, Quý Úc cố gắng chống đỡ tinh thần. Cô chịu đựng cảm giác sông cuộn biển gầm muốn phun lên trong dạ dày, ngón tay run rẩy, đặt ly rượu trở lại trên bàn.

Từ lượng của cô không tốt lắm nhưng cũng không tính là kém, đêm nay Lâm Chính Ích chúc rượu cũng không đến mức khiến cô say như chết. Nhưng nếu cô cứ tiếp tục ở lại nơi này, đợi một lát nữa rượu lại được mang lên thì ý thức kiểu gì cũng sẽ trở nên mơ hồ, đến lúc đó khẳng định cô sẽ như cá đặt trên thớt, mặc Lâm Chính Ích xâu xé. Nghĩ đến đây, Quý Úc quay đầu, thấy Lâm Chính Ích đang cùng nhà làm phim cụng ly, đợi ông ta buông ly rượu xuống cô liền ghé sát vào người ông ta một chút, nhẹ giọng nói: “Lâm tổng, rượu tôi cũng đã uống, hiện tại có phải ngài nên dành cho tôi chút thời gian hay không?”. Lâm Chính Ích nghe tiếng, có chút kinh ngạc nghiêng đầu nhìn Quý Úc, sau đó liền tiếp tục không nhanh không chậm rót rượu.

Quý Úc tỉnh tường nhìn thấy được, lúc này khi Lâm Chính Ích nhìn cô, đáy mắt của ông ta lóe lên một tia kinh ngạc. Ấn đường của cô nhú lại, còn chưa có kịp phản ứng được Lâm Chính Ích kinh ngạc vì điều gì liền thấy ông ta rót xong rượu, sau đó giờ bình rượu lên rót cho cô một ly: “Tới, Tiểu Úc, cô vừa mới kính rượu tất cả mọi người, riêng chỉ có mình tôi là chưa, hiện tại chúng ta cùng uống”.

Nghe Lâm Chính Ích nói xong, cả người Quý Úc đều trì hoãn. Nguyên lai mục đích thật sự của Lâm Chính Ích không chỉ là làm khó dễ cô, mà còn muốn chúc say cô hoàn toàn để dễ hành sự. Cho nên, đêm nay nếu cô không hoàn toàn say đến mức ngã xuống bàn ăn thì Lâm Chính Ích cũng không có khả năng ở một mình cùng cô ...

Quý Úc rũ mắt, hai mắt nhìn chằm chằm ly rượu, sau đó liền bung ly rượu lên, cùng Lâm Chính Ích cụng ly. Lúc buông chén rượu xuống, Quý Úc giả vờ giống như uống hơi nhiều, tay không cầm chắc ly rượu khiến ly rượu rót xuống đất. Cô học theo bộ dáng người uống say ở trên TV, vừa nói “Thực xin lỗi” vừa trộm nhìn Lâm Chính Ích, khóe môi của ông ta hiện ra ý cười không tốt, lúc này Quý Úc liền biết, mình đã đoán đúng mục đích của Lâm Chính Ích. Rượu, cô không thể uống thêm nữa. Nhưng mà bộ dáng say rượu thì cô nhất thiết phải diễn cho đạt. Quý Úc lén lút tính toán một hồi, sau đó liền mở miệng nói với Lâm Chính Ích: “Lâm tổng, tôi, tôi đi toilet một chút”. Nói xong Quý Úc liền lung lay đứng lên, hướng về phía toilet mà đi. Người phục vụ đứng phía sau cách Quý Úc không xa, nghe được lời cô vừa nói liền có lòng tốt nhắc nhở: “Tiểu thư, toilet ở phía này”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 163: Cô Không Phải Thích Như Vậy Sao?

(3)Editor: Hồng Phan – VirgoBeta: Stuki^^

“Ờ”. Quý Úc giả vờ bày ra bộ dáng say khướt, mở miệng lên tiếng, thất tha thất thểu đi tới phía trước hai bước, sau đó mới chậm chạp xoay người, đi về hướng mà người phục vụ chỉ. Lúc cô vừa đi đến chỗ người phục vụ, liền giả thành bộ dáng đi đứng không ổn định, cố ý ngã về phía người phục vụ.

Quý Úc thấy người phục vụ tay mắt lạnh lẽo đỡ mình, liền to gan lớn mật dựa hần vào trên người của anh ta. “Tiểu thư, cô có khỏe không?”. Quý Úc nghe thấy người phục vụ quan tâm dò hỏi, liền giả vờ khó chịu, ý thức mơ hồ dựa vào bả vai của người phục vụ, không hề rảnh rỗi nửa lời. “Tiểu thư, tiểu thư?”

Người phục vụ lại mở miệng. Người phục vụ hô vài câu nhưng vẫn không thấy Quý Úc trả lời, lúc này liền nhìn về phía nhân vật chính của bữa tiệc tối nay – Lâm Chính Ích, sau đó lên tiếng: “Lâm tổng, vị tiểu thư này hình như uống hơi nhiều, ngài có cần tôi dìu cô ấy đi nghỉ hay không?”.

Cảnh tượng này giờ đều bị Lâm Chính Ích thu hết vào mắt, khi ông ta nghe được người phục vụ nói những lời này liền đứng dậy, đi tới trước mặt Quý Úc, vươn tay đỡ lấy cô: “Cô không cần phải xen vào, tôi tự đưa cô ấy đi nghỉ ngơi”. Vì muốn diễn vai say rượu thật hoàn mỹ nên Quý Úc không có né tránh bàn tay đang đặt trên eo cô của Lâm Chính Ích, đáy lòng dè dặt cảm giác ghê tởm cùng phản cảm, trên mặt nỗ lực thể hiện biểu tình mê li, lẩm bầm lầu bầu lẩm bầm câu: “Đầu đầu quá ...” Nghe được âm thanh của Quý Úc, Lâm Chính Ích lập tức ôm cô hướng về phía cửa phòng bao mà đi, vừa đi ông ta vừa còn mở miệng nói những lời ái muội: “Đợi chút nữa cô còn chưa có hôn mê, tôi cam đoan cô sẽ rất thoải mái”. Lời của ông ta vừa nói ra, liền chọc cho mọi người ở trong phòng cười hi hi ha ha ra tiếng.

Quý Úc suýt trước nữa vì những tiếng cười không có ý tốt này mà phun hết rượu ở trong bụng ra, cô nỗ lực ổn định chính mình, miễn cưỡng không khiến mình lộ ra sơ hở, tùy ý Lâm Chính Ích dìu cô rồi đi, đi theo phía sau người phục vụ ra khỏi phòng.

Đọc theo hành lang cổ điển mà phong nhã, người phục vụ dẫn Quý Úc cùng Lâm Chính Ích đi bộ khoảng năm phút đồng hồ mới dừng lại trước mặt căn phòng, sau đó đẩy cửa ra: “Lâm tổng, xin hỏi ngài có muốn chuẩn bị canh giải rượu cho vị tiểu thư này không?” “Không cần”. Lâm Chính Ích trả lời xong liền vội vàng ôm lấy Quý Úc vào trong phòng: “Đem cửa đóng lại”. “Vâng, Lâm tổng”. Người phục vụ cung kính đáp lại, sau đó liền vang lên tiếng đóng cửa.

Cửa phòng vừa đóng lại, Lâm Chính Ích liền gấp gáp ôm Quý Úc vào trong ngực, vừa cúi đầu gặm cắn cắn cổ lõa lồ ra bên ngoài vừa sờ soạng lưng của cô. Đáy lòng của Quý Úc liền hoảng loạn, cô phản xạ có điều kiện, dùng sức đẩy Lâm Chính Ích ra, tránh thoát khỏi sự ôm ấp của ông ta, sau đó liền lui lại vài bước, kéo ra khoảng cách giữa hai người. Không phải nữ nhân này đã say mềm như nước rồi sao, như thế nào lại bỗng nhiên có sức lực lớn như vậy? Lâm Chính Ích trở mặt một cái, sau đó mới ngẩng đầu nhìn về phía Quý Úc.

Trong phòng chỉ còn hai người, Quý Úc cũng thu hồi bộ dáng giả vờ say rượu, lúc cô tiếp xúc với ánh mắt buồn bực của Lâm Chính Ích, liền thần nhiên cho ông ta đáp án: “Lâm tổng, thật xin lỗi, đã dùng cách này để lừa ngài cùng tôi ở một chỗ”. “Tôi tới tìm ngài chính là muốn xin lỗi, tôi hy vọng sau khi tôi xin lỗi thì sẽ được ngài tha thứ, cũng hy vọng ngài suy xét đầu tư cho ‘Tam thiên sĩ’ một lần nữa...”. Lâm Chính Ích đã hoàn toàn hiểu được mình bị người phụ nữ này lừa, không chờ Quý Úc nói xong liền đã mở miệng: “Muốn tôi tha thứ cho cô cũng được, bất quá tôi không thích xin lỗi bằng miệng, phải xin lỗi bằng hành động thì mới được”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Cô Không Phải Thích Như Vậy Sao? (4)

Editor: Hồng Phan – VirgoBeta: Stuki^^

Nói xong Lâm Chính Ích liền nghiêng đầu suy nghĩ một lát, sau đó giống như là nghĩ đến một biện pháp rất tốt, tiếp tục mở miệng nói: “Thế này đi, cô ở trên giường xin lỗi cho tôi vào lòng, tôi liền suy xét đầu tư cho ‘Tam thiên sĩ’ một lần nữa”

Án đường của Quý Úc hung hăng nhún lại, đáy mắt hiện lên sự chán ghét. Lâm Chính Ích nhìn thấy rõ ràng biểu hiện của Quý Úc, ánh mắt mang theo sắc đục quét một vòng người của cô từ trên xuống dưới, cũng không đợi cô mở miệng liền nhắc bước chân hướng về phía cô, sau đó lại nói: “Trừ bỏ cách này, những cách khác đều không cần bàn nữa”. “Đương nhiên, nếu bây giờ cô muốn cự tuyệt thì cũng không còn kịp!”.

Lâm Chính Ích đứng trước mặt Quý Úc, vươn tay dùng sức bóp chặt eo của cô, đem thân thể của cô dán chặt lên người của mình: “Đây không phải là khách sạn Bắc Kinh lần trước, ở đây cũng không có Hạ Quý Thần, giờ cô ở trong tay tôi, muốn cũng được, không muốn cũng phải muốn!”. “Tôi khuyên cô tốt nhất nên biết thức thời, ngoan ngoãn chơi cùng tôi, nếu tôi cao hứng, tôi chẳng những đầu tư cho ‘Tam thiên sĩ’, còn có thể cho cô nhiều vai diễn khác nữa!”. “Còn nếu cô bắt buộc khiến tôi phải cưỡng gian, cho dù thân thể tôi cảm thấy thoải mái nhưng lòng tôi khó chịu thì cô đừng mơ tưởng chiếm được cái gì tốt ở chỗ này, đến lúc đó cô chính là ‘vừa mất phu nhân lại thiệt quân!’”. *Vừa mất phu nhân lại thiệt quân: Là một vế trong câu “Chu Lang diệu kế yên thiên hạ/ Vừa mất phu nhân lại thiệt quân” mà Gia Cát Lượng (trong Tam quốc diễn nghĩa) dùng để đối phó Chu Du. Trong hoàn cảnh này có thể hiểu là không biết thức thời thì sẽ mất cách lần chài. Nói xong Lâm Chính Ích liền lấy tay còn lại bóp cằm của Quý Úc, đem mặt cô hơi nâng lên, cúi đầu hướng về phía bờ môi của cô. Quý Úc liều mạng muốn tránh thoát, nhưng bởi vì cô uống cũng hơi nhiều rượu nên sức lực không lớn.

Cô cảm giác được Lâm Chính Ích sắp chạm vào môi của mình, cách môi của cô càng ngày càng gần, thậm chí cô còn nghe thấy hơi thở trong miệng của ông ta. Cô đề chặt cảm giác muốn nôn mửa, không hề nghĩ ngợi liền nghiêng đầu né tránh môi của Lâm Chính Ích.

Lâm Chính Ích thất bại, liền nheo nheo mắt, trên mặt rõ ràng hiện lên sự khó chịu. Đại khái ông ta cũng lười nhiều lời với Quý Úc, trực tiếp dùng sức đẩy cô đến vách tường, sau đó cúi đầu cắn cắn cổ trắng nõn của cô. Quý Úc ra sức giãy giụa rất nhiều lần, cảm thấy mình không có cách nào để chạy thoát liền nâng tay lên, bắt đầu tìm đồ ở trong túi. Lâm Chính Ích thấy Quý Úc không kháng cự, nghĩ rằng cô đã thuận theo, cả người liền trở nên vô cùng hưng phấn, bắt đầu vừa cời quần áo của Quý Úc vừa dùng thân thể cọ lên người của cô.

Cúc áo trước ngực Quý Úc bị cời bỏ, Lâm Chính Ích nhìn thấy da thịt trắng nõn trước ngực, lập tức cúi đầu muốn hôn lên, chỉ là môi của ông ta còn chưa có đụng tới ngực của Quý Úc, bên tai bỗng nhiên vang lên âm thanh của chính mình: “Không thấy cô thì tôi cũng quên mất, thấy cô tôi mới nhớ tới, Tiểu Úc, bây giờ cô có thời gian không? Tôi với cô cùng nhau thảo luận kịch bản của ‘Tam thiên sĩ’ một chút”. Cả người Lâm Chính Ích bỗng nhiên cứng đờ, qua một lát ông ta mới kịp phản ứng lại, Quý Úc đang bật máy ghi âm bên tai ông ta. Máy ghi âm vẫn còn tiếp tục phát ra lời của ông ta: “Tiểu Úc, tôi xem qua tư liệu, thấy ghi là cô đang học tại đại học B điện ảnh đúng không?”. “Tôi còn nghe nói, ở đại học B điện ảnh của các cô có rất nhiều nữ nhân hậu ngữ? Có phải hay không?”. “..... Tôi khuyên cô nên thành thành thật thật để cho tôi chơi.... Đồ phụ nữ không biết xấu hổ! Nếu cô rượu mồi không muốn lại muốn uống rượu phạt, tôi đây liền không khách khí nữa!”. (Bây giờ Quý Úc ngả bài với Lâm Chính Ích nên mình sẽ để xưng hô là tôi – ông chứ không như bên trên là tôi – ngài nữa nha!) Ghi âm kết thúc, Lâm Chính Ích còn chưa có hoàn toàn hồi phục tinh thần, âm thanh của Quý Úc đã truyền tới: “Lâm tổng, ghi âm này ông hẳn là rất quen thuộc đi? Tôi chỉ hỏi

ông một vấn đề, nếu tôi đem ghi âm này công bố ra bên ngoài, không biết mọi người sẽ nói về ông như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Cô Không Phải Thích Như Vậy Sao? (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Theo từng lời Quý Úc nói, cô nhìn thấy tầm mắt của Lâm Chính Ích cũng từ trước ngực chuyển dời lên bên trên đôi mắt của cô.

Cô không còn giãy giụa, cũng không có hoảng loạn, vẫn dùng giọng điệu bình tĩnh, tiếp tục nói chuyện.

“Nghe nói gần đây ông có đầu tư một cái hạng mục, sang năm chuẩn bị đưa ra thị trường, nếu bây giờ ông gây ra chuyện gì đó không tốt, chỉ sợ là cái hạng mục kia khi đưa ra thị trường cũng sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ”.

“Còn có, trong đoạn ghi âm vừa nãy ông nói cái gì cơ? Rất nhiều nữ nhân hầu ngủ sao ...”

“Toàn bộ giới giải trí, 90% minh tinh đều xuất phát từ đại học B điện ảnh, ông nói như vậy, chắc chắn sẽ đắc tội với không ít người tai to mặt lớn trong giới đi?”.

“Hơn nữa, ông nói những lời này thật thiếu suy xét, khẳng định sẽ rất nhiều người nói ông ...”.

Nghe đến đó, sắc mặt của Lâm Chính Ích liền đột biến, ông ta không chờ Quý Úc nói hết lời đã lên tiếng: “Nói đi, cô muốn thế nào?”.

Quý Úc không sót ruột trả lời Lâm Chính Ích, mà là cúi đầu, nhìn chăm chăm thân thể của cô đang bị Lâm Chính Ích đè lên: “Lâm tổng, chúng ta như thế này hình như không tiện nói chuyện thì phải?”.

Lâm Chính Ích âm thầm cắn chặt răng, chung quy vẫn vì mặt mũi của mình mà buông Quý Úc ra, sau đó lui lại một đoạn rồi mới lên tiếng: “Hiện tại có thể nói chuyện chưa?”.

Quý Úc không để ý tới Lâm Chính Ích sót ruột, cô không chút hoang mang cái lại cúc áo trước ngực, sau đó tìm tư thế thoải mái rồi thông dong dựa vào vách tường, cuối cùng mới chậm rãi ngẩng đầu nhìn Lâm Chính Ích, đi thẳng vào vấn đề: “Mục đích của tôi rất đơn giản, chính là muốn ông xem xét đầu tư cho “Tam thiên sĩ” một lần nữa, chỉ cần ông chịu đầu tư, tất cả ghi âm ở trong tay tôi tôi đều đưa cho ông, còn nếu ông không muốn, nghĩ sẽ tiếp tục nháo đến cùng, thì thật xin lỗi, Lâm tổng, tôi chỉ có thể lựa chọn cách “ngọc nát đá tan”!”.

“Lần trước ở khách sạn Bắc Kinh, là do ông không tôn trọng tôi trước, Hạ tổng động thủ đánh người tuy rằng không đúng nhưng cũng xem như có nguyên nhân chính đáng, Lâm tổng, nếu ông thật sự nuốt không trôi cục tức kia thì bây giờ tôi ở chỗ này, thay mặt Hạ tổng trình trọng xin lỗi ông!”.

“Lâm tổng, tôi thật sự hy vọng tất cả chúng ta đều không có tổn thất gì, ông là người thông minh, cái nào nặng cái nào nhẹ, tôi nghĩ ông so với tôi còn rõ ràng hơn”.

“Huống chi, ông hẳn phải biết, với kịch bản của “Tam thiên sĩ” thì người nào đầu tư càng nhiều sẽ kiếm lời càng nhiều, ông là người làm ăn, không có chuyện thấy tiền mà không kiếm”.

Ngữ điệu của Quý Úc không nhanh không chậm nói một đoạn rất dài, cô tinh tường nhìn thấy được đáy mắt của Lâm Chính Ích dao động, cô khẳng định Lâm Chính Ích sẽ đáp ứng yêu cầu của mình.

Kỳ thật, trước khi cô tới đây, cô đã chắc chắn Lâm Chính Ích sẽ đáp ứng.

Nam nhân có háo sắc cỡ nào, cũng sẽ không vì nữ nhân có chút sắc đẹp mà từ bỏ cơ hội kiếm tiền lớn như thế này.

Quý Úc cảm giác được rượu bắt đầu thấm vào cơ thể mình, cô thấy sự việc đã làm thỏa đáng liền chậm rãi đứng thẳng người, không tiếp tục cùng Lâm Chính Ích nhiều lời vô nghĩa nữa, trực tiếp kết thúc: “Tôi nghĩ mình đã nói rất rõ ràng, Lâm tổng, tôi cho ông thời gian tối nay để suy xét, cách liên lạc với tôi ông đã có, nếu ông có đáp án thì lúc nào cũng có thể liên hệ với tôi, tôi còn có việc nên đi trước, không quấy rầy bữa tiệc của ngài nữa, tạm biệt”.

Quý Úc nói xong, liền hướng về phía Lâm Chính Ích lễ phép cùng khách sáo ním cười một cái, sau đó nhấc giày cao gót lên đi về phía cửa.

Cô vừa mới đi đến trước cửa, còn chưa kịp vươn tay mở cửa, cửa phòng đã bị người nào đó từ bên ngoài mạnh mẽ đá văng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Cô Không Phải Thích Như Vậy Sao? (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc sợ tới mức lui lại phía sau hai bước, lúc này mới miễn cưỡng không bị ván cửa đập trúng mặt.

Cô kinh hồn hất hà một hơi, có chút bức bối ngẩng đầu lên, cô vừa định hướng về phía người đá cánh cửa hỏi câu “Làm cái gì vậy?”, kết quả lời còn chưa ra khỏi miệng, cả người ngược lại lại nhìn chăm chăm nam nhân một thân tây trang màu đen, tư thái kiêu căng đứng ở trước cửa.

Biểu tình của người nam nhân quá mức lãnh đạm vô tình, ngũ quan đã tinh xảo, đèn hành lang còn rọi xuống, liền tạo nên vẻ đẹp kinh diễm khiến người nhìn hít thở không thông.

Ánh mắt hắn nhìn cô rất sâu, mang theo lực hấp dẫn trí mạng, nhưng Quý Úc lại nhìn ra sự lạnh lùng từ đáy mắt của hắn, khiến cho người ta có cảm giác không rét mà run.

Loại hơi thở nguy hiểm vô hình lặng yên không tiếng động lan tràn vào trong lòng của Quý Úc, cô theo bản năng cúi đầu xuống, né tránh tầm mắt của người nam nhân, lúc khoe mắt tiếp xúc với sợi dây đỏ trên tay của nam nhân, thần trí mới thoáng thanh tỉnh một chút.

Là Hạ Quý Thần, hắn ... Như thế nào lại ở chỗ này?

Suy nghĩ trong đầu của Quý Úc còn chưa được giải đáp, cô liền cảm giác được Hạ Quý Thần đứng ở cửa bắt đầu di chuyển.

Cô theo bản năng ngẩng đầu, liền thấy tầm mắt của hắn đang nhìn thẳng người cô, từng bước từng bước bước về phía cô.

Đầu ngón tay của Quý Úc khẽ run, cô vừa mới chuẩn bị lui về sau hai bước để kéo dài khoảng cách với Hạ Quý Thần một chút thì hắn bỗng nhiên vươn tay, chỉ về phía Lâm Chính Ích đang đứng sau lưng cô.

Động tác của Hạ Quý Thần rõ ràng rất đơn giản nhưng lại giống như sóng to gió lớn, sát khí nồng đậm toát ra từ trên người hắn.

Quý Úc cho rằng giây tiếp theo Hạ Quý Thần sẽ mở miệng mắng chửi người, nhưng nằm ngoài dự đoán của mọi người chính là hắn cái gì cũng không nói, chỉ đem ngón tay chỉ trên dưới Lâm Chính Ích hai cái, sau đó liền đem tay chuyển tới bên người Quý Úc. không chờ Quý Úc có phản ứng đã bắt lấy cổ tay của cô, kéo cô rời đi.

“Duyệt viên” có vài người nhận ra Hạ Quý Thần, khi hắn đi qua, cũng sẽ lễ phép chào hỏi với hắn.

Mặt Hạ Quý Thần lạnh băng, làm lo tất cả mọi người xung quanh, chỉ kéo Quý Úc đi dọc theo hành lang, hướng về phía ngoài cửa.

Bước chân của hắn rất nhanh, Quý Úc mang giày cao gót nên bị hắn kéo đến thất tha thất thểu, rất nhiều lần suýt nữa ngã nhào trên mặt đất.

Sức lực nắm tay Quý Úc của Hạ Quý Thần lớn kinh người, giống như muốn bóp nát xương cốt của cô, Quý Úc đau đến nỗi hai hàm răng đều run lên.

Đưa bé giữ cửa thấy Hạ Quý Thần đi tới, lập tức đưa chìa khóa xe lại: “Hạ tổng, xe ngài ở ...”.

Đưa bé giữ cửa còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần đã đoạt lấy chìa khóa xe, kéo Quý Úc sai bước về phía bãi đỗ xe cách đó không xa.

Đi đến chỗ xe đậu, Hạ Quý Thần liền mở cửa xe ra, sau đó đem Quý Úc đẩy vào trong xe rồi dùng lực đóng cửa xe.

Lực đạo của Hạ Quý Thần rất mạnh, khiến tiếng đóng cửa vang lên rất lớn, Quý Úc bị Hạ Quý Thần ném vào ghế sau, còn chưa kịp hồi phục tinh thần đã nghe thấy tiếng mở cửa xe phía trước.

Quý Úc ngẩng đầu, thấy Hạ Quý Thần khom người ngồi vào ghế điều khiển.

Cô còn chưa kịp thấy hắn khởi động xe như thế nào, chiếc xe rất nhanh liền lao ra ngoài.

Cô chưa có cái đai an toàn nên cả người liền nhào về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 168: Cô Không Phải Thích Như Vậy Sao? (8)

Quý Úc uống không ít rượu nên sức lực không có bao nhiêu, cô miễn cưỡng kháng cự hai cái liền hoàn toàn không còn sức nữa, chỉ có thể phản kháng bằng miệng: “Hạ Quý Thần, anh buông tôi ra! Hạ Quý Thần, anh đang làm cái gì?”.

Nước lạnh ào ào xối thẳng lên mặt, lúc cô mở miệng nói chuyện, nước cũng chảy vào trong miệng khiến cô bị sặc, sặc đến nỗi cô cảm giác chính mình hít thở không thông, cô kịch liệt ho khan một trận, chờ đến khi bình ổn trở lại thì toàn thân đã ướt đầm, quần áo dán ở trên da thịt.

Cho dù trời không lạnh lắm, trong phòng cũng có máy sưởi đầy đủ nhưng cô vẫn bị lạnh đến phát run.

Đừng nói là sức lực để phản kháng, bây giờ ngay cả việc nói chuyện cô cũng không thể mở miệng được, chỉ có thể tùy ý để Hạ Quý Thần xối nước lạnh lên người.

Nước trong bồn tắm càng ngày càng nhiều, một lát liền bao phủ cả người Quý Úc, cô ngồi trong bồn tắm, hàm răng run lập cập, cả người đều không thể nhúc nhích.

Không biết có phải do cô ảo giác hay không mà cô cảm thấy dòng nước nhỏ đi rất nhiều.

Cô hơi hơi nhấc mí mắt lên, cách một tầng nước đọng trên lông mi, nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Quần áo ở trên người hần bởi vì lúc này cô giãy giụa nên cũng bị ướt hơn phân nửa, áo sơ mi trắng dính trước ngực, mơ hồ có thể nhìn thấy da thịt rắn chắc của hần.

Hần nhìn chăm chăm mặt cô, ánh mắt rét lạnh cùng tuyệt tình, đáy mắt hiện ra tia phức tạp, lúc cô nghĩ hần muốn buông tha cho cô thì khóe mắt của hần lại quét tới chỗ khác, sau đó dừng lại ở càn cỏ trắng nõn của cô.

Nơi đó hơi hồng hồng, là dấu vết lưu lại do bị gặm cắn đi?

Là Lâm Chính Ích làm sao? Cô cư nhiên để Lâm Chính Ích làm như vậy với mình?

Hạ Quý Thần nheo nheo mắt, nhìn chăm chăm cổ của Quý Úc, hần lẳng lẳng nhìn khoảng nửa phút, ánh mắt bỗng nhiên trở nên sắc bén vô cùng, phảng phất ẩn chứa con dao nhỏ, giống như muốn lột da xẻo thịt cô.

Giây tiếp theo, Hạ Quý Thần không ngăn được sự tức giận từ trong cơ thể, bàn tay đặt trên bả vai của Quý Úc tăng thêm lực đạo, gắt gao đem cô ấn vào trong nước, nước lạnh tràn ngập trong hơi thở khiến khuôn mặt của cô đều đỏ bừng cả lên, nhưng hần cũng chưa buông tay.

Dáng vẻ hung ác này của Hạ Quý Thần tựa như hần không thể giết chết Quý Úc ngay lập tức vậy.

Cô không phải chưa từng thấy qua bộ dáng này của Hạ Quý Thần, đêm bốn năm trước, lúc cô hẹn anh Dư Quang thì hần xuất hiện, cũng giống như bây giờ, vừa thấy cô hần liền phát hỏa.

Cô cho rằng lần đó Hạ Quý Thần cũng đã sắc bén vô cùng, không ngờ đến giờ phút này cô mới biết được, hần chân chân chính chính nổi giận lại đáng sợ và khủng bố như vậy.

Không biết do bị dọa hay bị sặc nước mà Quý Úc mở to mắt nhìn Hạ Quý Thần, trừ bỏ lạnh run rẩy thì cả người không có phản ứng gì khác.

Lúc cô cho rằng mình sẽ bị Hạ Quý Thần chìm nước mà chết đuối thì hần lại hung hăng vút vòi hoa sen trên mặt đất, bàn tay ấn bả vai của cô đổi thành túm lấy cánh tay cô, đem cô từ bồn tắm xách ra.

Hần không có lấy khăn tắm cho cô lau nước trên người mà trực tiếp lôi cô ra khỏi phòng tắm, đem cô vào phòng khách rồi tùy tiện đẩy cô nằm xuống thảm, sau đó liền cúi người đè ở trên người của cô, vờn tay bắt lấy cổ áo của cô.

Chiếc áo của cô mặc làm bằng vải ren, Hạ Quý Thần dùng sức như vậy thì làm sao mà chịu được, chỉ nghe thấy một tiếng “xuy”, áo của cô liền bị xé rách.

Da thịt trắng nõn mà ẩm ướt liền rơi vào trong tầm mắt của Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Cô Không Phải Thích Như Vậy Sao? (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đèn trong phòng khách sáng rực khiến dấu vết hồng hồng trên càn cổ của Quý Úc càng thêm rõ ràng, thậm chí Hạ Quý Thần còn mơ hồ thấy được dấu răng.

Tuy hấn không tận mắt nhìn thấy Lâm Chính Ích đến tốt cùng là như thế nào lưu lại dấu vết này, nhưng chỉ cần tượng tượng thôi thì đáy mắt của Hạ Quý Thần liền có huyết sắc xông ra.

Trong diễn đàn của công ty trên WeChat, hình ảnh trong mấy cái video mà hấn xem lập tức hiện lên.

Cô uống hết ly rượu này đến ly rượu khác; cô tươi cười rạng rỡ hướng về phía những người đàn ông kia; cô cùng Lâm Chính Ích châu đầu ghé tai thì thầm nói chuyện; cô không có né tránh Lâm Chính Ích đụng chạm ... Lúc hấn nhìn những hình ảnh đó, tim hấn thắt lại nhưng hấn vẫn không muốn tin tưởng.

Hấn lái xe đến “Duyệt viên” nhưng lại không thấy cô ở trong bàn tiệc.

Hỏi qua người phục vụ hấn mới biết được, cô cư nhiên một mình đi theo Lâm Chính Ích tới phòng nghỉ Cô biết rõ Lâm Chính Ích có ý đồ bất lương với mình mà vẫn đơn độc ở chung với ông ta, là cô cam tâm tình nguyện đi. Cô thật sự giống như những gì mà thư ký thuật lại cho hấn, cô thật sự vì “Tam thiên sĩ” ngừng quay liền ôm chặt đùi của Lâm Chính Ích để có một chân trong “Bụi đất” sao?

Hạ Quý Thần cảm vật áo của Quý Úc, đầu ngón tay bắt đầu hơi run run.

Hấn cảm giác ngực của mình bị ngàn ngọn lửa thiêu đốt, thiêu cháy cả người hấn khiến hấn đau đớn vô cùng.

Cô có biết không? Hấn sợ cô giống những nữ minh tinh khác, vì muốn a dua nịnh hót mấy người đàn ông trong vòng giải trí này mà đem vài thứ đi đổi, vì thế hấn mới từ bỏ cơ hội xuất ngoại du học, buông bỏ tập đoàn của Hạ gia, cũng không tiếc cãi nhau với cha mẹ, ngàn dặm xa xôi từ Tô thành tới Bắc Kinh, chỉ vì muốn cô không nhiễm bụi bẩn ... Nhưng cô thì sao?

Cô cư nhiên đi bôi rượu, cư nhiên để Lâm Chính Ích chạm vào chính mình ...

Hạ Quý Thần không phân biệt được chính mình đang bị thống tốt cùng hay vẫn là phần nộ, hấn nhìn dấu vết trên cổ của Quý Úc, con ngươi không ngừng co rút lại, hấn muốn nói cái gì đó nhưng lại không thốt nên lời, khóe môi của hấn không nhìn được căng thẳng, hấn giăng co một lát, sau đó liền cúi đầu dùng sức cắn lên càn cổ của cô.

Hạ Quý Thần dùng lực rất lớn, da thịt kiêu nộ của Quý Úc bị cắn chảy máu.

Thân thể của Quý Úc vừa lạnh run run lại vừa đau, nhưng Hạ Quý Thần lại không có chút thương hoa tiếc ngọc nào, thậm chí lúc sau hấn còn dùng sức mút da thịt của cô, không để ý đến cô đang phản kháng, cũng không ngừng việc xé rách quần áo của cô.

Hấn đem quần áo của cô từng cái từng cái cởi bỏ, thẳng đến khi cô chỉ còn lại chiếc quần lót, mà quần áo trên người hấn trừ bỏ có chút ẩm ướt ra thì không tồn tại gì, vẫn hoàn hảo ngăn nắp như thường.

Tương phản như vậy khiến Quý Úc cảm thấy vô cùng nhục nhã.

Cô muốn bắt lấy thứ gì đó để che đậy chính mình, nhưng Hạ Quý Thần lại không cho cô bất kỳ cơ hội nào, thậm chí tay của hấn còn bắt đầu đụng chạm da thịt của cô.

Hấn xuống tay rất nặng, không có bất luận sự ôn nhu nào, giống như là tùy ý phát tiết.

Cô thét chói tai cầu xin tha thứ nhưng Hạ Quý Thần lại không có dấu hiệu muốn bỏ qua, cô cảm giác được tay hấn rơi xuống bên hông của cô, rồi dòi xuống dưới.

Lúc bàn tay của Hạ Quý Thần sắp chạm tới phía dưới, Quý Úc rốt cuộc không nhịn được mà nhỏ giọng nức nở.

Nghe thấy tiếng cô khóc, động tác của Hạ Quý Thần liền ngừng lại.

Đại khái qua nửa phút, hấn mới nắm cầm của Quý Úc, đem mặt của cô chuyển về phía hấn.

Hấn nhìn chằm chằm khóe mắt của cô đang chảy ra nước mắt, ngửi khí mang theo sự trào phúng, mở miệng lạnh lùng: “Cô không phải thích như vậy sao?”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Cô Không Phải Thích Như Vậy Sao? (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Từ khi Hạ Quý Thần không báo trước mà xuất hiện ở “Duyệt viên” đến giờ, rồi làm tất cả những chuyện này, Quý Úc trước sau vẫn không rõ chính mình chọc tới hấn lúc nào, lúc cô nghe thấy hấn khinh miệt chất vấn, ánh mắt của cô nhìn Hạ Quý Thần lập tức trở nên có chút mờ mịt.

Cô thích như vậy? Cô thích như thế nào cơ?

Đôi mắt đen nhánh của cô mở to, con ngươi long lanh, biểu tình khó hiểu của cô khiến cả người thoạt nhìn có chút vô tội.

Vô tội?

Hai chữ này vừa mới hiện lên trong lòng Hạ Quý Thần, khóe môi hấn liền hiện lên một nụ cười lạnh.

Hấn nguyện ý tin tưởng cô vô tội, nhưng những video đó thì sao? Trên người cô còn có dấu hôn, cô biết rõ Lâm Chính Ích có mưu đồ bất chính với mình mà còn ở cùng với ông ta ... Cô làm ra đủ loại hành vi như thế thì làm sao mà hấn tin tưởng được là cô vô tội?

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần nắm cầm Quý Úc, hấn nhìn không được hơi tăng thêm sức, tiếp tục mở miệng, ngữ khí so với vừa nãy càng thêm lạnh lẽo, lời nói ra khỏi miệng cũng đã thương người đến khác nghiệt: “Như thế nào? Cô có thể giống như hầu gái trong quán bar, bồi Lâm Chính Ích uống rượu, cùng ông ta ở chung một phòng, lại không thể bị tôi chạm vào hai cái? Là cảm thấy tôi không bằng Lâm Chính Ích? “Tam thiên sĩ” ngừng quay, không thể cho cô vai diễn, cho nên hiện tại cô liền hấn không thể bò lên trên giường của Lâm Chính Ích, cầu ông ta cho cô một vai diễn mới?”.

Hầu gái quán bar? Bò lên trên giường của Lâm Chính Ích?

Quý Úc bị lời nói tàn nhẫn của Hạ Quý Thần đã thương, khiến mặt cắt không còn giọt máu, ánh mắt cô nhìn Hạ Quý Thần nổi lên một trận kinh ngạc, sau đó liền không dám tin tưởng vào tai của mình.

Cô không phải chưa từng lĩnh giáo sự độc miệng của Hạ Quý Thần, nhưng cô cũng chưa từng nghĩ tới, hấn thế mà lại dùng mấy từ ngữ như vậy để hình dung cô.

Qua một hồi lâu, Quý Úc mới hoàn toàn minh bạch đến tột cùng là xảy ra chuyện gì.

Đêm nay Hạ Quý Thần vừa lúc có mặt ở “Duyệt viên” là do có người báo cáo với hấn, hấn đại khái biết cô ở bữa tiệc cùng Lâm Chính Ích bởi người khác uống rượu, cũng biết cô say khướt cùng Lâm Chính Ích đơn độc đi phòng nghỉ ... Cho nên, đây là hấn hiểu lầm, nghĩ rằng cô bởi vì “Tam thiên sĩ” xuất hiện vấn đề liền ôm chặt đùi của Lâm Chính Ích, muốn có một chân trong “Bụi đất”.

Từ lúc hấn xuất hiện đến giờ cũng không hỏi cô lấy một câu, liền một mực chắc chắn cô là cái loại vì tài tiền hư vinh mà bán rẻ thân thể?

Khóe môi của Quý Úc theo bản năng căng thẳng, đáy mắt rõ ràng lóe lên sự bi thương.

Cô giật giật khóe môi, muốn nói với Hạ Quý Thần, cô sợ đi sẽ xuất hiện ở đó là vì hấn!

Nhưng lời vừa đến miệng, trong đầu của cô bỗng nhiên hiện lên sự kiện bốn năm trước, lúc cô biết lần đầu tiên của mình là dành cho hấn, cô chấn động cùng sợ hãi, nhưng hấn thì sao?

Câu đầu tiên hấn nói lại không phải “Thực xin lỗi”, cũng không phải “Thực xin lỗi, đêm đó uống quá nhiều nên phạm phải sai lầm như vậy” mà là “Ra giá đi”.

Cho nên mặc kệ là nhiều năm trước hay là nhiều năm sau, ở tận trong đáy lòng hấn, cô đã là loại phụ nữ không sạch sẽ.

Mà cô thì sao? Vừa rồi còn định giải thích với hấn?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 171: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh

Em Cả Đồi! (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nếu như hấn thật lòng tin tưởng cô, vậy sẽ cần cô phải giải thích sao?

Quý Úc thấy mình vừa rồi còn suýt nữa buột miệng thốt ra lời giải thích, bỗng nhiên buồn cười tới cực điểm

Tóm lại là do cô quá ngốc nghếch, chỉ vì đêm đó hấn cứu cô từ trong tay Lâm Chính Ích rồi đem về nhà, cô liền có cách nhìn khác về hấn, thậm chí sau khi nghe thấy những việc hấn phải chịu đựng vì cô, cô còn cảm thấy áy náy với hấn, vì hấn mà đau lòng.

Đến mức biết rõ Lâm Chính Ích có mưu đồ bất chính với mình, cô vẫn cố tình cầm bút ghi âm tiến vào hang cộp, chỉ vì muốn tranh thủ đem vốn đầu tư trở về lần nữa cho hấn.

Cô chưa bao giờ vì một người mà ăn nói khép nép rồi bị buộc phải uống nhiều rượu như vậy, ngay cả khi cô tỉnh lại sau tai nạn xe cộ, cô cũng chưa từng nghĩ sẽ dùng thủ đoạn bẩn thỉu nào đó để quay trở lại giới giải trí, cô vì một cơ hội mà nhẫn nại chờ đợi hơn nửa năm.

Cảm xúc của Quý Úc lập tức trở nên có chút phức tạp.

Cô từng bị Hạ Quý Thần xem nhẹ mà không cam lòng, cũng có khi bị hấn hiểu lầm mà khổ sở, giờ còn vì hấn không phân rõ trắng đen đã đối đãi với cô thế này mà ủy khuất.

Đáy mắt của cô càng thêm chua xót lợi hại, nhưng cô lại quật cường cùng cố chấp, không cho phép bản thân lại rơi lệ trước mặt hấn.

So với vừa nãy, cô vì Hạ Quý Thần đắng đắng sát khí mà tinh thần hoảng loạn sợ hãi thì lúc này cô lại ngược lại, không còn sợ nữa, thậm chí ánh mắt nhìn thẳng Hạ Quý Thần còn lạnh hơn mùa đông khắc nghiệt gấp một ngàn lần.

Dù sao cô ở trong lòng của hấn đã không đáng một đồng, vậy thì cô cũng không cần để ý nữa.

Nghĩ đến đây, Quý Úc liền đối mặt với Hạ Quý Thần, chậm rãi mở miệng: “Đúng vậy, là tôi thấy “Tam thiên sĩ” ngừng quay nên mới đi tìm Lâm Chính Ích, ông ta có thể cho tôi một vai diễn khác, cũng có thể cho tôi chỗ tốt hơn, tôi vì lí do gì mà không đi tìm ông ta?”.

Đôi mắt của Hạ Quý Thần híp lại, hơi thở thô bạo từ trong cơ thể hấn liền vọt ra.

Quý Úc tinh tường cảm giác được, đầu ngón tay đang nắm cầm của cô bắt đầu run run, cô biết biểu hiện này của hấn là đang tức giận, nhưng cô vẫn cười cười, lời trong miệng lại như cũ, không có dấu hiệu dừng lại: “Anh nói tôi có thể bồi ông ta, vì sao lại không thể cho anh chạm vào hai cái? Có thể a, Hạ tổng, bất quá tôi muốn biết, anh có thể cho tôi vai diễn cùng chỗ tốt gì nào?”.

Cánh môi của Hạ Quý Thần động rất nhiều lần, nhưng lại không nói được chữ nào.

Quý Úc cười càng thêm kiều mị, âm điệu trong miệng cũng nhu mì hấn lên: “Hạ tổng, hiện tại chúng ta có thể nói chuyện a, đợi nói chuyện xong, ngại muốn tôi hầu hạ ngài như thế nào thì tôi liền hầu hạ như thế ...”

Hạ Quý Thần bóp cằm của Quý Úc, siết chặt đến cực hạn, khiến lời ở trong miệng Quý Úc không nói tiếp được nữa.

Dưới con thịnh nộ mà trên mặt của Hạ Quý Thần lại không có chút biểu tình gì, đôi mắt hấn đỏ bừng bừng nhìn chăm chăm Quý Úc, hấn căn bản không biết mình muốn nói gì, lời nói cứ thế tuôn ra từ trong miệng, mỗi một chữ đều như hấn không thể đem cô lột da rút gân: “Chỉ bằng cô mà cũng muốn cùng tôi làm giao dịch? Cô thật cho rằng tôi hiếm lạ nên quản cô? Nếu không phải ...”.

Hạ Quý Thần dừng một chút, chợt như là nghĩ tới cái gì, tiếp tục nói: “ Tôi vì người khác nhờ vả thì tôi đã mặc kệ cô! Tôi nói cho cô biết, tôi không chơi những nữ nhân như hầu gái, bởi vì tôi ngại dơ ...”.

Chơi nữ nhân như hầu gái, ngại dơ ... Đầu ngón tay của Quý Úc run rẩy, không đợi Hạ Quý Thần nói câu kế tiếp liền mở miệng đánh gãy lời hấn nói.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 172: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Bên Em Cả Đồi!(2)

“Anh đang nói tôi nhưng làm sao lại quên rồi, Hạ tổng đã từng nói rất ghê tởm khi ngủ với tôi, bốn năm trước chúng ta từng có một lần, một lần đó đã đủ làm Hạ tổng buồn nôn!”.

Thân thể Hạ Quý Thần liền cứng đờ, qua vài giây mới phản ứng lại, những lời này đều là hấn nói với cô.

“Hạ tổng còn nói, cho dù tôi cởi hết quần áo đứng trước mặt Hạ tổng, Hạ tổng cũng không có lấy nửa điểm hứng thú! Là tôi sai rồi, không nên không biết tự lượng sức mình đã nói như vậy, làm vậy bản Hạ tổng ...”.

Quý Ưc mở miệng một tiếng Hạ tổng, khép miệng một tiếng Hạ tổng đem những lời lần trước Hạ Quý Thần nói đáp trả lại hấn, khiến hấn nghẹn đến nỗi một chữ cũng không nói nên lời.

Hạ Quý Thần cảm giác được đám lửa trong ngực mình tùy thời đều có thể phát nổ, hấn sợ chính mình đánh mất một chút lí trí còn sót lại nên cực lực khống chế bản thân, nhưng hấn càng khống chế thì đáy lòng càng đau, hấn phí sức lực rất lớn mới có thể miễn cưỡng hét hết một câu: “Cô câm miệng cho tôi!”.

Nhưng cô hoàn toàn không có ý tứ muốn dừng lại, còn ở đó nói không dứt lời, thậm chí tươi cười trên mặt càng thêm kiều mỵ: “Bất quá cũng không quan hệ, Hạ tổng, trên thế giới này cũng không phải chỉ có một mình Hạ tổng là kim chủ, anh ghét bỏ tôi nhưng vẫn có người không chê tôi, vẫn nguyện ý cùng tôi nói chuyện, tỷ như ...”.

Quý Ưc nghiêng nghiêng đầu, giống như rất nghiêm túc suy nghĩ, một lát sau liền có ý nâng cao âm điệu một chút, gằn từng chữ một: “..... Lâm, Chính, Ích”.

Ba chữ này giống như một cái ngòi nổ, hoàn toàn châm nổ quả bom trong cơ thể Hạ Quý Thần.

Hấn rút cuộc không nhịn được nữa, đem bàn tay đang bóp cầm Quý Ưc dịch chuyển xuống cổ, dùng sức đem cả người cô xách lên, không hề nghĩ ngợi muốn quăng một bạt tay lên mặt của cô, nhưng tay hấn vẫn chưa chạm tới mặt của cô đã ngừng lại giữa không trung.

Bất quá chỉ dừng lại có một giây, ngay sau đó hấn liền phát tay, ném cô về phía sô pha.

Sô pha mềm mại nên Quý Ưc cũng không có bị tổn thương chỗ nào, nhưng cả người đều bị Hạ Quý Thần dùng hết sức lực ném đi nên đại não vẫn ngây ngốc một lát.

Tinh thần của cô còn chưa có ổn định, bên tai đã truyền đến một đạo âm thanh kịch liệt.

Cô sợ tới mức cả người run run, quay đầu lại trộm nhìn, liền nhìn thấy Hạ Quý Thần đem bàn trà đá văng xa hai mét.

Đầu ngón tay của cô theo bản năng cầm lấy gối ôm trên sô pha, lúc cô đang nghĩ có khi nào Hạ Quý Thần sẽ xé xác cô hay không thì phía sau liền truyền đến tiếng bước chân, cô còn chưa có quay đầu lại thì cửa phòng đã được kéo ra rồi bị đóng lại thật mạnh.

Hạ Quý Thần đi rồi?

Quý Ưc sợ chính mình xuất hiện ảo giác nên liền xoay đầu, tỉ mỉ nhìn khắp nơi quanh phòng một lần, xác định Hạ Quý Thần thật sự không còn nữa, lúc này mới vươn cánh tay nhặt quần áo bị hấn xé rách ở trên mặt đất, sau đó miễn cưỡng che đậy thân thể rồi chôn mặt ở sô pha, yên lặng mà rơi nước mắt.

Quý Ưc im lặng chảy nước mắt thật lâu, thẳng đến khi đáy mắt khô khốc không còn nước mắt để chảy thì cô mới gầy giụa bò lên từ sô pha, sau đó cầm lấy máy bàn gọi điện cho lễ tân khách sạn, báo kích cỡ quần áo của chính mình để nhờ họ tùy tiện đưa một bộ quần áo lên đây, xong rồi mới đi vào toilet.

Quý Ưc đứng ở dưới vòi hoa sen, nước ấm chảy xuống thật lâu, thẳng đến khi cô nghe thấy chuông cửa vang lên thì mới thu hồi tinh thần, nhanh chóng tắt vòi nước, tùy tiện mặc lấy áo tắm, tóc cũng chưa làm khô liền chạy về phía cửa phòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 173: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Ở Bên Cạnh Em Cả Đời! (3)

Beta: Stukí^^

Cô sợ là Hạ Quý Thần đi rồi quay lại, nên thông qua mắt mèo nhìn ra ngoài trước, thấy bên ngoài là một vị phục vụ mặc đồng phục của khách sạn, lúc này mới mở cửa ra.

Người phục vụ lễ phép mỉm cười một cái, sau đó đưa một túi giấy cho Quý Úc: “Tiểu thư, đây là quần áo cô muốn, xin hỏi là cô muốn góp luôn trong phòng hay trả bằng tiền mặt?”.

“Cám ơn, tiền mặt”. Quý Úc tiếp nhận hóa đơn rồi nhìn thoáng qua, sau đó liền xoay người trở lại phòng khách, lấy tiền rồi đi ra, đếm đủ mới đưa cho người phục vụ.

Chờ đến khi người phục vụ rời đi, Quý Úc liền đóng cửa, sau đó xách theo túi đồ đi vào phòng tắm.

Cô cầm khăn tắm đứng trước bồn rửa tay lau tóc, xuyên thấu qua tấm gương liền nhìn thấy chính mình ở bên trong, trên da thịt của cô hiện đầy dấu vết.

Đây đều là Hạ Quý Thần dùng ngón tay cùng hàm răng lưu lại ... Động tác lau tóc của Quý Úc bỗng dừng lại, một tia uất ức lại từ đáy mắt tràn ra.

Cô sợ mình sẽ tiếp tục rơi lệ, vội vàng rũ mi mắt, làm bộ như cái gì cũng chưa nhìn thấy, nhanh chóng lau khô tóc, sau đó cầm máy sấy thổi lung tung mấy cái nữa liền bắt đầu mặc quần áo.

Mọi chuyện đều làm xong thỏa đáng, Quý Úc cũng không ở lại phòng tắm lâu liền đi ra ngoài, đem quần áo bị Hạ Quý Thần xé rách cất vào túi giấy người phục vụ mới đưa lúc này, sau đó liền vội vã cầm túi rời đi.

Đi thang máy xuống lầu, Quý Úc lấy di động ra gọi một chiếc taxi.

Trời đông giá rét, còn là ban đêm nên nhiệt độ ngoài trời rất thấp, Quý Úc không ở trong đại sảnh ấm áp của khách sạn Bốn mùa để chờ taxi mà trực tiếp đi đến ven đường, tìm một cột đèn rồi đứng ở đó chờ.

).

Đại khái qua một phút, di động trong túi Quý Úc vang lên.

Cô tưởng vừa nãy mình gọi taxi nên là tài xế taxi gọi đến, trời lạnh khiến cả người cô đều run, cô lấy di động ra, nhìn thấy số điện thoại cũng không có kiểm tra mà trực tiếp nghe, mở miệng nói: “Bác tài, bác ở chỗ nào?”.

Trong điện thoại an tĩnh vài giây rồi mới truyền đến âm thanh quen thuộc: “Quý Úc tiểu thư, là tôi”.

Là giọng của Lâm Chính Ích.

Quý Úc giật mình, cô ý thức được chính mình nhận lầm, vội vàng mở miệng: “Lâm tổng, xin lỗi, tôi tưởng xe taxi mình gọi tới rồi”.

“Không sao, Quý Úc tiểu thư!”. Lâm Chính Ích khách sáo đáp lại, đại khái qua vài giây lại lên tiếng: “Tôi gọi điện thoại cho cô, là muốn cho cô đáp án”.

Quý Úc biết, đáp án ở trong miệng của Lâm Chính Ích là chỉ sự việc đêm nay cô cầm bút ghi âm rồi nói với ông ta những lời kia.

Cô “ừ” một tiếng: “Lâm tổng, ông nói đi”.

“Buổi tối lúc ở Duyệt viên, điều kiện cô đưa ra tôi sẽ đáp ứng, so với vốn đầu tư lúc ban đầu, tôi lại tăng thêm 20%, cho nên ...”. Nói đến đây Lâm Chính Ích liền dừng lại.

Câu kế tiếp Lâm Chính Ích còn chưa có nói nhưng Quý Úc vẫn biết ý tứ của ông ta: “Lâm tổng, chuyện đầu tư là ông cùng với công ty Ynetbsp hợp tác, cho nên ông trực tiếp liên hệ với công ty Ynetbsp đi, chỉ cần ông ký kết hiệp định với công ty Ynetbsp một lần nữa, tôi sẽ lập tức đưa bút ghi âm mình sở hữu cho ông, đến lúc đó muốn tiêu hủy hay giữ lại đều do ông quyết định”.

Lâm Chính Ích nghe thấy Quý Úc nói sáng khoái như vậy, ngữ khí liền nhẹ nhàng hơn rất nhiều: “Chuyện này, lát nữa tôi ... Không, bây giờ tôi liền sắp xếp người đến công ty Ynetbsp, chờ đến khi mọi chuyện xong xuôi tôi sẽ liên hệ lại với cô”.

“Tốt, vậy tạm biệt Lâm tổng”. Quý Úc nói xong, vừa chuẩn bị cúp điện thoại, bỗng nhiên lại nhớ tới cái gì, liền tiếp tục lên tiếng: “Lâm tổng ...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Bên Cạnh Em Cả Đời! (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lâm Chính Ích đại khái cũng chuẩn bị cúp điện thoại, nghe được âm thanh của Quý Úc, im lặng khoảng hai giây mới trả lời lại: “Làm sao vậy? Còn có chuyện gì khác sao?”.

“Là thế này ...” Quý Úc ngập ngừng giây lát mới tiếp tục nói: “..... Về việc ông một lần nữa lại đầu tư cho ‘Tam thiên sĩ’, nếu có người hỏi thì tôi hy vọng ông sẽ tìm một cái lý do qua loa lấy lệ nào đó cũng được, đừng nói vì tôi nên ông mới thay đổi chủ ý”.

“Tại sao?”. Lâm Chính Ích bật thốt lên sự nghi hoặc trong lòng.

Ông ta không chờ Quý Úc trả lời liền bồng như là hiểu rõ ý tứ của cô, tiếp tục mở miệng: “Tôi biết rồi, cô sợ nói ra sẽ ảnh hưởng đến mặt mũi của tôi đúng không? Tiểu Úc à, cô yên tâm, tôi sẽ lấy lý do cá nhân để giải thích, vẫn là cô nghĩ chu đáo ...”.

Quý Úc nghe thấy âm thanh vui sướng của Lâm Chính Ích, liền biết rằng ông ta đã hiểu lầm.

Cô mới không sợ chuyện cô cầm bút ghi âm ra nói điều kiện cùng Lâm Chính Ích sẽ quét sạch mặt mũi của ông ta, cô chỉ không muốn cho Hạ Quý Thần biết mục đích thật sự cô đến tìm Lâm Chính Ích không phải vì ôm đùi ông ta mà là vì hắn!.

Dù sao Hạ Quý Thần cũng không tin cô, cô cũng không cần tiếp nhận sự cảm kích của hắn.

Huống chi, “Tam thiên sĩ” ngừng quay vốn cũng có quan hệ với cô, đây coi như là cô vì những người khác.

Kể từ đó, hắn cùng cô cũng coi như là không thiếu nợ lẫn nhau, thanh toán xong.

Nghĩ như vậy nên Quý Úc cũng không có giải thích suy nghĩ thật lòng của mình với Lâm Chính Ích, cô chỉ khách sáo nói xong câu “Tạm biệt” liền ngắt điện thoại.

Một trận gió thổi tới, Quý Úc lạnh đến mức run lập cập.

Cô ôm bả vai, đem cổ rút vào trong áo, tiếp tục đứng chờ ở ven đường, một lát sau mới thấy xe taxi mình gọi đang chậm rãi chạy đến.

Hạ Quý Thần thật sự phẫn nộ, từ trong phòng đi ra liền đụng phải giám đốc khách sạn đang đưa mâm trái cây đến phòng bên cạnh.

Giám đốc khách sạn nhận thức được Hạ Quý Thần, lập tức ôm khay đứng ở một bên, ông ta vừa định cung cung kính kính chào hỏi liền nhìn thấy biểu tình tức giận của Hạ Quý Thần, sợ tới mức cái gì cũng không dám nói, cả người ngừng hô hấp, đứng ở sát vách tường không dám cử động.

Hạ Quý Thần cũng không thèm liếc giám đốc khách sạn một cái, sai bước đi qua người ông ta tiến đến trước thang máy, sau đó ấn nút mở cửa thang máy.

Cửa thang máy vừa mở ra, Hạ Quý Thần liền bước vào, đi thẳng đến bãi đỗ xe tầng hầm.

Những lời Quý Úc vừa nói với hắn ở trong phòng, vẫn còn đang lặp lại quanh quẩn bên tai hắn.

“Tôi chính là thấy ‘Tam thiên sĩ’ ngừng quay, liền đi tìm Lâm Chính Ích Anh đang nói tôi mà làm sao lại quên rồi, Hạ tổng đã từng nói rất ghê tởm khi ngủ với tôi Bất quá cũng không quan hệ, Hạ tổng, trên thế giới này cũng không phải chỉ có một mình Hạ tổng là kim chủ, anh ghét bỏ tôi nhưng vẫn có người không chê tôi”

Một loại cảm giác muốn xé rách da thịt, hắn hít thở không thông, nhớ lại những lời này lồng ngực của Hạ Quý Thần liền đau đớn kịch liệt, đau đớn khiến huyết thái dương của hắn cũng nhảy thình thịch, ngay cả thân thể cũng không chế không được mà bắt đầu run rẩy.

Không được, hắn không thể tiếp tục nhớ đến những lời cô nói, nếu không hắn thật sự sẽ phát điên!

Nghĩ nghĩ, Hạ Quý Thần liền hung hăng lắc lắc đầu, đem những lời cô nói đang văng vẳng bên tai ném ra.

Hắn phải tìm việc khác để làm, bằng không hắn thật sự sẽ không không chế được chính mình mà trở lại trên lầu một lần nữa, sau đó sẽ đem nữ nhân mỏng manh yếu đuối nhưng lại nhanh mồm dẻo miệng kia cấp thiên đao vạn quả!

*Thiên đao vạn quả: chém nghìn vạn nhát đao, chết không toàn thây

Phải, hắn cần tìm chuyện gì đó để làm

Chương 175: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Bên Cạnh Em Cả Đời! (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nhưng mà hần phải làm cái gì bây giờ?

Một giây trước Hạ Quý Thần còn đang vắt hết óc để suy nghĩ xem mình nên làm cái gì, thì giây tiếp theo liền nhìn thấy chiếc xe của mình, hần không hề nghĩ ngợi liền mở cửa xe ra rồi ngồi vào, sau đó dẫm chân ga lái xe rời khỏi bãi đỗ xe dưới tầng hầm, ra đến đường lớn, Hạ Quý Thần cứ đi lang thang vòng quanh trong thành phố mà không có mục tiêu.

Hần không biết rốt cuộc chính mình đang ở trên đường nào, cũng không biết tốc độ lái xe của mình nhanh hay chậm, hần chỉ biết khi nào đèn đỏ thì hần dừng, đèn xanh thì hần lại đi. Hần giống y như con rối không có suy nghĩ, thẳng đến khi xe hết xăng mà ngừng lại, hần cũng chưa có phản ứng gì, chỉ liều mạng dẫm chân ga, dẫm đến khi lòng bàn chân phát đau thì hần mới nhẩn nhẩn này, lúc này hần mới thoáng thanh tỉnh một chút, hần cúi đầu nhìn đồng hồ, nguyên lai là xe hết xăng a ...

Buổi chiều hần vừa mới đổ xăng xong ... Hạ Quý Thần vừa nghĩ vừa chậm rãi quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, bên ngoài bóng đêm đã mờ mịt, sâu đến cực hạn.

Hần lúc này mới hậu tri hậu giác vội vàng xem thời gian trên xe, vậy mà đã đến 12 giờ khuya rồi.

Hần thế mà lái xe một mình vòng quanh trong thành phố Bắc Kinh gần 3 tiếng đồng hồ.

Hần nâng tay lên, xoa xoa ấn đường phấm đau vì lái xe trong thời gian dài, sau đó sờ soạng điều thuốc trong túi, cắn ở trong miệng rồi châm lửa, nhưng hần không có hút mà kẹp ở đầu ngón tay, tùy ý để cho điều thuốc cháy.

Cửa sổ xe đóng chặt, mùi thuốc lá nhanh chóng tràn ngập xung quanh người Hạ Quý Thần khiến cảm xúc của hần đang căng chặt liền thả lỏng hơn rất nhiều, lúc này hần mới tìm điện thoại rồi gọi cho công ty bảo hiểm, nói họ phải người tới kéo xe hần đi.

Cắt đứt điện thoại, Hạ Quý Thần gãi tay sau ót, sau đó nằm ở trong xe, tiếp tục nhìn trời đêm mờ mịt bên ngoài cửa sổ, bắt đầu đốt hết điều thuốc này đến điều thuốc khác.

Một hộp thuốc bị hần đốt chỉ còn lại một điều thuốc, hần vươn tay tới ghế điều khiển phụ lấy điện thoại di động rồi giơ lên trước mặt.

WeChat có rất nhiều tin nhắn chưa đọc.

Hần mở ra đọc, tất cả tin nhắn đều là của Đường Hòa Hòa, nhắn cho hần lúc một giờ trước.

“Hạ học trường, buổi sáng hôm nay sau khi Quý Ước rời giường liền rời khỏi trường học, sau đó đến bây giờ cũng chưa có trở lại phòng để ngủ”.

“Em gọi điện thoại cho cậu ấy cậu ấy cũng không có nghe, lúc 10 giờ đêm mẹ cậu ấy tìm cậu ấy, mẹ cậu ấy gọi tới điện thoại bàn trong phòng ký túc xá nói là di động của cậu ấy không có ai nhận hết, em sợ mẹ cậu ấy nghĩ nhiều nên liền tìm một cái cờ lung tung để qua loa lấy lệ cho xong”.

Cô bị hần đem tới khách sạn Bốn mùa, quần áo còn bị hần xé rách, hiện tại còn chưa có về phòng ngủ thì chắc vẫn đang còn ở khách sạn đi ...

Hạ Quý Thần không trả lời Đường Hòa Hòa, trực tiếp mở diễn đàn của công ty trong WeChat ra xem.

Sắc trời đã tối, bên trong đã không còn ai nói chuyện phấm nữa, nhưng nếu lướt lên trên thì như vẫn cũ, có thể nhìn thấy vài nhân viên trong công ty bàn tán về Quý Ước ...

Hần luôn là như vậy, mặc kệ cô chọc hần khó chịu thế nào, phấm nộ ra sao, cho dù hần bức bội hận không thể giết chết cô nhưng hần vẫn không có cách nào chịu đựng được chuyện người khác chỉ trích cô.

Giống như mấy năm nay, hần biết rõ trong lòng cô không có hần nhưng hần vẫn cố chấp yêu cô.

Hần đại khái chính là một người nhìn như bất động thanh sắc, kỳ thật lại rất điên cuồng. Hần yêu thích cô bao lâu nay nhưng vẫn chưa nhìn thấy chút hy vọng nào, cho nên cô khi nào cô cũng chỉ cần một đao liền có thể đâm đến chỗ sâu nhất trong lòng hần, lúc nào cũng khiến hần mất lý trí dễ như trở bàn tay.

tay.

*Bắt động thanh sắc: Tỉnh bơ, không biến sắc

Giống như là đêm nay, nhìn những video đó, nhìn thấy cô đi ra từ phòng nghỉ của Lâm Chính Ích, nghe cô nói những lời đó ... Hắn liền mất khống chế.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hắn biết rõ sau khi phát hỏa với cô, đợi đến lúc lý trí trở về thì hắn so với ai khác sẽ hối hận nhất, nhưng hắn lại luôn không kìm nén được cảm xúc, nói cho cùng thì chỉ bởi vì hắn quá yêu cô nên mới như vậy.

Nghĩ đến đây, khuôn mặt của Hạ Quý Thần liền nổi lên một tầng bi thương.

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần chậm rãi lướt trên màn hình điện thoại, chung quy vẫn là không nhìn nổi một đám người đang nghị luận sôi nổi về cô nên liền rời khỏi WeChat. Trời cũng khuya rồi, thư ký hắn là đã đi ngủ, nhưng hắn vẫn mở danh bạ điện thoại ra, tìm số của thư ký.

Lúc Hạ Quý Thần chuẩn bị bấm số điện thoại của thư ký để gọi đi thì lại phát hiện có mấy cuộc gọi nhỡ, ngoại trừ thư ký thì còn có hai cuộc là của Hàn Tri Phán.

Ấn đường của Hạ Quý Thần giật giật, lúc này mới hậu tri hậu giác nhớ tới chuyện hắn cùng Hàn Tri Phán ở Kim Bích Huy Hoàng đánh bài, kết quả lại vì chuyện của cô mà dang dở, hắn cũng chưa kịp nói gì với Hàn Tri Phán thì đã bỏ đi.

Đầu ngón tay đang dừng lại trên số điện thoại của thư ký liền được chuyển hướng sang số điện thoại của Hàn Tri Phán.

Điện thoại vang lên hồi lâu thì mới có người nhận, Hàn Tri Phán hình như đã về nhà, đang chuẩn bị tắm rửa, ở đầu dây bên này nhưng hắn vẫn có thể nghe thấy tiếng nước chảy rầm rầm, Hàn Tri Phán không chờ Hạ Quý Thần mở miệng đã giành trước: “Cậu còn biết đường gọi điện thoại cho tôi a?”.

Hàn Tri Phán nửa châm chọc nửa trêu ghẹo nói, Hạ Quý Thần cũng không có đáp lại mà vào thẳng chủ đề: “Tình huống thế nào?”.

“Cậu bỏ đi mất nên thất bại rồi” Hàn Tri Phán trả lời.

Hạ Quý Thần im lặng, đầu ngón tay cầm điện thoại di động bỗng dưng tăng thêm lực.

Có thể là Hàn Tri Phán cảm nhận được Hạ Quý Thần đang khấn trương nên giây tiếp theo liền “Phụt” một cái, cười ra tiếng: “Hạ Quý Thần, từ trước tới giờ cậu không có như thế này nha, trước kia mỗi lần cậu nói chuyện hợp tác, mặc dù có lúc sẽ do dự nhưng lại không bao giờ khấn trương a, cậu nói đi, vì sao cậu lại đề ý đến “Tam thiên sĩ” như vậy? Có phải cậu có bí mật gì không thể cho ai biết hay không?”.

“Còn nữa, buổi tối hôm nay sau khi cậu nhận điện thoại, cái gì cũng không nói đã bỏ đi mất, tôi quen biết cậu đã nhiều năm rồi nhưng cũng chưa bao giờ thấy cậu thất thố như thế này, tôi phát hiện ra gần đây cậu càng ngày càng thần thần bí bí ...”

Hạ Quý Thần nãy giờ vẫn luôn không nói gì, cũng không nghe nổi Hàn Tri Phán lái nhái nữa, liền mở miệng nhắc nhở Hàn Tri Phán nói vào chủ đề chính.

“A, quên mất ...” Hàn Tri Phán nghe được âm thanh ho khan của Hạ Quý Thần liền hiểu ý của hắn, lập tức nói sang chuyện chính: “Vừa nãy là tôi lừa gạt cậu thôi, chuyện hợp tác bàn bạc rất thuận lợi, bọn họ đã đáp ứng đầu tư cho “Tam thiên sĩ”, hợp đồng tôi đã giúp cậu soạn sẵn, lát nữa sẽ gửi qua mail cho cậu, cậu xem xét cho kỹ, nếu không có gì thắc mắc thì ngày mai hẹn họ tới công ty của cậu ký tên ... Đã nói xong chuyện chính rồi, vậy có phải sẽ được nói tiếp chuyện vừa nãy hay không? Quý Thần, cậu nói đi, có phải cậu đang yêu đương hay không? Gần đây ...”

Đã nghe được chuyện mình muốn nghe, Hạ Quý Thần cũng không tiếp tục nghe Hàn Tri Phán lái nhái nữa, trực tiếp ngắt điện thoại, sau đó gọi điện cho thư ký.

Thư ký gọi cho hắn nhiều như vậy hắn là có việc muốn tìm hắn. Thư ký thế nhưng lại chưa có ngủ, điện thoại vừa mới kết nối đã có người nghe: “Hạ tổng, tôi đợi điện thoại của anh từ tối đến giờ”.

Ngực khí của thư ký có chút kích động, ấn đường của Hạ Quý Thần giật giật, ngón tay giữa bóp tắt điều thuốc, sau đó mới không nhanh không chậm trả

lời: “Xảy ra chuyện gì sao?”.

“Không có xảy ra chuyện gì, là có chuyện tốt, thư kí của Lâm tổng vừa mới liên hệ với tôi, nói sẽ đầu tư cho “Tam thiên sĩ” lần nữa, không những thế mà vốn đầu tư còn nhiều hơn 20% ...”

Thư kí còn chưa có báo cáo xong, Hạ Quý Thần liền không nóng không lạnh phun ra ba chữ: “Cực tuyệt đi!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Ách?” Nghe thấy Hạ Quý Thần nói như vậy, thư kí có chút sửng sốt, một lát sau mới mở miệng xác nhận lại, đem câu nói chắc chắn của Hạ Quý Thần chuyển thành câu nghi vấn: “Cực tuyệt đi?”

Hạ Quý Thần không chút để ý, “ừ” một tiếng.

“Hạ tổng, gần đây không phải anh luôn đau đầu vì chuyện vốn đầu tư cho “Tam thiên sĩ” sao? Thậm chí anh còn kêu tôi đem cổ phiếu của anh bán lấy tiền, phòng ở hiện tại cũng đang muốn bán đi! Giờ chỉ cần tiếp nhận vốn đầu tư của Lâm tổng thì mọi việc đều được giải quyết hết, không phải sao? Ban đầu Lâm tổng đã đầu tư tận hai trăm triệu, giờ lại tăng thêm 20% so với ban đầu, vậy tức là thêm bốn ngàn vạn, tương đương Lâm tổng đầu tư cho chúng ta hai trăm triệu bốn ngàn vạn a”

“Thế thì làm sao?” Thư kí nói một tràng thật dài, nhưng Hạ Quý Thần lại chỉ trả lời hờ hững một câu.

Cái gì mà “thế thì làm sao”?

Đây quả thật là chuyện tốt từ trên trời rơi xuống nha, chẳng những đầu tư lại mà còn nhiều thêm bốn ngàn vạn, bốn ngàn vạn không những đủ để trả thù lao cho diễn viên mà còn dư ra một khoản để phục vụ cho công tác hậu kỳ ...

Thư ký bị bốn chữ của Hạ Quý Thần làm cho nghẹn không nói nên lời, qua một lát mới miễn cưỡng mở miệng: “Hạ tổng”.

Thư ký muốn đem suy nghĩ trong lòng của mình phân tích cho Hạ Quý Thần nghe, nhưng cô ta vừa mới nói được có hai chữ thì Hạ Quý Thần đã lại lên tiếng, ngữ khí thanh đạm: “Làm theo lời tôi nói”.

Hạ Quý Thần hình như đang trong trạng thái không được thoải mái, bởi vì trong giọng nói của hắn lộ ra chút mệt mỏi, nhưng như thế thì đã sao, thông qua điện thoại thư ký vẫn cảm nhận được sự áp bách dày đặc phát ra từ người Hạ Quý Thần, cô ta cũng không dám khuyên bảo, chỉ thấp giọng nói: “Vâng, Hạ tổng”.

Hạ Quý Thần không lên tiếng, hần giống như là đang lâm vào trầm tư, một lúc lâu sau mới lại mở miệng: “Đừng nói là tự ông ta rút vốn, nếu như lúc trước ông ta không có rút vốn, tôi cũng sẽ khiến ông ta phải rút vốn!”.

Trước khi Lâm tổng rút vốn, Hạ tổng cư nhiên đã tính toán khiến cho Lâm tổng không đầu tư nữa ... Thư ký trợn to mắt, lúc cô ta đang còn tưởng là mình nghe nhầm thì Hạ Quý Thần lại lên tiếng, ngữ khí so với lúc này còn quyết đoán hơn mười phần, nhưng lúc này giọng nói của hắn lại rất thấp, còn có chút hốt hoảng, càng như là lầm bầm lầu bầu nhẹ giọng lầm bầm: “Cô ấy là người phụ nữ tôi che chở, tại sao tôi có thể cho phép người khác tùy tiện tiện trên chộc cô ấy, lại chỉ lo cho mình”.

Âm thanh của Hạ Quý Thần tuy nhỏ nhưng thư kí lại nghe thấy không lọt chữ nào.

Rõ ràng vừa rồi khi Hạ Quý Thần nói chuyện, hắn không có biểu lộ bất kì cảm xúc gì nhưng không biết có phải do cô ta ảo giác hay không mà lại cảm giác được một cỗ thương cảm dày đặc phát ra từ từng câu, từng chữ..

Tim của thư ký giống như là bị cái gì đó hung hăng chạm tới, cả người bỗng dưng đứng hình, có chút thất thần.

Hai đầu dây điện thoại đều an tĩnh hồi lâu, lúc sau Hạ Quý Thần mới chợt nhớ tới lý do mình gọi điện cho thư ký nên vội vàng thu hồi lại tinh thần, ngữ khí không ngại không ngại mở miệng: “Đừng rồi, cô nói với toàn bộ nhân viên trong công ty, không cho phép bất kì ai phát tán ra ngoài chuyện video về nữ phụ số 2 của “Tam thiên sĩ” ở trong diễn đàn của công ty trên WeChat”.

Video đó liên quan đến danh dự của cô, cho dù cô chà đạp chính mình nhưng hấn vẫn nguyên ý già cầm vò điếu để bảo hộ cô chu toàn.

“Còn nữa, cất chức nhân viên có nickname “Miêu miêu” đã lan truyền video trong diễn đàn ...” Ngừng một chút, Hạ Quý Thần sợ thư ký nhìn ra được tình cảm của hấn dành cho Quý Úc nên lại bổ sung một câu: “Bộ phim “Tam thiên sĩ” này đối với công ty của chúng ta rất quan trọng, tôi không cho phép xuất hiện bất kỳ sai lầm nào, càng không cho phép bất kỳ ai làm ảnh hưởng đến công ty!”.

“Vâng, Hạ tổng, sáng sớm ngày mai khi đến công ty, tôi sẽ đi giải quyết chuyện này ngay lập tức”. Như Hạ Quý Thần nghĩ, sau khi hấn bổ sung thêm một câu, thư kí cũng không có hoài nghi gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyên Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần không còn gì để nói, chuẩn bị ngắt điện thoại.

Chỉ là hấn còn chưa có đem điện thoại từ bên tai chuyển xuống dưới thì ở đầu dây bên kia, thư lý lại mở miệng: “Hạ tổng? tôi”

“Ừ?” Hạ Quý Thần cho rằng thư kí còn có việc muốn nói nên liền lên tiếng.

Thư ký là buột miệng mới kêu Hạ Quý Thần, sau đó liền ý thức được là mình vượt quá giới hạn nên vội vàng dừng lại, hiện tại lại nghe được âm thanh nhẩn nại của Hạ Quý Thần, liền do dự một lát, cuối cùng vẫn là đem câu hỏi mình vừa mới chuẩn bị hỏi ra: “Hạ tổng, anh vừa mới nói, cô ấy là người phụ nữ anh che chở, anh không cho phép người khác tùy tiện trên chộc cô ấy, cô ấy ở đây là chỉ người anh thích sao?”.

Hạ Quý Thần không nghĩ tới thư ký sẽ đột nhiên quan tâm việc cá nhân của hấn, ấn đường lập tức nhú lại.

Ở đầu dây bên kia thư ký khẩn trương đến cực hạn, cô ta nắm chặt di động, đợi một lát mà vẫn không thấy Hạ Quý Thần trả lời, đáy lòng bỗng nhiên không còn chút tự tin nào: “Thực xin lỗi, Hạ tổng, là tôi”.

Hạ Quý Thần chớp chớp mắt, sửa sang lại cảm xúc thật tốt, lúc thư ký còn chưa nói xong câu xin lỗi thì đã thanh thanh đậm đậm “ừ” một tiếng.

Sau khi tiếp thu được câu trả lời Hạ Quý Thần, thư ký lập tức ngơ ngẩn.

Cô ta không có nghĩ tới, Hạ tổng cư nhiên lại trả lời vấn đề cá nhân của chính mình.

Hạ Quý Thần không rõ ràng lắm tâm tình của thư ký, hấn an tĩnh vài giây rồi lại mở miệng: “Phải, cô ấy là người phụ nữ tôi thích”.

Thư ký không có biết quá khứ của hấn, cũng không rõ ràng việc hấn với Quý Úc có liên quan, không chỉ thế, đêm nay sau khi hấn phát hỏa với Quý Úc một hồi thì tâm tình quá mức nặng nề. Vì vậy, trước giờ hấn không bao giờ bộc lộ tâm tình ra ngoài, giờ khắc này lại lần đầu tiên bại lộ cảm xúc chân thật nhất của bản thân trước mặt thư ký, người đã đi theo hấn được một thời gian rất lâu rồi.

Nếu nói là hấn trả lời lại thư ký thì không bằng nói là hấn tìm một chỗ để phát tiết tình cảm sâu nặng đã cất giấu trong lòng bấy lâu nay.

Hạ Quý Thần nắm chặt di động, ánh mắt trở nên có chút mềm mại, không chờ thư ký đáp lại, liền tiếp tục bổ sung một câu: “ Từ ánh mắt đầu tiên gặp được, liền thích cô ấy”.

Thư ký nghĩ một lát, liền thấy mình đi theo Hạ Quý Thần lâu như vậy, hình như đây là lần đầu tiên ông chủ nói nhiều nhất.

Bởi vì Hạ Quý Thần nói nhiều cho nên lá gan của thư ký cũng lớn hơn một chút, chờ đến khi Hạ Quý Thần nói xong, ước chừng hai phút sau, thư ký lại nói ra vấn đề mình tò mò trong lòng: “Hạ tổng, tôi có chút không nghĩ ra, anh thích cô ấy như vậy, vậy không biết cô ấy là người như thế nào?”.

Cô là người như thế nào?

Hạ Quý Thần nắm di động, nhìn ngoài cửa xe, mắt không chớp nhìn bên ngoài một hồi lâu, cuối cùng dường như phát hiện ra bầu trời đen tuyền, cư nhiên lại có ánh sáng lấp lóe, một khắc đó trong lòng hấn bỗng nhiên hiện lên bảy chữ, ngữ khí thực nhẹ: “ Hằng ti sao trời không bằng em”

Thư ký không nghe rõ liền hỏi lại: “Cái gì cơ?”.

Hạ Quý Thần hoàn hồn, “ngồ” một tiếng mới lại mở miệng: “Cô ấy sao? Cô ấy vô tình đi vào cuộc sống của tôi, sau đó lại bất động thanh sắc chiếm cứ lấy tâm hồn của tôi ...”

Nói xong những lời này, Hạ Quý Thần không cho thư ký chút thời gian nào để phản ứng, liền ngắt điện thoại.

Hắn nhìn ánh sáng lập lờ trên bầu trời không chớp mắt, đem lời vừa mới nói lại lặp ở trong lòng một lần nữa.

Hắn thích phụ nữ, vậy người phụ nữ ấy là người như thế nào?

Rất đơn giản, tên của cô là Quý Ước, ở trong lòng hắn, hàng tỉ sao trời cũng không bằng cô; còn cô thì chỉ vô tình đi vào cuộc sống của hắn nhưng lại chiếm cứ lấy tâm hồn của hắn.

.....

Công ty bảo hiểm đem xăng đến đổ vào xe cho Hạ Quý Thần, hắn tiếp tục ngồi ở trong xe một lát, sau đó mới khởi động xe. Chờ đến khi hắn dừng lại, hắn mới phát hiện chính mình lại quay trở lại khách sạn Bốn mùa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đứa bé giữ cửa nhận thức được Hạ Quý Thần nên vội vã chạy tới, cung cung kính kính đứng chờ ở bên ngoài cửa xe, đợi Hạ Quý Thần xuống xe.

Hạ Quý Thần hạ cửa sổ xe xuống, hướng về phía đứa bé giữ cửa vẫy vẫy tay, ý bảo cậu bé rời đi.

Chờ đến khi đứa bé giữ cửa tránh ra sau, Hạ Quý Thần đem cửa sổ xe kéo lên, lúc này lại bắt đầu tự hỏi chính mình kế tiếp nên đi trường học hay là về nhà?

Chỉ đơn giản là lựa chọn một trong hai cái mà ngồi nửa ngày hắn cũng chưa chọn được, tầm mắt của hắn lại không chút để ý đến tình huống này giờ, chỉ chăm chăm nhìn về phía tầng 21 của khách sạn.

Không biết cô ấy bây giờ như thế nào?

Lúc hắn nâng chân lên đạp bàn trà rồi rời đi, khóe mắt vẫn tình tường nhìn thấy thân thể gầy gò của cô ngã trên sofa đang run lập cập, lúc cô len lén nhìn về phía hắn, cô giống như là bị dọa sợ rồi, đáy mắt cô tràn ngập sự hoảng sợ, còn hơi phấp phồng, giống như cô có thể khóc bất cứ lúc nào.

Hắn thì ngu ngốc chạy lấy người, để cô một mình ở lại trong phòng, có khi nào cô sẽ trộm khóc thút thít hay không?

Còn có Hạ Quý Thần đem tầm mắt thu trở về, dừng ở trên bàn tay đang cầm vô lăng.

Dọc đường lúc hắn lái cô về từ Duyệt viên, có phải đã dùng sức quá hay không? Hắn còn dùng nước lạnh xối lên người của cô, thậm chí lúc cô nói chuyện hắn còn ném cô ra ngoài.

Hắn như thế nào luôn không thể khống chế tính tình của mình một chút, khi nào cũng mất khống chế ở trước mặt cô.

Còn có, cô vì cái gì mà nói như vậy với hắn, hắn rõ ràng đã cố gắng không phát hỏa, cô còn kích thích hắn

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần liền đau đầu, hắn nâng tay lên xoa xoa huyệt thái dương, ý muốn cưỡng bách chính mình không suy nghĩ lung tung nữa nhưng những ý nghĩ trong đầu lại càng quay cuồng lợi hại hơn.

Trời lạnh như vậy mà cô lại bị dội nhiều nước lạnh như thế, không biết có thể phát sốt giống lần trước hay không, còn có, cổ tay của cô cũng bị thương, không biết có được xử lý tốt không

Hạ Quý Thần chợt vươn tay đẩy cửa xe ra rồi xuống xe.

Xe cũng chưa khóa đã vội vàng đi vào đại sảnh của khách sạn.

Đúng lúc giám đốc khách sạn đang đứng ở trước quầy lễ tân nói chuyện cùng nhân viên, thấy Hạ Quý Thần bước vào, lập tức lễ phép đón tiếp: “Hạ tiên sinh!”.

Hạ Quý Thần nghe thấy âm thanh của giám đốc khách sạn thì mới phản ứng lại mình đang làm cái gì, bước chân chợt ngừng lại, nhìn chằm chằm thang máy trong chốc lát rồi mới nghĩ thầm, đã khuya thế này rồi, cô ấy hẳn đã sớm đi ngủ đi? Hắn lặng lẽ đi lên nhìn cô một chút, nếu cô không có việc gì thì hẳn sẽ rời đi. ...

Nghĩ xong Hạ Quý Thần liền lần nữa nâng chân lên, không để ý tới giám đốc khách sạn đang tiếp đón, trực tiếp đi vào thang máy.

Đến tầng 21, Hạ Quý Thần ra khỏi thang máy, liền đi thẳng đến trước cửa phòng.

Ngó nghiêng một vòng xung quanh, thấy không có người Hạ Quý Thần mới nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

Đèn trong phòng vẫn còn bật, bàn trà thì duy trì trạng thái xiêu xiêu vẹo vẹo như cũ, khăn giấy cùng chiếc điều khiển từ xa lại đông một cái tây một cái rớt trên mặt đất.

Đèn trong phòng tắm cũng bật, cửa phòng đang mở, nhìn vào bên trong hẳn liền nhìn thấy hai cái khăn tắm đã dùng qua bị ném trên sàn.

Chỉ là trên sofa không có bóng dáng của cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Sau khi hắn rời đi thì cô đi tắm, rồi vào phòng ngủ nghỉ ngơi?

Hạ Quý Thần nghĩ như vậy nên liền nâng chân lên, bước nhẹ về cửa phòng đối diện.

Hắn sợ đánh thức cô nghỉ ngơi nên động tác mở cửa cũng nhẹ nhàng đến cực hạn.

Phòng ngủ không bật đèn, nhưng nhờ vào ánh đèn của phòng khách Hạ Quý Thần vẫn nhìn thấy rõ ràng bên trong, phòng ngủ sạch sẽ ngăn nắp vô cùng, không có chút dấu vết nào của việc đã có người ở.

Hạ Quý Thần nhăn nhó, sau đó liền vươn tay sờ soạng trên vách tường tìm công tắc để bật đèn.

Ánh đèn sáng rực, hắn liếc mắt một cái liền nhìn thấy giường lớn trống rỗng, nệm sạch sẽ chần gập gọn gàng, căn bản là không ai.

Trong lòng Hạ Quý Thần đột nhiên nhảy dựng, hắn sai bước đi đến trước giường, lật chăn lên, xác định không có ai liền lập tức xoay người quay trở lại phòng khách.

Hắn quét một vòng cảnh tượng trong phòng, xác định cô không có ở đây xong liền đi vào toilet, bồn tắm cùng phòng xông hơi, phòng nào hắn cũng tìm hết một lượt, nhưng tình trạng lại giống y như phòng ngủ, không có bóng dáng của cô.

Lúc này Hạ Quý Thần mới hậu tri hậu giác phát hiện, quần áo của cô bị hắn xé rách cũng không còn.

Cô sẽ không phải là mặc bộ quần áo đó mà rời đi đi?

Hạ Quý Thần đi nhanh lại chỗ máy bàn, sau đó gọi một cuộc điện thoại, giám đốc khách sạn vừa mới tiếp điện thoại, hắn lập tức mở miệng hỏi: “Phòng 1001, người tôi mang về đâu?”

“Hạ tiên sinh, ngài chờ ...” Cách điện thoại, Hạ Quý Thần nghe thấy âm thanh dò hỏi của giám đốc khách sạn đối với nhân viên lễ tân, đại khái qua một phút đồng hồ thì giám đốc khách sạn lại mở miệng: “Hạ tiên sinh, vị tiểu thư mà ngài mang đến, ba giờ trước có nhờ nhân viên công tác chuẩn bị một bộ quần áo, sau khi trả tiền liền rời đi”.

Ba giờ trước liền rời đi Hạ Quý Thần ngắt điện thoại, sau đó lấy điện thoại từ trong túi ra xem giờ.

Nói cách khác, sau khi hân rời đi khoảng nửa giờ thì cô liền rời đi rồi Lúc ấy còn chưa đến 9 giờ, 11 giờ Đường Họa Họa nhắn tin cho hân nói là cô còn chưa trở về ký túc xá, cũng không có về nhà Vậy cô đã đi đâu trong hai giờ kia?

Hạ Quý Thần rốt cuộc vẫn là có chút không yên tâm, trong đầu vừa mới hiện lên nghi hoặc đã lập tức click mở WeChat, gửi một tin nhắn qua cho Đường Họa Họa: “Cô ấy đã về trường chưa?”.

Đường Họa Họa hân là đi ngủ rồi, mãi mà vẫn chưa thấy trả lời lại hân.

Hạ Quý Thần nằm đi động, đứng ngồi không yên, đi tới đi lui trong phòng khách một lúc lâu, sau đó mới ý thức được chính mình hình như đã quá mức khẩn trương. 11 giờ cô chưa có về trường, nhưng bây giờ cũng đã là rạng sáng rồi, có khi 11 rưỡi hoặc 12 giờ gì đó cô đã trở về trường học rồi cũng nên?

Cô là người lớn cũng không phải là con nít, trị an của Bắc Kinh lại rất tốt, lúc rời khỏi khách sạn cô còn chuẩn bị quần áo nữa, hân là sẽ không có chuyện gì

Hạ Quý Thần cưỡng bách chính mình phải bình tĩnh lại, sau đó đứng ở trước cửa sổ sát đất nhìn chằm chằm bóng đêm bên ngoài một lúc lâu thì mới trở lại phòng ngủ, nằm ở trên giường, đi vào giấc ngủ.

Hạ Quý Thần không biết mình đã ngủ bao lâu, lúc mơ mơ màng màng nghe thấy tiếng “Leng keng”, cả người liền bừng tỉnh.

Rèm màn không có kéo lại, ngoài cửa trời cũng đã sáng, ánh sáng mặt trời chiếu một thành một vùng đỏ rực.

Hạ Quý Thần ngồi dậy, cầm lấy di động click mở WeChat, liền nhìn thấy tin nhắn của Đường Họa Họa: “Suốt một đêm qua Tiểu Úc không có trở về, em vừa mới gọi điện cho cậu ấy nhưng lại không có ai nhận điện thoại”.

Suốt đêm không về? Không ai nhận điện thoại?

Ngay sau đó Hạ Quý Thần liền gọi vào số điện thoại của Quý Úc, giống như Đường Họa Họa nói, bên trong điện thoại truyền đến câu “Thực xin lỗi, thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không thể nghe điện thoại được”, Quý Úc cũng không nghe điện thoại của hân.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (11)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chẳng lẽ là về nhà?

Nghĩ vậy, Hạ Quý Thần liền tìm số điện thoại của Quý bá mẫu, nhưng đầu ngón tay vừa chạm đến màn hình điện thoại lại đột nhiên dừng lại.

Lỡ như cô không có về nhà, chẳng phải sẽ khiến cha mẹ của cô lo lắng?

Hạ Quý Thần chần chờ một giây, cuối cùng vẫn là mở WeChat ra, gửi cho Đường Họa Họa một cái tin nhắn: “Còn chưa có trở về?”

Đường Họa Họa rất nhanh đã trả lời lại hân: “Vâng ạ”.

Chỗ khung gõ chữ phía trên WeChat biểu hiện dòng chữ “Đối phương đang nhập tin nhắn mới”, Hạ Quý Thần đợi khoảng nửa phút, Đường Họa Họa lại gửi tới một tin nhắn: “Hạ học trưởng, 10 giờ bọn em có tiết, Tiểu Úc chưa bao giờ vô duyên vô cớ bỏ tiết, cho nên lát nữa có khi sẽ nhìn thấy cậu ấy”.

Hạ Quý Thần gõ hai cái trên màn hình, đang chuẩn bị nhập chữ vào thì lại nhận được tin nhắn của Đường Họa Họa: “Lúc đó em sẽ hỏi cậu ấy tối hôm qua đi đâu, hỏi xong thì sẽ nói lại cho anh”. Đường Họa Họa cũng không biết chuyện phát sinh giữa Hạ Quý Thần và Quý Úc, chỉ đơn thuần nghĩ rằng Hạ Quý Thần tò mò hành tung của Quý Úc.

Có lẽ vì tối hôm qua náo loạn với Quý Úc nên Hạ Quý Thần có chút không thoải mái, đáy lòng của hân có chút thấp thỏm, bất an không nói thành lời, nhưng hân lại không muốn Đường Họa Họa nhìn thấy hân lo lắng nên chỉ trả lời lại một chữ “tốt”.

Sau đó Hạ Quý Thần nhận được một icon mặt cười từ Đường Họa Họa, hắn không có trả lời, thu hồi lại di động rồi nhìn thoáng qua thời gian, đã 7 giờ rồi, 9 giờ hắn còn có một cuộc họp cho nên hắn vừa đi vào toilet vừa gọi điện thoại đặt bữa sáng.

Ngồi trong phòng họp của công ty, lúc mới bắt đầu thì lực chú ý của Hạ Quý Thần vẫn còn đặt ở trên nội dung hội nghị.

Thời điểm đồng hồ chỉ 9 giờ 50 phút thì Hạ Quý Thần thường xuyên xem di động, hắn sợ bỏ qua tin nhắn Đường Họa Họa gửi tới WeChat, nhưng mà hắn chờ đến tận 10 giờ 5 phút, di động vẫn là một mảnh an tĩnh.

Hạ Quý Thần nhìn thì giống như đang chuyên chú nghe giám đốc bộ phận kế hoạch nói chuyện, nhưng thực chất là đang nhìn chăm chăm điện thoại di động.

Hắn mở WeChat ra, bắt đầu nhấn tin cho Đường Họa Họa.

Hạ Quý Thần mới vừa gõ vào chữ “Thế nào?” thì điện thoại trong lòng bàn tay bỗng dừng chấn động một chút, Đường Họa Họa rút cuộc cũng thông báo tin tức cho hắn biết: “Hạ học trưởng, Tiểu Úc cư nhiên lại không đi học, lúc này thầy giáo vừa mới điểm danh, nhìn bộ dáng của thầy giáo thì hình như cậu ấy cũng không có xin nghỉ, lúc đó em núp ở dưới bàn rồi trộm gọi điện cho cậu ấy, thế nhưng điện thoại lại không liên lạc được, đã ở trong trạng thái tắt máy”.

Hạ Quý Thần bắt đầu cảm thấy có chút không thích hợp, hắn không để ý mọi người trong phòng họp, trực tiếp cầm di động lên gọi điện cho Quý Úc.

“Thực xin lỗi, thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được”.

Đường Họa Họa nói tới hôm qua Quý bá mẫu gọi điện cho Quý Úc, cho nên trong nhà cô sẽ không xảy ra chuyện gì, vậy cô ở nhà sao?

Hạ Quý Thần vừa suy đoán xong đã lập tức đá văng ghế dựa ra sau, không nói câu nào liền cầm chìa khóa xe, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người rời khỏi phòng họp, đi thẳng xuống bãi đỗ xe tầng hầm, lái xe tới Hạ gia.

Quý bá phụ đi làm, chỉ có một mình Quý bá mẫu ở nhà, cho nên lúc mẹ Quý Úc thấy Hạ Quý Thần thì rất là kinh hi (kinh ngạc + vui mừng).

Hạ Quý Thần đem thức ăn dinh dưỡng tới cho Quý bá mẫu, hắn nói dối là mẹ hắn bảo hắn mang đến.

Hắn hàn huyên với Quý bá mẫu trong chốc lát, sau khi xác định Quý Úc không có ở nhà liền lập tức tìm một cái cớ, vội vàng rời khỏi Hạ gia.

Trở lại trên xe, Hạ Quý Thần lấy di động ra gọi điện cho Quý Úc, nhưng điện thoại vẫn trong tình trạng tắt máy như cũ, lúc này hắn mới cảm thấy hoàn toàn bất an.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 182: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (12)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô không ở trường học, cũng không về nhà, có khi nào cô đi gặp một người bạn nào đó không?

Mấy năm nay hắn vẫn luôn chú ý hành tung của cô, cô hôn mê ba năm, sau khi tỉnh lại, quan hệ với những người lúc trước đều đã phai nhạt, hiện giờ người mà cô có thể gặp gỡ cũng không còn bao nhiêu ...

Người đầu tiên Hạ Quý Thần nghĩ đến là Lý Đạt, nhưng lúc hắn gọi điện cho Lý Đạt, còn chưa kịp mở miệng hỏi xem có phải Quý Úc đi tìm cậu ta hay không thì đã nghe thấy một giọng nữ lễ phép vang lên thông qua điện thoại: “Thực xin lỗi, quý khách, máy bay chuẩn bị cất cánh, làm phiền quý khách cất điện thoại di động và thắt đai an toàn”.

Lý Đạt khách khí trả về một câu “Lập tức” với nữ tiếp viên hàng không, sau đó mới nói chuyện với Hạ Quý Thần: “Anh Thần, có chuyện gì sao? Em đi công tác ở Hàng Châu, nếu anh không có chuyện gì gấp thì đợi máy bay đáp xuống Hàng Châu em sẽ liên lạc lại cho anh”.

“Một người?” Hạ Quý Thần giả bộ lơ đãng hỏi.

“Đương nhiên một mình, hiện tại chức vị của em cũng không cao”.

“Cũng không có việc gì, chờ cậu xuống máy bay rồi nói sau”. Nghe đến đó, Hạ Quý Thần biết Quý Úc không ở cùng với Lý Đạt, giọng điệu nhàn nhạt ngăn cản Lý Đạt nói câu kế tiếp, sau đó nói câu tạm biệt rồi ngắt điện thoại.

Hạ Quý Thần cầm di động, thông qua đủ loại cách thức, những người có quan hệ với Quý Úc hẳn đều liên hệ, nhưng tất cả mọi người đều không phải đang có việc bận thì là đi du lịch nước ngoài.

Cho nên Quý Úc cũng không có đi gặp mặt bạn?

Lúc đầu di động của cô là không thể nghe điện thoại, sau đó lại chuyển sang trạng thái tắt máy, sẽ không phải có chuyện gì xảy ra đi?

Trong đầu của Hạ Quý Thần lập tức hiện lên tin tức hần mới nhìn thấy trên di động không lâu trước đó, một sinh viên đi nhờ xe taxi gặp phải chuyện không may, mất tích 48 tiếng mới được tìm thấy, nữ sinh viên nằm ở trong rừng núi hoang vắng, từ sớm đã không còn hơi thở.

Đầu ngón tay cầm điện thoại di động của Hạ Quý Thần bỗng nhiên siết chặt, sau đó hần liền mất bình tĩnh dẫm chân ga, một tay chống lên vô lăng, lái xe lang thang vòng quanh thành phố Bắc Kinh mà không có mục tiêu.

Thời gian từng giây từng phút trôi đi, đợi đến khi Hạ Quý Thần phát hiện xe sắp hết xăng, tìm trạm xăng dầu để dừng lại thì đã là buổi chiều.

Hần cầm di động, gửi một cái tin nhắn qua cho Đường Họa Họa: “Cô ấy trở về trường học rồi sao?”.

Đổ xăng, trả tiền xong, Hạ Quý Thần dẫm chân ga rời khỏi trạm xăng thì mới nhận được tin nhắn trả lời của Đường Họa Họa: “Còn chưa có, Hạ học trưởng, anh nói xem, Tiểu Úc sẽ không xảy ra chuyện gì đi?”.

Đáy lòng vốn dĩ đã bất an, lúc Hạ Quý Thần nhìn thấy tin nhắn của Đường Họa Họa, cả người càng thêm nôn nóng bất an, thậm chí hần còn mở trang web ra rồi tìm kiếm xem có nữ sinh nào ở Bắc Kinh xảy ra chuyện hay không.

Thời điểm phát hiện tất cả đầu đề đều là tin tức về giới giải trí thì đáy lòng của Hạ Quý Thần mới hơi yên ổn một chút, qua giây lát lại cảm thấy chính mình hình như quá mức ngu xuẩn, nếu Quý Úc thật sự xảy ra chuyện thì làm sao mà có tin tức nhanh như vậy?

Tâm tình lúc lên lúc xuống khiến đáy lòng của Hạ Quý Thần càng thêm bức bối, hần nâng tay lên xoa xoa mi tâm, sau đó lần nữa điều khiển xe rời đi.

Chờ đến khi mặt trời ngả về tây, một ngày nay Hạ Quý Thần vẫn chưa ăn chút gì, dạ dày liên đau đớn, hần dừng xe lại ven đường rồi xuống xe, nhưng hần không có đi vào cửa hàng bán đồ ăn nhanh mà vào cửa hàng tiện lợi bên cạnh, mua một gói thuốc.

Hần không quay trở lại trên xe mà đứng ở cạnh thùng rác ven đường, mở gói thuốc ra.

Tàn thuốc trong thùng rác ngày càng nhiều, sắc trời cũng ngày càng u ám.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (13)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chờ đến khi trời tối đen như mực, không còn điều thuốc nào, lúc này cả người Hạ Quý Thần mới mềm nhũn, lui lại sau hai bước dựa vào một cái cây.

Hần lấy di động ra, không biết là lần thứ mấy hần điện thoại cho cô, nhưng điện thoại vẫn trong trạng thái tắt máy như cũ, sau đó hần lại nhắn tin cho Đường Họa Họa, cũng lại vẫn nhận được tin nhắn như cũ là cô chưa có trở về trường học.

Cô không ở cùng bạn, những chỗ cô hay lui tới hần đều dạo quanh cả ngày, nhưng vẫn chưa nhìn thấy cô Cô không có khả năng rời khỏi Bắc Kinh đi?

Hạ Quý Thần nghĩ đến đây, liền lục lại nhật ký cuộc gọi tìm số điện thoại của thư ký, hần vừa mới chuẩn bị gọi điện nhờ thư ký tra giúp hần xem chuyến bay hoặc tàu lửa gần nhất có thông tin của Quý Úc hay không, nhưng đầu ngón tay còn chưa kịp bấm quay số thì di động đã nhắc nhở “lượng pin không đủ”.

Ngón tay giữa của Hạ Quý Thần đang cầm điều thuốc cuối cùng, hần tùy tiện ném điều thuốc vào thùng rác, sau đó ngồi dậy, đi tới chỗ xe đang đậu, mở cửa xe ra, cúi người lục tìm cục sạc dự phòng trong hộp chứa đồ, trong lúc tìm cục sạc thì tầm mắt của hần lại lơ đãng nhìn tới một chiếc điện thoại di

động.

Đây là điện thoại của Hạ Dư Quang Hạ Dư Quang.

Lúc ba chữ này hiện lên trong đầu của Hạ Quý Thần, động tác tìm cục sạc của hắn cũng liền dừng lại.

Hắn như thế nào lại quên mất? Nơi nào hắn cũng đi tìm, làm sao lại không nghĩ tới hắn dùng thân phận Hạ Dư Quang chuẩn bị cho cô và hắn một căn hộ? Cô đối với Hạ Dư Quang luôn ý lại, có khi nào cô sẽ tới chỗ đó hay không?

Ý tưởng trong đầu của Hạ Quý Thần còn chưa có thông suốt thì hắn đã khom người ngồi vào trong xe, dẫm mạnh chân ga lái xe rời đi.

Chạy xe được một đoạn, Hạ Quý Thần đột nhiên nhớ tới nếu như cô thật sự ở nơi đó thì đáng về này của hắn không được tốt cho lắm, lúc đi tới giao lộ, Hạ Quý Thần liền quay xe đi về hướng nhà của hắn.

Ở trong phòng tắm, Hạ Quý Thần nghiêm túc tắm rửa, sau đó tìm quần áo của Hạ Dư Quang ở ngăn kéo phía dưới trong phòng thay đồ, tháo xuống sợi dây đỏ mấy năm nay không rời khỏi người. Hạ Quý Thần soi gương, cẩn thận đánh giá bản thân từ trên xuống dưới, xác định mình không lộ ra sơ hở gì, lúc này mới cầm điện thoại của Hạ Dư Quang, vội vã ra cửa.

Hạ Quý Thần ngăn cản một chiếc taxi, đi thẳng tới căn hộ mà hắn dùng thân phận Hạ Dư Quang chuẩn bị cho cô.

Đến dưới lầu, Hạ Quý Thần thanh toán tiền taxi, tiền thừa cũng chưa lấy đã sai bước vào trong lầu.

Cửa thang máy mở ra, Hạ Quý Thần đi thẳng đến trước cửa phòng, nhanh tay nhập vào mật mã, sau đó giày cũng không đổi đã xông thẳng vào trong phòng.

Trong nhà không bật đèn, nhờ vào ánh sáng rải rác bên ngoài cửa sổ ban công, Hạ Quý Thần liếc mắt một cái liền nhìn thấy có một bóng người đang ngồi phía trước cửa sổ sát đất.

Lưng của Hạ Quý Thần căng chặt một chút, hắn quên cả việc ấn công tắc đèn trên vách tường, chậm rãi bước qua chỗ cửa sổ.

Lúc tới gần, nhờ vào ánh sáng ngoài cửa sổ, Hạ Quý Thần cũng nhìn thấy rõ ràng.

Là cô, là người hắn tìm cả ngày hôm nay.

Cô ngồi xõm trong góc tường, cả người cuộn tròn, đem mặt chôn ở đầu gối.

Bộ dáng của cô thoát nhìn rất an tĩnh, nhưng Hạ Quý Thần nhìn thấy lại đau lòng vô cùng.

Lúc hắn cách cô khoảng hai mét, bước chân đột nhiên ngừng lại, hắn đứng tại chỗ vài giây thì mới bước tiếp một bước lớn, sau đó ngồi xõm xuống trước mặt cô.

Cô giống như không nhận ra có người tới gần, không nhúc nhích lấy một cái.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm đỉnh đầu bù xù của cô một lát, sau đó mới chậm rãi vươn tay chạm vào cô.

Cô rút cuộc có phản ứng, đầu chậm rãi nâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 184: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (14)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô khóc sưng đỏ cả đôi mắt, hình ảnh này lập tức đập vào tầm mắt của hắn.

Biểu tình của cô rất là thê lương, trong con người đen nhánh tất cả đều là sương mù, đôi mắt đầy nước mắt, bất cứ lúc nào cũng có thể tràn ra.

Hắn chưa từng nhìn thấy bộ dáng như vậy của cô bao giờ, hình ảnh này lập tức khiến đôi mắt của hắn như bị ngàn mũi dao đâm bị thương, bàn tay đang

ngừng lại ở trên bả vai của cô đột nhiên run lên, giãy tiếp theo lại không biết nên phản ứng như thế nào.

Cách một tầng nước mắt, Quý Úc nhìn chăm chăm Hạ Quý Thần hồi lâu, lúc cô thấy rõ khuôn mặt của hắn thì lập tức né tránh, trong mắt rõ ràng xẹt qua tia khiếp sợ. Nhưng ngay sau đó tầm mắt của cô liền dừng ở chỗ cổ tay của hắn, lúc phát hiện không có sợi dây đỏ thì thân thể đang căng chặt mới thoáng thư giãn ra một chút, cô hướng về phía hắn hơi hơi hé miệng, đại khái là muốn kêu một tiếng “Anh Dư Quang”, xong cuối cùng lại chỉ giật giật khóe môi, cái gì cũng không nói liền rũ đầu xuống một lần nữa.

Hạ Quý Thần đem một loạt phản ứng của Quý Úc thu hết vào đáy mắt, cảm giác lúc đó của hắn giống như là bị một bàn tay hung hăng bóp nát tâm can, trái tim kịch liệt đau đớn.

Ở khách sạn Bốn Mùa, hắn phát hỏa với cô, chung quy vẫn khiến cô sợ hãi

Hạ Quý Thần rũ mi mắt, che đi sự ảo não trong đáy mắt, chờ đến khi ngực bớt đau một chút thì hắn mới chậm rãi đem bàn tay đang đặt ở trên bả vai dịch chuyển lên trên đỉnh đầu của cô, nhẹ nhàng vuốt ve.

Thân thể của Quý Úc nhẹ nhàng run rẩy, bàn tay đang đặt trên đầu gối cũng tăng thêm lực, nhưng cô lại không có né tránh lòng bàn tay của Hạ Quý Thần.

Lực đạo vuốt ve của Hạ Quý Thần càng thêm mềm nhẹ (mềm mại + nhẹ nhàng) ôn hòa, còn mang theo một cỗ thương tiếc.

Tối hôm qua sau khi ra khỏi khách sạn, cô một thân một mình ngồi trên taxi, không thể trở lại trường học, không thể về nhà, cũng không thể đi tìm bạn bè, cuối cùng cô chỉ có một lựa chọn là trốn ở chỗ này để xử lý vết thương.

Cô không nghĩ sẽ có người quan tâm đến mình, nhưng có tình vào thời điểm cô khổ sở nhất, Hạ Dư Quang lại xuất hiện, còn ôn nhu quan tâm cô như vậy.

“Hạ Dư Quang” nhẹ nhàng lau nước mắt còn lưu lại trên khóe mắt của Quý Úc, ỳm khuất trong lòng của cô qua thời gian dài rõ ràng đã tiêu tán được một ít, nhưng lúc này không biết vì sao lại bỗng nhiên tăng thêm vô số lần, vốn nghĩ rằng không còn nước mắt để khóc nữa, ngờ đâu sương mù nơi đáy mắt lại hóa thành nước mắt, tràn ra từ khóe mắt rồi rớt xuống sàn nhà, phát ra âm thanh thực nhẹ.

Nhìn thấy cô rơi nước mắt, tim của Hạ Quý Thần giống như bị một con dao nhỏ đâm một cái, khiến hô hấp của hắn ngừng lại, sau một lúc lâu hắn mới sờ soạng di động trong túi, mở khóa màn hình, vào mục tin nhắn gõ một câu, một câu mà hắn đã biết rõ nhưng vẫn cố hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?”.

Hắn chột chột vào đầu gối của cô, sau đó đưa điện thoại di động tới trước mặt của cô.

Cô hơi nâng mặt lên một chút, không nhìn hắn, tầm mắt trực tiếp đặt tại chỗ màn hình điện thoại.

Đã xảy ra chuyện gì?

Một câu hỏi rất đơn giản, lại làm Quý Úc rơi nước mắt càng nhiều.

Bàn tay cầm điện thoại di động của Hạ Quý Thần, không bao lâu liền dính đầy nước mắt của Quý Úc.

Hạ Quý Thần mím môi, không phát ra âm thanh, thu hồi điện thoại, tiếp tục gõ mấy chữ: “Đừng khóc”

Sau khi Quý Úc nhìn thấy hai chữ này, chẳng những không có ngừng khóc mà ngược lại càng khóc nhiều hơn.

Hạ Quý Thần thấy cô vẫn khóc, còn càng ngày khóc càng dữ dội, cả người liền trở nên có chút không biết làm thế nào.

Hắn cầm di động, vắt hết óc để suy nghĩ, nhưng vẫn không nghĩ ra được câu từ gì tốt để an ủi, vì thế liền tùy tiện ném điện thoại sang một bên, sau đó nâng mặt cô lên, lau nước mắt giúp cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (15)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Thẳng đến lúc bàn tay của hắn đều bị nước mắt của cô thấm ướt đầm đìa, cô vẫn còn khóc.

Hạ Quý Thần thật sự không có cách gì, hắn khẽ thở dài một hơi rồi ngồi trên chiếu, sau đó vươn tay kéo cô từ góc tường đến trước người của mình, đem thân thể của cô tựa vào lồng ngực của hắn, đem bàn tay vừa mới lau nước mắt đổi thành nhẹ nhàng vỗ lưng cho cô.

Hạ Quý Thần ôm Quý Úc khiến cả người Quý Úc cứng đờ một chút, cô hơi hơi muốn tránh thoát khỏi lồng ngực của hắn nhưng cánh tay của hắn lại tăng thêm lực, vì thế cô liền dừng giãy giụa.

Có thể là cô không có thói quen được hắn ôm ấp nên cả người cô cứng đờ, có lẽ là động tác hắn vỗ vỗ lưng cho cô quá mức ôn nhu nên qua một lúc, cơ thể của cô dần dần buông lỏng xuống, sau đó đem mặt chôn ở lồng ngực hắn, tùy ý khóc ra tiếng.

Hạ Quý Thần để cô khóc tùy ý, đến khi quần áo trước ngực của hắn đều bị nước mắt của cô làm cho ướt nhẹp, cô khóc khàn cả tiếng thì hắn vẫn duy trì tư thế ôn nhu ôm cô.

Tiếng khóc của cô dần dần biến thành tiếng nức nở, lúc sau so với lúc trước càng ngày càng nhỏ, thẳng đến cuối cùng, trong phòng hoàn toàn an tĩnh trở lại, Hạ Quý Thần ôm lấy Quý Úc không buông, Quý Úc nằm ở trong lồng ngực của Hạ Quý Thần cũng không có tránh thoát.

Nếu như có thể, Hạ Quý Thần thật sự hy vọng hắn và cô cứ ôm nhau như thế này đến thiên trường địa cửu.

*Thiên trường địa cửu: Trường tồn sánh ngang trời đất.

Lúc cảm xúc của cô đã ổn định, hắn mới bỗng nhiên nghĩ tới, tối hôm qua sau khi cô rời khỏi khách sạn, liền một mình trốn ở đây luôn sao?

Chỗ này ngày thường không có ai đến, bộ dáng của cô thoát nhìn giống như không có thay đổi gì, đã gần qua một ngày một đêm, chẳng lẽ cô vẫn luôn ngồi xôm ở đây, không ăn cái gì sao?

Hạ Quý Thần vừa nghĩ, liền hơi lùi cô ra khỏi lồng ngực của hắn một chút, sau đó sờ tìm điện thoại trên mặt đất, mở mục tin nhắn ra, gõ lên: “Em đã ăn gì chưa?”

Quý Úc đọc xong dòng chữ hắn viết liền nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

Thật đúng như hắn suy đoán, cô cả ngày không có ăn cơm?

Tìm của Hạ Quý Thần lại đau thêm một chút, sau đó lại tiếp tục gõ chữ trên màn hình: “Anh đi nấu cho em chút gì đó, được không?”

Lúc nhìn thấy những lời này, Quý Úc liền liếc nhìn thời gian trên điện thoại của Hạ Dư Quang, đã 9 giờ tối rồi, giờ này mà còn nấu cơm thì có phải là làm phiền anh ấy quá hay không?

Cô vừa mới chuẩn bị cự tuyệt, Hạ Quý Thần đã thu hồi điện thoại lại, rồi đánh một hàng chữ trên màn hình: “Trên đất rất lạnh, anh đưa em vào phòng ngủ nghỉ ngơi trước, đợi anh nấu cơm xong sẽ gọi em ra ăn, được không?”

Giọng điệu anh Dư Quang nói chuyện với cô, cả hai lần đều là kiểu thương lượng, cảm giác được người ta coi trọng cùng để ý quét qua toàn thân Quý Úc, làm đáy lòng của cô hơi hơi ấm áp, rốt cuộc cũng chịu mở miệng nói chuyện: “Quá phiền toái”

Bởi vì khóc nên âm thanh của cô có chút khàn khàn, Hạ Quý Thần suy nghĩ một lát mới hiểu được ý tứ của cô

Cô là không muốn hắn nấu cơm, bởi vì rất phiền toái.

Mặt mày của Hạ Quý Thần liền trở nên ôn nhuận, hắn hướng về phía cô lắc lắc đầu, không có gõ chữ nữa mà trực tiếp đứng lên, sau đó bế cô đi về phía phòng ngủ.

Lúc đặt Quý Úc nằm xuống giường, Hạ Quý Thần mới phát hiện ra cô cứ nhiên vẫn luôn để chân trần.

Tuy rằng trong nhà có lò sưởi nhưng bàn chân của cô vẫn lạnh băng, có chút dọa người.

Hắn đắp cho cô hai lớp chăn, cầm di động gõ cho cô một câu “Chờ anh một lát, lập tức xong”, sau khi nhìn thấy cô gật đầu thì hắn mới đứng dậy, lúc hắn chuẩn bị xoay người rồi đi thì lại nhìn thấy trong tay cô đang cầm một chiếc bút ghi âm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh

Em Cả Đời (16)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô không có chuyện gì, trong tay lại cầm bút ghi âm làm gì?

Đáy lòng Hạ Quý Thần nổi lên một trận nghi hoặc, hẳn muốn hỏi nhưng cuối cùng vẫn là nhịn xuống, chỉ nhần nhần mảy, giả bộ như cái gì cũng chưa phát hiện, rời khỏi phòng ngủ.

Đầu tiên, Hạ Quý Thần đem nồi cháo bắc lên bếp, trong lúc chờ đợi thì hắt vào phòng ăn tìm đường đồ trong quầy trữ đồ, sau đó rót một ly nước ấm rồi quay trở lại phòng ngủ.

Quý Úc không ngủ, cô dựa người vào đầu giường, tìm kiếm cục sạc trong túi xách.

Nghe thấy âm thanh mở cửa, cô liền ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa, vừa vặn nhìn thấy Hạ Quý Thần đang từ cửa tiến vào.

Hạ Quý Thần cùng Quý Úc nhìn nhau khoảng ba giây đồng hồ, sau đó Quý Úc liền rũ nhanh mi mắt xuống, đem một đầu cục sạc cắm vào ổ điện, đầu còn lại thì cắm vào điện thoại di động.

Một giây trước, Quý Úc vừa mới buông điện thoại thì giây tiếp theo, Hạ Quý Thần liền ngừng lại ở mép giường.

Bởi vì vừa mới khóc nên đôi mắt của cô sưng đỏ như hạch đào, cô đại khái cũng biết hình tượng của mình lúc này không được tốt cho lắm, liền vội vàng cùng Hạ Dư Quang nhìn nhau một chút rồi cúi đầu nhỏ giọng hô câu: “Anh Dư Quang”.

So với lúc này, âm thanh bây giờ của cô đã bình thường hơn rất nhiều, nói vậy chắc tâm tình cũng chuyển biến tốt đẹp không ít.

Tâm tình của Hạ Quý Thần cũng theo đó mà nhẹ nhàng hơn một chút, hẳn đưa ly nước đường đồ tới trước mặt Quý Úc, ý bảo cô nhận lấy, sau đó mới lấy điện thoại từ trong túi ra, nhanh tay gõ trên bàn phím “Uống một ít nước đường đồ đi, cơ thể sẽ ấm hơn một chút”.

Có lẽ tối hôm qua Hạ Quý Thần khiến cô quá mức khổ sở, cô lại ngây người ở đây lâu như vậy cũng không có ai để ý tới, bây giờ “Hạ Dư Quang” chỉ đơn giản quan tâm một chút đã dễ như trở bàn tay khiến đáy lòng của cô nổi lên một cổ ấm áp, cô cầm lấy ly nước rồi gật gật đầu, nhẹ giọng nói câu: “Cảm ơn anh, anh Dư Quang”.

Trong phòng bếp còn cháo ngao nên Hạ Quý Thần không ngại ngần ở đây nhiều, cầm điện thoại nói với Quý Úc một tiếng, lúc chuẩn bị rời đi lại nhớ tới nước đường đồ là hẳn dùng nước sôi pha, liền không yên tâm cầm lấy di động gõ mấy chữ, dặn dò Quý Úc một tiếng: “Nước nóng”.

Quý Úc nhìn thấy mấy chữ này, trở mắt một giây mới phản ứng lại, đây là anh Dư Quang đang chỉ ly nước cô ôm trong lồng ngực, đáy lòng cô khẽ run lên, đầu ngón tay không nhịn được nắm chặt ly thủy tinh, cô hướng về phía “Hạ Dư Quang” cười cười nhột nhột, nhỏ giọng phát ra một tiếng: “Vâng”.

Sau đó Quý Úc liền cầm cái ly, cúi đầu uống một ngụm nước đường đồ.

Hương vị ấm áp ngọt ngào theo yết hầu lan tràn một đường xuống dạ dày, rất nhanh liền khiến cơ thể cô ấm áp một chút.

Hạ Quý Thần đứng ở mép giường, nhìn chằm chằm bộ dáng Quý Úc cúi đầu uống nước đường đồ một lát thì mới nhẹ nhàng rời khỏi phòng.

Lúc hắt đóng cửa, tầm mắt lại nhìn lướt qua trên giường, nhìn thấy bút ghi âm bên cạnh chiếc gối, tầm mắt dừng lại hai giây thì mới đóng cửa lại, đi tới phòng bếp.

Nấu com xong đã là 10 giờ rưỡi.

Hạ Quý Thần đẩy cửa phòng ngủ ra, chuẩn bị kêu Quý Úc thì lại phát hiện cô đang nhắm mắt, hình như là đã ngủ rồi.

Hạ Quý Thần vội vàng nuốt xuống âm thanh đến bên miệng, tay chân nhẹ nhàng đi đến mép giường, đem chăn đắp kín người Quý Úc, tính toán đi xuống phòng bếp đem cháo giữ ấm, chờ cô tỉnh lại rồi ăn, kết quả vừa mới đứng thẳng người, cô liền mở mắt: “Anh Dư Quang?”.

Hắn đánh thức cô?

Hắn còn chưa có kịp mở khóa màn hình để gõ chữ, Quý Úc lại giống như là biết hắn muốn làm gì, liền mở miệng: “Em có chút đói, cho nên không có ngủ sâu, lúc anh vừa đắp chăn thì em liền tỉnh”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (17)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ấn đường của Hạ Quý Thần lúc này mới giãn ra một chút, hần không gõ chữ nữa mà chờ ở bên ngoài cửa phòng ngủ.

Quý Úc biết hành động của hần biểu thị điều gì, là nói hần đã chuẩn bị cơm xong, có thể đi ăn, cô lại lên tiếng: “Em đi toilet xong sẽ ra ăn cơm”.

Hạ Quý Thần gật đầu nhẹ một cái, sau đó rời khỏi phòng ngủ.

Hần bung đồ ăn lên bàn, vừa mới sắp xếp xong thì Quý Úc cũng vừa vận xuất hiện ở cửa phòng ăn.

Hần thuận tay kéo ra một cái ghế cho Quý Úc, một bên ý bảo Quý Úc ngồi, một bên kéo ra một cái ghế, sau đó ngồi xuống.

Hần múc một chén cháo, đặt ở trước mặt Quý Úc.

Quý Úc nói lời cảm ơn.

Từ tối hôm qua tới giờ, Quý Úc chưa ăn một chút gì, thật sự rất đói bụng, cô cầm cái thìa, quấy vài cái, sau đó không nói một lời đã bắt đầu ăn, thẳng đến khi dạ dày trở lại bình thường thì mới thả chậm động tác, Quý Úc ngẩng đầu nhìn cái người bên cạnh đang không nhanh không chậm ăn cơm – “Hạ Dư Quang”, bỗng nhiên nhớ tới, ngày thường không phải Hạ Dư Quang đều ở Tô thành hay sao? Có chút nghi hoặc nên cô liền mở miệng hỏi: “Anh Dư Quang, hôm nay vì sao anh lại bỗng nhiên tới Bắc Kinh?”.

Động tác húp cháo của Hạ Quý Thần bỗng dừng lại một chút, sau một lúc lâu hần mới buông chén cháo trong tay xuống, trước tiên cầm khăn giấy lau tay một chút, sau đó mới cầm điện thoại gõ gõ chữ rồi đẩy tới trước mặt của Quý Úc: “Ngày mai anh chuẩn bị đi Mỹ, nếu đi từ sân bay Bắc Kinh thì hành trình có chút dài, sợ thân thể không chịu đựng được nên liền đến đây trước một ngày, cũng có thể nghỉ ngơi được một chút”.

“À”. Quý Úc lên tiếng, sau đó cũng không có hỏi nữa.

Hạ Quý Thần cầm cái thìa, lại ăn thêm hai thìa, sau đó cầm lấy điện thoại một lần nữa, lại hỏi Quý Úc một câu mà hần đã biết rõ: “Em thì sao? Làm sao lại một mình ngây ngốc ở chỗ này? Gặp chuyện gì phiền toái sao?”.

Lúc “Hạ Dư Quang” gõ chữ, từng từ đều lọt vào tầm mắt của Quý Úc, trước mắt cô lập tức hiện ra những chuyện Hạ Quý Thần đã làm với cô, nói những lời kia với cô

Cô hơi nhấp nhấp khóe môi, rử mắt, che lấp đi sự chật vật cùng bi thương.

Hạ Quý Thần là em trai của anh Dư Quang, cô cùng em trai của anh ấy nào loạn không vui, người khó xử vẫn là anh ấy đi Quan trọng nhất là, Hạ Quý Thần mắng cô như vậy, cô cũng không muốn để cho người khác biết

Nghĩ đến đây, Quý Úc liền nỗ lực nâng khóe môi lên, gương mặt nở một nụ cười yếu ớt cho “Hạ Dư Quang” thấy, sau đó trực tiếp chuyển đề tài: “Anh Dư Quang, em có chút mệt nên muốn đi tắm rửa để nghỉ ngơi”.

Nói xong Quý Úc liền đứng dậy, cũng không cho “Hạ Dư Quang” thời gian gõ chữ, sau khi để lại câu “Ngủ ngon” thì liền đẩy ghế dựa ra rồi đứng lên, vội vã rời khỏi phòng ăn.

Hạ Quý Thần tiếp tục ngồi một mình trong chốc lát mới đứng dậy, dọn dẹp bàn ăn.

Cả ngày đều vội vàng đi tìm cô ở bên ngoài, công ty đang chồng chất không ít chuyện chờ hần xử lý, hần pha cho mình một ly trà, cũng tiện thể pha cho cô một ly sữa bò.

Hần bung ly thủy tinh đến trước cửa phòng, nhẹ nhàng gõ cửa, bên trong không có đáp lại, ngược lại cách một cánh cửa, hần lại nghe thấy tiếng chuông điện thoại vang lên.

Hạ Quý Thần đợi trong chốc lát, thấy điện thoại của cô mãi không có người nghe, liền đẩy cửa đi vào.

Di động bừa bãi ngắt lại vang lên lần nữa, hần liếc mắt qua màn hình, liền nhìn thấy ba chữ “Lâm Chính Ích” quen thuộc.

Đã hơn nửa đêm, Lâm Chính Ích còn gọi điện cho cô làm gì?

Hạ Quý Thần sợ đánh thức Quý Úc, liền vươn tay đem điện thoại của cô chuyển sang chế độ im lặng.

Lúc hấn đặt di động xuống, trên màn hình liền hiện lên một tin nhắn mới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (18)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Hấn cúi đầu nhìn thoáng qua màn hình điện thoại, nội dung tin nhắn hiện ra rõ ràng trên chỗ khóa màn hình.

Là Lâm Chính Ích gửi tới: “Tiểu Úc, tôi gọi điện cho cô cả ngày hôm nay, tại sao cô lại không nghe?”.

Cả ngày hôm nay Lâm Chính Ích cũng gọi điện thoại cho Quý Úc?

Mặt mày Hạ Quý Thần lạnh hơn rất nhiều, hấn vừa mới chuẩn bị chuyển dời tầm mắt, điện thoại di động trong tay lại chấn động một chút.

Vẫn như cũ, là tin nhắn của Lâm Chính Ích: “Tiểu Úc, chuyện đầu tư cho “Tam thiên sĩ”, tôi đã cho thư ký nói chuyện với thư ký của Hạ Quý Thần, không phải tôi không muốn làm như cô nói, tôi đã đưa ra vốn đầu tư như ban đầu, còn tăng thêm 20% nhưng mà Hạ Quý Thần lại không cần, không chút nghĩ ngợi đã cự tuyệt, buổi sáng hôm nay tôi còn cho người sang bên đó bàn bạc, bên kia cũng không thêm cho người đón tiếp, cô nói xem chuyện này mà nháo”

Tin nhắn của Lâm Chính Ích có chút dài, Hạ Quý Thần vừa mới đọc xong, còn chưa có hiểu thấu nội dung thì tin nhắn thứ ba của ông ta lại nhảy vào chỗ khóa màn hình: “Tiểu Úc, hiện tại tôi thật sự không có biện pháp để đầu tư cho “Tam thiên sĩ”, nếu không thì cô xem như thế này có được không, bộ phim tôi mới đầu tư, tôi sẽ để cho cô nhân vật tốt nhất, cô đem bút ghi âm trong tay cô đưa cho tôi có được hay không?”.

“Hoặc là, cô nói điều kiện khác, chỉ cần tôi có thể đáp ứng thì đều tận lực thỏa mãn cô”.

Phía sau Lâm Chính Ích còn gửi rất nhiều tin nhắn nhưng Hạ Quý Thần lại không có xem, tất cả lực chú ý đều bị câu “cô đem bút ghi âm trong tay cô đưa cho tôi có được hay không?” hấp dẫn.

Ở giới giải trí hỗn loạn, Quý Úc vẫn luôn có thói quen mang theo đồng hồ ghi âm bên người, nếu không thì lần nghỉ phép ở suối nước nóng cô cũng sẽ không dễ dàng vạch trần âm mưu của Lâm Nhã.

Từ nội dung tin nhắn của Lâm Chính Ích, Hạ Quý Thần có thể phỏng đoán được là trong tay Quý Úc đang cầm ghi âm có nhược điểm của Lâm Chính Ích

Hạ Quý Thần vừa nghĩ, tầm mắt vừa nhìn về phía Quý Úc đang ngủ say, bên cạnh gối đang đặt một chiếc bút ghi âm, thứ mà cô luôn nắm chặt gắt gao trong tay từ lúc hấn bế cô từ phòng khách vào phòng ngủ.

Hạ Quý Thần biết, khi người khác chưa cho phép mà đã tùy tiện động chạm vào đồ vật của họ là hành vi không có đạo đức.

Nhưng hấn lại mơ hồ cảm nhận được mình đang hiểu lầm chuyện gì đó, cho nên hấn do dự vài giây, cuối cùng vẫn là đặt di động của Quý Úc xuống, sau đó nhẹ nhàng cầm lấy bút ghi âm rồi rời khỏi phòng ngủ.

Đóng cửa lại, Hạ Quý Thần không có đi xa mà tùy ý đứng ở một bên vách tường, hấn bật bút ghi âm, bên trong rất nhanh liền truyền đến giọng nói của Lâm Chính Ích: “Không thấy cô thì tôi cũng quên mất, thấy cô tôi mới nhớ tới, Tiểu Úc Ở đại học B điện ảnh của các cô có rất nhiều nữ nhân hậu ngữ? Có phải hay không? Tôi khuyên cô nên thành thành thật thật để cho tôi chơi”.

Tại khách sạn Bắc Kinh, Lâm Chính Ích có ý đồ quấy rối đối với Quý Úc, Hạ Quý Thần cũng đã nổi trận lôi đình, dù đã nghe thấy những lời này từ trước nhưng bây giờ khi nghe lại, ánh mắt của Hạ Quý Thần vẫn có chút âm trầm, bất quá hấn cũng không có đắm chìm lâu trong lời nói của Lâm Chính Ích mà là nhớ lại nội dung tin nhắn trên màn hình điện thoại của Quý Úc.

Lâm Chính Ích nói là do Quý Úc phản phò nên mới đầu tư cho “Tam thiên sĩ” một lần nữa.

Tuy rằng chỉ là tin nhắn, nhưng dựa trên nội dung Lâm Chính Ích thao thao bất tuyệt thì Hạ Quý Thần vẫn có thể suy đoán được, hấn cự tuyệt đầu tư khiến Lâm Chính Ích có chút sốt ruột.

*Thao thao bất tuyệt: Nói hoặc viết liên hồi, hết cái này sang cái kia, tưởng như không bao giờ dứt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 189: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (19)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cũng đúng, quy tắc ngầm như thế nào Lâm Chính Ích cũng có thể chơi, nhưng những lời nói bị ghi âm này lại không thể lọt vào tay người khác, nếu thật sự bị truyền ra ngoài, tất nhiên sẽ phiền toái vô cùng.

Khó trách ông ta sẽ làm theo lời Quý Ước, không những thế mà còn đưa ra điều kiện khác với cô, chỉ vì muốn có những đoạn ghi âm trong tay cô.

Lâm Chính Ích lẫn lộn ở trong giới nhiều năm như vậy, có thể đi tới ngày hôm nay dĩ nhiên là người khôn khéo đến cực hạn, Quý Ước có thể khiến Lâm Chính Ích nói gì nghe nấy, tất nhiên sẽ không có khả năng là dựa vào sắc đẹp, cho nên bút ghi âm mà hắn đang cầm mới là điểm mấu chốt ...

Suy nghĩ này vừa hiện lên trong lòng, Hạ Quý Thần liền nhớ tới sự tình phát sinh trong hai ngày này.

Tối qua, Quý Ước cùng Lâm Chính Ích dùng bữa tối.

Ban đêm, Lâm Chính Ích liên hệ với công ty của hắn, ý muốn đầu tư cho “Tam thiên sử” lần nữa.

Buổi tối hôm nay, Lâm Chính Ích muốn đầu tư nhưng lại bị cự tuyệt, vì thế liên sốt ruột, vội hoảng (vội vàng + hoảng loạn) gọi điện cho Quý Ước để nói điều kiện khác

Cả người Hạ Quý Thần giống như bị điểm huyệt, bỗng nhiên đứng im bất động, hắn mơ hồ như là hiểu ra cái gì.

Có lẽ, có lẽ là do hắn hiểu lầm, tối hôm qua Quý Ước đi tìm Lâm Chính Ích, căn bản không phải vì nhân vật trong “Bụi đất”, mà là vì

Hạ Quý Thần không dám suy đoán nữa, hoặc có thể nói là, hắn cảm thấy nếu mình suy đoán tiếp thì quả thực chính là thiên phượng dạ đàm.

*Thiên phượng dạ đàm: Ý nói những chuyện quá hoang đường, khóác loác, không thật.

Cô cô, cô sao có thể vì kéo đầu tư cho “Tam thiên sử” mà đi tìm Lâm Chính Ích Cô biết “Tam thiên sử” là bộ phim của hắn, mà cô lại bài xích hắn như vậy

Nhưng cho dù hắn không tin thì Lâm Chính Ích cũng đã viết rõ ràng

Hạ Quý Thần ngừng suy nghĩ để hít thở, đầu ngón tay cầm bút ghi âm không nhận được tăng thêm lực, một loại cảm giác kinh hoàng (kinh ngạc + hoảng loạn) cũng không biết nói gì, trong nháy mắt quét qua toàn thân của hắn.

Nếu đời là ngày thường, nếu hắn biết được cô làm chuyện gì đó vì hắn thì hắn nhất định sẽ rất vui mừng, nhưng giờ phút này, hắn lại sợ hãi, hắn sợ cô thật sự vì hắn mà đi tìm Lâm Chính Ích ...

Tối hôm qua, tận một đêm Quý Ước không có ngủ, cho nên một giấc ngủ này, cô ngủ rất lâu.

Chờ đến khi cô tự nhiên tỉnh lại thì sắc trời ngoài cửa sổ đã rất rực rỡ, ánh sáng chói lóa chiếu xuống toàn bộ thành phố, khiến cho người ta có cảm giác không chân thật.

Cô nằm trong chăn thêm một lát rồi mới bò xuống giường, đi toilet.

Lúc tắm, cô nhìn mình trong gương, đập vào mắt chính là vô vàn dấu vết mà đêm qua Hạ Quý Thần lưu lại trên người cô, ngay tức khắc mặt mày của cô liền ảm đạm.

Cô không dám để bản thân suy nghĩ nhiều, rất nhanh liền ngừng lại ý nghĩ trong đầu, lau khô người rồi đi tới phòng thay đồ tìm một bộ quần áo bảo thủ, đem chính mình bọc lại kín mít, sau đó mới trở lại phòng ngủ, cầm di động đi ra ngoài.

“Hạ Dư Quang” đã tỉnh, đang ngồi ở trên sofa xem tin tức.

Trong nhà nhiều thêm một người giúp việc, đi giúp việc đang quét dọn, nhìn thấy cô đi ra liền cười tủm tỉm mở miệng: “Thiếu phu nhân, bây giờ tôi chuẩn bị đồ ăn cho cô?”.

Quý Ưc nhẹ gật đầu rồi nói câu “Cám ơn”, đợi đến khi người giúp việc vào phòng bếp, cô mới ngồi xuống sô pha, sau đó hướng về phía “Hạ Dư Quang” nói: “Anh Dư Quang, chào buổi sáng”.

Tối hôm qua hình như “Hạ Dư Quang” ngủ không có ngon, quảng thâm ở mắt có chút dọa người, “Hạ Dư Quang” không mang theo di động nên không có cách nào cùng cô nói chuyện, vì thế chỉ hơi mỉm cười nhìn cô.

Ngồi xuống sô pha, Quý Ưc liếc sơ qua tin tức mà “Hạ Dư Quang” đang xem, sau đó mở khóa màn hình điện thoại.

Cư nhiên lại có mấy chục thông báo nhắc nhở tin nhắn cô chưa đọc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 190: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (20)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Trong đó có một chuỗi dài là của “10086”, ngoài ra còn có mẹ cô, có Đường Họa Họa, có Hạ Dư Quang, có Lâm Chính Ích, còn có Hạ Quý Thần.

*10086: Là tổng đài hỗ trợ bên Trung Quốc, có rất nhiều dịch vụ, trong đó có dịch vụ trả lời tin nhắn tự động. Minh gửi tin nhắn tới tổng đài, 10086 sẽ gửi tin nhắn trả lời tự động lại.

Quý Ưc xem từng cái thông báo nhắc nhở, người nào cô cũng sẽ trả lời lại một tin nhắn báo mình bình an.

Từ khi Quý Ưc đi ra khỏi phòng ngủ đến giờ, mọi lực chú ý của Hạ Quý Thần đều dịch chuyển tới trên người của cô, trong lúc cô cúi đầu bấm điện thoại, hần không cảm lòng nổi, thỉnh thoảng lại ngó nghiêng đi động của cô một chút.

Hần ngồi yên bên cạnh cô, thị lực của hần rất luôn luôn rất tốt, có thể nhìn rõ chữ trên màn hình điện thoại của cô.

Tuy hần không cố tình xem thử cô nói chuyện phiếm cùng với ai, nhưng từ những từ ngữ rải rác, hần vẫn biết được cô là đang trả lời tin nhắn cho mấy người gọi điện cho cô ngày hôm qua.

Lúc tầm mắt của hần một lần nữa hướng về phía cô, hần liền nhìn thấy trên màn hình điện thoại của cô đang biểu hiện ba chữ “Hạ Quý Thần”, tâm tư của hần ngay lập tức đều đặt hết ở trên người của cô.

Cô cúi đầu xem điện thoại, hần không nhìn thấy đôi mắt của cô nhưng hần lại có thể nhìn thấy rõ ràng lúc cô nhìn thấy tin nhắn nhắc nhở hiện lên số điện thoại của hần, đầu ngón tay nắm di động bỗng thêm tăng lực, cô nhìn chăm chăm thông báo nhắc nhở hần ngày hôm qua gọi điện thoại cho cô, nhìn khoảng ba giây đồng hồ, khóe môi nhấp nháy một chút, sau đó liền xóa toàn bộ.

Đầu ngón tay của cô đang chuẩn bị dời đến tin nhắn tiếp theo, cô lại bỗng nhiên giống như nghĩ tới cái gì, liền ngừng lại một chút, sau đó thoát khỏi mục tin nhắn, mở mục danh bạ ra, tìm số điện thoại của hần rồi cho vào sổ đen.

Cô làm một loạt hành động không chút do dự, phảng phất giống như chưa có chuyện gì phát sinh, giây tiếp theo lại mở mục tin nhắn ra, đọc mười mấy cái tin nhắn mà Lâm Chính Ích gửi cho cô.

Nội dung của những tin nhắn đó tối hôm qua Hạ Quý Thần đều đã xem qua cho nên hần không có lấy nửa điểm tò mò, hần chỉ nhìn chăm chăm mặt Quý Ưc vài lần, sau đó liền thu hồi tầm mắt nhìn về màn hình TV phía trước.

Bất luận là cuộc điện thoại của ai mà cô chưa nhận thì cô đều trả lời lại, duy chỉ có mình hần là không, không những thế cô còn đưa số của hần vào danh sách đen.

Lần trước ở khách sạn Bắc Kinh, hần động thủ đánh Lâm Chính Ích, ngày hôm sau sau khi hần đưa cô về nhà hần, cô rõ ràng đã chủ động nói chuyện với hần.

Khi đó hẳn cực kì vui sướng, còn tưởng rằng quan hệ giữa cô và hẳn rồi cuộc cũng bắt đầu có chút cải thiện, nhưng mới có mấy ngày ngắn ngủi, quan hệ giữa cô và hẳn so với trước đây càng tệ hại hơn

Hạ Quý Thần nhớ lại chuyện tối hôm qua sau khi cô đi ngủ, hẳn vô tình nhìn thấy mấy cái tin nhắn mà Lâm Chính Ích gửi cho cô, sau đó lại nghe thấy những lời nói trong bút ghi âm, kể từ lúc đó hẳn bắt đầu bất an suốt một đêm, áp lực càng ngày càng lớn.

Quý Ưc ngồi bên cạnh đang còn cúi đầu, không ngừng ấn ấn màn hình điện thoại, hình như là đang trả lời tin nhắn cho người khác.

Âm thanh “lộc cộc” vang lên rất nhỏ, Hạ Quý Thần có chút khó chịu, hẳn sợ mình lại đột nhiên mất không chế nên liền buông điều khiển từ xa xuống, đứng dậy đi vào thư phòng.

Quý Ưc gần như trả lời xong tất cả tin nhắn, âm thanh của người giúp việc ở trong phòng ăn cách đây không xa, vừa vận truyền đến: “Thiếu phu nhân, có thể ăn cơm”.

Quý Ưc lên tiếng, đem mấy chữ cuối cùng gõ cho xong rồi mới đứng dậy, vào toilet rửa tay, sau đó mới quay lại phòng ăn.

Trong lúc ăn cơm, Quý Ưc thấy Hạ Dư Quang chậm chạp không có ra, liền tò mò hỏi: “Anh Dư Quang không ăn sao?”.

“Tôi đi gọi tiên sinh”. Người giúp việc vội vàng dừng lại việc đang làm, đi về phía thư phòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 191: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (21)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Âm thanh nói chuyện của người giúp việc cùng Hạ Dư Quang có chút nhỏ cho nên Quý Ưc không nghe thấy chút gì, đại khái qua một phút đồng hồ thì người giúp việc quay trở lại: “Tiên sinh nói hiện tại ngài ấy không muốn ăn, nói ngài ăn một mình đi”.

Quý Ưc “ừ” một tiếng, cúi đầu húp một ngụm cháo, sau đó lại mở miệng nói: “Phiên đi chuẩn bị giúp tôi một phần ăn, tôi mang vào cho anh Dư Quang”.

“Được, thiếu phu nhân, ngài chờ một chút”.

Quý Ưc không lên tiếng nữa, đẩy nhanh tốc độ ăn.

Ăn hết chén cháo, Quý Ưc cầm khăn giấy lên lau miệng một chút, sau đó đứng dậy bưng lấy phần ăn người giúp việc đã chuẩn bị, đi về phía thư phòng.

Bởi vì sợ bữa sáng bị đổ xuống đất nên Quý Ưc không dám bưng khay bằng một tay, cô dùng cánh tay phải đụng đụng vào cánh cửa, ý tứ muốn tạo ra tiếng động để lễ phép thông báo cho người trong thư phòng, ai ngờ cửa lại không đóng, bị va chạm của cô làm mở rộng ra.

“Hạ Dư Quang” đang ngồi trên bàn đọc sách, tập trung tinh thần cầm bút không biết đang viết cái gì, nghe thấy âm thanh liền ngẩng đầu nhìn về phía cửa.

Sau khi nhìn thấy Quý Ưc, vẻ mặt của “Hạ Dư Quang” rõ ràng hiện lên sự hoảng loạn, sau đó liền nhanh tay đem đồ ở trên bàn nhét lung tung vào ngăn kéo.

Động tác của Hạ Quý Thần quá nhanh cho nên Quý Ưc chỉ mơ mơ hồ hồ nhìn thấy chứ không rõ ràng, cô không nghĩ tới “Hạ Dư Quang” sẽ phản ứng như vậy nên liền ngăn người, qua giây lát mới vừa cười cười vừa xin lỗi: “Anh Dư Quang, thực xin lỗi, em đã gõ cửa, nhưng lại không nghĩ tới cửa không có đóng”.

Hạ Quý Thần điều chỉnh lại cảm xúc thật tốt, sau đó mới hướng về phía Quý Ưc cười nhạt, lắc lắc đầu.

Quý Ưc tiến lên phía trước, đem bữa sáng đặt ở trên bàn sách: “Anh Dư Quang, em nghe dì giúp việc nói anh không muốn ăn, cái này không thể được, không muốn ăn cũng phải ăn một chút”.

Hạ Quý Thần cầm lấy điện thoại đang đặt trên bàn, gõ gõ hai cái: “Cám ơn em, đợi lát nữa anh sẽ ăn”.

Quý Ưc thấy “Hạ Dư Quang” chịu ăn cơm, lúc này mới yên lòng: “Chút nữa em lại quay lại”.

Cô còn chưa có nói xong lời tạm biệt, “Hạ Dư Quang” lại giống như là nhớ ra chuyện gì, cầm điện thoại lên gõ chữ: “Tiểu Úc, có phải em với Quý Thần có một ít mâu thuẫn hay không?”

Anh Dư Quang làm sao lại biết?

Quý Úc nhìn thấy những lời này, biểu tình bỗng đứng đĩnh trệ, mấy giây sau cô mới hiểu ra, Hạ Dư Quang và Hạ Quý Thần là anh em thân thiết, quan hệ của bọn họ tốt như vậy, anh Dư Quang biết được cũng là bình thường, chỉ là có khi nào anh Dư Quang cũng giống như Hạ Quý Thần, thật sự nghĩ cô là người phụ nữ không sạch sẽ?

Đáy lòng Quý Úc có chút thấp thỏm, suy nghĩ còn chưa có thông suốt thì “Hạ Dư Quang” lại thu hồi điện thoại, tiếp tục gõ chữ: “Có phải có hiểu lầm chỗ nào hay không?”

Hiểu lầm?

Anh Dư Quang cư nhiên cũng sẽ dùng hai chữ “hiểu lầm”, đây có phải ý nói là anh ấy có chút tin tưởng cô?

Quý Úc khẽ há miệng, có chút do dự được, nhìn “Hạ Dư Quang” một lát rồi mới mở miệng: “Anh Dư Quang, anh nói là hiểu lầm? Có phải ý muốn nói là anh tin tưởng em không phải loại phụ nữ như vậy?”

Tối hôm qua Hạ Quý Thần cũng đã mơ hồ biết được chân tướng sự việc, sờ di hân hồi bóng gió như vậy chẳng qua là muốn nghe thấy sự khẳng định từ cô, bây giờ nhìn thấy dáng vẻ này của cô, đáy lòng hẳn hoàn toàn sáng tỏ.

Hắn chỉ cảm thấy tim mình như bị dao đâm, đau đến không thở nổi, hẳn miễn cưỡng ổn định ngón tay, bắt chước giọng điệu Hạ Dư Quang nói chuyện với cô ở trong video, gõ mấy chữ trên màn hình: “Mãn Mãn, anh đương nhiên tin tưởng em”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 192: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (22)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Tin tưởng

Sau khi bị một người hiểu lầm sâu sắc, lại có người đứng ra nói tin tưởng mình, loại cảm giác ám áp như thế này thật không thể nói thành lời.

Buổi tối hôm trước, Hạ Quý Thần nhục nhã cô như vậy, cô cũng chỉ biết liều mạng giữ ở trong lòng, một mình chịu đựng, cô chưa từng nghĩ sẽ đem những ủy khuất của mình nói cho ai nghe, nhưng vào giờ phút này, “Hạ Dư Quang” chỉ nói một tiếng “tin tưởng” lại dễ như trở bàn tay đem vỏ bọc bên ngoài của cô tháo xuống, khiến đáy lòng cô tan chảy.

Cô nhìn khuôn mặt ôn nhuận tinh xảo của “Hạ Dư Quang”, hốc mắt bắt đầu có chút phấp phồng, cô sợ mình sẽ không khống chế được mà rơi nước mắt nên liền rũ nhanh lông mi xuống.

“Mãn Mãn, bị ủy khuất, em có thể nói với anh, mặc kệ như thế nào anh cũng sẽ ở cạnh em, làm bạn với em”. Yết hầu của Hạ Quý Thần giống như bị cái gì đó chặn lại, khiến hắn có chút nghẹn, phách lực rất lớn mới có thể gõ ra một hàng chữ trên màn hình.

Hạ Quý Thần đưa điện thoại đẩy tới trước mặt Quý Úc.

Đầu Quý Úc hơi hơi nâng lên một chút, tầm mắt nhìn về phía màn hình điện thoại.

Một câu nói rất đơn giản nhưng lại khiến cô nhìn chăm chăm thật lâu, sau đó hắn nhìn thấy đầu ngón tay của cô nhẹ nhàng run rẩy.

Hạ Quý Thần biết cô đã đọc xong những lời này, hẳn không tiếp tục gõ chữ nữa mà thu hồi điện thoại về.

Thời niên thiếu, mỗi khi cô gặp chuyện phiền toái đều tìm anh Dư Quang rồi nói hết cho anh ấy, không ngờ đã nhiều năm trôi qua như vậy, anh ấy vẫn còn nguyện ý nghe cô than thở

Một trận rung động mãnh liệt thổi vào trong lòng Quý Úc.

Một cái chớp mắt hiện tại, lại giống như nghịch chuyển về những năm tháng tươi đẹp trước đây, cô không hề nghĩ ngợi quá nhiều, liền giống như thời niên thiếu, tỏ khờ với “Hạ Dư Quang”: “Anh Dư Quang, em không phải loại phụ nữ như trong miệng Hạ Quý Thần nói, không phải nhìn thấy “Tam thiên sĩ” xảy ra chuyện phải ngừng quay, liền đi tìm Lâm Chính Ích để kiếm một đường lui”.

Những lời này là cô vốn muốn nói với Hạ Quý Thần lúc ở khách sạn Bốn Mùa, nhưng bộ dạng kia của hắn, trong nháy mắt làm cô không có ý nghĩ muốn giải thích.

Hoặc cũng có thể nói, một khắc kia, cô có chút nản lòng thoái chí.

Người ta nếu như tin cô thì cần gì yêu cầu cô giải thích? Còn nếu như người ta không tin cô thì cô có giải thích nhiều cũng có tác dụng gì?

Quý Úc tạm dừng một lát, sau đó mới lại nhỏ giọng mở miệng nói: “... Em tìm Lâm Chính Ích, là bởi vì em chỉ có thể tìm ông ta, ở trong giới giải trí này, em không quen biết mấy người có tiền, cho dù có quen biết bọn họ cũng chưa chắc chịu giúp em khuyên bảo Lâm Chính Ích đầu tư lại, em có phương pháp khác có thể khiến cho ông ta đáp ứng”.

Tuy cô chưa nói phương pháp khác là phương pháp gì nhưng do tối hôm qua hắn đã nghe lén bút ghi âm của cô nên biết rõ phương pháp của cô là gì.

“Việc này vốn dĩ không có liên quan tới em, em chỉ là cảm thấy hắn vì giúp em nên mới gặp phiền toái, lòng em hơi băn khoăn nên em mới nghĩ cách giúp hắn, nhưng em lại không nghĩ tới, hắn vừa xuất hiện, hỏi cũng không hỏi xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, liền nhận định em là loại phụ nữ như vậy”.

Cho dù sự tình đã qua đi hai ngày, nhưng khi nhắc lại, đáy lòng của Quý Úc vẫn ứ khuất vô cùng.

Đại khái là cô kể chuyện quá nhập tâm nên không có chú ý tới Hạ Quý Thần, sắc mặt của hắn có chút tái nhợt.

Cô nói chuyện rất suôn sẻ từ đầu đến cuối, cho nên lời tiếp theo cũng rất tự nhiên, nhỏ giọng oán trách một câu: “..... Hắn căn bản không biết em vì đòi lấy cơ hội ở chung một chỗ với Lâm Chính Ích mà phải uống rất nhiều rượu”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (23)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

“Một chút rượu em cũng không muốn uống, nhưng em không có biện pháp nào khác, Lâm Chính Ích nói với em, nếu em uống chịu uống rượu thì ông ta mới bằng lòng nói chuyện riêng với em một chút”.

Cho nên, hắn mới có thể nhìn thấy cảnh tượng cô uống hết một ly tới một ly rượu trong video

Mà sở dĩ cô làm như vậy là vì muốn nói chuyện riêng với Lâm Chính Ích, sau đó sẽ đem bút ghi âm cho Lâm Chính Ích rồi nói điều kiện với ông ta, khiến ông ta đầu tư cho “Tam thiên sĩ” một lần nữa.

Nhưng hắn thì sao? Hắn chẳng những hiểu lầm cô, lại còn đối xử tàn nhẫn với cô

Tối hôm qua, dựa theo hắn suy đoán thì hắn thật sự đã hiểu lầm cô, lúc biết được điều này hắn khó chịu đến tận cùng. Bây giờ lại nghe chính miệng cô nói ra, cơ thể hắn giống như bị xé thành trăm mảnh, mỗi một tế bào đều đau đớn vô cùng.

Cô ở sau lưng suy nghĩ cho hắn.

Nhưng mà ý tốt của cô lại bị hắn nhẫn tâm dẫm đạp.

Khó trách một đêm kia, cô vốn không bao giờ cãi cò với hắn đột nhiên lại trở nên nhanh mồm dẻo miệng như vậy, hắn còn nghĩ cô thật đáng giận, cư nhiên có thể nói ra những lời như thế, không ngờ lúc này hắn lại mới biết, khi đó khẳng định cô đau thấu tim mới nói như vậy.

Khó trách sau khi hắn rời đi, một giây cô cũng không muốn ở lại khách sạn Bốn Mùa.

Khó trách sau một ngày một đêm hắn đi tìm cô, sẽ gặp được bộ dáng cô tuyệt vọng ...

Hạ Quý Thần càng nghĩ, toàn thân hắn càng đau đớn không chịu đựng được, hắn phải cố gắng hết sức mới có thể hô hấp, ngay cả đầu ngón tay cầm điện

thoại cũng không ngừng run rẩy.

(

Quý Úc đang đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình nên không có nhận thấy “Hạ Dư Quang” khác thường, cô rũ mắt, nhìn chăm chăm mặt bàn gỗ một lát, sau đó mới tiếp tục mở miệng: “... Em biết, nếu em không uống say thì Lâm Chính Ích sẽ không bao giờ ở một mình với em, cho nên em mới cố ý giả bộ say, em sợ ông ta phát hiện, còn bị ông ta, bị ông ta”.

Quý Úc vốn định nói “ăn rất nhiều đậu hũ”, nhưng mấy chữ này cô làm thế nào cũng không nói ra được, cuối cùng liền ngừng lại.

Hạ Quý Thần nghe cô nói không sót chữ nào, tuy rằng cô nói một nửa rồi ngừng lại nhưng hẳn lại biết kế tiếp cô muốn nói cái gì.

Cô là vì hắn, mới cường ép bản thân thừa nhận nhục nhã từ Lâm Chính Ích

Đau lòng, ảo não, hối hận, tự trách Vô số loại cảm xúc phức tạp hội tụ cùng một chỗ, bao phủ toàn thân hắn, làm hắn khó chịu mà buông lỏng lực đạo của bàn tay, di động liền từ đầu ngón tay rớt xuống, nện thật mạnh lên bàn trà, phát ra âm thanh thật lớn.

Quý Úc nghe thấy tiếng động liền ngẩng đầu, cô lúc này mới hậu tri hậu phát phát hiện, không biết từ khi nào mà sắc mặt của “Hạ Dư Quang” đã trở nên tái nhợt như vậy.

“Anh Dư Quang, anh sao vậy?” Quý Úc hoàn toàn không rảnh rỗi để ý đến những lời cô vừa nói, chỉ biết vội vội vàng vàng chạy đến trước mặt “Hạ Dư Quang”, bắt lấy cánh tay anh ta: “Anh Dư Quang, anh có khỏe không?”.

Cô biết, từ nhỏ thể chất của Hạ Dư Quang đã không được tốt, vừa hồi xong, cô liền quay đầu về phía bên ngoài cửa phòng hô: “Di, di ơi, giúp tôi gọi cứu”

Quý Úc còn chưa nói xong ba chữ “Xe cứu thương”, Hạ Quý Thần đã vươn tay cầm lấy tay của cô, ngăn cản lời cô định nói.

Quý Úc cảm nhận được đụng chạm của hắn, liền cúi đầu nhìn về phía hắn.

Hạ Quý Thần nhìn Quý Úc, sau đó mới sờ soạng di động, mở mục tin nhắn ra, đầu ngón tay run rẩy gõ trên màn hình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (24)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hắn muốn yên lặng một chút, những lời cô vừa nói với hắn, hắn cần có thời gian để tiêu hóa, hắn không thể tiếp tục ngây ngốc trước mặt cô, nếu không khẳng định sẽ làm ra hành động sai lầm gì đó.

Hạ Quý Thần nghĩ, trên màn hình liền xuất hiện một hàng chữ: “Anh không có việc gì, không cần kêu xe cứu thương”

Quý Úc đứng ở bên cạnh, toàn bộ quá trình “Hạ Dư Quang” gõ chữ cô đều nhìn thấy, lúc cô nhìn thấy những lời này, liền không nhịn được mở miệng: “Anh Dư Quang, em thấy sắc mặt của anh rất kém”

“.... Có thể là tối hôm qua vội chuẩn bị cho chuyến công tác, chưa nghỉ ngơi đủ, bây giờ anh đi ngủ một lát, tỉnh dậy sẽ không có việc gì”.

Trong lúc cô nói, Hạ Quý Thần lại gõ một hàng chữ nữa.

Sau khi gõ xong, hắn không để Quý Úc có cơ hội khuyên bảo, tay liền chống vào mặt bàn, từ ghế đứng lên.

Hắn cầm di động, hướng về phía Quý Úc miễn cưỡng cười cười, sau đó cọ qua người cô rồi đi ra khỏi thư phòng.

Hắn đi rất nhanh, bước chân có chút lảo đảo, ấn đường của Quý Úc không nhịn được liền nhíu lại, anh Dư Quang làm sao vậy? Cho dù là thân thể quá thực không thoải mái, nhưng cô lại cảm thấy anh ấy giống như bị chuyện gì kích thích thì đúng hơn ...

Quý Úc đứng ở bên cạnh bàn đọc sách, vẻ mặt khó hiểu, trầm tư suy nghĩ một hồi lâu cũng không nghĩ ra được cái gì, vì thế liền thu hồi tầm mắt nhìn

chăm chăm “Hạ Dư Quang” rồi đi.

Cô nhìn bữa sáng đặt trên bàn chưa có người động vào, theo bản năng muốn bước lên trước bưng khay com sang cho “Hạ Dư Quang”, để anh ấy ăn xong rồi mới nghỉ ngơi. Nhưng đầu ngón tay vừa mới chạm vào khay com, tầm mắt lại bị mấy tấm thiệp nhỏ rút dưới chân ghế hấp dẫn.

Tấm thiệp nhỏ này cô rất quen thuộc, lúc cô vừa mới xông vào thư phòng, anh Dư Quang liền vội vàng giấu đi tấm thiệp nhỏ này, lúc đó trong tay anh ấy cầm mấy cái, chắc là anh ấy quá hoảng loạn nên không nhìn thấy có một tấm rút xuống đất

Lúc ấy cô mơ hồ nhìn thấy, hình như anh ấy đang viết cái gì đó trên tấm thiệp.

Quý Úc vừa nghĩ, liền thu hồi bàn tay đang đặt tại khay com, đi về phía chiếc ghế, quả nhiên nhìn thấy một dòng chữ trên tấm thiệp.

Thị lực của cô không tính là đặc biệt kém nhưng cô vẫn bị cận thị nhẹ, cho nên cô liền ngồi xổm xuống, lúc nhặt tấm thiệp lên thì cô mới nhìn thấy rõ ràng dòng chữ trên mặt trái tấm thiệp.

“Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời”.

Một câu nói rất hay

Quý Úc nhìn chăm chăm dòng chữ, lặp lại dòng chữ trong lòng mấy lần rồi mới đưa tấm thiệp lại gần, lúc nhìn rõ tấm thiệp, cô liền trở mặt.

Đây đâu phải là tấm thiệp, cái này rõ ràng, rõ ràng là ảnh chụp ...

Ảnh này chụp một cô gái mặc váy liền màu đỏ, buộc tóc đuôi ngựa đơn giản, tươi cười sáng lạn, thoát nhìn ước chừng 18 tuổi, là người cô rất quen thuộc.

Bởi vì cô gái trong ảnh chụp chính là cô, là cô thời niên thiếu.

Từ cảnh tượng trong ảnh, hình như là chụp lên.

Cho nên, ảnh chụp hồi cô còn ở Tô thành, là anh Dư Quang chụp lên?

Anh Dư Quang vì sao lại chụp lên cô? Lại còn giữ gìn nhiều năm như vậy? Còn ...

Quý Úc vừa nghĩ liền đọc lại dòng chữ trên tấm ảnh.

Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời Cái này là một câu nói biểu hiện sự yêu thầm a

Quý Úc nhìn chăm chăm câu nói kia thật lâu, chỗ mềm mại nhất sâu trong ngực trái, giống như bị thứ gì đó hung hăng va chạm.

Những lời này viết ở mặt sau của tấm ảnh, chẳng lẽ là viết cho cô?

Tìm Quý Úc bỗng nhiên lệch nửa nhịp, sau đó liền mất không chế, nhịp sau so với nhịp trước càng đập nhanh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (25)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lỡ không phải anh Dư Quang viết thì sao?

Quý Úc vừa nghĩ vừa nhìn chăm chăm dòng chữ, mỗi một chữ đều nghiêm túc nhìn một lần, lúc nhìn đến chữ “cả đời”, cô liền xác định đây là chữ của “Hạ Dư Quang”.

Thời niên thiếu, có một đoạn thời gian rất dài, sách giáo khoa của cô bị anh Dư Quang khoanh tròn đầy trọng điểm.

Một vài chữ cái theo thói quen của anh ấy, cô vẫn nhớ rất rõ ràng, giống như từ “cả đời” này, ba nét hoành ở giữa, lúc nào anh ấy cũng viết thiếu một nét

hoành (Nét thiếu là dựa theo tiếng trung quốc nha mọi người, nên cái này mình để nguyên).

Từ lúc gặp lại “Hạ Dư Quang” đến giờ, những chuyện phát sinh giữa cô và anh ấy lại bắt đầu xẹt qua trong đầu cô, giống như một thước phim quay chậm.

Anh ấy nghe thấy cô muốn đi xem mắt, liền đưa ra yêu cầu kết hôn với cô.

Mỗi lần anh ấy tới Bắc Kinh đều mời cô đi ăn cơm.

Trong lúc quay phim “Vương thành”, cô sốt cao, anh ấy liền xuất hiện ở bên cạnh cô, đau lòng che chở cho cô, lau nước mắt cho cô, ôm cô, nấu ăn cho cô, thậm chí vừa rồi còn nói tin tưởng cô.

Còn có tấm ảnh trong tay của cô Đầu ngón tay cầm tấm ảnh không nhận được tăng thêm lực.

Nếu không có tấm ảnh này, cô tuyệt đối không dám suy đoán lung tung, nhưng sự thật lại bày ngay trước mặt, làm cô không thể không nghĩ rằng, anh Dư Quang thích cô?

Ảnh này chụp lúc cô còn niên thiếu, có phải muốn biểu đạt rằng, mấy năm nay anh ấy vẫn luôn lén lút giữ gìn ảnh chụp của cô?

Chẳng lẽ, chẳng lẽ lúc thời niên thiếu, có một khoảng thời gian cô thầm thích anh ấy, lúc đó anh ấy lại cũng giống cô, thích cô?

Ý nghĩ này vừa nảy lên trong lòng, Quý Úc lại mơ hồ cảm nhận được bốn năm trước cô vì Hạ Quý Thần mà chết tâm, trong một phút này lại hồi sinh trở lại.

Hoặc có thể nói là, cảm giác rung động này so với năm đó, càng mãnh liệt hơn.

Giống như tro tàn cháy lại, tìm cô một lần nữa vì một người mà nhảy lên.

Kỳ quái a, Hạ Dư Quang vì sao lại cho cô cảm giác trước sau khác biệt lớn như vậy.

Quý Úc cầm ảnh chụp, ngồi xỏm trên mặt đất ngây người thật lâu, thẳng đến khi hai chân tê dại thì mới kéo suy nghĩ của cô quay trở về.

Cô giả vờ như không nhìn thấy tấm ảnh, đem tấm ảnh đặt lại vị trí ban đầu, sau đó đứng dậy bung khay cơm ra khỏi thư phòng.

Đồ ăn đã lạnh, cô nói đi giúp việc hâm nóng lại.

Lúc rời khỏi thư phòng, sắc mặt của “Hạ Dư Quang” rất khó coi, Quý Úc không yên tâm nên liền đi về phía phòng ngủ của “Hạ Dư Quang”, cô đứng ở trước cửa, vừa mới chuẩn bị vươ tay gõ cửa, bỗng nhiên lại nhớ tới bốn năm trước, chính mình cùng Hạ Quý Thần từng có *** duyên.

Cô đã không còn là Quý Úc lúc trước, có thể không cần kiêng nể gì mà thích Hạ Dư Quang.

Tại đêm bốn năm trước, cô đã khẳng định mình cùng anh ấy không thể có tương lai

Cô sở dĩ kết hôn giả cùng Hạ Dư Quang chẳng qua là vì cô xác định mình không còn tình cảm thời niên thiếu với anh ấy, nhưng hiện tại, mọi chuyện dường như đã thay đổi

Tâm Quý Úc lập tức lạnh xuống.

Cô chần chờ một lát, cuối cùng vẫn đem tay thu trở về, không gõ cửa nữa mà xoay người đi về phòng ngủ của mình.

Cô nhanh chóng thu dọn một chút đồ vật, sau đó dặn dò đi giúp việc chờ Hạ Dư Quang tỉnh lại, cho anh ấy ăn chút gì đó, rồi nói ở trường học của cô có chút việc cần phải trở về, liền mang giày vào, rời khỏi nhà.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 196: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (26)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đi ra khỏi nhà được một đoạn, Quý Úc liền dừng lại, xoay người nhìn về phía tầng trệt căn hộ của “Hạ Dư Quang”.

Cô bình tĩnh đứng nhìn được khoảng nửa phút, sau đó liền cúi đầu, rũ mắt xuống, che lấp sự ảm đạm vừa lóe lên trong đáy mắt.

Anh Dư Quang chắc không có biết chuyện phát sinh bốn năm trước giữa cô với Hạ Quý Thần, nếu như anh Dư Quang mà biết cô cùng em trai anh ấy đã từng xảy ra quan hệ thì nhất định sẽ không đưa ra đề nghị kết hôn với cô.

Sau khi đã xảy ra quan hệ với Hạ Quý Thần mà vẫn còn cùng anh trai hân hoan đùa, chuyện này cô không làm được.

Đợi tới ngày tình cảm của cô với anh Dư Quang đã sâu đậm không kiềm chế được mới kéo ra khoảng cách thì không bằng thừa dịp cô còn chưa có lún sâu, anh Dư Quang cũng vẫn còn không chế được tình cảm của anh ấy, cô liền kéo ra khoảng cách an toàn giữa hai người.

Hiện tại có lẽ cô sẽ có chút tiếc nuối, anh ấy cũng sẽ buồn vì tình cảm không được đáp lại, nhưng còn hơn để đến sau này, hai người không thể đến được với nhau, lại cũng không biết dứt bỏ đoạn tình cảm này như thế nào.

Phải biết rằng, lúc đó nếu mà phải từ bỏ thì chẳng khác nào mình tự cắt cổ tay mình rồi thừa nhận sự đau đớn như chết đi sống lại.

Nghĩ đến đây, Quý Úc liền nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, đem hình ảnh cô vừa nhìn thấy ở trong thư phòng của “Hạ Dư Quang” cất giấu trong chỗ sâu nhất của đáy lòng, sau đó liền xoay người rồi đi, ra khỏi tiểu khu, Quý Úc bắt một chiếc taxi rồi đi về trường học.

Từ tin nhắn của Lâm Chính Ích, Quý Úc đã biết Hạ Quý Thần cự tuyệt vốn đầu tư mà Lâm Chính Ích cấp cho “Tam thiên sĩ”.

Nếu như không có phát sinh sự việc ở khách sạn “Bốn Mùa” thì Quý Úc có lẽ sẽ khuyên bảo Hạ Quý Thần hai câu, nói hấn lấy đại cục làm trọng, nhưng đêm đó cô lại bị hấn nhục nhả như vậy, giờ tự nhiên cũng sẽ không tiếp tục xen vào việc của người khác, cho dù “Tam thiên sĩ” làm ảnh hưởng đến dự định trong tương lai của cô, nhưng cùng lắm thì cô vừa tiếp tục việc học tập ở trường, vừa chờ đợi cơ hội, cô cũng không cần cái gì từ chỗ Lâm Chính Ích nên đưa tất cả ghi âm cho ông ta, chuyện này cứ xem như tùy ở ông trời.

Tin tức “Tam thiên sĩ” vì vốn đầu tư mà ngừng quay, mới ồn ào huyền náo được ba ngày thì đã bị tin tức một nam minh tinh chuẩn bị tái xuất đẩy lùi.

Bởi vì đã vào tháng 1, chuẩn bị tới kì thi cuối kỳ cho nên Quý Úc cũng không quá chú ý tin tức giải trí, mỗi ngày cô đều ở trong ký túc xá để ôn tập.

Sau khi cô rời khỏi nhà “Hạ Dư Quang” được nửa tháng thì nhận được tin nhắn của anh ấy, nói anh ấy đã đi công tác về, vẫn xuống ở sân bay Bắc Kinh, hỏi cô có thời gian ăn cơm chiều cùng anh ấy hay không.

Lúc đó Quý Úc đang dựa người vào đầu giường ôn tập Tiếng Anh, khi nhìn thấy tin nhắn của “Hạ Dư Quang” thì lại nhớ tới chuyện lần trước, tâm tình cô liền phức tạp, do dự một lát, cuối cùng vẫn là tìm cái cớ cự tuyệt lời mời của “Hạ Dư Quang”.

Nếu như không có tương lai, tốt nhất vẫn nên ít gặp nhau một chút.

Quý Úc đặt di động xuống, nhìn một đồng chữ cái Tiếng Anh chi chít nhau, nhìn một lúc lâu, mới kéo lực chú ý quay trở lại.

Cuối tháng 7, kiểm tra cuối kỳ kết thúc, trường học chính thức nghỉ đông.

Nhà Quý Úc ở Bắc Kinh, không giống như Đường Họa Họa với Bạc Hà phải xách bao lớn bao nhỏ đi ra nhà ga, cho nên sau khi kiểm tra xong, buổi trưa hôm đó cô liền quay trở lại ký túc xá, chưa tới mười phút đã thu dọn xong một vài đồ dùng thiết yếu.

Ôm hôn nói từ biệt với Đường Họa Họa cùng Bạc Hà xong, Quý Úc liền xách theo túi đồ mình đã sắp xếp tốt, đi ra khỏi phòng ký túc xá.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (27)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ra khỏi trường học, Quý Úc đứng ở ven đường chờ xe taxi, trong lúc đó cũng có một chiếc xe đi ra từ trong trường, bởi vì hôm nay là ngày nghỉ cho nên phía trước cổng trường có chút tắc đường, chiếc xe kia vừa mới chạy đến bên người cô liền phanh gấp lại bởi vì chiếc xe phía trước bỗng nhiên dừng lại đột ngột.

Lốp xe ma xát mặt đất phát ra tiếng vang chói tai, Quý Úc nghe thấy liền ngẩng đầu lên, nhìn về chiếc xe trước mặt.

Từ về bên ngoài, cô nhận ra được đây là xe Audi, cô cũng không bận tâm lắm, lại cúi đầu xuống nhìn màn hình điện thoại.

Đại khái qua một phút đồng hồ, cửa sổ bên ghế phụ của chiếc xe Audi được hạ xuống, sau đó liền có cái gì đó từ bên trong xe bắn ra ngoài, xệt qua người của cô rồi rơi vào thùng rác.

Quý Úc bị hành động bất ngờ này làm cho kinh sợ, cô nhìn qua phía thùng rác trước, thấy bên trong là một cái đầu điều thuốc đã bị dập tắt, sau đó mới quay lại nhìn về phía chiếc xe.

Trong lúc tắc đường, chiếc xe cũng đã dịch lên trước được một chút, cho nên tầm mắt của cô cũng vừa vặn có thể nhìn thấy bên trong xe thông qua cửa sổ xe.

Nam nhân mặc một chiếc áo gió màu đen, ngồi ở ghế lái, trong tay kẹp một điều thuốc, một bên hướng về phía miệng, một bên cầm bật lửa.

Ánh lửa bùng lên, Quý Úc liền nhìn thấy rõ ràng khuôn mặt tuấn mỹ quen thuộc.

Cô nhìn chằm chằm một bên mặt của người nam nhân một lát, sau đó mới nhìn về phía bàn tay đang đặt trên vô lăng, sợi dây hồng trên cổ tay liền lọt vào tầm mắt của cô.

Sau khi cô và Hạ Quý Thần mỗi người một ngã, rồi đi trong sự buồn bực không vui thì đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy hắn.

Sự việc đã trôi qua rất lâu nhưng khi Quý Úc nhìn thấy Hạ Quý Thần, cô vẫn không nhận được mà nhấp nhấp khóe môi.

Hạ Quý Thần cầm lấy điều thuốc, hắn cảm thấy giống như có người đang nhìn hắn nên nhàn nhạt quay đầu, cách một làn khói thuốc, xuyên qua cửa sổ xe, nhìn về phía Quý Úc.

Quý Úc đang chuyển tầm mắt từ sợi dây đỏ trên cổ tay của Hạ Quý Thần trở về màn hình điện thoại, lúc Hạ Quý Thần quay đầu lại nhìn, tầm mắt hai người vừa vặn chạm vào nhau.

Cả người Quý Úc liền căng thẳng, đầu ngón tay cầm điện thoại di động cũng trở nên có chút cứng đờ.

Hạ Quý Thần cũng không nghĩ tới sẽ gặp phải Quý Úc ở chỗ này, đáy mắt hắn rõ ràng xệt qua một tia kinh ngạc, vài giây sau lại nhớ tới Quý Úc không thích mùi thuốc lá, liền không chút nghĩ ngợi bóp tắt điều thuốc vừa mới được châm lửa.

Động tác của hắn vừa mới dứt, Quý Úc đứng ở bên ngoài đã không lạnh không nhạt đem tầm mắt thu hồi trở về, giống như kiểu hắn chỉ là một người xa lạ không quen biết, sau đó xách một túi đồ đặt ở dưới đất lên, vòng qua đuôi xe của hắn, đi về phía đối diện.

Đầu ngón tay đang cầm điều thuốc của Hạ Quý Thần run run, hắn không suy nghĩ liền đẩy cửa xe ra, xuống xe.

Cách một chiếc xe, hắn nhìn thấy Quý Úc đang cố hết sức xách theo túi đồ đi về phía xe buýt.

Xe buýt có khu đường đi riêng dành cho xe chạy, cho nên cũng không dừng lại lâu, rất nhanh xe đã rời đi, thoát khỏi tầm mắt của hắn.

Hạ Quý Thần dựa vào cửa xe, thật lâu sau hắn mới bình thường trở lại, hắn quay đầu nhìn về phía chỗ Quý Úc vừa đứng, là vị trí chờ xe taxi.

Cô là bởi vì nhìn thấy hắn nên mới không cần đi xe taxi mà đi xe buýt sao?

Sự tình cũng đã qua lâu như vậy, nhưng cô vẫn còn tức giận sao?

Chính xác là giận hắn, hắn không những không tin cô, mà còn nhục nhã cô, ngay cả việc cầu xin cô tha thứ hắn cũng chưa làm, chưa có đi tìm cô nói một tiếng xin lỗi.

Hạ Quý Thần giống như một pho tượng, đứng bất động tại chỗ nhìn chằm chằm vào hư không

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (28)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đường phố trở nên thông thuận, vô số chiếc xe phía sau xe của Hạ Quý Thần ầm ầm ình ỏi, vậy mà hắn cũng chưa có hoàn hồn.

Mãi đến lúc có người xuống xe, đi đến trước người hắn vỗ vỗ bờ vai của hắn, bực tức mở miệng nhắc nhở: “Người anh em, cậu đừng có chặn đường nữa có được không?”.

Hạ Quý Thần cảm nhận được sự đụng chạm của người khác thì mới chậm rãi thu hồi tầm mắt, hắn nhìn người nhắc nhở mình trong chốc lát rồi mới chậm chạp phản ứng lại rồi cuộc đã xảy ra chuyện gì, vội vàng nói câu “Thực xin lỗi”, sau đó ngồi vào trong xe, lái xe đi về phía trước.

Lái xe ước chừng khoảng mười phút đồng hồ, đầu ngón tay của Hạ Quý Thần đột nhiên run rẩy, hắn dừng xe lại ven đường, sau đó che lại phía ngực trái đang phát đau, ghé người vào trên vô lăng.

Thực xin lỗi, thật sự hắn rất không đúng Hắn biết cho dù mình nói thực xin lỗi bao nhiêu lần cũng không thể bù đắp được sự thương tổn mà hắn tạo nên cho cô, nhưng trong khoảng thời gian này, hắn đã lặp lại không biết bao nhiêu lần ba chữ này ở trong mơ.

Nửa tháng đầu tiên khi bắt đầu nghỉ đông, Quý Ưc ngày nào cũng nằm ở nhà, trên cơ bản đều là không ngủ thì ăn.

Tết âm lịch mọi năm, một nhà Quý Ưc đều ở Bắc Kinh, năm nay mẹ Quý lại tâm huyết dâng trào, đưa Tết âm lịch về Hải Nam.

Vì thế một nhà Quý Ưc vào ngày hai tám tháng chạp, đi máy bay từ Bắc Kinh đến Hải Nam ăn tết.

Gần cuối năm nên chuyến bay tương đối nhiều, bởi vì nhiều nguyên nhân nên Quý gia bắt chuyến bay vào buổi tối, đợi đến khi đến Hải Nam thì cũng đã là tám giờ tối.

Mọi người lấy xong hành lý thì đi thẳng ra phía bên ngoài sân bay, vừa ra ngoài liền gặp ngay một chiếc taxi.

Trong xe taxi có TV di động, bên trong đang phát tin tức giải trí.

Quý Ưc cùng mẹ Quý ngồi ở ghế sau, cửa sổ xe mở, gió bên ngoài mang theo độ ẩm thích hợp thổi đến, mang cho người ta cảm giác thoải mái, đi đường dài nên Quý Ưc có chút mệt mỏi, liền nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Xe chạy khoảng mười phút, mẹ Quý đột nhiên chột chột cánh tay của Quý Ưc.

Quý Ưc mở to mắt, nhìn thấy mẹ cô đang chỉ chỉ vào TV.

Cô liền chuyển tầm mắt nhìn lại, còn chưa kịp nhìn xem TV đang phát tin tức gì thì âm thanh của mẹ cô đã truyền tới: “Tiểu Ưc, con xem, đây không phải Quý Thần sao?”.

Cô còn chưa có thẩm thấu xong câu hỏi của mẹ Quý thì hình ảnh quảng bá cho bộ phim “Vương thành” mà cô quay hồi đầu tháng 10 đã đập vào mắt của cô, lúc này cô mới hậu tri hậu giác phản ứng lại, hôm nay là lễ ra mắt đầu tiên của “Vương thành”.

Một loạt người đứng ở trước poster chính, Quý Ưc liếc mắt một cái là có thể nhìn thấy Hạ Quý Thần một thân tây trang đỉnh đạt.

Đạo diễn Lương đứng bên cạnh Hạ Quý Thần, đang cầm micro nói chuyện.

TV không có tiếng nên Quý Ưc đọc phụ đề, đạo diễn Lương chỉ nói mấy câu, đại khái là hy vọng mọi người đón nhận “Vương thành” nồng nhiệt.

Người quay phim có lẽ thấy dung mạo của Hạ Quý Thần xuất chúng nên cho hắn xuất hiện trên màn hình rất nhiều lần, không những thế còn quay cận mặt, Quý Ưc có một đoạn thời gian không để ý tới Hạ Quý Thần cho nên lúc nhìn thấy những hình ảnh này, biểu tình có chút đình trệ.

Mẹ Quý cũng không nhận thấy Quý Ưc khác thường, còn ở một bên lải nhải: “Nguyên lai Quý Thần tới Bắc Kinh là lẫn lộn làm phim a, Tiểu Ưc, này không phải đúng lúc có liên quan đến chuyên ngành của con sao? Bình thường con có hay liên lạc với Quý Thần không? Mẹ thấy Quý Thần hiện tại không tồi, nói không chừng còn có thể giúp đỡ con”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 199: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (29)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“..... Dì? Không đúng a, bộ phim con quay vào mùa thu còn không phải là “Vương thành” sao? Nói cách khác là con cùng với Quý Thần ở chung một đoàn làm phim a Tiểu Úc, hiện tại quan hệ giữa con với Quý Thần như thế nào rồi?”

Mẹ Quý nói thật nhiều, nhưng một hồi lâu mà cũng không thấy có ai trả lời, nhìn không được liền nói to hơn: “Tiểu Úc, mẹ hỏi con sao con không trả lời?”.

“Cũng bình thường” Quý Úc trả lời qua loa lấy lệ một câu, sau đó quay đầu nhìn về phía cửa sổ.

Càng ngày càng gần bờ biển nên gió cũng càng ngày càng lớn, Quý Úc liền kéo cửa sổ lên.

Cửa sổ xe bằng thủy tinh nên có thể nhìn thấy hình ảnh ngược trong TV, bên trong TV đang không ngừng phát lặp lại tin tức, cho nên trong chốc lát, rất nhanh Quý Úc lại nhìn thấy tin tức về “Vương thành” một lần nữa.

Đến khách sạn, Quý Úc không ở lại tám chuyện nhiều với cha mẹ mà trực tiếp trở về phòng của mình.

Không biết có phải vì nhìn thấy hình ảnh của Hạ Quý Thần trên TV hay không mà Quý Úc có chút không thoải mái, cô ngồi ngáy ngốc ở trên giường một lúc lâu mới bắt đầu ngủ.

Năm nay chỉ có 29 không có 30 cho nên đêm 29 chính là đêm giao thừa.

Cha mẹ cô chuẩn bị com tất niên ở trên du thuyền, cô ngủ một giấc đến buổi chiều, sau khi rửa mặt xong thì đến thẳng du thuyền, cùng cha mẹ dùng com.

Ăn xong com tất niên, Quý Úc không có quấy rầy cha mẹ, thức thoir rồi đi, lên trên boong tàu của du thuyền ngắm gió biển.

Có người bắn pháo hoa bên bờ biển, giữa không trung có ánh sáng của pháo hoa không ngừng nở rộ.

Cô đeo tai nghe nghe nhạc, nhìn chăm chăm trên không trung ngáy người hồi lâu, tiếng nhạc bên tai đột nhiên tạm dừng rồi được thay thế bằng tiếng “ting ting”, qua hai giây, ca khúc lại tiếp tục.

Quý Úc biết là có tin nhắn đến, cô ngửa đầu, nhìn chăm chăm đoàn pháo hoa đang dần tan đi ở phía cuối chân trời một lát, sau đó mới giờ điện thoại lên trước mặt, mở khóa màn hình.

Là Hạ Dư Quang gửi tin nhắn chúc phúc tới: “Năm mới vui vẻ, Mãn Mãn”.

Tuy rằng Quý Úc vẫn luôn không chế bản thân, nhắc nhở mình không được thân cận quá mức với anh Dư Quang, nhưng khi cô nhận được lời chúc phúc năm mới, vẫn lễ phép trả lời lại một câu: “Năm mới vui vẻ, anh Dư Quang”.

Quý Úc gửi tin nhắn đi chưa tới nửa phút, “Hạ Dư Quang” đã trả lời lại: “Mãn Mãn, em đang làm gì?”.

Quý Úc: “Xem pháo hoa”.

“Hạ Dư Quang”: “Ăn com tất niên rồi sao?”.

Quý Úc: “Ăn rồi”.

“Hạ Dư Quang”: “Ăn những món gì?”.

“.....”.

Quý Úc đều trước sau như một, không có chủ động hỏi chuyện Hạ Dư Quang, Hạ Dư Quang hỏi cái gì thì cô trả lời cái đấy, hai người cứ hàn huyên như vậy trong chốc lát, sau đó Quý Úc lấy cớ “Cha mẹ kêu mình” để ngừng nói chuyện phiếm với “Hạ Dư Quang”.

Trước khi tới Hải Nam, một nhà ba người Quý Úc đã bàn bạc với nhau, buổi tối thì ăn com tất niên trên du thuyền, còn ngày hôm sau thì cô đi Lệ Giang để cha mẹ cô có thể giới hai người ở Hải Nam.

Cho nên sáng Mừng 1, Quý Úc liền đón xe đi đến sân bay, sau đó đi Lệ Giang.

Đến Lệ Giang, Quý Úc đến chỗ khách sạn mà mình đã đặt trước, sau khi xử lý xong thủ tục nhận phòng thì đến nhà ăn của khách sạn ăn trưa, ăn trưa xong lại về phòng nghỉ ngơi khoảng 1 giờ, lúc tỉnh lại liền tắm rửa, thay một cái váy dài rồi đi dạo thị trấn cổ.

Thăng đến khi màn đêm buông xuống, cô mới dừng lại tại một quán com mà mình đã tìm kiếm trên mạng, sau đó đi vào trong ăn bữa tối.

Trong lúc đợi người phục vụ dọn đồ ăn, bởi vì nhàm chán nên cô lấy điện thoại ra, vào Weibo xem tin tức, kết quả lại bị một tin tức hấp dẫn lực chú ý.

Chương 200: Dù Em Có Lạc Lối, Anh Vẫn Nguyện Đi Bên Cạnh Em Cả Đời (30)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Vào ngày lễ valentine trắng 14/3, “Tam thiên sĩ” chính thức khởi quay”.

Chẳng lẽ ... Hạ Quý Thần tiếp nhận đầu tư của Lâm Chính Ích rồi?

Quý Ưc có chút buồn bực, nhúu nhúu mày, cô còn chưa có kịp bấm vào đường link nói về “Tam thiên sĩ” thì điện thoại đã vang lên tiếng “ting ting” liên tục.

Cô sợ có ai đó có việc gấp tìm mình nên vội vàng thoát khỏi Weibo, sau đó mở WeChat ra, là tin nhắn của Đường Họa Họa, ngoại trừ một đoạn ghi âm giọng nói thì còn lại đều là hình ảnh.

Quý Ưc nghe đoạn ghi âm trước, cùng với tiếng động đang phát ra trong quán com, âm thanh của Đường Họa Họa truyền vào trong tai của cô.

“Tiểu Ưc, cậu nhìn ảnh chụp tớ vừa gửi nhanh lên, đây là tớ biết được thông qua bạn của Lâm Nhã, bây giờ rất nhiều sinh viên trường chúng ta đều đang bàn tán về chuyện này”

Nghe thấy tên của Lâm Nhã, đáy lòng Quý Ưc liền lộp bộp một chút, sau đó cô liền phóng to hình ảnh mà Đường Họa Họa đã gửi tới.

Tin tức là do Lâm Nhã đăng lên một giờ trước, hình ảnh chụp lại cảnh Quý Ưc cùng một đám người.

“Cho tới bây giờ tôi mới biết, người nào đó thoát nhìn thì bằng thanh ngọc khiết, thực tế lại là dạng người này, vì muốn giữ được vai nữ phụ số 2 mà không tiếc bồi rượu để kéo đầu tư, kết quả mấy người của mấy công ty lớn căn bản không thiếu của lạ, cũng không thèm dùng” Mặt sau còn kèm theo mấy cái icon che miệng cười, phía dưới còn có vài tấm ảnh.

Cho dù Đường Họa Họa không phóng đại những hình ảnh đó để gửi cho cô xem, nhưng cô vẫn có thể nhận ra được, những hình ảnh đó là cảnh tượng cô cùng Lâm Chính Ích ăn com ở “Duyệt viên”. Lần trước Quý Ưc với Lâm Nhã ở suối nước nóng nào loạn không vui, sau chuyện đó Lâm Nhã liền cho Quý Ưc vào danh sách đen, cho nên Quý Ưc chỉ có thể thông qua Đường Họa Họa mà biết được một vài tin tức, Lâm Nhã đang trả lời lại mấy câu hỏi mà đám bạn tốt của cô ta hỏi.

Có người hỏi chuyện này là thật hay giả, có người chửi rủa cô không thương tiếc, mặc kệ mọi người nói cái gì, Lâm Nhã cũng đều trả lời lại.

Từ hình chụp của Đường Họa Họa, có thể nhìn thấy rất nhiều người đang bàn tán cùng Lâm Nhã, Lâm Nhã giống như muốn làm cho tất cả mọi người đều tin lời cô ta nói, có khi còn để cho bạn bè của cô ta trả lời lại câu hỏi của mọi người, còn cô ta thì im lặng.

“Là thật a, cô nhìn đi, ảnh chụp là thật không phải giả! Hơn nữa tin tức này là do một người có địa vị trong giới giải trí nói a”.

“Đúng vậy, tôi cũng giống cô, không nghĩ tới cô ta là cái loại người này, nói không chừng còn đi bồi ngủ nhà đầu tư”.

“Khăng định cô ta nghĩ là, nếu cô ta kéo được nhà đầu tư thì có thể lưu lại ấn tượng tốt cho công ty, kết quả lại thất bại, đúng là đủ và mặt a!”.

Quý Ưc có chút nhìn không được, cô trực tiếp lướt nhanh màn hình, đem tất cả hình ảnh mà Đường Họa Họa vừa gửi tới lướt qua, thẳng đến cuối cùng, lúc cô nhìn thấy nội dung trên Weibo bị Đường Họa Họa cắt ngang lúc này thì đầu ngón tay mới ngừng lại.

Là trang Weibo mà cô mở ra lúc này, tin tức liên quan đến “Tam thiên sĩ”.

Người đầu tư không phải Lâm Chính Ích mà là một công ty so với Lâm Chính Ích càng xuất sắc hơn, kim ngạch đầu tư gần 50% Khó trách Hạ Quý Thần đối với yêu cầu đầu tư một lần nữa của Lâm Chính Ích, không cần thương lượng đã cự tuyệt, thì ra hẳn đã sớm có tính toán khác.

Là cô không biết tự lượng sức mình mà xen vào việc của người khác, không chiếm được cái gì tốt đã không nói, còn bị Hạ Quý Thần nhục nhã, bây giờ còn bị Lâm Nhã phanh phui ra, nháo cho tất cả mọi người trong trường đều biết, làm cô mất hết mặt mũi.

Chương 201: Thân Phận Để Gặp Em (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Lâm Nhã nói là một người rất có địa vị trong giới giải trí nói cho cô ta, vậy người kia chắc là Thiên Ca?

Hai người đó hẳn là đã quen biết nhau được một đoạn thời gian, nhớ lại trước đây, khi cô tới chỗ đoàn làm phim “Vương thành”, còn không phải là Lâm Nhã giúp Thiên Ca nhốt cô lại trong khu dạy học bỏ hoang sao?

Cho nên, cũng giống như lần trước, Lâm Nhã là bị Thiên Ca xúi giục, nhằm vào cô.

Đường Họa Họa lại gửi tới một đoạn ghi âm giọng nói: “Tiểu Úc, miệng Lâm Nhã cũng thật bản”

Quý Úc vừa nghe xong giọng nói tức giận của Đường Họa Họa thì cô ấy đã gửi tới hình ảnh chụp lại một đoạn đối thoại.

Lâm Nhã cùng hai người nữ sinh có quan hệ tốt đang nói quá đến tận trời, trong đó Lâm Nhã có nói một câu: “Cậu xem cô ta kính rượu kia, đối với từng người đều tươi cười sáng lạn, nói không chừng một bàn đó đều là kim chủ của cô ta”.

Bên dưới, một trong số hai nữ sinh phụ họa với Lâm Nhã phản hồi lại bằng ba cái icon che miệng cười.

Quý Úc nhấp nhấp khoe môi, còn chưa có xem xong mấy cái hình chụp thì Đường Họa Họa lại tiếp tục gửi tới một đoạn ghi âm giọng nói.

“Tiểu Úc, cậu xem, Lâm Nhã thật không biết xấu hổ, cư nhiên dám nói với đám bạn là cậu dan díu cùng một đám người trên bàn rượu.

“Cậu nói xem, mọi người đều là bạn học, Lâm Nhã đem sự tình nháo thành như vậy, chẳng lẽ về sau không muốn nhìn mặt nhau nữa hay sao?”.

“Hoặc lẽ như gặp mặt nhau, cậu ấy cũng không cảm thấy khó chịu sao?”

“.....”

Đoạn ghi âm của Đường Họa Họa vẫn còn nhưng Quý Úc không có nghe nữa, cô khóa màn hình điện thoại lại, đặt ở trên bàn cơm.

Quý Úc ngẩng đầu nhìn chằm chằm đèn led treo trên cửa sổ, khuôn mặt cô trông rất bình tĩnh, giống như vừa rồi không có nhìn thấy cái gì ở trên điện thoại, thẳng đến khi người phục vụ mang đồ ăn lên thì cô mới đem tầm mắt thu trở về, sau đó cầm đũa lên, yên lặng ăn cơm.

Quý Úc ăn rất lâu, nhưng lại không ăn hết nổi một phần năm chén cơm, đến khi cô cảm thấy không ăn vô nữa thì mới buông đôi đũa xuống, gọi người phục vụ lại thanh toán rồi đứng dậy rời khỏi quán cơm.

Cô đi dọc theo một con đường trong thị trấn cổ, đi lang thang không có mục tiêu, theo sau đám du khách đi phía trước, đi đến khi mệt mỏi không đi nổi nữa thì cô mới tùy tiện đi vào một cái chòi bên cạnh, sau đó ngồi trên chiếu nhìn chằm chằm mặt sông, nhìn cả mấy chiếc thuyền lâu lâu lại ngẫu nhiên chạy ngang qua.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, đợi đến khi Quý Úc định thần lại thì đám đông đã rời khỏi trấn nhỏ, không còn một ai.

Ngoại trừ quán bar cách đó không xa vẫn còn truyền đến âm thanh ồn ào thì các cửa hàng khác đều đã đóng cửa.

Trên mặt sông phản chiếu hình ảnh của đèn đường, nhưng chỉ được vài cái, ngoại trừ phía xa xa đằng kia có vài chỗ được chiếu sáng thì những chỗ khác đều tối tăm mặt mù.

Cô rót cuộc đã ngồi một mình ở đây bao lâu?

Quý Úc đi từ chòi ra chỗ quán ăn gần đấy, lúc nghe thấy âm thanh nhắc nhở của điện thoại thì cô mới lấy điện thoại ra xem, không nghĩ tới trong WeChat lại có hơn “99” cái thông báo.

Quý Úc chần chờ trong chốc lát, cuối cùng vẫn mở WeChat lên.

Đường Họa Họa gửi cho cô rất nhiều tin nhắn liên quan đến tin tức mà Lâm Nhã truyền ra, còn hỏi cô có phải vẫn đang còn ở bên ngoài hay không. Ngoài ra còn có vài tin nhắn của mấy bạn học tương đối quen thuộc với cô ở đại học B điện ảnh, tất cả đều là hỏi cô chuyện Lâm Nhã nói là thật hay là giả, ngay cả trên diễn đàn của nhóm bạn học trong trường cũng đều đang nghị luận về cô.

Quý Úc chưa có vào xem nội dung nói chuyện phiếm của mọi người nhưng cô khẳng định có rất nhiều lời khó nghe, nghĩ tới cũng đã thấy rất khó chịu, cho nên cô cũng không cần thiết đi phải đi nhìn xem, nghĩ thế, Quý Úc liền rời khỏi WeChat không chút do dự.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Thận Phận Để Gặp Em (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô tiếp tục đứng ở bờ sông ngầy ngốc hồi lâu, sau đó mới đứng lên, đi dọc theo bậc thang bằng đá, hướng về con đường phía trước.

Cô chung quy vẫn là bị những lời mà Lâm Nhã nói làm ảnh hưởng rồi, cho nên mới không có chú ý mà vấp phải cục đá dưới chân, cả người liền té lăn quay trên mặt đất.

Đau đớn khiến Quý Úc lập tức thanh tỉnh.

Cô chợt vật nằm mặt đất một lát, đợi đến khi đau đớn hơi hơi giảm một chút thì mới miễn cưỡng đứng lên, lúc cô nâng chân lên để bước đi thì mới phát hiện cổ chân vô cùng đau đớn.

Cô vội vàng mở đèn trong điện thoại di động lên, khom người kiểm tra cổ chân, không nghĩ tới chỗ cổ chân bị đau đã sưng đỏ cả lên.

Nguyên lai vừa nãy lúc cô bị té, cổ chân đã bị thương.

Chỗ cô đang đứng cách khách sạn cô thuê cũng không tính là xa, đi bộ về cũng chỉ mất có mười phút.

Nhưng mỗi khi cô bước một bước thì cổ chân liền đau thêm một chút, chuyện đi bộ về khách sạn dường như không có khả thi cho lắm, cho nên Quý Úc liền dựa vào một cái cây, sau đó lấy điện thoại ra để gọi xe.

Đợi đến khi cô mở phần mềm gọi xe ra, lúc này lại mới phát hiện xung quanh không có lấy một chiếc xe, bây giờ mới hậu tri hậu giác nghĩ tới, trong thị trấn cổ cấm xe đi vào.

Cha mẹ ở Hải Nam, mà cô thì ở tận Lệ Giang, cơ bản là trời đất xa lạ, ở đây cô cũng không có bạn bè cho nên khả năng nhờ vả là không có, bây giờ cũng không giống như ban ngày, nhiều người thì cô mới xin giúp đỡ được. Quý Úc trầm tư một lát, tắt điện thoại đi, sau đó cô cắn răng chịu đau, đi về phía khách sạn.

Mới đầu thì Quý Úc còn có thể ráng một chút, bước từng bước từng bước nhỏ, nhưng cô càng bước nhiều thì cổ chân càng ngày càng đau, giống như đã đau tới tận xương. Một lúc sau, cái chân bị thương chỉ cần chạm xuống đất, cô sẽ đau đến mức hít một ngụm khí lạnh, cả người cũng run lập cập.

Thật sự là không thể đi nổi nữa, lúc này Quý Úc cũng không rảnh mà để ý chuyện bậc thang ven đường có bao nhiêu dơ, liền trực tiếp ngồi xuống.

Đêm đã khuya, trên con đường này, trừ bỏ đèn đường thì chỉ còn một mình cô.

Chỗ đau ở cổ chân, còn từng đợt từng đợt đánh úp lại.

Đáy lòng Quý Úc bỗng nhiên hiện lên nhiều ức khuất, khóe mắt cô hơi cay cay, nhịn không được liền đem mặt chôn ở trên đầu gối.

Cô không biết mình duy trì tư thế ngầy người trong bao lâu, thẳng đến khi tiếng chuông điện thoại vang lên thì cô mới chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía màn hình di động.

Màn hình nhấp nháy, lúc sáng lúc tối, nhưng ba chữ “Hạ Dư Quang” vẫn hiện lên rõ ràng.

Quý Úc nhìn chằm chằm màn hình điện thoại hồi lâu, do dự một chút, cuối cùng vẫn vươn đầu ngón tay ra, ấn nút nghe.

Bởi vì Hạ Dư Quang sẽ không nói, cho nên trong điện thoại là một hồi an tĩnh.

Quý Úc cũng im lặng một lúc mới mở miệng, nhưng cho dù cô đã cực lực áp chế cảm xúc thì lúc mở miệng nói chuyện, giọng nói vẫn cứ run rẩy: “Anh Dư Quang, anh tìm em có chuyện gì sao?”

Ở đầu dây bên kia, không khí trầm mặc ước chừng bốn năm giây thì điện thoại bị ngắt.

Điện thoại vang lên tiếng “Tút tut tut”, Quý Úc còn chưa có kịp định thần lại thì di động đã vang lên tiếng “ting ting”, là tin nhắn của “Hạ Dư Quang”:
“Mãn Mãn, xảy ra chuyện gì sao?”.

Quý Úc biết, anh Dư Quang khẳng định đã nghe ra giọng cô có chỗ không thích hợp cho nên mới có thể hỏi như vậy.

Quý Úc nắm chặt di động, cô bỏ qua chuyện của Lâm Nhã, tránh nặng tìm nhẹ trả lời lại: “Không có chuyện gì, em chỉ không cẩn thận bị trật chân”.

Sau khi gửi tin nhắn thành công, Quý Úc chuyển câu hỏi vừa nảy cô đã hỏi Hạ Dư Quang trong điện thoại thành tin nhắn, tiếp tục gửi đi: “Anh Dư Quang, anh tìm em có chuyện gì sao?”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Thân Phận Để Gặp Em(3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Giống như cũ, “Hạ Dư Quang” trả lời lại tin nhắn của cô rất nhanh, bất quá chỉ là không có trả lời vấn đề cô hỏi mà hỏi cô câu hỏi anh ấy thắc mắc:
“Mãn Mãn, em ở một mình sao?”.

“Ừ”. Quý Úc gửi đi một chữ, sau đó mới tiếp tục gõ gõ bàn phím, ý muốn giải thích cho “Hạ Dư Quang” biết là cô vì để không gian riêng tư cho cha mẹ nên không có ở Hải Nam.

Nhưng mà cô mới gõ được có mấy chữ thì lại đã nhận được tin nhắn của “Hạ Dư Quang”: “Bây giờ em đang ở chỗ nào?”.

Quý Úc cũng không có suy nghĩ nhiều, tiện tay gõ hai chữ “Lệ Giang” rồi gửi đi.

“Hạ Dư Quang”: “Chỗ nào của Lệ Giang?”.

“Có vị trí cụ thể hay không?”.

“Hạ Dư Quang” gửi qua hai cái tin nhắn liên tiếp, giống như đang rất nôn nóng.

Quý Úc còn chưa có kịp trả lời lại thì WeChat đã hiện lên thông báo nhắc nhở, cô thuận tay bấm vào, bấm vào xong thì chỉ thấy ba chữ “Hạ Dư Quang”, cô cũng không rõ “Hạ Dư Quang” gửi tới cái gì nhưng vẫn đồng ý, đợi đồng ý xong thì cô mới phát hiện là định vị vị trí chung giữa hai người.

Quý Úc thuận tiện trả lời lại cho “Hạ Dư Quang” ở trong WeChat: “Anh Dư Quang, anh phát định vị vị trí chung làm gì?”.

Không biết có phải “Hạ Dư Quang” không cầm điện thoại hay không mà không thấy trả lời lại cho cô.

Ước chừng qua một phút đồng hồ, “Hạ Dư Quang” tắt đi định vị vị trí chung.

Quý Úc biết “Hạ Dư Quang” đang xem Wechat nên liền gửi qua một dấu chấm hỏi.

Cô đợi rất lâu, “Hạ Dư Quang” đã xem tin nhắn nhưng cũng không có trả lời lại, lúc này cô liền cho rằng “Hạ Dư Quang” không cẩn thận bấm trúng, nên không có gửi tin nhắn nữa.

Điện thoại an tĩnh được năm phút đồng hồ, Quý Úc thấy “Hạ Dư Quang” vẫn chậm chạp không có trả lời lại, liền nghĩ thầm rằng chắc anh ấy ngủ rồi, hoặc là bận chuyện khác, cho nên cắt điện thoại đi.

Cô chịu đựng đau đớn nơi cổ chân, muốn đứng lên để quan sát khách sạn nhưng còn chưa có đứng dậy thì điện thoại cô vừa mới cất vào túi xách lại vang lên.

Cô vội vàng dừng lại hành động mình chuẩn bị làm, lấy điện thoại từ trong túi xách ra, từ chỗ khóa màn hình cô có thể nhìn thấy tin nhắn của “Hạ Dư Quang”: “Mãn Mãn, em vẫn còn ở chỗ cũ sao?”.

Anh ấy hỏi cô có còn ở chỗ cũ không làm gì?

Quý Úc nhú nhú mày nghi hoặc, nhưng vẫn trả lời lại: “Còn, làm sao vậy?”.

“Hạ Dư Quang”: “Mãn Mãn, em đứng im tại chỗ, đừng có đi lung tung”.

Anh Dư Quang bảo cô đừng có đi lung tung là có ý gì?

Quý Úc vừa định viết tin nhắn để hỏi thì “Hạ Dư Quang” lại gửi tới một cái tin nhắn nữa: “Anh gọi điện nói chuyện với em”.

Sau đó, điện thoại của Quý Úc thật sự có người gọi đến, là của “Hạ Dư Quang”.

Quý Úc ấn nút nghe máy, cô theo thói quen hô một tiếng “anh Dư Quang”, nhưng đáp lại cô là một mảnh an tĩnh.

Cô biết Hạ Dư Quang sẽ không nói, cho nên cũng không có nói nữa.

Bên phía cô rất yên tĩnh, còn bên phía Hạ Dư Quang, thông qua điện thoại lâu lâu cô lại nghe thấy tiếng gõ gõ vang lên.

Quý Úc biết, “Hạ Dư Quang” là đang dùng tạp âm nhỏ nhỏ để nói cho cô biết anh ấy đang ở đầu dây bên kia.

Kỳ thật âm thanh ấy nghe cũng không được xuôi tai cho lắm, nhưng Quý Úc lại cảm thấy giống như âm thanh của tự nhiên, khiến cho tâm tình của cô vì Lâm Nhã mà khổ sở nặng nề, chuyển biến tốt hơn một chút.

Anh Dư Quang tuy không có hoàn mỹ, cũng không có khả năng nói chuyện với cô nhưng anh ấy lại có thể dùng phương thức im lặng như vậy để an ủi cô, làm cho cô cảm thấy vô cùng an tâm.

Quý Úc cảm thấy trái tim mình đang được một bàn tay to lớn cùng ấm áp che chở, tâm tình cũng vì thế mà trở nên mềm nhẹ hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 204: Thân Phận Để Gặp Em(4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đại khái là bởi vì hai bên đều quá an tĩnh, cho nên một lúc lâu sau, bên phía “Hạ Dư Quang” truyền đến tiếng hát.

Âm nhạc nhẹ nhàng truyền vào không gian, Quý Úc có thể mơ hồ nghe thấy tiếng hít thở của “Hạ Dư Quang”, thanh thiên lại có lực.

Đêm tối cô tịch lại trở nên tốt đẹp hơn.

Quý Úc vừa nghe điện thoại vừa ngẩng đầu nhìn về phía những ngôi sao ở phía chân trời.

Cô ngắm sao không bao lâu thì nghe thấy tiếng chuông điện thoại vang lên ở đầu dây phía bên “Hạ Dư Quang”.

Cô mở miệng hô câu “anh Dư Quang”, vốn còn định nói “Anh có điện thoại, lúc khác chúng ta lại nói chuyện”, nhưng cô còn chưa có kịp nói thì đã nghe thấy tiếng bước chân truyền đến từ cách đây không xa.

Quý Úc quay đầu, liền nhìn thấy một đôi nam nữ đang đi đến.

Trong đó người con trai đang cầm điện thoại nói chuyện: “Tôi tới chỗ ngài nói rồi, nhưng vẫn chưa tìm thấy cô ấy”

Người con trai còn chưa có nói xong, người con gái đi bên cạnh đã thấy Quý Úc, liền chọt chọt vào cánh tay của người con trai, chỉ vào Quý Úc mở miệng: “Không phải kia sao?”.

Tầm mắt người con trai dừng lại trên người Quý Úc, sau đó liền mở miệng nói chuyện với người ở trong điện thoại: “.....Tìm được rồi, tìm được rồi”.

Người con trai vừa cúp điện thoại, cuộc gọi của Hạ Dư Quang ở bên tai Quý Úc cũng bị ngắt.

Ngay sau đó điện thoại di động của Quý Úc liền vang lên âm thanh tin nhắn đến, cô đưa điện thoại tới trước mặt, là tin nhắn của “Hạ Dư Quang”: “Bọn họ là bạn của anh, anh nhờ bọn họ đưa em về khách sạn”.

Cho nên lúc này anh Dư Quang phát định vị vị trí chung không phải là không cẩn thận ẩn giấu, mà thực thực tế là muốn biết vị trí cụ thể của cô, sau đó nhờ bạn bè tới giúp cô?

Anh ấy là sợ cô một mình chờ ở chỗ này sẽ tịch mịch nhằm chán cho nên mới gọi điện thoại bởi cô?

Quý Úc nhìn chằm chằm tin nhắn, trong lòng bỗng nhiên hỗn loạn vô cùng.

Đôi nam nữ cũng đã chạy tới trước mặt Quý Úc: “Cô khỏe, xin hỏi cô là Quý Úc sao?”.

Quý Úc vội vàng thu hồi cảm xúc của chính mình, ngẩng đầu lễ phép trả lời: “Hai người khỏe, tôi là Quý Úc”.

“Hạ tiên sinh, cô có quen đi? Là anh ấy nhờ chúng tôi tới đón cô, đưa cô về khách sạn” Người con gái cười tủm tỉm mở miệng, sau đó lại cúi đầu nhìn về phía chân của Quý Úc, tiếp tục lên tiếng: “..... Hạ tiên sinh nói cô bị trật chân, cô có thể đứng lên không? Mà thôi, để anh ta công cô cũng được, đây là cu li tôi tìm tới”.

Vừa nói người con gái vừa liếc người con trai, nam nhân lập tức xoay người, ngồi xổm xuống trước mặt Quý Úc.

Người con gái sợ Quý Úc ngại nên tiếp tục mở miệng nói: “Không có sao, cô đừng cảm thấy ngượng ngùng, chủ yếu là do trong trần nhỏ không cho xe đi vào nên chỉ có thể như vậy”.

Người ta cũng đã nói tới mức này, nếu giờ cô còn ngượng ngùng nữa thì thật giống như là đang làm dáng, cho nên cô nhẹ giọng nói câu “Cám ơn”, rồi ghé vào lưng của người con trai.

Người con gái hỏi tên khách sạn của Quý Úc, sau khi biết là khách sạn nào thì liền đi đầu dẫn đường, ba người cứ duy trì trạng thái như vậy đi về phía khách sạn.

Người con gái thì ở trong phòng trò chuyện với Quý Úc, người con trai lại cầm điện thoại đi ra ngoài, không biết gọi điện cho ai.

Đại khái qua một phút đồng hồ, liền có một người đàn ông đến nữa, là bác sĩ khoa chỉnh hình.

Người con gái hình như quen biết với vị bác sĩ kia nên vừa nhìn thấy vị bác sĩ liền hô một câu “Lão Trương”, sau đó liền tránh ra, nhường vị trí lại cho ông ấy kiểm tra cổ chân của Quý Úc.

.....

“Hạ tiên sinh, tôi cũng Thái Thái đã đưa tiểu thư Quý Úc đến khách sạn, hiện tại lão Trương đang kiểm tra cổ chân cho cô ấy”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Thân Phận Để Gặp Em (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

“Hạ tiên sinh, tôi vừa mới đứng ở cửa phòng nghe trộm, nghe được lão Trương nói cổ chân của cô ấy không bị thương đến gân cốt”.

Hạ Quý Thần đứng ở trước cửa sổ sát đất trong phòng nghỉ của sân bay, hẩn nhìn chằm chằm chiếc máy bay đang hạ xuống ở bên ngoài cửa sổ, một tay cầm điện thoại nghe người ở đầu dây bên kia nói chuyện, tay còn lại thì sờ soạng trong túi tìm điều thuốc, sau đó đưa tới bên miệng, lúc hẩn cảm bật lửa chuẩn bị châm lửa, trong điện thoại lại truyền đến âm thanh của người nam nhân: “Bây giờ lão Trương đang băng bó cho cô ấy, nói là qua hai ngày thì có thể hoạt động lại như bình thường”.

Hạ Quý Thần thu hồi bật lửa lại, lấy điều thuốc ở trên miệng xuống, sau đó hướng về phía điện thoại di động, không nặng không nhẹ “ừ” một tiếng, tỏ vẻ hẩn vẫn đang nghe.

“Hạ tiên sinh, lão Trương đã đưa thuốc cho cô ấy, hình như lúc té ngã đầu gối cô ấy bị thương một chút, lão Trương đang khử trùng cho cô ấy”. Tình huống trong phòng đã xong, người nam nhân biết mình cần phải trở về, đang chuẩn bị mở miệng nói tạm biệt với Hạ Quý Thần, thì lại nghe thấy một giọng nữ dễ nghe: “Hạ tiên sinh, máy bay đã vào vị trí, hiện tại có thể đăng ký”.

Lời đến bên miệng bỗng dưng ngừng lại, người nam nhân liền hỏi: “Hạ tiên sinh, đã trễ thế này, ngài còn muốn đi máy bay? Đây là muốn”

Nam nhân hỏi được một nửa, rồi lại giống như nghĩ đến chuyện gì, liền sửa lại: “.....Hạ tiên sinh, anh muốn tới Lệ Giang sao?”.

Tâm tư bị đoán trúng, Hạ Quý Thần cũng không có giấu diếm, lẳng lặng “ừ” một tiếng.

“Tiểu thư Quý Úc thật sự không có việc gì, nếu ngài không yên tâm, tôi có thể nói Thái Thái ngày mai đến nói chuyện với cô ấy, không phải ngài đang còn rất nhiều việc ở bên kia sao? Không cần thiết phải suốt đêm

Nam nhân còn chưa có khuyên bảo xong, Hạ Quý Thần đã mở miệng, hỏi một câu không liên quan: “Cô ấy không có biết hai người là do tôi an bài đi?”.

“Không biết, tôi dựa theo ngài phân phó, không nói tên của ngài, chỉ nói là Hạ tiên sinh kêu chúng tôi tới”

“Cám ơn”. Hạ Quý Thần nhận nhặt trả về một câu, sau đó tạm dừng trong giây lát rồi nói bổ sung thêm một từ “treo”, không chờ người nam nhân đáp lại liền thẳng tay ngắt điện thoại, đầu ngón tay bóp điều thuốc, sau đó đi dọc theo đường đi của khách hàng, bước lên máy bay.

Ngồi xuống, Hạ Quý Thần thất kỷ đai an toàn, đợi đến khi máy bay vững vàng lên đến giữa không trung, liền có một nữ tiếp viên cao cao gầy gầy ôm thực đơn đi đến trước mặt hắn: “Hạ tiên sinh, ngài xem thử, ngài muốn dùng cái gì?”.

Hạ Quý Thần không nhận lấy thực đơn, chỉ lãnh đạm nói một câu “Cho tôi một ly nước sôi để nguội”, sau đó liền điều chỉnh ghế dựa vào tư thế thoải mái nhất, rồi nhắm hai mắt lại.

Rất nhanh, nữ tiếp viên liền bưng một ly nước quay trở lại, thấy Hạ Quý Thần nhắm mắt thì cho rằng Hạ Quý Thần đã ngủ nên không có quấy rầy hắn, tay chân nhẹ nhàng đặt ly nước xuống, giúp Hạ Quý Thần đem đèn chiếu sáng trên đỉnh đầu tắt đi, sau đó mới rời đi.

Hạ Quý Thần tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần một lát, rồi mới chậm rãi mở mắt ra, vươn tay bưng ly nước uống một nửa, sau đó đặt ly nước xuống, nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, bầu trời ban đêm đen nhánh, ánh sáng từ các vì sao chiếu sáng rực rỡ.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm cảnh đẹp bên ngoài, bỗng nhiên lại nhớ tới tin nhắn mà Đường Họa Họa gửi tới WeChat cho hắn lúc 4 giờ trước.

.....

Bởi vì còn một tháng nữa là “Tam thiên sĩ” bắt đầu quay, cho nên trừ đêm giao thừa hắn ở nhà ăn bữa cơm tất niên thì cả đêm đều đi máy bay trở về Bắc Kinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 206: Thân Phận Để Gặp Em (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đêm nay, hắn vốn là có hẹn cùng một vài người trong đoàn phim “Tam thiên sĩ” để thảo luận kịch bản, nhưng mọi người thảo luận chưa được bao lâu thì điện thoại của hắn lại vang lên tiếng “tینگ ting”.

Bởi vì tất cả đều là thông báo nhắc nhở của WeChat nên hắn cũng không quá để ý, nghĩ rằng chắc không phải chuyện gì quan trọng nên liền điều chỉnh điện thoại về chế độ rung, sau đó tiếp tục thảo luận cùng mọi người.

Đại khái qua nửa giờ đồng hồ, điện thoại di động trong túi lại rung lên.

Hắn biết là có người gọi đến nên vừa lấy điện thoại từ trong túi ra, vừa tiếp tục nhấn mạnh một chỗ bất hợp lý trong kịch bản với người biên kịch.

Trong lúc nói chuyện, hắn hơi cúi đầu nhìn lướt qua màn hình điện thoại, lúc nhìn thấy ba chữ “Đường Họa Họa”, ấn đường của hắn khẽ nhúc nhích một chút, đáy lòng thì có chút buồn bực, mới mừng 1 tết, Đường Họa Họa tìm hắn làm gì?

Hạ Quý Thần trực tiếp ấn nút nghe, đợi đến khi hắn nói xong những lời mình muốn nói với mọi người thì mới đưa điện thoại lên bên tai, “uy” một tiếng.

Đường Họa Họa ở đầu bên kia, vừa mới nghe thấy hắn nói, lập tức sốt ruột cùng hốt hoảng, mở miệng: “Hạ học trưởng, em không liên lạc được với Tiểu Úc, em sợ cậu ấy trong lòng không thoải mái sẽ làm ra chuyện gì đó

Hạ Quý Thần nghe được hai chữ “Tiểu Úc”, động tác cầm bút vẽ vẽ gạch gạch trên kịch bản liền ngừng lại, giấy tiếp theo hắn liền nói câu “Xin lỗi” với mọi người, sau đó đá văng ghế dựa ra sau, cầm điện thoại ra khỏi phòng họp.

Đợi đi đến chỗ vắng vẻ, Hạ Quý Thần mới mở miệng lần nữa: “Sao lại thế này?”.

“Là Lâm Nhã, Lâm Nhã đăng tải một số hình ảnh về Tiểu Úc rồi nói hươu nói vượn rất nhiều chuyện, lúc em biết được liền nói cho Tiểu Úc, nhưng cậu ấy lại không để ý đến em, em sợ tâm tình cậu ấy không tốt nên vẫn luôn nhắn tin qua WeChat an ủi cậu ấy, vậy mà cậu ấy vẫn không có trả lời lại, em có

chút không yên tâm nên liền gọi điện cho cậu ấy, kết quả lại không có ai nghe máy”

Đường Họa Họa ở trong điện thoại lải nhải một đoạn rất dài, Hạ Quý Thần lập tức nắm lấy trọng điểm: “Lâm Nhã đang cái gì?”.

“Nửa giờ trước, em đã gửi qua cho anh”

Đường Họa Họa mới nói được một nửa, Hạ Quý Thần một từ cũng không có đáp lại, trực tiếp ngắt điện thoại, sau đó mở WeChat ra.

Hắn không để ý tới tin nhắn của những người khác mà hắn chưa đọc, chỉ lo tìm tin nhắn của Đường Họa Họa.

Lúc Hạ Quý Thần nhìn thấy ảnh chụp, ánh mắt liền lạnh xuống, mỗi lần lướt qua một bức hình, mặt mày hắn càng thêm âm trầm, đến cuối cùng còn giống như có thể nổi bão bất cứ lúc nào.

Lâm Nhã cư nhiên không biết thay đổi, còn dám làm chuyện như thế này đối với cô?

Đáy mắt Hạ Quý Thần xẹt qua một tia sắc bén, giây tiếp theo hắn liền tìm số điện thoại của Quý Úc, sau đó gọi đi.

So với Lâm Nhã, hiện tại cô mới là người cần hắn quan tâm nhất

Nhưng khi hắn gọi điện cho cô, điện thoại còn chưa có kết nối thì đã bị cắt đứt.

Hắn thử lại rất nhiều lần mà vẫn không được, đến khi hắn nghĩ là chắc điện thoại mình có vấn đề thì mới chợt nhớ tới, sau khi hắn cùng cô náo loạn ở khách sạn Bốn Mùa, ngày hôm sau cô liền cho số hắn vào danh sách đen.

Hạ Quý Thần thu hồi di động, sai bước trở lại phòng họp, định kêu thư ký đưa điện thoại cho hắn mượn một chút, nhưng chưa có cầm lấy điện thoại của thư ký thì hắn lại nghĩ tới, Quý Úc sau khi nhìn thấy hình ảnh mà Lâm Nhã đăng lên, tâm tình lúc này nhất định rất không thoải mái.

Lúc sinh viên trong trường được về nhà nghỉ đông, ở trước cổng trường cô rõ ràng nhìn thấy hắn nhưng lại bỏ của chạy lấy người, điều này chứng tỏ cô căn bản không muốn nhìn thấy hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 207: Thân Phận Để Gặp Em (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đúng lúc việc Lâm Nhã làm lại có quan hệ với hắn, sợ là trong lòng của cô bây giờ rất oán hận hắn.

Nếu như hắn gọi điện cho cô, thì chỉ càng khiến cho tâm tình của cô xuống dốc hơn nữa.

Thư ký thấy Hạ Quý Thần gọi mình xong rồi lại chậm chạp không có nói gì nữa, liền nghi hoặc ra tiếng: “Hạ tổng?”.

Hạ Quý Thần nghe tiếng, vội vàng thu hồi tinh thần, sau đó nhìn về phía thư ký.

“Hạ tổng, anh gọi tôi có chuyện gì không?” Vừa tiếp xúc với tầm mắt của Hạ Quý Thần, thư ký liền mở miệng hỏi.

Hạ Quý Thần nắm chặt tay, hướng về phía thư ký lắc lắc đầu, ngữ khí đạm nhiên trả lời lại câu “Không có việc gì”.

Qua một lúc hắn mới lại lên tiếng: “Tôi có chuyện khác muốn xử lý, mọi người thảo luận rồi sửa đổi kịch bản trước đi, xong thì gửi qua mail cho tôi, tôi sẽ trả lời lại sau”.

Nói xong, Hạ Quý Thần liền xoay người, rời khỏi phòng họp.

Trở lại văn phòng của mình, Hạ Quý Thần dựa vào trên cánh cửa, đứng im lặng không nhúc nhích một hồi lâu, sau đó mới đi tới chỗ bàn làm việc, lấy điện thoại của Hạ Dư Quang từ trong ngăn kéo ra, ấn nút khởi động máy.

Thời niên thiếu cô thích Hạ Dư Quang như vậy, nếu hắn lấy thân phận của anh Dư Quang để liên lạc với cô, không nhiều thì ít cũng sẽ làm cho tâm tình của cô chuyển biến tốt đẹp hơn đi?

Tính tình hắn luôn không tốt, chuyện không chịu đựng được nhất là việc cô không để hắn vào trong mắt, mỗi lần hắn đóng giả anh trai, sự náo loạn dưới

đáy lòng luôn không ngừng nói với hắn, rằng hắn nhất định phải nhìn xuống nhìn xuống, cho nên hắn mới không mất đi thần thái của Hạ Dư Quang trước mặt cô.

Sở dĩ hắn tình nguyện để cho bản thân mình chịu ủy khuất như vậy là bởi vì hắn sợ sẽ giống như anh trai, một cơ hội để gần cô cũng chưa có thì đã âm dương cách biệt.

Hạ Quý Thần vừa dè nén sự chưa xót dưới đáy lòng, vừa học giọng điệu của Hạ Dư Quang, gọi điện cho Quý Úc.

Giống như Đường Họa Họa nói, cô không có trả lời lại cho hắn, cũng không có nghe điện thoại.

Hắn dần dần bắt đầu luống cuống, không hề nghĩ ngợi liền đi xuống bãi đỗ xe dưới tầng hầm, tối hôm qua hắn lấy thân phận Hạ Dư Quang chúc mừng năm mới với cô, biết được nhà cô đang ở Hải Nam cho nên trực tiếp đến thẳng sân bay.

Bởi vì trời đã khuya nên từ sớm đã không còn chuyến bay đi Hải Nam, Hạ Quý Thần chỉ có thể phân phó người chuẩn bị máy bay chuyên dụng.

Trong lúc đợi máy bay, hắn tiếp tục gọi điện thoại cho cô vô số lần, thẳng đến khi di động của hắn sắp hết pin thì cô mới nghe điện thoại.

Hắn biết được cô ở Lệ Giang nên lại vội vàng phân phó cho nhân viên sân bay chuyển tuyến từ Hải Nam qua Lệ Giang.

Chỗ hắn cách chỗ cô hơi xa, sợ cổ chân cô bị thương nghiêm trọng nên hắn liền liên lạc với nhân viên trong công ty, kêu họ đi giúp đỡ cô.

Lúc cô nhận điện thoại, hắn nghe ra được âm thanh của cô có chút nghẹn ngào, hắn biết là cô chung quy vẫn bị Lâm Nhã làm ảnh hưởng tâm tình, hắn sợ cô ở một mình tại nơi xa lạ sẽ càng cảm thấy khổ sở nên liền gọi điện cho cô, im lặng bởi cô.

Mãi đến khi nhân viên của hắn gọi điện nói đã tìm thấy cô thì tâm tình hắn mới thả lỏng xuống một chút.

Lúc hắn đẩy cửa xe ra chuẩn bị xuống xe đi vào sân bay, tầm mắt lại vô tình quét đến hộp quà được gói ghém tinh xảo đang bên cạnh, hắn chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là cầm hộp quà lên.

.....

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần nhẹ nhàng chớp chớp mắt, đem tầm mắt từ cửa sổ máy bay thu hồi lại, dừng ở hộp quà đang đặt dưới chân.

Đây là quà hắn chuẩn bị cho cô để mừng năm mới, nhưng hắn lại không biết đưa cho cô như thế nào.

Giống như là đêm nay, hắn biết rõ cô khổ sở thương tâm, muốn đi bởi cô nhưng hắn lại không thể dùng thân phận Hạ Quý Thần.

Em biết không? Quý Úc Mỗi ngày, trong lòng anh đều nghĩ ra hàng ngàn hàng vạn lý do để được gặp em, nhưng anh lại không có lấy một cái thân phận nào để gặp em.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 208: Thân Phận Để Gặp Em (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần tình tường cảm giác được, có một cổ đau đớn đang kịch liệt lan tràn ra khắp cơ thể hắn.

Biểu tình của hắn rất bình tĩnh, giống như không có chuyện gì xảy ra, nhưng bàn tay hắn lại nắm thành quyền.

Hắn nỗ lực khắc chế chính mình, không cho bản thân mất đi thần thái.

Móng tay đâm vào lòng bàn tay phát đau nhưng hắn vẫn không có dấu hiệu buông ra, một lúc lâu sau, mãi đến khi sự thương tâm trong lòng hoàn toàn bình ổn xuống thì hắn mới chậm rãi buông lòng nắm tay ra, hắn cảm giác lòng bàn tay mình có chút dính dính, liền cúi đầu xuống, lập tức nhìn thấy lòng bàn tay trái vừa mới bị móng tay đâm vào đang có vài giọt máu li ti chảy ra ngoài.

.....

Bởi vì chân phải thoa thuốc nên Quý Úc không thể tắm rửa, cô đợi vị bác sĩ cùng đôi nam nữ rời đi thì mới khập khiễng bước vào toilet, rửa mặt qua loa một chút, sau đó trở lại trên giường.

Đã hơn hai giờ sáng mà Quý Úc không có chút dấu hiệu buồn ngủ nào, cô cầm lấy điện thoại, lúc cô còn chưa có phản ứng lại là mình định làm gì thì đầu ngón tay đã bấm vào WeChat, rồi ấn vào tên “Hạ Dư Quang”.

“Bọn họ là bạn của anh, anh nhờ bọn họ đưa em về khách sạn”. Lúc cô gặp được đôi nam nữ kia thì cũng nhận được tin nhắn này, lúc đó cô liền trả lời lại một câu: “Em nhìn thấy bọn họ rồi”.

Mãi cho đến bây giờ, anh ấy còn chưa có trả lời lại cho cô.

Cũng đã được bốn lăm phút đồng hồ rồi, chẳng lẽ anh ấy đã ngủ?

Quý Úc cắn ngón tay, nhìn chăm chăm màn hình di động, chần chờ trong chốc lát, sau đó liền gõ một hàng chữ, gửi qua: “Anh Dư Quang, em đã về tới khách sạn an toàn, bọn họ còn tìm bác sĩ xử lý vết thương cho em”.

Dừng một chút, Quý Úc lại bổ sung thêm: “Hiện tại bọn họ đều đã về hết rồi”.

Qua năm phút đồng hồ, Quý Úc thấy “Hạ Dư Quang” vẫn chậm chạp chưa có trả lời lại, liền giết thời gian bằng việc xem mấy cái tin nhắn mà bạn bè gửi cho cô, thẳng đến hai rưỡi, cô thấy phía bên “Hạ Dư Quang” vẫn là một mảnh an tĩnh thì mới mở Wechat của “Hạ Dư Quang” ra, tìm một cái đề tài tốt để nói chuyện: “Anh Dư Quang, em muốn ngủ, đêm nay cảm ơn anh”.

“Hạ Dư Quang” vẫn như cũ không có trả lời cô, Quý Úc vẫn chưa có buồn ngủ, nhưng cô không có tiếp tục nghịch di động nữa mà là lướt lướt màn hình, nhìn lại một lần lịch sử trò chuyện của cô cùng “Hạ Dư Quang” từ lúc gặp lại tới nay.

Bởi vì vẫn không có buồn ngủ, Quý Úc lại đổi lịch sử trò chuyện ngược lại, nhìn từ đầu đến cuối một lần nữa, cô nhìn tới một phần ba, mí mắt bắt đầu đánh nhau, cô miễn cưỡng xem thêm mười câu đối thoại giữa hai người, sau đó đôi mắt liền không mở nổi nữa.

Di động của Quý Úc chưa có khóa màn hình, ánh sáng từ điện thoại chiếu lên khuôn mặt của cô, làm hiện lên muốt khuôn mặt tỉnh táo lại điềm tĩnh.

Cô không có hoàn toàn lâm vào ngủ say, trong đầu không biết làm sao lại nhớ tới chuyện một tháng trước, cô ở trong thư phòng của “Hạ Dư Quang” nhìn thấy câu “Dù em có lạc lối, anh vẫn nguyện đi bên cạnh em cả đời”, câu nói này ở trong đầu cô càng ngày càng rõ ràng, đến cuối cùng liền biến thành chuyện hơn một giờ trước, cô một mình ngồi ở trần cổ, còn cả cảnh tượng anh Dư Quang không tiếng động yên lặng bởi cô qua điện thoại.

Khóe môi cô không nhịn được, gợn lên một nụ cười.

Điện thoại bởi vì một thời gian không có ai đụng chạm nên tự động khóa màn hình.

Ý thức của Quý Úc cũng lâm vào trong đêm tối, hoàn toàn ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Thân Phận Để Gặp Em (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Tuy rằng bên Lâm Nhã xảy ra chuyện không hay, nhưng một giấc này Quý Úc lại ngủ rất an tĩnh, đợi đến khi cô tỉnh lại thì đã gần 11 giờ trưa.

Cô vén chăn lên ngồi dậy, việc đầu tiên là kiểm tra cổ chân một chút, dưới tác dụng của thuốc, cổ chân bị sưng đỏ cũng đã giảm đi rất nhiều.

Cô thử xuống đất đi hai bước, chân vẫn có chút đau nhưng so với hôm qua thì tốt hơn rất nhiều.

Xem ra đúng như lời bác sĩ chỉnh hình nói tới hôm qua, cô chỉ cần ở lại khách sạn khoảng một ngày, ngày mai thật sự có thể xuống đất đi lại bình thường.

Quý Úc đi vào phòng tắm đánh răng rửa mặt trước, sau đó mới quay trở lại giường tìm điện thoại, trên chỗ khóa màn hình, cô có thể nhìn thấy hai cái tin nhắn của “Hạ Dư Quang”.

Một cái là câu khách sáo “Không có gì”, cái còn lại là “Ngủ ngon”.

Cô mở hẳn phần tin nhắn ra, lúc này mới nhìn thấy thời gian mà “Hạ Dư Quang” trả lời lại tin nhắn cho cô, là bốn rưỡi sáng.

Anh Dư Quang là ngủ quên, sau đó tỉnh lại lúc bốn rưỡi rồi trả lời tin nhắn của cô, hay là trước đó anh ấy có việc, vẫn luôn chưa có ngủ?

Quý Úc nghĩ nghĩ, đầu ngón tay liền gõ gõ mấy chữ, sau đó gửi đi: “Anh Dư Quang, giờ đó làm sao anh còn chưa ngủ?”.

“Hạ Dư Quang” hình như không có cảm điện thoại, cô đợi một lúc lâu mà vẫn không thấy anh ấy trả lời, cô đặt di động xuống, vừa mới chuẩn bị cầm máy bàn gọi điện xuống quầy lễ tân đặt com thì di động lại vang lên tiếng “ting ting”.

Quý Úc liếc mắt qua màn hình điện thoại, nhìn thấy “Hạ Dư Quang” trả lời lại: “Mãn Mãn, mở cửa”.

Mở cửa? Mở cửa gì?

Quý Úc ngẩn người, tưởng “Hạ Dư Quang” gửi nhầm rồi, vừa mới chuẩn bị cầm lấy điện thoại trả lời lại một cái “?” thì cửa phòng lại vang lên tiếng gõ cửa “Thịch thịch thịch”.

Quý Úc thuận miệng hỏi câu “Ai vậy?”, sau đó thấy tiếng gõ cửa mãi không có ngừng, liền vừa nhảy lò cò một chân đi về phía cửa, vừa cầm điện thoại mở khóa màn hình, trả lời lại cho “Hạ Dư Quang”.

“Anh Dư Quang, có phải anh gửi nhầm hay không?”. Quý Úc gõ xong những lời này, vừa vặn cũng đi đến trước cửa phòng, cô chưa bấm gửi đi, mà vươn tay mở cửa trước.

Người nam nhân đứng ở trước cửa, một tay xách theo hai cái túi, tay còn lại thì cầm điện thoại di động, cúi đầu nhìn màn hình, giống như là đang muốn gõ chữ.

Hai cổ tay trắng nõn lộ ra ngoài, ngoại trừ cổ tay phải đeo một chiếc đồng hồ ngoại thì không còn cái gì khác.

Quý Úc nhìn chăm chăm người đàn ông trước mắt, cô giống như bị điểm huyệt, trong nháy mắt cả người liền ngây ngẩn.

Nam nhân nghe thấy tiếng mở cửa, liền ngẩng đầu nhìn về phía Quý Úc, hần không nói chuyện, chỉ là hướng về phía cô cong môi, hơi hơi mỉm cười.

Nhìn thấy “Hạ Dư Quang” cười, Quý Úc mới giật giật khoe môi, sau đó cả người lại giống như bị mất hồn, vẫn đứng im không nhúc nhích, trở mặt một trận, rồi mới mang theo vài phần không xác định, mở miệng hỏi: “Dư, Anh Dư Quang?”.

Hạ Quý Thần không nói chuyện, biểu tình nhìn Quý Úc vẫn giống như lúc nãy, ôn nhuận cùng thân thiện.

Quý Úc thu hồi lại tâm tình vì “Hạ Dư Quang” xuất hiện mà chấn động, sau đó tiếp tục mở miệng: “Anh Dư Quang, anh làm sao lại ở chỗ này?”.

Quý Úc hỏi xong thì mới phát hiện sắc mặt “Hạ Dư Quang” có chút mệt mỏi, đôi mắt quàng thâm nghiêm trọng, giống như là cả đêm không có nghỉ ngơi.

Cô bỗng nhiên nhớ tới, mình vừa mới nhìn thấy tin nhắn anh ấy gửi vào lúc bốn rưỡi sáng, trong đầu bỗng nhiên nổi lên một suy nghĩ mà cô không dám tưởng tượng: Anh Dư Quang sẽ không phải là đi máy bay suốt đêm để đến Lệ Giang đi?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 210: Thân Phận Để Gặp Em (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần thấy Quý Úc mãi mà không có ý định để cho hần vào nhà, lúc này liền cúi đầu nhìn về phía di động một lần nữa.

Hần gõ cửa một lúc lâu, thấy cô không có đi ra mở cửa, đợi không được nên liền gõ gõ mấy chữ muốn gửi đi cho cô biết, nhưng còn chưa kịp gửi đi thì cô đã mở cửa, bây giờ hần lại phải xóa dòng chữ đó đi thì mới viết câu mới được, hần tiếp tục gõ gõ mấy chữ: “Có thể đi vào không?”.

Bởi vì Quý Úc thất thần, cho nên Hạ Quý Thần gõ chữ xong, liền thuận tay gửi tin nhắn qua cho Quý Úc.

Điện thoại trong lòng bàn tay rung lên, đem tinh thần của Quý Úc kéo lại, cô cúi đầu nhìn thoáng qua màn hình, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện nãy giờ cô vẫn để “Hạ Dư Quang” đứng ở cửa, không mời anh ấy vào nhà.

Quý Úc vội vàng né sang một bên, có chút ngượng ngùng mở miệng: “Anh Dư Quang, là em sơ sót, mời anh vào”.

Đợi đến khi “Hạ Dư Quang” vào phòng, Quý Úc liền đóng cửa lại, cô đang chuẩn bị nhảy lò cò trở về giường giống như lúc nãy đi mở cửa thì “Hạ Dư Quang” lại giống như nhớ ra cái gì, bỗng nhiên ngừng lại, cắt điện thoại vào túi, sau đó vươn tay đỡ lấy cánh tay của cô, diu cô lại chỗ sofa.

Quý Úc ngồi xuống, vội vàng chỉ vào chỗ sofa bên cạnh: “Anh Dư Quang, anh cũng ngồi đi”.

“Hạ Dư Quang” khẽ gật đầu, đem túi đồ trong tay đặt xuống trước, sau đó liền không nói tiếng nào, ngồi xỏ xuống trước mặt Quý Úc.

Quý Úc bị hành động bất thành lời của “Hạ Dư Quang” dọa sợ, liền mở miệng kêu: “Anh Dư Quang!”.

“Hạ Dư Quang” vẫn là bộ dáng an tĩnh như cũ, giống như là không nghe được cô nói, vươn tay nắm lấy cổ chân của cô.

“Hạ Dư Quang” cúi đầu nhìn thoáng qua, phát hiện cổ chân mình đang cảm thấy trắng nõn mảnh khảnh, không có dấu hiệu nào của việc bị thương, lúc này mới vội vàng đổi sang cổ chân bên kia.

Lúc “Hạ Dư Quang” nhìn thấy cổ chân bị sưng đỏ một chút, ấn đường liền nhíu lại.

Quý Úc lúc này mới phản ứng lại, “Hạ Dư Quang” là đang kiểm tra vết thương cho cô.

Đáy lòng Quý Úc ảm áp, vội vàng mở miệng giải thích: “Anh Dư Quang, cổ chân em không có việc gì, hôm nay tĩnh lại, so với hôm qua đã bớt đau đớn hơn rất nhiều.

Hạ Quý Thần nghe thấy Quý Úc nói, hẩn ngắc đầu nhìn cô một chút, cũng không có buông cổ chân của cô ra, sau đó lại tiếp tục cúi đầu, đem cổ chân của cô đánh giá cẩn thận một lần, tuy hẩn không có học qua y, nhưng hẩn vẫn biết một vài phương pháp cứu trị cơ bản, lúc xác định cổ chân của cô không có bị thương đến gân cốt thì hẩn mới buông lỏng cổ chân cô ra, sau đó lại nhìn căng chân vì té ngã mà bị trầy đang lộ ra ở bên ngoài, nhìn thấy chỉ là một ít vết thương ngoài da, lúc này hẩn mới đứng lên, ngồi trên sofa đối diện với Quý Úc.

Quý Úc chưa ăn sáng nên cũng đã đói bụng, cô chờ “Hạ Dư Quang” ngồi xuống ổn định rồi mới mở miệng lần nữa: “Anh Dư Quang, chắc anh cũng chưa ăn cơm trưa? Đề em gọi điện cho khách sạn, kêu bọn họ mang cơm lên”

Quý Úc vừa nói vừa cầm quyển Menu trên cái bàn nhỏ bên cạnh sofa đưa cho “Hạ Dư Quang”: “Anh Dư Quang, anh xem thử đi, anh muốn ăn gì?”.

Hạ Quý Thần cầm lấy Menu, tùy tiện nhìn một chút, sau đó lại hướng về phía Quý Úc nói “Thịt bò xào hà phấn”,

Quý Úc cầm lấy máy bàn, gọi điện xuống quầy lễ tân đặt cơm

Ngoại trừ những món “Hạ Dư Quang” gọi, cô còn đặt thêm cho anh ấy một phần canh, một ly cà phê cùng một đĩa trái cây.

Cô đặt điện thoại xuống, lúc quay đầu lại thì thấy “Hạ Dư Quang” đang nhìn chăm chăm túi đồ mà anh ấy đặt xuống bàn lúc nãy.

Không biết có phải cô ảo giác hay không, mà cô cảm thấy ánh mắt của “Hạ Dư Quang” có chút phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Người Duy Nhất Không Quên Cô(1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc hơi hơi nhú mày, cô vừa mới chuẩn bị quan sát lại kĩ càng một chút thì “Hạ Dư Quang” nãy giờ không động đậy tí nào bỗng nhiên vươn tay, đem túi đồ mà mình vừa mới nhìn chăm chăm xách tới trước mặt, sau đó lấy từ trong túi ra một hộp quà, đặt ở trên bàn rồi đẩy tới trước mặt Quý Úc.

Quý Úc nhìn hộp quà, ngăn người trong giây lát rồi mới ngẩng đầu nhìn về phía “Hạ Dư Quang”.

Tuy rằng cô không có mở miệng hỏi nhưng Hạ Quý Thần lại nhìn thấy trong ánh mắt của cô có ẩn chứa ý tứ, hẩn lấy điện thoại từ trong túi ra, sau đó mở mục tin nhắn, gõ gõ chữ.

Viết xong, hẩn nhìn chăm chăm màn hình điện thoại một lúc, giống như là hạ quyết tâm, sau đó mới đặt điện thoại lên trên hộp quà.

Khi Quý Úc nhận di động, tầm mắt của Hạ Quý Thần liền chuyển dời về phía ngoài cửa sổ.

Phần quà chúc mừng năm mới này là hẩn lấy thân phận Hạ Quý Thần mua cho cô, nhưng cuối cùng lại lấy thân phận người đàn ông cô thích, đưa cho cô.

Kỳ thật hẩn không muốn làm như vậy, nhưng nếu hẩn không làm như vậy thì món quà này sẽ không đến được tay của cô.

Hắn không có gì cần phải khổ sở cả, mặc kệ như thế nào, cô cuối cùng cũng nhận quà của hắn không phải sao? Chỉ có điều là cô không biết món quà đó là của hắn thôi.

“Hạ Dư Quang” chỉ viết bảy chữ đơn giản: “Quà mừng năm mới dành cho em”.

Ngoại trừ vào đêm giao thừa cô được cha mẹ lì xì thì đây là món quà đầu tiên cô nhận được vào Tết âm lịch năm nay.

Quý Úc nhìn chằm chằm câu nói mà “Hạ Dư Quang” viết trên điện thoại, đáy lòng cảm thấy ấm áp, sau một lúc lâu cô mới đưa điện thoại trả lại cho “Hạ Dư Quang”, nhẹ giọng nói câu: “Anh Dư Quang, cảm ơn anh đã tặng quà cho em”.

Hạ Quý Thần không gõ chữ nữa, chỉ hướng về phía Quý Úc cong môi cười.

Com Quý Úc đặt, rất nhanh đã được đưa lên.

Hai người mặt đối mặt ăn com, chờ đến khi bụng Quý Úc được lấp đầy thì cô mới nhớ tới chuyện vừa nãy nhìn thấy “Hạ Dư Quang” đứng ở cửa, lúc đó cô liền có suy nghĩ là “không lẽ anh ấy đi máy bay suốt đêm để đến Lệ Giang?”, hơn nữa sau khi anh ấy vào phòng, việc đầu tiên làm lại là kiểm tra cổ chân cho cô.

Quý Úc chắc chắn suy đoán của mình là đúng, cô cắn cắn chiếc đũa, nhìn chằm chằm “Hạ Dư Quang” đang rử mắt ăn com, nhìn một lát, sau đó đặt tay cầm đũa xuống bàn, hô câu: “Anh Dư Quang”.

Hạ Quý Thần nghe thấy tiếng Quý Úc, liền dừng động tác ăn com lại, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Quý Úc.

Đầu ngón tay của Quý Úc nắm chặt đôi đũa, sau đó mới mở miệng, nhỏ giọng hỏi: “Anh Dư Quang, tối hôm qua anh mới bay tới Lệ Giang sao?”.

Hạ Quý Thần không nghĩ tới Quý Úc sẽ hỏi mình vấn đề này nên có chút bất ngờ, hắn im lặng trong giây lát rồi mới gật gật đầu.

Xác định được điều mình nghĩ, đáy lòng Quý Úc nhẹ nhàng run lên, cô lại tiếp tục hỏi: “Anh Dư Quang, lúc bốn rưỡi sáng anh trả lời lại tin nhắn cho em, là do lúc đó mới xuống máy bay sao?”.

Hạ Quý Thần lại gật đầu một cái.

Tất cả những điều cô đoán đều đúng

Tìm Quý Úc bỗng nhiên đập nhanh hơn.

Tối hôm qua, ở trong điện thoại, anh ấy nghe thấy giọng cô nói có chút không thích hợp, đầu tiên là hỏi cô ở đâu, sau đó lại nhờ bạn tới giúp cô.

Cô cho rằng những việc này cũng đã đủ quan tâm rồi.

Lại không có nghĩ tới, sau khi ngắt điện thoại, anh ấy còn ngồi máy bay suốt đêm, từ ngàn dặm xa xôi tới bên cạnh cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 212: Người Duy Nhất Không Quên Cô(2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ý nghĩ ấy vừa xuất hiện trong đầu, bàn tay nắm đôi đũa của cô cũng run rẩy một chút, cô không cẩn thận đẩy khay đồ ăn lên phía trước, khay đồ ăn dừng lại ngay trước mặt “Hạ Dư Quang”.

“Hạ Dư Quang” đang cúi đầu ăn com, nghe thấy tiếng động liền ngẩng đầu lên, nhìn về phía Quý Úc.

Quý Úc sợ cảm xúc của mình hiện lên trên mặt, “Hạ Dư Quang” sẽ biết được điều gì đó nên còn chưa có tiếp xúc với tầm mắt của “Hạ Dư Quang”, cô đã vội vàng cúi đầu xuống, nhìn chỗ đồ ăn thừa bị rơi rớt ở trên bàn ăn.

Cô giả vờ như vừa rồi mình không có cẩn thận, vươn tay lấy khay com lại, sau đó gắp một ít đồ ăn, bỏ vào trong miệng.

Hạ Quý Thần nhìn Quý Úc trong giây lát, thấy cô vẫn như bình thường thì cũng không để tâm nữa, nhàn nhạt thu hồi tầm mắt, cử chỉ ưu nhã, tiếp tục ăn

com.

Quý Úc đợi đến khi cảm xúc quay cuồng mãnh liệt trong lòng thoáng bình ổn lại một chút thì mới nâng mí mắt lên, trộm nhìn “Hạ Dư Quang” một cái.

“Hạ Dư Quang” đang cảm ly cà phê, sắc mặt ôn hòa thường thức hương vị của cà phê, hiển nhiên là không phát hiện được sự thất thố vừa rồi của cô.

Sự thấp thòm trong lòng Quý Úc cũng dần biến mất, cô đã ăn no nên đặt đĩa xuống, nhìn “Hạ Dư Quang” hai giây, lại nhẹ giọng mở miệng: “Anh Dư Quang, kỳ thật em không có việc gì, không cần thiết phải phiền toái anh chạy một chuyến sang đây như vậy”.

Hạ Quý Thần không nhanh không chậm hóp một ngụm cà phê, sau đó mới đặt ly cà phê xuống, cầm lấy điện thoại di động ở trên bàn, đầu ngón tay động động mấy cái rồi đưa cho Quý Úc.

Quý Úc nhận lấy, nhìn thấy trên màn hình hiển thị ba chữ đơn giản: “Không yên tâm”.

Đầu ngón tay Quý Úc run lên, di động ở trong lòng bàn tay của cô suýt nữa tuột ra, rớt xuống trên mặt đất.

Cô hơi hoảng loạn, vội vàng nắm chặt điện thoại, sau đó ngẩng đầu nhìn thoáng qua “Hạ Dư Quang”, lúc tiếp xúc với tầm mắt của anh ấy, đôi mắt của cô liền chớp chớp mấy cái.

Ba chữ kia “Hạ Dư Quang” nói quá thẳng, thẳng đến mức cô không biết nên đáp lại anh ấy như thế nào, ánh mắt cô đảo loạn trong giây lát, đợi đến khi cô miễn cưỡng ổn định lại tâm tình thì mới ra vẻ trấn định, cười mở miệng: “Mặc kệ như thế nào, anh Dư Quang, em vẫn muốn cảm ơn anh, em……”.

Quý Úc nói được một nửa, lại bỗng nhiên không biết nói tiếp như thế nào, cô cảm giác được tim mình đập càng ngày càng nhanh, giống như lúc nào cũng có thể nổ tung vì đập quá nhanh, lúc cô đang không biết làm thế nào, khước mắt vô tình lại liếc qua chiếc giường lớn ở một bên, cô nghĩ lại thì thấy “Hạ Dư Quang” ngồi máy bay suốt đêm, còn chưa có được nghỉ ngơi nên ánh mắt liền sáng lên, tiếp tục lời nói còn đang dang dở lúc này: “...Em ngủ rất lâu cho nên đã ngủ đủ rồi, anh Dư Quang, anh ngồi máy bay suốt đêm đến đây, nhất định là còn chưa có nghỉ ngơi đủ, anh dùng cơm xong thì đi rửa mặt một chút rồi nghỉ ngơi đi”.

Hạ Quý Thần cũng không cự tuyệt ý tốt của Quý Úc, “ừ” nhẹ một tiếng, bưng ly cà phê đặt ở trên bàn lên, uống hết cà phê trong ly, sau đó mới đứng dậy đi vào phòng tắm.

Hạ Quý Thần rửa mặt xong thì đổi một bộ quần áo khác, hẳn thật sự rất mệt mỏi, hẳn chỉ liếc nhìn Quý Úc một chút, không có nói chuyện với cô mà trực tiếp nằm xuống giường, đắp chăn lên, không bao lâu liền chìm vào giấc ngủ.

Quý Úc không dám bật TV vì sợ phá hư giấc ngủ của “Hạ Dư Quang”, cô mở điện thoại lên, tìm cuốn tiểu thuyết “Tam thiên sử” ở trên mạng, sau đó bắt đầu đọc từ đầu đến cuối.

Quý Úc duy trì tư thế đọc sách một lúc lâu nên có chút mệt mỏi.

Cô buông lỏng bàn tay đang cầm di động xuống sô pha, tay còn lại thì xoa xoa cái cổ có chút nhức mỏi, sau đó tầm mắt lại lơ đãng dừng lại trên người của “Hạ Dư Quang” đang nằm trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 213: Người Duy Nhất Không Quên Cô(3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cô chân chờ một lát, sau đó ánh mắt mới chậm rãi chuyển lên trên khuôn mặt đang ngủ say của “Hạ Dư Quang”.

Cô chưa từng nghĩ đến, cô ở trong điện thoại ghen ngào một chút, lại nói thêm một câu không để ý làm cô chân bị thương, thế nhưng lại trở thành chuyện lớn mà “Hạ Dư Quang” để ý.

Ở trước mặt anh ấy, cô có cảm giác được trân trọng, giống như cô là người quan trọng không thể thiếu.

Trên mặt Quý Úc không có biến hóa gì lớn, nhưng đầu ngón tay cầm điện thoại lại tăng thêm lực, cô rõ ràng cảm giác được sóng ngầm trong nội tâm lại bắt đầu cuộn trào.

Một lúc lâu sau, Quý Úc mới đem tầm mắt từ trên người “Hạ Dư Quang” thu trở về, cô nhớ tới món quà mà “Hạ Dư Quang” tặng, liền đặt điện thoại xuống, mở hộp quà ra.

Bên trong là một chiếc lắc tay tinh xảo.

Ánh nắng mặt trời bên ngoài cửa sổ vừa lúc chiếu vào chiếc lắc tay, làm phát ra ánh sáng chói mắt, nhìn thì giống như lọt vào đáy mắt của Quý Úc, nhưng thật ra lại lọt vào trong lòng của cô.

Sau giờ Ngọ (từ 11 giờ đến 1 giờ), ánh nắng mặt trời của Lệ Giang rất gắt, Quý Úc nhìn thấy ánh nắng chiếu vào trong phòng càng ngày càng nhiều, cô sợ ảnh hưởng tới giấc ngủ của “Hạ Dư Quang” nên vội vàng đứng dậy, tay chân nhẹ nhàng đi tới trước cửa sổ, kéo rèm màn lại.

Cô ngồi xuống sô pha một lần nữa, trong phòng trở nên tối tăm, thính giác của Quý Úc cũng nhạy hơn rất nhiều, cô mơ hồ có thể nghe thấy tiếng hít thở đều đều của “Hạ Dư Quang”.

Từng chút từng chút đào qua trong lòng cô, mang theo sự rung động cùng chút run rẩy không nói nên lời.

Quý Úc vốn dĩ định cầm điện thoại đọc “Tam thiên sử”, không ngờ trái tim lại hoảng loạn một lần nữa, cô nhìn chăm chăm màn hình đen ngịt, nhìn một lúc lâu cũng không có ý định mở khóa màn hình, cuối cùng liền đặt điện thoại xuống, nhìn chăm chăm bức ảnh cung nữ trên vách tường, tinh thần hoảng hốt vô cùng.

Quý Úc không nghỉ trưa nên dần dần cũng có chút buồn ngủ, cô tìm một tư thế thoải mái ở trên sô pha, sau đó nhắm hai mắt lại nghỉ ngơi.

Lúc cô tỉnh lại thì rèm cửa sổ đã được vén lên, ánh sáng chói lóa bên ngoài cửa sổ đã chuyển thành màu đỏ rực của hoàng hôn, trên người cô còn có một cái chăn mỏng.

Quý Úc giật mình, ôm chần ngồi dậy, trên giường đã không còn bóng dáng của “Hạ Dư Quang”, trong phòng lại truyền đến âm thanh gõ bàn phím, cô quay đầu lại, nhìn thấy “Hạ Dư Quang” đang ngồi trước máy tính, đầu ngón tay gõ bàn phím rất nhanh, giống như đang có chuyện gì đó rất vội.

Quý Úc không quá rầy “Hạ Dư Quang”, cô tìm điện thoại, đầu tiên là xem mấy thứ linh tinh trên mạng, sau đó mới mở cuốn tiểu thuyết “Tam thiên sử” mà buổi trưa cô đã đọc được một phần ba ra xem.

Hạ Quý Thần cũng đã xử lý tốt mấy cái mail mà nhân viên gửi đến, lúc hắn vươn tay lấy ly nước, tầm mắt lại theo thói quen nhìn về phía sô pha mà Quý Úc nằm.

Cô lúc này còn ngủ ngon lành, bây giờ đã tỉnh, cầm điện thoại đi động nhìn chăm chú, không biết đang xem cái gì.

Cổ tay trắng nõn của cô hiện ra trước mắt hắn, bên trên đã có thêm một cái lắc tay.

Đây là món quà hắn vì cô mà chuẩn bị đã lâu, mừng năm mới cho cô, sau khi hắn ngủ dậy, thấy cô đã đeo trên tay, quả nhiên hắn đoán không sai, đồ mà anh trai tặng, cô sẽ thích

Hạ Quý Thần rũ mắt xuống, che lấp sự bi thương nơi đáy mắt.

Ăn cơm chiều xong, Hạ Quý Thần tiếp tục ngồi trước mắt tính xử lý công việc.

Vì đang vào mùa nghỉ đông nên khách sạn ở Lệ Giang cũng kín phòng, Hạ Quý Thần là đột ngột đến đây nên không có phòng.

Quý Úc không thể để “Hạ Dư Quang” ăn ngủ ở ngoài đường cho nên “Hạ Dư Quang” liền ở cùng phòng với Quý Úc, lúc cô định đi ngủ, nhìn thấy chiếc giường đơn lớn, đáy lòng lại hận chính mình vì sao trước kia lại không đặt giường đôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 214: Người Duy Nhất Không Quên Cô(4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Hạ Quý Thần vội vàng xử lý công việc, nhưng lâu lâu cũng sẽ chú ý Quý Úc một chút, lúc hắn nhìn thấy cô đang không ngừng nhìn tới nhìn lui chiếc giường thì ấn đường lập tức nhíu lại, hắn trì trệ trong giây lát, sau đó mới nghĩ ra là cô đang buồn rầu chuyện gì.

Hạ Quý Thần nhìn thời gian trên máy tính, đã 10 giờ, đúng là nên đi nghỉ rồi, hắn tìm điện thoại trên bàn sách, soạn một cái tin nhắn, sau đó gửi qua cho Quý Úc.

Quý Úc thấy di động rung lên, liền cúi đầu xuống nhìn thoáng qua màn hình, lúc cô nhìn thấy ba chữ “Hạ Dư Quang”, tầm mắt liền chuyển dời về phía người nam nhân đang ngồi trước máy tính, sau đó mới xem nội dung tin nhắn: “Mãn Mãn, nếu em mệt rồi thì đi ngủ trước đi, tối nay anh còn rất nhiều chuyện phải xử lý, em không cần phải để ý đến anh”.

Một chút tâm tư nhỏ của cô nảy giờ, anh ấy đều nhìn ra được.

Chỉ là anh ấy thật sự có chuyện phải xử lý, hay là tìm đại một cái cớ để cô yên tâm đi nghỉ ngơi?

Quý Úc nhìn chằm chằm màn hình điện thoại, trầm tư một lát, cô không hướng về phía “Hạ Dư Quang” mở miệng nói chuyện, mà trực tiếp dùng tin nhắn trả lời lại một chữ “ồ”.

Quý Úc rửa mặt xong thì lập tức leo lên giường.

Công tắc đèn ở gần chỗ Hạ Quý Thần, hắn thấy cô nằm xuống, liền tắt đèn đi, trong phòng ngoại trừ ánh sáng phát ra từ trong máy tính của hắn thì xung quanh đều là một mảnh đen nhánh.

Vừa nãy Quý Úc còn ngáp ngắn ngáp dài, bây giờ nằm ở trên giường, mắt đang nhắm nhưng không biết vì sao lại không ngủ được.

Cô không rõ mình lật qua lật lại bao nhiêu lần, rốt cuộc vẫn không ngủ được, cho nên cô liền sờ tìm di động.

Mở WeChat của “Hạ Dư Quang” ra, Quý Úc mím mím môi, cuối cùng vẫn là không nhin được mà gõ một hàng chữ: “Anh Dư Quang, em chưa lại cho anh một nửa giường, khi nào anh xong việc thì nhớ đi nghỉ ngơi”.

Dừng một chút, Quý Úc lại bổ sung thêm mấy chữ: “Em không có ý gì khác, chỉ cảm thấy thức khuya không tốt cho cơ thể”.

Quý Úc soạn xong tin nhắn, đem đầu ngón tay nhét vào trong miệng, dùng sức cắn cắn móng tay, sau đó vẫn cắn răng ấn gửi đi.

Cô biết “Hạ Dư Quang” nhất định sẽ đọc tin nhắn của cô, cho nên cô liền đặt điện thoại xuống giường, rồi nhắm hai mắt lại.

Qua khoảng hai mươi giây, cô mơ hồ nghe thấy tiếng “Hạ Dư Quang” mở khóa màn hình điện thoại, sau đó điện thoại bên cạnh cô liền sáng lên, cô biết là tin nhắn của anh Dư Quang gửi tới, cô im lặng một lát rồi mới lặng lẽ cầm lấy điện thoại, nhìn thoáng qua màn hình.

“Hạ Dư Quang” trả lời lại rất ngắn gọn, chỉ có hai chữ: “Ngủ ngon”.

Quý Úc cũng không có trả lời lại cho “Hạ Dư Quang”, cái gì cần nói thì cô cũng nói cả rồi, tâm tình cũng thả lỏng hơn rất nhiều, cô đặt di động xuống, sau đó nhắm mắt lại, một lát thì liền chìm vào giấc ngủ.

Sáng sớm hôm sau, khi Quý Úc tỉnh lại thì một nửa giường vẫn trống không.

Ngay cả khăn trải giường cũng ngay ngắn chỉnh tề, dĩ nhiên là không có ai ngủ.

Anh Dư Quang sẽ không phải thật sự có chuyện gấp cần giải quyết cả đêm đi?

Cái ý nghĩ này vừa hiện lên trong đầu, Quý Úc cũng vội vàng đứng dậy, liền nhìn thấy “Hạ Dư Quang” đang nằm trên sô pha, trên người đắp một cái chăn mỏng mà buổi chiều hôm qua anh ấy đắp cho cô.

Sô pha có chút nhỏ, vóc dáng “Hạ Dư Quang” lại cao lớn, cho nên hơn một nửa đôi chân đều trong trạng thái lơ lửng trên không trung.

Tu thế như vậy, cô nhìn thấy còn cảm thấy khó chịu, nói chi là anh ấy

Tối hôm qua cô cũng đã bỏ qua sự ngượng ngùng để nói anh ấy lên giường ngủ, vậy nhưng anh ấy cũng không có lên.

Là anh ấy tôn trọng cô, sợ ngủ bên cạnh sẽ làm ảnh hưởng tới cô đi?

Đầu ngón tay của Quý Úc liền nắm chặt chăn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 215: Đó Là Người Duy Nhất Không Quên Cô (5)

Beta: Stuki^^

Qua một hồi lâu Quý Úc mới nhẹ nhàng chớp mí mắt, đầu ngón tay nắm chần cũng hơi thả lỏng, đem tầm mắt từ trên người “Hạ Dư Quang” thu hồi trở về.

Vén chần lên, Quý Úc nhìn thoáng qua chỗ cổ chân bị thương, cổ chân vẫn còn hơi sưng nhỏ một chút, cô thử duỗi chân ra, khi đứng dậy thì cổ chân vẫn hơi đau, cô vội vàng rút chân lại, qua một lát cô lại thử lại, cảm thấy đau đớn vẫn nằm trong phạm vi mình chịu đựng được, lúc này mới đi vào toilet.

Tư thế nằm ngủ ở trên sô pha của Hạ Quý Thần cũng không được thoải mái, cho nên sau khi Quý Úc tỉnh dậy không bao lâu thì hần cũng tỉnh.

Sau khi hần rửa mặt xong, chuyện đầu tiên làm là kiểm tra miệng vết thương ở cổ chân của Quý Úc, tình huống đã chuyển biến tốt hơn hôm qua nhiều.

Quý Úc cố gắng chịu đựng sự đau đớn ở cổ chân, động tác linh hoạt, bước hai bước trước mặt “Hạ Dư Quang”, sau đó mở miệng nói: “Anh Dư Quang, em không có việc gì nữa”.

Nói xong, Quý Úc sợ “Hạ Dư Quang” không tin, còn đứng ở trước cửa sổ làm một động tác múa ba-lê đúng tiêu chuẩn.

Tầm mắt Quý Úc vẫn luôn dừng lại ở trên mặt của “Hạ Dư Quang”, lúc cô thu hồi động tác múa, liền nhìn thấy biểu tình của “Hạ Dư Quang” rõ ràng buồn lòng xuống, biết anh ấy tin cô, lúc này mới nhẹ nhàng uyển chuyển đi về phía máy bàn, đưa lưng về phía “Hạ Dư Quang” hít một ngụm khí, sau đó mới cầm điện thoại bàn lên gọi bữa sáng.

“Hạ Dư Quang” không được nghỉ ngơi tốt tận hai ngày liên tục cho nên khuôn mặt vốn tuần mỹ khóa mắt bây giờ lại chứa đầy sự mệt mỏi.

Quý Úc buông điện thoại xuống, nhìn chằm chằm “Hạ Dư Quang” đang ngồi ở trên sô pha không ngừng xoa xoa ấn đường một lúc lâu, sau đó mới rũ mí mắt xuống, khỏe mỗi hơi mấp máy, trong đầu lúc này lại hiện ra hình ảnh “Hạ Dư Quang” ngủ ở trên sô pha, cô cảm lòng không được liền mở miệng nói: “Anh Dư Quang, chân em khỏi rồi, giờ cũng đã không có việc gì, đợi thảo băng là có thể tiếp tục đi dạo phố cổ, cho nên anh không cần phải lo cho em, công việc của anh cũng rất bận rộn”.

Quý Úc sợ “Hạ Dư Quang” tìm cơ để tiếp tục ở lại, cho nên lại nói: “Ngày mai em chuẩn bị đi Nhĩ Hải, cho nên anh có thể đi xử lý chuyện của anh”.

Bắc Kinh bên kia thật sự có một đồng việc chờ Hạ Quý Thần về xử lý, hần thấy cô nói như vậy nên cũng không dây dưa nhiều nữa, liền hướng về phía cô nhẹ nhàng gật đầu, sau đó cầm điện thoại xem giờ bay, chuyến bay gần nhất là giữa trưa.

Hạ Quý Thần đặt vé thành công rồi mới gõ gõ mấy chữ trên điện thoại, đưa cho Quý Úc xem “Đã đặt xong vé máy bay, 12 giờ trưa nay”.

Đợi Quý Úc đọc xong mấy lời này, Hạ Quý Thần mới tiếp tục gõ gõ mấy chữ: “Một mình em ở Lệ Giang, nhớ chú ý an toàn, nếu có chuyện gì, lúc nào cũng có thể liên lạc với anh”.

Quý Úc cười nhạt: “Cảm ơn anh, anh Dư Quang”.

Hạ Quý Thần cong cong môi, không có nói chuyện nữa.

Bữa sáng rất nhanh thì được đưa tới, hai người ngồi im lặng ăn cơm, Hạ Quý Thần nhìn thoáng qua thời gian, đã 9 giờ rưỡi, thời gian không sai biệt lắm, cũng nên xuất phát tới sân bay, hần liền đứng dậy, bắt đầu thu dọn đồ dùng của mình.

Quý Úc tiễn Hạ Quý Thần đến cửa khách sạn, quầy lễ tân đã giúp bọn họ gọi taxi, nhân viên bảo vệ giúp Hạ Quý Thần kéo cửa xe ra, Hạ Quý Thần cũng không có vội lên xe mà tiếp tục cầm điện thoại dặn dò Quý Úc mấy câu, lúc gõ xong câu “Tạm biệt” thì mới khom người ngồi vào trong xe.

Quý Úc đứng ở bên cạnh nhìn xe rời đi, sau đó mới vội vàng khom người kiểm tra cổ chân một chút, vì phải diễn cho thật nên từ lúc ra khỏi cửa phòng đến giờ cô đều ráng chịu đau, lúc xác định cổ chân không có việc gì thì mới xoay người đi khắp khiêng vào khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 216: Đó Là Người Duy Nhất Không Quên Cô (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Tuy rằng “Hạ Dư Quang” chỉ ở cùng cô có một ngày một đêm, nhưng lúc Quý Úc bước vào thang máy, đáy lòng vẫn cảm thấy cô đơn.

Kỳ thật cô không muốn anh ấy đi, trên đời này không có ai không muốn một người bạn tri kỉ lúc nào cũng làm bạn bên cạnh mình?

Nhưng cô lại không thể vì mong muốn của bản thân mà khiến anh Dư Quang vất vả như vậy, phải ủy khuất chính mình mà ở lại Lệ Giang để lo lắng cho cô được.

Quan trọng nhất là, cô vốn dĩ vẫn luôn giữ khoảng cách với anh ấy, nếu không phải vì Lâm Nhã, nếu không phải cô bị thương cổ chân, nếu không phải anh ấy ngồi máy bay suốt đêm đến đây, thì sẽ không có chuyện cô và anh ấy ở cùng nhau một ngày một đêm như thế này

Cô không ngờ, cô có thể tình cờ cảm nhận được, một ngày một đêm này, tình cảm của cô với anh Dư Quang không tự chủ được mà ngày càng tăng lên.

So với thứ tình cảm ngây thơ thời niên thiếu thì loại tình cảm này mãnh liệt hơn rất nhiều.

Cô rất sợ, sợ mình mất khống chế rồi thể hiện ra sự yêu thích đối với anh ấy, cho nên cô mới giả vờ chân đã khỏi, để cho anh ấy yên tâm rời đi.

Đúng vậy, yêu thích.

Mặc kệ lúc thời niên thiếu tình cảm của cô có bao nhiêu mãnh liệt, hôm nay khi nhớ lại, loại tình cảm ấy đối với cô cũng chỉ là những rung động tuổi thanh xuân.

Còn tình cảm hiện tại nảy sinh từ đáy lòng của cô mới chân chân chính chính là tình yêu.

So với những tình cảm dĩ vãng kia là hoàn toàn bất đồng.

Rõ ràng là cùng một người, chẳng qua chỉ là cách nhau bốn năm, tại sao lại mang tới cho cô cảm giác khác nhau như vậy?

Quý Úc lại nhũn mảy, sự khó hiểu cùng với chút buồn bực còn chưa có tiêu tan thì sự đau xót đã bao trùm lấy tim của cô.

Nếu anh ấy không phải là anh trai của Hạ Quý Thần thì tốt biết bao, cô vì thế cũng không cần cố kỵ điều gì, thích liền thích, thoải mái hào phóng

Nhưng bốn năm trước, cô cùng Hạ Quý Thần trời xui đất khiến xảy ra một đêm kia, làm cô không thể xem như chuyện gì cũng chưa phát sinh, cứ thế mà bày tỏ lòng mình với Hạ Dư Quang.

Cửa thang máy mở ra, Quý Úc đứng ngây ngốc bên trong một lát rồi mới đi ra.

Cô không biết mình đi về phòng như thế nào, cũng không biết mình mở cửa như thế nào, chỉ biết là khi cô hồi phục lại tinh thần thì đã ngồi ngơ ngác trên sofa.

Hạ Dư Quang không xuất hiện thì cô cũng không cảm thấy đi du lịch một mình có gì cô đơn, nhưng bây giờ, ở một mình trong khách sạn, nhìn thấy bàn đọc sách lại nhớ tới tối hôm qua anh ấy bận rộn làm việc ở chỗ này, nhìn đến sofa lại nhớ tới anh ấy ngủ ở đây, nhìn xuống chiếc lắc tay đeo trên cổ tay lại nhớ tới lúc anh ấy đưa cho cô ... Tâm tình của Quý Úc lập tức trùng xuống tới cực điểm.

Vết thương ở chân chưa có khỏi hẳn, Quý Úc không thể ra ngoài, cho nên cô liền ôm gối ôm ngồi trên sofa xem TV.

Nói là xem TV nhưng kỳ thật cô lại chẳng biết trong TV chiếu tin tức gì, chẳng đến khi nhân viên tạp vụ vào phòng giúp cô dọn dẹp vệ sinh thì cô mới nhìn thấy trên TV đang chiếu quảng cáo mua sắm.

Cô vội vàng cầm điều khiển từ xa đổi sang kênh khác, sau đó lại nhìn chằm chằm TV không chớp mắt.

Nhân viên tạp vụ quét dọn vệ sinh rất cẩn thận, lại an tĩnh, trước sau như một, không có làm ảnh hưởng đến cô.

Nhân viên tạp vụ thay ga trải giường với vỏ chăn xong thì vào phòng tắm, bận rộn ở trong phòng tắm khoảng mười phút đồng hồ thì bỗng nhiên chạy ra ngoài: “Tiểu thư, đây là đồ của cô sao? Tôi nhìn thấy ở trên hộp đựng giấy vệ sinh trong toilet”

Quý Úc nghe thấy người tạp vụ nói, liền quay đầu lại nhìn.

“Thứ này thoạt nhìn trông rất quý”. Người tạp vụ vừa nói vừa đưa món đồ đang cầm trong tay cho Quý Úc.

Lúc Quý Úc nhìn thấy món đồ ở trên tay của người tạp vụ thì đôi mắt đột nhiên mở to hết cỡ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217: Đó Là Người Duy Nhất Không Quên Cô (7)

Đó là một miếng ngọc Hòa Điền màu trắng, toàn thân trong suốt, giống như có thể bị thấm nước bất cứ lúc nào, cầm trên tay mang đến cho người ta cảm giác như có linh khí bên trong.

Ngọc hình như được ai đó mang theo bên người rất nhiều năm, cho nên hình dạng mượt mà, xúc cảm rắn chắc.

Miếng ngọc có hình trăng non, còn có hình con rồng khắc bên trên sinh động như thật, giống như lời người tạp vụ nói, khối ngọc này trông rất giá trị, chỉ có một điểm không được hoàn mỹ chính là miếng ngọc bị khuyết một góc.

Quý Úc nghĩ là có thể chủ nhân của miếng ngọc này không cẩn thận làm rơi miếng ngọc xuống đất nên mới bị nứt một góc, mà chỗ khuyết thiếu ấy, cô lại có chút quen thuộc.

Người tạp vụ thấy Quý Úc cứ nhìn chăm chăm miếng ngọc trong tay mình mà lại chậm chạp không có phản ứng gì, liền lên tiếng nhắc nhở: “Tiểu thư?”

Quý Úc hoàn hồn, lại nhìn chăm chăm miếng ngọc trong giấy lát nữa, rồi mới ngẩng đầu hướng về phía người tạp vụ, lễ phép trả lời: “Không phải của tôi, nhưng chắc là của bạn tôi, để tôi hỏi anh ấy một chút”.

“Vâng, tiểu thư”. Người tạp vụ sợ không cẩn thận sẽ làm hỏng miếng ngọc nên nhẹ nhàng đặt miếng ngọc xuống bàn trà trước mặt Quý Úc, sau đó xoay người đi vào phòng tắm.

Quý Úc tìm điện thoại, chụp một tấm ảnh, sau đó gửi cho “Hạ Dư Quang”: “Anh Dư Quang, đây là đồ của anh sao? Nó ở trong phòng tắm của khách sạn”.

Ảnh chụp gửi đi thành công, Quý Úc nhìn thoáng qua thời gian, giờ này chắc “Hạ Dư Quang” đang ở trên máy bay, cho nên cô không chờ anh ấy trả lời lại, đem điện thoại ném trở về sô pha, sau đó liền nhìn chăm chăm miếng ngọc trên bàn, đánh giá cẩn thận, càng nhìn cô càng cảm thấy miếng ngọc bị thiếu mất một góc này có chút quen mắt, liền vươn tay cầm lấy miếng ngọc, lúc đầu ngón tay vừa chạm vào miếng ngọc, cảm xúc quen thuộc truyền đến làm cả Quý Úc run rẩy, sắc mặt đều muốn trắng bệch.

Tuy rằng cô không am hiểu về ngọc, nhưng xúc cảm của miếng ngọc này, cô quá quen thuộc, giống như là

Quý Úc bình ổn hô hấp, cô nhìn chăm chăm miếng ngọc trong tay một lát, sau đó đứng dậy, đi khắp khiêng đến mép giường, ngồi ở chỗ mép giường, cô vươn tay lấy túi xách, mở khóa kéo, lấy ví tiền từ bên trong ra, sau đó tiếp tục mở ví tiền, rồi lấy ra một cái túi nhỏ màu đỏ.

Cô mở cái túi ra, từ bên trong lấy ra một miếng ngọc nhỏ màu trắng.

Ánh sáng mặt trời bên ngoài cửa sổ chiếu vào, một miếng ngọc lớn một ngọc nhỏ ở trong tay cô phát ra ánh sáng giống nhau như đúc, cực kỳ giống cùng một khối ngọc.

Quý Úc chần chờ một lát, sau đó lùi hẳn miếng ngọc nhỏ từ trong túi đỏ ra, ghép vào chỗ khuyết của miếng ngọc mà người tạp vụ phát hiện được.

Tuy rằng chỗ khuyết của miếng ngọc đã được mài giũa có chút mượt mà hơn, không còn sắc cạnh nữa, nhưng chỗ bị nứt gãy vẫn khớp với chỗ mảnh ngọc của Quý Úc vô cùng.

Quý Úc giống như bị điểm huyết, nhìn chăm chăm hai khối ngọc trong tay, không nhúc nhích.

Người tạp vụ đã dọn dẹp xong, liền đi lại chỗ Quý Úc nói với cô mấy câu, nhưng Quý Úc lại ngồi ngơ ngẩn ở mép giường không chút phản ứng, thấy thế, người tạp vụ liền đến gần Quý Úc hơn một chút, kết quả vừa mới tới trước mặt Quý Úc, lại thấy cô đang cầm hai khối ngọc trong tay, tức khắc liền buột miệng thốt ra câu: “Tôi còn tưởng là miếng ngọc này bị khuyết ngay từ đầu, không nghĩ tới là do bị rớt mà hỏng a”.

Nói xong, người tạp vụ lại cúi đầu, đến gần miếng ngọc: “Cái này có thể sửa lại, tiểu thư, cô tìm người nào am hiểu về ngọc một chút, sau khi sửa lại, đảm bảo không nhìn ra dấu vết”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 218: Đó Là Người Duy Nhất Không Quên Cô (8)

Người tạp vụ đứng hơi gần, làm ảnh hưởng đến Quý Úc, cô liền đem tầm mắt từ miếng ngọc chậm rãi dịch chuyển qua phía người tạp vụ, giọng điệu có chút mơ hồ: “Cô cũng cảm thấy hai miếng ngọc này lúc đầu là một khối ngọc hoàn chỉnh?”

“Khẳng định a, nhìn ánh sáng cũng có thể biết là một khối, ngọc này là loại tốt nhất, trên thế giới cũng có rất ít, tiểu thư, nếu cô thấy không chắc chắn thì có thể tìm người nào đó am hiểu về ngọc để họ xem thử, như vậy không phải là được rồi sao?”.

Quý Úc không nói nữa, chỉ hướng về phía người tạp vụ hơi hơi dương khóe môi một chút.

Quý Úc đợi người tạp vụ rời đi, sau đó mới cất hai miếng ngọc vào cái túi nhỏ màu đỏ, nhét vào ví tiền rồi mới quay đầu nhìn chằm chằm ánh sáng chói mắt ngoài cửa sổ, tinh thần hoảng hốt.

.....

Kỳ thật sau khi cô tỉnh lại nửa năm, cô vẫn luôn suy nghĩ xem chủ nhân của miếng ngọc nhỏ trong tay cô là của ai.

Miếng ngọc nhỏ trong tay cô không phải do cô nhặt được mà là trong lúc cô hôn mê bất tỉnh, chị hộ tá nhìn thấy rồi đưa cho cô.

Lúc cô mới tỉnh lại, ý thức rất thanh tỉnh nhưng miệng mồm lại không phải đặc biệt nhanh nhẹn, một thời gian dài nằm im không nhúc nhích cho nên muốn làm gì cũng phải cố hết sức, cha mẹ cô công việc bận rộn nên không thể chăm sóc cô mỗi ngày, lúc đó tất cả đều nhờ chị hộ tá nói chuyện với cô, giúp cô vận động.

Sau khi cô tỉnh lại một tháng, lúc đó là hơn một giờ chiều, cô có thể nói một câu ngắn gọn lưu loát, sinh hoạt đơn giản cũng có thể tự làm, tuy rằng phải dùng hết sức lực nhưng so với bình thường lại không có gì khác nhau.

Buổi sáng ngày hôm đó, cô đi theo chị hộ tá xem chị ấy phát đồng phục cho bệnh nhân hơn một giờ đồng hồ, cho nên sau khi ăn cơm trưa, bởi vì quá mệt mỏi, cô ngủ rất sâu, đợi đến khi cô tỉnh lại thì đã là hoàng hôn.

Ánh sáng đỏ rực của mặt trời lặn chiếu khắp phòng, cô liếc mắt một cái liền nhìn thấy chị hộ tá đang ngây ngốc ngồi xõm trên mặt đất, cảm thấy gì đó.

Cô ngồi dậy, kêu một tiếng: “Chị Lương?”.

Chị hộ tá nghe tiếng, lập tức đứng dậy, đi tới mép giường, đem món đồ vừa nãy mình nhìn chằm chằm cho cô.

Cô cầm cái túi nhỏ màu đỏ, móc ra một miếng ngọc nhỏ, lúc cô nhìn thấy miếng ngọc nhỏ thì ngẩn người, hỏi chị hộ tá: “Đây là cái gì?”.

Chị hộ tá kéo ghế dựa ra ngồi xuống ở mép giường, nói chuyện với cô.

Chị hộ tá nói rất nhiều, qua lời nói của chị ấy, cô biết được, trong ba năm cô hôn mê này, ngoại trừ ba mẹ cô thì còn có một người đàn ông, ngày 18 hàng tháng sẽ tới thăm cô.

Ban đầu hẳn cũng không có vào phòng bệnh, chỉ đứng xa xa ở hành lang, cách cửa sổ phòng nhìn cô.

Chị hộ tá nói diện mạo của người đàn ông kia cực kỳ đẹp, chị thấy hẳn xuất hiện mấy tháng liền mà không có ý gì xấu, đại khái là muốn nhìn trộm cô, liền hỏi hẳn có muốn vào phòng nhìn cô hay không?

Người đàn ông kia giống như không thể nói chuyện, đối mặt với sự dò hỏi của chị hộ tá, hẳn nhìn chằm chằm giường bệnh cô đang nằm, nhìn một lúc lâu, như là đang do dự cùng rồi rấm cái gì đó, qua thật lâu sau, mới nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Sau đó, mỗi tháng người đàn ông đều đến bệnh viện như cũ, có khi sẽ tiến vào phòng bệnh, có khi lại đứng ở trước cửa sổ như trước, người đàn ông đó nếu có vào phòng bệnh, cũng sẽ ngây ngốc ở bên trong rất lâu, có đôi khi đứng nhìn chằm chằm cô bốn năm tiếng đồng hồ mà không chớp mắt lấy một cái, cũng có khi ngây ngốc một giờ liền rồi đi.

Chị hộ tá nói, chị ấy ở bệnh viện gặp rất nhiều người, chỉ cần nhìn mặt là đoán được ý.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 219: Đó Là Người Duy Nhất Không Quên Cô (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chị ấy có thể nhìn ra, mỗi lần người đàn ông kia tới đây, tâm tình đều không được tốt, rất nhiều lần hấn nhìn cô, đáy mắt đều chứa đầy sự bi thương vô tận.

Mỗi khi hấn đứng ở ngoài hành lang không tiến vào, bàn tay sẽ gất gao nắm chặt thành quyền, dùng rất nhiều sức, trên mu bàn tay đều nổi lên gân xanh, thậm chí có rất nhiều lần hấn muốn nâng chân lên bước vào phòng bệnh, nhưng xong rồi lại rút trở về, như là đang sợ, sợ đến gần cô lại sẽ không chịu đựng nổi.

Chị họ tá còn nói, người đàn ông kia rất để ý đến cô, bởi vì có lần chị ấy đứng bên ngoài cửa sổ nhìn trộm, thấy người đàn ông kia đang vươn tay vuốt ve mặt cô, động tác rất nhẹ nhàng, mang theo sự che chở vô tận, thậm chí trước khi đi còn hôn lên má của cô.

Nói xong lời cuối cùng, chị họ tá mới nói lai lịch của miếng ngọc nhỏ kia, chị họ tá nói hôm đó cô ngủ trưa không được bao lâu thì người đàn ông kia lại tới, vẫn là bộ dáng trầm mặc ít nói, nhưng so với mấy lần trước thì tâm tình thoát nhìn cũng không tệ lắm.

Chị họ tá nói, đó là lần đầu trong ba năm, chị ấy thấy người đàn ông kia cười, lúc chị ấy mỉm cười chào hỏi hấn, hấn còn nhìn lại, tuy rằng vẫn không nói một lời nhưng chị ấy lại cảm thấy khoảng cách giữa hấn với nhân gian không còn xa xôi nữa, không giống như không dính khối lửa phạm tục như trước kia.

Chị họ tá nói theo như chị ấy suy đoán thì chắc chắn là bởi vì cô sắp tỉnh lại nên tâm tình hấn mới vui vẻ như vậy.

Chị họ tá còn nói, ngày đó hấn ngây ngốc ở trong phòng bệnh rất lâu, lẳng lặng nhìn cô, mặt mày ôn nhuận cùng nhu tình, trong tay hấn có một khối ngọc, thẳng đến bốn giờ chiều, điện thoại của hấn vang lên, hấn sợ ảnh hưởng tới cô nên đi ra ngoài nghe điện thoại. Sau khi trở về, hấn đứng ở mép giường, không chớp mắt nhìn cô đang ngủ say một lúc lâu, rồi cúi đầu hướng về phía đôi môi của cô, lúc đó chị họ tá cũng muốn vào nhìn xem cô đã tỉnh hay chưa, nên không có gõ cửa đã lỡ măng xông vào.

Người đàn ông kia cũng bị chị ấy dọa sợ, bàn tay run lên khiến miếng ngọc đang cầm trong tay rớt xuống đất, phát ra tiếng vang thanh thúy.

Sau đó hấn liền khom người nhặt lấy miếng ngọc đã được bọc lại hơn một nửa bằng mảnh vải màu đỏ, một câu cũng không nói liền vội vàng quét qua người của chị họ tá, đi ra ngoài cửa.

Chị họ tá nói lúc đó chị ấy cũng có chút ngượng ngùng bởi vì chị ấy nghĩ đã lâu như vậy chắc hấn cũng đi rồi. Sau đó chị họ tá mới nói tới trọng điểm, nói cô còn đang ngủ nên chị ấy lấy hoa quả đi rửa, chờ cô tỉnh lại thì sẽ gọt hoa quả cho cô ăn, kết quả lúc trên đường đi vào toilet thì chân không cẩn thận dẫm phải cái gì đó, chị ấy liền thu hồi chân, khi cúi đầu xuống thì nhìn thấy miếng ngọc nhỏ này.

Chị họ tá còn nói, lúc chị ấy nhặt được miếng ngọc thì cô cũng tỉnh.

Chiều đó, hoàng hôn tuyệt đẹp, chị họ tá ngồi bên cạnh vừa gọt hoa quả vừa kể chuyện cho cô, cô thì dựa vào đầu giường, tay nắm miếng ngọc nhỏ, tỉnh lại sau ba năm, tâm vốn dĩ đang bình lặng, lại đột nhiên dậy sóng.

Cô hỏi chị họ tá, người đàn ông kia tên là gì, trông như thế nào?

Chị họ tá nói người đàn ông kia dư thừa khí chất, thoát nhìn giống như người cao quý, có tiền, chị ấy không dám tùy tiện đến gần, cho nên cũng không biết tên của hấn, đến nỗi, bộ dáng của hấn, chị họ tá ngoài từ đẹp, so với tiên nữ còn đẹp hơn thì không biết dùng từ gì để hình dung nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 220: Đó Là Người Duy Nhất Không Quên Cô (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chị họ tá nói là vào ngày 18 hàng tháng người đàn ông kia sẽ đến đây, nếu cô muốn biết người đó là ai thì rất đơn giản, chỉ cần chờ đến ngày 18 tháng sau là được.

Kể từ hôm đó, thời gian cũng đã trôi qua được một tháng, hôm nào cô cũng ngồi đếm ngày, mong mong ngóng ngóng suốt 30 ngày, cuối cùng ngày 18 của tháng tiếp theo cũng đến.

Nhưng tiếc là, cô đợi từ sáng sớm đến đêm khuya cũng không có thấy bóng dáng người đàn ông mà chị họ tá nói

Hy vọng càng nhiều thất vọng càng nhiều, tâm tình của Quý Ước vì thế mà u ám vô cùng.

Chị họ tá nhìn thấy cô thật lòng muốn biết người đàn ông mỗi tháng đều đứng giờ xuất hiện ở bên người cô trong lúc cô hôn mê là ai cho nên cũng an ủi cô rất nhiệt tình. Có hôm ngồi ăn cơm, chị ấy còn nói với cô là người đàn ông kia trong lúc cô hôn mê, khi nào cũng đến thăm cô, vậy sau khi cô tỉnh lại thì nhất định hẳn ta sẽ lại đến, chẳng qua lần này có khi là do hấn bạn chuyện gì đó nên mới không đến được thôi, trong tay cô vẫn đang giữ một mảnh của miếng ngọc, chỉ cần cô còn giữ lại miếng ngọc nhỏ đó thì cũng sẽ có ngày cô tìm được hấn

Cô biết chị họ tá là đang thật lòng muốn giúp cô, mà lời chị ấy nói cô cũng thấy có lý, cho nên cô cảm thấy miếng ngọc nhỏ ấy rất đáng được giữ gìn, liền mang theo bên người không rời.

Khi đó thân thể của cô cũng đã hồi phục được tám chín phần, có thể xuất viện rồi, vì vậy cô cũng không chờ đến ngày 18 của tháng tiếp theo nữa mà dứt khoát trở về nhà.

Mãi một thời gian dài sau đó, cô vẫn luôn suy nghĩ xem chủ nhân của miếng ngọc là người như thế nào, nhưng thế giới lại rộng lớn như vậy, cô cũng không hiểu biết chút gì về hấn, chỉ dựa vào một miếng ngọc nhỏ kia thì cô căn bản không thể nào tìm được hấn, cho nên cô vẫn luôn ôm tâm tư chờ đợi với chủ nhân của miếng ngọc.

Có rất nhiều lần, cô cầm lấy miếng ngọc nhỏ kia rồi ngồi suy nghĩ, có lẽ cả đời này cô với chủ nhân của miếng ngọc cũng không thể quen biết.

Những lúc như thế, đáy lòng của cô sẽ tràn đầy mất mát.

Trên thế giới này, kể từ sau khi cô xảy ra biến cố, ngoại trừ cha mẹ có quan hệ huyết thống ra thì chủ nhân của miếng ngọc nhỏ này là người duy nhất không quên cô, cho nên cô thật sự rất muốn biết người đó là ai.

Nhưng thời gian cứ trôi đi, cô trước sau như một, vẫn không thể tìm ra manh mối liên quan đến người đàn ông kia, lúc cô nghĩ rằng cả đời mình sẽ không bao giờ biết được chủ nhân của miếng ngọc nhỏ kia là ai thì một nửa của khối ngọc hoàn chỉnh lại xuất hiện trước mặt cô

Nghĩ đến đây, Quý Ưc nhẹ nhàng chớp chớp mắt, bởi vì nhìn chăm chăm ánh sáng ngoài cửa sổ trong thời gian dài cho nên hốc mắt của cô đã có ít nước đọng lại. Quý Ưc cúi đầu, nhìn chiếc điện thoại di động mà cô vẫn luôn nắm chặt trong tay kể từ khi nhớ lại chuyện cũ.

WeChat có thông báo.

Quý Ưc nhấp vào xem, là hai cái tin nhắn trả lời của “Hạ Dư Quang”:

“Là của anh”.

“Nhất thời không chú ý, quên mất”.

Buổi chiều ngày hôm qua cũng có người dọn dẹp phòng, nhưng nhân viên tạp vụ lại không phát hiện được miếng ngọc này, lúc sau trong phòng cũng chỉ có cô và “Hạ Dư Quang”, nếu ngọc không phải của cô thì chỉ có thể là của anh ấy, sự thật này đã được cô xác nhận từ đầu, nhưng khi cô nhìn thấy câu trả lời của “Hạ Dư Quang”, đầu ngón tay vẫn nắm chặt di động hơn một chút.

Một lúc sau Quý Ưc mới gõ gõ mấy chữ: “Anh Dư Quang, anh xuống máy bay rồi?”.

Tin nhắn của “Hạ Dư Quang” là mười phút trước, bây giờ chắc anh ấy vẫn đang còn ở sân bay, qua một lúc lâu, Quý Ưc mới nhận được tin nhắn trả lời lại của “Hạ Dư Quang”: “Ừ, vừa mới lên xe”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 221: Anh Yêu Người, Không Phải Anh Yêu Em (1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Ưc biết, ý này của “Hạ Dư Quang” là chỉ hấn đã bắt taxi rời khỏi sân bay rồi, cô chọn một cái icon hình mặt cười trước, sau đó mới gõ gõ mấy chữ: “Anh Dư Quang, anh cho em địa chỉ, em gửi ngọc lại cho anh”.

“Hạ Dư Quang” hấn là đang nghịch điện thoại, cho nên trả lời lại rất nhanh: “Không cần phiền toái như vậy, trước mắt cứ để tạm chỗ em đã, khi nào gặp lại, lại nói sau”.

Quý Ưc trả lời lại một chữ “Được”, cô cắn cắn môi dưới, nhìn chăm chăm màn hình điện thoại, trầm tư vài giây, sau đó giả vờ lơ đãng, lại gõ mấy chữ: “Anh Dư Quang, miếng ngọc của anh bị thiếu mất một góc sao?”.

“Hạ Dư Quang” trả lời lại rất nhanh như cũ, chỉ có một chữ đơn giản: “Ừ”.

Quý Úc vừa định hỏi “Hạ Dư Quang” là làm sao lại thế thì trên màn hình lại hiện lên một tin nhắn mới: “Không cần thận làm rút”.

Không cần thận làm rút Giống y như lời chị họ tá nói.

Hồ hấp của Quý Úc bỗng ngưng ngừng lại, ước chừng qua mười phút đồng hồ cô mới miễn cưỡng ổn định lại mấy đầu ngón tay đang phát run, tiếp tục giả vờ nói chuyện phiếm: “Không tìm người sửa lại sao? Em nghe nói bây giờ kỹ thuật rất tốt, không thể nhìn ra dấu vết gì đâu!”

“Hạ Dư Quang” đáp lại: “Chỗ góc bị khuyết do làm rút kia, lúc ấy anh hơi vội nên không có tìm”.

Lúc ấy

Chị họ tá nói người đàn ông kia sau khi nhặt khối ngọc lên thì vội vàng rời đi?

Chẳng lẽ, chủ nhân của miếng ngọc nhỏ, là anh Dư Quang?

Quý Úc vừa nghĩ thế, lập tức mở album ảnh trong điện thoại ra, tìm ảnh của “Hạ Dư Quang” rồi gửi cho chị họ tá, còn kèm theo một câu: “Chị Lương, đây có phải là người mỗi tháng đều đến thăm em trong lúc em hôn mê?”.

Sau khi xuất viện, cô với chị họ tá trên cơ bản không còn liên lạc gì với nhau nữa, cô sợ chị họ tá không nhớ rõ mình cho nên lúc vừa gửi tin nhắn xong, cô nghĩ nghĩ một chút, liền gọi điện thẳng cho chị họ tá.

Chị họ tá hình như đã đọc được tin nhắn, vừa nhận được điện thoại của cô, liền mở miệng ngay lập tức: “Tiểu Úc, là hấn, chính là hấn!”.

Quý Úc còn chưa có kịp mở miệng hỏi chị họ tá thì đã bị giọng nói chắc như đinh đóng cột của chị ấy làm chấn động.

Chị họ tá so với cô còn kích động hơn, ở trong điện thoại lại nhai một lúc: “Chị khẳng định sẽ không nhớ lầm, tuy rằng chị đã gặp nhiều người, như người có diện mạo kinh diễm như hấn lại rất ít, cho nên chị nhớ rõ, Tiểu Úc, em làm thế nào mà tìm được hấn?”.

Chị họ tá thấy Quý Úc mãi mà không có trả lời, liền nói to hơn: “Tiểu Úc? Tiểu Úc?”.

Thần trí của Quý Úc lúc này mới thoáng trở về được một ít: “Ừ?”.

“Em làm thế nào mà tìm được hấn?”

“Em?” Đại não Quý Úc trống rỗng một lúc lâu, qua một lúc mới phản ứng lại là chị họ tá đang hỏi chuyện gì, âm thanh của cô ngỡ ngàng nói: “Em, emHấn là một người bạn cũ của em”.

“Hấn khẳng định là yêu thăm em, Tiểu Úc, loại người này không có nhiều, nếu có duyên gặp được, em nhất định phải biết quý trọng a”.

Chị họ tá luôn luôn nói nhiều, Quý Úc biết, nếu như cô còn không ngăn chị ấy lại thì một mình chị ấy có thể làm bầm lẫu bầu tận mười phút, cô đợi chị họ tá nói xong, tới chỗ thích hợp liền ngắt lời: “Chị Lương, đã quấy rầy chị, em còn có chút việc, giờ không cùng chị hàn huyên được nữa”.

Điện thoại cắt đứt, đầu ngón tay của Quý Úc liền buông lỏng, di động cũng vì thế mà rớt trên mặt đất.

Nhưng Quý Úc cũng không có để ý tới, chỉ im lặng ôm gối ôm, dựa người vào sofa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Anh Yêu Người, Không Phải Anh Yêu Em (2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ánh mắt cô thẳng tắp nhìn chăm chăm màn hình TV phía trước, nhìn một hồi lâu thì đại não mới bắt đầu suy nghĩ.

Cho nên, sau khi cô tỉnh lại, người mà cô mãi không quên, vẫn luôn tâm tâm niệm niệm tìm kiếm, chính là anh Dư Quang?

Cũng đúng Hiện tại, trên thế giới này, ngoại trừ cha mẹ cô, người đối xử tốt với cô nhất cũng chỉ có anh Dư Quang, chủ nhân của miếng ngọc có thể đi thăm cô mỗi tháng, tất nhiên là trong lòng sẽ nhớ nhung cô, ngoại trừ anh Dư Quang – người ở bên cạnh cô cả ngày hôm qua chỉ vì chân cô bị thương

thì còn có ai khác, có ai có thể làm được như thế?

Hơn nữa, làm sao cô lại quên mất, sau khi cô cùng với Hạ Dư Quang kết hôn giả, mỗi lần anh Dư Quang đến Bắc Kinh, đều sẽ là vào ngày mười tám

Càng nhiều ý nghĩ hiện ra trong đầu, tim của Quý Úc cũng càng ngày càng đập nhanh hơn.

Nguyên lai là anh Dư Quang, trong ba năm cô hôn mê, người mà vẫn luôn không quên cô là anh Dư Quang.

Nguyên lai người mà cô muốn tìm là anh Dư Quang, lại là anh Dư Quang.

Một loại tình cảm không thể giải thích đột nhiên tràn ngập lồng ngực Quý Úc, nó cứ tùy ý cuộn cuộn trong lòng cô, làm cho cô mơ hồ cảm thấy bản thân mình sắp không xong rồi.

Cô vẫn luôn cho rằng, cô có thể không chế tốt bản thân, tạo khoảng cách với Hạ Dư Quang, không cho mọi thứ phát triển đến mức vạn kiếp bất phục.

Nhưng đến bây giờ, cô mới phát hiện, cô đã xem nhẹ sức ảnh hưởng của anh Dư Quang đối với cô.

Loại ảnh hưởng này rất mạnh, nhìn thì giống như không có tí ảnh hưởng gì nhưng thực chất nó lại len lỏi từng tí một, tình tế rồi lại dày nặng, giống như kiểu loại kịch độc không có thuốc giải, từ từ thông thả tiến vào trong cơ thể của cô, sau đó đi tới lục phủ ngũ tạng, làm cô không hề phòng bị, sau đó lại càng không thể ngăn cản.

Quý Úc không biết, đối với loại độc dược này, cô có thể chống đỡ được bao lâu.

Nhưng cô lại rất rõ ràng, bây giờ, chỉ cần cô còn một chút lý trí thì phải cắn chặt răng, giữ cho mình tỉnh táo.

Bởi vì giữa cô cùng anh Dư Quang, còn có một Hạ Quý Thần

Sau khi cõ chân của Quý Úc khỏi hoàn toàn, cô vẫn theo kế hoạch như ban đầu, đi Nhĩ Hải.

Mỗi ngày cô đều sẽ nhận được tin nhắn của “Hạ Dư Quang”, cô cũng vẫn trả lời lại cho anh ấy, nhưng cô lại không có can đảm phát triển tình cảm cùng anh ấy, cho nên cô vẫn không có hỏi anh ấy chuyện cô hôn mê ba năm kia, có phải mỗi tháng anh ấy đều đến thăm cô hay không, đương nhiên cô cũng không để cho “Hạ Dư Quang” biết, miếng ngọc nhỏ mà anh ấy làm rơi đang ở trong tay của cô.

Chuyến du lịch cũng nhanh chóng kết thúc, đảo mắt liền đến mừng mười tháng giêng, cách thời gian khai giảng còn một khoảng thời gian, Quý Úc ngồi máy bay trở về Bắc Kinh.

Ở nhà, Quý Úc thoải mái dễ chịu ăn ngủ ngủ ăn hết ba ngày, sau đó vào ngày 14 tháng giêng, tức ngày 18 tháng 2 dương lịch, “Hạ Dư Quang” bay tới Bắc Kinh.

Quý Úc cùng “Hạ Dư Quang” chỉ ăn với nhau được một bữa tối, bởi vì Quý Úc tìm lý do thoái thác cho nên tối đó cô không về chung cư cùng “Hạ Dư Quang” mà trực tiếp trở về nhà.

“Hạ Dư Quang” lái xe đưa cô về nhà, lúc xuống xe, Quý Úc liền lấy miếng ngọc nhặt được ở Lệ Giang ra trả lại cho “Hạ Dư Quang”.

Không nhìn thấy miếng ngọc còn đỡ, vừa nhìn thấy miếng ngọc, trong đầu Quý Úc liền hiện ra những việc mà “Hạ Dư Quang” làm cho cô, cho dù cô đã cực lực không chế chính mình, nhưng lúc đưa miếng ngọc cho “Hạ Dư Quang”, đầu ngón tay vẫn nhẹ nhàng run lên.

Về nhà, lúc nằm ở trên giường, Quý Úc mất rất nhiều sức lực mới miễn cưỡng đem cảm xúc đang dao động phập phồng mà “Hạ Dư Quang” tạo ra cho cô, bình ổn xuống.

Ngày hôm sau, sau khi ăn cơm trưa xong, cô liền trở về trường học.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 223: Anh Yêu Người, Không Phải Anh Yêu Em (3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Buổi sáng hôm đó Đường Họa Họa với Bạc Hà đã tới ký túc xá rồi, lúc cô đến, hai người họ đã sắp xếp đồ đạc ổn thỏa, đang nằm trên giường nghỉ

ngôi.

Hai người nhìn thấy Quý Úc thì rất vui vẻ, ba người kích động tụ lại một chỗ, vừa kéo vừa ôm vừa nói chuyện một lúc lâu, sau đó Quý Úc mới bắt đầu thay ga giường với vỏ chăn.

Chờ Quý Úc sắp xếp lại giường ngủ ổn thỏa, sau đó lại lau bàn ghế sạch sẽ thì ba người liền xuống lầu, tới phòng giáo vụ nhận sách giáo khoa cho học kỳ mới.

Buổi tối mừng một tết, Lâm Nhã đăng tải hình ảnh rồi nói lung tung như vậy, Quý Úc nghĩ là sau khi cô quay trở lại trường học, khẳng định sẽ có rất nhiều bạn học chỉ chỉ trỏ trỏ cô, rồi nghị luận sôi nổi, nhưng cô lại không ngờ tới, lúc đứng xếp hàng ở phòng giáo vụ để nhận sách, gặp phải nhiều người quen như vậy, nhưng thái độ của mọi người không những giống như bình thường mà còn kèm theo những ánh mắt “đồng tình”.

Đừng nói là Quý Úc cảm thấy hết sức quý dĩ, ngay cả người bạn có quan hệ tốt với cô như Đường Họa Họa cũng đã nhận ra có điểm không thích hợp, còn tiến lại gần bên tai cô thì thầm: “Tiểu Úc, mọi người đều biết chuyện Lâm Nhã làm, nhưng lại không có chỉ chỉ trỏ trỏ cậu, đã thế còn quan hệ tốt với cậu, cậu không cảm thấy có gì đó không thích hợp hay sao?”.

Quý Úc cũng nghĩ như vậy nên liền gật gật đầu, cô cũng không rõ ràng nguyên nhân.

Học sinh đang xếp hàng có chút đông, cho nên ba người Quý Úc phải đứng đợi khoảng nửa giờ đồng hồ thì rốt cuộc mới thấy được chút hy vọng.

Đứng phía trước ba người là một người trong ban cán sự của lớp bọn họ, người kia rất quen thuộc với chủ nhiệm lớp, cho nên hai người vừa gặp nhau, liền tùy ý nói chuyện đôi ba câu.

Quý Úc đứng ở phía sau, lúc đầu cô cũng không quá để ý chuyện hai người đang nói, thẳng đến khi bạn cán sự lớp hỏi cô giáo chủ nhiệm một câu: “Chị Dương, em nghe nói Lâm Nhã bỏ học?”. Lúc này Quý Úc mới tập trung nghe đoạn đối thoại giữa hai người bọn họ.

Âm thanh của chủ nhiệm lớp có chút thấp, cũng may Quý Úc dựa vào gần nên cho dù không nghe thấy hết thì cũng được tám chín phần: “Đúng vậy, hôm nay chị cũng mới nghe được tin này, nhưng mà không phải bỏ học, mà là có giáo viên khuyến nghị, nguyên nhân là vì Lâm Nhã sinh hoạt quá mức không kiểm chế, không biết đã làm chuyện gì ở câu lạc bộ đêm mà bị người khác báo cáo lên bộ giáo dục, lãnh đạo nhà trường đều bị kêu lên phê bình, việc này quả thực là làm bại hoại thanh danh của trường chúng ta, lãnh đạo nhà trường nói muốn nghiêm túc xử lý, không chừng vào hôm đại hội của trường, chuyện này sẽ bị nhắc tới”.

Đường Họa Họa cũng nghe thấy chủ nhiệm lớp nói những lời này, liền lên lút nhéo eo Quý Úc.

Quý Úc hiểu ám chỉ của cô nàng, liền quay đầu lại liếc mắt nhìn nhau, sau đó bạn cán sự lớp liền ôm lấy sách giáo khoa rồi tạm biệt cô chủ nhiệm, đến lượt Quý Úc nhận sách.

Đường Họa Họa vừa đi ra khỏi phòng giáo vụ, lập tức nói chuyện phiếm với Quý Úc: “Tiểu Úc, cậu có nghe thấy lời chị Dương nói không? Lâm Nhã bị trường học khuyến nghị! Trường học chúng ta, không, là trường học nào cũng sẽ có vài học sinh không đứng đắn, nhưng có rất ít người bị xử lý a, Lâm Nhã rõ ràng là bị gài bẫy, không biết cậu ta đắc tội với ai mà bị chính thẩm như vậy?”.

Đường Họa Họa vừa nói hai tiếng “Lâm Nhã” thì cách đó không xa cũng vang lên tiếng “Lâm Nhã”.

Là mấy nữ sinh cùng khu ký túc xá với bọn cô, có người ôm trong tay sách giáo khoa, cũng có người tay không, một đám người tụ tập ở bên nhau, sôi nổi tám chuyện.

“Thật là không nghĩ tới, Lâm Nhã cư nhiên không biết xấu hổ như vậy! Quả thật là chuyện gì cũng có thể làm được!”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Anh Yêu Người, Không Phải Anh Yêu Em (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Đúng vậy, không nghĩ tới tâm tư đồ kị của cậu ta lại lớn như vậy, lúc biết Quý Úc nhận được vai diễn trong “Vương thành”, vì không để cho Quý Úc tới phim trường, liền nhốt cậu ấy ở khu dạy học bỏ hoang”.

“Việc này nếu không phải Hiểu Dương nói tận mắt cậu ấy nhìn thấy thì tớ cũng không dám tin tưởng, cái này rõ ràng là phim truyền hình có cốt truyện mới lạ a, không nghĩ tới lại xảy ra trong hiện thực, hơn nữa theo như lời Hiểu Dương nói, ngày đó Hạ Quý Thần ở khoa đạo diễn vì bức Lâm Nhã nói ra chỗ cậu ta nhốt Quý Úc mà suýt đẩy Lâm Nhã từ trên cửa sổ xuống, lúc ấy cửa phòng ký túc xá đang mở nên rất nhiều người đều thấy được, Lâm Nhã

chắc chắc vì mất hết mặt mũi nên trong lòng rất căm hận Quý Úc!”.

“Hon nữa Quý Úc đã xác nhận sẽ nhận vai nữ phụ số 2 trong “Tam thiên sử”, ngồi ăn cơm cùng những người đó cũng là bình thường, Lâm Nhã chán ghét Quý Úc như vậy, những lời cậu ta nói hôm đó, hoàn toàn không có độ tin cậy, nói không chừng chính là cố tình bôi đen”.

“.....”

Vài người tụ tập ở cạnh nhau, còn rối rít nghị luận sôi nổi.

Quý Úc nghe đến đó, liền quay đầu liếc mắt với Đường Họa Họa một cái, hai người đồng thời có sự kinh ngạc lóe lên trong đáy mắt.

Khó trách hôm mừng một tết, Lâm Nhã đăng ảnh nói linh tinh khiến học sinh trong trường bùng nổ mãnh liệt, nhưng lúc cô trở lại trường học, lại không có ai chỉ chỉ trỏ trỏ, nguyên lai sự việc đã xoay theo chiều hướng khác từ lúc nào mà cô không biết Cái này rõ ràng có người ở sau lưng trợ giúp cô xử lý phiền toái à?

Trong đầu Quý Úc vừa hiện lên suy nghĩ này, Đường Họa Họa liền mở miệng: “Tiểu Úc, cái này rõ ràng có người giúp cậu nha, hon nữa người giúp cậu, phỏng chừng không thoát khỏi việc có quan hệ với chuyện Lâm Nhã bỏ học”.

Bạc Hà lập tức phụ họa với Đường Họa Họa: “Không phải phỏng chừng, mà là khẳng định, người giúp Tiểu Úc sở dĩ làm Lâm Nhã bỏ học phỏng chừng là muốn đá Lâm Nhã ra khỏi thế giới của Tiểu Úc, người này xử lý sự tình quyết đoán như vậy, hiển nhiên là muốn nhổ cỏ tận gốc”.

Sự tình đã rõ ràng, cho dù Bạc Hà cùng Đường Họa Họa không nói thì Quý Úc cũng đoán được.

Chỉ là người này sẽ là ai?

Khẳng định không phải anh Dư Quang, bởi vì cô căn bản không nói cho anh ấy biết chuyện liên quan đến Lâm Nhã

“Các cậu nói xem, người này sẽ là ai?”. Ba người trầm mặc một lát, Bạc Hà lại mở miệng.

Bạc Hà vừa dứt lời, Đường Họa Họa liền buột miệng thốt ra câu: “Tớ biết”.

Sau đó Đường Họa Họa không để ý đến sự truy hỏi của Bạc Hà, cầm điện thoại di động ấn ấn trên màn hình.

Điện thoại của Đường Họa Họa vang lên hai tiếng “Ting ting”, cô nàng cầm di động giơ lên trước mặt Quý Úc: “Quả nhiên tớ đoán không sai, là anh ấy!”.

“Là ai? Là ai? Bạc Hà đi lại chỗ Quý Úc, cùng cô nhìn về phía màn hình điện thoại của Đường Họa Họa.

WeChat của Đường Họa Họa đang hiển thị tên của Hiểu Dương, đoạn đối thoại rất đơn giản:

Đường Họa Họa: “Chuyện cậu nói về việc Lâm Nhã nhốt Tiểu Úc ở khu dạy học bỏ hoang, có phải là có người điều khiển đúng không?”.

Hiểu Dương: “Làm sao cậu biết?”

Đường Họa Họa: “Cậu đừng hỏi làm sao tôi biết, tôi hỏi cậu, người đó có phải là Hạ Quý Thần hay không?”

Hiểu Dương: “Cái này cậu cũng biết?”.

Hiểu Dương: “Ngọa tào, thần, Đường Họa Họa, cậu là thần tiên sao?”

Bạc Hà xem xong liền quay đầu về phía Quý Úc: “Cho nên, Tiểu Úc, người giúp cậu là Hạ học trưởng?”.

Quý Úc sắc mặt đậm tĩnh nhìn màn hình điện thoại, không thể hiện biến hóa gì quá lớn, nhưng đầu ngón tay lại không tiếng động siết chặt chông sách trong lòng ngực.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Anh Yêu Người, Không Phải Anh Yêu Em (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Chuyện về Lâm Nhã Cự nhiên là do Hạ Quý Thần giải quyết?

Không phải hẳn chưa từng giúp cô, tỷ như chuyện Lâm Chính Ích lần trước, nhưng mà lần trước là vì anh Dư Quang nên hẳn mới giúp cô, còn bây giờ cô gặp phiền toái anh Dư Quang lại không biết, hơn nữa ngay cả hẳn cũng cảm thấy cô là loại phụ nữ không sạch sẽ

Chuyện Lâm Nhã nói gần như là đúng với suy nghĩ của hẳn, thế nhưng hẳn lại vì cái gì mà đi giúp cô?

Đường Họa Họa cùng Bạc Hà không có nhìn thấy biến hóa nhỏ này của Quý Úc, hai người đứng ở một bên còn đang bàn tán về Hạ Quý Thần.

Đường Họa Họa nói: “Hạ học trường đối xử với Tiểu Úc thật tốt a”.

“Là vô cùng tốt, tớ rất hoài nghi, có khi nào trước đây Hạ học trường làm bạn với Lâm Nhã cũng là vì Tiểu Úc hay không?”. Bạc Hà suy đoán.

“Cái gì mà ...” Đường Họa Họa theo bản năng tiếp lời Bạc Hà, nhưng cô nàng chỉ nói có bốn chữ (tiếng Trung là 4 chữ) liền ngừng lại, Đường Họa Họa nghĩ đến việc lần trước Hạ Quý Thần tới tìm cô nàng nhờ cô nàng nói cho hẳn biết chuyện hàng ngày của Quý Úc, hẳn đã dặn cô nàng là phải giữ bí mật, cho nên Đường Họa Họa liền đem mấy chữ “hoài nghi, rõ ràng chính là” vốn định nói ra mà nuốt xuống lại, sau đó sửa lại: “...nghĩ nhiều như vậy, dù sao Lâm Nhã cũng đã là chuyện của quá khứ, bây giờ cậu ta đã nghỉ học, về sau cũng sẽ không tìm Tiểu Úc gây phiền toái nữa”.

Bạc Hà không có phát hiện ra lời nói của Đường Họa Họa có chỗ khác thường, lại còn cảm thấy Đường Họa Họa nói rất đúng, vừa gật đầu vừa nói: “Tớ đồng ý với cậu”.

Đường Họa Họa đập tay với Bạc Hà, sau đó cô nàng lại giống như nhớ tới chuyện gì, liền quay đầu nhìn về phía Quý Úc, Đường Họa Họa nhìn chăm chăm Quý Úc một lúc lâu, cuối cùng vẫn là không nhìn được, đem chuyện mình vẫn hiểu kĩ rất lâu rồi, lấy ra hỏi Quý Úc: “Tiểu Úc, cậu cảm thấy Hạ học trường thế nào?”.

Quý Úc nghe thấy Đường Họa Họa hỏi, vội vàng đem cảm xúc nơi đáy lòng cường chế xuống.

Nãy giờ cô vẫn luôn suy nghĩ chuyện khác cho nên căn bản không có nghe thấy câu hỏi của Đường Họa Họa, Quý Úc nâng mí mắt lên, hướng về phía Đường Họa Họa “Ừ?” một tiếng.

“Tớ là đang hỏi trong lòng cậu nghĩ như thế nào về Hạ học trường?”. Đường Họa Họa cho rằng Quý Úc không hiểu ý tứ câu hỏi của cô, liền hỏi kĩ càng tỉ mỉ hơn một chút.

Quý Úc nghe rõ câu hỏi, ấn đường tinh xảo lập tức nhíu nhẹ một chút, sau đó cô liền rũ mí mắt xuống, im lặng một lát, có vẻ như không nguyện ý, mở miệng nói: “Không nghĩ gì cả, chính là bạn cùng trường thôi”.

Đường Họa Họa nhìn ra được Quý Úc căn bản không muốn trả lời vấn đề này, nhưng cô nàng cũng không muốn buông tha cho Quý Úc, lại tiếp tục mở miệng: “Tiểu Úc, cậu không được trả lời qua loa lấy lệ, tớ thật sự nghiêm túc hỏi lại cậu vấn đề này”.

“Cậu xem, Hạ học trường lớn lên rất đẹp trai, điều kiện gia đình lại rất tốt, người giống như anh ấy, trên thế giới căn bản không được mấy người, quan trọng hơn là, anh ấy đối với cậu” Đường Họa Họa suýt nữa thì nói ra ba chữ “Đặc biệt tốt”, nhưng lời vừa đến bên miệng, cô nàng lại nghĩ đến việc Hạ Quý Thần luôn âm thầm quan tâm ở sau lưng Quý Úc cho nên Quý Úc căn bản không có biết, vì thế liền tìm từ thích hợp để đổi lại: “..... cũng không tồi, cho nên Tiểu Úc, cậu có nghĩ tới chuyện phát triển xa hơn với Hạ học trường hay không?”.

?

Ấn đường của Quý Úc nhăn lại lợi hại, cô nghiêng đầu nhìn về phía Đường Họa Họa.

Đường Họa Họa tiếp xúc với ánh mắt của Quý Úc, cô nàng tinh tường phát hiện được, trong đáy mắt của Quý Úc lóe lên sự mất hứng.

Đường Họa Họa biết, điều này nói rằng, Quý Úc không thích bị hỏi về vấn đề này

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 226: Anh Yêu Người, Không Phải Anh Yêu Em (6)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Nếu như là trước đây, nhìn thấy Quý Úc như vậy, Đường Họa Họa sẽ thức thối mà im miệng, nhưng lần này cô nàng lại không có lấy nửa điểm muốn

thỏa hiệp, tiếp tục câu hỏi vừa nãy, đem vấn đề hỏi rõ hơn nữa: “Hoặc là, Tiểu Úc, có khi nào cậu sẽ thích Hạ học trưởng hay không? Hoặc sẽ động tâm với anh ấy?”.

?

.....

Buổi tối mừng một tết, lúc Hạ Quý Thần nhận được tin nhắn của Đường Họa Họa, hần liền hạ quyết tâm sẽ không buông tha cho Lâm Nhã, chỉ là lúc đó Quý Úc không có nghe điện thoại, hần cũng không biết cô đi đâu, trong lòng hần rất lo lắng nên mới đem chuyện của Lâm Nhã ném ra sau.

Sau khi trở về từ Lệ Giang, khoảng cách “Tam thiên sĩ” bấm máy chỉ còn hơn một tháng, lúc đó việc tuyên truyền, sửa lại kịch bản, ... từng hạng mục đều chờ quyết định của hần, cho nên gần như hết một tháng giêng, người người đều nghỉ lễ, chỉ có mình hần là bận tới tấp mặt mũi.

Thăng đến ngày hôm qua, bận rộn rồi cuộc cũng vui bớt đi, sau khi hần ngủ một giấc dậy thì phát hiện ngày đó đúng vào ngày 18, vào ngày này mỗi tháng là hần đều đi nhìn trộm cô trong bốn năm cô và hần không liên lạc.

Nhớ tới cô, hần lại nhớ tới chuyện Lâm Nhã còn chưa có giải quyết.

Ngày hôm sau đã là ngày khai giảng, hần không thể để Lâm Nhã dồn đại mấy chuyện vợ vẫn về cô, cho nên hần còn chưa kịp ăn bữa sáng mà Thím Trương chuẩn bị đã vội vội vàng vàng xử lý chuyện của Lâm Nhã trước.

Chuyện Lâm Nhã trà trộn vào câu lạc bộ đêm, hần đã sớm biết, chỉ là trước đó hần không có nghĩ sẽ đuổi tận giết tuyệt.

Hần cho rằng lần ở ký túc xá, hần đã cảnh cáo Lâm Nhã tàn nhẫn như vậy, cô ta sẽ biết thức thời mà cách xa Quý Úc ra, nhưng hần lại không nghĩ tới, chỉ mới ngắn ngủi có hai tháng, cô ta lại nháo ra chuyện xấu cho Quý Úc.

Bởi vì Thiên Ca, Quý Úc cũng đã đủ phiền toái, hần không thể lại để cho Thiên Ca dễ dàng lợi dụng người không có đầu óc như Lâm Nhã nữa, không thì Quý Úc sẽ ngày càng có nhiều chuyện đau đầu.

Ở Lệ Giang, hần lấy thân phận anh trai để từ biệt với cô, ước chừng cũng đã hơn nửa tháng hần không có gặp cô, tranh thủ có thời gian rảnh, hần muốn gặp cô, hôm qua vốn là nhàn rồi, hơn nữa lại giúp cô xử lý chuyện Lâm Nhã, hần càng nhớ cô nhiều, sự nhớ nhung kia ngày càng trở nên mãnh liệt, hần biết, nếu hần lấy thân phận Hạ Quý Thần, cô căn bản sẽ không ra gặp hần, nhưng hần lại không thắng nổi sự nhớ nhung, nội tâm hần giãy giụa thật lâu, cuối cùng vẫn là lấy thân phận Hạ Dư Quang ra gặp cô.

Hôm nay là ngày thứ tội, buổi chiều vốn dĩ Hạ Quý Thần có chuyện muốn nói ra, nhưng hần lại nghĩ đến, ngày hôm nay cô nhất định sẽ xuất hiện ở phòng giáo vụ để nhận sách, cho nên tám giờ sáng hần liền lái xe tới trường học.

Hần dừng xe ở gần khu dạy học, mở cửa xe xuống, châm một điếu thuốc, mở radio, đợi khoảng một giờ thì mới nhìn thấy cô cùng mấy người bạn ở chỗ xa xa đằng kia.

Cô đi tới khu dạy học, ước chừng hơn nửa giờ đồng hồ thì cô mới cùng hai người bạn ôm sách giáo khoa từ bên trong đi ra.

Chỉ là bọn cô đi không được bao lâu liền ngừng lại, cũng không biết ba người đang thảo luận cái gì, mà đứng im tại chỗ thật lâu cũng chưa thấy rời đi.

Hần ngồi trong xe nhìn nhìn cô, bỗng nhiên lại có một loại xúc động muốn nói mấy câu cùng cô.

Sau đêm xảy ra chuyện ở khách sạn Bốn Mùa, hần lấy thân phận Hạ Quý Thần nói với cô chưa quá một câuGiờ hần chỉ có thể lấy có “Tam thiên sĩ” bấm máy vào ngày 14/3 để nói với cô hai câu.

Hạ Quý Thần nghĩ nghĩ, liền đẩy cửa xe ra, đi qua chỗ Quý Úc.

Lúc hần đi gần tới chỗ Quý Úc, lại nghe thấy Đường Họa Họa nói: “Hoặc là, Tiểu Úc, có khi nào cậu sẽ thích Hạ học trưởng hay không? Hoặc sẽ động tâm với anh ấy?”,

Bước chân của hần liền ngừng lại, nhìn chằm chằm Quý Úc không chớp mắt, hô hấp gần như ngừng đập, yên lặng chờ đáp án của cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 227: Anh Yêu Người, Không Phải Anh Yêu Em (7)

Beta: Stukí^^

Thích Hạ Quý Thần? Hoặc là, đối với Hạ Quý Thần động tâm?

Mặt mày Quý Ưc càng ngày càng không vui.

Cô vĩnh viễn đều không thể quên được, cô nén uý khuất để đi tìm Lâm Chính Ích, chỉ vì muốn kéo đầu tư về cho hắn, nhưng hắn lại đối xử với cô như thế nào? Si nhục cô ra sao?

Thích? Động tâm?

Cô chán ghét, né tránh hắn còn không kịp, sao có thể sinh ra loại tình cảm tốt đẹp như vậy đối với hắn?

Đường Họa Họa thấy Quý Ưc nhấp nhấp môi, mãi vẫn không trả lời câu hỏi của cô mà chỉ lo nhìn về phía Bạc Hà để né tránh, liền nhỏ giọng thúc giục: “Tiểu Ưc”

Quý Ưc bị giọng nói của Đường Họa Họa cắt ngang dòng suy nghĩ, cô sợ Đường Họa Họa lại tiếp tục nói hươu nói vượn, gán ghép uyên ương lung tung nên lập tức mở miệng: “Cậu sẽ thích người mà cậu ghét sao?”.

Quý Ưc trả lời quá nhanh, Đường Họa Họa ngẩn người mấy giây rồi lại mới tiếp tục nói: “Tiểu Ưc, cậu đùa cái gì vậy? Hạ học trường đối tốt với cậu như vậy, sao cậu lại có thể ghét ...”.

Quý Ưc một giây cũng không muốn tiếp tục bàn về vấn đề này với Đường Họa Họa nữa, giây trước Đường Họa Họa vừa mới mở miệng, giây sau cô liền ngắt lời: “Tớ không nói giỡn với cậu, thích, động tâm với hắn, không bằng giết tớ đi!”.

Nói xong, Quý Ưc cũng không đứng lại chỗ cũ nữa, ôm lấy chồng sách trong ngực, xoay người đi về phía ký túc xá.

Bạc Hà với Đường Họa Họa hình như đã bị câu nói chắc như đinh đóng cột của Quý Ưc làm chấn động rồi, hai người đứng tại chỗ mất to trừng mắt nhỏ một lúc lâu, sau đó mới vội vàng đuổi theo Quý Ưc.

Ba người Quý Ưc đã sớm đi xa, biến mất khỏi tầm nhìn của Hạ Quý Thần, nhưng Hạ Quý Thần thì vẫn duy trì tư thế dừng lại lúc này, không nhúc nhích chút nào.

Có không ít sinh viên đang đi về phía sau khu dạy học, cũng có không ít sinh viên đang ôm sách giáo khoa đứng gần hắn nói nói cười cười.

Nhưng tầm mắt của hắn chỉ lảng lạng nhìn chằm chằm chỗ Quý Ưc đứng lúc này.

Ánh chiều tà của mặt trời lặn, đem bóng dáng của hắn kéo ra thật dài.

Chính hắn cũng không rõ ràng lắm mình duy trì tư thế như vậy trong bao lâu, thẳng đến khi có người cùng khu ký túc xá với hắn đến phòng giáo vụ lấy sách, thấy hắn hô lên: “Anh Thần?”

Hạ Quý Thần giống như không có nghe thấy, vẫn không nhúc nhích như cũ.

Bạn cùng phòng buồn bực, bước lên phía trước mấy bước, sau đó đứng ở phía sau Hạ Quý Thần, vươn tay vỗ vỗ bả vai của hắn: “Anh Thần, anh nhìn cái gì mà nhập tâm dữ vậy?”.

Lúc này Hạ Quý Thần mới đột nhiên hoàn hồn, quay đầu nhìn về phía bạn cùng phòng.

Bạn cùng phòng cũng nhìn về phương hướng mà Hạ Quý Thần nhìn này giờ, nhưng lại không có nhìn thấy cái gì, liền cười ha hả: “Anh Thần, đêm nay ký túc xá chúng ta liên hoan, anh có tới không?”.

Hạ Quý Thần vừa mới ngẩng người hơi lâu cho nên ý thức của hắn vẫn còn có chút hoảng hốt, hắn nghe thấy bạn cùng phòng nói, theo phản xạ liền lắc lắc đầu, qua một lát mới phản ứng lại là cậu ta đang nói cái gì, lại gật gật đầu.

Hắn sợ mình lắc đầu rồi lại gật đầu, bạn cùng phòng sẽ không hiểu, liền mở miệng nói thêm một câu, âm thanh khàn khàn kỳ cục: “Ồ đâu?”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 228: Anh Yêu Người, Không Phải Anh Yêu Em (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Tiệm lẩu đối diện trường học” Bạn cùng phòng nói xong, liền chỉ chỉ khu dạy học cách đó không xa: “Anh Thần, em đi nhận sách giáo khoa trước, lát nữa gặp ở tiệm lẩu”.

Hạ Quý Thần nhẹ gật đầu, không có nói chuyện.

Đợi đến khi bạn cùng phòng rời đi, hắn đứng tại chỗ ngây ngốc trong chốc lát, sau đó mới quay trở lại xe, mở cửa xe ra, ngồi xuống.

Đóng cửa xe xong, Hạ Quý Thần kéo cửa sổ lên, không khí trong xe lập tức an tĩnh xuống.

Hạ Quý Thần rũ mắt, nhìn chằm chằm vô lăng trước mặt, bên tai vẫn quanh quẩn những lời Quý Úc nói: “Cậu sẽ thích người mà cậu ghét sao?”.

“Tớ không nói giỡn với cậu, thích, động tâm với hắn, không bằng giết tớ đi!”.

Kỳ thật, hắn đã rất rõ ràng, trong lòng của cô không có hắn, nếu như có, hắn còn cần lấy thân phận anh trai tiếp cận cô làm gì?

Nhưng khi hắn nghe thấy chính miệng cô nói ra điều này, đáy lòng hắn vẫn hiện lên chút khổ sở, hắn cảm thấy mình khó có thể thừa nhận được hiện thực tàn khốc ấy.

Hắn biết hôm ở khách sạn Bốn Mùa là do hắn quá phận, cho nên hắn không có trách cô, nhưng mà tim của hắn, vẫn kịch liệt đau đớn vì lời nói của cô.

Vừa trở lại ký túc xá, Bạc Hà liền nhận được điện thoại, là lớp trưởng gọi tới.

Lớp trưởng là đồng hương với Bạc Hà, hai người là bạn học thời cao trung, quan hệ luôn luôn tốt, lớp trưởng gọi điện thoại tới, là muốn dò hỏi xem đêm nay Bạc Hà có muốn đi liên hoan cùng nhóm bạn trong phòng của bọn họ hay không?

Bạc Hà lại nghĩ tới Quý Úc và Đường Họa Họa, nên có chút chần chờ, lớp trưởng thấy có thể rủ được Bạc Hà đi ăn cơm, liền nói Bạc Hà kêu Đường Họa Họa cùng Quý Úc chuẩn bị một chút rồi đi cùng luôn, sau đó mặt mày hớn hờ ngắt điện thoại.

Địa điểm liên hoan, là tiệm lẩu đối diện trường học, nơi mà mười lần tụ tập thì đã hết tám lần ở chỗ này, quán này được sinh viên trong trường đại học B điện ảnh phong là “Nhà ăn thứ 2”.

Hôm nay là ngày khai giảng, cho nên gần như toàn bộ sinh viên trong trường đều tụ tập liên hoan, lúc ba người Quý Úc đến thì tiệm lẩu đã ngồi kín người.

Ba người đứng nhìn một lượt lầu một, nhưng lại không có thấy lớp trưởng bọn họ, Bạc Hà đang chuẩn bị lấy di động gọi điện hỏi một chút thì lớp trưởng đã xuất hiện ở chỗ cầu thang: “Bạc Hà”.

Ba người Quý Úc đi lên lầu, vừa theo sau lớp trưởng vừa nghe lớp trưởng giải thích: “Lúc bọn tớ tới đây, lầu một đã kín người, thật sự không còn chỗ nữa, đành phải bắt buộc đi lên trên phòng lớn ở lầu hai, mà phòng lớn thì lại có thể chứa được tận mười mấy người, ông chủ thấy bọn tớ chỉ có bảy người nên có chút không thích, may mà lúc đó bọn tớ còn gặp được nhóm bạn trong đội bóng rổ, bọn họ cũng tới cho nên chúng tớ liền ghép bàn lại với nhau, đều cùng trường cả, có khi các cậu cũng quen biết một chút ...”.

Đợi đến khi lớp trưởng lái nhai nói xong nguyên nhân thì bốn người cũng đã đi tới trước cửa phòng.

Ngoại trừ ba người Quý Úc thì những người khác đều đã đến đông đủ, ngồi thành một vòng tròn lớn, chính giữa bàn là một cái bếp lửa.

Đường Họa Họa đi phía trước, lúc cô nàng vừa mới kéo ghế dựa ra ngồi xuống, thì liền mở to mắt, không thể tưởng tượng được, hô câu: “Hạ học trưởng?”

Vừa mở miệng kêu, Đường Họa Họa lại nghĩ tới chuyện lúc nãy ở phòng giáo vụ, biểu hiện của Quý Úc khi cô nàng hỏi mấy câu kia, liền quay đầu lại nhìn Quý Úc.

Lúc Quý Úc nghe thấy Đường Họa Họa nói ba chữ “Hạ học trưởng”, đầu ngón tay cô hơi run run một chút, nhưng trên mặt lại không xảy ra biến hóa gì quá lớn.

Nếu cô biết đêm nay có thể chạm mặt Hạ Quý Thần ở chỗ này, cô khẳng định sẽ cự tuyệt buổi liên hoan này.

Nhưng bây giờ cô cũng đã tới, không thể xoay người bỏ đi được.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 229: Anh Yêu Người, Không Phải Anh Yêu Em (9)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quý Úc chỉ có thể cố nén lại sự mất tự nhiên trong lòng, nhẹ nhàng kéo ghế dựa bên cạnh Đường Họa Họa ra, sau đó ngồi xuống.

Lớp trưởng thấy mọi người đã đến đông đủ, liền kêu người phục vụ lên để gọi món.

Bởi vì đêm nay có nhiều người đến ăn, cho nên đồ ăn không những rất lâu mới được đưa lên, mà ngay cả Menu gọi món cũng một lúc sau mới có người đưa đến.

Sau lưng Quý Úc vừa vặn đối diện với cửa phòng ăn, cho nên mấy cái Menu đều được đặt ở gần chỗ của cô, cô cùng Đường Họa Họa chia nhau phát Menu ra, trong lúc vô tình ngẩng đầu, liền nhìn thấy Hạ Quý Thần ngồi phía đối diện.

Hạ Quý Thần ngồi ở gần cửa sổ, trong miệng ngậm một điếu thuốc, mắt nhìn chăm chăm cảnh sắc bên ngoài cửa sổ.

Tâm tình hắn hình như không được tốt cho lắm, sắc mặt thoát nhìn rất âm trầm, nhưng dù vậy cũng không thể che lại được sự kiêu ngạo toát ra từ trên người của hắn.

Hắn giờ bật lửa lên, lúc ngọn lửa bùng lên, liền chiếu sáng cả khuôn mặt hắn, vốn dĩ diện mạo của hắn đã rất hoàn mỹ, giờ khắc này lại càng thêm kinh mỹ bức người.

Sau khi châm lửa xong, hắn liền lấy điếu thuốc ở trên môi xuống, không có hút mà chỉ kẹp ở đầu ngón tay.

Người này tật xấu thật đúng là nhiều, đã không hút thuốc thì còn châm thuốc làm gì?

Đáy lòng Quý Úc thầm cảm thán, xong lại mới phát hiện ra, hình như cô để ý Hạ Quý Thần hơi nhiều rồi, liền thu hồi tầm mắt, một lần nữa cùng nói chuyện phiếm với mọi người.

Toàn bộ người trong phòng đều khí thế ngất trời, duy chỉ một mình Hạ Quý Thần là không có mở miệng nói một tiếng nào từ đầu đến giờ.

Chờ người phục vụ mang đồ ăn lên xong, lớp trưởng bắc nồi lẩu thịt bò lên bếp, sau đó mới ngồi xuống bên cạnh Hạ Quý Thần, mở miệng nói: “Anh Thần, ăn com”.

Hạ Quý Thần tựa như một pho tượng, đầu hơi dịch một chút, nhưng lại vẫn như cũ, không có mở miệng nói chuyện.

Nhưng một lúc lâu sau, hắn vẫn bóp tắt điếu thuốc còn một nửa đang cháy.

Hắn không có vội vàng vác ghế trở lại bàn ăn com, mà là bóp tắt điếu thuốc xong, lại nhìn về phía cửa kính của cửa sổ.

Sau Tết âm lịch, độ ẩm ở Bắc Kinh vẫn thấp như cũ, trong phòng đang nấu một nồi lẩu, hơi nóng tản ra, tạo thành một tầng hơi nước trên mặt kính cửa sổ.

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần đang cầm tàn thuốc vẽ vẽ trên mặt kính cửa sổ, bởi vì hơi nước rất nhanh liền tan đi, cho nên chữ hắn viết trên mặt kính cũng chỉ lưu lại trong thời gian rất ngắn.

Lúc đầu Quý Úc cũng không có để ý đến chuyện Hạ Quý Thần làm gì trên cửa sổ, nhưng lúc cô đứng dậy múc nguru hoàn trong nồi lẩu thì nhìn thấy hắn đang viết một chữ “Anh”, bởi vì tò mò, cho nên khi ngồi xuống, cô lại tiếp tục nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Hắn viết rất chậm, từng nét từng nét viết rất nghiêm túc, đợi đến khi hắn viết xong chữ “yêu” thì chữ đầu tiên đã biến mất.

Quý Úc nghĩ thầm, Hạ Quý Thần là đang muốn viết “Anh yêu em” sao?

Nhưng khi suy nghĩ của cô còn đang mông lung thì chữ cái thứ ba đã đập vào mắt của cô, là chữ “người”.

Mỗi khi hắn viết chữ tiếp theo, thì chữ cái phía trước cũng đều bị hơi nước che mất.

Chờ đến khi hắn viết xong một câu, trên cửa sổ cũng chỉ còn có mỗi một chữ “người”.

Cur nhiên lại không phải như cô nghĩ, Hạ Quý Thần là đang muốn viết cái gì.

Quý Úc ngừng ăn com, không chớp mắt nhìn chăm chăm tàn thuốc ở đầu ngón tay của Hạ Quý Thần, trong lòng lại có thể mặc niệm ra một câu hoàn chỉnh mà Hạ Quý Thần muốn viết: “Anh yêu người, không phải anh yêu em”.

Một câu nói đầy thương cảm a...

Quý Úc liền đem tầm mắt chuyển sang người Hạ Quý Thần.

Hắn đưa lưng về phía toàn bộ người trong phòng, còn nhìn chăm chăm bên ngoài cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 230: Anh Yêu Người, Không Phải Anh Yêu Em (10)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Không biết có phải vì bị ảnh hưởng bởi câu nói kia hay không, mà Quý Úc dường như cảm nhận được một sự bi thương dày đặc, đang từng chút từng chút toát ra từ bóng lưng của Hạ Quý Thần.

Bi thương?

Hạ Quý Thần ở trong ấn tượng của Quý Úc là người cuồng vọng bá đạo, tự cao tự đại, cho nên từ bi thương này hình như không có thuộc về thế giới của hắn.

Cư nhiên còn có chuyện khiến hắn bi thương?

Hơn nữa lúc hắn viết câu kia, giống như đang nói về chuyện tình yêu?

Hạ Quý Thần mà cũng biết yêu? Hồi cô với hắn còn ở Tô thành, có một thời gian quan hệ giữa hai người rất tốt, nhưng cô như thế nào lại không biết hắn có người yêu? Chẳng lẽ sau khi tách ra bốn năm, hắn gặp được ai đó?

Thật đúng là không thể tưởng tượng được, khi thích một người, Hạ Quý Thần sẽ trông như thế nào?

Quý Úc nhìn chăm chăm bóng dáng của Hạ Quý Thần, nhin không được thất thần, thẳng đến khi Đường Họa Họa thấy cô chậm chạp mãi không động đưa liền đụng vào cô một cái.

Lúc này cô mới giật mình, vội vàng rũ mắt xuống, che lấp tầm mắt nhìn chăm chăm Hạ Quý Thần nãy giờ.

Trong miệng Đường Họa Họa đang ngậm đồ ăn, cho nên giọng nói có chút không rõ ràng: “Tiểu Úc, sao cậu không ăn?”.

“Nga, tớ ăn đây”. Quý Úc vội vàng cầm đĩa gấp đồ ăn lên nhét vào miệng.

Cô nhai chưa được hai cái, lại nhin không được mà ngừng đầu, liếc mắt nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Chữ “người” mà hắn viết trên cửa sổ đã sớm không thấy nữa, hắn bình tĩnh nhìn mọi người đang ăn cơm, nhưng hắn lại không có nửa điểm muốn động đĩa, trông hắn rất khổ sở, hắn lại sờ tìm một miếng thuốc, sau đó nhét vào trong miệng, cách tăng cường khói lượn lờ, lúc hắn rũ mi mắt, Quý Úc mơ mơ hồ hồ nhìn thấy trong đáy mắt hắn nổi lên một trận đau đớn kịch liệt.

Tim Quý Úc giống như bị thứ gì đó đâm trúng, lại không nói được nguyên nhân vì sao đau đớn.

Cô vội vàng thu hồi tầm mắt, cau mày, dùng sức nắm đôi đĩa, duy trì tư thế bất động, ngay người một lát thì sự đau đớn kia mới biến mất.

Thật là kỳ quái, Hạ Quý Thần đau thương thì liên quan gì đến cô? Giống như chuyện khi hắn thích một người sẽ có dáng vẻ như thế nào, cũng có quan hệ gì với cô?

Quý Úc lắc lắc đầu, đem những suy nghĩ về Hạ Quý Thần vừa mới hiện lên lúc nãy quăng ra khỏi đầu, sau đó cầm đĩa lên, tiếp tục ăn cơm.

Đến khi tất cả mọi người đều đã ăn uống no say, thì bàn ăn trước mặt Hạ Quý Thần vẫn ngay ngắn sạch sẽ.

Lớp trưởng thấy thời gian còn sớm nên cũng chưa muốn trở về trường học, nhưng một đám người tụ tập cùng nhau mà chỉ nói chuyện phiếm thì cũng không có ý nghĩa gì cho lắm, liền đề nghị mọi người chơi trò chơi.

Nội dung trò chơi rất đơn giản, chính là mỗi người cầm một tờ giấy với một cây bút, chọn ra một người ở trong phòng, sau đó viết ra lời mình muốn nói với người đó, có nhiều chuyện mở miệng ra nói thì cũng hơi khó khăn, cho nên như thế này sẽ không biết được là của người nào, không bắt buộc phải viết cả họ lẫn tên, chỉ mình tên cũng được.

Mọi người đều cảm thấy trò này rất mới lạ nên đều đáp ứng.

Lúc này phục vụ đưa giấy với bút lên, có hỏi Hạ Quý Thần có muốn tham gia hay không.

Một người bạn cùng phòng ngồi bên cạnh theo bản năng liền mở miệng: “Anh Thần khẳng định sẽ không”.

Người bạn cùng phòng còn chưa có nói xong, Hạ Quý Thần này giờ đều im lặng không lên tiếng lại đột nhiên mở miệng: “Tôi chơi”.

Người bạn cùng phòng ngồi bên cạnh kinh ngạc đến nỗi cảm muốn rớt xuống đất.

Người phục vụ rất nhanh liền đưa giấy với bút cho Hạ Quý Thần.

Mỗi người đều cầm giấy đặt ở trên bàn, sau đó ghé sát người lại rồi viết lên.

Viết xong thì gấp giấy lại, người phục vụ sẽ lại giúp thu giấy, sau khi thu xong người phục vụ sẽ trộn đều lên, rồi đưa lại cho lớp trưởng.

Tờ đầu tiên là viết về lớp trưởng: “Tất của cậu thôi quá”.

Mọi người trong phòng đều cười vang.

Tờ thứ hai là dành cho một người bạn cùng phòng trong ký túc xá với Hạ Quý Thần: “Tôi biết nguyên một buổi tối ngày hôm qua cậu đều phải chà nhà vệ sinh”.

“.....”.

Bởi vì đều là bạn bè thân quen cho nên đa số mọi người đều viết về mấy chuyện mất mặt không thể nói ra, vì thế ai nấy đều cười không khép miệng được, thẳng đến một lúc lâu sau, lúc lớp trưởng mở một tờ giấy ra, lại không có đọc hưng phấn như mọi lần, mà là kinh ngạc nhìn về phía Quý Úc, sau đó đưa tờ giấy sang cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 231: Tại Sao Không Nói Cho Tôi(1)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Qua hai giây, Quý Úc mới ý thức được tờ giấy này là dành cho mình, cô vừa mang theo khuôn mặt hoài nghi vừa vươn tay nhận lấy.

Bởi vì ánh mắt lớp trưởng nhìn cô quá mức kinh ngạc cho nên trong lòng Quý Úc có chút khẩn trương, cô chần chờ khoảng hai giây thì mới mở tờ giấy ra.

Cô cúi đầu nhìn xem, một dòng chữ màu đen trên tờ giấy trắng tinh liền lọt vào tầm mắt: “Quý Úc, thực xin lỗi”.

Khó trách vừa rồi lớp trưởng sẽ ngạc nhiên đến vậy, ngay cả Quý Úc lúc đọc được những dòng này cũng đều tròn to mắt.

Thực xin lỗi Là ai muốn xin lỗi cô?

Trong phòng này, đêm nay là lần đầu tiên cô gặp mặt ba người bạn cùng phòng ký túc xá với Hạ Quý Thần, bốn người ở cùng ký túc xá với lớp trưởng cũng chưa từng có quan hệ gì với cô, Bạc Hà với Đường Họa Họa nội dung trong tờ giấy của hai người bọn họ cũng là nói xấu cô, cho nên cũng sẽ không phải là hai người đó

Chỉ có duy nhất một mình Hạ Quý Thần là từng có xích mích với cô

Nhưng mà hắn là người rất kiêu ngạo, có khả năng sẽ cúi đầu xin lỗi cô sao?

Quý Úc nghĩ nghĩ, không nhịn được liền nhẹ nhàng nâng mí mắt lên, nhìn về phía Hạ Quý Thần đang ngồi.

Trong tay Hạ Quý Thần kẹp một điếu thuốc, cách một tầng sương khói lượn lờ, mắt hắn nhìn thẳng vào cô.

Ánh mắt Hạ Quý Thần đen nhánh mà thâm thúy, lúc tiếp xúc với tầm mắt của cô, hắn nhẹ nhàng chớp lông mi hai cái.

Đại khái là hấn thấy trong mắt cô hiện lên sự nghi hoặc khi nhìn những lời này, cho nên sau khi hấn nhìn cô không chớp mắt hai giây thì nhẹ nhàng gạt đầu với cô một cái.

Đầu ngón tay của Quý Úc run lên, cô rũ mí mắt xuống, nắm chặt tờ giấy trong tay.

Hạ Quý Thần nhìn về phía cô rồi gạt đầu là có ý gì?

Là dùng hành động để nói cho cô biết tờ giấy trong tay cô là do hấn viết sao?

Cho nên, lời xin lỗi này thật sự là của hấn? Là bởi vì chuyện đã xảy ra ở khách sạn Bốn Mùa sao?

Sau khi nhìn thấy tờ giấy, Quý Úc liền im lặng không có nói chuyện, vẫn luôn ngăn người này giờ, cho nên Đường Họa Họa có chút tò mò, hỏi: “Tiểu Úc, trên giấy viết gì vậy?”.

Tuy rằng trên giấy chỉ có năm chữ đơn giản, nhưng nếu để người khác thấy được, khó tránh khỏi việc sẽ bị suy diễn lung tung, lúc đó mọi người lại cho rằng cô với người nào đó ở trong phòng có quan hệ bất chính, cho nên Quý Úc không đợi đến khi Đường Họa Họa nhìn thấy, liền vo tờ giấy lại: “Không có gì”.

“Trông cậu như thế kia mà còn bảo không có gì? Tiểu Úc, cậu nói cho tớ biết với, rốt cuộc bên trong đó viết gì?” Đường Họa Họa càng thêm tò mò, lôi kéo cánh tay của Quý Úc, bắt đầu làm nũng.

Lớp trưởng nhìn ra được là Quý Úc không muốn để cho người khác biết nội dung trên tờ giấy, liền chủ động mở miệng giúp Quý Úc: “Thật sự không có gì, tớ có thể làm chứng”.

Tất cả mọi người đều đã là người trưởng thành, cho nên lúc nghe thấy lớp trưởng nói vậy liền hiểu rằng nội dung trên tờ giấy thuộc về chuyện riêng tư, do đó ai nấy cũng đều thức thời mà không truy hỏi nữa, trực tiếp bỏ qua tờ giấy trong tay của Quý Úc, mở tờ giấy cuối cùng ra, là của lớp trưởng viết cho một nam sinh trong ký túc xá: “Ngày hôm qua tớ giặt giũ nhưng không tìm được bàn chải, liền mượn tạm bàn chải đánh răng của cậu”.

Nam sinh thốt lên câu “Cái gì”, sau đó liền cúi đầu nôn khan, những người còn lại thì cười nghiêng ngả.

Quý Úc cũng nhịn không được mà cong cong khóe môi, cô ngẩng đầu nhìn người nam sinh kia, trong lúc đó khóe mắt cũng không nhịn được mà liếc một cái qua người Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Tại Sao Không Nói Cho Tôi ?(2)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

Không biết có phải là Hạ Quý Thần vẫn nhìn chăm chăm cô này giờ hay không? Hay là hấn cũng trong lúc vô tình mà nhìn về phía cô, chỉ biết là lúc cô nhìn về phía hấn thì tầm mắt của hai người vừa vặn chạm vào nhau.

Tìm Quý Úc nhảy một cái, nhưng chỉ một giây sau, cô liền dòi đi tầm mắt, giả bộ như trong lúc lơ đãng mới nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Có lẽ vừa rồi mới chạm mắt với Hạ Quý Thần, cho nên trong đầu cô lại hiện lên hình ảnh hấn hướng về phía cô khẽ gạt gạt đầu lúc này, đầu ngón tay cũng theo bản năng mà đề điện thoại di động đang đặt trên mặt bàn xuống một chút.

Trò chơi kết thúc, có người bắt đầu nghĩ xem nên chơi trò gì tiếp theo.

Trong lúc người đầu tiên vừa đề nghị một trò chơi mới, điện thoại của Hạ Quý Thần lại vang lên.

Hấn lấy điện thoại ra, nhìn thoáng qua màn hình, sau đó ấn nút, nghe máy trước mặt mọi người.

Không biết người trong điện thoại nói gì, Hạ Quý Thần trả lời một câu “Tôi đã biết, lập tức qua đó”, sau đó liền ngắt điện thoại, đứng dậy lấy áo khoác phía sau rồi nói với mọi người trong phòng: “Có việc, đi trước”.

Đối với việc mọi người trong phòng mỗi người một câu “Tạm biệt anh Thần”, “Anh Thần đi thông thả”, Hạ Quý Thần không có đáp lại, chỉ ngược mắt nhìn Quý Úc một cái, sau đó cất bước rời khỏi phòng ăn.

Hạ Quý Thần rời đi không lâu thì người phục vụ liền đẩy cửa đi vào, vừa cười vừa mở miệng đánh gãy dòng suy nghĩ nên chơi trò gì tiếp theo của mọi người: “Sắp đến giờ rung chuông của nhà trọ ‘Ước nguyện chung’, nếu mọi người có hứng thú thì xuống đại sảnh lầu một để ước nguyện nhé!”.

Nhà trọ ‘ước nguyện chung’ là điểm đặc biệt của tiệm lẩu này, nghe nói ông chủ của tiệm lẩu là đại sư về bài Tarot, mỗi ngày sẽ tính thời gian, sau đó rung chuông của nhà trọ ‘ước nguyện chung’ trong vòng năm giây.

Trong vòng năm giây kia, đèn trong tiệm đều tắt hết, lúc đó trong tiệm sẽ tối om, nếu một người hôn môi với người mình thích, sẽ có một ngày hai người đó ở cùng một chỗ với nhau.

Vì ‘ước nguyện chung’ này liên quan đến tình yêu cho nên có rất nhiều sinh viên trong đại học B điện ảnh đến thử, hơn nữa còn có không ít người thật sự nên duyên, dần dà thời khắc gõ chuông nhà trọ ‘ước nguyện chung’ đã trở thành thánh địa thông báo của mọi người.

Bởi vì thời gian rung chuông không có cố định, cho nên không phải ai tới ăn cơm cũng đều được thấy, hôm nay may mắn lại gặp được, vì thế không ít người trong phòng đều muốn xuống lầu nhìn xem.

Quý Ưc đã được nghe về nhà trọ ‘ước nguyện chung’, nhưng cũng chưa thấy qua cảnh tượng rung chuông bao giờ nên có chút tò mò, liền cùng Đường Họa Họa và Bạc Hà đi xuống lầu.

Vẫn còn năm phút đồng hồ mới đến thời gian rung chuông, nhưng ở đại sảnh lầu một đã đứng kín người.

Đa phần mọi người vì sắp được chiêm ngưỡng khoảnh khắc rung chuông nhà trọ ‘ước nguyện chung’ mà trên mặt không nén nổi sự kích động, còn có không ít người đang lôi kéo bạn bè riu rít nói chuyện.

Thời gian cứ thế trôi đi, nhà ăn ngược lại càng ngày càng an tĩnh, một giây trước khi chuông ‘ước nguyện chung’ vang lên, toàn bộ đèn trong tiệm đều tắt ngúm, cả căn phòng đều là một mảnh hắc ám, mọi người cũng im lặng tới cực hạn.

Tiếng chuông vừa vang lên, Quý Ưc liền nghe thấy âm thanh hôn môi ở xung quanh, còn có vài âm thanh lời nói mơ hồ truyền đến.

Tuy rằng trong tiệm lẩu rất tối, Quý Ưc cũng không có nhìn thấy gì nhưng cô vẫn quay đầu nhìn về phía nơi phát ra âm thanh, chỉ là tầm mắt của cô còn chưa có định hình được phương hướng thì cổ tay của cô lại đột nhiên bị ai đó nắm lấy.

Quý Ưc muốn giãy giụa, nhưng mà người cầm lấy cổ tay của cô lại giống như đoán trước được cô sẽ như thế, liền cầm chặt tay cô hơn, sau đó dùng sức kéo cô tới trước mặt.

Quý Ưc còn chưa có kịp phản ứng lại đây đến tột cùng là đang xảy ra chuyện gì thì cái ót của cô đã bị giữ chặt, có một đôi môi ấm áp đặt ở trên môi của cô ...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 233: Tại Sao Không Nói Cho Tôi?(3)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đôi mắt Quý Ưc liền tròn to, đại não cũng tức khắc trống rỗng, cả người cô giống như bị điểm huyết vậy, đại ra tại chỗ.

Hôn môi cô là một người nam nhân, nhưng chỉ là một cái đụng chạm như chuồn chuồn lướt nước, xong hấn liền rời khỏi môi của cô.

Thình lình bị hôn, Quý Ưc có chút phát ngốc, cả người cô còn chưa có hoàn toàn bình thường trở lại, môi của người nam nhân kia đã chuyển qua bên tai cô.

Hoàn cảnh xung quanh có chút ồn ào, nhưng xuyên qua tiếng chuông, âm thanh nói nhỏ khe khẽ bên cạnh, tiếng hôn môi ái muội của nam nữ, Quý Ưc vẫn tĩnh lặng nghe thấy được lời nói của người nam nhân kia, hấn cô ý đề giọng đến mức thấp nhất, tựa như dùng âm thanh của hơi thở mà nói ra: “Kỳ thật tôi cũng không tệ lắm, em có muốn thử thích tôi một chút hay không?”.

Người nam nhân vừa nói xong, hấn lại đặt một nụ hôn lên ấn đường của cô.

Đôi môi mềm mại ấm áp của người nam nhân dừng lại trên ấn đường của cô khoảng một giây đồng hồ, sau đó cô nghe được tiếng thở dài như có như không của người nam nhân, giống như là đang tiếc nuối vì thời gian quá ngắn.

Giây tiếp theo, đôi môi của người nam nhân liền rời khỏi trán của Quý Ưc, sau đó hấn lui lại hai bước rồi biến mất trong đám người, để lại một mình Quý

Úc đứng tại chỗ ngây người, còn chưa có hoàn hồn.

Tiếng chuông dừng lại, đèn cũng được bật lên.

Đang ở trong tối, đột nhiên lại sáng đèn làm Quý Úc chưa kịp thích ứng, cô nhẩn nhẩn mảy, sau đó mới hậu tri hậu giác ý thức, trong năm giây đèn vụt tắt, cô bị một nam nhân xa lạ hôn trọn.

Cô liền mở to mắt, bắt đầu nhìn ngó xung quanh.

Ai nấy cũng đều đang lo chuyện của mình, không có ai là giống như vừa mới hôn trọn cô.

Chẳng lẽ vừa rồi là do cô tự ảo giác?

Quý Úc vừa nghĩ vừa nâng tay lên sờ sờ khóe môi, trên bờ môi của cô dường như vẫn còn sót lại độ ẩm từ đôi môi của người đàn ông kia.

Cho nên, trong năm giây kia thật sự có người đứng ở trước mặt cô

Chỉ tiếc là nụ hôn kia diễn ra quá nhanh, lúc đó cô lại ở trong trạng thái mơ mơ màng màng nên không có để ý xem hơi thở của người đàn ông đã hôn cô như thế nào?

“Tiểu Úc? Cậu phát ngốc cái gì? Lên lầu thôi!”. Rung chuông kết thúc, mọi người cũng đã rời đi, Đường Họa Họa chuẩn bị lên lầu, nhưng mới hướng về phía cầu thang bước được hai bước thì thấy Quý Úc vẫn đứng im tại chỗ không nhúc nhích, liền hô to một tiếng.

Quý Úc không lên tiếng, cô xoay người đi về phía Đường Họa Họa, nhưng đi chưa được hai bước thì lại nhớ tới câu nói của người nam nhân nói với cô trong năm giây kia.

Vì muốn hiểu rõ câu nói kia cho nên Quý Úc vừa suy nghĩ vừa lẩm nhẩm ra tiếng: “Kỳ thật tôi cũng không tệ lắm, em có muốn thử thích tôi một chút hay không?”.

Quý Úc nói rất nhỏ, Đường Họa Họa đứng cũng hơi cách xa cô cho nên không có nghe thấy cô nói gì, chỉ thấy bờ môi cô đang mấp máy nên liền mở miệng hỏi: “Tiểu Úc, cậu nói cái gì cơ?”.

Quý Úc chỉ lo đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình, không có trả lời, vừa đi về phía Đường Họa Họa vừa đưa tay lên chạm vào chỗ ấn đường bị người nam nhân hôn lúc nãy, sau đó lại nghĩ đến trước lúc người nam nhân đó rời đi, hắn có thở dài một tiếng, Quý Úc liền dừng lại, tim của cô giống như bị kim đâm, nổi lên một trận đau đớn.

Kỳ quái a, người nam nhân kia tại sao lại khiến cho cô có cảm giác bị thương như vậy?

Hắn rốt cuộc là ai? Vì sao lại nói như vậy với cô?

“Tiểu Úc? Tiểu Úc?” Đường Họa Họa thấy Quý Úc đứng im, liền dứt khoát quay lại chỗ Quý Úc đang đứng, sau đó vừa hỏi vừa lôi kéo cô đi lên lầu: “Cậu bị làm sao vậy?”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 234: Tại Sao Không Nói Cho Tôi? (4)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Tinh thần của Quý Úc chỉ thoáng trở lại một chút, cho nên cô cũng không có để ý gì đến Đường Họa Họa, liền mở miệng nói cho có: “Không có gì.....”.

“Thật sự không có việc gì sao? Làm sao tớ lại cảm thấy cậu có chỗ nào đó không bình thường.....” Đường Họa Họa tiếp tục mở miệng quan tâm.

Quý Úc chỉ nghe được đoạn phía trước, sau đó tinh thần lại quay trở lại thời khắc năm giây rung chuông “trúc nguyện chung”

.....

Bên ngoài quán lẩu.

Hạ Quý Thần đứng trong gió lạnh, cách một tấm kính của cửa sổ, hắn nhìn chăm chăm Quý Ước đang bị Đường Họa Họa lôi lên lầu, đợi đến khi bóng dáng của Quý Ước biến mất hoàn toàn thì hắn mới vươn tay lấy điện thoại đang đổ chuông liên hồi từ trong túi ra, nhìn thoáng qua màn hình, là Hàn Tri Phán, trước đó không lâu cậu ta đã gọi hắn tới chỗ mình để bàn chuyện chính sự.

Ấn nút nghe máy, Hạ Quý Thần không chờ Hàn Tri Phán mở miệng thúc giục thì đã nói câu “Sắp tới rồi”, sau đó liền ngắt điện thoại.

Hạ Quý Thần ngẩng đầu nhìn lướt qua chỗ lúc này Quý Ước biến mất, sau đó tầm mắt mới dời qua phía đại sảnh ruộng chuông “ước nguyện chung”, nhưng hắn chỉ nhìn được một giây đồng hồ thì liền thu hồi tầm mắt, xoay người đi về phía bãi đỗ xe.

Hạ Quý Thần khởi động xe, sau đó thuận thực lái xe về phía công ty của Hàn Tri Phán.

Xe chạy khoảng mười lăm phút thì gặp đèn đỏ, Hạ Quý Thần dầm phanh lại, nhìn chăm chăm đèn đỏ phía trước, trong đầu lại thoáng qua hình ảnh ở tiệm lẩu lúc này, khi hắn giữ chặt đầu của Quý Ước rồi hôn cô.

Hàn Tri Phán nói với hắn là có chuyện gấp cần hắn xử lý.

Lúc hắn đứng ở trong đại sảnh chờ thanh toán, trong lúc vô tình lại nghe thấy có người nói tiệm lẩu chuẩn bị rung chuông “ước nguyện chung”.

Hắn có nghe thấy một ít truyền thuyết về “ước nguyện chung”, từ trước đến giờ hắn không có tin vào thần linh nên cảm thấy “ước nguyện chung” cũng chỉ là một hình thức kinh doanh đặc sắc của tiệm lẩu, nhưng đêm nay, lúc chuẩn bị rung chuông “ước nguyện chung”, khi người thu ngân đưa tiền thừa lại cho hắn, hắn lại không nhận được mà hỏi: “Ước nguyện chung thật sự linh nghiệm vậy sao?”.

Vào thời khắc chuông vang lên, nếu hôn mỗi người mình thích thì thật sự sẽ có một ngày hai người đến với nhau sao?

Người thu ngân còn chưa kịp trả lời câu hỏi của hắn thì vợ của chủ tiệm lẩu đứng một bên đang sắp xếp lại bài Tarot đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn, mỉm cười mở miệng: “Tâm thành tắc linh”.

*Tâm thành tắc linh: Thành tâm cầu nguyện thì ắt sẽ có ngày ước nguyện thành sự thật.

Hắn không có trả lời lại, mà hướng về phía bà chủ gật gật đầu, sau đó rời khỏi quán.

Đi ra khỏi cửa, hắn lại đột nhiên dừng bước chân, rồi quay đầu nhìn về phía đại sảnh của tiệm lẩu, không ngờ lại nhìn thấy Quý Ước đang đi xuống từ lầu hai, sau đó cô đứng lại ở chỗ rung chuông của nhà trọ “ước nguyện chung”.

Hắn chần chờ vài giây, cuối cùng vẫn quyết định quay trở lại tiệm lẩu.

Bởi vì mọi người tụ tập ở đại sảnh rất đông, hắn lại bước rất nhẹ cho nên cũng không có ai chú ý tới hắn.

Hắn vẫn luôn dõi theo cô, lúc đèn vừa tắt, hắn liền tiến đến đứng bên cạnh cô.

Hắn nhớ kỹ câu nói của vợ chủ tiệm lẩu, “Tâm thành tắc linh”, hắn cầm lấy tay cô, sau đó kéo cô đến trước mặt hắn rồi hôn lên môi của cô.

Hắn giống như là học sinh tiểu học vậy, nghiêm túc dựa theo từng bước của “ước nguyện chung”, hôn cô xong, hắn liền ghé sát vào tai của cô, hắn sợ cô nhận ra hắn nên cố tình dùng hơi thở để phát ra âm thanh.

Thời niên thiếu, lúc ở rừng cây nhỏ phía sau trường, .hắn đã muốn nói với cô câu đó, lúc đó không nói được cho nên bây giờ hắn gần từng chữ một, giống như là đang tuyên thệ, nghiêm túc nói ra.

Kỳ thật câu nói kia vẫn còn một nửa đằng sau, hắn chưa có nói hết mà giữ lại một ít ở dưới đáy lòng.

Câu nói hoàn chỉnh là như thế này: “Kỳ thật tôi cũng không tệ lắm, em có muốn thử thích tôi một chút hay không, không cần chán ghét tôi như vậy?”.

(Dành cho những bạn nào không nhớ nha, ở rừng cây nhỏ Thần ca định tỏ tình với Tiểu Ước nhưng Tiểu Ước lại dẫn Thiên Ca đến, xong hai người chiến tranh lạnh một thời gian dài í, bây giờ đã nhớ chưa nào?).f.com

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 235: Tại Sao Không Nói Cho Tôi? (5)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Trong năm giây chuông “ước nguyện chung” vang lên, hấn đã hôn cô, còn tỏ tình với cô nữa, vậy có khi nào sẽ giống như vợ chủ tiệm lẩu nói là “Tam thành tắc linh” hay không? Hấn và cô thật sự sẽ có ngày đến với nhau?

Nếu là sự thật, nếu hấn và cô sẽ ở bên nhau, chỉ cần cuối cùng là cô thì cho dù như thế nào hấn cũng không có đề ý, hấn nguyện ý chờ

Cô chỉ ở bên hấn trong một khoảng thời ngắn của tuổi thanh xuân, nhưng lại tồn tại trong trí nhớ của hấn cả đời.

.....

Ngày 25 tháng 2, Quý Úc nhận được điện thoại của đoàn làm phim “Tam thiên sĩ”, thông báo cho cô biết ngày 14 tháng 3 phim chính thức bấm máy, nghi thức bấm máy được tổ chức ở Hoành Điểm.

Ngày 11 tháng 3, hai ngày đầu tiên trước khi diễn ra nghi thức bấm máy, Quý Úc đi tìm chủ nhiệm xin nghỉ học một thời gian.

Buổi sáng ngày 13 tháng 3, Quý Úc ngồi máy bay đi Hàng Châu.

Hiện tại cô không có công ty quản lý, cũng không có trợ lý, chuyện gì cũng phải tự mình lo liệu, cũng may là bốn năm trước cô đã từng tới Hoành Điểm. Quý Úc cầm điện thoại kiểm tra lộ tuyến một chút, sau đó đi ra khỏi sân bay Hàng Châu.

Cô gọi một chiếc xe taxi trung chuyển hành khách trước, sau đó mới đi mua vé đi Hoành Điểm.

Sau khi đến Hoành Điểm, Quý Úc lại bắt một chiếc taxi để đến chỗ khách sạn mà đoàn làm phim đã an bài, đến nơi thì đã là ba giờ chiều.

Lặn lội đường xa gần một ngày cho nên Quý Úc có chút mệt mỏi, sau khi tắm rửa xong, cô nằm ở trên giường không bao lâu liền ngủ. Lúc tỉnh dậy thì cũng đã 7 rưỡi tối, cô sợ nhà ăn ở lầu hai của khách sạn đóng cửa cho nên chỉ sắp xếp lại đồ đạc một chút rồi vội vàng đi xuống lầu ăn cơm tối.

Nhà ăn còn mở nhưng đã qua giờ cơm nên bên trong gần như không có người.

Quý Úc gọi một phần mì trứng, sau đó tùy tiện tìm một cái bàn trống gần đó rồi ngồi xuống.

Rất nhanh người phục vụ liền mang đồ ăn lên, Quý Úc cầm đôi đũa lên, lúc cô vừa chuẩn bị ăn thì cửa phòng bao phía đối diện bị đẩy ra, một đám người đang từ bên trong đi ra.

Những người đó Quý Úc đều biết, là người trong đoàn làm phim “Tam thiên sĩ”, ngoại trừ chủ tịch công ty ynetbp kiêm đạo diễn Hạ Quý Thần thì những vị lãnh đạo khác đều ở chỗ này, ngay cả biên kịch Trình Văn cũng tới, đương nhiên cũng bao gồm nam chính cùng nữ chính Thiên Ca.

Một đám người hẳn là vừa mới uống rượu, bước chân của đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên có chút xiêu vẹo.

Quý Úc vốn không phải là người tai to mắt lớn gì, cô lại ngồi cách xa cho nên không có ai chú ý tới cô, một đám người cứ thế rời đi trong ánh nhìn chăm chú của cô.

Quý Úc làm như không có nhìn thấy gì, cúi đầu ăn cơm.

Có thể là do một ngày này đều chạy ngược chạy xuôi ở ngoài đường nên cô không có tâm tình để ăn uống, cô ăn được hơn một nửa thì no rồi.

Quý Úc buông đũa xuống, lấy khăn giấy lau khô miệng, sau đó mới cầm điện thoại đặt ở trên bàn, rời khỏi nhà ăn.

Dọc theo hành lang khách sạn, Quý Úc đã rẽ phải hai lần, nhưng còn chưa có đi tới chỗ thang máy thì cô lại đột nhiên dừng bước.

Là Thiên Ca – người đã rời nhà ăn từ sớm, cô ta kẹp một miếng thuốc lá trong tay, tư thái lười biếng dựa vào vách tường, đứng ở bên cạnh thùng rác.

Thiên Ca giống như là nhận thấy có người đến gần, cách một tầng sương khói lượn lờ, liền hơi hơi nghiêng đầu nhìn về chỗ Quý Úc đang đứng.

Thiên Ca hình như đang đợi Quý Úc, lúc thấy Quý Úc xuất hiện, cô ta lập tức đứng thẳng người, dầm giày cao gót, hùng hùng hổ hổ đi về phía Quý Úc, lúc tới trước mặt Quý Úc,

Thiên Ca đem miếng thuốc đặt lên trên miệng, rít một ngụm, sau đó dùng sức phun ra,

giọng điệu ngạo mạn nói: “Cô thật sự cho rằng mình đã vào đoàn làm phim thì nhân vật nữ phụ số 2 sẽ hoàn toàn thuộc về cô sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Chương 236

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Cho nên lúc này ở nhà ăn, Thiên Ca nhìn thì giống như không thèm liếc mắt cô lấy một cái nhưng thật ra vẫn để ý đến cô.

Sau khi rời khỏi nhà ăn, cô ta không lên lầu cùng mấy người lãnh đạo mà đứng ở chỗ thang máy chờ cô, chỉ vì muốn nói với cô một câu như vậy?

Bất quá bây giờ không giống như mấy lần trước cô gặp Thiên Ca, đều là mấy trường hợp râu ria không đáng nói, có thể đánh nhau ầm ĩ.

Hiện tại chỗ này có đoàn làm phim, đối với toàn bộ đoàn làm phim, Thiên Ca cũng xem

như là nhân vật có sức ảnh hưởng, mà cô cho dù đã từng oanh liệt một thời, nhưng so với Thiên Ca thì cũng là một người mới. Nữ phụ số 2 thuộc về cô, nhất định có rất nhiều người trong đoàn làm phim không phục, nếu cô không để ý, bị người ta nhìn thấy cô với Thiên Ca gây gỗ, nói không chừng sẽ truyền ra mấy lời đồn thổi vô vắn.

Huống chi Thiên Ca cũng không có đơn giản, hiện tại nhìn thì giống như chỉ có hai người bọn cô nhưng nói không chừng lại đang có một cái camera được cất giấu ở trong góc nào đó.

Cô đợi hơn nửa năm mới có được cái cơ hội này, cho nên cô nhất định phải cẩn thận! Ý nghĩ này xẹt qua rất nhanh trong đầu Quý Úc, cô trực tiếp xem như Thiên Ca không tồn tại, cũng không nghe thấy mấy lời Thiên Ca vừa nói, nâng chân lên, quẹt qua người của cô ta rồi đi đến trước thang máy, vươn tay ấn nút mở cửa.

Cửa thang máy còn chưa có mở ra, Thiên Ca lại kiêu ngạo đi tới trước mặt Quý Úc, cô ta vừa dập tắt điếu thuốc vút vào thùng rác vừa ung dung mở miệng: “Nếu cô thật sự nghĩ như vậy, tôi khuyên cô nên rút lui sớm đi, tôi không có khả năng ở chung một đoàn làm phim với cô!”.

Quý Úc nhìn chằm chằm con số màu đỏ đang nhảy không ngừng, vẫn không mở miệng nói chuyện như cũ.

“Nhưng cũng không thể không thừa nhận, cô vẫn rất có bản lĩnh, có thể tóm được nhân

vật nữ phụ số 2 này”. Thiên Ca lấy ra một điếu thuốc mới, ngậm ở trên môi, sau đó lại mở miệng, âm thanh có chút hàm hồ: “Nói tới tôi cũng khá là tò mò, Quý Úc, cô làm

thế nào mà tóm được nhân vật nữ phụ số 2 này? Quy tắc ngầm? Theo cái nào?”.

Thiên Ca biết Quý Úc có thể vào đoàn làm phim là nhờ Hạ Quý Thần.

Mà cô ta với Quý Úc có thể ở cùng một đoàn làm phim cũng là do âm mưu của Hạ Quý Thần.

Nhưng mà cô ta chính là có ý nói như vậy, bởi vì cô ta muốn chọc giận Quý Úc để hai người xảy ra xung đột, chỉ có thể thì người đại diện của cô ta đang cầm camera ở trong góc mới quay lại một màn này được, sau đó chỉ cần cô ta tung đoạn video Quý Úc không tôn trọng cô ta lên mạng, Quý Úc sẽ bị lực lượng fan đông đảo của cô ta chửi rủa đến chết.

Lực lượng trên Internet có bao nhiêu đáng sợ, tất cả mọi người ở trong cái vòng lẩn quẩn này đều biết, cái lực lượng ấy đủ để khiến một người phát điên!

Đến lúc đó, Quý Úc đừng mơ dựa vào “Tam thiên sĩ” để chiếm nổi bật của cô ta, có khi ngược lại lại phải sống trong bóng ma cả đời.

Thiên Ca đốt điếu thuốc, sau đó rít một ngụm, lời nói từ trong miệng lại càng ngày càng

quá phận: “Hoặc là theo mấy cái? Có phải đều là mấy ông già hay không? Nghe nói mấy người như vậy rất biến thái, cô phỏng chừng đã bị chơi hỏng rồi”.

Sau khi nghe được một nửa, ánh mắt Quý Úc liền lạnh xuống, nhưng khóe môi của cô lại nổi lên một nụ cười, cô quay đầu nhìn về phía Thiên Ca, muốn có bao nhiêu thân thiện thì liền có bấy nhiêu: “Thiên Ca, cô hiểu rõ như vậy sao? Nói vậy chắc thân thể đã được trải nghiệm qua rồi nhỉ?”.

“Cô!” Thiên Ca bị Quý Úc nói cho phát ghen, nhưng giây tiếp theo lại câu đôi môi đỏ lên, cười khinh thường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237: Tại Sao Không Nói Cho Tôi? (7)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

“Tính, tôi cãi nhau với cô làm gì, hiện tại cô đáng thương, nhưng lại có bản lĩnh nhanh mồm dẻo miệng, hy vọng sau này cô có thể dùng bản lĩnh nhanh mồm dẻo miệng để bảo vệ mình ở đoàn làm phim đến khi quay phim kết thúc, cô cũng biết, tôi không phải loại không biết tốt xấu”

Thiên Ca cố tình tạm dừng một chút, đưa điều thuốc lên miệng rít một ngụm, sau đó mới cách một tầng sương khói lượn lờ, lười nhác mở miệng: “.Đừng trách tôi không nhắc nhở cô, tôi có một ngàn thậm chí là một vạn phương thức để khiến cô không sống nổi trong đoàn làm phim, tôi căn bản không cần vận dụng quan hệ để đuổi cô ra đoàn làm phim, phỏng chừng không được bao lâu thì cô phải khóc đến kêu trời kêu đất rồi rời khỏi đoàn làm phim!”.

Lúc Quý Úc biết Thiên Ca là nữ chính trong “Tam thiên sĩ” thì cô cũng đã dự đoán được mấy tháng cô ở trong đoàn làm phim sẽ không được thuận lợi.

Nhưng cục diện như vậy không sớm thì muộn cô cũng phải đối mặt, bởi vì cô không cam lòng nhìn thấy Thiên Ca sau khi dấn đạp lên cô như vậy mà vẫn hào quang ngút trời, lại còn tự do tự tại, cô cũng không cam lòng nhìn thấy phòng làm việc mà cô vất vả tạo dựng nên cũng ở trong tay của Thiên Ca.

Cho nên, từ rất lâu rồi, cô cũng chuẩn bị sẵn tinh thần để đối phó với những công kích của Thiên Ca.

Quý Úc xong khi nghe Thiên Ca nói xong một chuỗi dài có ý ngầm cảnh cáo, chẳng

những không tức giận mà trên mặt còn treo một nụ cười thân thiết như vừa nãy, cô hướng về phía Thiên Ca nhẹ nhàng chớp chớp mắt, ôn nhu lễ phép mở miệng nói chuyện, nhưng lời nói trong miệng lại không có chút nào yếu thế: “Khóc kêu trời kêu đất rồi rồi khỏi đoàn làm phim?”.

“Thiên Ca, cô là đang khinh thường Quý Úc tôi, hay là vẫn quá để ý tới tôi?”.

“Cô có chỗ nào đáng giá để tôi rơi nước mắt? Quý Úc tôi cũng không khóc vì mấy người râu ria!”.

“Cho dù trong hai người chúng ta thật sự sẽ có người khóc đến kêu trời kêu đất thì người kia cũng nhất định là cô!”. “Cho nên chúng ta liền chờ xem, đến cuối cùng ai mới là người khiến cho người kia ở đoàn làm phim sống một ngày như một năm” Quý Úc nói đến đây, thang máy cũng lên tới lầu hai, cửa thang máy vừa mở ra, Quý Úc liền đi vào, lúc cô nâng tay lên để ấn nút thang máy lại giống như là nhớ tới cái gì, liền ngước mắt nhìn về phía Thiên Ca đang đứng bên ngoài thang máy: “..... Nga, không, không phải sống một ngày như một năm mà là một giây như một năm!”.

Nói xong Quý Úc liền ấn nút đóng cửa thang máy, cửa thang máy chậm rãi đóng lại, trong lúc đó Quý Úc lại tiếp tục hướng về phía Thiên Ca tươi cười xán lạn, giống như là đang tạm biệt bạn thân.

Một giây trước khi cửa thang máy đóng lại hoàn toàn, Quý Úc nhìn thấy Thiên Ca đang nghiêng răng nghiêng lợi, biểu tình như muốn phát điên.

Đáy mắt Quý Úc tràn đầy sự âm lãnh.

Thiên Ca cũng không biết tự lượng sức mình, cô ta cho rằng cô là một quả hồng mềm, tùy tiện để người khác vuốt ve sao?

Ba năm trước, cô xem Thiên Ca là bạn thân, không có phòng bị nên mới có thể trượt chân.

Ba năm sau, cô cùng Thiên Ca đã đứng ở phe đối lập, những người đã từng đối đầu với cô đã có kết cục ra sao? Tương lai Thiên Ca cũng sẽ có kết cục như thế!.

Sẽ có một ngày cô đem những thứ Thiên Ca nợ cô, từng cái từng cái đòi trở về, cho dù gấp mười lần cô cũng đòi trở về!

Sẽ có một ngày cô đứng trước mặt Thiên Ca, từ trên cao nhìn xuống rồi nói với cô ta một câu: “Thiên Ca, cô thua!”.

.....

Quý Úc biết Thiên Ca sẽ không bỏ qua cho cô, nhưng cô lại không nghĩ tới Thiên Ca sẽ dùng thủ đoạn dơ bẩn như vậy để đối phó cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 238: Tại Sao Không Nói Cho Tôi? (8)

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

“Tĩnh, tôi cãi nhau với cô làm gì, hiện tại cô đáng thương, nhưng lại có bản lĩnh nhanh mồm dẻo miệng, hy vọng sau này cô có thể dùng bản lĩnh nhanh mồm dẻo miệng để bảo vệ mình ở đoàn làm phim đến khi quay phim kết thúc, cô cũng biết, tôi không phải loại không biết tốt xấu”

Thiên Ca cố tình tạm dừng một chút, đưa điều thuốc lên miệng rít một ngụm, sau đó mới cách một tầng sương khói lượn lờ, lười nhác mở miệng: “.....Đừng trách tôi không nhắc nhở cô, tôi có một ngàn thậm chí là một vạn phương thức để khiến cô không sống nổi trong đoàn làm phim, tôi căn bản không cần vận dụng quan hệ để đuổi cô ra đoàn làm phim, phỏng chừng không được bao lâu thì cô phải khóc đến kêu trời kêu đất rồi rời khỏi đoàn làm phim!”.

Lúc Quý Úc biết Thiên Ca là nữ chính trong “Tam thiên sử” thì cô cũng đã dự đoán được mấy tháng cô ở trong đoàn làm phim sẽ không được thuận lợi.

Nhưng cục diện như vậy không sớm thì muộn cô cũng phải đối mặt, bởi vì cô không cam lòng nhìn thấy Thiên Ca sau khi dẫm đạp lên cô như vậy mà vẫn hào quang ngút trời, lại còn tự do tự tại, cô cũng không cam lòng nhìn thấy phòng làm việc mà cô vất vả tạo dựng nên cũng ở trong tay của Thiên Ca.

Cho nên, từ rất lâu rồi, cô cũng chuẩn bị sẵn tinh thần để đối phó với những công kích của Thiên Ca.

Quý Úc xong khi nghe Thiên Ca nói xong một chuỗi dài có ý ngầm cảnh cáo, chẳng những không tức giận mà trên mặt còn treo một nụ cười thân thiết như vừa nãy, cô hướng về phía Thiên Ca nhẹ nhàng chớp chớp mắt, ôn nhu lễ phép mở miệng nói chuyện, nhưng lời nói trong miệng lại không có chút nào yếu thế: “Khóc kêu trời kêu đất rồi rời khỏi đoàn làm phim?”.

“Thiên Ca, cô là đang khinh thường Quý Úc tôi, hay là vẫn quá để ý tới tôi?”.

“Cô có chỗ nào đáng giá để tôi rơi nước mắt? Quý Úc tôi cũng không khóc vì mấy người râu ria!”.

“Cho dù trong hai người chúng ta thật sự sẽ có người khóc đến kêu trời kêu đất thì người kia cũng nhất định là cô!”.

“Cho nên chúng ta liền chờ xem, đến cuối cùng ai mới là người khiến cho người kia ở đoàn làm phim sống một ngày như một năm” Quý Úc nói đến đây, thang máy cũng lên tới lầu hai, cửa thang máy vừa mở ra, Quý Úc liền đi vào, lúc cô nâng tay lên để ấn nút thang máy lại giống như là nhớ tới cái gì, liền ngược mắt nhìn về phía Thiên Ca đang đứng bên ngoài thang máy: “ Nga, không, không phải sống một ngày như một năm mà là một giây như một năm!”.

Nói xong Quý Úc liền ấn nút đóng cửa thang máy, cửa thang máy chậm rãi đóng lại, trong lúc đó Quý Úc lại tiếp tục hướng về phía Thiên Ca tươi cười xán lạn, giống như là đang tạm biệt bạn thân.

Một giây trước khi cửa thang máy đóng lại hoàn toàn, Quý Úc nhìn thấy Thiên Ca đang nghiêng răng nghiêng lợi, biểu tình như muốn phát điên.

Đáy mắt Quý Úc tràn đầy sự âm lãnh.

Thiên Ca cũng không biết tự lượng sức mình, cô ta cho rằng cô là một quả hồng mềm, tùy tiện để người khác vuốt ve sao?

Ba năm trước, cô xem Thiên Ca là bạn thân, không có phòng bị nên mới có thể trượt chân.

Ba năm sau, cô cùng Thiên Ca đã đứng ở phe đối lập, những người đã từng đối đầu với cô đã có kết cục ra sao? Tương lai Thiên Ca cũng sẽ có kết cục như thế!.

Sẽ có một ngày cô đem những thứ Thiên Ca nợ cô, từng cái từng cái đòi trở về, cho dù gấp mười lần cô cũng đòi trở về!

Sẽ có một ngày cô đứng trước mặt Thiên ca, từ trên cao nhìn xuống rồi nói với cô ta một câu: “Thiên Ca, cô thua!”.

.....

Quý Úc biết Thiên Ca sẽ không bỏ qua cho cô, nhưng cô lại không nghĩ tới Thiên Ca sẽ dùng thủ đoạn dơ bẩn như vậy để đối phó cô

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 239: Chương 239

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Quay phim nguyên một ngày vốn đã rất mệt, nếu ngày nào cô cũng gây ra phiền toái thì sẽ làm ảnh hưởng đến thời gian nghỉ ngơi của mọi người. Mới đầu có khả năng mọi người còn có chút bao dung, nhiều nhất thì cũng bất mãn với cô ở trong lòng, âm thầm chửi rủa vài câu, nhưng nếu sự việc vẫn tiếp diễn lâu dài thì sợ là mọi người sẽ không còn nhẫn nại nữa, lúc đó e rằng ai cũng sẽ ra mặt nhắm vào cô không thương tiếc.

Đến lúc đó tình cảnh của cô sẽ gian nan vô cùng, hơn nữa, chỉ bằng với sự trách móc của mọi người cũng đủ khả năng để phá hủy cô! Ngày đó bị phó đạo diễn nhắc nhở, Quý Úc thực khiêm tốn mà xin lỗi, sau đó liền bắt đầu để ý mọi thứ xung quanh.

Bởi vì cô phòng bị cẩn thận nên yên ổn được mấy ngày đầu, nhưng tình trạng như vậy chỉ duy trì được vài ngày, bởi vì cô cẩn thận cho nên Thiên Ca làm mạnh tay hơn.

Có một ngày, một đồng com hộp đều bị ăn hết, cô biết rõ là do Thiên Ca giờ trò nhưng lại không thể lấy ra chứng cứ, vì vậy cô chỉ có thể nén cơn đói bụng lại rồi giữ vững tinh thần đến khi kết thúc quay chụp.

Ngày hôm đó đến tận 11 giờ tối mới diễn xong, khi ấy cô đã đói đến mức chân tay bủn rủn, lúc trở lại phòng, cô tìm một ít đồ ăn vặt, nhưng vừa mới nhét vào miệng thì đã phun ra ngay lập tức.

Thậm chí có nguyên một buổi chiều cô không thể đi vào toilet, làm cô nhịn đi tiểu đến nỗi bàng quang cũng bắt đầu phát đau.

Đương nhiên không chỉ đơn giản như vậy, có một ngày cô bị đau bụng cả buổi, lúc đó cô chỉ có thể xin ngừng quay để đi bệnh viện kiểm tra, sau khi kiểm tra thì cô mới biết là mình ăn trúng thuốc xổ, lúc này cô mới nhớ tới cô có uống nước ở phim trường, đảm bảo nước uống bị người của Thiên Ca động tay động chân.

Quý Úc biết Thiên Ca muốn dùng phương thức ghê tởm như vậy để bức cô khóc trước.

Nhưng cô đã nói rồi, cô sẽ không khóc, cô không phải đứa ngốc, ngã một lần cô đã khôn hơn trước, cô mua rất nhiều mì gói để ở trong phòng, buổi sáng mỗi ngày trước khi ra khỏi cửa, cô sẽ bỏ một gói vào túi xách rồi mang theo, nếu com hộp có vấn đề thì lúc đó cô cũng sẽ không bị đói mà làm ảnh hưởng đến đoàn làm phim.

Cô vì muốn không phải đi WC mà tận lực uống ít nước nhất có thể, bởi vì đã từng bị hạ thuốc xổ, cho nên sau khi rời khỏi khách sạn, những món đồ nào đã rời khỏi người của cô thì cô sẽ không chạm vào.

Đáy lòng Quý Úc rất rõ ràng, Thiên Ca sẽ không có lòng tốt gì với cô.

Mà kỳ thật trong lòng cô cũng mong Thiên Ca như vậy, bởi vì cô muốn có một cơ hội, một cơ hội đánh trả Thiên Ca.

Cô không phải Thiên Ca, sẽ không thường xuyên ra tay giống cô ta, như vậy quá dễ dàng lộ sơ hở, cũng quá dễ dàng khiến người khác bắt được nhược điểm.

Khi cô không nắm chắc mười phần chắc chắn có thể đá kích Thiên Ca thì điều mà cô có thể làm duy nhất bây giờ là án binh bất động cùng nhẫn nhịn.

Cho dù cô phải liên tục ăn mì gói trong nửa tháng, ăn đến muốn nôn.

Cho dù cô uống ít nước khiến nóng trong người, mỗi buổi sáng đều chảy máu mũi.

Cho dù chỉ trong vòng nửa tháng ngắn ngủi cô sụt mất mười kí.

Thì cô vẫn cắn chặt răng, lựa chọn nhẫn nại.

Ông trời chung quy cũng không bạc đãi cô, cũng có khi là do Thiên Ca làm mấy việc thất đức nên không thể sống tốt, cho nên cuối cùng cô rốt cuộc cũng chờ được một cơ hội.

Ngày đó, cảnh quay chủ yếu là vai diễn phối hợp giữa cô và Thiên Ca.

Hai ngày trước đó, Hạ Quý Thần không biết vì chuyện gì đã tạm thời rời khỏi đoàn làm phim lại đột ngột trở lại, khi Quý Úc với Thiên Ca còn chưa có hóa trang xong thì hắn đã ngồi ở trước máy theo dõi, xem lại cảnh quay của hai ngày trước.

Quý Úc hóa trang xong trước Thiên Ca, cho nên cô đi tới phòng thay quần áo của đoàn làm phim trước, thay y phục mà lát nữa mình sẽ dùng trong cảnh quay.

Bởi vì trước kia quần áo đã từng bị người ta động tay động chân cho nên bây giờ lần nào Quý Úc cũng kiểm tra quần áo cẩn thận một lần.

Khi đầu ngón tay của cô xẹt qua phía bên hông, phát hiện có một đầu sợi chỉ bị lộ ra

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 240: Chương 240

Editor: Hồng Phan – Virgo Beta: Stuki^^ Quý Úc nhăn nhó mày, cúi đầu xem kĩ càng một chút.

Đường chỉ may bên hông hình như bị ai đó dùng lưỡi dao cứa một đoạn, nhìn thì trông mọi thứ như bình thường nhưng khi mặc ở trên người, chỉ cần thực hiện phân đoạn hành động thì sợi chỉ sẽ bị tuột ra.

Nếu cô không có thị lực tốt, lại kiểm tra cẩn thận quần áo thì một khi sợi chỉ tuột ra, chẳng phải là cơ thể cô sẽ bị người trong đoàn làm phim thấy hết sao? Quý Úc nhìn chằm chằm quần áo, ánh mắt trở nên rét lạnh.

Thiên Ca thật sự cái gì cũng dám làm, thấy gần đây không thể làm gì được cô, giờ liền chiêu hiểm gì cũng chơi

Nhưng mà như thế cũng tốt, nếu cô ta dám chơi như vậy, thì cũng đừng trách cô không lưu tình! Lần này vừa lúc có cơ hội, cô cũng hào hào thanh toán! Nghĩ đến đây, dung nhan được hóa trang tinh xảo liền lóe qua một trận âm lãnh.

Bởi vì biết quần áo bị động tay động chân, Quý Úc sợ xảy ra sự cố nên cố ý mặc thêm quần áo bên trong, ngoài ra còn đeo thêm đai an toàn.

Cô đứng trước gương quan sát lại một lần, nhìn đến khi cảm thấy mình ăn mặc như vậy, dù sợi chỉ bên hông có bị tuột ra thì cơ thể của cô cũng sẽ không bị mọi người nhìn thấy, lúc này mới mặc bộ quần áo đóng phim ở bên ngoài, sau đó quay trở lại phòng hóa trang một lần nữa, ngồi trước bàn trang điểm bắt đầu làm tóc.

Thiên Ca ngồi cách cô không xa, sau khi trang điểm xong thì cũng đứng dậy đi vào phòng thay đồ, vừa đứng lúc đi ngang qua người cô.

Quý Úc nhìn thì như đang nhìn chằm chằm gương trang điểm không chớp mắt, nhưng dư quang nơi khóe mắt vẫn để ý Thiên Ca, lúc Thiên Ca đi đến sau lưng Quý Úc, tầm mắt của cô tinh tường nắm giữ được khoảnh khắc Thiên Ca liếc mắt nhìn về phía bên hông áo của cô.

Thiên Ca có cử chỉ như vậy làm Quý Úc chắc chắn những phỏng đoán lúc nãy của mình là đúng.

Cô giả bộ như chưa phát hiện ra điều gì, sắc mặt lãnh đạm, ném cuốn tạp chí lên trên bàn trang điểm, sau đó ngẩng đầu nhìn kiểu tóc mà chuyên viên trang điểm vừa mới làm cho cô.

Đợi đến khi Quý Úc cùng Thiên Ca chuẩn bị ổn thỏa thì cũng đã đến giờ quay.

Thừa dịp đoàn làm phim đang điều chỉnh lại âm thanh ánh sáng, Quý Úc lấy kịch bản ra đọc lại một lần nữa.

Cảnh quay hôm nay của Thiên Ca với Quý Úc cũng không có khó: Nữ phụ số 2 là tử sĩ do nam chính bồi dưỡng nên, nam chính bị trọng thương, trong miệng luôn kêu tên của nữ chính, nữ phụ số 2 rất trung thành với nam chính, vì thế không để ý đến cảnh cáo của nam chính, mặc nam chính té xỉu, vẫn nhất quyết đi tìm nữ chính – người đang chuẩn bị cử hành hôn lễ.

Lúc này nam chính với nữ chính đang có chút hiểu lầm, mặc kệ nữ phụ số 2 khuyên bảo như thế nào nữ chính cũng không chịu đi tới chỗ nam chính, nữ phụ số 2 tính cách lại quật cường, vươn tay kéo nữ chính, muốn mang nữ chính đi, nữ chính bị hành động của nữ phụ số 2 dọa sợ cho nên liền đẩy tay của nữ phụ số 2 ra, sau đó dùng sức đẩy nữ phụ số 2 ngã xuống đất.

Bốn năm trước, Quý Úc được Tỉnh Thăm lựa chọn, khi đó ai ai cũng khen ngợi cô là có tài diễn xuất bẩm sinh, diễn cái gì cũng trông như thật.

“Tam thiên sĩ”

lại là điểm mấu chốt để cô quay về giới giải trí, trong khoảng thời gian đóng phim này, mỗi giây mỗi phút cô gần như đều đắm chìm trong thế giới của nhân vật nữ phụ số 2, cho nên khi đạo diễn vừa hô xong câu “diễn”

thì cô liền lập tức vào trạng thái.

Thiên Ca suy cho cùng cũng là một người tai to mắt lớn, mấy năm nay cũng luyện thành một thân kỹ thuật diễn

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 241: Chương 241

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

.....

Hai người lại là đối thủ một mất một còn, ai cũng đều nghĩ cách làm cho người còn lại rớt đài, cho nên lần diễn này, hai người đều âm thầm bỏ ra không ít công sức, liều mạng biểu hiện sao cho tốt nhất, thế nên khi vừa bắt đầu quay, vai diễn phối hợp giữa Quý Úc và Thiên Ca đều được diễn rất tốt, ngoại trừ lâu lâu âm thanh ánh sáng có vấn đề làm gián đoạn thì Thiên Ca và Quý Úc chỉ cần quay một lần là xong phân cảnh.

Theo kế hoạch thì 6 giờ tối mới quay xong, nhưng do hai người diễn quá tốt nên không tới ba giờ đồng hồ đã đến cảnh quay cuối cùng, cũng là cảnh quay quan trọng nhất: Quý Úc với Thiên Ca vào vai hai nhân vật xảy ra xung đột, dưới sự giận dữ, nữ chính đẩy nữ phụ số 2 ngã xuống đất.

Toàn bộ đoàn làm phim thấy có thể kết thúc công việc sớm để nghỉ ngơi thì trên mặt ai nấy cũng đều hiện lên một tầng vui vẻ, động tác làm việc cũng nhanh nhẹn hơn rất nhiều, rất nhanh liền bố trí xong xuôi cảnh tượng trong phim.

Đợi đến khi Quý Úc cùng Thiên Ca dập lại phần xong, phó đạo diễn cầm loa hô một tiếng “Chuẩn bị”, lúc này toàn bộ mọi người trong phim trường đều lâm vào trạng thái yên lặng không một tiếng động.

Quý Úc cùng Thiên Ca đều vào vị trí của mình.

Phó đạo diễn quay đầu nhìn thoáng qua Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần mặc một chiếc áo khoác màu đen, hai mắt nhìn chăm chăm máy theo dõi, hần hơi hơi gật đầu, lúc này phó đạo diễn mới cầm loa lên, hướng về phía Quý Úc với Thiên Ca hô câu: “Bắt đầu!”.

Phó đạo diễn vừa dứt lời, Thiên Ca cùng Quý Úc cũng liền bắt đầu diễn: Thiên Ca mặc một thân quần áo đỏ tươi, đầu đội mũ phượng, đứng ở trên bậc thang mặt đối mặt với Quý Úc, khoảng cách giữa hai người là hai bậc thang, Thiên Ca từ trên cao nhìn xuống Quý Úc, ngữ khí lạnh lùng mở miệng: “Ta nói, ta sẽ không đi theo ngươi!”.

Quý Úc mặc một thân quần áo màu xanh nhạt, trong tay cầm một thanh kiếm, nhìn chăm chăm nữ tử sắp được gả vào cung làm chính phi nương nương, không có nửa điểm lùi bước, cũng không kiêu ngạo siểm nịnh mở miệng hỏi: “Ta hỏi lại một lần, ngươi xác định không đi theo ta?”.

Thiên Ca giống như là bị chọc giận, không có kiên nhẫn nữa, cũng không thèm trả lời lại Quý Úc liền dùng dùng bỏ đi.

Lúc Thiên Ca quét qua người Quý Úc, Quý Úc liền nâng thanh kiếm lên, dùng thanh kiếm ngăn cản đường đi của Thiên Ca: “Đi theo ta”.

Thiên Ca giống như không nghe thấy Quý Úc nói, nâng tay lên nhẹ nhàng đẩy thanh kiếm ra, sau đó tiếp tục bước xuống bậc thang.

Quý Úc bước hai bước lớn liền đuổi kịp Thiên Ca, tiếp tục mở miệng nói lại ba chữ lúc nãy, nhưng giọng điệu không còn nhẹ nhàng như cũ nữa: “Đi theo ta!”.

Thiên Ca nhìn về phía thị vệ đứng hai bên, thị vệ nhận thấy ánh mắt của Thiên Ca, lập tức hiểu ý, tiến lên ngăn cản Quý Úc.

Quý Úc hành động trước một bước, cô nắm lấy ống tay áo của Thiên Ca: “Nếu ngươi không chịu đi theo ta, ta đây liền mạnh mẽ mang ngươi đi!”.

Thiên Ca hơi hơi dùng sức nhưng vẫn không thể tránh thoát được bàn tay của Quý Úc, mặt mày liền nổi lên sự tức giận, giây tiếp theo cắn răng phun ra hai chữ: “Buông ra!”.

Nghe thế Quý Úc càng tăng thêm lực, Thiên Ca đột nhiên bùng nổ, dùng sức hất cánh tay của Quý Úc ra, Quý Úc không có nghĩ tới Thiên Ca sẽ làm như vậy, cả người liền ngã xuống đất.

Đạo diễn hô một tiếng “Cắt”, các cảnh quay hôm nay đã hoàn thành.

Thiên Ca lập tức thu hồi trạng thái, từ trên cao nhìn xuống Quý Úc, đáy mắt tràn đầy sự đắc ý.

Vừa nãy bị té như vậy, sợ là quần áo của Quý Úc cũng đã hỏng rồi, đợi đến khi cô ta đứng dậy, đảm bảo sẽ mất hết mặt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Chương 242

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

.....

Ngồi đến đây, Thiên Ca một bên dang tay để trợ lý cùng chuyên viên trang điểm giúp mình bôi bỏ mũ phượng với áo choàng, một bên không nhịn được cong cong khóe môi.

Mũ phượng cùng quần áo trên người Thiên Ca đều đã được cởi ra nhưng Quý Úc thì vẫn chậm chạp chưa có đứng lên.

Cảnh quay hôm nay đã xong, nhân viên công tác đang bắt đầu thu dọn phim trường, thấy Quý Úc nửa ngày vẫn chưa nhúc nhích, có người liền mở miệng hỏi: “Nữ phụ số 2, sao cô còn chưa có đứng dậy, bị thương ở đâu sao?”.

Thiên Ca đưa lưng về phía Quý Úc, lúc nghe được những lời này, trên mặt liền nổi lên một nụ cười lạnh.

Bị thương ở chỗ nào? Có thảm lót thì làm sao có thể té bị thương, cô ta còn không phải là bị tuột quần áo nên không dám đứng lên sao?

Sớm hay muộn gì cũng phải đứng lên, nằm ở đó thì cũng chẳng giải quyết được gì.

Tương tượng ra cảnh sau khi Quý Úc đứng dậy, hơn một nửa người đều bị lộ ra trước mặt mọi người, đáy máy Thiên Ca nhìn không được mà tràn đầy sự hưng phấn.

Nghe thấy có người gọi mình, Quý Úc liền hơi xoay xoay đầu, nhìn về nơi phát ra tiếng nói.

Sắc mặt cô có chút tái nhợt, ấn đường nhú chặt, bộ dáng thoát nhìn rất thống khổ.

Tay Quý Úc chống cằm, hơi nâng người lên một chút, vừa mới nâng được một chút thì trong miệng liền phát ra tiếng rên, giống như là rất đau đớn, sau đó liền sờ soạn về phía bên hông áo.

Có nhân viên công tác nhìn ra Quý Úc có chỗ không thích hợp, liền dừng động tác, đi tới chỗ cô: “Sao lại thế này?”.

Quý Úc không trả lời lại nhân viên công tác, cô tiếp tục đưa tay xuống bên hông, vừa mới động vào eo thì cả người lại run rẩy lợi hại, giây tiếp theo cô liền rút tay về, nhưng cô còn chưa có nhìn xem cẩn thận thì vị nhân viên công tác kia đã hét thất thanh: “Máu! Máu! Thật nhiều máu!”.

Giây tiếp theo, nhân viên công tác liền gân cổ lên, hướng về phía mọi người ở xung quanh gào to: “Nữ phụ số 2 bị thương, bị thương”.

Trước kia, sau khi diễn xong Thiên Ca sẽ thay quần áo rồi rời đi luôn, nhưng hôm nay vì muốn nhìn thấy bộ dáng mất mặt của Quý Úc nên cô ta giả vờ có việc cần bàn với người đại diện để ở lại, cô ta đứng ở cách đó không xa.

Trợ lý vô cùng ân cần mở nắp chai nước khoáng đưa cho cô ta, lúc cô ta đưa chai nước lên miệng, vừa định uống một ngụm thì lại nghe thấy tiếng la vô cùng ồn nóng của nhân viên công tác ở phía sau.

Thiên Ca nhíu nhíu mày, ngẩng đầu nhìn về phía người đại diện.

Người đại diện đứng đối diện với Quý Úc, cũng giống như cô ta, nghe thấy nhân viên công tác nói, đầu tiên ấn đường nhú lại, trên mặt hiện lên một tầng kinh ngạc, sau đó đôi mắt liền tròn to, nghiễm nhiên là nhìn thấy một màn không thể tưởng tượng nổi: “Trời ơi, tại sao lại như vậy?”.

Thiên Ca nghe thấy người đại diện nói câu này thì có chút nghi hoặc, nhưng cô ta cũng không hỏi cái gì mà trực tiếp xoay người nhìn về phía Quý Úc.

Trên bàn tay trắng nõn của Quý Úc toàn là máu.

Sau khi nghe thấy tiếng la của người nhân viên kia thì có rất nhiều người chạy lại chỗ Quý Úc rồi vây quanh cô.

Có một nữ nhân viên công tác ngồi xuống, kiểm tra tình huống cụ thể của Quý Úc.

Giống như Thiên Ca nghĩ, sợi chỉ ở bên hông của Quý Úc bị tuột ra hết, nhưng lại nằm ngoài dự đoán của cô ta, không có xảy ra một màn mất mặt như trong dự đoán bởi vì Quý Úc còn đeo đai an toàn cùng quần áo ở bên trong.

Đai an toàn màu trắng đã bị nhuộm đỏ.

Còn có máu chảy ra từ bên hông của Quý Úc, khiến cho quần áo đóng phim, tẩm thấm dưới người cô đều loang lổ vết máu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 243: Chương 243

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

.....

Thiên Ca nhìn thấy một màn này, biểu cảm trên mặt liền giống y như người đại diện lúc nãy, đầu tiên là giật mình, sau đó liền kinh ngạc, đứng im tại chỗ không nhúc nhích.

Quý Úc làm sao lại chảy máu nhiều như vậy?

Trong lòng Thiên Ca vừa nổi lên một tầng khiếp sợ, nữ nhân viên công tác ngồi bên cạnh Quý Úc cũng tràn đầy nghi hoặc mở miệng: “Đến tột cùng là xảy ra chuyện gì? Đang êm đẹp tại sao lại bị thương nghiêm trọng như vậy?”.

Nữ nhân viên công tác vừa dứt lời, những nhân viên khác cũng mồm năm miệng mười mở miệng theo.

“Đúng vậy, sao lại chảy máu nhiều như vậy”.

“Đúng rồi, đã có ai đi báo cáo cho người phụ trách của đoàn làm phim chưa?”.

“Đã có người đi rồi”

“Bác sĩ của đoàn làm phim đâu? Mau đến đây cầm máu a”.

.....

Vừa kết thúc cảnh quay, Hạ Quý Thần liền nhận được điện thoại của Hàn Tri Phán cho nên hẩn vội vàng rời khỏi phim trường để nghe điện thoại.

Lúc trước bởi vì chuyện của Quý Úc, Lâm Chính Ích rút vốn đầu tư, là Hàn Tri Phán giúp Hạ Quý Thần lấp đầy vốn bị thiếu, cho nên tính ra thì Hàn Tri Phán cũng coi như là nhà đầu tư quan trọng của “Tam thiên sĩ”. Gặp mặt Hàn Tri Phán, Hạ Quý Thần trò chuyện đôi ba câu rồi gọi điện cho mấy người trọng yếu trong đoàn làm phim, kêu bọn họ đến nhà ăn của khách sạn để bởi Hàn Tri Phán dùng bữa tối.

Hạ Quý Thần cũng không có quay trở lại phòng mà trực tiếp đi tới nhà ăn với Hàn Tri Phán.

Bước ra khỏi thang máy, còn chưa có đi tới trước cửa nhà ăn, Hạ Quý Thần đã đụng phải phó đạo diễn cùng đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên.

Hai người đó giống như có chuyện gì gấp, vội vội vàng vàng đi ra khỏi nhà ăn.

Trong tay phó đạo diễn còn cầm điện thoại, vẻ mặt nôn nóng: “Tôi đã biết, tôi lập tức đến!”.

Đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên vừa nhìn thấy Hạ Quý Thần từ xa, liền vội vàng mở miệng: “Đạo diễn Hạ”.

Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, xem như là chào hỏi qua, sau đó nhìn về phía phó đạo diễn đang liên tục dò hỏi.

“Bác sĩ nói vậy sao? Hỏi xem ông ấy có thể giải quyết được không? Nếu tình huống nghiêm trọng quá thì gọi điện cho xe cứu thương, không thì liên hệ với bác sĩ chuyên nghiệp, kêu họ qua đây....”.

Nghe thấy mấy lời này, ấn đường Hạ Quý Thần liền nhíu lại, trong đoàn làm phim có người bị thương sao?

Ở lâu trong vòng giải trí hỗn loạn, ai nấy cũng đều sẽ không đơn giản, tuy Hạ Quý Thần không nói chuyện nhưng đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên cũng đã nhìn ra tâm tư của Hạ Quý Thần, cho nên liền vội vàng thấp giọng mở miệng giải thích cho hắn: “Hạ tổng, sau khi quay xong phân cảnh cuối cùng, nữ phụ số 2 vẫn chậm chạp không có đứng dậy, nhân viên công tác đi lại kiểm tra thì thấy cô ấy chảy máu rất nhiều”.

Hạ Quý Thần rất dễ dàng liền nắm bắt được trọng điểm, ấn đường của hắn nhăn lại lợi hại, khóe môi giật giật, phun ra một chữ: “Ái?”.

“Nữ phụ số 2”. Lúc trước là đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên tự mình đi gặp mặt Quý Úc, cho nên rất có ấn tượng đối với cô: “.....Chính là nữ phụ số 2 mà ngài lựa chọn, kêu tôi ký hợp đồng với cô ấy trong thời gian ngắn nhất”.

Đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên còn chưa có nói hết câu, Hạ Quý Thần đã vọt tới trước mặt phó đạo diễn.

Phó đạo diễn đang nghe điện thoại, Hạ Quý Thần đột nhiên lại gần làm ông ta hoảng sợ tột độ, phó đạo diễn ngẩng đầu lên, còn chưa có kịp mở miệng nói “Đạo diễn Hạ” thì di động ở bên tai đã bị Hạ Quý Thần cướp mất.

Phó đạo diễn ngẩn người, qua một lúc mới mở miệng hô: “Hạ tổng?”.

Hạ Quý Thần giống như không nghe thấy phó đạo diễn nói, hắn cầm di động đưa lên tai, sau đó lên tiếng hỏi: “Tình huống của cô ấy thế nào?”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 244: Chương 244

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Đột nhiên đôi người nghe điện thoại làm người ở đầu dây bên kia có chút ngây ngốc, ước chừng nửa phút mà vẫn không có người trả lời, Hạ Quý Thần giống như đã đợi rất lâu, có chút mất kiên nhẫn, lại tiếp tục mở miệng, nhưng lần này giọng điệu lại kèm theo sự tức giận: “Tôi hỏi cô! Tình huống của cô ấy thế nào?”.

Đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên cùng phó đạo diễn bị tiếng gầm nhẹ của Hạ Quý Thần dọa sợ, không dám thở mạnh.

Người trong điện thoại lúc này mới hồi phục lại tinh thần, nghi hoặc mở miệng: “Đạo diễn Hạ? Cô ấy?”.

Trong giây lát, người trong điện thoại giống như cảm nhận được Hạ Quý Thần đã mất kiên nhẫn, liền vội vàng tiếp tục mở miệng: “Hình như cô ấy bị thương ở bên hông, ra rất nhiều máu”.

Đầu ngón tay Hạ Quý Thần run lên, hần không hề nghĩ ngợi liền móc điện thoại di động ở trong túi ra.

Hần vừa nghe điện thoại vừa tìm số điện thoại của ai đó trong danh bạ rồi gọi đi, điện thoại của hần vừa được kết nối, điện thoại của phó đạo diễn cũng truyền tới âm thanh của nữ nhân viên công tác: “...Trước mắt cũng không biết có bị thương nghiêm trọng không, mọi người cũng không dám đụng chạm lung tung vào người cô ấy, sợ ra”.

Nhân viên công tác còn chưa có báo cáo xong, di động của Hạ Quý Thần đã có người nghe, hần liền lấy điện thoại của phó đạo diễn xuống, sau đó đưa điện thoại di động của mình lên bên tai, không đợi người ở bên trong mở miệng, liền nói ngắn gọn xúc tích, nhưng giọng điệu lại giống như đang hạ lệnh: “Cô đang ở trong phòng khách sạn sao? Hai phút sau, gặp ở đại sảnh lầu một”.

Ngắt điện thoại, Hạ Quý Thần trả di động lại cho phó đạo diễn, không nói lời nào liền chạy vội tới chỗ thang máy.

Hần Tri Phán, đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên cùng với phó đạo diễn tuy không biết Hạ Quý Thần gọi điện cho ai, nhưng nhìn thấy hần đi về phía thang máy thì cũng vội vàng đuổi theo.

Hạ Quý Thần nhìn thoáng qua con số màu đỏ đang nhảy lên, cảm thấy chờ đợi thật lâu, liền dứt khoát chạy xuống lầu một bằng cầu thang bộ.

Hạ Quý Thần cùng mọi người đứng ở đại sảnh đợi khoảng nửa phút thì cửa thang máy mở ra, một người phụ nữ trẻ tuổi mặc váy dài trắng, tay cầm điện thoại di động, đang vội vã đi ra từ bên trong.

Ngoại trừ Hàn Tri Phán thì những người khác đều biết người phụ nữ này là tác giả của cuốn tiểu thuyết “Tam thiên sĩ”, kiêm biên kịch Trình Văn.

Trình Văn đi tới chỗ đại sảnh, hai mắt nhìn trái nhìn phải, lúc nhìn thấy Hạ Quý Thần thì vội vàng chạy chậm tới chỗ hần.

Đột nhiên nhận được điện thoại của Hạ Quý Thần, Trình Văn cũng không có biết chuyện gì xảy ra nhưng vẫn vội vàng chạy xuống đây, lúc mở miệng ra hỏi cô vẫn còn đang thờ hồn hên: “Hạ tổng, có chuyện gì vậy?”.

Hỏi xong, Trình Văn gật đầu với đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên cùng phó đạo diễn đứng ở một bên, xem như là chào hỏi.

Đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên cùng phó đạo diễn còn chưa kịp mở miệng chào hỏi với Trình Văn thì Hạ Quý Thần đã cầm lấy tay của Trình Văn, kéo cô ra khỏi khách sạn.

Hạ Quý Thần đi rất nhanh, Trình Văn theo không kịp, nên phải chạy chậm, nhưng mà trên mặt cô vẫn duy trì sự bình tĩnh, không có biểu hiện ra bất cứ điều gì.

Từ khách sạn đến phim trường có một đoạn đường cấm xe chạy, nhưng Hạ Quý Thần vẫn xông qua, sau khi đến phim trường, nhìn thấy chỗ mà mọi người đang vây kín thì hần mới dầm phanh lại.

Xe vừa dừng lại, Hạ Quý Thần cũng đẩy cửa xe ra, hần xuống xe rồi đi thẳng về phía đám người.

Ở trên đường Hạ Quý Thần đã nói qua tình huống với Trình Văn, cho nên khi xe vừa dừng lại, Trình Văn cũng vội vàng xuống xe, đuổi theo Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 245: Chương 245

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

.....

Tiếng thắng xe cực kỳ chói tai cho nên cũng có không ít nhân viên công tác đang vây quanh chỗ Quý Úc xoay người lại nhìn, lúc nhìn thấy Hạ Quý Thần, phó đạo diễn, đạo diễn phụ trách tuyển diễn viên, biên kịch cùng với một người đàn ông xa lạ đi tới, mọi người đều đồng thanh hô to “Đạo diễn Hạ”, sau đó tự động tránh ra hai bên, chừa đường đi cho đám người Hạ Quý Thần.

.....

Bên hông truyền đến từng trận đau đớn khiến ấn đường Quý Úc ngày càng nhấn chặt, lúc cô cho rằng mình sẽ ngất đi thì lại nghe được tiếng phanh xe dồn dập, bởi vì âm thanh cực kỳ chói tai cho nên mí mắt của cô cũng khẽ động một chút, ngay sau đó liền có âm thanh liên tiếp truyền đến: “Đạo diễn Hạ”.

*Mí mắt: Là phần xương lông mày nằm ngang trên mí mắt.

Đạo diễn Hạ?

Toàn bộ đoàn làm phim, trong mấy người đạo diễn chỉ có mình Hạ Quý Thần là họ Hạ Cho nên

Quý Úc chần chờ hai giây rồi mới quay đầu nhìn qua, sắc mặt Hạ Quý Thần âm trầm đến dọa người, hắn xuyên qua đám người sai bước về phía cô.

Cô bị thương làm kinh động đến hắn?

Không phải ở đây đã có bác sĩ của đoàn làm phim sao? Hắn vì cái gì còn muốn đích thân đi một chuyến?

Hơn nữa, sự thanh lãnh trên mặt hắn giống như có ẩn chứa một chút nôn nóng.

Nôn nóng

Quý Úc ngây ngốc trong giây lát, lúc cô bình thường trở lại thì Hạ Quý Thần đã đứng ở trước mặt cô.

Hắn cúi đầu đánh giá toàn thân từ trên xuống dưới của cô một lần, lúc nhìn thấy vết máu loang lổ ở bên hông của cô thì sắc mặt hắn lập tức tái nhợt.

Quý Úc nhìn thấy rõ ràng sự biến hóa trên khuôn mặt của Hạ Quý Thần, lúc này cô giống như đã nhìn thấy hình ảnh nào đó mà mình không thể tưởng tượng nổi, cánh môi liền hơi hơi hé mở, thậm chí một khắc này cô còn quên mất sự đau đớn ở bên hông.

Hạ Quý Thần chỉ đứng đó khoảng mười giây đồng hồ, sau đó liền ngồi xổm xuống bên cạnh cô.

Hắn vươn tay về phía hông của cô, lúc đầu ngón tay của hắn đụng tới miệng vết thương, cả người cô liền run lập cập, hắn giống như bị dọa sợ liền rút tay về, sau đó liền quay đầu nhìn về phía khuôn mặt tái nhợt của cô: “Làm sao lại bị thương đến mức này?”.

Lúc hắn mở miệng, ngữ khí nhìn thì giống như rất vững vàng, nhưng âm thanh phát ra lại hơi run run.

Nghe thấy âm thanh khác thường của Hạ Quý Thần, Quý Úc nhìn chằm chằm gương mặt của hắn, tiếp tục sững sờ lần nữa.

Giọng điệu của hắn giống như là sợ hãi Bởi vì cô bị thương nên hắn sợ hãi sao?

Đầu óc Quý Úc lập tức trống rỗng, cô quên luôn cả việc trả lời câu hỏi của Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần thấy Quý Úc cứ nhìn chằm chằm hắn mà không mở miệng trả lời, lại càng thêm đau lòng.

Xung quanh có nhiều người như vậy, hắn không thể tự mình xử lý vết thương cho cô được.

Hạ Quý Thần không nói gì nữa, trực tiếp vươn tay, cẩn thận bế Quý Úc lên.

Hạ Quý Thần không thèm để ý chuyện vết máu trên người Quý Úc dính sang quần áo của mình, hắn quay đầu cho Trình Văn một ánh mắt, ý bảo Trình Văn đi theo hắn, sau đó bế Quý Úc đi vào bên trong cung điện giả cách đó không xa.

Quý Úc không nghĩ tới Hạ Quý Thần sẽ bế cô lên ở trước mặt mọi người, cả người liền bị dọa sợ, đại não liền chậm chạp không có phản ứng.

Đợi đến khi cô hồi phục lại tinh thần thì đã bị Hạ Quý Thần bế vào bên trong cung điện.

Thông qua gương đồng, Quý Úc có thể nhìn thấy tư thế mà Hạ Quý Thần đang ôm cô, giống như là đang ôm bảo vật trân quý nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 246: Chương 246

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stukí^^

.....

Quý Úc nhìn chằm chằm hình ảnh trong gương không chớp mắt, thẳng đến khi Hạ Quý Thần bế cô đi ngang qua gương đồng, cô không còn nhìn thấy gì nữa thì mới hồi phục tinh thần lại một chút.

Hắn cư nhiên dùng tư thế như vậy để ôm cô Giống như sợ mình không cẩn thận một chút thì sẽ làm “hỏng” cô vậy

Ý nghĩ này vừa hiện lên trong đầu, tim Quý Úc giống như bị thứ gì đó hung hăng đập vào, cả người đều run rẩy.

Cô hơi ngẩng đầu lên, nhìn Hạ Quý Thần.

Sắc mặt của Hạ Quý Thần giống y như lúc mới xuất hiện ở phim trường, âm trầm cùng lạnh lùng, nhưng khi hắn bắt đầu ngó ngang xung quanh để tìm chỗ đặt cô xuống thì cô lại một lần nữa nhìn thấy sự nóng ở trong đáy mắt của hắn.

Đầu của cô vẫn đang tựa vào lồng ngực của hắn, thẳng đến khi hắn tìm được một chỗ để đặt cô nằm xuống thì cô mới nhìn thấy hắn thờ phào nhẹ nhõm một chút.

Hạ Quý Thần ôm cô đứng ở trước một chiếc giường.

Tuy rằng trên giường đã có vỏ chăn nhưng mỗi ngày đều có không ít người trong đoàn làm phim ngồi qua, Hạ Quý Thần sợ dơ nên đặt Quý Úc ngồi tựa vào đầu giường trước, sau đó cởi áo khoác ra lót lên trên giường, rồi

đặt cô nằm lên áo khoác của hắn, xong xuôi thì mới xoay người nhìn về phía Trình Văn.

Đội Trình Văn đi đến mép giường Hạ Quý Thần mới lui về phía sau.

Quý Úc quét mắt nhìn về phía Hạ Quý Thần, cô rõ ràng nhìn thấy đầu ngón tay của hắn hơi run run.

Đây là lần đầu tiên Quý Úc nhìn thấy Hạ Quý Thần như vậy, đầu ngón tay của cô cũng tự động run rẩy, cô liền nắm chặt chiếc áo khoác lót phía dưới.

Từ lúc Hạ Quý Thần xuất hiện đến giờ, hắn vẫn luôn cố gắng không để lộ dấu vết, người khác có lẽ chưa nhận ra điều gì nhưng cô thì lại dựa vào người hắn này giờ, nên có thể cảm nhận được một vài phản ứng nho nhỏ của hắn.

Cô không có ngốc, cô biết một loạt phản ứng vừa rồi của hắn là biểu đạt cho điều gì.

Hắn là đang lo lắng

Hạ Quý Thần cư nhiên sẽ lo lắng cho cô?

Tuy rằng Quý Úc cảm thấy suy nghĩ này của cô có chút không hợp lý, nhưng cô không thể không thừa nhận, Hạ Quý Thần thật sự đang lo lắng cho cô.

“Lúc tôi xử lý vết thương có thể sẽ hơi đau nên cô chịu đựng một chút”. Trình Văn mở miệng nói, giọng điệu của Trình Văn giống y như lúc gọi điện dò hỏi Quý Úc có hứng thú với “Tam thiên sĩ” hay không, vừa bình tĩnh vừa thông dong.

Nghe được giọng nói của Trình Văn, lúc này Quý Úc mới thu hồi tinh thần lại, bởi vì Hạ Quý Thần nên trong lòng Quý Úc có chút rối loạn, cô chỉ hướng về phía Trình Văn gật gật đầu, không có mở miệng nói chuyện.

Quý Úc đã chuẩn bị tốt tinh thần nhưng khi Trình Văn xử lý miệng vết thương cho cô, cả người cô vẫn đau đớn vô cùng, hai hàm răng đều run bần bật.

Hạ Quý Thần không có rời đi mà đứng ở cách đó không xa, lúc mới đầu hấn còn xem như trầm ổn, nhưng khi nhìn thấy Quý Úc run rẩy vì đau đớn thì hấn không thể đứng yên được nữa, bắt đầu đi tới đi lui.

Vết thương của Quý Úc có chút sâu nên bắt buộc phải khâu lại.

Địa điểm quay phim ngày hôm nay tương đối hẻo lánh, nếu đưa tới bệnh viện thì e rằng không kịp, trong hòm thuốc của Trình Văn lại không có thuốc tê, vì thế đành phải để Quý Úc chịu ủy khuất một chút.

Tuy rằng đã cố gắng cắn răng chịu đựng nhưng khi mũi kim xuyên qua da thịt, Quý Úc vẫn không nhịn được mà phát ra tiếng kêu đau.

Hạ Quý Thần vẫn đang còn đi tới đi lui, lúc nghe thấy Quý Úc vì đau mà “A” lên một tiếng, hấn lập tức vọt tới bên mép giường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 247: Chương 247

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

.....

Hạ Quý Thần đột nhiên tới gần cũng không làm Trình Văn hoảng sợ, cô vẫn ngồi im ở mép giường, mặt không đổi sắc, tiếp tục chuyên tâm xử lý vết thương cho Quý Úc.

Quý Úc thì ngược lại, lúc Hạ Quý Thần vọt tới mép giường, cô liền quay đầu nhìn về phía hấn, lúc cô nhìn thấy biểu tình trên mặt Hạ Quý Thần, cả người lập tức bị chấn động.

Sắc mặt của Hạ Quý Thần không biết đã tái nhợt từ lúc nào, trên mặt hấn chỉ có một biểu cảm duy nhất, đó là sắp phát điên.

Hấn nhìn chằm chằm kim khâu trong tay Trình Văn, ánh mắt sắc bén như dao, giống như đang nhìn kẻ thù không đội trời chung.

Hạ Quý Thần, người đàn ông từ trước đến giờ luôn luôn lãnh đạm, không bao giờ để lộ bất kì cảm xúc gì trên mặt, cư nhiên cũng sẽ có một loạt biểu cảm biến hóa như vậy?

Cô vẫn cho rằng, những phản ứng nhỏ nhỏ khi hấn bế cô đi vào cung điện đã là cực hạn rồi, không ngờ cũng có lúc hấn điên cuồng như vậy.

Hơn nữa, lần này cũng vẫn là vì cô.

Tim Quý Úc bỗng nhiên run rẩy không ngừng.

Trình Văn tiếp tục khâu vết thương cho Quý Úc, đau đớn khiến ả đường cô nhăn lại, nhưng suy nghĩ lại vẫn đặt ở trên người của Hạ Quý Thần như cũ.

Quý Úc nhìn thấy rất rõ ràng, chân mày Hạ Quý Thần nhíu chặt, hấn vươn tay muốn cướp lấy cây kim trong tay Trình Văn, nhưng đầu ngón tay mới thò ra được một đoạn thì lại bị hấn mạnh mẽ đổi thành nắm đấm rồi rút lại.

Lại một kim nữa đi xuống, Quý Úc đau đến nỗi chân cũng run lên.

Cơ thể Hạ Quý Thần cũng đột nhiên căng chặt theo, sau đó hấn nắm chặt bàn tay thành quyền, xoay người chạy ra ngoài.

Thẳng đến khi bên ngoài truyền tới tiếng đóng cửa thật mạnh thì Quý Úc mới chớp chớp mắt, đem tinh thần đã bị bay đi xa, kéo trở về.

Quý Úc vừa đảo mắt nhìn xung quanh vừa nghĩ thầm, Hạ Quý Thần tại sao lại bỗng nhiên đi ra ngoài?

Sự nghi hoặc này chỉ dừng lại trong đầu Quý Úc khoảng ba giây đồng hồ, sau đó trong đầu cô lại hiện ra hình ảnh lúc nãy, khi Hạ Quý Thần vọt tới bên mép giường, nhìn hấn giống như sắp phát điên đến nơi.

Tim Quý Úc đập càng ngày càng nhanh, hô hấp cũng trở nên dồn dập.

Có khi nào Hạ Quý Thần không có chán ghét cô hay không?

Hoặc có thể nói là, hắn có chút để ý tới cô?

Cô với hắn suy cho cùng cũng đã từng có quan hệ rất tốt, hai người còn là bạn thân của nhau

.....

Bên ngoài, Hạ Quý Thần không màng hình tượng, cứ thế chạy lên chạy xuống ở trên bậc thang, cũng không thèm để ý tới một đám người trong đoàn làm phim đứng ở cách đó không xa đang nhìn hắn chăm chú.

Hắn lặp lại hành động như vậy rất nhiều lần, qua một lúc hắn lại đi tới trước cửa cung điện, hắn vươn tay lên muốn đẩy cửa nhưng trong đầu lại nghĩ tới việc mình sẽ tận mắt nhìn thấy cô chịu đựng đau đớn, hắn sợ mình không nhận được sẽ ném Trình Văn ra ngoài, cho nên liền thu hồi tay lại, tiếp tục chạy lên chạy xuống trên bậc thang.

Sự nôn nóng cùng lo lắng khiến hắn cảm thấy thời gian trôi qua rất chậm, một giây mà như một thế kỉ vậy.

Lúc Hạ Quý Thần không còn khống chế được sự nhẫn nại nữa thì cánh cửa cung điện rốt cuộc cũng được mở ra, Trình Văn từ bên trong đi ra: “Quần áo của cô ấy đâu?”.

Hạ Quý Thần hiểu ý của Trình Văn, lập tức xoay người hướng về phía nữ nhân viên công tác cách đó không xa: “Quần áo, đem quần áo của cô ấy lại đây!”.

Rất nhanh đã có người mang tới một bộ quần áo đóng phim còn mới, thay cho quần áo bị rách của Quý Úc.

Trình Văn nhận lấy, sau đó quay trở lại bên trong.

Đóng cửa lại, Trình Văn đưa quần áo cho Quý Úc, sau đó tiện tay cầm lấy bộ quần áo đóng phim dính đầy máu ở trên giường.

Bộ quần áo này chắc chắn không dùng được nữa Trình Văn xoa xoa, nghĩ chút nữa ra ngoài sẽ vứt vào thùng rác, đột nhiên đầu ngón tay lại chạm vào một vật cứng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 248: Chương 248

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

.....

Trình Văn không nghĩ ngợi gì liền cầm quần áo lật tìm xem là thứ gì.

Kết quả một chiếc dao lam dài khoảng 5cm lọt vào tầm mắt.

Lưỡi dao dính đầy máu, được dính trên quần áo bằng keo nến.

Lúc này giúp Quý Úc xử lý vết thương cô còn buồn bực, Quý Úc làm sao lại để mình bị thương thành như vậy, không ngờ “hung khí” lại ở chỗ này

Án đường của Trình Văn nhăn lại lợi hại, mắt nhìn chăm chăm lưỡi dao khoảng hai giây, sau đó lại quay đầu nhìn qua chỗ eo bị thương của Quý Úc, trong nháy mắt liền rõ ràng mọi chuyện.

Trình Văn không nói bất cứ điều gì với Quý Úc, trực tiếp cất bước đi ra ngoài.

Hạ Quý Thần đứng ở trước cửa cung điện, nghe thấy âm thanh mở cửa thì tưởng là Quý Úc, hắn xoay người lại nhìn, kết quả lại thấy Trình Văn, án đường lại tức nhứ lại, vừa định mở miệng hỏi Trình Văn “Sao cô ấy không ra cùng?” nhưng lời nói còn chưa tới miệng thì Trình Văn lại giơ bộ quần áo dính máu cùng chiếc dao lam lên trước mặt Hạ Quý Thần, sau đó mở miệng nói: “Đây là thứ tôi phát hiện được ở bên trong quần áo của cô ấy”.

Lời nói đến bên miệng, chợt dừng lại.

Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm lưỡi dao, mày đẹp nhăn lại.

Trình Văn chỉ cần liếc mắt một cái cũng hiểu sự tình, Hạ Quý Thần tự nhiên cũng thế.

Trong nháy mắt, hân liên hoảng hốt, hân biết Quý Úc bị người ta hãm hại.

Trong đáy mắt hân tức khắc tràn đầy sự âm lãnh.

Úc chừng qua nửa phút hân mới mở miệng, giọng điệu so với lúc nãy rõ ràng lạnh trầm (lạnh lùng + âm trầm) hơn rất nhiều: “Cô ấy thế nào?”.

“Cũng may là lưỡi dao không lớn nên không gây thương tổn gì nhiều, chỉ là miệng vết thương hơi sâu nên mấy ngày nay phải chú ý một chút”. Trình Văn vừa nói vừa nghĩ thầm trong lòng, Hạ Quý Thần hân là rất đề ý tới Quý Úc, hân rõ ràng đã tức giận vô cùng nhưng khi mở miệng, việc đầu tiên vẫn là hỏi thăm tình huống của cô ấy.

Hạ Quý Thần không hỏi gì nữa, hân vươn tay nhận lấy lưỡi dao trong tay Trình Văn, sau đó xoay người đi tới chỗ mấy người nhân viên công tác: “Quần áo của đoàn làm phim là do ai phụ trách quản lý?”.

Một đám người không biết chuyện gì đã xảy ra, thỉnh thoảng bị Hạ Quý Thần hỏi, ai nấy cũng đều ngẩn người.

Qua khoảng mười giây, Hạ Quý Thần thấy không có ai trả lời, tiếp tục mở miệng hỏi, âm thanh lớn hơn lúc nãy rất nhiều: “Không nghe thấy tôi hỏi sao? Người phụ trách!”.

Hạ Quý Thần vừa nói xong, lập tức có một người đàn ông hô to: “Trợ lý! Trợ lý”

Vài giây sau, một cô gái khoảng hai mươi tuổi bị người quản lý kéo tới trước mặt Hạ Quý Thần: “Đạo diễn Hạ, là cô ấy, cô ấy là người phụ trách quản lý quần áo của đoàn làm phim”.

Hạ Quý Thần không đợi người quản lý nói hết liền mở miệng ngắt lời, nhìn về phía cô gái kia hỏi: “Tất cả quần áo của đoàn làm phim đều do cô phụ trách sao?”.

Cô gái kia đứng im tại chỗ, nhỏ giọng trả lời: “Đúng vậy, đạo diễn Hạ”.

“Trừ cô ra thì còn ai khác chạm qua bộ quần áo này không?”. Hạ Quý Thần giơ bộ quần áo đóng phim của Quý Úc lên.

Cô gái kia nhìn chằm chằm vào bộ quần áo một lát, sau đó lắc lắc đầu: “Ngoài tôi ra thì không còn ai”.

“Cô chắc chắn?”.

Cô gái kia rũ mắt xuống, im lặng trong giây lát rồi mới nhẹ nhàng gật đầu.

Cô gái kia vừa gật đầu xong, Hạ Quý Thần liền đem bộ quần áo của Quý Úc vứt xuống đất.

Lưỡi dao dính máu vừa văng nằm ngay bên cạnh bàn chân của cô gái kia.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Chương 249

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

.....

Cô gái kia sợ tới mức lùi lại sau một bước, lúc nhìn thấy lưỡi dao lam, sắc mặt lập tức thay đổi.

Lưỡi dao rớt xuống đất phát ra âm thanh rất nhỏ, chỉ có một vài người đứng gần mới nghe thấy được, mọi người bước lên nhìn xem, khi nhìn thấy keo nền dính trên quần áo, ai nấy cũng đều kinh ngạc, thậm chí có người còn nói nhỏ một câu: “Trên quần áo làm sao lại có dao lam?”.

Từ lúc Hạ Quý Thần đến, Thiên Ca cùng người đại diện đã che dù đi tới chỗ đám người, đứng bên cạnh phò đạo diễn.

Lúc Thiên Ca nghe thấy những lời này, tầm mắt liền nhìn xuống chân của người phụ trách quản lý quần áo, khi nhìn thấy lưỡi dao lam, đáy mắt cô ta bỗng dưng hiện lên một tầng kinh ngạc.

Quần áo của Quý Úc thật sự là do cô sắp xếp người động tay động chân, nhưng mà cô ta không có kêu người bỏ lưỡi dao vào bên trong Chẳng lẽ người đại diện tự ý quyết định?

Nghĩ thế Thiên Ca liền buồn bực nhìn về phía người đại diện.

Đúng lúc người đại diện cũng chuyển tầm mắt từ lưỡi dao dưới đất lên trên người Thiên Ca, tầm mắt hai người liền chạm vào nhau, ai cũng nhìn thấy sự nghi hoặc nồng đậm từ đáy mắt của đối phương.

Bọn họ ở cạnh nhau lâu rồi, có nhiều thứ không cần nói cũng vẫn hiểu.

Thiên Ca biết chuyện này không phải ý của người đại diện, người đại diện cũng đang nghĩ giống cô ta, thắc mắc có phải lưỡi dao này là ý của cô ta hay không?

Hạ Quý Thần đứng ở cách đó không xa, chắc là do quá nhàm chán nên hần lùi lại sau hai bước rồi nhàn nhã dựa vào lan can phía trước cung điện.

So với lúc đầu hùng hùng hổ hổ cầm quần áo đi xuống cầu thang thì tư thế hiện tại của hần thoát nhìn bình tĩnh hơn rất nhiều, trên mặt hần không biểu hiện bất kì cảm xúc gì, thậm chí hần còn sờ soạn điều thuốc cùng bật lửa trong túi, giống như chuyện này không liên quan gì đến hần vậy.

Hần không có hút thuốc mà kẹp ở đầu ngón tay.

Không bao lâu điều thuốc đã cháy được một đoạn, hần nâng tay lên búng búng tàn thuốc vào trong thùng rác.

Tàn thuốc rơi rào rạt xuống thùng rác, cùng lúc đó Hạ Quý Thần cũng ngẩng đầu, nhìn về phía nữ nhân viên phụ trách quản lý quần áo.

Cô gái kia vẫn còn cúi đầu nhìn chằm chằm lưỡi dao.

Hạ Quý Thần rũ mắt, nhìn chằm chằm điều thuốc đang cháy ở đầu ngón tay, nhìn khoảng mấy giây, hần lại giống như đã mất hết kiên nhẫn, mở miệng nói: “Tôi hỏi cô một lần cuối cùng, bộ quần áo này trừ cô ra thì thật sự không có ai chạm qua?”.

Hần không đợi cô gái kia nói, môi mòng đã khẽ nhúc nhích, giống như là nghĩ tới điều gì, tiếp tục mở miệng: “Có chuyện tôi muốn nói trước cho cô biết, con người tôi không thích người khác nói dối ở trước mặt tôi, cho nên cô tốt nhất nên suy nghĩ cho kỹ rồi hãy trả lời!”.

Âm thanh của Hạ Quý Thần không nhẹ không nặng, không nhanh không chậm, vẫn xa cách như mọi ngày, không có chút hi nộ á ố nào.

*Trạng thái tinh cảm của con người: vui, giận, yêu, ghét.

Nhưng lại khiến cô gái kia run rẩy.

Quần áo của đoàn làm phim đều là dựa vào số nhân vật mà sản xuất, cô ta sợ làm mất sẽ ảnh hưởng đến tiến trình quay phim cho nên luôn tự mình bảo quản.

Không có sự cho phép của cô ta thì không ai dám đụng vào, cô ta nhận tiền của người khác nên mới kêu người động chạm vào quần áo của Quý Úc, người kia rõ ràng đã nói chỉ làm cho Quý Úc xấu mặt, căn bản chưa từng nói sẽ bỏ dao lam vào bên trong

Nếu giờ cô ta khai ra, kế hoạch của người kia sẽ bị ngấm nước nóng, đến lúc đó nói không chừng bọn họ sẽ tìm cách đá cô ta ra khỏi đoàn làm phim.

Đầu ngón tay của nhân viên phụ trách quản lý quần áo nắm chặt lấy vạt áo, sau đó buông ra, rồi lại nắm chặt, cứ lặp lại như thế rất nhiều lần, cuối cùng vẫn hướng về phía Hạ Quý Thần lắc lắc đầu: “Không có, trừ tôi ra thật sự không có ai khác....”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 250: Chương 250

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

.....

Điều thuốc trong tay Hạ Quý Thần bị hần bóp đến méo mó nhìn không ra hình dáng gì, hần cũng không thèm liếc mắt nhìn cô gái kia một cái, trực tiếp hướng về phía phó đạo diễn mở miệng nói: “Phó đạo diễn, báo cảnh sát!”.

Hạ Quý Thần thành linh ra lệnh làm phó đạo diễn sừng sốt: “Bảo cảnh sát?”.

“Đứng! Tội thể mời luật sư riêng của tôi đi cùng, mang Quý Úc đi nghiệm thương, chuẩn bị khởi tố lên tòa án!”. Nói xong hết Hạ Quý Thần mới quay đầu liếc nữ trợ lý phụ trách trang phục một cái: “Nếu chỉ có mình cô chạm vào bộ quần áo này thì cô là người bị tình nghi nhiều nhất, nội tình như thế nào thì cô tự đi nói cho cảnh sát nghe, ở đây không có ai rảnh để nghe cô nói!”.

Nói xong Hạ Quý Thần liền xoay người, đi vào bên trong cung điện để mang Quý Úc đi.

Nghe được mấy chữ “Bảo cảnh sát!”, “Luật sư”, “Khởi tố”, nữ trợ lý phụ trách trang phục liền la lớn: “Đạo diễn Hạ, lưỡi dao ở trong quần áo không phải do tôi làm. Đạo diễn Hạ, chuyện này không liên quan gì đến tôi!”.

Hạ Quý Thần không có nghe được đáp án mình muốn nghe, cho nên vẫn tiếp tục đi về phía trước, bước chân cũng không có chậm lại.

Phó đạo diễn đứng ở một bên đã bắt đầu gọi “110” theo như phân phó của Hạ Quý Thần.

Nữ trợ lý phụ trách trang phục rất cuộc cũng không lo đến chuyện mình đã nhận tiền của người ta hay việc có thể bị đá ra khỏi đoàn làm phim nữa, bây giờ cô ta chỉ nghĩ tới việc làm sao để mình không bị mời lên đồn cảnh sát là được, thấy Hạ Quý Thần không có ý định dừng bước, nữ trợ lý phụ trách trang phục liền nhắc chân lên chạy về phía Hạ Quý Thần, bước chân của đàn ông vẫn lớn hơn phụ nữ, cô ta phải cố hết sức để đuổi theo Hạ Quý Thần, vừa đuổi vừa la lớn: “Đạo diễn Hạ, chuyện này thật sự không liên quan gì tới tôi! Là chị Thiên Ca, trợ lý Tiểu Ưng của chị Thiên Ca có chạm qua quần áo của Quý Úc, là do cô ấy làm!”.

Hạ Quý Thần liền dừng bước.

Trong nháy mắt, toàn bộ phim trường là một mảnh an tĩnh.

Mọi người giống như đều bị đứng hình, ước chừng qua một phút đồng hồ mọi người mới bắt đầu nhìn về phía Thiên Ca.

Có người hiện lên vẻ khiếp sợ, có người giống như là nghe thấy chuyện hoang đường, lại có người tràn đầy vẻ không thể tin nổi trong đáy mắt

Hạ Quý Thần đưa lưng về phía mọi người, hần đứng im hai giây, sau đó mới chậm rãi xoay người, dẫm từng bậc cầu thang, lần nữa đi xuống dưới.

Hạ Quý Thần dừng lại ở trên bậc thang cuối cùng, hần nhìn trái nhìn phải một vòng rồi tầm mắt mới dừng lại ở trên người của Thiên Ca.

Bất quá Hạ Quý Thần nhìn Thiên Ca còn chưa tới một giây đồng hồ, liền nâng chân lên đi về phía Thiên Ca.

Bước chân của hần không nhanh không chậm, trên mặt cũng không xuất hiện biểu cảm gì nhưng đôi mắt nhìn chăm chăm Thiên Ca lại sắc như dao, khiến cho người ta có cảm giác không rét mà run.

Thiên Ca dường như không thể thở nổi, trong tiềm thức cô ta muốn chạy trốn khỏi chỗ này, nhưng hai chân lại giống như bị đóng đinh, không thể nhúc nhích nổi.

Hạ Quý Thần càng đến gần, đáy lòng Thiên Ca càng nặng nề.

Cách chỗ Thiên Ca đứng ước chừng nửa thước thì Hạ Quý Thần dừng lại, Thiên Ca tình tường cảm giác được trên người Hạ Quý Thần lộ ra sát khí nồng đậm, sự sợ hãi bắt đầu lan tràn khắp toàn thân cô ta.

Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm vào mắt Thiên Ca, môi mòng chỉ phun ra mấy chữ đơn giản nhưng lại giống như mang theo cả cuồng phong vũ bão: “Cô lại tiếp tục hãm hại cô ấy?”.

Giọng điệu của Hạ Quý Thần không cao không thấp, chỉ là lúc nói tới chữ “Lại” thì đặc biệt nhấn mạnh hơn mấy chữ còn lại.

Giống như có một trận sấm sét đánh vào tim của tất cả mọi người trong phim trường.

Lại?

Chẳng lẽ trước kia Thiên Ca cũng đã từng làm gì đó Quý Úc?

Trong lòng mọi người đều nổi lên sự nghi hoặc.

Thiên Ca bị Hạ Quý Thần hỏi tới, cả người liền run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 251: Chương 251: Sao Không Nói Với Tôi? (1)

Có lẽ là do sự lạnh lùng người đàn ông trước mặt làm cô ta sợ đến môi run lên, chỉ gọi một tiếng “Hạ đạo diễn”, phía sau một chữ cũng không nói ra được.

Trong mắt Hạ Quý Thần bắt đầu hiện lên sự tàn nhẫn, giọng nói đầy sự uy hiếp:

“Lần trước, cô vì muốn đuổi cô ấy ra khỏi đoàn phim, lúc đó cùng với Lâm Chính Ích mắng chửi xúc phạm cô ấy, tôi đã cảnh cáo cô, đó là lần cuối cùng, không ngờ cô lại không biết hối cải còn dám ngấm ngấm hăm hại cô ấy!”

Hạ Quý Thần ở trong đoàn phim thường không hay nói nhiều lời, cho dù có bất cứ diễn viên nào nịnh nọt, anh ta cũng mặc kệ.

Nếu ngẫm nghĩ lại, hình như là từ lúc vào đoàn phim tới nay, đây là lần anh ta nói nhiều nhất.

Thiên Ca nghe được phải ngây người ra một lúc lâu mới kịp phản ứng, người đàn ông này làm gì muốn nói nhiều như vậy, anh ta sở dĩ nói như vậy chỉ là vì để cho mọi người biết, cho tới nay cô không muốn để cho Quý Úc ở lại trong đoàn phim “Ba Ngàn Mộng”.

Cũng có thể từ lúc mới bắt đầu, anh ta đã nghi ngờ vụ việc quần áo có liên quan đến Thiên Ca, cho nên anh ta mới làm lớn chuyện, còn báo cảnh sát, gọi luật sư riêng của mình để hỗ trợ lý trạng phục, chính là muốn để cô ta phải nói ra sự thật trước mặt tất cả mọi người.

Cho nên không đơn giản chỉ là Hạ Quý Thần muốn lấy lại công bằng cho Quý Úc mà anh ta còn muốn thuận theo chuyện này để phá hủy hình tượng của Thiên Ca ở đoàn phim, thậm chí là ở toàn bộ showbiz, nơi mà cô ta vất vả mới xây dựng lên hình tượng của mình.

Thiên Ca hoạt động trong giới showbiz cũng đã nhiều năm, mặc dù cô ta mới vừa bị Hạ Quý Thần hù dọa, nhưng sau khi cô ta lấy lại sự ổn định thì bắt đầu biện minh cho mình:

“Hạ đạo diễn, anh không thể chỉ nghe cô ta nói mà đã kết luận như vậy, nhất định chuyện này là cô ta làm! Lần trước tôi và Quý Úc hơi có chút mâu thuẫn, nhưng tôi căn bản là không hề bụng. Lại nói tôi là nữ chính, cô ấy là nữ thứ, tôi có được cái gì khi chèn ép cô ấy?”

Thiên Ca sợ lời nói của mình không đủ thuyết phục mọi người, cũng sợ người xung quanh không tin mình, cô ta dừng lại một chút, ánh mắt hướng vào trợ lý trạng phục cách đó không xa:

“Hạ đạo diễn, tôi cảm thấy được chuyện này còn nhiều chỗ chưa thỏa đáng, tôi muốn điều tra kỹ, trạng phục đều là cô ta quản, dựa vào cái gì cô ta nói là trợ lý của tôi đã chạm vào thì trợ lý của tôi nhất định đã chạm vào? Nói không chừng là cô ta và người khác liên thủ để hăm hại tôi, chẳng lẽ nghĩ tôi sẽ ngấm bồ hòn(*) sao?”

Trợ lý trạng phục vốn cho là mình đã hết liên quan, không ngờ Thiên Ca có thể xoay người, đổ hết mọi chuyện lên người mình, cô ta vô cùng sợ hãi, không hề nghĩ ngợi liền mở miệng:

“Không phải như thế, tôi không có hăm hại chị Thiên Ca, là chị Thiên Ca tìm tôi.”

Trợ lý trạng phục càng giải thích, càng có cảm giác bất lực, còn lâu mới có thể được như Thiên Ca, nhất châm kiến huyết (*).

Cô ta biết mình đã sai, cô ta càng sợ chính mình là người duy nhất gánh trách nhiệm, dù sao vết thương của Quý Úc cũng rất nặng, nói không chừng sẽ bị đi tù.

Con người lúc đường cùng, đều phải nghĩ cho bản thân đầu tiên.

Trước đây dù thế nào, cô ta cam đoan tuyệt đối sẽ giữ kín (*), nhưng lúc này vì bản thân, trợ lý trạng phục lại liều mạng nói ra tất cả:

“Chị Thiên Ca không chỉ đi tìm tôi mà còn tìm người khác, chị ấy không chỉ làm mỗi việc này!”

(*) Ngấm bồ hòn: phải nhẫn nhục chịu đựng điều cay đắng, mà bề ngoài vẫn phải tỏ ra vui vẻ.

(*) Nhất châm kiến huyết: một kim đã thấy máu, ý nói một câu nói đã nói trúng trọng tâm vấn đề.

(*) Giữ kín: nguyên văn là thủ khẩu như bình, là kín miệng không để lộ câu chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: Chương 252: Sao Không Nói Với Tôi? (2)

“Lần trước Quý Úc quay phim, trang phục bị rách, chính là do Thiên Ca cho người làm. Còn lần kia Quý Úc bị tiêu chảy, cũng là Thiên Ca đưa thuốc cho thợ trang điểm, để cho cô ta đổ vào trong chai nước suối của Quý Úc, còn có...”

Giọng nói trợ lý phục trang hơi lớn, mọi người đứng ở bên cạnh đều nghe được rõ ràng, về mặt bọn họ giống như là nghe được tình tiết thường xuất hiện trong tiểu thuyết, tất cả đều bất ngờ.

“... Còn có, mỗi lần Quý Úc đi vệ sinh, luôn sẽ có một số người nào đó chạy đến chiếm nhà vệ sinh trước, hại cô không có cách nào dùng được nhà vệ sinh...”

Trợ lý phục trang vạch tội càng lúc càng nhiều, về mặt Hạ Quý Thần theo đó cũng tỏ ra rất khó chịu, sự tức giận theo đó cứ tăng lên không ngừng.

Trong mắt Thiên Ca hiện lên một sự rối loạn, cô mở miệng nói, khí thế bức người vẫn như trước:

“Lương Văn Văn, cô đừng ở chỗ này nói hươu nói vượn!”

Trợ lý phục trang sợ đến mức thân thể run lên, nhưng không có ý dừng lại, vẫn nói tiếp:

“Không chỉ là những việc này, ngay cả cặp khay đựng cơm của Quý Úc, trước giờ đều gặp phải những vấn đề kỳ lạ. Theo tôi được biết, từ khi Quý Úc vào đoàn phim đến bây giờ, chưa từng ăn cơm trong cặp khay ấy.”

Từ lúc Thiên Ca mở miệng là mắng trợ lý phục trang vu khống, Hạ Quý Thần từ đầu đến cuối đứng một bên không lên tiếng, khi nghe đến đó đột nhiên mở miệng, giọng nói rất dữ tợn. Lời anh ta nói, không phải là nói với Thiên Ca, cũng không phải nói với trợ lý phục trang, mà là nói với phó đạo diễn:

“Cảnh sát thì sao? Đã tới chưa? Còn có luật sư, luật sư bao lâu nữa mới tới?”

Nghe hỏi như thế, trợ lý phục trang càng hốt hoảng. Cô rất sợ Hạ Quý Thần không tin cô, cho rằng cô là thủ phạm lớn nhất, báo cảnh sát bắt cô. Liên bắt đầu tìm chứng cứ cho Hạ Quý Thần thấy:

“Tôi cam đoan mỗi một câu tôi nói đều là thật, không có câu nào là nói láo. Nếu Hạ tổng không tin, tôi có thể nói cho Hạ tổng biết Thiên Ca rốt cuộc mua chuộc người nào, hiện tại tôi đều có thể chỉ ra...”

Trợ lý phục trang nói xong, ngón tay vờn ra, bắt đầu tìm trong một đám nhân viên. Cô chỉ điểm người đầu tiên, rồi đến người thứ hai, trong chốc lát, càng lúc cô chỉ ra càng nhiều người, không khí tại hiện trường trở nên căng thẳng hơn, một số nhân viên không biết chuyện bắt đầu xì xào bàn tán.

“Thì ra trước đây lúc Quý Úc quay phim, liên tục xảy ra vấn đề là bởi vì Thiên Ca!”

“Thật là không nghĩ đến, Thiên Ca lại có thể làm ra loại chuyện dơ bẩn này!”

“Đúng vậy, còn là ảnh hậu, là đàn chị trong ngành giải trí. Tôi nghĩ là trước tiên phải có tài năng mới có thể đứng vững được như vậy, thật không ngờ trên thực tế lại không có thực lực gì như vậy...”

Giọng nói của mọi người bàn tán càng lúc càng lớn, lời nói cũng càng lúc càng không kiêng dè. Thiên Ca bắt đầu đứng không vững, cô ta nhìn sang chỗ trợ lý phục trang lúc này đang chỉ người, ném tia nhìn sắc bén rồi chột bước đi như chuẩn bị xông về phía trợ lý phục trang.

Khi cô còn chưa kịp bước đi, người đại diện của cô bỗng nhiên vờn tay, nắm lấy cánh tay của cô ngăn lại.

Thiên Ca nhú mày, quay đầu hướng về người đại diện với vẻ mặt khó hiểu.

Người đại diện nhìn về phía cô lắc đầu rất nhẹ. Sau đó buông bàn tay đang nắm cánh tay của cô ra, bước về trước một bước:

“Không cần tìm cảnh sát tra xét, cứ trực tiếp đưa tôi đi đi. Bởi vì tất cả mọi chuyện xảy ra trong đoàn phim, xảy ra với Quý Úc đều là một mình tôi sắp xếp. Thiên Ca không liên quan, cô ấy không biết chút gì!”

Không thể cãi nhau với trợ lý phục trang, cô ta rõ ràng đang rất hoảng sợ. Nhưng nếu tiếp tục tranh cãi, chỉ khiến cho Thiên Ca càng thêm khó coi.

Sự việc đã rất rõ ràng, toàn bộ người trong đoàn phim đều không phải kẻ ngốc, đều đã nhìn ra Thiên Ca đang chèn ép Quý Úc.

Tuy không biết con dao kia xuất hiện như thế nào, không có ai biết! Nhưng hình tượng của Thiên Ca đã bị phá hủy, vào lúc này không thể dính tới quan tòa. Đến lúc đó, Thiên Ca sẽ tổn thất rất nặng.

Lúc này, phải có người đứng ra nhận tội. Mà người đó, chỉ có thể là cô ta, không thể là Thiên Ca.

Nghĩ tới đây, người đại diện của Thiên Ca tiếp tục lên tiếng:

“Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì tôi cảm thấy Quý Úc uy hiếp rất lớn đến vị trí của Thiên Ca. Tôi không muốn để cô ấy có ngày nổi danh, cho nên

muốn ép cô ấy rời khỏi đoàn phim. Tôi làm như vậy, chỉ là vì bảo vệ nghệ sĩ của tôi...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 253: Chương 253: Sao Không Nói Với Tôi? (3)

“Tôi chấp nhận bị khởi tố, cũng chấp nhận cho cảnh sát điều tra!”

Nghe người đại diện của Thiên Ca nói như vậy, những người xung quanh đều không phải là kẻ ngốc. Lúc này, tuy lời cô nói rất hay, biến mọi chuyện hoàn toàn không còn liên quan đến Thiên Ca. Nhưng trong lòng mọi người, ai ai cũng hiểu. Người đại diện và diễn viên là một. Việc này, không thể nào không liên quan đến Thiên Ca, chẳng qua chỉ là một cách để đối phó với công chúng mà thôi.

Những người khác đều có thể thấy rõ sự việc, trong lòng Hạ Quý Thần càng rõ ràng hơn.

Chỉ là người đại diện của Thiên Ca đã chủ động thừa nhận, đồng thời chịu trách nhiệm với tất cả mọi việc. Cho dù bây giờ đe dọa truy hỏi đến cùng, chẳng những không có ý nghĩa gì, mà gây thêm náo loạn, cũng không được kết quả gì.

Vừa nghĩ tới việc, cứ như vậy để Thiên Ca vượt qua “kiếp nạn” này. Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm Thiên Ca, ánh mắt càng trở nên sắc nhọn.

Bị nhìn một cách không chớp mắt như vậy, Thiên Ca cảm thấy rằng Hạ Quý Thần bất cứ lúc nào cũng có thể xông lên. Rồi cho cô mấy bạt tai, cô sợ đến nỗi tim đập không ngừng, hai chân cô không thể khống chế được mà cứ run lên.

Đang lúc cô sợ đến sắp khụy xuống đất. Hạ Quý Thần quay mặt lạnh lùng trực tiếp bước thẳng đến bên phó đạo diễn, giọng nói lạnh lẽo có phần trầm lại:

“Cảnh sát và luật sư tới, cho một người ở lại xử lý mọi việc!”

Sau đó liền xoay người đi về phía cửa cung điện.

Khi Hạ Quý Thần bước lên cầu thang đi qua cánh cửa thứ nhất, anh thấy sắc mặt trắng bệch của Quý Úc, tay đặt vào giữa eo, tựa người vào cửa cung điện.

Cô bị thương, sao lại không vào nằm nghỉ? Vì sao lại đi ra đây?

Chân mày Hạ Quý Thần nhẹ chau lại, bước chân không nhịn được đi nhanh về phía trước.

Lúc này, khi Trình Vị Văn lấy đi bộ quần áo quay phim, trong lòng Quý Úc có chút hoảng sợ.

Cô bị thương nặng như vậy, trò hay vừa mới mới đầu. Nếu cô không đi ra ngoài góp vui, lỡ như Trình Vị Văn bỏ qua vụ trang phục này, chẳng phải là cô phí công một trận sao?

Quý Úc đang suy nghĩ tới việc quần áo bị cầm đi lúc này, thì cô nhìn thấy động tác cuộn quần áo của Trình Vị Văn hơi ngừng lại. Sau đó cầm quần áo mở ra, lật tìm ở bên trong.

Cô biết, Trình Vị Văn nhất định đã nhận ra sự khác thường...

Cô vốn tưởng rằng Trình Vị Văn sẽ trực tiếp nói với cô. Không ngờ, Trình Vị Văn cúi đầu nhìn trang phục một lúc, sau đó liền đi ra khỏi cung điện.

Cô ở trong cung điện, nhìn không thấy hoàn cảnh bên ngoài. Nhưng cô tò mò muốn biết, mục đích của mình có đạt được hay không, liền cố nén đau ở bên hông, vịn mép giường đứng lên, đi từ từ đến cửa.

Chính mắt cô thấy được cảnh Hạ Quý Thần cầm quần áo ném xuống bên chân trợ lý trang phục, cũng chính tai nghe anh ta nói mời luật sư của mình tới cho cô, khởi tố lên tòa án. Trợ lý trang phục thủ nhận Thiên Ca là người cuối cùng động tới trang phục cô, hình ảnh anh ấy từng bước một đi về phía Thiên Ca đều thu hết vào trong mắt.

Thực ra cô có thể giải thích vì sao Thiên Ca kinh ngạc. Cô ta đúng là có động tay động chân với quần áo của cô nhưng cô ta không bỏ lưỡi dao vào đó.

Bởi vì lưỡi dao là do chính tay cô bỏ vào.

Chỉ tiếc, sẽ không có người nghĩ rằng cô tự hãm hại chính mình...

Cô biết mình hành động như vậy rất ngốc, nhưng cô không có biện pháp khác. Cô không quyền không thể, nếu muốn tự bảo vệ chính mình ở trong đoàn phim, không muốn cuộc sống sau này của mình lẫn lộn khó khăn như vậy., Nếu muốn mạnh mẽ đánh trả Thiên Ca, cô chỉ có một con đường duy nhất.

Bởi vì chỉ khi cô bị thương, đoàn phim mới có thể quan tâm đến chuyện của cô. Đến lúc đó, nếu như trong đoàn phim không có ai xử lý, cô cũng có một lý do để có thể làm lớn chuyện này, báo cảnh sát có người nhúng tay.

Chỉ là cô không ngờ, ngay từ đầu Hạ Quý Thần đã biết ngọn nguồn mọi chuyện, còn dứt khoát giúp cô xử lý.

Thậm chí, anh ấy còn nói với Thiên Ca. Ban đầu khi cô ta cùng với Lâm Chính Ích cười nhạo cô, anh ấy đã cảnh cáo cô ta thật sao?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 254: Chương 254: Sao Không Nói Với Tôi? (4)

Thiên Ca xúc phạm cô lúc nào, chẳng lẽ cô lại không biết được chuyện này? Mà trong khi anh ấy không hề biết chút gì lại đứng ra bảo vệ cô.

Trong lòng Quý Ưc lập tức trở nên hỗn loạn hơn bao giờ hết. Cho nên khi Hạ Quý Thần đi tới trước mặt cô, cô cũng không nhận ra.

Hạ Quý Thần vẫn chưa hết bức bối về việc người đại diện của Thiên Ca nhất quyết đứng ra nhận tội thay cho Thiên Ca thì đã phải đi tới chỗ cô. Anh thật sự đã rất cố gắng không để cho mình lộ ra những cảm xúc không tốt ở trước mặt Quý Ưc. Khi anh ta đứng trước mặt Quý Ưc, thấy thân thể cô vốn đã gầy yếu nay còn gầy hơn so với trước, anh ta liền nhớ lại những lời nói của trợ lý phục trang lúc này.

Anh ta còn tưởng rằng bởi vì cô mới vừa vào đoàn phim, phải thức khuya dậy sớm quay phim nên mới như vậy, thì ra là không phải.

Anh ta sờ đi sờ bỏ cả ánh hào quang của trường đại học số một, không tiếc cùng Hạ gia làm ăn. Có ý tới Bắc Kinh làm đạo diễn, tất cả cũng chỉ vì muốn gần cô, gần với giấc mộng của cô hơn. Để che chở cho cô, giúp cho cô luôn mạnh khỏe.

Nhưng không ngờ, ngay trước mặt anh, cô lại phải chịu đựng nhiều chuyện đến như vậy.

Những điều tự trách kia, nhanh chóng bao phủ khắp người anh, lửa giận đang thiêu đốt trong lòng anh ta càng lúc càng lớn. Cho nên anh ta nhìn về phía Quý Ưc, trong giọng nói có chút trách hờn:

“Sao lại không nói với tôi?”

Quý Ưc bị tiếng trách hờn của Hạ Quý Thần làm cho toàn thân hơi run run, cô tỉnh người lại.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn về Hạ Quý Thần.

Sắc mặt của người đàn ông này vẫn như trước, âm thầm lạnh lùng, khóe môi anh ta cắn thật chặt, cặp lông mày có chút co lại.

Chỉ một cái liếc mắt, Quý Ưc đã bị bộ dạng của Hạ Quý Thần làm sợ hãi không dám tiếp tục nhìn.

Hạ Quý Thần thấy cô không nói gì, bức bối trong người vẫn còn, rất cần có một cái gì đó để trút giận. Nên giọng nói như lên giọng nạt nộ người khác:

“Tôi hỏi em, vì sao không nói cho tôi biết? Có phải em coi tôi như không tồn tại đúng không? Có người khi dễ...”

Hạ Quý Thần đang nói thì chợt dừng lại. Anh ta vốn định nói tiếp "Có người khi dễ em, sao lại không nói với tôi?"

Nhưng lời vừa đến miệng, anh ta lại nghĩ đến quan hệ của mình với cô cũng không phải là quá tốt. Tính cách của cô bướng bỉnh vô cùng. Bốn năm trước, anh ta bởi vì nổi máu ghen. Không lựa lời mà nói với cô rằng, không muốn cô xuất hiện trước mặt anh ta nữa. Kể từ đó, cô thực sự chưa bao giờ xuất hiện trước mặt anh nữa.

Cho nên, cô làm sao có thể tìm đến anh ta chứ?

Nếu như là cô ở đoàn phim gặp phải chuyện lớn hơn nữa cô cũng sẽ đi tìm một người xa lạ giúp đỡ, chứ chắc chắn không tới tìm anh ta.

Quý Ưc thấy Hạ Quý Thần không nói tiếp. Câu hỏi cũng có chút khó hiểu, cô khẽ cau mày, chờ giây lát. Lại thấy anh im lặng, không nói gì, liền nghi ngờ ngẩng đầu, lén lút nhìn trộm Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần dễ dàng bắt gặp ánh mắt cô đang nhìn trộm mình.

Quý Úc liền cúi đầu xuống.

Hạ Quý Thần bị ánh mắt này của cô làm cho tỉnh táo lại. Anh ta kiềm nén sự tức giận xuống, nhìn chăm chăm vào cô gái đối diện mình, thấy mái tóc cô bị rối, nên mấp máy môi định hỏi cô “Vết thương có đau không? Có muốn tôi đưa em trở về khách sạn không?”

Lời nói đã sắp xếp xong rồi, vừa định mở miệng nói. Anh chợt nhận ra trước giờ chưa từng nói câu nào nhẹ nhàng và ảm áp như vậy với cô. Nên anh ta không cách nào mở miệng ra được.

Hạ Quý Thần thử nhiều lần, cuối cùng chỉ là miễn cưỡng buông ra một câu:

“Đau không?”

Giọng nói thấp hẳn đến cả anh ta cũng nghe không rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 255: Chương 255: Sao Không Nói Với Tôi? (5)

Hạ Quý Thần chán nản vứt bỏ mọi thứ sang một bên, trong lòng thầm nhắc mình vài câu không có ý chí. Sau đó, anh ta chợt vươn tay, cầm lấy cánh tay của Quý Úc.

Quý Úc cả kinh, trong miệng mới vừa phát ra một chữ “Hạ”. Cô đã bị Hạ Quý Thần ôm vào lòng, thân thể của cô cứng đờ, đột nhiên hai chân cô không còn chạm đất nữa. Đợi khi kịp phản ứng lại, cô đã bị Hạ Quý Thần ẵm lên.

Cô theo bản năng ngẩng đầu nhìn thoáng qua Hạ Quý Thần.

Mắt anh ta nhìn về phía trước, một khuôn mặt lạnh lùng. Mọi người ở đoàn phim đều kinh ngạc khi nhìn thấy anh ta ôm cô. Bước trên bậc thềm, từng bước từng bước vững vàng đi xuống, bước tới bên cạnh xe.

Mở cửa xe, Hạ Quý Thần ẵm Quý Úc vào trong. Sau đó, vòng về phía bên kia lên xe. Không hề để ý tới ngoài xe có một đám người đang đứng nhìn sững sờ. Anh đạp chân ga chuyển tay lái rồi đi.

Xe chạy được một lúc sau, Quý Úc quay đầu nhìn thoáng qua Hạ Quý Thần. Sắc mặt anh cũng không dấu hiệu chuyển biến tốt, mắt nhìn thẳng vào đoạn đường phía trước, hiện lên vẻ không vui.

Quý Úc chần chờ một chút, nhỏ giọng nhìn về phía Hạ Quý Thần nói:

“Cảm ơn!”

Mặt Hạ Quý Thần rõ ràng có chút thay đổi nhưng anh ta lại không mở miệng trả lời cô.

Quý Úc liền không nói tiếp bên trong xe lại chìm vào im lặng.

Đến khách sạn, Hạ Quý Thần xuống xe trước. Anh ta vòng qua bên kia xe, bước tới mở cửa xe giúp Quý Úc.

Quý Úc đưa chân ra nhưng chưa chạm đất, Hạ Quý Thần đã khom người ẵm cô lên.

Quý Úc run lên, có chút mất tự nhiên nhẹ giọng mở miệng:

“Tôi có thể tự đi!”

Hạ Quý Thần giống như không nghe thấy lời của cô, bước nhanh xuyên qua sảnh lớn của khách sạn đi vào thang máy.

Mãi cho đến khi Hạ Quý Thần tới trước cửa phòng của Quý Úc mới dừng lại. Trong lòng Quý Úc mới từ từ hiện lên sự nghi ngờ. Toàn bộ người của đoàn phim đều ở khách sạn này, loại chuyện nhỏ này đều do trợ lý trường quay sắp xếp. Địa vị Hạ Quý Thần như vậy chắc là sẽ không xem qua mọi người ở phòng nào. Anh ta lại không hề hỏi cô, nhưng chỉ như xe nhẹ quen đường (*) đã tìm được căn phòng của cô.

Hạ Quý Thần đã sớm biết cô ở chỗ nào, hơn nữa có thể đã từng đến trước cửa phòng của cô!

Anh ta không phải luôn chán ghét cô sao? Nhưng tại sao anh ta còn muốn quan tâm cô? Giống như là vừa mới ở phim trường, anh ta nhìn cô bị thương, phản ứng như có chút mất kiểm soát.

Không biết tâm tư của Quý Úc đang lạc ở phương nào, không nghe thấy Hạ Quý Thần hỏi:

“Thẻ mở cửa phòng ở đâu?”

Hạ Quý Thần thấy cô đang kinh ngạc nhìn chằm chằm cửa phòng, không biết suy nghĩ cái gì, lại mở miệng hỏi thêm lần nữa:

“Thẻ mở cửa phòng ở đâu?”

Thấy cô vẫn như trước không có phản ứng, liền vươn tay, lật tìm ở trong túi xách của cô.

Động tác của anh ta làm Quý Úc thức tỉnh, lúc này cô mới vội vàng móc thẻ mở cửa phòng ra từ ngăn bên hông túi.

Không giống như Hạ Quý Thần ở căn hộ, Quý Úc được phân cho căn phòng nhỏ đến đáng thương, Hạ Quý Thần nhủ mảy, tiến vào phòng, đặt Quý Úc lên giường.

Anh ta nghiêng đầu nhìn thoáng qua bên hông Quý Úc, bị trang phục cản lại nên không thấy được vết thương, nhưng không thấy máu, lúc này mới yên tâm đứng dậy, đi rót nước cho Quý Úc.

Hạ Quý Thần rót một ly nước, vừa chuẩn bị mang qua cho Quý Úc thì thấy bên trong thùng rác có rất nhiều khăn giấy dính máu.

Máu không nhiều lắm, nhưng miếng khăn giấy đã bị nhàu nát.

Trong lòng Hạ Quý Thần run lên, liền ngẩng đầu nhìn về phía Quý Úc hỏi:

“Còn có chỗ nào bị thương sao?”

(*) Xe nhẹ quen đường: Kinh xa thực lộ, quen việc dễ làm, ý nói Hạ Quý Thần bước tới phòng Quý Úc một cách rất nhanh chóng, giống như đã đi đến rất nhiều lần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 256: Chương 256: Sao Không Nói Với Tôi? (6)

Lời nói của Hạ Quý Thần trước sau không khớp nhau. Quý Úc bị anh hỏi thì sững sốt: “Cái gì?”

Hạ Quý Thần nhìn về phía thùng rác, ánh mắt khẽ động:

“Ồ đây tại sao lại có nhiều máu như vậy?”

Quý Úc lúc này mới chợt hiểu ra, vội vàng giải thích: "Là máu mũi, mấy ngày nay bị nóng trong người nên bị chảy máu mũi."

Hạ Quý Thần chợt nắm chặt ly nước trên tay.

Ở trong đoàn phim, anh không phải là không quan tâm đến cô. Anh còn thường xuyên nhìn lên cô, chú ý đến cô. Anh biết quay phim là một công việc có rất nhiều thứ mệt mỏi, cực khổ. Đa phần diễn viên quay phim xong, việc đầu tiên chính là uống nước. Lúc đầu, cô mới vào đoàn phim cũng như thế, nhưng khoảng nửa tháng nay, cô uống nước rất ít.

Lúc đó, anh còn cảm thấy khá bức bối, vì sao cô lại không chịu uống nước. Cho tới hôm nay, sau khi nghe hết những lời nói của trợ lý phục trang, anh mới hiểu rõ tất cả.

Cô không phải là không uống nước, mà là không dám uống. Nước uống của cô từng bị giới trò, đã làm ảnh hưởng đến buổi quay phim hôm đó, rất nhiều người trong đoàn phim có thái độ khó chịu với cô. Vì vậy, cô sợ sẽ còn có lần thứ hai nên mới thận trọng, dứt khoát không uống nước nên mới bị nóng trong người, còn chảy máu mũi...

Lúc trên đường lái xe trở về khách sạn, thật vất vả anh mới kiềm nén được cơn tức giận của mình. Nhưng bây giờ lại cảm thấy như đang bùng phát lần nữa.

anh cảm thấy rất tức Thiên Ca nhưng lại càng giận chính mình.

Cô đều luôn ở bên cạnh anh, vì sao anh lại để cô chịu nhiều áp lực như vậy?

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần hỏi mình được hai câu. Sau đó lại cầm ly nước đứng như pho tượng không nhúc nhích, giống như đang nhập tâm suy nghĩ điều gì.

Quý Úc đợi thêm một chút, thấy anh vẫn không có dấu hiệu trở lại bình thường, nên cố ý nói lớn tiếng một chút.

Hạ Quý Thần như bị giật mình, thoáng quay đầu nhìn cô, sau đó bưng ly nước đi tới bên cạnh giường.

Quý Úc cầm lấy ly nước, ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần, khẽ nói: “Cảm ơn!” Lúc đó, cô vô tình chạm phải ánh mắt của anh, từ trong ánh mắt ấy, cô cảm nhận được hình như có một chút tức giận.

Anh ấy đang tức giận sao? Người nào lại dám chọc giận anh ấy?

Cô đã tận mắt thấy Hạ Quý Thần tức giận rất nhiều lần, cả người nhất thời trở nên cẩn thận hơn, cô sợ Hạ Quý Thần tức giận, kế tiếp sẽ vạ lây lên người cô.

Nhưng gương mặt anh vẫn lạnh lùng, đứng yên ở cạnh giường, không có hành động gì.

Mãi đến khi cô uống cạn sạch nước trong ly, anh mới đưa tay cầm lấy ly nước trong tay cô.

Anh mang ly nước để lại chỗ lúc này thì lại nhìn thấy hai thùng mỳ ăn liền trên mặt đất.

Trong đó có một thùng chưa mở, còn thùng kia thì chỉ còn lại hai hộp.

Trợ lý phục trang nói từ khi cô vào đoàn phim tới nay, cũng chưa từng ăn phần cơm do đoàn phim chuẩn bị... Lúc trước, anh biết cô thích ăn món gì, nên cố ý căn dặn trợ lý trường quay đặt món ăn mà cô thích đem đến cho cô... Nhưng hóa ra mỗi ngày cô đều ở đây ăn mỳ ăn liền.

Hạ Quý Thần thật sự tức giận, đầu ngón tay theo bản năng nắm chặt lại. Anh quên mất trong tay mình còn đang cầm ly nước, vì vậy liền nghe thấy có tiếng thủy tinh vỡ vụn.

Mảnh thủy tinh bị bể, đâm vào lòng bàn tay của anh. Anh lại giống như không phát hiện ra. Trên mặt càng lúc càng đầy nét giận dữ.

Nghe thấy tiếng thủy tinh, Quý Úc giật mình, quay đầu nhìn lại. Đến khi nhìn thấy tay Hạ Quý Thần đang chảy máu, Quý Úc vội đứng dậy. Không nghĩ lại chạm đến vết thương bên hông, khiến cô cảm thấy khá đau hít một hơi, một lúc sau mới lên tiếng gọi tên: “Hạ đạo diễn...”

Nghe giọng nói của cô, thân thể Hạ Quý Thần khẽ rung, không quay đầu trả lời, ánh mắt tiếp tục nhìn chăm chăm vào hai hộp mỳ ăn liền không chớp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 257: Chương 257: Sao Không Nói Với Tôi? (7)

Anh ta giống như càng lúc càng giận, hai tay nắm chặt. Máu nhỏ giọt ở đầu ngón tay càng lúc càng nhiều.

Anh ta quay lưng về phía cô, mặc dù cô không nhìn thấy ánh mắt của anh ta, nhưng từ bóng lưng anh cô có thể cảm nhận được giờ phút này anh đang rất tức giận.

Quý Úc sợ đến nín thở, cô nhìn tay của anh chảy máu được một lúc, cô muốn vén chăn lên, xuống giường xem anh có sao hay không. Nhưng đột nhiên anh ta nâng tay lên, thấy trong lòng bàn tay có mảnh kính bể liền hất tay về phía thùng rác, không hề quay đầu nhìn Quý Úc, rồi bước nhanh ra khỏi căn phòng của cô.

Anh ta giống như là đang tìm cái gì đó để trút giận, lúc đóng cửa rất mạnh tay làm cho cánh cửa phát ra một tiếng “ầm” rất to.

Quý Úc bị tiếng đóng cửa làm cho run rẩy, nên chỉ dám im lặng duy trì tư thế chuẩn bị bước xuống giường.

Mọi thứ dường như dừng lại, tất cả chìm trong im lặng. Một lúc sau, Quý Úc mới chậm rãi nằm lại trên giường.

Cô nhìn chăm chăm trần nhà, trong lòng có rất nhiều thắc mắc.

Hạ Quý Thần tại sao lại như vậy? Cô cũng không trêu chọc anh ta. Rõ ràng khi ở trên xe, sắc mặt anh ta cũng đã tốt hơn. Tại sao khi vào phòng cô, anh tự dưng lại nổi giận?

Quý Úc càng nghĩ, càng thấy Hạ Quý Thần có tính cách thật kỳ lạ.

Trước đây ở cấp ba, sao lại không phát hiện ra anh ta có tính cách âm tình bất định (*) như vậy?

Quay phim vốn đã rất mệt, bên hông lại bị thương. Cô cố gắng suy nghĩ thật kỹ cũng không hiểu tại sao Hạ Quý Thần lại tức giận với cô. Quý Úc nhắm mắt lại, mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Vết thương có chút cảm giác đau đớn. Quý Úc ngủ cũng không sâu, thỉnh thoảng lại tỉnh giấc một lần.

Cô cũng không rõ bản thân ngủ như vậy được bao lâu thì cửa phòng khách sạn vang lên tiếng đập cửa.

“Đồng, đồng...”

Quý Úc ngồi dậy, hỏi một câu:

“Ai vậy?”

Không ai đáp lại.

Quý Úc nhớ lại cảnh Hạ Quý Thần tức giận dùng dùng bỏ đi. Cô không hỏi tiếp mà vén chăn lên, tay che vết thương lại rồi đi xuống giường, sau đó chậm rãi bước đi tới trước cửa.

Mở cửa ra, Quý Úc thấy Thiên Ca đang đứng ở trước cửa, cầm trong tay là túi thuốc bỏ, khuôn mặt của cô lập tức lạnh đi:

“Cô tới làm cái gì?”

Thiên Ca tươi cười nhìn về phía Quý Úc, không nói chuyện mà trực tiếp đi ngang qua Quý Úc, không đợi mời mà tự ý đi vào phòng của Quý Úc.

Quý Úc bị thương nên cũng không thể kéo Thiên Ca ra ngoài. Vì vậy liền tựa lưng vào vách tường ở bên cạnh, muốn xem rốt cuộc Thiên Ca đến đây là muốn làm cái gì.

Vừa vào phòng, nụ cười trên mặt Thiên Ca lập tức biến mất. Cô ta ném túi thuốc xuống sàn, sau đó ra vẻ khí thế nói với Quý Úc:

“Cô nghĩ rằng, tôi muốn tới nơi rách nát này của cô làm sao? Tóm lại là do người của tôi làm cô bị thương, dù sao tôi cũng nên đền làm đáng một chút. Giả vờ như cảm thấy rất có lỗi nên mới đến thăm cô một chút.”

“Đến thăm tôi là giả nhưng mưu tính cứu vãn hình tượng của cô là thật đúng không?”

Khóe môi Quý Úc khẽ nhếch lên, nở một nụ cười khế. Sau đó liền nghĩ đến việc ở phim trường, ngay lúc Thiên Ca khó khăn nhất, người đại diện của cô ta liền đứng ra nhận tội thay. Cô khẽ nhướn mày, vẫn bình thản nhìn về phía Thiên Ca:

“Là người đại diện bảo cô tới đây phải không?”

Khóe môi Thiên Ca nín lại, còn chưa kịp lên tiếng thì Quý Úc đã biết mình đã đoán đúng. Cô nhìn không được mà lên tiếng khen ngợi:

“Người bên cạnh cô có đầu óc, hình như cũng chỉ có một mình người đại diện?”

Đây không phải là đang mỉa mai cô ta không có đầu óc hay sao?

Thiên Ca tức giận, mắt chột đỏ lên.

(*) Âm tình bất định: ý chỉ người tâm trạng khó đoán, khó hiểu, thay đổi liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 258: Chương 258: Sao Không Nói Với Tôi? (8)

Trong mắt Thiên Ca có chút đỏ lên, tức giận nói:

“Quý Úc, cô nói chuyện chú ý một chút!”

"Chú ý?" - Trong lòng Quý Úc cảm thấy buồn cười.

Cô ta bắt "Cô nói chuyện chú ý một chút". Cô ta thì sao? Những năm gần đây khi nói chuyện, khi làm việc, cô ta có chú ý sao?

Cô ta tới phòng cô, giả vờ thăm bệnh, thực ra là cố gắng vớt vát hình tượng của mình. Nhưng mục đích không phải để ức hiếp cô sao?!

Từ khi vào đoàn phim đến bây giờ. Cô vẫn luôn chịu đựng, nhịn lâu như vậy cũng coi như là chịu đựng đủ rồi. Bây giờ Quý Úc muốn cô ta hiểu rằng, từ ngày hôm nay là người nào sẽ bắt nạt người nào!

Quý Úc suy nghĩ, chậm rãi mở miệng nói:

"À, đúng rồi, tôi quên hỏi cô, người chịu tội thay cô phải bị tạm giam bao nhiêu lâu vậy?"

Đây là điều khiến Thiên Ca khó chịu nhất! Cô chính là cố ý nói ra điều không nên nói!

Không như Quý Úc tưởng tượng, cô vừa nói ra lời này Thiên Ca chỉ cần rằng nghiêng lợi chỉ vào cô và nói một chữ "Cô..." rồi không biết tiếp tục nói thế nào.

So với vẻ tức giận của Thiên Ca, Quý Úc lại nở nụ cười nhàn nhạt. Cô nhìn về phía Thiên Ca, không thèm để ý đến cô, vừa nghịch ngón tay vừa ung dung nói:

"Nghĩ lại cũng thấy đáng tiếc, người duy nhất có đầu óc bên cạnh cô lại phải vào đồn cảnh sát.!"

"Quý Úc, cô câm miệng cho tôi!" - Khuôn mặt Thiên Ca đánh lại.

Coi thường lời cảnh cáo của cô ta, Quý Úc càng cười tươi hơn, thậm chí giọng nói càng thêm dịu dàng dễ nghe:

"Tổn thất nghiêm trọng như vậy còn chưa nói, lại còn khó mà giữ được hình tượng của mình, thật sự là tiền mất tật mang!"

"Quý Úc, cô đừng có ở đó mà khiêu khích chọc giận tôi!"

Khi người ta tức giận thường thích châm chọc, uy hiếp người khác, Thiên Ca cũng không ngoại lệ. Huống hồ, cô ta hiểu rất rõ về quá khứ của Quý Úc, lời nói không chút nề nang:

"Nói về chuyện tiền mất tật mang, ai cũng rõ không bằng cô, không phải sao? Năm lớp 12, cô rõ ràng là thích Hạ Dư Quang, nhưng lại leo lên giường Hạ Quý Thần. Hạ Quý Thần không xem cô như con người. Cô còn vì anh ta mà đi phá thai, xem chút nữa thì mất mạng! Cô nói xem, Hạ Quý Thần đối với cô như vậy. Cô còn có thể làm mọi chuyện để cho anh ta vui rồi đưa cô vào đoàn phim. Năm đó, cô không đơn giản là bị tiền mất tật mang mà nhiều năm sau còn bị người ta coi thường."

Những lời Thiên Ca nói ra làm nụ cười trên môi Quý Úc từ từ biến mất.

Đó là nỗi đau lớn nhất trong lòng cô. Những năm gần đây, đến bản thân cô cũng không dám nhắc lại nhưng cô ta lại đem nỗi đau đó để sỉ nhục cô.

Ánh mắt Quý Úc chợt lạnh đi, cô quay đầu lại, ngắt lời Thiên Ca:

"Nói xong chưa? Nói xong rồi thì rút ra khỏi phòng tôi ngay!"

"Cút? Tại sao tôi phải cút?"

Thiên Ca ngồi trên giường của Quý Úc, lời nói càng quá đáng:

"Thực lòng mà nói... Quý Úc, cô cũng không phải là lần đầu tiên bàn điều kiện với Hạ Quý Thần để đạt được vai diễn này phải không?"

Đây là lần thứ hai Thiên Ca nhắc tới chuyện cũ năm đó. Sắc mặt Quý Úc càng lạnh đi, cô khẽ nhướng mày, trong ánh mắt có sự tức giận:

"Thiên Ca, cô đứng trước mặt tôi nói hoài không dứt, không sợ làm tôi tức giận, lại bị khởi tố ra tòa lần nữa sao?"

Thiên Ca không biết rằng câu nói này của Quý Úc có giấu hàm ý, mặt vẫn tỏ thái độ coi thường nói:

"Dừng!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 259: Chương 259: Sao Không Nói Với Tôi? (9)

Khóe môi Quý Úc cười lạnh, nói thầm:

“Nói cô không có đầu óc, thật đúng là không có đầu óc! Nhưng mà, Thiên Ca...”

Quý Úc nói đến đây, cố ý dừng lại một chút, sau đó chậm rãi nói tiếp:

“... Nếu thật có lần sau, lúc đó không có người chịu tội thay thì có phải cô sẽ là người bị cảnh sát bắt đi không?”

“Chắc chắn chắc...” Nếu cảnh đó thật sự xảy ra, trong giọng nói của Quý Úc có mang theo chút thỏa mãn: “Chỉ cần nghĩ đến hình ảnh kia đã thấy thú vị. Đến lúc đó, trên mạng sẽ bùng nổ. Khi đó, cô nhất định sẽ trở thành người nổi tiếng nhất...”

“Quý Úc, cô mới bị cảnh sát bắt...” - Miệng Thiên Ca thốt ra lời này, trong đầu của cô chợt xẹt qua hình ảnh con dao nhỏ kia, cô chợt ngừng lại.

Cô rõ ràng không cho người giấu lưỡi dao. Cô vẫn cho rằng người của cô vì giúp cô hả giận mà tự ý quyết định, cô còn tính đi hỏi thử.

Nhưng cô chưa từng nghĩ con dao nhỏ kia có liên quan đến Quý Úc. Vì cô không hề nghĩ tới, có người lấy tính mạng của mình ra để đặt cược... Nhưng cô ta lại nói "Đỉnh tội tòa án, còn nói cô không có đầu óc..."

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên Thiên Ca đã hiểu rõ tất cả, cô chậm rãi ngồi dậy từ trên giường:

“Con dao nhỏ kia, là chính cô đặt vào, có đúng không?”

“Tính ra cũng không quá ngốc, đáng để khen ngợi!” - Quý Úc nhìn Thiên Ca khen, trên mặt đầy vẻ giễu cợt.

Cho nên, cô bị Quý Úc tính kế. Trong lồng ngực Thiên Ca lập tức tràn ngập lửa nóng, bất cứ lúc nào cũng có thể bộc phát ra ngoài, cô trừng mắt nhìn Quý Úc tức giận lên tiếng:

“Cô tự giấu lưỡi dao để giả họa cho tôi! Ngay bây giờ tôi sẽ đi báo cảnh sát bắt cô, nói cho họ biết chân tướng của sự việc...”

Nói xong, Thiên Ca liền chạy về phía cửa gian phòng.

Quý Úc như nghe được chuyện rất buồn cười, chợt cười khê một tiếng, cô chờ đến lúc Thiên Ca đi tới trước mặt mình, mới bình thản lên tiếng:

“Cô có chứng cứ sao?”

Thiên Ca chợt dừng bước.

“Chỉ bằng một hai lời này của cô, cảnh sát sẽ tin cô sao? Người của cô từng giở trò lên quần áo kia. Để lại dấu vân tay ở mặt trên, mà tôi mặc bộ quần áo, có vân tay của tôi cũng rất bình thường. Cô chạy đi báo cảnh sát như vậy, nói là tôi tự dấu lưỡi dao, chẳng những không ai tin cô. Nói không chừng còn sẽ bị người khác nghĩ, cô thẹn quá thành giận, đổ tội cho tôi!”

Cô chính là muốn khiến cho cô ta biết lưỡi dao là do cô dấu, cô ta bị cô tính kế, làm cho cô ta hưởng thụ cảm giác bị oan uổng ảm ức!

Đúng như Quý Úc tưởng tượng, Thiên Ca sau khi nghe xong lời của cô, tâm trạng thay đổi đến mức quái dị. Cô ta dùng sức siết mạnh bàn tay, toàn thân đều bắt đầu run rẩy!

Nhìn thấy Thiên Ca như vậy, trong lòng Quý Úc nổi lên sự sáng khoái nhẹ nhàng. Mắt cô lạnh lùng nhìn Thiên Ca, mở miệng, giọng nói lập tức trở nên sắc bén không gì sánh được:

“Tôi sớm đã nói với cô, bốn năm trước cô là bại tướng dưới tay của tôi! Bốn năm sau, cô vẫn là bại tướng dưới tay của tôi như trước! Là cô không nghe, cố ý muốn đấu với tôi!”

“Chuyện hôm nay, chỉ là mới bắt đầu. Hiện tại, thứ mà cô mất đi chỉ là người đại diện. Tương lai sẽ là vinh quang của cô, địa vị của cô, tiền đồ của cô, còn có công ty của cô!”

“Trận chiến này giữa cô và tôi chắc chắn sẽ đánh, điều này là không thể nghi ngờ! Cho dù có một ngày, cô buông tha cho tôi, tôi cũng không buông tha cho cô!” - Tiếng Quý Úc càng nói càng thấp, giọng nói càng ngày càng nhẹ, giữa những từ ngữ khí thể lại càng ngày càng nặng.

“Cuối cùng sẽ có một ngày, cô sẽ là người trắng tay, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 260: Chương 260: Sao Không Nói Với Tôi? (10)

Thiên Ca từng thấy qua trăm nghìn đáng vẽ của Quý Úc, nhưng cô chưa từng thấy qua đáng vẽ lúc này của cô.

Sắc bén, cao ngạo, lên mặt dọa người. Trong lòng của cô dâng lên một tia sợ hãi, cô nhìn chăm chăm không chớp mắt vào Quý Úc một lúc lâu, lại không thể đáp lại Quý Úc câu nào. Cuối cùng chỉ dừng lại tại chỗ mấy giây, rồi vội vã bước chân đẩy cửa chạy vật chạy đi, nhưng cô vừa đi đến cửa, chợt ngừng lại.

Quý Úc buồn bực, quay đầu nhìn lại. Cô vừa định hỏi Thiên Ca một câu “Cô lại muốn như thế nào?”

Thiên Ca nhìn chăm chăm người đứng bên cạnh vách tường, mấp máy môi, lên tiếng mang theo sự kinh ngạc vô cùng và kính sợ:

“Hạ... Quý Thần?”

Lời Quý Úc đến khoe miệng, chớp mắt dừng lại. Hạ Quý Thần? Anh ấy ở cửa? Hay là Thiên Ca đang gạt...

Chữ “Minh” cuối cùng còn chưa hiện lên trong đầu Quý Úc. Cô nghe thấy tiếng vang nhỏ xíu truyền đến từ cửa, giống như là có người đứng thẳng lên. Sau đó, cơ thể Hạ Quý Thần mạnh mẽ rần rờ xuất hiện trong tầm mắt của cô.

Trong chớp mắt, Quý Úc như là bị hóa đá, không dám nhúc nhích, thậm chí ngay cả hô hấp trong người cô cũng ngừng di chuyển.

Qua chừng hơn mười giây, suy nghĩ của Quý Úc mới hơi chuyển động.

Hạ Quý Thần, anh ấy thực sự ở đó, anh ấy trở lại từ lúc nào? Mới vừa rồi cửa không khóa, cô chỉ đứng ở cửa, cô nói những lời này, anh ấy đã nghe được hết toàn bộ rồi sao?

Vậy có phải anh ấy cũng đã biết, cô chính là người giấu con dao?

Hạ Quý Thần ghét nhất chính là loại diễn viên có tâm tư đùa giỡn làm lỡ quá trình quay phim. Mà ngày hôm nay cô lại là người tạo ra tình huống này. Chẳng những làm lỡ mất mấy ngày không thể quay phim, quan trọng hơn chính là, anh ấy là người phát hiện lưỡi dao lúc này, cũng là người đứng ra giải quyết chuyện này thay cô.

Kết quả, anh ấy lại phát hiện, cô chính là người điều khiển phía sau...

Trong lòng Quý Úc bắt đầu cảm thấy vô cùng bất an, cô âm thầm hít một hơi sâu, miễn cưỡng đè ép sự nôn nao trong lòng, mới len lén mở mắt ra, nhìn về phía hai người đứng ở cửa.

Thiên Ca đại khái cũng không ngờ có người đứng ngoài cửa, sau khi thốt lên tên Hạ Quý Thần, cũng chỉ ngơ ngẩn cả người.

Hạ Quý Thần tư thế nhàn nhã đứng ngay trước mặt cô. Trong cái tay bị thương kia siết lấy tờ khăn giấy, một góc khăn tay lộ ra ngoài bị máu nhuộm thành màu đỏ, một cái tay khác của anh ấy mang theo một cái túi lớn, không biết bên trong chứa những gì.

Tầm mắt của anh thần nhiên nhìn vào người của cô. Ánh mắt của anh đen tối thâm sâu, không có chút rung động nào, không có bất cứ tạp chất cùng tâm tình nào ở bên trong.

Trên gương mặt tinh xảo của anh ấy, biểu hiện trước sau đều rất lạnh lùng. Quý Úc căn bản không thể đoán được anh đang suy nghĩ gì lúc này, càng đoán không ra anh ấy có nghe thấy được cuộc nói chuyện giữa cô và Thiên Ca không.

Trong khi Quý Úc đang khần trương, Thiên Ca sau khi bình tĩnh lại, nhìn chăm chăm Hạ Quý Thần, trong mắt chợt lóe lên tia sáng, sau đó mở miệng:

“Hạ đạo diễn, anh đã nghe Quý Úc nói chuyện với tôi? Anh có nghe thấy được người giấu lưỡi dao vào trong quần áo chính là cô ấy không?”

Hạ Quý Thần giống như không nghe được Thiên Ca nói gì, nhìn cũng chưa từng nhìn. Ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm vào người Quý Úc.

Quý Úc bị anh ấy nhìn trong lòng sợ hãi, đầu ngón tay đều khẽ run lên.

“Hạ đạo diễn, tôi tưởng người đại diện của tôi làm Quý Úc bị thương, trong lòng băn khoăn, đến thăm cô ấy nói lời xin lỗi. Anh xem, tôi đem theo nhiều thuốc bổ đến cho cô ấy như vậy, kết quả là cô ấy tự nhiên nói cho tôi biết, con dao nhỏ kia là cô ấy cố ý giấu, mục đích là hãm hại tôi! Hạ đạo diễn...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 261: Chương 261: Không Có Công Bằng, Chỉ Có Cô Sai Cô Ấy Đúng Thôi (1)

Hạ Quý Thần cuối cùng cũng có phản ứng, chỉ là anh ấy không nhìn Thiên Ca mà dời ánh mắt từ Quý Úc đến đồng thuốc dinh dưỡng ném đầy trên đất của Thiên Ca.

Thiên Ca thấy Hạ Quý Thần có phản ứng, tưởng rằng đã nghe lời của cô nói nên vội vàng mở miệng nói: “Hạ đạo diễn, người đại diện của tôi bị cô ta đổ oan, anh là đạo diễn đoàn phim, cũng là nhà sản xuất phim, chuyện này dù gì cũng xảy ra ở trong đoàn phim của anh, anh chắc hẳn phải đứng ra giải quyết...”

Cũng không biết Hạ Quý Thần có nghe lời Thiên Ca nói hay không, ánh mắt anh cứ thẳng tắp nhìn chăm chăm vào đồng thuốc dinh dưỡng đó.

Khoảng chừng một phút sau, trong tầm mắt của Quý Úc, từ lúc anh xuất hiện đến giờ đều không nhúc nhích nhưng bây giờ, anh đột nhiên nâng chân, bước vào phòng.

Lúc anh đi ngang qua người Quý Úc, đầu ngón tay bé nhỏ của cô khẽ run lên, trong lòng ngày càng bất an.

Anh ta vào phòng cô làm gì?

Thiên Ca có vẻ cũng có thắc mắc giống cô, trong miệng cô như có gì chặn lại, dừng một lúc sau đó mới tiếp tục nói tiếp: “Quý Úc, cô trắng trợn hãm hại người khác như vậy, thật là quá đáng, hơn nữa cô làm như vậy khiến cho tiến độ quay phim của đoàn chúng ta bị lùi lại. Quý Úc, bất kể về nhân phẩm hay công việc, cô đều không phải là một diễn viên hợp tiêu chuẩn.

Sau khi Hạ Quý Thần nghe thấy lời nói của Thiên Ca, đầu tiên là yên lặng, sau đó cầm túi xách lớn trong tay đặt lên chỗ lấy nước trong phòng Quý Úc. Anh bước đi ra ngoài, dừng chân ở đồng thuốc dinh dưỡng mà Thiên Ca mang tới.

Đây chỉ là một đồng thuốc dinh dưỡng bình thường, tại sao anh lại nhìn chăm chăm nó?

Lời nói trong miệng Thiên Ca lại dừng lại một chút, nhưng rất nhanh, cô lại tiếp tục lên tiếng: “... Hạ đạo diễn, tôi cần Quý Úc cho tôi một lời giải thích, tôi cũng hy vọng cô ấy có thể trả lại sự công bằng cho người đại diện của tôi!”

Không hiểu có phải là do trong lời nói của Thiên Ca không có từ ngữ nào khiến Hạ Quý Thần quan tâm hay sao mà từ lúc xuất hiện đến giờ anh chưa từng liếc mắt nhìn Thiên Ca dù chỉ một cái. Nhưng bỗng nhiên anh xoay người, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Thiên Ca.

Anh cũng chỉ nhìn vài giây rồi lại thu mắt về, nhìn một lượt căn phòng rồi cất bước đi về phía tủ đầu giường trong phòng.

Anh cầm lấy ống nghe điện thoại bàn, vừa nghe điện thoại vừa lật cuốn hướng dẫn bên cạnh.

Ánh mắt anh bình thản như biển lặng sóng, so với dáng vẻ lãnh đạm bình thường thì cũng không khác mấy nhưng hành động của anh lại khiến Quý Úc hoàn toàn không đoán được sao anh lại có vẻ bí hiểm như vậy. Cuối cùng là anh đang tính làm gì, hơn nữa cô cũng không xác định được Hạ Quý Thần có nghe được cuộc đối thoại của cô và Thiên Ca hay không, trong lòng vừa cảm thấy lo sợ, bất an vừa có chút hoang mang.

Qua tầm hơn mười giây sau mới nghe được tiếng bắt máy.

Bởi vì đứng cách xa một đoạn nên Quý Úc chỉ mơ hồ nghe thấy tiếng nói trong ống nghe vọng ra là giọng nữ.

Nhưng giọng nữ kia chưa nói được vài câu, Hạ Quý Thần liền lên tiếng: “Gian phòng 2006, cho người phục vụ phòng qua đây.”

Anh gọi phục vụ phòng làm gì?

Nổi bần khoản trong lòng cô càng lúc càng lớn, cô chưa kịp nghĩ xong đã thấy Hạ Quý Thần đặt ống nghe xuống.

Mỗi tầng trong khách sạn này đều có phục vụ phòng làm việc, điện thoại Hạ Quý Thần vừa dứt đã có một người mặc quần áo phục vụ vội vã chạy tới. Cô ta vừa đi đến cửa nhìn thấy Quý Úc và Thiên Ca liền ngăn người, sau đó bước tiếp đến cửa gian phòng, nhìn về phía Quý Úc mỉm cười lên tiếng: “Tiểu thư, xin hỏi...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 262: Chương 262: Không Có Công Bằng, Chỉ Có Cô Sai

Cô Ấy Đúng Thôi (2)

Phục vụ phòng còn chưa nói hết câu thì Hạ Quý Thần đã lên tiếng: “Là tôi gọi.”

Phục vụ phòng ngừng một chút, sau đó quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần đang đứng cạnh giường, lễ phép lên tiếng: “Tiên sinh, xin hỏi ngài cần giúp gì?”

Hạ Quý Thần không vội trả lời phục vụ mà ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía Quý Úc.

Qua một lúc lâu sau, phục vụ phòng cũng đang hoài nghi có phải Hạ Quý Thần chưa nghe thấy mình hỏi hay không, đang chuẩn bị cung kính lặp lại lời nói lúc này một lần nữa. Mí mắt Hạ Quý Thần có chút nhướng lên, thấy Quý Úc đang nhìn về phía người phục vụ nên anh mới nhìn về phía người phục vụ rồi lạnh nhạt lên tiếng: “Vào trong dọn dẹp lại một chút.”

Mỗi buổi sáng, đúng giờ, khách sạn đều sắp xếp người đến dọn dẹp từng phòng, hơn nữa rác trong phòng cô cũng không nhiều... Quý Úc nhú mày, nhìn không được quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần, ánh mắt đầy sự kinh ngạc.

Phục vụ phòng ở khách sạn đều đã trải qua huấn luyện nên trong lòng dù có thắc mắc giống như Quý Úc vậy nhưng cũng sẽ không cự tuyệt yêu cầu của khách hàng. Người phục vụ nhìn Hạ Quý Thần một lát, sau đó cô vẫn giữ nụ cười tiêu chuẩn nhất, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Được.”

Sau đó đi vào phòng của Quý Úc. Cô đi qua chỗ lấy nước, gom túi đựng rác trong thùng rác bên cạnh, sau đó chuẩn bị đi đến nhà vệ sinh để thu dọn rác thì Hạ Quý Thần đột nhiên lên tiếng: “Không phải rác đó, là những thứ này.”

Vừa nói, Hạ Quý Thần vừa bước lên hai bước, đi tới bên cạnh đồng thuốc dinh dưỡng nằm trên đất, sau đó nhìn về phía người phục vụ, khề hất cằm.

Cái này... là rác rưởi sao? Cái này rõ ràng là thuốc dinh dưỡng đắt tiền còn chưa mở bao bì... Người phục vụ mở to mắt, khó hiểu nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Quý Úc và Thiên Ca đứng ở cửa cũng vô cùng kinh ngạc.

Người phục vụ nghĩ kỹ lại, cảm thấy có thể là do cô hiểu sai ý rồi, liền lên tiếng xác định lại: “Tiên sinh, ngài bảo tôi đem những thuốc dinh dưỡng này ném đi hết sao?”

“Thuốc dinh dưỡng?” Hạ Quý Thần nghe thấy ba chữ đó như nghe thấy chuyện cười, khóe môi nhếch nhẹ mang theo ý cười nhạo. Lời nói trong miệng anh sắc bén, không chút lưu tình lên tiếng: “Đồ mà người vô dụng mang đến chỉ có thể là rác rưởi!”

Thuốc này là do Thiên Ca mang đến, lời này của Hạ Quý Thần rõ ràng là đang châm chọc Thiên Ca... Quý Úc theo bản năng quay đầu nhìn về phía Thiên Ca đang đứng ở cửa.

Trên gương mặt cô đầy vẻ khó chịu, khóe môi mím chặt, giống như đang cố gắng lấy lại tâm trạng của mình, không để mình thất lễ.

Hạ Quý Thần thấy người phục vụ vẫn đứng ở chỗ cũ, chưa bắt đầu làm, lông mày khề nhú lại, tỏ ra hơi khó chịu lên tiếng: “Động tác nhanh một chút, mang những thứ rác rưởi này ra ngoài giúp tôi, để nó ở đây, thấy buồn nôn lắm!”

Người phục vụ nghe xong vội vàng buông bịch rác trong tay, đi tới đồng thuốc dinh dưỡng trước mặt, ngòai xỏ xuống bắt đầu dọn dẹp.

Bởi vì vết thương bên hông nên Quý Úc vẫn luôn đứng dựa vào bên cạnh tường, nghe thấy người phục vụ thu dọn đồ đạc phát ra những âm thanh nhỏ, không nhìn được quay đầu nhìn về bên trong phòng. Đầu tiên cô nhìn người phục vụ, sau đó đưa mắt nhìn Hạ Quý Thần đang đứng bên cạnh.

Người đàn ông cao ngạo nhìn xuống người phục vụ bận rộn, có lẽ do anh muốn nhìn người phục vụ làm việc, vẻ sốt ruột trên mặt đã biến mất, tất cả vẫn là đáng vẻ lạnh lùng, cao ngạo như ánh trăng đêm.

Hạ Quý Thần quay đầu nhìn cô, trong lòng Quý Úc cảm thấy rối loạn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 263: Chương 263: Không Có Công Bằng, Chỉ Có Cô Sai Cô Ấy Đúng Thôi (3)

Lúc này, anh có nghe thấy lời của cô và Thiên Ca nói hay không đều không quan trọng, quan trọng là... sau khi anh nghe thấy lời Thiên Ca nói chẳng những không bị ảnh hưởng, ngược lại còn đứng ra giúp cô xử lý Thiên Ca.

Cô không phải chưa từng thấy anh ta nói những lời cay độc. Trước đây cũng đã từng vì vậy mà rất hận anh nhưng cô thật không ngờ, lại có một ngày, anh lại dùng những lời cay độc đó để che chở cô.

Quý Úc cảm nhận rõ được lồng ngực mình đang đập “thình thịch thình thịch” đập càng lúc càng nhanh.

Cô không thể dời ánh mắt của mình ra khỏi người Hạ Quý Thần.

Động tác của phục vụ rất nhanh, chỉ chốc lát đã thu dọn xong đồng thuốc dinh dưỡng trên mặt đất và cầm trong tay.

Phục vụ vừa mới mở miệng nói: “Tiên sinh, tiểu thư, tạm biệt!”, còn chưa kịp xoay người rời đi đã nghe thấy tiếng của Hạ Quý Thần vang lên: “Đợi đã!”

Người phục vụ đứng lại, nhìn về phía Hạ Quý Thần: “Tiên sinh, xin hỏi ngài còn cần hỗ trợ gì không?”

Hạ Quý Thần lạnh nhạt xoay người, liếc nhìn về phía giường của Quý Úc, nhìn chằm chằm một góc mép giường mấy giây rồi giơ ngón tay lên, chỉ về phía góc giường ấy: “Thay drap trải giường luôn đi, vừa mới bị 'rác rưởi' chạm qua, bẩn quá!”

Quý Úc nghe đến đó, mới chợt hiểu ra chỗ trên giường mà Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm là chỗ Thiên Ca đã ngồi qua...

Vậy là ngay từ đầu Hạ Quý Thần đã đứng ở ngoài cửa phòng khách sạn?

Cũng có thể nói là anh đã biết mảnh dao nhỏ kia là do cô đặt?

Anh ta biết rõ chân tướng nhưng tại sao vẫn giúp cô đối phó với Thiên Ca?

Trong lòng của Quý Úc vốn đã rất hỗn loạn, bây giờ lại càng loạn hơn.

Người phục vụ nghe Hạ Quý Thần nói xong liền nhanh chóng xách thuốc dinh dưỡng trong tay ra khỏi phòng, đặt ở hành lang, rồi quay lại phòng, nhanh chóng tháo drap giường ra.

Phục vụ ôm drap trải giường trên tay, chuẩn bị rời khỏi để đi lấy bộ mới tới thay. Kết quả hần vừa đi tới cửa phòng, Hạ Quý Thần giống như vừa nhớ ra cái gì đó, lại lên tiếng kêu phục vụ quay lại: “Còn có thảm trải nền trong phòng này nữa, cũng thay mới luôn đi, vừa rồi cũng mới bị 'rác rưởi' đập lên.”

Hạ Quý Thần vừa nói vừa bắt đầu cẩn thận hỏi tường lại lúc mình đứng ở cửa, đã chứng kiến Thiên Ca đi qua những nơi nào, sau đó liền đưa tay chỉ về một chỗ trên sàn nhà, nói tiếp: “... Sàn nhà này 'rác rưởi' cũng đã đi qua, lát nữa cũng phải lau kỹ lại...”

Dừng một chút, Hạ Quý Thần lại bổ sung: “... A! Không phải, phải dùng nước khử trùng để lau, tránh cho mấy loại vi khuẩn vi-rút gì đó trên người 'rác rưởi' bám lại.”

Hạ Quý Thần vừa mở miệng đã coi Thiên Ca như rác rưởi, đã vậy còn giống như đánh trống khua chiêng (*) sai bảo phục vụ phòng dọn đi dọn lại rất nhiều lần trong phòng Quý Úc, đáng vẻ đó quả thật đã coi Thiên Ca như là một sinh vật gì đó rất đáng sợ!

Thiên Ca đứng ở cửa, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng xanh hắc, cô dùng sức cắn môi dưới, mắt cô ửng đỏ, cô giống như không thể nhịn thêm chút nào nữa, liền lên tiếng: “Hạ đạo diễn...”

Hạ Quý Thần nghe thấy tiếng của Thiên Ca, liền liếc cô ta một cái, nhìn thấy bộ dạng giống như sắp khóc của cô ta nhưng trên mặt không hề toát ra một chút thương hoa tiếc ngọc gì, cũng không có ý định dừng lại. Anh chỉ đứng đó vừa nhớ lại xem mình có bỏ sót cái gì không vừa sai bảo phục vụ phòng: “... Còn nữa, cho người đem mấy lọ không khí qua đây, khử mùi 'rác rưởi' lưu lại trong phòng này đi!”

Có thể là do quá khó chịu, mắt Thiên Ca ứa الدم.

Hạ Quý Thần lại giống như cố ý, bổ sung thêm một câu: “... Còn có cánh cửa đó nữa, vừa mới bị 'rác rưởi' gõ qua, cũng dùng nước khử trùng lau một lần cho tôi! Không đúng, phải lau mười lần để giảm bớt mấy dầu tay dơ bẩn trong phòng này.”

(*) Đánh trống khua chiêng: làm ầm ĩ để phô trương.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 264: Chương 264: Không Có Công Bằng, Chỉ Có Cô Sai

Cô Ấy Đúng Thôi (4)

Nói chung là nhân viên phục vụ bị Hạ Quý Thần liên tiếp dằn dò nên sợ hãi, ôm lấy chăn mền và ga giường ngơ ngác nhìn Hạ Quý Thần hai giây. Sau đó mới đáp lại một chữ "Vâng", rồi vội vã rời khỏi phòng của Quý Úc.

Một lúc sau nhân viên phục vụ lại ôm ga giường quay trở lại, đi sau cô ấy còn có thêm mấy người nữa.

Những nhân viên phục vụ này có lẽ là đã làm việc lâu năm, cho nên vừa vào phòng liền nhanh tay thay ga giường, thay thảm, dùng nước khử độc lau chùi qua một lượt, chỉ trong mười phút ngắn ngủi, cả gian phòng đã sạch sáng hẳn lên.

Lúc nhân viên phục vụ hoàn thành xong công việc, chuẩn bị rời khỏi, Hạ Quý Thần gọi nữ nhân viên phục vụ đầu tiên đến gian phòng ở lại, sau khi ra hiệu cô ấy đứng chờ một lúc, lúc này Hạ Quý Thần mới giẫm lên sàn nhà đã được lau sạch bóng, bước đến trước mặt Thiên Ca.

Người đàn ông vẫn luôn biểu hiện thân nhiên, chỉ trong một cái chớp mắt, đầu lông mày bỗng nhiên nhú lại, trong mắt lóe lên tia sáng lạnh, anh ta mở miệng, giọng nói tuy nhẹ nhưng lại mang đến cảm giác thật áp lực: "Cô ấy có là một diễn viên đủ yêu cầu hay không, còn chưa đến phiên cô đánh giá! Cô đừng tưởng là tôi không biết cô ở sau lưng tôi đã làm ra những thủ đoạn gì. Cô ấy đi đến bước này, cũng chính là vì bị cô bức đó!"

"Tôi cảnh cáo cô, trong mắt của tôi, tốt nhất là cô nên biết kiềm chế bản thân một chút, nếu như có lần sau, nói thật... tuyệt đối không dễ nói chuyện với tôi như hôm nay đâu!"

Cả người Thiên Ca khẽ run lên, nước mắt chạy dọc theo hai gò má của cô rơi xuống là chảy.

Cô biết rất rõ, người đàn ông trước mắt này hoàn toàn có ý. Anh ta biết rõ cả đời này điều mà cô không cam lòng nhất chính là mất thể diện trước mặt Quý Úc, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại luôn khiến cho cô phải thua thiệt như vậy.

Là do cô sợ suýt, cô cho rằng khi anh ta đã nghe thấy đoạn đối thoại giữa cô và Quý Úc thì sẽ tức giận. Cô chắc chắn sẽ nhìn thấy Quý Úc rơi vào tình trạng khó xử nhưng không ngờ anh ta lại có thể nhìn rõ ý đồ của cô.

Hiện tại, xem như tự cô làm mình mất mặt. Cô nhất định không để Quý Úc thoải mái như vậy!

Nghĩ đến đây, Thiên Ca dùng sức cắn chặt hai hàm răng, hung dữ trừng mắt liếc Quý Úc một cái. Sau đó cô ta bước lên phía trước một bước, đến gần bên tai Hạ Quý Thần, dùng giọng nói như chỉ có hai người nghe được mở miệng nói: "Anh che chở cho cô ta như vậy mà trong lòng anh không khó chịu sao? Ba năm trước đây, lúc cô ta bị tai nạn xe cộ mà lâm vào hôn mê, vì cô ta, anh suýt nữa hủy hoại cuộc đời mình. Anh quan tâm tới an nguy của cô ta như vậy nhưng cô ta thì sao? Cô ta dùng thứ mà anh quan tâm nhất, biến thành vũ khí để tính kế với tôi, thậm chí còn lừa anh, khiến anh mất đi studio và hoảng hốt đến như vậy..."

Quý Úc không nghe được rốt cục Thiên Ca đã nói gì nhưng cô biết rõ, chắc chắn Thiên Ca không nói được thứ gì tốt. Bởi vì cô nhìn thấy rõ được khi nghe những lời cô ta nói... Đầu ngón tay Hạ Quý Thần không một cử động chỉ nắm chặt thành quyền.

Dường như anh đang cố gắng kiềm chế cái gì đó, nắm đấm đã có hơi run run.

Ngay khi Quý Úc cho rằng Hạ Quý Thần sẽ nổi giận, anh ta bỗng bình tĩnh lại như một kỳ tích. Như muốn né tránh thứ gì đó bản thủ, anh ta mạnh mẽ lui về sau một bước, kéo rời khoảng cách với Thiên Ca. Lại cất giọng điệu vẫn tràn đầy ngạo mạn và khinh thường: "Không phải vừa nãy cô nói muốn Quý Úc cho cô một lời giải thích sao?"

Cô ta cho rằng Hạ Quý Thần không biết suy nghĩ của cô ta hay sao?

Muốn mượn tay anh ta để xem trò cười của Quý Úc? Đùa hay thật! Dù Hạ Quý Thần có phần nộ đi chăng nữa, cũng không để cho cô ta đạt được mong muốn của mình.

Nghĩ đến đó, Hạ Quý Thần lại mở miệng trong giọng nói có thêm vài phần trào phúng, tựa như đang cười nhạo Thiên Ca không biết tự lượng sức mình: "Tôi nói cho cô biết, chỉ cần Hạ Quý Thần tôi còn sống một ngày, thì Quý Úc, cô ấy không cần phải cho cô bất kì lời giải thích nào hết!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 265: Chương 265: Không Có Công Bằng, Chỉ Có Cô Sai Cô Ấy Đúng Thôi (5)

Quý Úc không ngờ khi nhìn thấy được Hạ Quý Thần biết rõ chân tướng sự việc mà còn có thái độ như vậy đối với Thiên Ca. Nghĩa là cô hiểu rõ đó là vì anh ta muốn che chở cô.

Khi cô chính tai nghe được từ trong miệng anh nói ra mạnh mẽ những lời bao che cho sai lầm của cô với Thiên Ca, máu huyết trong người cô đã không ngừng trào sôi.

Nếu như nói lúc trước cô suýt nữa bị Lâm Chính Ích làm nhục, anh ta vì anh Dư Quang mới đến giúp cô, vậy thì tất cả mọi chuyện xảy ra hôm nay, anh Dư Quang căn bản còn chưa biết rõ tình huống, nhưng anh ta đã ra mặt giúp. Giống như năm đó, khi bọn họ còn học lớp 10 ở Tô Thành, người mà đi đầu cũng được mọi người khách khí gọi một tiếng “Thần ca”, chỉ cần cô nhú mồm một cái, thì anh ta sẽ lập tức xông lên giơ nắm đấm ra, chính là anh ta - Hạ Quý Thần.

Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần, phút chốc bỗng hoảng hốt.

“Còn nữa, không phải cô hỏi tôi có nghe được đoạn đối thoại giữa hai người hay không sao?” Hạ Quý Thần lại mở miệng, giọng điệu vẫn lạnh lẽo vô tình như trước.

“Có, tôi có nghe thấy, không thiếu một chữ, tất cả tôi đều nghe thấy hết nhưng như vậy thì đã sao?”

Nói đến đây, vẻ mặt Hạ Quý Thần toát lên sự ngông cuồng, trong giọng nói khó giấu được sự kiêu ngạo: “Trong thế giới của Hạ Quý Thần tôi, không có công bằng, chỉ có cô sai, cô ấy đúng!”

“Cô muốn nói lý lẽ trong công việc với tôi à? Tất cả những việc tôi vừa làm, đó là lý lẽ mà tôi cho cô đấy! Hiện tại đã có được câu trả lời rõ ràng rồi, chẳng phải cô nên rút đi hay sao?”

Dù cho Thiên Ca có giữ vững vẻ bình thản đến mức nào đi nữa, thì khi nghe được từ “Rút” thoát ra từ trong miệng Hạ Quý Thần, vẻ mặt cô ta cũng tái nhợt đi.

Trong mắt cô ta tràn đầy nước mắt, nhìn chăm chăm vào Hạ Quý Thần một lúc lâu, dường như còn muốn nói gì đó nhưng môi chỉ mấp mấp mấy cái, nước mắt đã như nước tràn đê, từng giọt từng giọt lăn xuống.

Cô ta vội vàng giơ tay lau nước mắt trên mặt, sau đó không nói gì nữa. Giống như không biết phải tỏ thái độ như thế nào, chỉ quay người giẫm giày cao gót, vội vã đi về phía thang máy.

Quý Úc cho rằng chuyện này đến đây là đã kết thúc, nhưng cô không ngờ rằng ngay sau khi Thiên Ca rời khỏi, Hạ Quý Thần lập tức quay người về phía nhân viên phục vụ mà hấn bảo ở lại khi này, căn dặn: “Ngay cả mặt sàn ở trước cửa này cô cũng phải dọn dẹp cho sạch, nhớ rõ, phải dùng nước lau sàn!”

Lúc nghe được rõ ràng những lời Hạ Quý Thần nói, Quý Úc trông thấy rất rõ bước chân Thiên Ca lao đảo suýt nữa thì té ngã trên mặt đất. Sau đó bước đi của cô ta bỗng như biến thành chạy.

Nhân viên phục vụ đáp lại Hạ Quý Thần một tiếng "Vâng", cầm nước lau sàn và cây lau nhà bước nhanh về phía hành lang.

Hạ Quý Thần cũng không quan tâm tới nhân viên phục vụ đang chăm chú lau dọn, anh ta xoay người đi vào trong phòng, sau đó giơ tay lên, chậm rãi đóng cửa phòng lại.

Tiếng đóng cửa "rầm" vang lên, Quý Úc mới giật mình tỉnh lại sau mọi chuyện xảy ra vừa rồi, cô vô ý thức ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần đang đứng bên cạnh mình.

Về mặt anh ta âm u khiến cô có hơi sợ, dường như anh ta biết được là Quý Úc đang nhìn mình, ngón tay thon dài đang giữ chốt cửa chậm rãi thu về. Sau đó anh ta từ từ xoay người nhìn về phía Quý Úc.

Đáy mắt anh ta không còn bình tĩnh như lúc này, mà có vô số cảm xúc quay cuồng lúc nào cũng có thể bùng nổ.

Anh ta như vậy nhìn còn đáng sợ hơn nhiều so với thái độ vô cùng giận dữ khi đối mặt với Thiên Ca...

Trái tim Quý Úc bỗng nhiên bất an đập liên hồi, vốn đang dựa vào vách tường, lúc này cô càng dán chặt người vào tường hơn.

Động tác rất nhỏ của cô dường như làm ảnh hưởng đến anh ta, mặt anh ta đánh lại lập tức nói: “Quý Úc, chẳng lẽ cô không có não hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266: Chương 266: Không Có Công Bằng, Chỉ Có Cô Sai Cô Ấy Đúng Thôi (6)

Thái độ của anh ta vừa nãy vốn đã khiến cô sợ hãi, bây giờ còn rống lên như vậy, Quý Ưc bị dọa đến toàn thân run rẩy, cô vô ý thức mà rụt cổ lại.

Nhìn thấy anh ta khi tức giận trông đáng sợ như vậy, cô không dám ngẩng đầu lên liếc nhìn một cái. Dán sát người vào vách tường, lén lút di chuyển qua bên cạnh, dự định chạy vào nhà vệ sinh đóng cửa lại, để ngăn cách với Hạ Quý Thần ở bên ngoài.

Từ đầu đến cuối Hạ Quý Thần vẫn luôn nhìn thẳng Quý Ưc, ngay khi nhìn thấy hành động này của cô. Anh vươn tay ra mạnh mẽ giữ chặt cổ tay cô, kéo cô đến trước mặt anh một lần nữa. Bởi vì sự trốn tránh của cô khiến giọng nói của anh lúc này càng thêm lạnh lẽo đến thấu xương: “Rõ là làm ra chuyện thiếu suy nghĩ!”

Cô không hề biết, khi mà biết được cô bị thương từ miệng phó đạo diễn, trong khoảnh khắc đó trái tim anh sợ hãi biết bao nhiêu.

Khi anh đến đến trường quay, nhìn thấy cô nằm trong một vũng máu, ngay giây phút đó anh suýt nữa phát điên.

Cả đời này của anh đã có hai lần nếm trải cảm giác như vậy. Lần đầu tiên là vào ba năm trước, khi anh biết được cô bị tai nạn giao thông, anh đã ngăn dậm xe xô chạy từ Tô Thành đến Bắc Kinh, đứng trong bệnh viện nhìn cô nằm hôn mê bất tỉnh. Toàn thân cảm thấy ớn lạnh, khi đó, chân anh như nhũn ra, thiếu chút nữa đã quỵ rạp xuống đất trước mắt bao nhiêu người.

Lần thứ hai chính là hôm nay, tại phim trường này, anh phải cực lực khống chế cảm xúc của mình, không để mình thất thố (*), nhưng không ai biết rõ nội tâm anh rốt cuộc đã phải bị tra tấn như thế nào đối với những việc sinh tử đó.

Thậm chí anh còn bắt đầu hoài nghi chính mình, đã để cho Quý Ưc và Thiên Ca ở trong cùng một đoàn làm phim có phải là quyết định sai lầm hay không? Anh có nên đòi Thiên Ca đi hay không?

Nhưng kết quả thì thế nào?

Lưỡi dao này lại do chính cô tự tay đặt vào, chỉ với mục đích đáp trả Thiên Ca.

Nếu như vậy thì những âm mưu, tính toán, tất cả đều chỉ là rác rưởi. Rõ ràng là cô không hề quan tâm đến tính mạng của mình, không tiếc thương tổn bản thân mình để báo thù.

Miệng vết thương của cô không thật sự sâu, không làm bị thương đến chỗ hiểm, chỉ cần khâu vết thương cầm máu là được. Nhưng nếu như lưỡi dao đâm sâu vào một chút, làm bị thương đến nội tạng...

Càng nghĩ, trong lòng Hạ Quý Thần càng run sợ, mà cũng càng tức giận, giọng điệu càng thêm nghiêm khắc, cay nghiệt: “Có phải là lúc cô thực hiện được âm mưu của mình, thì cực kỳ kiêu ngạo đúng không? Rất tự hào? Còn trong mắt của tôi, cô quả thực rất ngu xuẩn. Chẳng những ngu xuẩn mà còn không có trách nhiệm. Cô biến đoàn phim trở thành nơi tranh đấu, gây lục đục nội bộ, cô quả thực không xứng làm một người diễn viên!”

Cô thừa nhận cách làm của cô không trong sáng nhưng cô không có quyền thế, bị người ta chèn ép, bức bách đến đường cùng, thứ cô có thể làm, cũng chỉ là dùng khổ nhục kế.

Anh ta cho rằng cô muốn làm như vậy sao? Chỉ là cô không còn cách nào khác...

Bị Hạ Quý Thần chỉ trích, nói đến mức không đáng một đồng, trong lòng Quý Ưc rất tủi thân, cô vô thức mà cắn chặt môi.

“Với chỉ số thông minh còn phải luyện tập mỗi ngày của cô, muốn lẫn lộn trong ngành giải trí? Tôi khuyên cô nên sớm thu dọn đồ đạc chạy về nhà đi!” Theo từng câu từng chữ vừa nói ra, bàn tay anh đang nắm cánh tay cô cũng nhịn không được bóp chặt lại.

Quý Ưc bị đau, nhịn không được rên lên một tiếng.

“Đau?” Sức lực bàn tay của anh chẳng những không buông lỏng mà còn nắm chặt hơn: “Cô cũng biết đau sao? Biết rõ là sẽ đau sao còn làm chuyện ngu xuẩn đến như vậy? Cô chỉ có một chút khả năng đó mà còn muốn tranh giành với 'đồ rác rưởi', cô cảm thấy cô tranh được sao?”

Anh ta thật sự rất giận, giận cô sao lại không biết yêu quý bản thân mình.

Cô là cô gái mà anh thật lòng yêu, cũng là cô gái mà anh thật lòng muốn che chở, dù cho là cô tự làm mình bị thương vì điều gì thì anh cũng không thể tha thứ.

Nói xong lời cuối cùng, Hạ Quý Thần nghĩ đến mà cảm thấy sợ, từng chữ nói ra đều như run run: “Đây là cô may mắn, không bị thương quá nghiêm trọng, nếu quả thật có chuyện gì không hay xảy ra, cô có từng nghĩ đến hậu quả hay không?”

(*) Thất thố: thất lễ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 267: Chương 267: Không Có Công Bằng, Chỉ Có Cô Sai Cô Ấy Đúng Thôi (7)

Rác rưởi, mây mẩn, hậu quả...

Lúc ba chữ kia chạy qua đầu Quý Ước, cô hơi nhú mày, trong lòng lơ mơ hiểu rõ được một số chuyện.

Đổi lại mới đây, khi cô còn nghĩ anh ta là kẻ không thể nói lý, anh ta nói thì dễ lắm nhưng anh ta đâu phải là cô, đâu biết rằng cô phải khó khăn như thế nào. Ân oán của cô với anh ta không biết đã tích lũy trong lòng sâu biết bao nhiêu rồi?

Nhưng khi nghe anh ta dùng "rác rưởi" để hình dung Thiên Ca, dùng giọng điệu run rẩy như vậy để răn dạy cô. Còn bảo "lần này là cô mây mẩn, nếu có chuyện gì không hay xảy ra, cô có từng nghĩ đến hậu quả" lúc này cô mới giật mình phát giác, người đàn ông này dường như không chỉ đơn giản là giận hờn cô làm ra chuyện liêu lĩnh trong đoàn phim nữa.

Quý Ước chần chờ một lúc lâu, sau đó mới ngẩng đầu kinh ngạc nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Thái độ của anh ta hiện tại so với lúc trước nhiều lần nổi giận với cô gần như là không có gì khác biệt, lời nói trong miệng cũng cực kỳ sắc bén.

Nhưng mà môi của anh ta lại run lên rất nhẹ, dường như là bị làm cho kinh hãi quá nên vẫn chưa hoàn hồn.

Ánh mắt của anh ta nhìn có vẻ rất hung ác nhưng trong đáy mắt lại lóe lên nỗi hỗn loạn và đau lòng.

Bộ dạng này của anh ta rõ ràng là đang sợ... Người bị thương là cô, nhưng mà anh ta lại sợ... Cho nên mới giận dữ như vậy.

Thật sự đúng như cô đoán, không phải bởi vì cô sử dụng thủ đoạn lừa gạt anh ta mà là vì cô làm bản thân cô bị thương.

Nghĩ đến đây, tim Quý Ước đập mạnh hai mắt mở to, cũng chẳng buồn quan tâm đến đau đớn trên cánh tay do bị Hạ Quý Thần nắm chặt. Cứ như vậy kinh ngạc nhìn Hạ Quý Thần nhưng anh ta cũng không có phản ứng gì khác.

Vốn không biết bên trong cái đầu nhỏ bé của Quý Ước rốt cục đang suy nghĩ gì, Hạ Quý Thần chỉ biết ba năm trước đây, bởi vì cô bị tai nạn xe mà suýt nữa anh ta đã hủy hoại cuộc đời mình. Đúng như Thiên Ca đã nói, anh quan tâm đến an nguy của cô như vậy, cô bị một chút đau đớn thì anh cũng hận không thể chịu thay cô, còn cô thì sao? Cứ tùy ý tổn thương chính mình như vậy sao?

Lòng ngực Hạ Quý Thần bắt đầu phập phồng.

Hắn trừng mắt nhìn cô gái trước mặt, hận trong tay đang không có gì để có thể mở não cô ra xem, rốt cục là bên trong được cấu tạo như thế nào?

Nghĩ đến đó, Hạ Quý Thần lại nghiêng răng mở miệng răn dạy: “Cả đời này tôi chưa từng thấy ai vụng về như cô! Tôi hoài nghi phải chăng đầu óc cô chỉ toàn là hố rỗng chỉ để rót đầy nước. Tôi thật không thể hiểu nổi, cô làm sao mà sống được đến bây giờ?”

Giọng điệu của anh ta cực kỳ hung ác nhưng Quý Ước lại không như trước, không cảm thấy sợ hãi, cũng không cảm thấy kinh hoàng lại càng không nghĩ sẽ tiếp tục né tránh anh ta, vẫn đứng cách anh ta một khoảng giữ bộ dạng ngơ ngác nhìn Hạ Quý Thần.

Dường như đây là lần đầu tiên trong suốt nhiều năm qua, kể từ khi cô quen biết và nghe anh ta nói lời khó nghe như vậy. Nhưng trong lòng cô không cảm thấy không vui mà ngược lại còn thấy rất ảm áp.

“Khó trách cô...” Trong cơn thịnh nộ, khó tránh khỏi sẽ nói ra những lời không cân nhắc, một lần nữa Hạ Quý Thần mở miệng rồi nói xong ba chữ kia thì chợt ngừng lại.

Anh ta quả thật là tức đến phát điên rồi mới có thể thiếu chút nói ra câu “Khó trách ba năm trước cô lại bị người ta hại cho hôn mê.”

Đối với cô mà nói, chuyện năm đó quả thực khó mà chấp nhận được, vì đó là sự phản bội cũng là sự khuất nhục...

Thời khắc mấu chốt ấy, Hạ Quý Thần đã kiểm lại được câu nói của mình, lý trí cũng trở về lúc này anh mới nhận ra bản thân nổi giận với cô.

Anh không muốn như vậy nhưng mà cô luôn dễ dàng chọc giận anh như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 268: Chương 268: Không Có Công Bằng, Chỉ Có Cô Sai Cô Ấy Đúng Thôi (8)

Quá nhiều phần nộ trong lòng chưa thể giải tỏa, cho nên anh ta mới bày ra tất cả khó chịu cùng thất vọng như vậy.

Cảm xúc phức tạp chồng chất trong lòng, làm cho Hạ Quý Thần không kịp thích ứng, anh ta mím chặt môi, trừng mắt nhìn Quý Ưc một lúc, sau đó chợt buông lỏng tay cô, dùng sức kéo cửa bước từng bước nhanh chóng rời khỏi phòng.

Cửa bị đóng mạnh lại, trong phòng lập tức trở nên yên tĩnh.

Quý Ưc dựa vào vách tường, bình tĩnh đứng một lúc, mới chống một bên hông bị đau từ từ đi đến ngồi xuống giường.

Quý Ưc không biết mình đã ngồi yên như vậy bao lâu, cũng không biết trong lòng mình rốt cục đang suy nghĩ cái gì. Tóm lại suy nghĩ của cô có hơi loạn, lúc cô không dễ dàng gì bình tâm lại, đứng dậy muốn đi đến nhà vệ sinh, mắt cô bỗng dưng nhìn thấy cái túi đang đặt trên quầy bar.

Cái đó là do Hạ Quý Thần mang đến...

Quý Ưc đứng bên giường một lúc lâu, mới nhắc chân đi tới trước.

Kéo cái túi kia ra, đập vào mắt là một hộp thức ăn được đóng gói kỹ.

Bên cạnh còn có một cái túi nhựa, bên trong có mấy hộp thuốc trị bỏng, có vitamin, còn có cả thuốc trị vết sẹo...

Hạ Quý Thần anh ta... Sau khi anh ta đưa cô về phòng, không hiểu sao lại tức giận nhưng dù cho đóng sập cửa bỏ đi, cũng không vứt bỏ cô ở đó, mặc kệ không quan tâm, mà là đi mua bữa tối và thuốc cho cô sao?

Ở B Ảnh này vốn dĩ không hề có tiệm thuốc, chẳng lẽ anh lái xe đến nội thành mua hay sao?

Trong lòng Quý Ưc không dễ gì mới yên tĩnh trở lại, bất chợt như bị ném phải mấy khối đá lớn, làm nổi lên muôn ngàn tầng sóng.

Nếu trước đó cô vẫn luôn không biết rõ được rốt cục trong lòng Hạ Quý Thần nghĩ như thế nào về cô... vậy thì bây giờ, nhìn thấy những thứ trong cái túi này, cô không thể không thừa nhận một sự thật, Hạ Quý Thần anh ta... trong lòng anh ta thật rất quan tâm và có nghĩ về cô.

Tầng cao nhất khách sạn, phòng 1001.

Hạ Quý Thần kẹp điều thuốc trên đầu ngón tay, đưa lưng về phía Hàn Tri Phấn đang ngồi trên sofa, đứng trước cửa sổ sát đất, về mặt thần nhiên nhưng lạnh lùng nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ.

Hàn Tri Phấn vẫn không ngừng nói cái gì đó bên tai anh, nhưng anh không mấy may nghe một chữ nào, cũng không có tâm trạng tranh cãi, không khí trong phòng vô cùng lạnh lẽo.

Một hồi lâu có tiếng gõ cửa phòng, Hàn Tri Phấn hô một tiếng “Vào đi”, thư ký riêng của Hạ Quý Thần đẩy cửa đi vào dẫn theo Trình Vị Văn.

Lúc thư ký kia đi qua bên phía Hàn Tri Phấn, trước hết anh ta lên tiếng chào Hàn Tri Phấn, sau đó mới đến bên cạnh Hạ Quý Thần, thấp giọng nói: “Hạ tiên sinh, Trình tiểu thư đã tới, anh hãy để cho cô ấy giúp anh xử lý vết thương...”

Dường như Hạ Quý Thần đang nghĩ cái gì đó, nghĩ đến nhập thần mãi không chớp mắt. Anh nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ một lúc lâu, sau đó mới thu lại ánh mắt, liếc nhìn thư ký bên cạnh, rồi cúi đầu nhìn thoáng qua cái khăn mà anh đang nắm chặt trong lòng bàn tay.

Đã được một lúc lâu rồi, mà vẫn còn vết máu không ngừng chảy ra bên ngoài.

Một hồi lâu Hạ Quý Thần neho mắt, dụi tắt điều thuốc trên tay, tiện tay quăng gạt tàn thuốc vào gạt tàn cạnh bên. Sau đó xoay người nhìn về phía Trình Vị Văn: “Trước hết cô đến phòng 2006, xem xem vết thương của cô ấy đã cầm máu chưa?”

Thư ký nghe anh nói vậy, không đợi Trình Vị Văn đáp lại đã nói trước: “Hạ tiên sinh, vết thương của anh còn chưa được xử lý, bên trong còn có miếng thù tình, nếu không lấy ra...”

Thư ký còn chưa nói hết câu, Hạ Quý Thần đã mở miệng cắt ngang, giọng điệu rất nhạt: “Tôi nói đi đến phòng 2006 trước, đi đến phòng 2006 trước.”

Giọng của anh không mạnh nhưng đủ để ép buộc thư ký ngừng nói.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 269: Chương 269: Không Có Công Bằng, Chỉ Có Cô Sai Cô Ấy Đúng Thôi (9)

Hạ Quý Thần nhìn về phía Trình Vị Văn: “Làm phiền cô!”

Trình Vị Văn không miễn cưỡng Hạ Quý Thần như thư ký, cô nhẹ gật đầu, ôm lấy thùng thuốc, ra khỏi phòng Hạ Quý Thần.

Khi Trình Vị Văn đến, vừa lúc Quý Úc ăn hết thức ăn đóng gói mà Hạ Quý Thần mang đến, cô vừa định đứng dậy dọn dẹp thì nghe tiếng gõ cửa.

Mở cửa nhìn thấy Trình Vị Văn, Quý Úc hơi ngạc nhiên, cô mở rộng cửa, mời Trình Vị Văn vào.

Cô vừa ra hiệu mời Trình Vị Văn ngồi, vừa đi đến trước bàn, chuẩn bị thu dọn thức ăn trên bàn.

Trình Vị Văn buông thùng thuốc, nhìn động tác của Quý Úc, cô đi vài bước đến bên cạnh cô ấy, nhanh tay dọn dẹp những thứ trên mặt bàn trước cô ấy.

Bên hông Quý Úc bị thương, động tác không thể nhanh hơn Trình Vị Văn được, chỉ đành nhìn về phía cô ấy nói một câu: “Cảm ơn.”

Trình Vị Văn mỉm cười với Quý Úc, không đáp lại mà tiếp tục thu dọn toàn bộ rác đem đi vứt vào sọt rác. Sau đó đi vào nhà vệ sinh rửa sạch tay, sau khi bước ra mới nhìn Quý Úc và nói: “Tôi tới giúp cô kiểm tra vết thương.”

“À.” Quý Úc lên tiếng đáp, vội vàng cởi quần áo, để lộ ra vết thương bên hông đã được Trình Vị Văn băng bó trước đó.

Trình Vị Văn bước lên trước, cẩn thận xem hết một lượt, xác định chỗ vết thương không có vấn đề gì, mới nhân tiện thay thuốc cho Quý Úc. Sau khi băng bó kỹ, cô còn nhắc nhở Quý Úc mấy ngày này không được đụng nước, rồi mới bắt đầu thu dọn thùng thuốc.

Quý Úc biết như vậy có nghĩa là Trình Vị Văn chuẩn bị đi.

Ngoại trừ lúc Trình Vị Văn điện thoại cho cô, mời cô tham gia đoàn làm phim “Tam thiên sĩ”, cô và cô ấy cũng không có nhiều cơ hội tiếp xúc, lúc chiều cô ấy giúp cô xử lý vết thương xong, cô nhớ rất rõ, cô ấy nói ngày mai sẽ đến thay thuốc cho cô, nhưng hiện tại chỉ mới có mấy tiếng đồng hồ trôi qua, cô ấy đã đến...

Quý Úc chớp mắt, thấy Trình Vị Văn đã thu dọn xong thùng thuốc, đang chuẩn bị rời đi, cô mới vội vàng lên tiếng: “Trình tiểu thư...”

Trình Vị Văn không nói, xách theo thùng thuốc, đứng ở cửa yên lặng nhìn về phía Quý Úc, chờ cô ấy nói tiếp.

Quý Úc cắn cắn môi, nói ra những lời vừa muốn hỏi...: “Có phải là... anh ấy bảo cô đến hay không?”

Dừng một chút, như sợ Trình Vị Văn không hiểu từ “anh ấy” trong miệng cô là ai, cô lại chớp mắt, nhưng khi vừa nói được một chữ “Hạ”, Trình Vị Văn đã gật đầu: “Đúng, là Hạ Quý Thần bảo tôi tới đây!”

Quả đúng như cô nghĩ... Đầu ngón tay Quý Úc vô thức mà nắm chặt vạt áo.

Trình Vị Văn đợi một lúc không thấy Quý Úc nói tiếp, cô mới cất giọng hỏi: “Còn chuyện gì nữa không?”

Quý Úc vội lắc đầu: “Không còn việc gì cả!”

“Vậy tôi đi trước.”

“Ừm...” Quý Úc đứng dậy, tiễn Trình Vị Văn ra cửa, cô nói “Cảm ơn.”, xong sau đó bổ sung thêm một câu “Hẹn gặp lại!”.

Đợi Trình Vị Văn đi xa, Quý Úc mới đóng cửa lại, tựa người trên cửa, suy nghĩ không biết hôm nay là lần thứ mấy trong lòng cô loạn cả lên.

Trở lại phòng 1001, Trình Vị Văn đi đến bên cạnh Hạ Quý Thần, mở thùng thuốc ra.

Cô ra hiệu cho Hạ Quý Thần đưa bàn tay bị thương ra, nhìn thấy người đàn ông này vẫn luôn nhìn mình chăm chăm mà không có phản ứng, lúc này cô mới phản ứng kịp, vội vàng mở miệng nói: “Vết thương của cô ấy không có vấn đề gì, tôi đã thay thuốc cho cô ấy. Tối mai lại tiếp tục thay một lần nữa, bảy ngày sau cắt chỉ thì không còn gì đáng ngại nữa rồi.”

Nghe cô nói như thế, Hạ Quý Thần vẫn như cũ không lên tiếng, nhưng lại đưa tay bị thương đến trước mặt Trình Vị Văn.

Trình Vị Văn ngồi xổm trên mặt đất, cầm kẹp và kéo, nhanh chóng gấp sạch sẽ những mảnh thủy tinh cắm trong tay Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 270: Chương 270: Không Có Công Bằng, Chỉ Có Cô Sai Cô Ấy Đúng Thôi (10)

Trình Vị Văn ngồi xổm trên mặt đất, cầm kẹp và kéo, nhanh chóng gấp sạch sẽ những mảnh thủy tinh cắm trong tay Hạ Quý Thần.

Kế đó, Trình Vị Văn kẹp một miếng bông, thấm cồn, bắt đầu khử độc vết thương trong lòng bàn tay Hạ Quý Thần rồi bôi thuốc.

Một loạt động tác thật thành thục, Hàn Tri Phấn ngồi một bên bàn bạc chính sự với Hạ Quý Thần, trong lúc vô tình liếc nhìn động tác trên đầu ngón tay cô, đã bị thu hút cứ nhìn chăm chăm vào hai bàn tay nhỏ bé, trắng nõn của Trình Vị Văn đang băng bó cho Hạ Quý Thần.

Mãi cho đến khi vết thương của Hạ Quý Thần đã được Trình Vị Văn băng bó tốt, bắt đầu thu dọn thùng thuốc, Hàn Tri Phấn mới dời ánh mắt khỏi đầu ngón tay cô, nhìn vào khuôn mặt của cô.

Khuôn mặt xinh đẹp, làn da trắng nõn, dáng vẻ trầm tĩnh... Nhìn thế nào cũng khiến cho người ta có cảm giác thư thái.

Hàn Tri Phấn nhìn không được nên nhìn mãi cho đến khi điện thoại trong lòng bàn tay “Leng keng leng keng” kêu không ngừng, hắn mới thu ánh mắt về, cúi đầu tiếp tục bàn bạc công việc của mình.

“Chú ý đừng đụng vào nước, tôi để thuốc mỡ ở đây cho anh, nhớ bôi thuốc.” Thu dọn đồ đạc xong, Trình Vị Văn đứng lên, vừa xách thùng thuốc, vừa nhìn về phía Hạ Quý Thần đang ngồi một bên, chậm rãi nói.

Hạ Quý Thần nhẹ giọng “Ừm” một tiếng, sau đó không nói gì nữa.

Trình Vị Văn khẽ nói “Hẹn gặp lại” rồi cất bước rời khỏi.

Lúc cô đi qua bên người Hàn Tri Phấn, Hàn Tri Phấn vốn đang nhìn vào màn hình điện thoại, nhìn không được ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua Trình Vị Văn.

Trình Vị Văn dường như cảm giác được cái nhìn của Hàn Tri Phấn, quay lại nhìn hắn, tầm mắt hai người chạm nhau. Trình Vị Văn cũng không né tránh, vẻ mặt thoải mái, lễ phép nhếch môi cười một cái với Hàn Tri Phấn, sau đó đi sát qua bên cạnh hắn, bước chân bình tĩnh rời khỏi phòng Hạ Quý Thần.

Khép cửa lại, trong phòng chỉ còn lại hai người Hàn Tri Phấn và Hạ Quý Thần.

Hàn Tri Phấn tiếp tục nói chuyện điện thoại một lúc, sau đó mới để di động xuống, quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Anh đang ngồi tựa người trên ghế sofa, ngửa đầu nhìn chăm chăm lên trần nhà, không biết đang suy nghĩ gì, thoạt nhìn có hơi thất thần.

Hàn Tri Phấn nhìn chăm chăm vào Hạ Quý Thần, không nói chuyện, đứng dậy đi đến quầy bar bên cạnh, mở một chai rượu đỏ, quay trở về sofa, đổ rượu vào ly, đặt trước mặt Hạ Quý Thần.

Ly rượu vừa chạm mặt bàn cẩm thạch phát ra tiếng vang thanh thúy, quấy nhiễu tâm trí Hạ Quý Thần, anh ta chợt ngồi thẳng người lên, nhìn lướt qua ly rượu trước mặt đưa tay nâng ly lên.

Hàn Tri Phấn ngồi xuống, quơ quơ chén rượu, uống hết nửa ly, sau đó nghiêng đầu nhìn chăm chăm vào Hạ Quý Thần, dò xét trong chốc lát, bỗng nhiên cong môi cười, lên tiếng hỏi: “Anh Thần, là vì cô ấy sao?”

Động tác đưa chén rượu lên môi của Hạ Quý Thần cũng không dừng lại, chỉ hơi nghiêng đầu, nhìn lướt qua Hàn Tri Phấn.

“Bốn năm đại học, cứ mười tám hàng tháng anh sẽ đến Bắc Kinh, sau khi tốt nghiệp lại chấp nhận bỏ qua tương lai tốt đẹp, phong quang vô hạn (*) để đến Bắc Kinh. Lúc “Tam thiên sĩ” bị rút vốn, anh thà rằng lui bước, chịu lỗ, cũng muốn tôi giúp anh tìm nhà đầu tư mới, dù là không có lợi nhuận đi nữa, anh cũng muốn làm bộ phim này, tất cả đều bởi vì cô ấy... Bởi vì nhân vật nữ số 2 bị thương kia, đúng không?”

Bị nhìn thấu tâm sự, động tác uống rượu của Hạ Quý Thần bỗng dừng lại.

Hàn Tri Phấn hiểu rất rõ Hạ Quý Thần, thấy rõ từng động tác rất nhỏ của anh ta, cũng hiểu được bản thân đã đoán đúng.

Hắn không tiếp tục truy hỏi đến cùng việc riêng của Hạ Quý Thần, mà ngược lại bung ly rượu, uống thêm hai ngụm nữa, mới mở miệng nói: “Anh

Thần...”

(*) Phong quang vô hạn: vô cùng oai phong, thịnh vượng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Chương 271: Cho Tới Bây Giờ Em Không Chỉ Có Một Mình, Em Còn Có Tôi (1)

“Chắc có lẽ anh vẫn còn nhớ hoa hậu giảng đường khoa ngoại ngữ của trường chúng ta chứ? Đó là tình nhân trong mộng của nam sinh toàn trường, những nam sinh theo đuổi cô ấy có thể xếp hàng ba vòng quanh trường. Nhưng cô ấy không chịu một ai, mãi cho đến năm thứ tư đại học, anh xác định muốn đến Bắc Kinh, khi biết được tin, cô ấy đã chạy đến dưới ký túc xá nam, chặn anh lại, tỏ tình với anh...”

“Lúc ấy, vừa lúc anh chơi bóng với bọn tôi trở về, nhiều người như vậy, thế nhưng cái cô hoa hậu giảng đường kia không hề sợ hãi, nói với anh rất nhiều... thậm chí tương lai của hai người cô ấy cũng đã có kế hoạch sẵn, nghe rất tốt đẹp. Hơn nữa các người là trai tài gái sắc, cũng rất xứng đôi, thật tình mà nói, lúc đó tôi cũng có hơi đề ý đến hoa hậu giảng đường kia, yếu điệu thực nữ vốn là quân tử hảo cầu mà. Nhưng mà lúc đó tôi thấy được hai người rất xứng, rất vui nếu hai người có thể ở cạnh nhau. Lúc đó tôi nghĩ, hay nói đúng hơn là rất nhiều người cũng đều nghĩ như vậy, nhưng ngày đó, sau khi nghe hoa hậu giảng đường nói nhiều như vậy, anh chỉ đáp lại một câu, thực xin lỗi.”

“Hoa hậu giảng đường hỏi anh vì sao từ chối cô ấy, lúc đó anh đã nói như thế nào nhỉ?”

Hàn Tri Phán nghiêng đầu, cẩn thận suy nghĩ một lát, sau đó mới lên tiếng: “... Qua nhiều năm như vậy, câu mà anh đã nói, tôi vẫn còn nhớ rất rõ, anh nói, một người sở dĩ độc thân, đại khái là trong lòng họ có một người mà họ không thể có được hoặc là có một người sẽ không quay về.”

Lúc đó, hần vẫn cho rằng Hạ Quý Thần chỉ thuận miệng nói như thế để khiến cho hoa hậu giảng đường kia không đeo bám nữa.

Ngày đó, Hạ Quý Thần trở lại ký túc xá, một mình yên lặng suy nghĩ thật lâu, mãi cho đến hừng đông ngày hôm sau cũng không nói câu nào.

Hần cho rằng bởi vì bị người khác tỏ tình nên tâm trạng Hạ Quý Thần không tốt, cho đến bây giờ, hần mới hiểu được, không phải là tâm trạng Hạ Quý Thần không tốt, mà là câu nói kia khiến anh ta đau lòng.

Nghĩ vậy, Hàn Tri Phán lại tiếp tục mở miệng: “Cho nên... Là cô ấy đúng không? Người mà những năm gần đây vẫn một thân một mình, nữ phụ số 2, người mà trong lòng anh muốn mà không thể có được hay chính là người mà sẽ không quay về?”

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm vào ly rượu sáng bóng lạnh, thái độ lạnh nhạt, một lúc lâu sau mới ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Hàn Tri Phán, cất giọng nói: “Muốn mà không thể có.”

Nói xong, Hạ Quý Thần khép mắt, vô số bi thương toát ra từ đôi mắt anh ta, anh ta lại mở miệng, giọng rất nhẹ nhưng ẩn giấu thật sâu đau thương không thể giấu bày: “Nhưng nếu như có một chút cơ hội, chỉ cần là cô ấy nói tôi sẽ không do dự chút nào mà quay đầu lại, chỉ là cho đến bây giờ, cô ấy cũng không cho tôi cơ hội...”

Dừng một chút, Hạ Quý Thần lại lên tiếng: “... Cũng không muốn cho tôi cơ hội.”

Không khí trong phòng phút chốc trở nên nặng nề.

Hai người yên lặng thật lâu, mãi cho đến khi rượu trong ly sắp cạn, Hà Tri Phán mới mở miệng nói, chất giọng trong trẻo, tìm vài chuyện hần cảm thấy hứng thú, chuyển chủ đề: “Đúng rồi, hôm nay, cô gái xử lý vết thương cho nữ phụ số 2, sau đó lại xử lý vết thương cho anh, cô bé đó... là bác sĩ của đoàn phim hay sao?”

“Không phải, là biên kịch Trình Vị Văn.”

“Trình Vị Văn, cô ấy là tác giả của “Tam thiên sĩ”? Còn trẻ như vậy sao, không đúng, không phải cô ấy viết sách sao? Vậy mà cũng biết y học à?”

“À, cha của cô ấy là Trình Vệ Quốc.”

Trình Vệ Quốc? Đầu ngón tay Hàn Tri Phán bỗng dưng nắm chặt cái ly trong tay, giọng nói có hơi kích động: “Trình Vệ Quốc? Anh nói cha cô ấy chính là giáo sư y học nổi tiếng toàn cầu... Trình Vệ Quốc?”

Hạ Quý Thần khẽ gạt đầu, dứt khoát đáp một tiếng: “Đúng.”

Chương 272: Chương 272: Cho Tới Bây Giờ Em Không Chỉ Có Một Mình, Em Còn Có Tôi (2)

Hạ Quý Thần vừa nói xong, bỗng nhiên Hàn Tri Phản đặt mạnh cái ly trên tay xuống mặt bàn.

Chân mày Hạ Quý Thần nhíu lại, quay đầu buồn bực nhìn thoáng qua Hàn Tri Phản: “Sao vậy?”

Hàn Tri Phản không nói chuyện, ánh mắt chăm chú nhìn vào cái ly trên mặt bàn, đáy mắt bỗng chốc trở nên hung ác.

Trình Vệ Quốc... Ba chữ kia, dù cho có hóa thành tro hán cũng nhận ra.

Hán vĩnh viễn không thể quên được người đàn ông áo mũ chỉnh tề kia, kẻ đã làm ra bao nhiêu chuyện dơ bẩn và thấp hèn như vậy.

Hóa ra, cô gái thoát nhìn rất thư thái khiến hắn để ý đến lại chính là con gái Trình Vệ Quốc.

Nghe nói, Trình Vệ Quốc chỉ có một đứa con gái, cho nên vẫn luôn yêu thương như bảo bối.

Ấn đường Hạ Quý Thần nhíu chặt lại: “Rốt cục là có chuyện gì?”

Hàn Tri Phản hoàn hồn, hần ý thức được bản thân vừa thất thố, vội kiềm chế cảm xúc trong mắt, ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần, nở nụ cười ôn hòa: “Không có gì, hơi kinh ngạc chút thôi, không nghĩ tới đoàn phim của anh lại là nơi ngoa hồ tâng long.”

Hạ Quý Thần thấy Hàn Tri Phản nói vậy, cũng không hỏi tiếp.

Hàn Tri Phản thấy thái độ của Hạ Quý Thần như bình thường, không phát giác ra sự khác thường của mình, bình tĩnh lại, sau đó rũ mi che đi tâm mắt, cũng che lại cảm xúc đang sôi trào dưới đáy mắt.

Trình Vệ Quốc, Trình Vị Văn, Trình Vị Văn, Trình Vệ Quốc...

Trong lòng hắn cứ lặp đi lặp lại tên hai người kia, đến cuối cùng, mỗi một chữ đều nghiêng răng nghiêng lợi mà lặp lại, tràn đầy hận thù và ác ý.

Cả đời này, hắn khó có thể bỏ qua cho Trình Vệ Quốc, nói đúng hơn hắn vẫn luôn tìm cơ hội, một cơ hội có thể khiến cho Trình Vệ Quốc sống không bằng chết... Trình Vị Văn xuất hiện, tựa như là mạng đến cơ hội cho hắn.

Nghĩ đến đây, Hàn Tri Phản hoàn toàn không muốn tiếp tục ở lại gian phòng của Hạ Quý Thần: “Cũng không còn sớm, tôi quay trở về phòng nghỉ ngơi.”

Hạ Quý Thần hơi gật đầu, cũng không giữ Hàn Tri Phản, nhưng ngay khi Hàn Tri Phản vừa đứng dậy, dường như anh ta bỗng nhớ đến cái gì đó, gọi Hàn Tri Phản lại: “Đứng rồi.”

“Hử?” Hàn Tri Phản khựng lại, nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần ngẩng đầu, uống cạn rượu trong chén, sau đó mới nhìn về phía Hạ Quý Thần, giọng điệu lạnh nhạt nói: “Gần đây tôi muốn ở lại trong đoàn phim, không thể phân thân, cho nên có một chuyện cần nhờ cậu giúp.”

“Chuyện gì, anh cứ nói đi.”

“Cậu trở lại Bắc Kinh, giúp tôi tra một chút, bốn năm trước đây, Quý Úc đã làm phẫu thuật tại bệnh viện nào...” Ở phòng của Quý Úc, chính tai anh đã nghe Thiên Ca nói, bốn năm trước, lúc Quý Úc làm giải phẫu, suýt nữa thì chết, nếu thật sự như lời Thiên Ca nói, cô ấy hận anh như vậy, không muốn có con của anh, thì sao lại gặp phải nguy hiểm như vậy, chẳng lẽ còn có chuyện gì mà anh không biết chăng?”

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần lại bổ sung một câu: “Nhớ điều tra kỹ tình huống giúp tôi.”

“Được.” Hàn Tri Phản đáp một tiếng, thấy Hạ Quý Thần không còn muốn dẫn dò gì thêm, liền thuận miệng nói “hẹn gặp lại”, sau đó đi ra ngoài.

Cửa bị kéo ra nhẹ nhàng và cũng được đóng lại nhẹ nhàng, chỉ còn lại một mình Hạ Quý Thần trong phòng, không gian trở nên vô cùng yên tĩnh.

Anh ta dựa vào ghế sofa, ngồi thật lâu, mãi cho đến khi đồng hồ báo thức thiết lập trên điện thoại reo vang, anh ta mới đứng dậy, đi vào phòng ngủ.

Bởi vì trên tay có vết thương, nên Hạ Quý Thần chỉ rửa mặt qua loa, sau đó nằm lên giường.

Lưng đè lên một vật cứng, có hơi không thoải mái, anh nhủ mày, vươn tay sờ soạn lấy vật kia ra, là điện thoại của Hạ Dư Quang.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 273: Chương 273: Cho Tới Bây Giờ Em Không Chỉ Có Một Mình, Em Còn Có Tôi (3)

Từ tết âm lịch, khi anh dùng thân phận Hạ Dư Quang ở cùng phòng với cô suốt một ngày một đêm. Sau đó quan hệ giữa “Hạ Dư Quang” và cô trở nên thân thiết hơn, gần như mỗi ngày cô đều trò chuyện cùng “Hạ Dư Quang” một lúc.

Điện thoại sờ dĩ nằm trên giường cũng bởi vì tối hôm qua, cô và anh nhắn tin trò chuyện quá muộn, trước khi ngủ, anh tiện tay ném qua một bên.

Mở khóa màn hình, thông báo có tin nhắn chưa đọc, Hạ Quý Thần thuận tay mở tin nhắn, chỉ thấy tin của Quý Úc gửi đến, còn chưa xem nội dung, điện thoại đã nhắc nhở lượng pin không đủ.

Ngồi dậy, tựa trên đầu giường, Hạ Quý Thần tìm kiếm dây cáp, cắm sạc, vừa sờ soạn tìm điều thuốc cần ở khoe miệng, vừa ấn mở tin nhắn của Quý Úc: “Anh Dư Quang, tối hôm qua em rất mệt, nên ngủ rồi, thật ngại quá!”

Tối hôm qua anh và cô trò chuyện, cô không đáp lại, anh đợi thật lâu, thấy điện thoại vẫn luôn im lặng, nghĩ rằng cô đã ngủ, nên gửi một tin chúc ngủ ngon, sau đó cũng đi ngủ.

Có lẽ là hôm nay, sau khi thức dậy, thấy được tin nhắn của anh cho nên cô mới nhắn tin trả lời như vậy.

Hạ Quý Thần nhanh chóng gõ trên màn hình vài cái, gửi một tin “Không sao”, sau khi gửi xong mới tìm bật lửa, đốt thuốc.

Anh không hút chỉ cầm điều thuốc, dựa vào đầu giường, nghe mùi thuốc lá kiên nhẫn chờ đợi.

Một phút sau, điện thoại trong tay anh run lên.

Quý Úc trả lời: “Anh Dư Quang, trẻ thế này sao anh còn chưa ngủ?”

Hạ Quý Thần búng tàn thuốc xuống gạt tàn trên tủ đầu giường, sau đó kẹp điều thuốc, gõ từng chữ lên màn hình: “Đang chuẩn bị ngủ.”

Gửi tin nhắn xong, Hạ Quý Thần mới ý thức được, bây giờ đã mười hai giờ, sao cô còn chưa ngủ, liền gõ thêm một tin nhắn: “Em thì sao? Sao còn chưa ngủ?”

“Em không ngủ được.” Có lẽ là Quý Úc đang cầm điện thoại, nên cô trả lời tin nhắn rất nhanh.

Ngủ không được?

Hạ Quý Thần trông thấy ba chữ kia, ấn đường bắt đầu nhăn lại: “Sao vậy, đầy bụng?”

Quý Úc: “Không có gì.”

Không có gì sao lại không ngủ được? Rõ ràng là có chuyện... Không phải là bởi vì vết thương bên hông nên không ngủ được đấy chứ?

Hạ Quý Thần nghĩ vậy, lập tức ngồi dậy trên giường vừa duỗi chân bước xuống giường, trong đầu hiện lên những lời răn dạy của anh với cô trong phòng không lâu trước đó, động tác toàn thân bỗng dừng khựng lại.

Anh duy trì tư thế nửa muốn xuống giường nửa không một lúc lâu, cuối cùng vẫn thu chân lại, nhìn chằm chằm cảnh đêm bên ngoài cửa sổ, sau đó ngón tay gõ tin nhắn trên màn hình di động: “Bởi vì vết thương bên hông sao?”

“Anh Dư Quang, sao anh biết?” Đúng như Hạ Quý Thần nghĩ, tin nhắn Quý Úc gửi về, quả nhiên là câu nghi vấn.

Anh đem lý do đã sớm nghĩ kỹ từ trước gõ ra, vừa chuẩn bị gửi đi, tin nhắn của Quý Úc lại đến: “Là... Là Hạ Quý Thần nói cho anh đúng không?”

Hạ Quý Thần vội xóa đi mấy chữ “Quý Thần nói cho anh biết”, sau đó đổi thành một chữ “Ừm”, gửi đi.

Quý Úc không nhắn lại.

Hạ Quý Thần nghĩ, có lẽ cô ấy cho rằng Hạ Dư Quang biết cô ấy tự làm mình bị thương, cho nên không biết nên đáp lại như thế nào.

Hắn im lặng suy nghĩ một lát, sau đó gõ lên màn hình một dòng chữ gửi đi: “Về sau đừng làm chuyện ngu ngốc như thế, vì người như vậy... không đáng.”

Khoảng năm phút sau, cuối cùng, Quý Ưc cũng nhắn lại: “Em cũng biết là không đáng, nhưng mà anh Dư Quang, trên đời này, em chỉ có thể dựa vào chính mình, cũng chỉ có thể sử dụng cách thức ngu ngốc như vậy để bảo vệ mình.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 274: Chương 274: Cho Tới Bây Giờ Em Không Chỉ Có Một Mình, Em Còn Có Tôi (4)

“Thật ra em cũng không muốn làm như vậy đâu, nhưng anh Dư Quang biết không, từ ngày đầu tiên em vào đoàn phim, gần như mỗi ngày đều đói bụng; em ăn mì tôm, ăn vào liền ói ra; em muốn đi nhà vệ sinh, nhà vệ sinh luôn có người; vì không muốn làm chậm trễ đoàn quay phim, em chỉ có thể nhịn; nhịn một lần lại một lần, cho đến khi bụng dưới đau nhức. Sau này, em cũng không dám uống nước, như vậy sẽ không cần phải đi nhà vệ sinh, cũng sẽ không gặp phải tình huống như vậy, nhưng sau đó em bắt đầu bị nóng, bắt đầu chảy máu mũi...”

Nhìn thấy một đoạn tin nhắn dài dư vậy, trong đầu Hạ Quý Thần lập tức hiện lên tình cảnh lúc chiều khi anh đi vào phòng cô, nhìn thấy mì tôm và khăn tay dính máu trong thùng rác, lòng của anh dường như bị cái gì đó bóp nghẹt đau đớn từng cơn.

Quý Ưc có lẽ còn chưa nói xong, trên màn hình vẫn đang hiển thị “Đổi phương đang nhập chữ”.

Hạ Quý Thần cũng tỉnh táo lại từ cơn đau kinh khủng kia, khung đối thoại lại hiện lên một đoạn chữ thật dài: “Em không phải là thiện nam tín nữ gì, cũng không thờ ơ để mặc cho người ta bắt nạt mình, em chỉ muốn cuộc sống của mình tốt lên một chút, cho nên khi có được cơ hội, em liền dứt khoát làm như vậy.”

“Anh Dư Quang, em chưa từng nghĩ muốn trèo cao mà không từ thủ đoạn; em cũng chưa từng nghĩ muốn tranh giành với người khác; em chỉ muốn bảo vệ bản thân; bởi vì nếu em không tự che chở tốt cho mình, thì trên đời này, thật sự cũng không có ai che chở cho em cả.”

Hạ Quý Thần vẫn luôn cho rằng anh ta đã thật sự hiểu Quý Ưc, nhưng khi nghe cô nói những lời này, anh ta mới phát hiện, hóa ra cô bé mà anh ta yêu thích, trong đáy lòng cô ấy cất giấu nhiều bi thương và cô đơn như vậy.

Không cách nào tả được trái tim anh ta đang kêu gào không ngừng trong lòng, nó đang đập liên hồi, khiến cho đầu ngón tay anh ta không tự chủ được mà run lên.

Ở bên kia điện thoại, sau khi đánh xong mấy chữ này, Quý Ưc cũng im lặng.

Có lẽ là đang chìm trong tâm sự của chính mình, cũng có lẽ là đang chờ anh ta trả lời.

Không biết bao lâu nhưng cũng có lẽ là mười phút, Hạ Quý Thần vẫn không nghĩ ra nên trả lời Quý Ưc như thế nào, màn hình điện thoại bỗng nhiên sáng lên, Quý Ưc lại gửi tin nhắn đến, so với đoạn tin nhắn dài ngoằng lúc này, lần này chỉ có mấy chữ đơn giản: “Nếu như có thể sống một cách giản đơn, có ai lại muốn vất vả tính kế người khác chứ?”

Trên mặt Hạ Quý Thần như không còn tí máu môi anh ním chặt cả khuôn mặt tái nhợt.

Anh thừa nhận rằng sau khi anh biết được cô tự làm mình bị thương, anh thật rất giận dữ và căm giận.

Anh không cách nào hiểu được tại sao cô lại làm như vậy, chẳng lẽ có những chuyện so với an nguy của bản thân còn quan trọng hơn?

Nhưng bây giờ anh ta lại thật sự rất đau lòng.

Đúng như cô nói, nếu như có thể sống một cách giản đơn, ai lại muốn vất vả tính kế người khác?

Rốt cục là cô tuyệt vọng bao nhiêu, bắt đầu đi bao nhiêu, mới có thể đem bản thân ra làm mồi nhử?

Cô là cô gái mà lúc trước trong sân trường ở Tô Thành, chỉ một cái nhìn thoáng qua, chỉ một bóng dáng, đã lưu lại trong lòng anh, anh từng âm thầm thế sẽ bảo vệ cô cả đời bình an khỏe mạnh; nếu anh có thể che chở cho cô, thì cô sao lại phải chịu nhiều tủ thân như thế?

Tìm Hạ Quý Thần như bị ai đó hung hăng cắt nát máu chảy không ngừng, đau đớn không nguôi.

Anh cứ luôn cho rằng, bốn năm trước vào đêm đó khi anh và cô ở cùng nhau, miệng cô gọi một tiếng “Anh Dư Quang” đã khiến cho anh thật sự thống khổ.

Nhưng đến giờ này anh mới biết hiểu được, nỗi thống khổ thật sự chính là khi nhìn thấy cô đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 275: Chương 275: Cho Tới Bây Giờ Em Không Chỉ Có Một Mình, Em Còn Có Tôi (5)

Dường như có một bàn tay vô hình bóp chặt cổ anh, khiến anh không cách nào thở được.

Trong phòng chỉ có một mình, yên lặng đến mức anh có thể nghe thấy tiếng tim mình đập rất chậm chạp, cũng rất nặng nề. Mỗi khi tim đập, anh có thể cảm nhận rõ được sự đau đớn và lạnh đến thấu xương.

Thật sự rất đau... đau đến nỗi khiến hàm răng va vào nhau kêu lập cập. Đau đến đỏ mồm hôi lạnh, cái đau từ sâu trong lòng khiến cho anh cảm thấy thật lạnh lẽo.

Anh không tự chủ được cầm điều thuốc đưa lên miệng, rít một hơi mạnh.

Trước khi anh quen biết cô, chỉ vì muốn làm nổi bật sự ưu tú của Hạ Dư Quang nên mới hút thuốc, uống rượu, đánh nhau, không chuyện gì anh không làm.

Từ sau khi gặp cô, biết rõ cô không thích mùi thuốc lá thì anh bắt đầu cai thuốc.

Anh nghiện thuốc rất nặng, mỗi khi tâm trạng không tốt, cơn nghiện thuốc càng dữ dội. Những lúc đó, anh sẽ hút một điều thuốc cho đỡ thèm. Nhưng lại không hút trừ những lúc cực kỳ khổ sở.

Hạ Quý Thần rít một hơi thuốc, thế nhưng lại quên nhà khói khiến cho bản thân bị sặc.

Anh che ngực, cúi gập người, ho dữ dội, trong mắt anh phủ một lớp sương mù.

Hạ Quý Thần không biết mình ngừng ho lúc nào. Chỉ biết đến khi anh tỉnh táo lại, điều thuốc kẹp trên hai ngón tay đã cháy sập hết.

Anh dụi điều thuốc vào gạt tàn, từ từ nhòm người dậy, sờ soạng tìm điện thoại di động.

Khoảng mười lăm phút trước, có lẽ là Quý Úc chờ mãi vẫn không thấy anh nhắn tin trả lời, nên cô ấy đã gửi một tin nhắn mới: “Anh Dư Quang, anh đã ngủ chưa?”

Ba phút sau, cô lại gửi thêm một tin nhắn: “Ngủ ngon anh Dư Quang, cũng không còn sớm nữa, em cũng ngủ đây!”

Hạ Quý Thần yên lặng nhìn chăm chú vào màn hình một lúc lâu. Anh cũng không nhắn tin trả lời mà đặt điện thoại di động xuống. Anh lấy ra một điều thuốc rồi thẩn thờ nhìn cảnh đêm âm u bên ngoài cửa sổ. Tâm trạng vô cùng hỗn loạn và phiền chán, cứ thế anh ngồi rít từng hơi thuốc.

Anh không biết rốt cục bản thân đã hút bao nhiêu điều thuốc, chỉ biết là hiện tại miệng đã đắng nghét và anh vẫn chưa nghĩ thông suốt được gì.

Anh xuống giường lấy một ly nước, uống được hơn nửa thì bước đến cửa sổ đứng yên lặng một lúc lâu. Sau cùng vẫn quay trở về giường tìm điện thoại của Hạ Dư Quang, mở phần tin nhắn, tìm tên Quý Úc trong danh bạ.

Nhìn thấy một chuỗi tin nhắn dài mà cô đã gửi, anh thật sự rất muốn nói gì đó an ủi cô.

Nhưng khi nghĩ đến những lời mình muốn an ủi cô, lại phải dùng thân phận của Hạ Dư Quang để nói ra, anh lại bắt đầu do dự và mâu thuẫn.

Hạ Quý Thần ấn mở bàn phím, chỉ gõ hai chữ thì ngừng lại.

Chỉ có khi ở bên cạnh Hạ Dư Quang, cô mới chia sẻ những cảm xúc chân thật nhất từ tận đáy lòng. Giống như thời niên thiếu, những chuyện vui buồn xảy ra trong trường học, chuyện tranh cãi cùng bạn học hay có ai đó làm cô buồn, cô sẽ không nói với anh, mà luôn trở về kể cho Hạ Dư Quang nghe.

Cho nên có vài lời định an ủi, dù cho anh rất muốn nhưng cũng không thể nào nói với cô.

Đầu ngón tay Hạ Quý Thần bắt đầu chuyển động, cùng với tiếng gõ bàn phím “lạch cạch” vang lên. Anh cảm giác rất rõ ràng sự khổ sở và bất đắc dĩ

trong lòng mình.

Cuối cùng anh chỉ muốn nhìn thấy cô vui vẻ.

Dù cho đằng sau niềm vui của cô là nỗi đau của anh.

Hạ Quý Thần dừng động tác, đọc lại nội dung tin nhắn vừa gõ kia một lần nữa, sau đó ấn nút gửi đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 276: Chương 276: Cho Tới Bây Giờ Em Không Chỉ Có Một Mình, Em Còn Có Tôi (6)

“Cho tới bây giờ em không chỉ có một mình, em còn có anh...”

Anh còn muốn nhấn thêm hai chữ “Trọn vẹn”, nhưng khi gõ xong anh lại chần chờ, cuối cùng xóa đi.

Coi như là anh cho phép mình mơ mộng một chút.

Xem như những lời này là anh dùng thân phận Hạ Quý Thần nói.

Xem như là anh đã gửi đúng những lời mà mình muốn nói: "Cho tới bây giờ em không chỉ có một mình, em còn có anh, em gái Coca của anh!"

Tối hôm qua, bởi vì Hạ Quý Thần mà Quý Úc mất ngủ. Cô cứ nằm trên giường trằn trọc, làm cách nào cũng không ngủ được. Cho đến khi màn hình điện thoại di động sáng lên, cô nhận được tin nhắn của “anh Dư Quang”.

Có lẽ là bởi vì tâm trạng đang vô cùng hỗn loạn, cũng có lẽ là thời niên thiếu cô luôn dễ dàng chia sẻ mọi thứ với "anh Dư Quang". Cho nên dù cô biết rằng anh Dư Quang có thể đã biết rõ mọi chuyện trong đoàn phim từ Hạ Quý Thần, nhưng cô vẫn tâm sự với anh những điều vụn vặt nhất trong lòng mình.

Nói ra hết cũng là một cách giải tỏa, cho dù cô gõ nhiều chữ như vậy mà không được đáp lại, nhưng tâm trạng cũng tốt lên rất nhiều. Cho nên cô thoải mái nhắm mắt đợi tin nhắn trả lời của “anh Dư Quang”, mãi cho đến khi đôi mắt mình thiếp đi lúc nào không hay.

Ngày hôm sau, Quý Úc bị tiếng gõ cửa đánh thức.

Cô mơ mơ màng màng ra mở cửa, người đến là trợ lý đoàn phim. Anh ta đến báo cho cô biết phân đoạn diễn của cô đã được dời đến bảy ngày sau. Đoàn phim sẽ sắp xếp quay các phân đoạn khác trước.

Đội trợ lý đoàn phim đi rồi, Quý Úc tự mình thắc mắc: "Sao anh ta phải tự mình đến thông báo cơ chứ?"

Trở về giường, lúc chạm phải điện thoại, Quý Úc mới phát hiện điện thoại của mình đã tự động tắt nguồn vì hết pin.

Cô cảm sặc điện thoại xong mới nhìn thoáng qua đồng hồ báo thức trong phòng, đã tám giờ sáng rồi.

Sau khi đánh răng rửa mặt, vệ sinh cá nhân xong, Quý Úc đi đến nhà hàng ở lầu hai.

Nếu như không có chuyện ngày hôm qua, cô cũng sẽ không đến nhà hàng. Bởi vì cô đi cũng chẳng được gì, chưa chắc có cơm ăn.

Nhưng hôm nay thì khác. Ngày hôm qua Thiên Ca chịu thiệt thòi lớn như vậy, mặc dù cô ta sẽ không từ bỏ ý đồ. Nhưng mọi chuyện đã bị vạch trần, cô ta cũng không dám tiếp tục.

Đúng như Quý Úc đoán, suốt quãng đường đi đến nhà ăn, mọi chuyện đều thuận lợi.

Nhưng khiến cô không tưởng tượng được chính là thái độ của nhân viên phục vụ đối với cô khác hoàn toàn lúc trước, thay đổi một trăm tám mươi độ.

Thậm chí trong lúc ăn cơm, sữa bò trong ly vừa cạn, nhân viên phục vụ đã lập tức chạy đến hỏi cô có muốn dùng thêm không.

Sau khi ăn cơm xong, Quý Úc đứng dậy, dự định trở về phòng. Nhưng ngay lập tức có một người đàn ông đi đến trước mặt cô, điệu bộ cung kính, lễ phép hỏi: “Tiểu thư, món ăn có hợp khẩu vị không?”

Từ khi nào mà nhà hàng nhận thầu phục vụ đoàn phim lại có loại dịch vụ như vậy? Quý Úc ngẩn người một lúc, mới mỉm cười gật đầu đáp: “Rất ngon!”

“Vậy thì tốt rồi!” - Người đàn ông mỉm cười. Sau đó sờ soạng trong túi quần, lấy ra một tấm danh thiếp, cầm hai tay đưa đến trước mặt Quý Úc: “Tiểu thư, tôi là quản lý nhà hàng, sau này có chuyện gì cần căn dặn, cô có thể liên hệ trực tiếp với tôi.”

Quản lý nhà hàng hình như không phải anh ta mà... Quý Úc lại ngẩn người.

Người đàn ông có lẽ đoán được nghi vấn trong lòng cô, cười giải thích: “Tôi hôm qua tạm thời thay đổi quản lý nhà hàng. Sau này, tôi sẽ phụ trách việc ăn uống của đoàn phim.”

“À...” - Quý Úc hoàn hồn, đáp một tiếng. Sau đó nhận danh thiếp: “Vậy sau này đành làm phiền anh!”

“Không cần khách sáo, tiểu thư đi thông thả.” - Người đàn ông bước nhanh đến cửa ra, cúi người ra hiệu mời Quý Úc.

Quý Úc không nói gì, chỉ khẽ nhếch môi cười đáp lại người đàn ông kia. Sau đó nhấc chân đi ra khỏi nhà hàng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 277: Chương 277: Cho Tới Bây Giờ Em Không Chỉ Có Một Mình, Em Còn Có Tôi (7)

Quý Úc đi thang máy xuống tầng trệt, lúc đi ngang qua phòng 2020 thì phát hiện cửa mở, bên trong vọng ra tiếng khóc đứt quãng.

Quý Úc vô cùng tò mò, khi đi ngang qua cánh cửa đang khép hờ. Cô không tự chủ được liếc vào trong, nhìn thấy một cô bé đang ngồi xõm trên mặt đất sửa soạn túi hành lý, bên cạnh cô bé còn có ba cô gái khác đang động viên cô.

“Khả Hân... cô đừng khóc nữa, đi khỏi đây, cô có thể tìm được công việc khác, cũng không phải sẽ thất nghiệp mãi.”

Khả Hân... Không phải là thợ trang điểm đoàn phim mời đến sao? Cô ấy phải rời khỏi đoàn phim “Tam Thiên Sĩ” rồi sao? Theo như bọn họ nói, cái cô thợ trang điểm Khả Hân này hình như cũng không thật sự muốn đi...

Quý Úc kinh ngạc nhíu mày, bước chân chậm lại rất nhiều.

“Chuyện này không thể trách người khác, ai bảo lúc trước cô đồng ý giúp Đường Khiết làm chuyện như vậy.”

“Đúng đó, về sau phải cẩn thận một chút, đừng vì ít tiền mà làm việc trái lương tâm, nói không chừng sẽ gặp báo ứng đấy.”

“Lại nói đoàn phim chỉ bí mật sa thải cô, không hề nói với bên ngoài là cô bị đuổi. Đối với tương lai của cô cũng không ảnh hưởng quá lớn, đừng khóc nữa...”

Sau khi Quý Úc nghe đến câu cuối cùng, bước chân bất chợt dừng lại.

Đường Khiết là trợ lý của Thiên Ca, Khả Hân mỗi ngày đều phụ trách trang điểm cho cô ta. Ngày hôm qua tại trường quay, trợ lý phục trang vì muốn cứu mình nên đã chỉ ra Khả Hân. Nói cô ấy bỏ thuốc xổ vào trong nước của cô... Cho nên hôm nay, cô ấy bị đoàn phim sa thải.

Những ý nghĩ này dần hiện lên trong đầu Quý Úc. Cô chợt nhớ đến chuyện trong nhà ăn lúc này, người đàn ông đưa danh thiếp cho cô có nói quản lý nhà hàng đã tạm thời thay đổi từ đêm hôm qua... Vừa lúc, trợ lý phục trang hôm qua cũng có nhắc đến quản lý nhà hàng kia, nói khay đựng cơm của cô đều là do hắn sắp xếp.

Cho nên chuyện này có lẽ không phải là trùng hợp?

Nếu không là trùng hợp, vậy thì...

Quý Úc mấp máy môi, trong lòng đã lờ mờ đoán được tất cả mọi chuyện.

Cô đứng sững tại chỗ một lúc lâu, mãi cho đến khi nghe thấy sau lưng có tiếng bước chân đang đến gần, lúc này cô mới vội vã đi về phòng của mình.

Đứng ở trước cửa, cô vừa định lấy phiếu phòng mở cửa, lại chần chờ một chút. Cuối cùng quyết định cất phiếu phòng đi, sau đó quay lại đường cũ, một lần nữa bước vào thang máy.

Quý Úc trực tiếp đi thang máy đến sảnh chính của nhà hàng.

Một cô gái trẻ tuổi chủ động bước đến chào hỏi cô: “Tiểu thư, xin hỏi cô cần tôi giúp gì không?”

Quý Úc mỉm cười đáp: “Tôi muốn hỏi cô một vài việc, khách sạn này... hiện tại người thuê phòng đều là người trong đoàn phim, đúng không?”

Nhân viên lễ tân đáp: “Đúng vậy!”

“Vậy thì... hôm nay có phải có một vài người đến làm thủ tục trả phòng và có một số nhân viên mới đến đúng không?”

Nhân viên lễ tân kinh ngạc hỏi: “Sao cô lại biết được?”

Quý Úc đáp qua loa: “Tôi vừa nghe người khác nói!”

Dừng một chút, Quý Úc lại mở miệng hỏi vào trọng điểm: “Cô có thể cho tôi biết, những người hôm nay làm thủ tục trả phòng là ai không?”

“Cô chờ một chút!” - Nhân viên lễ tân đáp một tiếng, rồi cúi đầu tra trong máy tính. Khoảng một phút sau, cô ấy bắt đầu đọc liên tiếp vài cái tên.

Quý Úc nhận ra một vài cái tên trong đó, số còn lại, cô chưa từng nghe qua. Nhưng trong số những cái tên đó, cô dễ dàng phát hiện ra tên của thợ trang điểm Khả Hân, quản lý nhà hàng, những người mà hôm qua trợ lý phục trang đã chỉ ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 278: Chương 278: Cho Tới Bây Giờ Em Không Chỉ Có Một Mình, Em Còn Có Tôi (8)

Cho nên, đúng như cô vừa đoán, những cái tên mà trợ lý phục trang chỉ ra đều có ít nhiều liên quan đến việc Thiên Ca đối phó cô và trong vòng một đêm, những người này đều bị đoàn phim sa thải!

Loại chuyện sa thải nhân viên với quy mô lớn như vậy, nhất định phải là người có quyền hạn chủ yếu trong đoàn phim mới có khả năng làm được, mà phụ trách chính của “Tam Thiên Sĩ” chính là... Hạ Quý Thần.

Vậy nên tất cả những chuyện này đều là ý của anh ta?

Cũng đúng, có thể thay đổi phân đoạn diễn của cô, sắp xếp người diễn trước các phân đoạn sau, trừ đạo diễn chính là anh ta ra, thì không có người thứ hai có thể làm được.

“Tiểu thư! Tiểu thư!” - Sau khi nhân viên lễ tân báo xong một loạt tên, thấy Quý Úc không có phản ứng gì, nhịn không được lên tiếng gọi cô.

Quý Úc hoàn hồn, ngưng nhìn nhân viên lễ tân một lúc mới kịp phản ứng. Vội vàng nhìn về phía nhân viên lễ tân, nói một câu: “Cảm ơn, đã làm phiền cô!”

Nhân viên lễ tân: “Không có gì!”

Quý Úc mỉm cười đáp lại, cũng không nói gì thêm mà xoay người đi lên lầu.

Không có cảnh quay, Quý Úc vốn định nhân cơ hội này nghỉ ngơi thật tốt, để tinh thần thoải mái hơn một chút. Nhưng bởi vì vô tình biết được những chuyện kia, sau khi trở lại phòng ngủ, tâm trạng Quý Úc lại hỗn loạn giống như tối hôm qua sau khi Trình Vĩ Văn rời khỏi, cô không có cảm giác buồn ngủ.

Không dễ gì trải qua một buổi sáng. Đến giữa trưa, Quý Úc tạm quên đi những rối rắm trong lòng, đi xuống lầu ăn cơm trưa.

Có lẽ là bởi vì ăn quá no và trong người có hơi mệt. Nên khi trở về phòng, rốt cục Quý Úc thiếp đi lúc nào không hay.

Trong khoảng thời gian này, có lẽ là thật sự mệt mỏi. Nên cô ngủ một giấc quên trời quên đất, đến khi thức dậy thì bên ngoài cửa sổ đã chạng vạng tối.

Quý Úc đi rửa mặt, sau đó đi xuống nhà hàng.

Cô không có cảm giác đói, nên chỉ lấy một ít trái cây và Salad, tìm một vị trí gần cửa sổ ngồi xuống.

Còn chưa kịp động đũa, Quý Úc đã thấy Hạ Quý Thần cùng một vài quản lý đoàn phim đi vào.

Ánh mắt của cô không tự chủ được dừng bên người Hạ Quý Thần. Anh đang trò chuyện với phó đạo diễn, thái độ vô cùng chăm chú. Cho nên không để ý Quý Úc đang ngồi ở một góc phòng.

Hôm nay đoàn người ngày chủ yếu chỉ đến ăn cơm, cho nên cũng không đặt phòng VIP, lại ngẫu nhiên chọn một cái bàn lớn, cùng ngồi xuống.

Bọn họ nói qua loa vài câu với quản lý nhà hàng. Ngay sau đó, nhân viên phục vụ lập tức mang thức ăn lên.

Hạ Quý Thần vừa ăn cơm, vừa trò chuyện với phó đạo diễn.

Do anh ngồi quay lưng về phía Quý Úc, vì vậy mà cô có thể dễ dàng nhìn thấy được cánh tay bị thương của anh.

Là tay phải, có lẽ miệng vết thương vẫn chưa khép lại nên cầm đũa rất bất tiện. Anh ăn cơm bằng tay trái, hẳn là không quen, do đó rất tốn sức, luôn không gấp được thức ăn. Anh ăn không được bao nhiêu thì quyết định buông đũa.

Dường như bọn họ còn có chuyện cần phải làm nên đã ăn rất nhanh, sau đó rời khỏi nhà hàng.

Lúc này Quý Úc mới thu hồi ánh mắt của mình, tiếp tục bữa tối với tâm trạng rối bời.

Cô ăn không được bao nhiêu thì buông đũa, chăm chú nhìn sắc trời đang dần thay đổi bên ngoài cửa sổ. Nhìn một lúc, cô mới quay đầu, gọi nhân viên phục vụ đứng gần đó: “Phiền cô làm giúp tôi một phần cơm chiên trứng.”

Nhân viên phục vụ gật đầu, còn chưa rời đi, Quý Úc đã bổ sung thêm một câu: “Đóng gói!”

Đợi khoảng 10 phút, nhân viên phục vụ đem phần cơm chiên trứng đã gói lại kỹ đưa đến bàn Quý Úc.

Quý Úc nói “Cảm ơn” với nhân viên phục vụ. Đợi cô ấy đi khỏi, cô chăm chú nhìn cái túi trước mặt hồi lâu, sau đó mới cắn môi, đứng dậy, xách nó đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 279: Chương 279: Cho Tới Bây Giờ Em Không Chỉ Có Một Mình, Em Còn Có Tôi (9)

Đi đến thang máy, Quý Úc nhìn chăm chăm vào dãy số hiển thị các tầng một lúc, sau đó ấn con số tầng cao nhất.

Con số hiển thị tầng trong thang máy càng nhảy càng cao, lòng của Quý Úc cũng càng ngày càng khẩn trương, cô kim lòng không được nắm chặt cái túi trong tay.

“Đình...” - Thang máy thông báo đã đến nơi, cửa mở ra. Quý Úc hít sâu một hơi, sau đó mới nhấc chân đi ra.

Đi dọc theo hành lang, rẽ ngoặt hai lần, rốt cục Quý Úc cũng nhìn thấy phòng của Hạ Quý Thần.

Cô dừng bước, nhìn chăm chăm vào cửa phòng một lúc lâu, cuối cùng vẫn không có can đảm gõ cửa.

Cô cứ đi loang loang trước cửa phòng, cho đến lần thứ ba đi qua cây kiềng đặt cạnh cửa phòng. Cô mới hít sâu một hơi, bước nhanh tới cửa, ngẩng đầu nhìn chuông cửa.

Đầu ngón tay của cô còn chưa chạm vào chuông cửa đã rút trở về.

Cô mang theo com trứng chiên đến phòng hẳn như vậy thì có quá đột ngột không?

Quý Úc rút rút đầu ngón tay, đứng trước cửa chần chờ hồi lâu. Cuối cùng vẫn quyết định quay về. Cô vừa chuẩn bị rời khỏi, cửa phòng Hạ Quý Thần vốn đang đóng chặt bỗng nhiên bị kéo mạnh ra.

Quý Úc bị dọa run lên, nhanh chóng lui về sau hai bước.

Có lẽ người mở cửa cũng không ngờ tới bên ngoài có người. Nhìn thấy Quý Úc la lên “A” một tiếng. Sau đó mới hoàn hồn, anh ta ngăn người như không thể tưởng tượng nổi, mở miệng gọi: “Quý tiểu thư!”

Quý Úc cố gắng kiềm chế trái tim đang nhảy loạn xạ trong ngực, ngẩng đầu nhìn về phía người vừa mở cửa.

Cô biết anh ta, anh ta là trợ lý của Hạ Quý Thần, gọi là Trần Bạch.

“Quý tiểu thư, sao cô lại ở đây?” - Trần Bạch mở miệng hỏi, giọng điệu bình thản, không còn kinh ngạc như vừa rồi.

“Tôi...” Vốn chưa nghĩ ra nên dùng lý do gì để tìm Hạ Quý Thần. Quý Úc chỉ nói một chữ thì xấu hổ ngừng lại.

“Cô tìm Hạ tổng sao?” - Trần Bạch cũng không nghĩ nhiều, anh ta thấy Quý Úc vừa nói một chữ thì dừng, lập tức tiếp lời. Anh cũng không đợi Quý Úc trả lời đã mở rộng cửa, mời cô vào: “Quý tiểu thư, mời cô!”

Cô còn chưa chuẩn bị tốt đã bị phát hiện, bây giờ có muốn trốn cũng không trốn được... Quý Úc chỉ có thể đi theo Trần Bạch vào phòng.

Phòng của Hạ Quý Thần rất lớn, đi vào độ khoảng 10m, Quý Úc mới nhìn thấy Hạ Quý Thần đang ngồi trên Sofa được đặt cạnh cửa sổ.

Anh đang cúi đầu tháo băng trên tay phải.

Có lẽ là anh không nghe thấy đoạn nói chuyện giữa cô và Trần Bạch. Cảm thấy Trần Bạch quay trở lại, anh cũng không ngẩng đầu lên, vừa tiếp tục công việc trên tay, vừa thờ ơ hỏi: “Còn có chuyện gì?”

“Không có gì, là Quý tiểu thư đến.” - Trần Bạch đáp.

Động tác trên tay Hạ Quý Thần bất chợt dừng lại. Anh cúi thấp đầu nhìn vết thương trên tay phải một vài giây, sau đó mới từ từ ngẩng đầu lên.

Khi nhìn thấy Quý Úc, trong lúc này môi của anh khẽ động như muốn nói cái gì đó. Nhưng chỉ trong chớp mắt, vẻ mặt anh lại khôi phục sự lạnh lùng trong veo thường ngày.

Anh không nói chuyện, bình tĩnh chuyển ánh mắt từ trên người Quý Úc sang Trần Bạch.

Trần Bạch thấy thái độ của anh, lập tức hiểu được ý anh, vội vàng mở miệng nói: “Hạ tổng, tôi còn có chuyện cần xử lý, tôi đi trước!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 280: Chương 280: Cho Tới Bây Giờ Em Không Chỉ Có Một Mình, Em Còn Có Tôi (10)

Thấy Hạ Quý Thần không tiếng động gật nhẹ đầu một cái. Trần Bạch mới quay người, nhìn Quý Úc nói: “Quý tiểu thư, tạm biệt!”

“Tạm biệt!” - Quý Úc đáp một tiếng, giọng cô nhẹ đến mức khó có thể nghe được.

Trần Bạch cũng không để ý, chỉ dịu dàng cười với cô một cái, sau đó nhanh chân rời khỏi phòng.

Nghe thấy tiếng cửa phòng đóng lại, đầu ngón tay đang xách đồ của Quý Úc cũng không tự chủ được mà run lên một cái.

Không biết Hạ Quý Thần rốt cục đang nghĩ gì. Sau khi Trần Bạch rời khỏi, ánh mắt của hắn lại nhìn về phía cô... nhìn một lúc lâu vẫn không mở miệng nói câu nào.

Vốn chưa kịp suy nghĩ thật kỹ nên nói gì. Quý Úc đã vô cùng hồi hộp, bây giờ lại bị Hạ Quý Thần nhìn như vậy, cô càng thêm bối rối. Không tự chủ được dời mắt khỏi người anh, chăm chú nhìn xuống chân mình.

Trần Bạch đi khỏi, trong phòng lập tức trở nên yên ắng. Ngay sau đó, không khí cũng có chút nặng nề.

Ngoại trừ tiếng gió từ máy điều hòa, trong phòng không còn âm thanh nào khác.

Mặc dù Quý Úc không nhìn Hạ Quý Thần, nhưng cô có thể cảm giác được ánh mắt anh đang chăm chú nhìn cô. Cô càng thêm khẩn trương, hô hấp bắt đầu rối loạn. Ngay khi cô sắp không chịu được nữa, Hạ Quý Thần vẫn luôn im lặng đột nhiên mở miệng nói.

Quý Úc vừa ngẩng đầu thì nhìn thấy Hạ Quý Thần đang duỗi tay chỉ về phía cái Sofa cạnh cô, nói: “Ngồi đi!”

Quý Úc nhỏ giọng đáp một tiếng, nhưng vẫn đứng yên tại chỗ khoảng hai giây. Sau đó mới bước đến cạnh Sofa, tìm vị trí cách xa Hạ Quý Thần nhất, ngồi xuống, sau đó bổ sung thêm một câu: “Cảm ơn!”

Hạ Quý Thần cũng không tiếp lời cô, mà nhìn về phía chai nước khoáng còn chưa khai trên bàn trà, hơi gờ cằm lên, nói: “Ồ đó có nước.”

Quý Úc hiểu ý của anh là muốn mời cô uống nước, cô nhẹ gật đầu đáp lại.

Có lẽ Hạ Quý Thần cho rằng cô đến tìm mình là có chuyện quan trọng cần nói. Cho nên giọng điệu không nóng không lạnh mở miệng: “Cô chờ tôi một lát!”

“Ừm!” - Quý Úc đáp.

Hạ Quý Thần cũng không nói tiếp, cúi đầu, tiếp tục cột băng trên tay phải.

Quý Úc ngồi ngay ngắn trên Sofa, vắt hết óc suy nghĩ xem một lát nữa khi Hạ Quý Thần hỏi cô tìm anh có chuyện gì, cô nên trả lời như thế nào.

Một lần nữa, trong phòng lại rơi vào im lặng.

Ước chừng năm phút sau, Quý Úc vẫn chưa tìm được cái cớ hay ho nào. Cô chán nản nhũn mày, quyết định mặc kệ, sau đó quay đầu liếc nhìn Hạ Quý Thần.

Anh ta đang lấy băng gạc ra, miệng vết thương chảy rất nhiều máu, cho nên băng gạc chỉ toàn một màu đỏ.

Vết thương nằm trong lòng bàn tay có hai chỗ rất sâu, da thịt đều bị lòi ra, nhìn mà giật mình.

Mặt bàn bên trái anh có đặt băng gạc mới; kẹp; bông băng; rượu cồn và một cái bình trắng nhỏ không biết là thứ gì. Cô nhớ hình như đó là thuốc mỡ.

Hình như là anh chuẩn bị tự thay thuốc cho mình.

Anh tháo băng quăng vào thùng rác bên cạnh. Sau đó dùng tay trái cầm kẹp kẹp miếng bông.

Giống với khi ăn cơm lúc chiều, hẳn là không quen sử dụng tay trái cho nên động tác của anh có hơi khó khăn, phải mất nhiều công sức mới có thể kẹp được miếng bông. Lúc định thấm rượu thì lại bất cẩn làm rơi miếng bông vào bình rượu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 281: Chương 281: Có Thể Cho Anh Ôm Một Cái Không? (1)

Trong nháy mắt anh bắt chợt phủ một tầng sương mù, anh chán nản cầm cái kẹp mò mẫm gấp miếng bông trong bình rượu. Gấp nhiều lần nhưng vẫn không được, phiền chán trong mắt ngày càng nhiều, chân mày anh cũng bắt đầu nhũn chặt lại.

Khi Hạ Quý Thần không dễ dàng gì kẹp được miếng bông kia, vừa định lấy nó ra khỏi bình rượu thì nó lại rớt một lần nữa. Nhìn thấy như vậy, Quý Úc không tự chủ được đưa tay ra, cầm lấy cái kẹp trên tay Hạ Quý Thần.

Cô bất ngờ đụng vào người anh, khiến cho Hạ Quý Thần cảm thấy giống như bị điện giật, toàn thân cứng đờ. Vài giây sau, anh mới ngẩng đầu, không dám tự tin nhìn cô gái trước mặt.

Đối diện ánh mắt của anh, Quý Úc mới nhận ra được mình vừa làm gì. Ngay lập tức cô rút tay lại, ánh mắt bối rối, khuôn mặt đã sạm ửng đỏ, có hơi ngại ngùng nói: “Tôi, tôi giúp anh!”

Hạ Quý Thần chăm chú nhìn Quý Úc, không nói gì.

Quý Úc không biết anh đang nghĩ gì. Không biết có muốn cô giúp hay không?

Cô không dám đưa tay ra nữa, chỉ có thể ngồi đợi. Thấy anh vẫn không có phản ứng gì, nghĩ là anh không cần cô giúp. Cô vừa định thu tay về, Hạ Quý Thần đột nhiên nói: “Cảm ơn!”

Cảm ơn?

Nghĩa là anh chấp nhận sự giúp đỡ của cô?

Quý Úc ngược mắt nhìn thoáng qua người đàn ông trước mặt, thì thấy anh đã đưa cái kẹp đến chỗ cô.

Quý Úc im lặng nhận lấy, động tác lưu loát lấy miếng băng trong bình rượu ra, đặt vào vết thương trong lòng bàn tay Hạ Quý Thần.

Bởi vì hơi khó khờ độc, cho nên Quý Úc đuổi tay ra, cầm lấy tay phải của Hạ Quý Thần.

Ngay khi đầu ngón tay cô vừa chạm vào tay anh, lông mi của cô khẽ run. Khoảng ba giây sau, cô cố gắng ổn định tâm trạng, chăm chú khờ độc cho vết thương của anh.

Khi đã khờ độc xong, lúc Quý Úc vừa buông cái kẹp xuống, Hạ Quý Thần liền chỉ lọ thuốc trên mặt bàn, nhắc nhở cô: “Đây là thuốc mỡ!”

Quý Úc vừa “Ờ” một tiếng, cầm lấy chai thuốc, nhìn cái bình một lúc rồi vặn nắp. Lấy ra một ít thuốc mỡ, nhẹ nhàng bôi vào lòng bàn tay Quý Úc.

Quý Úc sợ thuốc còn chưa ngấm đã bị Hạ Quý Thần lau mất, nên cô ngay lập tức quấn vài vòng băng gạc cho anh. Sau khi xác định miệng vết thương đã được băng bó xong, cô mới xé đoạn băng gạc kia, nhỏ giọng nói: “Tôi sợ băng gạc rơi ra nên đã thắt một cái nút, lúc anh tháo băng chỉ cần cầm kéo cắt bỏ chỗ đó là được.”

Hạ Quý Thần nhẹ nhàng “Ừm” một tiếng.

Quý Úc không tiếp tục nói gì cả. Sau khi cẩn thận băng kỹ lại, cô mới mở miệng: “Hay là anh có thể nhờ Trần trợ lý hỗ trợ?”

Lần này, Hạ Quý Thần vẫn giữa im lặng.

Quý Úc kiểm tra tay của anh thêm một lần nữa, xác định không có chỗ nào sơ suất mới ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần. Cô vừa chuẩn bị nói với anh câu “Tốt rồi”, kết quả đối diện với ánh mắt anh đang nhìn thẳng vào cô...

Tim Quý Úc ngưng lại... lời nói đến miệng lại không thể nói ra được.

Không phải cô không biết về ngoài của anh rất xuất sắc, nhưng mà khi tầm mắt chạm phải ánh mắt anh, cô vẫn không khỏi kinh ngạc.

Cô không nghĩ đến anh lại có một đôi mắt hoàn mỹ đến như vậy. Trong thâm thúy lộ ra bình thản, rộng lớn như bầu trời đầy sao, ẩn sâu trong đó là sự trong trẻo, lạnh lùng, khiến cho người ta không khỏi chìm vào đó, không thể tự kiềm chế được.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 282: Chương 282: Có Thể Cho Anh Ôm Một Cái Không? (2)

Quý Úc không rõ bản thân và Hạ Quý Thần đã nhìn nhau bao lâu. Cho đến khi hai chân đau nhức vì ngồi xổm một lúc lâu giúp anh bôi thuốc, cô mới tỉnh táo lại. Cô thể mà lại nắm tay anh, không buông ra...

Quý Úc vội vàng né tránh ánh mắt Hạ Quý Thần, xấu hổ thả lỏng tay.

Cảm giác mềm mại trên tay phút chốc biến mất, khiến cho Hạ Quý Thần nhíu mày. Không tự chủ được nhìn về phía cánh tay đã được băng bó kỹ của mình.

Anh chăm chú nhìn vào bàn tay trống rỗng một lúc lâu, sau đó cả người mới tỉnh táo lại.

Vừa nãy khi cô bôi thuốc giúp, anh đã thấy rất rõ cô ngăn người nhìn chăm chăm vào mặt anh...

Hạ Quý Thần lén hít sâu một hơi, kiềm chế cảm giác rối loạn trong lồng ngực, rồi giương mắt nhìn thoáng qua cô gái trước mặt.

Có lẽ bởi vì xấu hổ, cô nhẹ cúi đầu để lộ ra cằm cổ trắng nõn. Trên làn da xinh đẹp nổi lên một vết ửng hồng.

Không khí trong phòng vì chuyện lúc nãy bỗng chốc trở nên có hơi khác thường.

Hạ Quý Thần rũ mi, im lặng suy nghĩ một lát mới chủ động mở miệng, có ý muốn phá vỡ không khí xấu hổ hiện tại: “Cô... tôi tìm tôi có chuyện gì không?”

“Tôi, tôi, tôi...” - Vẫn chưa nghĩ ra có, nay lại bị Hạ Quý Thần hỏi. Quý Úc ấp úng hồi lâu, khóe mắt liếc thấy túi đồ lúc nãy cô tiện tay để trên bàn.

Vì muốn che giấu sự ngượng ngùng của mình mà không hề nghĩ liền đưa cái túi đến trước mặt Hạ Quý Thần: “... Tôi tới đưa cơm cho anh!”

“Đưa... cơm?” - Hạ Quý Thần ngạc nhiên nhìn Quý Úc.

Nhìn thấy phản ứng của Hạ Quý Thần, Quý Úc mới ý thức được mình vừa nói gì.

Cô thấy anh ta ăn không được bao nhiêu com tối mới mà sai quỵ khiến gọi một phần com trứng chiên đem đến phòng cho anh. Nhưng lúc đến nơi, cô lại cảm thấy mình và anh cũng không thật sự thân thiết gì. Cho nên mới ngại ngần đi loay quanh trước cửa hồi lâu, không dám gõ cửa. Kết quả trong lúc bối rối, cô lại nói hết suy nghĩ của mình ra khỏi miệng...

Vì xấu hổ, Quý Úc lại không tự chủ được lên tiếng giải thích: "... Buổi tối ở nhà hàng, tôi thấy anh không ăn được gì, cho nên mới..."

Nói đến đây, Quý Úc chột ngừng lại.

Trong lòng hận không thể cắn đứt đầu lưỡi của mình.

Cô vốn muốn tìm bậc thang để bước xuống, không để cho mình mất mặt, nhưng sao càng giải thích lại càng rối lên thế này...?

Quý Úc càng cúi thấp đầu hơn, không chỉ cái cổ ửng hồng, mà hai bên tai cũng đỏ bừng lên.

Hạ Quý Thần nhìn thấy bộ dạng của Quý Úc lúc này, tim lập tức mềm đi, cũng rối tinh rối mù, không biết phải làm sao.

Cô ấy... mặc dù cô ấy nói có chỗ đứt quãng, nhưng anh vẫn có thể nghe rõ, cô ấy thấy anh không ăn được gì ở nhà hàng cho nên cố ý đem com đến cho anh...

Vậy có nghĩa là trong lòng cô có quan tâm đến anh sao?

Niềm vui khó tả trào lên trong lòng, Hạ Quý Thần nhìn qua Quý Úc, ánh mắt dịu dàng khó tưởng, giọng nói cũng nhẹ hơn anh dự liệu rất nhiều: "Cô... Vì chuyện này mà đến đây?"

"Không! Không! Không!" - Quý Úc gần như không chút chần chờ đáp ba tiếng "Không" phản bác Hạ Quý Thần.

Trong mắt Hạ Quý Thần vốn có chút ánh sáng, phút chốc tối sầm lại.

Quý Úc vì khẩn trương mà nắm chặt tay, cho nên không phát hiện được sự thay đổi của Hạ Quý Thần. Cô dùng hết sức, vắt óc suy nghĩ một hồi, rốt cục nghĩ ra một cái cớ giải thích cho việc cô chạy đến phòng Hạ Quý Thần, ngay lập tức không thể chờ được mở miệng nói: "Tôi đến để xin lỗi anh!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 283: Chương 283: Có Thể Cho Anh Ôm Một Cái Không? (3)

Hạ Quý Thần nhú mày, trong mắt lóe lên sự khó hiểu.

Đúng, đúng, đúng, chính là xin lỗi... Cái cớ này quả thực là tốt đến không thể tốt hơn.

Quý Úc vừa tự âm thầm khen ngợi bản thân thực sự rất thông minh, vừa nhìn về phía Hạ Quý Thần, tiếp tục nói: "Tuy là Thiên Ca đã làm rất nhiều chuyện mờ ám với tôi, nhưng mà ngày hôm qua tôi cũng không nên làm ra chuyện như vậy. Dù sao thì đoàn phim không phải nhà của tôi. Hiện tại làm cho đoàn phim phải thay đổi kế hoạch quay, khiến những diễn viên khác cũng phải thay đổi lịch diễn, mang đến cho đoàn phim rất nhiều phiền phức, thực sự rất xin lỗi!"

Hóa ra, vừa nãy cô không hề nghĩ ngợi phản bác anh ba lần "Không, không, không" là bởi vì nguyên do như vậy... Trong lòng Hạ Quý Thần lại lần nữa tràn đầy vui sướng, khuôn mặt vừa phủ một lớp màn tối tăm, giờ đã bị quét sạch. Ngay sau đó, giọng nói của anh cũng nhẹ nhàng hơn rất nhiều: "Chuyện đã qua, cô cũng đừng để tâm quá nhiều."

Có lẽ là không ngờ Hạ Quý Thần lại tốt tính như vậy. Quý Úc có hơi ngẩn ngơ. Sau đó nhẹ giọng "Ừm" một tiếng, rồi lặng lẽ liếc mắt nhìn thoáng qua anh.

Anh lấy hộp com trứng chiên được gói cẩn thận từ trong túi ra, tay trái cố gắng tháo nắp hộp.

Quý Úc thấy vậy liền vội đưa tay ra giúp đỡ. Ở nhà hàng cô đã nhìn thấy Hạ Quý Thần sử dụng tay trái rất bất tiện, cho nên khi nhân viên phục vụ đóng gói thức ăn, cô cố ý bảo phục vụ lấy thêm một cái thìa bỏ vào.

Cô sờ soạng lấy cái thìa từ trong túi ra, dùng khăn tay lau một lượt, sau đó dùng thìa trộn com xong mới đưa đến trước mặt Hạ Quý Thần.

Thu hết vào mắt một loạt động tác của cô, Hạ Quý Thần chân chừ không nhận cái thìa.

Quý Úc khó hiểu, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Hạ Quý Thần, vẻ mặt của anh cũng không có nhiều thay đổi, vẫn là biểu cảm trong trẻo, lạnh nhạt như mọi ngày. Nhưng mà để ý kỹ có thể nhận thấy trong mắt anh hiện lên một chút vui vẻ.

Quý Úc giật mình, còn chưa kịp xác định là mình có hoa mắt hay không. Hạ Quý Thần đã thu lại biểu cảm trên mặt, đưa tay nhận lấy cái thìa từ tay cô.

Quý Úc ngồi bên cạnh anh trong suốt quá trình dùng cơm.

Khi thấy anh dùng thìa tán cơm, cô sẽ chủ động đưa tay làm giúp anh.

Hai người phối hợp rất ăn ý, tuy vẫn như cũ không trò chuyện nhiều với nhau, nhưng không khí lại rất hòa hợp.

Một hộp cơm trứng chiên chỉ trong vài phút đã hết. Quý Úc thấy vậy liền đi đến quầy Bar bên cạnh, giúp Hạ Quý Thần pha một tách cà phê nóng. Khi cô quay lại thì anh đã ngừng đùa, đang cầm điện thoại di động gõ chữ.

Quý Úc nhẹ đặt tách cà phê trước mặt Hạ Quý Thần, anh ngẩng đầu lên nhìn cô một cái. Sau đó chỉ về phía Sofa, nói nhỏ một câu: “Chờ tôi một chút!” Rồi lại tiếp tục cúi đầu, tay trái nhanh nhẹn gõ từng chữ trên màn hình di động.

Vừa nãy, Quý Úc vô tình nhìn vào màn hình điện thoại di động của anh, thấy anh đang gửi một tệp đính kèm. Biết rõ anh đang phải xử lý công việc, cho nên cô liền yên lặng ngồi chờ bên cạnh.

Cô thấy Hạ Quý Thần dùng di động mới sức nhớ đến di động của mình. Cả ngày hôm nay cô không có đụng vào nó, liền sờ soạng lấy di động từ túi quần ra.

Sau khi mở khóa màn hình, Quý Úc theo thói quen vào kiểm tra mục tin nhắn, bỏ qua một loạt tin nhắn nhắc nhở, cô kéo xuống phía dưới. Cuối cùng nhìn thấy một cái tên quen thuộc: “Hạ Dư Quang”

Có hai tin nhắn chưa đọc.

Thời gian gửi đến là rạng sáng ngày hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 284: Chương 284: Có Thể Cho Anh Ôm Một Cái Không? (4)

Lúc đó, bởi vì cô đợi mãi vẫn không thấy “anh Dư Quang” nhắn tin trả lời. Cho rằng anh ấy đã ngủ, nên cô mới để điện thoại xuống, cũng đi ngủ.

Không nghĩ tới anh ấy lại chưa ngủ...

Quý Úc vừa nhớ lại, vừa ấn vào mục tin nhắn của “anh Dư Quang”.

Bên trên là một tin nhắn chúc “Ngủ ngon”. Bên dưới còn có thêm một tin nữa, nội dung cũng không dài “Cho tới bây giờ em không chỉ có một mình, em còn có anh!”

Cho tới bây giờ em không chỉ có một mình, em còn có anh... Những lời này của “anh Dư Quang” là để đáp lại tin nhắn hôm qua của cô sao, chính là cái câu “Trên thế giới này, em chỉ có thể dựa vào chính mình!”

Quý Úc bỗng dưng cảm thấy rất ấm áp, cứ yên lặng nhìn chằm chằm vào màn hình.

Em còn có anh... bốn chữ này rất đơn giản. Tuy không phải là thề non hẹn biển gì, cũng không phải là lời tâm tình mềm mại ngọt ngào, nhưng lại khiến cho cô cảm thấy vô cùng ấm lòng.

Đúng vậy, chỉ có người từng trải qua sự phản bội, trải qua vấp ngã, trải qua tình cảnh trắng tay làm lại từ đầu. Thì mới có thể hiểu được ở trên thế gian này, lời nói khiến cho bản thân an tâm nhất... không phải là “Anh yêu em”, cũng không phải là “Anh muốn cưới em”, càng không phải là “Anh sẽ nuôi em” hay “Ở cạnh em” mà là “Em còn có anh”.

Sau khi giải quyết xong công việc, ý nghĩ đầu tiên của Hạ Quý Thần là nhìn xem Quý Úc đang làm gì.

Cô ấy đang cầm điện thoại, nhìn chăm chăm vào màn hình, vẻ mặt toát lên sự dè dặt, khóe môi thoáng nở nụ cười.

Là chuyện gì khiến cho cô vui vẻ như vậy?

Hạ Quý Thần cảm thấy vô cùng tò mò, không tự chủ được mà rướn cổ lên, liếc nhìn màn hình điện thoại di động của Quý Úc.

Anh thoáng thấy được ba chữ “anh Dư Quang”.

Nhìn khung đối thoại, Hạ Quý Thần nhanh chóng nhận ra đây chính là giao diện nhắn tin của điện thoại.

Vậy là cô ấy đang xem lại cuộc trò chuyện với “anh Dư Quang” sao?

Chân mày Hạ Quý Thần hơi động, lại cố gắng rướn cao cổ thêm một chút, muốn nhìn kỹ hơn nội dung trên màn hình mà Quý Úc đang xem.

Trong đó là những tin nhắn trò chuyện của cô và anh tối hôm qua.

Đoạn đầu là tin nhắn mà cô gửi cho anh, chỉ có hai câu cuối cùng là tin nhắn trả lời mà anh gửi lại cô.

Bởi vì cô ấy thấy tin nhắn phản hồi của “Hạ Dư Quang” cho nên mới vui vẻ như vậy sao?

Trong lòng Hạ Quý Thần bỗng dưng cảm thấy thật chua xót. Một giây sau, anh tận mắt nhìn thấy Quý Úc nhẹ nhàng vuốt ve dòng chữ “Cho tới bây giờ em không chỉ có một mình, em còn có anh!” trên màn hình điện thoại di động.

Cho nên, không phải bởi vì trò chuyện với “Hạ Dư Quang” mà cô ấy vui vẻ, mà là vì những lời này?

Tìm Hạ Quý Thần dường như bị cái gì đó đâm vào, ê ẩm đau. Anh không tự chủ được mà quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Không phải là bởi vì muốn cô vui vẻ một chút cho nên tối hôm qua anh mới gửi những lời này hay sao?

Hôm nay tận mắt nhìn thấy cô vì chúng mà vui vẻ, đáng lẽ ra anh phải cảm thấy mừng rỡ mới đúng?

Cho nên không cần phải khổ sở như vậy... Mục đích của anh chẳng phải đã đạt được sao?

Trong lòng Hạ Quý Thần cứ lặp đi lặp lại câu an ủi mình thật lâu, mới khiến cho những cảm xúc đau đớn lạ lùng kia lắng xuống.

Anh nhìn chăm chăm vào hình bóng cô gái phản chiếu trên cửa sổ. Ngồi lặng yên một lúc, vừa chuẩn bị quay đầu nói với cô điều gì đó thì điện thoại của anh đặt trên bàn bỗng nhiên vang lên.

Tiếng chuông đột ngột vang lên đánh thức Quý Úc.

Lúc Hạ Quý Thần cầm lấy điện thoại, nhìn xuyên qua cửa sổ, nhìn thấy đầu ngón tay cầm di động của Quý Úc vì hoảng hốt mà thoáng run lên.

Ánh mắt Hạ Quý Thần dừng lại trên người Quý Úc khoảng hai giây. Sau đó mới rũ mắt, nhìn vào màn hình điện thoại di động trên tay.

Lúc anh nhìn thấy tên người gửi hiển thị trên màn hình, anh không tự chủ được mà liếc nhìn về phía Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 285: Chương 285: Có Thể Cho Anh Ôm Một Cái Không? (5)

Lúc anh nhìn thấy tên người gọi hiển thị trên màn hình, anh không tự chủ được mà liếc nhìn về phía Quý Úc.

Anh không vội nhận cuộc gọi mà đứng dậy, cầm đi thoại đi ra xa, sau đó mới ấn nút nghe.

Trong phòng rất yên tĩnh, tuy Hạ Quý Thần đã cách một khoảng cách với Quý Úc, nhưng khi anh mở miệng nói ra một chữ “Này”... cô vừa bị tiếng chuông điện thoại của anh làm cho giật mình đã hoàn hồn lại, từ từ quay đầu nhìn về phía anh.

Anh đưa lưng về phía cô, bóng lưng cao ngất, thon dài.

Trước mặt anh là cửa sổ sát đất, ánh sáng chói mắt từ bên ngoài xuyên qua cửa sổ rơi trên người anh, bao lấy cả người anh, tạo thành một vầng sáng mờ ảo, làm cho bóng dáng anh lại tăng thêm vài phần “Ý Vị Sâu Xa” (*).

Trong một khoảng thời gian ngắn, Quý Úc không thể dời mắt khỏi anh, trong lòng nhin không được trầm nghĩ: “Vài năm không gặp, anh đã thay đổi nhiều đến như vậy, phong thái lỗi lạc, sáng chói đến mức mọi thứ xung quan đều làm nền cho anh.”

Lúc Quý Úc còn đang miên man suy nghĩ, Hạ Quý Thần bỗng mở miệng thấp giọng nói: “Đã tra ra kết quả?”

Dường như người ở đầu dây bên kia đã nói gì đó. Khoảng mười mấy giây sau, Hạ Quý Thần lại mở miệng hỏi: “Chuyện là sao?”

Sau đó là một khoảng im lặng.

Có lẽ là người kia vẫn luôn nói không ngừng, cho nên anh cứ im lặng đứng đó, giữ nguyên động tác cầm điện thoại đặt bên tai.

Không biết là đầu dây bên kia đang thông báo chuyện gì. Khoảng hai phút sau, Quý Úc cảm thấy rất rõ Hạ Quý Thần thoáng run lên, sau đó, cả người anh đứng yên không động.

Anh đưa lưng về phía cô cho nên cô không thể nhìn rõ biểu cảm trên mặt anh lúc này nhưng cô có thể cảm nhận được hơi thở của anh có gì đó khác thường.

Anh vẫn giữ im lặng tiếp tục nghe điện thoại hồi lâu, sau đó mới lên tiếng hỏi: “Tất cả đều là thật?”

Giọng điệu lúc này so với khi nãy đã bình tĩnh hơn một chút, tuy nhiên vẫn nghe có ra một chút run rẩy.

Không đến vài giây, đầu dây bên kia dường như đã nói cái gì đó, đầu ngón tay cầm điện thoại của anh chợt run lên.

Anh không nói chuyện, vẫn giữ nguyên động tác lúc trước, nhưng Quý Úc lại thấy rất rõ bàn tay cầm di động của anh càng ngày càng siết chặt, lộ rõ khớp xương ra ngoài.

Người kia nói có hơi lâu, dường như là những lời đó đã kích động đến Hạ Quý Thần. cả người anh thoáng lao đảo, sau đó điện thoại trên tay bắt chợt rơi xuống, lăn lông lốc trên mặt đất.

Tiếng “Xoảng” thật lớn khiến cho Quý Úc không tự chủ đứng bật dậy khỏi Sofa.

Chắc hẳn người ở bên kia điện thoại cũng nghe được tiếng này, cho nên giọng lớn hơn rất nhiều. Dù cho Quý Úc đứng cách Hạ Quý Thần một đoạn khá xa, nhưng cô vẫn loáng thoáng nghe được âm thanh trong di động vọng ra là giọng nam: “Anh Thần, sao vậy?”

Dường như Hạ Quý Thần không phát giác được điện thoại di động của mình rơi xuống, cũng không nghe được tiếng hỏi thăm vang lên trong điện thoại. Anh như người mất hồn, kinh ngạc đứng ngẩn người một lúc, sau đó mới xoay người.

Quý Úc nhìn thấy một bên mặt anh trắng bệch đến dọa người.

Lòng của cô cũng kêu lên một tiếng, còn chưa kịp hỏi Hạ Quý Thần có chuyện gì, Anh đã vội vàng đi vào nhà vệ sinh. Quý Úc rõ ràng nhìn thấy bước chân của anh vô cùng hỗn loạn.

Cô nhìn chăm chăm vào cửa nhà vệ sinh bị khóa trái, sững người một lúc, lại nghe thấy tiếng nói phát ra từ điện thoại di động của Hạ Quý Thần: “Anh Thần!”

(*) Ý Vị Sâu Xa: Có chiều sâu khiến cho người ta phải suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 286: Chương 286: Có Thể Cho Anh Ôm Một Cái Không? (6)

Cô không tự chủ được mà quay đầu nhìn về phía chiếc điện thoại bị ném cạnh cửa sổ sát đất, màn hình lúc sáng lúc tối, thỉnh thoảng phát ra tiếng nói chuyện của người ở đầu dây bên kia.

Quý Úc chần chờ một lúc, sau đó bước đến, khom người nhặt điện thoại của Hạ Quý Thần lên.

Nhìn vào màn hình, Quý Úc thấy tên người gọi là: Hàn Tri Phản.

Quý Úc cũng không biết nhiều về Hàn Tri Phản, nhưng cô biết hắn là bạn thân nhất của Hạ Quý Thần.

“Anh Thần, anh đừng quá đau lòng...” - Giọng Hàn Tri Phản lại vang lên.

Quý Úc vội vàng đưa điện thoại di động lên, áp vào tai, dịu dàng mở miệng thông báo với Hàn Tri Phản là hiện tại Hạ Quý Thần không nghe được điện thoại: “Xin chào Hàn tiên sinh, Hạ đạo diễn đã vào nhà vệ sinh rồi, bây giờ không thể tiếp điện thoại.”

Đầu dây bên kia lập tức im lặng.

Qua một lúc lâu, Hàn Tri Phản mới mở miệng nói: “Anh Thần đang ở trong phòng của anh ấy?”

Hạ Quý Thần không ở trong phòng mình thì ở phòng ai được chứ?

Quý Úc cảm thấy Hàn Tri Phản hỏi câu này thật vô nghĩa. Nhưng theo lễ nghĩa, cô vẫn đáp một tiếng: “Vâng!”

“Tôi đi...” Đầu dây bên kia, Hàn Tri Phản thô tục nằng nặc một câu gì đó... Sau đó lại hỏi: “Cho nên cô là nhân vật nữ phụ số 2 của Tam Thiên Si... Quý Úc?”

“Hả?” - Cô còn chưa giới thiệu mà... Quý Úc sững sốt. Vài giây sau, cô mới định thần lại, nghi hoặc hỏi: “Anh... biết tôi?”

“Cái này còn cần phải biết sao? Dùng đầu ngón chân cũng có thể đoán được mà! Phòng của anh Thần...” Hàn Tri Phản nói một nửa, mới ý thức được bản thân có hơi nhiều chuyện, chợt ngừng lại, đem một nửa câu sau “Cô cho rằng ai cũng có thể tùy tiện vào hay sao?” nuốt vào bụng.

Hàn Tri Phản nói không hết câu, Quý Úc lơ mơ nghe được có gì đó không đúng, vừa đáp lại Hàn Tri Phản một chữ “Hả?”

Còn chưa kịp nói hỏi tiếp “Là sao” thì Hàn Tri Phản đã vòng vo đổi chủ đề: “Đúng rồi, anh Thần bây giờ sao rồi?”

“Anh ấy...” - Quý Úc hơi khựng lại, liếc cửa nhà vệ sinh một cái rồi đáp: “... Còn chưa ra khỏi nhà vệ sinh.”

“Ồ...” - Hàn Tri Phản vừa ậm ờ đáp lại Quý Úc, vừa suy nghĩ.

Anh quen biết Hạ Quý Thần đã nhiều năm, nhưng chưa bao giờ thấy anh ấy quan tâm đến cô gái nào như vậy.

Ngày hôm qua anh đã tra rõ mọi việc, cho nên mới gọi điện báo cho anh Thần. Anh ấy biết được chân tướng, hẳn là rất đau lòng. Mà trên thế giới này, hiện tại người duy nhất có thể an ủi anh ấy, khiến cho anh ấy cảm thấy thoải mái hơn, sợ là chỉ có cô gái này?

Nghĩ đến đó, Hàn Tri Phản lại nói: “... Anh Thần có lẽ là đang rất khó chịu, nếu như cô không có việc gì cần làm... cô có thể ở bên cạnh anh ấy...”

Hàn Tri Phản sợ bản thân nói quá ít, không đủ lý do để thuyết phục Quý Úc, ngừng lại một chút, anh lại nghiêm túc mở miệng: “... Nếu như trong một khoảng thời gian dài mà anh ấy vẫn không ra khỏi nhà vệ sinh, thì cô nhớ phải vào xem anh ấy, đừng để anh ấy ở một mình, lỡ như có xảy ra chuyện gì...”

Sau khi khóa trái cửa phòng vệ sinh, Hạ Quý Thần cảm giác cả người như mất đi sức lực, tựa người trên cánh cửa.

Nhắm mắt lại, yên lặng ngẩn người hồi lâu. Anh mới dám nghĩ lại những lời mà Hàn Tri Phản vừa nói trong điện thoại, trải qua cảm giác đau đớn một lần nữa.

“Anh Thần, tối hôm qua anh bảo tôi điều tra giúp về chuyện Quý Úc làm phẫu thuật phá thai bốn năm trước.”

“Thật ra, cũng không hoàn toàn gọi là phẫu thuật phá thai. Bởi vì tình huống đặc thù cho nên đứa bé kia không thể giữ lại.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 287: Chương 287: Có Thể Cho Anh Ôm Một Cái Không? (7)

“Cô ấy mang thai ngoài tử cung, lúc phát hiện đã được hai tháng. Bác sĩ nói, có lẽ là do lần đầu mang thai nên cô ấy không có kinh nghiệm. Bị trễ kinh cũng không đến kiểm tra, mãi cho đến khi đau bụng, chảy máu, mới được người ta đưa đến bệnh viện.”

“Thai ngoài tử cung vốn rất nguy hiểm, khi cô ấy được đưa đến bệnh viện lại có dấu hiệu xuất huyết, tình huống thật sự rất khó giải quyết. Cho nên bệnh viện ngay lập tức đưa vào phòng phẫu thuật khẩn cấp.”

“Trong quá trình phẫu thuật, vì xuất huyết quá nhiều, suýt tí nữa cô ấy chết trên bàn phẫu thuật. Hôm nay khi tôi đến bệnh viện hỏi thăm tình hình, đã gặp bác sĩ trực tiếp phẫu thuật cho cô ấy, nghe nói lúc đó tim cô ấy đã ngừng đập. Bệnh viện gần như quy động tất cả y bác sĩ đến hỗ trợ, suốt hai giờ liền mới kéo cô ấy từ Quý Môn Quan trở về...”

Thai ngoài tử cung; xuất huyết; phẫu thuật khẩn cấp; xuất huyết nhiều; trái tim ngừng đập; Quý Môn Quan... Từng chữ tàn khốc như vậy cứ lần lượt chạy qua đầu Hạ Quý Thần, lòng của anh đau đớn, co rút từng cơn.

Khi anh học lớp 10 ở Tô Thành, tuổi anh còn nhỏ, chỉ vì câu nói của cô “Mỗi người đưa một cái bánh bao” mà nhìn theo bóng lưng cô có cảm giác “Đột nhiên tỏa sáng.”

Năm đó, anh còn trẻ tuổi, rất ngông cuồng, không biết sợ, cũng không biết trời cao đất dày, ý vào bản thân ở khối 10 Tô Thành không ai dám chọc. Cho nên đã bảo tên Mập năm lần bảy lượt đến phòng học tìm cô.

Lúc gặp cô ở nhà, một cái liếc mắt là cả đời. Từ đó về sau, chính bản thân anh cũng không nhận ra được mình lại vì cô mà không ngừng thay đổi.

Cố gắng học tập chỉ vì có thể làm điểm tựa cho cô.

Không đi qua đêm, mỗi ngày đều về nhà đúng giờ, chỉ vì có thể gặp được cô ở nhà.

Anh coi trời bằng vung, một lòng che chở cô, thậm chí còn bảo anh em của mình che chở cô, không ai dám trêu chọc cô. Sợ nói sai một câu, làm cho cô buồn thì sẽ bị anh lôi đến rừng cây phía sau trường học, tấn cho một trận toi bời.

Anh cảm thấy bản thân đã bỏ ra rất nhiều thứ vì cô, xuất thân của anh tốt. Từ ngày hiểu chuyện, luôn luôn có người đứng bên cạnh ủng hộ, anh chưa từng phải nịnh nọt ai. Cho nên khi biết rõ người cô vẫn luôn nghĩ đến không phải là anh. Anh rất ghen ghét, thật sự ghen ghét, anh cảm thấy cô không biết phân biệt tốt xấu...

Anh thật sự nghĩ sẽ xóa sạch hình bóng cô trong thế giới của anh. Anh chắc chắn mình sẽ làm được. Thế nhưng, anh làm không được. Anh lại bỏ sỉ diện của mình, mỗi tháng lén lút chạy đến Bắc Kinh để được thấy cô một lần.

Lúc đó anh nghĩ, anh đã đối với cô rất tốt... Tốt đến chính anh cũng cảm động. Cho nên khi cô rời xa anh, né tránh anh, vội vàng phải sạch quan hệ với anh. Anh thật sự không cam lòng, muốn cho cô nếm thử tất cả đau đớn mà anh phải gánh chịu.

Mãi cho đến khi nhận được điện thoại của Hàn Tri Phán, anh mới biết được bản thân của mình thật tồi tệ thật quá đáng làm sao?

Anh yêu cô sao? Anh thật sự rất yêu cô, cả đời này. Dù là tốt đẹp hay xấu xa, là túi hổ hay điên cuồng, cũng đều bởi vì cô.

Có thể cái mà anh gọi là yêu, chính là thứ tổn thương cô sâu nhất.

Anh vẫn luôn cho rằng, ba năm trước đây. Tai nạn xe cộ mà Thiên Ca gây ra, khiến cô hôn mê ba năm đã thật sự vô cùng độc ác, không cách nào tha thứ.

Nhưng giờ phút này anh mới phát hiện, anh và Thiên Ca cũng chẳng khác gì nhau. Không phải anh cũng khiến cho cô suýt nữa mất mạng hay sao?

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần không hề nghĩ ngợi lập tức giơ tay tát hai cái lên mặt mình.

Anh yêu cô sao? Cho đến bây giờ, anh mới phát hiện, anh yêu cô. Nhưng đồng thời anh cũng yêu thể diện của mình, tôn nghiêm của mình.

Anh yêu cô sao? Nhưng mà anh lại không biết yêu, cũng chưa từng học cách yêu như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 288: Chương 288: Có Thể Cho Anh Ôm Một Cái Không? (8)

Không biết là do hối hận, hay là đau lòng khi biết được cô đã phải qua nguy hiểm vào bốn năm trước, chân mày Hạ Quý Thần chau lại, anh mím chặt

mỗi thành một đường thẳng.

Anh cảm giác tim mình cứ như bị cái gì đó xé rách, đau đến không thờ nổi.

Anh thật sự rất tội, ban đầu khi cô đi thử vai trong “Vương Thành”. Thiên Ca nói với anh, cô đã bỏ đứa con của anh. Ngay sau khi biết được bản thân mang thai, cô đã bỏ nó, anh tin vào điều đó, vì thế lạnh lùng đi qua cô.

Anh thật sự quá đáng, khi nhìn thấy cô gửi tin nhắn có biểu cảm vui vẻ với Hạ Dư Quang, anh còn tỏ ra ghen tị.

Đau, thực sự đau, đau đến mức anh muốn chết đi.

Nhưng mà những đau đớn này, không phải vì bản thân anh, mà là vì cô.

Hóa ra, thật sự đau lòng lại là cảm giác thống khổ “Tê Tâm Liệt Phế” (*) như vậy...

Hạ Quý Thần đau đến run người, anh miễn cưỡng bước hai bước đến bồn rửa tay, lấy hộp thuốc lá trên đó, rút ra một điếu thuốc, hút từng ngụm từng ngụm.

Sau khi cúp điện thoại của Hàn Tri Phán, Quý Úc thấy Hạ Quý Thần vẫn chưa ra khỏi nhà vệ sinh, trong lòng bất giác cảm thấy lo lắng, cô bước loạng quanh hai vòng. Cuối cùng nhìn không được đi đến trước cửa nhà vệ sinh, gõ tay gõ cửa.

Đáp lại cô vẫn là sự yên lặng.

Quý Úc đợi một lúc lâu, bên trong vẫn không có tiếng động nào. Cô nhìn không được đặt tay lên cánh cửa.

Không biết có phải do thiết kế của khách sạn quá tốt hay không, mà Quý Úc cố gắng hồi lâu vẫn không nghe thấy bất kỳ điều gì.

Anh ấy đang làm gì trong đó? Là do cô gõ cửa quá nhẹ nên anh ấy không nghe thấy sao?

Quý Úc nghĩ vậy, lập tức gõ cửa lần nữa, lần này cô dùng nhiều sức hơn lần trước.

Cửa kêu “Cốc cốc cốc” một hồi, vẫn không mở ra.

Quý Úc bắt đầu có cảm giác bất an.

Không phải như Hàn Tri Phán đã nói đấy chứ? Đã có chuyện gì đó xảy ra? Hạ Quý Thần không giống loại người nghĩ không thông đâu... Nhưng mà lúc anh ấy đi vào nhà vệ sinh, vẻ mặt rất khó coi. Hàn Tri Phán còn cố ý dận dò cô, nếu như đợi mãi vẫn không thấy anh ra khỏi nhà vệ sinh, nhất định phải nhanh chóng đến xem...

Nghĩ đến đây, Quý Úc hoàn toàn không bình tĩnh nổi nữa. Động tác gõ cửa của cô biến thành dùng chân đạp, đạp đến mức ngón chân đau nhức. Nhưng người ở trong nhà vệ sinh vẫn không có phản ứng.

Quý Úc cũng không cố thêm nữa, cô chạy khắp phòng tìm kiếm. Lật tung cả phòng lên, đồ đạc bị ném khắp nơi, nhưng vẫn không tìm được cái gì để phá cửa.

Trán cô nhanh chóng đổ mồ hôi, Quý Úc lại xông đến cửa nhà vệ sinh lần nữa, dùng hết sức đạp cửa.

Phản lực khiến cho chân cô đau đến rơi nước mắt.

Cô ngồi xuống ôm lấy chân. Sau đó, dường như bất chợt nhớ ra cái gì đó, lập tức khập khiễng chạy khỏi phòng Hạ Quý Thần. Chọn đại một căn phòng đối diện, bỏ nhào qua, vừa đâm vừa đá vào cửa.

“Ai vậy?” - Bởi vì tiếng đập cửa không ngừng, người ra mở cửa có hơi không vui, lớn giọng quát Quý Úc, mới kéo cửa ra.

Người mở cửa là phó đạo diễn, nhìn qua vai anh ta, Quý Úc thấy được trong phòng còn có đạo diễn và nam phụ số 1.

Trên mặt bàn bày đầy trái cây và bia, có lẽ là họ đang uống bia, trò chuyện cùng nhau.

Phó đạo diễn thấy Quý Úc thì vô cùng kinh ngạc, giọng điệu không tượng tượng nói: “Quý Úc?”

Anh ta còn chưa kịp hỏi tại sao cô lại ở đây thì Quý Úc đã vươn tay, nắm lấy tay phó đạo diễn, kéo anh ta chạy vào phòng Hạ Quý Thần.

(*) Tê Tâm Liệt Phế: Đau khổ tột cùng

Chương 289: Chương 289: Có Thể Cho Anh Ôm Một Cái Không? (9)

Quý Úc kéo phó đạo diễn chạy một mạch đến trước cửa nhà vệ sinh, không nói nguyên do mà chỉ vào cửa, gấp gấp nói: “Phó đạo diễn, anh mau nghĩ biện pháp mở cánh cửa này ra!”

Phá cửa?

Phó đạo diễn dùng ánh mắt nghi hoặc để nhìn Quý Úc, vẫn đứng yên không phản ứng.

Quý Úc thấy phó đạo không nhúc nhích, lại lên tiếng thúc giục: “Phó đạo diễn, anh còn đứng đó làm gì? Nhanh lên!”

“Không được, đang yên đang lành, tự nhiên cô lại bảo tôi phá cửa làm gì...”

Phó đạo diễn còn chưa nói hết câu, Quý Úc đã giậm chân cắt ngang lời anh ta: “Phó đạo diễn, đừng hỏi nhiều như vậy, mau phá cửa ra được không? Hạ Quý Thần đang ở bên trong. Chậm một chút sẽ có án mạng chết người đấy!”

Nhân mạng?

Nghe được hai chữ này, phó đạo diễn bật cười: “Quý Úc, chuyện cười này của cô nghe cũng không tệ...”

“Tôi không nói chuyện cười, là thật, Hạ Quý Thần đã đi vào nhà vệ sinh từ nãy giờ rồi mà vẫn chưa thấy ra. Khi đi vào, vẻ mặt của anh ấy rất khó coi. Hàn Tri Phán vừa rồi còn dặn dò tôi, nếu như anh ấy ở trong đó không ra, thì nhất định tôi phải đi vào nhà vệ sinh xem thử. Có lẽ anh ấy đã xảy ra chuyện...” - Quý Úc càng nói càng sốt ruột, nước mắt cũng trào ra.

Nhìn thấy thái độ của cô, biểu cảm trên mặt phó đạo diễn cũng bắt đầu nghiêm túc: “Cô nói Hà Tri Phán dặn cô như vậy?”

Quý Úc gật đầu.

Về mặt phó đạo diễn thay đổi, không chần chờ chút nào hét lên, gọi đạo diễn và nam phụ số 1 từ phòng bên cạnh chạy qua.

Đạo diễn và nam phụ số 1 nhìn thấy thái độ lo lắng của phó đạo diễn. Nghĩ là có việc gấp, cũng không hỏi nhiều, lập tức làm theo lời phó đạo diễn. Ba người tụ lại một chỗ, dùng sức đá văng cửa phòng.

“Rầm” một tiếng, ván cửa ngã xuống đất. Mọi người lập tức nhìn thầy Hạ Quý Thần đứng hút thuốc cạnh bồn rửa tay.

Vẫn luôn đắm chìm trong suy nghĩ của mình, chân mày Hạ Quý Thần cau lại, ngẩng đầu lên nhìn bốn người đứng ngoài cửa.

Chạm phải ánh mắt của anh, bọn họ đứng sững tại chỗ.

Phó đạo diễn đứng giữa, cứ thế nhìn chằm chằm vào Hạ Quý Thần hồi lâu, mới giật mình tỉnh lại.

“Không phải là... sẽ có án mạng chết người sao?”

Phó đạo diễn quay đầu nhìn thoáng qua Quý Úc, sau đó mới phát giác được vẻ mặt Hạ Quý Thần không được tốt. Lập tức chỉ vào Quý Úc, nói: “Là Quý Úc, cô ấy nói anh muốn tự sát!”

Phó đạo diễn vừa nói xong, ánh mắt Hạ Quý Thần dừng lại trên mặt Quý Úc.

Đám người kia vốn đã ở bên cạnh Hạ Quý Thần lâu rồi, biết rõ tính tình của anh có bao nhiêu đáng sợ. Sợ anh sẽ nổi giận, cho nên nhân cơ hội anh còn đang chú ý đến Quý Úc, phó đạo diễn liền nháy mắt với hai người bên cạnh, ba người nhanh chóng chạy khỏi phòng Hạ Quý Thần.

Tiếng đóng cửa khiến Quý Úc còn đang trong trạng thái ngẩn người giật mình tỉnh lại.

Lúc này cô mới phát hiện ánh mắt của người đàn ông trước mặt đang dừng ở căn phòng bị cô làm đảo lộn phía sau.

Không phải Hàn Tri Phán nói với cô anh sẽ xảy ra chuyện sao? Kết quả là anh chỉ đang hút thuốc trong nhà vệ sinh, mà cô lại biến phòng anh thành một đồng loạn thất bát tao (*).

Quý Úc xấu hổ cắn môi, cúi đầu nhỏ giọng nói: “Là Hàn Tri Phan nói với tôi rằng anh xảy ra chuyện...”

Hạ Quý Thần không đáp, ánh mắt anh dừng trên người Quý Úc, nhìn thấy những hạt mồ hôi li ti đọng trên cằm cổ trắng nõn.

Quý Úc không dám nhìn Hạ Quý Thần. Đợi một lúc, thấy anh không có phản ứng, đành áp a áp ứng lên tiếng giải thích tiếp: “... Tôi gõ cửa hồi lâu, thấy anh vẫn không trả lời, tôi liền cho rằng Hàn Tri Phan đã nói đúng, anh...”

(*) Loạn Thất Bát Tao: Lộn xộn, lung tung, bừa bộn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 290: Chương 290: Có Thể Cho Anh Ôm Một Cái Không? (10)

Nói đến đây Quý Úc không có đem hai chữ “tự sát” nói ra, cô im lặng hai giây lại lên tiếng, ngữ khí vẫn hoảng sợ như cũ: “Anh đừng nóng giận lúc này tôi thấy anh vào phòng vệ sinh sắc mặt thật sự rất khó coi cho nên hơi lo lắng...”

Lo lắng? Đầu ngón tay cầm điều thuốc của Hạ Quý Thần khẽ run.

Quý Úc cúi đầu suy nghĩ một lúc, thấp giọng nói tiếp: “Tiền bồi thường cửa phòng tôi sẽ trả thay anh, còn căn phòng này... tôi sẽ đi dọn dẹp ngay bây giờ.”

Nói xong Quý Úc liền xoay người đi.

Cô còn chưa kịp nhấc chân bước qua đóng hỗn độn trên mặt đất, Hạ Quý Thần đã sớm giơ tay ném tàn thuốc vào bồn cầu, bước nhanh tới trước người cô.

Phát hiện Hạ Quý Thần đến gần Quý Úc theo bản năng quay đầu nhìn sang, tầm mắt của cô còn chưa chạm tới mặt hắn, hắn đã bắt lấy cánh tay cô kéo cô vào lòng ôm thật chặt.

Trên người hắn có mùi hương thơm ngát, chớp mắt anh đã ôm chặt cả người Quý Úc lại.

Trước tiên cô sửng sốt, ước chừng qua ba giây mới kịp phản ứng, tự hỏi anh và cô rốt cục đang làm gì? Thân thể Quý Úc cứng đờ trong lòng hốt hoảng, một giây kế tiếp chỉ muốn tránh vội khỏi cái ôm của Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần không nghĩ cô sẽ làm như vậy, thấy cô giãy giụa anh dùng sức cánh tay càng tăng thêm, ôm chặt cô hơn không để Quý Úc có cơ hội nào né tránh.

Cách một lớp quần áo thật mỏng, Quý Úc cảm nhận rõ ràng nhiệt độ cực nóng đang phát ra trên cơ thể anh.

Tim của cô đập loạn, ý thức bắt đầu hỗn loạn vô cùng xấu hổ. Cô không quen khăn trương đến mức nín thở, khuôn mặt giống như có lửa trở nên đỏ bừng, nóng đến dọa người.

Theo bản năng Quý Úc càng giãy giụa dữ dội hơn nữa.

Hạ Quý Thần nhớ rõ bên hông cô có vết thương, sợ dùng sức quá mạnh sẽ làm cô bị thương. Nhưng cô càng lúc càng kháng cự dữ dội, mắt thấy Quý Úc sắp gãy khỏi ngực mình, anh bỗng dùng lên tiếng: “Có thể ôm anh không?”

Ngữ khí của anh rất nhẹ, lộ ra một sự bi thương không nói nên lời.

Tâm trí Quý Úc thoáng chốc như bị vật gì đâm trúng, cơn đau bén nhọn bỗng ập đến cả người cô đột nhiên ngưng giãy giụa, ngã ra tại chỗ.

Ước chừng qua ba giây, Quý Úc ngáp ngừng lên tiếng: “Tôi...”

Cô chỉ mới nói một chữ, Hạ Quý Thần sợ rằng lời kế tiếp của cô sẽ là cự tuyệt, anh vội mở miệng cắt ngang: “Cho anh ôm... chỉ một lát, một chút thôi cũng được...”

So với ngữ khí đau đớn vừa rồi, những lời này của Hạ Quý Thần êm dịu hơn rất nhiều, không biết có phải là ảo giác không, Quý Úc lại nghe ra trong đó sự khẩn cầu.

Người đàn ông cao ngạo tự đại như anh sao lại khấn cầu cô chứ?

Quý Úc trở mắt kinh ngạc, lại nghe giọng nói của Hạ Quý Thần chậm rãi bên tai: "... Giống như bạn bè, có được không?"

Bạn bè? Anh đối với cô mà nói từng là người bạn quan trọng nhất thời niên thiếu.

Quý Úc vốn dĩ muốn nói lời cự tuyệt Hạ Quý Thần thế nhưng lại nghẹn ở cổ họng, làm cách nào cũng không nói ra được.

Sự im lặng và do dự của cô khiến cho Hạ Quý Thần thấy được một chút hy vọng, anh từ từ buộc chặt vòng tay, một lần nữa ôm cô gái sắp thoát khỏi vòng tay mình vào lòng.

Cả người Quý Úc rõ ràng thoáng cứng lại, nhưng cũng không giống như lúc đầu đẩy anh ra.

Anh thận trọng ôm cô chặt hơn một chút, thấy cô đã không còn phản kháng như trước, lúc này mới chậm rãi cúi đầu vùi mặt vào tóc cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 291: Chương 291: Diễn Viên Cứng Của Đoàn Phim (1)

Dáng vẻ thân mật của hắn như vậy khiến cho đầu ngón tay nhỏ bé của Quý Úc run lên, theo bản năng liền giơ lên.

Cô chưa chạm đến thân thể hắn, bên tai chỉ vang lên những lời hắn vừa mới nói với cô, tay cô bỗng dưng liền dừng ở trên không.

Mặc dù không biết rốt cuộc ở trong điện thoại Hàn Tri Phán nói với hắn những gì, nhưng cô có thể nhìn ra hắn rất khó chịu, hắn ôm cô như vậy là muốn tìm người an ủi sao...

Đầu ngón tay Quý Úc cong lên, bàn tay nắm chặt giống như cô đang giãy giụa với một thứ gì đó, sau một lúc lâu cuối cùng vẫn thả lỏng người, không chống cự lại cái ôm của hắn.

Giống như trong trí nhớ của anh, mùi hương trên mái tóc cô vẫn ngọt ngào như trước.

Những năm gần đây hắn đã vô số lần mơ thấy mùi hương này trong giấc mộng.

Trong giây lát Hạ Quý Thần có chút hoảng hốt, sợ rằng giờ này khắc này chỉ là ảo tưởng.

Theo bản năng hắn dùng sức của đầu ngón tay nhẹ nhàng mà kim chặt một cái sau lưng cô. Sự tiếp xúc chân thật và mềm mại ấy làm cho lòng hắn bình ổn hơn rất nhiều.

Không ngờ cuộc đời này của hắn lại còn có cơ hội để ôm cô một cách chân thật và vững chắc như vậy...

Một sự cảm động mạnh mẽ chớp mắt bao phủ toàn thân Hạ Quý Thần mang theo sự hài lòng và thỏa mãn vô cùng. Hắn dùng hai gò má nhẹ nhàng chạm vào mái tóc của cô, sau đó ôm cô chặt hơn vào vòng tay hắn.

Trong phòng rất yên tĩnh cả Quý Úc và Hạ Quý Thần đều có thể nghe nhịp tim và hơi thở của nhau.

Cảnh nhẹ nhàng và ôn nhu này làm cho nỗi đau của Hạ Quý Thần sau khi nhận được điện thoại của Hàn Tri Phán dần dần ổn định, ngửi mùi thơm nhẹ trên cơ thể cô mà xui quẻ khiến hắn bắt đầu nghiêm túc nhận thức lại tình cảm của mình dành cho cô.

Hắn vẫn nghĩ là hắn yêu cô, cho đến đêm nay khi nhận được điện thoại từ Hàn Tri Phán, cảm thấy hối hận và đau đớn tận xương tủy như vậy hắn mới biết được thì ra từ trước đến nay hắn đối với cô không phải yêu, mà là thích.

Chỉ có thích mới có thể yêu đến mức ngược tâm, mới có thể không cam lòng, mới có thể nghĩ cho đi là sẽ được hỏi đáp, mới có thể tự tổn thương mình và cô, nghĩ là cô làm cho hắn đau đớn, hắn cũng để cho cô phải tổn thương.

Chỉ có thích mới có ý nghĩ ngây thơ và cực đoan như vậy trong đầu.

Thật sự yêu không phải như thế.

Thật sự yêu sẽ không như là thích, biết nghĩ cho đối phương đồng thời nghĩ cho chính mình.

Thật sự yêu là chỉ cần cô tốt, hắn sẽ tốt.

Chỉ tiếc là hân ngu ngốc quá lâu để mà hiểu, hại cô chịu nhiều thiệt thòi, chịu nhiều đau khổ.

Suy nghĩ như vậy Hạ Quý Thần chỉ nhìn không được lại dần dần buộc chặt sức lực cánh tay, cử chỉ như là hân chưa bao giờ có cô.

Xin lỗi... Quý Úc, về yêu anh hiểu được quá muộn.

Xin lỗi Khả Nhạc, nói là che chở em thật tốt, nhưng cuối cùng lại làm tổn thương em nhất.

Xin lỗi thực sự xin lỗi, anh đã từng cho em tổn thương sâu sắc như vậy trong suốt hành trình em lớn và buộc em trưởng thành.

Hai người không biết lảng lạng ôm nhau như vậy bao lâu, cho đến khi Quý Úc đứng hai chân ê ẩm, nhìn không được giờ chân lên nhẹ nhàng hoạt động. Người đang ôm lấy cô không nhúc nhích – Hạ Quý Thần mới chậm rãi từ mái tóc cô ngược đầu lên.

Bàn tay của hân ở trên lưng cô tiếp tục dừng lại giây lát, mang theo lưu luyến sâu sắc không rời chậm rãi buông lỏng sức mạnh ở đầu ngón tay, từng chút một thu hồi lại cánh tay ở trên lưng cô.

Lúc tay hoàn toàn rời khỏi thân thể cô Hạ Quý Thần lui về phía sau một bước, kéo giãn ra khoảng cách giữa hai người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 292: Chương 292: Diễn Viên Cứng Của Đoàn Phim (2)

Thoát khỏi ngực của hân, Quý Úc cảm thấy có một chút lạnh. Cô hơi chau lông mi lại, mở mí mắt lên theo bản năng mà nhìn Hạ Quý Thần một cái. Hân đang nhìn cô nên chạm tầm mắt của hân, trong đầu Quý Úc lập tức chỉ hiện lên hình ảnh hân cùng với cô mới vừa ôm nhau, mặt cô bỗng dưng đỏ lên mang theo vài phần cô cũng không hiểu nổi vội cúi đầu xuống, tránh né ánh mắt của hân.

Ánh mắt Quý Úc mới vừa nhìn xuống đầu ngón chân mình, Hạ Quý Thần đứng ở trước mặt cô lúc này mới lên tiếng, giọng nói không còn chứa sự đau thương như lúc đầu hân ôm lấy cô mà là trước sau như một thanh nhả cao quý:

"Cảm ơn."

Là bởi vì cái ôm vừa rồi kia, hân mới nói cảm ơn cô sao?

Cái ôm kia rốt cuộc là quá thân thiết, Quý Úc không nói ra nổi hai chữ "Không sao" này, chỉ lắc đầu một cách nhẹ nhàng.

Cô biết cái kia ôm không có ý gì nhưng chiếm hết tâm trí cô tất cả đều là cái ôm kia. Cô sợ bị Hạ Quý Thần nhìn ra được bản thân mình bị cái ôm kia làm ảnh hưởng. Sau khi lắc đầu, dừng lại chỉ mấy giây rồi lại vội vàng mở miệng nói tạm biệt:

"Thời gian không còn sớm nữa, tôi phải trở về."

Nói xong Quý Úc không đợi Hạ Quý Thần đáp lại liền xoay người đi ra cửa.

Hạ Quý Thần đứng ở chỗ cũ nhìn chằm chằm bóng lưng của cô, không nói chuyện cũng không có phản ứng.

Vào lúc cô đi qua sô pha mà dưới đất là đồng hồ hỗn độn, rồi đi tới cánh cửa dẫn đến hiên nhà hân chợt mấp máy môi:

"Quý Úc."

Bước chân vội vã của Quý Úc bất ngờ dừng lại, sau một vài giây cô quay đầu nhìn về phía hân.

Cô không nói chuyện nhưng hân biết ánh mắt của cô đang hỏi hân có phải còn có chuyện gì khác?

Hạ Quý Thần khóa chặt ánh mắt của cô, đôi mắt đưa mắt nhìn một lúc lâu, lúc Quý Úc cho là hân sẽ không nói thì thần sắc lạnh nhạt của hân bỗng nhiên trở nên cực kỳ nghiêm túc chăm chú, ngay cả giọng nói cũng trở nên hết sức trịnh trọng không gì sánh được:

"Quý Úc, xin lỗi."

Xin lỗi? Làm sao mà hân bỗng nhiên nói với cô những lời này?

Quý Úc giật mình nhớ tới lúc tết âm lịch qua đi khi trở lại trường đêm đó, ở bên trong quán lẩu đối diện trường điện ảnh B, hân đã viết cho cô tờ giấy kia.

Cũng giống nhau như đúc lời hần vừa mới nói, đều là "Quý Úc, xin lỗi".

Hần là bởi vì chuyện Lâm Chính Ích kia, bây giờ lại đối mặt cô xin lỗi sao?

Không thể nghĩ tới điều gì khác, Quý Úc lên tiếng nói:

"Là chuyện Lâm Chính Ích kia sao?"

Cô không đợi Hạ Quý Thần đáp lại, nói thêm:

"Chuyện đã qua rồi đừng nên nhắc lại nữa, lại nói hôm đó ở quán lẩu anh không phải đã nói quá khiêm nhường sao?"

Chữ "Sao" đặt nghi vấn ở cuối cùng, Quý Úc chưa từng phát ra ngoài, đứng ở cách đó không xa Hạ Quý Thần đang ngắm nhìn dung nhan của cô, lại mở miệng:

"Không chỉ là vì chuyện kia."

Quý Úc ngăn người.

Không chỉ là vì chuyện kia, còn có chuyện gì? Chẳng lẽ ở sau lưng cô, hần còn làm qua chuyện gì có lỗi với cô?

Hạ Quý Thần nhìn cô, hồi lâu cũng không lên tiếng.

Trên mặt hần vẫn là cái bộ dạng hết sức trang trọng này.

Qua một lúc lâu Hạ Quý Thần nhẹ nhàng nháy mắt một cái, tầm khoảng mười giây môi của hần cuối cùng mới động:

"Còn có một đêm của bốn năm trước."

Quý Úc còn không chưa kịp hoàn hồn từ câu nói của Hạ Quý Thần, nghe thêm câu này hoàn toàn ngây người.

Hần, hần lại... vì một đêm của bốn năm trước kia mà xin lỗi?

Đáy mắt Quý Úc bỗng dung nổi lên vẻ chua xót, cô theo bản năng quay đầu tránh ánh mắt của Hạ Quý Thần.

Bên trong phòng lần nữa lại rơi vào im lặng.

Sau lời xin lỗi đột ngột của Hạ Quý Thần, bầu không khí tri tri đã thoáng chuyển biến tốt hơn một chút, không hy vọng xa vời lần nữa Quý Úc nói câu "Không sao", giọng nói Hạ Quý Thần nhẹ nhàng lại lên tiếng:

"Được rồi, thứ sáu tuần sau đoàn phim có một buổi gặp gỡ, cô đừng quên nhớ tới tham gia."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 293: Chương 293: Diễn Viên Cứng Của Đoàn Phim (3)

Đây hình như là lần đầu tiên từ khi cô vào đoàn phim "Tam Thiên Sĩ" hơn một tháng tới nay mới được thông báo tham gia buổi gặp gỡ của đoàn phim...

Đáy mắt của Quý Úc rõ ràng hiện lên một chút kinh ngạc, qua giây lát cô mới ý thức được mình chưa đáp lại Hạ Quý Thần, lúc này mới mang theo vẻ được yêu thương nhưng lo sợ nhìn về phía Hạ Quý Thần một cái, sau đó vội vàng gật đầu nhẹ:

"Tôi biết rồi."

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm hình dáng mảnh khảnh của Quý Úc trong giây lát, sau đó lên tiếng:

"Trở về nghỉ ngơi sớm đi."

"Ừ." Quý Úc lên tiếng, đứng tại chỗ mấy giây, sau đó nhìn về phía Hạ Quý Thần bổ sung thêm một câu: "Tạm biệt."

"Tạm biệt."

Nghe được Hạ Quý Thần đáp lại, Quý Úc không chần chờ quay đầu đi, rồi cất bước đi tới cửa trước, nhẹ nhàng kéo cửa rồi khỏi căn phòng của Hạ

Quý Thần.

Ngay khi cánh cửa đóng lại chỉ còn lại một mình Hạ Quý Thần, trong phòng càng thêm yên tĩnh.

Hắn vẫn duy trì tư thế lúc nhìn theo Quý Ước rồi đi và tiếp tục đứng giây lát, sau đó mới đi đến trước ghế sofa, nhặt điện thoại di động mà Quý Ước vừa rụng rớt xuống đất lên, đặt ở trên bàn tròn, sau đó nhấn nút gọi lễ tân nhờ một người nhân viên phục vụ tới dọn dẹp phòng.

Điện thoại vừa dứt không quá hai phút thì nhân viên phục vụ đã đến.

Hạ Quý Thần mở cửa cho người nhân viên, sau đó đi tới cửa sổ thì đứng lại.

Âm thanh làm việc của người nhân viên rất nhẹ, sẽ không ảnh hưởng đến Hạ Quý Thần, hắn nhìn chăm chăm vào bóng tối bên ngoài cửa sổ, nét mặt hiện lên vẻ ngẩn ngơ.

Chỉ một hồi thất thần rất ngắn ngủi thì hắn quay lại nhìn quanh gian nhà hai vòng, đến bàn trà cầm điện thoại di động lên tìm số điện thoại của Trần Bạch rồi gọi đi.

Trời đã tối khuya, Trần Bạch chắc là đã ngủ, tín hiệu điện thoại di động sau khi kết nối vang lên vài tiếng reo, mới nghe được bên kia có giọng nói mơ mơ màng màng của Trần Bạch:

“Hạ tổng?”

“Ừ...” Hạ Quý Thần thờ ơ lên tiếng, sau đó đợi khoảng hai mươi giây, trong lòng đoán Trần Bạch chắc đã tỉnh ngủ, tiếp tục mở miệng nói vào trọng điểm: “Thứ sáu tuần sau đặt một phòng lớn ở Quán Duyệt.”

“Thứ sáu tuần sau?” Trần Bạch hơi lưỡng lự, nói tiếp: “Hạ tổng thứ sáu tuần sau ngài có bữa tiệc rất quan trọng ở Hàng Châu...”

“Hoãn lại.” So với sự do dự của Trần Bạch, giọng nói của Hạ Quý Thần vô cùng thẳng thắn lưu loát.

“Hoãn lại? Hạ tổng cái này có chút khó khăn, ngài biết đấy bữa tiệc này có người của chính phủ tham gia...”

“Hoãn không xong thì sắp xếp những người khác đi thay, tôi có chuyện quan trọng hơn muốn giao cho anh...” Hạ Quý Thần không để cho Trần Bạch có bất kỳ cơ hội khuyên can nào, ngay sau đó giọng nói lãnh đạm của hắn liên tiếp đưa ra các việc cần làm.

Hạ Quý Thần ở trong công ty, phân công công việc từ trước đến nay rất kiệm lời, nói cái gì đều chỉ nói một lần, nếu như làm không tốt sẽ không tránh được bị hắn mắng cho một trận.

Nhưng hôm nay, sau khi hắn phân việc xong còn nói thêm câu:

“Đều nhớ kỹ sao?”

“Cũng tạm tạm...”

Trần Bạch vừa mới nói ba chữ, chân mày Hạ Quý Thần liền nhíu lại, cũng tạm tạm? Những việc mà hắn giao làm tuyệt đối không thể kém!

Một lát sau, Hạ Quý Thần kiên quyết lên tiếng, cắt đứt lời nói Trần Bạch:

“Bây giờ anh mở máy vi tính ra, hoặc là tìm giấy bút ghi nhớ kỹ toàn bộ lời nói của tôi không sót một chữ!”

Không phải chứ? Thông thường hắn đều làm biên bản, hiện giờ chỉ là một buổi gặp thư giãn mà lại bắt hắn làm biên bản?

Đầu điện thoại bên kia Trần Bạch chỉ lưỡng lự chần chờ vài giây, giọng nói rất lớn của Hạ Quý Thần ra lệnh:

“Chuẩn bị xong chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 294: Chương 294: Diễn Viên Cưng Của Đoàn Phim (4)

Trần Bạch sợ đến thở hổn hển, lập tức xoay người xuống giường, luống cuống mở máy tính.

"Chuẩn bị xong rồi, Hạ tổng..."

Trần Bạch vừa dứt lời, Hạ Quý Thần liền lặp lại một lần nữa những việc vừa mới phân phó kia thông qua điện thoại di động.

Hắn có chút không yên lòng, sợ Trần Bạch bỏ sót không nhớ kỹ cái gì đó, nên lặp lại lần nữa để cho Trần Bạch ghi chép hạng mục công việc không sót một chữ và ở bên kia điện thoại đọc lại một lần cho hắn nghe. Qua nhiều lần xác định cho đến khi chắc chắn không có chỗ nào lầm lẫn mới cúp điện thoại.

Về đến phòng Quý Úc rửa mặt xong thì leo lên giường, theo thói quen cầm điện thoại di động lên, gửi tin nhắn cho "Hạ Dư Quang", sau đó cầm điện thoại di động vừa xem Weibo vừa chờ "Hạ Dư Quang" hồi âm.

Không biết là quá muộn nên "Hạ Dư Quang" đã ngủ rồi hay là anh ấy bận bịu xã giao, Quý Úc lướt Weibo đến khi không có gì để xem "Hạ Dư Quang" vẫn không hồi âm cho cô như trước.

Sau khi từ Lệ Giang trở về, cô và "Hạ Dư Quang" mặc kệ có việc hay là không có việc, mỗi buổi tối luôn trò chuyện vài câu. Đêm nay bỗng nhiên không có hồi âm, Quý Úc ngược lại có chút không quen, để điện thoại di động xuống sau đó nhắm mắt lại, lần qua lần lại ở trên giường một lúc lâu vẫn không thể ngủ được.

Cuối cùng Quý Úc quyết định ngồi dậy nhấn công tắc đèn ở mép giường, bước xuống giường đi tới trước cửa sổ.

Đêm đã khuya, tất cả mọi người của quán rượu đoán chừng đều đã ngủ rồi, cô lặng lẽ nghe tiếng gió thổi bên ngoài cửa sổ.

Cô nhìn vào đêm tối ngoài cửa sổ, tâm tư lảng lảng nghĩ thật kỹ đến quá khứ cùng với hiện tại của cô và Hạ Dư Quang, nghĩ đến việc đêm nay cô ở trong phòng Hạ Quý Thần, lúc thấy câu "Cho tới bây giờ em cũng không một mình, em còn có anh", khóe môi của cô nhin không được nở lên nụ cười mỉm.

Cho dù lúc còn trẻ hay là hiện tại, anh Dư Quang luôn có thể cho cô một loại cảm giác được che chở.

Ví dụ, lúc cấp ba trên sách giáo khoa của cô ghi chi chút những trọng điểm...

Ví dụ, trong ba năm cô hôn mê, ngày mười tám mỗi tháng anh ấy đều tới nhìn cô...

Càng nghĩ đầy mắt Quý Úc càng tràn ngập nụ cười, khiến trong lòng của cô trở nên ấm áp hơn.

Nhưng mà cảm giác ấm áp như vậy cũng không thể duy trì được lâu, bởi vì lúc cô vừa nghĩ đến Hạ Dư Quang lại nhớ đến đêm nay lúc cô ở trong phòng Hạ Quý Thần nhìn thấy tin nhắn anh Dư Quang gửi tới, cô suy nghĩ đến tình huống cuối cùng đó dĩ nhiên vẫn không hề phát hiện ra sự việc nên chuyển sang quan sát Hạ Quý Thần.

Rốt cuộc Hàn Tri Phan nói với hắn cái gì sao hắn lại buồn như vậy, không còn là Hạ Quý Thần mà cô từng biết, hoàn toàn giống như là hai người vậy.

Ngoài ra hắn lại có giọng nói yếu ớt đáng thương như vậy, nói với cô "Có thể ôm anh không? Giống như bạn bè được chứ?"

Cho dù đã qua một khoảng thời gian rất dài, nhưng ở trong đầu Quý Úc cũng chỉ nhớ tới những lời này, trong lòng giống như bị vật gì đâm mạnh vào vậy khiến cho thật đau đớn.

Thật khó khăn Quý Úc mới kiềm nén chuyện không nói ra được thì cô liền nghĩ tới cái ôm của cô và hắn đêm nay.

Rõ ràng cô đã tắm, ngay cả quần áo mặc lúc hắn ôm cũng thay thành đồ ngủ, nhưng cô vẫn có thể cảm nhận rõ ràng được nhiệt độ trong ngực hắn.

Đầu ngón tay bỗng dưng run lên, hô hấp của cô đã không thể khống chế được trở nên hỗn loạn.

Thực sự là kỳ lạ cái ôm kia cũng không có ý nghĩa gì, chỉ là hắn khó chịu cần một sự an ủi mà thôi, làm sao mà cô có thể bị ảnh hưởng như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 295: Chương 295: Diễn Viên Cưng Của Đoàn Phim (5)

Quý Úc ra sức lắc lắc đầu, ý như đem tất cả tâm tư trong đầu vứt ra ngoài. Cô giữ đầu óc ở trạng thái trống rỗng và hít thật sâu, sau đó lần qua lần lại trên giường, nhắm mắt lại ép mình đi vào giấc ngủ.

Nhưng đầu óc cô trống rỗng không được bao lâu, đột nhiên thoáng qua lời nói của Hạ Quý Thần.

"Quý Úc, xin lỗi."

"Không đơn giản chỉ vì chuyện kia mà còn có cái đêm của bốn năm trước."

Cô chưa từng mong đợi điều đó. Sau bốn năm, gần một ngàn ba trăm ngày đêm cô lại có thể có một ngày như vậy, có thể nghe được một tiếng "Xin lỗi" của Hạ Quý Thần. Vì sai sót ngẫu nhiên của hân cùng cô đêm hôm đó bốn năm trước, vì cô còn chưa bắt đầu đã kết thúc mối tình đầu...

Con tim lần nữa đập lạc nhịp không gì tả được.

Quý Úc mở mắt nhìn chăm chăm trần nhà, hoàn toàn không ngủ được.

Bên tai của cô giống như là gặp quý, liên tục lặp lại tiếng vang "Quý Úc, xin lỗi" và "Không đơn giản chỉ vì chuyện kia mà còn có cái đêm của bốn năm trước".

Cô không nhớ nổi rốt cuộc mình đã bị ảo giác bao nhiêu lần bởi hai câu này, lúc trong phòng Hạ Quý Thần nghe được hân nói những lời này cô cũng chưa từng nghĩ phải tiếp nhận và tha thứ hân, nhưng giờ đây trong lòng chợt bắt đầu dao động.

Vết thương của Quý Úc đến ngày thứ năm cũng hơi khép miệng lại.

Vào buổi tối ngày thứ bảy, Trình Vị Văn tới phòng giúp cô tháo băng.

Sáng sớm ngày thứ tám, Quý Úc trở về đoàn tiếp tục quay phim.

Thời gian một tuần qua đi lại về đoàn phim, Quý Úc biết sau thương tích ngày hôm đó cuộc sống của cô sẽ không khó khăn như trước. Tới khi thực sự quay lại đoàn phim, Quý Úc mới phát hiện không những không còn khó khăn giống như trước, mà so với cuộc sống thận trọng trước đây thì bây giờ chính là khác biệt một trời một vực.

Lúc 7 giờ sáng, cô đến phim trường đúng giờ. Cô vốn cho là mình sẽ xếp hàng chờ hoá trang giống như trước, không ngờ cô mới xuất hiện ở phòng hóa trang thì lập tức có thợ trang điểm tiến lên đón, ngay cả số ít những diễn viên đã hóa trang nửa chừng đều giành nhau nhường chỗ ngồi cho cô.

Trong suốt quá trình hóa trang, trợ lý của thợ trang điểm thỉnh thoảng chạy tới trước mặt cô hoặc là bung ly nước cho cô, hoặc là đưa cho cô một ít đồ ăn vặt.

Quý Úc chưa từng có được đãi ngộ này, thật sự có chút được yêu thương mà lo sợ, khi cô chuyển mắt nhìn vào mọi người trong phòng hóa trang, suy nghĩ rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, tầm mắt của cô lướt qua người nào, ai cũng vội vàng lập tức dừng lại việc đang làm, quay lại nhìn cô với ánh mắt thân thiện hơn và có nhiều nụ cười gần gũi thân thiết.

Trong lòng Quý Úc thấp thỏm, thật vất vả mới hóa trang xong vội vàng trốn khỏi bầu không khí kỳ lạ của phòng hóa trang này. Cô vốn tưởng rằng cuối cùng tất cả đã có thể bình thường rồi, ai biết bên ngoài phòng hóa trang nhân viên đoàn phim đang bận rộn, nhìn thấy cô đi ra thì lập tức cùng nhau lên tiếng chào hỏi cô với vẻ mặt tươi cười:

"Quý tiểu thư, chào."

Quý tiểu thư... chào? Bọn họ không phải đều gọi cô là Quý Úc hoặc là nữ phụ sao? Làm sao mới cách bảy ngày, lại hoàn toàn đổi thành xưng hô kính trọng như vậy?

Quý Úc âm thầm bấm mình một cái, xác định không phải là cô đang nằm mơ, lúc này mới vội vàng mỉm cười lại với những người đã chào hỏi mình.

Khi cô cười bọn họ cười càng rực rỡ, Quý Úc chỉ có thể cố gắng cười mỉm, mắt thấy những khuôn mặt đều mỉm như Quý Úc không thể làm gì khác hơn là đi về phía trường huấn luyện ngựa có ít người cách đó không xa.

Đọc theo đường đi, chỉ cần Quý Úc gặp phải người nào, họ đều sẽ dừng lại chào hỏi lịch sự với cô.

Thật vất vả trốn đến nơi không người, Quý Úc thở phào nhẹ nhõm, kết quả chưa yên ổn được hai phút thì diễn viên, phó đạo diễn, trợ lý không biết bởi vì việc gì mà trùng hợp đi ngang qua cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 296: Chương 296: Diễn Viên Cưng Của Đoàn Phim (6)

Trợ lý đoàn phim vừa nhìn thấy cô, trước tiên là nở một nụ cười tươi. Sau đó cung kính cúi đầu nói: “Quý tiểu thư, buổi sáng tốt lành!”

Phó đạo diễn là người chịu trách nhiệm cho các góc quay. Trong thời gian tới, khi anh ấy phụ trách bộ phim mới, hẳn sẽ có quyền hạn chọn diễn viên. Mà trợ lý đoàn phim lại là người bên cạnh phó đạo diễn, vì sự nghiệp tương lai, toàn bộ diễn viên trong đoàn phim không chỉ nịnh nọt phó đạo diễn thôi đâu, mà ngay cả nhìn thấy trợ lý đoàn phim cũng phải tỏ ra khách sáo. Vậy mà bây giờ trợ lý đoàn phim lại cúi đầu trước nữ phụ số 2 như cô...

Quý Úc kinh ngạc lui về sau một bước, sau đó cúi người, đáp lại lời chào của trợ lý đoàn phim với thái độ vô cùng nhiệt tình: “Buổi sáng tốt lành, cô đang bận à?”

Trợ lý đoàn phim vừa thấy Quý Úc cúi đầu đã lập tức cúi thấp hơn, mở miệng nói: “Đúng vậy, tôi đang kiểm tra xem sân bãi đã bố trí tốt chưa.”

Quý Úc đành phải cúi thấp hơn một chút: “Cực khổ cho cô!”

Trợ lý đoàn phim lại càng khom người thấp hơn: “Không khổ cực, là việc tôi nên làm. Quý tiểu thư, tôi đi trước.”

“Được!” - Quý Úc thấy mỗi khi nói một câu, trợ lý đoàn phim lại cúi người một lần, cho nên cô cũng tiếp tục cúi đầu.

“Hẹn gặp lại!” - Trợ lý đoàn phim cũng dứt khoát không đứng thẳng người, mà khom lưng nói tạm biệt. Sau đó lui về sau mấy bước, nhanh chóng rời khỏi.

Đợi đến khi trợ lý đoàn phim đi xa, Quý Úc mới đứng thẳng lên, vươn tay vuốt vuốt miệng vết thương, cảm giác có hơi đau. Đành chịu, nhìn thấy trợ lý đoàn phim khom người, cô cũng chỉ có thể làm theo. Quý Úc vỗ ngực, trấn an trái tim vừa mới run lên vì kinh sợ của mình.

Quý Úc sợ một lát nữa sẽ xảy ra thêm một loạt tình huống kỳ lạ như vừa rồi, cô nhìn trái nhìn phải, suy nghĩ nên trốn đi đâu. Ai ngờ, chỗ trốn còn chưa nghĩ ra thì đã có một cô gái trẻ cầm dù chạy đến chỗ cô: “Quý tiểu thư, sao cô lại ra đây? Mặt trời đã lên cao, cô đứng đây phơi nắng sẽ bệnh mắt. Còn một lúc nữa mới đến giờ quay. Tôi đưa cô đến phòng chờ nghỉ tạm trước nhé?”

Quý Úc cứ cho là những chuyện xảy ra lúc sáng đã đủ “Khoa Truong” (*), không nghĩ đến một giây trước vừa kết thúc một màn, một giây sau lại có người xông đến. Người này rót nước, người kia bung dù, rồi cả thợ trang điểm cũng chạy theo dặm phấn cho cô... Cái tình huống này không giống như là cô đi quay phim, mà giống như cô đến làm nữ hoàng thì phải?

Một đám người thân thiết tụ lại một chỗ làm việc cùng nhau, buổi quay phim sáng nay cứ như vậy mà trôi qua. Đến trưa, Quý Úc và mọi người trong đoàn cùng đi đến nhà hàng trong khách sạn.

Cô vừa ghi xong món ăn, còn chưa tìm được chỗ ngồi thì đã có người nhiệt tình mời cô. Thậm chí còn “Khoa Truong” đến mức cầm khăn lau bàn ghế giúp cô.

Ăn cơm xong, Quý Úc đi vào nhà vệ sinh. Bởi vì là giờ nghỉ trưa, mọi người trong đoàn tụ tập ở đây khá đông, người hơi nhiều cho nên tất cả đều phải xếp hàng.

Có người vừa nhìn thấy Quý Úc đi vào, lập tức nở nụ cười chân thành chào hỏi cô: “Chào Quý tiểu thư!”

Khi cô ấy vừa nói xong, những người khác vốn không phát hiện sự xuất hiện của Quý Úc cũng vội quay đầu lại, lên tiếng chào hỏi.

Quý Úc cười đến nỗi cơ mặt mỏi nhừ. Một căn phòng mở cửa, hàng người đứng xếp hàng phía trước giống như có hẹn với nhau, đồng loạt lui qua một bên, nhìn về phía Quý Úc, cùng nhau nói một lời nói: “Quý tiểu thư, mời cô vào trước!”

Quý Úc vội từ chối. Thế nhưng cô không vào thì bọn họ cũng không vào.

Một đám người đứng giằng co suốt ba phút. Quý Úc nhìn thấy bọn họ cố chấp như vậy, nên cô đành phải gắng gượng đi xuyên qua bọn họ, bước vào phòng vệ sinh vừa mới mở cửa kia.

(*) Khoa Truong: Làm quá mọi chuyện lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 297: Chương 297: Diễn Viên Cưng Của Đoàn Phim (7)

Có lẽ là vừa trải qua kinh nghiệm “hãi hùng” trong nhà vệ sinh, cho nên Quý Úc vốn dĩ đang rất muốn đi vệ sinh, nhưng mà cô ngồi trên bồn cầu gần ba phút mới đi xong.

Từ phòng vệ sinh bước ra, Quý Úc nhìn về phía đoàn người đứng xếp hàng mỉm cười một cái, rồi mới bước đến bồn rửa tay, mở vòi nước, cẩn thận rửa sạch từng đầu ngón tay. Cô vừa chuẩn bị rút khăn giấy lau tay thì cái khăn đã xuất hiện trước mặt cô.

Mặc dù đã trải qua cả một buổi sáng đầy ngạc nhiên như vậy, nhưng Quý Úc vẫn tiếp tục bị kinh ngạc. Cô nhìn chăm chăm vào cái khăn giấy trước mặt hai giây, sau đó mới đưa tay nhận lấy. Ngẩng đầu nhìn lên thì bất gặp đó là một cô gái khoảng hai lăm, hai sáu tuổi, hai mắt cong cong cười với cô.

Quý Úc dùng sức nuốt nước miếng một cái, sau khi ổn định trái tim đang nhảy “thình thịch” trong lồng ngực, mới mỉm cười nói: “Cám ơn!”

Cô lau tay xong, vừa định ném khăn giấy vào thùng rác thì cô gái vừa đưa khăn giấy cho cô đã vươn tay, lấy cái khăn trong tay cô đem vứt vào thùng rác.

Từ nhà vệ sinh đi ra, Quý Úc đã được hưởng quá nhiều sự chăm sóc vô cùng nhiệt tình. Cho nên cô không dám ở lại nhà hàng thêm một phút giây nào nữa, mà vội vã chạy đến trường quay.

Cách thời gian quay còn khá lâu, Quý Úc sợ ngồi ở đây một lúc nữa sẽ đưng mặt người trong đoàn phim. Đến lúc đó lại phải cố sức tươi cười qua lại thể hiện tình hữu nghị với bọn họ, cho nên cô dứt khoát tìm một cái Sofa gần cửa sổ ngồi xuống, nhắm mắt lại, giả vờ ngủ.

Ánh nắng ấm áp ngoài cửa sổ chiếu vào rất dễ chịu, Quý Úc vốn chỉ giả bộ ngủ nhưng lại thiếp đi lúc nào không hay.

Đợi đến lúc cô tỉnh lại, ánh mặt trời ngoài cửa sổ vẫn chói sáng như trước, khiến cô không thể mở mắt được. Quý Úc giơ tay, nhẹ nhàng che một bên mắt, bỗng nhiên có tiếng “Tít tít” vang lên bên cạnh.

Cô không tự chủ được mà quay đầu nhìn lại. Là điện thoại của một nữ diễn viên trong đoàn, nhưng cô ấy không xem mà vội tắt âm. Sau đó lo lắng ngẩng đầu nhìn về phía cửa phòng nghỉ.

Theo tầm mắt của cô ấy, Quý Úc nhìn thấy Trần Bạch bận âu phục màu xanh da trời, đứng ở cửa ra vào, về mặt cảnh cáo nhìn cô diễn viên kia.

Dường như cô ấy đã phạm sai lầm gì đó rất lớn, bị dọa đến tái mặt, lén nhìn thoáng qua Quý Úc.

Đối diện ánh mắt của cô ấy, Quý Úc có hơi khó hiểu cau mày.

Trần Bạch trừng cô ấy thì cô ấy nhìn mình làm gì?

Quý Úc vừa buồn bực nghĩ, vừa nhìn lên đồng hồ treo trên vách phòng nghỉ.

Đã ba giờ chiều rồi sao?

Không phải nói hơn một tiếng nữa sẽ quay sao? Sao bây giờ đã qua hai tiếng rồi mà còn chưa mở máy?

Không đúng! Cô đã ngủ một giấc suốt hai giờ liền. Phòng nghỉ là nơi công cộng, vậy mà suốt hai tiếng đồng hồ trôi qua lại không có ai đánh thức cô?

Cô gái vừa nãy bị Trần Bạch cảnh cáo... Cô ta nhìn cô, chẳng lẽ là bởi vì tiếng chuông điện thoại của cô ta đánh thức cô? Cho nên Trần Bạch mới có thái độ như vậy?

Tình huống này dường như có hơi quen... Nhớ lúc còn trẻ, những năm lớp 10 ở Tô Thành. Vào mùa hè, cứ sau mười hai giờ, cô thường nằm dài trên mặt bàn trong phòng học ngủ. Mập sẽ đứng ở cửa ra vào canh gác, không cho phép bất kỳ ai gây ra tiếng động... Nếu có người không cẩn thận ho khan một tiếng, Mập sẽ hung hăng trừng người kia một cái...

Những ý nghĩ này vụt qua trong đầu Quý Úc. Cô không tự chủ được mà nhìn về phía diễn viên nữ vừa bị Trần Bạch cảnh cáo kia. Sau đó lại nhìn về phía Trần Bạch đang đứng ở cửa ra vào.

Cảnh tượng này thật giống như lúc còn trẻ. Trần Bạch giống như Mập... diễn viên nữ kia giống như học sinh trong trường cấp ba đã không cẩn thận gây ra tiếng động. Mà ngay cả một loạt chuyện khoa trương xảy ra sáng hôm nay, cũng đều cực kỳ giống với thời trung học...

Quý Úc vẫn chưa hoàn toàn xác định được những suy nghĩ trong lòng mình có đúng hay không, thì Trần Bạch đứng ở cửa đã mở miệng nói: “Hạ tổng, Quý tiểu thư đã tỉnh. Bây giờ có thể quay phim được không ạ?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 298: Chương 298: Diễn Viên Cưng Của Đoàn Phim (8)

Quý Úc vẫn chưa hoàn toàn xác định được những suy nghĩ trong lòng mình có đúng hay không, thì Trần Bạch đứng ở cửa đã mở miệng nói: “Hạ tổng, Quý tiểu thư đã tỉnh, bây giờ có thể quay phim được không ạ?”

Quý Úc không tự chủ được mà quay đầu về phía cửa ra vào, nhìn thấy Trần Bạch đang cầm điện thoại áp vào tai.

Cuộc gọi kia quả nhiên là của Hạ Quý Thần. Không biết anh nói gì mà Trần Bạch lại đáp: “Được rồi, tôi đã biết, Hạ tổng.”

Sau đó, Trần Bạch cầm điện thoại đưa ra trước mặt, vừa tiện tay bấm tắt màn hình, vừa ngẩng đầu nhìn vào phòng nghỉ, nói: “Mọi người chuẩn bị, mười lăm phút sau tập họp ở trường quay!”

Nói đùa, sắp phải quay phim, Hạ tổng ở bên kia còn rất nhiều việc cần phải xử lý. Vậy mà một trợ lý như anh lại được phái đến đây canh cho Quý Úc ngủ?

Vừa thông báo cho mọi người ý của Hạ Quý Thần xong, Trần Bạch cũng không giải thích gì nhiều, vội quay người đi khỏi phòng nghỉ.

Quý Úc đã thức, Trần Bạch cũng đã rời đi. Sau khi anh ta đi khỏi, phòng nghỉ không một tiếng động bắt đầu lao xao. Một lúc sau, trong phòng nghỉ đã vô cùng náo nhiệt.

Quý Úc vẫn duy trì tư thế cũ, yên lặng ngồi trên Sofa. Dường như cô không hề nghe thấy âm thanh ồn ào, náo động xung quanh, về mặt cô hơi hoảng hốt, yên lặng nhìn chăm chăm vào chỗ Trần Bạch vừa đứng.

Hóa ra thật sự đúng như cô đã nghĩ, tất cả những chuyện khiến cô “kinh sợ trong lòng” hôm nay đều là ý của Hạ Quý Thần...

Bất chợt, trái tim Quý Úc đập điên cuồng. Sau đó, cô cảm giác được trong tích tắc, thời gian như quay ngược trở về những năm tuổi trẻ, khi cô còn học lớp 10 tại Tô Thành.

Mùa hè năm đó, bên ngoài cửa sổ, ánh nắng mặt trời cũng sáng chói, tươi đẹp như hôm nay.

Tuổi xuân của cô, mỗi khi bận đồng phục dạo quanh sân trường, dù là nơi vắng vẻ nhất, chắc chắn cũng sẽ có người mỉm cười với cô.

Cô không hẳn là người có “Nhân Duyên” (*) tốt, nhưng mà toàn bộ học sinh trong trường lại tỏ ra vô cùng thân thiện với cô.

Cho tới bây giờ cô cũng không nghĩ rằng mình là công chúa, nhưng mà năm lớp 10 ở Tô Thành, cô lại thực sự trở thành công chúa.

Trong đoàn phim ngày hôm nay cũng vậy, rõ ràng cô chỉ thủ vai một nhân vật phụ. Nhưng mà hết lần này đến lần khác lại nở mày nở mặt hơn cả Thiên Ca và nam nhân vật chính.

Cô vốn không phải là nữ hoàng, thế nhưng Hạ Quý Thần lại biến cô thành nữ hoàng.

Bởi vì giấc ngủ trưa của Quý Úc đã làm trì hoãn thời gian quay, cho nên khi hoàn thành các phân đoạn cần quay hôm nay thì trời đã tối đen.

Thường ngày đều có cảnh quay đêm, nhưng hôm nay là thứ sáu, Hạ Quý Thần đã thông báo sẽ họp mặt đoàn phim. Cho nên tất cả các cảnh quay đêm đều sẽ được dời lại.

Địa điểm họp mặt là tại khách sạn Quân Duyệt, một trong những khách sạn xa hoa nhất ở đây.

Khách sạn Quân Duyệt nằm cách chỗ ở của đoàn phim khoảng hai mươi phút đi xe, cho nên người phụ trách đã sớm sắp xếp xe Bus chờ dưới lầu.

Quý Úc quay trở về phòng, nhanh chóng thay một bộ đồ mới. Khi cô xuống đến nơi, trong xe đã có không ít người.

Cô tùy ý ngồi xuống một chỗ trống, cầm điện thoại giết thời gian. Đợi mọi người tập họp đông đủ, tài xế xe Bus bắt đầu khởi động xe.

Đến khách sạn Quân Duyệt, mọi người lục tục xuống xe, kéo nhau đi vào sảnh chính.

Quý Úc cũng đi theo mọi người bước vào thang máy, nhưng lúc đi ngang qua quầy lễ tân thì cô bị Trần Bạch gọi lại: “Quý tiểu thư!”

Quý Úc ngừng bước, xoay người đi về phía Trần Bạch.

Trần Bạch đợi cô đến gần, mới mở miệng nói: “Quý tiểu thư, vết thương trên lưng cô đã đỡ hơn chưa?”

Sao tự nhiên Trần Bạch lại quan tâm cô? Là Hạ Quý Thần bảo anh ta đến hỏi cô hay sao?

(*) Nhân Duyên: Ý chỉ mối quan hệ xã hội.

Chương 299: Chương 299: Diễn Viên Cưng Của Đoàn Phim (9)

Mặc dù trong lòng Quý Úc vô cùng thắc mắc, nhưng cô vẫn nghiêm túc trả lời vấn đề của Trần Bạch: “Đã tốt hơn rồi!”

“Ừm” - Trần Bạch đáp. Anh ta vừa liếc nhìn phía sau lưng Quý Úc, vừa thuận miệng nói: “...Rất tốt! Rất tốt!”

Anh ta trả lời như vậy làm cho Quý Úc không biết phải nói tiếp như thế nào.

“Cám ơn!” - Cuối cùng cô đành phải nói một câu để đáp lại sự quan tâm của anh ta.

“Không có gì!” - Trần Bạch trả lời rất nhanh. Ngừng một chút, dường như là cố gắng tìm chủ đề gì đó để nói, sau đó anh ta mở miệng: “Hôm nay quay phim, cô cảm thấy như thế nào? Miệng vết thương bên hông còn đau không?”

“Không đau!” - Quý Úc lắc đầu đáp.

“Không đau là tốt rồi...” - Trần Bạch không nhìn Quý Úc. Ánh mắt anh ta đảo một vòng khắp sảnh chính của khách sạn, có vẻ như là đang tìm ai đó.

“Cám ơn!” - Quý Úc lại cảm ơn Trần Bạch một lần nữa. Thấy anh ta không định nói tiếp, cô cho rằng cuộc nói chuyện giữa hai người bọn họ đã xong, nên chủ động lên tiếng: “Trần trợ lý, nếu không có việc gì... tôi đi trước...”

“Đừng, đừng, đừng...” Trần Bạch giống như bị cái gì đó làm cho hoảng sợ, lo lắng nói.

Đùa gì vậy, nhiệm vụ chủ yếu của anh bây giờ là giữ chân cô ở đây, để cô là người cuối cùng lên lầu. Trong hành lang vẫn còn vài người chưa đi vào thang máy, điện thoại trong túi quần còn chưa có động tĩnh gì thì làm sao anh dám để cô đi...

Vừa nghĩ đến đây, Trần Bạch liền mở miệng nói: “Quý tiểu thư, tuy miệng vết thương đã cắt chỉ, nhưng cũng không có nghĩa là khỏi hẳn... Nếu như trong buổi quay phim ngày mai, cô có cảm thấy không thoải mái ở đâu thì nhất định phải nói với tôi... Trạng thái cơ thể không tốt sẽ làm ảnh hưởng đến cảnh quay, chúng ta nhất định phải giữ trạng thái tốt nhất khi quay phim, như vậy mới có thể làm người xem rung động...”

Quý Úc nhìn chằm chằm vào Trần Bạch đang huyền thuyên trước mặt, cau mày khó hiểu.

Sao cô cứ cảm thấy Trần Bạch là lạ thế nào ấy. Không giống như mọi ngày.

Quý Úc vắt óc suy nghĩ hồi lâu, cũng không nghĩ ra được Trần Bạch kỳ lạ ở đâu. Cô thấy Trần Bạch rốt cục đã ngừng nói, liền lễ phép đáp lại anh: “Cám ơn Trần trợ lý quan tâm, tôi sẽ giữ trạng thái tốt nhất khi đến trường quay.”

“Ừm! Ừm... Tôi tin tưởng cô!” - Trần Bạch gật mạnh đầu đáp.

Sau khi trả lời Quý Úc, anh cảm thấy rất rõ điện thoại trong túi quần đang rung lên, lấy điện thoại ra, nhìn thoáng qua, là Hạ Quý Thần gọi tới. Dường như nhận được tin gì đó khiến anh vừa kinh ngạc vừa vui mừng. Một giây sau, anh vội nói với Quý Úc: “Quý tiểu thư, không còn việc gì nữa, cô đi làm việc của cô đi.”

Quý Úc nghi hoặc nhìn Trần Bạch, sau đó mới nhẹ gật đầu nói: “Vậy thì... Trần trợ lý, tôi đi trước.”

“Được! Được!” - Trần Bạch mỉm cười gật đầu lia lịa.

Quý Úc kỳ quái nhìn Trần Bạch vài lần rồi nói: “Tạm biệt!” Sau đó quay người đi về phía thang máy.

Quý Úc đã sớm biết địa điểm họp mặt ở tầng hai.

Cho nên vừa ra khỏi thang máy, cô liền nhìn bảng hướng dẫn, muốn tìm xe “Hòa Hương Đình” ở đâu. Bên cạnh bỗng nhiên có một nữ nhân viên phục vụ trẻ tuổi mặc sườn xám bước đến, mỉm cười chân thành: “Xin hỏi... cô có cần tôi giúp gì không?”

“Hòa Hương Đình ở đâu?” - Quý Úc vừa hỏi vừa nghĩ thầm “Vừa hay bớt việc!”

“Tiểu thư, mời cô đi theo tôi!” - Nhân viên phục vụ mỉm cười làm động tác mời. Sau đó dẫn Quý Úc đi về phía bên phải, dọc theo hành lang phủ kín thảm đỏ.

Đến cửa “Hòa Hương Đình”, nhân viên phục vụ ngừng bước. Cô ấy cũng không giúp Quý Úc mở cửa, mà quay người nhìn về phía cô, nói: “Chính là ở đây, tiểu thư!”

“Cám ơn!” - Quý Úc lễ phép đáp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 300: Chương 300: Diễn Viên Cưng Của Đoàn Phim (10)

Nhân viên lễ tân đáp một câu:

“Không có gì!” Sau đó rời đi.

Đến khi cô lễ tân đi được một khoảng khá xa. Quý Úc tiến về phía trước thêm mấy bước, đứng trước cửa “Hòe Hương Đình” lấy tay đẩy cửa ra.

Bên trong phòng không mở đèn, đập vào mắt là một màu đen kịt.

Nương theo ánh sáng ngọn đèn ngoài hành lang, Quý Úc thấy trên bàn dài trưng bày nhiều loại thức ăn và rượu ngon được xếp thành một hàng.

Căn phòng rất lớn, ngọn đèn ở hành lang chỉ có thể giúp cho cô thấy được một góc nhỏ diện tích căn phòng này. Những chỗ khác đều ở trong một vùng đen tối.

Hình như trong phòng thường không có người, vắng vẻ hiu quạnh có thể nghe thấy cả tiếng thờ.

Quý Úc hơi ngáp ngừng ngoài cửa một chút, bước chậm rãi tiến vào trong phòng.

Cô đi vào trong khoảng một mét, ngay lúc đó cửa phía sau tự nhiên đóng lại, ngọn đèn trên hành lang chợt tắt, cả căn phòng tối đen dọa người.

Quý Úc theo bản năng đứng lại, trong lòng cô cảm thấy hơi kỳ lạ và bối rối. Lòng hiếu kỳ khiến cô không xoay người rời đi mà đứng lại tại chỗ, vòng quanh gian phòng nhìn bốn phía, đập vào mắt ngoại trừ bóng tối cũng chỉ có bóng tối. Lòng mảy Quý Úc nhú nhú lại, vừa định lên tiếng hỏi “Có ai không?”, bỗng nhiên có một ánh sáng chạm vào khóe mắt của cô.

Cô theo bản năng quay đầu nhìn lại, thấy một chùm tia sáng thật nhỏ từ nóc nhà chiếu xuống. Trên mặt đất tạo thành một hình vòng tròn ánh sáng màu trắng xoay vòng.

Trong vòng tròn ánh sáng trắng, một người đang đứng mặc quần áo công chúa Bạch Tuyết, giống y như trang phục trong truyện thiếu nhi.

Quý Úc sững sờ, vẫn chưa hoàn toàn lấy lại tinh thần lại có một chiếc đèn sáng lên cách công chúa Bạch Tuyết ước chừng năm mét, cũng là vòng sáng trắng. Người đứng bên trong trang phục đang mặc chính là trang phục của cô bé Lọ Lem.

Qua các khoảng thời gian giống nhau, mỗi một lát thì có một chiếc đèn sáng lên. Dưới mỗi ngọn đèn cũng có một người đứng: "Nữ Hoàng Băng Giá; Nàng Tiên Cá; Cô Bé Quảng Khăn Đỏ; Công Chúa Ngủ Trong Rừng..." Hầu như tất cả đều là nhân vật trong truyện cổ tích.

Quý Úc không ngừng di chuyển đánh giá những người đóng vai các nhân vật kia. Cô xem hết một lượt cũng không hiểu rốt cục có chuyện gì đang xảy ra, bỗng nhiên bên tai vang lên một tiếng “thình thịch”.

Cô sợ đến cả người run lên, cô nuốt ngược, mới vừa thả lỏng được một chút đã nhìn thấy ngay phía trước có giấy dạ quang. Giống như là bông tuyết ào ạt rơi từ trên nóc nhà xuống. Trong chốc lát đã rơi xuống đầy trên người cô và mặt đất quanh chân cô.

Giấy dạ quang vẫn còn đang rơi. Quý Úc lại mơ hồ nghe thấy được tiếng cửa mở ra.

Cô theo tiếng động mà đi tới, nương theo ánh sáng yếu ớt từ một vòng chùm tia sáng tỏa ra bên trong phòng. Từ ánh sáng yếu ớt cô nhìn thấy có một người đẩy một chiếc xe chậm rãi tiến tới gần cô.

Trên chiếc xe đầy bị vải che phủ. Cô không biết bên trong giấu cái gì.

Người đẩy xe là một phục vụ viên.

Lúc chiếc xe đẩy cách cô ước chừng hai mét. Ánh sáng xung quanh cùng tia sáng bỗng nhiên tắt, cả phòng lại một lần nữa rơi vào bóng tối như lúc cô mới vào.

Trong mơ hồ, Quý Úc nghe có tiếng bước chân người rời đi, cũng nghe thấy có tiếng bước chân của người tới gần.

Bước chân của bọn họ rất nhẹ, nhưng cô có thể cảm giác được động tác của bọn họ rất nhanh.

Khoảng chừng ba phút, Quý Úc nghe thấy tiếng động giống như tiếng màn che bị xóc lên.

Cô theo bản năng nhìn về phía vị trí vừa rồi người phục vụ đem xe đẩy dừng lại. Tầm mắt cô chưa chạm tới xe đẩy, bỗng nhiên bên tai ngân vang tiếng đàn dương cầm. Giai điệu này cô không thể nào quen thuộc hơn được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 301: Chương 301: Chúng Ta Có Thể Trở Lại Như Trước Đây Sao? (1)

Ở nơi có tiếng đàn dương cầm êm tai, từ bốn phương tám truyền đến tiếng ca hướng vẫy quanh Quý Úc:

“Chúc mừng sinh nhật vui về...”

Cô vừa mới quay đầu tầm mắt liền nhìn thấy xe đẩy chậm rãi tiến vào.

Một cái bánh ga-tô vừa đẹp vừa tinh xảo. Giống như một cảnh phim quay chậm, mặt bánh cảm nên chập chờn ánh lửa chiếu sáng tràn ngập ánh mắt của cô.

Đến khi xe được đẩy đến trước mặt. Quý Úc nhìn theo ngọn nến, đứng xung quanh xe đẩy là hai người cô không thể nào quen thuộc hơn: Bạc Hà và Đường Họa Họa.

Ánh mắt các cô ấy cười chúc mừng nhìn cô, phối hợp với tiếng đàn dương cầm vẫn còn đang hát khúc hát mừng sinh nhật.

Phía sau các cô còn có rất nhiều người, một số người có hơi quen mặt. Quý Úc thấy rõ có vài người đứng trong bóng đêm. Cô chỉ có thể nhìn đại khái đường nét, nhưng cô đều nhận ra, đều biết tất cả là người trong đoàn làm phim “Tam Thiên Sĩ”.

Tâm tư Quý Úc chưa bao giờ rung động mãnh liệt giống như lúc này. Cảm động có, hạnh phúc có. Tất cả đều tràn đầy bên trái lồng ngực cô.

Cô đứng giữa cảnh tượng như vậy, trong khoảng thời gian ngắn có chút bối rối không biết nên phản ứng như thế nào. Mãi đến khi tiếng đàn dương cầm dừng lại, khúc ca sinh nhật ngừng vang. Có người nhẹ giọng nhắc nhở cô:

“Tiểu Úc thôi nến đi!”

Lúc này cô chỉ chớp chớp mắt, từ chấn động và kinh ngạc lấy lại tinh thần.

Nhiều việc ngoài dự liệu như vậy làm cô phản ứng không kịp. Vào giờ phút này khiến cô căn bản không có cách nào tiêu hóa cảm xúc trong lòng. Chỉ theo mọi người nhắc nhở, nhẹ nhàng bước tới phía trước bánh ga-tô, hai tay đặt ở trước ngực nhắm mắt thành tâm cầu nguyện.

Cô mở mắt khom người thổi nến, bên cạnh cũng có người thổi cùng.

Sau một giây ngọn nến tắt, bên trong phòng đồng loạt sáng lên, rất nhiều người đang cầm hoa tươi bước tới bên người Quý Úc.

Có người mặc trang phục hàng ngày, có người mặc trang phục nhân vật “công chúa Bạch Tuyết” và “cô bé Lọ Lem” cùng trò chuyện.

Mọi người vừa tặng hoa vừa không quên chúc cô:

“Sinh nhật vui về!”

Trong chốc lát trước ngực Quý Úc chất đầy hoa tươi.

Cô mở to hai mắt, không dám tin nhìn xung quanh, nét mặt tràn đầy vui vẻ. Bỗng chốc lại quan sát tỉ mỉ đồ trang sức trong căn phòng. Cuối cùng ánh mắt dừng ở bóng người cách đó không xa, người đang ngồi trước chiếc đàn dương cầm - Hạ Quý Thần.

Cho nên đêm nay, nếu nói đoàn phim tụ tập cũng không phải là tụ tập, mà là cùng tỉ mỉ tổ chức tiệc sinh nhật cho cô!

Cô biết hôm nay là sinh nhật mình. Sáng sớm lúc thức dậy, cô đã được ba mẹ gọi lời chúc mừng. Chỉ là ở đoàn phim cô lẻ loi một mình, không có bạn bè bên cạnh. Cho nên cũng không muốn tổ chức sinh nhật... Nhưng bây giờ... Cô không phải trải qua sinh nhật một mình, so với tất cả những lần sinh nhật trước đây mà cô đã trải qua đều hạnh phúc hơn rất nhiều.

Bị cô nhìn chăm chú, Hạ Quý Thần dửng vẻ nhả nhận từ trước dương cầm đứng lên, bước không nhanh không chậm, bình tĩnh đi tới trước mặt cô.

“Quý Úc, sinh nhật vui vẻ!” - Giọng nói anh tựa như tiếng trời xen lẫn bất ngờ, kinh ngạc, vui mừng. Trong lúc Quý Úc không kịp đề phòng, anh đã mạnh mẽ xông tới ôm Quý Úc vào lòng, khiến trong lòng cô cuộn cuộn lên cơn sóng to khác.

Cô nhìn lại anh dưới ánh sáng đèn thủy tinh càng tình tế mê người. Trên tay cô ôm đầy hoa tươi, nhẹ nhàng mà run lên.

Tất cả những việc này là do anh thực hiện?

Ở một đêm kia, anh nói với cô, thứ sáu tuần sau có một buổi tụ tập. Anh đã quyết tâm muốn vào ngày sinh nhật cô, tổ chức cho cô một bữa tiệc rượu mừng sinh nhật?

Thảo nào, lúc cô ở đại sảnh cảm thấy Trần Bạch gọi cô lại như vậy thật kỳ lạ, đúng là ý của anh! Bất Trần Bạch lôi kéo cô, chỉ vì muốn cho cô một niềm vui bất ngờ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 302: Chương 302: Chúng Ta Có Thể Trở Lại Như Trước Đây Sao? (2)

Quý Úc muốn nói cảm ơn với Hạ Quý Thần, nhưng trong lòng cô cảm xúc dâng trào. Cô liên tục nhấp máy môi, không biết tại sao lại mãi không nói ra được.

Hạ Quý Thần nhìn thấy dửng vẻ không nói nên lời của cô, nét mặt trở nên đặc biệt dịu dàng, khoe môi của anh như ẩn hiện nụ cười. Anh nhìn chăm chăm cô một lát, mới đưa ánh mắt nhìn về phía chiếc bánh ga-tô:

“Cắt bánh ga-tô đi!”

Quý Úc nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, tiếp tục đứng yên tại chỗ một lúc. Đến khi tâm tình như cơn sóng lúc lên lúc xuống của cô có chút ổn định, mới đưa hoa tươi cho Đường Họa Họa đứng ở bên cạnh cô. Sau đó nhận lấy dao nĩa mà Bạc Hà đưa tới, đi tới phía trước bánh ga-tô.

Chia xong bánh ga-tô mọi người đều nói chúc mừng Quý Úc. Vì từ lúc xong việc đến bây giờ mọi người còn chưa dùng cơm nên mỗi người tản ra, đi tới cách đó không xa lấy thức ăn trên bàn tự phục vụ.

Hôm nay là sinh nhật Quý Úc, chuẩn bị tiệc rượu. Hơn nữa sinh nhật của cô lại là do Hạ Quý Thần một tay tổ chức. Cho dù mọi người đúng là chủ yếu muốn chúc mừng sinh nhật cô, nhưng vẫn là muốn lấy lòng Hạ Quý Thần, kẻ tiếp là Quý Úc, vậy nên hai người vẫn luôn ở trạng thái bị mời rượu liên tục.

Tuy mỗi lần Quý Úc cũng chỉ uống một hớp nhỏ nhưng trong phòng có mấy chục người. Một hớp nhỏ rồi lại một hớp nhỏ, uống được một nửa Quý Úc cũng có chút không nhịn được.

Trong buổi tiệc vẫn có người không ngừng bùng ly rượu, về mặt tươi cười đi về phía cô.

Quý Úc chưa ăn cơm tối, lại uống nhiều rượu như vậy nên trong dạ dày bắt đầu cồn cào. Kỳ thực trong lòng cô không thích tiệc xã giao, coi như Hạ Quý Thần ở trong đoàn phim thôi phỏng cho cô như nữ vương. Nhưng chung quy cô lại không thật sự là nữ vương. Mọi người thấy Hạ Quý Thần cực kỳ coi trọng cô, nên cô không thể tỏ thái độ quá mức. Cho nên chỉ có thể cố nén khó chịu trong bụng, tiếp tục đi tới mời rượu mọi người.

Thật vất vả mới tiễn được ba người, Quý Úc vừa định nhân cơ hội này chạy vào phòng vệ sinh tránh một lúc, kết quả là có người gọi cô lại:

“Quý tiểu thư!”

Quý Úc quay đầu lại nhìn thấy bốn cô chân dài bùng ly đi về phía cô, trong lòng cô thầm than một tiếng nhưng vẫn cố gắng tươi cười đi tới.

“Quý tiểu thư sinh nhật vui vẻ, bởi không biết trước nên không chuẩn bị quà sinh nhật cho cô, xin thứ lỗi!”

Đi ở đằng trước là diễn viên có khá nhiều cảnh trong phim “Tam Thiên Sinh”. Cô đứng cách Quý Úc chừng một mét, vừa nói xin lỗi Quý Úc, vừa đưa chén rượu về phía Quý Úc.

Cho dù Quý Úc thật sự không muốn uống thêm chút nào nữa nhưng cô chỉ có thể dùng sức nắm chặt ly rượu mà cụng với họ.

Chỉ là hai ly rượu chưa va vào nhau, bên cạnh lại có người gọi tên cô:

“Quý tiểu thư!”

Quý Úc và bốn người trước mặt cùng nhau quay đầu lại.

Là Trần Bạch.

Bốn người kia gần như nở nụ cười tươi cùng lúc rồi mở miệng:

“Trợ lý Trần!”

Trần Bạch sắc mặt hiền hòa nhìn về phía bốn người nhẹ nhàng gật đầu, sau đó chỉ nhìn về phía Quý Úc:

“Quý tiểu thư, Hạ tổng có chuyện tìm cô!”

Nói xong Trần Bạch cũng không cho Quý Úc cơ hội phản ứng, nhanh chóng vươn tay lấy ly rượu trong tay của cô đi. Sau đó anh ta mới nhìn về phía bốn cô gái đứng bên cạnh:

“Thật ngại quá Quý tiểu thư phải theo tôi đi trước, có chuyện gì mọi người đợi lát nữa trò chuyện tiếp nhé.”

Ai cũng biết Trần Bạch là trợ lý của Hạ Quý Thần, anh ta đã lên tiếng còn có người nào dám phản đối, bốn người liên tục gật đầu đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 303: Chương 303: Chúng Ta Có Thể Trở Lại Như Trước Đây Sao? (3)

Trần Bạch về mặt khách sáo nhìn về phía bốn người mỉm cười đáp một câu:

“Cảm ơn!”

Sau đó lấy ly rượu Quý Úc cầm trong tay, rồi gọi phục vụ bê khay tới để đặt ly rượu xuống, quay đầu nhìn về phía Quý Úc nói:

“Đi thôi!”

Rồi anh ta cất bước đi về phía chiếc ghế sofa bên cạnh cửa sổ tầng trệt.

Quý Úc thật sự cho rằng Hạ Quý Thần có chuyện cần tìm mình, nên nhìn về phía bốn người kia mỉm cười nói tiếng xin lỗi. Sau đó liền vội vàng đi theo Trần Bạch.

Đọc theo đường đi không ít người đều xoay qua chào hỏi Trần Bạch và Quý Úc.

Quý Úc thấy Trần Bạch bước đi không ngừng, bản thân lại không ngừng đi theo. Cũng giống như Trần Bạch vừa bước đi vừa mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu chào hỏi mọi người.

Đi gần đến chỗ cửa sổ có bộ sofa, Quý Úc mới nhìn rõ trên ghế sofa không phải chỉ có một mình Hạ Quý Thần mà còn có Hàn Tri Phán.

Hai người có lẽ đang nói chuyện làm ăn, trên chiếc bàn trà ở giữa còn để hai tập văn kiện.

Đi tới trước ghế sofa, Trần Bạch không để ý Hạ Quý Thần và Hàn Tri Phán nói chuyện với nhau mà bước vào đã lên tiếng:

“Hạ tổng, Quý tiểu thư đến rồi!”

Bị cắt ngang nhưng Hạ Quý Thần không có chút khó chịu quay đầu liếc nhìn Quý Úc, không để ý Trần Bạch mà chỉ chỉ chỗ trên ghế sofa trước mặt mình rồi nói:

“Ngồi đây!”

Anh đang bàn công việc với Hàn Tri Phán, cô ngồi ở bên cạnh liệu có ổn không?

Quý Úc hơi lưỡng cổng, theo bản năng quay đầu nhìn thoảng qua Trần Bạch, nhìn thấy anh ta đang khẽ vuốt cằm. Lúc này, mới nhắc chân đi tới chỗ Hạ Quý Thần vừa mới chỉ trên ghế sofa, ngồi xuống.

Hạ Quý Thần không nhìn theo Quý Úc nữa mà hướng ánh mắt đến Trần Bạch. Anh chỉ dùng ánh mắt liếc nhìn Trần Bạch một cái, Trần Bạch liền hiểu ý xoay người rời đi.

Hàn Tri Phấn và Quý Úc nhìn nhau mỉm cười. Hạ Quý Thần tiếp tục nói về trọng tâm câu chuyện trước đó.

Quý Úc không nghĩ ra Hạ Quý Thần kêu mình tới là có ý gì. Theo lẽ nghi và những điều cô được dạy nên cô cố gắng để cho mình duy trì trạng thái im lặng nhất, không khuấy rối hai người trước mặt đang bàn công việc.

Qua khoảng chừng năm phút sau, Trần Bạch đã trở về. Phía sau còn dẫn theo một người đàn ông trung niên mặc quần áo đầu bếp.

Hạ Quý Thần chắc là đã nghe được tiếng bước chân, liền nhìn thoảng qua về hướng Trần Bạch đi tới, vừa tiếp tục trò chuyện với Hàn Tri Phấn.

Cho đến khi Trần Bạch và đầu bếp đi tới trước sofa. Hạ Quý Thần mới ngừng lại. Rồi anh nhìn về phía chỗ ngồi của Quý Úc đối diện mình nói:

“Em muốn ăn chút gì không, trực tiếp nói với đầu bếp là được!”

Quý Úc thật không nghĩ tới Hạ Quý Thần gọi mình qua đây là vì ăn cơm, cô nhìn Hạ Quý Thần mà ngờ ngẩn tại chỗ.

Hạ Quý Thần nhìn bộ dáng ngờ ngác của cô cũng không nói lời nào, quay đầu nhìn về phía Trần Bạch và người đầu bếp:

“Các người chắc có chuẩn bị thực đơn, báo thực đơn với cô ấy một lần đi.”

“Đừng vậy, Hạ tiên sinh!”

Đầu bếp cung kính trả lời. Rồi nhìn về phía Quý Úc liên tiếp kể tên các món ăn rất lưu loát.

Có thức ăn Pháp tinh xảo, cũng có món Nhật Bản chính tông, còn có đầu bếp tự xưng sở trường là làm đồ ăn cung đình.

"Quân Duyệt" là nhà hàng năm sao, đầu bếp đương nhiên cũng là hạng nhất. Quý Úc chỉ mới nghe tên cũng biết những thức ăn này chắc chắn rất xa hoa. Chỉ tiếc là cô cũng đã uống nhiều rượu, nên hiện tại thật sự không muốn ăn thức ăn xa hoa, chỉ muốn ăn món gì đó hợp khẩu vị. Cho nên sau khi đầu bếp báo xong tên món ăn, cô mới chân chừ một chút rồi nói:

“Có thể làm giúp tôi một phần bún cay hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 304: Chương 304: Chúng Ta Có Thể Trở Lại Như Trước Đây Sao? (4)

Hắn đường đường là đầu bếp của nhà hàng năm sao. Sao cô lại có thể bắt hắn làm bún cay?

Đầu bếp dường như nghe được một điều bất khả tư nghị (*), liền tròn mắt há hốc mồm nhìn chằm chằm Quý Úc, đứng kinh ngạc tại chỗ.

Hàn Tri Phấn ngồi bên cạnh đang bung ly uống rượu với Hạ Quý Thần liền “phụt” một tiếng suýt nữa phun hết rượu trong miệng ra, rồi nở nụ cười thành tiếng.

Trần Bạch không dám cười chỉ có thể dùng sức mỉm môi để nén cười. Chỉ có khóe môi của anh ta vẫn là chịu không nổi nên hơi nhinh lên một chút.

Chỉ có Hạ Quý Thần nghe xong lời Quý Úc nói về mặt vẫn bình tĩnh quay đầu nhìn về phía đầu bếp:

“Có thể chứ?”

Đầu bếp lúc này mới tỉnh lại, có chút hơi khó mở miệng:

“Hạ tiên sinh, cái này... chỉ sợ là làm không...”

Chữ “không được” của đầu bếp vẫn chưa nói xong, chân mày Hạ Quý Thần chợt nhíu lại.

Ở trước mắt anh, thứ cô muốn, anh có thể không đáp ứng được sao? Huống hồ ngày hôm nay là sinh nhật của cô.

Hạ Quý Thần không cho đầu bếp cơ hội nói tiếp liền quay đầu liếc nhìn Trần Bạch.

Nhìn thấy ánh mắt của Hạ Quý Thần, Trần Bạch liền vươn tay kéo bả vai đầu bếp:

“Chúng ta đi ra ngoài hàn huyên một chút.”

Trần Bạch dùng lực cánh tay nhìn như rất thiện ý nhưng kỳ thực có vài phần sức, uy hiếp kéo đầu bếp rời đi.

Sau khi Trần Bạch và đầu bếp rời đi, Hạ Quý Thần và Hàn Tri Phán tiếp tục nói chuyện.

Quý Úc thật sự là hơi đói bụng, cô xem trên bàn trà tinh xảo có vài đĩa thủy tinh để đầy hạt thông, liền đưa tay ra lấy một quả ăn.

Vỏ hạt thông hơi cứng, Quý Úc bóc rất khó khăn. Ngón tay của cô vì dùng sức bóp hạt thông nên đã bị đỏ lên. Nhưng vì hạt thông mùi rất thơm, Quý Úc lại rất tham ăn nên không chịu dừng lại.

Không biết có phải do nhìn cô ăn rất ngon hay không, làm cho Hạ Quý Thần cũng muốn ăn. Anh tự nhiên cầm lên một hạt thông bắt đầu bóc.

Quý Úc ăn được khoảng một nắm hạt thông thì Trần Bạch lại xuất hiện.

Nhưng lần này, phía sau anh ta không dẫn theo người nào cả, mà trên tay có thêm một cái khay.

“Quý tiểu thư đây là bún cay mà cô muốn!”

Trần Bạch khom người, đặt khay trước mặt Quý Úc.

Đầu bếp vẫn chưa nói xong đã bị Trần Bạch dẫn đi. Quý Úc cho là mình gọi bún cay chắc không có, định lát nữa Hạ Quý Thần cùng Hàn Tri Phán trò chuyện xong, cô sẽ hỏi anh tìm cô có chuyện gì không rồi quay lại bàn thức ăn để tìm đồ lót dạ.

Không ngờ chỉ trong chớp lát Trần Bạch lại bung một phần bún cay ra cho cô.

Trên mặt Quý Úc có vài phần ngạc nhiên nhìn Hạ Quý Thần. Anh cùng Hàn Tri Phán đang nói chuyện rất nhập tâm nên cũng không nhận thấy được ánh mắt của cô, tay anh còn đang bóc vỏ hạt thông.

“Quý tiểu thư nên ăn lúc còn nóng!”

Trần Bạch đứng thẳng người, có ý tốt nhắc nhở Quý Úc một câu.

Quý Úc tỉnh lại, vội vàng chuyển ánh nhìn về phía Trần Bạch lễ phép nói:

“Cảm ơn!”

Sau đó cô cầm đũa lên, bắt đầu cúi xuống ăn.

Trần Bạch lần này xuất hiện cũng không rời đi, mà dựa vào cái bàn cách đó không xa cúi đầu chơi điện thoại.

Có không ít người bung ly rượu đi về phía này. Chắc là muốn cùng Hạ Quý Thần nói chuyện một hai câu, nhưng tất cả đều bị Trần Bạch lễ phép chặn lại:

“Thật ngại quá, Hạ tổng bên kia đang có việc, nên đã căn dặn tôi không cho phép người ta quấy rầy!”

Quý Úc ăn sắp hết chén bún cay thì phía trước có hai người đi tới. Người từng chụp ảnh với nam chính của phim "Tam Thiên Sĩ". Đường Họa Họa và Bạc Hà cũng đang bước tới chỗ cô.

Chắc là Hạ Quý Thần nói với Trần Bạch, Đường Họa Họa và Bạc Hà là bạn của cô nên Trần Bạch cũng không ngăn các cô, ngược lại còn khách sáo dẫn đường đưa các cô tới trước mặt Quý Úc.

Chú thích:

(*) Bất khả tư nghị: Ý nói không thể nào hiểu nổi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 305: Chương 305: Chúng Ta Có Thể Trở Lại Như Trước Đây Sao? (5)

Trần Bạch trước khi rời đi, tiện thể gọi người phục vụ qua thu dọn đĩa Quý Úc đã ăn xong.

Sau khi người phục vụ dọn xong đĩa bún cay thì Bạc Hà lên tiếng:

“Làm phiền mạng giúp tôi ba ly rượu!”

Hạ Quý Thần đang nói chuyện với Hàn Tri Phản, động tác bóc vỏ hạt thông cũng tạm dừng, rồi nói:

“Cho tôi một ly sữa bò nóng!”

“Dạ, tiên sinh và tiểu thư xin chờ một lát!”

Người phục vụ đáp lời với thái độ cung kính rồi lui ra.

Ba cô gái tụ lại với nhau, khó tránh khỏi thì thầm nói chuyện. Nhưng vì đối diện Hạ Quý Thần và Hàn Tri Phản đang bàn công việc, Quý Úc cố ý nhắc nhở Đường Họa Họa và Bạc Hà nhỏ tiếng.

Quý Úc rảnh rồi nên giống như trước khi ăn bún cay lại bóc hạt thông ăn.

Cô vừa ăn bún cay xong lại ăn thêm không ít hạt thông nên hơi khát nước. Cô bung ly rượu vừa mới chuẩn bị uống thì bất ngờ Hạ Quý Thần lấy đi ly rượu trên tay cô.

Trong lúc Quý Úc vẫn còn sững sờ, Hạ Quý Thần cầm ly sữa tươi trước mặt đặt vào tay cô. Sau đó bên tai cô thoáng nghe giọng nói nhẹ nhàng của Hạ Quý Thần:

“Vừa mới uống không ít rượu, giờ lại uống tiếp dạ dày sẽ khó chịu!”

Anh vừa nói chuyện với Hàn Tri Phản vừa bình thản nói với cô những lời này. Sau đó nghiêng đầu nhìn về phía Hàn Tri Phản.

Quý Úc cầm ly sữa tươi, chăm chú nhìn Hạ Quý Thần và Hàn Tri Phản nói chuyện. Mãi đến khi Đường Họa Họa lay nhẹ cánh tay thì cô mới hoàn hồn. Cô cúi đầu tiến đến trước mặt Đường Họa Họa và Bạc Hà tiếp tục thì thầm với nhau.

Thật ra tối nay, Hạ Quý Thần không muốn phải xử lý công việc. Chỉ là bất ngờ phát sinh tình huống ngoài ý muốn nên anh mới phải cùng Hàn Tri Phản nói chuyện với nhau lâu như vậy.

Sau khi cuộc trò chuyện kết thúc, Hàn Tri Phản đã sớm để ý thấy Trình Vị Văn nên tìm cớ đi vệ sinh, rồi rời đi.

Hạ Quý Thần nhìn thoáng qua ba người con gái trước mặt thì thấy họ đang chăm chú dán mắt vào một cái điện thoại di động nên anh không lên tiếng, chỉ dựa vào ở trên ghế sofa, xoa nhẹ chân mày để thư giãn vì phải tập trung suy nghĩ trong thời gian dài.

Không có Hàn Tri Phản nói chuyện với anh, nơi đây yên tĩnh rất nhiều, nên Hạ Quý Thần có thể nghe rõ ba người đang nói chuyện gì.

Đường Họa Họa ra câu hỏi:

“Đối với các cậu, câu nói có khả năng làm các cậu rung động nhất là câu gì?”

Đường Họa Họa nghiêng nghiêng đầu, xung phong nói trước:

“Với mình mà nói, điều làm mình rung động nhất là câu nói tám thẻ ngân hàng này cầm đi, cứ thoải mái mà sử dụng!”

Bạc Hà cười nhạo Đường Họa Họa một câu:

“Thô tục! Với mình mà nói, câu có thể làm mình rung động nhất là em chỉ cần chăm sóc sắc đẹp của mình, tôi sẽ chịu trách nhiệm kiếm tiền nuôi gia đình!”

“Dừng, cậu và mình có khác biệt sao?”

Đường Họa Họa khinh thường, sau đó lại mở miệng hỏi:

“Tiểu Úc, cậu thì sao?”

“Minh?”

Quý Úc giọng nói ôn nhu đáp lời Đường Họa Họa:

“Vội mình mà nói, lời làm rung động nhất là...”

Cô suy nghĩ một hồi mới tiếp tục lên tiếng:

“Cho tới bây giờ em không chỉ có một mình, em còn có anh!”

Hạ Quý Thần đang xoa chân mày bỗng dừng ngừng lại. Những lời này, chính là do anh nói. Nhưng lại dùng thân phận Hạ Dư Quang để nói với cô.

Cô lại nói, đây là lời nói làm cô rung động nhất. Bởi vì người nói với cô là Hạ Dư Quang nên cô mới cảm thấy rung động như vậy sao?

Ba cô gái đang tập trung vào câu chuyện nên không nhận thấy được sự khác thường của anh.

“Tiểu Úc vẫn về quá.”

“Tiểu Úc thành thật khai ra mau, những lời này là người nào nói cho cậu nghe?”

Hạ Quý Thần theo bản năng liếc nhìn Quý Úc. Cô nghe Đường Họa Họa nói những lời này, trên mặt rõ ràng hiện lên vẻ thẹn thùng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 306: Chương 306: Chúng Ta Có Thể Trở Lại Như Trước Đây Sao? (6)

Tim của anh như bị vật gì bén nhọn đâm trúng, trong lòng dâng lên cảm giác đau đớn và có chút chua xót.

Anh nhắm mắt lại để che đi sự buồn rầu chợt lóe lên trong đáy mắt.

Ba cô gái trước mặt vẫn còn vừa cười vừa nói. Nhưng anh lại không có tâm trạng để nghe các cô nói bất cứ điều gì nữa, mà chỉ lặng yên đứng dậy rồi đi ra ngoài.

Ba cô gái cũng không nhận ra trước mặt mình thiếu đi một người nên vẫn xúm lại nhìn chăm chăm vào điện thoại di động. Đường Họa Họa tiếp tục thì thầm to nhỏ.

Mười phút sau Bạc Hà muốn đi vệ sinh, Đường Họa Họa cũng có ý tương tự. Lúc này hai người mới đứng lên chuẩn bị rời đi. Quý Úc vô ý ngẩng đầu mới phát hiện Hạ Quý Thần và Hàn Tri Phấn ở đối diện không có ở đây.

“A? Hạ học trưởng và bạn của anh ta đâu rồi?”

Đường Họa Họa cũng phát hiện ra chiếc ghế sofa đối diện trống rỗng nên mới ngạc nhiên hỏi.

“Có thể vừa nãy có chuyện nên họ đã đi rồi?”

Bạc Hà trả lời, vì muốn đi vệ sinh nên cô bắt đầu thúc giục Đường Họa Họa nhanh lên.

Sau khi hai người rời đi được một lúc, Quý Úc mới bắt đầu quan sát xung quanh.

Ở căn phòng khá yên tĩnh đối diện, Quý Úc nhìn thấy Hàn Tri Phấn đang nghiêng đầu nói chuyện với Trình Vị Văn.

Trình Vị Văn chắc là không muốn để ý đến Hàn Tri Phấn, coi như anh ta không tồn tại nên tập trung tất cả tinh thần vào chiếc máy tính xách tay trước mặt. Cô hẳn là đang sửa đổi kịch bản, đôi chân mày xinh đẹp thỉnh thoảng cau lại một cái. Sau đó các đầu ngón tay tinh tế của cô bắt đầu di chuyển trên chiếc máy tính một cách nhịp nhàng.

Quý Úc cũng không để ý tới hai người quá nhiều, rất nhanh cô chuyển ánh mắt đi chỗ khác. Cô nhìn hết trong phòng hai lần, cũng không nhìn thấy bóng dáng của Hạ Quý Thần.

Anh gọi cô tới đây, chưa nói với cô chuyện gì làm sao đã không thấy tăm hơi?

Quý Úc cho rằng Hạ Quý Thần có thể là đi vệ sinh, nên không tiếp tục tìm kiếm nữa mà yên lặng ngồi chờ đợi mọi người trở lại.

Vì buồn chán Quý Úc mở điện thoại lên vừa xem lướt qua Weibo lại vừa thỉnh thoảng nhìn cái khay hạt thông đặt ngay chính giữa bàn trà rồi lấy đi một nắm hạt thông.

Lúc cô cầm một hạt thông bỏ vào miệng, cô mới chợt nhận ra có chút không đúng.

Sau một giây chần chừ, cô lấy hạt thông từ trong miệng ra mới thấy rằng hạt thông mình đang cầm không có vỏ.

Chân mày của cô khẽ giật giật, nhìn lại nắm hạt thông mình mới lấy ra khỏi khay thì phát hiện chúng đều không có vỏ.

Cô ngẩng đầu thì phát hiện tất cả hạt thông trong khay cũng đều đã được bóc vỏ, mà phần vỏ hạt thông này chẳng biết lúc nào đã nằm ở bên cạnh bàn cách cô rất xa.

Ngoại trừ cô ra thì chỉ có Hạ Quý Thần bóc hạt thông. Cho nên anh bóc những hạt thông này, kỳ thực cũng không ăn, mà đặt ở trong một cái đĩa sạch sẽ.

Từ lúc nào mà anh đem những hạt thông đã bóc vỏ đặt vào trong khay? Cô làm sao mà không phát hiện ra một chút nào?

Nói như vậy, những hạt thông này đều là do anh bóc cho cô ăn?

Trong lòng Quý Úc có chút run rẩy, lần nữa quay đầu nhìn lại một vòng bên trong phòng.

Kết quả vẫn như trước không tìm được Hạ Quý Thần, nhưng trợ lý Trần Bạch của anh thì vẫn đứng chỗ cũ, cách sofa không xa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 307: Chương 307: Chúng Ta Có Thể Trở Lại Như Trước Đây Sao? (7)

Kỳ quái... Hạ Quý Thần và Hàn Tri Phần đều thảo luận xong công việc rồi, anh ta còn đứng giống như người canh gác ở đó làm gì?

Quý Úc đang buồn bực thì có hai nữ diễn viên trong đoàn phim cầm ly rượu đi về phía cô.

Khi hai người đi ngang qua Trần Bạch, Trần Bạch đang nghịch điện thoại liền ngẩng đầu nhìn hai người, sau đó đã ngăn hai người lại:

“Xin hỏi, các cô là...”

Vì cách một khoảng, tiếng Trần Bạch lại không nói lớn, Quý Úc hoàn toàn không nghe rõ lời của anh ta, chỉ nhìn thấy môi của anh ta động đập hai cái.

Sau đó hai nữ diễn viên dừng lại, quay lại nói chuyện với Trần Bạch.

Trong đó có một nữ diễn viên trời sinh có giọng nói lớn, Quý Úc nghe rõ ràng trong miệng cô ta nói tên của mình.

Mặc dù không biết bọn họ nói với nhau nội dung cụ thể là cái gì. Nhưng Quý Úc biết, hai nữ diễn viên chắc là giống với những người lúc đầu, đến mời rượu để làm quen với cô.

Cũng không biết Trần Bạch nói gì, về mặt hai nữ diễn viên nhìn như có chút tức giận. Hai cô có vẻ là không muốn buông tha, tiếp tục vây quanh Trần Bạch nói chuyện. Trần Bạch không nói tiếp, chỉ là bày ra dáng vẻ không thương lượng, không ngừng lắc đầu. Cuối cùng hai nữ diễn viên dường như biết không còn hy vọng, ngượng ngùng xoay người cùng nhau bỏ đi.

Đợi các cô đi xa, Trần Bạch lại trở về dáng vẻ nhàn nhã, dựa vào cạnh bàn lướt điện thoại.

Thỉnh thoảng có người đi ngang trước mặt anh ta, lúc đó anh ta sẽ ngẩng đầu, liếc nhìn một cái. Xác định bọn họ không phải đi về phía Quý Úc, mới tiếp tục lướt điện thoại.

Quý Úc không hiểu, chợt nhớ lại sau khi cô ăn xong bún cay, muốn uống rượu. Hạ Quý Thần liền ngăn động tác của cô lại, đưa cho cô một ly sữa nóng. Sau đó nói với cô: “Vừa mới uống không ít rượu, giờ lại uống tiếp dạ dày sẽ khó chịu!”

Ngay lúc đó, cô bị dáng vẻ quan tâm cẩn thận chiếm hết ý nghĩ nên vẫn chưa để ý đến lời nói của anh. Còn bây giờ, những cảnh tượng vừa rồi của Trần

Bạch đều được cô nhìn thấy nên cô chợt phản ứng lại.

Nguyên nhân Hạ Quý Thần nói mấy chữ “vừa mới uống không ít rượu” này, là vì lúc này cô bị mọi người vây quanh mời rượu, anh đều thấy được, cho nên anh mới để Trần Bạch đến tìm cô.

Anh cũng không phải do có chuyện mà tìm cô, mà là anh biết với thân phận của cô, không có khả năng từ chối mọi người mời rượu. Cho nên anh để Trần Bạch lấy danh nghĩa của anh, giúp cô cự tuyệt tất cả lời mời rượu.

Cho nên, trong lòng cô cảm thấy Trần Bạch như là người đứng canh gác cho cô cũng không có gì sai. Hạ Quý Thần rời đi, mà Trần Bạch vẫn còn ở đó, có thể là vì muốn giúp cô chặn lại các lời mời rượu.

Cả đêm rõ ràng anh không nói gì với cô, cũng không có gì bất thường. Anh lại có thể im lặng không tiếng động giúp cô giải quyết phiền toái lớn như vậy.

Quan hệ của anh và cô rõ ràng không tốt, giống như là nước với lửa. Tương như là cả đời sẽ không qua lại với nhau, làm sao lại có thể đêm khuya đến ôm lấy cô. Sau đó nói xin lỗi cô, anh giống như là biến thành một người khác, trước kia tuyệt đối không có chuyện như vậy.

Anh đối xử với cô cũng không còn lộ ra vẻ căm phẫn và chê bai, cũng không còn dùng giọng điệu ác ý hay nổi nóng nói chuyện với cô, càng không dùng bộ dáng ngiễn rãng ngiễn lợi hận không thể giết cô... Thậm chí, trong lúc anh vẫn còn ở đoàn phim, đối với cô cực kỳ cung chiêu, còn có vụ sinh nhật bất ngờ đêm nay...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 308: Chương 308: Chúng Ta Có Thể Trở Lại Như Trước Đây Sao? (8)

Vô số sự khó hiểu ngập tràn trong lòng Quý Úc, mọi thứ như không ngừng lẫn lộn va chạm nhau. Khiến cho trái tim cô vốn tưởng rằng yên tĩnh như nước hồ thu, lại lộn xộn đến không gì có thể diễn tả được.

Dù thế nào cô cũng không nghĩ ra tại sao Hạ Quý Thần lại thay đổi đến như vậy. Trong lòng cô bắt đầu buồn bực, cô nhìn không được liền đứng dậy, đi đến chỗ ban công cách đó không xa. Cô muốn ra ngoài hít thở không khí một chút.

Trần Bạch thấy Quý Úc đứng dậy liền đi theo, nhưng anh ta cũng không làm ảnh hưởng đến Quý Úc. Từ đầu đến cuối đều giữ một khoảng cách nhất định với cô để cho cô cảm thấy thoải mái.

Nhưng khi thấy cô bước đến gần cửa ra ban công thì không tiến lên nữa mà tìm một chỗ đứng ở gần đó.

Quý Úc vươn tay, muốn mở cửa ban công ra nhưng vừa giơ tay lên, cô nhìn thấy bóng lưng của Hạ Quý Thần qua cửa kính.

Ngoài ban công không có đèn, chỉ có chút ánh sáng từ trong phòng chiếu ra nên có chút mờ tối, làm đường nét thân hình anh có chút mờ nhạt.

Hình như anh đang gặp chuyện gì phiền lòng, đầu ngón tay vẫn đang cầm điều thuốc.

Cả người Quý Úc bỗng nhiên dừng lại, cô nhìn chằm chằm Hạ Quý Thần qua cửa kính không chớp mắt. Một lúc sau, cô thu tầm mắt lại, vừa định vờ như chưa từng bước tới đó, xoay người rồi đi thì ngoài ban công, Hạ Quý Thần chợt nghiêng người, đầu ngón tay cầm điều thuốc bỏ vào bên trong cái gạt tàn thuốc trên bàn tròn, búng nhẹ hai cái.

Khóe mắt anh chợt lóe lên nhìn thẳng về phía Quý Úc, anh tưởng rằng mình bị ảo giác, dừng lại một lúc sau rồi mới ngẩng đầu nhìn lại. Sau đó, Quý Úc chưa kịp thu tầm nhìn về, ánh mắt hai người đã như định sẵn chạm phải nhau.

Hạ Quý Thần đứng trong góc tối nên Quý Úc không thấy rõ ánh mắt của anh nhưng lại biết chắc chắn anh đang nhìn cô, tim cô lại đập lệch đi nửa nhịp.

Vì bị Hạ Quý Thần phát hiện, Quý Úc có chút chần chừ, đành buông bỏ ý nghĩ rồi đi, nhẹ nhàng đẩy cửa bước tới.

Động tác của cô giống như làm cho Hạ Quý Thần giật mình, ánh mắt anh chợt lóe lên, vội vàng ấn mạnh điều thuốc trong tay vào gạt tàn.

Khi bước ra ban công, Quý Úc thuận tay đóng cửa lại, nhìn Hạ Quý Thần thận trọng nói: “Sao anh lại ở đây một mình?”

“Ồ trong phòng lâu nên có chút ngột ngạt, đi ra ngoài hít thở không khí một chút.” - Hạ Quý Thần khẽ nhích người, nhường chỗ đứng cho Quý Úc.

Đến khi Quý Úc đi tới, đứng ở đó, anh mới tiếp tục nói: “Em thì sao? Sao lại đi ra đây?”

“Tôi cũng giống vậy, ra ngoài hít thở không khí!” - Quý Úc nghiêng đầu, khẽ nhìn Hạ Quý Thần nói.

Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, không nói tiếp.

Trong khoảng thời gian ngắn, Quý Úc cũng không biết nên nói gì với Hạ Quý Thần, ngoài ban công lại trở nên yên lặng.

Qua một lúc sau, hai người đều cảm thấy bầu không khí có hơi im lặng, đồng thanh lên tiếng.

Hạ Quý Thần: “Hôm nay...”

Quý Úc: “Những thứ này...”

Khi nghe thấy giọng nói của đối phương, cả hai đều dừng lại.

Cô nghĩ để cho anh nói trước, anh thì nghĩ để cho cô nói trước. Thế nên mọi thứ lại trở nên im lặng, không một tiếng động.

“Hôm nay...”

Hạ Quý Thần lên tiếng để phá vỡ cục diện bế tắc này, ai ngờ Quý Úc cũng có ý giống vậy: “Những thứ này...”

Hai người lại im lặng lần nữa. Nhưng lần này Hạ Quý Thần lại tiếp tục lên tiếng: “Em nói trước đi!”

Quý Úc cũng hiểu ý nên không khiêm nhường nữa, lên tiếng hỏi: “Những thứ này đều do anh chuẩn bị sao?”

Hạ Quý Thần biết Quý Úc đang nói đến việc bất ngờ tổ chức sinh nhật cho cô, anh không chối bỏ, nhẹ nhàng vuốt tóc.

Anh khẽ “À” một tiếng. Sau đó lại hỏi: “Thích không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 309: Chương 309: Chúng Ta Có Thể Trở Lại Như Trước Đây Sao? (9)

“Thích!” - Quý Úc thành thật trả lời.

Là thật sự thích, cô cũng không nhớ rõ bao lâu rồi cô mới vui mừng như vậy.

Sau khi nghe câu trả lời của cô, Hạ Quý Thần cảm thấy vô cùng hài lòng, nhìn về cảnh đêm trước mặt, khóe môi dường như có chút hướng lên cao. Anh liền mở miệng nói, bên trong giọng nói nghe rất nhẹ nhàng: “Thích là tốt rồi!”

Giọng nói của anh vốn dễ nghe, lại thêm ngữ điệu như vậy khiến cho tim của Quý Úc đập nhanh liên hồi. Cô không nhịn được nghiêng đầu nhìn anh. Những hoài nghi, những thắc mắc trong lòng từ khi nảy bắt đầu dần lên. Khóe môi cô mấp máy, do dự một hồi lâu, cô mới lên tiếng: “Hạ Quý Thần, anh... tại sao lại phải làm như vậy?”

Câu hỏi của cô có chút đột ngột, Hạ Quý Thần như chưa kịp phản ứng, vẻ mặt hơi ngẩn ra.

Quý Úc lại lên tiếng: “Giữa hai chúng ta rõ ràng...”

Quý Úc không biết nên nói ra ý phía sau như thế nào, rốt cuộc chỉ nói được sáu chữ rồi ngừng lại.

Hạ Quý Thần liền hiểu ý của cô, ý cô muốn hỏi rõ ràng mối quan hệ của hai người trước đây rất tệ hại. Anh và cô đã từng có ý định không bao giờ gặp lại nhau. Tại sao trong một đêm, mọi thứ liền thay đổi nhanh như vậy?

Đúng, anh thừa nhận thái độ của anh đối với cô có chút thay đổi. Nếu nói là thái độ thay đổi nhanh, không bằng nói anh đã hoàn toàn thỏa hiệp với cô.

Khi anh thấy cô vì tự bảo vệ mình, ở ngay trước mắt anh, không tiếc dùng tính mạng của mình để đánh trả lại Thiên Ca. Anh không thể ngừng tự trách.

Khi anh biết bốn năm trước cô vì sai lầm của anh với cô đêm đó, suýt chút nữa hại cô chết trên bàn mổ. Cứ mỗi lần anh nghĩ lại, anh lại thấy sợ.

Đến khi vào đêm hôm đó, anh không khống chế được tình cảm của mình, ôm chặt cô trong lòng. Anh mới hiểu được yêu một người thật sự không phải là giữ lấy, mà là hy vọng cô ấy sống thật tốt.

Cái gì mà tôn nghiêm? Cái gì mà không cam lòng? Vào thời khắc ấy, anh đã hoàn toàn từ bỏ. Anh chỉ thăm nghĩ làm sao để khiến cho cô sống tốt hơn, chỉ muốn làm cho cô sống tốt hơn...

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần không nói gì nên cho là anh có lời khó nói. Cô liền nhớ đến đêm đó anh nói xin lỗi cô.

Bốn năm trước, cô thông báo cho anh biết sai lầm của hai người, anh chỉ mở miệng nói với cô một câu: “Cho một cái giá đi!”

Cái gì cô cũng không muốn, từ đó liền biến mất khỏi thế giới của anh...

Nghĩ tới những thứ này, Quý Úc giống như chợt hiểu ra điều gì đó. Cô không tiếp tục đợi Hạ Quý Thần trả lời, chủ động lên tiếng: “... Nguyên nhân anh làm như vậy là muốn bồi thường cho tôi?”

“Bồi thường” ở trong mắt cô, mọi thứ anh làm đều chỉ vì anh ấy nấy, muốn bồi thường cho cô thôi sao?

Trong ánh mắt Hạ Quý Thần tràn ngập vẻ đau buồn: “Không phải... Không phải do bồi thường, là...”

Lời nói chỉ mới nói được phân nửa, Hạ Quý Thần chợt dừng lại, nửa câu còn lại là “bởi vì tôi thích em, tôi muốn em sống thật tốt” bị ngăn lại trên khóe môi.

Thích... Anh tốt với cô, cô đều cảm thấy là do anh muốn bồi thường. Nếu anh nói là do anh thích cô, liệu cô sẽ tin sao?

Không chừng khi anh nói ra, cô cảm thấy cô không có tình cảm gì với anh. Để bớt đi phiền phức, khoảng cách giữa hai người mà anh vất vả mới tạo được biết đâu sẽ bị cô đẩy ra xa hơn.

Bàn tay Hạ Quý Thần khẽ nắm chặt, anh cố gắng kìm nén sự khó chịu trong lòng mình, muốn nói lời thật lòng với cô nhưng cuối cùng lại nói điều trái với lương tâm: “... Không phải là bồi thường, không đơn thuần chỉ là bồi thường...”

Không đơn thuần chỉ là bồi thường... Nghĩa là trong nguyên nhân đó vẫn có bồi thường và còn có những nguyên nhân khác. Có lẽ do đã từng quen biết nên cô nghĩ anh cũng giống như cô vậy. Cô cực kỳ hận Hạ Quý Thần, nhưng lại chưa từng quên trước kia cô và anh từng là đôi bạn thân thiết ở trường Nhất Trung Tô Thành.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 310: Chương 310: Chúng Ta Có Thể Trở Lại Như Trước Đây Sao? (10)

“Quý Úc...” - Hạ Quý Thần lại lên tiếng, giọng nói có chút mơ hồ.

Quý Úc lấy lại mạch suy nghĩ, không nói gì, quay đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần biết cô đang nhìn mình, nhưng anh không quay đầu lại nhìn cô. Dường như đang nghiêm túc suy tính chuyện gì, thất thần nhìn chằm chằm phía trước mấy giây. Sau đó môi khẽ nhấp mấy hơi:

“Chúng ta có thể trở lại như trước đây không?”

Quý Úc giống như bị điểm trúng huyệt, đôi mắt đang nhìn Hạ Quý Thần bỗng nhiên sụp xuống, đứng yên bất động.

Anh nói gì?

Nói chúng ta có thể trở lại như trước đây sao?

Trước đây? Là lúc nào?

Hạ Quý Thần giống như biết “Thuật Độc Tâm” (*). Hiểu được trong lòng cô đang suy nghĩ điều gì, chỉ một lúc sau khi đoán được những câu hỏi thoáng qua trong lòng cô, anh lại lên tiếng:

“Trở lại khi em mười bảy tuổi và tôi mười tám tuổi.”

“Trở lại mùa hè năm đó, trở lại mùa hè khi tôi và em là đôi bạn thân nhất ở Tô Thành. Trở lại lúc tôi có thể gọi em là Tiểu Úc, còn em không chút kiêng dè cũng không hề sợ tôi như những người khác, dám gọi tôi là Hạ Quý Thần...”

Giọng nói của anh vẫn đẹp như ngày nào, nhưng bên trong lại có chút run run, giống như đang căng thẳng vì sợ hãi điều gì.

Quý Úc lắng nghe lòng mình đang run lên nhẹ nhàng.

Hạ Quý Thần biết rất rõ khi anh nói ra những lời này, đã chứa đựng bao nhiêu sự lo lắng.

Anh sợ cô nói ý nghĩ của anh thật viễn vông, anh sợ cô cự tuyệt đề nghị của anh.

Nhưng anh chỉ dừng lại một chút, sau đó tiếp tục hỏi lại một lần nữa: “Có thể không? Có thể trở lại như Hạ Quý Thần và Quý Úc trước đây không?”

“Có thể sao? Có thể trở lại như Hạ Quý Thần và Quý Úc trước đây sao?” - Theo lời nói của Hạ Quý Thần, trong lòng Quý Úc cũng tự khe khẽ hỏi mình.

Trước đây Hạ Quý Thần thật sự là người quan trọng nhất tồn tại trong lòng Quý Úc.

Nhưng thời gian trôi qua, giữa anh và cô xảy ra nhiều chuyện như vậy. Anh không còn là Hạ Quý Thần của trước đây và cô cuối cùng cũng không phải là Quý Úc của trước đây nữa.

Anh và cô còn có thể trở lại như trước đây sao?

Cô thừa nhận, trong lòng của anh có đề ý đến cô. Bây giờ anh đối với cô cũng không tệ lắm, nhưng cô cũng không thể quên được trước đây anh đã cho cô bao nhiêu tổn thương và tủi nhục. Vậy nên, những điều không vui trước kia giữa anh và cô, cô thật có thể xóa bỏ như vậy sao?

Quý Úc chưa bao giờ nghĩ đến vấn đề này, trong lòng cô hỏi đi hỏi lại chính mình rất nhiều lần, cũng không tìm được câu trả lời.

Cô đứng yên không lên tiếng, làm cho lòng Hạ Quý Thần chìm xuống hẳn.

Không phải là tỏ tình, chỉ đơn thuần là hòa giải, ngay cả như vậy cũng không được sao?

Tiếp theo đó, cô ấy sẽ nói “Không được” đúng không?

Trong lòng Hạ Quý Thần bỗng dưng hoảng hốt nên tiếp tục nói để phá tan bầu không khí có chút cứng nhắc đó:

“Không sao! Nếu như em không biết trả lời tôi như thế nào, có thể lựa chọn không trả lời...”

Sau khi nói đến đây, trên gương mặt tuấn tú của anh như có một sự thương cảm, hòa vào giọng nói làm mọi thứ trở nên thật mơ hồ:

“Chờ một ngày nào đó em có câu trả lời, lần nữa có thể nói tôi biết. Không sao, tôi có thể chờ!”

Lòng Quý Úc thoáng có chút nhói đau không thể giải thích được.

Hạ Quý Thần không đợi Quý Úc có phản ứng, sau khi nói xong những lời đó lập tức lấy hộp quà từ trong túi ra đưa đến trước mặt Quý Úc, chuyển chủ đề:

“Sinh nhật vui vẻ!”

Đây là quà sinh nhật cho cô?

Những lời mới vừa nói đó của Hạ Quý Thần còn chưa hoàn toàn thoát ra khỏi đầu Quý Úc. Cô sững sờ hồi lâu mới đưa tay ra nhận lấy. Cô chỉ mới khẽ nói câu “Cảm ơn” thì cửa sân thượng đã bị đẩy ra, có tiếng nói của Đường Họa Họa:

“Tiểu Úc, vì sao cậu lại trốn ở chỗ này vậy? Mình tìm cậu để hát...”

(*) Thuật độc tâm Độc được suy nghĩ của người khác.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 311: Chương 311: Phạm Vi Vài Dặm (1)

Đường Họa Họa mạnh dạn bước tới. Ngay lúc nhìn thấy Hạ Quý Thần, lời trong miệng cô chợt dừng lại, cơ thể ngập ngừng dường như ý thức được mình đang quấy rầy Quý Úc và Hạ Quý Thần. Lúc này mới vội vàng dừng bước chân đang đi về phía Quý Úc, ra dáng thùy mị ngượng ngùng, mở miệng chào hỏi Hạ Quý Thần:

“Hạ học trưởng, anh cũng ở đây à?”

Hạ Quý Thần nhìn về phía Đường Họa Họa khẽ gật đầu một cái, trên khuôn mặt tuấn tú không hề tỏ ra chút khó chịu nào.

“Này, nếu hai người có việc, mình vẫn nên...”

Đường Họa Họa chỉ vào trong phòng, hai chữ “đi vào” phía sau còn chưa nói ra, Quý Úc liền lên tiếng:

“Có chuyện gì sao?”

Đường Họa Họa: “Không có chuyện gì, chỉ là kêu cậu vào hát thôi.”

Quý Úc quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần:

“Vậy em và cô ấy đi trước nhé?”

Hạ Quý Thần khẽ vuốt cằm, giọng nói rất nhẹ “Ừ” một tiếng.

Quý Úc không dừng lại quá lâu, bước đến bên cạnh Đường Họa Họa. Cô vừa mới chuẩn bị khoác tay Đường Họa Họa cùng trở về phòng thì Đường Họa Họa liền nhìn Hạ Quý Thần lên tiếng:

“Hạ học trưởng, tất cả mọi người đang hát, anh có muốn vào hát một bài không?”

Biết Hạ Quý Thần nhiều năm như vậy, Quý Úc chưa bao giờ thấy anh hát. Ngay cả những năm tháng trước đây anh có mối quan hệ rất tốt với cô, hai người cũng đi KTV vô số lần. Bất kể có bao nhiêu người xung quanh nhiệt tình mời anh hát một bài, anh đều tỏ vẻ thờ ơ.

Cho nên, sau khi Quý Úc nghe Đường Họa Họa chào mời nhiệt tình. Trong đầu cô hiện lên hình ảnh duy nhất chính là Hạ Quý Thần nhất định sẽ giống như trước đây vậy, bày ra vẻ mặt không có hứng thú chút nào, giọng sẽ lạnh nhạt mở miệng nói: “Không! Các em hát đi.”

Nhưng cô lại không ngờ rằng, Hạ Quý Thần vừa mở miệng đã nhìn thẳng vào mặt cô:

“Được!”

Được? Hạ Quý Thần lại đồng ý? Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần tràn đầy kinh ngạc.

Ngược lại trên mặt Đường Họa Họa không mang một chút kinh ngạc nào. Chẳng qua là sau khi nghe Hạ Quý Thần đồng ý, lập tức hưng phấn tiếp tục nói:

“Hạ học trưởng, anh và bọn em cùng đi vào đi.”

Hạ Quý Thần không lên tiếng nữa nhưng đứng thẳng người, bước về phía trong phòng.

“Đi thôi!”

Mãi đến khi Đường Họa Họa nắm cánh tay Quý Úc rồi lên tiếng lần nữa. Quý Úc mới lấy lại tinh thần từ trong nỗi kinh ngạc "Hạ Quý Thần đồng ý hát". Sau đó nhanh chóng thu lại vẻ mặt kinh ngạc của mình, đi theo Đường Họa Họa bước vào phòng.

Bạc Hà đang đứng trước bục sân khấu, nhìn thấy Đường Họa Họa kéo Quý Úc chạy đến, còn cách một khoảng rất xa đã xé giọng kêu gào:

“Các cậu muốn hát bài gì?”

Thay vì để Quý Úc hát cùng với mình, Đường Họa Họa càng muốn nghe Hạ Quý Thần hát hơn:

“Hạ học trưởng cũng muốn hát, để cho anh ấy hát trước đi!”

Nói xong, Đường Họa Họa còn quay đầu lại, nhìn về phía Hạ Quý Thần:

“Hạ học trưởng, anh muốn hát bài gì, em sẽ chọn giúp anh?”

“Cảm ơn! Để anh tự chọn.” - Hạ Quý Thần trả lời Đường Họa Họa một câu khách sáo. Sau đó liền bước đến trước bục Karaoke.

Bạc Hà vội vàng tránh ra.

Hạ Quý Thần không ngồi xuống ghế mà Bạc Hà vừa mới ngồi. Chỉ khom người, ấn vài cái trên màn hình đối diện với bục Karaoke.

Ngay lập tức trên màn hình lớn tối đen. Hạ Quý Thần cầm lấy micro, đi hai bước đến chính giữa bục. Khi anh dừng lại thì màn hình sáng lên, có giai điệu êm tai vang lên.

Qua một lúc sau, trên màn hình xuất hiện tên bài hát: “Phạm Vi Vài Dặm.”

Sau đó, Hạ Quý Thần liền giơ micro lên. Lúc tên bài hát mờ đi trên màn hình, lời bài hát ở dưới màn hình mới dần dần được hiện lên. Tiếng hát của Hạ Quý Thần qua chiếc micro vọng đến mỗi góc trong căn phòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 312: Chương 312: Phạm Vi Vài Dặm (2)

Bài hát “Phạm Vi Vài Dặm” này Quý Úc đã từng nghe, một bài hát chứa đựng một mối tình sâu nặng như biển.

Hạ Quý Thần có giọng nói rất êm tai, âm điệu lại trong trẻo cao vút. Trước lúc anh chưa hát, Quý Úc có chút nghi ngờ không biết anh có thể thể hiện được hết cảm xúc của bài hát này không?

Nhưng đợi đến khi anh hát thật sự, Quý Úc mới phát hiện, những hoài nghi kia của mình, quả thật là rất buồn cười.

Anh hát chẳng những chuẩn âm, ngay cả việc thể hiện cảm xúc tinh tế cũng không thua kém gì bài hát gốc.

Không chỉ mình Quý Úc, tất cả mọi người bên trong phòng cũng lần lượt chú ý hết tới Hạ Quý Thần.

Trong phòng trở nên yên tĩnh, trừ tiếng hát êm tai của anh, không có những tiếng động khác.

Ánh mắt Hạ Quý Thần rủ xuống, không nhìn người trước mặt, chỉ chú tâm hát bài hát của mình.

Hát xong nửa đoạn đầu, tiết tấu âm nhạc ở đoạn giữa hơi lâu một chút. Anh thoáng đổi tư thế, lại đợi thêm chút nữa, mới đưa micro lên miệng hát lần nữa:

“Cảm giác cô đơn này thật quá ngọt ngào khó chịu làm sao, cố chấp níu kéo thêm nữa cũng đâu còn ý nghĩa gì. Anh không phải là người ích kỷ, chỉ là giờ đây anh đã hiểu rõ mọi chuyện hơn, hóa ra yêu em chỉ là chuyện của anh mà thôi...”

Khi bảy chữ “yêu em chỉ là chuyện của anh” được tuôn ra từ môi mình. Hạ Quý Thần chợt nhớ đến đêm hôm đó, cảnh Hàn Tri Phấn gọi điện thoại cho anh. Đêm đó anh đã khổ sở, đã áy náy, anh đã hung hăng tự đánh bản thân mình rồi tự trách.

Khi đó anh mới biết, yêu cô cũng chỉ là chuyện của anh.

“Hà có gì cứ mãi quanh quẩn trong thế giới mà em không cần đến. Chỉ bằng cứ dứt khoát quên em đi. Đạo lý này ai cũng hiểu rõ, nói ra thì rất dễ, nhưng khi yêu rồi còn ai có thể dễ dàng nói ra như vậy nữa?”

Bốn năm trước, nghĩ rằng sau khi tốt nghiệp anh sẽ tỏ tình với cô, còn chưa kịp hành động, đã nhận ra anh không phải là thế giới mà cô cần.

Anh ghen, anh tức giận, anh không cam lòng, anh trở nên ngạo mạn. Nếu người cô thích không phải là anh. Chỉ bằng anh thẳng thắn một lần, để cho hai người cắt đứt quan hệ như vậy. Anh đau, cô cũng đau.

Anh và cô cứ như vậy rơi vào kết cục chia ly không vui vẻ gì. Anh cho là câu chuyện của anh và cô đã kết thúc như vậy. Nhưng sau khi cô rời khỏi Tô Thành, anh bắt đầu nhớ cô bắt kể ngày đêm, suốt một tháng trời anh đều ở đấy uống rượu. Khi đó anh mới hoàn toàn hiểu rõ, anh cho rằng kết thúc của câu chuyện xưa, thật ra là một kết cục vẫn còn tiếp diễn.

Anh vốn không thể hết đau nhanh như vậy, nhưng anh vẫn mạnh mẽ không chịu thừa nhận rằng anh hối hận.

“Anh bằng lòng dừng lại trong phạm vi vài dặm của em, chỉ ít có thể cảm nhận được những buồn vui thường ngày của em, có thể đến bên em vào những lúc em cần đến anh.”

“Anh cứ đứng mãi trong thế giới mà em không cần đến, vì sao không tìm một người đến thay thế, thật đáng tiếc cho anh, dẫu ai khuyên thế nào anh cũng không nghe.”

Sau đó, anh vào một trường đại học hạng ưu.

Anh vẫn là người nổi tiếng nhất trong trường, nhưng bên cạnh anh, không còn có một Quý Úc để anh có thể nghĩ mọi biện pháp để cưng chiều nữa.

Trong trường đại học anh vẫn tiếp tục làm “lão đại” như trước. Nhưng không còn cô gái của anh nữa, cũng không có những nhiệt huyết thuở thiếu thời kia. Cái cảnh tượng đi đến chỗ nào cũng được mọi người gọi là “anh Thần”, anh đã không còn muốn nghĩ đến nữa.

Lúc ban đầu, anh rõ ràng là vì Hạ Dư Quang mới đi làm một “lão đại”. Đến cuối cùng, anh phát hiện, làm “lão đại” thật sự chỉ có ý nghĩa khi được cung chiều cô.

Không có cô, ngay cả mỉm cười đối với một cô gái khác anh cũng không muốn. Cho đến lúc đó anh mới biết, anh nhớ những khoảng thời gian anh ở bên cạnh cô, và ít nhất anh cũng có thể cảm nhận được khi cô buồn cô vui.

Khi ấy anh đã rất hối hận, nhưng anh nhất quyết chết cũng không thừa nhận. Ngay cả khi anh không chống đỡ nổi niềm xúc động ở trong lòng, mỗi tháng đều chạy đến Bắc Kinh lặng lẽ nhìn cô một lần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 313: Chương 313: Phạm Vi Vài Dặm (3)

“Anh tình nguyện quanh quẩn trong phạm vi vài dặm của em, trái tim anh nếu không thể giữ lại được vậy thôi đành tặng hết tất cả cho em.”

“Dù cho em có đáp trả hay không anh vẫn chịu theo ý em.”

Hạ Quý Thần hát đến đoạn này, bỗng nhiên đôi mắt anh nhìn về phía Quý Úc.

Đúng lúc cô đang nhìn anh, ánh mắt hai người chạm nhau, tiếng hát của anh vẫn không dừng lại:

“Cũng bởi vì anh yêu em, nhưng điều này không còn liên quan đến em nữa rồi.”

Là do anh quá cố chấp, quá sĩ diện nên không dám thừa nhận. Lúc muốn giữ, lúc muốn buông. Đến khi cô bị Thiên Ca hãm hại phải nằm hôn mê trên giường ba năm, cho đến khi anh rõ ràng vì cô mà chạy tới trường B ảnh. Nhưng anh lại hết lần này tới lần khác không chịu cúi đầu nhận lỗi với cô dù chỉ một lần.

Nếu không phải là nhìn thấy cô vì đánh trả Thiên Ca mà bị thương, chờ đến khi biết được cô từng vì anh mà chút nữa mất mạng, anh mới bắt đầu hối hận.

Là do anh trưởng thành quá chậm, hiểu chuyện quá muộn, học yêu quá trễ nên mới để cho cô từ khi anh thích đến yêu, phải chịu nhiều oan ức, khổ sở đến vậy.

Anh muốn nói ra hết những lời này cho cô nghe. Nhưng tới lúc anh hiểu ra thì giữa anh và cô đã tồn tại một khoảng cách rất xa. Cô đã không tin vào lời nói của anh nữa.

Anh không thích hát, cũng chưa từng hát qua bài nào, bài hát này chỉ là ý tưởng nhất thời.

Anh chỉ muốn mượn lời hát để nói ra những tâm sự trên ban công của mình cho cô nghe.

“Tình yêu của anh, đã lan tỏa trong phạm vi vài dặm.” - Tiếng nhạc đã dừng lại, chỉ còn tiếng hát của Hạ Quý Thần từ trong loa nhẹ nhàng vọng ra.

“Gần đến mức để có thể nghe thấy những hơi thở dịu dàng của em.” - Ánh mắt anh vẫn nhìn về phía Quý Úc như trước, anh tiếp tục hát, có vô số tình ý sâu đậm từ từ thể hiện ra từ anh.

“Chỉ cần em quay đầu lại, anh vẫn luôn đứng ở ngay đây.”

Quý Úc, cho tới giờ phút này, anh mới nhận ra anh đã yêu em cho dù em có yêu anh hay không.

Tiếng hát chợt dừng lại, tiếng nhạc nhẹ nhàng vang lên.

Hạ Quý Thần không lấy micro ra mà vẫn giữ nguyên tư thế, ánh mắt nhìn thẳng vào Quý Úc. Mặc dù hai người cách nhau một khoảng nhưng Quý Úc vẫn nhận ra được sự nóng bỏng trong mắt anh như chứa đựng tất cả nhiệt độ và ánh sáng bên trong phòng.

Không biết có phải hay không, cô cảm thấy ánh mắt anh như đang nói chuyện. Cô nhìn về phía anh, chưa kịp phòng bị, trái tim cô đã bị anh mê hoặc.

Trong những tiếng nhạc cuối cùng, trong lòng Hạ Quý Thần khẽ lặp lại lời bài hát một lần nữa. Anh biết, anh đang nói cho cô gái duy nhất trong mắt anh nghe.

“Anh tình nguyện quanh quẩn trong phạm vi vài dặm của em, trái tim anh nếu không thể giữ lại được vậy thôi đành tặng hết tất cả cho em.”

“Dù cho em có đáp trả hay không anh vẫn chịu theo ý em. Cũng bởi vì anh yêu em, nhưng điều này không còn liên quan đến em nữa rồi.”

“Chỉ cần em quay đầu lại, anh vẫn luôn đứng ở ngay đây.”

Lúc nhớ đến đoạn cuối cùng, trong mắt Hạ Quý Thần có một chút ươn ướt.

“Tiểu Úc, anh sẽ chờ em, trong những năm tháng chúng ta chưa từng được ở bên nhau.”

“Tiểu Úc, anh yêu em, trong những khoảnh khắc em không hề hay biết.”

“Em nhất định không biết anh yêu em nhiều bao nhiêu. Trong tên anh có họ của em.”

Tiếng nhạc hoàn toàn biến mất. Cả phòng chìm trong yên tĩnh và mơ hồ, ngay cả tiếng hít thở cũng không có.

Một lúc sau mới có người bắt đầu tỉnh lại từ trong tiếng hát của Hạ Quý Thần rồi đưa tay vỗ tay.

Sau đó càng lúc càng nhiều tiếng vỗ tay vang lên kèm theo là những lời khen ngợi không ngừng.

Trong bầu không khí náo nhiệt ấy, ánh mắt của Hạ Quý Thần và Quý Úc vẫn dính chặt vào nhau không rời.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 314: Chương 314: Phạm Vi Vài Dặm (4)

Đôi mắt Hạ Quý Thần làm cho Quý Úc như bị chìm sâu trong đại dương yên tĩnh. Cô không hề nghe thấy tiếng hò hét và tiếng vỗ tay xung quanh. Thậm chí vào giây phút này, cô quên mất bản thân mình đang ở nơi nào, cũng quên đi những chuyện vừa mới xảy ra. Cô bình tĩnh nhìn vào đôi mắt của Hạ Quý Thần, trong đôi mắt ấy, ngoại trừ cô và anh, không có bất kỳ hình ảnh nào khác.

Ánh mắt anh mênh mông như sao trên trời, mơ hồ hiện lên một tia sáng trong suốt như có ma lực thần kỳ mời gọi cô rơi vào trong đó. Cô không thể kiểm soát cũng không có cách nào chống cự, càng nhìn càng chìm sâu vào trong đôi mắt của anh, sâu đến nỗi cô có thể bước thẳng vào thế giới nội tâm của anh.

Hơi thở của cô, nhịp tim của cô như dừng lại, thậm chí máu lưu động trên toàn thân thể của cô trong một giây này đều ngưng chảy.

Cô nhận ra vì mình nín thở quá lâu nên ngực có chút khó chịu, nhưng cô không có cách nào để hít thở được.

Cô mơ hồ nhận ra bên tai như có người nói chuyện với mình nhưng cô không nghe được.

Trong lòng cô lúc này dường như chỉ có một sứ mạng duy nhất là nhìn anh và chỉ biết nhìn anh.

Ngay lúc Quý Úc nghĩ là mình có lẽ sẽ ngất xỉu vì nín thở quá lâu thì cánh tay cô bị một người kéo một cái thật mạnh. Cô giống như bị điểm huyết không thể nhúc nhích, nên khi bị kéo, cơ thể bị lay động mạnh.

Ánh mắt cô tách khỏi ánh mắt anh. Trên màn hình lớn hiện lên hình ảnh MVP chiếu thẳng vào trong mắt cô giúp cô bình tĩnh hơn. Sau đó cô liền nghe được tiếng nói ngạc nhiên của Đường Họa Họa:

“Tiểu Úc, anh ấy thật đẹp trai... Hạ học trưởng đẹp trai quá! Đẹp trai đến nỗi mình muốn chết đi sống lại nè!”

Đường Họa Họa vừa nói vừa ôm lấy Quý Úc, tựa đầu lên vai cô, giống như con mèo nhỏ vậy, ra sức cọ quấy, trong miệng còn phát ra âm thanh “rừ rừ” như tiếng chim.

Làm Quý Úc giật mình, cô lấy lại tinh thần. Lúc này cô mới kịp phản ứng, mình lại vừa mới đối mặt với Hạ Quý Thần lâu như vậy...

Theo bản năng cô đưa ánh mắt liếc nhìn khuôn mặt Hạ Quý Thần, đôi mắt sâu không thể lường được của anh vẫn chăm chú nhìn thẳng vào cô.

Chỉ một cái liếc mắt va chạm nhau, Quý Úc cũng cảm giác được hồn phách mình dường như bị anh hút lấy vậy. Cô bị dọa vội vàng quay đầu đi chỗ khác, tránh khỏi đôi mắt của Hạ Quý Thần.

Nhưng dù vậy, cô có thể cảm nhận được anh vẫn đang nhìn chăm chăm cô. Cô bị anh nhìn chăm chú như thế, trong người bắt đầu có chút cảm giác

nóng lên. Từ lòng bàn chân bắt đầu truyền đi khắp cơ thể khiến cô không thể giải thích được, cô bắt đầu luống cuống. Dưới tình thế đó, cô chợt đưa tay đẩy Đường Họa Họa ra rồi xoay người chạy thẳng về phía phòng vệ sinh, cũng không hề quay đầu nhìn lại.

Chạy vào phòng vệ sinh, Quý Úc mặc kệ có người đang mở cửa phòng đi ra. Ngay cả câu “Xin lỗi” cô cũng không kịp nói ra đã dành đi vào phòng trước, dùng sức đóng “Âm” cánh cửa lại. Sau đó phải dựa vào vách tường của phòng vệ sinh, đưa tay vỗ vỗ ngực, hơi thở dồn dập.

Nhưng cho dù cô cố gắng hít thở ra sao thì tim cô vẫn đập nhanh như cũ, vẫn cảm thấy khó thở như cũ.

Cô khó chịu quay đi quay lại trong căn phòng vệ sinh nhỏ hẹp. Một lúc sau cô đứng ở trên bồn cầu lúc thì cào tường, lúc thì áp mặt vào vách tường. Cô cứ phát điên như vậy một lúc lâu, tim cũng bắt đầu nhịp nhàng trở lại, nhưng vẫn còn là một mớ hỗn độn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 315: Chương 315: Phạm Vi Vài Dặm (5)

Cô không ngừng xoa lồng ngực của mình, qua một lúc lâu rốt cuộc cô cũng lấy lại được vẻ bình tĩnh.

Từ phòng vệ sinh đi ra, trở lại phòng Karaoke. Hạ Quý Thần đã không có ở trước màn hình lớn KTV nữa, một nữ diễn viên và một nam diễn viên đang song ca bài “Hiroshima, My Love”.

Quý Úc đi chuyển ánh mắt tìm Đường Họa Họa và Bạc Hà. Cô nhìn thấy Hàn Tri Phấn và Trần Bạch đang đứng cùng một chỗ với Hạ Quý Thần ở trước cửa sổ.

Trên người anh đã không còn tuôn ra tình ý sâu đậm nữa, chỉ có sự lạnh lùng và cao ngạo trước sau như một của ngày thường.

Trần Bạch và Hàn Tri Phấn hẳn rất quen thuộc, hai người nhiệt tình trò chuyện, trên mặt thỉnh thoảng còn hiện lên nụ cười. Hạ Quý Thần giống như là không hề nghe bọn họ nói chuyện, lúc bọn họ lớn tiếng cười nói, mặt mày anh cũng không thay đổi sắc diện.

Trên tay anh cầm một cái ly thủy tinh đáng dãi, thỉnh thoảng đưa lên miệng nhấp một chút, đáng vẻ cao quý, cực kỳ đẹp mắt.

So với thuở thiếu niên, anh của hiện tại càng thêm phong độ, trong dáng người trầm lặng mang theo vẻ nam tính, giống như là “loại độc dược” trí mạng nhất của phụ nữ... Lúc Quý Úc nhìn chăm chăm Hạ Quý Thần, trong lòng không nhịn được mà âm thầm đánh giá. Anh như là nhận ra có người đang nhìn mình nên hơi nghiêng đầu nhìn về phía cô.

Quý Úc sợ bị Hạ Quý Thần bắt được quả tang tại trận, vội vàng dời ánh mắt đi, tiếp tục tìm kiếm Đường Họa Họa và Bạc Hà.

Ánh mắt cô trong một lúc lơ đãng chạm phải ánh mắt của Hạ Quý Thần, cũng chưa đến một giây đối mặt nhưng hô hấp của Quý Úc lại trở nên khó khăn lần nữa.

Quý Úc vội vàng hít thở, hít thở sâu, hít thở sâu hơn nữa. Đến khi tìm được Đường Họa Họa và Bạc Hà hơi thở của cô mới trở lại bình thường được.

Cô vừa đi về phía hai người họ vừa suy nghĩ: “Thật là kỳ quái, Hạ Quý Thần che giấu trong người công năng dường gì sao? Nếu không thì tại sao tới nay mình chỉ cần nhìn anh ta một cái, liền cảm thấy khó thở đến vậy?”

Đường Họa Họa và Bạc Hà là hai người được Hạ Quý Thần đặc biệt mời tới dự sinh nhật của Quý Úc. Sáng mai các cô phải về Bắc Kinh, Quý Úc sợ ở lại quá muộn, sáng mai hai người dậy không nổi sẽ để lỡ chuyến bay, nên lúc 10 giờ cô liền dẫn hai người quay về khách sạn trước.

Quý Úc rửa mặt xong sau đó nằm trên giường. Đường Họa Họa liền đi vào phòng vệ sinh. Bạc Hà có điện thoại gọi tới nên trốn ra hành lang để nghe.

Trong phòng chỉ còn một mình Quý Úc, cô nhìn chiếc điện thoại mình đang cầm. Nửa tiếng trước cô gửi tin nhắn cho “Hạ Dư Quang” nhưng không nhận được trả lời. Cô mở Weibo ra nhưng phát hiện không có gì để xem nên lại bỏ điện thoại xuống. Sau đó nghĩ đến tối nay mình còn chưa mở quà sinh nhật đã nhận được, liền từ trên giường leo xuống, chạy đến trước bàn đọc sách bắt đầu mở quà.

Trần Bạch tặng cô một chiếc nón che nắng đang hot trên mạng.

Trình Vĩ Văn tặng cô một cuốn tiểu thuyết của cô ấy với chủ đề có liên quan đến truyện tranh.

Hàn Tri Phấn và cô không quen biết nhưng vẫn tặng quà cho cô, anh ta tương đối giàu có nên tặng một bộ trang điểm rất đắt tiền.

Mở hết quà của mọi người, Quý Úc mới nhớ tới trong túi xách của mình còn có một món quà của Hạ Quý Thần tặng.

Cô vội vàng mở ra, một cái hộp nhỏ màu xanh da trời được đóng gói rất tinh xảo. Sau khi mở ra, cô thấy bên trong là một sợi dây chuyền, phía sau dây

chuyện có khắc chữ "Quý".

"Quý?"

Hạ Quý Thần thật là kỳ quái. Tại sao không khắc chữ Úc? Mà lại khắc chữ Quý chứ?

Đang lúc Quý Úc nghi ngờ sợi dây chuyền thì điện thoại của cô có tin nhắn ngắn gửi đến. Cô cầm dây chuyền chạy thẳng một mạch tới bên giường, cầm điện thoại di động lên, "Hạ Dư Quang" rút cuộc cũng trả lời cô:

"Mới vừa làm xong... Em đang làm gì?"

Quý Úc thành thật trả lời:

"Đang mở quà sinh nhật."

Vừa nói, Quý Úc liền chụp một tấm hình sợi dây chuyền trong tay, gửi cho "Hạ Dư Quang".

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 316: Chương 316: Phạm Vi Vài Dặm (6)

Quý Úc vừa gửi hình ảnh xong, chưa kịp quay lại xem quà đã thấy điện thoại báo tin nhắn của "Hạ Dư Quang":

"Quà của ai?"

"À." - Quý Úc khẽ gõ nhẹ trên bàn vài cái, sau đó mới trả lời "Hạ Dư Quang": "Là Hạ Quý Thần tặng em!"

Từ trước tới giờ, cô cũng chưa từng ngại chia sẻ điều gì với "Hạ Dư Quang" nên lần này cũng vậy. Cô kể lại cho anh tất cả mọi thứ về buổi sinh nhật bất ngờ: "Em thật sự không hề biết trước, anh ấy đã mang đến một cái bánh kem rất lớn, còn có công chúa Bạch Tuyết và cô bé Lọ Lem... tất cả đều đến... Đó đều là những nhân vật hoạt hình mà em từng yêu thích. Em đã lớn như vậy... Nhưng nhìn những thứ đó vẫn cảm thấy rất đẹp, và rất thích."

"Hàn tổng, ngài không thể tin được đâu. Sau khi Quý tiểu thư bị thương, Hạ tổng giống như biến thành người khác vậy. Ngài ấy căn dặn tôi phải chú ý tới Quý tiểu thư từng giây từng phút. Còn bắt tôi phải đi chào hỏi mọi người ở đoàn phim, nói cho họ biết rằng phải đối xử với Quý tiểu thư thật tốt..." - Trần Bạch nhìn Hàn Tri Phấn, tay nâng ly rượu, về mặt ai oán.

"Khoa trương như vậy sao?" - Hàn Tri Phấn nhún mày.

Trần Bạch thấy Hàn Tri Phấn có vẻ hứng thú, lập tức ra vẻ bi thương, oán giận, kể lể sự khổ sở của mình: "Đây chưa phải là khoa trương nhất đâu! Còn có nhiều chuyện khoa trương hơn, Hạ tổng sợ đoàn phim không nghe theo tôi căn dặn. Mà tôi nghĩ, nếu người trong đoàn phim không nghe thì chúng ta cứ tạo ra một giải thưởng rồi đặt cái tên hay hay, nghe có sức hấp dẫn đúng không? Người nào làm được một việc tốt cho cô Quý, không phải làm việc tốt gì mà chỉ cần khiến cho cô ấy mỉm cười thôi, cũng có thể nhận thưởng."

"Hàn tổng, dù gì Hạ tổng cũng không có chỗ tiêu tiền, ngài thấy tôi nói có đúng không? Tôi còn nhớ ngày đầu tiên, chỉ có một mình tôi nhìn về phía Quý tiểu thư mỉm cười đến gần năm giây... Vậy mà đến khi Quý tiểu thư đi ngủ trưa, Hạ tổng tự nhiên không cho chúng tôi quay phim. Toàn bộ đều phải chờ cô ấy, còn bắt tôi đứng ngoài cửa phòng nghỉ không được phát ra bất cứ tiếng động gì... Còn quá đáng hơn nữa là Hạ tổng bắt tôi quan tâm đến mọi chuyện của Quý tiểu thư. Coi như nó là khảo sát cuối cùng của tôi, nếu như tôi làm không tốt, anh ấy sẽ trừ tiền thưởng cuối năm của tôi."

Hạ Quý Thần ngồi nhàn hạ trên ghế sofa, cũng không thèm để ý Trần Bạch đang ngồi bên cạnh kể khổ. Đến khi cảm giác được di động trong lòng bàn tay khẽ rung lên, anh nhanh chóng mở màn hình, đọc tin nhắn của Quý Úc gửi cho "Hạ Dư Quang" trên Wechat.

Công chúa Bạch Tuyết và cô bé Lọ Lem... tất cả đều đến... Chẳng lẽ cô không nhớ tại sao lại có những thứ này sao?

Hạ Quý Thần chần chờ một chút rồi mới mở màn hình điện thoại lên bấm: "Có công chúa Bạch Tuyết và cô bé Lọ Lem là bởi vì vào sinh nhật năm thứ hai của em, Hạ Quý Thần đã hứa sẽ cho em thấy những thứ này trong ngày sinh nhật, cho nên cậu ấy mới chuẩn bị cho em."

Phía bên kia điện thoại, cô đang định tiếp tục chia sẻ về buổi tiệc sinh nhật cho "Hạ Dư Quang" thì nhìn thấy "Hạ Dư Quang" gửi đến đoạn tin nhắn này, đột nhiên cô cảm thấy choáng váng.

Cô nhìn chăm chăm màn hình điện thoại, suy nghĩ thật lâu mới có chút ký ức về nó.

Sinh nhật năm ấy, cô vừa xem xong phim điện ảnh “Công Chúa Bạch Tuyết”. Sau đó nó dường như nó trở thành một nguyện vọng của cô vậy.

Đã nhiều năm như vậy, không thể ngờ, Hạ Quý Thần vẫn còn nhớ kỹ những điều này...

Lòng bàn tay bỗng có tiếng báo tin nhắn. Quý Úc giật mình, bình tĩnh cúi đầu xem điện thoại. “Hạ Dư Quang” thấy cô không trả lời tin nhắn nên gửi tới một dấu chấm hỏi.

Quý Úc vội vã trả lời: “Em nhớ ra rồi, không ngờ đã trải qua nhiều năm như vậy, anh ấy vẫn còn nhớ rõ.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 317: Chương 317: Phạm Vi Vài Dặm (7)

Theo dòng tin nhắn gửi đi, Quý Úc có chút ngẩn ngơ. Cô lắc lắc đầu, muốn mang tất cả những cảm xúc mà Hạ Quý Thần mang đến cho cô ra khỏi đầu. Sau đó, cô vội vàng nhắn cho “Hạ Dư Quang” trọng tâm câu chuyện: “Anh Dư Quang, đến bây giờ em mới biết, thì ra Hạ Quý Thần hát hay như vậy.”

Sau khi gửi tin nhắn đi, Quý Úc lại nhìn màn hình điện thoại. Không biết mà xui quýt khiến thế nào lại làm cô nhớ đến lúc Hạ Quý Thần và cô nhìn nhau. Cô vừa mới vất vả lắm mới ổn định được tâm trạng, bây giờ lại trở nên hỗn loạn, cô nặng nề lắc đầu lần nữa. Sau đó cô cố gắng nghĩ đến những chuyện khác để chuyển đi suy nghĩ của mình: “Anh Dư Quang, tâm hình sợi dây chuyền em vừa gửi anh là quà sinh nhật Hạ Quý Thần tặng...”

Quý Úc đang bấm điện thoại, bỗng nhiên nhìn chăm chăm sợi dây chuyền. Sau đó về mặt đầy sự ngạc nhiên, tiếp tục bấm bàn phím: “... Thật là khéo nhé. Sợi dây chuyền của Hạ Quý Thần tặng em và quả năm mới anh tặng em là cùng một thương hiệu. Không hổ là anh em song sinh cùng mẹ sinh ra, thì hiểu cũng thật giống nhau.”

Tin nhắn vừa gửi đi thành công, Quý Úc nhớ đến trên mặt sợi dây chuyền còn có chữ “Quý”. Trong lòng cô hiện lên chút nghi ngờ, liền nhắn tin kể cho “Hạ Dư Quang” nghe: “Nhưng mà... nghĩ lại có chút kỳ lạ. Vì sao Hạ Quý Thần lại tặng em sợi dây chuyền khắc chữ “Quý”? Không phải nên khắc chữ “Úc” mới đúng sao?”

Trần Bạch ngồi bên cạnh còn đang kể lể không ngừng.

Hạ Quý Thần hơi khép mắt, nhìn vào mấy tin nhắn liên tiếp do Quý Úc gửi, về mặt có chút dịu dàng.

Cô khen anh hát êm tai... Điều này giống như là việc chưa từng thấy trước kia?

Còn nữa, cô tự nhiên quan sát kỹ sợi dây chuyền như vậy, ngay cả chữ “Quý” được khắc phía sau cô cũng phát hiện... Trước đây cô không như vậy, nếu thấy những thứ của anh, cô chỉ hận không thể vứt nó đi càng xa càng tốt.

Hạ Quý Thần mở lại tin nhắn Quý Úc gửi, xem đi xem lại hai ba lần. Anh liền phát hiện trong bốn tin nhắn của cô, tin nhắn nào cũng có ba chữ “Hạ Quý Thần”, nhấp tìm anh đột nhiên tăng nhanh. Anh cũng chưa kịp nghĩ kỹ, đầu ngón tay đã bắt đầu bấm: “Mẫn Mẫn, em hiện tại không còn ghét Quý Thần như trước nữa đúng không?”

Quý Úc không ngờ “Hạ Dư Quang” lại nhắn mình một câu như vậy. Cô ngẩn ngơ, có chút không hiểu nên gửi lại dấu chấm hỏi.

“Hạ Dư Quang” trả lời tin nhắn cực nhanh: “Anh trước đây đã từng đề cập đến Quý Thần với em, em đều tránh né. Nhưng hôm nay, em lại nhắc đến cậu ấy rất nhiều lần.”

Có thật không?

Quý Úc hơi nhíu mày. Cô xem sơ lại tin nhắn của cô và “Hạ Dư Quang” một lần. Lúc này cô mới phát hiện ra, và thật sự không thể hiểu nổi mình lại gõ tên “Hạ Quý Thần” rất nhiều lần.

Thật là kỳ lạ, chuyện gì đã xảy ra với cô thế này? Đầu tiên là bị Hạ Quý Thần nhìn khiến cho hô hấp khó khăn. Sau đó lại cứ liên tục nhắc về Hạ Quý Thần... Dạo này giống như bị trúng độc vậy...

Suy nghĩ một lát, Quý Úc quyết định đến chết cũng không thừa nhận: “Có sao? Không có mà? Cũng mới chỉ năm sáu lần thôi, đâu phải là quá nhiều. Anh

Dư Quang có biết cách dùng từ không vậy?”

Tin nhắn vừa gửi đi, Quý Ước mới phát hiện, đêm nay mình nói chuyện trên trời dưới đất với “Hạ Dư Quang” cũng chỉ mới có khoảng bảy tám câu, nhưng Hạ Quý Thần lại chiếm hết 70 đến 80%...

Quý Ước cảm thấy khuôn mặt mình có chút nóng. Cô không đợi “Hạ Dư Quang” trả lời mà nhanh chóng tìm cách trốn tránh, vội vã gửi tin nhắn: “Anh Dư Quang, hôm nay em mệt quá. Em ngủ trước, ngủ ngon.” - Sau khi gửi đi đã trốn đi ngủ ngay.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 318: Chương 318: Phạm Vi Vài Dặm (8)

Hạ Quý Thần nhìn thấy Quý Ước gửi liên tục tới hai tin nhắn, về mặt anh trở nên nhẹ nhàng thoải mái hơn.

Anh nhắn lại một câu: “Ngủ ngon!”

Anh biết cô sẽ không trả lời lại nữa nhưng anh không cắt điện thoại mà mở lại tin nhắn cô gửi, đọc lại từ đầu tới cuối.

Mỗi lần nhìn thấy ba chữ “Hạ Quý Thần”, tim anh lại “mềm nhũn” một lần. Lúc này, mọi thứ xung quanh anh dần trở nên bình dị, gần gũi hơn.

Anh chưa từng nghĩ tên của anh khi được cô nhắc tới lại có cảm giác tốt như vậy.

Cô nói thật là khéo, quà của anh và quà của “Hạ Dư Quang” cùng một thương hiệu, không hổ là anh em song sinh cùng mẹ sinh ra.

Thật ra nào có phải do là sinh đôi nên có sự trùng hợp như vậy.

Là bởi vì quà “Hạ Dư Quang” tặng cho cô là của anh đặt. Quà của anh cho cô cũng là do chính tay anh đặt.

Nguyên nhân anh chọn thương hiệu này để đặt đồ trang sức cho cô. Là bởi vì tại cửa hiệu này quy định nếu ai đó muốn mua sản phẩm ở đây thì bắt buộc phải đăng ký tên người mua và cả tên người được tặng. Khi đã quyết định mua sản phẩm tặng, lần đầu tiên tên người được tặng là ai thì về sau cũng chỉ có thể tặng cho người đó. Giả sử nếu muốn thay đổi danh tính người được tặng thì cửa hàng này tuyệt đối sẽ không bán sản phẩm cho người mua nữa.

Anh biết đây chỉ là một loại mách khéo để quảng cáo sản phẩm, nhưng thủ đoạn này đối với người chung tình như anh mà nói thì nó thật đủ lẳng mạn, đánh động lòng người.

Quan trọng hơn là sản phẩm của thương hiệu này đều là độc nhất vô nhị, mỗi mẫu thiết kế chỉ có một sản phẩm.

Câu quảng cáo cũng cực kỳ hay: Trọn đời chỉ tặng một người, chỉ hứa hẹn một người.

Còn cô thắc mắc vì sao anh khắc chữ “Quý” mà không phải là “Tiểu Ước” là vì trong tên của anh có họ của cô.

Quý... Là cô và anh dù chưa từng quen biết cũng đã có sự ràng buộc với nhau.

Hạ Quý Thần vừa suy nghĩ về những thứ này, vừa nhớ đến ba chữ “Hạ Quý Thần” trong những tin nhắn khi nãy.

Nhớ lại lúc tối đó khi anh nói với cô: “Chúng ta có thể trở lại như trước đây được không?” - Cô không cho anh một câu trả lời cụ thể, nhưng cũng có thể là do ở trong lòng cô đang yên lặng thay đổi dần.

Từ miệng cô thốt ra tên của anh cũng không còn vẻ hận đến nghiến răng nghiến lợi như trước nữa.

Chỉ cần anh nỗ lực, chỉ cần anh kiên trì. Cuối cùng cũng sẽ có một ngày, cô sẽ bị anh làm rung động, sẽ bị anh thuyết phục, sẽ đồng ý quay về lại như lúc ban đầu, thậm chí... Có thể sẽ yêu anh, có phải hay không?

Hạ Quý Thần không nhận được nở một nụ cười trên môi.

Anh khóa màn hình điện thoại lại rồi cất vào túi, bụng ly rượu đỏ lên nhấp một chút. Sau đó mới nghiêng người nghe Trần Bạch và Hàn Tri Phàn nói chuyện nhưng trong đầu vẫn suy nghĩ về chuyện của Quý Ước.

“Hàn tổng, ngài nói xem, từ đầu năm tới giờ, tiền nuôi sống gia đình của tôi kiếm dễ dàng lắm sao?”

“Tôi chỉ có một người mà đã làm công việc của bốn người. Hạ tổng đúng là bóc lột sức lao động mà!”

“Tôi cảm thấy hiện tại tôi không giống trợ lý của Hạ tổng mà giống bảo mẫu của Quý tiểu thư hơn...”

Trần Bạch vừa nói vừa bung ly rượu lên uống cạn ly, anh ta đang định quay sang kể khổ với Hàn Tri Phấn. Hạ Quý Thần lúc này là nhân vật chính của câu chuyện và luôn không xen vào cuộc nói chuyện của anh ta và Hàn Tri Phấn chợt nói với Hàn Tri Phấn: “Tri Phấn, bảo mẫu thường làm những công việc gì?”

“Giặt quần áo, làm cơm, dọn nhà vệ sinh...” - Hàn Tri Phấn không ngừng kể vài ba cái.

Hạ Quý Thần vừa gạt đầu vừa quay sang nhìn Trần Bạch: “Trần bảo mẫu, bắt đầu từ ngày mai, ba bữa cơm của Quý tiểu thư do anh phụ trách. Quần áo của Quý tiểu thư cũng để anh mang đi giặt. Còn nhà vệ sinh của Quý tiểu thư thì tạm thời không cần anh lau dọn. Nhưng cái ghế Quý tiểu thư ngồi ở phim trường thì cần anh chú ý một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 319: Chương 319: Phạm Vi Vài Dặm (9)

Trần Bạch mở tròn hai mắt nhìn Hạ Quý Thần, đầu ngón tay run run một lúc lâu. Sau đó anh ta mới theo bản năng, lên tiếng cầu xin tha thứ: “Hạ tổng...”

Hạ Quý Thần giống như biết lời kế tiếp Trần Bạch sẽ nói là gì, nên không cho anh ta cơ hội mở miệng. Anh lên tiếng, giọng nói vẫn mang vẻ ung dung, lười biếng, nhưng giữa câu lại có chút đe dọa: “Trần bảo mẫu, anh có vẻ như rất có ý kiến với việc tôi cưng chiều người con gái do chính tôi chọn đúng không?”

“Không có!” - Trần Bạch cố gắng ngồi nghiêm chỉnh lại, run cả người. Anh sợ Hạ Quý Thần không tin nên cố gắng giữ bình tĩnh bổ sung thêm một câu: “Tuyệt đối không có!”

Hạ Quý Thần ra vẻ rất hài lòng với câu trả lời của Trần Bạch: “Nếu không có thì tôi đành nhận lấy thành ý của anh vậy, nhớ hoàn thành ba chuyện tôi giao nhé.”

Ý của Hạ Quý Thần là nếu Trần Bạch làm không tốt đồng nghĩa với việc anh ta có thành kiến với người con gái do chính anh đã chọn.

Vốn định cố gắng xin tha thứ, Trần Bạch giờ lại ngậm ngùi không nói nên lời.

Hạ Quý Thần nhìn Trần Bạch, lại không có ý định buông tha. Anh quay sang nhìn về phía Hàn Tri Phấn, nghiêm trang nói: “Tri Phấn, anh báo về Bắc Kinh, bảo thiết kế cho Trần bảo mẫu một cái danh thiếp. Máy cái chức vụ như trợ lý đặc biệt tổng giám đốc gì đó ghi ở mặt sau, còn mặt trước ghi là bảo mẫu chuyên dụng của Quý tiểu thư.”

Dừng một chút, Hạ Quý Thần cảm giác giống như thiếu cái gì, lại bổ sung thêm một câu: “Nhớ kỹ, dòng chữ bảo mẫu chuyên dụng của Quý tiểu thư phải viết hoa, in đậm, cỡ chữ so với mấy cái khác phải lớn hơn hai số.”

Hàn Tri Phấn vừa mới bung ly rượu lên, uống được một nửa. Anh nghe thấy lời của Hạ Quý Thần, trong miệng “phụt” một tiếng, xém tí nữa đã phun hết rượu ra ngoài. Anh vội rút khăn giấy, lau khô miệng. Sau đó giọng nói có chút hờ hững nhìn thoáng qua kẻ đang khóc không ra nước mắt Trần Bạch, rồi lại nhìn Hạ Quý Thần trả lời: “Yên tâm, trở về sẽ làm ngay cho Trần bảo mẫu.”

Hạ Quý Thần làm như rất hài lòng với câu trả lời của Hàn Tri Phấn, cầm ly rượu lên uống một hơi cạn sạch. Sau đó để chén rượu xuống, đứng dậy: “Đi!”

Trần Bạch nghe thấy lời này của Hạ Quý Thần, lập tức đứng lên, chân trước chân sau lật đật chạy lại bên người Hạ Quý Thần, giúp anh cầm áo khoác.

Đối với vẻ mặt cười nịnh nọt của Trần Bạch, Hạ Quý Thần không liếc mắt dù chỉ một lần, bước đi nhanh về phía thang máy.

Ba người đi ra khỏi Quân Duyệt. Trần Bạch bước tới mở cửa xe, ý bảo hai người lên xe. Lúc này, Hàn Tri Phấn nhìn thấy Trình Vị Văn đang ở lối đi bộ đối diện Quân Duyệt, anh ấy khom người nhìn vào trong xe, sau đó nói với Hạ Quý Thần: “Mọi người về khách sạn trước đi, tôi có chút chuyện, gặp sau!”

Hạ Quý Thần cũng không hỏi nhiều, khẽ gạt đầu sau đó nhìn về phía Trần Bạch, ý bảo lái xe đi.

Đến khi Hạ Quý Thần và Trần Bạch rời đi. Hàn Tri Phấn mới cất bước đi về phía bên kia đường.

Hàn Tri Phấn đi tới ven đường, lấy một chiếc xe đạp. Sau đó lái dọc theo phía bên đường, rồi dừng xe trước mặt Trình Vị Văn.

Trình Vị Văn đang mãi nói chuyện điện thoại, vừa ngẩng đầu lên thì thấy Hàn Tri Phấn, cô liền sững sờ, không lên tiếng.

Hàn Tri Phấn chống hai chân xuống, lên tiếng: “Về khách sạn sao? Đi thôi, tôi đưa em về!”

“Không cần đâu, cảm ơn!” - Trình Vị Văn lạnh lùng cự tuyệt. Cô cắt điện thoại đi, tiếp tục đi về phía trước, cố gắng tạo khoảng cách với Hàn Tri Phán.

Hàn Tri Phán bảo lái xe đuổi theo: “Không cần khách sáo, vì cô gái khiến tôi Nhất Kiến Chung Tình (*), cống hiến chút sức lực, tôi tình nguyện.”

Chú thích:

(*) Nhất Kiến Chung Tình: Yêu từ cái nhìn đầu tiên; Vừa gặp đã yêu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 320: Chương 320: Phạm Vi Vài Dặm (10)

Trình Vị Văn không trả lời, cố gắng đi nhanh hơn.

“Nơi đây không đón được xe, nếu tin tôi thì lên xe, còn không tin thì để tôi xuống cổng em lên xe, chờ về khách sạn cũng được.” - Hàn Tri Phán dừng xe trước mặt Trình Vị Văn, cản lối cô đi.

Trình Vị Văn xoay người, Hàn Tri Phán nắm lấy cổ tay cô, kéo cô về sát người anh rồi cúi đầu thì thầm bên tai cô: “Hay là nói trong lòng em hy vọng tôi sẽ công em về?”

“Anh!” - Trình Vị Văn đỏ mặt.

Hàn Tri Phán cười tươi: “Ba, hai...”

Chữ “một” chưa kịp nói ra, Hàn Tri Phán đã giả vờ như định bước xuống xe.

Từng bị Hàn Tri Phán dây dưa cả đêm nên Trình Vị Văn biết anh ta nói được làm được. Cô sợ anh ta sẽ vác cô trên lưng mang về khách sạn nên vội vàng lên tiếng: “Cảm ơn anh!”

Hàn Tri Phán nghe cô nói như thế là biết cô đã đồng ý rồi, cười tiếu nuối: “Mặc dù có chút tiếc nuối không thể công em về khách sạn nhưng được chở em về cũng là một niềm vui.”

Trình Vị Văn cố tình không để ý đến Hàn Tri Phán.

Hàn Tri Phán cũng không để tâm, chỉ về chỗ phía sau xe, ra dấu mời cô lên xe: “Cô gái tôi thích, mời lên xe!”

Trình Vị Văn nghiêng đầu, không nhìn Hàn Tri Phán, ngồi phía sau xe đạp.

Dọc đường đi, Hàn Tri Phán luôn cố gắng tìm nói chuyện phiếm với Trình Vị Văn, mặc dù Trình Vị Văn trả lời rất ít nhưng anh vẫn như cũ, nói chuyện rất hào hứng.

“Tại sao em lại chọn viết sách?”

“Những cô gái viết sách đều có tính cách như vậy à?”

“Làm sao em lại có thể nghĩ ra nhiều tình tiết như vậy?”

“Em có bao giờ suy nghĩ đến việc viết về tôi vào sách của em chưa?”

“...”

Vừa đến khách sạn, Hàn Tri Phán chống chân xuống đất, dừng xe lại.

Cả dọc đường đi hầu như Trình Vị Văn chưa hề mở miệng nhưng lúc xuống xe, cô nhẹ giọng nói với Hàn Tri Phán: “Cảm ơn!”

“Không cần khách sáo!” - Hàn Tri Phán quay đầu, nhìn Trình Vị Văn cười tươi.

Trình Vị Văn khẽ nhủ thầm, để lại một câu: “Tạm biệt!” - Rồi xoay người đi vào trong khách sạn.

Cô đi chưa được hai bước, Hàn Tri Phấn đã đuổi theo nhưng cô không dừng bước. Hàn Tri Phấn bước tới trước mặt cô, theo kịp cô rồi anh bước lùi lại, vừa đi vừa nói: “Dù sao tôi cũng đã đưa em trở về khách sạn, em có thể cho tôi số điện thoại của em được không?”

“Xin lỗi, tôi không có thói quen cho người lạ số điện thoại.” - Trình Vị Văn lịch sự cự tuyệt.

“Không sao, hay chúng ta đổi câu hỏi nhé. Dù sao tôi cũng đưa em về khách sạn, em có thể để cho số điện thoại của tôi tồn tại trong danh bạ điện thoại của em không?” - Hàn Tri Phấn nói, sau đó lấy điện thoại ra, bấm gọi.

Qua khoảng mười giây điện thoại Trình Vị Văn reo lên, trên màn hình xuất hiện một dãy số lạ.

“Cái này là số điện thoại của tôi. Tôi tên là HànTri Phấn. Hàn trong chữ hàn, Tri Phấn nghĩa là lạc đường phải biết quay lại.”

Hàn Tri Phấn vừa giới thiệu vừa nhìn Trình Vị Văn, anh nhìn thấy trong mắt cô đang đầy vẻ kinh ngạc. Anh biết cô đang thắc mắc tại sao anh ta lại có số điện thoại của cô: “Đối với cô gái mình Nhất Kiến Chung Tình mà không có chút tâm tư, làm sao có thể gọi là Nhất Kiến Chung Tình?”

Bị nói trúng suy nghĩ, Trình Vị Văn bước vòng qua Hàn Tri Phấn, đi vào trong thang máy.

Hàn Tri Phấn không ngăn cản cô. Mãi đến khi thang máy đi lên, ánh mắt anh mới chột lạnh xuống, vẻ mặt sâu lắng, mơ hồ có chút căm hận tàn nhẫn đang hiện ra.

Sinh nhật qua đi, Quý Úc ở trong đoàn phim có vẻ yên ổn hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 321: Chương 321: Em Gái Coca Là Ai? (1)

Sinh nhật qua đi, Quý Úc ở trong đoàn phim cũng trở nên yên bình rất nhiều.

Quý Úc biết loại yên bình này chỉ là tạm thời thôi. Thiên Ca chắc chắn sẽ không dễ dàng bỏ qua cho cô như vậy, nhưng làm gì có ai đoán trước được chuyện gì sẽ phát sinh trong tương lai, việc của cô có thể làm bây giờ là quay phim thật tốt.

Nhưng mà cuộc sống trong đoàn phim của cô cũng không quá khô khan, vô vị. Ví dụ như biên kịch Trình Vị Văn được Hàn Tri Phấn theo đuổi, mỗi ngày đều gửi đến đoàn phim một bó hoa, cuồng nhiệt theo đuổi, làm ấm cả đoàn phim.

Thời gian như nước chảy, xuân qua hạ đến, đảo mắt liền thấy bộ phim “Tam Thiên Sĩ” đã bước vào giai đoạn quay những cảnh phim cuối cùng.

Càng vào mùa hè, nhiệt độ càng nóng hơn. Hôm nay là ngày quốc tế thiếu nhi, cũng là ngày có nhiệt độ cao nhất. Quý Úc vừa quay xong phân cảnh cuối cùng thì quần áo của cô đã ướt nhẹp từ trong ra ngoài.

Trước khi rời khỏi phim trường, suy nghĩ đầu tiên của cô chính là hận không thể lập tức trở về khách sạn để tắm, nhưng cô còn chưa kịp vào phòng thay đồ thì đã bị cô nhân chưa bao giờ nghĩ sẽ gặp gọi lại: “Quý Úc.”

Là người đàn ông có giọng nói vừa quen thuộc vừa xa lạ. Quý Úc sững sốt một lúc sau đó mới chậm rãi quay đầu, nhìn về phía âm thanh phát ra.

Người đàn ông mặc tây đang đứng cách đó không xa đang vẫy tay, cười tươi như hoa với cô.

Bộ dáng của hắn nhìn thật quen mắt, người này và người trong trí nhớ của Quý Úc có chút không giống lắm.

“Quý Úc...” - Người đàn ông này lại kêu tên cô một lần nữa, sau đó bước về phía cô. Anh ta đứng trước mặt cô rồi mới tiếp tục lên tiếng: “... Thật là đúng lúc, không ngờ lại gặp nhau ở...”

Lời nói sau của người này chưa kịp nói ra thì rốt cuộc Quý Úc cũng nhớ ra anh ta là ai, kinh ngạc mở miệng: “Tên Mập?”

Quý Úc không đợi anh ta trả lời, quan sát anh từ trên xuống dưới hai lần, sau đó lại giọng nói mang theo vài phần kinh ngạc mở miệng: “Thật là cậu... tên Mập? Không ngờ giờ cậu lại gầy như vậy, tởm vừa mới không nhận ra cậu!”

Nói tới đây, Quý Úc mới phát hiện mình đang gọi bằng biệt danh, vội vàng đổi lại giọng: “Thật ngại quá... thói quen cũ! Bây giờ phải gọi là Tô Hàn!”

“Không sao!” - Tô Hàn cũng không để bụng, tiếp tục nói tiếp với Quý Úc lời chưa kịp nói xong: “Mấy hôm trước mình có nghe nói anh Thần quay phim ở đây, sau đó anh lại đến Hàng Châu. Hôm nay không có việc gì nên tới đây tìm anh Thần. Không ngờ cậu cũng ở trong đoàn phim này!”

Dừng lại một chút, Tô Hàn nói tiếp: “Được rồi, thời gian còn sớm, mình và anh Thần hẹn chiều nay ăn cơm, vậy cậu cũng cùng đi đi!”

Cậu ấy và Hạ Quý Thần gặp mặt, lại gọi cô theo, Hạ Quý Thần có biết không?

Quý Úc đang không biết trả lời thế nào thì người hôm nay ghé đến đây chỉ vì muốn xác định không có cảnh quay bổ sung nào – Hạ Quý Thần đã đi tới. Anh không đợi Quý Úc trả lời, nhẹ nhàng lên tiếng: “Đều là bạn học cũ... lại đã lâu không gặp, hôm nay cùng tụ họp đi!”

“Đúng vậy! Quý Úc, chẳng lẽ đến mặt mũi này cậu cũng không cho tớ sao? Tớ xấu gì khi còn đi học, tớ cũng giúp cậu mua bữa sáng cả một năm trời...” - Tô Hàn phụ họa thêm.

Tuy là mua giúp bữa sáng cả một năm trời là do Hạ Quý Thần sai bảo Tô Hàn đi mua nhưng hẳn cứ nhắc đến. Cho dù Quý Úc chưa nghĩ ra muốn đi hay không thì cũng sẽ không tiện từ chối.

Cô rũ mắt, khẽ cười một tiếng: “Vậy để tớ về khách sạn thay đồ trước, lát đợi tớ ở đại sảnh khách sạn nha!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 322: Chương 322: Em Gái Coca Là Ai? (2)

Quý Úc tắm rửa xong, thay một chiếc váy đơn giản rồi đi từ thang máy xuống sảnh lớn khách sạn. Cô vừa xuống tới đã thấy Hạ Quý Thần và Tô Hàn đang ngồi ở khu nghỉ ngơi.

Hạ Quý Thần nhìn thấy cô đầu tiên, vẻ ngoài của anh vẫn giản dị như mọi ngày, cũng không nói gì với cô.

Ngược lại, Tô Hàn đang ngồi bên cạnh nói chuyện với Hạ Quý Thần. Vừa phát hiện ánh mắt anh ta nhìn về phía thang máy, anh cũng quay đầu nhìn theo thì nhìn thấy Quý Úc. Anh lập tức giơ tay lên, ánh mắt nhìn Quý Úc từ phía xa có chút hoảng loạn: “Quý Úc!”

Quý Úc mỉm cười đáp lại, bước nhanh đến.

Cô vừa đi đến thì Hạ Quý Thần và Tô Hàn cũng đứng lên.

Cả ba cùng đi đến cửa xoay, Trần Bạch đã khởi động xe đợi sẵn. Hắn bước xuống xe, vòng qua bên kia, mở cửa xe ghế trước.

Trần Bạch còn chưa kịp nói “Mời lên xe” Tô Hàn đã bước hai bước, không chút khách khí, khom người chui vào trong.

Trần Bạch thuận tay giúp Tô Hàn đóng cửa xe ghế trước. Sau đó mới đi tới, mở cửa sau xe.

Chỗ kê bên tài xế đã bị chiếm lấy, không còn lựa chọn nào hết, Quý Úc bước đến băng ghế sau. Sau đó lễ phép nói với Trần Bạch: “Cám ơn!”

Hạ Quý Thần cũng theo sát ngồi vào ghế sau. Hình như anh vừa tắm xong, theo động tác của anh, Quý Úc ngửi thấy mùi hoa lài thoang thoang.

Quý Úc cũng không rõ mình đang khấn trương cái gì, đầu ngón tay khẽ nắm chặt túi xách, thân thể hơi hướng về phía cửa, giữ một khoảng cách giữa cô và Hạ Quý Thần. Khoảng cách kéo ra một chút, hô hấp của cô cũng khôi phục lại bình thường.

Giống như thời còn đi học, Tô Hàn nói rất nhiều. Trần Bạch vừa lái xe vừa tiếp lời hắn, miệng của hắn liên tục nói không ngừng.

Ban đầu là nói chuyện với Quý Úc, phần lớn chủ đề đều vây quanh cuộc sống gần đây của cô có ổn không, ở đoàn phim sinh hoạt thế nào.

Quý Úc nghĩ Tô Hàn chắc là đã biết chuyện ba năm trước cô bị tai nạn xe. Hôn mê suốt ba năm trời và cũng biết đây là nỗi đau của cô nên không hề nhắc tới chuyện này.

Nhưng còn lại đều là nói với Hạ Quý Thần.

Cũng y như hồi học cấp ba, Tô Hàn nói được mười câu, Hạ Quý Thần mới trả lời được một câu.

Từ trong cuộc nói chuyện của bọn họ, Quý Úc mới biết thi ra thành tích thi đại học của Tô Hàn cũng không tốt, không đậu đại học, cũng không ôn thi lại mà trực tiếp đi lính. Anh vừa về năm ngoái, hiện tại đang làm tại sở cảnh sát ở khu Hoa Nam, Tô Thành.

Cho đến cuối cùng, Tô Hàn kể về một vụ án phải xử lý gần một năm.

Lúc đầu, Quý Úc còn muốn nghe. Nhưng về sau cô có chút mệt, do hôm nay quay một cảnh khá quan trọng cho nên nhắm mắt lại ngủ quên mất.

Trong mơ màng, Quý Úc cảm giác mình bị mùi hoa lài thoang thoảng vây xung quanh, vừa thư thái vừa dễ chịu, khóe môi cô không nhịn lại nhếch lên. Sau đó, cô ngủ một giấc thật sâu.

Cho đến khi xe chạy đến Hàng Châu, khoảng tầm hai giờ sau đó, Quý Úc mới từ từ tỉnh lại. Bên trong xe rất yên tĩnh, Tô Hàn đang nhìn điện thoại, Trần Bạch thì chuyên chú lái xe. Sắc trời bên ngoài cũng có chút tối đi.

Cô cũng không rõ mình đã ngủ bao lâu, tất cả chỉ mờ mịt trong chốc lát rồi cô mới giật mình dậy. Có lẽ do thời gian dài không nhúc nhích nên hai chân hơi tê tê. Lúc này cô mới nhận thức được khuôn mặt mình đang dựa vào một bờ vai nào đó.

Chân mày cô nhẹ cau lại, sau đó cô mới kịp phản ứng đây là vai của Hạ Quý Thần. Cô theo bản năng ngẩng đầu lên nhìn anh. Sau đó mới nhìn thấy bộ quần áo chỉnh tề của Hạ Quý Thần có dính chút nước miếng. Mắt cô tròn to hết cỡ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 323: Chương 323: Em Gái Coca Là Ai? (3)

Cô... sao tự nhiên cô lại chảy nước miếng?

Quý Úc cứng đờ người cả lúc lâu, sau đó mới lúng túng gãi đầu ngón tay lên, sờ sờ vào khóe miệng còn chút ươn ướt của mình. Cô len lén nhấc mí mắt lên, nhìn Hạ Quý Thần một cái.

Hạ Quý Thần cảm nhận được động tĩnh nhỏ của cô, nhẹ nhàng nghiêng đầu qua nhìn, cũng vừa đúng lúc bắt quả tang Quý Úc đang nhìn trộm.

Quý Úc không còn chỗ nào để trốn nên cứng đờ cả người, qua một lúc lâu, cô mới nuốt nước miếng: “Tôi... tôi... tôi... tôi...”

Cô muốn nói với anh là không phải cô cố ý chảy nước miếng đâu nhưng cô lại lắp ba lắp bắp một lúc lâu. Cô mắt mặt không nói nên lời, cuối cùng cũng chỉ đỏ mặt, cúi đầu, nhỏ giọng nói: “Xin lỗi!”

Hạ Quý Thần lên tiếng, giọng nói nhẹ nhàng, dễ nghe: “Tỉnh ngủ rồi sao?”

Anh ấy không để ý ư?

Quý Úc sững sốt, mở to mắt nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Người đàn ông này trên mặt không thể hiện chút vui buồn nào nhưng khóe môi có chút nhếch lên, tâm tình có vẻ rất tốt.

Quý Úc có chút thấp thỏm, liên tục chớp mắt.

Đầu của cô vừa mới dựa lên vai của anh, mắt cô rất gần mặt của anh. Cô còn có thể thấy rõ làn da trắng nõn của anh, đến lỗ chân lông cũng không có.

Da của anh đẹp vậy sao?

Quý Úc suy nghĩ, ánh mắt nhìn vào mặt của Hạ Quý Thần, cẩn thận nghiên cứu một lúc lâu. Cô muốn tìm xem có chút tỳ vết nào không nhưng kết quả tìm kiếm cuối cùng, chẳng những không có chút tỳ vết nào mà trong lòng cô còn âm thầm khen ngợi: “Một đại nam nhân mà da mặt lại tốt như vậy, thật là đáng ghen tỵ!”

Quý Úc đảo mắt nhìn quanh, sau đó nhìn chăm chăm vào hai bên gò má của Hạ Quý Thần một cách "nhập thần" (*). Thân thể Hạ Quý Thần khẽ giật giật, anh vội lấy chai nước bên cạnh, mở nắp rồi đưa trước mặt Quý Úc: “Uống nước đi!”

Quý Úc hoàn hồn, sững người một chút rồi mới vội vàng nói: “Cảm ơn!”

Cô nhận lấy chai nước. Sau đó cô mới nhận thấy cô tỉnh giấc đã lâu như vậy nhưng vẫn còn dựa vào vai Hạ Quý Thần. Lúc này mới lật đặt ngòai thẳng dậy, tay chân luống cuống ngồi cách xa Hạ Quý Thần ra một chút.

Hôm nay cô bị sao thế này? Sao lại ở trước mặt Hạ Quý Thần thất thố đến ba lần... Quý Úc đang cố gắng ổn định lại nhịp tim thì nhìn thấy anh cầm máy tính xách tay ra, đặt ở trên đùi.

Không phải nói đến “Lầu Ngoại Lầu”(*) ăn cơm sao? Chỉ cần vài phút nữa đã đến Tây Hồ, anh còn cầm máy tính làm gì?

Quý Úc liếc nhìn Hạ Quý Thần một cách đầy nghi ngờ. Bởi vì không có nhiều ánh sáng nên cô không xác định được suy nghĩ của mình có hay không nhưng cô cảm thấy tai của người đàn ông bên cạnh có chút đỏ.

Quý Úc nhủ vậy, vừa mới định nhìn lại cẩn thận một lần nữa thì cô lại bị vật khác hấp dẫn ánh nhìn.

Thành ra lúc đang ngủ, rõ ràng cô cảm thấy trong xe có chút lạnh. Nhưng một lúc sau, tất cả đều trở nên ấm áp, nguyên nhân là anh đắp áo khoác của anh lên người cô...

Quý Úc vừa suy nghĩ, ánh mắt vừa nhìn vào khe máy lạnh của xe, rõ ràng ban đầu cô nhìn thấy đang mở nhưng giờ đã bị tắt đi.

Cô luôn cảm thấy những việc nhỏ tế nhị thế này chỉ có "anh Dư Quang" mới có thể làm được, không ngờ anh ấy cũng tinh tế như vậy...

Quý Úc nhìn không được lại nhìn Hạ Quý Thần, ánh mắt cô nhẹ nhàng hơn nhiều. Cô chưa nhìn thấy rõ anh đang bận rộn gì với chiếc máy tính thì xe đã ngừng lại, phía trước truyền đến tiếng của Trần Bạch: "Hạ tổng.. đến rồi."

(*) Nhập thần: Ý nhìn tập trung, không chớp mắt.

(*) Lầu Ngoại Lâu: Một địa danh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 324: Chương 324: Em Gái Coca Là Ai? (4)

Nói xong, Trần Bạch bước xuống xe, đi về phía bên kia mở cửa xe, sau đó mới bước đến mở cửa sau.

Tô Hàn đã xuống xe nhưng Hạ Quý Thần vẫn còn ngồi làm việc với máy tính.

Anh không xuống xe, Quý Úc cũng không có cách nào xuống xe, chỉ có thể ngược đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần giống như không phát hiện ánh mắt của cô, cứ nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính.

Tô Hàn bắt đầu sốt ruột, lên tiếng thúc giục nhưng Hạ Quý Thần vẫn không có phản ứng. Anh ấy không để ý đến ánh mắt khó hiểu của ba người. Cho đến khi tâm tình đang rối loạn của anh vì bị Quý Úc nhìn không chớp mắt dịu xuống, anh mới khẽ khép máy tính lại, sau đó một tay đưa máy tính cho Trần Bạch ở cửa xe, rồi ưu nhã bước xuống xe.

Trần Bạch đặt bàn trước, đối diện cảnh đêm Tây Hồ.

Buổi tụ họp lần này có Tô Hàn chắc chắn sẽ có rượu nhưng giống như trước đây, anh ta vừa uống được hai ngụm rượu đã bắt đầu say, càng lúc càng nói nhiều.

Trần Bạch ngồi ăn chưa đến hai mươi phút, do còn có công việc cần xử lý nên rời đi trước.

Tô Hàn uống được thêm một chút thì con nghiện thuốc lá đến. Anh đưa tay lục khắp người tìm bao thuốc lá, sau đó mới lấy một điếu, chưa kịp đưa đến miệng đã nghe thấy tiếng Hạ Quý Thần truyền đến: "Tô Hàn!"

Anh chỉ mới gọi hai chữ, cũng chưa nói điều gì nhưng Tô Hàn đã hiểu, vội cắt điếu thuốc đi: "Theo trí nhớ của mình, ở trước mặt chị dâu..."

Chữ "chị dâu" vừa mới phát ra, Tô Hàn liền bị Hạ Quý Thần liếc nhìn. Anh ấy vội giả vờ bị sặc, ho khan một trận, sau đó mới nói tiếp: "... Ở trước mặt Quý Úc, Anh Thần có quy định, tuyệt đối không được hút thuốc lá."

Tô Hàn quay đầu nhìn Quý Úc, nói: "Quý Úc... Khi còn đi học, cậu biết tui mình sợ nhất cái gì không?"

Quý Úc lắc đầu: "Sợ nhất cái gì?"

"Sợ nhất cậu ngồi cùng với tui mình!"

Tô Hàn bung ly rượu lên, chậm rãi uống một ngụm "Cả nhóm tui mình không ai không hút thuốc lá nhưng hết lần này đến lần khác không được người thấy một chút mùi thuốc lá nào. Anh Thần không bắt buộc tui mình cai thuốc nhưng không cho phép tui mình ở trước mặt cậu hút thuốc lá. Cái này chưa phải là biến thái nhất, cậu biết anh Thần còn có yêu cầu quá đáng nhất là gì không? Yêu cầu tui mình ở trước mặt cậu, tuyệt đối không được có chút mùi thuốc lá nào. Cái này chẳng khác nào nói, mình bắt đầu lên cơn nghiện thuốc cũng không được trốn cậu đi hút thuốc..."

Thời còn đi học, Quý Úc biết Hạ Quý Thần không cho phép đám Tô Hàn hút thuốc trước mặt cô nhưng cô hoàn toàn không biết anh ấy yêu cầu bọn họ hà khắc như thế. Cô sau khi nghe Tô Hàn nói xong, theo bản năng liếc nhìn Hạ Quý Thần một cái. Có lẽ là do Tô Hàn tự nhiên nhắc tới chuyện cũ, làm anh ấy cũng có nhớ lại, về mặt có chút sâu lắng.

Tô Hàn không thấy Quý Úc đang nhìn Hạ Quý Thần, vẫn cứ liên tục lắc đầu mắng vài tiếng: “Biến thái!”

Sau đó lại uống thêm ít rượu: “... Quý Úc, cậu biết lúc đó trong lòng tụi mình đều mắng anh Thần là cái gì không?”

“Cái gì vậy?” - Quý Úc thu ánh mắt lại, nhìn về phía Tô Hàn, có chút hiếu kỳ hỏi lại.

“Mắng anh Thần là bạo quân(*)! Đúng! Chính là bạo quân!” - Dừng lại một chút, Tô Hàn giống như nhớ ra chuyện buồn cười gì, khẽ cười hai tiếng. Sau đó nhìn Quý Úc hỏi tiếp: “Cậu có biết, lúc đó trong lòng tụi mình gọi cậu là gì không?”

Có thể là do đang uống rượu, Quý Úc cũng không nghĩ quá nhiều, chỉ thuận miệng đoán ra tiếng: “Sùng phi?”

Hạ Quý Thần ngồi bên cạnh người Quý Úc, nghe được hai chữ “sùng phi” này, đầu ngón tay bỗng dưng run lên.

Bạo quân và sùng phi là trời sinh một đôi, cô...

Hạ Quý Thần nghiêng đầu nhìn Quý Úc, anh nhìn ra được cô chỉ vô ý nói ra. Nhưng khuôn mặt anh vẫn không nhin được, hiện lên chút thỏa mãn.

(*) Bạo quân: Ông vua độc ác, tàn nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 325: Chương 325: Em Gái Coca Là Ai? (5)

“Sùng phi?” - Tô Hàn “A” một tiếng rồi cười ồm lên: “Cậu nghĩ hay lắm! Nhưng trong lòng tụi mình đặt cho cậu biệt danh là...”

Tô Hàn chưa nói hết câu, dừng lại cười một chút mới nói tiếp: “... Đại ma vương!”

Cô vốn tưởng rằng sẽ là “Khuyh quốc khuyh thành (*)” hay là “Tuyệt thế yêu cơ (*)” nhưng sau khi nghe Tô Hàn nói xong, cô liền sững sốt. Sau đó cau mày, hỏi ngược lại hần ba chữ kia, giọng nói giống như đang nghe nhầm: “Đại ma vương?”

“Đúng vậy, cậu lúc đó quả thật là ác mộng của người khác. Cậu đi ăn cơm ở căn tin, chỉ cần xếp hàng quá năm phút, anh Thần đã muốn phát điên lên. Cậu đi nhận bưu kiện ở cổng trường, bị phơi nắng quá năm phút, anh Thần cũng đã muốn phát điên đi được. Ngay cả lúc đi ngang qua cửa phòng học, sàn đầy nước, cậu không cẩn thận trượt té, anh Thần càng muốn phát điên. Lúc mà cậu đi ngang qua vườn hoa bị vòi phun nước tự động làm ướt váy, anh Thần cũng không biết vì sao quay qua mắng tụi mình một trận. Thế cũng thôi đi, cậu làm bài thi không được, tâm trạng anh ấy cũng không tốt. Đây là những chuyện không ngờ mà bọn tớ không cách nào tránh được, anh Thần cũng nổi điên với bọn mình...”

Cho dù đã qua rất nhiều năm, khi hồi tưởng lại những năm tháng gian khổ đó, Tô Hàn vẫn không nhin được tâm tình, cầm chút rượu uống cạn: “... Cậu nói xem! Nếu cậu không phải đại ma vương thì là cái gì?”

Quý Úc nghe thấy lời ai oán của Tô Hàn, khóe môi khẽ mím lại.

Nụ cười kia của cô còn chưa kịp ra thì lại nghe thấy Tô Hàn lên tiếng: “Người không phải ma vương bình thường, mà là đại ma vương người gấp người sợ, hoa thấy hoa tàn!”

Cô đáng sợ như vậy sao? Người gấp người sợ, hoa thấy hoa tàn?

Quý Úc thầm “hừ” một tiếng trong lòng.

Cô tưởng rằng Tô Hàn nói đến đây đã xong rồi. Ai ngờ Tô Hàn nuốt mạnh một ngụm rượu, sau đó bổ sung thêm một câu: “Hơn nữa còn là cái loại đại ma vương đến trong giấc mơ mà thấy cậu thôi, cũng sợ đến nổi chảy mồ hôi ướt sũng cả người... Phải gọi là Hắc Ám Đại Ma Vương!”

Thời đi học, trong lòng bọn họ đều nói cô như vậy sao?

Quá đáng!

Ngược lại, Quý Úc lại không thấy tức giận, nhưng cũng có chút tâm tình cô nữ sinh nhỏ bé ngày xưa trời dậy, có chút phần hận cứ vòng vòng trong đầu cô. Cô khẽ nhìn ra đường từ cửa sổ, nhìn thấy cách đó không xa, có rất nhiều sạp quần áo nhỏ, không ít người đang vây xung quanh mua hàng.

Thời còn đi học, mối quan hệ của cô và Hạ Quý Thần ở thời gian đó là tốt nhất, hầu như ngày nào cũng tụ tập với đám Tô Hàn.

Vì sợ Hạ Quý Thần nên không ai dám trêu chọc cô nhưng thỉnh thoảng có người nói sai, chọc cô không vui, cô sẽ lấy điều này làm biện pháp dùng đi dùng lại rất nhiều lần.

Giống như hiện tại, Tô Hàn dám thẳng thắn nói cô là đại ma vương...

Quý Úc suy nghĩ, quay đầu nhìn về phía Tô Hàn: “Cậu, không phải nói tớ là đại ma vương người gặp người sợ, hoa thấy hoa tàn, nằm mơ nghĩ đến cũng sợ đến chảy mồ hôi, ướt sũng người sao? Đã nói rõ như vậy thì cậu không dám chọc tớ, nếu đã không dám...”

Quý Úc giơ tay lên, nhìn về phía hàng dài người đang xếp hàng mua đồ ăn vặt cách đó không xa: “... Vậy cậu mau đi mua cho bản đại ma vương một phần ăn vặt!”

Tô Hàn đang bung ly rượu, chuẩn bị đưa lên miệng thì nghe được lời Quý Úc nói, cả bàn tay khẽ run lên, suýt làm rớt ly rượu xuống đất: “Không phải chứ! Nóng như vậy! Cậu lại bắt tớ thay cậu đứng xếp hàng dài như vậy mua đồ?”

Quý Úc không nói chuyện, giống y như ngày xưa, trực tiếp quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần, chuyện kể tiếp giao cho anh.

(*) Khuynh quốc khuynh thành: Tuyệt sắc, xinh đẹp, kiêu diễm

(*) Tuyệt thế yêu cơ: Ý chí vẻ đẹp sắc sảo, quyền rũ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 326: Chương 326: Em Gái Coca Là Ai? (6)

Nhận thấy ánh mắt của cô, trái tim Hạ Quý Thần chấn động mạnh.

Cũng giống như lúc này, thời niên thiếu của hắn và cô đã trải qua rất nhiều lần

Khi đó, nếu có người nào chọc cô không vui, cô luôn không chịu nói lý, lúc nào cũng để hắn giải quyết vấn đề khó khăn.

Nhóm người trước kia cũng giống như Tô Hàn bây giờ, lên giọng hỏi nàng tại sao phải làm như vậy. Cô ngay cả giải thích cũng lười, khuôn mặt nhỏ nhắn lại một cái rồi nhìn về phía anh.

Chỉ có trời mới biết, anh yêu hành động đó của cô đến như thế nào. Bởi vì khi cô làm vậy, anh cảm thấy rằng cô cần anh.

Tô Hàn nhìn thấy Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần, trong đầu lại hiện lên đại tác phẩm ngày xưa, vốn dĩ muốn lên tiếng phản kháng nhưng lại biến mất ở giữa môi. Anh ta theo bản năng quay đầu lại, nhìn Hạ Quý Thần: “Anh Thần!”

Nghe tiếng nói của Tô Hàn, khóe mi hơi rung nhưng tâm tư lúc này đã bị ánh mắt của Quý Úc kéo đi xa nên căn bản không nhìn thấy ánh mắt cầu xin tha thứ của Tô Hàn. Anh khẽ lên tiếng: “Đi nhanh!”

Không phải chứ? Cái này đều đã qua bốn năm rồi, bây giờ đại ma vương gây sự vô cớ, bạo quân vẫn không có liêm sỉ như vậy sao?

Tô Hàn sùng sốt hai giây, môi lại mấp máy.

Lần này, anh ta cũng chưa hề phát ra âm thanh nào nhưng Hạ Quý Thần lại khẽ nhủ mảy, Tô Hàn liền cảm nhận rõ được có vô số vật thể bén nhọn đang phóng về mình. Giống như phản xạ có điều kiện, anh ta lật đặt đứng dậy, sau đó những câu muốn nói giống như bị chặn lại trong miệng, lời muốn nói lại bị sửa thành: “Em đi... em đi!”

Vừa nói xong, Tô Hàn nhìn về phía cửa bước đi.

Về mặt tuần tú của Hạ Quý Thần giống như rất hài lòng với câu trả lời đó, khóe miệng khẽ nhếch lên. Anh nhìn theo bóng lưng Tô Hàn đang vội vã rồi đi, suy nghĩ một chút, một lần nữa lên tiếng, giọng nói có mang theo chút lười biếng: “À! Nhớ kỹ... mỗi loại đồ ăn vặt đều mua một phần!”

Bước chân Tô Hàn bỗng dừng ngừng lại: “Thần...”

Anh ta chỉ mới nói có một chữ, Hạ Quý Thần lại lên tiếng: “Mười phần!”

Tô Hàn hít mạnh một hơi, không dám phát ra tiếng động nào, Hạ Quý Thần giống như biết anh ấy định nói gì, lại tiếp tục lên tiếng: “Một...”

Hai chữ “trăm phần” phía sau chưa kịp nói ra, Tô Hàn đã nhanh chân chạy đi, anh sợ Hạ Quý Thần thật sự bắt anh mua mỗi thứ một trăm phần, chớp mắt đã không thấy bóng người.

Tô Hàn nạng theo bao lớn bao nhỏ, thờ hồng học, mặt đầy mồ hôi, kéo ghế ngồi xuống. Quý Úc đang cúi đầu uống trà, Hạ Quý Thần đang bung ly rượu, nhưng khoe mặt hiện lên vài phần dịu dàng, đang nhìn Quý Úc.

Gió lạnh trong lòng nổi lên, hai người kia sao nhìn thoải mái, dễ chịu như vậy?

Vì xếp hàng rất lâu, cả người Tô Hàn toàn mồ hôi, trong lòng càng bức bối. Anh cảm động hộp bỏ lên bàn, không nhận được lắm bấm một câu: “Cáo mượn oai hùm(*)! Cầu kết với nhau làm việc xấu! Bao quân quá xứng với đại ma vương, quả thật là thảm họa nhân...”

Chữ “gian” cuối cùng còn chưa nói hết, ánh mắt Hạ Quý Thần chỉ nhẹ nhìn tới, Tô Hàn vội vàng im lặng. Hắn liền bày ra vẻ mặt tươi cười cầm một xâu đồ nướng ăn cần đưa vào tay Quý Úc.

Quý Úc không nhận cười được liền cười to, nhận lấy xâu đồ nướng rồi giọng nói có chút xin lỗi lên tiếng: “Cảm ơn!”

Tô Hàn biết Quý Úc thấy ngại vì cô vừa nổi hứng trêu anh, hại anh phải đi mua đồ. Tô Hàn khoác tay một cái, cười cười giống như không có việc gì, sau đó bỏ thêm đá vào ly rượu, đưa lên miệng uống một ngụm lớn.

Tô Hàn cầm chai rượu lên, thêm rượu vào ly của mình, cũng rót thêm rượu cho Hạ Quý Thần. Anh vô ý ngẩng đầu, anh ta thấy vẻ mặt Hạ Quý Thần đang đầy ôn nhu, nhìn Quý Úc không chớp mắt.

(*) Cáo mượn oai hùm chỉ hạng người luôn mượn thế kẻ mạnh, nấp dưới ô quyền lực đi hù dọa, lừa bịp người khác hoặc lấy đó làm lá chắn để thỏa sức lòng lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 327: Chương 327: Em Gái Coca Là Ai? (7)

Tô Hàn từng là người nhìn thấy quá khứ của Hạ Quý Thần đã đau khổ thế nào, trong lòng khẽ run lên, nổi lên chút khó chịu.

Anh đặt bình rượu qua một bên, mượn rượu nói chuyện, không kìm nén lời mình muốn nói nữa: “Cậu nghĩ xem, mọi người đều tốt với cậu như vậy đây. Vừa nãy lúc mình xuống dưới kia xếp hàng mua đồ, liền nghĩ đến những chuyện đã xảy ra hồi cấp ba, quan hệ của chúng ta rất tốt, luôn nói lời thật lòng với nhau. Lúc mà sắp phải chia tay, mình cứ nghĩ rằng mình và anh Thần sẽ xa nhau đầu tiên, dù gì cũng là anh em tốt của nhau nhưng mình chưa từng nghĩ hai người sẽ tách nhau ra, nhưng...”

Tô Hàn dừng một chút, giống như đang tiếc nuối điều gì, sau đó uống một hớp mạnh, rồi nói tiếp: “... Mình không ngờ, chúng ta là một nhóm, người đầu tiên tách ra lại là hai người.”

“Quý Úc! Cho đến hôm nay, mình vẫn không biết bốn năm trước, sau khi cậu thi vào trường cao đẳng, tại sao cậu lại không nói lời nào đã rời khỏi Tô Thành, rời khỏi anh Thần?”

Nghe đến đó, Quý Úc liền nhớ đến đêm bốn năm trước, sắc mặt nàng trắng bệch.

“Tô Hàn!” - Hạ Quý Thần như biết Tô Hàn đang muốn nói gì, anh liền lên tiếng.

Tô Hàn giống như không nghe được lời Hạ Quý Thần, tiếp tục nói: “Nếu như mình nhớ không lầm, vào một đêm bốn năm trước. Chúng ta hẹn nhau cùng thi vào trường cao đẳng, đêm đó đã rồi cuộc đã xảy ra chuyện gì mà khiến cho hai người chỉ trong một đêm liền biến thành người xa lạ?”

Bàn tay Quý Úc nắm chặt cạnh bàn, mặc dù cô đã rất cố gắng ổn định tâm trạng nhưng thân thể vẫn không ngừng run rẩy.

“Tô Hàn!” - Hạ Quý Thần lại lên tiếng, giọng nói so với lần trước đã ác liệt hơn rất nhiều.

Tô Hàn giống như đang gấp gáp, giọng nói càng lúc thêm nặng: “Anh Thần, tại sao anh lại không để em nói? Bốn năm trước, em đã muốn đi tìm cô ấy nhưng anh không cho em đi! Bốn năm sau, mọi người gấp lại, anh còn không cho em nói? Anh đối tốt với cô ấy bao nhiêu, em không tin cô ấy không biết. Cho dù anh làm chuyện gì có lỗi với cô ấy, nhưng cô ấy cũng không thể nhẫn tâm cắt đứt mọi thứ liên quan đến anh như vậy được!”

Tô Hàn quay lại nói với Quý Úc: “Quý Úc... cậu có biết không? Năm đó tớ cực kỳ hận cậu, cảm thấy rằng cậu thật sự là một loại người không có lương tâm! Cậu ở trong trường học có thể vui vẻ như vậy, mọi người đều phải nể mặt cậu, cậu cho rằng đó nhờ vào ai? Cậu không biết sao? Tất cả đều vì anh Thần... còn cậu thì sao? Nói vứt bỏ mọi thứ liên quan đến anh Thần liền vứt bỏ. Lúc cậu rời đi cậu có biết sau đó, anh Thần thành bộ dạng gì hay không? Anh ấy ở trong quán rượu suốt một tháng trời, ngày nào cũng say khướt. Minh trơ mắt nhìn thấy anh ấy một tháng sụt mười cân. Minh biết anh Thần nhiều năm như vậy, đã từng thấy anh ấy chảy máu, cũng từng nhìn thấy anh ấy bị gãy xương nhưng lại chưa từng thấy anh ấy khóc!”

“Tô Hàn!” - Hạ Quý Thần đứng thẳng dậy, đập mạnh một cái trên bàn: “Con mẹ nó! Tôi nói cho cậu biết! Bốn năm trước là tôi có lỗi với cô ấy... Là lỗi của tôi... Hạ Quý Thần tôi có lỗi với cô ấy!”

Hạ Quý Thần liên tục nói ba lần “Tôi có lỗi với cô ấy.” - Sau đó anh đứng dậy, đập cái ghế sau lưng, nhìn Tô Hàn, nghiêng răng nghiêng lợi để lại một câu: “Con mẹ nó! Cậu đã biết chưa?”, rồi bước nhanh ra khỏi cửa.

Cánh cửa bị đóng sầm một tiếng thật to, bầu không khí bên trong giống như bị ngưng lại.

Quý Úc và Tô Hàn giống như bị điểm huyệt, không người nào nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 328: Chương 328: Em Gái Coca Là Ai? (8)

Qua một lúc sau, Tô Hàn mới từ từ nghiêng đầu nhìn Quý Úc, mở miệng muốn nói gì nhưng lại không phát ra tiếng. Cuối cùng dùng sức nuốt nước miếng một cái, cố gắng nói: “Xin lỗi, mình vừa rồi hơi kích động!”

Quý Úc nghe thấy, đưa mắt lên nhìn Tô Hàn, sau đó cũng không lên tiếng.

Bên trong phòng lại trở nên im lặng.

Tô Hàn giống như đang phiền não cái gì, bụng ly rượu lên uống một mạch, sau đó nặng nề đặt ly rượu xuống. Anh ta cứ nhìn chăm chăm vào bàn, tựa như đang suy nghĩ điều gì, qua một lúc lâu sau, anh ấy mới nghiêng đầu nhìn Quý Úc, mở miệng nói, tiếng nói có chút khàn khàn: “Quý Úc, nếu như anh Thần làm gì có lỗi với cậu, mình thay anh Thần xin lỗi cậu nhưng xin cậu hãy tin tưởng mình, anh Thần không phải là người xấu...”

Nói đến đây, giọng nói của Tô Hàn mang theo vài phần chắc chắn: “Anh ấy so với những người mà Tô Hàn mình từng gặp qua là người tốt nhất...”

Bởi vì vừa rồi bị Tô Hàn vô duyên vô cớ nhắc lại chuyện bốn năm trước, cảm xúc trong lòng Quý Úc vẫn chưa ổn định lại nhưng khi nghe thấy lời của Tô Hàn nói, cô ngẩn người.

Hình dung về Hạ Quý Thần, cô đã nghe qua rất nhiều. Nào là đẹp trai, nhiều tiền, xuất thân tốt, năng lực cao.... là bá chủ Tô Thành. Chỉ có một điều không tốt là bản tính quá lạnh lùng, chủ yếu là do anh là người lãnh đạm... Còn giống như Tô Hàn nói “Người tốt nhất trên đời này”, cô lại là lần đầu tiên nghe thấy.

Tô Hàn tuy uống nhiều nhưng ý thức vẫn còn rất tỉnh, Quý Úc mặc dù không nói nhưng anh ta vẫn nhìn thấy được vẻ mặt vô cùng kinh ngạc của cô. Anh cảm chai rượu lên, không rót vào ly mà đưa thẳng lên miệng uống: “Cậu không tin lời mình đúng không?”

“Thế nhưng cậu biết không? Minh học cùng mẫu giáo với anh Thần, tiểu học cũng học chung, là hai anh em tốt của nhau. Bất luận cái gì liên quan đến anh ấy, thầy giáo đều khen không dứt miệng. Anh ấy chính là hình mẫu con nhà người ta trong miệng người khác.”

“Hồi nhỏ mình rất béo, mấy bạn cùng lớp cũng không thích chơi với mình, luôn trêu ghẹo mình. Chỉ có anh Thần không cảm thấy mình phiền phức. Có lần mình bị mấy đứa lớn hơn bắt nạt, anh Thần đứng ra bảo vệ mình. Từ khi đó, mình đã quyết định, cả đời này, anh Thần nói cái gì chính là cái đó.”

“Anh Thần tốt nghiệp tiểu học, thủ khoa thành phố...”

Nghe đến đó, trong mắt Quý Úc hiện lên tia nghi vấn.

Thời cấp ba, thành tích của Hạ Quý Thần vẫn luôn rất tệ, hơn nữa còn nổi danh cả thành phố là học sinh cá biệt. Sau cấp ba, thành tích mới từ từ đi lên...

“Làm sao... Rất kinh ngạc?” - Tô Hàn nhìn Quý Úc, mang theo vài phần huênh hoang lên tiếng: “Mình nói cho cậu nghe, anh Thần không chỉ học giỏi, mà còn chơi đàn vi-ô-lông rất cừ, giải nhất nhì đồng toàn quốc. Cậu không tưởng tượng được đâu... còn chơi dương cầm nữa... cũng là hạng nhất. Thậm chí

lúc đó có "đại sư"(*) nhìn tròng tiếm lược của anh ấy, tự mình chạy đến nhà Hạ gia, đòi nhận anh ấy làm học trò..."

Nói tới chỗ này, trong giọng Tô Hàn có chút tiếc nuối: "... Nếu như không có Hạ Dư Quang, anh Thần cả đời này sẽ luôn phong độ như vậy."

"Anh Dư Quang?" - Nghe đến đó, Quý Úc khẽ nhủ mảy, nhin không được lên tiếng: "Chuyện này có liên quan gì đến anh Dư Quang?"

"Làm sao không có liên quan? Cũng bởi vì anh ấy, anh Thần mới đánh nhau, không học đàng hoàng, không nghề nghiệp, chơi bồi lêu lổng. Bởi vì anh Thần không muốn nhà họ Hạ xem thường việc thân thể Hạ Dư Quang không tốt. Anh ấy cảm thấy nếu như mình càng ưu tú, người nhà họ Hạ sẽ càng cưng chiều anh ấy, Hạ Dư Quang sẽ bị lạnh nhạt."

(*) Đại sư: Bậc thầy, lão luyện.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 329: Chương 329: Em Gái Coca Là Ai? (9)

"Cho nên anh ấy mới nghĩ hết biện pháp lên người nhà họ Hạ thất vọng về anh..."

"Người nào cũng nói anh Thần lạnh lùng, không coi ai ra gì, chỉ có người thật sự hiểu anh ấy mới biết được tâm của anh ấy mềm yếu đến cỡ nào."

"Anh ấy lúc nào cũng để ý đến anh của mình, cho nên mới giả vờ ngốc nghếch, trong khi bản thân lại cực kỳ ưu tú..."

Nói tới đây Tô Hàn dừng lại, anh ta lại uống nửa ly rượu, bỗng nhiên quay đầu nhìn Quý Úc, lên tiếng: "Cậu có biết khi đó biết anh Thần được bao nhiêu tuổi không?"

Quý Úc khẽ lắc đầu.

"Khi đó anh Thần chỉ mới 11 tuổi, vẫn chỉ là một cậu bé chưa lớn nhưng đã hiểu được vì người mình yêu thương mà chịu oan ức."

"Khi đó Hạ gia không biết sự thật, suốt ngày răn dạy anh ấy, ngay cả Hạ Dư Quang cũng khuyên anh ấy. Anh ấy từng giải thích với mình, đó là bởi vì anh ấy muốn trong mắt của người nhà họ Hạ, anh trai có thêm địa vị một chút, lời nói có trọng lượng hơn một chút, còn bản thân anh ấy thì sao cũng được."

"Có thể cậu sẽ cảm thấy... vì Hạ Dư Quang là anh trai của anh Thần, cho nên anh ấy mới đối xử như vậy. Nhưng không phải, anh Thần đối với đám anh em tụ mình cũng rất tốt. Trước đây cha của Hạt Dẻ bị ung thư, anh Thần đem hết tiền tiêu vặt của anh ấy cho Hạt Dẻ. Khi đó, Hạ gia sợ anh ấy ăn chơi nên không chịu cho tiền tiêu vặt, anh ấy còn cùng tụ mình đi làm công. Ở trong trường học của chúng ta trước đây, có một nữ sinh bị bệnh bạch cầu. Lúc quyền tiền, không phải có một anh hùng nặc danh góp một số tiền khổng lồ sao? Người đó chính là anh Thần..."

Tô Hàn nói tùy ý nhưng Quý Úc nghe rõ từng chút một.

Ở trong mắt cô, Hạ Quý Thần ngang ngược, không bao giờ nói lý, ngông cuồng, tự đại, không coi ai ra gì... Cô từng một lần cực hận anh ấy, hận đến cảm thấy anh ấy chính là người cho dù cả trời này có sập cô cũng không tha thứ.

Nhưng cô không ngờ khi nghe Tô Hàn nói ra những chuyện này, cô mới biết suy nghĩ của mình về Hạ Quý Thần hoàn toàn trái ngược.

Anh ấy nhiệt tình, anh ấy tốt bụng, anh ấy vì người mình yêu thương mà chấp nhận trả mọi giá. Ngay cả người không quen biết, anh ấy cũng giang tay giúp đỡ...

Cô rõ ràng từng thân với Hạ Quý Thần như vậy... Nhưng tại sao người trong lời nói của Tô Hàn hoàn toàn không giống Hạ Quý Thần mà cô quen biết?

Cho tới tận bây giờ, cô chưa từng hiểu anh ấy sao?

Trong lúc Quý Úc đang nhớ lại, Tô Hàn đã uống cạn chai rượu, vừa cầm đồ bật nắm khui chai rượu khác, vừa nói với cô: "Quý Úc, thật ra những thứ mình vừa kể chẳng là gì... trong cuộc đời của anh Thần còn có một người quan trọng hơn cả sinh mệnh."

Quan trọng hơn cả sinh mệnh?

Quý Úc ngừng mọi suy nghĩ trong đầu, vẻ mặt vô cùng hứng thú nhìn Tô Hàn.

"Không biết nói sao cho cậu hiểu, mỗi người trong cuộc đời này đều sẽ gặp người uy hiếp mình, cũng sẽ gặp được người bảo vệ mình. Nhưng thường thì

uy hiếp và bảo vệ không cùng là một người. Mà người kia vừa là người uy hiếp của anh Thần, cũng là người bảo vệ của anh Thần.”

“Mình cũng không biết hình dung sao cho cậu hiểu người kia quan trọng với anh Thần thế nào. Nhưng mình chỉ có thể nói cho cậu biết, cô ấy là người duy nhất trên thế giới mỉm cười một cái đã có thể khiến anh Thần hạnh phúc hơn vạn người, mỉm môi một cái cũng có thể tâm tình anh Thần thất lạc hơn vạn người.”

“Nói đến đây, mình nghĩ ra một việc rất hay. Anh Thần trước khi không quen biết người quan trọng ấy, anh ấy đặt cho cô ấy một biệt danh rất buồn cười, gọi là...” - Nhớ đến những năm tháng thanh xuân ấy, giọng nói Tô Hàn trở nên có chút cẩn thận hơn: “... Em gái Coca!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 330: Chương 330: Em Gái Coca Là Ai? (10)

Em gái Coca?

Ba chữ này chui vào tai Quý Úc, ý nghĩ đầu tiên của cô là muốn cười to. Sau đó cảm thấy ba chữ này có chút quen thuộc, hình như nghe qua ở đâu rồi.

“Năm đó vì muốn tìm được em gái Coca này mà đã làm đảo lộn cả trường trung học Tô Thành...”

Nghe đến đó, Quý Úc mới kịp nhớ ra tại sao cô lại cảm thấy ba chữ này có chút quen thuộc.

Trước lúc cô chưa quen biết Hạ Quý Thần, bất kể cô nhà ngoại hay ở Hạ gia. Thậm chí ở trong trường học, hầu như ngày nào cô cũng nghe thấy tên này.

Bạn gái tin đồn của anh ấy nhiều gần bằng độ nổi tiếng vì đẹp trai của anh.

Đương nhiên mọi người vẫn thích bàn tán về sự đào hoa của anh.

Ngày hôm nay, mọi người còn đang thảo luận có nữ sinh nào đó tặng thư tình cho anh, ngày mai đã nghe mọi người bàn luận về anh và nữ sinh nào đó cùng đi ra cổng trường, ngày mốt mọi người lại thảo luận là anh cùng với một bạn nữ sinh nào đó cùng ngồi chơi game trong quán Net...

Thế nhưng tin chấn động nhất về các mối quan hệ của anh là “Tìm kiếm em gái Coca”.

Sự kiện kia làm ầm ĩ toàn trường, hầu như mỗi góc trong trường học đều có thể nhìn thấy tờ giấy “Tìm kiếm em gái Coca”. Ngay cả vách tường nhà vệ sinh nữa, chương trình phát thanh mỗi khi tan học. Nơi đâu cũng là thông báo tìm người “Tìm kiếm em gái Coca”. Ngay cả diễn đàn trường cũng hiện tiêu đề thật to “Tìm kiếm em gái Coca”.

Đoạn thời gian đó, trong trường học bất kể là nam hay nữ, bất kể là chú gác cổng hay bác gái căn tin, tất cả mọi người đều hiếu kỳ về “Em gái Coca?”

Ngay cả Quý Úc cũng bị bà ngoại cảnh cáo phải giữ khoảng cách với Hạ Quý Thần. Nhưng cô đi học cũng cùng bạn cùng bàn lén lút thảo luận xem “em Coca” mà Hạ Quý Thần muốn tìm là ai.

Chi tiết, sự kiện kia càng náo càng lớn, cuối cùng làm kinh động đến ban giám hiệu nhà trường, cả nhóm người Hạ Quý Thần bị phạt đi dọn nhà vệ sinh. Sự kiện “Tìm kiếm em gái Coca” có bắt đầu nhưng không có kết thúc. Đến tận khi cô tốt nghiệp, nó vẫn nằm trong danh sách mười sự kiện kỳ bí không có lời đáp của trường trung học Tô Thành.

Đến khi cô và Hạ Quý Thần trở nên thân với nhau thì sự kiện này đã trải qua được hai năm. Khi đó cô đã sớm quên mất sự kiện chấn động một thời này. Cho tới hôm nay Tô Hàn bỗng nhiên nhắc tới, cô mới chợt nhớ đến chuyện trước kia...

Chuyện bí ẩn nhiều năm chưa có lời giải đáp làm sự hiếu kỳ trong lòng cô trở dậy. Cô đang nhớ đến những chuyện cũ đó, liền không nhịn được nhiều chuyện, nói thêm vào: “Mình nhớ ra rồi, em gái Coca được mọi người xưng là chị dâu Thần, cho nên cô ấy là mối tình đầu của Hạ Quý Thần?”

“Đúng vậy...” - Tô Hàn không chút do dự gật đầu: “Cô ấy là người duy nhất trong cuộc đời này khiến anh Thần rung động.”

Câu chuyện tình yêu luôn có đủ sức hấp dẫn đối với các cô gái.

Quý Úc phát hiện Hạ Quý Thần còn có một mặt yêu sâu đậm, thủy chung như vậy nên trong lòng càng lúc càng tò mò, lên tiếng hỏi liên tục nhiều vấn đề: “Sự kiện năm đó không phải không giải quyết được sao? Sau đó thì sao? Hạ Quý Thần tìm được em gái Coca rồi đúng không? Rốt cuộc em gái Coca là người nào vậy?”

“Em gái Coca là ai mà đến giờ cậu vẫn chưa biết sao?” - Tô Hàn kinh ngạc lên tiếng.

Quý Úc bị giọng nói kinh ngạc của Tô Hàn làm cho sững sờ: “Không ai nói... sao mình biết được!”

“Cậu có phải bị ngốc không vậy?” - Tô Hàn không đợi Quý Úc nói hết lời đã lên tiếng: “Vấn đề đơn giản như vậy mà còn cần hỏi người khác sao? Em gái Coca chính là...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 331: Chương 331: Anh Từng Có Chuyện Hối Hận Sao? (1)

Tô Hàn còn chưa kịp nói hết lời đã có một giọng nói truyền đến, chặn ngang lời nói của anh: “Tô Hàn!”

Nghe tiếng kêu, Tô Hàn bỗng dừng ngừng lại bật thốt lên chữ “Anh”. Không chỉ Tô Hàn mà Quý Úc cũng thế, cả hai người như phản xạ có điều kiện, cùng quay đầu nhìn về phía người vừa nói.

Hạ Quý Thần vừa mới tức giận rồi đi, chẳng biết sao lại quay trở lại, cho dù anh đứng cách Quý Úc và Tô Hàn một khoảng cách nhưng Quý Úc vẫn nghĩ thấy rõ mùi thuốc lá nồng nặc trên người anh.

Lúc này anh nổi giận rồi khỏi đây, sau đó ra ngoài hút thuốc lá?

Chân mày Quý Úc khẽ nhíu một cái, sau đó chỉ thấy giọng nói Hạ Quý Thần truyền đến: “Anh và cậu ấy có chút việc cần, em ở nơi này đợi một chút.”

Nghe thấy giọng nói của Hạ Quý Thần, Quý Úc đang mãi nhìn anh, sau đó mới kịp phản ứng được lời anh đang nói là nói với cô.

Trên mặt anh hiện lên vài phần chăm chú.

Quý Úc cho rằng anh với Tô Hàn có chuyện quan trọng gì cần bàn nên nhẹ nhàng gạt đầu.

Nhận được sự đồng ý của cô, Hạ Quý Thần mới nhìn về phía Tô Hàn: “Cậu đi theo tôi!”

Tô Hàn buồn bực lên tiếng: “Sao vậy? Có chuyện gì sao?”

Hạ Quý Thần thấy Tô Hàn ngồi yên trên ghế không nhúc nhích, chân mày khẽ chau lại. Anh lên tiếng, dùng hai chữ ngắn gọn nhưng giọng nói có vẻ uy hiếp hơn nhiều: “Đi ra!”

Tô Hàn không dám hỏi lại nữa, buông bình rượu xuống, vội vàng đứng lên.

Hạ Quý Thần đợi đến khi Tô Hàn đến gần cửa mới bước ra khỏi phòng.

“Sao vậy, anh Thần? Có chuyện gì không thể nói trong phòng? Tại sao phải đi ra ngoài?” - Tô Hàn đi đến bên người Hạ Quý Thần, vừa đi vừa hỏi.

Hạ Quý Thần giống như không nghe thấy câu hỏi của anh ta, cứ bước đi thẳng. Mãi cho đến khi đã cách phòng đặt một đoạn rất xa, Hạ Quý Thần mới dừng bước, ánh mắt mang theo vài phần gấp gáp nhìn Tô Hàn: “Tôi vừa mới ra ngoài, cậu đã nói gì với cô ấy?”

Tô Hàn bị vẻ mặt nghiêm túc của Hạ Quý Thần dọa sợ, trong lòng có chút bối rối, lắp bắp nói: “Không có... không có gì!”

Mi mắt Hạ Quý Thần khẽ giật giật.

Tô Hàn vội vàng lên tiếng, kể toàn bộ chuyện đã nói với Quý Úc cho Hạ Quý Thần nghe.

Nghe đến câu cuối cùng, Hạ Quý Thần xác định Tô Hàn không lảm nhảm, nói ra việc Hạ Dư Quang – người cô thích đã mất, sau đó anh mới nhắm mắt lại, thầm thở phào nhẹ nhõm.

Tô Hàn và Hạ Quý Thần quen biết nhau nhiều năm, cho dù hắn rất hiểu anh nhưng nhìn phản ứng này của anh, thật sự làm cho hắn khó hiểu.

Khóe miệng Tô Hàn mấp máy, hít một hơi thật sâu rồi mới lên tiếng: “Anh Thần, có phải anh sợ em nói ra cho cô ấy biết cô ấy chính là Khả Nhạc đúng không?”

Hạ Quý Thần nhìn Tô Hàn một cái, không trả lời lại. Sau đó sờ soạng trong túi quần, lấy ra bao thuốc lá rồi rút một điếu đưa cho Tô Hàn.

Tô Hàn không nhận, lại tiếp tục lên tiếng: “Anh Thần, tại sao anh không để em nói? Tại sao không cho cô ấy biết người năm đó anh lật toàn bộ trường học để tìm chính là cô ấy?”

Hạ Quý Thần vẫn không trả lời, anh cầm điều thuốc nhét trong tay Tô Hàn đưa lên miệng mình rồi bắt đầu châm lửa.

“Anh Thần, em không hiểu, rõ ràng năm lớp mười hai anh đã quyết định thi vào trường cao đẳng sẽ thổ lộ với cô ấy. Việc này đã trải qua bốn năm, anh còn lo lắng điều gì? Vì sao không để cho cô ấy biết, người anh thích là cô ấy? Còn thích cô ấy rất nhiều năm như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 332: Chương 332: Anh Từng Có Chuyện Hối Hận Sao? (2)

Đối mặt với câu hỏi của Tô Hàn, Hạ Quý Thần nhắm hờ mắt, giống như chưa từng nghe thấy gì, chỉ đứng yên tĩnh một bên hút thuốc.

“Anh Thần... anh thích cô ấy thì chỉ cần nói cho cô ấy biết rồi mạnh mẽ theo đuổi. Anh không nói... làm sao cô ấy biết anh thích cô ấy? Nếu có một người đàn ông khác chủ động hơn theo đuổi nàng, đến lúc đó anh chỉ có khóc!”

Đầu ngón tay Hạ Quý Thần đang cầm điều thuốc khẽ run lên, ánh mắt lãnh đạm đó chợt lóe lên.

Anh chỉ phản ứng lại một chút xú, sau đó vẫn không nói chuyện, chỉ thấy đưa thuốc lên hút tiếp.

“Anh Thần... lúc này là lúc nào rồi mà anh còn đùa giỡn như vậy? Vậy được, anh không nói... em sẽ giúp anh nói! Anh không theo đuổi... em sẽ nghĩ biện pháp giúp anh theo đuổi!” - Nói xong, Tô Hàn mang theo vài phần tức giận, xoay người đi về phía phòng đặt.

“Theo đuổi? Cậu nghĩ rằng tôi không muốn theo đuổi sao?” - Hạ Quý Thần trầm mặc hồi lâu, cuối cùng cũng lên tiếng: “Tôi nằm mơ cũng muốn theo đuổi cô ấy, tôi hận không thể mỗi ngày có thể đứng ký túc xá mua đồ ăn sáng cho cô. Những lúc trời mưa nặng hạt, có thể đến đưa cho cô ấy cây dù, vào những lúc cơ thể cô ấy không khỏe, có thể đưa cô ấy đi bệnh viện...”

Tô Hàn ngừng lại, cũng không quay đầu nhìn Hạ Quý Thần.

“Ta ngay cả suy nghĩ đến việc tỏ tình cũng đã nghĩ xong, ngay cả nói cho cô biết thể nào cũng đã nghĩ sẵn trong đầu vô số lần. Nhưng mà Tô Hàn à, cậu biết không? Tôi sợ sau khi nói ra, cô ấy sẽ một lần nữa rời khỏi tôi, vì cô ấy sợ việc cô ấy thích anh Hạ Quý Thần sẽ gây khó xử.”

Nghe được câu nói sau cùng, Tô Hàn chợt quay đầu lại, nhìn về phía Hạ Quý Thần: “Anh Thần, anh nói... Quý Úc, cậu ấy... thích anh Hạ Quý Thần?”

Hạ Quý Thần lại giống như không nghe câu hỏi của hắn, không đáp lại.

Anh ấy nhìn một bức tranh mỹ nữ được treo trên tường đối diện, trên mặt đầy vẻ bi thương, cảm xúc biến hóa, nhìn không đoán ra được.

Anh ấy giống như càng suy nghĩ càng cảm thấy đau khổ cùng cực, đưa điều thuốc lên miệng hít một hơi sâu. Qua một lúc lâu, anh mới chậm rãi quay đầu nhìn Tô Hàn: “Tô Hàn...”

Giọng nói anh ấy càng lúc càng bi thương: “Anh đã từng hối hận vì chuyện mình đã làm chưa? Chính là cái loại hối hận đến nỗi đến bản thân mình còn không có cách nào tự tha thứ được.”

Trong phòng đặt chỉ còn một mình Quý Úc.

Cô thấy mấy túi đồ ăn vặt mà Tô Hàn vừa ra ngoài mua về, mở ra rồi chọn vài món mình thích, ăn mỗi thứ vài miếng. Sau đó cô thấy bụng đã no thì dừng lại, rút khăn tay, lau sạch khóe miệng.

Quý Úc ngồi trên ghế, lướt một vòng Weibo, thấy cũng không có gì hấp dẫn, liền chán nản cắt điện thoại đi.

Có lẽ do ngay lúc nẫu chột, lời của Tô Hàn lại bị Hạ Quý Thần vô duyên vô cớ cắt ngang làm cho trong lòng cô càng thêm hiếu kỳ. Cô đang rảnh rỗi, liền lôi chuyện “em Khả Nhạc” ra suy nghĩ.

Từ trong lời nói của Tô Hàn cho thấy được rằng Khả Nhạc không phải là một bí mật, cô đáng lý phải biết..

Quý Úc cau mày, suy nghĩ một hồi lâu cũng không đoán ra được cô gái nào có quan hệ gần gũi với Hạ Quý Thần như thế. Cuối cùng cô khẽ lắc đầu,

không đoán ra, cô liền chuẩn bị vài cái tên để khi nào Tô Hàn quay lại sẽ hỏi anh ta.

Hai người cũng không biết đi ra ngoài nói chuyện gì, một lúc lâu rồi vẫn chưa trở lại. Quý Úc lại muốn đi rửa tay nên ra nói với phục vụ khoan dọn dẹp bàn, họ vẫn chưa dọn xong. Sau đó cô đi dọc theo hành lang, đi về phía nhà vệ sinh.

Đi khoảng được 20 mét, ngay khúc cua ở hành lang, Quý Úc chưa kịp cất bước quẹo thì đã nghe thấy giọng nói của Tô Hàn và Hạ Quý Thần.

Thật khéo... Hai người đó đang ở chỗ này sao?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 333: Chương 333: Anh Từng Có Chuyện Hối Hận Sao? (3)

Chân mày Quý Úc hơi chau lại, tính bước lên phía trước nhưng nghe thấy giọng nói của hai người thì dừng lại.

Giọng nói của Hạ Quý Thần mang theo vài phần đau thương truyền đến tai cô: “Anh đã từng hối hận vì chuyện mình đã làm chưa?”

Trong lòng Quý Úc bỗng dưng căng thẳng, cô muốn bước lên nhưng bàn chân giống như bị hóa đá.

Giọng nói Hạ Quý Thần lại truyền đến, lần này trong giọng nói có phần lo sợ hơn: “Chính là cái loại hối hận đến nỗi đến bản thân mình còn không có cách nào tự tha thứ được.”

Hạ Quý Thần gọi Tô Hàn ra đây là vì muốn tâm sự sao?

Chỉ là vì sao anh ấy lại tâm sự với Tô Hàn đề tài như vậy? Không lẽ có việc gì đó khiến anh cảm thấy rất hối hận?

Hạ Quý Thần nói xong, Tô Hàn cũng chậm chạp không đáp lại.

Quý Úc không nhìn thấy cảnh tượng phía bên kia ngã rẽ hành lang như thế nào, nhưng mọi thứ tự nhiên yên lặng quá lâu làm cho cô nghi ngờ có phải hai người đó đã rời đi.

Quý Úc chần chờ đứng tại chỗ muốn chút, vừa tính thò đầu ra nhìn lên thì Hạ Quý Thần lên tiếng: “Tôi có!”

Bỗng nhiên giọng nói truyền đến làm Quý Úc giật mình, bước thụt lùi về phía sau. Sau đó cô lại nghe thấy tiếng của Hạ Quý Thần: “Chính là ngày hôm nay bốn năm về trước.”

Ngày hôm nay bốn năm trước, cô uống rượu say, nhâm anh với Hạ Dư Quang. Sau đó hai người quan hệ... Chuyện khiến anh ấy hối hận, chẳng lẽ...

Quý Úc sợ là do mình nghĩ quá nhiều, cô cố gắng ép bản thân mình không được nhớ lại.

Tô Hàn đang nghiêm túc nghe, mãi vẫn không lên tiếng.

Được một lúc sau, giọng nói Hạ Quý Thần lại vang lên: “Đến tận bây giờ tôi vẫn nhớ rất rõ, mười giờ hai mươi bốn phút tối. Trong tất cả những việc tôi đã làm cho đến nay, chỉ có một việc duy nhất khiến tôi hối hận.”

Mười giờ hai mươi bốn phút tối... Thời gian đó chính là lúc anh cùng cô đang ở phòng khách sạn, thậm chí, hình như lúc đó chính là lúc hai người ngủ cùng nhau...

Cho nên những gì cô vừa suy đoán là chính xác.

Đầu ngón tay Quý Úc khẽ run lên, cô cố gắng siết chặt bàn tay mình.

“Tôi muốn biết, tại sao sau đó lại phát sinh nhiều chuyện như vậy. Tôi thật sự muốn biết, tại sao đến bây giờ tôi vẫn còn áy náy nhiều như vậy...” - Giọng nói của Hạ Quý Thần đầy khổ sở, dừng một lát, anh lại nói tiếp: “... Nếu được quay lại đêm đó, tôi nhất định sẽ không làm vậy!”

Người này giờ không lên tiếng rồi cuộc cũng chịu mở lời: “Anh Thần...”

Hắn muốn an ủi Hạ Quý Thần nhưng chỉ gọi tên... Không biết nên nói như thế nào, cho nên ngừng lại.

Hạ Quý Thần giống như không nghe thấy tiếng của Tô Hàn, anh vẫn còn đắm chìm trong suy nghĩ của bản thân. Tiếp tục lên tiếng, giọng nói càng lúc

càng nhỏ dần: “Chỉ có trải qua mới hiểu được, khoảng thời gian tại trung học Tô Thành đó tươi đẹp đến mức nào... Cậu không biết đâu, tôi rất nhớ khoảng thời gian đó. Gần đây, hầu như mỗi đêm đều nằm mơ, đều rất nhớ đến cô ấy khi đó...”

Nghe thấy lời nói của anh, Quý Úc chợt nhớ tới cách đó không lâu, Hạ Quý Thần nói với cô là anh rất áy náy. Còn có đêm sinh nhật cô, anh còn nói với cô muốn mọi thứ trở về như lúc ban đầu.

Anh từng nói với cô nhiều lời khó nghe như vậy, khiến cho cô cảm thấy chật vật, khó chịu. Thậm chí vào đêm hôm đó bốn năm trước, cô còn suýt mất mạng trên bàn mổ.

Cô không hận anh là chuyện không thể nào.

Cho nên đối mặt với lời xin lỗi, lời đề nghị của anh. Cô trầm mặc không nói, nhưng thật ra trong lòng cô rất rõ, tất cả là vì cô vẫn có chút không tin anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 334: Chương 334: Anh Từng Có Chuyện Hồi Hận Sao? (4)

Cho tới giờ khắc này, cô vô tình nghe được cuộc đối thoại của anh và Tô Hàn. Cô mới biết được, thì ra anh ấy thực sự rất hối hận, rất áy náy về việc bốn năm trước.

Thậm chí anh ấy còn hoài niệm về thời gian hai người còn trẻ, tiếc cho những năm tháng hai người đã bỏ lỡ.

Cho nên lời xin lỗi muộn màng kia là nghiêm túc, lời đề nghị muốn trở lại như lúc trước của anh cũng là nghiêm túc.

Trái tim nàng giống như có vật gì cửa vào, trong lòng cô giống như những con sóng, không cách nào yên lặng được.

Một lúc sau hai người cũng không nói tiếp, Quý Úc mơ hồ nghe thấy tiếng bật lửa.

Cô hít thật sâu, muốn ổn định lại lòng mình nhưng căn bản không thể làm được.

Trái tim cô đập càng lúc càng nhanh, trong cơ thể giống như những con sóng lớn, càng lúc càng mạnh mẽ. Đôi chân cô cũng bắt đầu run lên, cô lui về sau một bước, tựa vào vách tường, nhìn chằm chằm đèn trên tường. Trong đầu cô chợt hiện lên những ký ức từ khoảng thời gian đó đến nay, những chuyện phát sinh giữa anh và cô hiện lên từng chút từng chút một...

Cô cảm giác rõ, trong lòng mình như có một dây gân bị hai ý niệm trong đầu dùng sức nắm kéo.

Tha thứ... không thể tha thứ... không thể tha thứ... tha thứ... Cứ liên tục nhiều lần như vậy cho đến cuối cùng, mọi thứ xung quanh cô đều trở nên mờ mịt.

“Anh Thần, thời gian không còn sớm nữa rồi, chúng ta trở về thôi, để một mình Quý Úc ở phòng chờ lâu cũng không tốt...” - Không biết qua bao lâu, Quý Úc loáng thoáng nghe thấy giọng nói của Tô Hàn.

Chân này cô giật giật, sau đó lại nghe thấy tiếng Hạ Quý Thần trả lời, mập mờ, không rõ: “Ừ!”

Ngay sau đó lại có tiếng bước chân truyền đến.

Quý Úc đang dựa vào vách tường, có chút hoảng loạn, lúc này mới chợt tỉnh táo.

Nếu bị bọn họ bắt gặp cô ở chỗ này, chẳng phải sẽ bị bọn họ phát hiện cô nghe lén cuộc đối thoại của họ?

Một giây kế tiếp, Quý Úc đứng thẳng người dậy, phản ứng cực nhanh, dựa theo đường cũ bước nhanh về phòng đặt.

Quý Úc vừa ngồi xuống ghế, sợ Hạ Quý Thần và Tô Hàn nhìn ra sơ hở gì, liền luống cuống lấy điện thoại ra cầm trên tay. Cô mở Weibo lên, giả bộ đang chăm chú xem, mắt nhìn điện thoại không chớp mắt.

Cô chưa kịp ngẩng mặt lên nhìn đã nghe thấy tiếng cửa phòng bị đẩy ra, Hạ Quý Thần và Tô Hàn một trước một sau bước vào.

Quý Úc lập tức căng thẳng. Cô giả vờ đang chăm chú xem điện thoại, không để ý đến hai người đã vào phòng. Vừa rồi vì chạy về phòng quá nhanh nên hô hấp của cô có chút không đều.

Cô cố gắng ổn định lại tâm trạng trong lòng của mình, mãi cho đến khi xác định mình không lộ ra chút gì là mình không ổn. Lúc này mới giả vờ như mới phát hiện có người đi vào, nhìn về phía hai người: “A, hai người quay lại rồi à?”

Không biết có phải do tâm sự với Tô Hàn quá nhiều hay không mà gương mặt anh tuy không có biểu hiện gì quá nhiều nhưng vẫn có chút buồn buồn.

Chỉ nhìn qua một cái, Quý Úc lại nghĩ đến những gì mình mới nghe được, tim cô lại đập lệch đi một nhịp. Cô vội vàng nhìn ra cảnh đêm Tây Hồ ngoài cửa sổ: “Đồ ăn đã lạnh hết rồi, mọi người ăn no chưa? Có muốn gọi thêm gì không?”

Hạ Quý Thần không lên tiếng, im lặng kéo ghế ngồi xuống.

Tô Hàn trả lời lại: “Không cần!”

Quý Úc “Ừ” một tiếng, bởi vì trong lòng đang cố giấu tâm trạng nên cũng không nói gì thêm.

Sau đó nhờ Tô Hàn, mọi thứ lại trở về như lúc ban đầu, bầu không khí trong phòng mới vui vẻ lại một chút.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 335: Chương 335: Anh Từng Có Chuyện Hối Hận Sao? (5)

Hạ Quý Thần và Tô Hàn ngồi khoảng thêm nửa giờ, buổi gặp mặt cuối cùng cũng kết thúc.

Sau khi Hạ Quý Thần thanh toán, ba người đi ra ngoài lầu.

Tô Hàn đến Hàng Châu công tác nên đơn vị đặt phòng khách sạn cho. Từ lúc còn ở trong phòng đặt, anh ấy đã lấy điện thoại gọi xe.

Ba người đứng chưa đầy hai phút ở bên ngoài nhà lầu đối diện khu vực Tây Hồ, xe mà Tô Hàn gọi đã đến.

Tô Hàn uống hơi nhiều, ôm vai Hạ Quý Thần, cứ nói đi nói lại một số câu khó hiểu. Mãi đến khi tài xe mở cửa bước xuống xe thúc giục, Tô Hàn mới chịu lên xe.

Xe đã bắt đầu chạy, Tô Hàn ló đầu ra ngoài, trên miệng vẫn còn lẩm bảm cái gì. Mãi cho đến khi xe đi khỏi, mới không nghe thấy giọng nói của anh ta nhưng Quý Úc lại thấy Tô Hàn vẫy vẫy tay.

Xe rẽ sang đường khác, lúc này không còn thấy bóng dáng.

Hạ Quý Thần thu ánh mắt nhìn theo hướng xe của Tô Hàn trở về.

Bây giờ đã hơn mười giờ tối, ban ngày trời rất nóng. Nhưng bây giờ gió đêm Tây Hồ thổi tới mát rượi rượi, nhiệt độ phù hợp, cảm giác rất thoải mái.

Bên dọc bờ hồ cũng không thiếu người đang tản bộ, trên mặt sông có vô số đèn nền được thả xuống, cảnh tượng vô cùng mỹ lệ.

Hạ Quý Thần nhìn mặt hồ một lúc lâu, bỗng đứng lên tiếng: “Đi bộ một chút không?”

Quý Úc biết ý của Hạ Quý Thần là tản bộ dọc theo Tây Hồ, cô ngăn người một chút rồi mới gật đầu, nhẹ nhàng trả lời: “Được!”

Hạ Quý Thần không nói chuyện, nhìn về phía cây cầu, bước chân đi trước. Quý Úc bước theo sau.

Hạ Quý Thần không đi quá nhanh, nhưng chân của anh dài, một bước bằng hai bước chân của Quý Úc. Vì không muốn bước sau Hạ Quý Thần quá xa, Quý Úc chỉ có thể bước nhanh hơn.

Đi khoảng chừng năm phút, Hạ Quý Thần nhận ra Quý Úc đuổi theo không kịp nên bước chân chậm lại một chút.

Mặc dù anh không nói chuyện, nhưng chút thay đổi nhỏ đó, Quý Úc vẫn hiểu được.

Cô biết là vì anh thấy cô đi chậm nên cố ý đi chậm lại.

Trong lòng cô bỗng cảm thấy ấm áp, không nhịn được quay đầu nhìn Hạ Quý Thần một cái.

Anh nhìn thẳng phía trước, tư thế đi từ tốn. Anh bước đi dưới ánh đèn hồ mập mờ. Tuy làm che đi ánh mắt của anh nhưng lại không giấu được khí chất

cao quý, thanh lịch xuất chúng của anh.

Sau lưng anh là hàng cây dương liễu, những ngọn đèn sen bập bênh trên mặt nước.

Một cảnh tượng như vậy quả thực là một hình ảnh "kinh mỹ"(*), sắc sảo. Đôi mắt xinh đẹp của cô không nhận được cứ nhìn mãi, đợi đến khi cô thu lại tầm mắt thì phát hiện có hai cô gái trẻ tuổi đang cầm di động lên chụp Hạ Quý Thần.

Quý Ưc quay đầu, nhìn thẳng vào hai cô gái ấy.

Một người trong đó phát hiện ánh nhìn của cô, nhẹ nhàng chạm nhẹ vào người cô gái đang cầm điện thoại không ngừng chụp ảnh kia.

Cô gái đó quay đầu lại, mặt đỏ bừng, vội vàng cất điện thoại mình, rồi nắm tay cô gái còn lại chạy đi.

Nhìn hai cô bé vội vã chạy đi, Quý Ưc không nhận được vội cười một tiếng "hi hi".

Hạ Quý Thần quay đầu, nhìn thấy khoe môi cô đang nhếch lên, thấp giọng hỏi: “Cười cái gì?”

Hai người từ lúc bắt đầu tản bộ đến bây giờ vẫn luôn không nói chuyện với nhau.

Quý Ưc nghe hỏi như thế, chần chờ một chút mới trả lời: “Vừa mới có hai nữ sinh chụp trộm anh, bị tôi dọa... sợ quá nên chạy mất rồi.”

“À!” - Hạ Quý Thần lên tiếng, bị người khác chụp lên là chuyện thường ngày, trên khuôn mặt anh không biến chuyển chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 336: Chương 336: Anh Từng Có Chuyện Hối Hận Sao? (6)

Đại khái là buổi tối cùng nhau ăn cơm với tên mập, do nhắc lại quá nhiều chuyện cũ khi còn trẻ, mạch suy nghĩ của Quý Ưc từ trong quá khứ vẫn chưa hoàn toàn quay trở lại. Sau khi nghe câu trả lời của Hạ Quý Thần, không nhận được lại lên tiếng: “Hồi đó lúc còn học ở trường, có rất nhiều nữ sinh thừa dịp anh không chú ý đã lên chụp hình anh. Còn có rất nhiều nữ sinh lấy hình anh làm hình nền điện thoại đấy!”

Thật ra đối với anh những nữ sinh này như thế nào, Hạ Quý Thần một chút hứng thú muốn biết cũng không có. Nhưng chuyện từ trong miệng cô nói ra, bất kể chủ đề ra sao, bao giờ anh cũng muốn trò chuyện với cô nhiều hơn mấy câu. Cho nên sau khi anh nghe cô nói xong, quay đầu lại nhìn cô, tỏ ra giật mình anh hỏi: “Thật không?”

Quý Ưc tưởng rằng Hạ Quý Thần thật sự cảm thấy hứng thú, gạt đầu chân thành: “Đương nhiên là thật rồi!”

Cô sợ anh không tin, còn cho ví dụ: “Tiểu Ly ngồi cùng bàn với tôi anh đã từng gặp qua, nhưng mà tôi không nhớ anh có còn ấn tượng hay không. Hình nền điện thoại di động của cô ấy chính là anh, ngay cả hình nền QQ tán gẫu cũng là anh.”

Mong mỗi biết bao nhiêu năm để có thể bình thản đứng chung một chỗ tán gẫu với cô như vậy, tâm tình Hạ Quý Thần có chút sung sướng không thể giải thích. Ngay cả giọng nói khi lên tiếng cũng trở nên có chút dịu dàng: “Còn có chuyện này sao?”

“Đúng vậy! khi đó anh đúng là nam thần trong tâm khảm của rất nhiều nữ sinh ở trường đấy...” - Dừng một chút, Quý Ưc nói tiếp: “... Hồi đó nữ sinh cùng xúm lại một chỗ, hầu hết các cuộc thảo luận đều là anh, mọi người đều luôn rất tò mò, cuối cùng anh có thể thích mẫu con gái như thế nào...”

Quý Ưc nói tới chỗ này, chợt nhớ tới buổi tối đã cùng tên mập nhắc về “em gái Coca”.

Cô vốn là muốn chờ sau khi tên mập trở lại sẽ hỏi hẩn rốt cuộc “em gái Coca” là ai. Kết quả vô tình nghe được đối thoại giữa Hạ Quý Thần và tên mập, tình thần vô cùng bất ngờ, hoàn toàn quên mất chuyện này...

Đang suy nghĩ, Quý Ưc nghiêng đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Người đàn ông không biết vì chuyện gì, thần sắc giống như có tâm tình rất tốt, lông mày giãn ra, khẽ nhếch mép. Cảm thấy thân thiết hơn không biết bao nhiêu lần so với dáng vẻ xa cách ngăn dăm của ngày thường.

Bộ dáng này của Hạ Quý Thần khiến cho lá gan của Quý Ưc lớn hơn rất nhiều, cô không kìm hãm được liền đem vấn đề mình vẫn luôn tò mò, đường đột hỏi nên lời: “Tối nay, khi tôi và tên mập nói chuyện phiếm có nói tới em gái Coca, anh ta có nói đó là cô gái anh thích phải không?”

Hạ Quý Thần có lẽ không nghĩ tới, cô sẽ đột nhiên hỏi chuyện riêng của anh, tạm dừng một chút mới nhẹ nhàng gạt đầu “Ừ” một tiếng.

Thấy anh không từ chối trả lời câu hỏi của cô, lá gan Quý Úc lại lớn hơn nữa, chủ đề trò chuyện cũng càng khai mở: “Vậy sau này anh có tìm được cô ấy không?”

“Tìm được!” - Hạ Quý Thần trả lời xong, đáy lòng lặng lẽ bổ sung thêm câu: "Hơn nữa giờ phút này... đang ở bên cạnh anh."

Quý Úc bật thốt lên: “Cô ấy là ai vậy? Tôi biết không?”

Hạ Quý Thần trầm mặc hồi lâu, chỉ trả lời câu hỏi thứ hai: “Biết!”

Cô biết? Vậy sẽ là ai nhỉ? Sau này cô cũng không thấy Hạ Quý Thần và cô gái đó gần gũi nhau. Chẳng lẽ cô ấy và anh là trường hợp đặc biệt không quen biết nhau trước, "em gái Coca" và anh chưa từng có gì sao?

Quý Úc đang suy nghĩ, lại nhìn Hạ Quý Thần, phát hiện trong mắt anh có một mảng âm đạm.

Cô nhắc tới em gái Coca đã khiến anh mất mát như vậy, cho nên rất có thể suy đoán của cô nhất định chính xác. Và anh không nói cho cô biết "em gái Coca" là ai, là vì không muốn nhắc tới cái tên làm anh đau lòng chẳng?

Nói đi cũng phải nói lại, rốt cuộc là một cô gái như thế nào mới có thể dễ cho người đàn ông gần như hoàn mỹ như Hạ Quý Thần yêu mến chứ?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 337: Chương 337: Anh Từng Có Chuyện Hối Hận Sao? (7)

Nếu như trước đây, nhất định Quý Úc không hề quan tâm tới chuyện của Hạ Quý Thần. Nhưng chính lúc này cô cũng không nhận thấy được mình có hứng thú với người con gái Hạ Quý Thần thích như vậy. Thậm chí đáy lòng cũng không còn suy nghĩ nhiều, trong miệng đã nói xa nói gần hỏi tới: “Cô gái có thể được anh thích, nhất định rất đặc biệt phải không?”

“Ừ! Cô ấy rất đẹp...” - Một khắc trước vẻ mặt cô đơn của Hạ Quý Thần vẫn còn, tới lúc nói về cô gái mình thích, mặt mày trở nên có chút âm áp êm dịu: “... Hình dáng rất đẹp, khi mái tóc dài xõa xuống sẽ có dáng vẻ quyến rũ nhất. Cô ấy rất thông minh, trên người cô ấy toát ra khí chất mà các cô gái khác ít có...”

Nói xong lời cuối cùng, anh giống như đang chia sẻ chuyện gì rất đáng tự hào, nơi đuôi mắt như có như không vương một nụ cười. Ngay cả khi nói anh cũng không nhận ra được giọng nói có sự cung chiêu: “Lúc cô ấy cười, trên má có hai lúm đồng tiền nhỏ... Ừm! Cô ấy nhảy múa rất tốt... Cơ thể mềm mại như không xương vậy...”

Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần đắm chìm suy nghĩ của mình trong dáng vẻ ôn nhu kia, hơi có chút mất thần.

Cô chưa bao giờ biết rằng anh vẫn còn có mặt dịu dàng như nước như vậy, cực kỳ giống với những vai nam chính trong Manga cô thường len lén xem khi còn đi học...

Cô không biết rốt cuộc mình đang có chuyện gì. Có thể là vì càng cảm thấy hứng thú với "em gái Coca" trong lòng ngực dâng lên một luồng cảm giác kỳ dị, có chút không thoải mái nhưng rất nhỏ bé. Chẳng bao lâu cô lại hỏi tiếp để che đi cảm xúc ấy của mình: “Nghe anh nói như vậy, cô ấy thật sự rất đặc biệt cũng rất ưu tú. Trong mắt người khác, cô ấy nhất định là kiểu cô gái khiến người ta phải hâm mộ nhỉ?”

Hạ Quý Thần vẫn còn chưa thoát khỏi chủ đề câu chuyện, tiếp tục nói ra tất cả, toàn thân trên dưới cũng hiện lên một vẻ ôn nhu rực rỡ: “Trong mắt người khác... cô ấy có được hâm mộ hay không tôi không quan tâm, nhưng trong mắt tôi chỉ có cô ấy là tốt nhất thế giới!”

Những lời như vậy vừa buồn nôn lại vừa lừa tình, được nói ra từ miệng của rất nhiều người đàn ông, hơn nữa lại mang đến cảm giác đây là kiểu miệng lưỡi không thành thật.

Nhưng được nói ra từ miệng Hạ Quý Thần, Quý Úc lại nghe thấy có biết bao tình ý sâu nặng và nghiêm cẩn.

Đáy lòng Quý Úc, lại dấy lên cảm giác không thoải mái đã từng có. Cô nghĩ rằng có thể là mình bị mối tình thầm thiết của Hạ Quý Thần làm cảm động thì phải. Cô nuốt nước bọt, sau khi đè cảm giác khó chịu trong lòng ngực xuống mới qua loa lên tiếng: “Xem ra, anh rất thích cô ấy nhỉ...”

Bước chân đi về phía trước của Hạ Quý Thần vốn đang chậm rãi, bỗng nhiên ngừng lại.

Theo bản năng Quý Úc cũng ngừng bước chân lại, kinh ngạc nhìn Hạ Quý Thần.

Người đàn ông chẳng biết lúc nào đã quay đầu nhìn cô, ánh mắt anh vô cùng sáng ngời, tựa như tất cả ánh sáng xung quanh cũng hội tụ vào trong ánh mắt của anh.

Ánh mắt anh chạm lấy ánh mắt cô, ngay lập tức khóa thật chặt đôi mắt cô lại. Giọng nói khi anh mở miệng so với sự ôn hòa lúc nãy đã có thêm phần kiên quyết: “Thích rất nhiều... thích nhiều đến nỗi chỉ liếc nhìn thôi đã muốn có cô ấy ngay.”

Quý Úc ngơ ngẩn, nhìn lại đôi mắt của Hạ Quý Thần, trì hoãn một hồi cũng không phản ứng.

Cũng không biết cô ngẩn ra như vậy được bao lâu, một trận gió đêm xen lẫn chút lạnh lẽo thổi tới. Thổi vào Quý Úc khiến cô giật mình, hoàn hồn lại.

Cô ý thức được mình vẫn còn đang ngơ ngác nhìn chằm chằm Hạ Quý Thần. Đáy lòng hoảng hốt, vội vàng thu hồi ánh mắt, nhìn đường phía trước cất bước đi thẳng.

Có vẻ đã cách xa khoảng mười giây nhưng vẫn nghe sau lưng truyền tới tiếng bước chân của Hạ Quý Thần. Quý Úc biết anh theo kịp, cô không không chế được nhịp tim đang tăng nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 338: Anh Từng Có Chuyện Hối Hận Sao? (8)

Cô sợ bị anh nhìn ra vẻ khân trang của cô, cũng vì che giấu mình mới vừa thất thố. Ngay lúc anh đi tới bên cạnh mình mới giả bộ ra dáng vẻ chưa từng phát sinh chuyện gì, tùy ý tìm một vấn đề nói ra khỏi miệng: “Giữa anh và cô ấy có xung đột cái nhau gì sao?”

Nếu như không, tại sao trong thời gian dài anh và cô ấy có quan hệ thân thiết như vậy, cô cũng chưa từng thấy anh và những cô gái khác có quan hệ mờ ám.

“Không phải là xung đột, là tôi khiến cho cô ấy buồn.” - Hạ Quý Thần nói.

Khiến cho cô ấy buồn? Vậy anh không muốn đi tìm cô ấy để được tha thứ sao?

Quý Úc hơi chau chau mày, đem nghi ngờ ở đáy lòng hỏi ra: “Vậy anh không dỗ dành cô ấy sao? Con gái thích nhất một bộ son môi đấy, chỉ cần dỗ dành cô ấy một chút, cô ấy nhất định sẽ tha thứ cho anh. Trên Weibo không phải là có vài câu nói như vậy sao? Lúc gây gổ nên tặng son môi... Một cây son giải quyết không được vậy thì tặng hai cây, hai cây giải quyết không được thì tặng nguyên bộ!”

Hạ Quý Thần bị giọng nói nghiêm trang của Quý Úc chọc cho suýt nữa bật cười. Nhưng sau đó, tâm tình của anh vẫn nhuộm lấy một nỗi cô đơn.

Nếu như dỗ dành có thể dỗ cô trở về, anh nguyện ý dỗ cô trăm ngàn lần.

Chỉ tiếc, trước kia anh không biết yêu, quá hồ đồ, đã làm rất nhiều chuyện quá đáng.

Anh vẫn còn đôi lời nhưng cuối cùng cũng không dám trò chuyện sâu hơn, anh sợ từ trong những câu chữ, cô sẽ nhìn ra "em gái Coca" thật ra chính là cô.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm mặt hồ đang cuộn cuộn phong ba, trầm mặc một hồi, mới chọn cách thức bảo thủ nhất trả lời cô: “Trước kia nghĩ sẽ tìm cô ấy xin tha thứ, sau đó cũng không muốn nữa.”

“Tại sao?” - Quý Úc thất thanh.

Dừng một chút, cô lại mở miệng nói tiếp: “Chẳng lẽ anh muốn... từ bỏ...”

Chỉ “cô ấy” ở phía sau, Quý Úc cũng còn chưa nói ra, Hạ Quý Thần đã lên tiếng: “Không muốn nữa!”

Quý Úc bị sự dứt khoát và quả quyết của anh làm dừng lại, cô cũng không lên tiếng nữa. Giọng nói của anh như đinh đóng cột truyền tới: “Là tôi không thể nào từ bỏ cô ấy!”

“Tôi chỉ sợ làm phiền cô ấy, không muốn mối tình thâm thiết của tôi là lý do tạo thành nỗi khổ cho cô ấy.”

Có lẽ Hạ Quý Thần ý thức được giọng của mình hết sức kịch liệt, từ từ kìm hãm lại, mới tiếp tục lên tiếng: “Nhưng cô ấy tha thứ hay không tha thứ cho tôi thật ra cũng không quan trọng như vậy. Dù sao tôi cũng không thể buông xuống hay bỏ mặc cô ấy. Thay vì hai người không thoải mái chỉ bằng một mình tôi chịu đựng...”

Hạ Quý Thần nói tới đây thì nhớ tới đêm hôm đó, lúc tự mình biết cô từng suýt nữa vì đứa con của anh mà bỏ mạng. Suy nghĩ tường tận mọi chuyện, mặt mày trở nên hoảng hốt, anh khẽ mím mím môi, sau đó mới cử động môi: “Chẳng qua là mất rất lâu tôi mới hiểu được đạo lý này, nếu tôi có thể sớm hiểu hơn một chút, có thể tôi sẽ...”

Một cảm giác khó chịu không thể diễn tả mức ngột ngạt trong cổ họng của Hạ Quý Thần, để câu còn lại “sẽ không để cô ấy trở thành một người xa lạ nhiều năm như vậy”, làm thế nào anh cũng không nói ra được.

Anh im lặng được một hồi, lúc Quý Úc cho rằng anh sẽ không nói nữa, anh lại lên tiếng: “... Nhưng mà, không sao cả, điều tuyệt vời nhất là cả cuộc đời còn lại có cô ấy, nhưng điều tồi tệ nhất là trong ký ức còn lại của cuộc đời cũng là cô ấy.”

Đây là tình yêu sâu nặng biết bao nhiêu mới có thể yêu đến nồng nỗi như vậy.

Lòng Quý Úc giống như bị thứ gì đó hung hăng đâm vào, dâng lên một nỗi đau đớn khó nói nên lời.

Cô vốn có đôi lời muốn an ủi anh, nhưng giờ phút này, một chữ cô cũng không nói được.

Cô im lặng khiến Hạ Quý Thần cảm thấy bầu không khí có chút gượng gạo, anh thoáng điều chỉnh lại tâm tình mình, giả bộ thoải mái chuyển chủ đề: “Thời gian không còn sớm, chúng ta trở về khách sạn đi.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 339: Chương 341: Quý Úc, Em Có Bằng Lòng Tin Tưởng Tôi Không? (1)

Lông mày Hạ Quý Thần khẽ cử động. Mặc dù anh cách Quý Úc một khoảng rất xa, biết cô không thể nào nghe được lời của Trần Bạch, nhưng anh vẫn phải mở miệng chặn lại lời nói bậy bạ của Trần Bạch: “Tôi đang ngồi trước Laptop, đang chờ tất cả mọi người!”

Nói xong, anh sợ Trần Bạch sẽ tiếp tục tranh luận mãi không thôi, nên nói thêm: “Nhanh lên một chút!” - Sau đó thắng tay tắt điện thoại.

Chẳng bao lâu, Laptop của Hạ Quý Thần đã phát ra vài tiếng “ding đong”, còn kèm theo các giọng nói: “Hạ tổng!”

Hạ Quý Thần nhìn Laptop, sắc mặt lạnh lùng “Ừ” một tiếng, không nói gì nữa. Đầu ngón tay nhanh chóng chạm vào Touchpad, giống như đang nhìn tài liệu cuộc họp.

Có vẻ trôi qua chừng hai ba phút, anh lên tiếng: “Tối nay, chúng ta đem...”

Ngay sau đó, miệng anh liền đọc một chuỗi vấn đề cần thảo luận trong cuộc họp.

Mặc dù cách nhau một khoảng, nhưng Quý Úc vẫn nghe thấy trong Laptop của Hạ Quý Thần truyền tới tiếng thờ dài vì kinh ngạc. Chắc hẳn do nội dung cuộc họp quá nhiều. Đêm nay cô đang phiền não vì mất ngủ nhưng tiếng thờ dài của cô chỉ phát ra một nửa đã bị ánh mắt của Hạ Quý Thần nhìn vào Webcam Laptop chặn lại.

Hạ Quý Thần còn nói thêm về vài phương diện của vấn đề cần thảo luận trong cuộc họp rồi mới dừng lại, nhìn Webcam như ra hiệu mọi người chính thức họp.

Không chỉ các lãnh đạo công ty của anh đều thờ dài kinh ngạc vì các vấn đề thảo luận trong cuộc họp lần này, mà ngay cả Quý Úc cũng cảm thấy thật vô nhân tính.

Thảo nào anh nói tối nay anh có chút công việc phải làm nên ở phòng khách... Hóa ra không phải gạt cô. Chỉ có điều, những nội dung cuộc họp anh vừa nói kia, không phải chỉ có một chút thôi sao? Hình như là rất nhiều thì phải, e rằng có thể thảo luận tới ngày hôm sau đấy...

Vừa suy nghĩ, Quý Úc vừa liếc nhìn qua chỗ Hạ Quý Thần đang ngồi. Hẳn là anh sợ tần suất âm thanh trong cuộc họp sẽ ồn ào ảnh hưởng đến cô nên đeo tai nghe.

Dáng vẻ của anh khi họp vừa khắt khe lại vừa nghiêm túc. Khi thì nhìn Laptop khẽ gật đầu, khi thì cử động đôi môi, nói vài lời bằng giọng rất thấp.

Vì Hạ Quý Thần quá bận rộn tập trung vào công việc của mình, dáng vẻ giống như hoàn toàn không có thời gian chú ý đến cử chỉ của Quý Úc. Ngược lại làm cho tâm tình của Quý Úc vốn căng thẳng dần dần buông lỏng rất nhiều, ngay cả tư thế ngồi của cô cũng trở nên thoải mái hơn.

Không buồn ngủ, Quý Úc sợ xem Tivi sẽ ảnh hưởng Hạ Quý Thần. Lên ghế Sofa ngồi rồi tìm tư thế thoải mái bắt đầu nghịch điện thoại.

Cô xem lướt qua Weibo trước, sau đó theo thói quen vào Wechat.

"Anh Dư Quang" tối nay cũng không biết đang làm gì, đến bây giờ cũng vẫn chưa nhắn tin cho cô.

Quý Úc không nghĩ quá nhiều, dứt khoát ấn xuống bàn phím, chủ động nhắn tin cho Hạ Dư Quang: "Anh Dư Quang, anh đang làm gì vậy?"

Hạ Quý Thần đang họp thì cảm thấy trong túi rung lên, ấn đường anh hơi nhăn nhăn. Biết rằng đó là tin nhắn gửi tới số điện thoại của Hạ Dư Quang, anh theo bản năng liếc nhìn chỗ Quý Úc đang ngồi, quả nhiên thấy cô gái kia đang nghịch điện thoại.

Anh không vội móc điện thoại ra mà tiếp tục nhìn chăm chăm phó tổng đang đứng đặc nói trên màn hình thêm một lúc nữa, sau đó mới đưa tay vào trong túi.

Anh móc điện thoại ra, một bên thỉnh thoảng nhìn màn hình laptop, một bên liếc màn hình điện thoại. Sau khi anh nhìn thấy tin nhắn Quý Úc gửi tới, một tay ấn xuống màn hình, nhấn một tin trả lời: "Đang họp!"

Quý Úc đang xem lướt qua Weibo, lúc nhìn thấy thông báo của Wechat trên điện thoại, vội vàng mở ra xem.

Xem xong câu trả lời của "Hạ Dư Quang", theo bản năng cô nhấn lại: "Trễ như vậy vẫn còn đang họp sao? Sao giống với Hạ Quý Thần vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 340: Chương 342: Quý Úc, Em Có Bằng Lòng Tin Tưởng Tôi Không? (2)

Sau khi trả lời tin nhắn thành công, Quý Úc mới phát hiện bây giờ đã gần 12 giờ đêm. Cô nói cho "anh Dư Quang" nghe Hạ Quý Thần cũng đang họp, vậy chẳng phải là đang gián tiếp nói cho anh ấy biết lúc này cô và Hạ Quý Thần ở cùng nhau sao?

Quý Úc sợ Hạ Dư Quang hiểu lầm, lại ấn tiếp lên màn hình:

"Hôm nay lúc quay phim, tên mập tới đoàn phim thăm lớp. Buổi tối em và bọn họ cùng nhau ăn cơm, vì quá muộn nên ở lại Hàng Châu luôn, không trở về Hoàn Kiếm được."

Quý Úc sợ Hạ Dư Quang không nhớ tên mập, nên nhấn tiếp: "Anh còn nhớ tên mập không? Chính là anh chàng mập thân nhất của Hạ Quý Thần lúc học trung học phổ thông đó, tên là Tô Hân."

Hắn là đang họp nên hơi bất tiện, cách một lúc lâu "Hạ Dư Quang" mới nhắn tin lại, nội dung cũng rất ngắn gọn: "Nhớ!"

Quý Úc sợ chính mình đang làm phiền Hạ Dư Quang: "Anh Dư Quang, nếu anh đang bận thì cứ làm việc đi, em không làm phiền anh nữa."

"Không sao!" - Lần này "Hạ Dư Quang" nhấn lại rất nhanh chóng: "Các em vừa mới ăn xong à?"

"Không phải ạ, ăn xong cũng lâu rồi, sau khi ăn xong em và Hạ Quý Thần đi dạo ven bờ Tây Hồ..." - Sau khi Quý Úc gửi hàng chữ này đi, chợt nhớ tới những lời trò chuyện lúc cô và Hạ Quý Thần tán bộ. Thuở thiếu thời, có chuyện gì cô cũng thích chia sẻ với Hạ Dư Quang. Hôm nay cũng thế, cô không đợi Hạ Dư Quang nhắn tin trả lời lại thì đầu ngón tay trên bàn phím đã bay lượn: "... Anh Dư Quang, anh biết không? Hạ Quý Thần anh ấy có yêu một cô gái."

Trước bàn làm việc ở cách đó không xa, Hạ Quý Thần len lén mở điện thoại ra xem tin nhắn của Quý Úc, lúc đang đọc đến câu nói sau cùng cô nhấn tới, ấn đường hơi nhăn nhăn.

Cô ngay trước mặt anh, thật sự có thể quang minh chính đại ngồi lê đôi mách kể chuyện của anh như vậy sao?

Lúc Hạ Quý Thần đang trầm tư, tin nhắn Quý Úc lại tới.

"Không biết vì nguyên nhân gì, Hạ Quý Thần và cô gái anh ấy thích có một chút xung đột rắc rối, dù sao mối quan hệ của hai người cũng rất bé tắc."

Cô xong chưa vậy? Muốn đem tất cả mọi chuyện của anh đều nói cho "Hạ Dư Quang" nghe sao?

Ý nghĩ của Hạ Quý Thần vừa mới ổn định, lại có một chuỗi tin nhắn thật dài xuất hiện trên màn hình.

"Em vẫn cảm thấy, người đàn ông như Hạ Quý Thần sẽ không thiếu phụ nữ, sở dĩ anh ấy độc thân nhiều năm như vậy nhất định là đòi hỏi quá cao,

không có người nào vừa mắt anh ấy. Nhưng em tuyệt đối không nghĩ tới sở dĩ anh ấy độc thân nhiều năm như vậy, lại là vì một người con gái.”

“Hơn nữa, anh biết không? Tối nay anh ấy nói một câu làm cho em vô cùng xúc động... đó là câu: Điều tuyệt vời nhất là cả cuộc đời còn lại có cô ấy, nhưng điều tồi tệ nhất là trong ký ức còn lại của cuộc đời cũng là cô ấy.”

“Mãi đến một lúc sau em mới hiểu rõ, hóa ra đằng sau dáng vẻ trông như thờ ơ và lạnh nhạt của anh ấy, cũng có tình yêu sâu nặng tựa như biển trời vậy.”

Hạ Quý Thần xem xong câu nói sau cùng của Quý Úc, bỗng nhiên cảm thấy cô không phải là có dụng ý tám chuyện về mình như vậy. Anh nâng đầu ngón tay lên vừa định nhắn tin trả lời cô, trước đó điện thoại đã được anh chuyển thành chế độ im lặng bỗng rung lên trong lòng bàn tay, tin nhắn của cô bay tới: “Anh Dư Quang, anh biết cô gái Hạ Quý Thần thích là ai không? Em hỏi anh ấy nhưng anh ấy không nói cho em biết!”

“...” - Nói tới nói lui, xem ra của cô vẫn đang tám chuyện của mình.

Đáy lòng Hạ Quý Thần im lặng một hồi mới nhắn tin trả lời Quý Úc: “Không nghe cậu ta nhắc đến, anh cũng không biết rõ chuyện này.”

“À! Cũng đúng... đúng là tính cách của anh ấy!” - Quý Úc không lấy làm lạ nhắn tin trả lời: “Giống như lúc anh ấy đi học đã làm rất nhiều chuyện tốt, nhưng cho tới bây giờ cũng không nói ra.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 341: Chương 343: Quý Úc, Em Có Bằng Lòng Tin Tưởng Tôi Không? (3)

“Thật ra, tính tình anh ấy như vậy, lúc nào cũng chịu thiệt thòi, kể cả khi đùa giỡn cũng mang bộ mặt lạnh lùng. Kết quả làm nhiều việc tốt như vậy cũng không để lại danh tính. Chắc chắn sẽ có rất nhiều người hiểu lầm với anh ấy.”

Lúc trước cô đâu có quan đến chuyện anh có thể bị người khác hiểu lầm hay không? Điều này xem như cô đang vì anh mà lo lắng sao?

Hạ Quý Thần nhìn thấy tin nhắn này, đầu ngón tay khẽ run run, nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại, có chút hoảng hốt.

Đại khái qua mười mấy giây, anh ý thức được mặt mũi một đám người trong video họp đang nhìn mình có chút kỳ quái. Lúc này mới vội vàng chấn chỉnh tinh thần của mình, vừa tỏ ra thái độ nghiêm túc, vừa len lén nhắn tin trả lời Quý Úc: “Mãn Mãn, xem ra bữa cơm tối nay đã giúp em thay đổi ấn tượng về Quý Thần rất nhiều.”

“Đúng là thay đổi rất nhiều, chính xác mà nói, đêm nay em đã biết mọi chuyện, phá vỡ tất cả những nhận thức ngày trước của em đối với anh ấy. Anh ấy ngược lại hoàn toàn với Hạ Quý Thần trong ấn tượng của em. Trong lòng em, anh ấy vốn là một người không coi ai ra gì, cao ngạo, tự đại, miệng lưỡi lại còn dễ tiện nữa. Nhưng đêm nay em mới phát hiện, hình như chuyện xảy ra không phải giống như vậy, anh ấy trong nóng ngoài lạnh, lòng dạ hiền lành, đối diện với người khác hay với bạn bè đều rất tốt. Hơn nữa anh ấy còn rất si tình, rất nhiều người đàn ông không có những ưu điểm này, nhưng anh ấy đều có...” - Dừng một chút, Quý Úc tiếp tục nhắn: “Tướng mạo của anh ấy đẹp, xuất thân cũng tốt, lại còn rất có tài. Nghĩ đi nghĩ lại... anh ấy thật sự là mười phần vẹn mười.”

Quý Úc nói tới chỗ này, lại nghĩ đến “em gái Coca”, không nhịn được lại lên tiếng bất bình với Hạ Dư Quang: “Bây giờ nghĩ đi nghĩ lại, cô gái anh ấy yêu lại không lựa chọn anh ấy, thật không có mắt nhìn mà.”

Tin nhắn này của Quý Úc được gửi đi chưa tới mười giây, một tiếng cười khẽ truyền tới bên tai cô.

Theo bản năng cô quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Hạ Quý Thần ngồi trước Laptop đang nhìn chăm chăm vào điện thoại cười.

Không phải là anh đang họp sao? Sao lại “trốn họp” như vậy được? Hơn nữa còn không kiềm chế cười ra tiếng...

Nhận ra có người hình như đang nhìn mình, Hạ Quý Thần ngẩng đầu liếc nhìn Quý Úc ở bên kia. Sau khi chạm phải ánh mắt của cô, môi anh lập tức thu lại nụ cười. Sau đó nhìn mấy quản lý cấp cao với vẻ mặt đầy khó hiểu trên màn hình Laptop đang chăm chăm nhìn mình. Anh háng giọng, điều chỉnh lại vẻ mặt, nói một câu: “Tiếp tục!”

“Hạ Dư Quang” hẳn là bị chuyện gì ràng buộc nên chậm trễ chưa nhắn tin trả lời Quý Úc.

Quý Úc quyết định tiếp tục lướt Weibo, cho đến khi con buồn ngủ ập tới. Cô lại mở Wechat ra liếc qua một cái, “Hạ Dư Quang” vẫn chưa nhắn tin lại cho cô.

Cô vừa định thoát Wechat để tiếp tục xem nửa tiếng mục còn lại trên Weibo, kết quả là trong lúc đảo mắt liền nhìn thấy câu cô nhắn cho Hạ Dư Quang: “... anh ấy trong nóng ngoài lạnh, lòng dạ hiền lành, đối diện với người khác hay với bạn bè đều rất tốt, hơn nữa anh ấy còn rất si tình, rất nhiều người

đàn ông không có những ưu điểm này, nhưng anh ấy đều có...”

Những lời khen tặng Hạ Quý Thần này lại có thể được đánh ra từ đầu ngón tay cô sao?

Quý Úc có chút khó tin chau chau mày, qua chốc lát, mới xem câu kế tiếp: “Tướng mạo của anh ấy đẹp, xuất thân cũng tốt, lại còn rất có tài. Nghĩ đi nghĩ lại, anh ấy thật sự là mười phần vẹn mười.”

Quý Úc ngồi ngay ngắn lại tựa như bị điểm huyết, hoàn toàn giật mình.

Cô lại... lại không hề nhận ra chính mình đã thay đổi ấn tượng lớn như vậy về Hạ Quý Thần?

Theo bản năng, Quý Úc nhìn về phía Hạ Quý Thần xuyên qua cửa sổ cách đó không xa.

Người đàn ông đeo tai nghe, cánh môi đóng mở đang thấp giọng nói thì thầm.

Cô không nghe nội dung cụ thể, nhưng cô nhìn dáng vẻ của anh cùng với dáng vẻ lúc ngồi trên xe từ Tây Hồ trở về, tinh thần lại hoảng hốt một lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 342: Chương 344: Quý Úc, Em Có Bằng Lòng Tin Tưởng Tôi Không? (4)

Cho đến khi trong lòng bàn tay truyền tới cảm giác run run, Quý Úc mới hoàn hồn lại.

Cúi đầu nhìn điện thoại, là tin nhắn Hạ Dư Quang gửi tới: “Nghe em nói như vậy, cô gái Quý Thần yêu mến, thật sự là có chút đui mù rồi.”

Quý Úc tìm được sự đồng tình, mạnh mẽ gạt đầu nhắn lại: “Đâu chỉ có chút đui mù, quả thật là quá đui mù!”

Tin nhắn vừa gửi đi, Quý Úc liền ngáp.

Qua một lúc, Hạ Dư Quang nhắn lại: “Thời gian không còn sớm, nên ngủ đi!”

“Ừ... ừ!.” - Quý Úc nhắn lại ngay hai chữ “Ừ”.

Hạ Dư Quang: “Ngủ ngon!”

“Ngủ ngon.” - Nhắn xong, Quý Úc lại ngồi trên ghế Sofa một lúc nữa, quả thật không chống nổi cảm giác buồn ngủ, lúc này mới cầm điện thoại đứng dậy.

Động tác của cô quá nhiều Hạ Quý Thần đang họp, anh ngẩng đầu nhìn lại về phía cô.

Quý Úc biết mình vừa lên tiếng, những người trong màn hình có thể nghe thấy giọng của cô. Cô nhìn Hạ Quý Thần chỉ chỉ vào phòng ngủ, nói cho anh biết cô đi ngủ.

Hạ Quý Thần nhìn đã biết ý của cô, khẽ gật đầu với cô một cái.

Lúc này Quý Úc mới rời khỏi phòng khách, bước vào phòng ngủ.

Đóng cửa lại, đi tắm, thay đồ ngủ, ngã xuống giường, trong chốc lát, cô đã ngủ say.

Có thể là đêm trước lúc ăn cơm cùng tên mập, do có uống rượu, Quý Úc từ trong mộng tỉnh lại muốn đi vệ sinh.

Kéo rèm cửa trong phòng, cô không thấy rõ sắc trời ngoài cửa sổ. Đến khi vào Toilet, xuyên qua cửa sổ sát đất bên cạnh bồn tắm, cô mới phát hiện sắc trời đang tờ mờ sáng.

Từ phòng vệ sinh đi ra, Quý Úc hơi khát nước, cô kéo cửa phòng ngủ ra, vừa định đi ra ngoài lấy chai nước uống lại nghe trong phòng khách truyền tới tiếng “lạch cách”.

Cô ngây ngẩn hết mấy giây, con buồn ngủ hoàn toàn biến mất.

Hạ Quý Thần... Anh ấy vẫn còn bận bịu làm việc, chưa đi ngủ?

Theo bản năng cô quay đầu nhìn về phía bàn làm việc, Hạ Quý Thần đang mãi mê tập trung nhìn chăm chú vào Laptop, đầu ngón tay gõ bàn phím rất nhanh.

Hắn là anh đang toàn tâm toàn ý tập trung vào công việc đang làm, căn bản không nhận ra được cửa phòng ngủ bị cô kéo ra.

Thì ra dáng vẻ chăm chỉ làm việc của anh lại có thể mê người như vậy, đều có lực hấp dẫn đáng sợ hơn so với bất kỳ thời điểm nào khác.

Câu nói người đàn ông trong công việc là hấp dẫn nhất, quả nhiên không phải là một lời nói dối.

Quý Úc cũng không biết rốt cuộc mình nhìn chăm chăm Hạ Quý Thần như đi vào cõi thần tiên bao lâu. Người đàn ông dừng động tác gõ bàn phím lại, giống như rất mệt mỏi, dựa lưng vào ghế, giờ tay lên xoa xoa cổ mình.

Nhưng tay anh vẫn chưa xoa bóp cổ được bao nhiêu cái, đại khái là trong lúc đảo mắt đã lướt qua cô, động tác ngừng ra, liền quay đầu nhìn về phía cô.

Tiếp xúc tới ánh mắt của anh, Quý Úc lập tức hoàn hồn, ngón tay chỉ chỉ về phía quầy Bar cách đó không xa: “Tôi khát nước!”

Nói xong, Quý Úc liền đi tới trước quầy Bar, rót cho mình một ly nước.

Cô suy nghĩ một chút cũng rót cho Hạ Quý Thần một ly nước, bung đến trước bàn đọc sách.

Lúc cô đặt ly nước xuống, nhìn thấy văn kiện anh bày ra trên bàn, chỉ một cái liếc mắt, cô đã nhận ra đó là kịch bản “Tam Thiên Sĩ”.

Phía trên phủ đầy vết phát thảo... Có một số câu thoại rõ ràng đã rất hoàn mỹ, nhưng vẫn bị sửa đổi lại.

Quý Úc không nhịn được lên tiếng hỏi: “Cái này đều là anh sửa đổi sao?”

“Ừ!” - Hạ Quý Thần nhẹ trả lời một tiếng, bung ly nước lên uống hết một nửa.

Không nghĩ tới anh lại là người đã tốt rồi còn muốn tốt hơn, và cái quan trọng là với công việc anh cũng rất nghiêm túc, vì có rất ít đạo diễn đích thân chăm chú đọc kịch bản như vậy.

Quý Úc vừa suy nghĩ vừa sùng bái Hạ Quý Thần thêm mấy phần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 343: Chương 345: Quý Úc, Em Có Bằng Lòng Tin Tưởng Tôi Không? (5)

Hạ Quý Thần nhìn Quý Úc đang rề rà đứng trước bàn chưa rời khỏi, ngẩng đầu hỏi: “Em không buồn ngủ?”

“Ừ! Bây giờ không còn buồn ngủ nữa.” - Quý Úc trả lời.

“Vậy thật tốt, có chuyện tôi muốn nói với em...” - Hạ Quý Thần đặt ly nước xuống, lục tìm trên bàn một hồi, sau đó lấy mấy tập văn kiện đưa cho Quý Úc.

Hạ Quý Thần tìm cô có chuyện gì muốn nói đây?

Quý Úc nghi ngờ nhìn Hạ Quý Thần.

Dung mạo điềm đạm của người đàn ông làm cho Quý Úc không tìm ra chút manh mối nào. Trong lòng cô lặng lẽ buồn bực một lúc mới đưa tay ra nhận lấy văn kiện trên tay của Hạ Quý Thần.

Tập văn kiện đầu tiên là một hợp đồng kịch bản có tên “Cửu Trọng Cung”.

Bộ tiểu thuyết này gần mười năm chiếm giữ hạng cao nhất trên bảng danh sách tìm kiếm của tất cả các trang Web lớn. Bản quyền từ nhiều năm trước đã được bán ra với giá trên trời, sau đó trải qua việc mua đi bán lại của vô số thương gia, cuối cùng chẳng biết đi đâu. Những năm gần đây, phim điện ảnh và phim truyền hình chuyển thể từ tiểu thuyết càng ngày càng nóng, rất nhiều người đều đang suy đoán, rốt cuộc “Cửu Trọng Cung” đến khi nào mới được khởi quay.

Thật không ngờ, bản quyền của cuốn tiểu thuyết “mười năm đỉnh cao” này lại ở trong tay Hạ Quý Thần.

Quý Úc đề sự khiếp sợ xuống đáy lòng, ngẩng đầu nhìn Hạ Quý Thần, sau đó mới lật xem tập văn kiện thứ hai.

Là văn kiện công ty YC ký hợp đồng hợp tác với truyền thông Hoàn Ảnh. Hoàn Ảnh là công ty điện ảnh và truyền hình lớn nhất trong nước cho đến tận bây giờ. Bảy mươi phần trăm các ngôi sao hàng đầu đều xuất thân từ đó, khoảnh khắc vinh quang nhất của tập đoàn là CEO Lục Căn Niên và cô vợ xinh đẹp - tiểu thư Kiều An Hảo (*) cùng lúc giành vị trí ảnh đế ảnh hậu của năm.

Mà công ty Hạ Quý Thần lại ký hợp đồng hợp tác với truyền thông Hoàn Ảnh, điều này có nghĩa là muốn liên thủ mạnh mẽ hơn?

Quý Úc vẫn chưa thoát khỏi "Cửu Trọng Cung", thật sự bị sốc nặng thêm một lần nữa, qua khoảng một phút cô mới xem tiếp tập văn kiện cuối cùng.

Nói là văn kiện nhưng chính xác mà nói, đó là một hợp đồng.

Công ty YC đã ký hợp đồng cho cô với tư cách là một nghệ sĩ, ngay cả đội ngũ quản lý và đội ngũ bao bọc cũng được viết lên trong hợp đồng.

Quý Úc từng lăn lộn trong làng giải trí, biết tất cả đội ngũ trong bản hợp đồng này đều là những đội ngũ cao cấp nhất trong nước.

Vậy nên, Hạ Quý Thần... có ý muốn cô ký sao?

Quý Úc hoàn toàn ngây người.

Từ sau khi đưa ba tập văn kiện cho Quý Úc, ánh mắt Hạ Quý Thần vẫn luôn khóa chặt trên khuôn mặt của cô, nhìn về mặt kính ngắc ngẩn người của cô, anh không lên tiếng.

Căn phòng rất yên tĩnh... Yên tĩnh đến nỗi Hạ Quý Thần cũng có thể nghe tiếng động rất nhỏ từ đầu ngón tay khẽ chạm vào trang giấy của Quý Úc. Từ đầu đến giờ ánh mắt anh vẫn không rời khỏi khuôn mặt cô. Anh luôn kiên nhẫn chờ, kiên quyết chờ đến khi thấy khuôn mặt cô thoáng lấy lại một ít tinh thần sau cú sốc vừa rồi, anh mới nhẹ nhàng đứng lên, đẩy cái ghế ra sau lưng, vòng qua bàn làm việc đi tới trước mặt cô.

Cô nhận ra có người bước về phía mình, ánh mắt đang nhìn hợp đồng ngược lên nhìn anh.

Anh không né tránh khi tiếp xúc với ánh mắt cô, thẳng thắn đón nhận, cất giọng nói nhẹ và chậm: “Xem xong chưa?”

Quý Úc biết anh đang ám chỉ ba tập văn kiện anh đã đưa cho cô, nhưng cô vẫn chưa hoàn toàn thoát khỏi cú sốc, chỉ khẽ gật đầu với anh.

Anh không mấy may để ý sự im lặng của cô, đối diện với cô khoảng mười giây, lại lên tiếng: “Quý Úc, em có bằng lòng tin tưởng tôi không?”

Lời nói của anh và câu trước không liên quan gì đến nhau.

Quý Úc không theo kịp tiết tấu, ngẩn người ra.

Hạ Quý Thần không nhanh không chậm lại lên tiếng: “Bằng lòng tin tưởng tôi có thể cùng em kẻ vai chiến đấu.”

“Bằng lòng tin tưởng tôi có thể cùng em từng bước từng bước đi từ nơi thấp nhất tiến đến nơi tỏa sáng nhất trong làng giải trí.”

“Bằng lòng tin tưởng tôi có thể giúp em đoạt lại những thứ đã mất đi, từng cái từng cái đều đòi trở lại.”

Dừng một giây, Hạ Quý Thần hỏi lần nữa: “Vậy, có bằng lòng tin tưởng tôi không?”

Chú thích:

(*) Lục Căn Niên - Kiều An Hảo: Nhân vật trong truyện Hôn Trộm 55 Lần của Diệp Phi Dạ. Truyền thông Hoàn Ảnh cũng là một công ty trong truyện này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 344: Chương 346: Quý Úc, Em Có Bằng Lòng Tin Tưởng Tôi Không? (6)

Bằng lòng tin tưởng tôi không?

Giọng Hạ Quý Thần phảng phất như là từ khoảng không xa xôi vọng tới, qua rất lâu mới vọng vào trong trí óc của Quý Úc.

Một giây cuối cùng cô đang bất động trước giọng nói của anh. Từ đầu đến giờ cô vẫn giữ nguyên tư thế nhìn anh và tỏ ra có chút ngốc nghếch, lông mi khẽ chớp chớp. Sau đó cô chỉnh người nhưng vẫn trở lại thành dáng vẻ bất động vừa rồi, đầu óc cô trống rỗng, trừ về kinh ngạc nhìn anh ra, không có những phản ứng nào khác.

Anh không nói nữa cũng giống như cô vẫn đứng yên bất động tại chỗ vậy, mắt chăm chú nhìn vào cô.

Căn phòng yên tĩnh quá mức, sắc trời u tối ngoài cửa sổ từng chút từng chút sáng dần, trên bầu trời phía Đông mơ hồ lộ ra những tia sáng đỏ.

Hai người không biết đã lẳng lặng nhìn nhau như vậy bao lâu, chân Quý Úc có chút tê dại. Lúc vành mắt hiện lên chút chua xót, đôi mắt đen như mực của cô nhẹ nhàng di chuyển, sau đó suy nghĩ của cô mới xoay quanh những lời Hạ Quý Thần vừa nói.

Anh hỏi cô, bằng lòng tin tưởng anh có thể cùng cô kể vai chiến đấu sao?

Anh hỏi cô, bằng lòng tin tưởng anh có thể cùng cô từng bước từng bước đi từ nơi thấp nhất tiến đến nơi tỏa sáng nhất trong làng giải trí sao?

Anh hỏi cô, có bằng lòng tin tưởng anh có thể giúp cô đoạt lại những thứ đã mất đi, từng cái từng cái đều đòi trở lại sao?

Anh hỏi cô, bằng lòng tin tưởng anh sao?

Tận sâu trong đáy lòng Quý Úc, mỗi một câu hỏi là một lần trái tim cô đập mạnh hơn một chút.

Cô nghĩ rằng đây là ảo giác của chính mình, lẳng yên không nói dùng móng tay cấu chặt vào lòng bàn tay mình. Con đau như kim châm muối xát làm cho cô biết, tất cả những chuyện này không phải là một giấc mơ, đột nhiên có vô số những con sóng ngút trời kịch liệt quay cuồng trong cơ thể cô.

Cô thừa nhận, khi cô nhận được văn kiện Hạ Quý Thần đưa, cô nghĩ tới có phải muốn cô ký kịch bản phim mới hay không.

Nhưng cô trầm nghĩ ngàn nghĩ cũng không nghĩ được rằng, anh đưa cho cô không chỉ là kịch bản phim, mà còn có một bản hợp đồng.

Dẫu sao một đội ngũ tốt, có thể nắm trong tay 80% thậm chí 90% sự phát triển trong tương lai của cô. Mỗi diễn viên nếu muốn đi lâu dài hơn đều sẽ ký hợp đồng với công ty quản lý, cô cũng không ngoại lệ. Nhưng sở dĩ khoảng thời gian cô quay lại làng giải trí đến nay, vẫn chưa vội tìm cho mình một ông chủ để ký hợp đồng là vì cô muốn chờ thêm chút nữa, chờ kỹ năng diễn xuất của riêng mình có chút khởi sắc sẽ ký hợp đồng với công ty quản lý tốt hơn.

Với việc quay phim “Tam Thiên Sĩ” sắp kết thúc, gần đây cô cũng đang cân nhắc rốt cuộc mình có muốn ký với công ty nào hay không. Nhưng ngay cả hướng đi cô còn chưa quyết định xong, thì Hạ Quý Thần đã ném cánh ô liu tới.

YC tuy là công ty mới, nhưng Hạ Quý Thần đã được xem như là đạo diễn nổi danh trong nghề. Hiện nay anh lại ký hợp đồng hợp tác với truyền thông Hoàn Ảnh, trong tay còn có bản quyền “Cửu Trọng Cung”... Bản quyền tốt, diễn viên giỏi, đạo diễn giỏi... Gần như chiếm hết thiên thời địa lợi nhân hòa, đối với cô mà nói, điều này không thể nghi ngờ là đang trào cao.

Quan trọng hơn là, anh nói rằng anh muốn cùng cô kể vai chiến đấu, lấy lại những thứ cô đã mất đi, từng cái từng cái đều đòi trở lại...

Chỉ có trời mới biết, tai nạn xe cộ ba năm trước, giống như mang cô từ Thiên Đường đẩy xuống Địa Ngục. Từ việc cô cho rằng mình sắp có cả thế giới biến thành cái gì cũng không có. Bây giờ, ngay thời điểm cô đứng ở nơi thấp nhất, anh bước ra và nói với cô...

Từ tận sâu trong đáy lòng Quý Úc, sự cảm động không nói nên lời đang men theo huyết mạch, nhanh chóng đong đầy toàn thân cô.

Cô cứ nhìn chăm chăm vào mắt Hạ Quý Thần, có chút chua xót khó hiểu. Cô mấp máy môi muốn trả lời với anh một câu, nhưng cổ họng như bị chặn lại không nói ra được lời nào.

Anh không biết cô muốn nói gì hay đáy lòng nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 345: Chương 347: Quý Úc, Em Có Bằng Lòng Tin Tưởng Tôi Không? (7)

Anh sợ cô sẽ từ chối, hoặc có thể nói anh ích kỷ khi muốn đưa cô đến nơi anh có thể nhìn thấy, trong phạm vi anh có thể bảo vệ.

Cho dù một ngày nào đó, cô không còn mối quan hệ với Hạ Quý Thần và cũng chẳng có liên quan gì đến anh nữa. Thì anh và cô cũng không đến nỗi như bốn năm trước đây, nói xa cách đã thật sự xa cách ngay, hoàn toàn đứt khoát, không hề liên quan gì đến nhau nữa.

Cô có biết không? Tuy anh không giỏi nói chuyện, nhưng vào giờ phút này, anh đang nghĩ hết tất cả biện pháp để thuyết phục cô.

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần khẽ mỉm mỉm khóe môi, không đợi Quý Úc điều chỉnh xong tâm trạng để nói chuyện, anh đã tự ý lên tiếng: “Đến tận bây giờ, YC vẫn chưa ký với bất kỳ nghệ sĩ nào, nếu em ký hợp đồng, em sẽ là đối tượng duy nhất mà cả công ty sẽ toàn lực nâng đỡ.”

“Em cũng thấy đấy, YC và Hoàn Ảnh đã đạt được sự hợp tác, một khi kịch bản mới bắt đầu, nhất định sẽ dùng diễn viên của Hoàn Ảnh. Em cần phải hiểu, bất luận một diễn viên nào trong Hoàn Ảnh, không phải vượt qua một đường thì cũng đã đến gần một đường.”

Hạ Quý Thần dừng một chút lại lên tiếng: “Ngay lúc này đây, tôi chỉ dành cho em một lời hứa...”

Đôi mắt đẹp đề và tinh tế của Hạ Quý Thần tràn ngập sự trang nghiêm, giống như có rất nhiều lời cam kết vậy, âm thanh khi lên tiếng lần nữa vô cùng nghiêm túc, cũng đặc biệt mê hoặc lòng người.

Anh nói: “... Không chạy đến vì danh tiếng lúc vinh quang, không bỏ đi khi ở dưới tận cùng vực thẳm.”

Không chạy đến vì danh tiếng lúc vinh quang, không bỏ đi khi ở dưới tận cùng vực thẳm... Trên thế giới này, sợ rằng chỉ có một mình anh sẽ vì cô ngược dòng mà đi thôi.

Sự chua xót càng tệ hơn trong mắt Quý Úc, cô trải qua nhiều nỗi lo lắng không yên như vậy thật sự đã kiên cường rất nhiều. Nhưng giờ phút này cô lại có chút sợ bỗng nhiên mình sẽ rơi lệ, cô vội vàng quay mặt chỗ khác tránh được ánh mắt của Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần vẫn nói chuyện, lần thứ ba hỏi Quý Úc: “Em có bằng lòng tin tưởng tôi không?”

Đến bên cạnh anh... Anh và em cùng nhau đối mặt với thế giới phức tạp này, dùng tất cả năng lực của anh mang đến hạnh phúc đơn giản nhất cho em. Anh không dừng lại và tiếp tục lên tiếng, nhưng trong ánh mắt anh có một ít dịu dàng hiếm thấy: “Nếu bằng lòng, đến YC đi.”

Đôi mắt Quý Úc trở nên đăm lẹ, cô vô thức cúi đầu.

Hạ Quý Thần biết mình đã quá vội vàng, nhưng anh không ngờ đã ép cô phải lo lắng đến thế, anh đợi một hồi rồi lên tiếng: “Tất nhiên, tôi sẽ không yêu cầu em phải trả lời ngay bây giờ, tôi có thể chờ em...”

Hạ Quý Thần lại dừng lại.

Ngay lúc anh còn chưa nghĩ ra nên cho cô bao nhiêu thời gian để suy nghĩ, cô gái cúi đầu đứng trước mặt anh bỗng nhiên xoay người, quay mặt về phía bàn làm việc.

Cô giống như đánh cướp vậy, bước ngay đến chiếc bàn lộn xộn, sau đó cầm bút ký tên của anh, lật thẳng đến một trang cuối cùng của hợp đồng, vừa nhanh chóng vừa lưu loát đặt bút viết xuống hai chữ “Quý Úc”.

Những suy nghĩ trong đầu Hạ Quý Thần dừng lại.

Hợp đồng có hai phần.

Sau khi cô ký xong phần thứ nhất, ném qua một bên, lật tiếp phần thứ hai.

Theo âm thanh xoẹt xoẹt của trang giấy, anh thấy cô tiếp tục cầm bút lên, vẫn là hai chữ xinh đẹp: “Quý Úc”.

Đặt bút xuống, Quý Úc cũng không liếc mắt nhìn vào Hạ Quý Thần, cúi đầu, giọng nói rất buồn bực để lại một câu: “Tôi còn hơi buồn ngủ, đi ngủ bù trước.”

Cô không đợi Hạ Quý Thần có phản ứng đã xoay người đi thẳng vào phòng ngủ, hung hăng đóng cửa lại.

Cô khóa trái và tựa người lên cánh cửa, chỉ vừa chớp chớp mắt, một dòng nước lã lẽ chảy xuống.

“Bằng lòng tin tưởng tôi có thể cùng em kề vai chiến đấu.”

“Bằng lòng tin tưởng tôi có thể cùng em từng bước từng bước đi từ nơi thấp nhất tiến đến nơi tỏa sáng nhất trong làng giải trí.”

“Bằng lòng tin tưởng tôi có thể giúp em đoạt lại những thứ đã mất đi, từng cái từng cái đều đòi trở lại.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 346: Chương 348: Quý Ưc, Em Có Bằng Lòng Tin Tưởng Tôi Không? (8)

“Tôi chỉ dành cho em một lời hứa, không vì ngưỡng mộ tiếng tăm huy hoàng mà đến, không vì ở dưới cùng mà quay mặt bỏ đi.”

“Em có bằng lòng tin tưởng tôi không?”

“Nếu bằng lòng, đến YC đi.”

...

Hết lần này tới lần khác những lời nói của anh lướt qua trong lòng Quý Ưc, nước mắt cô càng ngày càng trào dâng. Đến cuối cùng, cô lấy tay bịt lại miệng mình, cúi người ngồi xuống tiếp tục khóc trong âm thầm và tùy ý, vừa khóc khốc mỗi của cô vừa giương lên.

Cô vừa khóc vừa cười như vậy một hồi lâu cảm xúc mới ổn định lại, đợi đến lúc cô chao đảo đứng dậy, mặt trời ngoài cửa sổ đã dâng lên, ánh sáng đỏ rực chiếu lên toàn thành phố vô cùng xinh đẹp.

Quý Ưc nói ngủ không đủ nên trở về phòng ngủ bù, nhưng với tâm tình hỗn loạn của cô làm sao có thể ngủ được.

Cô nằm ở trên giường trần trọc hồi lâu, cho đến khi Hạ Quý Thần gõ cửa nhắc nhở cô phải lên đường trở về Hoàn Kiếm, cô mới từ trên giường bò xuống.

Lúc vào Toilet rửa mặt, cô dùng nước lạnh thoa rất lâu lên mặt của mình mới làm giảm bớt vùng mắt bị sưng húp vì trận khóc lúc nãy.

Từ phòng đi ra, Hạ Quý Thần đã thu dọn xong, đang chờ cô.

Cô nhận ra được ánh mắt của anh nhưng không dám đối diện với anh, đi thẳng tới bên cạnh anh, nhẹ giọng nói: “Đi thôi!”

Anh không nói chuyện, có lẽ vẫn tiếp tục nhìn chăm chăm vào cô thêm chút nữa, sau đó mới cất bước đi ra ngoài cửa.

Quý Ưc bước theo.

Ra khỏi thang máy, Trần Bạch rời đi tối hôm qua đã đợi ở đại sảnh. Anh ta nhìn thấy hai người lập tức bước đến chào đón, nhận lấy Laptop trong tay Hạ Quý Thần, tiện thể đưa luôn gói điểm tâm sáng.

Trần Bạch ra khỏi sảnh nhận lấy chìa khóa trên tay người gác cửa đã lái xe đến, sau đó mở cửa sau của xe ra.

Chờ Hạ Quý Thần và Quý Ưc ngồi yên ở phía sau, Trần Bạch mới lên xe cho xe chạy.

Không biết có phải do anh buồn ngủ hay không đã lay sang Quý Ưc đang ngồi ở bên cạnh, trong chốc lát cô cũng xóc lại con buồn ngủ. Sau khi Hạ Quý Thần và Quý Ưc ăn sáng ở trên xe xong, hẳn là một đêm không nghỉ ngơi, Hạ Quý Thần có hơi mệt mỏi, anh điều chỉnh lại chỗ dựa một chút, nhắm mắt lại và ngủ.

Ở đoạn nào đó đã đi qua trên đường đến Hoàn Kiếm đang tu sửa nên xe rất xóc nảy, Quý Ưc vẫn chưa có giấc ngủ sâu bị làm tỉnh ngủ.

Trước đó cô đã liếc mắt xem giờ, đã cách nơi xuất phát một tiếng hơn, xấp xỉ trong vòng hai mươi phút nữa sẽ đến đoàn phim. Đợi thêm một lát còn phải quay phim nên cô không dám để mình ngủ tiếp nữa, sợ đến Studio không thể tỉnh táo được, dứt khoát ngồi thẳng người.

Bên trong xe rất yên tĩnh, Quý Ưc nhìn xuyên qua cửa sổ, hết nhìn Đông tới nhìn Tây một hồi thì lần thứ hai ánh mắt lơ đãng lướt qua về mặt Hạ Quý Thần đang ngủ say. Dừng lại ở trên người anh, sau đó tâm tư của cô mất kiểm soát liên bay xa.

Cụ thể nghĩ những gì cô cũng không quá chú ý, cho đến khi xe lái vào Ảnh Thị Thành cô mới đột nhiên nhận ra rằng. Tài nguyên của Hạ Quý Thần tốt như vậy, rõ ràng có rất nhiều sự lựa chọn tốt, tại sao hết lần này tới lần khác lại chọn cô?

Chẳng lẽ ngay từ khi vừa mới bắt đầu, anh chính là vì muốn cô ký mà đến?

Cho nên, “Cửu Trọng Cung” cũng tốt, truyền thông Hoàn Ảnh cũng được, thật ra đều là sự chuẩn bị của anh dành cho cô?

Xe dừng lại, Trần Bạch và Hạ Quý Thần đều xuống xe, Quý Ưc đắm chìm trong suy nghĩ của mình nên chậm chạp không có phản ứng.

Đến khi Trần Bạch lên tiếng gọi, cô mới hoàn hồn lại, vội vàng xuống xe.

Cả đoàn phim đều đang đợi Hạ Quý Thần, anh chờ Quý Úc xuống xe mới thấp giọng đề lại một câu với cô: “Tôi đi làm việc trước.” - Sau đó mới xoay người đi về phía Studio.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 347: Chương 349: Quý Úc, Em Có Bằng Lòng Tin Tưởng Tôi Không? (9)

Hạ Quý Thần còn chưa bước được hai bước, Quý Úc vẫn chưa hoàn toàn thoát khỏi những khả năng mới vừa nghĩ đến kia, cô bất ngờ lên tiếng gọi anh lại: “Hạ Quý Thần!”

Hạ Quý Thần!

Giọng nói của cô có chút gấp, giống hệt như giọng điệu lúc cô còn trẻ mỗi khi có chuyện gì cần sẽ đi tìm anh.

Có trời mới biết, trong những năm tháng này, bên tai anh đã có bao nhiêu lần nghe thấy ảo giác cô gọi tên mình với giọng điệu như vậy.

Mỗi lần anh ngừng lại, ngoảnh đầu đều mang theo vô số kinh ngạc vui mừng, nhưng cũng thấy hé ra một khuôn mặt khác lạ.

Đầu ngón tay Hạ Quý Thần khẽ run run, nhưng anh vẫn không ngừng bước chân.

Bởi vì anh sợ, sợ lần này và những ngày thường đều là ảo giác, mặc dù cô thật sự đang ở phía sau anh.

Nhìn việc chính mình và Hạ Quý Thần càng kéo càng xa, Quý Úc lại một lần nữa lên tiếng, giọng nói so với vừa rồi lớn hơn rất nhiều: “Hạ Quý Thần!”

Trần Bạch đi cách xa Hạ Quý Thần hai bước, nhìn Quý Úc liên tục gọi Hạ Quý Thần hai lần anh cũng không ngừng lại. Tưởng rằng anh không nghe thấy, vội vàng lên tiếng nhắc nhở: “Hạ tổng, Quý tiểu thư đang gọi ngài!”

Khi giọng nói của Trần Bạch vừa lắng xuống, Hạ Quý Thần tựa như bị điện giật, cả thân thể thoáng run rẩy dữ dội, sau đó bỗng dưng đứng yên tại chỗ.

Hóa ra, không phải là nghe thấy ảo giác, là thật, thật sự là cô đang gọi anh...

Thời gian quay vòng, anh và cô cảnh còn người mất nhiều năm như vậy. Lại có một ngày, anh còn có thể nghe cô dùng giọng nói như vậy gọi anh là “Hạ Quý Thần”!

Trần Bạch thấy Hạ Quý Thần ngừng lại nhưng không xoay người, nghi ngờ duỗi duỗi đầu đi về trước, liếc mắt nhìn về mặt của anh. Phát hiện giữa khuôn mặt mang theo mấy phần mờ mịt, giống như đang mất thần.

Trần Bạch trong bụng hồ nghi, nhưng vẫn tiếp tục lên tiếng nhắc nhở Hạ Quý Thần: “Hạ tổng?”

Lông mi xoắn và dài của Hạ Quý Thần nhẹ nhàng chớp chòn, thần sắc trên khuôn mặt khôi phục lại vẻ dửng dưng trước sau như một.

Anh không nhìn Trần Bạch, xoay người một cách ung dung nhìn về phía Quý Úc.

Ở nơi mà người khác không chú ý, anh lặng yên không một tiếng động nắm tay thành quả đắng, để lộ tâm tình của anh hơi có chút khản trương.

Chẳng qua là dưới tình thế cấp bách cô mới gọi anh lại, nhưng căn bản cô còn chưa nghĩ ra cô muốn nói gì với anh. Chạm phải ánh mắt của anh, đầu Quý Úc mới hoàn toàn tỉnh táo lại.

Cô vội vàng quay đầu, suy nghĩ làm thế nào để mở miệng, nhưng rốt cuộc cô cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, cô lại không giải thích được khi nghĩ đến tối hôm qua mình ở Lâu Ngoại Lâu vô tình nghe lén được cuộc nói chuyện giữa anh và tên Mặc.

“Đến tận bây giờ tôi vẫn nhớ rất rõ, mười giờ hai mươi bốn phút tối. Trong tất cả những việc tôi đã làm cho đến nay, chỉ có một việc duy nhất khiến tôi hối hận.”

“Tôi muốn biết, tại sao sau đó lại phát sinh nhiều chuyện như vậy. Tôi thật sự muốn biết, tại sao đến bây giờ tôi vẫn còn áy náy nhiều như vậy. Nếu được quay lại đêm đó, tôi nhất định sẽ không làm vậy!”

Anh nói anh hối hận sao... Anh nói cho đến tận bây giờ anh vẫn còn áy náy sao...

Suy nghĩ của Quý Úc lại lần nữa rơi vào một mảnh ngổn ngang.

Hạ Quý Thần nhìn Quý Úc từ đầu đến cuối không lên tiếng, chủ động nói: “Có chuyện gì không?”

Quý Úc không chớp mắt nhìn Hạ Quý Thần, căn bản không nghe được lời anh nói.

Bên tai cô còn đang vang vọng lời anh nói tối hôm qua: “Chỉ có trải qua mới hiểu được, khoảng thời gian tại trung học Tô Thành đó tươi đẹp đến mức nào... Cậu không biết đâu, tôi rất nhớ khoảng thời gian đó. Gần đây, hầu như mỗi đêm đều nằm mơ, đều rất nhớ đến cô ấy khi đó...”

Khoảng thời gian tại trung học Tô Thành kia, làm sao cũng không phải là khoảng thời gian đẹp nhất trong cuộc đời cô.

Anh hoài niệm về cô trong quá khứ, làm sao cô lại không từng hoài niệm về anh trong quá khứ?

Chẳng qua là sau đó giữa anh và cô đã xảy ra quá nhiều sự việc đau buồn như vậy, đáy lòng cô nhớ rõ Hạ Quý Thần. Nhưng cũng chỉ là Hạ Quý Thần trong khoảng thời gian tại trung học Tô Thành kia thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 348: Chương 350: Quý Úc, Em Có Bằng Lòng Tin Tưởng Tôi Không? (10)

Cô cho rằng khoảng thời gian trong quá khứ, vĩnh viễn cũng sẽ không bao giờ trở lại được nữa, nhưng trong hai tháng gần đây ở đoàn phim này...

Sau khi cô làm mình bị thương vì trả thù Thiên Ca, về mặt lo lắng của anh...

Anh đã đi tắt cả những người đã bị Thiên Ca mua chuộc, làm cho cô trở thành người được cưng chiều của đoàn phim...

Đêm sinh nhật cô, anh đã cho cô một đêm đầy kinh ngạc và vui vẻ...

Quay lại với những điều khác nhau đã từng xảy ra, những khoảng thời gian độc nhất vô nhị trước đây đã bị mất đi, rõ ràng đang từng chút từng chút quay về...

Cách đó không xa Hạ Quý Thần người đang chờ cũng không vội vàng, nhưng anh giống như không nhìn thấy vậy, thần sắc trên mặt nhàn nhạt, kiên nhẫn chờ Quý Úc.

Trần Bạch ở bên cạnh mặt đầy quý dị nhìn nhìn Quý Úc, lại nhìn nhìn Hạ Quý Thần, sau đó liền nhú mảy lại.

Hai người này làm sao vậy? Một người mở miệng trước gọi đối phương, đối phương sững sờ nửa ngày mới quay đầu. Kết quả cái người gọi kia lại không nói lời nào... Quả thật là không hiểu ra làm sao cả...

Trần Bạch bực bội nhìn Quý Úc vẫn còn đáng vẻ không chịu hé răng kia, hắng giọng, phá tan sự yên tĩnh: “Quý tiểu thư, cô gọi Hạ tổng có chuyện gì không?”

Quý Úc nghe tiếng, quay đầu liếc mắt nhìn Trần Bạch. Sau đó mới phản ứng được mình đã thất thần quá lâu, ánh mắt cô theo bản năng chống đối lại với Hạ Quý Thần. Rồi cô mở miệng ra, vừa mới chuẩn bị nói chuyện với anh, nhưng lời đến khóe miệng, lại nghĩ đến Trần Bạch còn đứng bên cạnh. Sau đó liền nuốt lời lại vào trong bụng, lần nữa quay đầu nhìn về phía Trần Bạch.

Hạ Quý Thần thấy Quý Úc nhìn Trần Bạch cũng nhìn theo về phía anh ta.

Trần Bạch nhìn hai người đều đang nhìn mình, ngây người. Sau đó thì cúi đầu xuống bắt đầu nhìn lại bản thân mình.

Quần áo anh ta rất bình thường mà, cũng không có xảy ra sự cố gì hết, bọn họ đều ở đây nhìn anh ta làm gì... Ý nghĩ trong đầu Trần Bạch còn chưa lắng xuống, giọng nói Hạ Quý Thần đã vọng tới: “Anh đi trước đi!”

Hạ Quý Thần hơi nghiêng đầu, sau khi nhìn Trần Bạch đã đi tới chỗ đủ xa sẽ không nghe được cuộc nói chuyện giữa anh và cô, anh mới chậm rãi quay đầu lại nhìn vào ánh mắt của Quý Úc. Trần Bạch ngẩn ra, ngay sau đó đã kịp phản ứng, hai người sở dĩ mới vừa nhìn mình là vì chính mình đang làm trở ngại bọn họ. Anh luôn miệng “Phải” mà không nhìn lại, nhanh chân chạy xa, thuận tiện còn nghĩ cách ngăn cản phó đạo diễn đang chuẩn bị bước về phía này để thúc giục Hạ Quý Thần.

Chạm đến ánh mắt của anh, đầu ngón tay Quý Úc hơi cong cong, sau đó mới cử động đôi môi: “Hạ Quý Thần, đêm đó sinh nhật tôi, anh theo tôi nói những lời kia là thật sự nghiêm túc sao?”

Những lời kia, đó có phải là những lời anh đang mong chờ không?

Hạ Quý Thần không dám mạo hiểm, nhìn Quý Úc, nín thở.

Quý Úc giống như đang đấu tranh tâm lý gì đó, nắm chặt vạt áo.

Trong suốt khoảng thời gian này, anh vì cô làm rất nhiều chuyện như vậy, có phải đã không nói rõ rằng trái tim anh vẫn luôn quan tâm đến cô bạn này?

Anh đã mang đến cho cô những tổn thương đau đớn nhất, nhưng anh cũng cho cô sự ấm áp tốt đẹp nhất. Thậm chí, ngay cả khi cô sẽ phải đi bộ trong làng giải trí, anh cũng đã trải nhựa sẵn cho cô...

Quý Úc nghĩ tới đây, giống như đưa ra quyết định hay quyết tâm làm điều gì đó, lại lên tiếng: “Chính là câu, chúng ta có thể trở lại như trước đây hay không... là nghiêm túc sao?”

Hóa ra, cô chỉ đề cập đến những lời này...

Hạ Quý Thần đã dành rất nhiều sức lực mới ổn định tâm tình của mình không để sơ suất, anh khẽ gật đầu một cái. Chỉ sợ cô cảm thấy được anh không đủ thành ý, lại lên tiếng: “Đúng! Đó là nghiêm túc đấy!”

Quý Úc không chớp mắt nhìn Hạ Quý Thần, khẽ nhếch miệng: “Nếu như là nghiêm túc, vậy chúng ta trở lại như trước đi?”

“Coi như là chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, trở lại như trước đây, tiếp tục làm bạn tốt nhất đi!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 349: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (1)

Nằm mơ cũng không dám mơ xa vời như vậy, nhưng lúc này lại trở thành sự thật.

Đáy mắt Hạ Quý Thần dâng lên một mảng chua xót, trong vô thức anh quay đầu nhìn về nơi xa.

Phải mất hai giây để anh có thể xuống tâm tình sóng cuộn trời gầm trong ngực mình, sau đó anh nhìn Quý Úc thêm lần nữa. Thay vì lên tiếng dứt khoát trả lời “Được” thì anh lại hỏi một câu: “Dạo này em khỏe không?”

Quý Úc chỉ nghe được năm chữ này cũng biết tiếp theo anh muốn nói gì, cho nên cô không đợi anh mở miệng đã giành lên tiếng trước: “Chúng ta cũng đừng nói dối nữa.”

Dạo này em khỏe không? Chúng ta cũng đừng nói dối nữa.

Đó là thuở thiếu thời khi lần đầu tiên anh và cô xảy ra mâu thuẫn, cô đã chủ động tìm anh để nói lời xin lỗi.

Sau này mỗi lần anh và cô cãi nhau hay không vui vẻ với nhau nữa, bất kể là anh chủ động tới tìm cô hay vẫn là cô chủ động đi tìm anh, lúc nào cũng sẽ mở miệng nói những lời này đầu tiên.

Những lời này giống như ám hiệu của anh và cô, chỉ cần vừa nói ra khỏi miệng, những mâu thuẫn lớn đều sẽ tan thành mây khói.

Anh và cô lẳng lặng mà nhìn nhau, anh biết đáy lòng của cô đang nghĩ những gì cũng như cô biết đáy lòng của anh đang nghĩ những gì.

Hai người họ cũng không nói gì nữa, chỉ nhìn nhau, khóe môi Quý Úc giương lên.

Hạ Quý Thần nhìn cô cười, khóe môi cũng cong lên theo rồi lên tiếng, giọng nói nhẹ nhàng mà đơn giản: “Xin chào, người bạn tốt nhất của tôi, Quý Úc!”

Nghe được câu này, Quý Úc cười lộ hàm răng: “Xin chào, người bạn tốt nhất của tôi, Hạ Quý Thần!”

Ánh mặt trời đến gần giữa trưa, rực rỡ và long lanh, chiếu lên vẻ mặt vô cùng tươi sáng của hai người.

Anh và cô vẫn đứng nguyên một chỗ nhìn nhau cười, nhưng dường như trong ánh mắt hai người lại ẩn chứa những giọt nước lấp lánh.

Hạ Quý Thần và Quý Úc “trở lại như trước đây”, trừ những lúc quay phim ra thì thời gian gặp mặt riêng tư càng ngày càng nhiều, thời gian nói chuyện trên trời dưới đất cũng càng ngày càng nhiều.

Trần Bạch thân là người ngoài cuộc cũng nhìn ra, gần đây tâm tình của Hạ Quý Thần trong khoảng thời gian này càng ngày càng tốt hơn. Thậm chí có nhiều lần, Trần Bạch phát hiện lúc đang làm việc hoặc đang họp, khoe mồm của Hạ Quý Thần cũng chẳng biết tại sao lại thoáng nhếch lên.

Trước đây, Trần Bạch nằm mơ cũng mong mỗi "Boss" của mình có thể trở nên gần gũi hơn với mọi người, để cuộc sống hàng ngày của mình dễ dàng hơn. Bây giờ điều anh ta vẫn luôn trông mong cuối cùng đã thành hiện thực, nhưng anh ta cũng phát hiện ra rằng, chẳng những mình không được thoải mái mà trái lại càng mệt mỏi hơn. Truyện đư.ọc cập n.hật nhan.h nhất tại [iread.v.n](#) Là vì Hạ Quý Thần càng cung chịu Quý Úc hơn, tưởng chừng như cung chịu không có giới hạn vậy. Buổi sáng Trần Bạch phải sắp xếp bữa ăn cho Quý Úc, khi Quý Úc quay xong phải chuẩn bị món ăn ngọt. Buổi trưa phải chăm chú trông chừng Quý Úc để người khác không làm phiền cô nghỉ trưa. Buổi chiều phải chuẩn bị trái cây cho Quý Úc. Ngay cả buổi tối khi còn quay phim, bất kỳ lúc nào cũng phải đuổi muỗi cho Quý Úc...

Thật vất vả mới xong việc, anh ta cho rằng rốt cuộc mình cũng có thể trở về phòng khách sạn nghỉ ngơi, kết quả là Hạ Quý Thần chỉ vì một từ "Đói" của Quý Úc liền bắt anh chạy đi mua thức ăn khuya.

Càng làm cho anh ta sụp đổ hơn là, sau khi Hạ Quý Thần biết Quý Úc đến kỳ kinh nguyệt nhưng không chuẩn bị sẵn băng vệ sinh, cảm thấy đồ dùng cá nhân của cô không thích hợp để anh ta mua nếu người mua không phải là anh. Hạ Quý Thần nói sẽ tự đi mua nó nhưng anh sẽ không lái xe, vậy nên hết lần này tới lần khác đều đánh thức anh ta từ trong giấc mộng, bắt anh ta làm tài xế.

Trần Bạch tự cảm thấy cuộc sống của mình vô cùng đau khổ và áp bức, một ngày lại một ngày vượt qua.

Vào giữa tháng sáu, cuối cùng "Tam Thiên Sĩ" cũng đã quay xong một cách tốt đẹp.

Vì vừa đúng lúc gặp được liên hoan phim Thượng Hải nên Wrap Party (*) tổ chức ở khách sạn Tinh Quang.

Ngoài diễn viên trong đoàn phim và nhân viên quan trọng ra, còn có một số nhà đầu tư cũng được mời đến tham gia.

Quý Úc đi cùng xe với Hạ Quý Thần từ Hoàn Kiếm đến Thượng Hải. Sau khi đến Tinh Quang, hai người đã lên lầu và trở về phòng của họ để thay đổi lễ phục.

Khi Quý Úc đến phòng tiệc ở lầu hai đã thấy Hạ Quý Thần mặc đồ vest màu đen bung ly rượu, cả người tao nhã ung dung đứng trong đám người chào hỏi xã giao.

Có người bồi bàn ngênh đón Quý Úc, cô nở một nụ cười nhẹ và lấy một ly rượu từ cái khay anh ta đang cầm.

Cô đặt ly vào khoe miệng, mới vừa nhấp một hớp liền nhìn thấy Hạ Quý Thần ở xa xa vẫy vẫy tay với cô.

Quý Úc không nghĩ quá nhiều, chân mang giày cao gót thản nhiên đi về phía anh. Nhưng lúc cô sắp đi tới trước mặt anh, cô nhìn thấy một người mà mình không bao giờ muốn gặp lại...

Chú thích:

(*) Wrap Party: Hay còn gọi là tiệc mừng công. Chỉ bữa tiệc mừng đoàn phim hoàn thành xong các cảnh quay cuối cùng, chuẩn bị bước vào giai đoạn hậu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 350: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (2)

Quý Úc không nghĩ quá nhiều, chân mang giày cao gót thản nhiên đi về phía anh. Nhưng lúc cô sắp đi tới trước mặt anh, cô nhìn thấy một người mà mình không bao giờ muốn gặp lại.

Bước chân của cô bỗng dừng ngừng lại, đầu ngón tay vô thức giữ chặt ly rượu trong lòng bàn tay.

Một giây trước Hạ Quý Thần gọi Quý Úc tới, một giây sau đã đứng bên cạnh Lý tổng, mở miệng nói chuyện dời đi ánh mắt của mình.

Anh hơi nghiêng đầu, một tay nâng ly rượu, một bên chăm chú nghe lời nói của Lý tổng, một bên thỉnh thoảng hướng về phía hần khê "Vàng" một tiếng bày tỏ tôn trọng.

Sau khoảng một phút, anh nhận ra cô gái chỉ cách anh hai mươi mét vẫn chưa xuất hiện ở bên cạnh, lúc này mới thoáng quay đầu nhìn lại về phía Quý Úc đứng.

Cô gái đứng cách anh khoảng chừng bảy tám mét, ánh mắt nhìn thẳng vào chỗ nào đó bên phải của anh, cũng không nhúc nhích.

Cô... bị làm sao vậy?

Hạ Quý Thần khẽ nhủ mày, vừa định quay lại nói tiếng “Thật có lỗi” với Lý tổng đang không ngừng lải nhải nói chuyện với mình để bước đến chỗ Quý Úc. Kết quả là anh vẫn chưa thu lại ánh mắt thì cô giống như nhận ra có người nhìn mình, di chuyển ánh mắt nhìn lên khuôn mặt của anh. Chạm phải ánh mắt của anh, cả người cô như run sợ và giây mới tỉnh táo lại, lần nữa cất bước đi tới chỗ anh.

Nhưng bước chân của cô đã mất đi dáng vẻ ung dung giống lúc đầu khi anh vừa gọi cô, tốc độ cũng có vẻ hơi chậm chạp và do dự.

Rõ ràng là cô có tâm sự rồi...

Hạ Quý Thần mặc dù vẫn đang trò chuyện với Lý tổng, nhưng suy nghĩ trong lòng trở nên có chút không yên, sự chú ý thỉnh thoảng lướt trên người Quý Úc.

Lúc cô gái sắp bước tới cạnh mình, Hạ Quý Thần khách sáo kết thúc cuộc nói chuyện với Lý tổng, nhìn mọi người đứng một vòng xung quanh bắt đầu giới thiệu Quý Úc.

Người có thể sánh vai đứng chung một chỗ với Hạ Quý Thần để anh phải nhẫn nại giao tiếp đều là những nhân vật không tầm thường, ngày thường tuyệt đại đa số đều bị người khác vây quanh. Tuy nhiên, sau khi Quý Úc được Hạ Quý Thần giới thiệu xong, thái độ lúc chào hỏi cô của những người này cũng lộ vẻ rất tự nhiên và thân thiện. Truyện đ-ược đ-ịch trực tiếp tại iREAD--Quý Úc biết, bọn họ đang nhìn nét mặt của Hạ Quý Thần mới để cô vào mắt, cô vẫn duy trì nụ cười phù hợp nhất, cùng cung ly hàn huyền đôi câu với mỗi người trong bọn họ.

Sau khi Hạ Quý Thần đưa tay giới thiệu về Tôn tổng đứng bên phải của mình, Quý Úc không còn giống như trước, cô vẫn lịch sự nhìn người được giới thiệu nhưng nhẹ nhàng rũ mắt xuống.

Chờ đến khi Hạ Quý Thần giới thiệu Tôn tổng xong, Quý Úc lại mất thêm vài giây mới đưa mắt lên, nhếch môi cười với Tôn tổng.

Trong suốt cuộc đời của cô, cô đã sống đến hiện tại và cười rất nhiều lần, duy chỉ có lần này lại khiến cho cô cảm thấy khó chịu.

“Xin chào!” - Quý Úc mất rất nhiều khí lực mới miễn cưỡng lên tiếng, cô chỉ hỏi cho có nhưng trong câu xưng hô không hề phép giống như lúc chào hỏi với những người khác.

“Cô khỏe chứ Quý Úc? Đã lâu không gặp!” - Giọng điệu khi Tôn tổng nói còn tỏ ra quen biết nhiều với Quý Úc.

Bên cạnh có người không nhịn được hỏi: “Tôn tổng, hóa ra ngài biết Quý tiểu thư à?”

“Không chỉ biết, ban đầu còn rất thân quen ấy chứ...” - Tôn tổng một bên trả lời, một bên cười híp mắt nhìn Quý Úc: “... Cô nói xem, có phải không Quý Úc?”

Quý Úc rõ ràng cảm thấy trong nụ cười của mình có hơi khó chịu, thật ra cô không muốn thừa nhận lời của Tôn tổng, nhưng lại sợ làm mất mặt Hạ Quý Thần. Cô chỉ có thể cố nén cảm giác không vui trong lòng, miễn cưỡng lên tiếng:

“Phải!”

“Trái đất này thật sự quá nhỏ! Nào... chúng ta hãy cùng cạn ly!” - Tôn tổng vừa nói xong đã đem ly rượu đưa tới trước mặt Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 351: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (3)

Quý Úc biết mình nên nâng ly đáp lại lời mời của Tôn tổng, nhưng mặc kệ cô cố gắng thế nào đi nữa, cánh tay của cô cũng không thể nhấc lên được.

Được bao quanh bởi các nhà tư bản, mỗi người trong số họ vô cùng thông minh. Quý Úc chỉ do dự trong chốc lát, một người nào đó nhận ra có điều không ổn, ánh mắt nhìn cô và Tôn tổng nhuốm vài điểm đáng ngờ.

Tôn tổng cầm ly rượu trong tay lần nữa đưa đến trước mặt Quý Úc, làm bộ thất thần như dáng vẻ của Quý Úc, rất bình tĩnh cố gắng giữ thể diện cho mình: “Quý Úc?”

Quý Úc nghe tiếng, nâng mí mắt lên, liếc mắt liến nhìn thấy nụ cười trên khóe môi của Tôn tổng.

Về ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười cơ hồ giống y hệt năm xưa, sắc mặt của cô hơi thay đổi. Ly rượu ở đầu ngón tay giống như hóa thành tảng đá lớn, nặng nề khiến cô không thể nhấc tay lên.

Bầu không khí xung quanh trở nên có chút ngột ngạt do sự yên tĩnh và im lặng của Quý Úc.

Trên khuôn mặt Tôn tổng rõ ràng có chút không nén giận được, có lẽ là ngại với Hạ Quý Thần đang đứng bên cạnh, hẳn không lên giọng mà khẽ phát ra tiếng ho khan.

Quý Úc biết người xung quanh đều đang nhìn mình, cô cũng biết Hạ Quý Thần gọi mình qua đây là vì giúp mình có chút uy tín và danh dự trong giới trước mặt những người nổi tiếng. Nhưng cô lại chậm chạp không phản ứng như vậy, chẳng những mình sẽ để lại ấn tượng xấu mà còn khiến cho Hạ Quý Thần trở nên khó xử.

Quý Úc một mặt ra sức tự thuyết phục bản thân mình, coi như người trước mặt là một người xa lạ, cưỡng ép cánh tay mình chạm tới ly rượu của Tôn tổng.

Bởi vì cô quá miễn cưỡng, đầu ngón tay cầm ly rượu dùng sức quá nhiều cho nên có hơi trắng bệch.

Nhưng tay cô đang đưa đến gần ly rượu trong tay của Tôn tổng, thì ly rượu trong tay cô liền bị đầu ngón tay thon dài lấy đi. Sau đó bên tai cô liền truyền tới âm thanh trong suốt êm dịu của Hạ Quý Thần: “Xin lỗi, cô ấy đặc biệt không giỏi uống rượu, chỉ cần uống một ít thôi thì tám mươi phần trăm dạ dày sẽ khó chịu.”

“Hạ tổng” - Trần Bạch gần một giây sau liền xuất hiện bên cạnh Hạ Quý Thần. Hạ Quý Thần nói xong cũng không đợi người xung quanh có phản ứng, liền tự ý hướng về phía cách đó không xa lên tiếng gọi: “Trần Bạch!”

“Đưa Quý tiểu thư đến phòng nghỉ chờ một lúc.” - Hạ Quý Thần nhạt giọng căn dặn.

“Vâng!” - Trần Bạch đi tới bên cạnh Quý Úc, anh còn chưa kịp thấp giọng nói câu “Quý tiểu thư, đi theo tôi” với Quý Úc, Hạ Quý Thần lại lên tiếng: “Tìm Trình tiểu thư, cần ít thuốc dạ dày.”

“Biết rồi, Hạ tổng” - Trần Bạch lễ phép gật đầu với người xung quanh trước, sau đó dẫn Quý Úc đi.

Vào phòng nghỉ, sau khi Trần Bạch ra hiệu Quý Úc ngồi xuống, liền lập tức dựa theo lời căn dặn của Hạ Quý Thần ra ngoài tìm Trình Vị Văn lấy thuốc dạ dày.

Trong căn phòng yên tĩnh chỉ còn lại Quý Úc, sự miễn cưỡng cười trên khóe môi cô lập tức biến mất không còn một mống. Cô nhìn chăm chăm bóng đêm nặng nề ngoài cửa sổ, nghĩ đến những ngày lễ cùng Tôn tổng, đầu ngón tay không kim hãm được nắm chặt túi xách, ngay cả khóe môi cũng mím chặt lại với nhau.

Không bao lâu, cửa phòng nghỉ lần nữa được mở ra.

Quý Úc tưởng Trần Bạch trở lại, vội vàng điều chỉnh lại thần sắc trên mặt, quay đầu nhìn lại.

Nhưng lại là Hạ Quý Thần.

Quý Úc hơi ngạc nhiên, sau đó nghĩ đến mình mới vừa thất lễ lúc anh giới thiệu về cô, không khỏi cảm thấy hổ thẹn cúi đầu.

Cô vừa định nói với anh câu “Thật xin lỗi”, anh đã đi tới trước mặt cô, lên tiếng trước: “Không vui sao?”

Quý Úc không nghĩ tới Hạ Quý Thần vừa mở miệng lại hỏi mình một câu như vậy, cô ngẩng đầu lên nhìn một cái, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 352: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (4)

Những người không quen biết cô cũng đã nhận ra sự khác thường của cô, hướng chỉ là anh...

Lúc đầu anh còn nghĩ rằng cô có tâm sự, mãi đến khi anh giới thiệu Tôn tổng cho cô biết, chỉ trong nháy mắt anh đã nhìn thấu được vì sao mặt của cô lại có phần sa sút như vậy.

Vào lúc đó, anh cũng nhìn ra cô không vui, bây giờ cô còn lắc đầu với anh...

Hạ Quý Thần biết Quý Úc sẽ không mở miệng nói chuyện, anh nhú mày nói: “Là do Tôn tổng?”

Đầu ngón tay Quý Úc khẽ run, cô lại lắc đầu: “Không...”

Cô chỉ nói một chữ rồi dừng, sau đó lại lên tiếng chuyển chủ đề: “Chuyện vừa rồi thật xin lỗi, những gì tôi làm đã khiến anh khó xử.”

“Nếu em không muốn giao tiếp với mọi người, không cần để ý có thể khiến ai khó xử hay không.” - Hạ Quý Thần dứt khoát trả lời, trong giọng nói mang theo mấy phần kiêu ngạo hiếm thấy: “Kể cả tôi!”

Quý Úc đáy lòng bị chấn động, lại ngẩng đầu lên nhìn Hạ Quý Thần.

Anh đứng, cô ngồi, cô chỉ có thể nhìn thấy cái cằm có đường cong hoàn hảo của anh.

Lời nói của anh an ủi cô, Tôn tổng xuất hiện làm cho cô cảm thấy phiền muộn, tâm tình lẫn lộn tích tụ trong lòng khiến cho đầu cô như bị rì sét, làm sao cũng không xoay chuyển được. Anh nhìn cô một lúc lâu cũng không nói thêm câu nào.

Cửa phòng nghỉ lần nữa được mở ra, là Trần Bạch đi lấy thuốc dạ dày đã trở lại, vừa nhìn thấy Hạ Quý Thần liền vội vã lên tiếng: “Hạ tổng, tôi đang tìm ngài. Hóa ra ngài ở chỗ này à? Hạ tổng đang tìm ngài.”

Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, đưa tay ra nhận lấy thuốc dạ dày từ đầu ngón tay của Trần Bạch, nháy mắt ra hiệu với anh ta đi ra ngoài trước.

Trần Bạch biết điều, chẳng bao lâu đã biến khỏi phòng nghỉ. Một giây trước anh ta vừa đóng cửa, một giây sau Hạ Quý Thần liền cúi đầu nhìn Quý Úc: “Em không thích Tôn tổng?”

“Thôi quên đi, không cần em nói tôi cũng có thể nhìn ra được.” - Hạ Quý Thần dừng một chút lại nói: “Em ở đây nghỉ ngơi thêm đi, tôi ra ngoài một chút.” Quý Úc phản xạ có điều kiện muốn gật đầu, nhưng cô lại cảm thấy không tốt nên vội vàng ngừng lại ngay.

Quý Úc nghĩ rằng Hạ Quý Thần ra ngoài tìm Trần Bạch, người vừa vào đưa thuốc và nói Hạ tổng đang tìm anh, nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng.

Hạ Quý Thần đứng yên thêm chút nữa cũng “Ừ” một tiếng, sau đó anh cũng không ở lại quá lâu xoay người rời khỏi phòng nghỉ.

...

Sau khoảng mười phút, Trần Bạch gõ cửa phòng nghỉ nhắc nhở Quý Úc Wrap Party sẽ bắt đầu ngay lập tức.

Quý Úc vội vàng đứng dậy, vào Toilet để chải chuốt. Lúc trở lại phòng tiệc thì người chủ trì đã đứng ở trên bục đọc diễn văn.

Chỗ ngồi của Quý Úc ở hàng thứ hai, các thành viên cao cấp của đoàn phim ở phía trước, họ là nhóm người vừa được Hạ Quý Thần giới thiệu với cô.

Nhưng chỗ bên trái trước mặt cô, không biết còn ai chưa tới vẫn để trống không.

Sau khi người chủ trì nói xong, Hạ Quý Thần lên bục đọc diễn văn, tiếp đó là phó đạo diễn.

Nội dung phát biểu của hai người trước sau cũng không dài, khoảng hơn mười phút đã kết thúc. Xuyên qua những tràng vỗ tay, Quý Úc vô tình nghe thấy người đang ngồi trước mặt mình đang xoay đầu thì thầm nói chuyện với người ngồi bên cạnh anh ta.

“Tôn tổng vừa nhắn tin cho tôi hay, nói Hạ tổng không giữ thể diện cho anh ta gì cả, vì một người phụ nữ mà đuổi anh ta ra khỏi buổi tiệc!”

“Thật hay giả?” - Một người khác hỏi với giọng điệu hơi ngạc nhiên.

“Thật! Anh nhìn xem, bên cạnh tôi là chỗ của Tôn tổng đấy, bây giờ thì trống không!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 353: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (5)

“Thật đúng là...”

Diễn văn khai mạc Wrap Party kết thúc, hai người ngồi trước mặt Quý Úc lần lượt rời đi.

Những lời trò chuyện vừa rồi của bọn họ, tất cả đều lọt vào tai Quý Úc. Cô tiếp tục ngồi tại chỗ thêm một hồi mới đứng lên. Lúc đi ngang qua chỗ trống lúc nãy, cô nghiêng nghiêng người nhìn về phía trước thấy trên ghế dựa dán tên: Tôn Chu Nam.

Thật sự đúng như lời bọn họ nói, là chỗ của Tôn tổng...

Quý Úc chuyển ánh mắt nhìn vòng quanh phòng tiệc, cô tìm vài vòng cũng không tìm thấy bóng dáng của Tôn Chu Nam.

... Vì vậy điều cô vừa nghe được đều là thật sao?

Hạ Quý Thần hỏi cô một câu có phải cô không thích Tôn tổng hay không, cô không trả lời, anh chỉ dựa vào phán đoán của mình đã đuổi hấn ra khỏi buổi tiệc?

Có người trong đoàn phim chạy tới nói chuyện với Quý Úc. Quý Úc lấy lại tinh thần, nhận một ly rượu trong tay người bồi bàn.

Mặc dù cô đang trò chuyện với mọi người, nhưng thỉnh thoảng ánh mắt của cô lại nhìn qua Hạ Quý Thần ở phía bên kia.

Chờ đến khi người vây xung quanh anh cuối cùng cũng tản đi, có lẽ giao tiếp khá mệt mỏi nên anh tìm một nơi để ngồi xuống.

Quý Úc lúc này mới ngắt lời một vài người đang nói chuyện với mình, khách sáo nói:

“Xin lỗi, tôi còn có việc.” - Rồi bước về phía Hạ Quý Thần.

Tiếng bước chân của cô rất nhẹ, nhưng khi cô bước đến bên cạnh anh vẫn nhận ra, tay xoa xoa ấn đường rồi buông xuống, quay đầu lại nhìn.

Anh nhìn thấy cô nhưng không nói, ngón tay khẽ chỉ chỗ trống bên cạnh mình, sau đó đặt tay lên ấn đường lần nữa.

Quý Úc hiểu ý anh muốn mình ngồi, cô khom người, đặt ly rượu lên trên bàn trà trước, sau đó vén làn váy của bộ lễ phục rồi ngồi xuống.

Yên lặng khoảng hai giây, Quý Úc lên tiếng hỏi: “Anh đuổi Tôn tổng sao?”

Hạ Quý Thần thờ ơ “Ừ” một tiếng, động tác xoa ấn đường vẫn không dừng lại.

Quý Úc nâng ly rượu lên nhấp nhẹ một ít, lắng tâm tình mình xuống, lại lên tiếng hỏi: “Anh cũng không muốn hỏi tôi lý do sao?” Đã sớm biết sự thật, nhưng vẫn vì một tiếng “Ừ” thờ ơ này của anh khiến cho đáy lòng dậy sóng.

Không biết là Hạ Quý Thần quá mệt mỏi nên không lắng nghe lời của cô, hay là trong thời gian ngắn anh không kịp phản ứng với lời của cô. Động tác xoa ấn đường của anh ngừng lại, mang theo mấy phần nghi ngờ “Ừ!” một tiếng.

“Tôi nói, anh cũng không muốn hỏi tôi lý do sao? Ngộ nhờ giữa tôi và Tôn tổng là lỗi của tôi thì sao?” - Quý Úc giải thích một ít chi tiết.

“À, em hỏi chuyện này à...” - Hạ Quý Thần buông tay trên ấn đường xuống, quay đầu đối mặt với ánh mắt của Quý Úc: “... Vậy trước tiên em trả lời tôi, có phải em không thích hấn hay không?”

Anh cũng đã đuổi người đi rồi, cô cũng không cần phải che giấu, Quý Úc khẽ gật đầu: “Phải!”

Hạ Quý Thần: “Đây là câu trả lời của tôi!”

Quý Úc không theo kịp nhịp của Hạ Quý Thần, cô sững sờ.

Hạ Quý Thần đổi tư thế thoải mái hơn, nâng ly rượu trên bàn trà lên uống gần nửa ly. Anh nhìn Quý Úc vẫn chưa kịp phản ứng nên tiếp tục lên tiếng, giọng nói không hoảng hốt cũng không vội vàng. Phù hợp với tư thế ngồi buông thả lúc này của anh, cả người tăng thêm mấy phần lười biếng: “Không phải em đã hỏi tôi rằng có muốn hỏi em lý do hay không sao? Câu trả lời của em cũng là câu trả lời của tôi.”

- “Có phải em không thích hấn hay không?”

- “Phải!”

- “Đây là câu trả lời của tôi!”

Ngụ ý của anh là, nếu cô đã không thích Tôn tổng, vậy anh cần gì phải để cho Tôn tổng ở lại chỗ này. Còn lý do là gì anh vốn không cần quan tâm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 354: Chương 356: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (6)

Quý Úc không ngờ, trong nháy mắt đã kịp phản ứng với hàm ý trong lời nói của Hạ Quý Thần, nhịp tim của cô đã lỡ một nhịp đầu và sau đó bắt đầu tăng nhanh không thể khống chế.

Hóa ra, được một người để ý tâm tình mình như vậy sẽ có cảm giác như thế này... Giống như được nâng niu trong lòng bàn tay, cẩn thận thương yêu lắm; Giống như bạn là trung tâm của thế giới này, tất cả mọi chuyện và mọi vật đều xoay chuyển xung quanh bạn.

Quý Úc chăm chú nhìn thẳng vào Hạ Quý Thần hồi lâu mới thu ánh mắt lại, cô rù mi mắt xuống, mơ hồ cảm nhận được vành mắt của mình có chút chua xót khó hiểu.

Cô biết là do cô bị cảm động nên không thể nói là do sự xuất hiện của Tôn Chu Nam, vì tâm tình sa sút của cô đã sớm tan thành mây khói. Vào giờ phút này, tất cả mọi góc ngách trong đáy lòng cô đều ngập tràn ấm áp.

Có lẽ là cô đã bị hành động của Hạ Quý Thần làm cảm động, có lẽ là cô không muốn để Hạ Quý Thần cho rằng mình là loại người thích mang thù hận. Sau khi tâm tình của Quý Úc ổn định lại, cô kể với Hạ Quý Thần cận kề từng chi tiết về những ân oán giữa mình và Tôn Chu Nam.

Ngay từ bốn năm trước cô đã biết Tôn Chu Nam. Khi đó Tôn Chu Nam cũng không giống nhà tư bản như bây giờ, mà là phó đạo diễn trong đoàn phim, và cô cũng chỉ là một người mới gia nhập vào làng giải trí.

Ban đầu cô cảm thấy Tôn Chu Nam là người rất tốt, không giống như những người lâu năm khác trong làng giải trí, cho rằng mình có chút địa vị là chỉ thích ra vẻ ta đây.

Mãi đến sau này cô mới biết, chẳng qua Tôn Chu Nam mà cô biết chỉ có vẻ bề ngoài, con người này chuyên làm những việc vụng trộm cực kỳ hạ đẳng. Đặc biệt thích dựa vào phụ nữ để mở rộng chuyện làm ăn của mình.

Mà cô, chính là một người bị hắn để mắt tới.

Khi Tôn Chu Nam gọi cô đi ăn, cô không nghĩ quá nhiều, tưởng đâu là buổi gặp gỡ bình thường của đoàn phim. Khi đến nơi mới phát hiện, trừ người của đoàn phim ra còn có một người đàn ông giàu có đến từ Bắc Kinh.

Nếu như đêm đó cô không vô tình nghe được Tôn Chu Nam nói với người khác "là đợi một lát cho cô uống thứ gì đó đã bỏ thuốc vào, sau đó sẽ đưa lên giường của tên giàu có kia" khi cô bước từ Toilet ra. Sau khi cô biết được, cô rời mắt và không chạm vào bất kỳ món ăn nào. Cô nghĩ cô sẽ giống như nhiều cô gái vô tội mà cô đã biết từ lâu. Chẳng biết tại sao trong một buổi tiệc nào đó, đã bị Tôn Chu Nam xem như món hàng mang ra trao đổi hợp tác làm ăn? Đêm đó, cô đã bị Tôn Chu Nam sắp xếp ở cạnh tên giàu có kia. Kẻ xướng người họa, hắn và tên kia nghĩ đủ mọi biện pháp để chuốc rượu cô.

Quý Úc kể lại rất cận kề, Hạ Quý Thần không lên tiếng, từ đầu đến cuối vẫn duy trì sự im lặng và đáng vẻ nghiêm túc lắng nghe. Nhưng khi anh nghe đến hai chữ "bỏ thuốc", mặt mày lập tức lạnh đi.

Quý Úc chưa kể xong, lại tiếp tục: "Có lẽ hắn chưa từng thất bại, nhưng tôi là một trường hợp đặc biệt nên hắn chưa từ bỏ ý định. Sau này còn lấy danh nghĩa gặp gỡ của đoàn phim gọi tôi ra ngoài, nhưng tất cả đều bị từ chối. Có lẽ đã khiến cho hắn không hài lòng, hắn bắt đầu cản trở tôi. Bốn năm trước, khi bộ phim đầu tiên của tôi vừa ra mắt, ngay sau đó có rất nhiều vụ bê bối đều do hắn mua chuộc và đồng lõa với các công ty truyền thông chế ra và bịa đặt ra..."

Mặc dù chuyện đã qua nhiều năm, nhưng khi nói xong lời cuối cùng, Quý Úc vẫn cảm thấy không vui nên bặm chặt môi mình.

So với tràng đá kích của cô, Hạ Quý Thần trả lời rất đơn giản, chỉ có một chữ "Ừ".

Ngay lúc Quý Úc hơi nghi ngờ có phải anh thật sự không lắng nghe lời của cô nói hay không, Hạ Quý Thần lấy điện thoại từ trong túi ra và gọi đi.

Điện thoại vẫn chưa có người nghe, Hạ Quý Thần đã gác máy.

Sau đó qua khoảng hơn mười giây, Trần Bạch xuất hiện: "Hạ tổng, ngài tìm tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 355: Chương 357: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (7)

"Ừ!" - Hạ Quý Thần ngấm ngĩa điện thoại trên tay, nhẹ nhàng đáp một tiếng. Qua khoảng hai giây anh ngừng đầu liếc nhìn Trần Bạch. Không đợi Trần Bạch mở miệng hỏi cụ thể anh có điều gì cần dặn, môi anh đã cử động: "Tôn Chu Nam ở khách sạn Thiên Hoa?"

"Vâng!" - Trần Bạch trả lời.

Hạ Quý Thần nói với giọng điệu bình thản: “Bây giờ cậu cứ người đi mời hẳn quay lại đây.”

Trần Bạch giống như nghe được những điều không thể tưởng tượng nổi, anh ta mờ to hai mắt, vì quá kinh ngạc nên khi lên tiếng có vẻ hơi lắp bắp: “Mời, mời... quay lại đây?”

Quý Úc ngồi bên cạnh Hạ Quý Thần cũng giống như Trần Bạch vậy, cõi lòng đầy kinh ngạc nhìn Hạ Quý Thần.

So với phản ứng của hai người, vẻ mặt lãnh đạm của Hạ Quý Thần tựa như một tờ giấy trắng. Anh luôn miệng phát ra âm thanh lười nhác, chỉ dùng giọng nói mơ hồ “Ừ” một tiếng.

“Không phải chứ Hạ tổng? Là ngài muốn tôi bí mật mời Tôn tổng ra ngoài? Bây giờ ngài bắt tôi cứ người mời quay lại, chuyện này...” - Lời oán trách trong miệng Trần Bạch còn chưa nói hết, Hạ Quý Thần có vẻ thiếu kiên nhẫn, hơi nhướn khóe mắt liếc nhìn Trần Bạch. Trần Bạch sợ tới mức môi run lên, lời lầm nhảm trong miệng đột ngột biến thành: “Vâng, tôi đi mời Tôn tổng! Hạ tổng ngài chờ một chút.”

Trần Bạch nói xong liền xoay người, vô cùng nhanh nhẹn đi làm ngay.

...

Khách sạn Thiên Hoa cách Tỉnh Quang khoảng một cây số, chỉ sau mười phút, Tôn Chu Nam đã đi theo sau Trần Bạch xuất hiện trước mặt Hạ Quý Thần và Quý Úc.

Trần Bạch dừng bước lại, thấp giọng nói: “Hạ tổng, Tôn tổng đến rồi!”

Hạ Quý Thần ngẩng đầu lên và liếc nhìn Tôn Chu Nam phía sau Trần Bạch, lại không lên tiếng nói chuyện.

Chạm phải ánh mắt của anh, trái lại Tôn Chu Nam đã lên tiếng: “Hạ tổng, tôi biết ngài là người thông minh, sẽ không thật sự khó chịu với tôi chỉ vì một người phụ nữ.”

“Dù sao phụ nữ cũng là phụ nữ, làm ăn là làm ăn, không ai vì một người phụ nữ hèn mọn mà vứt bỏ lợi ích trong chuyện làm ăn cả!”

Quý Úc quay đầu ra, mặt mày rõ ràng lạnh lùng rất nhiều. Tôn Chu Nam vừa nói vừa nhìn Quý Úc, trong mắt hẳn chứa đựng sự khinh miệt và coi thường một cách rất rõ ràng.

Tôn Chu Nam không thêm quan tâm đến phản ứng của Quý Úc, hẳn vừa bước qua ghế Sofa trước mặt Hạ Quý Thần vừa lên tiếng: “Nói thật với ngài Hạ tổng, lúc ngài đuổi tôi ra, tôi thật sự rất tức giận. Ngài nói xem... Ngài chỉ vì một ngôi sao hạng ba như vậy, có cần thiết không?”

Ngôi sao hạng ba... Lực đạo ở đầu ngón tay nắm điện thoại hơi tăng thêm một chút, chỉ trong phút chốc khí tràng (*) toàn thân Hạ Quý Thần đã lạnh hơn rất nhiều.

Tôn Chu Nam hoàn toàn không nhận ra, không may may coi Quý Úc ra gì nói tiếp: “Không chừng đã có nhiều người biết chuyện này và đang cười nhạo sau lưng ngài. Nhưng may thay, ngài cứ người đón tôi quay lại, chuyện này chúng ta có thể bỏ qua, sau này mọi người vẫn là bạn...”

Tôn Chu Nam nói đến đây, định ngồi xuống ghế Sofa, nhưng cái mông hẳn chỉ mới ngồi được một nửa, chữ “Tốt” trong miệng cũng chỉ phát ra được một nửa. Thì Hạ Quý Thần vẫn im lặng không nói một lời nào từ khi hẳn xuất hiện đến giờ bỗng nhiên ném cho hẳn một câu: “Tôi mời ngài ngồi sao?”

Lời nói của Tôn Chu Nam vừa đến miệng bỗng dừng dừng lại, hẳn vẫn giữ nguyên tư thế ngồi xồm, qua khoảng mười giây mới ngẩng đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần biết Tôn Chu Nam đang nhìn mình, ngay cả ánh mắt cũng không thêm nhìn hẳn, gọn gàng dứt khoát nói tiếp: “Tôi mời ngài quay lại đây không có ý nào khác. Chỉ là cảm thấy vừa rồi mời ngài ra ngoài chưa đủ quang minh chính đại, muốn mời ngài ra ngoài thêm một lần nữa!”

Chú thích:

(*) Khí tràng: Hay khí trường, có nghĩa là nguyên khí toàn thân.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 356: Chương 358: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (8)

“Dù sao, ngài cũng vừa mới nói... Vì một ngôi sao hạng ba như vậy, không chừng đã có nhiều người biết chuyện này đang cười nhạo sau lưng...”

Chân mày kiêu sắc của Hạ Quý Thần mang theo mấy phần kiêu ngạo và ác liệt, tiếp tục lên tiếng: “... Đúng là tôi tệ thật, từ nhỏ đến lớn, tôi thật sự chưa từng ném thư mời vị bị người khác cười nhạo là như thế nào, vừa vụn hôm nay lại được ném thư!”

Nói xong, Hạ Quý Thần vốn không cho Tôn Chu Nam có bất kỳ cơ hội nào để trả lời, quay đầu nhìn Trần Bạch, ngay cả âm điệu trong miệng cũng nâng cao rất nhiều: “Trần Bạch, kêu bảo vệ mời Tôn tổng ra ngoài!”

Cách đó không xa không ít người nghe được lời của Hạ Quý Thần, rồi rít quay đầu nhìn lại.

Tôn Chu Nam ngăn nghĩ vạn nghĩ cũng không hề nghĩ đến chuyện, Hạ Quý Thần cử người đến khách sạn mời mình quay lại đây là vì khiến mình bị xấu hổ hơn nữa. Mặt hắn đỏ bừng lên, nhìn chăm chăm vào vẻ mặt biến đổi thất thường của Hạ Quý Thần một hồi lâu, mới miễn cưỡng nói ra một câu: “Hạ Quý Thần, anh đừng ức hiếp người quá đáng!”

“Úc hiếp người quá đáng?” - Hạ Quý Thần dường như nghe được những câu từ gì đó rất buồn cười, anh nhếch mép cười khê: “Anh không nhắc nhở tôi thì tôi cũng quên, đúng là hôm nay tôi ức hiếp người quá đáng, anh có thể làm gì tôi?”

Nói xong, Hạ Quý Thần quay đầu lại nói với hai nhân viên bảo vệ Trần Bạch vừa gọi tới: “Xin lỗi, vừa rồi dùng từ không thỏa đáng. Không phải là mời Tôn tổng ra ngoài, mà là ném Tôn tổng ra ngoài!”

Lúc lời nói của Hạ Quý Thần vừa kết thúc, anh nhìn Trần Bạch một cái, Trần Bạch hiểu ý Hạ Quý Thần, tiếng nói của anh vừa dứt, ngay lập tức ra lệnh cho hai nhân viên bảo vệ động thủ.

Tôn Chu Nam chưa từng bị người khác khi dễ như vậy, giây giũa kháng cự không chịu để bảo vệ đụng vào mình. Nhưng hắn chỉ có một mình làm sao cũng không chống nổi sức lực của hai người. Cuối cùng vẫn ở trước mặt bao người, chặt vật không thể tả bị hai nhân viên bảo vệ đỡ cánh tay mang ra khỏi phòng tiệc.

Lực chú ý của mọi người, tất cả đều đồng loạt ngừng ở trên người Hạ Quý Thần và Quý Úc. Đến nỗi có không ít người đã tạm lại bắt đầu thì thầm to nhỏ nhắc tới cảnh vừa rồi. Cho đến khi tiếng kêu la trong miệng Tôn Chu Nam hoàn toàn biến mất không nghe thấy gì nữa, bầu không khí trong phòng tiệc vẫn còn trong tình trạng hỗn loạn.

Tiếng thảo luận ở xung quanh ngày càng lớn hơn, một số từ lọt vào tai của Quý Úc. Lúc này cô chỉ khẽ chớp chớp mắt, hơi quay đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Người đàn ông sắc mặt bình tĩnh, tựa như chuyện vừa mới xảy ra chẳng hề liên quan gì đến anh cả.

Không phải là cô không thắc mắc tại sao Hạ Quý Thần phải mời Tôn Chu Nam quay lại. Nhưng cô không nghĩ tới, mục đích anh mời Tôn Chu Nam quay lại là muốn đuổi hắn ra ngoài thêm một lần nữa, trước sự chú ý của tất cả mọi người.

Lần đầu tiên anh bí mật để Trần Bạch đưa Tôn Chu Nam ra ngoài một cách lặng lẽ, tuy không vui vẻ gì nhưng có thể giữ thể diện cho Tôn Chu Nam, cũng không để cho quan hệ của hai người đi đến bước đường cùng. Nhưng với rắc rối này, giữa anh và Tôn Chu Nam kể từ nay về sau cũng không còn có thể có bất kỳ sự hợp tác nào nữa...

Giống như Tôn Chu Nam đã nói vậy, phụ nữ là phụ nữ, làm ăn là làm ăn, trên thế này có bao nhiêu thương nhân sẽ vì một người phụ nữ mà vứt bỏ lợi ích chứ?

Hạ Quý Thần lên tiếng, thay vì trả lời câu hỏi của cô, anh lại hỏi một câu: “Hả giận chưa?”

Quý Úc biết anh đang hỏi về chuyện mời Tôn Chu Nam quay lại rồi ném ra ngoài, cô thành thật gật đầu vì cảnh đó thật sự rất hả giận.

Trên mặt Hạ Quý Thần dâng lên nét hài lòng. Giống như đang rất mệt mỏi, anh dựa người vào ghế Sofa và nhắm mắt lại. Giọng nói khi lên tiếng rất rõ ràng, chỉ có bốn chữ: “Thế là đủ rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 357: Chương 359: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (9)

“Hả giận chưa?”

- “Thế là đủ rồi!”

Cô hỏi anh nhưng không hỏi xem vì lý do gì mời Tôn Chu Nam ra ngoài, và câu hỏi trước đó cô đã hỏi anh đều cùng một kiểu trả lời giống hệt nhau.

Quý Úc chớp mắt một cái, liền hiểu ý trong lời nói của Hạ Quý Thần. Cái bóng xấu không ảnh hưởng đến công ty của anh, đó không phải là vấn đề. Vấn

đề của anh là cô cảm thấy hả giận là đủ rồi.

Lòng Quý Úc chợt rối loạn, cô có vô số lời muốn nói với Hạ Quý Thần. Cô muốn nói “Cảm ơn” với anh, còn muốn nói với anh rằng “Anh có thể làm điều này, tôi rất hạnh phúc”, thậm chí cô càng muốn nói với anh “Tôi vẫn hy vọng rằng sau này anh sẽ cân nhắc và lo lắng nhiều hơn cho chính mình”. Nhưng tất cả những lời này phút chốc đều nghẹn lại trong cổ họng cô, chỉ trong khoảnh khắc làm cho cô không biết nên bắt đầu nói từ đâu.

Nếu không biết bắt đầu từ đâu thì nói câu cảm ơn trước với anh vậy...

Quý Úc im lặng một lúc, cuối cùng đưa ra quyết định, cô vừa định mở miệng nói chuyện với Hạ Quý Thần thì cách đó không xa liền truyền tới một âm thanh với chất giọng giòn giã: “Quý Thần!”

Lời Quý Úc muốn nói chợt ngưng trệ ngay khóe môi, cô lưỡng lự khoảng một giây mới từ từ quay đầu nhìn về nơi âm thanh vang lên.

Là Trần Bạch, anh ta dẫn một cô gái trẻ xinh đẹp đi đến chỗ Hạ Quý Thần và cô đang ngồi.

Cô gái có làn da rất trắng, ngũ quan rõ ràng, tuy mặc đồ công sở và tóc đều búi lên cao, nhưng không che giấu được vẻ nữ tính toát ra từ người cô ấy. Đừng nói là đàn ông, ngay cả Quý Úc liếc mắt nhìn một chút thôi, cũng âm thầm thăng thốt một phen.

“Hạ tổng, Hạ tiểu thư...” - Trần Bạch đi tới trước mặt Hạ Quý Thần thì dừng bước, lời trong miệng vẫn chưa giới thiệu xong thì cô gái đi cùng bên cạnh anh ta đã sớm nhìn Hạ Quý Thần và lên tiếng chào hỏi. Cô ấy lao tới trước mặt Hạ Quý Thần nói cười dịu dàng: “Quý Thần, sự xuất hiện của mình có làm cậu kinh ngạc và vui mừng không?”

“Trần Bạch, anh giúp tôi rót ly nước trước, tôi khát quá!” - Cô gái không vội trả lời Hạ Quý Thần mà quay sang căn dặn Trần Bạch đang đứng bên cạnh. Không biết Hạ Quý Thần có phải thật sự “kinh ngạc và vui mừng” trước sự xuất hiện của vị được Trần Bạch gọi là “Hạ tiểu thư” hay không. Anh im lặng trong vài giây mới cử động môi: “Sao cậu lại tới đây?”

Quý Úc và Hạ Quý Thần cùng ngồi trên ghế Sofa, hai người bị ngăn cách bởi một không gian rộng đủ để một người ngồi xuống. Sau khi cô gái thu hồi ánh mắt nhìn Trần Bạch thì liếc mắt nhìn chỗ trống bên cạnh Hạ Quý Thần, tiếp đó vừa trả lời Hạ Quý Thần vừa duyên dáng ngồi xuống, vừa vặn tách Quý Úc và Hạ Quý Thần ra: “Còn hỏi chuyện gì sao, đã lâu cậu cũng không về Tô Thành rồi, tôi muốn gặp cậu. Hôm nay thấy các cậu tổ chức Wrap Party ở Tỉnh Quang nên muốn cho cậu kinh ngạc và vui mừng, nên lén chạy tới đây ngay...”

Lúc cô gái nói chuyện, thỉnh thoảng cánh tay sẽ cử động, nước hoa trên người rất dễ chịu, theo động tác của cô ấy mà không ngừng len vào hơi thở của Quý Úc.

“... Quý Thần, sau khi Wrap Party kết thúc vào tối nay, ngày mai cậu cũng không có chuyện gì, vậy cậu đi chơi với mình hai ngày ở Thượng Hải nha...”

Giọng nói của cô gái rất êm tai, nhưng không biết tại sao nghe một hồi lâu, Quý Úc lại cảm thấy hơi đau đầu, thậm chí ngay cả mùi nước hoa dễ chịu vừa rồi cũng thấy hơi gay mũi.

“... Mình muốn đi chơi trên sông Hoàng Phố vào ban đêm, còn muốn đến Disney và cũng muốn đi mua sắm nữa...”

Trần Bạch quay lại, cắt đứt lời cô gái: “Hạ tiểu thư, nước của cô!”

“Cảm ơn!” - Cô gái nhận lấy, quay đầu lại với Hạ Quý Thần lên tiếng: “... Quý Thần, mình còn muốn đi Đông Phương Minh Châu...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 358: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (10)

Cô gái nói nhiều như vậy, Hạ Quý Thần đều không lên tiếng. Có lẽ cô ấy sợ anh từ chối nên đưa tay ra kéo tay áo của anh, bắt đầu lắc lắc làm nũng, giọng nói uốn éo tựa như có thể chảy nước: “Quý Thần, cậu đồng ý với mình được không? Please, please...”

“Hạ Viện...” - Hạ Quý Thần bị cô quán lấy, giống như thiếu kiên nhẫn nên hét to tên cô.

“Hóa ra cô gái này tên là Hạ Viện à? Cô ấy chẳng những đẹp người, ngay cả tên cũng dễ nghe như vậy...”

- Quý Úc từ nhỏ dù có gặp bao nhiêu phụ nữ ưu tú đến mức nào cũng chưa từng giống như bây giờ. Cô để ý đến tướng mạo, vóc người, giọng nói và thậm chí cả tên của cô gái này.

Tệ hơn nữa, ngay cả chính cô cũng không nhận ra được, trong vô thức lại có thể lưu ý hết tất cả những gì thuộc về cô gái có tên “Hạ Viện”.

Hạ Quý Thần người luôn không có tính kiên nhẫn lại không nổi giận với Hạ Viện. Anh chỉ hơi chau mày và lặng lẽ đẩy cánh tay sang một bên, nhẹ nhàng

tách cánh tay đang kéo áo mình của Hạ Viện ra. Sau đó nhìn Quý Úc và tiếp tục nói với Hạ Viện: “... Minh giới thiệu với cậu một chút, cô ấy tên Quý Úc, là nghệ sĩ mới ký hợp đồng của công ty mình.”

Vừa nghe Hạ Quý Thần nhắc đến tên mình, Quý Úc ngay lập tức gạt bỏ mọi suy nghĩ trong đầu và nhìn Hạ Quý Thần.

Tiếp xúc với ánh mắt của cô, Hạ Quý Thần chỉ nhìn cô và nói: “Cô ấy tên Hạ Viện, là con gái của giáo sư đại học của tôi, cũng là bạn thời đại học của tôi.”

"Hóa ra cô ấy có xuất thân từ trường đại học danh tiếng, nơi có đầy đủ các sinh viên tài năng, hơn nữa còn sinh ra trong gia đình học thuật. Đây chính là người con gái nổi danh trong truyền thuyết ư?"

- Với những lời của Hạ Quý Thần, bộ não của Quý Úc lại xoay quanh Hạ Viện một lần nữa.

Nghe Hạ Quý Thần giới thiệu xong, Hạ Viện ngồi trên ghế Sofa lâu như vậy rồi cuộc cũng chú ý tới Quý Úc. Cô quay đầu về phía Quý Úc, đầu tiên là nở một nụ cười tươi rói, sau đó vươn bàn tay ngọc ngà thon thon về phía Quý Úc, thân thiện lên tiếng: “Quý tiểu thư... xin chào! Tôi tên Hạ Viện, rất hân hạnh được gặp cô!”

Sau khi hai người lịch sự bắt tay nhau, Hạ Viện và Quý Úc tiếp tục khách sáo trò chuyện đôi câu. Quý Úc nghe những lời của Hạ Viện cũng vội vàng ngẩng lên nhìn và mỉm cười lịch sự với cô ấy. Nhưng sau khi cô nghe những lời chào hỏi duyên dáng của Hạ Viện, không biết chuyện gì xảy ra, nụ cười trên mặt có chút gượng gạo. Cô sợ mình thất lễ đành cố gắng nâng khóe môi lên, cho nên những lời trong miệng khi tuôn ra có chút khô khan: “Xin chào, tôi tên Quý Úc!”

Từng câu của Hạ Viện đều không rời khỏi Hạ Quý Thần, không phải nói anh ở đại học rất xuất sắc như thế nào thì cũng nói anh ở đại học xảy ra một số chuyện lý thú ra sao...

Quý Úc không cùng trải qua thời gian học đại học của Hạ Quý Thần, cô không tiếp lời được, chỉ có thể treo một nụ cười yếu ớt và lắng nghe một cách nhặt nhẻo.

Lúc Hạ Viện nói tới chuyện Hạ Quý Thần đoạt giải thưởng ở đại học, quay đầu nhìn Hạ Quý Thần nở một nụ cười khác thường, vui vẻ lên tiếng: “Quý Thần, cậu biết không? Cách đây hai ngày cha mình có nhắc về giải thưởng lần đó của cậu đấy, ông ấy còn nói rằng cậu là người ưu tú nhất trong tất cả sinh viên của mình. Ông ấy rất nhớ cậu, luôn nhớ kỹ những lúc cậu có thời gian là đến nhà chơi cò với ông ấy...”

Quý Úc không rõ mình như thế nào, khi nghe điều này, ngực như bị tắc nghẽn nghiêm trọng.

Bỗng nhiên cô không muốn ngồi ở đây nữa, giống như một kẻ ngốc vậy, lắng nghe họ nói về những điều mà cô thậm chí không biết.

Cô không đợi Hạ Quý Thần trả lời Hạ Viện, cướp lời nói trước: “Hạ đạo diễn, Hạ tiểu thư... Thật xin lỗi! Hai người trò chuyện tiếp, tôi qua bên kia một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 359: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (9)

“Hà giận chưa?”

- “Thế là đủ rồi!”

Cô hỏi anh nhưng không hỏi xem vì lý do gì mời Tôn Chu Nam ra ngoài, và câu hỏi trước đó cô đã hỏi anh đều cùng một kiểu trả lời giống hệt nhau.

Quý Úc chớp mắt một cái, liền hiểu ý trong lời nói của Hạ Quý Thần. Cái bóng xấu không ảnh hưởng đến công ty của anh, đó không phải là vấn đề. Vấn đề của anh là cô cảm thấy hà giận là đủ rồi.

Lòng Quý Úc chột rối loạn, cô có vô số lời muốn nói với Hạ Quý Thần. Cô muốn nói “Cảm ơn” với anh, còn muốn nói với anh rằng “Anh có thể làm điều này, tôi rất hạnh phúc”, thậm chí cô càng muốn nói với anh “Tôi vẫn hy vọng rằng sau này anh sẽ cân nhắc và lo lắng nhiều hơn cho chính mình”. Nhưng tất cả những lời này phút chốc đều nghẹn lại trong cổ họng cô, chỉ trong khoảnh khắc làm cho cô không biết nên bắt đầu nói từ đâu.

Nếu không biết bắt đầu từ đâu thì nói câu cảm ơn trước với anh vậy...

Quý Úc im lặng một lúc, cuối cùng đưa ra quyết định, cô vừa định mở miệng nói chuyện với Hạ Quý Thần thì cách đó không xa liền truyền tới một âm thanh với chất giọng giòn giã: “Quý Thần!”

Lời Quý Úc muốn nói chợt ngưng trệ ngay khóe môi, cô lưỡng lự khoảng một giây mới từ từ quay đầu nhìn về nơi âm thanh vang lên.

Là Trần Bạch, anh ta dẫn một cô gái trẻ xinh đẹp đi đến chỗ Hạ Quý Thần và cô đang ngồi.

Cô gái có làn da rất trắng, ngũ quan rõ ràng, tuy mặc đồ công sở và tóc đều búi lên cao, nhưng không che giấu được vẻ nữ tính toát ra từ người cô ấy. Đừng nói là đàn ông, ngay cả Quý Úc liếc mắt nhìn một chút thôi, cũng âm thầm thăng thót một phen. “Hạ tông, Hạ tiểu thư...” - Trần Bạch đi tới trước mặt Hạ Quý Thần thì dừng bước, lời trong miệng vẫn chưa giới thiệu xong thì cô gái đi cùng bên cạnh anh ta đã sớm nhìn Hạ Quý Thần và lên tiếng chào hỏi. Cô ấy lao tới trước mặt Hạ Quý Thần nói cười dịu dàng: “Quý Thần, sự xuất hiện của mình có làm cậu kinh ngạc và vui mừng không?”

“Trần Bạch, anh giúp tôi rót ly nước trước, tôi khát quá!” - Cô gái không vội trả lời Hạ Quý Thần mà quay sang căn dặn Trần Bạch đang đứng bên cạnh. Không biết Hạ Quý Thần có phải thật sự “kinh ngạc và vui mừng” trước sự xuất hiện của vị được Trần Bạch gọi là “Hạ tiểu thư” hay không. Anh im lặng trong vài giây mới cử động môi: “Sao cậu lại tới đây?”

Quý Úc và Hạ Quý Thần cùng ngồi trên ghế Sofa, hai người bị ngăn cách bởi một không gian rộng đủ để một người ngồi xuống. Sau khi cô gái thu hồi ánh mắt nhìn Trần Bạch thì liếc mắt nhìn chỗ trống bên cạnh Hạ Quý Thần, tiếp đó vừa trả lời Hạ Quý Thần vừa duyên dáng ngồi xuống, vừa vặn tách Quý Úc và Hạ Quý Thần ra: “Còn hỏi chuyện gì sao, đã lâu cậu cũng không về Tô Thành rồi, tôi muốn gặp cậu. Hôm nay thấy các cậu tổ chức Wrap Party ở Tỉnh Quang nên muốn cho cậu kinh ngạc và vui mừng, nên lên chạy tới đây ngay...”

Lúc cô gái nói chuyện, thỉnh thoảng cánh tay sẽ cử động, nước hoa trên người rất dễ chịu, theo động tác của cô ấy mà không ngừng len vào hơi thở của Quý Úc.

“... Quý Thần, sau khi Wrap Party kết thúc vào tối nay, ngày mai cậu cũng không có chuyện gì, vậy cậu đi chơi với mình hai ngày ở Thượng Hải nha...”

Giọng nói của cô gái rất êm tai, nhưng không biết tại sao nghe một hồi lâu, Quý Úc lại cảm thấy hơi đau đầu, thậm chí ngay cả mùi nước hoa dễ chịu vừa rồi cũng thấy hơi gay mũi.

“... Mình muốn đi chơi trên sông Hoàng Phố vào ban đêm, còn muốn đến Disney và cũng muốn đi mua sắm nữa...”

Trần Bạch quay lại, cắt đứt lời cô gái: “Hạ tiểu thư, nước của cô!”

“Cảm ơn!” - Cô gái nhận lấy, quay đầu lại với Hạ Quý Thần lên tiếng: “... Quý Thần, mình còn muốn đi Đông Phương Minh Châu...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 360: Đây Là Câu Trả Lời Của Tôi (10)

Cô gái nói nhiều như vậy, Hạ Quý Thần đều không lên tiếng. Có lẽ cô ấy sợ anh từ chối nên đưa tay ra kéo tay áo của anh, bắt đầu lắc lắc làm nũng, giọng nói uồn ẻo tựa như có thể chảy nước: “Quý Thần, cậu đồng ý với mình được không? Please, please...”

“Hạ Viện...” - Hạ Quý Thần bị cô quán lấy, giống như thiếu kiên nhẫn nên hét to tên cô.

"Hóa ra cô gái này tên là Hạ Viện à? Cô ấy chẳng những đẹp người, ngay cả tên cũng dễ nghe như vậy..."

- Quý Úc từ nhỏ dù có gặp bao nhiêu phụ nữ ưu tú đến mức nào cũng chưa từng giống như bây giờ. Cô để ý đến tướng mạo, vóc người, giọng nói và thậm chí cả tên của cô gái này.

Tệ hơn nữa, ngay cả chính cô cũng không nhận ra được, trong vô thức lại có thể lưu ý hết tất cả những gì thuộc về cô gái có tên “Hạ Viện”.

Hạ Quý Thần người luôn không có tính kiên nhẫn lại không nổi giận với Hạ Viện. Anh chỉ hơi chau mày và lặng lẽ đẩy cánh tay sang một bên, nhẹ nhàng tách cánh tay đang kéo áo mình của Hạ Viện ra. Sau đó nhìn Quý Úc và tiếp tục nói với Hạ Viện: “... Mình giới thiệu với cậu một chút, cô ấy tên Quý Úc, là nghệ sĩ mới ký hợp đồng của công ty mình.”

Vừa nghe Hạ Quý Thần nhắc đến tên mình, Quý Úc ngay lập tức gạt bỏ mọi suy nghĩ trong đầu và nhìn Hạ Quý Thần.

Tiếp xúc với ánh mắt của cô, Hạ Quý Thần chỉ nhìn cô và nói: “Cô ấy tên Hạ Viện, là con gái của giáo sư đại học của tôi, cũng là bạn thời đại học của tôi.”

"Hóa ra cô ấy có xuất thân từ trường đại học danh tiếng, nơi có đầy đủ các sinh viên tài năng, hơn nữa còn sinh ra trong gia đình học thuật. Đây chính là người con gái nổi danh trong truyền thuyết ư?"

- Với những lời của Hạ Quý Thần, bộ não của Quý Úc lại xoay quanh Hạ Viện một lần nữa.

Nghe Hạ Quý Thần giới thiệu xong, Hạ Viện ngồi trên ghế Sofa lâu như vậy rốt cuộc cũng chú ý tới Quý Úc. Cô quay đầu về phía Quý Úc, đầu tiên là

nở một nụ cười tươi rói, sau đó vươn bàn tay ngọc ngà thon thon về phía Quý Úc, thân thiện lên tiếng: “Quý tiểu thư... xin chào! Tôi tên Hạ Viện, rất hân hạnh được gặp cô!”

Sau khi hai người lịch sự bắt tay nhau, Hạ Viện và Quý Úc tiếp tục khách sáo trò chuyện đôi câu. Quý Úc nghe những lời của Hạ Viện cũng vội vàng ngẩng lên nhìn và mỉm cười lịch sự với cô ấy. Nhưng sau khi cô nghe những lời chào hỏi duyên dáng của Hạ Viện, không biết chuyện gì xảy ra, nụ cười trên mặt có chút gượng gạo. Cô sợ mình thất lễ đành cố gắng nâng khóe môi lên, cho nên những lời trong miệng khi tuôn ra có chút khô khan: “Xin chào, tôi tên Quý Úc!”

Từng câu của Hạ Viện đều không rời khỏi Hạ Quý Thần, không phải nói anh ở đại học rất xuất sắc như thế nào thì cũng nói anh ở đại học xảy ra một số chuyện lý thú ra sao...

Quý Úc không cùng trải qua thời gian học đại học của Hạ Quý Thần, cô không tiếp lời được, chỉ có thể treo một nụ cười yếu ớt và lắng nghe một cách nhặt nhẻo.

Lúc Hạ Viện nói tới chuyện Hạ Quý Thần đoạt giải thưởng ở đại học, quay đầu nhìn Hạ Quý Thần nở một nụ cười khác thường, vui vẻ lên tiếng: “Quý Thần, cậu biết không? Cách đây hai ngày cha mình có nhắc về giải thưởng lần đó của cậu đấy, ông ấy còn nói rằng cậu là người ưu tú nhất trong tất cả sinh viên của mình. Ông ấy rất nhớ cậu, luôn nhớ kỹ những lúc cậu có thời gian là đến nhà chơi cờ với ông ấy...”

Quý Úc không rõ mình như thế nào, khi nghe điều này, ngực như bị tắc nghẽn nghiêm trọng.

Bỗng nhiên cô không muốn ngồi ở đây nữa, giống như một kẻ ngốc vậy, lắng nghe họ nói về những điều mà cô thậm chí không biết.

Cô không đợi Hạ Quý Thần trả lời Hạ Viện, cướp lời nói trước: “Hạ đạo diễn, Hạ tiểu thư... Thật xin lỗi! Hai người trò chuyện tiếp, tôi qua bên kia một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 361: Một Ngàn Cây Bút Xóa (1)

Nói xong, Quý Úc lập tức cầm lấy túi xách của mình đang đặt trên bàn trà, đứng lên.

Chỉ một lúc sau khi cô xoay người, mắt thoáng nhìn thấy Hạ Quý Thần đang mấp máy môi định nói gì đó, cô còn chưa kịp xác định có phải là anh đang định nói gì với cô hay không, thì bước chân cô đã đi rất xa.

Chỉ có Quý Úc hiểu rõ bản thân cô đã thật sự cố gắng như thế nào mới có thể giữ vững tư thế, bước từng bước nhẹ nhàng ra khỏi phòng tiệc, đi đến nhà vệ sinh.

Rõ ràng là cô chỉ mới rời khỏi Hạ Quý Thần không quá mười mét, nhưng cô lại cảm giác bản thân dường như đã đi gần mấy cây số, hai chân mỏi đến mức muốn nhũn ra, đứng cũng không vững.

Cô sợ một giây sau cô sẽ té ngã trên mặt đất, cho nên chọn một chỗ trống vội vã đi vào.

Sau khi khóa trái cửa, cả người cô dường như mất hết sức lực, ngã ngồi trên bồn cầu.

Quý Úc không biết bản thân đã duy trì tư thế ngồi cứng nhắc như vậy bao lâu, cũng không biết có bao nhiêu người đã ra vào nhà vệ sinh, càng không nghe rõ những người đó nói gì. Cô chỉ biết bàn tay đang nắm chặt túi xách cứ run lên không ngừng, đến mức khiến cho cả cánh tay cũng run theo, rốt cục cô cúi đầu xuống, mở khóa kéo, lấy điện thoại từ bên trong túi xách ra.

Có năm cuộc gọi nhớ, đều là của Hạ Quý Thần.

Cô cũng không gọi lại cho Hạ Quý Thần, vừa chuẩn bị cất điện thoại đi động thì anh lại gọi đến.

Nhìn chằm chằm tên người gọi hiển thị trên màn hình di động, cô cứ nhìn như vậy một lúc lâu, sau đó mới ấn nút nghe.

Quý Úc vừa đưa điện thoại di động lên tai, đã nghe giọng Hạ Quý Thần kéo theo sự lo lắng vang lên bên trong điện thoại: “Em đang ở đâu?”

“Tôi...” - Quý Úc mở miệng nói, cô nghe thấy giọng của mình vừa khô vừa chất nên vội ngừng lại, nuốt nước miếng một cái, mới tiếp tục lên tiếng: “... Ở nhà vệ sinh.”

“Ừ...” - Giọng của Hạ Quý Thần trong điện thoại có vẻ thả lỏng hơn rất nhiều.

Chỉ là Hạ Quý Thần vừa mở miệng nói một chữ “Này...” thì đầu dây bên kia bỗng vang lên giọng nói nũng nịu của Hạ Viện: “Quý Thần, cậu nói chuyện

điện thoại xong chưa?” Quý Úc biết rõ Hạ Quý Thần còn muốn nói thêm gì đó, cho nên cô cầm điện thoại không lên tiếng, lẳng lặng chờ đợi.

Bất chợt, Quý Úc có cảm giác thật nặng nề, loại cảm giác mỗi một như thể mỗi một hơi thở cũng thật khó khăn, cái cảm giác ấy đang lan tràn khắp cơ thể. Không đợi Hạ Quý Thần nói tiếp, cô đã cắt ngang: “Bên này có hơi bất tiện, tôi cúp đây.”

Nói xong, Quý Úc đưa điện thoại ra khỏi tai, dứt khoát ấn nút tắt.

Khoảng mười giây sau, điện thoại trong tay cô lại rung lên, là thông báo có tin nhắn mới. Quý Úc mở điện thoại lên kiểm tra, tin nhắn là do Hạ Quý Thần gửi đến: “Sau khi em đi ra thì nhớ đến tìm tôi.”

Quý Úc không nhấn lại mà cắt điện thoại vào túi xách, ngồi ngẩn người trong nhà vệ sinh một lúc mới đứng dậy quay về phòng tiệc.

Hạ Quý Thần và Hạ Viện đang ngồi ở sofa cạnh cửa sổ.

Lúc trước trên bàn trà vốn không có gì cả, nhưng bây giờ đã bày đầy các món điểm tâm ngọt.

Hạ Viện cầm thìa múc kem ăn, thỉnh thoảng cô ấy lại ngừng đầu cười ngọt ngào, trò chuyện đôi câu với Hạ Quý Thần.

Phía sau anh là cửa sổ bên ngoài cửa sổ là cảnh đêm ở sông Hoàng Phố.

Hai người, một người là trai tài, một người là gái sắc, ngồi cạnh nhau dưới ánh đèn đêm, hình ảnh sáng chói như thế này quả là một tác phẩm nghệ thuật kinh thế hãi tục (*).

Quý Úc cảm thấy thật chói mắt, dường như có cái gì nhói lên trong lòng, nhưng cô lại không thể đòi mắt. Một nhân viên bồi bàn đi ngang qua, nhỏ giọng hỏi cô có muốn dùng gì không, cô mở to mắt nhìn khay rượu trên tay nhân viên bồi bàn nọ.

(*) Kinh thế hãi tục: Khiến người đời phải kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 362: Một Ngàn Cây Bút Xóa (2)

Cô không trả lời câu hỏi của nhân viên bồi bàn cũng không quan tâm rượu trong khay là rượu gì, cứ thế đưa tay bưng một ly rượu đưa lên miệng, một hơi uống cạn.

Khi buông ly rượu xuống, Quý Úc lại nhìn về phía Hạ Quý Thần và Hạ Viện đang ngồi.

Hạ Viện đã buông ly kem trong tay, bây giờ cô ấy đang ăn chè xoài (*). Có lẽ là Hạ Viện không cẩn thận làm dính chè trên người, nên Hạ Quý Thần rút khăn giấy đưa cho cô ấy. Sau khi nhận khăn giấy, Hạ Viện ngừng đầu lên, nở một nụ cười ngọt ngào với Hạ Quý Thần rồi mới cúi đầu lau cổ áo của mình.

Quý Úc cầm ly rượu trong tay, ngón tay nhịn không được nắm chặt lại. Một giây sau, cô cụp mắt, đặt ly rượu vào trong khay của nhân viên bồi bàn, sau đó lại lấy một ly khác đưa lên miệng.

Rượu có hơi mạnh, Quý Úc uống liên tục hai ly lớn nên đầu có chút choáng váng, cô ngồi xuống một cái ghế gần đó, bảo bồi bàn đưa cho mình thêm hai ly rượu nữa rồi mới để anh ta đi.

Không ít người đi ngang qua Quý Úc đều lên tiếng chào cô, cô ngẩng mặt lên cười đáp, nhưng lại không nghe rõ bọn họ đang nói gì, khóe mắt cô vẫn luôn dõi theo hai người đang ngồi cạnh cửa sổ.

Có lẽ Hạ Viện đã ăn đủ rồi, nên cô ấy buông thìa xuống, cầm khăn lau miệng. Cô ấy nói mấy câu với Hạ Quý Thần rồi nhẹ nhàng đứng dậy, đi về phía nhà vệ sinh.

Hạ Viện vừa rời khỏi, Hạ Quý Thần lập tức gọi Trần Bạch đến.

Bởi vì cách quá xa cho nên Quý Úc không nghe được bọn họ nói gì, nhưng cô lại nhìn thấy rất rõ, sau khi nghe Hạ Quý Thần nói, Trần Bạch liền mở điện thoại, tìm kiếm một lúc, rồi đưa màn hình đến trước mặt Hạ Quý Thần, dường như là đang chờ ý kiến của anh. Mãi cho đến khi Hạ Quý Thần gật đầu xác nhận xong, Trần Bạch mới thu điện thoại về, tiếp tục lướt ngón tay trên màn hình điện thoại.

Ước chừng mười giây sau, Trần Bạch mới cắt điện thoại vào túi quần, sau đó mở miệng nói cái gì đó với Hạ Quý Thần. Dựa vào khẩu hình miệng của

anh ta, Quý Úc lơ mờ đoán được có lẽ anh ta đang nói: “Hạ tổng, OK rồi!”

Hạ Quý Thần nhẹ gạt đầu, còn chưa kịp nói gì thì Hạ Viện đã quay lại, cô ấy cười dịu dàng với Trần Bạch, trò chuyện vài câu cùng anh ta. Sau đó Hạ Viện đi đến bên cạnh Hạ Quý Thần, cô không ngồi xuống mà khom người, nói nhỏ vào tai anh. Quý Úc nghĩ, hẳn là vừa rồi Hạ Quý Thần đã chỉ đạo Trần Bạch thực hiện công việc gì đó, cho nên sau khi hoàn thành, Trần Bạch lập tức báo cáo cho anh.

Về mặt Hạ Quý Thần không có quá nhiều thay đổi, chỉ hơi cau mày, khoảng năm giây sau, anh đứng dậy.

Không biết anh nói gì với Trần Bạch, sau đó Trần Bạch đưa phiếu phòng cho anh.

Sau khi nhận lấy phiếu phòng, Hạ Quý Thần liếc nhìn Hạ Viện, vẫn không nói gì, mà cất bước đi về phía thang máy.

Hạ Viện vẫy vẫy tay chào tạm biệt Trần Bạch rồi nhanh chân đuổi theo Hạ Quý Thần.

Hai người họ cùng đi vào thang máy, đợi đến khi con số màu đỏ hiển thị trên thang máy bắt đầu nhảy lên, Quý Úc mới thu lại ánh mắt, ngẩn ngơ nhìn ly rượu trước mặt mình.

Hạ Quý Thần cầm phiếu phòng dẫn Hạ Viện lên lầu. Bọn họ lên lầu để làm gì?

Quý Úc cảm giác đầu mình như muốn nổ tung, rất nhiều nghi vấn bắt đầu điên cuồng chạy loạn trong đầu cô.

Thậm chí, cô cảm thấy bản thân đang vô cùng căng thẳng, đứng ngồi không yên, cô không tự chủ được uống cạn hai ly rượu trên bàn, nhưng vẫn không thể kiềm chế được cảm giác nôn nóng trong lòng.

Quý Úc đặt mạnh hai ly rượu xuống bàn, cũng không quan tâm đến việc mình đã gây ra tiếng động quá lớn, cô chỉ liếc mắt nhìn bôi bàn một cái, sau đó liền đứng dậy.

Chú thích:

(*) Chè xoài: Được nhắc đến có tên là Mango Pomelo Sago, một loại chè được chế biến từ xoài và buri của Hong Kong.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 363: Một Ngàn Cây Bút Xóa (3)

Quý Úc cũng không biết bản thân muốn làm gì, cô chỉ cảm thấy vô cùng phiền lòng, muốn đứng lên đi hít thở không khí một chút.

Cô đi một vòng quanh phòng tiệc, bước từng bước vô định. Quý Úc không rõ rốt cuộc đã là lần thứ mấy cô đi ngang qua cửa thang máy mà Hạ Quý Thần và Hạ Viện đã đi vào lúc trước, cho đến khi cô hoàn hồn thì bản thân đã đứng trong thang máy.

Phòng của Quý Úc nằm ở cạnh phòng Hạ Quý Thần.

Thang máy đến nơi, Quý Úc bước ra, đi dọc theo hành lang về phòng mình.

Lúc đi ngang phòng Hạ Quý Thần, Quý Úc thấy cửa phòng anh đang mở một nửa.

Bên trong phòng bật đèn sáng choang, chiếu sáng cả một vùng gần cửa ra vào.

Bởi vì tò mò, Quý Úc lén lút liếc nhìn vào phòng Hạ Quý Thần một cái.

Hạ Quý Thần đang ngồi trên sofa, trên tay anh cầm một phần tài liệu, tay còn lại đang cầm bút ký tên.

Một nhân viên phục vụ đứng bên cạnh anh, mỉm cười chờ đợi.

Đợi Hạ Quý Thần ký xong, nhân viên phục vụ kia đưa cái túi trong tay cho anh. Sau khi Hạ Quý Thần nhận lấy cái túi, nhân viên phục vụ mới lễ phép cúi chào anh, sau đó lui ra ngoài.

Quý Úc sợ người trong phòng phát hiện cô nhìn lén, vội bước nhanh qua khỏi phòng Hạ Quý Thần. Vừa lúc đó, cô lơ mờ nghe thấy một giọng nữ mềm mại vang lên trong phòng anh: “Quý Thần, đã lấy được đồ chưa?”

Đồ ư? Là cái gì? Có phải thứ nằm trong cái túi đen mà nhân viên phục vụ kia vừa đưa cho Hạ Quý Thần hay không?

Quý Úc không biết tại sao cô lại tò mò nhiều đến như vậy, bước chân của cô nhịn không được chậm dần.

Tiểu là cô cũng không nghe Hạ Quý Thần trả lời, chỉ thấy nhân viên phục vụ kia từ trong phòng đi ra, còn chu đáo đóng cửa lại.

Có lẽ là nhân viên phục vụ không ngờ sẽ có người đứng trong hành lang lúc này, cho nên khi nhìn thấy Quý Úc, cô ta giật mình một cái, sau đó mới mỉm cười nhìn về phía Quý Úc: “Xin chào!”

Nhân viên phục vụ cũng không nói gì thêm, nở một nụ cười đáp lại Quý Úc rồi bước qua bên cạnh cô, nhanh chóng rời khỏi. Quý Úc vờ như đang tìm phiếu phòng, chỉ hơi gật đầu tỏ vẻ đáp lại nhân viên phục vụ kia.

Sau khi tìm được phiếu phòng, Quý Úc cũng không vội đi mở cửa, mà đợi đến khi bóng dáng nhân viên phục vụ hoàn toàn biến mất ở lối rẽ, cô lập tức lui lại mấy bước, quay trở lại trước cửa phòng Hạ Quý Thần, dán tai vào cửa nghe trộm.

Có lẽ là Hạ Quý Thần và Hạ Viện không có trong phòng khách, cho nên Quý Úc tập trung tinh thần nghe một lúc lâu nhưng vẫn không nghe được bất kỳ âm thanh gì.

Cô cau mày, lui vài bước, mất mấy giây suy đoán vị trí phòng ngủ của Hạ Quý Thần, sau đó cô chọn một chỗ trên vách tường, áp tai vào nghe thử.

Ngoại trừ tiếng điều hòa thổi “rè rè” thì không còn âm thanh nào khác.

Chẳng lẽ cô suy đoán sai, ở đây cũng không phải phòng ngủ mà phải nhích qua bên kia một chút mới đúng?

Quý Úc lại dịch hai bước theo hướng cô suy đoán, lúc này cô mới nhìn thấy cửa phòng của mình ở gần đó, cô nhịn không được vỗ đầu mình một cái, phòng ngủ của cô ở cạnh phòng ngủ của Hạ Quý Thần không đúng sao? Vậy mà cô lại lãng phí thời gian ở chỗ này làm gì không biết...

Nghĩ đến đó, Quý Úc lập tức lấy phiếu phòng ra mở cửa, sau đó nhanh chân vọt vào phòng ngủ của mình.

Trước tiên cô tắt hết điều hòa trong phòng, rồi mới nhảy lên giường, dán tai vào vách tường.

Vẫn không nghe thấy tiếng động gì.

Quý Úc quan sát một lượt khắp phòng thì phát hiện nhà vệ sinh trong phòng có khoảng cách khá gần với phòng ngủ của Hạ Quý Thần, vì vậy cô liền đi vào nhà vệ sinh, nhảy vào bồn tắm, áp sát người lên vách tường bằng đá cẩm thạch lạnh buốt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 364: Một Ngàn Cây Bút Xóa (4)

Quý Úc ngừng thở, chăm chú nghe một lúc lâu, cách vách mơ hồ vọng đến tiếng nước chảy.

Tiếng nước chảy...

Quý Úc không tự chủ được ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua vòi hoa sen trên đỉnh đầu...

Có người đang tắm sao?

Phòng bên cạnh ngoại trừ Hạ Quý Thần cũng chỉ còn Hạ Viện mà thôi, bọn họ... tắm rửa để làm gì?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện trong đầu Quý Úc, ngay lập tức cảnh Hạ Quý Thần và Hạ Viện ôm hôn nhau lúc sáng cũng xẹt qua đầu cô.

Đầu ngón tay Quý Úc nhẹ run lên, cả người đứng sững ngay tại chỗ.

Cô ngờ ngác ngẩng đầu, chăm chú nhìn vòi hoa sen một lúc lâu, mãi cho đến khi cổ họng có cái gì đó chua chua trào lên, cô mới từ từ cup mắt, cúi đầu xuống.

Có lẽ bọn họ sẽ không làm những chuyện mà cô vừa nghĩ đâu, đúng không? Nhưng mà cô nam quả nữ ở chung phòng, còn tắm rửa... Vậy là thứ mà cô vừa thấy khi đi ngang cửa phòng Hạ Quý Thần, thứ nằm trong cái túi màu đen do nhân viên phục vụ đưa cho anh, chẳng lẽ... đó là áo mưa (*) sao?

Tìm Quý Úc bất giác cảm thấy hơi đau, cô từ từ quay đầu, nhìn về phía vách tường đá cẩm thạch mà cô vừa áp sát người lúc nãy, quả thật bây giờ cô không có đủ cam đảm bước đến tiếp tục nghe thử động tĩnh ở cách vách.

Cô không rõ tại sao mình lại như vậy? Nhưng cô biết mình sợ, rất sợ biết được chuyện mà Hạ Quý Thần và Hạ Viện đang làm là giống với những gì cô nghĩ, là những chuyện kia...

Quý Ưc đứng ngăn người một lúc lâu trong bồn tắm, sau đó mới từ từ bước ra khỏi nhà vệ sinh.

Cô cứ ngơ ngẩn ngẩn ngẩn đi đến bên giường, vừa ngồi xuống, ánh mắt cô lập tức dừng lại ở mặt tường phía sau tủ đầu giường.

Ở bên kia vách tường là giường của Hạ Quý Thần, anh và Hạ Viện đang ở đó...

Trong phút chốc, không khí trong phòng dường như bị loãng đi, mặc cho Quý Ưc cố gắng như thế nào cũng không thể thở nổi.

Quý Ưc cảm thấy nếu cô cứ ngồi ngẩn người ở đây, chắc chắn cô sẽ nổi điên lên mất, cho nên cô vụt đứng dậy, quơ lấy điện thoại di động, phieu phòng cũng không cầm mà tông cửa xông ra, chạy về phía thang máy. Vừa này, cô đã cố gắng hết sức nhưng cũng chỉ lơ mơ nghe được một ít tiếng nước chảy, cô hiểu rõ, chất lượng cách âm của các phòng trong khách sạn rất tốt, thế nhưng hiện tại cô lại cảm giác bên tai như đang vang lên tiếng thờ đóc khiến cho người ta đổ mặt, từng tiếng, từng tiếng truyền đến.

Trở lại với phòng tiệc ồn ào, náo nhiệt, rốt cuộc Quý Ưc cũng cảm thấy dễ chịu hơn một chút, cô bung một ly rượu, chọn một góc vắng người, ngồi xuống.

Nhưng mà sự dễ chịu đó chỉ kéo dài được một phút đồng hồ, sau đó cô cứ mang tâm trạng thấp thỏm, nhiều lần liếc nhìn về phía thang máy.

Sao Hạ Quý Thần còn chưa xuống? Anh và Hạ Viện còn ở trên lầu sao?

Quý Ưc vừa nghĩ vừa cầm ly rượu trút vào miệng.

Cô không biết rốt cuộc mình đã uống bao nhiêu rượu, chỉ cảm thấy nhân viên bồi bàn đưa từng ly như vậy rất phiền, cho nên dứt khoát bảo anh ta đem cho cô một chai lớn, sau đó cô ôm lấy chai rượu, bắt đầu uống.

Uống được khoảng một phần ba chai rượu, Quý Ưc lòi điện thoại từ trong túi ra, nhìn thoáng qua phần hiển thị thời gian.

Cô đã đi xuống lầu được hai mươi phút rồi mà Hạ Quý Thần còn chưa xuống...

Rốt cuộc anh ta muốn làm loại chuyện không đứng đắn đó với Hạ Viện bao lâu?

Quý Ưc nấc cục một cái, hai tay ôm chai rượu đồ vào miệng, có lẽ là uống quá nhanh nên cô bị sặc, lập tức buông chai rượu ra, khom người ho dữ dội...

Quan hệ giữa Hạ Quý Thần và Hạ Viện chưa bàn đến việc có thật sự tốt hay không, chỉ nói đến việc cô ấy là con của giáo sư của anh, vì nể mặt cha cô ấy, cho nên so với những cô gái khác, anh có hơi khách sáo với cô ấy hơn một chút.

Chú thích:

(*) Áo mưa: Bao cao su.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 365: Một Ngàn Cây Bút Xóa (5)

Hạ Viện có ý gì với anh, trong lòng anh rất rõ.

Từ năm thứ nhất đại học, khi Hạ Viện chủ động tỏ tình với anh, anh đã nói rõ với cô rằng anh và cô không thể ở cạnh nhau.

Nhưng mà đối mặt với lời cự tuyệt của anh, Hạ Viện lại vờ như không nghe thấy, vẫn quấn quýt bên cạnh anh như cũ.

Sau đó, anh vì Quý Ưc mà đến Bắc Kinh, đừng nói là trường đại học danh tiếng, ngay cả Tô Thành anh cũng rất ít khi trở về, cho nên cơ hội gặp mặt Hạ Viện ít đến nỗi có thể đếm trên đầu ngón tay.

Bất quá mỗi ngày Hạ Viện đều gửi rất nhiều tin nhắn cho anh, có đôi khi anh sẽ liếc mắt nhìn một cái, có khi cũng không nhìn mà xóa đi luôn.

Có lẽ là hơn nửa năm qua chưa từng liên hệ với nhau, nên sau khi Hạ Viện biết được chỗ của anh, cô lập tức im hơi lặng tiếng chạy đến Thượng Hải.

Sau khi Quý Úc đi khỏi, anh đã nói chuyện với Hạ Viện, bảo cô đêm nay quay về Tô Thành.

Hạ Viện không chịu, làm ầm lên nói cô đói, còn trưng ra vẻ mặt đáng thương bảo rằng cô đã đi suốt một ngày, còn chưa được ăn gì.

Anh biết rõ là cô đang tìm cơ kéo dài thời gian, nhưng anh cũng không lật tẩy cô mà căn dặn Trần Bạch đi chuẩn bị thức ăn cho cô. Đợi sau khi cô ăn no thì anh trực tiếp bảo Trần Bạch đi mua vé máy bay cho cô quay về Tô Thành.

Ai ngờ sau khi cô đi vào nhà vệ sinh, quay trở ra liền đến nói nhỏ bên tai anh, ngượng ngùng nói rằng nguyệt sự (**) của cô đã đến, lại không chuẩn bị băng vệ sinh nên bị dính ra quần áo.

Anh đành phải bảo Trần Bạch lấy phiếu phòng, dẫn cô lên lầu.

Cô từ Tô Thành đến, có lẽ là muốn ở lại Thượng Hải vài ngày nên có mang theo hành lý.

Vậy nên anh không cần chuẩn bị quần áo cho cô, chỉ cần bảo nhân viên phục vụ mang một gói băng vệ sinh lên.

Cô lại nói trên người cô thật sự không thoải mái, muốn mượn nhà vệ sinh của anh tắm rửa.

Không biết là có phải phụ nữ luôn tắm rửa lễ mễ như vậy không? Rõ ràng là Hạ Viện đã đi vào nhà vệ sinh hơn nửa giờ rồi mà vẫn chưa ra, anh ngồi đợi mà cảm thấy thật nhàm chán, nên tựa người trên sofa nhắm mắt dưỡng thần (*). Đó cũng không phải là yêu cầu gì quá đáng, nên anh đáp ứng cô.

Vài phút sau, Hạ Quý Thần cảm giác được sau lưng có mùi hương nhẹ nhàng truyền đến, anh còn chưa kịp mở mắt thì một đôi tay trắng nõn đã vòng lấy cổ anh, sau đó, giọng nói mềm mại của Hạ Viện vang lên bên tai anh: “Quý Thần...”

Anh là người trưởng thành, mặc dù cho đến bây giờ, anh chỉ mới trải qua loại chuyện kia một lần vào bốn năm trước với Quý Úc, nhưng anh hiểu được hành động của Hạ Viện là có ý gì.

Gần như theo phản xạ tự nhiên, anh giật tay cô ra, đứng dậy, quay đầu nhìn thấy Hạ Viện chỉ mặt trên người một cái váy hai dây ngắn trễ cổ, anh lập tức hiểu được cô không có nguyệt sự, đó chỉ là cái cớ để cô có thể ở chung phòng với anh.

Sở dĩ nhiều năm qua, anh không trở mặt với Hạ Viện, một là vì cha của cô, hai là vì cô cũng không làm ra chuyện gì quá đáng, nhưng hôm nay lại khác, cô lại bày trò diễn kịch để đạt được mục đích như những cô gái khác, trong lòng anh bỗng chốc cảm thấy rất bất mãn, anh không chút nghĩ ngợi, dứt khoát mở miệng nói: “Đi thay quần áo, tôi gọi xe đưa cô ra sân bay.”

Không có chuyện gì khó chịu hơn so với việc bản thân là một cô gái đi chủ động gần gũi, yêu thương người ta nhưng lại bị cự tuyệt ngay tại chỗ. Mặt Hạ Viện ửng đỏ, trong giọng nói có vài phần cầu xin: “Quý Thần, cậu đừng đuổi mình đi, mình... chỉ bởi mình rất thích cậu nên...”

Chú thích:

(*) Dưỡng thần: Nghỉ ngơi (giữ trạng thái thăng bằng của cơ thể và tâm lý).

(**) Nguyệt sự: Thời kỳ kinh nguyệt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 366: Một Ngàn Cây Bút Xóa (6)

Cả đời Hạ Quý Thần không biết đã bao nhiêu lần nghe được những lời giống như vậy, đối mặt với biểu cảm đáng thương của Hạ Viện, trên mặt anh không có một chút thay đổi nào, chỉ bỏ lại một câu: "Mười phút sau gặp ở sảnh chính." - Sau đó mặc kệ cô cứ liên tục gọi tên anh, Hạ Quý Thần vẫn đi thẳng ra khỏi phòng.

Hạ Viện quen biết với anh đã rất nhiều năm, cũng có khá hiểu bản tính của anh, có lẽ là thấy anh thật sự rất tức giận, nên cô cũng không dám tiếp tục làm càn.

Hạ Quý Thần xuống lầu, ngồi nghỉ trên ghế trong sảnh chính, còn chưa kịp hút một điếu thuốc thì đã thấy Hạ Viện mất đồ hoe kéo vali từ trong thang máy đi ra.

Đợi đến khi Hạ Viện đến gần, Hạ Quý Thần mới dụi tắt điều thuốc đứng dậy.

Anh không nói gì, chỉ im lặng đi về phía cửa ra vào sảnh chính.

Mặc kệ nhân viên gác cổng còn đang lễ phép gọi "Hạ tiên sinh", Hạ Quý Thần trực tiếp bước ra ngoài, đi đến mở cửa xe.

Hạ Viện miễn cưỡng (*) bước qua, khi tài xế đưa tay cầm lấy vali muốn để vào thùng xe phía sau, cô lập tức duỗi tay nắm chặt vali: “Quý Thần, mình... mình đảm bảo sau này sẽ không như vậy nữa, cậu, cậu đừng đuổi mình đi, được không...”

Dường như Hạ Quý Thần không nghe thấy lời cô ấy nói, anh nhìn về phía tài xế căn dặn: “Anh nhìn thấy cô ấy lên máy bay rồi hãy quay về.”

“Vâng, Hạ tổng.” - Sau khi nghe Hạ Quý Thần nói, tài xế thoáng dùng sức giật lấy vali khỏi tay Hạ Viện.

Sau khi Hạ Quý Thần thấy tài xế chất vali của Hạ Viện vào sau xe, anh cũng không ở lại đó, mà trực tiếp bước qua bên cạnh Hạ Viện, đi vào sảnh chính của khách sạn.

“Quý Thần!” - Hạ Viện quay người gọi tên anh.

Bước chân Hạ Quý Thần thoáng ngừng lại một lúc, sau đó tiếp tục đi vào cửa xoay.

Nhìn vào cửa kính thủy tinh, anh thấy Hạ Viện bị tài xế đẩy vào trong xe, bởi vì cách một cánh cửa, cho nên anh không nghe được giọng của cô ấy. Nhưng anh biết cô ấy vẫn còn gọi tên anh, thái độ của anh vẫn không thay đổi, đưa tay ấn nút bước vào thang máy.

Thang máy đi đến tầng hai, cửa mở ra, Hạ Quý Thần vừa ra khỏi thang máy liền nhìn xung quanh để tìm Quý Úc. Một giây trước khi cửa thang máy đóng lại, chiếc xe chở Hạ Viện cũng bắt đầu chuyển bánh.

Trong phòng có nhiều người nên rất hỗn loạn, anh tìm khắp nơi vẫn không thấy Quý Úc, nhưng Trần Bạch lại thấy anh quay lại phòng tiệc nên nhanh chân đi về phía anh.

"Hạ tổng..." - Trần Bạch đi đến trước mặt Hạ Quý Thần, vừa mới nói hai chữ, Hạ Quý Thần đã lên tiếng cắt ngang lời anh: “Cô ấy ở đâu?”

Trần Bạch ngẩn người khoảng một giây, liền đoán ra được “cô ấy” trong miệng Hạ Quý Thần là ai, sau đó anh nhìn về phía chỗ ngồi của Quý Úc sau khi cô rời khỏi nhà vệ sinh: “Không phải cô ấy ở...”

Hai chữ “chỗ đó” phía sau còn chưa nói ra, Trần Bạch đã ngừng lại.

Quái lạ, rõ ràng là vừa rồi Quý tiểu thư ngồi ở đó mà, sao bây giờ lại không có ai?

Trần Bạch vội nuốt câu kế tiếp vào bụng, liếc mắt tìm kiếm xung quanh phòng tiệc, nhưng mà anh vừa nhìn qua gần một phần ba không gian trong phòng tiệc, thì Hạ Quý Thần đứng bên cạnh đã nhắc chân đi đến góc phòng.

Trần Bạch vội vàng đuổi theo.

Đi độ mười mét, Trần Bạch mới phát hiện Quý Úc đang ngồi trên sofa đặt ở một góc vắng người, cô nằm bò trên mặt bàn, cong người ho khan.

Bước chân của Hạ Quý Thần bất chợt tăng nhanh, Trần Bạch đành phải tăng tốc mới đuổi theo kịp.

Khi Trần Bạch còn cách chỗ của Quý Úc khoảng hai mét thì Hạ Quý Thần đã đến bên cạnh Quý Úc, đưa tay kéo cô gái đang co quắp trên mặt bàn dậy.

Chú thích:

(*) Miễn cưỡng: Cố gắng làm việc mà bản thân không muốn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 367: Một Ngàn Cây Bút Xóa (7)

Mùi rượu nồng nặc phả vào mặt khiến cho Hạ Quý Thần cau mày. Ngay lập tức anh quay qua nhìn về phía mặt bàn.

Năm sáu cái ly để cao trống rỗng, một chai rượu Whisky chỉ còn lại một phần ba... Chẳng lẽ là một mình cô đã uống hết tất cả?

Trần Bạch còn chưa thấy rõ tình huống của Quý Úc, đã lên tiếng: “Hạ tổng, Quý tiểu thư không có...”

Mấy chữ “chuyện gì chứ?” còn chưa ra khỏi miệng Trần Bạch thì anh ta đã bị ánh mắt lạnh buốt của Hạ Quý Thần hù cho cứng họng.

“Tôi bảo cậu ở đây coi chừng cô ấy, cậu coi kiểu gì mà để cho cô ấy uống nhiều rượu như vậy hả?”

Trần Bạch bị Hạ Quý Thần quát sợ run người, không tự chủ được lui về sau một bước. Sau đó mới ngẩng đầu nhìn về phía Quý Úc.

Hay rồi, nhìn ánh mắt lơ đãng của cô ấy, hẳn là đã uống rất nhiều... Anh bị tiêu chảy, chỉ mới chạy vào nhà vệ sinh một chút thôi mà! Sao đến khi trở ra thì mọi chuyện lại thành ra như vậy chứ?

Một giây sau, Trần Bạch lập tức đáp một cách vô cùng thông minh: “Hạ tổng, tôi đi bảo người chuẩn bị cho anh một chén canh giải rượu.”

Nói xong, Trần Bạch xoay người, định nhanh chân chạy về phía nhà hàng. Nhưng anh ta vừa đi được hai bước thì Quý Úc vốn đang ngồi trên sofa vụt đứng dậy quát: “Anh đứng lại đó cho tôi!”

Dường như là phản xạ có điều kiện, Trần Bạch đột nhiên ngừng bước, quay đầu nhìn Quý Úc, trong giọng nói có vài phần lầy lờn: “Quý tiểu thư, cô muốn căn dặn chuyện gì?”

Không biết Quý Úc có nghe được anh ta nói gì hay không, nói đúng hơn là cô đã uống nhiều như vậy thì có nhận ra được anh ta là ai hay không. Nhưng mà tóm lại, cô đứng nhìn Trần Bạch một lúc lâu, sau đó mới mở miệng nói: “Anh có thấy Hạ Quý Thần không?”

“Hạ tổng ở ngay bên cạnh cô mà!” - Trần Bạch vội trả lời.

Giọng của cô có hơi nhỏ, bởi vì uống rượu nên phát âm cũng không được rõ ràng. Đừng nói là Trần Bạch, mà ngay cả Hạ Quý Thần đang đứng bên cạnh cô cũng không nghe rõ được toàn bộ. “À...” - Quý Úc gật đầu đáp, sau đó xoay người nhìn Hạ Quý Thần một cái, rồi bắt đầu lẩm bẩm nói: “Sao anh ta còn chưa đi xuống lầu? Rốt cuộc anh ta muốn ở trên đó bao lâu hả? Không phải là mệt quá nên ngủ rồi chứ...”

“Ừ, có lẽ là mệt quá nên ngủ rồi!” - Quý Úc nhẹ gật đầu khẳng định cho lời nói của mình. Sau đó nghiêng đầu, dường như nhớ ra cái gì đó mà giật mình, mở miệng nói: “À... Sao tôi lại quên mất, anh ta nói với tôi là sau khi ra khỏi nhà vệ sinh thì nhớ gọi cho anh ta...”

Nói xong, Quý Úc bắt đầu lục tìm điện thoại.

Cô sờ soạng lung tung trên mặt bàn một lúc lâu mới tìm thấy điện thoại. Quả thực cô đã say rồi, cho nên cứ ấn mãi mà không mở khóa điện thoại được, trái lại còn tắt luôn điện thoại.

Cô đưa điện thoại đến trước mặt Hạ Quý Thần: “Anh nhìn giúp tôi, có phải điện thoại tôi hư rồi không...”

Hạ Quý Thần thấy Quý Úc say đến như vậy, anh cũng không để ý lời cô nói, chỉ nói: “Tôi đưa em trở về phòng nghỉ ngơi.”

Nói xong, anh vươn tay kéo tay cô.

Anh còn chưa dùng lực, Quý Úc đã cau mày vùng khỏi tay anh. Sau đó vẫy vẫy tay với Trần Bạch: “Người này đàn quá, điện thoại hư hay không hư cũng không biết, anh đến xem giúp tôi đi!”

Trần Bạch suýt nữa bị câu nói “Người này đàn quá” của Quý Úc làm cho phì cười. Anh ta cố kiềm chế khoe môi đang run run vì nhin cười, đi đến trước mặt Quý Úc, giúp cô mở máy. “Quý tiểu thư, điện thoại của cô không bị hư, chỉ bị tắt máy thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 368: Một Ngàn Cây Bút Xóa (8)

Quý Úc thực sự đã say đến mức mất đi ý thức. Thấy điện thoại di động của mình phát sáng, cô ngây ngô cười: “À, anh trai này giỏi quá, so với ông chú kia thì lợi hại hơn nhiều...”

Trần Bạch là anh trai? Còn anh là ông chú?

Hạ Quý Thần giận đến suýt ngất đi, anh kiềm chế xúc động muốn bảo nhân viên phục vụ đem một chậu nước lạnh đến dội tỉnh Quý Úc nên quay đầu hung hăng trừng Trần Bạch.

Trần Bạch đã cố nén cười đến mức bụng co rút lại. Nhưng khi nhìn thấy ánh mắt đầy sát khí của Hạ Quý Thần thì anh ta cũng chỉ có thể đè nén vui sướng trong lòng, bày ra bộ dáng nghiêm trang, vô tội.

Quý Úc hoàn toàn không biết về mặt của Hạ Quý Thần lúc này khó coi đến cỡ nào, cô hồn nhiên dùng ngón cái ấn nhiều lần lên nút Home trên màn hình điện thoại, rồi cuộc cũng mở khóa điện thoại xong.

Cô ấn mở danh sách cuộc gọi, nhìn chăm chăm vào danh sách các cuộc gọi gần đây một lúc, cuối cùng tìm được ba chữ “Hạ Quý Thần”, sau đó ấn nút gọi.

Cô không đưa điện thoại lên tai, mà trực tiếp bấm chế độ loa ngoài. Một tiếng “Tít...” vang lên bên tai cả ba người. Cùng lúc đó, điện thoại trong túi quần Hạ Quý Thần cũng phát ra tiếng chuông dễ nghe.

Anh biết là cô gọi anh nên không nghe, mà lên tiếng gọi tên cô: “Quý Úc!”

Quý Úc lơ đãng say, cô cứ nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại. Một lúc sau, thấy vẫn không có người nghe máy thì liền giơ tay ấn nút tắt, sau đó bấm gọi lại cho Hạ Quý Thần lần nữa.

Giống như lúc này, âm báo điện thoại lại vang lên nhưng vẫn không có người bắt máy. Quý Úc nhin không được nhịu mảy: “Tiện nhân (*), dám không bắt điện thoại của tôi!”

Tiện nhân? Là đang nói Hạ Quý Thần sao?

Trần Bạch sợ bản thân bỗng nhiên cười ra tiếng thì chắc chắn sẽ gặp họa. Anh mím thật chặt môi, lén lút nhìn thoáng qua Hạ Quý Thần.

Trên thế giới này sợ là chỉ có Quý tiểu thư dám mắng Hạ tổng là tiện nhân đó nha? Bị mắng là tiện nhân, ngoại trừ việc nhìn cô gái đang uống say trước mặt với khuôn mặt vô cùng lạnh lẽo, thì Hạ Quý Thần không còn một chút biểu cảm nào khác. Thậm chí anh còn dịu dàng nói với cô ấy: “Quý Úc, tôi ở đây, tôi đưa em lên lầu nghỉ ngơi.”

Nhưng mà nói đi thì cũng phải nói lại, trên thế giới này sợ rằng cũng chỉ có Quý tiểu thư mắng Hạ tổng mà anh không có chút phản ứng nào cả thôi.

Trong khi Trần Bạch còn đang thầm nói trong lòng thì Quý Úc đã bấm điện thoại được mấy lần mà vẫn không có ai nghe máy. Bỗng nhiên cô nổi giận ném điện thoại lên mặt bàn, lầm nhảm nói: “Không nhận điện thoại của tôi? Được lắm, tôi cho anh vào sổ đen!”

Nói xong, cô lập tức cầm lấy điện thoại. Lăn mò tìm tên Hạ Quý Thần, sau đó cho vào sổ đen.

Trần Bạch trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn trước mặt vài giây, rồi quay đầu nhìn lén thoáng qua Hạ Quý Thần.

Đã bị cho vào sổ đen nhưng người nào đó vẫn không hề tức giận. Thậm chí anh còn ngồi xỏm xuống, mặt đối mặt với Quý Úc, nhỏ giọng nói: “Quý Úc? Tôi ở đây, tôi là Hạ Quý Thần đây...”

Khi Hạ Quý Thần và Trần Bạch cùng xuất hiện, Quý Úc vẫn luôn không nghe lời nói của hai người bọn họ. Bỗng dưng bây giờ nghe được ba chữ “Hạ Quý Thần” mà Hạ Quý Thần vừa nói, chân mày cô cau lại, thấp giọng đọc lại một lần: “Hạ Quý Thần?”

Nói xong, cô liền quay đầu nhìn xung quanh.

Có lẽ là Quý Úc đã say đến mất đi ý thức, không có khả năng phân biệt được tướng mạo của từng người. Cô chau mày, hai mắt lơ đãng nhìn Hạ Quý Thần hồi lâu. Cuối cùng, lại nhìn về phía Trần Bạch.

Chú thích:

(*) Tiện nhân: Đồ hèn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 369: Một Ngàn Cây Bút Xóa (9)

Cô chăm chú nhìn Trần Bạch một lúc, rồi bất chợt cười “ha ha”. Sau đó vội đứng lên, vượt qua Hạ Quý Thần, lao đảo đi về phía Trần Bạch: “Hạ Quý Thần, rốt cuộc anh cũng xuống lầu rồi...”

Quý tiểu thư nhìn mình thành Hạ tổng?

Trần Bạch giật mình khi nghe Quý Úc gọi mình như vậy, anh ta không tự chủ được liếc nhìn Hạ Quý Thần một cái. Khi chạm phải ánh mắt như muốn đem mình xé ra từng mảnh nhỏ, Trần Bạch suyết nữa thì quỵ sụp xuống đất.

Vì bảo vệ tính mạng, Trần Bạch không tự chủ được la lên muốn giải thích. Nhưng bởi vì nói gấp quá cho nên bị cà lăm “Quý... Quý... tiểu thư... tôi...”

Trần Bạch còn chưa nói hết câu, Quý Úc vì uống quá nhiều rượu mà bước chân loạn choạng, bất chợt lao đảo ngã về phía anh ta.

Theo bản năng, Trần Bạch vội đưa tay ra muốn đỡ tay cô.

Quý Úc ngộ nhận Trần Bạch là Hạ Quý Thần. Nên khi cô suyết ngã, muốn tìm chỗ vịn, Trần Bạch lại đưa tay ra, cô cũng thuận thế mà dựa vào người anh ta.

Áp suất không khí bỗng nhiên xuống thấp hết mức, ngay cả nhiệt độ cũng bắt đầu trở nên lạnh lẽo.

Cả người Trần Bạch run bần bật, anh ta cứ run rẩy như thế mà nhìn Hạ Quý Thần.

Ánh mắt người đàn ông đối diện như có giấu con dao, hận không thể đâm cho anh vài nhát.

Trần Bạch phản xạ có điều kiện giơ hai tay lên cao, sau đó nhanh chóng lui ra sau hai bước, muốn kéo giãn khoảng cách với Quý Úc.

Quý Úc say đến mức đứng cũng không vững, vì Trần Bạch bỗng chốc lui ra mà cô ngã chúi ra phía trước.

“Nếu bởi vì mình mà Quý tiểu thư té bị thương. Chẳng phải Hạ tổng sẽ lột da mình hay sao?” - Nghĩ đến đó, Trần Bạch vội đưa tay ra đỡ Quý Úc. Quá là một phen kinh hồn bạt vía!

Trần Bạch chỉ lo bảo vệ Quý Úc nên hoàn toàn không ý thức được cách của anh ta đồng nghĩa với việc sẽ ôm chặt Quý Úc vào lòng.

Nhìn cũng không dám nhìn Hạ Quý Thần một cái, Trần Bạch chỉ muốn mau mau đỡ Quý Úc đứng lên, sau đó nhanh chóng thu tay về. Ngay khi vừa đỡ được Quý Úc, Trần Bạch lập tức cảm giác hai cánh tay của mình đau âm ỉ.

Nhưng mà người nào đó vừa thấy anh ta rút tay ra lại giống như con chó nhỏ, dán chặt lên người anh ta, bắt đầu ngửi.

Trần Bạch sợ hết hồn, anh ta muốn đẩy Quý Úc ra. Nhưng mà vừa giơ tay lên, còn chưa kịp đụng vào người Quý Úc thì đã cảm thấy một luồng khí lạnh tỏa ra từ Hạ Quý Thần. Anh bị dọa đến mức vội rút tay về, lạng lẽ lui ra sau.

Mặc dù đầu óc Quý Úc đang mơ mơ màng màng, nhưng cô vẫn cảm giác được là “Hạ Quý Thần” đang kéo giãn khoảng cách với cô. Quý Úc nhú mày, ngay lập tức giận dỗi vron tay ra, nắm lấy cổ áo Trần Bạch, kéo anh tới trước mặt mình.

Trần Bạch muốn mở miệng xin cô tha, nhưng mà lại chỉ có thể lắp bắp nói: “Quý... Quý tiểu thư, cô... cô đừng...”

“Kỳ lạ thật, đáng lẽ là trên người Hạ Quý Thần phải có mùi nước hoa của Hạ Viện chứ... nhưng sao lại không có?” - Quý Úc bực bội cup mắt, sau đó nhăn nhó cái mũi đáng yêu, một lần nữa kề sát cổ áo Trần Bạch, cố gắng ngửi...

Chân Trần Bạch càng ngày càng run, anh ta muốn né Quý Úc, nhưng lại không dám đẩy bàn tay Quý Úc đang nắm cổ áo mình ra. Trần Bạch chỉ có thể đứng cứng ngắc tại chỗ.

Cái mũi của Quý Úc càng lúc càng ngửi nhiều chỗ trên người Trần Bạch. Anh ta cũng càng lúc càng nghe rõ hơn tiếng “rôm rốp” phát ra từ nắm đấm của Hạ Quý Thần, trái tim anh ta lập tức nhảy lên. Tiếng “rôm rốp” kia cứ vang lên, tiếng sau càng rõ hơn tiếng trước. Cuối cùng Trần Bạch cảm giác như mình nghe thấy tiếng sấm rền.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 370: Một Ngàn Cây Bút Xóa (10)

Chóp mũi Quý Úc dừng ở trước ngực Trần Bạch, cả khuôn mặt cô gần như chôn trong ngực anh ta.

Trần Bạch dựng tóc gáy, anh ta không chút nghĩ ngợi đã nói: “Hạ tổng, tôi sai rồi...”

Hạ Quý Thần đã giận đến mức không nói được gì, anh chỉ ra cửa phòng tiệc, cố gắng một lúc mới miễn cưỡng nói được một chữ với Trần Bạch: “Cút!”

“Dạ!” - Trần Bạch không chút do dự trả lời Hạ Quý Thần.

Anh ta đã đi theo Hạ Quý Thần nhiều năm nên hiểu rất rõ tính tình của anh. Biết rõ là Hạ Quý Thần đã đến giới hạn, anh ta thật sự sợ Hạ Quý Thần sẽ đâm cho mình một cái. Cho nên Trần Bạch cố dùng sức giật vạt áo. Quý Úc có bị thương hay không anh ta cũng không quan tâm được nữa. Trần Bạch giờ tay định tách từng ngón tay Quý Úc ra khỏi cổ áo mình, nhưng đầu ngón tay của anh ta còn chưa chạm vào Quý Úc, thì cô đột nhiên quay đầu, nhìn Hạ Quý Thần đứng cách đó không xa, dùng dùng nổi giận mắng: “Anh hung dữ cái gì? Anh bảo ai cút hả? Anh mới phải cút đi cho tôi!”

Trần Bạch vừa nghe cô nói vậy, trên trán anh ta bắt đầu đổ mồ hôi hột.

Bà cô của tôi ơi, xin cô đừng nói nữa. Cô mà nói thêm gì nữa, tôi thật sự không sống qua đêm nay đâu...

Có thể là ông trời muốn diệt Trần Bạch, cho nên anh ta vừa cầu xin trong lòng thì Quý Úc đã nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Anh... còn đứng đó làm gì? Đi mua cho tôi cây bút xóa!”

Bị Quý Úc quây một trận, mặt Hạ Quý Thần bây giờ đã đen như đáy nồi. Rốt cuộc anh nhìn không nổi nữa, bước nhanh tới trước mặt cô, cũng mặc kệ có làm đau cô hay không, trực tiếp tách tay cô ra khỏi áo Trần Bạch.

Động tác của anh rất mạnh, đừng nói là Quý Úc, mà ngay cả Trần Bạch cũng cảm thấy hơi đau.

Hạ Quý Thần vẫn bình tĩnh, cũng không thêm nói lý với Quý Úc làm gì. “Tôi bảo anh đi mua bút xóa, anh kéo tôi làm gì? Anh không nghe tôi nói gì hả?” - Quý Úc giẫy giụa muốn thoát khỏi sự kìm kẹp của Hạ Quý Thần.

Anh thấy cô cứ làm ầm lên như vậy, không thêm tách ngón tay cô khỏi áo Trần Bạch nữa, mà anh trực tiếp đưa tay nắm lấy góc áo ở cổ Trần Bạch. Dùng sức xé, một tiếng “xoẹt” vang lên, phần áo Quý Úc đang nắm chặt bỗng chốc rơi xuống.

Trần Bạch vội giơ tay che kín ngực mình.

Hạ Quý Thần cũng không thêm liếc nhìn anh ta một cái, trực tiếp đưa tay ôm lấy cô gái đang giương nạnh múa vuốt kia vào ngực mình.

Quý Úc xoay qua xoay lại, nhưng làm cách nào cũng không thoát khỏi cái ôm của Hạ Quý Thần, cô tức giận giơ chân lên, hung hăng đạp lên chân Hạ Quý Thần: “Anh bị điên hả? Không nghe tôi nói gì sao? Còn đứng đó làm gì? Đi mua cho tôi bút xóa, tôi muốn một trăm cây!”

Hạ Quý Thần không phòng bị nên bị giầy cao gót của cô giẫm lên chân, bị đau nên lửa giận trong lòng anh càng bốc cháy dữ dội.

Anh nhìn thoáng qua cô gái đã say đến mức không biết ngày tháng trước mặt, mắng cũng lười mắng. Nhìn thấy Trần Bạch đứng bên cạnh, anh thờ hồng học quất: “Lỗi tai cậu bị điên sao? Không nghe thấy cô ấy nói gì à? Còn đứng đây làm gì? Đi mua bút xóa đi!”

Đây là những lời Quý tiểu thư mắng Hạ tổng mà? Sao anh ấy lại bê nguyên văn đi mắng lại mình thế này?

Trần Bạch thâm kêu khổ, nhưng anh không ngu mà nói ra, chỉ đành gật đầu đáp: “Vâng! Hạ tổng... Tôi đi đây!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 371: Lần Thứ Hai Của Anh Và Cô (1)

Nói xong, Trần Bạch quay người đi về phía thang máy.

Còn chưa đi được hai bước, Trần Bạch chợt ngừng lại, quay đầu hỏi: “Hạ tổng, Quý tiểu thư kêu muốn mua một trăm cây bút xóa... thật sự mua một trăm cây à?”

“Một ngàn cây!” - Hạ Quý Thần nghiêng rằng nghiêng lợi đáp. Sau đó khom người, ôm ngang cô gái đang giẫy giụa điên cuồng kia lên, cất bước rời khỏi.

Lúc đi ngang qua Trần Bạch, bước chân Hạ Quý Thần có hơi chậm lại: “Thiếu một cây thì cậu cũng không cần quay lại!”

Nói xong, Hạ Quý Thần nhanh chân đi vào thang máy.

Hạ Quý Thần ôm Quý Úc, nhấn nút thang máy đi lên lầu. Bước ra khỏi thang máy, anh không tìm thấy phiếu phòng trên người cô, cho nên đành ôm cô vào phòng mình.

Sau khi đặt Quý Úc lên giường, Hạ Quý Thần lập tức nhấn nút điện thoại riêng đặt trên tủ đầu giường, bảo người mang lên một bát canh giải rượu.

Quý Úc say rượu nằm bẹp trên giường, hai mắt nhắm nghiền.

Sau khi Hạ Quý Thần buông ống nghe xuống, nhìn thoáng qua Quý Úc. Thấy cô nằm như vậy, sợ cô bị cảm cho nên anh vội lấy chăn đắp lên người cô.

Anh vừa giờ tay lên, Quý Úc mơ mơ màng màng ngửi thấy mùi nước hoa.

Mày cô nhú lại, dùng sức ngửi, phát hiện mùi nước hoa càng lúc càng nồng hơn, cô mới từ từ mở mắt.

Hóa ra mùi nước hoa mà cô tìm này giờ ở đây...

Quý Úc nắm lấy vạt áo trước ngực Hạ Quý Thần, nâng mặt lên, dán sát lên người anh.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô vừa chạm vào bờ vai anh, hơi thở phải nữ mang theo hương rượu ngọt ngào từng chút một phả vào cổ anh.

Hạ Quý Thần cứng người, giọng nói trầm thấp, có một chút khàn khàn vang lên: “Tiểu Úc, đừng làm... nhột!”

Cô không quan tâm đến lời của anh, khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn dán sát vào quần áo trên người anh, cọ qua cọ lại.

Cách một lớp chăn và quần áo, Hạ Quý Thần loáng thoáng cảm giác được nhiệt độ trên môi cô. Cái mũi của cô chạy dọc từ cổ anh xuống đến trước ngực, sau đó dừng lại.

Hơi thở của anh trở nên gấp gáp, anh chống tay lên giường, không tự chủ được nắm chặt chăn.

“Tiểu Úc...” - Anh mở miệng lần nữa, giọng điệu khàn khàn khó tả.

Hạ Quý Thần chỉ vừa nói hai chữ thì chớp mũi Quý Úc lại cọ cọ vào ngực anh. Cảm giác tê dại phút chốc truyền đến, khiến cho anh im bật.

Anh ngừng thở, căng cứng người, im lặng hai giây, mới vừa kiềm chế được dục vọng đang điên cuồng kêu gào trong người.

Hạ Quý Thần nuốt nước miếng một cái, vừa định mở miệng gọi tên cô, nhưng còn chưa kịp nói gì thì đã nghe cô lầm bầm nói: “Thối quá...”

Thối quá? Cô đang nói anh sao?

Hạ Quý Thần nhíu chặt mày, cúi đầu ngửi ngửi vạt áo của mình.

Không có mùi gì lạ mà, sao cô lại nói anh thối?

Khi Hạ Quý Thần còn đang phiền não, cái mũi Quý Úc đã chuyển từ ngực anh xuống cánh tay. Sau đó dừng lại một chỗ, im lặng trong chốc lát, cặp chân mày xinh đẹp lại nhíu chặt lại, chán ghét nói: “... Thối chết đi được...”

Nói xong, Quý Úc duỗi hai tay ra, đưa đến trước ngực Hạ Quý Thần, muốn đẩy anh ra.

Có lẽ là do uống quá nhiều rượu mà sức lực của cô yếu như mèo, Hạ Quý Thần bị cô đẩy vẫn không mấy may lay động chút nào.

Chân mày cô nhíu chặt lại, sức lực trên tay càng tăng mạnh. Thấy anh vẫn không nhúc nhích, cô lại lầm bầm nói: “Anh né ra... tránh xa tôi ra một chút... Anh thối quá... thối chết đi được!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 372: Lần Thứ Hai Của Anh Và Cô (2)

Cô càng nói, giọng điệu càng nhanh. Đến cuối cùng, dường như muốn khóc lên.

Dù cho cô đã uống say, nhưng anh cũng rất sợ khi thấy cô khóc. Hạ Quý Thần gần như không chút do dự đã thỏa hiệp: “Được... được... Tôi đi... tôi đi...”

Anh vừa nói vừa lui ra, bước xuống khỏi giường, đứng cách một khoảng.

Rõ ràng anh đã đi xa, nhưng cô vẫn cảm thấy mùi nước hoa của Hạ Quý Thần quanh quần áo, khiến cho cô cực kỳ khó chịu.

Cô nghĩ là do anh đi không đủ xa. Quý Úc chỉ ra cửa, nói: “Anh đi ra ngoài!”

Hạ Quý Thần cau chặt mày, nhưng không nhúc nhích.

Một giây sau, Quý Úc cầm gối ném về phía anh: “Đi ra ngoài!”

“Tôi đi... tôi đi ra ngoài...” - Hạ Quý Thần thấy cô nổi giận, vội đáp.

Anh vừa đi ra đến cửa phòng ngủ thì nghe thấy tiếng chuông cửa vang lên.

Hạ Quý Thần nghĩ rằng nhân viên phục vụ đem canh giải rượu đến, nên bước nhanh ra mở cửa.

Không phải là nhân viên phục vụ, mà là Trần Bạch.

Mặt Hạ Quý Thần lập tức sầm xuống.

Trần Bạch cười trừ, cầm mấy cái túi trong tay giơ lên: “Hạ tổng, một ngàn cây bút xóa mà Quý tiểu thư muốn!”

Hạ Quý Thần không đáp, chỉ hất hất cằm về phía một góc phòng, ra hiệu bảo anh ta đem đồ để ở đó, sau đó nói: “Cút!”

Trần Bạch nào dám có ý kiến với thái độ lạnh lùng của Hạ Quý Thần, trái lại anh ta càng cười ân cần hơn.

Vào phòng, Trần Bạch còn chưa đặt mấy cái túi trong tay xuống. Thì trong phòng ngủ, Quý Úc vừa nghe thấy mấy chữ “bút xóa” đã lao đảo chạy ra: “Bút xóa ở đâu?”

Trần Bạch vừa nghe giọng Quý Úc thì run lên.

Anh ta rất sợ cô lại làm ra chuyện như lúc trong phòng tiệc, một lần nữa dán sát lên người mình. Trần Bạch bị dọa đến mức đầu ngón tay run lên, cũng không quan tâm gì nữa cả. Vội ném mấy cái túi trong tay xuống, ngay lập tức lui ra cửa, trốn sau lưng Hạ Quý Thần.

Nghe thấy tiếng động, Quý Úc nhìn chằm chằm đồng bút xóa trên mặt đất một lúc. Sau khi đã nhận ra đó là thứ gì, lập tức lao đảo đi tới. Mấy cái túi không được buộc chặt, lại bị Trần Bạch quăng như vậy, nên bút xóa “ào ào” rơi ra đầy đất.

Lúc Hạ Quý Thần đắp chăn cho Quý Úc đã tiện tay cời giày giúp cô. Cho nên khi Quý Úc từ phòng ngủ chạy ra, cô không có mang giày.

Hạ Quý Thần nhìn thấy cô đi chân trần giẫm trên sàn nhà lạnh buốt, lập tức nhủ chặt mày. Sau đó anh đi đến tủ quần áo, lôi ra một đôi dép lê mang đến chỗ cô gái đang ngồi cạnh đồng bút xóa đổ khắp phòng.

“Tiểu Úc, mang dép vào!” - Hạ Quý Thần vừa nói vừa ngồi xổm xuống, tự mình cầm lấy cổ chân cô xỏ dép vào.

Toàn bộ sự chú ý của Quý Úc bây giờ đều nằm ở đồng bút xóa trên mặt đất, hoàn toàn không ý thức được dưới chân của mình có thêm một đôi dép.

Cô tiện tay cầm lấy hai cây bút xóa, mở nắp ra, cố sức lắc lắc một lúc. Sau đó nghiêng đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Nhìn khoảng năm giây, cô lại kẻ sát mặt lên người anh như lúc trong phòng ngủ.

Dường như là đang tìm kiếm cái gì đó, cô cứ ngửi ngửi khắp người anh. Một lát sau, cô nắm lấy tay trái anh, lẩm bẩm: “Ừ, chính là chỗ này...”

Hạ Quý Thần “Hả” một tiếng, vừa định hỏi xem ý cô là gì thì Quý Úc đã giơ bút xóa lên, về lên tay trái anh.

Trần Bạch đứng ở cửa mở to mắt, kinh ngạc nhìn.

Đó là âu phục được cắt may thủ công đó, rất đắt tiền, cứ như vậy mà bị Quý tiểu thư làm hỏng sao?

Quý Úc vẫn hồn nhiên không biết mình đã làm tổn thất bao nhiêu tiền, cô cứ nhìn chằm chằm vào một mảng trắng trên cánh tay trái của Hạ Quý Thần, toe toét cười: “Sửa được... sửa được rồi... Có thể giống như lúc trước...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 373: Lần Thứ Hai Của Anh Và Cô (3)

Hạ Quý Thần có bệnh thích sạch sẽ, Quý Úc lấy bút xóa vẽ lên người anh như vậy khiến cho anh cau mày, ý nghĩ đầu tiên chính là đem bộ đồ này ném

đi.

Chỉ là anh còn chưa kịp hành động thì thấy cô cứ như một đứa trẻ, chăm chú quan sát vết bút xóa trên cánh tay anh.

Mặc dù anh không hiểu những lời cô vừa nói là có ý gì, nhưng anh có thể cảm giác được bây giờ cô thật sự rất vui. Thấy vậy, anh không hề do dự bỏ đi ý nghĩ quăng bộ đồ này.

Ánh mắt của Quý Úc vẫn nhìn chăm chăm vào tay Hạ Quý Thần. Nhìn được một lúc, nụ cười trên môi cô chợt tắt, thì thào nói: “Vẫn chưa đủ, vẫn còn nghe thấy...”

Nói xong, cô giờ bút xóa trên tay lên, một lần nữa vẽ lên cánh tay anh.

Mặc dù Hạ Quý Thần không biết vì sao cô lại uống nhiều như vậy. Vì sao lại làm những chuyện ngu ngốc như vậy, nhưng thấy cô chơi vui, anh nghĩ thầm: “Dù gì áo cũng đã hỏng rồi, thôi thì cứ mặc cô vậy.”

Quý Úc dùng khoảng hơn mười cây bút xóa, nhuộm tay áo bên trái của Hạ Quý Thần thành một màu trắng xóa rồi mới dừng lại. Sau đó cô cúi đầu, dùng mũi ngửi tay áo Hạ Quý Thần.

Dung dịch trong bút xóa còn chưa khô, dính lên chóp mũi cô tạo thành một chấm trắng. Cô không hề hay biết, chỉ cố sức hít hít mấy cái, cuối cùng không còn ngửi thấy mùi nước hoa kia trên người Hạ Quý Thần nữa, cô mới mỉm cười ngu ngơ, nói: “Bây giờ mới thật sự sửa xong...”

Hạ Quý Thần không hiểu rốt cuộc cô đang nói lung tung cái gì, nhưng thấy cô cười, tâm trạng của anh cũng dịu xuống rất nhiều.

Nhưng mà cô chỉ vui được ba giây thì mặt lại ỉu xuống: “Không đúng! Sao vẫn còn ngửi được...”

Hạ Quý Thần nghi hoặc hỏi: “Ngửi được cái gì?”

Quý Úc vẫn hoàn toàn đắm chìm trong suy nghĩ của mình, không hề để ý tới lời nói của Hạ Quý Thần, mà bắt đầu ngửi những chỗ khác trên người anh.

Mỗi khi nghe được mùi nước hoa của Hạ Viện ở chỗ nào trên người Hạ Quý Thần là cô lại liều mạng cầm bút xóa vẽ lên chỗ đó. “Ồ đây có... đây cũng có... chỗ này cũng vậy...”

Chỉ một lát sau, bộ âu phục màu đen của Hạ Quý Thần xuất hiện đốm trắng ở khắp nơi.

Nhưng Quý Úc vẫn không có ý bỏ qua. Cô lại kẻ sất mặt vào cổ Hạ Quý Thần, dùng sức ngửi, từ cổ lên tai, sang má rồi đến tóc, ở đâu cũng ngửi thấy.

Tại sao cô dùng nhiều bút xóa như vậy rồi mà vẫn còn nghe thấy mùi nước hoa của người phụ nữ kia chứ?

Quý Úc thất vọng cong môi, lại cầm thêm mấy cây bút xóa, vẽ loạn lên mặt Hạ Quý Thần.

Đứng ở cửa, Trần Bạch hít một ngụm khí lạnh, nghẹn ngào lên tiếng: “Hạ...”

Chữ “tổng” còn chưa kịp nói ra thì Hạ Quý Thần đã ném cho anh ta một ánh mắt uy hiếp, ý bảo anh ta câm miệng.

Trần Bạch bị dọa vội ngậm chặt miệng, trơ mắt nhìn Hạ Quý Thần ngồi xồm ở đằng kia, yêu chiều nhìn Quý Úc. Để mặc cho cô dùng bút xóa vẽ lung tung lên khuôn mặt điển trai của anh.

Nếu không phải Trần Bạch còn muốn sống, thì giờ phút này có lẽ anh ta đã lúi điện thoại trong túi quần ra quay lại cảnh này, sau đó gửi đến cho nhân viên trong YC và cả đối tác của YC, để bọn họ biết Hạ tổng mà bọn họ luôn kính trọng và sợ hãi, rốt cuộc có biểu hiện thế nào khi đứng trước mặt phụ nữ.

Mãi cho đến khi đã dùng bút xóa vẽ kín mặt Hạ Quý Thần, Quý Úc mới ngừng tay.

Cô nghiêng đầu, nhìn Hạ Quý Thần một lượt. Rốt cuộc xác định được trên người anh không còn mùi nước hoa, lúc này cô mới thỏa mãn cong môi: “Lần này mới thật sự là sửa xong...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 374: Lần Thứ Hai Của Anh Và Cô (4)

Nói xong, có lẽ là đã quậy đủ rồi, người cũng đã mệt mỏi, bỗng nhiên cô yên tĩnh hơn rất nhiều.

Khóe môi của cô cong lên, vẫn chưa hết vui vẻ, Hạ Quý Thần nhìn khuôn mặt tươi cười của cô, đuôi mắt anh cũng ánh lên sự ấm áp.

Anh chăm chú nhìn cô một lúc, thấy cô không tiếp tục nghịch nữa. Lúc này anh mới quay đầu về phía cửa, nói với Trần Bạch: “Đi gọi một nữ nhân viên phục vụ đến đây giúp cô ấy tắm rửa.”

Đội nhân viên phục vụ đưa Quý Ước vào nhà vệ sinh trong phòng ngủ xong, Hạ Quý Thần mới đi đến tủ quần áo, tìm một bộ đồ đơn giản ở nhà rồi đi vào phòng tắm ở phòng khách.

Khấp người anh đều dính vết bút xóa, trên đầu có, mặt cũng có, muốn rửa sạch có hơi phiền phức. Anh tắm rửa sạch sẽ xong, tùy ý khoác khăn tắm lên người, đứng trước bồn rửa tay, vừa cầm khăn chuẩn bị lau tóc thì giọng nhân viên phục vụ đầy lo lắng vang lên bên ngoài: “Quý tiểu thư, cô đừng chạy, cô cần thận một chút...”

Đừng nói là anh vừa mới vào tắm thì cô lại bắt đầu quậy lên nữa rồi nha?

Đầu ngón tay Hạ Quý Thần run lên, không hề nghĩ ngợi đã ném khăn mặt lên bồn rửa tay, buộc chặt đai lưng, sau đó vội kéo cửa chạy ra ngoài.

Đồng bút xóa vốn đặt trên bàn trà bây giờ lại rơi loạn xạ trên mặt đất, tạo thành một đường đi thẳng vào phòng ngủ.

Cô lại lấy bút xóa làm gì vậy?

Hạ Quý Thần nghi hoặc cau mày, trong phòng ngủ bỗng vang lên giọng của nhân viên phục vụ: “Quý tiểu thư, cẩn thận một chút, coi chừng bị ngã!”

Nhân viên phục vụ vừa nói xong thì một tiếng “Bịch” vang lên, dường như có tiếng gì đó vừa ngã trên mặt đất.

Tìm Hạ Quý Thần không tìm được run lên một cái, cũng không quan tâm Quý Ước có mặc quần áo hay không, anh vội chạy vào phòng ngủ, đẩy cửa nhà vệ sinh ra.

“Tiểu...” - Hạ Quý Thần chỉ gọi được một chữ, sau đó cứ thế nhìn chằm chằm vào cô gái đang ngồi xổm trong bồn tắm, cô khoác trên người một bộ đồ tắm, toàn thân ướt đẫm. Nhìn thấy cô như vậy, anh đứng ngây ra tại chỗ.

Nhân viên phục vụ đứng bên cạnh vô cùng sốt ruột, ngay khi cô không biết rốt cuộc mình nên làm thế nào thì khóe mắt cô liếc thấy Hạ Quý Thần xuất hiện ở cửa. Nhìn thấy vị cứu tinh, cô vội chạy đến: “Hạ tiên sinh, lúc đầu khi tôi giúp Quý tiểu thư tắm rửa, cô ấy rất dịu ngoan. Nhưng không biết sao bỗng nhiên quậy lên, đòi đem bút xóa vào đây, sau đó khắp nơi đều là...” Cô đưa lưng về phía anh cho nên anh không thấy rõ ánh mắt cô, nhưng trong miệng cô vẫn không ngừng lặp đi lặp lại: “Bút xóa có thể chỉnh lại những chỗ sai, chỉnh rồi sẽ quay về như lúc đầu, nhưng mà mình đã dùng nhiều bút xóa trong phòng tắm, sao trong này vẫn khó ngủ như vậy...”

Hạ Quý Thần không đợi nhân viên phục vụ nói hết câu đã chỉ tay về phía cửa, ra hiệu bảo cô ta ra ngoài trước.

Đội nhân viên phục vụ đi khỏi, Hạ Quý Thần mới nhấc chân đi về phía Quý Ước.

Anh còn chưa đến gần cô đã nghe thấy cô gọi tên anh: “Hạ Quý Thần, anh có biết là anh khiến tôi không vui không...”

Bước chân Hạ Quý Thần bỗng dừng khựng lại.

Anh không ngờ, khi thấy cô uống nhiều rượu như vậy, anh đã biết rõ cô có tâm sự. Nhưng anh lại không nghĩ đến chuyện cô không vui lại có liên quan đến anh.

Hạ Quý Thần im lặng nhìn chằm chằm bóng lưng Quý Ước hồi lâu, nhưng vẫn không nghĩ ra mình đã làm cô không vui lúc nào, cuối cùng anh dứt khoát không nghĩ nữa, lên rời khỏi nhà vệ sinh tìm điện thoại di động gọi cho Trần Bạch.

Sau khi cúp điện thoại, Hạ Quý Thần quay trở về nhà vệ sinh.

Rốt cuộc bởi vì quậy quá lâu, thể lực chống đỡ hết nổi. Cho nên khi anh ẵm cô khỏi bồn tắm, cô chỉ chống cự một chút rồi nằm yên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 375: Lần Thứ Hai Của Anh Và Cô (5)

Anh sợ cô bị cảm, nên sau khi ẵm cô ra khỏi phòng tắm, anh đặt cô lên ghế sofa. Rồi lập tức tìm một cái khăn và một bộ đồ khô ráo, giúp cô lau khô người, thay đồ. Sau đó anh lấy máy sấy, cẩn thận giúp cô sấy khô tóc.

Sau khi xác định cô không bị cảm lạnh, Hạ Quý Thần cầm bát canh giải rượu mà nhân viên phục vụ vừa đưa đến, ngồi bên cạnh Quý Úc.

Người uống rượu rất hay bị khát. Cho nên khi anh dứt canh giải rượu, cô không những không gạt đi, mà còn uống sạch.

Buồng cái chén xuống, Hạ Quý Thần rút khăn giấy giúp Quý Úc chùi miệng.

Anh vừa ném khăn giấy vào thùng rác thì điện thoại di động vang lên.

Anh lôi điện thoại trong túi quần ra, nhìn thoáng qua màn hình. Sau đó nhét trở lại vào túi áo, quay đầu nhìn Quý Úc, dùng giọng điệu thương lượng nói: “Tôi đưa em trở về phòng ngủ được không?”

Sau khi tắm nước nóng và uống canh giải rượu. Mặc dù Quý Úc chưa hoàn toàn tỉnh táo lại, nhưng so với vừa rồi, cô đã tỉnh táo hơn đôi chút.

Bởi vì uống rượu mà phản ứng của cô có hơi chậm, nghe Hạ Quý Thần nói hết câu, một giây sau cô mới nhẹ nhàng gạt đầu.

Hạ Quý Thần thấy cô cuối cùng cũng đã có phản ứng bình thường trở lại, sự yêu chiều trong mắt càng nhiều thêm. Anh đứng lên đỡ cô dậy, thấy cô vẫn không thể tự đi được thì lập tức ẵm lấy cô, đi khỏi phòng mình, bước dọc theo hành lang hơn mười bước, đứng trước cửa phòng cô.

Cửa mở ra, anh không ẵm cô vào, mà thả cô xuống ngay cửa.

Đợi cô đứng vững, Hạ Quý Thần mới thu tay về, hất cằm về phía trong phòng, mở miệng nói: “Vào đi thôi!”

Quý Úc mơ mơ màng màng nhìn Hạ Quý Thần một lúc. Sau đó mới từ từ xoay người, vịn vách tường, xiêu xiêu vẹo vẹo đi vào phòng.

Chẳng biết lúc nào bàn trà và ghế sofa đã được chuyển đến cửa sổ sát đất. Khi cô bước vào phòng khách, cả người chột khựng lại, nhìn chằm chằm phía trước.

Khoảng hai mươi mét vuông phòng khách, trên mặt đất bày đầy sơn môi, bắt đầu từ mũi chân cô chạy dọc đến phòng ngủ.

Cảnh tượng đồ sộ như vậy còn kích thích hơn ngàn lần so với việc nhìn thấy từng kệ chứa đồ chất đầy sơn môi trong cửa hàng.

Dường như Quý Úc đã bị điểm huyết, cô tròn mắt há hốc mồm nhìn cảnh tượng trước mắt. Khoảng một phút sau, cô mới từ từ quay đầu về phía sau.

Hạ Quý Thần vẫn còn đứng ở cửa ra vào, chưa rời đi. Cả người anh tỏa ra hơi thở kiêu ngạo và tao nhã, giống như là một quý công tử bước ra từ trong phim truyền hình.

Khi nhìn thấy ánh mắt của cô, lông mi thật dài khẽ chớp, cả khuôn mặt dường như biết phóng điện, mang theo sự quyến rũ vô cùng: “Vui không?”

Bởi vì rượu mà phản ứng của Quý Úc chậm hơn bình thường rất nhiều, cô bình tĩnh nhìn Hạ Quý Thần, không lên tiếng.

Hạ Quý Thần hơi cúi đầu, dường như nghĩ ngợi cái gì đó, một lát sau, anh lại mở miệng, giọng điệu thờ ơ xen lẫn sự trong trẻo: “Tuy tôi không rõ là tôi đã làm gì sai mà khiến em không vui. Như em từng nói, phụ nữ thích nhất là thứ này. Khi cô ấy tức giận thì hãy tặng sơn môi, một cây không đủ thì hai cây, hai cây không đủ thì đưa một bộ!”

Nghe Hạ Quý Thần nói xong, Quý Úc từ từ quay đầu nhìn những cây sơn môi đang phủ kín trên mặt đất.

Trước đó không lâu, sau khi cô cùng anh và tên Mập dùng cơm ở “Lâu Ngoại Lâu” xong, bọn họ trò chuyện về “Em gái Coca”. Lúc đó, cô có nói như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 376: Lần Thứ Hai Của Anh Và Cô (6)

Không nghĩ tới anh lại nhớ rõ từng chữ như vậy...

Quý Úc cảm giác đầu mình không còn linh hoạt nữa. Cô còn chưa xoay hết người, phía sau lại vang lên giọng của Hạ Quý Thần: “Trước mặt em là một trăm bộ sơn môi!”

Giọng của Hạ Quý Thần càng lúc càng gần. Đợi đến khi Quý Úc kịp phản ứng, anh đã đứng bên cạnh cô.

Cô nghiêng đầu, từng đường cong hoàn mỹ trên mặt anh rơi vào ánh mắt cô.

Dường như biết cô đang nhìn mình, ánh mắt anh vẫn không rời khỏi số son môi nằm trên mặt đất, không chút hoang mang nói: “Nếu như bây giờ tôi nói xin lỗi, tôi không nên khiến em không vui. Vậy thì... tâm trạng em có tốt lên không?”

Cho dù bây giờ bởi vì uống rượu mà đầu óc Quý Úc không được tỉnh táo, nhưng khi nghe thấy câu này, cô vẫn hiểu rõ.

Anh biết cô không vui cho nên dùng cách này để dỗ cô...

Trước và sau khi say đến mức không còn biết gì, cô vẫn luôn cảm thấy tâm trạng thật nặng nề, bây giờ thì đã có chuyển biến tốt đẹp hơn. Vừa nãy, khi cô đang tắm, kịp nhớ ra đó là nhà vệ sinh trong phòng ngủ, nghĩ đến việc Hạ Viện đã từng tắm rửa ở đó, không hiểu sao cô cảm thấy cực kỳ khó chịu, nhưng giờ thì tất cả cảm xúc nặng nề đó đã tan thành mây khói, thậm chí giờ phút này cô còn muốn cười, bởi vì được anh dỗ dành mà cảm thấy trong lòng vô cùng ấm áp, ngọt ngào.

Không khí trong phòng vô cùng yên tĩnh, Hạ Quý Thần đợi mãi không nghe Quý Úc đáp lại thì từ từ quay đầu sang bên cạnh nhìn cô. Được một lúc, anh mới khẽ mấp máy môi, giọng điệu vô cùng kiên nhẫn và thành khẩn: “Thành thật xin lỗi!”

Chỉ bốn chữ đơn giản như thế nhưng lại khiến cho tim Quý Úc khẽ run lên. Sau đó từng nhịp từng nhịp đập liên hồi, cảm giác rung động lan tỏa khắp toàn thân.

Tim Quý Úc đập “thình thịch”, cô không rõ rốt cuộc bản thân bị gì mà không dám nhìn anh. “Tôi không nên khiến em không vui!” - Hạ Quý Thần lại nói.

Cô bối rối dời ánh mắt, những cây son đủ màu sắc kiểu dáng lại lần nữa rơi vào mắt cô.

Chẳng những trái tim đang đập loạn nhịp của cô không ngừng lại, mà ngày càng đập mạnh hơn.

Hồ hấp của cô bắt đầu trở nên dồn dập, đầu ngón tay nhện không được nắm chặt quần áo.

Vài giây sau, giọng của anh lại vang lên bên tai cô: “Cho nên...”

Dường như là phản xạ có điều kiện, cô ngẩng mặt lên nhìn anh, vừa lúc đối diện với ánh mắt của anh.

Lông mi của cô khẽ run lên, trái tim càng đập dữ dội. Cô muốn dời mắt đi, nhưng khi khóe môi gọi cảm của anh vừa mấp máy, ngay lập tức cô bị thu hút, cứ ngơ ngẩn nhìn cánh môi của anh đóng đóng mở mở, không cách nào dời mắt đi được.

“... Em có thể tha thứ cho tôi không?” - Anh nói xong, cô vẫn không có phản ứng gì. Vẫn như trước, quan sát đôi môi anh không chớp mắt.

Màu môi của anh thật đẹp, so với phụ nữ khi chưa dùng son môi còn tươi đẹp, ướt át hơn, khiến cho cô có cảm giác muốn lao đến... “cắn” một cái.

Quý Úc nhìn không được nuốt nước miếng, cô không biết sao mình lại xúc động như vậy. Cô sợ mình sẽ thật sự “cắn” lên môi anh, nên cố nắm chặt tay, kiềm chế cảm xúc của mình.

Hạ Quý Thần đợi mãi vẫn không nghe Quý Úc đáp lại, anh nghĩ rằng cô uống say quá nên nghe không hiểu, vì thế anh cố gắng nói thật chậm: “Em có thể...”

Anh không nói thì thôi, vừa mở miệng nói, đôi môi khẽ nhúc nhích lại kích thích cảm xúc quái lạ trong cơ thể Quý Úc ngày càng trở nên dữ dội.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 377: Lần Thứ Hai Của Anh Và Cô (7)

Anh chỉ vừa nói được ba chữ, cô đã không khống chế được, mụn có say rượu kiễng chân lên, dán môi lên môi anh.

Hành động của cô không hề có dấu hiệu báo trước. Hạ Quý Thần không chuẩn bị tâm lý, khóe môi vẫn giữ nguyên trạng thái đang nói chuyện, đứng sững tại chỗ.

Tất cả âm thanh xung quanh dường như nhỏ lại. Trong tích tắc, tất cả đều biến mất, Hạ Quý Thần cảm giác toàn bộ thế giới xung quanh yên lặng một cách lạ kỳ.

Anh không có bất kỳ phản ứng nào, cứ đứng yên như vậy. Độ ba giây sau, xúc giác mềm mại trên môi truyền đến, anh cũng không rõ cái cảm giác mềm mại đó có nghĩa là gì, trong đầu anh bây giờ đã hoàn toàn trống rỗng.

Anh nhìn chăm chăm vào ngọn đèn phía trước, dường như thân thể đã biến thành một pho tượng, từ nhịp tim đến hơi thở. Ngay cả máu trong cơ thể cũng

ngừng lại tại thời điểm này.

Quý Úc chỉ muốn cắn một cái lên môi Hạ Quý Thần mà thôi, nhưng khi cánh môi của cô chạm vào môi anh, một dòng điện mạnh mẽ bỗng chốc lan truyền khắp toàn thân, khiến cả người cô run lên một cái. Quý Úc vốn há to miệng định cắn môi Hạ Quý Thần nhưng bây giờ lại không có chút sức lực nào, trở nên vô cùng yếu ớt.

Cô giữ nguyên tư thế ngậm môi anh, ngây người một lúc, không tự chủ được nuốt nước bọt, đầu lưỡi khẽ chạm vào cánh môi anh.

Xúc giác ấm áp mềm mại mang theo hương hoa lải vừa quen thuộc vừa tao nhã truyền đến.

Hóa ra môi của anh không chỉ đẹp thôi đâu, mà ngay cả hương vị cũng ngọt ngào như vậy...

Không biết là do rượu thôi thúc hay bởi hơi thở của anh vây quanh cô mà đầu óc Quý Úc ngày càng u mê. Cô không suy nghĩ được gì cả, căn bản không biết bây giờ mình đang làm gì. Cô chỉ biết mình muốn liếm môi anh một lần nữa. Nghĩ đến đó, cô lập tức kiễng chân, đầu lưỡi xinh xắn lại lần nữa chạm vào môi anh.

Loại cảm giác kích thích xa lạ này khiến cô muốn thử thêm lần nữa... Kim lòng không được, Quý Úc dùng đầu lưỡi cạy mở hàm răng anh, tham lam tiến vào bên trong. Cảm giác tê dại từ môi cô lan ra khắp toàn thân, khiến cho trái tim cô run lên từng hồi.

Khi đầu lưỡi cô vừa chạm vào răng anh, cảm giác tê dại như điện giật càng thêm dữ dội. Cô nhìn không được bắt đầu tham lam chuyển động...

Vóc người của cô thấp hơn anh, cô lại không mang giày cao gót, kiễng chân thì miễn cưỡng mới đến được môi anh, cô muốn tiến sâu hơn... nhưng làm cách nào cũng không được, cô nhứ chặt mày, nhìn không được vươn tay vòng qua cổ anh, kéo đầu anh thấp xuống một chút.

Động tác của cô khiến cho Hạ Quý Thần vốn đang ngăn người sức tỉnh. Anh cau mày, dời mắt khỏi ánh đèn phía trước, cúi xuống nhìn cô.

Anh còn chưa nhìn thấy cô thì đầu lưỡi cô đã quăn lấy lưỡi anh.

Thân hình cao lớn của Hạ Quý Thần run lên từng hồi, cả người dường như bị điểm huyết, bỗng dưng khựng lại.

Đầu óc anh không còn u mê như lúc này, từng chút từng chút một chuyển động, lấp đầy những chỗ trống rỗng lúc trước.

Anh vốn định nói với cô “Em có thể tha thứ cho tôi không”, nhưng bỗng nhiên cô lại nhoài người về phía anh, sau đó...

Hạ Quý Thần cau chặt mày, lúc này anh mới kịp phản ứng, vừa rồi rốt cuộc là cô đã làm gì với anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 378: Lần Thứ Hai Của Anh Và Cô (8)

Cô, cô chủ động hôn anh...

Ý nghĩ này vừa xẹt qua đầu Hạ Quý Thần, anh cảm thấy rất rõ trái tim mình đập chậm lại một nhịp.

Cô thật sự chủ động hôn anh... Cho dù là bởi vì say, nhưng anh vẫn không khống chế được cảm giác vui sướng tột cùng nhanh chóng lan tràn khắp toàn thân.

Anh không rõ nên bản thân cứ đứng ngây người, đắm chìm trong cảm giác vui sướng bao lâu. Chỉ biết trên môi bỗng dưng truyền đến một chút đau đớn xen lẫn cảm giác tê dại, hô hấp của anh cứng lại. Lúc này anh mới kịp phản ứng, môi của cô vẫn chưa rời khỏi môi anh.

Cảm giác trơn trượt, ấm áp trong miệng... đó là đầu lưỡi xinh xắn, mềm mại của cô.

Có lẽ là cô chưa từng chủ động hôn ai. Cho nên động tác có hơi khờ khạo, nhưng lại khiến cho trái tim anh không khống chế được đập nhanh hơn, nhiệt độ cơ thể cũng bắt đầu nóng lên, ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập.

Vừa nãy trong phòng anh, khi anh ẵm cô ra khỏi nhà vệ sinh, giúp cô lau người. Nhìn thấy da thịt trắng nõn, cùng với cảm giác cách một lớp áo chạm vào thân thể mềm mại của cô. Trong lòng anh đã trào lên xúc động, nhưng anh lo sẽ dọa cô sợ, nên vẫn luôn cố gắng kìm nén.

Giờ phút này, cô vòng tay qua cổ anh, ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, vụng về vuốt ve môi anh...

Hạ Quý Thần cảm giác được trong cơ thể có một luồng khí nóng bắt đầu từ môi dồn thẳng xuống bụng dưới. Đầu ngón tay anh run run, ý chí không dễ gì khôi phục được phút chốc đã tan thành mây khói. Còn chưa kịp suy nghĩ anh và cô làm như vậy có thích hợp hay không thì anh đã cúi thấp đầu, dán

chặt môi anh lên môi cô.

Có lẽ là anh dùng sức hơi mạnh, cho nên làm cô đau, trong miệng cô khẽ phát ra một tiếng “hừ” nhẹ.

Hạ Quý Thần thoáng khựng người. Một giây sau, anh lại hôn sâu hơn, dán chặt môi lên môi cô. Giọng điệu nhỏ nhẹ, mềm mại mang theo sự quyến rũ vô hình, là đòn hấp dẫn trí mạng.

Quý Úc uống rượu nên đầu óc chậm chạp hơn bình thường rất nhiều. Từ lúc anh chủ động hôn cô, đầu cô bỗng dưng trống rỗng, cứ ngỡ người đứng nguyên tại chỗ, bị động đón lấy nụ hôn của anh.

Cùng với nụ hôn của anh, càng ngày cô càng thấy cơ thể thật nóng, chân của cô cũng bắt đầu nhũn ra, tim đập dữ dội, ngay cả vòng tay ôm cổ anh cũng mất đi sức lực, trượt khỏi bờ vai anh, rơi xuống trên cánh tay anh.

Nhận ra cơ thể cô chùng xuống, anh kịp thời vươn tay đỡ lấy eo cô. Cổ sức nâng cô lên, ôm chặt vào lòng, tay còn lại nâng cổ cô lên, không để cho môi cô rời khỏi môi anh.

So với nụ hôn của cô lúc này, giờ khắc này, nụ hôn của anh mới thật sự là hôn.

Dường như anh muốn đem cô dán chặt vào người mình.

Tuy ý thức của Quý Úc không được tỉnh táo, nhưng cô có thể cảm giác được mình đang thiếu dưỡng khí. Bị anh ôm hôn như vậy khiến cô khó thở, theo bản năng há to miệng muốn hô hấp, nhưng lại tạo cơ hội cho anh tiến sâu hơn.

Ngay khi Quý Úc cho rằng mình sẽ chết vì thiếu dưỡng khí, rốt cuộc nụ hôn điên cuồng của Hạ Quý Thần cũng ngừng lại.

Khi vừa rời khỏi môi anh, cô há miệng thở dốc, cố gắng hít từng ngụm khí.

Môi của cô bị anh hôn đến mức sưng đỏ.

Mắt Hạ Quý Thần ửng đỏ, ánh mắt nóng bỏng nhìn Quý Úc, yết hầu anh cứ lên lên xuống xuống. Bỗng dưng anh cúi đầu, một lần nữa chạm vào môi cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 379: Lần Thứ Hai Của Anh Và Cô (9)

Chỉ khoảng mấy chục giây mà Quý Úc đã bị Hạ Quý Thần hôn đến mức hoàn toàn mất đi sức lực. Chỉ có thể dựa vào tay anh, miễn cưỡng chống đỡ thân thể, không để mình ngã xuống đất.

Có lẽ anh cảm thấy đỡ cô như vậy thì không đủ để hôn. Bỗng nhiên anh vòng tay qua hông cô, dùng sức nhấc bổng cô lên, vừa hôn cô vừa đi đến trước gương trang trí trong phòng khách. Sau đó xoay người, ép chặt cô vào mặt gương. Sau khi xác định cô sẽ không trượt xuống nữa, anh lại điên cuồng quấn lấy môi cô.

Anh càng lúc càng điên cuồng, cánh tay nổi đầy gân xanh của anh kim lòng không được di chuyển từ mái tóc mềm mại xuống tai cô. Sau đó dần dần chạm vào cằm cổ trắng nõn, thon dài.

Da thịt của cô vô cùng mềm mại, nhẵn mịn, khiến anh yêu thích không buông tay, lưu luyến không rời. Anh hôn cô sâu hơn, đầu ngón tay chạm đến xương quai xanh xinh đẹp. Anh cứ dịu dàng vuốt ve từng chút một. Sau đó lại tiếp tục dời xuống, luồn vào cổ áo cô.

Ngón tay anh hơi run rẩy, hô hấp cũng trở nên bất ổn. Ngay cả đôi môi đang hôn cũng khẽ run lên.

Đầu ngón tay di chuyển mỗi lúc một nhiều hơn trên cơ thể cô, môi của anh cũng rời khỏi môi cô, bắt đầu từ cằm hôn xuống cổ, sau đó là xương quai xanh...

Da thịt cô vốn trắng nõn, mịn màng đến mức có thể vắt ra nước. Anh chỉ cần dùng lực một chút là có thể để lại dấu vết không thể xóa trên người cô. Anh hôn lúc nặng lúc nhẹ, đôi lúc còn cắn cô một cái.

Chỉ một lát sau, cằm cổ, xương quai xanh và trước ngực cô đầy những vết đỏ.

Hình ảnh như vậy thực sự kích thích Hạ Quý Thần, anh vươn tay kéo áo cô xuống, đường cong hoàn mỹ dần lộ ra, anh không kìm được ôm lấy cô.

Quý Úc không rõ là rốt cuộc cô bị gì, chỉ cảm thấy có một luồng khí nóng chạy khắp người. Cô không cách nào áp chế được cảm giác quái lạ này. Cô muốn anh đối với cô như vậy, nhưng cô lại cảm thấy thật hoang mang.

Môi của anh vẫn từ từ di chuyển xuống, ngay khi chạm vào bụng dưới của cô, thân thể cô không nhịn được căng lên, đầu ngón tay nắm chặt bả vai anh, vì khản trương nên dùng sức hơi mạnh.

Hạ Quý Thần vươn tay kéo nút thắt ở đai lưng, áo của cô cứ thế rơi xuống đất.

Đôi chân thon dài hiện ra trước mắt anh.

Anh hít một hơi khí lạnh, ngón tay dừng lại trên đùi cô.

Cô theo bản năng “Úm” một tiếng, âm thanh mềm mại rơi vào tai Hạ Quý Thần, đầu ngón tay cô cũng xuyên qua một lớp áo, cắm thật sâu vào vai anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 380: Lần Thứ Hai Của Anh Và Cô (10)

Ngay khi Hạ Quý Thần còn đang đắm chìm trước cơ thể hoàn mỹ của cô, bả vai anh bỗng nhiên truyền đến cảm giác đau đớn.

Con đau khiến anh nhíu mày, động tác trên tay chợt ngừng lại, ngẩng mặt lên nhìn.

Nửa người trên của cô chỉ chít vết hôn, cô nhếch miệng, hô hấp dồn dập. Đôi mắt cô nhắm nghiền, hai gò má ửng hồng, đôi bàn tay nhỏ bé của cô đang bám chặt vai anh, khẽ run lên...

Hình ảnh này rơi vào mắt Hạ Quý Thần, chân mày anh lại nhíu chặt.

Hạ Quý Thần giữ nguyên tư thế nửa ngồi trước người cô, yên lặng ngậy người khoảng một phút, cho đến khi Quý Úc cảm nhận được anh bất động, khẽ kêu lên một tiếng. Lúc đó, Hạ Quý Thần mới chớp mắt một cái, hàng loạt suy nghĩ vụt qua trong đầu...

Vậy mà anh, anh lại có thể mất kiểm soát, suýt nữa, suýt nữa đã muốn cô... trong phòng khách.

Anh có thể cảm giác được thân thể mình bởi vì dục vọng không được đáp ứng mà kêu gào bất mãn, thậm chí anh có thể cảm nhận rất rõ ràng con đau truyền đến từ bụng dưới.

Anh biết rõ bản thân rất muốn, rất muốn, rất muốn cùng cô tiếp tục...

Nhưng lý trí nói cho anh biết như vậy không thích hợp.

Anh với cô chỉ là bạn... Hôn nữa để có thể trở lại làm bạn với cô, anh đã đau khổ chờ đợi suốt bốn năm, đã làm rất nhiều chuyện... Quan trọng hơn là cho đến bây giờ, người cô yêu không phải là anh, mà là anh trai anh... Hạ Dư Quang.

Cho dù anh trai anh đã không còn trên đời này nữa, nhưng trong lòng cô vẫn luôn xem Hạ Dư Quang là mối tình thời niên thiếu của cô. Mỗi ngày anh đều dùng thân phận Hạ Dư Quang để trò chuyện cùng cô. Cho dù anh là bạn của cô, nhưng cô vẫn chỉ chia sẻ mọi chuyện với Hạ Dư Quang. Khi biết điều đó, trong lòng anh hiểu rõ, đối với cô, người mà cô muốn dựa vào, chỉ có anh trai của anh.

Nói không chừng... cô sẽ giống như bốn năm trước, trong cơn say mà nhìn lầm anh thành anh trai của anh... Nếu như anh vẫn để mặc cho cảm xúc của mình điều khiển, cùng cô làm ra chuyện gì không nên, thì sau khi tỉnh lại, cô sẽ nghĩ như thế nào? Mối quan hệ giữa cô và anh rồi sẽ ra sao?

Nghĩ đến đây, trong mắt Hạ Quý Thần phủ một tầng âm u. Cho dù thân thể của anh nóng, nhưng lòng của anh đã nguội lạnh, anh ép buộc bản thân buông tay. Từng chút một khống chế dục vọng của bản thân, rời khỏi người cô.

Anh vẫn giữ nguyên tư thế nửa ngồi như vậy, ngậy người trong giây lát, mới từ từ đứng thẳng dậy.

Nhìn xuyên qua mặt gương trước mặt, anh có thể nhìn rõ toàn bộ cơ thể cô.

Luồng khí nóng kia lại lần nữa dồn xuống bụng anh, anh không tự chủ được “hừ” một tiếng, sau đó vội dời ánh mắt.

Anh không thể tiếp tục ở lại đây, cứ ở bên cạnh cô như vậy, anh sợ rằng mình sẽ không khống chế con dục vọng này được. Ngay khi còn giữ được bình tĩnh, anh muốn nhanh chóng rời khỏi nơi này. Anh sợ nếu cứ nán ná thêm thì bản thân sẽ làm ra chuyện điên rồ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 381: Sao Kẹo Ngậm Lại Có Mùi Rượu? (1)

Đối với anh... cô có bao nhiêu sức hấp dẫn thì trên thế giới này chỉ có riêng anh hiểu rõ nhất.

Không cần phải dụ dỗ, cũng không cần phải ra sức quyến rũ, càng không cần sử dụng bất kỳ thủ đoạn gì. Chỉ với một ánh mắt, chỉ cần cô bước đến một bước cũng đủ để anh bỏ vũ khí đầu hàng “toàn quân tan rã”.

Huống chi giờ khắc này, quần áo cô không chỉnh tề, không khí trong phòng lại vô cùng “ái muội” (*), mà vừa rồi anh vẫn còn lưu luyến bên cạnh cô lâu như vậy...

Chỉ vừa nghĩ đến đó, Hạ Quý Thần đã cảm giác được hơi thở của mình trở nên hỗn loạn, mạch máu như sôi lên. Anh vội vàng nhắm mắt, mím chặt môi, liều mạng đè nén những cảm xúc đang quay cuồng trong cơ thể mình, điên cuồng kiềm chế dục vọng của bản thân. Sau đó lui về sau một bước, phút chốc kéo giãn khoảng cách giữa cô và anh.

Không có bất kỳ ai hiểu được trong giờ phút này, anh đã cố gắng bao nhiêu mới có thể điều khiển đôi chân mình bước đi.

Sau khi lui về sau, anh cũng không dám nhìn cô thêm một lần nào nữa, vội quay đầu muốn chạy ra cửa.

Nhưng anh vừa đi được hai bước, khoe mắt liếc thấy cô vẫn đang tựa vào mặt gương, trên người không bận gì cả.

Toàn thân Hạ Quý Thần cứng đờ, hô hấp bất chợt ngừng lại, bước chân của anh cũng khựng lại.

Cô ấy vẫn còn mơ màng màng, nếu như anh cứ bỏ đi như vậy, không biết bao giờ cô mới tỉnh táo lại.

Vừa rồi cô uống rất nhiều rượu, lơ như cứ như vậy mà ngã ra đất mà ngủ, trên người lại không không bận gì, một đêm trôi qua, chắc chắn cô sẽ bị cảm.

Còn nữa, mặc dù anh lo lắng, sau khi rời phòng sẽ cử người đáng tin cậy đến trông chừng cô. Nhưng mà trên người cô chỉ chút những dấu hôn như vậy, cô lại không mặc quần áo, sợ khó tránh khỏi những người nhiều chuyện, sẽ đồn những lời không hay... Dù sao thì người tin cậy nhất cũng không thật sự đáng tin.

Anh kéo áo lên phủ trên người cô, nhưng vừa kéo đến hông thì lại không thể kéo lên được nữa. Nội tâm Hạ Quý Thần mấu thuẫn vài giây, cuối cùng vẫn quyết định lui về sau một bước. Sau đó cố hết sức ép buộc bản thân không nhìn đến cô, nhanh chóng khom người, nhặt quần áo rơi trên mặt đất.

Mí mắt Hạ Quý Thần run run vài cái, anh cúi xuống, nhìn thoáng qua đôi chân trần trắng nõn của cô đang giẫm lên góc áo.

Hạ Quý Thần dùng sức kéo, nhưng lại không kéo được áo lên, trái lại còn khiến cho cô vốn đang say ngã sang một bên.

Hạ Quý Thần phản xạ có điều kiện vươn tay ra đỡ cô.

Thân thể mềm mại, trắng nõn cứ như thế ngã vào trong ngực anh.

Mùi hương ngọt ngào, tươi mát trên người cô lập tức lan tỏa ra, vây chặt lấy anh.

Hai mắt Hạ Quý Thần tối lại, hô hấp cũng trở nên dồn dập.

Anh nhắm mắt lại, cố gắng hít một hơi sâu. Sau đó nhanh nhanh kéo áo của Quý Ưc lên, che khắp cả người cô.

Anh vốn định nâng cô dậy, nhưng suy nghĩ một chút, dứt khoát ôm ngang người cô, bước nhanh vào phòng ngủ.

Đã đến nước này, không bằng trực tiếp ôm cô vào giường, sau đó rời đi...

Vừa nghĩ đến đó, Hạ Quý Thần đã đi tới trước cửa phòng ngủ, đá văng cửa.

Anh vừa giơ chân bước vào phòng ngủ, cái đầu nho nhỏ của Quý Ưc đang tựa trên bả vai anh nhẹ nhàng giật giật mấy cái, môi và mũi cô vừa lúc chạm vào vành tai và cổ anh.

Hơi thở của cô nhẹ nhàng bao lấy một bên mặt anh, vành tai mềm mại bất chợt có cảm giác tê tê.

Cánh tay anh ôm cô bỗng dưng xiết chặt hơn, bước chân cũng có hơi hỗn loạn.

Chú thích:

(*) Ái muội: Việc không rõ ràng, việc mờ ám.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 382: Sao Kẹo Ngậm Lại Có Mùi Rượu? (2)

Anh ngừng thở, ép buộc bản thân xem cô gái đang ôm trong ngực tựa như một tấm chắn. Không chớp mắt nhìn thẳng về phía trước, nhanh chóng đi đến cạnh giường đặt cô xuống không chút do dự.

Anh không dám ở lại quá lâu, vội lấy chăn đắp đại lên người cô, sau đó chuẩn bị quay người rời khỏi.

Nhưng khi anh vừa xoay người, người được anh đặt trên giường bỗng dưng “ọe” một tiếng.

Anh thấy cô muốn nôn, sợ rằng cô nằm ngửa như vậy sẽ bị sặc, nên vội chạy đến.

Cô hơi nâng đầu lên, ho khan hai cái. Sau đó lại nằm xuống gối không động đậy gì nữa.

Hạ Quý Thần sợ bóng sợ gió một hồi, cuối cùng mới thở ra một hơi, vừa định thu mắt về thì liếc thấy cô đang nằm trên giường bỗng nhiên xoay mạnh người.

Bởi vì động tác quá mạnh, và lại lúc đặt cô lên giường, anh để cô hơi gần mép giường. Cho nên cô như sắp ngã lăn xuống giường.

Hạ Quý Thần không hề nghĩ ngợi đã nhào người qua, chuẩn xác (*) đỡ được Quý Úc lăn từ trên giường xuống, ôm vào ngực.

Tuy giường không cao nhưng cô ngã trên người anh như vậy cũng khiến cho ngực anh hơi đau.

Hạ Quý Thần thở mạnh hai cái, đôi cảm giác đau đớn giảm đi một chút, mới vươn tay chạm vào hai gò má của cô gái nằm trước ngực, thấp giọng hỏi: “Có bị thương ở đâu hay không?”

Cảm nhận được có người đụng vào mình, Quý Úc ngẩng đầu, đôi mắt lơ đãng say mộng lung nhìn anh.

Nhìn thấy thái độ ngoan ngoãn đáng yêu của cô. Hạ Quý Thần thở dài, hẳn là cô gái nhỏ này còn không biết vừa rồi nguy hiểm bao nhiêu.

Hạ Quý Thần biết rõ có hỏi cũng vô ích, dứt khoát “động thủ” (**) kiểm tra giúp cô. Sau khi xác định cô không bị thương, lúc này anh mới yên tâm.

Anh vừa định ôm cô đứng dậy, thì cô gái vốn đang ngẩng đầu nhìn anh bỗng ngã chúi vào lòng anh, dường như cô rất mệt mỏi cho nên cả người nhũn ra, cái đầu nhỏ tựa hẳn vào cổ anh.

Hạ Quý Thần không tự chủ được mà đỡ người, nghĩ thầm nhân lúc bản thân vẫn còn khắc chế được, cố gắng đưa cô lên giường nằm mới là chuyện đúng đắn. Sợi tóc cô cọ vào cằm anh, hơi thở của cô thoảng làm vài sợi tóc bay bay, khẽ chạm vào da thịt anh. Bên trong xúc cảm mềm mại xen lẫn cảm giác hơi ngứa, cứ một lần lại một lần, khiến cho luồng khí nóng vốn còn tồn tại trong cơ thể anh lại nhen nhóm bốc lên...

Chỉ tiếc là anh còn chưa nghĩ xong thì cô gái đang cuộn trong người anh bỗng nhiên giơ tay lên, chạm vào môi anh, dùng đầu ngón tay mềm mại của cô vuốt dọc theo cánh môi anh.

Hô hấp của Hạ Quý Thần ngưng lại, nghiêng đầu nhìn Quý Úc.

Cô vẫn ngây ngô nhìn khoé môi anh, trong mắt lóe lên tia sáng xinh đẹp.

Cô có biết rằng cô đang đùa với lửa hay không..

Hạ Quý Thần cảm giác được đầu ngón của cô đang muốn tiến vào miệng anh. Anh vội cầm bàn tay nhỏ bé nghịch ngợm kia lại, thấp giọng nói: “Tiểu Úc, đừng làm rộn...”

Nhưng vì quá say nên cô đâu để ý đến lời anh, vùng vẫy muốn rút tay khỏi tay anh, một lần nữa chạm vào môi anh.

Nhưng sức của cô sao có thể thắng anh, cô vùng vẫy một hồi nhưng vẫn chẳng được gì. Cuối cùng, cô dứt khoát chồm người lên, lấy môi chạm vào môi anh, duỗi đầu lưỡi, nhẹ nhàng vuốt ve môi anh.

Hạ Quý Thần “hừ” nhẹ một tiếng, cảm giác rất rõ thân thể của mình bắt đầu “lên tiếng”.

Anh lại la lên giọng có hơi khàn: “Tiểu Úc, đừng nghịch...”

Chú thích:

(*) Chuẩn xác: Chính xác, đúng đắn.

(*) Động thủ: Bắt đầu công việc, động tay.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 383: Sao Kẹo Ngâm Lại Có Mùi Rượu? (3)

Lần này thì Quý Úc lại nghe anh nói, cô ngẩng đầu lên, ngây ngô cười với anh. Sau đó lại bĩu môi, vẻ mặt đầy “bất mãn” (*) nói: “Tôi... tôi... tôi không có nghịch! Tôi... tôi chỉ là cảm thấy nó đẹp...”

Nói xong, cô lại cúi đầu, hùng hổ hôn lên môi anh hai cái.

Đầu ngón tay Hạ Quý Thần khẽ run lên, anh nhìn vào mắt cô, phút chốc, không khí xung quanh trở nên vô cùng nóng bức.

Có lẽ là trong cơn say nên cô hoàn toàn không ý thức được nguy hiểm, vẫn ngẩn ngơ quan sát môi anh như trước. Sau đó vừa lẩm bẩm nói “Thật đẹp” vừa cong môi hôn lên môi anh.

Dường như là cô đang được ăn một món gì đấy rất ngon, cổ họng vô thức phát ra tiếng kêu thỏa mãn, thậm chí cô còn nhỏ giọng thì thầm một câu: “Thật ngon... thật mềm...”

“Như là...” - Cô nghiêng đầu, hình như đang suy nghĩ xem là giống thứ gì. Một lát sau, cô nở một nụ cười thật đáng yêu, ngây ngô nói: “Kẹo ngâm!”

Nói xong, còn chưa quá ba giây cô lại lắc lắc đầu: “Không đúng! Không phải kẹo... Kẹo có vị ngọt, nhưng anh không có...”

Sau đó, như muốn xác định xem có đúng không, cô lại cúi đầu dán lên môi anh lần nữa.

Động tác của cô vô cùng chậm chạp và cẩn thận. Đối với Hạ Quý Thần, không thể nghi ngờ, đó chính là cực hình tàn nhẫn nhất.

Nhưng cô vẫn hồn nhiên không biết, cứ thản nhiên bình luận: “... Nhưng mà lại có mùi hương hoa lài... Ừm...”

Cô chần chờ một chút, sau đó nghiêm túc nói: “... Có lẽ là kẹo này không có đường...”

Nói xong, cô lại cúi đầu xuống, cắn lên môi anh.

“A...” - Bỗng nhiên cô khẽ kêu lên, dường như là nhận ra cái gì đó. Cô ngừng lại một chút, sau đó dùng đầu lưỡi cẩn thận chạm vào môi anh. Anh biết rõ là bởi vì say cho nên cô mới có những hành động như vậy. Anh cũng có thể cảm giác được cô đang dùng sức cắn môi anh, xem anh như là kẹo. Nhưng sức lực yếu ớt của cô không đủ để gây ra cảm giác đau đớn cho anh, trái lại càng giống như trêu chọc hơn.

Mỗi một động tác của cô khiến cả người anh run lên.

Ngay khi anh sắp không nhận được, cô lại thì thào nói: “... Kỳ quái, sao kẹo ngâm lại có mùi rượu...”

“Đó không phải là do cô uống rượu nên bị dính lên sao?” - Ý nghĩ đó vừa xẹt qua đầu Hạ Quý Thần thì hình ảnh anh và cô điên cuồng hôn nhau ở phòng khách lúc nãy cũng chợt hiện lên.

Ngay lập tức, dường như là hồ hạp bất ổn, mà ngay cả lồng ngực của anh cũng bắt đầu phập phồng không dứt.

Không được, nếu cứ như vậy thì thật sự sẽ xảy ra chuyện...

Hạ Quý Thần nghĩ vậy, liền giơ tay vịn mép giường, muốn mượn lực đứng lên.

Quý Úc đang dựa vào người anh, vì động tác của anh mà cô hơi trượt người xuống, vừa vặn đặt mông ngồi xuống phần bụng dưới của anh.

Hạ Quý Thần nhận không được thấp giọng than một tiếng.

Anh vừa định nhòm người dậy, bỗng nhiều cô chau mày, nghi hoặc lắm lắm: “Kỳ quái, đây là thứ gì...”

Tiếp đó, cô cựa người mấy cái. Hạ Quý Thần cảm giác cứ như bị điện giật, toàn thân run lên kìm không được nói: “Tiểu Úc, đừng nhúc nhích...”

Chú thích:

(*) Bất mãn: Không vui, không hài lòng

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 384: Sao Kẹo Ngậm Lại Có Mùi Rượu? (4)

Nhưng cô đâu quan tâm đến lời anh, trái lại cô càng cựa quậy nhiều hơn. Mà ngay cả lời nói của cô cũng khiến cho người ta mơ màng: “Sao cứ luôn nhô lên vậy chứ...”

“Tiểu Úc, đừng nhúc nhích!” - Bởi vì quá mức khó chịu, dầy vò, giọng của Hạ Quý Thần càng to hơn.

“Anh hung dữ cái gì hả?” - Quý Úc bất mãn trừng Hạ Quý Thần một cái. Cô hồn nhiên không hiểu những lời của anh là có ý gì, trái lại càng cựa quậy nhiều hơn: “Anh muốn gì hả? Bảo tôi không nhúc nhích là tôi không được nhúc nhích à? Tôi cứ nhúc nhích đấy, thì sao...”

Cô vừa nói, vừa cảm thấy cựa quậy như vậy còn chưa đủ, nên vươn bàn tay nhỏ bé về phía bụng dưới của anh.

“Tiểu Úc!” - Anh lên tiếng can ngăn, nhưng anh còn chưa kịp đưa tay ra cản tay cô thì cô đã chạm vào nửa người dưới của anh.

Anh gần như không chút do dự vươn tay nắm lấy tay cô.

Dường như cô đoán được ý đồ của anh, biết anh muốn ngăn cản mình, cho nên cô gần như không hề đắn đo mà mạnh mẽ chạm vào anh.

Bụng của anh lập tức truyền đến một trận run rẩy. Ngay sau đó bàn tay đang vươn ra của anh cũng buông lỏng.

Anh có cảm giác miệng đắng lưỡi khô, ngay cả không khí trong phòng cũng trở nên khô nóng.

Anh không tự chủ được nắm chặt tay, bởi vì cực lực khắc chế mà anh có thể nghe rõ tiếng “rôm rốp” phát ra từ khớp xương của mình.

Qua một lúc lâu, anh mới lên tiếng, thì thào nói: “Tiểu Úc... buông tay ra...”

Khi anh vừa nói xong, trong lòng xẹt qua một tia chờ đợi, hi vọng cô có thể nghe lời anh, buông anh ra, rời khỏi anh, càng xa càng tốt... Mặc dù khả năng tự chủ của anh tốt hơn nhiều so với những người khác, nhưng cô lại là khát vọng sâu sắc nhất trong lòng anh. Huống chi, ngay giờ khắc này, anh hiểu rõ ngọn lửa trong cơ thể anh như muốn sắp nổ tung.

Hạ Quý Thần cảm giác nghẹn một cái, khuôn mặt điển trai thoáng qua vẻ thống khổ, anh mím chặt môi, mất một lúc lâu mới kiềm chế được ngọn lửa đang bùng lên bởi vì hành động của cô. Sau đó anh mở miệng, giọng nói khàn khàn lạnh nhạt xen lẫn sự vô lực: “Tiểu Úc, em còn như vậy thì anh sẽ làm em bị thương đấy...” Nhưng anh chờ, chờ mãi, cô vẫn không hề hay biết lòng anh, chỉ đáp lại một tiếng trong veo: “Không!” - Sau đó đầu ngón tay chợt nắm chặt hơn.

Đối với anh, cô là điều duy nhất mà anh khát vọng, một khi thứ khát vọng ẩn sâu trong lòng ấy bị mở ra, thì có nghĩa là không có cách nào dừng lại.

Anh muốn nhân cơ hội khi bản thân còn có một chút lý trí, ngăn cản chuyện đó xảy ra, dừng lại chuyện hôm nay giữa anh và cô tại đây, để cho tình bạn giữa họ vẫn tốt đẹp.

Nhưng cô uống nhiều như vậy, sao còn nghe ra được hàm ý trong lời nói của anh. Cô chỉ biết là anh đẩy cô ra, hơi rượu xông lên đầu, sự phản nghịch sâu trong lòng cô càng trào lên dữ dội. Cô càng lắc đầu và nói liên tục: “Không! Không! Không!”

Nơi mà cô chạm vào thật nóng, cho dù cách một lớp vải nhưng vẫn khiến lòng bàn tay cô có cảm giác như bị bỏng. Mồ hôi chảy ra, cô nhịn không được cọ tay lên người anh, muốn lau sạch mồ hôi trong tay.

Động tác ngây ngô của cô khiến cho sự tự chủ của Hạ Quý Thần gần như vượt ngưỡng chịu đựng, hoàn toàn tan rã.

Anh đã đánh giá cao sự tự chủ của mình, hay là đánh giá quá thấp sự hấp dẫn của cô?

Chương 385: Sao Kẹo Ngậm Lại Có Mùi Rượu? (5)

Cô vẫn không phát giác được nguy hiểm, thì thảo nói: “Ôi, sao lại...”

Cô còn chưa kịp nói mấy chữ “cứng như vậy”, đôi mắt anh đã tối sầm lại, bàn tay vốn định vươn ra nắm tay cô bỗng dưng khựng lại, chuyển qua đặt lên cổ cô, sau đó anh cúi đầu, hung hãn dán môi lên môi cô, ngăn chặn những lời cô muốn nói như muốn nuốt tất cả chúng vào bụng.

Lúc ở phòng khách anh đã muốn cô, cho đến bây giờ anh hoàn toàn mất đi không chế, dã thú ngủ say trong cơ thể bỗng chốc thức tỉnh, điều khiển tâm trí anh, thúc giục anh hôn cô, mang theo khao khát điên cuồng quẩn quýt môi cô, mỗi một giây trôi qua, nụ hôn của anh càng thêm mạnh mẽ.

Cô bị anh hôn đến mức như sắp biến thành một đồng bùn nhão, hoàn toàn dựa vào người anh để chống đỡ thân thể.

Anh vừa tham lam đặt nụ hôn xuống cổ cô, vừa quơ tay nắm lấy tấm chăn rủ xuống ở mép giường ném ra đất, sau đó ôm cô ngã lên đó.

Vốn lúc này khi mặc áo cho cô, anh vô cùng vội vã nên cài lung tung, bây giờ anh ôm cô lăn qua lăn lại như vậy, chiếc áo lỏng lẻo khoác trên người cô phút chốc rơi ra.

Nhìn thấy trên làn da trắng nõn chỉ chít những vết hôn, mắt anh đỏ ngầu, bên trong như có một ngọn lửa đang rực cháy.

Anh giơ tay lên kéo một cái, gạt phăng áo của mình, vứt qua một bên, ngay lập tức, anh xoay người đặt cô trong vòng tay mình.

Da thịt cô mát lạnh chạm vào cơ thể nóng hổi của anh, bất giác, cả hai cùng run lên một cái, sau đó, anh càng ôm chặt cô hơn.

Đầu ngón tay thon dài của anh trượt dọc theo một bên tai cô, xuống cổ, kế đó là xương quai xanh, cứ dần dần đi xuống như vậy...

Anh có thể cảm giác được bởi vì động tác của anh mà cơ thể xinh đẹp trước mắt khẽ run lên.

Anh nhìn không được cúi đầu xuống, không biết đây đã là lần thứ mấy anh chiếm lấy môi cô, mỗi một lần càng thêm thấm thiết, càng thêm mạnh mẽ, dường như muốn đem cô nuốt vào bụng.

Giống như bốn năm trước, anh biết rõ cô yêu anh trai anh, nhưng anh vẫn không chùn bước, vẫn tiếp tục lựa chọn yêu cô. Cho dù anh biết là sai, nhưng anh vẫn làm, vẫn tiến lên phía trước, cứ như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Có một số việc, chỉ cần là liên quan đến cô, một khi bắt đầu, thì không thể nào dừng lại được.

Giống như hiện tại, giờ phút này, cảnh này...

Ngay khi Hạ Quý Thần hôn Quý Úc đến mức cô sắp không thở được, anh đột nhiên cử động, cứ như vậy không báo trước, hoàn toàn hòa hợp với cô.

Bốn năm, bốn năm xa cách, hơn một ngàn bốn trăm ngày đêm, hiện tại, một lần nữa anh lại có thể ở gần bên cạnh cô...

Trong giây phút này, Hạ Quý Thần cảm thấy dường như hết thảy chỉ là một giấc mộng, giấc mộng mà mỗi ngày anh đều mơ.

Anh dừng lại tất cả động tác của mình, cứ ngồi bất động như thế, cảm nhận từng chút một sự rung động điên cuồng trong lòng, mãi cho đến khi anh cảm giác được tất cả không phải là mơ, những xúc cảm hiện tại như khắc ghi vào đầu anh, anh mới bắt đầu có phản ứng.

Anh khẽ cử động, một loại cảm giác kỳ lạ bao phủ lấy từng tế bào trên người anh, cũng bao lấy cô.

Hơi thở của anh bắt đầu rối loạn, hô hấp của cô cũng thế, cứ như vậy, anh và cô không hẹn mà dây dưa với nhau.

Màn ngủ vốn đã được kéo ra, cửa sổ cũng để mở, gió đêm theo đó mà tràn vào trong phòng, xem lẫn hơi nước của sông Hoàng Phố.

Anh và cô triển miên không dứt, ngày càng thấm thiết hơn, từng tiếng thở dốc tràn ra trên môi anh, âm thanh mềm mại của cô cũng hòa tan theo gió.

Nhiệt độ trong phòng càng lúc càng cao, không khí cũng càng thêm thoải mái nhẹ nhàng...

Chương 386: Sao Kẹo Ngậm Lại Có Mùi Rượu? (6)

Rất lâu sau đó, cơ thể anh dính đầy mồ hôi, cả người mềm nhũn ngã sấp xuống thân thể mềm mại của cô, không khí trong phòng rốt cuộc trở nên yên tĩnh.

Không biết đã bao lâu, tim của anh cũng bắt đầu đập chậm lại, anh hơi nhô người dậy, duỗi tay rút một chiếc khăn trong tủ đầu giường ra, giúp cô lau sạch thân thể, sau đó ôm cô lên giường.

Anh ôm chặt cô vào ngực, nhẹ nhàng vuốt ve từng sợi tóc mềm mại, động tác dịu dàng, chứa đầy yêu thương.

Cô mệt đến mức không mở mắt nổi, cảm giác được sự dịu dàng của anh, liền rúc sâu vào ngực anh.

Hành động thân mật của cô khiến cơ thể anh cứng đờ, dục vọng vừa mới được dỗ dành lại lần nữa sôi trào.

Bàn tay đang luồn vào tóc cô không kìm được đưa xuống bờ vai sáng bóng, từng đốt ngón tay như có như khê chạm vào da thịt non mềm, anh nuốt nước miếng một cái, lại lần nữa đặt cô dưới thân.

Rõ ràng là cô đã rất mệt, nhưng lại không kháng cự được sự quyến rũ của anh, không đến một lát sau, hô hấp của cô cũng bắt đầu trở nên dồn dập.

Cô động tình, dục vọng trong cơ thể anh càng thêm mãnh liệt, từng âm thanh quyến luyến cô để cho bản năng dẫn dắt, ôm chặt bờ vai anh run rẩy như cầu xin tha thứ.

Tốc độ của anh càng lúc càng nhanh, cô cảm giác như cơ thể không còn là của mình nữa rồi.

Gió bên ngoài mỗi lúc một lớn, bức màn bị thổi bay tứ phía, khiến trong không khí trong phòng cũng loạn lên, giống như anh và cô lúc này.

Một lúc sau anh cúi đầu hung hăng hôn lên môi cô, cả hai cảm thấy cơ thể mình run lên, sau đó tựa như rơi vào một đám mây, bồng bềnh êm ái, trong nháy mắt, giữa vũ trụ mênh mông, giữa thế giới bao la kia, chỉ còn lại mỗi cô và anh.

Đợi đến khi hơi thở của mình bình ổn trở lại, Hạ Quý Thần mới ôm cô đi tắm, cô đã mệt đến mức không còn một chút sức lực nào cả.

Ba lần yêu thương liên tiếp đã vượt quá sức của cô, tiêu hao gần hết sức lực trên người cô, đợi đến khi kết thúc, cô như ngã hẳn vào ngực anh, rơi vào mê man. Thế nhưng sự hấp dẫn của cô đối với anh quá lớn, hoặc có lẽ là do một thời gian quá dài anh không gần gũi với phụ nữ, bỗng dưng lúc này được đền bù, cho nên tinh lực tràn đầy, khiến cho anh không nhận được mà muốn cô ngay dưới vòi hoa sen.

Anh giúp cô tắm rửa sạch sẽ, dùng khăn tắm lau khô thân thể cô, sau đó mới ôm cô trở lại giường.

Thật ra anh cũng rất mệt, mệt đến mức đầu óc mụ mị, không muốn nghĩ thêm bất kỳ điều gì nữa.

Nằm trên giường, anh cẩn thận ôm cô vào ngực, nghe thấy mùi thơm từ cơ thể cô truyền đến, anh từ từ nhắm mắt lại.

Ngay khi anh sắp chìm vào giấc ngủ, hơi nghiêng đầu anh hôn lên đầu cô, thì thảo giống như đang nói mớ: “Tiểu Úc, anh yêu em...”

Cô đã sớm ngủ say, yên tĩnh tựa vào người anh.

Anh kéo cô sát vào ngực mình, ôm thật chặt, thật chặt, sau đó cả hai cùng chìm vào giấc ngủ.

Thời gian quay ngược lại mười một giờ khuya, bữa tiệc Wrap Party (*) của “Tam Thiên Sĩ” đang diễn ra.

Vốn dĩ Hàn Tri Phán sẽ bay sang Mỹ, nhưng khi nhận được thông báo của Hạ Quý Thần, biết được hôm nay là Wrap Party của “Tam Thiên Sĩ”, anh nghĩ chắc chắn Trình Vị Văn sẽ tham gia, nên anh cũng muốn đến tham dự. Tuy mỗi ngày anh đều gửi một bó hoa đến đoàn phim, nhưng bởi vì thời gian gần đây công việc quá nhiều, nên đã lâu không có cơ hội gặp cô. Chính vì vậy, anh dứt khoát bảo thư ký dời lại chuyến bay sang Mỹ hai ngày, rồi thu xếp từ Bắc Kinh chạy đến Thượng Hải.

Chú thích:

(*) Wrap Party: Hay còn gọi là tiệc mừng công. Chi bữa tiệc mừng đoàn phim hoàn thành xong các cảnh quay cuối cùng, chuẩn bị bước vào giai đoạn hậu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 387: Sao Kẹo Ngậm Lại Có Mùi Rượu? (7)

Sắp đến mùa lũ, toàn bộ khu Hoa Nam cứ mưa mãi không dứt. Vốn là đặt chuyến bay vào lúc mười giờ sáng, nhưng Hàn Tri Phản đợi suốt ở sân bay đến một giờ chiều vẫn không nhận được tin tức khi nào máy bay sẽ cất cánh.

Buổi tiệc Wrap Party của “Tam Thiên Sĩ” bắt đầu lúc bảy giờ tối, chỉ còn lại sáu tiếng. Hàn Tri Phản cân nhắc một chút, anh cảm thấy nếu như mình cứ đợi ở sân bay như vậy thì không biết đến bao giờ mới có thể tới Thượng Hải, sợ là sẽ không đến kịp buổi tiệc.

Hàn Tri Phản suy nghĩ một lát, sau đó vừa căn dặn tài xế chuẩn bị, vừa gọi điện bảo thư ký đặt tàu cao tốc cho anh.

Khoảng cách từ sân bay đến bến tàu cao tốc khá xa. Có lẽ là vì các chuyến bay bị trì hoãn, cho nên rất nhiều người đều quay sang chọn tàu cao tốc làm phương tiện di chuyển. Khiến cho tình hình giao thông khá hỗn loạn. Đến khi Hàn Tri Phản đến được bến tàu cao tốc thì đã là ba giờ chiều.

Hơn ba giờ một chút, Hàn Tri Phản đã yên vị trên tàu cao tốc.

Lãng phí cả một ngày ở sân bay, vốn còn rất nhiều việc cần phải xử lý. Hàn Tri Phản liền lấy máy tính ra, bắt đầu làm việc.

Đến khi anh giải quyết xong công việc, sắc trời bên ngoài đã tối. Anh nhìn đồng hồ... đã là 7 giờ 30 rồi, bữa tiệc Wrap Party hẳn là đã bắt đầu, nhưng anh còn phải đi gần hai tiếng nữa mới đến Thượng Hải.

9 giờ 30, tàu cao tốc dừng lại, cửa mở ra Hàn Tri Phản vừa bước ra thì thấy tài xế được phân công đưa đón anh ở Thượng Hải.

Ngồi lên xe, không đợi tài xế hỏi địa điểm, anh đã mở miệng nói trước: “Đến Tỉnh Quang!”

Hàn Tri Phản sợ mình đến trễ, buổi tiệc sẽ kết thúc, cho nên anh liên tục giục tài xế và không ngừng nhìn đồng hồ trên tay.

Mười giờ, xe ngừng ở cửa ra vào của khách sạn Tỉnh Quang. Sau khi Hàn Tri Phản bỏ lại một câu “Đem đồ đạc của tôi đưa lên phòng 1002” cho nhân viên lễ tân thì anh vội bước vào cửa xoay, đi thẳng đến thang máy.

Cô ấy... Đừng nói là cô ấy đã về rồi nha? Đèn lầu hai, cửa vừa mở ra, Hàn Tri Phản đã nhìn thấy rất nhiều người mặc lễ phục lục tục bước ra khỏi đại sảnh của bữa tiệc.

Hàn Tri Phản không tự chủ được đi nhanh hơn, miệng không ngừng nói: “Ngại quá, xin nhường đường!” Dáng vẻ vô cùng vội vàng, nhanh chóng xuyên qua dòng người đi vào sảnh tiệc.

Đại sảnh trống rỗng, ngoại trừ mười mấy nhân viên phục vụ, đã không còn bao nhiêu người.

Hàn Tri Phản cẩn thận nhìn một lượt khắp sảnh, xác định không có Trình Vị Văn thì trong lòng vô cùng thất vọng.

Vội vã chạy đến đây, cuối cùng lại để lỡ mất.

Hàn Tri Phản giờ tay giật mạnh cổ áo một cái, khẽ hừ mấy tiếng. Sau đó mới xoay người rời khỏi sảnh tiệc.

Suốt quãng đường chạy đến đây, Hàn Tri Phản chưa vào nhà vệ sinh lần nào. Khi anh quay về phòng mình, liếc mắt thấy nhà vệ sinh trên hành lang, nên thuận tiện rẽ vào.

Bước ra khỏi nhà vệ sinh, Hàn Tri Phản vừa định đi đến bồn rửa tay thì nghe thấy tiếng nồn ở cách đó không xa.

Anh liếc mắt nhìn một cái, phản chiếu qua tám gương lõng lẩy ở bồn rửa tay là một hình bóng vô cùng quen thuộc.

Hàn Tri Phản dừng chân, nhìn chằm chằm vào gương, quan sát cô gái đang cúi đầu nồn không ngừng một lúc. Sau đó anh yên lặng lui ra ngoài, vẫy tay với một nhân viên phục vụ đứng cách đó không xa, bảo cô ta đem một chai nước khoáng tới.

Nhân viên phục vụ nhanh chóng cầm một chai nước khoáng quay trở lại.

Hàn Tri Phản nhẹ giọng nói: “Cám ơn” - Anh nhận lấy chai nước khoáng, vặn mở nắp, rồi quay trở vào nhà vệ sinh.

Đi đến trước bồn rửa tay, đợi cô gái kia nồn xong, anh lập tức đưa chai nước đến trước mặt cô.

Vốn đang định mở vòi nước, lấy nước lạnh súc miệng, bỗngưng Trình Vị Văn thấy một chai nước xuất hiện trước mặt mình, cô hơi sững người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 388: Sao Kẹo Ngậm Lại Có Mùi Rượu? (8)

Khoảng năm giây sau, cô mới từ từ quay đầu lại, ánh mắt cô hướng lên đối diện với gương mặt điển trai của Hàn Tri Phán, cô ngẩn người, khoe môi giật giật, vừa muốn hỏi “Sao anh lại ở đây?” thì dạ dày đột nhiên quặn lên, cô lại cúi đầu, tiếp tục nôn.

Hàn Tri Phán nhanh chóng đặt bình nước xuống bồn rửa tay, sau đó vươn tay vỗ nhẹ lên lưng Trình Vị Văn.

Đến khi cô nôn xong, anh lại cầm lấy bình nước, đưa đến trước mặt cô: “Súc miệng trước đi, sau đó uống nước vào, em sẽ thấy thoải mái hơn một chút.”

Trình Vị Văn không đáp, chỉ im lặng làm theo lời Hàn Tri Phán.

Nước lạnh đi qua yết hầu trôi vào bụng, đúng như anh nói, thật sự khiến cho cô cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Cô đặt bình nước xuống, mở vòi nước, rửa mặt, sau đó rút khăn giấy lau mặt và nước còn dính trên tay. Sau khi hoàn thành một loạt động tác, cô mới đứng thẳng người, mặt đối mặt với Hàn Tri Phán, khẽ nói: “Cảm ơn!”

Cái cô gái này... sao lúc nào cũng nói mấy câu sát phong cảnh như vậy, lời nói của mấy nhân vật trong tiểu thuyết mà cô viết, có khi còn hay hơn...

Trình Vị Văn gượng cười, vờ như không thấy thái độ của Hàn Tri Phán, mở miệng nói: “Tôi có hơi không thoải mái, muốn lên lầu nghỉ ngơi.”

Nói xong, cô cũng không đợi anh đáp lại, đã nói thêm một câu “Tạm biệt”, sau đó xoay người, đi thẳng ra ngoài.

Buổi tiệc tối nay, cô mặc lễ phục nên phải mang giày cao gót, ngày thường cô vốn đã quen đi giày đế bằng, cho nên hôm nay bước chân của cô có hơi khó khăn. Vừa nãy lại uống khá nhiều rượu, mặc dù không say đến mức mất tinh táo, nhưng cũng có chút choáng váng, đi chưa được hai bước thì hông chân, cả người suýt nữa ngã lăn ra đất, cũng may Hàn Tri Phán đứng sau lưng cô phản ứng nhanh, kịp thời cầm lấy tay cô.

Trình Vị Văn chần chờ vài giây, sau đó đọc số phòng: “Em ở phòng nào, tôi đưa em đi.”

Vừa nãy thiếu chút nữa ngã sấp xuống, Trình Vị Văn không cẩn thận bị trật chân, tuy có Hàn Tri Phán đỡ cô, nhưng mỗi bước đi đều rất đau.

Cha của cô, Trình Vệ Quốc, là người rất bận rộn, mẹ cô lại qua đời sớm, từ khi mười ba tuổi, Trình Vị Văn đã thường xuyên ở nhà một mình. Có lẽ là bởi thói quen tự chủ suốt nhiều năm, nên cô chưa bao giờ chủ động nhờ người khác giúp đỡ, mặc dù hiện tại chân đau như nhũn ra, nhưng cô cũng không nói cho Hàn Tri Phán biết.

Thang máy dừng ở tầng lầu Trình Vị Văn ở, lúc vừa bước ra khỏi thang máy, do quá đau, cô nhịn không được hơi khụy người một cái, Hàn Tri Phán cảm nhận được sức nặng, hơi cúi đầu xuống, lập tức nhìn thấy cổ chân mảnh khảnh của cô sưng đỏ lên.

“Em bị trật chân rồi, sao lại không nói?” Hàn Tri Phán không vui hỏi, giọng điệu có vài phần trách móc.

Trình Vị Văn rù mi, không đáp.

Hàn Tri Phán chăm chú nhìn cô một lúc, sau đó chột khom người, bế cô lên.

Vốn chưa từng gần gũi với bất kỳ người đàn ông nào như vậy, Trình Vị Văn có hơi hoảng hốt, giãy dụa muốn rời khỏi vòng tay của Hàn Tri Phán.

“Đừng nhúc nhích!” Hàn Tri Phán vừa giữ chặt cô, vừa mở miệng uy hiếp: “Em mà cứ như vậy, có tin là tôi sẽ hôn em ngay tại đây hay không?”

“Anh...” Trình Vị Văn chỉ mới nói một chữ, đã thoáng thấy Hàn Tri Phán thật sự đưa mặt tới, cô bị dọa sợ, vội nghiêng đầu né tránh, không nói gì nữa.

Rốt cục là do không quen bị một người đàn ông xa lạ ôm như vậy, thân thể Trình Vị Văn trở nên cứng ngắc.

Cửa phòng mở ra, Hàn Tri Phán ôm cô đi vào, đặt cô xuống ghế sofa, lúc này, Trình Vị Văn mới âm thầm thở phào một cái.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 389: Sao Kẹo Ngậm Lại Có Mùi Rượu? (9)

Trình Vị Văn nói một tiếng “Cám ơn!” với Hàn Tri Phấn xong thì mở hòm thuốc đặt trên bàn trà ra. Lục tìm dầu hoa hồng, đổ ra lòng bàn tay, bắt đầu xoa bóp cổ chân mình.

Hàn Tri Phấn biết cô từng học y, thấy cô không định gọi bác sĩ, hẳn là cổ chân của cô không có tổn thương đến gân cốt, cho nên mới để cô tự xử lý.

Anh cũng không nói gì, chỉ yên lặng ngồi bên cạnh, chăm chú nhìn cô xoa bóp cổ chân.

Ngón tay của cô rất đẹp, có lẽ là do quanh năm chỉ tiếp xúc với bàn phím, cũng có lẽ là do người học y luôn thích sạch sẽ. Không giống với những cô gái khác, lúc nào cũng để móng tay thật dài, móng tay của cô được cắt rất gọn gàng, đẹp mắt.

Hàn Tri Phấn nhìn không được nhìn nhiều một chút. Khi cô lại lần nữa đổ dầu hoa hồng vào lòng bàn tay, anh mới ngẩng đầu, nhìn thoáng qua cô, thấp giọng hỏi: “Sao lại uống nhiều rượu như vậy?”

Động tác trên tay Trình Vị Văn chợt ngưng lại: “Đôi khi... cần phải xã giao, bắt quá cũng do tư lượng của tôi không được tốt, uống một chút sẽ ngon.”

“Một cô gái ở một mình, vẫn nên cẩn thận một chút, có thể không uống thì đừng uống.”

Giọng điệu Hàn Tri Phấn có vẻ thân nhiên, nhưng lại khiến động tác trên tay Trình Vị Văn thoáng ngừng lại.

Dường như... Từ nhỏ đến lớn, chưa từng có ai nói với cô những lời quan tâm như vậy...

Trình Vị Văn rũ mi, nhìn chăm chăm vết sưng đỏ trên cổ chân, im lặng một lúc. Vừa định đáp lại Hàn Tri Phấn một tiếng “Ừm” thì anh đã lên tiếng trước: “Bắt quá, nói đi thì phải nói lại, có một cách, có thể giúp em không phải uống rượu.”

Trình Vị Văn nuốt xuống những lời vừa định nói, ngẩng đầu nhìn về phía Hàn Tri Phấn.

Hàn Tri Phấn nở nụ cười: “Ở bên cạnh tôi, làm người phụ nữ của tôi thì không cần phải xã giao với người khác!”

Trình Vị Văn vẫn lựa chọn xem nhẹ lời anh nói như mọi khi, cúi đầu tiếp tục xoa bóp cổ chân. Sao tự dưng lại nói đến chủ đề này rồi?

Sau khi xử lý xong vết thương ở cổ chân, Trình Vị Văn đi vào nhà vệ sinh tháo trang sức và tẩy trang. Hàn Tri Phấn sợ cô bị ngã, nên luôn đi theo bên cạnh cô.

Trong lúc Trình Vị Văn đánh răng thì Hàn Tri Phấn khoanh tay đứng tựa ở cửa nhìn chăm chăm cô.

Đến khi cô súc miệng, Hàn Tri Phấn bỗng nhiên lên tiếng hỏi: “Tôi có một đề nghị với em, được không?”

Trước câu hỏi đột ngột của anh, Trình Vị Văn có hơi ngẩn người. Cô nghĩ rằng hẳn là anh đang muốn nói chuyện nghiêm túc, cho nên vội nhỏ nước súc miệng ra, quay đầu hỏi: “Đề nghị gì?”

Hàn Tri Phấn nhìn Trình Vị Văn một cách nghiêm túc: “Chúng ta quen nhau đi!”

“Anh...” Đây đã là lần thứ ba trong đêm nay Trình Vị Văn nghe được những lời này từ miệng Hàn Tri Phấn. Cô chỉ thốt được một chữ, sau đó hung hăng trừng mắt nhìn Hàn Tri Phấn. Nhìn một lúc, cô cup mắt, động tác súc miệng có vẻ mạnh hơn, như là đang muốn “phát tiết” (*) những bất mãn với anh.

Sau khi súc miệng xong, Trình Vị Văn khập khiễng bước ra khỏi nhà vệ sinh. Lúc đi ngang qua Hàn Tri Phấn, người đàn ông này bỗng nhiên duỗi tay ra ôm lấy cô.

“Hàn Tri Phấn, anh thả tôi ra, anh muốn gì?”

Hàn Tri Phấn dường như không nghe thấy lời Trình Vị Văn nói. Anh cứ thế bước thẳng đến giường, đặt cô lên giường, không đợi cô có phản ứng, anh đã cúi người xuống, chống hai tay xuống nệm, vây lấy cô.

“Làm gì à? Em nghĩ rằng tôi sẽ làm gì? Dù sao thì bây giờ tôi cũng đang ở trong phòng em...”

Khuôn mặt Hàn Tri Phấn cách Trình Vị Văn rất gần. Giọng của anh rất ấm, hơi thở phả vào mặt cô, khiến cho cô cảm thấy rất bối rối.

(*) Phát tiết: bực bội, phát cáu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 390: Sao Kẹo Ngậm Lại Có Mùi Rượu? (10)

Cô lại mở miệng một lần nữa, trong giọng nói có vài phần lo lắng: “Hàn Tri Phấn... anh đi ra ngoài... ra khỏi phòng tôi!”

Hàn Tri Phấn ngoảnh mặt làm ngơ, thậm chí anh còn cúi đầu thấp hơn, càng ngày càng thấp, mỗi anh cách mỗi cô mỗi lúc một gần hơn. Trình Vị Văn khản trương đến mức nhắm nghiền hai mắt, khỏe mắt cô có hơi ươn ướt.

Ngay tại khi cô cho rằng nụ hôn đầu của mình sẽ bị anh cướp đi, thì anh bất chợt ngừng lại, mỗi anh và mỗi cô cách nhau chỉ khoảng một milimet.

Trình Vị Văn đợi một lúc lâu nhưng không thấy có chuyện gì xảy ra, cô từ từ mở mắt.

Đôi mắt thâm thúy của Hàn Tri Phấn trong phút chốc đối diện với mắt cô.

Anh và cô cứ nhìn nhau như vậy khoảng mười giây. Bỗng anh lên tiếng, giọng nói mang theo một chút kiêu ngạo pha lẫn sự nghiêm túc: “Trêu em thôi, Hàn Tri Phấn tôi chưa bao giờ ép buộc phụ nữ!”

Nói xong, anh tiếp tục nhìn cô một lúc lâu. Sau đó mới từ từ giờ tay trái lên, nhẹ nhàng vén những sợi tóc lòa xòa trước mặt cô: “Tôi thật sự muốn ở bên cạnh em, nhưng tôi cũng muốn em cam tâm tình nguyện.”

Nói xong, Hàn Tri Phấn lại cúi đầu, đặt một nụ hôn nhẹ như chuồn chuồn lướt nước lên trán cô, bỏ lại một câu “Ngủ ngon!”

Sau đó kéo dần khoảng cách với cô, lui về sau mấy bước, đứng cạnh đèn ngủ, nhẹ giọng nói với cô “Mơ thật đẹp!”, rồi thật sự quay đầu đi ra khỏi phòng.

Cửa đã đóng lại thật lâu nhưng Trình Vị Văn vẫn cứ trừng mắt nhìn vào nó không chớp mắt, còn chưa phục hồi tinh thần.

Sau đó cô lại ngược nhìn trần nhà hồi lâu, im lặng một lúc, rồi nhẹ nhàng giờ tay chạm vào trán mình.

Ở đó dường như vẫn còn lưu lại hơi thở và nhiệt độ của anh. Đầu ngón tay cô bỗng run lên, vội rút tay lại, giấu vào chăn.T---

Ra khỏi phòng Trình Vị Văn, sau khi đóng cửa lại, sắc mặt Hàn Tri Phấn bỗng dưng lạnh xuống.

Anh nhìn hành lang trống trải, đứng yên một lúc, sau đó mới cất bước đi về phía thang máy.

Đến tầng lầu của mình, anh đợi tài xế mang phiếu phòng đến. Sau khi nhận phiếu phòng, đợi tài xế đi khỏi, anh mới lấy một điều thuốc, đi đến cửa sổ sát đất, yên lặng nhìn chằm chằm vào màn đêm bên ngoài cửa sổ, bắt đầu hút thuốc.

Bên ngoài cửa sổ, đêm càng lúc càng sâu. Ca-nô trên mặt sông Hoàng Phố cũng dần dần ít hơn, ngay khi ánh đèn Neon lần lượt tắt, Hàn Tri Phấn dường như đã quyết định chuyện gì đó. Lấy điện thoại trong túi quần ra, gọi một cú điện thoại: “Lâm Sinh, chuyện mà trước đó tôi đã bảo cậu sắp xếp, cậu chuẩn bị xong hết chưa?”

“Hàn tiên sinh, đã chuẩn bị xong!” - Trong điện thoại truyền đến một giọng nam. Anh ta dừng lại một chút, sau đó mở miệng nói tiếp: “Dựa theo kế hoạch ban đầu mà tiến hành!”

“Không...” - Hàn Tri Phấn dứt khoát trả lời, khoảng hai giây sau, anh lại nói: “... Sớm một chút, khoảng tháng sau.”

“Nhanh như vậy sao?” - Lâm Sinh có hơi kinh ngạc.

Hàn Tri Phấn đáp một tiếng “Ừm!”, rồi cúi đầu tiếp tục hút thuốc.

Đầu dây bên kia yên lặng một lúc. Sau đó, Lâm Sinh lại mở miệng, giọng có hơi chần chờ: “Hàn tiên sinh, anh thật sự muốn làm như vậy sao? Dù sao người sai là Trình Vệ Quốc, không phải Trình Vị Văn. Hơn nữa, cô ấy cũng không hề biết gì về chuyện mà cha cô ấy đã làm, cô ấy...”

“Cậu đừng nói nữa, chuyện mà tôi đã quyết, sẽ không thay đổi. Muốn trách thì trách cha cô ta sao lại là Trình Vệ Quốc!” - Hàn Tri Phấn không đợi Lâm Sinh nói hết, đã lạnh giọng cắt đứt lời anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 391: Ngày Hôm Sau Khi Thức Dậy (1)

Lâm Sinh ngậm miệng, không tiếp tục nói nữa.

Không gian lại rơi vào yên tĩnh.

Qua một lúc lâu sau, Lâm Sinh hỏi: "Hàn tiên sinh, khi tiến hành kế hoạch. Tôi sẽ bảo bọn họ cẩn thận một chút, cố gắng không làm anh bị thương."

"Không!" - Hàn Tri Phán gần như không hề do dự đã bác bỏ Lâm Sinh: "Con gái Trình Vệ Quốc là một người đơn giản, nhưng cũng rất thông minh, diễn không thật thì đừng mong cô ấy sẽ tin. Cho nên..."

Hàn Tri Phán nói đến đây, sâu trong đôi mắt của anh lóe lên một tia hung ác: "... Nên khi ra tay, nhất định phải ra tay thật nặng!"

Trong lúc đang ngủ say, Quý Úc rất muốn đi vệ sinh. Nhưng vì vẫn chưa ngủ đủ nên cô không muốn tỉnh lại chút nào, bởi vậy đành cố nhịn.

Nhịn một lúc lâu, bụng dưới bắt đầu cảm thấy hơi đau. Tuy vẫn còn ham ngủ, nhưng cô biết mình thật sự sắp nhịn không nổi nữa. Cho nên Quý Úc mới bất đắc dĩ mở mắt, mơ mơ màng màng bò xuống giường, đi vào nhà vệ sinh.

Toàn bộ quá trình đi vệ sinh, rửa tay... cô đều nhắm mắt.

Nửa tỉnh nửa mê bước ra khỏi nhà vệ sinh, cô chờ không được liền trèo lên giường.

Tìm tư thế thoải mái nhất, Quý Úc vừa chuẩn bị ngủ tiếp. Bỗng dưng cô cảm giác phía sau lưng mình có cái gì đó vừa bóng loáng, vừa mềm mại, còn rất ấm áp, khiến cô cảm thấy rất thoải mái, dễ chịu.

Hiện tại cô chỉ muốn ngủ, không muốn mở mắt nhìn. Nên chỉ vươn tay, sờ lưng tung sau lưng, cảm giác trơn bóng, rắn chắc, hình như là... lồng ngực của đàn ông.

Bởi vì quá mệt mỏi, nên đầu óc cô cũng hơi chậm chạp, hoàn toàn không ý thức được suy nghĩ vừa vụt qua đầu mình rốt cuộc là cái gì.

Khoảng mười giây sau, Quý Úc vốn sắp ngủ chợt mở mắt.

Không đúng, cô vừa mới chạm vào... lồng ngực của đàn ông.

Năm chữ này lần nữa xẹt qua đầu Quý Úc, cả người cô lập tức cảm thấy không còn chút cảm giác mệt mỏi nào. Ánh mắt cũng trở nên rõ ràng hơn, không còn mơ mơ màng màng như lúc trước nữa. Lồng ngực của đàn ông?

Trên mặt đất vô cùng bừa bộn, quần áo nhăn nhúm vứt loạn xạ, nội y của cô thì đang nằm trên một cái bàn tròn ở cách đó không xa, bên cạnh còn có một bộ nội y của đàn ông.

Màn cửa đã bị mở ra, cửa sổ cũng mở, làn gió dịu mát của buổi sớm mai nhẹ thổi vào phòng, nhưng vẫn không thổi tan được không khí vô cùng dè dặt trong phòng.

Cô đã từng trải qua tình một đêm vào bốn năm trước, cho nên cảnh tượng trước mắt này rất quen thuộc đối với cô, cô hiểu rõ nó có nghĩa là gì.

Giờ phút này, tình cảnh này, so với tình huống lúc cô tỉnh lại ở quán rượu bốn năm trước không có gì khác biệt...

Cho nên, có nghĩa là tối hôm qua... tối hôm qua... cô lại một lần nữa để xảy ra loại chuyện như bốn năm trước?

Bởi vì say rượu, đầu Quý Úc có hơi đau, khiến cho trí nhớ cũng trở nên chậm chạp, cô nhú chặt mày, cũng không nghĩ ra được đêm hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Cô dùng đầu ngón tay day day huyết thái dương, ổn định hô hấp, sau đó từ từ xoay người, nhìn về phía sau.

Thứ đầu tiên đập vào mắt cô là bộ ngực trần của một người đàn ông, cơ bắp rắn chắc, da thịt trơn bóng có vài vết cào còn đang rỉ máu, hình ảnh thoát nhìn vô cùng gợi cảm.

Nhưng hiện tại Quý Úc không có một chút tâm trạng nào để thưởng thức, cô không tự chủ được nắm chặt chăn, nhìn chăm chăm vào những vết cào kia, khẽ nhú mày.

Đừng nói là... những... vết cào này là kiệt tác của cô nha?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 392: Ngày Hôm Sau Khi Thức Dậy (2)

Quý Úc ảo não giờ tay gõ lên đầu mình mấy cái, sau đó mới giương mắt nhìn từng đường cong cơ thể gợi cảm của người đàn ông kia, ánh mắt cô dần đi lên.

Đường cong tựa như mây trôi nước chảy, đôi môi hoàn mỹ, cái mũi cao ngất, lông mi dày rậm mà tinh xảo... Một khuôn mặt quen thuộc rơi vào tầm mắt cô, thân thể cô bất chợt run lên từng hồi.

Qua hơn mười giây, ánh mắt của cô mới chuyển từ cánh tay anh đi xuống cổ tay.

Bên trên có cột một sợi dây đỏ, nhìn rất chướng mắt.

Cô... Tôi hôm qua, cô lại một lần nữa lên giường cùng Hạ Quý Thần...

Những suy nghĩ này từng chút từng chút một xẹt qua đầu Quý Úc. Cô vội thu lại ánh mắt, không tiếp tục nhìn Hạ Quý Thần nữa.

Tại sao cô và anh lại xảy ra quan hệ?

Quý Úc vắt óc suy nghĩ hồi lâu, vẫn không nghĩ ra được tối hôm qua cuối cùng đã xảy ra chuyện gì. Trái lại, càng nghĩ thì đầu càng cảm thấy trống rỗng.

Sao mọi chuyện lại biến thành như vậy? Bọn họ bắt quá chi là bạn. Đợi sau khi anh ấy tỉnh lại, thấy cảnh tượng như vậy thì phải làm sao? Còn cô... Cô nên phản ứng như thế nào?

Quý Úc càng nghĩ càng đau đầu, cô nhìn không được giờ tay lên, day day huyết thái dương. Nhưng đầu ngón tay cô còn chưa chạm vào da thịt thì khoe mắt bỗng liếc thấy Hạ Quý Thần động đậy...

Đừng nói là anh ấy thức giấc nha?

Tìm Quý Úc bỗng dừng ngừng đập, cô bị dọa đến nỗi không dám thở.

Khoảng một phút sau, Quý Úc thấy Hạ Quý Thần không động đậy nữa. Có lẽ vừa nãy anh chỉ đổi tư thế nằm thôi chứ chưa tỉnh lại. Lúc này, cô mới lén thở phào một hơi. Sau đó, Quý Úc không chút chần chờ vén chăn lên, nhẹ nhàng xuống giường, đi đến vali lấy quần áo rồi chạy vào phòng tắm.

Sau khi rửa mặt, đánh răng qua loa. Quý Úc vội mặc quần áo, đứng trước gương buộc sơ mái tóc rối bù. Rồi mở cửa, thò đầu ra quan sát một lượt. Sau khi xác định người đàn ông trên giường vẫn còn ngủ say. Lúc này, cô mới đẩy cửa rộng ra, nhẹ nhàng di chuyển đến cửa phòng ngủ, cố gắng không phát ra bất kỳ tiếng động nào, chạy nhanh ra ngoài. Truyện được dịch trực -tiếp tại i-READ--Quý Úc đóng cửa lại, quay người, định chạy ra khỏi phòng, nhưng bước chân cô chợt khựng lại. Cả một căn phòng phủ đầy sơn môi không hề báo trước đập vào mắt cô.

Cả người cô dường như bị điểm huyết, đứng ngậy ra tại chỗ.

“Sao lại nhiều son...” - Chữ “môi” đằng sau còn chưa ra khỏi miệng thì bên tai của cô bỗng vang lên giọng nói của Hạ Quý Thần: “Vui không?”

“Tuy tôi không rõ là tôi đã làm gì sai mà khiến em không vui, nhưng em từng nói, phụ nữ thích nhất là thứ này. Khi cô ấy tức giận thì hãy tặng son môi, một cây không đủ thì hai cây, hai cây không đủ thì đưa một bộ!”

“Trước mặt em là một trăm bộ son môi.”

Quý Úc há hốc mồm, cô ý thức được những gì mình vừa nghe thấy là chuyện xảy ra đêm hôm qua.

Rõ ràng là Hạ Quý Thần đã đưa cô một trăm bộ son môi, nhưng mà... sao anh ấy phải đưa cho cô?

Quý Úc quay đầu, nhìn thoáng qua cánh cửa mà cô vừa đóng lại, cặp chân mày xinh đẹp khẽ nhíu, cô bắt đầu cẩn thận suy nghĩ mọi chuyện.

Tối hôm qua có một cô gái tên là Hạ Viện đến tìm Hạ Quý Thần. Sau đó bọn họ cùng nhau đi vào phòng Hạ Quý Thần. Cô đi theo bọn họ lên lầu, rồi xuống lầu, tiếp đó cô uống rất nhiều rượu...

Quý Úc vừa nghĩ đến đây, thì phía sau cánh cửa phòng ngủ đang đóng chặt bỗng vang lên một tiếng ho khan.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 393: Ngày Hôm Sau Khi Thức Dậy (3)

Quý Úc không dám tiếp tục suy nghĩ, càng không dám đứng ở đây thêm một phút giây nào nữa, vội cất bước chạy về phía cửa phòng.

Kéo cửa ra, trước khi rời khỏi phòng, bước chân Quý Úc khựng lại. Cô quay đầu, nhìn thấy sàn nhà phủ đầy son môi, khoe môi cô hơi mấp máy. Quý Úc cup mắt nhìn thoáng qua mũi chân mình, cuối cùng, cô vẫn nhẹ nhàng khóa cửa. Sau đó đi nhanh đến trước thang máy, đưa tay ấn nút, đợi đến khi thang máy mở ra, cô vội vã bước vào, đi thẳng xuống tầng trệt.

Bởi vì còn khá sớm, nên không chỉ có sảnh lớn ở tầng trệt của khách sạn vắng người, mà ngay cả đường phố bên ngoài cũng vắng tênh.

Quý Úc đứng ở ven đường, ngơ ngẩn nhìn vài chiếc xe thỉnh thoảng chạy vụt qua. Cô đứng ngây người trong chốc lát, sau đó vươn tay bắt một chiếc xe taxi trống đang chạy đến.

Sau khi lên xe, bác tài vừa khởi động xe chạy về phía trước vừa lên tiếng hỏi: “Tiểu thư, cho hỏi cô đi đâu?”

Quý Úc ngơ ngẩn nhìn ra ngoài cửa xe, khách sạn Tinh Quang đang không ngừng lui dần về phía sau.

Xe sắp chạy đến ngã tư phía trước, thấy cô vẫn không nói gì. Lúc này, bác tài mới lên tiếng nhắc nhở: “Tiểu thư?”

Quý Úc hoàn hồn, mất khoảng hai giây, cô mới ý thức được bản thân vẫn chưa nói với tài xế địa điểm mình muốn đến, cô nhẹ giọng đáp: “Sân bay Cầu Vồng.”

Chưa đến giờ cao điểm, cho nên tình hình giao thông khá thuận lợi. Chưa đến nửa tiếng, xe đã đến tầng trệt của sân bay Cầu Vồng.

Thanh toán tiền xe xong Quý Úc liền bước vào sân bay.

Ngày mai có buổi liên hoan phim ở Thượng Hải, kỳ thật cũng không liên quan đến cô. Vốn dĩ cô có thể quay về Bắc Kinh, nhưng mà Hạ Quý Thần lại muốn tham gia liên hoan phim. Anh dự định ở lại thêm hai ngày nên bảo Trần Bạch đặt vé máy bay. Nhân tiện anh cũng đề nghị cô ở lại thêm hai hôm nữa, rồi về Bắc Kinh cùng anh luôn. Cô nghĩ quay về sớm cũng không có việc gì làm, cho nên đã đáp ứng anh.

Vừa hay, chuyến bay gần nhất có chỗ trống. Quý Úc cảm về máy bay, thấy thời gian còn lại chỉ có năm phút, nên cô vội đi đến trạm kiểm soát an ninh. Còn bây giờ thì... Chuyện thứ nhất khi đến sân bay mà cô cần làm là đi đến quầy đăng ký đổi vé máy bay.

Chuyến bay sáng nay khá đông, sau khi Quý Úc qua khỏi trạm kiểm soát an ninh, thì đi đến khi vực đăng ký, cô cũng không ghé qua phòng nghỉ dành cho khoang hạng nhất, mà trực tiếp đi soát vé rồi lên máy bay.

Dựa theo hướng dẫn trên vé, Quý Úc nhanh chóng tìm được vị trí của mình. Sau khi cô đã ổn định chỗ ngồi, thì có một nữ tiếp viên bước đến hỏi cô cần dùng gì không.

Quý Úc lắc đầu, nhẹ nhàng từ chối, sau đó cô tựa vào thành ghế, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Không bao lâu sau, trong phi cơ vang lên thông báo về các quy định an toàn mà hành khách cần biết.

Nữ tiếp viên bước đến, thấp giọng nhắc nhở Quý Úc tắt điện thoại di động.

Lúc này, Quý Úc mới mở mắt. Bởi vì đi quá vội, cho nên cô chỉ cầm theo một cái túi xách, Quý Úc lôi điện thoại trong túi ra, bấm tắt.

Cô vừa cất điện thoại vào túi xách, thì máy bay cũng bắt đầu khởi động, chạy dọc theo đường băng, dần dần gia tăng tốc độ. Cho đến khi máy bay rời khỏi mặt đất, Quý Úc bỗng có cảm giác tất cả những chuyện vừa xảy ra ở đây không chân thực, cứ như một giấc mơ.

Đúng vậy, cô thật sự hi vọng tất cả chỉ là mơ, nếu là mơ, cô cũng sẽ không cần phải buồn rầu và hoảng sợ như vậy...

Quý Úc vừa nghĩ, vừa đưa tay véo bấp đùi mình.

Đau... Cảm giác đau đớn khiến cô nhú chặt mày, cũng khiến cho cô không cách nào trốn tránh sự thật.

Máy bay bay lên không trung, vững vàng tiến về phía trước.

Xuyên qua cửa sổ, Quý Úc nhìn thấy mặt trời vừa lên trên nền trời xanh thẳm. Tâm trí cô lại một lần nữa bay về đêm hôm qua.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 394: Ngày Hôm Sau Khi Thức Dậy (4)

Sau khi cô từ trên lầu đi xuống sảnh tiệc, tâm trạng vô cùng khó chịu, nên cô đi đến một góc không người. Sau đó kêu bồi bàn mang rất nhiều rượu lên, rồi bắt đầu uống.

Dường như cô uống rất nhiều nên bị sặc, lúc cô khom người nằm bò trên mặt bàn ho khan thì bỗng có người nắm lấy tay cô, kéo cô lên.

Cô thật sự uống quá nhiều nên không nhớ được chi tiết, nhưng vẫn có thể lờ mờ nhớ được hầu hết mọi chuyện.

Hình như là cô cầm điện thoại gọi cho Hạ Quý Thần, nhưng không có người bắt máy. Rồi cô nhìn nhầm Trần Bạch thành Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần thành Trần Bạch. Cô còn bảo Hạ Quý Thần đi mua bút xóa...

Sau đó như thế nào thì cô không nhớ rõ lắm, dường như là Hạ Quý Thần đã ẵm cô lên lầu, quay về phòng.

Lúc đó cô đã thấm mệt rồi, do tác dụng của rượu nên rất muốn ngủ, thế nhưng cô lại nghe thấy mùi nước hoa của Hạ Viện trên người Hạ Quý Thần... Và rồi... hình như cô đã nói “Thối quá...”, rồi còn đuổi Hạ Quý Thần ra khỏi phòng ngủ... Kế đó, cô lại nghe mấy chữ “bút xóa”...

Cô lập tức giãy giụa bò xuống giường, muốn đi lấy bút xóa.

Nhưng cô uống rất nhiều, một chút sức lực cũng không có. Cuối cùng, cô ngã lăn xuống giường.

Hình như là cô bị đụng đầu, nhưng bởi vì uống quá say nên không hay biết gì. Bản thân cô cũng không có cảm giác đau, tiếp đó cô lồm cồm bò dậy, bước từng bước xiêu vẹo đi ra khỏi phòng ngủ.

Nghĩ đến đây, đầu ngón tay Quý Ưc run lên, những hình ảnh trong đầu cứ như một cuộn phim tua nhanh, lần lượt hiện ra. Quý Ưc nhìn thấy mình cầm bút xóa vẽ khắp người Hạ Quý Thần, sau đó là mặt...

Trời ạ... Cô đã thật sự làm những chuyện như vậy...

Dù cho ở đây không ai biết trong lòng cô đang nghĩ gì, nhưng Quý Ưc vẫn cảm thấy rất mất mặt, cô không tự chủ được giơ tay lên che mặt mình.

Cô được nhân viên phục vụ dẫn vào nhà vệ sinh trong phòng ngủ để tắm rửa. Tắm được một lúc, cô mới kịp phản ứng. Hạ Viện đã từng dùng nhà vệ sinh này, chợt cô có cảm giác thật buồn nôn. Và rồi cô điên điên khùng khùng chạy ra khỏi phòng tắm, lấy bút xóa trong phòng khách. Tiếp đó, cứ như một người điên chạy trở vào nhà vệ sinh vẽ lung tung. Quý Ưc bị nhấn chìm trong cảm giác xấu hổ hơn một phút đồng hồ, sau đó cô mới tiếp tục nhớ lại.

Quý Ưc không nhớ rõ lắm những chuyện xảy ra kế tiếp, cô chỉ lờ mờ nhớ được bản thân đã nói rất nhiều câu nói sảng, sau đó cô được Hạ Quý Thần ẵm ra khỏi bồn tắm.

Anh giúp cô cởi áo tắm ướt sũng, lau khô người, rồi đổi một cái áo tắm mới...

Cho nên lúc đó... thật ra anh ấy đã nhìn thấy hết thân thể của cô?

Quý Ưc đỏ mặt, cúi thấp đầu xuống.

Anh còn giúp cô sấy khô tóc, dịu dàng chải tóc cho cô, rồi anh dứt cô uống thứ gì đó...

Cô thật sự không nhớ rõ, nhưng cô uống nhiều rượu như vậy mà lại không cảm thấy khó chịu trong người, hẳn là có liên quan đến thứ mà anh đã dứt cho cô uống.

Kế tiếp, anh đưa cô trở về phòng của cô, anh chỉ đứng ở cửa chứ không có đi vào. Một mình cô bước vào phòng, vừa đi được hai bước thì thấy được cái cảnh tượng rung động kia, cả một căn phòng phủ đầy son môi.

Hóa ra, số son môi mà cô đã thấy ở phòng khách cùng những lời vang lên bên tai cô lúc sáng có liên quan đến anh. Đêm hôm qua, chính anh đã nói với cô những lời đó.

Anh nói anh làm cho cô không vui... Hẳn là do cô say rượu nói sảng. Bảo rằng anh trêu chọc khiến cô không vui, cho nên anh mới dùng cách thức như vậy để dỗ dành cô.

Đầu ngón tay Quý Ưc bỗng dưng run lên, trong đầu hiện lên hình ảnh anh vô cùng chân thành nói với cô một câu “Thật xin lỗi!”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 395: Ngày Hôm Sau Khi Thức Dậy (5)

Anh nói... anh không nên làm cho cô không vui.

Anh còn hỏi... cô có thể tha thứ cho anh được hay không.

Cô không trả lời anh, mà chỉ đứng ngây ra, kinh ngạc nhìn anh. Kể đó, không biết tại sao sự chú ý của cô lại tập trung vào môi anh...

Nghĩ đến đây, Quý Úc chợt giơ tay lên che miệng, mở to hai mắt, vẻ mặt vô cùng khó tin.

Tối hôm qua, cô... cô điên rồi sao? Rõ ràng... rõ ràng là cô chủ động hôn anh!

Chủ động hôn anh thì thôi đi, cô lại còn dùng đầu lưỡi chạm vào môi anh, răng anh, lưỡi anh...

Lúc đầu anh không có phản ứng, bị cô trêu ghẹo một hồi, anh mới không kìm được mà ôm hôn cô.

Ngay giờ phút này, Quý Úc thật sự muốn chết đi cho rồi.

Rất cực là đêm hôm qua cô đã làm ra bao nhiêu chuyện khó có thể tưởng tượng được như vậy chứ?

Ngay khi Quý Úc đang vô cùng hối hận, trong đầu cô bỗng vụt qua hình ảnh Hạ Quý Thần đặt cô lên mặt gương. Sau đó anh dịu dàng vuốt ve, hôn lên khắp người cô...

Dù đã qua hơn mười tiếng, nhưng khi nhớ lại, hai gò má của Quý Úc vẫn không nhịn được có hơi nóng lên.

Hình ảnh kiều diễm đó khiến cho cô vô cùng khiếp sợ. Quý Úc ngây ra một lúc lâu, mới khôi phục lại trạng thái bình thường, sau đó cô tiếp tục nhớ lại.

Không biết Hạ Quý Thần nghĩ gì, bỗng dưng anh ngừng lại, buông cô ra, bước ra ngoài.

Nhưng rồi anh lại dừng bước, quay trở về, khom người ôm ngang cô lên, bước nhanh vào phòng ngủ và đặt cô lên giường.

Sau khi đắp chăn cho cô, anh vừa quay người định đi thì cô lại không cẩn thận lăn từ trên giường xuống, anh vội chạy lại đỡ cô, sau đó cô...

Quý Úc cắn mạnh môi dưới, cô sững người hồi lâu. Sau khi ổn định lại hô hấp, cô mới tiếp tục nhớ lại những chuyện kể tiếp xảy ra.

Là do cô chủ động đưa tay chạm vào môi anh, cũng là cô hôn anh trước, là cô nói cái gì đó “Kẹo đường không có đường” rồi “Kẹo đường sao lại có mùi rượu”. Nói nhầm một chút cũng chẳng sao, thế nhưng vấn đề là... cứ nói một câu thì cô cúi đầu liếm môi anh một cái.

Cho nên... những chuyện xảy ra đêm qua giữa cô và anh... là do cô tự mình tạo nghiệt sao? Thậm chí khi anh ôm cô đứng dậy, cô còn không cẩn thận ngồi lên vị trí nhạy cảm của anh. Anh đã bảo cô đừng nhúc nhích, nhưng cô không nghe, cứ luôn làm trái lời anh, chẳng những nhích tới nhích lui mà còn duỗi tay ra...

Quý Úc chợt cảm thấy cả người vô lực, tay chân xụi lơ, cô ngã người dựa vào thành ghế.

Đừng nói là vừa nãy cô có ý nghĩ muốn chết. Hiện tại, cô thật sự muốn chết đi cho rồi.

Nếu như lúc sáng, khi phát hiện anh và cô phát sinh quan hệ, cô không biết làm sao nên vội chạy trốn. Vậy thì hiện tại, cô không chỉ không biết phải làm sao, mà còn không có mặt mũi nào để gặp Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần ngủ một giấc rất sâu, cũng rất quen thuộc.

Người ta vẫn thường nói, chuyện tốt đẹp nhất thế gian, không gì khác chính là ngủ một giấc thật ngon cho đến khi tự tỉnh. Mà Hạ Quý Thần cũng không nhớ rõ, đã bao nhiêu ngày đêm rồi, anh không có được một giấc ngủ sâu cho đến khi tự tỉnh như đêm nay.

Có lẽ là từ bốn năm trước, khi cô rời khỏi anh. Mỗi đêm anh đều ngủ rất ít, chỉ cần gió thổi cô lay một chút cũng có thể đánh thức anh.

Thời gian học đại học, Hàn Tri Phân ở cùng phòng với anh. Lúc đó cậu ta luôn cho rằng bởi vì sinh lực tràn đầy nên anh mới như vậy. Nhưng chỉ có anh hiểu rõ anh đang rất mệt, vô cùng mệt mỏi. Anh rất muốn có một giấc mộng đến bình minh, nhưng anh không làm được, cứ mỗi khi nhắm mắt thì lại nghĩ đến cô, mở mắt cũng nghĩ đến cô. Đặc biệt là những lúc đêm dài vắng lặng, loại nhớ nhung này mãnh liệt đến mức khiến cho mỗi một giây trôi qua cũng là sự dày vò đối với anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 396: Ngày Hôm Sau Khi Thức Dậy (6)

Có lẽ là suốt một thời gian dài không được ngủ ngon. Cho nên đêm nay, Hạ Quý Thần ngủ say đến mức quên cả đất trời.

Chờ đến lúc anh tỉnh lại thì trong phòng đã vô cùng yên tĩnh, ánh mặt trời ngoài cửa sổ sáng chói, tươi đẹp một cách lạ lùng, mang vài phần hương vị tĩnh lặng của năm tháng.

Có lẽ là thời gian ngủ khá lâu, nên đầu óc Hạ Quý Thần có hơi chậm chạp. Anh nằm yên trên giường, nhìn chằm chằm chùm đèn thủy tinh treo trên trần nhà một lúc lâu, sau đó mới vén chăn, từ từ ngồi dậy.

Tựa người ở đầu giường, anh sờ tìm điện thoại theo thói quen, nhưng tìm thật lâu vẫn không thấy, anh cau mày, lúc này mới kịp phản ứng. Đây không phải là phòng anh, mà là phòng của Quý Úc.

Những chuyện xảy ra đêm qua lập tức hiện trong đầu anh. Theo bản năng, anh quay đầu nhìn sang bên cạnh.

Ga giường hỗn loạn, gối đầu nhét bừa vào một góc giường. Nhưng hơn phân nửa giường lớn lại trống trơn, không một bóng người.

Hạ Quý Thần chớp chớp mắt, không tự chủ được vươn tay chạm vào nệm giường, mát lạnh, không có bất kỳ nhiệt độ cơ thể nào, chuyện này... có nghĩa là... cô ấy đã tỉnh được một lúc.

Tìm Hạ Quý Thần bỗng rớt một nhịp. Kể đó, anh vội xuống giường, nhặt quần áo vứt lung tung trên mặt đất, khoác hồ lên người, rồi chạy vào nhà vệ sinh.

Bên trong cũng không có người.

Nhưng trên bồn rửa tay vẫn còn để đồ trang điểm của cô, giống hệt tối qua khi anh ẵm cô vào đây, mọi thứ vẫn giữ nguyên vị trí cũ.

Sự bất an trong lòng thoáng chốc giảm đi. Kể đó, anh lại vội vàng rời khỏi nhà vệ sinh, chạy đến tủ quần áo.

Vali, quần áo, giấy... hành lý của cô vẫn còn ở đó.

Lúc này, Hạ Quý Thần mới thở phào một hơi. Cô không mang đồ đạc đi, có nghĩa là cô cũng không rời khỏi... Chỉ là... sau khi tỉnh lại cô đã đi đâu? Có phải là đang buồn phiền vì chuyện xảy ra tối qua? Hoặc là... có lẽ cô đói bụng nên đi đến nhà hàng dùng bữa...

Bốn năm trước, bởi vì ghen ghét, bởi vì không cam lòng, bởi vì tuổi trẻ ngông cuồng, không hiểu thế nào là thật sự yêu một người, nên anh đã gây ra nhiều tổn thương không thể xóa nhòa, thậm chí còn suýt nữa hại cô mất mạng. Bốn năm sau, anh tuyệt đối không giẫm lên vết xe đổ, phạm cùng một sai lầm như vậy. Chung quy nói đi thì phải nói lại, mặc dù hôm qua anh đã cố gắng kiềm chế bản thân. Thế nhưng anh và cô vẫn xảy ra quan hệ một lần nữa.

Cho nên, có một số việc, một vài lời, anh nhất định phải nói với cô.

Chẳng hạn như, anh sẵn lòng chịu trách nhiệm về chuyện xảy ra đêm qua.

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần lập tức ổn định tâm trạng, đi đến tủ đầu giường, cầm lấy điện thoại riêng gọi đến quầy tiếp tân, căn dặn bọn họ bảo người đến mở giúp anh gian phòng bên cạnh.

Trở về phòng của mình, Hạ Quý Thần tìm điện thoại di động gọi cho Trần Bạch, bảo anh ta đến phòng anh, sau đó mới đi vào nhà vệ sinh.

Rửa mặt xong, anh mặc một bộ đồ đơn giản, thoải mái, đứng trước gương cạo râu, chợt tiếng chuông cửa vang lên.

Anh vừa cạo râu, vừa bước ra mở cửa.

Người đến là trợ lý của anh, Trần Bạch.

“Hạ tổng, anh đã tỉnh?” - Đêm hôm qua, lúc Quý Úc uống say, nhìn nhầm anh thành Hạ Quý Thần, khiến cho anh rất hoảng sợ. Sáng nay, Trần Bạch nhận được điện thoại của Hạ Quý Thần, sợ anh ấy muốn gọi anh đến để tính sổ, cho nên lúc mở miệng nói chuyện, Trần Bạch cười tươi vô cùng.

Hạ Quý Thần nhìn nụ cười nịnh nọt của người trước mắt, không nói gì, xoay người đi thẳng trở vào nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 397: Ngày Hôm Sau Khi Thức Dậy (7)

Trần Bạch đóng cửa lại, đi theo Hạ Quý Thần đến nhà vệ sinh.

Anh ta còn chưa kịp mở miệng liền ân cần hỏi thăm: “Hạ tổng, anh có muốn ăn gì không?” thì đã thấy Hạ Quý Thần đang đứng trong nhà vệ sinh ngẩng đầu, xuyên qua tấm gương nhìn về phía anh, thờ ơ hỏi: “Quý Úc đâu?”

Trần Bạch bị hỏi, ngẩn người một lúc. Hai giây sau, anh mới vội vàng nuốt những lời vừa định nói vào bụng, nghi hoặc lên tiếng: “Quý tiểu thư? Không phải cô ấy vẫn luôn ở cùng anh sao?”

Hạ Quý Thần nhú mày: “Không phải cô ấy đã dậy từ sớm à? Không có ở nhà hàng sao?”

Trần Bạch lắc đầu: “Không có, từ sáng đến giờ tôi đều ở trong nhà hàng, không thấy Quý tiểu thư đi vào!”

Tìm Hạ Quý Thần nãy lên một cái, một loại dự cảm vô cùng không tốt dâng lên trong lòng anh.

Trần Bạch thấy Hạ Quý Thần có vẻ khác thường, anh ta cẩn thận hỏi: “Hạ tổng, anh sao vậy?”

Cô ấy không có trong nhà hàng, đồ đạc lại để hết trong phòng, sẽ không phải như anh nghĩ. Sau khi tỉnh lại, phát hiện mọi chuyện, cô bị dọa sợ, nên trốn ở một góc nào đó. Lo âu vì không biết nên đối mặt với chuyện hôm qua như thế nào?

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần nắm chặt dao cạo râu trong tay một cái. Sau đó ném nó lên bồn rửa tay, quay người ra khỏi nhà vệ sinh, sờ soạng tìm điện thoại di động của mình, gọi cho Quý Úc.

Khoảng ba giây sau, có tín hiệu kết nối, nhưng trong điện thoại lại vang lên tiếng nói máy móc: “Rất xin lỗi, số điện thoại quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được!”

Cô tắt máy?

Sự bất an trong lòng Hạ Quý Thần càng thêm nhiều hơn.

Tối hôm qua cô ấy uống say nên đã đưa số điện thoại của anh vào danh sách đen, nhưng sau đó anh có lấy điện thoại cô xóa tên mình khỏi danh sách đen rồi... Chẳng lẽ lúc đó run tay, nên anh đã bấm nhầm?

Tuy Trần Bạch vô cùng khó hiểu, tự hỏi rốt cục Hạ Quý Thần đang có chuyện gì, nhưng anh vẫn ngoan ngoãn lấy điện thoại của mình ra, mở khóa rồi đưa cho Hạ Quý Thần. Hạ Quý Thần nghĩ đến đó, liền quay sang Trần Bạch: “Lấy điện thoại của cậu ra đây!”

Hạ Quý Thần cầm điện thoại, không mở danh bạ mà trực tiếp bấm số điện thoại của Quý Úc, gọi đi.

Giọng nói máy móc lại lần nữa vang lên, tình huống giống hệt với lúc này khi anh gọi cho cô: “Rất xin lỗi, số điện thoại quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được!”

Cô ấy đã thực sự tắt máy...

Hạ Quý Thần lại dùng điện thoại của Trần Bạch gọi lại một lần nữa, xác định cô thật sự đã tắt máy. Lúc này, anh mới nhận ra... mọi chuyện dường như nghiêm trọng hơn so với tưởng tượng của anh.

Việc cấp bách trước mắt là phải tìm được cô...

Ý nghĩ này vừa xẹt qua đầu Hạ Quý Thần. Anh liền quay sang đưa điện thoại cho Trần Bạch, mở miệng nói: “Bây giờ cậu lập tức đi liên hệ với người phụ trách khách sạn, lấy băng ghi hình, tìm xem có thể thấy được hành tung của cô ấy hay không?”

“Vâng, Hạ tổng!” - Trần Bạch thấy vẻ mặt của Hạ Quý Thần khác thường, nên không dám thờ ơ, vội đáp lại anh một tiếng. Sau đó cầm điện thoại rồi khỏi phòng Hạ Quý Thần, làm theo căn dặn của anh ấy.

Trong lúc đợi Trần Bạch hồi âm, Hạ Quý Thần tiếp tục gọi thêm mấy cuộc cho Quý Úc, nhưng đầu dây bên kia vẫn luôn ở trong trạng thái không liên lạc được.

Không biết đã là lần thứ mấy anh bấm chọn tên cô, đang chuẩn bị ấn nút gọi, bỗng nhiên anh nghĩ đến Đường Họa Họa. Sau đó liền thu tay, mở danh bạ, tìm số điện thoại của Đường Họa Họa, bấm gọi đi.

Có lẽ là đang trong giờ học, nên giọng của cô ấy trong điện thoại khá nhỏ: “Hạ học trưởng... tôi nghe!”

Chương 398: Ngày Hôm Sau Khi Thức Dậy (8)

Hạ Quý Thần hỏi thẳng: “Quý Úc có liên hệ với cô không?”

“Không có...” - Đường Họa Họa hơi khựng lại, sau đó nói rõ hơn: “... Khoảng ba ngày trước tôi có nhắn tin nói chuyện với cậu ấy. Cậu ấy nói ngày một sẽ quay về Bắc Kinh, liên tiếp hai ngày sau đó, bọn tôi không có liên lạc với nhau.”

“Ừm...” - Hạ Quý Thần đáp một tiếng, rồi không nói gì nữa.

Đường Họa Họa chờ một lúc vẫn không nghe anh nói gì, cô lại mở miệng, hỏi ra nghi hoặc trong lòng: “Hạ học trưởng, có chuyện gì xảy ra sao?”

Hạ Quý Thần hoàn hồn, thờ ơ đáp một câu: “Không có việc gì!”

“Ồ...” - Đường Họa Họa không ngốc, cô biết rõ là Hạ Quý Thần không muốn nói với mình, nên cũng không tiếp tục hỏi.

Khoảng hai giây sau, Đường Họa Họa lại nói: “... Hạ học trưởng, như vậy đi. Tôi thử liên lạc với Tiểu Úc, nếu như liên lạc được, tôi sẽ báo với anh.”

Hạ Quý Thần nói một tiếng “Cảm ơn!”, rồi tắt máy.

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm vào điện thoại di động trong chốc lát, sau đó lại tiếp tục bấm gọi cho Quý Úc một lần nữa, vẫn không thể liên lạc được.

Sau khi ấn nút tắt, Hạ Quý Thần cũng không gọi điện cho Quý Úc nữa, mà cầm di động đi đến cạnh cửa sổ sát đất, chăm chú nhìn từng tia sáng mặt trời yếu ớt bên ngoài, tâm trạng vô cùng bất an.

Không biết qua bao lâu, bỗng có tiếng đập cửa vang lên sau lưng.

Hạ Quý Thần xoay người, bước đến mở cửa.

Là Trần Bạch, anh ta còn chưa kịp bước vào phòng, Hạ Quý Thần đã chặn ngay cửa, hỏi: “Sao rồi?”

“Hạ tổng, khoảng sáu giờ bốn mươi lăm phút sáng, Quý tiểu thư bước ra khỏi phòng. Cô ấy không đi đâu cả, mà bước thẳng vào thang máy, đi xuống tầng trệt của khách sạn. Sau đó tiếp tục đi ra ngoài, cho đến giờ cùng không thấy quay lại...”

Hóa ra mới hơn sáu giờ cô đã tỉnh. So với sự tưởng tượng của anh còn sớm hơn nhiều.

Hạ Quý Thần mím môi, không lên tiếng, yên lặng nghe Trần Bạch báo cáo:

Trần Bạch cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay: “... Mà bây giờ đã là hai giờ chiều, tức là Quý tiểu thư đã đến Bắc Kinh được ba tiếng mười lăm phút rồi.” “... Về máy bay quay về Bắc Kinh của Quý tiểu thư là do tôi đặt. Vừa nãy, tôi có gọi điện thoại xác minh với công ty hàng không. Họ báo lại rằng Quý tiểu thư đã đổi về máy bay ngày một thành hôm nay vào lúc tám giờ rưỡi sáng, chuyến bay cũng không gặp phải vấn đề gì khiến cho thời gian bị trì hoãn, thời gian bay là hai tiếng mười lăm phút. Nói cách khác, vào lúc mười giờ bốn mươi lăm phút sáng, Quý tiểu thư đã đến sân bay thủ đô...”

Ba tiếng mười lăm phút... Đã qua một thời gian dài như vậy nhưng cô vẫn không khởi động điện thoại.

Vừa tỉnh dậy, nhìn thấy anh nằm bên cạnh cô, một chút do dự cô cũng không có, mà lập tức rời đi?

Chẳng lẽ điều mà anh sợ nhất vẫn xảy ra hay sao?

Đầu ngón tay Hạ Quý Thần vô thức nắm chặt thành quyền.

Sau khi đã báo cáo tất cả mọi chuyện cho Hạ Quý Thần, Trần Bạch đứng cả buổi vẫn không thấy anh lên tiếng, nhịn không được mở miệng gọi: “Hạ tổng?”

Khoảng năm giây sau, Hạ Quý Thần mới nhìn về phía Trần Bạch: “Thay đổi vé máy bay, quay trở về Bắc Kinh.”

“Nhưng đêm nay chính là liên hoan phim, anh nhất định phải tham gia...” - Trần Bạch nhắc nhở.

Hạ Quý Thần lập tức im lặng, rơi vào trầm tư.

Đúng vậy, đêm nay là liên hoan phim, anh nhất định phải tham gia. Đó không chỉ đơn giản là tiêu biểu cho vinh quang của anh, vinh quang của YC. Mà quan trọng hơn, là bởi vì giấc mộng của cô.

Hạ Quý Thần hơi mấp máy môi, một lúc lâu sau mới lên tiếng: “Sau khi liên hoan phim kết thúc, lập tức trở về Bắc Kinh.”

Trần Bạch hiểu rõ, đây chính là sự nhượng bộ lớn nhất của Hạ Quý Thần, anh đáp một tiếng “Vâng”, sau đó mở điện thoại, liên hệ công ty hàng không yêu cầu thay đổi giờ bay.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 399: Ngày Hôm Sau Khi Thức Dậy (9)

Liên hoan phim chấm dứt đã là mười giờ đêm.

Hạ Quý Thần nhả nhặn từ chối những lời mời tụ họp của người quen trong ngành. Ra khỏi hội trường, anh vội lên xe, sau đó lập tức lấy điện thoại di động gọi cho Quý Úc.

Vẫn là tình huống như lúc chiều, không thể liên lạc được với cô, điện thoại cô vẫn trong trạng thái tắt.

Ngồi phía trước, Trần Bạch nhìn qua kính chiếu hậu, nhìn thấy Hạ Quý Thần cầm điện thoại di động đưa lên tai lần thứ hai.

Không cần hỏi, Trần Bạch cũng biết Hạ Quý Thần đang gọi cho Quý Úc.

Từ buổi chiều, sau khi Hạ Quý Thần tỉnh lại, anh vẫn luôn ở bên cạnh anh ấy. Buổi tối, khi đến liên hoan phim, tuy anh ấy phải liên tục xã giao, nhưng vẫn dành chút thời gian, thỉnh thoảng lấy điện thoại di động ra bấm. Thậm chí đôi khi đang nói chuyện với người khác, Hạ Quý Thần bị mất tập trung, phải mất một lúc lâu sau mới đáp lại được một câu.

So với bất kỳ ai, Trần Bạch hiểu rõ Quý tiểu thư không từ mà biệt khiến cho Hạ Quý Thần lo lắng như thế nào. Mặc dù cười không nổi, nhưng đối với mỗi một người trong liên hoan phim, anh ấy vẫn cố mỉm cười chào hỏi. Tuy nhiên, sau khi kết thúc cuộc trò chuyện, mắt Hạ Quý Thần lại tối đi, về mặt vô cùng ủ rũ.

Có điều gì giằng vò hơn với việc miễn cưỡng cười cơ chứ? Nhưng suốt bốn tiếng tham dự liên hoan phim, Hạ tổng đã phải cố gắng duy trì nụ cười như thế...

Trần Bạch vừa lấy lại tinh thần sau khi rời khỏi liên hoan phim, lại nhìn thấy khuôn mặt điển trai của Hạ Quý Thần tràn đầy lo âu. Bàn tay cầm điện thoại đang áp lên tai chợt buông lỏng xuống.

Trần Bạch đoán chắc là Hạ tổng lại không gọi được cho Quý tiểu thư.

Anh cảm thấy có hơi khó chịu, nhìn không được mở miệng khích lệ: “Hạ tổng, Quý tiểu thư hẳn là không có việc gì đâu. Có lẽ trong khoảng thời gian ngắn cô ấy nghĩ không thông nên muốn tìm nơi nào đó yên tĩnh một mình ngâm nghĩ, anh đừng nên quá lo lắng!”

Hạ Quý Thần ngẩng đầu, thông qua kính chiếu hậu liếc nhìn Trần Bạch một cái, nhưng vẫn không nói gì.

Trần Bạch càng nói càng hăng, khoe mắt Hạ Quý Thần cũng càng ngày càng thêm u tối. Trần Bạch vì muốn an ủi Hạ Quý Thần, cho nên lại cười nói: “Lại nói, Hạ tổng, anh đối xử tốt với Quý tiểu thư như vậy. Anh có tiền lại có vẻ ngoài, còn được đánh giá là vị đạo diễn mà nhiều cô gái muốn gả nhất, là giấc mộng của hàng triệu thiếu nữ. Vậy nên, anh không cần phải lo lắng, Quý tiểu thư cũng chỉ là một cô gái bình thường, chắc chắn cô ấy sẽ để ý đến anh...” Phát giác được có chuyện gì đó không đúng, Trần Bạch hoảng sợ vội ngậm miệng lại.

“Chẳng lẽ mình nói gì sai sao? Sao mình càng khích lệ, Hạ tổng thoát nhìn càng thêm khó chịu vậy chứ?”- Trần Bạch cũng không dám mở miệng nói nữa.

Trong xe rơi vào yên tĩnh.

Ngay khi Trần Bạch cho rằng sự yên lặng này sẽ kéo dài cho đến lúc tới sân bay, thì Hạ Quý Thần ngồi sau xe bỗng dung nói: “Nếu cô ấy là một cô gái bình thường thì tốt rồi...”

Trần Bạch đang chuyên tâm lái xe, nghe Hạ Quý Thần nói nhưng anh không hiểu rốt cục là anh ấy có ý gì, theo bản năng, anh mở miệng hỏi: “Hử?”

Đáp lại Trần Bạch là sự im lặng.

Trần Bạch vừa định lên tiếng hỏi lại Hạ Quý Thần. Thì anh nhìn qua kính chiếu hậu, thấy Hạ Quý Thần ngồi phía sau xe đang ngăn người nhìn ra ngoài cửa sổ. Về mặt anh dường như thoáng một chút gì đó, như là... bất đắc dĩ.

Anh chưa bao giờ thấy Hạ Quý Thần như vậy, khác quá xa so với những gì anh biết về anh ấy trong suốt những năm qua.

Lời muốn nói bỗng không thể thốt ra.

Hóa ra, Hạ tổng không gì không làm được mà Trần Bạch biết, cũng sẽ có lúc bất đắc dĩ.

Hạ Quý Thần vẫn không hề hay biết Trần Bạch đang nhìn mình.

Anh nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ, lẩm bầm nói: “... Nông cạn, tham tài, háo sắc, yêu thích hư vinh.... thì tốt rồi. Nếu như vậy, cô ấy sẽ giống như mọi người... yêu thích tôi...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 400: Ngày Hôm Sau Khi Thức Dậy (10)

Khi Hạ Quý Thần và Trần Bạch đáp xuống sân bay Thủ Đức thì đồng hồ đã điểm không giờ ba mươi lăm phút.

Vừa xuống phi cơ, chuyện đầu tiên Hạ Quý Thần làm là khởi động điện thoại, gọi điện cho Quý Úc.

Sau khi tín hiệu được kết nối, vẫn là âm thanh máy móc như cũ: “Rất xin lỗi, số điện thoại quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được!”

Lúc chiều, anh có dặn Trần Bạch tra thử số chứng minh thư của cô ở sân bay và bến tàu cao tốc, nên có thể xác định được sau khi về Bắc Kinh, cô không có đi nơi khác.

Trong những năm cô và anh không liên lạc với nhau. Mỗi khi đến Bắc Kinh, anh đều lén tới nhìn cô, đi theo sau lưng cô. Cho nên một ít thói quen của cô, một vài nơi cô hay đến, anh cũng biết được đôi chút.

Thế là sau khi xác định điện thoại của cô vẫn không liên lạc được như trước. Vừa lên xe, Hạ Quý Thần lập tức bảo Trần Bạch lái xe đi đến Hậu Hải, ở đó có một quán Bar mà cô thích đến nhất mỗi khi có chuyện phiền lòng.

Cô không có ở đó.

Hạ Quý Thần không vội rời đi, mà lần lượt tìm từng quán Bar gần đó. Đi hết một vòng, thậm chí ngay cả bờ biển bên cạnh, anh cũng đến tìm thử. Sau khi xác định cô thật sự không có ở đây, anh mới quay lên xe, bảo Trần Bạch đi đến rạp chiếu phim đêm mà cô ưa thích.

Nhưng... vẫn không có!

Hạ Quý Thần lại bảo Trần Bạch lái xe đến Quảng Trường Hoàn Mâu dành riêng cho người đi bộ.

Chạy từ Đông sang Tây, rốt cục Trần Bạch cũng chẳng biết được mình đã chạy qua bao nhiêu chỗ. Anh chỉ biết là anh và Hạ Quý Thần đã tìm từ lúc trời còn tối đen đến lúc hừng đông, đã đổ ba lượt dầu, nhưng vẫn không tìm được Quý tiểu thư.

Hạ Quý Thần thật sự không nghĩ ra được Quý Úc còn có thể đi đâu nữa, nên ngay khi Trần Bạch rẽ hai lần sang hướng Tây, anh mở miệng nói: “Ngay khúc ngoặt ở giao lộ phía trước, cậu tìm chỗ đậu xe đi!”

Ven đường có một quán bán thức ăn sáng. Trần Bạch nghĩ, từ trưa hôm qua, sau khi Hạ Quý Thần tỉnh dậy cho đến bây giờ, anh ấy vẫn chưa ăn gì cả, nên anh liền đẩy cửa xe, bước xuống. “Vâng!” - Trần Bạch đáp. Thuận thực lái xe quẹo ra đường chính, tìm một chỗ trống, rồi cho xe dừng lại. Khi Trần Bạch mang bữa sáng trở về thì cửa sổ xe đã hạ xuống, Hạ Quý Thần đang ngồi hút thuốc.

Trần Bạch biết tâm trạng Hạ Quý Thần đang rất tệ, nên anh ấy mới hút thuốc như vậy. Anh còn nhớ sau khi mối quan hệ giữa Quý tiểu thư và Hạ tổng ngày càng tốt lên thì có một khoảng thời gian rất dài, Hạ tổng không đụng đến thuốc...

Trần Bạch âm thầm thở dài một hơi, bước đến đưa bữa sáng cho Hạ Quý Thần qua cửa sổ: “Hạ tổng, từ hôm qua đến giờ anh vẫn chưa ăn gì cả. Anh ăn một chút đi, nếu không sẽ không chịu đựng nổi đâu!”

Xuyên qua làn khói mờ ảo, Hạ Quý Thần liếc mắt nhìn bữa sáng trên tay Trần Bạch, khẽ lắc đầu.

Trần Bạch vừa định khuyên anh đôi câu thì Hạ Quý Thần bỗng đứng lên tiếng: “Cậu đưa chìa khóa xe cho tôi, về nghỉ đi!”

Trần Bạch hơi giật mình, một lúc sau mới kịp phản ứng Hạ Quý Thần vừa nói gì, anh vội lắc đầu: “Không cần đâu, Hạ tổng, tôi đi với anh...”

“Về đi!”- Không đợi Trần Bạch nói hết câu, Hạ Quý Thần đã mở miệng cắt ngang lời anh ta.

Trần Bạch chần chờ một chút, cuối cùng, thở dài đưa chìa khóa xe ra.

Sau khi Hạ Quý Thần cầm lấy chìa khóa. Cũng không nói gì thêm, chỉ khoát tay với Trần Bạch, ý bảo anh ta có thể đi.

Trần Bạch nấp máy môi, nhìn thấy Hạ Quý Thần cố chấp như thế, đành nói một câu “Tạm biệt”, sau đó xách theo bữa sáng đi đón xe Taxi.

Đợi đến khi Trần Bạch rời khỏi, Hạ Quý Thần mới bước xuống xe, chuyển sang ghế lái.

Trước tiên, anh chạy đến trường học, sau đó là nhà Quý Úc. Cuối cùng, anh mới lái xe đi đến căn hộ mà anh đã mua dưới danh nghĩa Hạ Dư Quang..

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 401: Quý Úc, Chúng Ta Cần Nói Chuyện (1)

Anh đã bảo Trần Bạch lái xe đi vòng quanh không biết bao nhiêu vòng ở Bắc Kinh để tìm cô suốt một đêm, hiện tại, chỉ còn ba nơi này là có khả năng nhất mà anh chưa đến.

Đường Hòa Hòa vẫn luôn giữ liên lạc với anh, từ chỗ cô ấy, anh biết được cô không có quay về trường học.

Kỳ thật trong lòng anh biết rõ khả năng cô ở trường là rất thấp, nhưng anh lại sợ cô muốn tránh né anh nên bảo Đường Hòa Hòa nói dối, vậy nên anh muốn tự mình đi một chuyến xem sao.

Về phần nhà của cô thì có khả năng khá lớn, nhưng khi anh đến nơi, nhân viên vệ sinh làm thêm giờ lại nói rằng bố mẹ cô đã xuất ngoại đi du lịch được hơn nửa tháng rồi, cô vẫn còn ở nhà trọ, không có quay về đây.

Anh sợ nhất là cô đang ở căn hộ của “Hạ Dư Quang”, bởi vì so với bất kỳ ai khác, anh hiểu rõ, khi anh và cô xảy ra quan hệ, cô đến trốn ở nhà Hạ Dư Quang, điều đó có nghĩa là gì. Nhưng trong lòng anh lại không thể không thừa nhận, có khả năng lớn nhất là cô sẽ ở đó.

Sau khi rời khỏi nhà Quý Úc, Hạ Quý Thần ghé vào nhà mình, anh tắm rửa sơ qua, thay một bộ quần áo sạch sẽ, kiểm tra một lượt khắp người, xác định không còn mùi thuốc lá, anh mới tháo dây đô trên cổ tay xuống, giấu trong túi áo rồi bước ra cửa.

Mặc dù căn hộ dưới danh nghĩa của Hạ Dư Quang rất ít khi có người đến ở, nhưng mỗi ngày đều được quét dọn đúng giờ.

Nhập mật mã, đẩy cửa ra, đập vào mắt Hạ Quý Thần là phòng khách sạch sẽ thoáng mát, trên bàn trà đặt trước sofa có một bình hoa hồng đang nở rộ, màu sắc tươi đẹp.

Mỗi một đồ vật trong phòng đều được sắp xếp chỉnh tề, hoàn toàn không giống như đã có người đến ở, mà tủ giày bên cạnh cũng không có thêm một đôi giày nào cả.

Hạ Quý Thần lơ mơ đoán được, có lẽ cô không có ở đây.

Nhưng để phòng ngừa lỡ như, anh vẫn đổi giày đi vào phòng, tìm một lượt khắp nơi, kể cả những góc khuất nhất.

Rõ ràng là cô không có ở nhà của “Hạ Dư Quang”...

Chuyện mà anh sợ nhất không xảy ra, nhưng anh lại không có chút vui mừng nào, ngược lại, anh càng thêm lo lắng, sự sợ hãi cứ như một nhành dây leo quái ác bò vào ngực anh.

Cô không rời khỏi Bắc Kinh, những nơi cô thường đến, nơi cô ưa thích, ngay cả những nơi cô chỉ đến được một hai lần, anh cũng đã tìm hết một lượt, nhưng vẫn không tìm ra cô. Rốt cục cô đã đi đâu?

Một ngày mới lại đến, mặt trời trên cao tỏa ra những tia nắng vàng óng, nhiệt độ bên ngoài mỗi lúc một cao hơn, xe cộ, người đi đường cũng càng thêm tấp nập, hối hả.

Mặt trời lại chuyển từ đông sang tây, nấp vào sau những rặng núi, màn đêm buông xuống một lần nữa, cả thành phố bắt đầu lục tục lên đèn.

Hạ Quý Thần như không hay biết gì cứ thế chạy vòng quanh thành phố suốt một ngày, theo thói quen, anh lại bấm điện thoại gọi cho Quý Úc, nhưng vẫn là âm thanh báo tắt máy, về mặt anh chết lặng.

Anh nhìn thẳng phía trước, chạy thêm một lúc nữa thì ngừng xe ở ven đường, lấy ra một điều thuốc, vừa hút thuốc vừa nhắn tin cho cô.

Đã một ngày trôi qua, vẫn không có tin tức của cô... Là bởi vì muốn trốn anh, cho nên cô mới làm như vậy sao?

Hạ Quý Thần cảm giác cổ họng như có cái gì nghẹn lại, rất khó chịu, đến mức ngực có hơi đau, anh lại tiếp tục rút thêm hai điều thuốc, sau đó mở cặp công văn mà anh vẫn luôn mang theo, lấy ra điện thoại của Hạ Dư Quang.

Thế giới này lớn như vậy, nếu như cô cố ý muốn trốn anh, thì dù cho anh có bản lĩnh như rồng nào, cũng chưa chắc có thể tìm được cô.

Thế nhưng Hạ Dư Quang thì khác, anh ấy là người mà cô thích, nếu anh dùng thân phận của anh ấy, biết đâu sẽ tìm được cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 402: Quý Ưc, Chúng Ta Cần Nói Chuyện (2)

Khỏe mới Hạ Quý Thần cứng đờ, anh rù rì, nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại của Hạ Dư Quang một lúc, sau đó mới nhẹ nhàng trượt đầu ngón tay, ấn mở tin nhắn, tìm tên của cô, rồi gõ một loạt ký tự: “.... Hai ngày nay em bận việc gì sao? Sao lại không liên lạc với anh?”

“.... Em quay phim xong chưa? Định lúc nào sẽ quay về Bắc Kinh?”

“... Vài ngày nữa anh có việc cần đến Bắc Kinh, em đã quyết định thời gian quay trở về Bắc Kinh chưa? Nhớ báo cho anh biết, để anh sắp xếp hành trình, đến lúc đó ghé qua gặp em.”

Trong xe rất yên tĩnh, chỉ có tiếng “cách, cách, cách” rất nhỏ vang lên từ đầu ngón tay đang liên tục gõ vào màn hình di động của Hạ Quý Thần.

Anh không biết rốt cục mình đã gửi bao nhiêu tin nhắn cho Quý Ưc bằng điện thoại của Hạ Dư Quang, nhưng anh biết rằng, cứ mỗi tin nhắn gửi đi, anh lại cảm nhận được rất rõ lòng mình quặn lại từng chút một.

Quay ngược lại mười giờ bốn mươi phút sáng hôm qua.

Quý Ưc chờ dẫn bước ra khỏi sân bay, đón xe đi vào thành phố, lúc đi ngang qua một dãy khách sạn, cô bảo tài xế ngừng lại, xuống xe, đi vào trong.

Quý Ưc thuê một gian phòng, cầm phiếu phòng trên tay, cô bước từng bước như người mộng du, đi lên lầu.

Khi vừa bước vào phòng, cô lập tức ngã người lên giường, hai mắt nhắm nghiền.

Cô vốn muốn ngủ, thế nhưng trong lòng cô hiểu rõ, cô không thể nào ngủ được.

Mặc dù vậy, nhưng cô lại không dám mở mắt, bởi vì cô sợ, sợ mình lại nghĩ đến những chuyện đã xảy ra với Hạ Quý Thần.

Tất cả xảy ra quá đột ngột, khiến cho cô không biết phải đối mặt như thế nào, cho nên cô lựa chọn rúc đầu như đà điểu, tự giấu mình đi, không dám nghĩ đến, hòng muốn trốn tránh sự thật.

Trời dần dần tối, cô thiếp đi một lúc, nhưng không được bao lâu sau thì đã tỉnh lại.

Bức màn trong phòng bị cô kéo kín lại, một chút ánh sáng cũng không có, cho nên cô không hề hay biết bên ngoài là đêm tối ngay ban ngày.

Cô tựa như một cái xác không hồn, cứ ôm chăn, nằm ỏ trên giường, lặng yên không nhúc nhích.

Cô có thể cảm giác được thời gian dần trôi qua trong bóng tối, nhưng cô lại không biết rõ là đã qua bao lâu. Cô chỉ biết, từ khi đi vào khách sạn cho đến bây giờ, cô vẫn chưa uống một giọt nước nào, dạ dày đã bắt đầu co rút, đau đớn.

Cuối cùng, đau đến mức không chịu được, cô mới bò xuống giường, ôm bụng chạy vào nhà vệ sinh, cô uống hết nửa bình nước trong khách sạn, sau đó rửa mặt qua loa, rồi đi ra ngoài.

Ra khỏi khách sạn, Quý Ưc mới phát hiện đêm đã khuya.

Theo bản năng, cô quay đầu nhìn thoáng qua đồng hồ treo trong sảnh chính khách sạn, đã là mười một giờ rưỡi đêm ngày kế tiếp, vậy là cô đã đi vào khách sạn gần ba mươi sáu tiếng đồng hồ.

Ở gần khách sạn có một tiệm bán thức ăn nhanh 24 giờ.

Quý Úc thuận tay chọn một vài thứ, sau khi nhét đầy bao tử, cô cũng không vội rời khỏi, mà ngồi cạnh cửa sổ sát đất, nhìn phố đêm bên ngoài cửa sổ.

Thủ đô Bắc Kinh về đêm vẫn phồn hoa như trước, ngay cả giao thông trên đường cũng không thật sự thông thoáng.

Cô từng người trong chốn lạt, lúc nhân viên phục vụ đến tính tiền, cô mới nhìn thấy điện thoại lẳng lặng đặt trong túi xách.

Cô thừa nhận là từ khi bước xuống máy bay, cô cố ý không mở máy, nhưng cô cũng hiểu rõ, trốn tránh không phải là cách giải quyết vấn đề, cô cần phải đối mặt.

Đã qua một khoảng thời gian dài như vậy rồi, cô cũng nên khởi động máy...

Quý Úc cầm điện thoại, do dự hai phút, cuối cùng, cô ấn nút khởi động điện thoại

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 403: Chương 403: Quý Úc, Chúng Ta Cần Nói Chuyện (3)

Màn hình điện thoại di động sáng lên, Quý Úc mở khóa, chờ khoảng hơn mười giây, âm báo tin nhắn liên tục vang lên.

Đợi một lúc sau, điện lại mới yên tĩnh trở lại, Quý Úc ấn mở tin nhắn, thấy có gần một trăm tin nhắn của “10086” gửi đến, thông báo cuộc gọi nhớ.

Đầu ngón tay Quý Úc khẽ lướt, nhìn sơ qua một lần, đa phần đều là cuộc gọi từ Hạ Quý Thần, ngoài ra còn có một vài cuộc gọi của Đường Họa Họa, Bạc Hà và Trần Bạch. Ngay cả Trình Vị Văn cũng gọi cho cô, Quý Úc không rõ cô ấy tìm cô có việc gì. Cô suy nghĩ một lúc, sau đó soạn một tin nhắn gửi cho Trình Vị Văn.

Quý Úc tiếp tục kéo xuống, vẫn là một chuỗi tin nhắn báo cuộc gọi nhớ của Hạ Quý Thần, xen lẫn trong đó còn có một vài số máy lạ và tin nhắn từ tổng đài.

Sau khi kéo hết một loạt tin nhắn từ “10086” thì Quý Úc thấy một vài tin nhắn khác.

Đập vào mắt đầu tiên chính là tin nhắn do Hạ Quý Thần gửi đến, cô mở ra, có khoảng ba bốn chục tin.

"Tiểu Úc, em đang ở đâu?"

“Tiểu Úc, có phải vì chuyện tối hôm qua mà em tắt máy?”

“Tiểu Úc, thực xin lỗi, tôi thừa nhận là do tôi không đúng.”

“Tiểu Úc, nếu em có mở máy, nhìn thấy tin nhắn của tôi, thì nhớ nhắn lại cho tôi, có được không?”

“Tiểu Úc, em liên hệ lại với anh, chúng ta gặp mặt nhau, nói chuyện một chút...”

“Tiểu Úc...”

Nhìn đến tin nhắn cuối cùng, Quý Úc cảm thấy ngực như nghẹn lại, cô không phản hồi bất kỳ tin nhắn nào của Hạ Quý Thần, mà ấn nút thoát.

Cô lại xem qua một loạt tin nhắn khác, hầu hết đều là tin nhắn của những người đã gọi điện cho cô, nội dung tin nhắn trên cơ bản đều xoay quanh việc cô ở đâu. Ngoài ra còn có một số tin nhắn rác, các mẫu tin rao vặt cho vay hoặc bán nhà.

Quý Úc cũng không phản hồi lại tin nhắn nào cả, cô trực tiếp thoát ra ngoài, rồi bấm vào mục wechat.

Đứng đầu danh sách tin nhắn trong wechat là Đường Họa Họa.

Quý Úc thuận tay ấn vào thì thấy một loạt tin.

Cô tìm tai nghe nhét vào lỗ tai, rồi mới ấn mở.

“Tiểu Úc, cậu ở đâu vậy hả? Không phải nói quay phim xong sẽ trở về Bắc Kinh sao? Lúc nào về, mình và Bạc Hà ra sân bay đón cậu.”

“Tiểu Úc, cậu đừng quên, đến thứ hai là hết ngày phép của cậu rồi, cậu phải quay về trường học, nếu không đến trường, học kỳ này cậu sẽ bị thiếu tín chỉ, coi chừng đến lúc đó không lấy được bằng tốt nghiệp đâu đấy.”

“Tiểu Úc, Hạ học trưởng đến ký túc xá tìm cậu, anh ấy nói cậu đã trở về Bắc Kinh. Có phải là đã có chuyện gì xảy ra đúng không? Tâm trạng cậu không tốt nên muốn ở một mình à?”

“Tiểu Úc, nếu như có chuyện gì buồn, cậu có thể nói cho mình biết được không? Nói với Bạc Hà cũng được, bọn mình có thể giúp cậu...”

“...”

Trong lúc không hay biết, Quý Úc đã nghe được năm tin nhắn thoại của Đường Họa Họa.

Có lẽ là cô ấy đã gửi khoảng ba tiếng trước.

“Tiểu Úc, Hạ học trưởng đã đến ký túc xá tìm cậu.”

“Tiểu Úc, Hạ học trưởng thoát nhìn rất tiêu tụy, hẳn là anh ấy vẫn luôn tìm cậu, mà không hề nghỉ ngơi chút nào.”

“Tiểu Úc, mình vừa lên ban công phơi đồ thì nhìn thấy xe của Hạ học trưởng ở dưới lầu ký túc xá, chắc là anh ấy muốn ôm cây đợi thỏ?”

Tin nhắn cuối cùng được Đường Họa gửi đến khoảng năm phút trước: “Tiểu Úc, đã mười hai giờ rồi, nhưng Hạ học trưởng vẫn chưa đi, chẳng lẽ anh ấy muốn đứng dưới dấu ký túc xá cả đêm sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 404: Chương 404: Quý Úc, Chúng Ta Cần Nói Chuyện (4)

Đầu ngón tay Quý Úc khẽ run lên một cái, bất giác, cô liếc mắt nhìn cảnh đêm nặng nề bên ngoài cửa sổ.

Chẳng lẽ đúng như Đường Họa Họa nói, anh ấy định đứng dưới ký túc xá suốt đêm sao?

Ngón tay đang cầm điện thoại của Quý Úc bỗng xiết lại một cái, qua nửa phút, cô thu ánh mắt về, rời khỏi cửa sổ đối thoại với Đường Họa Họa, tiếp tục nhìn những tin nhắn khác.

Tính ra tin nhắn trong wechat còn nhiều hơn tin nhắn thường.

Ngoại trừ những người đã gọi điện cho cô, ngay cả Lý Đạt và Mập, thậm chí, Hàn Tri Phán không quen biết nhiều với cô cũng gửi tin nhắn đến.

Chỉ là Quý Úc còn chưa kịp bấm vào để kiểm tra nội dung tin nhắn của bọn họ, thì bỗng dưng cô liếc mắt nhìn thấy ba chữ “Hạ Dư Quang”.

Ba chữ kia tựa như một chậu nước lạnh, gội thẳng từ trên đầu cô xuống.

Ngay giây phút đó, trong mắt của cô chỉ còn lại ba chữ “Hạ Dư Quang”, cô bình tĩnh nhìn chằm chằm vào ba chữ kia thật lâu, sau đó nảo mới từ từ chuyển động.

Anh Dư Quang... Sao cô lại quên mất anh Dư Quang?

Khi phát hiện bản thân và Hạ Quý Thần xảy ra quan hệ, cô chỉ lo tìm cách trốn tránh, nhưng lại không nghĩ đến, hiện tại, giữa cô và anh Dư Quang còn có một tờ hôn ước?

Dù cho lúc trước là bởi vì Thiên Ca làm khó dễ cho nên cô và anh Dư Quang mới làm thỏa thuận kết hôn, nhưng mà trên danh nghĩa cô vẫn là vợ của anh Dư Quang...

Cô mang trên người danh nghĩa vợ của anh ấy, nhưng lại xảy ra quan hệ với em trai ruột của anh...

Ảo não, hối hận, tự trách, thống khổ, cùng với vô vàn áy náy tựa như thủy triều, lập tức bao phủ lấy cô.

Rõ ràng là cô rất thân thiết với anh Dư Quang, trước đây, mỗi ngày cô đều chủ động liên hệ với anh Dư Quang, thậm chí những lúc bận rộn, hễ rảnh rỗi là sẽ nghĩ tới anh ấy. Nhưng mà ba tháng qua, khi quay “Tam thiên sĩ”, dường như cô đã thay đổi? Rốt cục là từ khi nào mà cô lại biến thành như vậy?

Vốn không để ý nên không hề phát giác, nhưng khi cẩn thận suy nghĩ lại, Quý Úc lập tức nhận ra, từ khoảng một tháng trước, hình ảnh của anh Dư Quang trong đầu cô ngày càng ít xuất hiện, mà cô lại luôn nghĩ đến... Hạ Quý Thần.

Thời niên thiếu, thể chất anh Dư Quang vốn không tốt, rất ít khi ra cửa, nhưng khi một vài danh viện (*) đến Hạ gia làm khách, thấy anh là con trai trưởng, bọn họ vẫn sẽ vây quanh anh.

Khi tận mắt nhìn thấy những cảnh đó, cô cảm thấy trong lòng không thoải mái, có hơi đau xót, nhưng vì sĩ diện, nên dù có không vui cô cũng không thể hiện trước mặt bọn họ, mà luôn tỏ ra không để ý. Đến lúc những danh viện đó rời đi, anh Dư Quang chủ động đến tìm cô, cô mới vớt những chuyện không vui đó ra sau đầu.

Nhưng ở Wrap Party của “Tam thiên sĩ”, khi cô thấy Hạ Viện quần quýt bên cạnh Hạ Quý Thần như vậy, cô đã uống rất nhiều rượu, thái độ còn vô cùng khác thường... Thậm chí cô còn mượn rượu mà chủ động hôn Hạ Quý Thần... Vì sao đối với Hạ Quý Thần, cô lại có thể biến thành một người mà đến chính cô cũng không thể nhận ra được?

Chẳng lẽ trong lòng của cô, Hạ Quý Thần...

Đáp án rõ ràng sinh động như vậy, nhưng Quý Ưc lại cố gắng kiềm chế những suy nghĩ trong đầu mình.

Cô thừa nhận, Hạ Quý Thần quan trọng với cô, nhưng... tuyệt đối không quan trọng đến như vậy.

Đúng, tuyệt đối không! Nhất định không! Chắc chắn sẽ không!

Trong lòng Quý Ưc cứ lặp đi lặp lại nhiều lần như vậy mới miễn cưỡng xóa đi những suy nghĩ vừa xuất hiện trong đầu.

(*) Danh viện: là một từ có nguồn gốc từ thời cổ đại và được dùng phổ biến vào những năm 1930, dùng để chỉ những người phụ nữ xinh đẹp, tài hoa và có bối cảnh hùng hậu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 405: Chương 405: Quý Ưc, Chúng Ta Cần Nói Chuyện (5)

Thời niên thiếu, cô rất thích anh Dư Quang bởi vì anh ấy luôn làm điểm tựa cho cô, chuẩn bị đồ ăn vặt cho cô, khi cô ngủ còn mang bờ vai tặng cho cô. Cho dù phần tình cảm kia đã nhạt đi khi bọn họ trưởng thành. Nhưng khi cô gặp lại anh Dư Quang, anh ấy vẫn đối xử với cô như trước, cẩn thận và dịu dàng che chở.

Khi cô bị Thiên Ca cho người bắt cóc, quay xong phim ở Vương Thành thì sốt cao không ngừng, là anh Dư Quang đã chăm sóc cô suốt một đêm. Ngày hôm sau, biết cô có hứng thú với “Tam thiên sĩ” nên anh đã yên lặng giúp cô nhận được vai diễn trong bộ phim đó.

Bởi vì Lâm Chính Ích mà cô bị Hạ Quý Thần hiểu lầm, sau khi cãi nhau một trận với anh ta ở Khách sạn Bốn Mùa, cô chạy về trốn ở nhà của anh Dư Quang, là anh Dư Quang đến an ủi cô, chăm sóc cô. Ngày đó, trong thư phòng anh, cô nhìn thấy hình của cô, đằng sau còn viết một câu mà đến bây giờ cô vẫn không quên: Nguyện cả đời này em lạc lối thì sẽ bước đến bên cạnh anh.

Tết Âm lịch, một mình cô chạy đến Vân Nam, bởi vì tin lời bịa đặt của Thiên Ca mà không cẩn thận bị trật chân. Khi cô ngồi xổm ở ven đường, không biết phải làm sao thì anh Dư Quang đến. Thậm chí anh ấy còn đi suốt đêm đến Lệ Giang để tìm cô. Càng quan trọng hơn là, ngày đó, cô còn phát hiện ra một bí mật vô cùng to lớn, là về khối ngọc kia. Khi đó cô mới biết được, trong ba năm cô hôn mê bất tỉnh, cứ mười tám hằng tháng, anh Dư Quang sẽ đến thăm cô. Khi cô ngã từ đỉnh cao xuống đáy vực sâu, trên đời này, chỉ có mỗi anh Dư Quang là không quên cô.

Anh Dư Quang tốt với cô như vậy, tốt như vậy... Sao cô lại có thể làm ra chuyện có lỗi với anh ấy?

“Tiểu thư, đây là tiền thối của cô.” Nhân viên phục vụ quay trở lại, đưa tiền thối cho Quý Ưc.

Cô khẽ gật đầu, không đáp.

Thấy vậy, nhân viên phục vụ liền đặt tiền lên bàn, sau đó rời đi.

Một lúc lâu sau, Quý Ưc mới cầm tiền, bước ra khỏi nhà hàng như người mộng du. Cô cứ đi như thế, không phân biệt được phương hướng, cũng chẳng biết được mình muốn đi đâu.

Ban đêm, xe chạy khá nhanh, từng chiếc từng chiếc gào thét lao qua bên người cô, tiếng kèn chói tai không ngừng vang lên bên tai cô, nhưng cô cũng chẳng bận tâm, chỉ mờ mịt đi về phía trước.

Cô không biết rốt cục mình đã đi được bao lâu, nhưng lòng bàn chân nổi bọt nước khiến cô thực sự không đi nổi nữa, thế nên cô chọn bừa một chỗ ven

đường, ngồi xổm xuống.

Cô không ngốc, khi nhìn thấy câu “Nguyễn cả đời này em lạc lối thì sẽ bước đến bên cạnh anh.” trong phòng anh Dư Quang, cô đã biết, anh ấy có cảm tình với cô.

Khi đó, không phải là cô không rung động, mà bởi cô nghĩ đến chuyện xảy ra với Hạ Quý Thần bốn năm trước, nên mới cố gắng kiềm chế bản thân mình.

Nhưng bây giờ, đối với hôn nhân giữa cô và anh, cô lại làm ra loại chuyện phản bội như vậy...

Cô đã phụ lòng tốt của anh Dư Quang, cũng phụ một tấm chân tình của anh ấy dành cho cô.

Hiện tại, cô không chỉ không biết phải làm sao để đối mặt với Hạ Quý Thần, mà ngay cả anh Dư Quang, cô cũng không biết nên ở bên cạnh anh ấy như thế nào.

Quý Ưc cúi đầu, vùi vào đầu gối.

Cô tựa như một đứa trẻ bó tay chịu trói, ngồi mờ mịt như vậy một lúc lâu, cô mới ngẩng đầu, nhìn thoáng qua con đường vắng vẻ, sau đó mới vịn đèn đường bên cạnh, từ từ đứng lên.

Cô đưa mắt nhìn quanh, sau khi xác định được phương hướng, mới nhắc chân đi về khách sạn.

Khi gần đến khách sạn, Quý Ưc nhìn thấy một tiệm thuốc 24 giờ ở ven đường, bước chân cô chợt khựng lại.

Cô cứ đứng nhìn chằm chằm vào ánh đèn sáng ngời trong hiệu thuốc, một lúc sau, cô đưa tay chạm vào bụng dưới, nhắc chân, bước về phía tiệm thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 406: Chương 406: Quý Ưc, Chúng Ta Cần Nói Chuyện (6)

Đêm đã khuya, nhân viên thu ngân đang tựa vào quầy chợp mắt, bỗng nghe thấy tiếng nhắc nhở “Hoan nghênh quý khách”, cô ấy giật mình tỉnh giấc, mơ màng màng ngẩng đầu, nhìn Quý Ưc: “Tiểu thư, xin hỏi cô cần gì?”

Bốn năm trước, cô đã trải qua một lần khôn khổ, bốn năm sau, cô lại phạm phải sai lầm tương tự, nên không thể không phòng ngừa.

Cô không thể để mình mang thai lần nữa...

Đầu ngón tay Quý Ưc cọ cọ vạt áo, thấp giọng nói: “Thuốc ngừa thai.”

Dừng một chút, Quý Ưc chợt nhớ ra là đã gần hai ngày, nên lại bổ sung thêm: “Loại bảy mươi hai tiếng.”

Có lẽ là cảnh tượng như vậy khá quen thuộc, nên nhân viên thu ngân không biểu hiện gì, chỉ bình tĩnh lấy ra một hộp thuốc, đưa đến trước mặt Quý Ưc, báo giá cho cô.

Sau khi thanh toán xong, Quý Ưc ra khỏi tiệm thuốc, rẽ sang phố hàng rong bên cạnh, mua một chai nước. Đứng ở ven đường, cô tháo bao thuốc ra, nhét thuốc vào miệng, uống một ngụm nước nuốt xuống.

Xác định được thuốc đã hoàn toàn vào bụng, đầu ngón tay của cô nhìn không được nắm chặt hộp thuốc trong tay.

Cô không biết mình đang có chuyện gì, chỉ thấy toàn thân run lên, mất một lúc lâu sau, cô mới có thể ổn định lại.

Quý Ưc ném hộp thuốc đang nắm trong tay vào thùng rác, rồi tiếp tục cất bước, quay trở về khách sạn.

Khi cô về đến phòng mình thì đã là bốn giờ sáng.

Quý Ưc đi vào nhà vệ sinh tắm rửa. Lúc cô đứng trước bồn rửa tay cọ người, nhìn qua gương, cô nhìn thấy những vết hôn chằng chịt che kín người mình.

Dù đã qua một khoảng thời gian lâu như vậy, nhưng những dấu vết kia vẫn tồn tại rõ ràng như trước.

Không hiểu sao Quý Ưc cảm thấy thật chướng mắt, cô vội cụp mắt, lau khô bọt nước trên người, giặt lấy áo tắm bao lấy cơ thể mình.

Quay trở lại giường, Quý Úc cầm điện thoại lên, nhìn thoáng qua.

Chỉ trong ba tiếng ngắn ngủi, đã có mấy chục cuộc gọi nhờ, đều là của Hạ Quý Thần gọi đến, còn có tin nhắn của anh gửi đến.

“Tiểu Úc, tôi biết em đã mở máy, cũng biết em sẽ đọc được tin nhắn này, em nhắn cho tôi một tin trả lời thôi, có được không?”

“Nếu như hiện tại em thật sự không muốn gặp tôi, tôi có thể cho em thời gian, nhưng mà em có thể nói cho tôi biết, cụ thể là khi nào em mới chịu gặp tôi, chúng ta ngồi lại nói chuyện với nhau?”

Mắt Quý Úc đỏ lên, cô nghiêng đầu, rời mắt khỏi màn hình, nhìn chăm chăm vào đèn trang trí đặt ở cạnh giường, yên lặng trong chốc lát, cuối cùng, cô vẫn lựa chọn không trả lời anh.

Lúc rời khỏi mục tin nhắn, cô lại thấy thông báo có tin nhắn mới.

Quý Úc tiện tay ấn vào xem, là tin nhắn của Đường Họa Họa, được gửi vào khoảng nửa giờ trước.

Có thể là Bạc Hà đã ngủ, nên cô ấy không gửi tin nhắn thoại, mà là một đoạn ký tự “Tiểu Úc, đã là bốn giờ sáng rồi, mình cũng chơi xong trò chơi, nhưng Hạ học trưởng vẫn còn đứng dưới lầu.”

“Anh ấy đã bước xuống xe, đứng tựa ở đầu xe hút thuốc, phía trên thùng rác bên cạnh chất đầy tàn thuốc, đều là do anh ấy hút...”

Bên dưới là một đoạn video kèm theo.

Nhìn thấy video, Quý Úc biết ngay là do Đường Họa Họa đứng ở cửa sổ ký túc xá quay lại hình ảnh của Hạ Quý Thần.

Cô chần chừ một lúc, cuối cùng vẫn ấn mở.

Đúng như những gì Đường Họa Họa miêu tả trong đoạn tin nhắn ở trên, Hạ Quý Thần mặc một bộ đồ bình thường, đứng tựa ở đầu xe hút thuốc, động tác vừa mạnh mẽ lại vừa gấp gáp, trên tay anh cầm điện thoại, dường như anh đang gửi tin nhắn.

Mặc dù Đường Họa Họa đứng ở lầu hai ký túc xá, nhưng điện thoại của cô ấy có độ phân giải rất cao, cho nên Quý Úc có thể nhìn thấy rõ ràng ở phía trên thùng rác bên cạnh anh, có rất nhiều mẫu đầu lọc chồng chất lên nhau, có cái dài, có cái ngắn, trông như một ngọn núi nhỏ.

Bộ đồ trên người anh đầy nếp gấp, có lẽ là đã lâu chưa thay ra, tóc của anh cũng rối bù, hoàn toàn mất hết phong thái tao nhã thường ngày.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 407: Chương 407: Quý Úc, Chúng Ta Cần Nói Chuyện (7)

Video không dài, chỉ mất một lúc đã phát xong.

Nhưng Quý Úc vẫn nhìn chăm chăm vào đoạn video đã ngừng, nhìn một lúc lâu mới hoàn hồn, sau đó tiếp tục đọc tin nhắn bên dưới của Đường Họa Họa.

“Tiểu Úc, tuy mình không biết giữa hai người đã xảy ra chuyện gì, nhưng theo mình thấy, đến khi cậu ổn định tâm trạng xong, thì nên liên hệ lại với Hạ học trưởng, hai người nói chuyện rõ ràng với nhau. Dù sao nếu cứ để anh ấy như ruồi mất đầu, tìm cậu loạn xạ lên như vậy cũng không tốt.”

“Hơn nữa, Tiểu Úc, so với mình, cậu thông minh hơn, nên mình nghĩ, cậu cũng sẽ hiểu rõ hơn mình, có một số việc, không thể cứ trốn tránh không giải quyết. Huống chi, cậu trốn tránh được nhất thời, nhưng không trốn được cả đời. Cứ dấy dưng với anh ấy như vậy, còn không bằng giải quyết sớm, đến lúc đó, không phải cậu sẽ cảm thấy nhẹ nhõm hơn sao?”

Quý Úc mím chặt môi, thoát khỏi khung đối thoại với Đường Họa Họa, khi đang chuẩn bị rời wechat, cô bỗng liếc thấy tin nhắn của “Hạ Dư Quang”.

Lúc trước khi thấy tên của anh, trong lòng cô vô cùng hỗn loạn, nên vẫn chưa xem nội dung tin nhắn do anh gửi đến.

Quý Úc do dự một lát, cuối cùng vẫn bấm vào xem.

“Mãn Mãn, hai ngày nay em bận việc gì sao? Sao lại không liên lạc với anh?”

“Mãn Mãn, em quay phim xong chưa? Định lúc nào sẽ quay về Bắc Kinh?”

“Mãn Mãn, vài ngày nữa anh có việc cần đến Bắc Kinh, em đã quyết định thời gian quay trở về Bắc Kinh chưa? Nhớ báo cho anh biết, để anh sắp xếp

hành trình, đến lúc đó ghé qua gặp em”

“Mãn Mãn, có phải đã có chuyện gì xảy ra hay không? Sao mãi vẫn không trả lời tin nhắn của anh?”

“Mãn Mãn, anh rất lo cho em, nếu em có chuyện gì khó xử, có thể tìm anh, lúc trước anh đã nói với em rồi, em không chỉ có một mình, em còn có anh.”

Em không chỉ có một mình, em còn có anh... Thời gian đầu khi tham gia quay “Tam thiên sĩ”, trong đoàn phim, cô chỉ có một mình, tứ cố vô thân, nên không tiếc làm mình bị thương để đối phó với Thiên Ca, lúc đó anh đã nói với cô câu này.

Khi đó, nhìn thấy câu này, trong lòng cô vô cùng cảm động và tràn đầy ngọt ngào. Nhưng bây giờ, nhìn thấy nó, lại khiến cô cảm thấy rét lạnh thấu xương, đau đớn và áy náy như thủy triều ập đến.

Quý Úc cũng không tiếp tục xem những tin nhắn phía sau mà “Hạ Dư Quang” gửi đến, cô ném điện thoại qua một bên, giật chăn che kín đầu mình.

Đúng vậy, tiểu Họa nói không sai, cô cứ né tránh như vậy thì không thể nào giải quyết được vấn đề.

Chuyện gì nên đối mặt thì cuối cùng cũng sẽ phải đối mặt, cái gì cần kết thúc thì rồi cũng phải kết thúc.

Anh Dư Quang đối tốt với cô như vậy, nhưng sợ rằng cả đời này anh sẽ phải chịu nhiều thua thiệt vì cô.

Nói gì đi nữa thì cô vẫn là vợ trên danh nghĩa của anh, cô lại xảy ra quan hệ với em trai anh, dù cho hôn nhân của bọn họ chỉ là thỏa thuận, nhưng cô làm ra chuyện như vậy, chẳng khác nào phản bội anh. Sự thật này không thể nào thay đổi được, thì cô làm sao còn mặt mũi mà tiếp tục nhận lòng tốt của anh?

Mọi chuyện đã phát triển đến mức không thể khống chế được như thế này, cô cũng chỉ có thể chấp nhận đối mặt với sự thật tàn khốc.

Anh luôn đối xử tốt với cô, bất kể là thời niên thiếu hay khoảng thời gian gặp gỡ sau này.

Cho dù cô đã quyết định, cũng biết rõ rằng chỉ có thể làm như thế, nhưng cô vẫn không cách nào tiếp nhận được.

Nghĩ đến đây, Quý Úc cuộn mình trong chăn, nghẹn ngào rơi nước mắt.

Quý Úc cũng không nhớ rõ bản thân đã thiếp đi lúc nào. Nhưng đến khi cô tỉnh lại thì bầu trời bên cửa sổ đã sáng choang.

Vừa nghĩ đến quyết định của mình đêm qua, tim cô chợt thất lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 408: Chương 408: Quý Úc, Chúng Ta Cần Nói Chuyện (8)

Quý Úc nằm bất động trên giường, nhìn chăm chăm lên trần nhà, lặng yên chờ đau đớn trôi qua, sau đó cô mới vén chăn, xuống giường, đi vào nhà vệ sinh.

Bước vào nhà vệ sinh, cô chợt nhớ ra mình rời khỏi Thượng Hải rất gấp, không mang theo bất kỳ cái gì. Hiện tại, trong khách sạn, ngoại trừ một bộ quần áo vẫn bận trên người từ hôm trước thì không còn vật gì khác. Cô đã nghĩ thật kỹ, cô sẽ đối mặt với sự thật, cô muốn khi bước ra khỏi nơi này, Quý Úc vẫn sẽ là Quý Úc của trước kia, không có gì thay đổi.

Nghĩ vậy, cô lập tức mở di động, liên hệ với cửa hàng quần áo quen thuộc của mình, dặn bọn họ mang đến một bộ quần áo mới.

Cô cũng không quên liên hệ với cửa hàng mỹ phẩm, mua một bộ đồ trang điểm, bảo họ gửi đến khách sạn.

Sau khi cúp điện thoại, Quý Úc loay hoay trong nhà vệ sinh chốc lát, rồi bước ra, đi đến bên giường nằm xuống, cô cứ yên lặng nằm như thế, không nghĩ, cũng không làm gì cả. Khoảng một giờ sau, điện thoại riêng của khách sạn vang lên.

Là nhân viên lễ tân gọi đến, muốn xác nhận có đúng là cô đã đặt quần áo và đồ trang điểm hay không.

Cô đáp: “Phải!”

Quý Úc buông ống nghe xuống, khoảng ba phút sau, có tiếng gõ cửa vang lên.

Cô bước ra mở cửa.

Nhân viên phục vụ đưa hai cái túi xách cho cô: “Tiểu thư, là đồ của cô.”

Quý Úc khẽ đáp “Cảm ơn”, sau đó đưa tay nhận lấy. Đợi đến khi nhân viên phục vụ đi khỏi, cô mới đóng cửa, đi vào nhà vệ sinh.

Cô xé bỏ giấy gói đồ trang điểm, đứng trước gương, thoa một lớp kem dưỡng bảo vệ da, rồi mới bắt đầu trang điểm nhẹ.

Quý Úc thay quần áo mới, quan sát một lượt trước gương, sau khi xác nhận tất cả đã ổn, cô mới bước bắt đầu thu dọn đồ đạc của mình, rồi đi xuống lầu.

Đi đến quầy lễ tân, cô lấy ra phiếu phòng, yêu cầu trả phòng.

Nhân viên lễ tân hỏi cô ở phòng số mấy, sau đó kiểm tra trên máy tính trong giây lát, rồi cầm điện thoại liên hệ cho nhân viên buồng, xác định đã kiểm tra phòng xong, lúc này, cô ấy mới làm thủ tục trả phòng cho Quý Úc.

Ký tên xong, Quý Úc gật đầu xem như đáp lại nụ cười mỉm cùng với câu nói “Hoan nghênh quý khách quay lại lần sau” của nhân viên lễ tân, rồi mang theo đồ đạc bước ra cửa.

Đứng trước cửa khách sạn, cô lấy điện thoại di động ra, vừa định gọi xe thì mắt liếc thấy cách đó không xa có một bóng người đang đi về phía mình.

Động tác trên tay cô bỗng dừng khựng lại, chăm chú nhìn vào màn hình vài giây, rồi mới từ từ ngẩng đầu lên, khi nhìn thấy dây đeo đồ trên cổ tay của người vừa đến, cả người cô cứng đờ, đứng sững tại chỗ.

Là người mà suốt hai ngày đêm, kể từ khi cô chạy trốn khỏi Thượng Hải cho đến bây giờ, vẫn chưa thấy mặt... Hạ Quý Thần.

Trên người anh vẫn mặc bộ quần áo mà tối hôm qua cô đã thấy trong video do Đường Họa Họa gửi đến. Tóc của anh trông còn rối hơn so với khi nhìn trong video, chẳng lẽ là sau khi cô bỏ đi, anh vẫn không hề chợp mắt một chút nào sao? Quầng thâm trên mắt anh... rất đậm.

Sắc mặt anh rất tệ, trên cái cằm vốn trơn nhẵn giờ lún phún râu.

Cả người thoát nhìn vô cùng chán chường và mệt mỏi, hoàn toàn mất đi vẻ ngoài kiêu ngạo thường ngày.

Lúc đứng cách Quý Úc khoảng một mét, Hạ Quý Thần ngừng bước.

Mặc dù chỉ mới có hai ngày không gặp, nhưng cứ có cảm giác đã xa cách mấy đời.

Anh nhìn cô một lượt từ trên xuống dưới, xác định cô không có gì khác thường, rồi mới ngẩng lên, đối mặt với cô, cất giọng gọi: “Tiểu Úc.”

Giọng của anh khàn khàn xen lẫn một chút xa xăm khó tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 409: Chương 409: Quý Úc, Chúng Ta Cần Nói Chuyện (9)

Chỉ hai chữ đơn giản nhưng lại khiến tim Quý Úc run lên, không tự chủ sụp mắt xuống, né tránh ánh mắt của anh.

Thời gian trôi qua chậm chạp, có lẽ là vài giây sau, giọng của Hạ Quý Thần khẽ vang lên trên đỉnh đầu Quý Úc: “Tiểu Úc...”

Giống như lúc này, anh chỉ gọi tên cô, nhưng lần này, anh chỉ ngừng một lúc, lại nói tiếp: “... Chúng ta cần nói chuyện.”

Hạ Quý Thần nói xong, lập tức đưa tay về phía cánh tay đang cầm túi xách của Quý Úc.

Theo bản năng, Quý Úc hơi né ra một chút, nắm chặt túi xách và mấy cái túi giấy trên tay.

Từ đêm hôm qua, khi cô mở máy, anh đã gọi cho cô nhiều lần, cũng gửi rất nhiều tin nhắn nhưng cô vẫn không phản hồi. Cho nên anh đã bảo Trần Bạch liên hệ với một người bạn trong cục cảnh sát, nhờ người đó định vị tín hiệu điện thoại của cô.

Năm giờ sáng ngày hôm nay, Trần Bạch vừa gửi địa điểm cụ thể cho anh.

Anh lập tức chạy đến đây, sợ rằng chậm trễ một chút thì cô sẽ rời khỏi, rồi cứ thế đứng canh ở cửa, chưa từng rời khỏi, ngay cả toilet anh cũng không dám đi.

Hôm nay, bất luận như thế nào, anh nhất định phải gặp được cô, nói rõ mọi chuyện.

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần duỗi tay về phía mấy cái túi xách trên tay Quý Úc gần hơn, trong giọng nói chứa đầy sự kiên định: “Bây giờ, chúng ta cần tìm một chỗ, nói rõ mọi chuyện.”

Nói xong, dường như ý thức được giọng của mình hơi cao, nên anh thoáng khựng lại, rồi nhẹ giọng bổ sung thêm một câu: “Có được không?”

Quý Úc cup mắt, không nhìn Hạ Quý Thần, bàn tay đang xách đồ của cô vẫn nắm chặt.

Thật ra cô muốn về nhà trước, ăn một bữa thật ngon, ngủ một giấc, đợi tinh thần tốt lên mới liên hệ với anh Dư Quang và Hạ Quý Thần.

Nhưng cô không ngờ Hạ Quý Thần lại tìm được cô... Dù sớm hay muộn cô cũng phải nói chuyện với anh, đã như vậy, thì thôi... không cần phải chần chờ thêm nữa...

Quý Úc suy nghĩ trong chốc lát, vẫn không lên tiếng, chỉ khẽ gật đầu.

Hạ Quý Thần thấy cô gật đầu đồng ý, thì trực tiếp cầm lấy túi xách trên tay cô.

Quý Úc do dự một chút, cuối cùng nói lòng tay, mặc kệ anh.

Sau khi nhận lấy túi xách từ tay cô, Hạ Quý Thần hơi nghiêng người, nhìn về phía xe của anh đang đỗ trên đường: “Đi thôi.”

Nói dứt lời, anh không giống như cũ, luôn bước đi trước, mà vẫn đứng yên tại chỗ, đợi cô bước qua trước mặt mình, rồi mới cất bước theo sau. Anh luôn giữ khoảng cách nửa mét với cô, cứ thế đi đến cạnh xe.

Hạ Quý Thần mở cửa sau, đặt đồ của Quý Úc lên ghế sau, rồi mới mở cửa ghế lái phụ ra.

Quý Úc khom người, ngồi vào.

Còn chưa ngồi vững, thì mùi thuốc lá nồng nặc xông lên mũi, khiến cho cô bị sặc, suýt nữa ho khan.

Cô cau mày nhìn sang bên cạnh, thấy trong ngăn rác của xe chất đầy hộp thuốc lá cùng với đầu lọc, dài ngắn khác nhau.

Tất cả... Chẳng lẽ là anh đã hút suốt đêm hôm qua sao?

Khi Quý Úc còn đang ngẩn người, Hạ Quý Thần đã kéo cửa ghế lái ra, ngồi vào xe.

Cô vội cup mắt, cúi đầu nhìn xuống đầu gối mình.

Hạ Quý Thần khởi động xe, đi được một đoạn, anh mới mở miệng nói: “Đi Khách sạn Bốn Mùa được không?”

Quý Úc gật đầu, khẽ “Ừm!” một tiếng.

Hạ Quý Thần không nói gì thêm, trong xe bỗng dưng rơi vào yên lặng, mùi thuốc lá nồng nặc vờn quanh, Quý Úc có cảm giác không khí càng lúc càng nặng nề.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 410: Chương 410: Quý Úc, Chúng Ta Cần Nói Chuyện (10)

Ngay sau đó, không khí trong xe bất chợt loãng đi.

Quý Úc dần dần có cảm giác khó thở, ngay khi lồng ngực cô bắt đầu cảm thấy hơi đau, thì xe quẹo vào cửa trước của Khách sạn Bốn Mùa, vượt qua đài phun nước ở lối vào, dừng lại trước cửa sảnh chính.

Hạ Quý Thần vừa tháo dây an toàn ra, thì thấy Trần Bạch, vốn không biết đã đứng đợi ở cửa ra vào bao lâu, vội chạy đến, giúp Quý Úc mở cửa: “Quý tiểu thư.”

Quý Úc mỉm cười đáp lại Trần Bạch, rồi bước xuống xe.

Cô vừa đứng vững thì Hạ Quý Thần đã vòng qua đầu xe, đi đến trước mặt cô, anh không đưa chìa khóa xe cho Trần Bạch, mà ném cho một cậu bé giữ cửa đứng gần đó. Sau đó quay đầu nhìn Quý Úc, nói: “Tôi lên lầu tắm rửa, thay quần áo, trước hết để Trần Bạch đưa em lên phòng trà ở lầu hai, được không?”

Quý Úc gật đầu, đáp lại anh một chữ: “Được.”

Hạ Quý Thần cũng không nói gì thêm.

Lúc này, Trần Bạch mới mở miệng nói: “Hạ tổng, đây là quần áo của anh.”

Hạ Quý Thần đưa tay nhận lấy, liếc mắt nhìn Trần Bạch một cái.

Mặc dù trên mặt anh không có bất kỳ biểu cảm gì, nhưng Trần Bạch vẫn hiểu được ý anh. Hạ Quý Thần muốn Trần Bạch trông chừng Quý Úc.

Trần Bạch lập tức mở miệng nói: “Hạ tổng, anh yên tâm, tôi sẽ chăm sóc Quý tiểu thư thật tốt!”

Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, lại quay sang nhìn Quý Úc, bỏ lại câu “Chờ tôi một lát” rồi bước thẳng vào khách sạn.

Đợi đến lúc Hạ Quý Thần đã đi được một đoạn, Trần Bạch mới tùm tùm cười, nói với Quý Úc: “Quý tiểu thư, chúng ta lên lầu.”

Quý Úc đáp lại một tiếng “Ừm”, rồi đi theo Trần Bạch vào khách sạn, sau đó đi thang máy lên lầu hai.

Có lẽ là Hạ Quý Thần dẫn trước, cho nên Trần Bạch đã sớm đặt chỗ. Từ thang máy đi ra, hai người đi một mạch vào phòng trà mà không gặp bất kỳ trở ngại nào. Quý Úc và Trần Bạch bước đến chỗ ngồi cạnh cửa sổ sát đất, ngồi xuống.

Trần Bạch đưa menu đến trước mặt cô, cười nói: “Quý tiểu thư, cô có muốn uống chút gì không?”

Hạ Quý Thần còn chưa đến, nên Quý Úc lắc đầu, tỏ vẻ không cần.

Trần Bạch cũng đoán được phần nào suy nghĩ của cô, anh quay đầu cười với nhân viên phục vụ đứng bên cạnh: “Đợi một lúc nữa chúng tôi sẽ chọn món, trước hết cứ mang lên hai ly nước chanh.”

“Vâng, Trần tiên sinh.” Nhân viên phục vụ mỉm cười gật đầu, rồi quay người rời đi.

Nước chanh được mang lên rất nhanh. Quý Úc vừa uống được một ít thì cách đó không xa bỗng vang lên giọng nói nhỏ nhẹ của nhân viên phục vụ: “Hạ tiên sinh.”

Quý Úc quay đầu nhìn sang, lập tức đối diện với ánh mắt của người đàn ông vừa bước vào.

Cả hai đều hơi ngẩn người, nhưng Hạ Quý Thần phục hồi tinh thần sớm hơn, kể đó, anh cất bước đi về phía cô.

Trần Bạch đứng dậy, gọi một tiếng “Hạ tổng”, sau đó kéo ghế cho Hạ Quý Thần, đợi anh ngồi xuống xong, Trần Bạch lại nói: “Hạ tổng, vẫn là Phở nhỉ?”

“Ừm.” Hạ Quý Thần khẽ đáp, anh nghĩ Quý Úc là phụ nữ, uống trà nóng sẽ tốt cho thân thể, nên bổ sung thêm một câu: “Trà nóng.”

“Vâng.” Trần Bạch đáp, rồi đi đến cạnh nhân viên phục vụ đứng cách đó không xa, thấp giọng trao đổi đôi câu, một lát sau, nhân viên phục vụ đã bụng bụng cụng uống trà lên.

Nhân viên phục vụ không hỗ trợ pha trà, là Hạ Quý Thần tự tay pha.

Lúc anh đặt ấm tử sa lên đun nước, Quý Úc mới phát hiện, phòng trà to như vậy lại chỉ có cô và anh, không còn bất kỳ ai khác.

Là vì muốn nói chuyện với cô cho nên Hạ Quý Thần đã bao cả phòng trà?

Nghi vấn vừa thoáng qua trong đầu Quý Úc, Hạ Quý Thần đã đặt một chung trà trước mặt cô,

Quý Úc nói một tiếng: “Cảm ơn.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 411: Hóa Ra Là Động Lòng (1)

Hạ Quý Thần không nói gì, chỉ nâng chung trà của mình lên, nhấp một ngụm, sau đó cụp mắt, nhìn chằm chằm nước trà màu đỏ trong chung giấy lát, rồi mới đặt chung trà xuống, ngẩng đầu nhìn Quý Úc, mở lời: “Quý Úc.”

Nghe anh gọi, Quý Úc ngược mắt nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Người đàn ông trước mắt vừa tắm rửa xong, mặt mày sạch sẽ, vài sợi tóc mềm mại rũ xuống ôm lấy gương mặt tinh xảo, đẹp như bước ra từ trong tranh.

Quý Úc ngăn người một lúc, mới nhẹ giọng đáp: “Ừm.”

Hạ Quý Thần cũng không vội nói tiếp, dường như anh đang suy nghĩ xem nên nói như thế nào, khoảng mười giây sau, anh mới bắt đầu mở miệng: “Chuyện xảy ra đêm đó ở Thượng Hải, là do tôi không đứng..”

Quý Úc biết rõ Hạ Quý Thần tìm cô là để nói về chuyện xảy ra đêm đó, chỉ là cô không ngờ, anh không quanh co lòng vòng, mà trực tiếp vào thẳng chủ đề chính. Đầu ngón tay cô khẽ run, biết anh còn chưa nói hết, nên cô không lên tiếng.

“Thực xin lỗi.” Hạ Quý Thần lại nói.

Lúc ở trên máy bay, Quý Úc đã nhớ ra tất cả những chuyện xảy ra.

Một người đàn ông bình thường, đứng trước sự trêu chọc quá đáng của phụ nữ như vậy, sợ rằng đều sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Cho nên, có sai... cũng không phải là anh sai...

Quý Úc cúi đầu, im lặng một lúc, sau đó mới nhẹ giọng nói: “Chuyện đêm đó... cũng không phải hoàn toàn do anh, vấn đề là do tôi.”

Hạ Quý Thần: “Tôi cũng có sai.”

Chuyện đã xảy ra, bây giờ ai đúng ai sai, đã không còn quan trọng nữa. Quý Úc không tiếp tục tranh cãi với Hạ Quý Thần về vấn đề này, cô lựa chọn im lặng.

Không gian yên tĩnh bất chợt bao trùm hai người.

Hạ Quý Thần ngồi bất động, ngẫm đi ngẫm lại những lời kể tiếp mà anh muốn nói.

Quý Úc ngồi đối diện anh, cô chăm chú nhìn vào chung trà đang nghi ngút khói, một lần nữa suy nghĩ về quyết định của mình đêm qua.

Ước chừng hai phút sau, sau khi đã suy nghĩ thật kỹ, Quý Úc ngẩng đầu, nhìn về phía Hạ Quý Thần, cô vừa định nói thì anh đã lên tiếng trước: “Quý Úc, chuyện đêm đó, tôi bằng lòng chịu trách nhiệm.”

Quý Úc sững sốt.

Cô biết anh từng thích một cô gái, mặc dù không biết tên cô ấy, nhưng cô biết anh gọi cô ấy là “Em gái Cola.”

Anh thật sự rất thích “Em gái Cola”. Lúc trước, ở Tây Hồ, khi anh và cô đi dạo cùng nhau, cô đã sớm nhận ra điều đó.

Bốn năm trước, anh và cô đã từng xảy ra quan hệ, sau đó, anh dùng những lời khó nghe làm tổn thương cô, cô không biết vì sao. Nhưng sau này, khi biết anh có người trong lòng, cô cũng dần dần nghĩ thông, thái độ của anh như vậy, có lẽ là vì “Em gái Cola.”

Cho nên, bốn năm sau, chuyện cũ lặp lại, cô thật sự không dám tin anh sẽ nói với cô, anh bằng lòng chịu trách nhiệm.

Hạ Quý Thần nhìn cô gái trước mặt mãi vẫn không có phản ứng, anh cho rằng cô không nghe rõ lời anh nói, nên mở miệng, lặp lại một lần nữa: “Tôi bằng lòng chịu trách nhiệm.”

Nói xong, anh lại chăm chú nhìn về phía cô, ánh mắt vô cùng chân thành: “Nếu như em bằng lòng... Tiểu Úc, tôi sẽ chịu trách nhiệm những chuyện xảy ra giữa hai chúng ta.”

Chịu trách nhiệm... Hai lần liên tục nghe thấy mấy chữ “Chịu trách nhiệm” này, đầu ngón tay Quý Úc bất chợt run lên, cô cũng phục hồi lại tinh thần.

Anh nói là sẽ chịu trách nhiệm... Anh muốn chịu trách nhiệm với cô... Đối với một người đàn ông có trách nhiệm mà nói, khi anh ta để xảy ra chuyện ngoài ý muốn, thì những lời này chỉ đơn giản là sự tôn trọng dành cho phụ nữ. Nhưng Quý Úc không hiểu vì sao khi nghe thấy anh nói như vậy, tim cô bỗng lổm mất một nhịp.

Hạ Quý Thần đợi thật lâu, nhưng cô gái đối diện vẫn không có phản ứng, anh lại lần nữa lên tiếng: “Quý Úc?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 412: Hóa Ra Là Động Lòng (2)

Nghe Hạ Quý Thần gọi mình, Quý Úc mới ý thức được bản thân bị ảnh hưởng quá nhiều bởi một câu nói của anh. Cô vội nuốt nước miếng một cái, cố gắng kiềm chế cảm xúc của mình. Sau đó, vừa ép buộc lý trí của mình trở về, vừa nghiêng đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần, mở miệng nói: “Chuyện xảy ra đêm đó, không phải lỗi của anh... Anh nói anh có thể chịu trách nhiệm, thật sự khiến tôi rất vui, nhưng mà... thực xin lỗi...”

Câu kể tiếp còn chưa kịp nói ra, Quý Úc đã cảm thấy dường như có cái gì đó hung hăng bóp chặt tim cô, tàn nhẫn giày vò từng chút một.

Tay cô không tự chủ xiết chặt mép bàn, Quý Úc cố gắng duy trì thái độ và giọng nói bình thường, tiếp tục lên tiếng: “... Hạ Quý Thần, tôi không thể đồng ý.”

Đúng vậy, cô không thể đồng ý, cũng không có quyền đồng ý...

Rõ ràng đây chính là những lời trong lòng cô muốn nói.. Nhưng khi nói ra miệng, sao lại cảm giác đau lòng đến thế?

Thậm chí, so với đêm hôm qua, khi cô quyết định chuyện giữa cô và Hạ Dư Quang, còn đau hơn..

Quý Úc cảm thấy rất đau, cô cứ ngồi như vậy, thờ cũng không dám, bởi cô sợ bản thân sẽ để lộ ra thái độ khác thường trước mặt Hạ Quý Thần. Nhưng cho dù cố kiềm chế thế nào đi nữa, đầu ngón tay cô vẫn không nhịn được run lên từng hồi.

Cô cứ cho rằng, loại đau đớn đến tận xương tủy này sẽ chấm dứt sớm thôi. Nhưng cô lại không ngờ, đau đớn không giảm đi, mà mỗi lúc một tăng dần, bắt đầu từ ngực, chạy dọc theo mạch máu, lan tràn khắp mọi góc ngách trong cơ thể cô.

Thật khó hiểu... Sao cô lại cảm thấy đau như vậy? Đêm hôm qua, cô đau là vì cô quan tâm anh Dư Quang, cô yêu thích anh, nhưng lúc này, cô đau...

Những ý nghĩ này vừa vụt qua, Quý Úc lập tức cảm thấy đầu mình trống rỗng.

Dường như cô bị ai đó điểm huyệt, cứ ngồi ngây ra đấy, không nhúc nhích. Ước chừng ba mươi giây sau, hàng lông mi thật dày mới khẽ lay động, cô chớp chớp mắt, một đáp án mà cô không thể không thừa nhận, cứ thế từng chút, từng chút tràn ngập trong suy nghĩ: Hình như cô có hơi động lòng với anh.

Rõ ràng là ba tháng trước, cô còn hận anh thấu xương, thậm chí cầu nguyện vĩnh viễn không phải gặp anh.

Thế nhưng... Rốt cuộc là tất cả đã bắt đầu thay đổi từ lúc nào?

Là từ khi cô tự làm mình bị thương để hãm hại Thiên Ca, lúc đó, cô nhìn thấy sự lo lắng trong mắt anh?

Hay khi cô thấy anh chưa dùng bữa nên mua xôi quýt khiến mang cơm trứng chiên lên phòng anh, rồi nghe anh nói câu “Có thể cho tôi ôm em một cái không?”

Hoặc có thể là khi dùng bữa cùng anh và Mập ở Tây Hồ, đêm đó, cô nghe Mập kể rất nhiều chuyện về anh, nên cô mới thật sự hiểu được con người anh?

Cũng có thể là vào sáng ngày kế tiếp, khi anh đặt ba phần tư liệu trước mặt cô, hỏi cô có bằng lòng tin tưởng anh không?

Rốt cuộc là khi nào... Từ khi nào mà cô bắt đầu có cảm tình với anh... bắt đầu rung động?

Quý Úc cố gắng nghĩ, nghĩ mãi vẫn không có đáp án cụ thể. Nhưng cô lại biết rất rõ, mặc kệ cô có muốn hay không, hoặc là nói, dù cho cô không đủ can đảm đối mặt với sự thật, thì cô cũng không thể không thừa nhận, cô động lòng với anh.

Hóa ra, là động lòng...

Tuy rằng Quý Úc không hề phát giác được bản thân đã động lòng với anh, nhưng mà hành động của cô đã lặng lẽ tố cáo suy nghĩ chân thật nhất ở sâu trong lòng cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 413: Hóa Ra Là Động Lòng (3)

Thế nhưng... Không phải là cô yêu anh Dư Quang sao? Sao cô lại có thể động lòng với Hạ Quý Thần được chứ?

Không phải nếu thật lòng yêu thích một ai đó, thì sẽ không yêu thích người khác được nữa sao?

Vì sao trong lòng cô đã có anh Dư Quang, mà lại còn để tâm đến Hạ Quý Thần?

Chẳng lẽ, có một đoạn tình cảm trong đó... là do cô hiểu sai cảm giác của mình?

Quý Ưc vô thức mím chặt môi, nghiêm túc suy nghĩ.

Nếu trong cuộc đời sau này của cô không có anh Dư Quang, cô sẽ đau lòng và nếu không có Hạ Quý Thần, cô cũng sẽ đau lòng.

Điều này nói rõ, cô quan tâm đến cả hai người đàn ông đó.

Rốt cuộc là cô bị sao vậy chứ? Sao cô lại có thể sinh tình cảm với hai người đàn ông một lúc?

Hiện tại, trong lòng Quý Ưc vô cùng rối rắm.

Hạ Quý Thần ngồi ở đối diện vẫn còn đắm chìm trong câu trả lời không chút đắn đo của cô, cô nói “Tôi không thể đồng ý.”

Bắt đầu từ đêm đó, khi anh không thể kiềm chế được mà gần gũi cô, anh cũng đã nghĩ thật kỹ, anh sẽ chịu trách nhiệm với cô.

Thật ra trong lòng anh rất rõ, cô không cần anh chịu trách nhiệm. Đặc biệt là sáng hôm sau, khi anh biết được cô trốn tránh anh, thì trong lòng anh đã có đáp án, nhưng anh vẫn cố ý tìm cô, nói với cô anh muốn chịu trách nhiệm.

Cô cự tuyệt anh... Đúng như những gì mà anh đoán trước.

Hạ Quý Thần rũ mi, che đi sự u tối trong mắt. Đợi đến khi khổ sở trong lòng vơi đi, anh mới mở miệng nói: “Là vì anh trai của tôi?”

Hạ Quý Thần đột nhiên lên tiếng... làm Quý Ưc hốt hoảng, đầu ngón tay cô bắt gặp run lên, sau đó cô mới dần nhận ra, cô và Hạ Quý Thần vốn đang nói chuyện, vậy mà cô lại ngẩn người, nghĩ ngợi mông lung.

Có vài lời, kỳ thật anh không dám hỏi, bởi vì anh sợ bản thân sẽ không đủ can đảm để đối mặt với đáp án.

Nhưng giờ phút này, anh lại không thể không hỏi.

Hạ Quý Thần không dám ngắt đầu nhìn Quý Ưc, anh sợ cô sẽ thấy được khổ sở cùng bị thương trong mắt anh: “Là vì hôn nhân trên danh nghĩa của em và anh ấy, hay là vì...”

Câu kế tiếp còn chưa ra khỏi miệng, Hạ Quý Thần đã cảm giác ngực đau đến mức khiến anh phải thở dốc: “... Đã nhiều năm như vậy rồi, em vẫn còn yêu thích anh ấy?”

Nếu chỉ bởi hôn nhân trên danh nghĩa giữa cô và Hạ Dư Quang mà cô từ chối anh, vậy thì đơn giản, anh có thể nói cho cô biết, người cùng cô kết hôn không phải anh trai anh, mà là anh. Nhưng nếu bởi vì cô yêu thích anh trai anh... Hạ Quý Thần chột họng lại, anh không dám nghĩ tiếp.

Nếu như là mười phút trước, khi cô còn chưa ý thức được bản thân động lòng với anh, nghe anh hỏi như vậy, có lẽ cô sẽ trả lời là “Cả hai”.

Nhưng bây giờ, đã hiểu rõ lòng mình, cô lại không biết nên trả lời anh như thế nào.

Yêu anh Dư Quang... tình cảm đó không còn thuần túy, bởi lẽ cô đã động lòng với anh.

Động lòng với anh, nhưng lại không toàn tâm, bởi vì trong lòng có anh Dư Quang.

Cô như vậy... không xứng nói yêu anh Dư Quang, cũng không xứng để anh chịu trách nhiệm.

Cho nên, cô nhất định phải làm theo những gì mà mình đã quyết định đêm qua... Cô không thể do dự, dù cho đau đớn, nhưng cô cũng phải chịu đựng. Ai bảo cô để cho tình cảm của mình phát triển một cách hoang đường như vậy?!

Hết thấy đều là do cô gieo gió gặt bão, không thể trách người khác!

Nghĩ đến đây, Quý Ưc dùng sức nuốt nước miếng một cái, trực tiếp bỏ qua câu hỏi của Hạ Quý Thần, dùng thái độ bình thản nhất, mở miệng nói: “Hạ Quý Thần, chuyện xảy ra đêm đó, chúng ta hãy xem như chưa từng có chuyện gì.”

Tay Quý Ưc vô thức nắm chặt lại.

Ngón tay cô dùng sức bấm một cái vào lòng bàn tay, cố gắng giữ cho giọng của mình không lạc đi, cũng để giảm bớt đau đớn trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 414: Hóa Ra Là Động Lòng (4)

“Chuyện đó vốn là sai lầm, giống như bốn năm trước, là do tôi uống say.”

“Cho nên, đêm hôm đó, cũng sẽ giống như bốn năm trước, chúng ta hãy quên hết đi.”

Quý Úc cảm thấy đau đớn cả thể xác lẫn tinh thần, cô như chết lặng. Nhưng như vậy cũng tốt, đau đến chết có lẽ là hình phạt tốt nhất với cô rồi. Đáng đời, ai bảo cô bắt cả hai tay, thích người này rồi mà còn để ý đến người kia.

Xem như chưa hề xảy ra chuyện gì, là sai lầm... Đêm đó, anh đã ở bên cô bằng tất cả yêu thương, những năm gần đây, chỉ có ở bên cạnh cô, anh mới có thể yên tâm an giấc. Với anh mà nói, đó là một đêm vô cùng trân quý, còn với cô, lại chỉ là một sai lầm.

Hơn nữa, cô còn bảo hãy xem như chuyện xảy ra bốn năm trước... Uống say... Giống nhau cái gì chứ? Giống ở chỗ cô xem anh là Hạ Dư Quang sao?

Quý Úc vẫn chưa trả lời câu hỏi của anh, nhưng anh cũng không dám hỏi tiếp.

Cô bảo anh quên... Nhiều năm trước, kể từ lần đầu tiên nhìn thấy bóng lưng cô, hình ảnh của cô đã khắc sâu trong lòng anh, từng li từng tí, anh đều nhớ rõ... Làm sao anh có thể quên đây?

Nói đến đây, Quý Úc nghe thấy giọng mình thật lạ, cứ như đang xác nhận: “Hơn nữa, anh cũng có người trong lòng, chuyện xảy ra đêm đó, cứ xem như là không xảy ra, chẳng phải là cách tốt nhất hay sao?”

Người trong lòng của anh... Chính là cô... Những lời này vừa vụt qua trong đầu Hạ Quý Thần, thì Quý Úc đã mở miệng nói tiếp: “Nếu như anh đồng ý, chúng ta có thể tiếp tục làm bạn, còn nếu anh cảm thấy ngại, vậy chúng ta cứ là ông chủ và nhân viên, bảo trì khoảng cách nhất định...”

Bảo trì khoảng cách nhất định... Anh không dễ gì mới có thể làm bạn với cô một lần nữa, vậy mà bây giờ, hết thấy lại quay về chỗ cũ sao?

Hôm nay, anh vốn định nói với cô, rằng anh thích cô... Nhưng mấy chữ cuối cùng của cô lại khiến anh không dám mở miệng.

Anh yêu cô, lại sợ nói với cô rằng anh yêu cô.

Anh sợ tỏ tình sẽ là vĩnh biệt, anh sợ đến cả cơ hội làm bạn với cô cũng không có... Anh là kẻ không có tiền đồ như vậy đấy, đối mặt với tình cảm của mình, anh chỉ là một kẻ nhát gan, nhu nhược.

Bởi lẽ, so với việc không có được cô, anh càng sợ sẽ hoàn toàn mất cô.

Trong phòng trà luôn bật nhạc.

Một khúc nhạc vừa kết thúc, không gian yên tĩnh khoảng năm giây, giai điệu mới lại vang lên, là một khúc hát quen thuộc, từ nhịp điệu đến ca từ khiến cho anh và cô không hẹn mà cùng rơi vào trầm mặc.

Bên trong phòng trà đang vang lên một bài hát, là khúc hát mà hôm sinh nhật cô, anh đã hát: Phạm vi vài dặm.

Khi ca từ bài hát vang lên đến đoạn “Cổ nú kéo thì có ý nghĩa gì. Tôi cũng đâu phải là người ích kỉ. Thậm chí tôi ngày càng hiểu chuyện hơn. Yêu em chỉ là chuyện của riêng tôi mà thôi”, Hạ Quý Thần đã bình tĩnh lại.

Lúc bọn họ dùng bữa tối ở Lâu Ngoại Lâu, nếu không phải anh xuất hiện kịp lúc, thì Mập đã nói cho cô biết “Em gái Cola” đã khiến anh tìm kiếm khắp trường, gây ra một trận ầm ĩ... chính là cô.

Mập hỏi anh tại sao... anh nói, anh sợ tình cảm của mình khiến cô khó xử.

Mỗi ngày trôi qua, anh thật sự càng ngày càng thông suốt, lúc này đây, anh cũng không muốn miễn cưỡng cô. Anh biết rõ, yêu cô chỉ là chuyện của riêng anh, nhưng anh vẫn cố vắt óc suy nghĩ thật lâu, muốn vì bản thân mà nú kéo một lần: “Thế nhưng đêm đó, tôi không dùng biện pháp an toàn, có thể sẽ làm em mang thai, cho nên em thật sự...”

Hạ Quý Thần dùng một chút, sau đó mới ngập ngừng nói tiếp: “... Không cần tôi chịu trách nhiệm sao?”

Quý Úc lắc đầu: “Anh yên tâm, tôi sẽ không mang thai đâu.”

Hai chữ “Lỡ như” còn chưa ra khỏi miệng Hạ Quý Thần, Quý Úc đã nói: “Tôi đã uống thuốc tránh thai.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 415: Hóa Ra Là Động Lòng (5)

Hạ Quý Thần lập tức sống người.

Đầu anh trống rỗng khoảng ba mươi giây, sau đó cứ một lần lại một lần lặp lại những lời cô vừa nói.

Tôi đã uống thuốc tránh thai..

Tôi đã uống thuốc tránh thai..

Tôi đã uống thuốc tránh thai..

Đơn giản sáu chữ nhưng phải quán quanh trong đầu anh ba lượt, anh mới hiểu được nó có ý nghĩa gì.

Vì không muốn có bất kỳ liên hệ gì với anh sau đêm đó, cho nên cô đã dùng thuốc... Hóa ra, đối với cô, một đêm kia thật sự là sai lầm, chỉ đơn giản là chuyện ngoài ý muốn...

Hạ Quý Thần lặng lẽ ngồi trên ghế, nhìn chăm chăm chung nước trà trước mặt đã sớm lạnh đi, thái độ trên mặt anh vô cùng lạnh nhạt, không có một chút cảm xúc nào.

Rõ ràng anh vừa trông thấy ánh nắng xuân rực rỡ bên ngoài cửa sổ, sao chỉ trong tích tắc, bóng tối đã ập xuống?

Trong phòng trà, ngoại trừ tiếng nhạc nhẹ nhàng quán quanh thì không có bất kỳ âm thanh gì khác.

Không biết đến lần thứ mấy Quý Úc nghe được mấy chữ “Tôi bằng lòng đứng ở cách em phạm vi vài dặm”, rốt cuộc, cô không nhịn được nữa, nhanh chóng ngẩng đầu lên, còn chưa nhìn rõ mặt anh, đã lên tiếng: “Cái gì cần nói cũng đã nói xong, nếu như không còn việc gì nữa... Tôi đi trước.”

Dường như Hạ Quý Thần không nghe thấy lời của cô, anh rũ mi, ngồi yên bất động.

Không phát bài hát này còn đỡ, phát bài này, Quý Úc phát hiện bản thân càng lúc càng khó chịu, cô sợ ngay một giây sau mình sẽ nhịn không được mà rơi nước mắt. Cố gắng chống đỡ khoảng một phút, thấy Hạ Quý Thần vẫn không mở miệng, Quý Úc cho là anh đã đồng ý, liền đứng dậy, bỏ lại một câu “Tạm biệt”, sau đó quay đầu bước nhanh ra ngoài.

Trần Bạch đang ngồi ở ngoài cửa nghịch điện thoại, nghe thấy tiếng giày cao gót vang lên sau lưng, anh lập tức quay đầu nhìn, thấy Quý Úc đang vội vàng đi ra, liền đứng dậy: “Quý tiểu thư.”

Quý Úc nghe Trần Bạch gọi... nhưng cô không dám dừng bước đáp lại anh ta, thậm chí nhìn cô cũng không dám nhìn, mà càng bước nhanh hơn, chạy vội đến thang máy, nhấn bừa lên tầng hiển thị. Trần Bạch còn chưa kịp mở miệng nói tiếp, Quý Úc đã bước vào thang máy, đi xuống lầu.

Một giây trước khi rời khỏi Khách sạn Bốn Mùa, trong mắt Quý Úc đã đọng đầy nước.

Cô chạy vội đến ven đường, giơ tay đón một chiếc taxi.

Chui vào xe, lúc mở miệng báo địa chỉ cho tài xế, Quý Úc mới phát hiện giọng mình đã nghẹn ngào.

Cô vờ như không nhìn thấy ánh mắt khó hiểu của tài xế taxi, vừa cố gắng đè nén xúc động trong lòng, vừa giơ tay lau khô nước mắt trên mặt.

Khoảng cách từ Khách sạn Bốn Mùa đến nhà cô cũng không xa, ước chừng mười lăm phút, xe đã dừng lại dưới lầu.

Thanh toán tiền xe xong, Quý Úc nhanh chóng mở cửa bước ra, đi một mạch lên nhà.

Mở cửa xông vào nhà, Quý Úc ném giày lung tung trên mặt đất, rồi vọt vào phòng ngủ của mình, nằm trên giường, lúc này cô mới thỏa sức khóc to lên.

Vừa khóc, cô vừa giơ tay che ngực mình.

Dường như có một bàn tay quái ác đang hung hăng bóp chặt trái tim cô, khiến cho cô đau khổ tột cùng.

Sao trong lòng cô lại thích một lúc hai người?

Sao cô lại biến thành một người phụ nữ lẳng lơ như vậy?

Cô không thuần khiết, không hoàn mỹ, không biết sĩ diện, cô làm sao xứng với ai chứ?

Nếu như cô không gặp lại Hạ Dư Quang thì tốt biết bao, cảm tình thời niên thiếu sẽ sớm phai nhạt, nếu cô không gặp lại anh... hôm nay cô đã có thể đồng ý để Hạ Quý Thần chịu trách nhiệm, sau đó thuận theo lòng mình, thích anh, yêu anh...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 416: Hóa Ra Là Động Lòng (6)

Nếu cô và Hạ Quý Thần không làm cùng đoàn phim thì tốt biết bao. Cô sẽ không cần phải tự làm mình bị thương để trả thù Thiên Ca, càng sẽ không phải nhìn thấy sự lo lắng trong mắt anh, quan hệ giữa bọn họ sẽ không có chuyển biến tốt đẹp, cô cũng sẽ không hiểu rõ con người anh, sẽ không đáp ứng làm bạn với anh như trước, càng không động lòng với anh... và chuyện đêm đó cũng sẽ không xảy ra.

Nếu như, nếu như... nhưng cuộc đời làm gì có nếu như...

Quý Úc nằm bẹp trên giường, càng khóc dữ dội hơn, khóc đến khi toàn thân cô bắt đầu run rẩy, không thở nổi.

Cô đưa tay che ngực, nhin không được nắm chặt vạt áo trước ngực, bởi vì dùng nhiều sức nên đầu ngón tay cô trắng bệch.

Khách sạn Bốn Mùa.

Trần Bạch nhìn chằm chằm bóng lưng Quý Úc vội vã rời đi, hơi sững người, chờ đến khi anh hoàn hồn, thang máy đã đến lầu một.

Sao Quý tiểu thư lại vội vã như vậy, chẳng lẽ Hạ tổng và cô ấy vẫn chưa nói chuyện rõ ràng hay sao?

Trong lòng Trần Bạch bỗng dưng cảm thấy vô cùng bất an, anh đứng yên tại chỗ trong giây lát, rồi mới quay người, đi vào phòng trà.

Quý Úc đã đi khỏi, trong phòng trà chỉ còn một mình Hạ Quý Thần. Trần Bạch đứng ở cửa, liếc mắt nhìn thấy Hạ Quý Thần đang ngồi cạnh cửa sổ.

Người đàn ông đó đang cúi đầu, một bên mặt chìm trong bóng tối, khiến cho người khác khó có thể nhìn thấy được thái độ của anh, một cánh tay hờ hững gác trên thành ghế, tay còn lại đặt lên bàn, đầu ngón tay nắm hờ chung trà trước mặt.

Anh ngồi đó, vô cùng yên tĩnh, không nhìn ra vui hay buồn.

Trần Bạch bước đến, nhẹ giọng hô: “Hạ tổng.”

Nhưng có lẽ Hạ Quý Thần vẫn còn đang chìm trong suy nghĩ của mình, cho nên anh không đáp lại Trần Bạch, thậm chí, cả người anh cũng không hề nhúc nhích.

Lúc này, Trần Bạch mới phát hiện, từ khi anh ta xuất hiện ở cửa ra vào, cho đến khi anh ta bước đến nói chuyện với Hạ Quý Thần, độ khoảng ba phút, Hạ Quý Thần vẫn yên lặng giống như một pho tượng, đừng nói là một chút cử động nhỏ của cơ thể, ngay cả lông mi của anh ấy cũng không hề lay động.

Trần Bạch thử gọi hai lần, nhưng anh ấy vẫn không có bất kỳ phản ứng nào. Thấy vậy, Trần Bạch cũng không lên tiếng nữa, mà lui về sau hai bước, yên lặng đứng bên cạnh Hạ Quý Thần.

Thời gian trôi qua từng chút một, ánh mặt trời ngoài cửa sổ ngày càng sáng chói, bây giờ đã là giữa trưa, đã hết thời gian đặt chỗ ở phòng trà, nhân viên quản lý thấy Hạ Quý Thần và Trần Bạch vẫn chưa đi ra, liền bước đến: “Hạ tổng, đã đến giờ, xin hỏi hiện tại đã có thể cho những khách hàng khác vào được chưa?”

Hạ Quý Thần vẫn giữ nguyên tư thế y như từ nãy giờ Trần Bạch đã thấy, anh cũng không đáp lại lời của quản lý, một chút phản ứng cũng không có.

“Hạ tổng...” Quản lý thấy Hạ Quý Thần không nói lời nào, lại lên tiếng lần nữa, nhưng anh ta còn chưa nói dứt lời, thì Trần Bạch đứng bên cạnh đã bước đến, vỗ vai anh ta. Trần Bạch biết rõ Hạ Quý Thần sẽ không trả lời, nên anh ra hiệu bảo nhân viên quản lý nọ im lặng, sau đó chỉ ra ngoài cửa, ý bảo quản lý ra ngoài nói chuyện với anh.

Trần Bạch thỏa thuận giá cả với quản lý một lần nữa, sau khi quản lý rời đi, anh cũng không quay vào phòng trà, mà đứng tựa ở cửa, lấy điện thoại di

động ra, tiếp tục nghịch.

Mặt trời sáng rực dần dần nghiêng về phía Tây, biến thành màu đỏ ráng chiều, sau đó le lói biến mất ở cuối đường chân trời. Trong khoảng thời gian đó, điện thoại của Trần Bạch đã cạn pin, quản lý phòng trà cũng đã đến hai lần. Nhưng mãi đến khi màn đêm buông xuống, từng chiếc đèn nê-ông lần lượt sáng lên ngoài cửa sổ, Hạ Quý Thần vẫn duy trì tư thế như lúc ban đầu, không hề nhúc nhích.

Ánh sáng dịu dịu từ ngọn đèn mang phong cách cổ xưa trong phòng trà lảng lảng bao phủ lên người Hạ Quý Thần, quanh người anh tỏa ra một vầng sáng nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 417: Hóa Ra Là Động Lòng (7)

Rõ ràng là anh vẫn luôn ngồi yên như vậy, không biểu hiện bất kỳ một cảm xúc nào. Nhưng Trần Bạch không ngờ, anh ta cảm nhận được đau thương vô hạn tràn ra từ cơ thể Hạ Quý Thần. Từng chút từng chút một, hòa vào vầng sáng bao phủ quanh người anh.

Ngay lúc đó, trong đầu Trần Bạch bỗng nhiên vụt qua một câu, mô tả đúng nhất về Hạ Quý Thần lúc này: “Im lặng... là khóc ở trong lòng.”

Người đàn ông kia, thoạt nhìn vô cùng yên tĩnh như không có chuyện gì, nhưng đáy lòng anh lại đang rơi nước mắt.

Nỗi đau trong im lặng, sợ rằng chính là nỗi đau lớn nhất.

Cảnh đêm ngoài cửa sổ dần dần chìm sâu vào bóng tối.

Điện thoại đã tắt, buổi sáng lại đi gấp, quên mang theo đồng hồ. Cho nên Trần Bạch cũng không biết cụ thể bây giờ là mấy giờ. Anh chỉ biết, khi cả thành phố đang rơi vào yên tĩnh, âm báo tin nhắn từ điện thoại Hạ Quý Thần đột ngột vang lên.

Từ lúc Quý Úc rời khỏi đến bây giờ, điện thoại của Hạ Quý Thần không chỉ vang lên một lần. Nhưng từ đầu đến cuối anh không hề có một chút phản ứng nào. Duy chỉ có lúc này, đầu ngón tay đang bưng chung trà của anh bỗng dưng run lên, làm vài giọt nước trà đã nguội lạnh từ bao giờ rơi xuống tay anh.

Anh cũng không quan tâm, mà vội lấy áo khoác trên mặt bàn. Đưa tay vào túi áo, lấy ra một chiếc điện thoại cũ kỹ.

Trần Bạch nhíu mày, trong lòng bắt đầu hiện lên mối nghi ngờ.

Trong khoảng thời gian gần đây, vì sao Hạ tổng luôn không dùng đến điện thoại kiểu mới của mình. Mà cứ đến buổi tối, anh ấy sẽ luôn sử dụng cái điện thoại cũ kỹ kia, giống như lúc này...

Khi Trần Bạch còn đang nghĩ ngợi lung tung, trên trán Hạ Quý Thần đã tràn đầy nếp nhăn, anh nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại trong chốc lát. Sau đó dời mắt khỏi màn hình điện thoại, nhìn ra ngoài cửa sổ. Dường như đang có chuyện gì đó khiến anh vô cùng rối rắm và giãy giụa, chân mày anh càng ngày càng cau chặt, thậm chí đến cuối cùng, mặt anh co rúm lại, trán đầy đau khổ.

Quý Úc không biết rốt cuộc mình đã khóc bao lâu, cô chỉ biết bản thân đã khóc đến rã người, một chút sức lực cũng không còn.

Cô cứ nằm trên giường như thế, nhìn chăm chăm lên trần nhà, ngơ ngẩn ngẩn.

Không biết đã qua bao lâu, màu sắc trên trần nhà càng ngày càng tối. Đến cuối cùng, Quý Úc không thấy gì nữa cả.

Cô vẫn không có một chút phản ứng nào như trước, cứ sững người như vậy, ngẩn ngơ nằm bẹp trên giường. Đến khi nhịn không được phải đi Toilet, cô mới từ từ bò xuống giường.

Rõ ràng là cô vẫn luôn nằm trên giường, chưa động tay làm gì cả, nhưng cô lại phát hiện cơ thể vô cùng mệt mỏi và không có sức.

Từ nhà vệ sinh đi ra, Quý Úc không quay trở lại giường, mà đứng ngơ ngẩn nhìn cảnh đêm bên ngoài cửa sổ một lúc. Bất chợt, trong đầu Quý Úc “A...” một tiếng - Cô nghĩ thầm, hóa ra trời đã tối.

Bố mẹ đã đi du lịch nước ngoài, trong nhà chỉ còn mình cô. Một ngày không ăn gì khiến Quý Úc cảm thấy rất đói. Cô bước xuống lầu, tùy tiện ăn thứ gì đó trong phòng bếp. Sau khi đã nhét đầy cái bao tử, cô mới đi ra khỏi nhà bếp. Bước đến phòng khách, lúc này... đồng hồ treo trên vách tường ở phòng khách đã điểm mười giờ đêm.

Quý Úc quay trở lại phòng ngủ, đi đến trước cửa sổ, ngồi bẹp trên đất, nhìn chăm chăm cảnh đêm u tối bên ngoài cửa sổ. Một lúc lâu sau, cô mới thu ánh mắt về, quay sang nhìn điện thoại bị ném ở một bên, sau đó vươn tay cầm lấy.

Sau khi tạm biệt Hạ Quý Thần, khóc cô cũng đã khóc, khó chịu cũng đã khó chịu. Bây giờ, có những việc cần làm, cô cũng nên làm rồi.

Quý Úc mở khóa điện thoại, ấn mở tin nhắn, tìm tên Hạ Dư Quang. Cô sững sờ nhìn màn hình trong chốc lát, sau đó mím môi, dường như đang quyết định cái gì đó, cuối cùng cô mới nâng đầu ngón tay gõ lên bàn phím.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 418: Hóa Ra Là Động Lòng (8)

“Anh Dư Quang, thật ngại quá... Hai ngày nay, điện thoại em có chút vấn đề, vừa mới sửa xong.”

Chuyện đã xảy ra giữa cô và Hạ Quý Thần, đến cuối cùng, cô vẫn không muốn cho anh biết. Sợ anh không chịu nổi, cũng sợ sẽ làm tổn thương anh.

Dù sao từ lúc bọn họ nhận giấy chứng nhận kết hôn, anh luôn đối tốt với cô, vậy nên cô không thể không quan tâm đến tôn nghiêm của anh.

Quý Úc tìm đại một cái cớ để giải thích việc mất liên lạc mấy ngày nay. Sau đó, cô lại tiếp tục gõ phím không ngừng.

“Em đã trở lại Bắc Kinh rồi, khi nào thì anh đến? Gần đây em cũng không bận gì, cho nên anh cứ thu xếp lịch trình của anh đi...”

Gõ đến đây, tim Quý Úc bất chợt cảm thấy hơi đau, động tác của cô cũng khựng lại. Qua một lúc lâu, cô mới cắn chặt răng, chịu đựng đau đớn, gõ mấy chữ cuối cùng: “Rồi chúng ta hẹn gặp.”

Hai ngày trước, cô im lặng rời khỏi Thượng Hải. Anh gọi điện thoại nhiều lần cho cô, cũng gửi nhiều tin nhắn như vậy. Thậm chí anh còn nhờ Trình Vĩ Văn và những người khác trong đoàn phim liên hệ với cô. Anh nghĩ cô muốn né tránh anh, nhưng những người khác có lẽ sẽ không... Nhưng ai liên hệ, cô cũng không trả lời.

Nếu không phải sáng nay anh đợi ở cửa khách sạn gặp được cô, thì có lẽ đến bây giờ anh cũng không có tin tức của cô.

Thế nhưng... cô lại liên hệ với Hạ Dư Quang.

Quả nhiên, đúng như anh nghĩ. Vào lúc anh bất lực nhất, tuyệt vọng nhất khi tìm cô, anh đặt hi vọng cuối cùng lên người Hạ Dư Quang. Nghĩ rằng anh ấy là người mà cô yêu thích, có lẽ dùng thân phận của anh ấy có thể biết được cô ở đâu.

Trời biết, khi anh gửi tin nhắn cho cô bằng điện thoại của Hạ Dư Quang, trong lòng anh có bao nhiêu mâu thuẫn. Anh sợ cô đáp lại Hạ Dư Quang, cho thấy trong lòng cô, anh và Hạ Dư Quang khác biệt như thế nào. Nhưng anh cũng sợ cô không đáp lại, anh sẽ lo lắng cho an nguy của cô.

Trong lòng cô, Hạ Dư Quang thật sự rất quan trọng. Cô vì anh ấy mà tìm cớ giải thích cho việc mất liên lạc mấy ngày nay. Đồng thời, khi nghe anh ấy đến Bắc Kinh, cô lập tức đồng ý gặp mặt.

Nhưng anh thì sao?

Ngẫm lại buổi nói chuyện sáng nay, so sánh một chút, đã có thể thấy rõ vị trí của anh và Hạ Dư Quang trong thế giới của cô có bao nhiêu khác biệt?

Anh điên cuồng, anh không cam lòng, anh làm những chuyện điên rồ khiến cho cô đau lòng, cũng tự làm tổn thương mình, anh cố gắng thay đổi... Hết thấy cũng chỉ có thể ở bên cạnh cô với thân phận bạn bè. Cố gắng thật lâu, bỏ ra thật nhiều, nhưng anh vẫn không thể đến gần cô. Phải chăng, giữa cô và anh thật sự không tồn tại cái gọi là duyên phận?

Anh vốn không tin vào số mệnh, nhưng giờ khắc này, anh lại có hơi tin.

Anh thật sự muốn ở bên cạnh cô, nếu như ông trời chỉ định, người mà cô yêu thích chỉ có thể là Hạ Dư Quang, vậy thì có lẽ....

Một ý nghĩ bất chợt xẹt qua đầu Hạ Quý Thần mà không hề báo trước.

Sao anh lại có thể điên cuồng như vậy? Anh lại muốn ép dặt câu toàn hay sao?

Ban đầu, sợ dĩ anh dùng thân phận của Hạ Dư Quang chỉ vì muốn tiếp cận cô... Vậy mà bây giờ, anh lại có suy nghĩ muốn dùng thân phận đó để ở bên cạnh cô mãi mãi.

Là vì quá yêu cô, nên muốn cùng cô bạch đầu giai lão?

Nhưng có lẽ, đây cũng là một cách thật tốt...

Tuy ám ức một chút, khó chịu một chút. Nhưng có thể ở cạnh cô, có thể có được cô, có thể đem những lời trong lòng nói với cô. Mặc dù cô vĩnh viễn sẽ không biết, người thật sự yêu cô là Hạ Quý Thần, chứ không phải Hạ Dư Quang.

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần chợt quay đầu, nhìn chằm chằm vào màn hình tối đen của điện thoại trong giây lát. Sau đó mở khóa, nhấn tin trả lời: “Anh đã đến Bắc Kinh hai hôm rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 419: Hóa Ra Là Động Lòng (9)

Sau khi tin nhắn đã gửi thành công, Hạ Quý Thần nghĩ hồi lâu rồi bổ sung thêm: “Tối ngày kia, được không?”

Khá lâu sau, ước chừng mười phút, cô mới nhấn tin trả lời tin nhắn của anh: “Được! Anh Dư Quang. Hẹn anh tối ngày mốt.”

Giờ phút này, Hạ Quý Thần thật sự không có tâm trạng dùng thân phận của Hạ Dư Quang để trò chuyện với Quý Úc như thường ngày, đầu ngón tay anh thoăn thoắt gõ một chuỗi ký tự, nói qua loa: “Mẫn Mẫn, anh có chút việc bận, cũng không còn sớm nữa, em nghỉ ngơi sớm đi! Ngày mốt gặp, ngủ ngon!”

“Ngủ ngon!”

Tin nhắn của Quý Úc nhanh chóng được gửi lại. Hạ Quý Thần cảm di động, ngơ ngẩn nhìn ra ngoài cửa sổ.

Anh yêu cô, say đắm và cuồng nhiệt. Yêu đến mức dốc hết tất cả, chỉ còn hai bàn tay trắng.

Anh yêu cô đến mức bằng lòng giúp cô hoàn thành tâm nguyện, dùng thân phận của người đàn ông cô yêu để ở bên cạnh cô suốt quãng đời còn lại. Sau đó lặng lẽ nhìn tình yêu của mình dần dần chết đi theo thời gian.

Đau thương không nói nên lời tỏa ra từ người anh, tràn ngập trong không khí.

Trong mắt anh tràn đầy bi thương và đau khổ, xen lẫn bất lực.

Quý Úc cho rằng Hạ Dư Quang sẽ hẹn cô ăn tối ở nhà hàng cao cấp như mọi khi. Nhưng cô không ngờ là đến giờ hẹn, khoảng năm giờ chiều, anh lại gửi tin nhắn đến: “Tám giờ tối, anh sẽ lái xe qua đón em. Em nhớ ăn cơm trước ở nhà.”

Không phải Quý Úc không khó chịu, nhưng cô nghĩ có lẽ Hạ Dư Quang có quá nhiều bữa tiệc, không thể sắp xếp được thời gian, chỉ có thể ăn khuya với cô. Nên Quý Úc cũng không nghĩ nhiều, chỉ đáp lại một chữ: “Dạ!”

Khoảng bảy giờ năm mươi phút tối, Quý Úc đã chuẩn bị xong. Cô đứng trước gương trong phòng ngủ, ngắm nghía một hồi. Xác định không có vấn đề gì, mới xách túi đi xuống lầu.

Quý Úc ngồi xổm trước tủ giày, so sánh xem đôi giày nào trong hai đôi cùng màu thích hợp với chiếc váy cô đang mặc hơn. Rối rắm một hồi, cuối cùng cô chọn đôi giày thấp hơn mang vào chân.

Bảy giờ năm mươi bảy phút, Quý Úc ra khỏi nhà.

Xe do Hạ Dư Quang phái tới đón cô đã sớm chờ ở dưới lầu.

Lúc chiều, qua tin nhắn của Hạ Dư Quang, Quý Úc đã biết biển số xe. Cô đi thang máy đến lầu một, vừa ra cửa, đã thấy xe đang đợi mình.

Hắn là tài xế đã thấy qua hình của cô, biết mặt cô. Nên khi thấy cô đi ra, anh ta lập tức xuống xe, giúp cô mở cửa.

Ngồi vào xe, Quý Úc mới chợt nhớ ra Hạ Dư Quang còn chưa nói cho cô biết bọn họ sẽ gặp nhau ở đâu. Nhưng ngẫm lại, chắc chắn là tài xế biết, nên cô cũng không lên tiếng. Chỉ ngồi yên lặng trong xe, mặc kệ tài xế lái xe chạy băng băng trên đường.

Xe chạy khoảng nửa giờ, Quý Úc vô tình liếc nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ xe. Cô lập tức phát hiện xe đã ra khỏi thành phố náo nhiệt, cô nhận không

được nhều mày.

Hạ Dư Quang muốn hẹn gặp cô ở đâu? Sao lại chạy đến khu vực Tây Sơn ở ngoại thành thế này?

“Chúng ta đi đâu?”

Tài xế nghe Quý Úc hỏi, anh ta nhìn qua kính chiếu hậu, tươi cười đáp lại cô: “Quý tiểu thư, đợi lát nữa cô sẽ biết.”

Quý Úc nghĩ thầm, nhất định là Hạ Dư Quang đã căn dặn tài xế đừng nói cho cô biết. Cô có hỏi cũng không được gì, nên Quý Úc dứt khoát im lặng.

Xe tiếp tục chạy khoảng mười phút, thì rẽ lên núi, sau đó dừng lại tại sườn núi.

Tài xế bước xuống xe, vòng qua mở cửa giúp Quý Úc: “Quý tiểu thư, đã đến nơi rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 420: Hóa Ra Là Động Lòng (20)

Quý Úc nói một tiếng “Cám ơn”, rồi bước ra khỏi xe.

Đợi đến khi cô đứng vững, tài xế mới chỉ về phía một cái ghế dài ở cách đó không xa: “Quý tiểu thư, Hạ tiên sinh nói cô ngồi ở đó, đợi anh ấy một lát.”

Hơn nửa đêm, Hạ Dư Quang hẹn cô đến giữa sườn núi hoang vắng để làm gì?

Quý Úc cảm thấy rất khó hiểu, nhưng cô vẫn mỉm cười đáp lại tài xế nọ: “Đã làm phiền anh, tôi biết rồi!”

Tài xế: “Vậy thì... Quý tiểu thư, cô ngồi đi, tôi đi xuống trước đợi cô.”

“Được!” - Quý Úc gật đầu.

Tài xế cúi đầu chào Quý Úc một cái, khách sáo nói “Hẹn gặp lại”, sau đó bước lên xe.

Lúc xe khởi động, ánh đèn chiếu sáng cả một vùng giữa sườn núi.

Núi rừng mùa Hạ rất đẹp, cây cỏ um tùm, có rất nhiều hoa dại nở rộ.

Xe chạy lên phía trước một đoạn rồi quay đầu, dựa theo lối đi lúc trước mà xuống núi.

Sườn núi lập tức rơi vào màn đêm đen kịt. Xung quanh vô cùng yên tĩnh, dù cho âm thanh có nhỏ cỡ nào cũng có thể nghe rất rõ ràng. Nên mặc dù xe đã đi được một đoạn khá xa nhưng Quý Úc vẫn lơ mơ nghe được tiếng động cơ xe.

Quý Úc đứng yên tại chỗ trong chốc lát, sau đó mới lấy điện thoại di động ra, mượn ánh sáng từ màn hình điện thoại, đi đến ghế dựa ngồi xuống.

Khoảng hai phút sau, cô đã hoàn toàn không nghe thấy tiếng động cơ xe nữa, bầu không khí giữa sườn núi thoáng chốc yên tĩnh trở lại.

Gió đêm từ từ thổi tới, khiến cho cây cối lay động, phát ra âm thanh “xì xào”, hương hoa ngào ngạt bay vào mũi Quý Úc.

Giữa sườn núi chỉ có một mình Quý Úc, xung quanh toàn một màu đen kịt. Ngoại trừ tiếng côn trùng kêu đứ đờ, thì không còn bất kỳ tiếng động nào khác. Quý Úc cảm thấy có hơi sợ, thấy “Hạ Dư Quang” vẫn chưa xuất hiện, cô cầm chặt điện thoại trong tay, giờ lên trước mắt, vừa định gửi anh cho một cái tin nhắn, hỏi anh đâu rồi thì bất chợt, cách đó không xa, một tia sáng rơi vào mắt cô.

Đầu ngón tay Quý Úc khựng lại, cô vô thức ngẩng đầu, lập tức nhìn thấy từng đốm lửa đỏ mờ mờ ảo ảo đang từ từ bay lên trời.

Cô còn chưa rõ mấy đốm lửa kia rốt cuộc là gì, thì đã thấy phía dưới có thêm vài đốm lửa nối đuôi nhau bay lên, xuất hiện trong tầm mắt cô.

Những đốm lửa kia tỏa ra ánh sáng vàng óng xem lẫn một chút sắc cam, trong đêm đen càng thêm rực rỡ.

Quý Úc chăm chú nhìn hồi lâu, mới thẫn thẫn nhìn ngốc, chẳng phải đó là đèn Khổng Minh sao?

Chiếc đèn đầu tiên mà Quý Úc nhìn thấy bay mỗi lúc một cao, nối đuôi nó là hàng hà sa số những chiếc đèn tương tự từ dưới núi bay lên, bay về phía chân trời.

Một lát sau, cô tận mắt trông thấy đèn Không Minh phủ kín bầu trời đêm.

Cảnh tượng mênh mông, hùng vĩ như thế làm cho Quý Úc vô cùng rung động, hơi thở cũng thoáng ngừng lại.

Cô ngửa đầu, nhìn chăm chăm vào những chiếc đèn càng bay càng cao. Nhìn một lúc lâu, cô mới giờ điện thoại lên chụp ảnh.

Lúc cô lấy góc độ chụp được chừng năm, sáu tấm ảnh thì điện thoại bỗng reo lên, trên màn hình hiển thị thông báo có tin nhắn của “Hạ Dư Quang” gửi đến: “Mãn Mãn... thích không?”

Đầu ngón tay Quý Úc vốn định ấn vào nút Camera bỗng dừng khựng lại.

“Anh Dư Quang” hỏi cô thích không?

Chẳng lẽ ý của anh ấy là cảnh tượng bầu trời đêm phủ kín đèn lồng này... vốn là anh ấy chuẩn bị cho cô sao?

Sở dĩ anh ấy không hẹn gặp cô ở nhà hàng, mà bảo tài xế lái xe đưa cô đến đây, là vì muốn cho cô xem cảnh tượng rung động lòng người này sao?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 421: Tôi Thật Sự Rất Yêu Người Con Gái Tôi Không Có Được (1)

Khóe môi Quý Úc hơi mấp máy, cô còn chưa kịp thu lại điện thoại đang giờ lên trời, thì đã nghe thấy tiếng “lạch cạch” vang lên bên cạnh.

Là tiếng gõ bàn phím điện thoại...

Quý Úc vô thức quay đầu lại, đã nhìn thấy “Hạ Dư Quang” đang ngồi bên cạnh cô, cúi đầu chăm chú gõ chữ.

Quý Úc sững sờ.

“Anh Dư Quang” đến lúc nào? Sao một chút cảm giác cô cũng không có?

Quý Úc còn chưa hoàn hồn thì điện thoại trong lòng bàn tay đã rung lên. Cô ngẩn người, tròn tròn mắt, sau đó dần dần dời ánh mắt từ trên người “Hạ Dư Quang” đến màn hình điện thoại di động của mình. Những chữ anh vừa gõ ngay lập tức rơi vào tầm mắt của cô: “Em biết hôm nay là ngày mấy âm lịch không?”

Quý Úc vẫn luôn nhớ dương lịch, rất ít khi nhớ âm lịch. Cho nên khi bị hỏi, cô có hơi kinh ngạc, qua vài giây, cô mới vội mở lịch trong điện thoại ra xem thử.

Mùng mười tháng năm âm lịch.

Hạ Quý Thần ngồi ở bên cạnh quan sát mọi cử chỉ của cô, anh không đợi cô trả lời đã tiếp tục gõ chữ: “Em còn nhớ chuyện hồi học cấp ba, Quý Thần lái xe chở anh và em đến Ký Châu ở Tô Thành không?”

Nhìn thấy những lời này, Quý Úc mới sực nhớ ra.

Khi đó cô và Hạ Quý Thần cũng không thân. Lúc bấy giờ đang có một bộ phim tiên hiệp rất được yêu thích, trong đó có cảnh nhân vật nữ chính và nhân vật nam chính gặp lại nhau giữa bầu trời đêm phủ đầy đèn Không Minh.

Cảnh tượng trong phim vô cùng rực rỡ. Sau khi xem cảnh quay đó, cô vẫn luôn nhớ mãi không quên, nên thường nhắc lại với Hạ Dư Quang. Về sau, không biết là ai nói cho Hạ Dư Quang biết, vào mùng mười tháng năm hằng năm, Ký Châu ở cách Tô Thành khoảng 200 km có tổ chức lễ hội hoa đăng. Hôm đó sẽ có rất nhiều người thả đèn Không Minh, để nguyện vọng của mình ghi trên đèn được bay lên không trung, cầu mong đạt được ước nguyện.

Bởi vì quá xa, hơn nữa lại là buổi tối, nghỉ lại ở đó cũng không an toàn. Nên bà ngoại của cô và dì Hạ đều không đồng ý cho bọn họ đi.

Lúc ấy Hạ Quý Thần còn chưa đủ mười tám tuổi, mặc dù anh đã biết lái xe nhưng vẫn chưa có bằng. Chập tối đêm hôm trước, anh trộm chìa khóa xe của chú Hạ. Ngày hôm sau, tuyệt vừa rồi, anh đã chở cô và Hạ Dư Quang lên chạy đến Ký Châu.

Bốn tiếng ngồi xe, lúc bọn họ đến Ký Châu đã là tám giờ tối, cách thời gian thả đèn Không Minh khoảng nửa tiếng.

Ba người không kịp ăn gì đã chạy vội đến địa điểm thả đèn.

Đêm đó, toàn bộ bầu trời Ký Châu giống hệt như bầu trời đêm nay, phủ kín bởi những chiếc đèn Không Minh đang bồng bềnh bay theo gió.

Hình ảnh kinh ngạc đó khiến cho người ta hít thở không thông. Nhìn thấy cảnh tượng xinh đẹp như vậy, khiến cô vô cùng hưng phấn, cô cứ không ngừng nhảy lên tại chỗ.

Cô đi đâu, Hạ Dư Quang sẽ theo đến đó.

Trái lại, không biết có phải vì lái xe mệt mỏi hay không mà Hạ Quý Thần chỉ thản nhiên ngồi trên một mỏm đá, dường như chẳng có chút hứng thú nào đối với cảnh tượng đang khiến cô vui sướng.

Sau khi kết thúc lễ hội hoa đăng, bọn họ lái xe suốt đêm trở về. Ngồi trong xe, cô vẫn luôn ở trong trạng thái hưng phấn.

Hạ Quý Thần ngồi phía trước chuyên tâm lái xe. Ở phía sau, cô vui vẻ trò chuyện với Hạ Dư Quang. Cô nói đợi bảy năm sau, khi cô tốt nghiệp. Nhất định cô sẽ đến đây xem lại cảnh tượng phồn thịnh này một lần nữa.

Nhẩm tính thì hôm nay vừa đúng bảy năm, nếu cô không bị hôn mê ba năm, thì bây giờ vừa đúng lúc cô tốt nghiệp đại học.

Nhớ lại chuyện cũ, Quý Úc nhẹ giọng nói với “Hạ Dư Quang” bên cạnh: “Cho nên, anh Dư Quang.. anh vì chuyện xảy ra bảy năm trước mà hẹn em tới đây sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 422: Tôi Thật Sự Rất Yêu Người Con Gái Tôi Không Có Được (2)

Hạ Quý Thần nghe được câu hỏi của Quý Úc thì cúi đầu, gõ lên bàn phím một chữ, rồi gửi đến điện thoại của cô: “Ừm!”

Đơn giản chỉ một chữ nhưng đủ để Quý Úc hiểu rõ. Cảnh đẹp khiến cho người ta mê muội mà cô vừa được nhìn thấy là do anh cố tình chuẩn bị cho cô.

Bảy năm, chuyện đã qua bảy năm rồi mà “anh Dư Quang” vẫn còn nhớ rõ.

Lập tức cô cảm thấy vô cùng cảm động, vô số cảm xúc quay cuồng trong lòng cô. Mất một lúc lâu, Quý Úc mới miễn cưỡng nói: “Đã nhiều năm như vậy, không ngờ là anh Dư Quang vẫn còn nhớ rõ?”

Không phải Hạ Dư Quang nhớ rõ, là Hạ Quý Thần nhớ rõ... Từng chuyện về thời niên thiếu của cô, chỉ cần anh nhìn thấy, thì anh đều nhớ rành mạch.

Ví dụ như là năm học cấp ba, cô và anh không quen. Nhưng anh biết cô thường xuyên đến nhà anh, cho nên mỗi ngày sau khi tan học anh luôn ưu tiên trở về nhà.

Thật ra là bởi vì cô cho nên anh mới ở nhà, nhưng lúc nào anh cũng giả bộ không để ý, cứ giả vờ chăm chú chơi Game.

Mỗi một câu nói, một động tác của cô trong nhà anh, anh đều lưu ý. Cho nên khi anh nghe cô nói rất nhiều lần với anh Dư Quang rằng cô hi vọng có thể xem cảnh thả đèn Không Minh phồn thịnh như trong phim, thì anh bắt đầu lên mạng tìm tòi. Đến khi biết Ký Châu có tổ chức lễ hội hoa đăng, anh lập tức nói cho Hạ Dư Quang biết. Bởi vì anh không thân với cô, cho nên không thể nào rủ cô đi được.

Trên đường từ Ký Châu trở về, cô nói bảy năm sau, khi cô tốt nghiệp đại học, cô nhất định phải đến xem cảnh phồn thịnh như vậy một lần nữa.

Mặc dù anh chuyên tâm lái xe chở bọn họ, một câu cũng không nói, nhưng anh vẫn luôn quan sát cô thông qua kính chiếu hậu.

Anh nhìn thấy Hạ Dư Quang dùng ngôn ngữ của người cảm xúc để nói chuyện với cô: “Được, bảy năm sau anh đi với em!”

Bởi vì Hạ Dư Quang không thể nói chuyện, nên một ít ngôn ngữ của anh cô có thể hiểu, cô gật đầu, vui vẻ nói: “Được! Được! Anh Dư Quang, chúng ta hẹn bảy năm sau cùng đến đây ngắm hội hoa đăng.”

Khi đó, anh cứ ngây thơ cho rằng cô vui là bởi vì nhìn thấy cảnh đẹp. Sau này anh mới hiểu, có lẽ là bởi vì Hạ Dư Quang hứa sẽ đi cùng nên cô mới vui vẻ như vậy.

Hạ Quý Thần thu lại suy nghĩ đã sớm bay xa của mình, nhìn vào điện thoại, bắt đầu gõ tiếp: “Anh đã đồng ý với em, bảy năm sau sẽ cùng em đi xem hội thả đèn Không Minh. Nưng tiếc là mấy năm trước, trong lúc Ký Châu tổ chức thả đèn, đã không cẩn thận gây ra hỏa hoạn, làm rất nhiều người bị bỏng.

Cho nên lễ hội ở đó bị cấm tổ chức. Anh đành dẫn em đến chỗ này, để thực hiện chuyện mà chúng ta đã ước hẹn bảy năm trước.”

Đúng vậy, anh thật sự đã hứa hẹn với cô, song đó lại chỉ là lời hứa hẹn một phía từ anh.

Lúc đó, anh vừa lái xe vừa nhìn cô và Hạ Dư Quang nói chuyện với nhau, trong lòng anh đã âm thầm quyết định. Bảy năm sau, dù Hạ Dư Quang có nhớ hay không nhớ, anh cũng nhất định sẽ dẫn cô đi xem đèn trời một lần nữa.

Bảy năm sau, cho dù là dùng thân phận của người đàn ông cô yêu mà thực hiện lời ước hẹn với cô, thì anh cũng xem như đã hoàn thành lời hứa mà anh đã thề hứa với cô.

Tin nhắn của “Hạ Dư Quang” gửi đến lần này có hơi dài, phải mất một lúc, Quý Úc mới xem xong.

Một lời hứa hẹn bằng quơ lúc cô còn trẻ, “anh Dư Quang” lại khắc sâu trong lòng như vậy, thật giống với... Hạ Quý Thần. Lúc cô và Hạ Quý Thần ở Tây Hồ cô từng nói, khi làm con gái không vui, muốn đồ cô ấy thì nên mua son môi. Một đêm kia, cô uống say, nói với anh rằng anh làm cô không vui, vậy mà anh lại thật sự mua tặng cô son môi chất đầy cả phòng.

Vốn trong lòng tràn đầy cảm động, nhưng hình ảnh Hạ Quý Thần đột nhiên xuất hiện trong đầu khiến cho tâm trạng Quý Úc thoáng chốc rơi xuống đáy vực.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 423: Tôi Thật Sự Rất Yêu Người Con Gái Tôi Không Có Được (3)

Nếu như là lúc trước, có lẽ cô sẽ thật sự vui vẻ mà không kiêng nể gì cả. Nhưng bây giờ, Hạ Dư Quang càng đối tốt với cô, thì càng giống như đang tra tấn cô.

Đã ba tháng qua, cô và Hạ Dư Quang không gặp nhau. Hôm nay gặp mặt, anh lại chuẩn bị cho cô một cảnh tượng đẹp mắt như vậy, nhưng cô thì sao?

Cô lại dễ xảy ra quan hệ với em trai anh trong khi giữa cô và anh còn có một cuộc hôn nhân trên danh nghĩa, cô lại còn... rung động trước em trai anh..

Quý Úc nhìn về phía chân trời, mỗi một chiếc đèn sáng lấp lánh cứ như là một ngôi sao trời, lòng cô như thất lại, phút chốc đau đớn ập đến.

Cô không nói gì, anh cũng không gõ chữ, cánh rừng giữa sườn núi bỗng trở nên vô cùng yên tĩnh.

Một cơn gió đêm thổi tới, cuốn lấy mái tóc dài của cô, khẽ cọ lên má anh. Mang theo cảm giác nhột nhột và hương thơm say lòng người.

Đầu ngón tay đang cảm đi động của Hạ Quý Thần nhện không được xiết lại một cái. Sau đó, anh nghiêng đầu nhìn sang Quý Úc.

Cô đang ngửa đầu nhìn bầu trời đêm với vô số chiếc đèn bồng bênh bay theo gió, không biết trong cái đầu bé nhỏ kia đang nghĩ gì.

Nhờ ánh sáng yếu ớt bên cạnh mà anh có thể thấy được cả một bầu trời đêm rực rỡ trong mắt cô. Lòng anh khẽ run lên.

Chỉ cần anh nguyện ý, nguyện ý nói với cô những tình cảm từ sâu trong lòng mình bằng thân phận của Hạ Dư Quang. Thành toàn cho tình yêu của cô, thì có lẽ anh có thể ở bên cô cả đời..

Cả đời... Ba chữ này thật mê người...

Yết hầu của Hạ Quý Thần lên xuống vài lần, anh nhìn chăm chăm vào Quý Úc một lúc. Sau đó lại chuyển ánh mắt về phía những chiếc đèn đang bay ở phía xa, đúng là dù đã trải qua một lần nhưng vẫn không tránh khỏi bị hấp dẫn. Anh cầm lấy điện thoại, gõ hai chữ, gửi cho Quý Úc: “Mãn Mãn...”

Cảm giác được điện thoại trong lòng bàn tay rung động, Quý Úc hoàn hồn. Cô bỏ qua khúc mắc trong lòng về chuyện của Hạ Quý Thần và Hạ Dư Quang, đưa mắt xuống, nhìn thoáng qua màn hình.

Chỉ có tên của cô... “Anh Dư Quang” gọi tên cô làm gì?

Quý Úc nghi hoặc quay đầu sang bên cạnh, lập tức nhìn thấy “Hạ Dư Quang” đang chăm chú nhìn màn hình, dường như là đang nghĩ nên nói với cô những gì.

Nhiều khi, giác quan thứ sáu của phụ nữ rất chuẩn.

“Hạ Dư Quang” còn chưa nâng đầu ngón tay gõ chữ, Quý Úc đã lơ mơ đoán được anh muốn nói gì với cô.

Đầu ngón tay cô vô thức nắm chặt điện thoại.

Khoảng năm giây sau, cô thấy ngón tay của “Hạ Dư Quang” chuyển động trên chín con số. Cô nhìn thấy rõ số đầu tiên anh nhập là số 9, kế đó là 6, tiếp đến lại là 9, rồi đến số 4, tay anh dừng lại ngay số 4 khoảng một giây. Sau đó dường như muốn ẩn xuống lần nữa, tìm Quý Úc đập mạnh một cái, cô có thể xác định trực giác của mình lúc này... không hề sai.

Ngay khi đầu ngón tay của “Hạ Dư Quang” muốn nhấn lên số 4 một lần nữa, Quý Úc bất chợt kêu lên: “Anh Dư Quang!”

Giọng của cô hơi cao, lại đột ngột vang lên giữa sườn núi yên tĩnh nên vô cùng chói tai.

“Hạ Dư Quang” đang chăm chú gõ chữ dường như bị dọa, đầu ngón tay anh thoáng run lên, động tác gõ chữ cũng khựng lại, anh quay đầu nhìn sang Quý Úc.

Anh không thể nói chuyện, nhưng sâu trong mắt anh lại biểu hiện rất rõ ý dò hỏi.

Đầu ngón tay đang cầm di động của Quý Úc càng xiết chặt hơn, sau đó cô mở miệng nói: “Anh Dư Quang, tối nay em gặp anh, không chỉ đơn giản là gặp mặt như mọi khi.”

Quý Úc ngừng một giây, rồi nói tiếp: “Tối nay em gặp anh, là có chuyện muốn nói với anh.”

Ánh mắt của cô rất chân thành và nghiêm túc, khiến cho Hạ Quý Thần thật sự tin cô có chuyện quan trọng cần nói.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 424: Tôi Thật Sự Rất Yêu Người Con Gái Tôi Không Có Được (4)

Anh nghĩ, những lời mình muốn nói, đợi lát nữa nói với cô cũng được, cho nên anh cất điện thoại, nhẹ gật đầu, ra hiệu cô có thể nói.

Thấy Hạ Quý Thần đã đồng ý, Quý Úc mới nuốt nước bọt một cái, nhẹ giọng nói: “Anh Dư Quang, tuy nói chúng ta có cùng chung quan điểm, giúp đỡ lẫn nhau trong công việc, nhưng em vẫn phải nói tiếng cảm ơn anh. Năm đó, khi em không biết phải làm thế nào, anh đã đứng ra giúp em, nên em mới có thể thuận lợi nhận được vai diễn ở Vương Thành...”

Có vài lời, mặc dù đã suy nghĩ kỹ từ mấy hôm trước, nhưng đến lúc nói ra, Quý Úc mới phát hiện, bản thân còn chưa nói đến chuyện trọng yếu thì trong lòng đã bắt đầu có cảm giác đau đớn.

Cô nín thở, yên lặng vài giây, đợi đến khi cảm giác đau đớn đi qua, mới tiếp tục nói: “Tính sơ qua thì cũng đã tám, chín tháng rồi, rắc rối của em cũng sớm giải quyết xong, em vốn không nên tiếp tục làm phiền anh như vậy, cho nên, lần này gặp anh là muốn nói với anh...”

Rõ ràng mấy ngày trước cô đã khóc rất nhiều, nước mắt cũng muốn cạn rồi, nhưng khi nói đến chuyện chính, mắt cô vẫn hơi cay cay, cổ họng dường như có cái gì nghẹn lại.

Cô không tự chủ mím chặt môi, chăm chú nhìn những chiếc đèn bé nhỏ thấp thoáng bay về phía chân trời, một lát sau, cô cắn răng nói tiếp những lời quan trọng phía sau: “...Anh Dư Quang, hôn nhân trên danh nghĩa của chúng ta... cũng đến lúc phải kết thúc.”

Không phải Hạ Quý Thần không tò mò chuyện quan trọng mà Quý Úc muốn nói với anh là gì, thế nhưng anh thật sự không ngờ, cô sẽ đề cập đến hôn nhân trên danh nghĩa giữa cô và Hạ Dư Quang.

Mặc dù trong lòng anh cũng phần nào đoán được cô muốn nói gì, nhưng sau khi nghe cô nói xong, cả người anh vẫn khựng lại.

Quý Úc đợi mãi vẫn không thấy tin nhắn của “Hạ Dư Quang” gửi đến.

Cô không dám quay đầu nhìn anh, chính xác mà nói, cô không dám nhúc nhích, cô sợ không cẩn thận quay đầu, sẽ khiến nước mắt đọng đầy trong khóe mắt trào ra.

Cô tiếp tục chờ đợi một hồi, thấy người bên cạnh vẫn im lặng, nên cô đành mở miệng, lặp lại câu nói sau cùng của mình một lần nữa: “Anh Dư Quang, hôn nhân trên danh nghĩa của chúng ta cũng đến lúc phải kết thúc.”

Từ lần đầu tiên nghe cô nói những lời này, Hạ Quý Thần vẫn luôn ngồi yên, không nhúc nhích, đến lúc này, rốt cuộc mí mắt anh cũng nháy một cái,

khoảng mười giây sau, anh mới cầm điện thoại gửi cho cô một tin nhắn: “Mãn Mãn, sao đột nhiên em lại có quyết định như vậy?”

“Không phải là đột nhiên quyết định, mà là đã sớm có quyết định như vậy. Dù sao hôn nhân giữa chúng ta cũng không phải là thật, bố mẹ em không biết, bố mẹ anh cũng vậy, nên cứ thế mà chấm dứt, cũng rất tốt, bớt đi nhiều phiền toái.” Mặc dù Quý Úc cố gắng nói thật rõ ràng, nhưng càng nói cô càng phát hiện giọng của mình có chút run rẩy.

Đêm hôm đó, khi quyết định kết thúc cuộc hôn nhân trên danh nghĩa này, Quý Úc đã cảm nhận được mùi vị đau đớn, nhưng đến hôm nay, cô mới biết, đau đớn lúc trước so với bây giờ thì chẳng thấm vào đâu.

Nhưng cô cũng không còn cách nào khác, cô không có lựa chọn, Hạ Quý Thần và Hạ Dư Quang là anh em ruột, cô ở bên cạnh người này thì đương nhiên cũng có lúc sẽ phải đối diện với người kia. Hiện tại, cả hai người đều tồn tại trong tim cô, cô không thể quên đi một người, rồi xem như chưa có gì, sau đó một lòng một dạ yêu người còn lại. Cho nên, cô chỉ có thể chấp nhận buông tay cả hai.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 425: Tôi Thật Sự Rất Yêu Người Con Gái Tôi Không Có Được (5)

Cô thật sự muốn hủy bỏ hôn nhân với Hạ Dư Quang...

Nếu như là hai ngày trước, khi anh nói anh muốn chịu trách nhiệm với cô, mà nghe được quyết định này của cô, hẳn là trong lòng anh sẽ rất vui.

Nhưng hôm nay, nghe cô nói những lời này, anh lại hoảng sợ không nói nên lời.

Bởi vì cô không đồng ý để anh chịu trách nhiệm, xem chuyện xảy ra đêm đó chỉ là một sai lầm, thậm chí cô còn uống thuốc tránh thai để tránh cho anh những rắc rối sau này. Trong thế giới của mình, Hạ Quý Thần không nhìn thấy một chút tương lai nào của anh và cô, anh thật sự đã đến bước đường cùng, mới bắt đầu đi lựa chọn dùng thân phận Hạ Dư Quang để tỏ tình với cô.

Anh từng nghĩ, chỉ cần có thể ở bên cạnh cô, dù là cả đời này phải dùng thân phận của anh trai mình, anh cũng nguyện ý.

Nhưng đâu ngờ rằng, đến khi anh bằng lòng biến hôn nhân danh nghĩa giữa cô và “Hạ Dư Quang” trở thành sự thật, thì cô lại muốn chấm dứt cuộc hôn nhân này.

Càng nghĩ, Hạ Quý Thần càng hoảng sợ.

Anh sợ bản thân sẽ không còn cách nào ở cạnh cô, anh sợ cô không quan tâm đến Hạ Quý Thần cho nên anh chỉ có thể dùng thân phận Hạ Dư Quang đến gần cô... nhưng vẫn không được.

Anh muốn giữ cô lại: “Mãn Mãn, là bởi vì anh có chỗ nào không tốt sao?”

Chỉ một câu hỏi đơn giản nhưng suýt nữa đã khiến nước mắt Quý Úc trào ra.

Anh có gì mà không tốt, là cô không tốt, không tốt nên không xứng để làm vợ anh, không xứng ở lại bên cạnh anh, càng không xứng nhận lòng tốt của anh.

Quý Úc ngẩn ngơ nhìn đèn lồng bay đầy trời, khuôn mặt cô phủ kín bi thương, cô khô sở nói không nên lời, đành cố nén chua xót trong lòng, nâng đầu ngón tay, gõ một dòng chữ gửi đến cho anh: “Không phải, anh Dư Quang là người tốt, rất tốt, anh đối xử với em cũng rất tốt, thật sự, thật sự tốt.”

“Mãn Mãn, em có biết điều gì làm tổn thương người ta nhất không? Chính là em luôn miệng nói người ta tốt, nhưng em lại phải rời xa họ.” Hạ Quý Thần nhếch môi, gõ bàn phím trả lời Quý Úc.

Nhìn thấy những lời này, Quý Úc không biết phản bác như thế nào, cô nhìn chăm chăm màn hình hồi lâu, mới cử động đầu ngón tay, gõ ba chữ: “Thực xin lỗi.”

Nếu có thể, Quý Úc thật sự không muốn nói với người mà mình quan tâm ba chữ này, bởi lẽ so với những lời mà cô đã nói thì ba chữ này còn khiến người khác tổn thương nhiều hơn. Nhưng mà cô cũng chỉ có thể nói với Hạ Dư Quang như vậy mà thôi.

Huống hồ, cô thật sự... thật sự... thật sự cảm thấy rất có lỗi với anh.

Đúng như Quý Úc nghĩ, khi nhìn thấy ba chữ “Thực xin lỗi” kia, vẻ mặt Hạ Quý Thần lập tức tối sầm.

Anh không ngờ, anh hiểu rõ đằng sau ba chữ “Thực xin lỗi” đó là ý gì.

Anh thật tốt, nhưng mà em vẫn không thể ở bên cạnh anh.

Thời niên thiếu, không phải cô rất thích Hạ Dur Quang sao? Không phải lúc Hạ Dur Quang cầu hôn, cô đã đồng ý ngay sao? Không phải mỗi đêm cô đều nhắn tin trò chuyện, tâm sự với anh sao?

Nhưng vì sao cô không muốn ở cạnh Hạ Dur Quang? Chẳng lẽ là vì chuyện ở xảy ra với anh ở Thượng Hải sao?

Dường như nhìn thấy chút hi vọng, Hạ Quý Thần nhanh chóng gõ chữ gửi cho Quý Úc: “Mãn Mãn, có phải là em có nỗi khổ không nói được, cho nên mới phải hủy bỏ hôn ước với anh đúng không?”

Quý Úc nhìn chằm chằm vào điện thoại, câu nói kia đã trực tiếp vạch ra chân tướng, cô hơi sững sờ, sau đó lại thấy trên màn hình hiện ra một câu nữa: “Nếu như anh nói với em là anh không ngại, không để ý, em có thể đừng hủy bỏ hôn ước với anh được không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 426: Tôi Thật Sự Rất Yêu Người Con Gái Tôi Không Có Được (6)

Nếu như là hai ngày trước, khi cô còn chưa ý thức được mình động lòng với Hạ Quý Thần, nghe anh nói những lời này, mặc dù cảm thấy phân vân bởi chuyện xảy ra đêm đó với Hạ Quý Thần, cảm thấy không công bằng với anh, nhưng anh cố chấp như vậy, có lẽ cô sẽ bị anh lay động. Sau đó thuận theo lòng mình, nghĩ sẽ đối xử tốt với anh gấp bội để đền bù thiệt thòi mà cô đã gây ra cho anh vì một đêm sai lầm kia và cuối cùng là xúc động nhất thời mà gật đầu đồng ý với anh.

Nhưng bây giờ... đã quá muộn. Không phải là cô không muốn đáp ứng anh, mà là cô không thể...

Quý Úc mấp máy môi, cúi đầu, đang chuẩn bị gõ chữ thì lại thấy tin nhắn của “Hạ Dur Quang” gửi qua: “Mãn Mãn, anh cam đoan, anh không ngại, mặc kệ nỗi khổ tâm của em là gì, anh cũng không để ý, nếu như một ngày nào đó, anh làm trái lời, ắt sẽ bị trời phạt!”

Rõ ràng là cô không đúng, sao lại giống như anh đã phạm sai lầm thế này?

Vốn dĩ Quý Úc đã cảm thấy vô cùng áy náy với Hạ Dur Quang, lúc này cô càng thêm hổ thẹn.

Không được, cô không thể dây dưa mãi với anh như vậy, nói không chừng một chút nữa cô sẽ bị anh làm dao động.

Huống chi, cô đã sớm có quyết định, cô cũng đã làm theo quyết định của mình, từ chối Hạ Quý Thần, vậy thì bây giờ, cô càng không thể thay đổi vì Hạ Dur Quang.

Nghĩ đến đó, Quý Úc lại bắt đầu gõ chữ trên màn hình: “Thực xin lỗi, anh Dur Quang, em không thể đáp ứng anh.”

Cùng với từng ký tự hiện thị trên màn hình, Quý Úc mỗi lúc một cảm giác rõ ràng hơn đau nhức tận sâu trong lòng mình, trái tim cô đang kêu gào dữ dội.

Cô ép buộc bản thân quên đi những đau đớn đó, tiếp tục gõ từng chữ một bằng ngón tay run rẩy của mình: “Dù cho anh không để ý, nhưng em vẫn không thể đáp ứng anh. Anh Dur Quang, là em không tốt, em không xứng, anh đừng nói thêm gì nữa, em đã quyết định rồi. Thực xin lỗi, thực sự rất xin lỗi, anh Dur Quang, nếu như có thể, em hi vọng sau khi hủy bỏ hôn ước, chúng ta ít liên hệ với nhau thì tốt hơn.”

Gõ đến đây, trong mắt Quý Úc đã hoàn toàn phủ kín sương mù, khiến cho cô không thể nhìn rõ màn hình. Quý Úc cắn răng, cố gắng gõ tiếp những chữ cuối cùng: “Nếu như có thể, tốt nhất là đừng nên liên hệ với nhau nữa.”

Quý Úc cũng không dám nhìn lại tin nhắn mình vừa gõ xong, ngay khi đặt một dấu chấm cuối cùng, cô liền gửi đi. Cũng mặc kệ “Hạ Dur Quang” bên cạnh có nhận được hay không, cô đã nhanh chóng đứng dậy, run giọng nói một câu “Tạm biệt”, sau đó vội cầm lấy túi xách, quay đầu đi xuống núi, không cho mình bất kỳ một cơ hội đổi ý nào.

Đi chưa được nửa mét, nước mắt đã trào ra từ khóe mắt cô.

Quý Úc gượng tay lên, lau lung tung hai bên má, đồng thời, bước chân cô càng nhanh hơn.

Đường núi uốn lượn, ánh sáng lờ mờ, Quý Úc bước đi lao đảo, trên đường cô bị té ngã hai lần, nhưng cô lại không hề cảm thấy đau đớn một chút nào, vẫn cố chấp đi nhanh về phía trước.

Cô mang giày cao gót, nên bước chân không vững, ngay khi té ngã một lần nữa, cô liền dứt khoát ném giày đi, bước chân trần lao đảo đi xuống núi, mặc kệ lòng bàn chân đau nhức vì bị sỏi đá cứa vào.

Ở bãi đỗ xe dưới chân núi có hai chiếc xe, một trong hai chiếc có bật đèn bên trong, tài xế đón cô lúc này đang ngồi trong xe nghịch điện thoại.

Bởi vì đang tập trung nên tài xế nọ không chú ý đến cô, cho đến khi cô đi đến cạnh xe, đưa tay kéo cửa, lúc này, tài xế mới phát hiện khác thường, lập tức quay đầu nhìn về phía cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 427: Tôi Thật Sự Rất Yêu Người Con Gái Tôi Không Có Được (7)

Tài xế nhanh chóng cất điện thoại, mở cửa bước xuống xe.

Anh ta vòng qua đầu xe, vội chạy đến mở cửa cho Quý Úc, tài xế lập tức nhìn thấy trên người cô dính đầy bùn đất, trên cánh tay và đùi có vài vết thương, bàn chân trần cũng có không ít vết thương lớn nhỏ khác nhau.

Tài xế sững người, qua một lát sau, anh ta mới quan tâm hỏi: “Quý tiểu thư, cô sao vậy? Để tôi liên hệ với Hạ...”

Hai chữ “tiên sinh” phía sau còn chưa kịp nói ra, Quý Úc đã mở miệng cắt ngang lời anh ta: “Không cần, đưa tôi về nhà!”

Giọng của cô rất gấp, dọa tài xế nhảy dựng lên.

Quý Úc ý thức được tâm trạng của mình vô cùng kích động, cô thoáng nhẹ giọng, nói lại lần nữa: “Không cần liên lạc với anh ấy, làm ơn đưa tôi về nhà, cảm ơn!”

Nhìn thấy vẻ mặt của Quý Úc, tài xế cũng hiểu được có thể là cô và Hạ tiên sinh đã cãi nhau, nên anh ta cũng không hỏi tiếp, chỉ đáp một tiếng “Vâng” rồi giúp Quý Úc mở cửa xe.

Đợi đến khi tài xế ngồi vào ghế lái, giẫm chân ga rời khỏi bãi đỗ xe dưới chân núi, Quý Úc mới quay đầu, nhìn cảnh vật tối đen bên ngoài cửa sổ, nước mắt như lũ tràn đê, cứ thế tuôn ra.

Cô thật sự rất khổ sở, dù cho trong lòng cô hiểu rõ, từ chối Hạ Quý Thần, rời khỏi Hạ Dư Quang là vì chính cô, vì Hạ Quý Thần, cũng là vì Hạ Dư Quang. Đó là kết cục tốt nhất cho cả ba người bọn họ. Nhưng mà cô vẫn khó vượt qua được.

Dù cho cô hiểu rõ, không ai biết cô đồng thời thích anh Dư Quang và Hạ Quý Thần, nhưng tận sâu trong lòng cô vẫn không thể tránh khỏi coi thường chính mình vì đã không chung thủy với tình cảm của mình.

Nói đúng hơn cũng bởi vì không ai biết rõ mặt xấu xa bên trong cô, không có người trách cô, cho nên cô mới càng thêm tự trách mình, càng có cảm giác nặng nề hơn.

Từ hôm nay trở đi, Hạ Dư Quang chỉ còn là ký ức của cô, mà đối với Hạ Quý Thần, cô cũng sẽ cố gắng kiềm chế lòng mình, để sự rung động của cô với anh dừng lại tại đây, không tiếp tục sâu nặng thêm.

Từ hôm nay trở đi, trong thế giới của cô, sẽ không còn Hạ Dư Quang, cũng sẽ không có Hạ Quý Thần. Tương lai sau này, có lẽ cô sẽ kết hôn, có lẽ sẽ không, nhưng mặc kệ như thế nào đi nữa, cũng sẽ không phải là bất kỳ ai trong hai người họ.

Từ hôm nay trở đi, tình cảm với Hạ Dư Quang, xin tạm biệt, rung động với Hạ Quý Thần, cũng xin tạm biệt.

Nghĩ đến đây, Quý Úc nhin không được nâng cánh tay lên, cô dùng sức cắn mu bàn tay của mình, để kiềm chế bản thân không bật khóc thành tiếng.

Hôm nay đã là ngày thứ tư, Trần Bạch không liên lạc được với Hạ Quý Thần.

Anh ấy không đến công ty, trong nhà cũng không có, trường học lại càng không, điện thoại của anh cũng đã tắt máy.

Ngay cả Hạ gia ở Tô Thành, Trần Bạch cũng đã gọi điện đến, chỉ nghe Hạ quản gia báo rằng Nhị thiếu gia có về vào Tết âm lịch, nhưng gần nửa năm nay anh ấy vẫn chưa về lần nào.

“Tam thiên sĩ” đã quay xong, hiện tại còn rất nhiều hạng mục trong công ty cần Hạ Quý Thần sớm đưa ra quyết định.

Anh biến mất đột ngột như vậy, khiến cho rất nhiều công việc trong YC không cách nào triển khai được. Hai ngày trước còn đỡ, nhưng hai ngày này thì Trần Bạch gần như mỗi ngày đều nhận được vô số cuộc gọi hối thúc từ công ty, bọn họ liên tục hỏi khi nào Hạ Quý Thần có thể ký duyệt các văn bản tài liệu.

Trần Bạch chỉ có thể liên tục trấn an, thu xếp thỏa đáng, tránh cho tình trạng ngày càng nghiêm trọng.

Mất thấy nhiều hạng mục lớn của YC đã sắp đến hạn, trong vòng một đêm, Trần Bạch gọi điện hết một lượt tất cả những người có liên quan đến Hạ Quý Thần, gọi đến mức miệng anh cũng muốn lờ ra, nhưng vẫn không thể tìm được Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 428: Tôi Thật Sự Rất Yêu Người Con Gái Tôi Không Có Được (8)

Mỗi một giây một phút trôi qua, mặt trời mọc rồi lại lặn, màn đêm buông xuống, một ngày cứ thế trôi qua.

Hiện tại đã sắp hết ngày thứ năm, vẫn không có tin tức của Hạ tổng, cứ như vậy thì chỉ sợ không riêng YC tiêu tùng, mà ngay cả “Tam thiên sĩ” đã hoàn thành xong cũng bị ảnh hưởng...

Trần Bạch cầm điện thoại trong tay, đi qua đi lại trong văn phòng, rồi rầm hồi lâu, cuối cùng, anh vẫn bước đến cạnh cửa sổ, lục tìm số điện thoại của Quý Úc trong danh bạ.

Hiện tại quan hệ giữa Hạ tổng và Quý tiểu thư không được tốt cho lắm, anh không rõ lắm trong lòng Hạ tổng thật sự nghĩ gì, cho nên anh cũng không dám làm phiền Quý tiểu thư, sợ sau này Hạ tổng biết được sẽ không tha cho anh... Nhưng những người có thể liên hệ, anh đều đã liên hệ rồi, giờ chỉ còn Quý tiểu thư mà thôi.

YC là tâm huyết của Hạ tổng, anh tận mắt nhìn thấy Hạ tổng không quan tâm đến Hạ gia, mặc kệ luôn cơ hội bước vào trường đại học danh tiếng. Anh cũng tận mắt nhìn thấy Hạ tổng tạo dựng YC chỉ từ hai cái phòng trọ ven ven 10 mét vuông... Mọi người chỉ biết Hạ tổng có xuất thân tốt, khởi đầu cao, nhưng ít ai biết rằng anh đã gây dựng YC từ hai bàn tay trắng, đúng như câu danh phù kỳ thực.

Nghĩ đến đây, Trần Bạch lập tức không cố kỵ được nhiều như vậy.

So với việc bị Hạ tổng mắng, hoặc là thật sự bị đuổi, thì giúp anh ấy bảo vệ YC quan trọng hơn... Ngay lập tức, Trần Bạch bấm số điện thoại của Quý Úc, ấn nút gọi.

Điện thoại đã được kết nối, âm thanh “tít tít” nhảm chán vang lên, nhưng không có người nghe.

Trần Bạch nhíu mày, cầm điện thoại từ bên tai đưa đến trước mặt, nhìn thoáng qua thời gian, đã là mười giờ rưỡi, chẳng lẽ Quý tiểu thư đã ngủ?

Nghi hoặc vừa xẹt qua trong đầu Trần Bạch, thì màn hình điện thoại của anh bỗng sáng lên.

Quý Úc gửi tin nhắn: “Trần trợ lý, anh tìm tôi có chuyện gì không?”

Trần Bạch định gọi điện thoại lại cho Quý Úc, nhưng thấy cô gửi tin nhắn như vậy, anh cũng đoán được là cô không muốn nghe điện thoại, sợ là không muốn nói chuyện với anh, nên anh quyết định đổi sang nhắn tin: “Quý tiểu thư, hai ngày qua, Hạ tổng có liên hệ với cô không?”

Trần Bạch nhanh chóng nhận được tin nhắn trả lời của Quý Úc, chỉ đơn giản hai chữ: “Không có.”

Thấy vậy, anh cũng không biết nên tiếp tục đề tài này như thế nào nữa.

Ngay khi anh chuẩn bị nghĩ biện pháp khác để tìm Hạ Quý Thần, thì màn hình di động lại sáng lên lần nữa. Là tin nhắn của Quý Úc, nội dung tin nhắn rất ngắn gọn: “Có chuyện gì sao?”

“Là như vậy... Quý tiểu thư, mấy ngày gần đây, không biết Hạ tổng đã đi đâu, tôi không thể liên hệ được với anh ấy. Công ty còn rất nhiều chuyện cần anh ấy xử lý. Hôm nay, rất nhiều cô đồng đã tức giận, nhiều hạng mục hợp tác đến giờ vẫn bị trì hoãn, cũng sắp bị đối tác hủy bỏ hợp đồng rồi, kể cả “Tam thiên sĩ” vừa hoàn thành... Nói tóm lại, chuyện thật sự rất rắc rối, cho nên, nếu cô có tin tức của Hạ tổng, hoặc có thể liên lạc với anh ấy... Quý tiểu thư, làm phiền cô giúp đỡ.”

Khoảng năm phút sau, Trần Bạch mới nhận được tin nhắn phản hồi của Quý Úc, lần này nội dung càng ngắn gọn hơn, chỉ có một chữ: “Được.”

Trần Bạch nhấn lại: “Đã làm phiền.”

Quý Úc cũng không phản hồi.

Trần Bạch nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại trong chốc lát, sau đó rời khỏi mục tin nhắn, tiếp tục nghĩ cách tìm Hạ Quý Thần.

Sau khi hủy bỏ hôn ước với “Hạ Dư Quang”, ngày hôm sau, Quý Úc sốt cao, phải vào bệnh viện vô hai chai nước biển, sau đó cô mới trở lại trường học, xin kết thúc kỳ nghỉ phép quay “Tam thiên si.”

Bởi vì hôm nay là thứ sáu, không cần đi học, cho nên sau khi báo kết thúc kỳ nghỉ, cô liền trở về nhà.

Có lẽ là do bệnh nặng vừa khỏi, cũng có thể là bởi vì chuyện của Hạ Quý Thần và Hạ Dư Quang, tâm trạng cô khá tệ, thế nên cô vẫn luôn làm ỏ trong phòng ngủ, xem tivi, chứ không bước chân ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 429: Tôi Thật Sự Rất Yêu Người Con Gái Tôi Không Có Được (9)

Ngoài ra, cô vẫn luôn cố gắng không suy nghĩ đến bất kỳ chuyện gì.

Cô nghĩ, cứ như vậy, thời gian dần qua, cô cũng sẽ từ từ quên đi những chuyện khổ sở kia.

Nhưng sự thật chứng minh là cô đang tự lừa mình dối người. Chỉ một cuộc điện thoại của Trần Bạch lại khiến cô không kiềm chế được lòng mình. Một giây trước cô còn cười đau bụng vì đang xem hài kịch, một giây sau, mắt cô đã ửng đỏ.

Thậm chí cô không dám bắt điện thoại, cô sợ mình vừa mở miệng nói chuyện sẽ bị Trần Bạch phát hiện giọng nói của cô khác thường, cho nên cô đợi đến lúc cuộc gọi kết thúc, mới gửi tin nhắn cho Trần Bạch.

Gần như cô không dám dừng quá lâu trong khung tin nhắn của Trần Bạch. Bởi lẽ cứ nhìn thấy tên anh ta, cô lại không tự chủ được mà nhớ đến Hạ Quý Thần. Đau lòng khiến cho cô không có chút sức lực nào để gõ chữ. Cố gắng kìm chế cảm xúc của mình, cô mới có thể kết thúc cuộc nói chuyện với anh ta, sau đó nhanh chóng rời khỏi mục tin nhắn.

Cô nghĩ, nếu Trần Bạch đã phải gọi điện cho cô, vậy thì chắc chắn Hạ Quý Thần không có khởi động máy, cho nên cô cũng không gọi điện cho anh.

So với cô, Trần Bạch hiểu rõ Hạ Quý Thần hơn, biết rõ bạn bè của anh, nơi anh thường đến, những chỗ cô biết, khẳng định là Trần Bạch cũng biết, hơn nữa chắc chắn anh ta đã tìm qua một lượt. Quý Úc nghĩ một lúc, sau đó cô mở máy, gọi cho một người mà Trần Bạch không quen biết, nhưng lại rất thân với Hạ Quý Thần... Mập.

Mập đang tăng ca, giọng của cậu ta trong điện thoại rất nhỏ. Sau khi Quý Úc nói rõ tình huống, Mập liền nói: “Có phải tâm trạng anh Thần rất tệ đúng không?”

Quý Úc nghĩ thầm, vài ngày không liên lạc được, sợ là tâm trạng của anh cũng không có chỗ nào tốt, vì vậy liền trả lời: “Hắn là vậy.”

Đầu dây bên kia, Mập im lặng trong chốc lát, sau đó nói cho Quý Úc hai cái địa chỉ. Cái thứ nhất là quán bar ở Tô Thành, cái thứ hai cũng là một quán bar, nhưng ở Bắc Kinh.

Tô Thành ở cách Bắc Kinh vài trăm km, chạy suốt đêm qua đó tìm cũng không thực tế. Cho nên sau khi Mập nói hết với Quý Úc địa điểm cụ thể mà Hạ Quý Thần có thể xuất hiện, cậu ta lại bổ sung thêm một câu: “Như vậy đi, cậu chịu trách nhiệm đi đến quán bar ở Bắc Kinh tìm thử, còn ở Tô Thành, mình cũng có nhiều bằng hữu, sẽ nhờ họ đi tìm giúp.”

“Làm phiền cậu, Tô Hàn.” Quý Úc khách sáo đáp lại hai câu, rồi mới nói tạm biệt với Mập.

Sau khi cúp điện thoại, Quý Úc lập tức soạn tin nhắn gửi cho Trần Bạch, nội dung là tên và địa chỉ của quán bar mà Mập đã nói với cô.

Trần Bạch mãi vẫn không tìm được Hạ Quý Thần. Anh cũng không ngồi ở công ty chờ, mà lái xe đi đến nhà của Hạ Quý Thần ở gần đại học B Ảnh.

Anh suy đoán có lẽ Hạ Quý Thần sẽ về nhà.

Ngay khi đến dưới lầu khu nhà của Hạ Quý Thần, Trần Bạch nhận được tin nhắn của Quý Úc.

Một tay anh giữ tay lái, một tay cầm điện thoại nhắn tin trả lời: “Tôi đã biết, Quý tiểu thư, bây giờ tôi chạy qua đó xem thử.”

Sau khi bỏ điện thoại di động xuống, Trần Bạch lập tức quay đầu xe, chạy đến quán bar mà Quý Úc đã nhắn cho anh.

Đó là một quán bar khá yên tĩnh, trang trí tao nhã, đẹp mắt. Bên trong, khách ngồi thành từng nhóm, tiếng trò chuyện rất nhỏ.

Ngoại trừ Bartender đang pha chế rượu ở quầy, thì chỉ có một nhân viên phục vụ đang cầm menu đứng cạnh một cái bàn gần cửa sổ, nhận order của khách hàng.

Trần Bạch định đợi nhân viên phục vụ nhận order xong, thì cảm hình của Hạ Quý Thần bước đến hỏi cậu ta, nhưng anh vừa đi sâu vào quán bar khoảng 10 mét thì đã thấy trong góc có một bóng dáng quen thuộc.

Hóa ra, Hạ tổng thật sự ở đây...

Bước chân Trần Bạch thoáng khựng lại, một lúc lâu sau, anh mới cất bước đi tới.

Dưới ánh sáng mờ mờ của đèn trong quán bar, phải đi đến gần, Trần Bạch mới có thể nhìn thấy rõ, quần áo trên người Hạ Quý Thần vẫn là bộ quần áo mà anh ấy đã mặc năm ngày trước.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 430: Tôi Thật Sự Rất Yêu Người Con Gái Tôi Không Có Được (10)

Chẳng lẽ năm ngày qua Hạ tổng luôn ở đây sao?

Suy nghĩ này vừa vụt qua đầu Trần Bạch, ở cách đó không xa, nhân viên phục vụ đã nhận order xong, lúc đi ngang qua người anh, thấy anh nhìn chăm chăm Hạ Quý Thần, người nọ lập tức ngừng lại: “Xin chào tiên sinh, cho hỏi, anh là bạn của vị tiên sinh này hay sao?”

Trần Bạch gật đầu: “Ừm.”

Dừng một chút, Trần Bạch lại bổ sung thêm: “Anh ấy là ông chủ của tôi.”

“Vậy thì quá tốt, bốn ngày trước, vị tiên sinh này đến đây, đến bây giờ vẫn không hề rời khỏi. Vò chai rượu trên bàn đã được chúng tôi dọn vài lần rồi, cũng gần trăm chai. Ngoại trừ đi toilet, anh ấy vẫn luôn ngồi ở đó không đi, uống say thì gục trên mặt bàn ngủ, tỉnh ngủ lại uống tiếp. Cứ mơ mơ màng màng như vậy bốn hôm rồi. Nếu anh là nhân viên của anh ấy, vậy anh mau đưa anh ấy về, chúng tôi sợ anh ấy cứ uống như vậy, lỡ xảy ra chuyện gì...” Nhân viên phục vụ dường như thấy được vị cứu tinh, liền nói một hơi thật dài.

Hóa ra Hạ tổng đã ngây người ở đây suốt bốn ngày. Rốt cuộc là anh ấy có chuyện gì chứ? Mấy năm qua, anh ấy rất ít uống rượu, hôm nay lại uống thành như vậy... Trần Bạch vừa nghĩ vừa nhìn về phía nhân viên phục vụ, nhẹ giọng nói: “Tôi biết rồi, cảm ơn!”

Sau đó, không đợi nhân viên phục vụ mở miệng lần nữa, anh đã bước nhanh đến trước mặt Hạ Quý Thần.

Trần Bạch còn chưa đến gần Hạ Quý Thần thì đã nghe mùi rượu và mùi thuốc lá nồng nặc trên người anh ấy.

Theo bản năng, Trần Bạch nín thở, một lúc lâu sau, anh mới từ từ hít thở, dần thích ứng với cái mùi khó chịu này, sau đó anh lên tiếng gọi Hạ Quý Thần: “Hạ tổng.”

Hạ Quý Thần chán nản ngồi tựa vào lưng ghế, tinh thần vô cùng suy sụp, một tay anh kẹp điếu thuốc, một tay cầm ly rượu, mắt nhìn chăm chăm về phía trước, không có một chút phản ứng nào.

Trần Bạch nhú mày, lại gọi một tiếng “Hạ tổng”, thấy anh vẫn như vậy, liền vươn tay lấy điếu thuốc và ly rượu trên tay anh, rồi lôi anh đứng dậy khỏi ghế sofa, vòng tay anh qua vai mình, sau đó chịu đựng sức nặng của anh, đỡ anh rời khỏi quán bar.

Sau khi nhét Hạ Quý Thần vào trong xe, Trần Bạch lập tức lái xe về khu nhà của Hạ Quý Thần.

Đêm đã khuya, giao thông trên đường vô cùng thuận lợi, chỉ mất độ 10 phút, xe đã đến bãi đỗ xe tầng hầm.

Trần Bạch ngừng xe, bước xuống, vòng ra cửa sau, vừa đưa tay định lôi Hạ Quý Thần ra thì nghe thấy người đàn ông đang dựa lưng vào ghế sau, mắt nhắm hờ, lầm bầm nói: “Cô ấy không quan tâm tôi...”

Ngón tay Trần Bạch còn chưa chạm vào Hạ Quý Thần thì bỗng khựng lại, bên tai anh lại vang lên âm thanh yếu ớt: “Tôi đã chấp nhận làm anh ta rồi, nhưng cô ấy vẫn không quan tâm tôi...”

Cái gì gọi là chấp nhận làm anh ta? Cái gì mà cô ấy không quan tâm tôi? Hạ tổng đang nói gì?

Trần Bạch nghe không hiểu, chân mày anh cau lại, sau đó anh tiếp tục vươn tay ra, lôi Hạ Quý Thần từ trong xe xuống.

Trần Bạch đỡ lấy Hạ Quý Thần đi vào thang máy, trên đường đi, trong miệng anh ấy vẫn luôn lặp đi lặp lại hai câu nói vừa rồi.

Đến tầng lầu Hạ Quý Thần ở, cửa thang máy vừa mở ra, ngay lập tức, Trần Bạch đỡ anh đi đến trước cửa nhà.

Lấy chìa khóa trong túi quần anh ra, mở cửa, sau đó Trần Bạch liền đỡ Hạ Quý Thần đi thẳng vào nhà vệ sinh. Anh ta vừa cầm vòi hoa sen, còn chưa kịp mở nước, thì người đàn ông đang nằm co người trong bồn tắm lại nói: “Tôi thật sự rất yêu... người con gái mà tôi không thể có được...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 431: Cô Có Đến Thăm Anh Ấy Không? (1)

Phòng tắm rộng lớn vô cùng yên tĩnh, giọng Hạ Quý Thần tuy thấp, nhưng từng chữ từng chữ lại chui vào tai Trần Bạch rất rõ ràng. Đầu ngón tay đang nắm vòi hoa sen của anh vô thức xiết chặt lại, nhìn người đàn ông sắc mặt tái nhợt đang nằm trong bồn tắm, không hiểu sao trong lòng anh bỗng cảm thấy khó chịu. Một lúc sau Trần Bạch mới hoàn hồn, anh vặn mở vòi nước, điều chỉnh nhiệt độ nước, rồi cầm vòi xịt lên người Hạ Quý Thần.

Nước mát làm Hạ Quý Thần đang say từ từ tỉnh lại, anh mở to mắt, nhìn chăm chăm lên trần nhà, mày anh nhíu lại, dường như là đang vô cùng rối rắm, không biết rốt cục mình đang ở đâu. Mờ mịt hồi lâu, Hạ Quý Thần mới dờ mắt, nhìn về phía Trần Bạch.

Đôi mắt anh từ tối sầm chuyển sang sáng lên, có lẽ là anh đã nhận ra bản thân đang ở trong nhà mình, nên chống người ngồi dậy, đưa tay về phía Trần Bạch.

Trần Bạch biết Hạ Quý Thần muốn mình đưa vòi hoa sen cho anh ấy, cả hai cũng không nói chuyện. Trần Bạch thuận tay đưa vòi hoa sen ra, đợi đến khi Hạ Quý Thần nhận lấy, thì anh lập tức rời khỏi nhà tắm, đóng cửa lại bước xuống lầu.

Trần Bạch đi xuống phòng bếp, nấu một chén canh tỉnh rượu, rồi bung lên phòng ngủ của Hạ Quý Thần.

Đẩy cửa ra, đèn phòng ngủ mà lúc này anh mở giờ đã tắt.

Bên trong tối đen, Trần Bạch không nhìn rõ đường, vô thức muốn đưa tay bật đèn, nhưng đầu ngón tay anh còn chưa kịp chạm vào công tắc trên vách tường, thì giọng nói của Hạ Quý Thần đã vọng đến: “Đừng bật.”

Anh chỉ nói hai chữ, giọng điệu rất gấp, nhưng Trần Bạch vẫn nghe rất rõ giọng nói của anh hơi run run.

Hạ tổng... Không phải là... Trần Bạch không xác định được mình có nghe lầm hay không, anh cũng không dám tiếp tục nghĩ nữa, chỉ bung canh giải rượu đứng lặng người ở cửa.

Không biết đã qua bao lâu, Trần Bạch cảm giác điện thoại trong túi quần bỗng rung lên.

Anh giữ chén canh bằng một tay, tay còn lại đưa vào túi quần, lôi điện thoại di động ra, thì nhìn thấy tin nhắn của Quý Úc gửi đến: “Tìm được anh ấy chưa?”

Trần Bạch biết “Anh ấy” trong tin nhắn của Quý Úc là chỉ Hạ Quý Thần, anh liền dùng một tay nhấn tin trả lời: “Đã tìm được.”

Màn hình điện thoại di động có hơi lớn, khá bất tiện, nên Trần Bạch khom người, đặt canh giải rượu xuống đất, sau đó mới tiếp tục gõ chữ: “Ngay trong quán bar mà Quý tiểu thư đã nói.”

Ba mươi giây sau, Quý Úc lại gửi tin nhắn qua: “Tìm được thì tốt rồi!”

“Cảm ơn cô, Quý tiểu thư!” Trần Bạch nói cảm ơn, rồi nhìn về phía Hạ Quý Thần đang nằm trên giường. Bởi vì không bật đèn, cho nên mượn một chút ánh sáng yếu ớt từ hành lang, anh chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng đen. Anh chờ một chút, sau đó lại gửi thêm một tin nhắn cho Quý Úc: “Tình trạng của Hạ tổng thật sự rất tệ, nhân viên phục vụ nói rằng anh ấy đã uống rượu suốt bốn ngày bốn đêm, tôi cũng không biết có gây ra tổn thương gì

cho thân thể anh ấy hay không, chắc có lẽ lát nữa phải gọi bác sĩ Hạ sang đây xem thử. Quý tiểu thư, nếu không có việc gì bận, cô qua đây thăm Hạ tổng một chút được không?”

Tin nhắn dường như rơi vào trong biển rộng, mãi vẫn không thấy phản hồi.

Trần Bạch vừa định gõ thêm hai câu đề khuyên nhủ Quý Úc, nhưng đầu ngón tay anh còn chưa chạm vào màn hình thì chợt nghe một tiếng sột sột rất nhỏ từ trên giường vọng đến.

Cả người Trần Bạch dường như bị điểm huyết, bất chợt khựng lại.

Khoảng ba giây sau, lại một tiếng sột sột rất nhẹ vọng ra.

Lần này thì Trần Bạch nghe rất rõ ràng, anh quay đầu nhìn về phía bóng đen trong phòng.

Vừa nãy anh không có nghe lầm, Hạ tổng thật sự đang khóc... Thảo nào Hạ tổng không cho anh bật đèn...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 432: Cô Có Đến Thăm Anh Ấy Không? (2)

Suy nghĩ trong đầu Trần Bạch còn chưa thông, thì điện thoại trong lòng bàn tay anh lại rung lên, anh cúi đầu nhìn lại, rốt cuộc Quý Úc cũng đã nhắn trả lời.

“Không được, tôi còn có việc cần xử lý, bảo bác sĩ Hạ chăm sóc tốt cho anh ấy!”

Trần Bạch vốn định nói thêm vào, Hạ tổng quan tâm Quý tiểu thư như vậy, mặc kệ giữa hai người có chuyện gì không vui, chỉ cần Quý tiểu thư sang đây thăm Hạ tổng, anh ấy nhất định sẽ vui hơn, nhưng không ngờ là Quý tiểu thư lại từ chối anh...

Anh vốn định gõ thêm vài câu khuyên nhủ Quý Úc, nhưng đầu ngón tay vừa chạm vào màn hình, rốt cuộc cũng không biết nên nói gì, cuối cùng anh ngừng lại.

Đêm đã khuya, trong căn hộ vô cùng yên tĩnh.

Không biết đã qua bao lâu, Trần Bạch lại nghe thấy tiếng nói rất nhẹ phát ra từ trên giường, như là đang nói mớ: “Tôi thật sự rất yêu, rất yêu, rất yêu...”

Người trên giường giống như một cái máy, cứ đọc đi đọc lại nhiều lần hai chữ “Rất yêu” rồi sau đó mới nói tiếp: “... Người con gái mà tôi không có được.”

Cùng với từng tiếng nói của anh, điện thoại trong tay Trần Bạch lại rung lên, có một tin nhắn mới, là của Quý Úc, cô không đợi anh nhắn tin trả lời đã gửi tiếp một tin, chấm dứt cuộc trò chuyện giữa bọn họ: “Tôi có việc gấp, tạm biệt, ngủ ngon.”

Trần Bạch vừa đọc hết tin nhắn thì cách đó không xa, Hạ Quý Thần vừa mới yên tĩnh được một lúc lại nói tiếp: “Rất yêu người con gái mà tôi không có được...”

Giọng của anh rất nhẹ, nhưng Trần Bạch vẫn có thể nghe được rất rõ, mỗi một chữ đều mang theo một chút rung động, đến cuối cùng, trong giọng nói run run đó còn mang theo tiếng khóc nức nở.

Cùng lúc đó...

Gõ xong hai chữ “Ngủ ngon”, Quý Úc vội vàng bấm gửi đi, rồi ném điện thoại sang một bên, nghiêng đầu, vùi sâu vào trong chăn, bắt đầu rơi nước mắt.

Cô muốn đi thăm anh, thật sự rất muốn, thế nhưng cô càng muốn kiểm chế bản thân mình. Bởi vì cô đã tự hứa với mình, không cho phép sự rung động đối với anh ngày càng thêm sâu sắc, cô không thể để mình càng lún càng sâu.

Chấn động nhanh chóng bị nước mắt làm ướt đầm.

Nhưng cô vẫn khóc thương tâm như trước, bả vai run lên từng hồi, trong miệng thỉnh thoảng còn phát ra từng tiếng nghẹn ngào vỡ vụn.

Khóc đến lúc cả người mỏi mệt, mất hết sức lực, Quý Úc thiếp đi lúc nào không hay.

Trong mơ, cô nhìn thấy chính mình, vẫn khóc lóc ni non như trước, chỉ có khóc và khóc, rồi hình ảnh bắt đầu thay đổi...

Một bầu trời phủ kín đèn lồng, cô và Hạ Dư Quang ở giữa sườn núi quyết định hủy bỏ hôn ước; trong quán cà phê yên tĩnh, thanh lịch, cô nói với Hạ Quý Thần rằng cô không cần anh chịu trách nhiệm; trong Khách sạn Tỉnh Quang ở Thượng Hải, cô say rượu kiễng chân hôn Hạ Quý Thần; cô nhận được tin nhắn do Hạ Dư Quang phát tới: “Em không chỉ có một mình, em còn có anh”...

Thời gian trong mộng vẫn luôn quay ngược không ngừng, thoáng chốc đã trở về thời điểm cô và Hạ Dư Quang ngồi trong quán cà phê, anh nói với cô về thỏa thuận hôn nhân, rồi lại trở về lúc cô tham gia họp lớp, Lâm Nhã đi xuống lầu đón người, sau đó, đi theo phía sau cô ấy vào phòng chính là Hạ Quý Thần...

Tiếp đó là thời niên thiếu, bà ngoại tăng ca, cô đến Hạ gia dùng bữa tối, lúc vừa ăn được một nửa, nhị thiếu gia Hạ gia trong truyền thuyết trở về. Anh ta cả lợ phát phơ đi vào phòng ăn, vẻ mặt không kiên nhẫn nhìn về phía mẹ mình: “Có chuyện gì?”

Giấc mộng dừng lại ngày thời khắc cô ngẩng đầu lên, lần đầu tiên nhìn thấy Hạ Quý Thần ở khoảng cách gần như vậy.

Cùng một thành phố, chỉ khác là trong nhà Hạ Quý Thần, anh cũng có một giấc mộng quay ngược thời gian như vậy. Nhưng trong giấc mộng của anh, có một giọng nữ vô cùng êm tai khẽ nói “Đưa cho mỗi đứa một cái bánh bao”, lúc đó anh đang hút thuốc liền bị sặc, quay đầu trông thấy một bóng dáng thùy mị, vóc dáng cao gầy cùng với mái tóc dài bồng bềnh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 433: Cô Có Đến Thăm Anh Ấy Không? (3)

“Có một loại tình yêu, cả đời chỉ có một lần. Em đến, tôi đã biết, tôi yêu em, tôi biết rõ điều đó.” Diệp Phi Dạ “Đại thần ôm vào lòng”.

Ngày kế tiếp là thứ hai, sáng sớm Quý Ưc đi đến trường, tiếp tục kiếp sống sinh viên của mình.

Bắc Kinh bước vào tháng sáu, nhiệt độ mỗi lúc một nóng hơn, ánh mặt trời cũng tươi đẹp, xán lạn hơn.

Trong lúc không ai hay biết, thời gian đã lặng yên trôi qua ba cái cuối tuần kể từ khi Quý Ưc nhận được điện thoại của Trần Bạch.

Trong ba tuần này, ngoại trừ lúc tiến hành thủ tục ly hôn với Hạ Dư Quang, Quý Ưc có liên hệ với anh hai lần, thì bất kể là Hạ Quý Thần hay Hạ Dư Quang, cô cũng không gặp qua lần nào.

Bởi vì tham gia quay “Tam thiên sĩ”, nên việc học của cô bị chậm tiến độ ba tháng, tồn đọng rất nhiều bài vở, mất thấy kỳ thi cuối kỳ đã tới gần, phần lớn thời gian mỗi ngày của Quý Ưc đều dành để ngâm mình trong phòng tự học ôn tập, còn không thì là đến nhà sách tìm tư liệu.

Ba tuần này, mỗi ngày, cô đều đơn độc sống, an tĩnh và thân nhiên, giống như khoảng thời gian một năm trước, khi cô vừa mới tỉnh lại sau ba năm hôn mê, lúc đó cô còn chưa gặp lại Hạ Quý Thần và Hạ Dư Quang.

Đôi khi, cô ngẫu nhiên mất tập trung trong giờ học, ngẩn ngơ nhìn ánh mặt trời sáng chói bên ngoài cửa sổ, có hơi hoảng hốt tự hỏi bản thân có đúng là đã thật sự gặp lại Hạ Quý Thần và Hạ Dư Quang trong mấy tháng này.

Đào mất, kỳ thi cuối kỳ đã đến, kết thúc hai ngày bốn lượt thi sẽ là một khoảng thời gian nghỉ khá dài.

Quý Ưc đã thu dọn hành lý xong, mang theo vali đi ra khỏi trường, đứng đợi taxi ở ven đường. Cô nhớ kì nghỉ đông cũng là cảnh tượng như vậy, khi đó cô đang chờ xe, thì Hạ Quý Thần bỗng dưng xuất hiện trước mặt cô.

Lúc đó bởi vì chuyện của Lâm Chính Ích, cô và anh đã cãi nhau một trận to, nên vừa nhìn thấy anh, cô lập tức xách vali đi sang bên kia đường, lên xe bus nhanh chóng rời xa anh.

Mà hôm nay, Quý Ưc đợi suốt gần nửa giờ, thật vất vả mới đợi được một chiếc xe có chỗ trống, nhưng Hạ Quý Thần vẫn không xuất hiện.

Về đến nhà, Quý Ưc tắm rửa rồi lên giường nằm, chuẩn bị ngủ bù cho đêm hôm qua. Tối qua cô đã phải ôn tập đến gần sáng mới ngủ được một chút.

Thời tiết quá nóng, Quý Ưc thật sự không muốn đi ra ngoài. Khoảng thời gian trước, chịu không nổi Đường Họa Họa nhiệt tình rủ rê, rốt cuộc cô bị cô ấy dụ dỗ chơi Vương giả, cho nên suốt kỳ nghỉ hè, gần như mỗi ngày cô đều ở lì trong nhà chơi game với Đường Họa Họa.

Ngay khi Quý Ưc cho rằng mình sẽ vượt qua kỳ nghỉ hè như vậy, thì cô nhận được một cuộc điện thoại, hẹn cô ra ngoài uống trà chiều.

Người gọi đến chính là người mà đã lâu cô không gặp kể từ sau khi “Tam thiên sĩ” kết thúc... Trình Vị Văn.

Thật ra trong khoảng thời gian quay “Tam thiên sĩ”, hai người cũng xem như khá thân thiết. Đặc biệt là một tháng cuối cùng, quan hệ của cô và Hạ Quý Thần gần gũi hơn, cô ấy cũng có quan hệ không tệ với anh, nên cô và Trình Vị Văn thường xuyên có cơ hội ăn cơm cùng nhau. Dù sao cũng đều là những cô gái cùng trang lứa, nên dễ thân thiết với nhau hơn.

Trình Vị Văn gọi điện cho cô, một mặt là muốn cùng cô gặp gỡ trò chuyện, mặt khác là có việc quan trọng cần bàn với cô.

Đã hẹn gặp mặt bên ngoài, nên trong điện thoại, Trình Vị Văn cũng không nói rõ, chỉ bảo là có liên quan đến bộ phim mới, rồi hẹn với Quý Úc thời gian và địa điểm gặp mặt, sau đó cúp điện thoại.

Cách thời gian hai người hẹn gặp vào buổi chiều còn khoảng ba giờ, Quý Úc cũng không sốt ruột, cô vẫn tiếp tục làm ỏ trên giường, đi hai cái phụ bán với Đường Họa Họa xong, mới rời giường đi vào nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 434: Cô Có Đến Thăm Anh Ấy Không? (4)

Quý Úc mặc quần áo tử tế, đứng trước gương trang điểm sơ qua, thấy cũng đã gần đến giờ, cô liền mang theo túi xách, vừa lấy điện thoại gọi xe, vừa đi xuống lầu.

Gần mười ngày không bước chân ra ngoài, Quý Úc vừa ra khỏi nhà liền bị luồng khí nóng ào ào ập đến trước mặt, khiến cho cô không kịp thích ứng, nhũn nhũn.

Đại khoảng năm phút thì xe cũng đến, Quý Úc vội vàng chui vào trong xe, báo địa điểm cho tài xế.

Lúc Quý Úc đến, Trình Vị Văn vẫn chưa tới, cô bảo nhân viên phục vụ sắp xếp cho mình một vị trí gần cửa sổ. Vừa ngồi xuống thì ở cửa quán bỗng vang lên âm thanh “Chào mừng quý khách”, Quý Úc vô thức quay đầu lại, thì thấy Trình Vị Văn mặc một chiếc váy trắng bước vào.

Quý Úc giơ tay về phía cửa, lắc lắc, dường như Trình Vị Văn cảm giác được, cô ấy quay đầu nhìn, sau đó nhoen miệng cười với Quý Úc, rồi chậm rãi bước về phía cô. Lúc vừa đến cạnh bàn, Trình Vị Văn lên tiếng: “Tiểu Úc, đã lâu chúng ta không gặp.”

“Đúng, đã lâu không gặp” Quý Úc mỉm cười. Đại Trình Vị Văn ngồi xuống, cô liền đưa menu đến trước mặt cô ấy: “Cậu muốn uống gì?”

Trình Vị Văn vừa lấy điện thoại trong túi xách, vừa nhìn sơ qua menu, sau đó cô nhìn về phía nhân viên phục vụ đứng bên cạnh, gọi một ly Capuchino.

Quý Úc cũng nhìn lướt qua menu, đại Trình Vị Văn nói xong, cô tiếp lời “Giống cô ấy” rồi đưa trả menu cho nhân viên phục vụ.

Đại nhân viên phục vụ đi khỏi, Trình Vị Văn mới cười nói: “Vốn có thể nói chuyện với cậu trong điện thoại, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, chúng ta cũng đã lâu không gặp, cho nên mình mới hẹn cậu ra ngoài.”

Dừng một chút, Trình Vị Văn lại hỏi: “Không làm phiền cậu chứ?”

“Không đâu.” Quý Úc lắc đầu.

“Vây là tốt rồi!” Trình Vị Văn vừa nói đến đây thì nhân viên phục vụ cũng vừa bưng hai ly cà phê tới, cô khựng lại... đại đến lúc nhân viên phục vụ đặt cả phê xuống, rồi đi, cô mới tiếp tục nói: “Chúng ta nói chuyện quan trọng trước, lát nữa sẽ trò chuyện sau. Nếu không có việc gì, chúng ta đi ăn cơm chiều nhé! Mình biết một nhà hàng Nhật mới mở, mấy hôm trước có đến ăn thử, hương vị khá ổn.”

Quý Úc nghĩ mình về nhà cũng không có việc gì làm, nên gật đầu, nói: “Cũng được.”

Trình Vị Văn cảm mừng, vừa khuấy cà phê vừa nói: “Là như vậy, hồi đầu tuần, công ty YC đã quyết định sẽ khởi quay bộ phim “Thịnh Đường Phong Vân”, là một bộ phim xuyên việt. Bởi vì cậu là diễn viên đầu tiên công ty ký hợp đồng, nên vai nữ chính nhất định là của cậu, nam chính vẫn còn đang tuyển, kịch bản cũng đã hoàn thành. Hôm nay mình gọi cậu ra là muốn cho cậu xem trước kịch bản, tham khảo ý kiến của cậu, sau đó mình lại sửa đổi thêm.”

Nói xong, Trình Vị Văn rút trong túi xách ra một quyển kịch bản thật dày, đưa đến trước mặt Quý Úc.

Quý Úc không vội xem kịch bản, mà nghi hoặc hỏi: “Không phải nói kế tiếp sẽ khởi quay “Cửu trọng cung” sao? Sao bây giờ lại đổi thành “Thịnh đường phong vân?””

“Đây là ý của Hạ Quý Thần, tháng trước vừa mới sửa đổi mọi người trong công ty cũng rất mừng.” Trình Vị Văn giải thích.

Có một khoảng thời gian rất dài Quý Úc không nghe ba chữ “Hạ Quý Thần”, về mặt cô thoáng khựng lại, đầu ngón tay đang cầm ly cà phê cũng bất chợt xiết chặt.

Trình Vị Văn không chú ý về mặt của Quý Úc, một lúc sau cô ấy lại mở miệng, nói ra suy đoán của mình: “Mình nghĩ, có thể là lần đầu cậu đảm nhiệm vị trí nhân vật chính, sợ xảy ra vấn đề, nên anh ấy muốn cho cậu quay thử trước một bộ phim, để rèn luyện ấy mà!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 435: Cô Có Đến Thăm Anh Ấy Không? (5)

Quý Úc còn chưa phục hồi tinh thần sau khi nghe ba chữ “Hạ Quý Thần” kia, cô sợ Trình Vị Văn nhìn ra mình khác thường, nên nhẹ giọng đáp lại một câu “Có thể...”. Sau đó cô mới cẩn thận suy nghĩ lời của cô ấy, cũng thấy phỏng đoán như vậy khá hợp lý. Lần quay phim này là lần đầu tiên cô đảm nhiệm vai chính, nên nhất thời, công ty không dám đem bộ phim quan trọng giao cho cô cũng đúng thôi.

“Bộ phim “Thịnh đường phong vân” này mặc dù không có IP (*) kinh điển như “Cửu trọng cung” nhưng cũng có cốt truyện khá đặc biệt. Nhất là hình tượng nữ chính được xây dựng có nhiều điểm sáng, một người phải thể hiện hai tuyến nhân vật với hai tính cách hoàn toàn bất đồng, rất có tính trải nghiệm đấy!” Trình Vị Văn sợ Quý Úc cảm thấy khó chịu vì bộ phim kế tiếp không phải là “Cửu trọng cung” nên cô nhẹ giọng an ủi hai câu, rồi mới liếc nhìn kịch bản bên cạnh, tiếp tục đề cập đến chuyện quan trọng của buổi hẹn hôm nay: “Trước hết, cậu nhìn xem kịch bản một chút đi.”

Quý Úc nhẹ gật đầu, mở kịch bản ra, cô cúi đầu, nhìn chăm chăm vào từng hàng chữ chằng chịt ở trang thứ nhất một lúc, sau đó uống hai ngụm cà phê, mới tạm ổn định nội tâm hỗn loạn vì “Hạ Quý Thần”, rồi nghiêm túc xem kịch bản.

Nội dung kịch bản Trình Vị Văn mang đến không nhiều, khoảng năm sáu tập gì đó, nhưng đến khi hai người trao đổi hết các vấn đề liên quan đến kịch bản thì đồng hồ đã điểm sáu giờ.

Đã đến giờ cơm tối, hai người cũng không tiếp tục ngồi trò chuyện trong quán cà phê mà trực tiếp gọi nhân viên phục vụ tính tiền, sau đó đi đến nhà hàng Nhật mà Trình Vị Văn đã nói.

Nhà hàng lúc này có rất nhiều khách, Quý Úc và Trình Vị Văn đợi mất mười phút mới có được một vị trí tương đối yên tĩnh.

Bởi vì Trình Vị Văn đã từng đến đây, cho nên Quý Úc để cô ấy chọn món.

Đội nhân viên phục vụ đi khỏi, Trình Vị Văn mới bung ấm trà trên mặt bàn, rót cho Quý Úc một chén trà: “Sau khi quay xong “Tam thiên sĩ”, cậu bận chuyện gì à? Ngay cả tin nhắn của mọi người trong đoàn, cậu cũng chưa hồi âm.”

Thật ra Quý Úc không bận gì cả, cô không hồi âm là bởi vì trong đó cũng có tin nhắn của Hạ Quý Thần...

Quý Úc không muốn nói sâu vào đề tài này, cô hơi hột đáp: “Cũng không có việc gì, sau khi trở về, vừa lúc đến kỳ thi cuối kỳ, nên mình vội ôn tập thôi.”

“Kỳ thi như thế nào rồi?”

“Tạm được, miễn cưỡng không bị rớt tín chỉ.”

“Bất quá sáu tháng cuối năm, cậu phải xin phép nghỉ để tham gia quay phim, nói không chừng đến lúc đó cậu thật sự phải thi lại...”

Quý Úc biết rõ Trình Vị Văn đang trêu mình, cô chỉ mỉm cười, cảm thừa gấp thức ăn mà nhân viên phục vụ vừa mới bung lên, ăn hết hai phần, cô mới lên tiếng: “Được rồi, đừng có hỏi mình không, nói đi, cậu gần đây bận việc gì?”

“Mình? Mình hoàn thành kịch bản mà cậu vừa mới xem đó!”

“Mình không có hỏi mấy cái này... Ý mình là chuyện cậu với Hàn Tri Phấn, gần đây thế nào rồi? Anh ta còn khua chiêng giống trống theo đuổi cậu nữa không? Cậu định khi nào thì nhận lời?”

“Cái gì gọi là khi nào mình nhận lời? Mình và anh ta vốn không cùng một thế giới, và lại gần đây anh ta cũng rất bận, đã hơn một tuần mình không có liên hệ với anh ta...” Trình Vị Văn còn chưa nói hết câu thì điện thoại của cô đang đặt trên mặt bàn bỗng vang lên. Quý Úc và Trình Vị Văn không hẹn mà cùng nhìn sang, trên màn hình hiện lên thông báo “Hàn Tri Phấn” đang gọi đến, dưới ngọn đèn vàng nhạt của nhà ăn, thông báo này đặc biệt sáng chói.

Quý Úc liền bật cười: “Còn nói là không liên hệ, đây chẳng phải là đang liên hệ với cậu sao?”

(*) IP: Là tên viết tắt của thuật ngữ Intellectual Property (Sở hữu trí tuệ). Một thuật ngữ hiện đang sử dụng rộng rãi trong các bộ phim truyền hình và điện ảnh Trung Quốc. IP là một cốt truyện hoặc một ý tưởng đã hoàn thiện và có thể chuyển thể thành phim truyền hình, phim điện ảnh, trò chơi trực tuyến, âm nhạc hoặc bất kỳ một nội dung thương mại nào có liên quan đến tác phẩm. Phần lớn các tác phẩm IP đều bắt nguồn từ tiểu thuyết ngôn tình trực tuyến có nội dung hấp dẫn, thu hút người đọc, và hình tượng nhân vật được xây dựng có chiều sâu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 436: Cô Có Đến Thăm Anh Ấy Không? (6)

Trình Vị Văn cũng không ngờ là sẽ trùng hợp như vậy, cô nhịn không được mỉm cười, cũng không tránh né Quý Úc mà trực tiếp ấn nút nghe.

"Đang ăn cơm chiều... cùng Tiểu Úc... Ở nhà hàng Nhật mới mở trên đường Vành đai số ba phía Nam.. Không biết nữa, vừa mới ăn không lâu..."

Cho dù Quý Úc không nghe được Hàn Tri Phán nói gì trong điện thoại, nhưng qua lời của Trình Vị Văn, cô cũng phần nào đoán được anh ta đang hỏi gì.

Không biết có phải bởi vì Trình Vị Văn không muốn để cô chờ hay không, mà cô ấy kết thúc cuộc gọi rất nhanh: "Ừm, không có việc gì, tôi cúp đây... Tạm biệt."

Quý Úc vừa cảm thấy đưa đến miệng liền buông xuống, ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Trình Vị Văn ngồi đối diện vừa đặt điện thoại xuống, đang dùng khăn ướt lau tay: "Minh thấy anh ta rất quan tâm đến cậu đấy, xem nào, dường như anh ta theo đuổi cậu cũng hơn hai tháng... gần ba tháng rồi, có lẽ là anh ta thật lòng đấy, cậu thật sự không muốn cân nhắc thử xem sao?"

"Tiểu Úc, hôm nay mình gọi cậu ra đây, là muốn trò chuyện với cậu, chứ không bảo cậu làm bà mối đâu nhé!"

Quý Úc cười: "Được rồi, chúng ta không nói mấy chuyện này nữa..."

Sau đó, hai cô gái liền chuyển đề tài.

Quý Úc và Trình Vị Văn thật sự rất hợp tính, nói từ chuyện phim truyền hình cho tới các minh tinh hiện tại, rồi nói sang tiểu thuyết, mãi vẫn không hết chuyện.

Hai người trò chuyện vô cùng say sưa, quên cả giờ giấc, mãi đến khi nhân viên phục vụ nhà hàng cầm hóa đơn đến nhắc nhở là còn 10 phút nữa nhà hàng sẽ đóng cửa, cả hai mới dừng chủ đề, vừa đợi nhân viên phục vụ tính tiền vừa thu dọn đồ đạc.

Thanh toán xong, Quý Úc đi vào nhà vệ sinh, sau đó quay ra gặp Trình Vị Văn ở cửa, hai người cùng đi khỏi nhà hàng.

Nhà hàng Nhật này có thiết kế rất đặc thù, nhất là không gian xung quanh. Nhà hàng được xây dựng theo kiểu tứ hợp viện thời xưa, nằm ở khu vực trung tâm thành phố, bên trong viện trồng đầy cây trúc, phối hợp với đèn lồng giấy kiểu nhật, mang lại vài phần hương vị của Kinh Đô (*).

Khu vực này là một dãy tứ hợp viện, ra khỏi nhà hàng Nhật, là một con hẻm nhỏ không cho xe cộ ra vào, nên Quý Úc và Trình Vị Văn chỉ có thể đi bộ ra đường lớn gần đó.

Tứ hợp viện ở đây vốn ít người ở, vào thời điểm ồn ào nhất của buổi sáng, nơi này đã khá vắng vẻ, đến đêm, lại càng thêm yên ắng.

Quý Úc và Trình Vị Văn đi dọc theo con hẻm nhỏ dưới ánh sáng lờ mờ, bảy lần quẹo, tám lần rẽ, hơn năm phút đồng hồ nhưng vẫn không gặp bất kỳ một ai.

Mãi cho đến khi cả hai quẹo vào một ngõ hẻm tương đối dài thì bỗng có vài tiếng bước chân nặng nề vang lên phía sau.

Theo bản năng, Quý Úc liếc nhìn một cái, thì thấy bọn họ toàn bộ là đàn ông, có khoảng năm sáu người, mỗi người kẹp trong tay một điều thuốc.

Bọn họ ở khá xa, nhưng bởi vì bước đi nhanh, nên chỉ một lát sau đã đi đến gần hai người.

Quý Úc vươn tay kéo Trình Vị Văn né qua một bên, nhường đường cho mấy người kia.

Nhìn gần, Quý Úc mới thấy bọn họ đeo khuyên tai, đáng vẻ lưu manh, hình xăm giương nhanh múa vuốt lộ ra ngoài.

Trong đó có một người đàn ông đầu đinh, tóc vàng, lúc hắn ta đi qua bên cạnh Trình Vị Văn và Quý Úc thì liếc nhìn một cái, không biết có phải ảo giác hay không, nhưng Quý Úc cảm thấy tầm mắt của người này hơi dừng lại trên mặt Trình Vị Văn.

Những người đàn ông to lớn kia nhanh chóng biến mất ở lối rẽ phía trước.

Quý Úc và Trình Vị Văn cùng không quá để ý đến mấy người kia, các cô vừa tiếp tục chủ đề đang nói, vừa đi về phía trước.

Nhưng khi hai người bọn họ đi tới lối rẽ thì bất chợt nhìn thấy mấy người đàn ông đáng lý đã đi xa vẫn còn đứng đó.

(*) Kinh đô: Chỉ thủ đô Kyoto của Nhật Bản.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 437: Cô Có Đến Thăm Anh Ấy Không? (7)

Một lát sau, Quý Úc và Trình Vị Văn đã đi đến lối rẽ, hai người còn chưa quẹo thì bất chợt nhìn thấy mấy người đàn ông đáng lý đã đi xa vẫn còn đứng đó.

Bọn họ dựa vào vách tường, đang thoải mái hút thuốc, có lẽ là nghe thấy tiếng bước chân của Quý Úc và Trình Vị Văn, cho nên tiếng thì thảo trò chuyện của bọn họ lập tức ngừng lại, sau đó, toàn bộ ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Quý Úc và Trình Vị Văn.

Trong lòng hai cô gái đồng thời kêu "lộp bộp" một tiếng, một loại dự cảm cực kỳ không tốt trào lên.

Nhưng chỉ một giây ngắn ngủi, Quý Úc đã kịp giữ bình tĩnh, cô quay đầu sang Trình Vị Văn, mở miệng nói: "Văn Văn, mình tìm không thấy điện thoại, cậu gọi cho mình một cái thử xem."

Trình Vị Văn không ngốc, cô hiểu ngay ý của Quý Úc, cô ấy đang ngầm ám chỉ cô gọi điện cầu cứu.

Trình Vị Văn giả vờ như Quý Úc thật sự làm mất điện thoại, cô vừa bước ra ngoài gọi điện vừa nói: "Có phải là rơi ở nhà hàng rồi không? Chúng ta quay trở lại xem thử!"

Nói xong, Quý Úc và Trình Vị Văn lần lượt xoay người, nhưng các cô còn chưa kịp cất bước quay trở về đường cũ thì cánh tay Trình Vị Văn bỗng dưng bị một bàn tay nắm chặt, rồi kéo ngược ra sau.

Hành động của người đàn ông kia quá bất ngờ, Trình Vị Văn không kịp chuẩn bị tâm lý, chỉ kịp hét lên một tiếng.

"Văn Văn!" Quý Úc bật thốt tên Trình Vị Văn, cô lập tức dừng bước, quay đầu nhìn lại.

Người đàn ông đứng bên cạnh Trình Vị Văn không cho cô ấy bất kỳ một cơ hội phản kháng nào, hắn ta giựt lấy điện thoại trong tay cô ấy, sau đó đẩy Trình Vị Văn vào vách tường, dùng thân thể giữ chặt lấy cô ấy.

"Văn Văn!" Quý Úc lại gọi tên Trình Vị Văn một lần nữa, cô vô thức đi về phía Trình Vị Văn.

Trình Vị Văn lúc này đã hoàn hồn, cô vội quay đầu nhìn về phía Quý Úc, hét lên: "Tiểu Úc, chạy mau..."

"Chắc! Bây giờ cô em đã nằm trong tay bọn anh rồi, vậy mà vẫn còn sức đi quan tâm người khác à? Anh nói cho hai em nghe, đêm nay đừng phải bọn anh, mấy em muốn chạy cũng chạy không nổi, ngoan ngoãn để bọn anh chơi đùa một chút, chơi sướng rồi thì có thể tha cho mấy em quần áo chỉnh tề, bằng không, quần áo cũng không để lại cho mấy em đâu!" Người đàn ông đang giữ chặt Trình Vị Văn nghe cô nói... dường như đang nghe thấy chuyện cười, hắn "A" một tiếng, rồi nháy mắt với mấy người bên cạnh, sau đó đưa tay nhéo một cái lên ngực Trình Vị Văn.

Nhìn thấy cái nháy mắt của người đàn ông kia, hai người đàn ông khác lập tức quăng điếu thuốc trên tay, đi về phía Quý Úc.

Theo bản năng, Quý Úc lui về sau mấy bước, tay cô lần mò tìm điện thoại trong túi.

Chỉ là đầu ngón tay cô còn chưa chạm vào điện thoại, thì có tiếng vải rách vang lên, Quý Úc nhìn lại, thấy áo của Trình Vị Văn bị xé thành hai mảnh, làn da trắng nõn phút chốc lộ ra ngoài.

Cả người cô run lên, ngay lúc đó túi xách trong tay cô cũng bị cướp đi, tiếp theo, cô nhìn thấy người đàn ông đang giữ Trình Vị Văn cúi đầu, tham lam hôn lên người cô ấy...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 438: Cô Có Đến Thăm Anh Ấy Không? (8)

"Vân Vân!" Quý Úc gần như không chút do dự nhào về phía Trình Vị Vân.

Cô muốn lôi người đàn ông kia ra khỏi người Trình Vị Vân, nhưng cô còn chưa chạy được hai bước thì đã bị một trong hai người đang ông còn lại kéo tay.

Người đàn ông đang đè lên người Trình Vị Vân càng quá đáng hơn, miệng của hắn càng ngày càng đi xuống, đã sắp xuống đến...

Trình Vị Vân liều mạng giãy giụa, nhưng sức của cô chẳng khác nào mèo cào, chỉ đủ giải tỏa cho tên đàn ông vạm vỡ kia, chứ không hề ảnh hưởng đến hành động của hắn.

Thậm chí, người đàn ông kia ngày càng táo bạo hơn, một tay hắn khống chế Trình Vị Vân, tay còn lại luồn vào trong quần áo đã rách nát của cô.

Hơi thở nồng nặc mùi hôi của hắn không ngừng chui vào mũi Trình Vị Vân, cái miệng đầy mỡ vẫn luôn di động trên da thịt cô, bàn tay thô ráp lướt trên người cô khiến cho cô cảm thấy vô cùng ghê tởm và buồn nôn.

Cả người cô run rẩy dữ dội, cảm xúc khủng hoảng bùng nổ trong mắt cô, nước mắt cũng bắt đầu trào ra.

Từ lần đầu tiên Quý Úc gặp Trình Vị Vân, dù cho gặp phải bất kỳ chuyện gì, cô ấy đều thông dong, bình tĩnh, luôn tạo cho người khác cảm giác tao nhã, dịu dàng của một cô gái được giáo dục tốt. Nhưng giờ khắc này, Quý Úc lại nhìn thấy một Trình Vị Vân mà cô chưa gặp bao giờ, cho nên khi cô thấy nước mắt sắp trào ra từ khóe mắt cô ấy, trong ngực cô cũng xuất hiện cảm giác đau đớn khó tả. Đường như bị kích thích, Quý Úc bỗng dưng bộc phát sức lực, giãy khỏi tay người đàn ông nọ, cô như phát điên nhào tới người đàn ông đang đè trên người Trình Vị Vân, dùng sức nắm chặt áo hắn ta, lôi hắn ta khỏi người Trình Vị Vân.

Tên đàn ông đó vốn đang say mê trước vẻ đẹp của Trình Vị Vân, nên cũng không quan tâm tới Quý Úc, hắn mở miệng nói chuyện trong khi môi vẫn không hề rời khỏi người Trình Vị Vân: "Nguyên một đám mù hết rồi hả? Lôi cô ta ra!"

Bị hắn rống như vậy, hai tên đàn ông vừa để Quý Úc thoát mới hoàn hồn, lập tức bước nhanh về phía cô.

Quý Úc biết rõ, đừng nói là hai người, cho dù là một người thì cô cũng không đối phó được.

Nhưng đến gần, cô tận mắt nhìn thấy thân thể đang phát run của Trình Vị Vân, dù cho là một cô gái lạ, cô cũng không thể ngồi yên, huống chi người trước mắt lại là bạn của cô...

Cô hiểu rõ, bây giờ mình có phản kháng cũng vô dụng, nhưng Quý Úc thấy hai người đàn ông phía sau càng lúc càng đến gần, dưới tình thế cấp bách, cô không hề nghĩ ngợi đã cắn lên người tên đàn ông đang giữ Trình Vị Vân.

Cô gần như đã dùng hết sức lực của mình, tên đàn ông kia bị đau, hét lên một tiếng, sau đó hắn căm tức quay người, giáng cho Quý Úc một cái tát.

Hắn cũng giống như Quý Úc, dùng hết sức mà đánh, nhưng cô vẫn dốc sức cắn chặt răng.

"Khôn kiếp!" Tên đàn ông kia nắc nắc một câu thô tục, rồi vươn tay, nắm lấy cằm của cô, đẩy miệng cô ra, sau đó hắn rút cánh tay của mình về, khi nhìn thấy máu rỉ ra trên tay, ngay lập tức hắn vùng tay ném Quý Úc qua một bên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 439: Cô Có Đến Thăm Anh Ấy Không? (9)

Lần này, tên đàn ông kia dùng mười phần sức lực, thân thể mảnh khảnh của Quý Úc như điều đứt dây, ngay lập tức bị ném ra xa, ngã sấp trên mặt đất.

Con đau dữ dội khiến cho Quý Úc suýt ngất tại chỗ, cô nằm bò trên mặt đất hồi lâu, đau đớn mới từ từ giảm bớt, tiếp đó, cô nghe thấy tiếng rống dữ tợn của tên đàn ông kia: "Tốt nhất là mày nên ngoan ngoãn một chút, nếu như làm ông đây bức thật, thì lát nữa đừng trách ông chơi chết mày!"

Nói xong, tên đó quay sang người bên cạnh, quát: "Coi chừng nó cho tao!"

Sau đó hắn lập tức xoay người, tiếp tục đè lên người Trình Vị Vân...

Không biết là bởi vì Quý Úc quậy một trận làm lãng phí quá nhiều thời gian, khiến cho đám người này càng liều mạng hơn, sợ bị người khác phát hiện, cho nên động tác của tên đàn ông kia gấp gấp hơn rất nhiều.

Tay của hắn không giống vuốt ve mà càng giống chà đạp Trình Vị Văn hơn.

Dù cho Quý Úc bị hắn ném đi một khoảng khá xa, nhưng nhờ vào ánh sáng mờ nhạt trên lối đi, cô vẫn có thể nhìn thấy bà vai và xương quai xanh của Trình Vị Văn đầy những vết thâm tím.

Quý Úc giãy giụa muốn đứng lên, nhưng đầu gối quá đau khiến cho cô không cách nào đứng dậy được, chỉ có thể hét lên ngăn cản bọn họ: "Dừng tay, dừng tay, xin các người dừng tay..."

Đến cuối cùng, giọng của cô run run, nghẹn ngào nức nở, lại chứa vài phần van xin.

Nhưng mấy tên lưu manh đứng quanh đó lại xem như cô không tồn tại, không chút để ý đến cô.

Thậm chí nhìn thấy Trình Vị Văn bị làm nhục, có tên còn lớn tiếng cười, có tên lại nhận xét: "Cô ta có làn da đẹp quá nha, mày coi, người gầy như vậy mà cũng có vóc dáng lắm chứ, eo cũng nhỏ nữa..."

Bọn chúng lãng nhục Trình Vị Văn lại khiến cho cả người Quý Úc bắt đầu run rẩy dữ dội.

Điện thoại đã bị cướp, ở trong hẻm nhỏ của khu tứ hợp viện này dường như chỉ có mấy người họ mà thôi.

Cô hiểu rõ, bây giờ là Trình Vị Văn, đợi chút nữa sẽ là cô... Giờ phút này, cả hai người có chạy đằng trời cũng không thoát, dù cho cô có kháng cự thì cũng chẳng làm được gì, nhưng cô vẫn cố kiềm nén đau đớn, đứng dậy loạng choạng chạy đến, muốn giúp Trình Vị Văn.

Chỉ là cô còn chưa đến gần Trình Vị Văn thì đã bị mấy tên đàn ông đang đứng xem ngăn lại.

Cô liều mạng muốn đi lên trước, nhưng vẫn không thoát được, chỉ có thể đứng yên tại chỗ.

Cô tận mắt nhìn thấy tên đàn ông kia kéo vấy Trình Vị Văn, hắn cũng đã tháo dây lưng của mình...

Quý Úc nhìn thấy cảnh tượng như vậy, rốt cuộc cô cũng sụp đổ, gào khóc: "Xin các người, buông cô ấy ra, buông cô ấy ra, các người muốn gì, tôi cho các người, tôi có tiền, các người buông cô ấy ra, buông ra..."

Cô cứ gào khóc như vậy, cứ như là đang diễn một vở kịch độc thoại.

Không biết là Trình Vị Văn quá sợ hãi, hay là tuyệt vọng, sắc mặt cô ấy tái nhợt, ngoại trừ khóe mắt lặng lẽ chảy nước mắt, thì cả người cô không hề có một chút cử động nào.

Trong mắt tên đàn ông kia lóe lên tia sáng, hắn dễ dàng đẩy hai chân của cô ấy ra...

Quý Úc mím môi, tại thời khắc này, cô không chớp mắt, cũng không gào khóc, chỉ trân trối nhìn cảnh tượng trước mặt.

Rõ ràng người bị khi nhục không phải là cô, nhưng cơ thể cô lại không nhận được mà run rẩy dữ dội.

Chẳng lẽ Trình Vị Văn thật sự sẽ bị chà đạp như vậy sao?

Quý Úc vô thức nhắm mắt lại, cô không dám nhìn cảnh tượng tàn khốc sắp xảy ra trước mắt.

Thời khắc này, Quý Úc chỉ nhắm mắt khoảng một phút, nhưng cô lại có cảm tưởng như đã trôi qua cả một thế kỷ dài đằng đặc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 440: Cô Có Đến Thăm Anh Ấy Không? (10)

Cô muốn chạy đến ngăn cản lũ người kia, nhưng cô bị không chế, không thể nhúc nhích được, cô muốn mở miệng cầu bọn họ, nhưng cổ họng cứ như bị cái gì chặn lại, không thể phát ra bất kỳ âm thanh nào.

Cô chỉ có thể thầm hỏi trong lòng... Trình Vị Văn sao rồi? Phải hay chẳng đã bị tên đàn ông đó làm nhục rồi?

Trình Vị Văn đã từng nói với cô, cô ấy chưa từng yêu ai, mong ước lớn nhất của cô ấy là gặp được một người chồng giống như truyện mà cô ấy sáng tác, có thể nhất sinh nhất thế nhất song nhân (*) nhưng bây giờ lại xảy ra chuyện như vậy, cuộc sống tương lai của cô ấy rồi sẽ như thế nào?

Quý Úc càng nghĩ, nước mắt càng trào ra nhiều hơn.

Ngay khi cô chật vật, hai chân như nhũn ra, suýt nữa đã quỵ trên đất, thì bên tai cô bỗng vang lên một tiếng "Phanh", âm thanh giống như cơ thể bị đá, sau đó là tiếng thét chói tai như khoét vào màng nhĩ Quý Úc.

Hai hàng mi ướt sũng của Quý Úc khẽ run run, còn chưa kịp phản ứng là đang có chuyện gì xảy ra.

Khoảng mười giây sau, tên đàn ông đứng bên cạnh Quý Úc bỗng dưng mắng một câu: "Khốn kiếp!"

Quý Úc nhú mày, lúc này cô mới chợt nhận ra là có người đến. Có người đến cứu cô và Trình Vị Văn sao?

Cô vội mở mắt nhìn.

Tên đàn ông vừa nãy còn đề lên người Trình Vị Văn đã không còn nữa, cô ấy đang cầm lấy quần áo rách nát, miễn cưỡng bao lấy cơ thể mình, co người ở góc tường.

Cách chân Trình Vị Văn không xa, là tên đàn ông kia, quần áo hần không chỉnh tề, mặt mũi thì bầm dập, trong miệng đang lẩm bẩm nói gì đó.

Vốn dĩ mấy tên còn lại đang đứng hút thuốc xung quanh, thản nhiên xem Trình Vị Văn bị làm nhục, lúc này, cả bọn đều đứng thẳng người, bao vây người đàn ông mặc âu phục đen.

Người đàn ông kia đưa lưng về phía Quý Úc, cho nên cô không thấy rõ mặt anh ta, không nhận ra anh ta là ai, mãi cho đến khi có người động thủ, người nọ giờ tay đỡ, hơi nghiêng mặt qua, Quý Úc mới có thể nhìn rõ, đó chính là Hàn Tri Phán.

Lúc này khi cô và Trình Vị Văn dùng bữa, Hàn Tri Phán có gọi điện đến hỏi hai người đang ở đâu... Chẳng lẽ là anh ta có ý đến đây đón Trình Vị Văn, nên mới gặp phải cảnh tượng này sao?

Trong lòng Quý Úc lập tức tràn đầy cảm kích và vui mừng.

Ba tên đang đánh với Hàn Tri Phán nhanh chóng rơi vào thế hạ phong, hai tên đang khống chế Quý Úc thấy vậy, cũng không tiếp tục quan tâm đến cô, mà chạy lại hỗ trợ đồng bọn.

Phía trước đánh nhau vô cùng hỗn loạn, nhưng Quý Úc cũng không có tâm trạng để ý đến mấy chuyện đó, cô vừa thoát khỏi khống chế, thì lập tức loạng choạng chạy đến chỗ Trình Vị Văn.

"Văn Văn?" Quý Úc gọi tên Trình Vị Văn, rồi ngồi xôm trên mặt đất.

Trình Vị Văn co người trong góc, ôm lấy thân thể mình, yên lặng rơi nước mắt, không có phản ứng.

Quý Úc đau lòng, cô vươn tay vén mấy sợi tóc lòa xòa trước mặt cô ấy, sau đó nhanh chóng lấy áo khoác của mình choàng lên người cô ấy.

Rốt cuộc Trình Vị Văn cũng có chút phản ứng, nhưng chỉ liếc nhìn Quý Úc một cái, sau đó, cô lại cụp mắt, tiếp tục ngồi thừ ra đó.

Ngay khi Quý Úc còn đang nghĩ nên nói cái gì để an ủi Trình Vị Văn, thì cách đó không xa bỗng vang lên một tiếng rống giận giữ: "Mày dám xen vào việc của người khác, tao cho mày biết tay, mày đi chết đi!"

Quý Úc quay đầu, nhìn thấy một tên lưu manh không biết từ đâu tìm được một viên gạch, hần vung tay đập vào sau đầu Hàn Tri Phán.

Trong thời khắc đó, tất cả hình ảnh dường như dừng lại.

Khoảng ba giây sau, máu... Máu đỏ tươi từ trên đầu Hàn Tri Phán từ từ chảy xuống.

(*) Nhất sinh nhất thế nhất song nhân: Một đời một kiếp chỉ có hai người yêu nhau bên nhau

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 441: Tôi Đưa Em Về (1)

Trong nháy mắt, thế giới dường như yên tĩnh trở lại.

Trong ngõ hẻm tĩnh lặng, ngoại trừ tiếng máu tí tách rơi, thì không còn bất kỳ âm thanh nào khác.

Thân hình cao lớn của Hàn Tri Phán run lên một cái, sau đó anh giờ tay lên, sờ soạng sau đầu mình.

Tay của anh lập tức bị nhuộm thành màu đỏ, anh đưa tay ra trước mặt, còn chưa kịp liếc nhìn thì trước mắt đã tối sầm, cả người ngã quỵ té "ầm" ra đất.

Âm thanh kia làm kinh động đến tất cả những người có mặt trong ngõ hẻm.

Quý Úc vẫn luôn nhìn chăm chăm cảnh tượng trước mặt, cô đưa tay che kín miệng.

Mấy tên lưu manh đang vây quanh bọn họ có lẽ cũng không ngờ mình lại ra tay nặng đến như vậy, thấy Hàn Tri Phán nằm trên mặt đất, xung quanh đầu toàn là máu, bọn chúng vô cùng hoảng sợ, hai mặt nhìn nhau, sau đó cả đám không nói gì, vội vàng vác tên đồng bọn đang nằm trên đất không nhúc nhích, nhanh chóng bỏ chạy sang một con hẻm khác.

Chỉ một lát sau, bóng dáng mấy tên lưu manh kia đã biến mất, dưới ánh sáng lơ mờ trong ngõ hẻm chỉ còn lại ba người, Quý Úc, Trình Vị Văn và Hàn Tri Phán.

Chứng kiến cảnh tượng kinh hoàng như vậy, Quý Úc là người đầu tiên tỉnh táo lại, cô phản xạ có điều kiện nhìn về phía Hàn Tri Phán đang nằm bất động trên mặt đất, kêu to: "Hàn tông?"

Đáp lại cô là sự yên lặng.

"Hàn tông?" Quý Úc lại mở miệng gọi, thấy Hàn Tri Phán vẫn nằm bất động trong vũng máu như trước, cô vô cùng hoảng hốt, một lúc sau hai chân cô run run bò đến bên cạnh Hàn Tri Phán: "Hàn tông? Hàn tông? Hàn Tri Phán? Hàn Tri Phán?"

Mắt anh vẫn nhắm chặt, không chút phản ứng khi nghe cô gọi, toàn thân bất động.

Sắc mặt anh tái nhợt dọa người, sợi tóc dính máu bết lại trên trán.

Quý Úc run rẩy đưa ngón tay khẽ chạm vào Hàn Tri Phán, thấy mí mắt anh cũng không nhúc nhích, lúc này, cô mới thật sự hoảng sợ...

Cô vô thức đi tìm điện thoại, nghĩ muốn gọi 120, kêu xe cứu thương, liếc nhìn chung quanh, khi thấy điện thoại của Trình Vị Văn nằm ở cạnh chân cô ấy, cô lập tức bò tới, cầm lấy điện thoại, vừa chuẩn bị ấn phím, Quý Úc chợt nhớ ra Trình Vị Văn có học y, có thể cầm máu, cô lập tức nắm tay Trình Vị Văn: "Văn Văn? Văn Văn?"

Quý Úc nắm tay Trình Vị Văn lắc mạnh, khiến cả người cô ấy cũng lắc lư theo.

Trình Vị Văn ngẩng đầu nhìn về phía cô, ánh mắt có hơi đại ra.

Quý Úc biết rõ cô ấy vẫn chưa hoàn hồn từ chuyện đáng sợ vừa mới xảy ra, nhưng chuyện có liên quan đến mạng người, hiện tại không đủ thời gian cho cô ấy từ từ tỉnh lại. Quý Úc hơi chần chờ một chút, sau đó thuận tay nắm lấy tay Trình Vị Văn, lôi cô ấy đứng dậy, dắt đến bên cạnh Hàn Tri Phán. Quý Úc thẳng tay đẩy Trình Vị Văn về phía trước, để cho cô ấy thấy rõ tình hình của Hàn Tri Phán hiện tại.

Trình Vị Văn hoảng hốt nhìn chăm chăm vào khuôn mặt đầy máu của Hàn Tri Phán, trong chốc lát, đầu ngón tay cô khẽ xiết lại.

Quý Úc thấy Trình Vị Văn rút cuộc cũng có phản ứng, không ngẩn người như trước, cô thầm thở dài một tiếng, lập tức mở miệng nói: "Văn Văn, cậu mau nghĩ biện pháp, Hàn Tri Phán chảy nhiều máu như vậy, sợ là sẽ nguy hiểm đến tính mạng đấy..."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 442: Tôi Đưa Em Về (2)

Nghe được lời của Quý Úc, Trình Vị Văn quay đầu nhìn cô một cái, trong mắt có chút mờ mịt. Quý Úc lo lắng cho an nguy của Hàn Tri Phán, cô lại mở miệng lần nữa, giọng nói đầy vẻ lo lắng: "... Văn Văn, cậu học y mà, mau nghĩ biện pháp cứu anh ấy."

"Cậu nên biết là vì cứu chúng ta nên anh ấy mới biến thành như vậy đấy!"

Cứu chúng ta... Ba chữ kia vừa ra khỏi miệng Quý Úc, cả người Trình Vị Văn liền run lên, cái đầu trống rỗng của cô cũng từ từ có lại ý thức.

Vừa rồi cô bị tên lưu manh kia làm nhục, quần áo cũng bị lột sạch, hân còn đè lên người cô, suýt chút nữa thì...

Khi đó, cô thật sự cho rằng mình trốn không thoát, mất hết ý chí nằm trên mặt đất lạnh buốt, không màng giấy giũa, ngoại trừ yên lặng rơi nước mắt, giống như một con búp bê vải bị nghiền nát, thì không có bất kỳ phản ứng nào khác.

Nhưng khi tên đàn ông kia sắp xông vào cơ thể cô, thì sức nặng đang đè lên người khiến cô vô cùng buồn nôn đột nhiên biến mất...

Cô tưởng rằng là do mình quá mong đợi có người đến cứu, nên mới xuất hiện ảo giác... Nhưng không ngờ là ngay thời khắc mấu chốt, thật sự có người đến cứu cô.

Nghĩ đến đây, cánh môi Trình Vị Văn khẽ run.

"Văn Văn?" Quý Úc thấy Trình Vị Văn vẫn đang nhìn mình, ngần ngại không có phản ứng, cô vội kêu lên.

Quý Úc gọi làm Trình Vị Văn giật mình, hoàn toàn tỉnh táo lại, cô quay đầu nhìn thoáng qua Hàn Tri Phấn. Sau đó liền quỳ trên mặt đất, đưa tay thăm dò hơi thở của anh, rồi cầm chặt cổ tay, bắt mạch cho anh. Sau khi xác định không có nguy hiểm đến tính mạng, cô mới cúi đầu, xé một miếng vải trên chiếc váy đã rách nát của mình, nhanh tay băng bó đơn giản vết thương trên đầu Hàn Tri Phấn.

Máu vẫn không ngừng chảy, nhưng đã phần nào cầm lại được.

Lúc này Quý Úc mới thở phào nhẹ nhõm, hỏi Trình Vị Văn: "Hàn tổng có sao không?"

Đường như Trình Vị Văn không nghe Quý Úc hỏi, cô ấy yên lặng ngồi nhìn Hàn Tri Phấn.

Quý Úc biết chuyện xảy ra đêm nay quá nhiều, Trình Vị Văn còn chưa thật sự tỉnh táo lại, nên cô cũng không tiếp tục hỏi, mà cầm lấy điện thoại của Trình Vị Văn, gọi xe cứu thương.

Sau khi cúp điện thoại, Quý Úc nhìn quanh bốn phía, tìm túi xách của cô và Trình Vị Văn.

Bởi vì lúc này bị tên đàn ông kia đẩy một cái, ngã sấp gối xuống đất, cho nên bước chân cô có hơi khập khiễng, phải mất nhiều thời gian cô mới có thể nhặt xong hai cái túi xách bị ném ở hai nơi khác nhau.

Cô đưa túi xách cho Trình Vị Văn, cô ấy vẫn giữ nguyên trạng thái giống như vừa nãy, giữ nguyên tư thế quỳ cạnh Hàn Tri Phấn, mí mắt cũng không nháy một cái, chăm chú nhìn người đàn ông đang nằm hôn mê trên mặt đất.

Mãi cho đến khi xe cứu thương tới, Trình Vị Văn mới nhanh chóng đứng lên, kéo áo khoác của Quý Úc đưa cho cô lúc nãy, che kỹ người hơn, rồi đứng sang một bên, tránh đường cho y tá.

Vừa lên xe cứu thương, y tá bắt đầu cầm máu cho Hàn Tri Phấn.

Trình Vị Văn ngồi bên cạnh Hàn Tri Phấn, nhìn chăm chăm anh trong chốc lát, lúc cô ngẩng đầu lên, xuyên qua cửa kính, cô thấy được hình ảnh phản chiếu của Quý Úc ngồi ở đối diện.

Mặt cô ấy bị sưng lên, tóc tai lộn xộn, trên đầu gối có vài vết thương...

Trình Vị Văn không nói chuyện, lẳng lặng nhìn một lúc, sau đó cô thu hồi ánh mắt, cầm lấy điện thoại của mình, soạn một tin nhắn gửi đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 443: Tôi Đưa Em Về (3)

Chỉ mất khoảng 10 phút, xe cứu thương đã đến bệnh viện gần nhất.

Sau khi xe ngừng hẳn, cửa mở ra, Hàn Tri Phấn được y tá chờ sẵn ở bệnh viện tiếp nhận.

Trình Vị Văn không rời khỏi anh nửa bước, cô đi theo y tá đưa Hàn Tri Phấn xuống xe.

Đợi đến lúc người trong xe đã đi hết, Quý Úc mới mang theo túi xách, đứng dậy đi về phía cửa, nhanh chóng xuống xe.

Cô vừa đứng vững, còn chưa kịp mở miệng bảo Trình Vị Văn cứ lo chăm sóc Hàn Tri Phấn trước, cô sẽ đi lấy đồ của bệnh viện cho anh thay, thì cách đó không xa, cạnh xe đẩy của Hàn Tri Phấn bỗng vang lên giọng nói quen thuộc: "Tình hình như thế nào?"

Giọng nói này vừa vang lên, Quý Úc liếc thấy một bóng dáng thon dài, rần rần đang đứng ở đằng kia. Hai chữ "Văn Văn" còn chưa ra khỏi miệng chợt khựng lại, bước chân cô đang đi về phía Hàn Tri Phấn cũng bất giác ngừng lại.

Đầu ngón tay đang cầm túi xách của cô xiết chặt hơn, sau đó cô mới từ từ ngược nhìn về phía Hàn Tri Phấn.

Trình Vị Văn đang đứng nói chuyện cùng một người đàn ông trung niên bận áo blouse trắng, có lẽ là viện trưởng.

Đứng cạnh họ là một người đàn ông mặc áo sơ mi trắng, quần đen, dáng vẻ nhân nhả, anh ta chăm chú nhìn hai người đang nói chuyện, về mặt lạnh lùng. Ánh mắt Quý Úc dừng trên mặt người đàn ông nọ một lúc lâu, sau đó theo thói quen, cô lại chuyển mắt xuống cổ tay đang đứt trong túi quần của anh ta. Dưới ánh đèn sáng như ban ngày của bệnh viện, sợi dây đỏ kia càng thêm bất mắt.

Thật ra lúc nghe thấy giọng nói kia, cô đã biết người đó là Hạ Quý Thần, chỉ có điều nhìn thấy sợi dây đỏ, khiến cô cảm thấy cảnh tượng trước mắt càng thêm chân thật hơn.

Quả thật là Hạ Quý Thần... Người mà gần một tháng qua cô chưa gặp lần nào... Hạ Quý Thần...

Quý Úc đứng yên tại chỗ, ngăn người nhìn Hạ Quý Thần, chần chừ không bước đến phía trước.

Người đàn ông bận blouse trắng có lẽ là đã trao đổi với Trình Vị Văn xong, ông ta quay sang nói đôi câu với Hạ Quý Thần, sau đó đi đến cạnh xe đẩy của Hàn Tri Phấn, nói vài lời với y tá đang đứng chờ để sắp xếp phòng giải phẫu.

Trình Vị Văn không có bước đến bên xe đẩy, mà quay đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Bởi vì đứng cách một khoảng khá xa, nên Quý Úc không nghe được Hạ Quý Thần nói gì, nhưng dựa theo khẩu hình của anh thì cô có thể đoán được anh đang hỏi Trình Vị Văn tình huống thực tế.

Không đợi Trình Vị Văn mở miệng, Hạ Quý Thần đã quay đầu sang bên cạnh la to, một nữ y tá nhanh chóng cởi áo blouse của cô ấy, đưa cho anh.

Hạ Quý Thần nhận lấy, đưa đến trước mặt Trình Vị Văn, cô ấy hơi chần chừ, nhưng cuối cùng cũng đưa tay nhận, có lẽ là nói "Cảm ơn" với anh. Sau đó, cô ấy tạm dừng một chút, rồi lại nói thêm câu gì đó rất dài.

Từ đầu đến cuối, Hạ Quý Thần không lên tiếng, nhưng ánh mắt của anh càng ngày càng lạnh xuống.

Đợi đến lúc Trình Vị Văn nói xong, anh mới quay đầu nhìn về phía Quý Úc.

Động tác của anh quá đột ngột, khiến cho Quý Úc vẫn luôn nhìn anh không kịp phản ứng, ngay lập tức bị anh nhìn thấy cô đang nhìn anh từ xa.

Anh không tiếp tục quay lại nhìn Trình Vị Văn, cũng không biết cô ấy đã nói gì, chỉ thấy anh khẽ gật đầu, sau đó cất bước đi về phía Quý Úc.

Bước chân của anh rất dài, Quý Úc vẫn chưa kịp tỉnh táo lại từ chuyện anh đột ngột quay sang thì anh đã đến trước mặt cô, ánh mắt anh quét một lượt khắp người cô từ trên xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 444: Tôi Đưa Em Về (4)

Ánh mắt Hạ Quý Thần thoáng ngừng lại trên mặt Quý Úc. Vốn là lúc này anh đã nghe Trình Vị Văn kể rõ chuyện xảy ra đêm nay, nên về mặt anh lúc này vô cùng lạnh lùng và âm u.

Anh hơi chớp mấy môi, qua vài giây sau, mới dời ánh mắt xuống phía dưới.

Cô mặc một bộ đồ màu da dính đầy bụi đất, có vài chỗ còn bị rách.

Túi xách đeo trên cánh tay trắng nõn của cô đã lấm bẩn, cánh tay mảnh khảnh đó cũng bị trầy một mảng lớn.

Tay Hạ Quý Thần đã sớm nắm thành nắm, trong lòng anh có một loại xúc động muốn giết người.

Mấy tên lưu manh kia không những dám đánh lên mặt cô, mà còn dám làm cô bị thương?

Bởi vì giận nên lồng ngực Hạ Quý Thần phập phồng lên xuống, mãi một lúc lâu sau, anh mới thu ánh mắt về, tiếp tục nhìn xuống dưới.

Anh liếc thấy phần vải che ở chỗ gối của cô có vài vết máu.

Là máu của Hàn Tri Phấn, hay là cô bị thương?

Nghĩ đến vết trầy trên tay Quý Úc, Hạ Quý Thần lập tức bước lên phía trước một bước, ngồi xổm xuống, bắt chợt nhấc váy cô lên.

Quý Úc bị động tác bất ngờ của anh làm hoảng sợ, theo bản năng, cả người cô lui về sau một bước, tiếp đó, bắp chân của cô lập tức bị anh nắm lấy.

Lòng bàn tay anh rất nóng, khiến cho Quý Úc có cảm giác bị phỏng, cô vô thức kéo mạnh chân, đầu ngón tay đang cầm túi xách của cô cũng không tự chủ được mà xiết chặt hơn.

Vết thương trên đầu gối cô nặng hơn vết trầy da trên cánh tay rất nhiều, nhất là gối trái đã biến thành màu tím, chỗ bị tróc da còn thấm máu... Chẳng lẽ cô bị mấy tên kia đẩy ra đất?

Hạ Quý Thần nhắm mắt người anh có vẻ hơi khó chịu, ngay sau đó, không khí xung quanh cũng bắt đầu lạnh xuống.

Quý Úc vẫn duy trì tư thế cứng ngắc như vậy, đứng một lúc lâu, chân cô có hơi không thoải mái, nhịn không được khẽ động dẩy.

Hạ Quý Thần hoàn hồn, buông tay ra, anh vừa đứng lên vừa nói, bởi vì tức giận mà giọng anh có hơi cứng: "Tôi đưa em đi gặp bác sĩ kiểm tra xem."

Nói xong, anh tự động đưa tay cầm lấy túi xách trong tay cô, sau đó kéo tay cô, dẫn cô bước nhanh về phía phòng khám.

Quả thật rất đau, nhưng Quý Úc biết rõ mình không có bị thương đến gân cốt, về nhà thoa thuốc một chút là ổn, không cần phải khua chiêng gióng trống đi gặp bác sĩ như vậy, cô vô thức rút tay về, nói: "Không cần đâu, tôi về nhà thoa thuốc là được rồi."

Dường như Hạ Quý Thần không nghe thấy lời của cô, vẫn kéo cô đi về phía trước.

Quý Úc đành phải lấy đại một cái cớ: "Hơn nữa, muốn vào viện xem bệnh cần có chứng minh thư, nhưng mà hôm nay tôi không có mang chứng minh thư..."

Hạ Quý Thần dừng bước.

Anh đứng yên, đưa lưng về phía Quý Úc một lúc, rồi mới quay đầu nhìn cô: "Tôi đưa em về nhà."

Nói xong, anh lại nắm cổ tay cô, dắt cô đi về phía bãi đỗ xe ở cách đó không xa.

"Không cần, tôi có thể tự về được, ở đây có nhiều taxi mà..."

Đầu gối Quý Úc bị đau, nên bước đi của cô hơi chênh vênh, đi được khoảng hơn mười mét, dường như Hạ Quý Thần cảm nhận được, thế là anh lại ngừng bước.

Quý Úc cho rằng Hạ Quý Thần đã đồng ý để cô tự về nhà, cô vừa định rút tay khỏi tay anh, thì anh bỗng nhiên dùng sức kéo cô đến phía trước, sau đó cúi người, ôm ngang cô lên... rồi bước nhanh đi đến xe, mở cửa, không để cô có bất kỳ cơ hội phản kháng nào, anh đã nhét cô vào trong xe, tiếp đó thuận tay đóng cửa xe lại.

Hạ Quý Thần nhanh chóng lên xe, khom người buộc dây an toàn cho Quý Úc, rồi giẫm chân ga, lái xe ra khỏi bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 445: Tôi Đưa Em Về (5)

Hạ Quý Thần nhìn chằm chằm đường đi phía trước, vẻ mặt anh có hơi u ám, anh lái xe rất nhanh, lúc quẹo, cũng không giảm tốc, thấy đèn đỏ ở đằng xa, anh cũng không phanh xe, cho đến khi đến gần, anh mới phanh gấp. Dù cho Quý Úc đã thắt dây an toàn, nhưng vẫn không tránh khỏi bị lao đảo.

Dáng vẻ của anh giống như là đang trút giận, mặc dù Quý Úc không nhìn anh, nhưng có thể cảm nhận được nhiệt độ xung quanh anh đang nóng dần.

Rõ ràng là anh đang rất khó chịu, Quý Úc thấy anh không nói gì, cô cũng im lặng.

Trong xe vô cùng yên tĩnh.

Đêm đã khuya, xe chạy như bay trên đường, không biết qua mấy cái giao lộ, cuối cùng cũng đến gần nhà Quý Úc.

P phía trước có đèn đỏ, Hạ Quý Thần giẫm phanh gấp, xe ngay lập tức dừng lại.

Cả người Quý Úc mất thăng bằng chúi về phía trước, đợi đến lúc cô ổn định lại thân thể, ngẩng đầu lên, xuyên qua kính chắn gió, cô nhìn thấy một cái khách sạn bình dân nằm ở góc phố đối diện.

Hai ngày trước, bố mẹ cô đã đi du lịch nước ngoài trở về, nếu bây giờ cô về nhà với cái bộ dạng này, hẳn là sẽ khiến hai người lo lắng.

Tai nạn xe cộ lúc trước làm cô hôn mê đã khiến họ lo lắng rất nhiều, tuy là hôm nay cô đã tỉnh, nhưng thân là con gái lại gặp loại chuyện này, sẽ càng khiến họ hoảng sợ hơn...

Quý Úc thấy gần đến khách sạn bình dân nọ, cô liền nói: "Thả tôi ở giao lộ phía trước."

Cô đột ngột lên tiếng, Hạ Quý Thần theo bản năng quay đầu nhìn cô một cái, liền thấy cô đang nhìn chăm chăm phía trước, nhìn theo tầm mắt của cô, thoáng thấy mấy chữ khách sạn bình dân, anh lập tức hiểu ý cô.

Chẳng lẽ cô định một mình ở khách sạn?

Cả người cô đều bị thương, đêm nay còn vừa xảy ra chuyện...

Hạ Quý Thần nhíu mày, khóe mắt liếc thấy đèn đỏ phía trước đã chuyển thành đèn xanh, một giây sau, anh bắt chợt giảm chân ga, chuyển tay lái, rẽ vào giao lộ phía trước.

Đây không phải là hướng về nhà cô...

Quý Úc cho rằng Hạ Quý Thần nhớ nhầm đường, cô vội la lên: "Đi nhầm rồi, cần phải đi thẳng về phía trước."

Hạ Quý Thần mặc kệ cô... càng tăng nhanh tốc độ xe.

Chưa đầy hai phút, nhìn qua kính chiếu hậu đã không còn thấy bóng dáng của khách sạn bình dân nọ.

"Nhà của tôi ở trên con đường kia, anh chạy càng lúc càng xa rồi..."

"Ở giao lộ kế tiếp, anh quẹo là có thể tới nhà tôi rồi..."

"..."

Quý Úc nói liên tục, nhưng Hạ Quý Thần vẫn không để ý tới cô. Nhìn qua cửa kính xe, cô thấy khung cảnh xung quanh ngày càng quen thuộc, biết là đã gần đến trường cô rồi, cô nghĩ anh muốn đưa cô quay lại trường, nên vội nói: "Hai ngày nay tôi không có lớp, không cần phải quay lại trường học, hơn nữa, đồ đạc của tôi đều ở nhà..."

Quý Úc còn chưa nói hết câu, thì đã thấy Hạ Quý Thần lái xe rẽ vào tầng hầm của cư xá.

Cô đã tới nhà Hạ Quý Thần nhiều lần, nên lập tức hiểu rõ là anh muốn đưa cô về nhà anh...

Một tháng trước, sau chuyện xảy ra giữa cô và anh ở Thượng Hải, cô đã từ chối để anh chịu trách nhiệm, cũng đã hủy bỏ hôn ước với Hạ Dư Quang. Cô luôn tự nói với bản thân mình, phải quên đi anh Dư Quang, phải khống chế tình cảm đối với Hạ Quý Thần... Mà biện pháp tốt nhất để khống chế tình cảm của mình chính là duy trì khoảng cách với Hạ Quý Thần. Hôm nay cô lại đến nhà anh, chẳng phải là cô nam quá nữ sẽ sống chung một phòng sao?

Quý Úc vô thức mở miệng: "Tôi..."

Cô chỉ vừa nói một chữ, Hạ Quý Thần đã nhanh chóng chạy xe vào bãi đỗ xe, giảm mạnh phanh.

Cả người cô cúi về trước một cái, lời nói vừa đến bên miệng theo bản năng khựng lại... Tiếp đó, cô nghe thấy giọng của Hạ Quý Thần vang lên: "Em cứ ở lại nhà của tôi, sáng mai tôi đi công tác, khoảng thời gian này trong nhà không có người."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 446: Tôi Đưa Em Về (6)

Hạ Quý Thần nói xong, ngồi ngây người tại chỗ hai giây, không đợi Quý Úc trả lời, anh đã mở cửa bước ra ngoài, đi vòng qua đầu xe, tới bên cạnh ghế lái phụ.

Anh kéo cửa xe ra, cầm lấy túi xách của Quý Úc, rồi khom người, ôm cô ra khỏi xe. Anh giơ chân đóng cửa xe, sau đó bước nhanh vào thanh máy.

Về đến nhà, Hạ Quý Thần đặt Quý Úc xuống sofa, sau đó lấy điện thoại di động, vừa mở màn hình vừa đi đến cạnh cửa sổ.

Căn phòng to như vậy chỉ có hai người bọn họ, lại là giữa đêm, trong khu cư xá vô cùng yên tĩnh, sau khi điện thoại được kết nối, mặc dù giọng của Hạ Quý Thần không cao, nhưng từng câu từng chữ lại rất rõ ràng: "Đang ngủ? À... Tạm thời có chút việc, cần anh đến đây một chuyến... Có cần tôi cho xe

đến đón không? Vậy thì tốt, tôi ở nhà chờ anh, làm phiền anh rồi..."

Sau khi cúp điện thoại, Hạ Quý Thần không xoay người, mà tiếp tục cầm điện thoại, gọi thêm một cuộc nữa. Khoảng nửa phút sau, giọng của anh lại vang lên, so với cuộc điện thoại vừa nãy, lần này anh nói có vẻ dứt khoát hơn, giọng điệu cũng vô cùng nghiêm túc: "Bây giờ thím đến đây một chuyến, đúng, ngay bây giờ."

Cúp điện thoại lần nữa, Hạ Quý Thần đứng sững người cạnh cửa sổ trong chốc lát, sau đó, anh mới xoay người, nhưng anh không đi về phía Quý Úc, mà đi vào nhà bếp.

Khoảng năm phút sau, anh bưng ra một cái ly bốc hơi nóng.

Đến cạnh sofa, anh khom người, đặt cái ly ở trước mặt Quý Úc, rồi mới ngồi xuống cái ghế sofa đơn ở cách đó không xa.

Chuyện xảy ra tháng trước khiến hai người có hơi xấu hổ khi ngồi gần nhau, nên trong khoảng thời gian ngắn, không ai mở miệng nói chuyện.

Trong phòng càng thêm yên tĩnh, không khí có hơi nặng nề.

Có lẽ là Hạ Quý Thần nhận thấy Quý Úc không được tự nhiên, hoặc cũng có thể bản thân anh cũng không được tự nhiên, nên anh tìm điều khiển từ xa trên mặt bàn, ấn mở tivi.

Màn hình hiển thị kênh âm nhạc, đang phát một ca khúc gần đây rất thịnh hành.

Âm nhạc êm dịu khiến cho không khí trong phòng cũng từ từ trở nên tốt hơn.

Quý Úc cũng dần buông lỏng cơ thể.

Ca khúc nọ còn chưa kết thúc thì chuông cửa đã vang lên.

Hạ Quý Thần buông điều khiển từ xa xuống, đứng dậy, đi về phía cửa ra vào.

Tiếng bước chân biến mất tại cửa trước nhanh chóng vang lên lần nữa, Quý Úc quay đầu, nhìn thấy Hạ Quý Thần đi vào cùng bác sĩ Hạ.

Hạ Quý Thần đi đến cách sofa khoảng một mét thì ngừng lại, anh quay sang bác sĩ Hạ, giơ tay về phía Quý Úc, làm động tác mời.

Bác sĩ Hạ thấy dáng vẻ nhếch nhác của Quý Úc, thì có hơi kinh ngạc, nhưng anh ta cũng không hỏi gì, mà bước nhanh đến bên cạnh cô, mở hòm thuốc, bắt đầu công việc.

Hạ Quý Thần vẫn đứng yên tại chỗ, chăm chú nhìn bác sĩ Hạ xử lý vết thương cho Quý Úc.

Trong phòng có ba người, tuy không trò chuyện với nhau, nhưng bởi vì có bác sĩ Hạ, nên không khí vẫn xem như khá tốt.

Lúc khừ độc miệng vết thương, có hơi đau, khiến Quý Úc nhiều lần lặng lẽ quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, khẽ cắn mu bàn tay.

Đèn trong phòng được bật lên hết, ánh sáng rõ như ban ngày, ngoài cửa sổ lại tối đen, dường như biến cửa sổ thành một chiếc gương, phản chiếu rõ ràng tất cả mọi thứ trong phòng.

Lúc xử lý vết thương trên đầu gối, Quý Úc lại vô thức quay đầu về phía cửa sổ, khẽ cắn mu bàn tay, ngay khi đó, ánh mắt của cô vô tình liếc thấy Hạ Quý Thần đang đứng phía sau ghế sofa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 447: Tôi Đưa Em Về (7)

Hai tai anh đặt trong túi quần, anh đứng đó, dáng vẻ lịch lãm xen lẫn một chút nhàn nhã, ánh mắt anh yên lặng nhìn cô và bác sĩ Hạ.

Từ khi bắt gặp anh đêm nay, cho đến bây giờ, cô vẫn chưa có cơ hội nhìn kỹ anh. Lúc này quan sát tỉ mỉ, Quý Úc mới phát hiện Hạ Quý Thần đã cắt tóc, so với tháng trước thì ngắn hơn rất nhiều, người anh cũng gầy đi nhiều.

Không biết có phải do gần đây công ty xảy ra nhiều chuyện, anh không ngủ được, nên dưới mắt anh có quầng thâm rất dày, giữa hai đầu chân mày cũng chứa đầy mệt mỏi.

"Quý tiểu thư..." Bác sĩ Hạ bỗng nhiên lên tiếng, kinh động đến Quý Úc vốn đang ngáy người nhìn Hạ Quý Thần qua cửa sổ.

Cô vội quay đầu, lập tức nhìn thấy bác sĩ Hạ đã xử lý xong miệng vết thương, hiện đang lấy thuốc trong hòm thuốc ra.

Anh ta vừa cầm từng loại thuốc vừa nói: "... Cái này... là thuốc thoa, còn... cái này là để uống... May là miệng vết thương không sâu, hôm nay tôi băng bó cho cô. Ngày mai, cô có thể tháo băng rồi, không cần băng lại nữa. Đêm nay không được để miệng vết thương ở đâu dính nước, những chỗ khác cũng khá tốt, ngày kia hẳn là đã lành, có thể tắm rửa bình thường..."

Bác sĩ Hạ nói dứt lời, thì hòm thuốc của anh ta cũng vừa dọn xong. Anh ta đứng dậy, nói với Quý Úc một câu "Tạm biệt." rồi mới quay sang Hạ Quý Thần: "Yên tâm đi... cô ấy chỉ bị thương nhẹ, có việc gì cứ gọi cho tôi, ở bệnh viện tôi còn có ca giải phẫu, tôi đi trước!"

Hạ Quý Thần nhẹ gật đầu, nói: "Tôi tiễn anh."

Hạ Quý Thần tiễn bác sĩ Hạ đến tận cửa thang máy. Vừa lúc đó, cửa thang máy mở ra, thím Trương từ bên trong bước ra.

Thấy Hạ Quý Thần và bác sĩ Hạ đứng trong hành lang, thím Trương thoáng ngẩn người, sau đó, bà lên tiếng chào hỏi: "Hạ tiên sinh, bác sĩ Hạ."

Bác sĩ Hạ mỉm cười với thím Trương một cái, bởi vì có việc gấp phải trở lại bệnh viện, nên anh cũng không dừng lại quá lâu, mà đi thẳng vào thang máy.

Cửa thang máy đóng lại, thím Trương đang chuẩn bị đi đến cửa ra vào, thì thấy Hạ Quý Thần vẫn đứng yên tại chỗ, bà liền ngừng bước, quay đầu nhìn thoáng qua anh: "Hạ tiên sinh, cậu không đi vào sao?"

Buổi tối, cô và Trình Vị Văn vừa gặp chuyện như vậy, nhất định là thể xác và tinh thần đều rất mệt, anh ở trong nhà có lẽ sẽ khiến cô không an tâm nghỉ ngơi, vẫn là không quay về thì tốt hơn. Lại nói, lúc nhận được tin nhắn của Trình Vị Văn, anh vẫn còn đang làm việc, ở công ty còn rất nhiều chuyện cần anh xử lý...

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần thu hồi ánh mắt này giờ vẫn dán vào cửa thang máy, khẽ lắc đầu: "Không đâu."

Khoảng ba giây sau, anh mới nhìn thím Trương: "Mấy ngày nay, thím chăm sóc cô ấy cho tốt, nếu cô ấy không thoải mái ở đâu, thì thím hãy gọi cho bác sĩ Hạ. Lúc miệng vết thương lành, nhất định sẽ rất ngứa, khi ngủ, cô ấy chắc chắn sẽ dùng tay gãi, nên buổi tối, làm phiền thím để ý một chút, quan sát kỹ hơn..."

Hạ Quý Thần cẩn thận dò hỏi thím Trương rất nhiều điều, sau khi xác định thật sự không còn vấn đề gì nữa, lúc này mới dừng lại.

Anh đứng yên trong chốc lát, sau đó liếc nhìn cửa phòng đang đóng chặt, ánh mắt chứa đựng sự cô đơn rồi đi đến thang máy, ấn nút, bước thẳng vào trong, cũng không quay đầu lại.

Lái xe ra khỏi bãi đỗ xe tầng hầm, Hạ Quý Thần đậu xe ở ven đường, rút một điếu thuốc, hút được một nửa, dường như là nhớ ra cái gì đó, anh liền lấy điện thoại di động trong túi quần ra, gọi cho Trần Bạch: "Đêm nay, Quý Úc xảy ra chuyện ở khu tư hợp viện Nam Thành, bằng mọi giá cậu phải tra ra cho tôi lai lịch của mấy tên đó, tiện thể nhìn xem là ai giờ trò quý ở sau lưng!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 448: Tôi Đưa Em Về (8)

Sau khi cúp điện thoại, Hạ Quý Thần lại đưa điếu thuốc lên miệng, rít một hơi, từ từ nhả ra một vòng khói, sau đó anh hạ cửa sổ xe, ngẩng đầu nhìn về phía cao ốc ở cách đó không xa, qua làn khói mờ ảo, ánh mắt anh dừng ở tầng lầu có cửa sổ đang sáng đèn.

Nhìn thật lâu, mãi đến khi điện thoại trong tay rung lên, Hạ Quý Thần mới chớp mắt một cái, chuyển tầm mắt sang màn hình điện thoại di động. Là cuộc gọi từ công ty, hẳn là muốn hỏi anh khi nào quay lại. Hạ Quý Thần không tiếp điện thoại, anh vứt điếu thuốc trên tay đi, giẫm lên chân ga lần nữa, từ từ rời khỏi.

Cửa lần nữa bị đẩy ra, Quý Úc cứ cho rằng Hạ Quý Thần đã quay trở vào sau khi tiễn bác sĩ Hạ xong, cơ thể cô vốn đang buông lỏng bất giác cứng lại, sau đó, cô nghe thấy giọng của thím Trương: "Quý tiểu thư."

Quý Úc sững người một lúc sau cô ngẩng đầu thì nhìn thấy chỉ có một mình thím Trương.

Cô nghĩ có lẽ Hạ Quý Thần đang nói chuyện với bác sĩ Hạ ở bên ngoài, nên lập tức mỉm cười, đáp lại thím Trương: "Thím Trương."

Những điều Hạ Quý Thần dặn dò lúc nãy, thím Trương đều nhớ nằm lòng, sau khi đổi giày, bà vừa bước vào vòng khách, liền lên tiếng hỏi Quý Úc theo những gì mà Hạ Quý Thần đã dặn: "Quý tiểu thư, cô có đói bụng không, tôi làm thức ăn khuya cho cô nhé?"

Quý Úc lắc đầu.

Thím Trương nhớ Hạ Quý Thần có nói, nếu cô ấy không đói bụng thì pha cho cô ấy một ly sữa bò, sẽ giúp cô ấy ngủ ngon hơn, bà liền lên tiếng: "Vậy thì tôi pha cho cô ly sữa bò nhé? Cô uống xong, sẽ ngủ ngon hơn!"

Quý Úc chần chừ một chút, mới khẽ gật đầu.

Thím Trương dịu dàng cười với cô, nói một câu "Quý tiểu thư, cô chờ tôi một chút" rồi đi vào bếp.

Cho đến lúc thím Trương bung sữa nóng từ trong bếp đi ra, cửa phòng vẫn không hề có dấu hiệu bị đẩy ra. Sao Hạ Quý Thần và bác sĩ Hạ lại nói chuyện lâu như vậy?

"Quý tiểu thư, sữa bò của cô." Thím Trương đi đến bên cạnh Quý Úc, đưa ly sữa cho cô.

Quý Úc hoàn hồn, nói "Cảm ơn" rồi nhận lấy, uống được một nửa, liếc thấy cánh cửa vẫn không hề nhúc nhích, cô nhin không được lên tiếng hỏi: "Anh ấy... và bác sĩ Hạ vẫn còn ở ngoài cửa nói chuyện sao?"

Thím Trương ngần ngừ vài giây, mới nhận ra "anh ấy" trong miệng Quý Úc là chỉ Hạ Quý Thần, bà liền nói: "Lúc tôi đi vào, Hạ tiên sinh đã rời đi rồi."

Hóa ra là Hạ Quý Thần đã sớm rời khỏi... Vậy ra lúc đó anh ta gọi hai cuộc điện thoại, một là cho bác sĩ Hạ, còn lại là cho thím Trương sao?

Anh có ý gọi thím Trương đến trông nom cô?

Quý Úc bung ly sữa bò, lẳng lặng suy nghĩ, thím Trương đứng bên cạnh thấy cô mãi vẫn không có phản ứng, lại mở miệng: "Hạ tiên sinh nói là ở công ty có việc cần xử lý, cho nên cô ý gọi tôi tới chăm sóc cho cô."

Quả đúng như cô nghĩ... Tim Quý Úc bỗng dưng rút mất một nhịp, đầu ngón tay cô nhin không được cầm chặt ly sữa, tiếp đó, cô cảm giác được tim mình không khống chế được đập mỗi lúc một nhanh hơn.

Lúc trước, cô cũng từng trải qua tình trạng như vậy, chỉ là khi đó, cô không biết đó chính là rung động, nhưng hôm nay, cô đã hiểu, nhưng cô sợ... Sợ bản thân càng lún càng sâu, sợ mối quan hệ không dễ dàng gì mới làm rõ được lại lần nữa trở nên hỗn loạn.

Nghĩ đến đây, Quý Úc nuốt nước bọt một cái, cố gắng kiềm nén sự rung động trong lòng, sau đó mới đáp lại thím Trương một chữ "Ừm", rồi đưa ly sữa bò đến bên miệng, uống một hơi cạn sạch.

Sau khi đặt cái ly xuống bàn trà, Quý Úc bỏ lại câu "Tôi đi ngủ trước" với thím Trương, thấy bà không có phản ứng, thì cô liền đứng dậy, đi vào phòng ngủ của Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 449: Tôi Đưa Em Về (9)

Ban đêm, Quý Úc nằm trên giường của Hạ Quý Thần, lẩn qua lẩn lại mãi mới ngủ được.

Lúc cô tỉnh dậy thì ngoài cửa sổ, ánh nắng mặt trời đã lên cao.

Quý Úc ngồi dậy, liếc mắt liền nhìn thấy quần áo được xếp gọn gàng đặt ở tủ đầu giường và đồ dùng vệ sinh cá nhân còn chưa mở bao.

Hẳn là lúc cô ngủ, thím Trương đã lẹ làng đem vào.

Quý Úc cầm điện thoại lên, nhìn thoáng qua thời gian, đã là giữa trưa, đồng hồ hiển thị 12 giờ 30. Cô vén chăn lên, bước xuống giường, đi vào nhà vệ sinh.

Sau khi bước ra, Quý Úc cũng không vội thay quần áo, mà tháo băng theo lời dặn của bác sĩ Hạ tối hôm qua.

Cô tiện thể nhìn thoáng qua miệng vết thương, rõ ràng đã có dấu hiệu khép lại.

Thay quần áo từ tế xong, Quý Úc mới đi đến cửa phòng ngủ, vừa kéo cửa ra, cô đã nghe thấy mùi thơm mê người của cơm vừa chín tới.

Từ tối hôm qua, sau khi gặp chuyện không may, cho đến bây giờ đã gần mười bốn tiếng đồng hồ, ngoại trừ một ly sữa bò, Quý Úc không ăn gì cả. Quả thực rất đói bụng, cô liền bước nhanh vào nhà ăn.

Thím Trương thấy cô đến thì lập tức niềm nở mời cô ngồi, rồi dọn thức ăn lên cho cô.

Vết sưng đỏ trên mặt Quý Úc còn chưa tiêu bớt, nên cô không cách nào đi ra ngoài được. Sau khi ăn cơm trưa xong, không có việc gì làm, Quý Úc đành cuộn người trên sofa, cầm lấy điện thoại chuẩn bị rủ Đường Họa Họa chơi game.

Chỉ là trước khi gửi tin nhắn cho Đường Họa Họa, cô chợt nhớ đến Trình Vị Văn và Hàn Tri Phấn, sau đó cô vội vàng rời khỏi mục tin nhắn, gọi điện cho Trình Vị Văn.

Lúc Quý Úc vừa gọi điện đến thì Hàn Tri Phấn cũng vừa tỉnh lại, một đám bác sĩ đang vây quanh anh làm các kiểm tra cần thiết.

Trình Vị Văn bước ra khỏi phòng bệnh, ấn nút nghe, trò chuyện với Quý Úc đôi câu, rồi vội vàng cúp máy.

Sau khi cất điện thoại, Trình Vị Văn lập tức đẩy cửa phòng bệnh ra. Cô vừa bước vào thì các bác sĩ đang vây quanh Hàn Tri Phấn cũng tản ra, một vị bác sĩ trung niên chịu trách nhiệm điều trị chính cho Hàn Tri Phấn thấy cô đi vào, liền tháo khẩu trang, mở miệng nói: "Tình huống của Hàn tiên sinh đều khôi phục bình thường, tiếp tục ở lại bệnh viện theo dõi một ngày nữa, nếu không có việc gì, ngày mai là có thể làm thủ tục xuất viện rồi!"

Trình Vị Văn vừa gật đầu tỏ ý đã biết, vừa nói cảm ơn.

Đợi đến khi các bác sĩ rời khỏi phòng bệnh, Trình Vị Văn mới bước đến cạnh giường của Hàn Tri Phấn.

Trên đầu Hàn Tri Phấn được băng bó kỹ lưỡng, tuy rằng anh đã tỉnh, nhưng bởi vì mất máu quá nhiều, nên vẫn còn hơi mệt mỏi. Lúc các bác sĩ kiểm tra xong, anh liền nhắm mắt dưỡng thần, mãi cho đến khi cảm giác được có người tới gần, anh mới từ từ mở mắt, nhìn về phía Trình Vị Văn.

Bốn mắt nhìn nhau, động tác ngồi xuống của Trình Vị Văn bỗng dừng khựng lại.

Hai người đưa mắt nhìn nhau khoảng một lúc, Trình Vị Văn vội rủ mị, né tránh ánh mắt của Hàn Tri Phấn. Sau khi ngồi xuống cái ghế đặt cạnh giường bệnh mà cô vẫn ngồi từ đêm hôm qua đến giờ để trông nom anh, cô mới nhẹ giọng nói: "Bây giờ anh cảm giác như thế nào?"

"Rất tốt." Hàn Tri Phấn đáp, giọng anh rất thân nhiên, tựa như chuyện bị thương tối qua không hề liên quan đến mình.

Trình Vị Văn chớp mấy mắt, cúi đầu, nhìn chăm chăm điện thoại trong tay trong chốc lát, cuối cùng, cô vẫn quyết định hỏi vấn đề mà mình thắc mắc từ tối qua: "Sao anh phải làm vậy?"

"Rõ ràng là bọn chúng có nhiều người, anh có thể báo cảnh sát, hoặc gọi người đến hỗ trợ, sao phải xông lên một mình như vậy?"

Sắc mặt Hàn Tri Phấn có hơi tái, ánh mắt anh bình tĩnh nhìn Trình Vị Văn, một lúc lâu sau, anh mới lên tiếng: "Bởi vì tôi thích em."

Đầu ngón tay Trình Vị Văn khẽ run lên, điện thoại trên tay suýt rơi xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 450: Tôi Đưa Em Về (10)

Không khí trong phòng bệnh bỗng chốc rơi vào im lặng.

Ánh mắt Hàn Tri Phấn chưa hề rời khỏi người Trình Vị Văn.

Ánh mặt trời ngoài cửa sổ vô cùng tươi đẹp, anh cứ chăm chú nhìn đỉnh đầu của cô thật lâu, sau đó mới lên tiếng lần nữa, giọng điệu so với lúc này, nghiêm túc hơn rất nhiều: "Văn Văn, anh thật sự rất thích em, từ lần đầu tiên nhìn thấy em, đã thích rồi! Anh chưa từng nghiêm túc với bất kỳ cô gái nào như vậy, đây là lần đầu tiên. Cho nên... Văn Văn, em có bằng lòng làm bạn gái anh không?"

Từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ Trình Vị Văn được người khác tỏ tình, nghĩ kỹ lại, đây chính là lần đầu tiên.

Đối mặt với tình huống như vậy, cô cũng không biết phải làm sao. Trình Vị Văn càng cúi đầu thấp hơn, cái cổ trắng nõn cũng đã ửng hồng.

Hàn Tri Phấn thấy Trình Vị Văn mãi vẫn không lên tiếng, anh lại mở miệng nói: "Hay là, lúc nào đó, em muốn tìm bạn trai, có thể cân nhắc về anh được không?"

Bởi vì khản trương mà ngón tay đang cầm điện thoại của Trình Vị Văn càng xiết chặt hơn, một lúc sau, cô ngẩng đầu, nhìn lướt qua Hàn Tri Phấn, sau đó

lại cúi đầu, khẽ đáp một tiếng: "Ừm"

Không đợi Hàn Tri Phản mở miệng, cô đã nói tiếp: "Anh hôn mê lâu như vậy, còn chưa ăn gì, nhất định là rất đói bụng, tôi đi mua chút gì cho anh nha!"

Nói xong, Trình Vị Văn lập tức đứng lên, chạy ra khỏi phòng bệnh.

Vừa đóng cửa xong, cô lại quay trở vào, cũng không dám liếc mắt nhìn Hàn Tri Phản trên giường bệnh, mà trực tiếp cầm lấy túi xách của mình, rồi lại chạy ra khỏi phòng bệnh.

Trong phòng bệnh phút chốc trở nên hoàn toàn yên tĩnh, Hàn Tri Phản chăm chú nhìn cái ghế mà Trình Vị Văn vừa ngồi trong chốc lát, sau đó anh sờ soạng tìm điện thoại bên giường, ấn nút gọi điện.

Đầu dây bên kia nhanh chóng có người bắt máy, Hàn Tri Phản mở miệng nói: "Lâm Sinh, mọi chuyện đã được sắp xếp thỏa đáng, số tiền còn lại, cậu giúp tôi chuyển cho những người kia, nhớ kỹ, bảo bọn họ xem như tất cả mọi chuyện chưa hề xảy ra."

Ở đầu dây bên kia, sau nửa ngày, Lâm Sinh vẫn không nói gì.

Hàn Tri Phản: "Lâm Sinh?"

"Hàn tiên sinh, tôi..." Lâm Sinh khẽ đáp một câu, rồi anh lại im lặng, vài giây sau, anh mới tiếp tục nói: "... Hàn tiên sinh, tối hôm qua, tôi nghe những người kia nói, thời gian lâu như vậy, đối với con gái Trình Vệ Quốc, bọn họ kém chút nữa đã thật sự... Làm vậy có phải quá tàn nhẫn hay không? Dù sao, sai cũng là Trình Vệ Quốc, không phải con gái ông ta..."

Hàn Tri Phản dường như nghe được chuyện gì đó buồn cười lắm, anh nhếch môi cười nhạt: "Tàn nhẫn ư? Mới như vậy đã gọi là tàn nhẫn? Vậy Ly Ly thì sao? Ly Ly thì nên gọi là gì?"

Lâm Sinh lập tức im lặng.

Hàn Tri Phản không đợi anh mở miệng, đã tiếp tục nói, giọng điệu vô cùng kiên quyết: "Lâm Sinh, cứ làm theo lời tôi nói."

"Vâng, Hàn tiên sinh, tôi biết rồi!"

Nghe Trình Vị Văn báo Hàn Tri Phản đã tỉnh, cũng không có gì đáng ngại, lúc này Quý Úc mới an tâm chơi game với Đường Họa Họa.

Lúc chơi đến trận thứ ba, Đường Họa Họa bỗng nhiên rời game.

Quý Úc nhấn vài tin trong game cho cô ấy, thấy cô ấy mãi vẫn không trả lời, thì cô cũng rời game, vào wechat tìm Đường Họa Họa.

Kết quả là cô còn chưa nhắn tin cho Đường Họa Họa thì cô ấy đã gửi tin cho cô: "Tiểu Úc, cậu xem này, tuyệt đối là tin tức bom tấn trong ngành giải trí nha!"

Sau đó, vài cái ảnh chụp màn hình xuất hiện trong điện thoại di động của cô.

Tin tức lớn cỡ nào cũng đợi kết thúc game rồi xem không được à? Quý Úc vừa định báo Đường Họa Họa vào game chơi cho xong rồi hãy ra ngoài tám chuyện, thì lúc này cô lại thấy ở ảnh chụp cuối cùng hiện lên mấy chữ quen thuộc: YC.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 451: Một Đêm Thành Danh (1)

YC... Không phải là công ty của Hạ Quý Thần sao?

Chẳng lẽ tin tức bùng nổ mà Đường Họa Họa nói có liên quan đến Hạ Quý Thần?

Quý Úc không thèm quan tâm đến trận game còn đang dang dở nữa, cô vội mở ảnh chụp màn hình cẩn thận xem ảnh mà Đường Họa Họa gửi. Là trang truyền thông Big V (*), chuyên đăng các loại tin tức trong ngành giải trí. Trên hình chụp có một dòng tit ngắn: "Có nguồn tin tiết lộ, một nữ diễn viên sẽ trở thành diễn viên được ký hợp đồng đầu tiên trong công ty YC do đạo diễn thiên tài Hạ Quý Thần một tay sáng lập."

Chỉ có một câu đơn giản như vậy, các bình luận bên dưới đều suy đoán xem nữ diễn viên nào sẽ được YC ký hợp đồng. Quý Úc nhìn lướt qua một lượt các bình luận... tên của nữ diễn viên kia nếu không phải là một siêu sao thì cũng là một ngôi sao hoặc sắp trở thành ngôi sao.

Từ lúc quay "Tam thiên si", cô đã ký hợp đồng với công ty YC rồi, chỉ là tin tức này vẫn đang ở giai đoạn bảo mật, chẳng lẽ có người để lộ tin tức ra ngoài?

Quý Úc cảm thấy vô cùng nghi hoặc, khoảng hai giây sau, cô mới chọn một ảnh chụp khác do Đường Họa Họa gửi đến.

"Ba ngày trước, Khương Hân Hân hủy bỏ hợp đồng cùng công ty truyền thông Hoàn Nghệ. Hôm qua, cô ấy đã gặp đạo diễn Hạ Quý Thần của "Tam thiên si" ở Maan Coffee (*), họ nói chuyện với nhau gần ba tiếng đồng hồ, có nghi vấn cho rằng họ đang đàm phán về hợp đồng gia nhập YC."

"Trong bữa tiệc từ thiện Adrian, nữ hoàng phòng vé Lâm Tư Ý và vị đạo diễn nổi tiếng (*) không ngừng trò chuyện. Sau khi buổi tiệc kết thúc, họ hẹn nhau ở phòng trà dưới sảnh đàm phán về hợp đồng sắp hết hạn giữa Lâm Tư Ý và công ty hiện tại."

Phía dưới là một vài hình ảnh hiếm hoi nhưng so với hình ảnh ở mấy ảnh chụp màn hình trước đó thì rõ hơn rất nhiều, không chỉ về ngoại, mà ngay cả khuôn mặt của Lâm Tư Ý và Hạ Quý Thần đều được chụp rất rõ.

Những ảnh chụp màn hình kế tiếp đều có nội dung tương tự, điểm khác biệt duy nhất chính là nữ diễn viên được nhắc đến trong đó, thậm chí hoa hậu đồng tính Trần Uyển Lâm cũng tự mình đến thăm công ty YC.

Những nữ diễn viên này có danh tiếng rất lớn, người hâm mộ nhiều vô cùng, thường xuất hiện trên thảm đỏ. Bất cứ một tấm hình nào cũng có thể trở thành từ khóa hot, thậm chí ảnh chụp Lâm Tư Ý để mặt mộc ra phố cũng là từ khóa hot suốt một ngày một đêm.

Hiện tại... những nữ diễn viên này đều có nghi vấn ký hợp đồng với YC, khó trách Đường Họa Họa lại bảo là tin tức bùng nổ... Nhiều nữ diễn viên tự lại một chỗ như vậy, không bùng nổ mới là lạ.

Quý Úc lập tức rời khỏi Wechat, ấn mở Weibo.

Đúng như cô đoán, từ khóa được tìm kiếm nhiều nhất trên Weibo gần như đều có liên quan đến chủ đề này, "Trần Uyển Lâm - YC", "Lâm Tư Ý - Hạ Quý Thần", "Công ty mới của Khương Hân Hân"

Khoảng năm phút trước, có người nắm rõ tình hình đã tung tin rằng công ty YC hiện tại chỉ dự định ký hợp đồng với một nữ diễn viên.

Những nữ minh tinh thảm đỏ kia tự lại một chỗ, khó tránh khỏi sẽ bị đem ra so sánh. Người hâm mộ vì bảo vệ nghệ sĩ mà mình yêu thích, dĩ nhiên là sẽ nể nang chửi nghệ sĩ mà người khác hâm mộ. Thậm chí để tăng độ hot, Big V còn tổ chức bỏ phiếu "Ai sẽ trở thành nữ diễn viên duy nhất của công ty YC?", có rất nhiều người hâm mộ tích cực tham gia hoạt động này, trong khoảng thời gian ngắn, gần như toàn bộ Weibo đều xoay quanh chủ đề "Nữ diễn viên nào sẽ được đạo diễn tài hoa có danh tiếng hàng đầu hiện nay, Hạ Quý Thần, ký hợp đồng?".

Quý Úc đã là nghệ sĩ dưới quyền quản lý của công ty YC, nhưng tin tức bùng nổ lần này lại không hề liên quan đến cô?

Chẳng lẽ gần đây Hạ Quý Thần có ý định ký hợp đồng với nghệ sĩ khác?

(*) Big V: là một trang Blog trên nền tảng Weibo của Trung Quốc chuyên khai thác tin tức về giới giải trí và các nhân vật nổi tiếng.

(*) Maan Coffee: chuỗi cà phê khá nổi tiếng ở Trung Quốc.

(*) Đạo diễn nổi tiếng: ý chỉ Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 452: Một Đêm Thành Danh (2)

Những nghệ sĩ này... mỗi một người so với cô đều mạnh hơn gấp trăm nghìn lần. Hiện tại, danh tiếng của Hạ Quý Thần rất lớn, ký hợp đồng với bất kỳ ai trong bọn họ, sự phát triển mạnh mẽ sẽ là điều chắc chắn... Đối với toàn bộ YC, và cả với cá nhân Hạ Quý Thần, cũng đều có triển vọng tốt đẹp.

Chỉ là lúc trước, khi cô ký hợp đồng, anh có từng nói với cô rằng cô sẽ là diễn viên duy nhất được YC bồi dưỡng.

Nhưng đến nay đã hơn hai tháng nay, ngoại trừ lần gặp Trình Vị Văn. Cô ấy có nói với cô rằng cô sẽ đảm nhiệm vai nữ chính trong bộ phim mới "Thịnh Đường Phong Vân", thì công ty không hề sắp xếp công việc nào khác cho cô, thậm chí cả người đại diện cô cũng chưa gặp lần nào...

Chẳng lẽ chuyện lúc trước Hạ Quý Thần đã đồng ý với cô có sự thay đổi gì sao?

Tâm trạng của Quý Úc phút chốc rơi xuống đáy cốc.

Cô cũng không còn lòng dạ nào để ngồi xem những bình luận trên Weibo nữa, nên dứt khoát thoát ra.

Trên màn hình hiển thị thông báo nhắc nhở có tin nhắn trên Wechat.

Quý Úc thuận tay bấm vào, là một chuỗi tin nhắn liên tiếp của Đường Họa Họa:

"Hạ học trường quả thật tài giỏi, lại có thể ký hợp đồng với một nữ minh tinh!"

"Có vài nữ minh tinh mà mình thật sự rất thích đó... Nhất là Lâm Tư Ý. Mình hi vọng Hạ học trường sẽ ký hợp đồng với cô ấy!"

"Khương Hân Hân cũng được... Làm sao bây giờ? Tiểu Úc, thật khó chọn quá đi!"

"..."

"Tiểu Úc, nhanh lên, vào trò chơi đi, tiếp tục chiến!"

Tin nhắn cuối cùng được gửi khoảng 10 phút trước. Chắc là Đường Họa Họa đã xem xong tin tức, nên kích động cũng đã kích động xong rồi, thế nên bây giờ cô ấy lại nghĩ tới chơi Game. Hiện tại, Quý Úc không có tâm trạng chơi tiếp, nhưng cô sợ mình không có việc gì làm thì lại nghĩ ngợi lung tung, nên liền đăng nhập vào trò chơi.

Không biết là do trong lòng có chuyện, hay là bởi kỹ thuật không tốt, mà thao tác của cô cực kỳ tệ, chơi có một ván mà thua đúng mười tám lần.

Quý Úc nhìn số điểm "2.0" của mình, tâm trạng càng tệ hơn. Cô từ chối lời mời của Đường Họa Họa, gửi cho cô ấy một câu "Có việc bận" bằng Wechat, rồi vút điện thoại sang một bên.

Tám giờ tối hôm nay là ngày đầu tiên công chiếu "Tam Thiên Si."

Dùng xong com tối, Quý Úc lập tức ngồi canh trước Tivi.

Trải qua giai đoạn chế tác hậu kỳ, hình ảnh của "Tam Thiên Si" được xử lý có tính thẩm mỹ cao, cảnh quay hoàn mỹ, phối nhạc hào hùng. Nội dung phim được biên tập chặt chẽ, tình tiết đan xen nhau, nhịp điệu mạnh mẽ. Chỉ mới công chiếu hai tập nhưng đã đẩy kịch tính lên cao điểm, hấp dẫn người xem.

Buổi tối, thậm chí Trương cũng không bận việc gì, nên khi Quý Úc xem phim, bà cũng cùng xem. Thấy nội dung phim tối nay đã kết thúc, bà nhin không được mà truy hỏi Quý Úc diễn biến kế tiếp.

Trò chuyện cùng thím Trương đến mười giờ rưỡi, Quý Úc uống một ly sữa nóng, rồi mới trở về phòng. Sau khi nằm lên giường, theo thói quen, cô liền bật Weibo lên.

Bấy lâu nay Quý Úc vốn không có người hâm mộ. Nhưng có lẽ là bởi vì "Tam Thiên Si" nên đêm nay cô có đến hơn 200 người.

Từ khóa Hot vẫn như cũ, đề cập đến diễn viên sắp ký hợp đồng với YC. Bất quá, hiện tại có thêm từ khóa về "Tam Thiên Si" cũng được tìm kiếm rất nhiều.

Hầu hết các bình luận đều là người hâm mộ khen ngợi nhân vật nữ chính Thiên Ca và nhân vật nam chính Trình Di, cũng có không ít người chỉ là người xem đơn thuần bình luận nội dung phim rất tuyệt. Quý Úc kéo khoảng hơn ba trăm trang, rốt cuộc thấy được một tin liên quan đến mình, có lẽ là không biết tên thật của cô, nên bình luận này chỉ nhắc đến tên nhân vật: "Thanh Dương công chúa đẹp quá!"

Trước lúc rời khỏi Weibo, Quý Úc vẫn nhin không được mở bảng thống kê: "Ai sẽ là nữ diễn viên duy nhất ký hợp đồng với YC?"

Nhìn một lượt, tổng số lượng người bỏ phiếu hiện tại đã lên đến 20 triệu. Thế nhưng ở cuối bảng thống kê, chủ Topic còn gửi thêm một tin mới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 453: Một Đêm Thành Danh (3)

Thời gian là 9 giờ 25 phút tối.

Nội dung là: "Theo như người trong nội bộ tiết lộ bộ phim "Cửu Trọng Cung" do YC mua bản quyền đã bắt đầu được chuẩn bị. Nữ diễn viên lần này ký kết hợp đồng với YC có khả năng rất lớn sẽ đảm nhiệm vai nữ chính trong "Cửu Trọng Cung"..."

Nhân vật nữ chính trong "Cửu Trọng Cung"... Lúc trước, khi cô và Hạ Quý Thần ký hợp đồng, anh có cho cô xem qua hợp đồng bán đứt bản quyền của "Cửu Trọng Cung".

Lúc đó cô vẫn cho là sau khi mình ký hợp đồng với YC, bộ phim đầu tiên sẽ là "Cửu Trọng Cung". Nhưng hai hôm trước, kịch bản mà Trình Vị Văn đưa cho cô lại là "Thịnh Đường Phong Vân"... Chẳng lẽ mọi chuyện không giống như Trình Vị Văn đã nói, YC muốn dùng một bộ phim khác để giúp cô rèn luyện khả năng diễn xuất, mà là vai nữ chính trong "Cửu Trọng Cung" đã được giao cho người khác?

Sau khi xem xong "Tam Thiên Sĩ", tâm trạng Quý Ưc vốn có chiều hướng tốt lên. Nhưng bây giờ, cô lại càng thêm sa sút.

Cô sợ bản thân càng thấy nhiều tin tức trên Weibo thì trong lòng càng thêm khó chịu, nên lập tức ném điện thoại di động qua một bên, nằm trên giường nhắm mắt lại.

Giống như đêm hôm qua cô nằm trên giường của Hạ Quý Thần, trần trọc thật lâu mới miễn cưỡng đi vào giấc ngủ.

Cô ngủ không yên giấc, mới được hơn một tiếng đồng hồ đã tỉnh lại.

Quý Ưc cảm thấy khó chịu trong người, cô liền vén chăn đi xuống giường, mang dép lê, định đi vào bếp rót một cốc nước. Nhưng vừa mở hé cửa, thì bất chợt nghe giọng nói của thím Trương từ bên ngoài truyền vào.

Vì đang ở trên lầu nên cô cũng không nghe rõ lắm, chỉ biết là sau khi thím Trương nói xong thì không có bất kỳ âm thanh nào đáp lại, nên cô đoán là thím ấy đang nói chuyện điện thoại.

Quý Ưc mở rộng cửa ra, nhẹ nhàng bước ra ngoài. Lúc đi đến lan can, cô liếc nhìn phòng khách một cái, thím Trương đang ngồi trên ghế Sofa, đưa lưng về phía cô, thím cầm ống nghe, nhỏ giọng nói: "Mười giờ hơn, Quý tiểu thư đã trở về phòng ngủ..."

Quý tiểu thư... Là nói cô sao?

Bước chân Quý Ưc bỗng dừng ngừng lại.

Không biết người ở đầu dây bên kia rốt cuộc đã nói gì, chỉ thấy thím Trương vô cùng cẩn thận đáp: "... Miệng vết thương đã khép lại rất nhanh, chỉ là vết sưng đỏ trên mặt vẫn chưa hết hẳn..."

"... Có! Tôi có dùng trứng gà giúp Quý tiểu thư làm tan vết bầm... Có! Cũng có bôi thuốc nữa... Vâng! Tôi có đến phòng ngủ xem Quý tiểu thư có bị ngứa mà làm tróc miệng vết thương hay không..."

"... Tâm trạng Quý tiểu thư cũng tốt, hôm qua cô ấy ngủ đến 12 giờ trưa mới tỉnh lại. Sau khi ăn cơm xong thì bắt đầu chơi Game... Buổi tối coi "Tam Thiên Sĩ"... Ừm! Hạ tiên sinh... Cậu an tâm, tôi sẽ chăm sóc Quý tiểu thư thật tốt. À! Hạ tiên sinh... Cậu còn chuyện gì nữa không? Tôi cúp máy nhé? Hạ tiên sinh, tạm biệt!"

Nghe thím Trương liên tục lặp lại ba chữ "Hạ tiên sinh", Quý Ưc liền đoán được người gọi đến là Hạ Quý Thần.

Cô vô thức liếc nhìn đồng hồ trong phòng khách một cái, đã gần sáng rồi, nhưng anh vẫn còn chưa ngủ.

Theo như lời của thím Trương, thì tất cả mọi chuyện anh hỏi đều có liên quan đến tình trạng của cô... Anh lo lắng cho cô sao?

Không, anh còn bảo thím Trương mỗi tối quan sát cô, không để cho cô bôi vì bị ngứa mà làm tróc miệng vết thương... đó không chỉ là lo lắng, mà còn là quan tâm...

Hóa ra, dù cho cô từ chối anh sau chuyện xảy ra ở Thượng Hải, dù cho gần một tháng nay bọn họ không hề liên lạc với nhau, nhưng anh vẫn quan tâm đến cô...

Thím Trương cúp điện thoại, sau đó đứng dậy.

Quý Ưc sợ thím ấy nhìn thấy mình, nên cô vội vã lui về sau mấy bước, quay người trở về phòng ngủ.

Quay lại giường, Quý Ưc càng không có cảm giác buồn ngủ, mãi cho đến khi ngoài cửa sổ, trời đã hừng sáng, cô mới mơ mơ màng màng thiếp đi. Nhưng Quý Ưc ngủ không được bao lâu thì điện thoại của cô lại vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 454: Một Đêm Thành Danh (4)

Cô lần mò tìm điện thoại, nhìn thoáng qua màn hình, là Đường Họa Họa gọi đến.

Lúc này mới bảy giờ sáng. Đường Họa Họa gọi cô làm gì?

Quý Úc chịu đựng cơn đau đầu bởi vì mất ngủ, trượt màn hình, nhận cuộc gọi. Nhưng cô vừa mới nói một chữ "Alô" thì đầu dây bên kia, Đường Họa Họa đã hét lên, nói không ngừng: "Quý Úc! Cậu thực quá đáng! Xảy ra chuyện lớn như vậy mà cậu lại gạt mình!"

Quý Úc có hơi ngẩn người, không hiểu Đường Họa Họa đang nói gì.

Cô còn chưa kịp mở miệng hỏi Đường Họa Họa xem rốt cuộc là có chuyện gì, thì đầu dây bên kia, cô ấy đã kích động la lên: "Cậu biết không, mình chơi game cả đêm hôm qua, vừa chuẩn bị ngủ, thuận tay mở Weibo, liếc sơ qua một cái, thì lập tức thấy tên của cậu trở thành từ khóa hot nhất! Tội nghiệp cho mình, hôm qua còn chia sẻ với cậu cái gì mà tin tức bùng nổ, hóa ra cậu còn biết rõ hơn mình!"

"Ngừng ngừng ngừng..." - Bị nói đến chóng mặt, Quý Úc vội lên tiếng cắt ngang Đường Họa Họa: "Tiểu Họa, rốt cuộc là cậu đang nói gì?"

"Tiểu Úc, đến bây giờ mà cậu còn giả bộ với mình! Lúc này mình vừa nói cậu quá đáng, chỉ là nói đùa thôi. Mình hiểu cậu phải giữ bí mật hợp đồng, nhưng mà hiện tại YC đã công bố rồi, cậu còn giả bộ với mình làm gì!"

Đường Họa Họa nói liên tục không dứt, Quý Úc còn chưa kịp phục hồi tinh thần, thì đầu dây bên kia, giọng của Đường Họa Họa bỗng dừng trở nên vô cùng dịu dàng: "Tiểu Úc à, cậu sắp được xuất hiện trước công chúng rồi, là một bước lên trời đó. Cậu không được quên mình đâu đấy, có vai diễn nhỏ nào, cho dù là tiểu nha hoàn bưng trà rót nước không có lời thoại, cũng không sao... cậu nhất định phải diu dặt mình... Tiểu Úc..."

Trong lúc Đường Họa Họa làm nũng, giả vờ đáng yêu, não của Quý Úc cũng từ từ hoạt động trở lại.

Đường Họa Họa nói YC đã công bố rồi, còn nói tên của cô trở thành từ khóa hot nhất,... Chẳng lẽ ý của cô ấy là tin tức trên Weibo có liên quan đến cô?

Một giây sau, Quý Úc liền mở Weibo.

Đúng như Đường Họa Họa nói, trong bảng từ khóa Hot nhất hiện tại, đứng đầu chính là hai chữ: "Quý Úc".

Quý Úc chần chờ một giây, sau đó bấm vào, liền thấy dòng tít: "YC đã chính thức công bố nữ diễn viên ký hợp đồng đầu tiên với YC không phải là một ngôi sao điện ảnh, cũng không phải ‘Hoa đán’ (*) đang nổi tiếng hiện tại. Mà là Thanh Dương công chúa trong phim ‘Tam Thiên Sĩ’ - Quý Úc."

Phía dưới dòng tít, đầu tiên là nội dung tuyên bố chính thức của YC, sau đó là chân dung của cô.

Chuyện này đã gây tranh cãi suốt một ngày một đêm, liên quan đến rất nhiều nữ minh tinh nổi danh, đã sớm trở thành đề tài nóng. Hôm nay, YC lại công bố cô mới thật sự là nữ diễn viên sẽ ký hợp đồng với họ. Ngay lập tức, cô liền bị mọi người chú ý, người hâm mộ trên trang cá nhân của cô bấy lâu nay luôn bất động, vậy mà chỉ trong vài tiếng đồng hồ ngắn ngủi, đã tăng lên gần một trăm ngàn người. Sau khi bấm "Phím Refresh" (*), cô quan sát thấy số lượng người theo dõi vẫn đang tăng lên không ngừng, chỉ một lát sau đã vượt qua hàng ngàn.

"Tiểu Úc! Tiểu Úc!" - Điện thoại vẫn chưa cúp, đầu dây bên kia, Đường Họa Họa nghi hoặc gọi.

Quý Úc hoàn hồn: "Chuyện này... mình cũng không biết rõ..."

Không đợi Đường Họa Họa lên tiếng, Quý Úc lại mở miệng: "Tiểu Họa, mình cúp máy đây, nói chuyện với cậu sau!"

Sau khi cúp điện thoại, Quý Úc nhìn giao diện Weibo một lần nữa, sau đó ấn vào trang cá nhân của mình.

Cô rất ít khi đăng Weibo, nếu có... cũng không ai phản hồi lại.

Bài đăng mới nhất là vào hai hôm trước, khi cô và Đường Họa Họa chơi game, cô đã chia sẻ bảng chiến tích MVP. Tối qua chỉ có mười ba bình luận, trong đó có một cái là quảng cáo, nhưng hiện tại đã lên đến một vạn.

(*) Hoa đán: là danh hiệu được sử dụng từ khoảng những năm 2002, nhằm đề tôn vinh những nữ nghệ sĩ hàng đầu của làng giải trí Đại lục.

(*) Phím Refresh: phím làm mới, chuyên dùng để Reload lại trang Web nhằm cập nhật thông tin mới nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 455: Một Đêm Thành Danh (5)

Ngay cả số lượt thích cũng đã vượt qua năm mươi nghìn.

Chỉ trong vòng một đêm đến khi bị đánh thức, danh tiếng của cô lại tăng lên đến trình độ này.

Chuyện này xảy ra quá bất ngờ. Đột nhiên Quý Úc néo mạnh vào đùi mình một cái, cảm giác đau đến muốn rơi nước mắt truyền đến, cô mới tin rằng đây không phải là mơ, tất cả đều là sự thật.

Cô không ngạc nhiên, cô biết rõ bản thân không vô duyên vô cớ mà gặp phải vận đỏ như vậy. Nếu không phải tin tức được lên men suốt ngày hôm qua, thì dù cho YC có công bố cô là nữ diễn viên đầu tiên ký hợp đồng với họ, cũng chưa chắc cô sẽ được mọi người chú ý, càng đừng nói đến chuyện tạo được hiệu quả chấn động như hiện tại.

Cũng có nghĩa là ngày hôm qua, Khương Hân Hân; Lâm Tư Ý; Trần Uyển Lâm... đã cho cô mượn độ hot để gây sự chú ý trong dư luận. Đến hôm nay, khi YC công bố sự thật, thì cô phút chốc trở thành tiêu điểm.

Cho nên, những nhân vật nổi tiếng kia bất quá chỉ để làm nền. Thực tế thì nhân vật mấu chốt chính là cô.

Những suy đoán này thoáng vụt qua trong đầu Quý Úc, đầu ngón tay đang cầm di động của cô không kiềm được xiết chặt hơn.

Nói như vậy là từ lúc bắt đầu, Hạ Quý Thần không hề có ý định ký hợp đồng với một nữ diễn viên khác. Những tin tức bùng nổ ngày hôm qua trên Weibo, thực chất là để làm tăng độ Hot cho cô.

Anh lại cố ý lựa chọn thời điểm phát sóng "Tam Thiên Sĩ" để tung ra tin tức như vậy, cũng là vì muốn giúp cô nhanh chóng xuất hiện trước công chúng, khiến cho mọi người chú ý đến vai diễn Thanh Dương công chúa của cô. Cũng là để tránh tình trạng cô diễn quá tốt, mọi người chỉ nhớ đến Thanh Dương công chúa mà không nhớ rõ người thủ vai là cô - Quý Úc.

Hôm qua, lúc nhìn thấy những tin tức kia, cô còn tưởng rằng Hạ Quý Thần đã từ bỏ cô, để hợp tác với những nữ diễn viên khác.

Hóa ra không phải vậy... Chẳng những anh không quên lời hứa với cô, mà anh còn dành cho cô một sự bất ngờ lớn như vậy.

Bởi vì hôm qua hiểu lầm Hạ Quý Thần, mà trong lòng Quý Úc giờ phút này vô cùng áy náy.

Tiếp đó, cô lại nhớ đến chuyện nửa đêm hôm qua cô ngủ không được, muốn đi ra ngoài uống nước thì vô tình nghe thấy những lời của thám Truong.

Tuy là ở Thượng Hải, giữa anh và cô đã xảy ra chuyện khó xử như vậy, nhưng anh vẫn luôn đối xử với cô rất tốt...

Tìm Quý Úc không không chế được đập nhanh hơn, cô không biết rốt cuộc mình bị gì. Bỗng dưng cô rất muốn gọi điện thoại cho Hạ Quý Thần.

Nghĩ đến đây, đầu ngón tay cô đã ấn mở danh bạ tìm số điện thoại của Hạ Quý Thần. Bản thân còn chưa ý thức được mình đang làm gì thì cô đã ấn nút gọi.

Điện thoại vang lên ba tiếng, đường dây được kết nối.

Đầu dây bên kia, không biết là Hạ Quý Thần vừa bị tiếng điện thoại đánh thức, hay anh đang nghĩ chuyện gì khác, chần chừ một lúc anh mới lên tiếng: "Tiểu Úc?"

Nghe được giọng của anh, Quý Úc sững sờ quay đầu nhìn thoáng qua màn hình điện thoại, sau đó mới từ từ ý thức được, cô lại gọi điện thoại cho Hạ Quý Thần.

"Có chuyện gì vậy Tiểu Úc? Chỗ vết thương bị đau sao?" - Đầu dây bên kia, Hạ Quý Thần đợi mãi không thấy cô trả lời, anh lại lên tiếng.

Anh vừa dứt lời, Quý Úc còn chưa đáp lại, thì cô đã nghe thấy tiếng hô của Hạ Quý Thần vang lên ở bên kia điện thoại: "Bác sĩ Hạ!"

"Hạ Quý Thần..." - Thấy anh hiểu lầm, Quý Úc vội vàng lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 456: Một Đêm Thành Danh (6)

Lời Hạ Quý Thần vừa đến bên miệng bắt chợt khựng lại. Một giây sau, anh lại mở miệng nói với bác sĩ Hạ: "Không có gì, chờ một lát..."

Tiếp đó, Quý Úc nghe thấy giọng anh rõ ràng hơn rất nhiều, có lẽ là anh đã cầm di động đưa lên tai: "Hử?"

“Chỗ vết thương của tôi không sao cả, tôi tìm anh là...” - Quý Úc nói rất khẽ, nhưng cô chỉ vừa nói được một nửa, Hạ Quý Thần lại cắt ngang: "Em chờ tôi một chút!"

Sau đó, Quý Úc nghe thấy Hạ Quý Thần nói với bác sĩ Hạ: "... Thật có lỗi! Tạm biệt!", rồi anh gác điện thoại bàn, một lần nữa, giọng của anh lại rõ ràng hơn: "Em nói đi..."

"Tôi..." Cuộc gọi này của cô rất là đột ngột, đến chính cô cũng chưa nghĩ ra là mình muốn nói gì, chỉ nói được một chữ, cô đã khựng lại. Anh rất kiên nhẫn chờ đợi, không hề thúc giục cô, mất một lúc lâu sau Quý Úc mới khẽ nói: "... Tôi đã nhìn thấy từ khóa Hot trên Weibo."

"Hử?" - Quý Úc nói không rõ ràng, nên Hạ Quý Thần không kịp phản ứng. Vài giây sau, anh mới hiểu ra, sau đó đáp: "À..."

“À... Là ý gì hả?”

Vốn dĩ là Quý Úc vô thức gọi điện cho anh, nên cô chưa nghĩ ra là nên nói gì với Hạ Quý Thần. Bây giờ lại nghe anh trả lời như vậy, trong khoảng thời gian ngắn, cô cũng không biết nên nói gì tiếp theo.

Đầu dây điện thoại của cả hai bên lập tức rơi vào im lặng.

Qua một lúc lâu sau, Quý Úc rút cuộc cũng ý thức được là mình nên nói một tiếng "Cám ơn" với Hạ Quý Thần. Cô nuốt nước miếng một cái, nhưng còn chưa kịp mở miệng, thì đầu dây bên kia đã vang lên một tiếng "Rầm".

Hình như là có vật gì đó ngã xuống đất?

Quý Úc nhú mày, theo bản năng, mở miệng hỏi: "Chuyện gì vậy?"

Đáp lại cô là sự im lặng.

"Hạ Quý Thần!" - Quý Úc lại kêu lên.

Đầu dây bên kia rút cuộc cũng có tiếng đáp lại, nhưng lại là giọng của Trần Bạch: "Hạ tổng!"

Giọng của anh ta có vẻ rất lo lắng, Quý Úc nhú mày càng sâu hơn, cô vừa định cao giọng gọi ba chữ "Trần trợ lý" thì bỗng nghe bên kia truyền đến tiếng bước chân lộn xộn, xen lẫn giọng của Trần Bạch: "Alô! Xin chào... là 120 đúng không? Ở đây có người té xỉu, địa chỉ là..."

Nói đến đây, Trần Bạch lại kêu lên: "Hạ tổng! Hạ tổng!"

Té xỉu?

Chẳng lẽ tiếng "Rầm" vừa nãy mà cô nghe thấy là do Hạ Quý Thần ngã ra đất?

Quý Úc phản xạ có điều kiện ngồi bật dậy, xưng hô khách sáo "Trần trợ lý" cũng bị lược bỏ, trực tiếp đổi thành: "Trần Bạch! Trần Bạch!"

Quý Úc gọi vài tiếng, cuối cùng, Trần Bạch cũng nghe thấy tiếng nói vang lên từ điện thoại của Hạ Quý Thần, anh bước đến, nhặt điện thoại lên, đáp lại cô: "Quý tiểu thư?"

"Hạ Quý Thần bị làm sao vậy?"

"Trong khoảng thời gian gần đây, tình trạng cơ thể của Hạ tổng luôn không tốt. Hai ngày nay, không biết là có chuyện gì, mà anh ấy không trở về nhà, vẫn luôn ở lại tầng ca. Lúc này tôi vừa mang bữa sáng vào phòng cho anh ấy thì thấy anh ấy té ngã trên mặt đất..."

Ở lại công ty tăng ca? Không phải anh ấy nói là đi công tác, trong nhà không có người ở, nên mới để cô tới sao?

Trong phút chốc, Quý Úc liền hiểu rõ tất cả.

Hạ Quý Thần biết cô không muốn về nhà vì sợ bố mẹ sẽ lo lắng khi nhìn thấy bộ dạng thê thảm của cô, nhưng anh lại không yên tâm để cô ở khách sạn một mình, vậy nên anh nói dối rằng mình phải đi công tác, để mang cô về nhà anh...

Hai ngày nay, cô được thím Trương chăm sóc cẩn thận như vậy, còn anh thì ở lại công ty tăng ca...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 457: Một Đêm Thành Danh (7)

Tìm Quý Úc dường như bị cái gì đó hung hăng đâm trúng, đau đớn như thủy triều ùn ùn kéo đến.

Tiếng chuông điện thoại bất chợt vang lên ở đầu dây bên kia kéo Quý Úc khỏi mơ suy nghĩ rồi loạn trong đầu, cô dần tỉnh táo lại.

Trần Bạch nhanh chóng nhận điện thoại. Ngay sau đó, Quý Úc loáng thoáng nghe thấy anh đáp lại một câu "Lầu 28". Cô vừa định hỏi có phải là xe cứu thương đã đến rồi hay không thì bên tai đã nghe thấy giọng Trần Bạch rõ hơn: "Quý tiểu thư, xe cứu thương đến rồi, tôi đưa Hạ tổng đến bệnh viện trước, nếu như không còn gì nữa... Tôi cúp máy trước..."

Không đợi anh ta nói hết câu, Quý Úc đã bật thốt: "Các anh đến bệnh viện nào?"

Trần Bạch: "Bệnh viện Nhân Dân ở gần công ty."

Anh vừa nói xong thì đầu dây bên kia vang lên tiếng bước chân lao xạo, còn có một giọng nam xa lạ: "Người bệnh ở đâu?"

Quý Úc biết là xe cứu thương đã đến, cô cũng không tiếp tục quấy rầy Trần Bạch, chỉ đáp lại một câu "Tôi biết rồi!", sau đó cúp máy.

Cô cảm di động trong tay, ngồi ngẩn người trên giường vài giây. Tiếp đó, cô vén chăn lên, nhảy xuống giường, dép cũng không mang đã vọt vào nhà vệ sinh.

Rửa mặt xong, Quý Úc nhanh chóng thay quần áo, cầm ví tiền, chạy xuống lầu.

Thím Trương đã thức, đang chuẩn bị bữa sáng trong bếp. Nghe tiếng động, thím chạy ra, thì trông thấy Quý Úc đang đổi giày ở cửa. Thấy vậy, thím vô cùng hoảng sợ, vội chạy đến bên cạnh cô: "Quý tiểu thư, sáng nay cô định đi đâu à?"

Sau khi mang giày xong, Quý Úc cũng không nhìn thím Trương, chỉ bỏ lại một câu "Tôi có việc phải ra ngoài" rồi lập tức kéo cửa, vọt tới trước thang máy, dùng sức ấn nút đi xuống trên bảng điều khiển ở cửa.

Thím Trương chạy theo sau, trong miệng vẫn còn gọi tên cô, nhưng cô không hề đáp lại mà bước thẳng vào thang máy, nhấn nút Close.

Quý Úc ra khỏi cư xá của Hạ Quý Thần, bắt một chiếc Taxi ở ven đường, nhanh chóng chạy đến bệnh viện mà Trần Bạch đã nói.

Quảng đường từ cư xá của Hạ Quý Thần đến công ty tương đối ngắn. Trên đường đến bệnh viện, Quý Úc lập tức gọi cho Trần Bạch, hỏi số phòng của Hạ Quý Thần.

Cô vừa tắt điện thoại được khoảng hai phút thì xe đã dừng trước cửa bệnh viện. Quý Úc vội thanh toán tiền xe, còn chưa lấy tiền thối, thì cô đã nhanh chân chạy vào khoa nội trú của bệnh viện.

Khoa nội trú rất đông người, Quý Úc đợi vài phút mới có thang máy.

Lên đến tầng lầu mà Trần Bạch đã thông báo, cô liếc sơ qua một cái liền tìm được phòng bệnh của Hạ Quý Thần.

Nhìn xuyên qua cửa sổ, Quý Úc lập tức thấy Hạ Quý Thần đang nằm trên giường bệnh.

Hắn là lúc này, khi cô còn đang trên đường chạy đến, thì bác sĩ đã kiểm tra cho anh xong. Đầu giường bệnh có treo một bình dịch, ống truyền dịch uốn lượn đi thẳng xuống mu bàn tay anh, ở đó có một cái kim tiêm nhỏ đang đâm vào mạch máu trên mu bàn tay.

Quý Úc đứng ở cửa ra vào trong chốc lát mới từ từ thả chậm động tác gấp gáp trên đường đi từ này giờ, nhẹ nhàng đẩy cửa bước vào phòng.

Có lẽ là Trần Bạch đã đi làm thủ tục nhập viện rồi, nên trong phòng bệnh chỉ còn lại một mình Hạ Quý Thần.

Cô bước đến bên cạnh giường bệnh, ở khoảng cách gần, cô mới nhìn thấy rõ sắc mặt tái nhợt đến dọa người của anh, ngay cả cánh môi cũng trắng bệch.

Anh nhắm nghiền mắt, nằm yên trên giường, không hề nhúc nhích một chút nào.

Quàng thâm dưới mắt anh đen kịt, cả người toát ra không có chút sinh khí, nếu như không phải lồng ngực anh đang phập phồng lên xuống, thì Quý Úc thật sự cho rằng mình đang nhìn một cái xác.

Trái tim Quý Úc như bị cái gì đó hung hăng nắm chặt, cảm giác đau âm ỉ. Ngay sau đó, cô bắt đầu cảm thấy khó thở.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 458: Một Đêm Thành Danh (8)

Quý Úc bình tĩnh nhìn người đang nằm mê man trên giường một lúc lâu, cảm giác khó chịu trong lồng ngực mới dần vơi bớt.

Trong phòng bệnh có hơi lạnh, một chân Hạ Quý Thần bị lộ ra khỏi chăn. Lúc này, tâm trạng của Quý Úc đã khá hơn đôi chút, cô bước lên trước, đứng sát mép giường, sau đó khom người kéo góc chăn, nhẹ nhàng đắp kín chân giúp anh.

Cô còn chưa kịp đứng thẳng dậy, thì cửa phòng bệnh được mở ra. Quý Úc quay đầu thì thấy Trần Bạch đang cầm một xấp giấy tờ và một bịch thuốc bước vào.

Có lẽ Trần Bạch cũng không ngờ là trong phòng bệnh có thêm người. Đi được vài bước, nhìn thấy Quý Úc, bước chân anh thoáng khựng lại.

Lúc này Quý Úc có gọi cho anh hỏi số phòng của Hạ Quý Thần, nên anh biết cô sẽ đến. Ngần người vài giây, sau đó anh lại khôi phục vẻ mặt bình thường, lên tiếng chào hỏi: "Quý tiểu thư... cô đến rồi!"

Quý Úc khẽ gật đầu, đứng thẳng người lên, lui về sau vài bước, mới nhẹ giọng hỏi: "Bác sĩ nói như thế nào?"

Trần Bạch biết Quý Úc đang hỏi đến bệnh tình của Hạ Quý Thần, anh vừa đi đến cạnh giường bệnh vừa đáp: "Dinh dưỡng không đầy đủ, bây giờ đang bị sốt cao, bác sĩ đề nghị để anh ấy nhập viện truyền dịch vài ngày."

Hạ Quý Thần... ở nhà có người giúp việc, ở công ty thì có trợ lý... Một ngày ba bữa đều có người chuẩn bị sẵn. Sao lại thiếu dinh dưỡng?

Quý Úc ngạc nhiên hỏi: "Dinh dưỡng không đầy đủ?"

"Đúng vậy!" - Trần Bạch đặt giấy khám bệnh xuống bàn trà: "Chẳng phải là hồi tháng trước tôi gọi điện thoại cho cô, có nói là không tìm thấy Hạ tổng, rồi sau đó mang anh ấy từ quán rượu về rồi sao? Sáng hôm sau, khi tỉnh lại, Hạ tổng lập tức đến công ty, rồi cứ điên cuồng dốc sức làm việc. Tính kỹ lại thì một ngày hai mươi bốn tiếng đồng hồ, có ít nhất mười tám tiếng anh ấy đều ở trong công ty. Nghiêm trọng hơn, có khi anh ấy làm đến hai mươi ba tiếng một ngày, dường như không biết mệt mỏi là gì, giống như là máy móc, không hề có cảm giác mệt mỏi. Mỗi ngày anh ấy ăn rất ít, có khi một ngày ngoại trừ cà phê và trà thì chẳng có gì vào bụng... Cách đây hai ngày, anh ấy cứ luôn ở trong công ty cho đến hôm nay thì bị như vậy..."

Từ lúc Trần Bạch tìm cô cho đến bây giờ đã qua một tháng rồi. Trong một tháng này, mỗi ngày anh ấy đều như vậy sao?

Quý Úc nghe đến đây, sắc mặt cô trắng bệch, giọng nói cũng bắt đầu run run: "Một tháng nay anh ấy vẫn luôn như vậy sao?"

"Đúng! Cứ như vậy làm tới..." - Trần Bạch thản nhiên đáp.

Nhưng Quý Úc nghe xong, cơ thể cô lại thoáng chao đảo một cái.

Phát giác được phản ứng rất nhỏ của Quý Úc, Trần Bạch liếc nhìn Hạ Quý Thần đang nằm trên giường bệnh, mắt anh đảo một vòng, trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một ý nghĩ.

Sau cái đêm ở Thượng Hải, rốt cuộc là Hạ tổng và Quý tiểu thư đã nói những gì trong quán trà ở khách sạn Bốn Mùa. Anh không biết, nhưng anh hiểu rõ Hạ tổng rất quan tâm đến Quý tiểu thư.

Một tháng nay, có rất nhiều lần anh vào phòng Hạ tổng xin chữ ký. Lúc đó, anh thấy Hạ tổng đang ngồi ngẩn ngơ nhìn một tấm hình. Lần nào anh cũng gọi hai ba lần, anh ấy mới hoàn hồn.

Mấy ngày trước, lúc anh đi vào văn phòng thì Hạ tổng đang ở trong nhà vệ sinh, tấm ảnh mà anh ấy hay đem ra ngắm được kẹp trong một quyển sách.

Bởi vì tò mò, anh đã lén rút tấm ảnh kia ra nhìn một cái, thì phát hiện đó là hình của Quý tiểu thư.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 459: Một Đêm Thành Danh (9)

Trong ảnh, Quý tiểu thư còn rất trẻ, thoát nhìn có lẽ chỉ khoảng mười sáu mười bảy tuổi.

Anh sợ Hạ tổng đột nhiên quay trở lại nên không dám nhìn lâu, chỉ vài giây sau thì đã vội cất lại chỗ cũ.

Bởi vì không được cho phép đã lén lút nhìn trộm chuyện riêng tư của người khác, trong lòng vô cùng hồi hộp nên động tác của anh có hơi lúng túng, tấm ảnh không cầm chắc trong tay rơi xuống mặt bàn.

Mặt sau tấm ảnh bị lật lên. Lúc này, anh mới phát hiện trên đó có hai dòng chữ màu đen rất nhỏ.

Trước tiên, anh xem dòng chữ lớn hơn một chút: "Thật ra anh cũng không tệ lắm, sao em không thử yêu anh một lần?"

Anh đã đi theo bên cạnh Hạ tổng nhiều năm, nên liếc một cái liền nhận ra đó là chữ của Hạ tổng.

Bên dưới dòng chữ kia, còn có một dòng chữ khác rất nhỏ, theo nét mực thì có thể thấy được hai dòng chữ này không được viết cùng một lúc.

Câu anh vừa xem, có lẽ là đã được viết từ nhiều năm trước, còn câu bên dưới, nét mực còn mới. Hẳn là vừa được viết mấy ngày nay: "YC là lời tỏ tình mà tôi dành cho em"

"YC... Không phải là tên công ty của mình sao?" - Trần Bạch trầm nghĩ.

Lúc trước Hạ tổng gây dựng sự nghiệp, anh luôn theo bên cạnh anh ấy. Khi đó, Hạ tổng có ý đặt tên công ty là YC, anh đã tự hỏi rất lâu, sao anh ấy lại lấy tên như vậy?

Anh không dám đứng ngăn người trong phòng làm việc của Hạ Quý Thần quá lâu, nhanh chóng cất tấm ảnh về chỗ cũ. Đợi Hạ tổng quay lại, bàn bạc công việc với mình xong. Anh liền quay trở lại bàn làm việc của mình, chăm chú nhìn hai chữ YC thật lâu. Cuối cùng, anh cũng hoàn toàn hiểu rõ, rốt cuộc YC có ý nghĩa gì.

YC có nghĩa là Úc Thần... Y đại diện cho Quý Úc, còn C đại diện cho Hạ Quý Thần. Vậy nên, sự tồn tại của YC là vì Quý Úc.

Đến giờ phút này, anh mới hiểu được... Đối với Hạ tổng, Quý tiểu thư không chỉ là cô gái mà anh ấy cưng chiều, cũng không đơn giản là cô gái mà anh ấy quan tâm, càng không phải là cô gái mà anh yêu thích, mà cô ấy là toàn bộ sinh mệnh của anh.

Nghĩ đến đây, Trần Bạch lập tức giả vờ như có điện thoại, anh rút di động từ trong túi quần ra, làm một cái tư thế xin lỗi với Quý Úc, rồi cầm di động bước ra khỏi phòng bệnh.

Khoảng hai phút sau, Trần Bạch quay trở lại, vẻ mặt khó xử nhìn về phía Quý Úc: "Quý tiểu thư, công ty có việc gấp, tôi phải quay trở về xử lý, chỉ sợ là sẽ phải đi công tác, nhưng nếu tôi đi rồi, Hạ tổng không có ai chăm sóc..."

Nói đến đây, dường như là nghĩ đến cái gì đó, hai mắt Trần Bạch sáng lên: "Đúng rồi! Sao tôi lại quên mất, còn có Hàn tổng..."

Vừa nói xong, Trần Bạch liền xoay người định rời khỏi phòng bệnh, gọi điện cho Hàn Tri Phấn, nhưng còn chưa đi đến cửa, anh đã ngừng lại, lẩm bầm nói: "... Ôi! Trí nhớ của mình... Hàn tổng bị thương cũng đang nằm ở bệnh viện. Mà ngay cả Trình tiểu thư có quan hệ không tệ với Hạ tổng cũng đang ở chỗ Hàn tổng. Thật sự không xong rồi! Chẳng lẽ mình phải bỏ công việc ở công ty sao? Nhưng mà mấy cái hạng mục kia đều rất quan trọng..."

Mỗi một chữ Trần Bạch nói đều lọt vào tai Quý Úc, cô liếc nhìn Hạ Quý Thần còn đang mê mẩn lên tiếng cắt đứt lời Trần Bạch: "Anh đi đi... tôi ở đây trông anh ấy."

Trần Bạch xoay người, trên mặt tràn đầy vui mừng và kinh ngạc: "Thật không?"

Quý Úc biết rõ mình cần phải duy trì khoảng cách nhất định với Hạ Quý Thần, cho nên lúc này nghe Trần Bạch nói không có người chăm sóc Hạ Quý Thần, cô không lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 460: Một Đêm Thành Danh (10)

Nhưng cuối cùng, cô vẫn không thể nhẫn tâm ngồi yên mặc kệ... Quý Úc khẽ gật đầu trả lời với Trần Bạch: "Ừm!"

Trần Bạch lập tức nở nụ cười: "Vây thì... Quý tiểu thư! Thật sự cảm ơn cô."

"Quý tiểu thư, mấy thứ này cô nhớ đưa Hạ tổng uống..." - Trần Bạch đi đến tủ đầu giường lôi ra một tờ giấy trong bọc thuốc mà khi nãy anh đã để xuống, đưa cho Quý Úc: "... Đây là cách dùng."

Quý Úc nhận lấy, nhìn thoáng qua một cái, xác định không có thắc mắc nào cần hỏi, mới nhẹ gật đầu với Trần Bạch: "Tôi biết rồi!"

"Còn nữa Quý tiểu thư, sau khi Hạ tổng tỉnh lại, cô nhớ bắt anh ấy ăn cái gì đó..." - Vốn dĩ Trần Bạch rất sốt ruột không biết dùng cách gì để ép Hạ tổng dùng cơm sau khi tỉnh lại, nhưng bây giờ đã có Quý Úc thì không cần phải lo nữa. Trần Bạch sợ Quý Úc không ép được Hạ Quý Thần rồi bỏ cuộc, nên anh nghĩ cách "Dùng thuốc mạnh hơn" (*): "... Bác sĩ nói, ẩm thực mới là chính yếu, còn dịch dinh dưỡng chỉ sử dụng được trong thời gian ngắn. Nếu anh

ấy vẫn không ăn uống bình thường, thì dù cho có truyền nhiều dịch dinh dưỡng hơn nữa cơ thể vẫn suy nhược."

Quý Úc: "Anh cứ yên tâm, tôi sẽ quan sát anh ấy ăn những gì."

Sau khi được Quý Úc đảm bảo, Trần Bạch mới yên lòng: "Vây thì... Quý tiểu thư! Tôi đi xử lý công việc trong công ty trước... Có chuyện gì, cô cứ gọi cho tôi!"

Quý Úc đáp: "Ừm! Được rồi."

Sau đó, cô tiễn Trần Bạch ra khỏi phòng bệnh. Trước khi đi, anh vẫn không quên nhắc nhở: "Nhất định phải bắt Hạ tổng ăn cái gì đó!"

Rồi mới tạm biệt Quý Úc, xoay người rời khỏi bệnh viện. Đợi đến khi bóng dáng Trần Bạch biến mất tại thang máy, Quý Úc mới quay vào phòng.

Trước hết, cô kiểm tra bình dịch, chất lỏng vẫn còn rất nhiều, cổ tay anh ấy cũng không có xuất huyết. Lúc này, cô mới lấy điện thoại gọi cho thím Trương.

Mới sáng sớm, Quý Úc không nói tiếng nào đã bỏ ra ngoài, thím Trương vô cùng lo lắng, vừa nhận được điện thoại của cô, thím lập tức la lên: "Ồi trời!"

Kể đó, trái tim yếu ớt của thím rốt cuộc cũng trở về vị trí cũ: "Quý tiểu thư! May là cô gọi điện cho tôi... chứ cô mà cứ bỏ đi như vậy, Hạ tiên sinh hỏi đến, thì tôi xem như xong. Quý tiểu thư! Bây giờ cô đang ở đâu? Tôi bảo tài xế đến đón cô..."

"Không cần đâu..." - Quý Úc mở miệng từ chối, cắt ngang lời thím Trương, sau đó cô mới nói vào chuyện chính: "... Tôi đang ở cùng Hạ Quý Thần..."

"Quý tiểu thư! Hóa ra là cô ở cùng Hạ tiên sinh." - Quý Úc nghe rõ tiếng thở phào của thím Trương ở đầu dây bên kia sau khi nghe cô nói những lời này. Rồi Quý Úc báo cho thím Trương:

"Ừm! Anh ấy bệnh rồi. Tôi đang ở trong bệnh viện chăm cho anh ấy."

"Bệnh ư? Hạ tiên sinh sao rồi?" - Thím Trương lo lắng hỏi.

"Hiện tại cũng đã ổn, tôi gọi điện là muốn làm phiền thím chuẩn bị một ít thức ăn mang đến bệnh viện..." - Quý Úc dừng một chút, nghĩ không biết lúc nào Hạ Quý Thần mới tỉnh, cô liền nói thêm: "... Nhớ giữ ấm."

"Tôi biết rồi Quý tiểu thư, tôi tắt điện thoại rồi đi chuẩn bị đây." - Thím Trương như hiểu được ý của Quý Úc.

"Ừm..." - Quý Úc đáp lại một tiếng. Vừa chuẩn bị cúp máy, cô chợt nhớ cả tháng nay Hạ Quý Thần không ăn được gì, thức ăn nhiều dầu mỡ quá cũng không tốt, dạ dày của anh lúc này nhất định chịu không được. Vì vậy, cô lại nói: "... Đúng rồi thím Trương! Thím chịu khó nấu ít cháo, thức ăn cũng làm thanh đạm, dễ tiêu hóa một chút..."

Quý Úc cảm thấy mình miêu tả như vậy vẫn chưa đủ rõ ràng, nên cô liền thay đổi cách thức: "... Thím Trương! Thím biết thức ăn cho em bé nấu thế nào không? Cứ theo đó mà nấu đồ ăn cho anh ấy nhé!"

"Thức ăn cho bé?" - Đầu dây bên kia, thím Trương chần chừ một chút, cuối cùng vẫn đáp: "Được!"

(*) Dùng thuốc mạnh hơn: Ý chỉ hành động làm tăng mạnh tính nghiêm trọng của vấn đề, để buộc người nghe phải chú ý nhiều hơn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 461: Tiểu Thư, Người Giao Hàng Đến.. (1)

Gần đây, Thiên Ca đã khôn ngoan hơn, kể từ lúc quay "Tam Thiên Sĩ" bị Quý Úc ngăn chân. Ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, tuy trong lòng cô vô cùng uất ức, nhưng đã biết tiết chế hơn rất nhiều.

Từ nửa năm trước, lịch trình của Thiên Ca đã kín, vừa kết thúc quay "Tam Thiên Sĩ". Ngay trong ngày, cô lập tức bay đến Los Angeles, ngay cả Wrap Party cũng không tham gia.

Quay phim suốt một tháng, sau khi kết thúc, thời gian nghỉ cũng không có, cô đã phải bay đến Paris tham gia Triển lãm Thương hiệu Quốc tế, bước chân lên thảm đỏ.

Đến khi kết thúc, trở lại khách sạn tắm rửa xong. Lúc đang tập Yoga, cô mới có thời gian nghe trợ lý nói về việc "Tam Thiên Sĩ" vừa lên sóng năm tiếng

trước đã phá kỷ lục, nhận được vô số lời khen trên mạng, tất cả đều là dành cho cô. Rất nhiều người còn nói Thiên Ca thực sự xứng đáng với danh hiệu “Nữ hoàng Raiting”.

Thiên Ca vừa kéo căng eo, vừa thờ ơ hỏi: “Còn nhân vật nữ số 2 thì sao?”

Trợ lý cầm Ipad kéo cả buổi, cuối cùng đáp lại cô một câu: "Không có ai nhắc đến cô ta."

Nghe vậy, tâm trạng thấp thỏm của Thiên Ca bấy lâu nay, phút chốc đã tốt hơn rất nhiều.

Quý Úc diễn xuất tốt thì sao? Hạ Quý Thần liệu mạng giành vai nữ số 2 cho cô ta thì sao? Xưa đâu bằng nay, cô đã không còn là Thiên Ca của quá khứ, cô ta đụng đến cô, cuối cùng chẳng phải vẫn bị danh tiếng của cô chèn ép khắp nơi hay sao?

Càng nghĩ, tâm trạng Thiên Ca càng tốt lên, sau đó, cô còn khẽ hát vài câu.

Hoàn thành xong bài Yoga Thiên Ca còn hào phóng mua tặng trợ lý một cái túi xách. Đường như càng đi mua sắm, tâm trạng của phụ nữ càng thêm hưng phấn. Sau khi trở lại khách sạn, chẳng những không chút mệt mỏi, Thiên Ca còn gọi phục vụ mang một chai rượu vang đỏ loại tốt nhất đến.

Cô ngồi cạnh cửa sổ sát đất, nhìn cảnh đêm Paris bên ngoài cửa sổ, vừa phẩm rượu vừa nghe Piano, thoải mái hưởng thụ một buổi tối tốt đẹp.

Bất quá, không khí tốt đẹp như vậy chỉ kéo dài có nửa giờ, trợ lý của cô đang ngồi trên Sofa ở cách đó không xa liên tục lướt Weibo, bất chợt cô ta thốt lên một câu phá hư phong cảnh: “Thiên tỷ, Quý Úc trở thành từ khóa Hot rồi!”

Thiên Ca đang đang đưa ly rượu trên tay, vẫn chưa kịp phản ứng, rốt cuộc ý của trợ lý là gì, cô cong đôi môi đỏ mọng lên, liếc mắt về phía trợ lý: “Hử?”

“Quý Úc trở thành từ khóa Hot rồi, hiện tại có rất nhiều người bắt đầu theo dõi cô ta, cũng biết cô ta là Thanh Dương công chúa. Bọn họ còn khen ngợi cô ta diễn xuất tốt, xinh đẹp, có người còn nhắc đến vai Tiểu Cửu của cô ta trong “Vương thành”. Big V còn phát vài cảnh quanh của cô ta, thậm chí có người...”

Trợ lý càng nói, sắc mặt Thiên Ca càng âm u, cuối cùng, trợ lý bị dọa, không dám nói tiếp nữa.

Thiên Ca nhú mày, giọng của cô lạnh băng: “Thậm chí cái gì?”

Trợ lý cắn răng, tiếp tục nói hết câu: “Thậm chí có người còn lấy cô ra so sánh với cô ta, rất nhiều người nói cô ta lớn lên xinh đẹp hơn cô...”

Lúc đầu, trợ lý còn len lén giương mắt nhìn Thiên Ca, đến khi nói xong câu cuối, cô bị dọa, liên tục cúi đầu, không dám ngẩng lên nữa.

“Đưa Ipad cho tôi!” - Thiên Ca quát.

Trợ lý không nhúc nhích.

Thiên Ca không kiên nhẫn duỗi tay giật lấy Ipad trên tay trợ lý, cô kéo màn hình trong chớp lát. Một giây sau, Ipad đã bay khỏi tay cô, va vào vách tường, một tiếng “Choang” vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 462: Tiểu Thư, Người Giao Hàng Đến.. (2)

Trợ lý bị dọa, vô thức lui về sau hai bước, ngay sau đó, ly rượu văng đến bên chân cô, một loạt âm thanh “Xoảng... rào... rào...” vang lên. Thiên Ca cao giọng quát: “Tại sao chuyện YC ký hợp đồng với Quý Úc, chúng ta lại không hay biết gì? Tôi bỏ ra nhiều tiền như vậy, nuôi nhiều người như vậy, mà ngay cả một chút tin tức cũng không nghe ngóng được?”

“Thiên tỷ, không phải không tìm hiểu được, chúng ta đã sớm biết rõ YC muốn ký hợp đồng với một nữ nghệ sĩ rồi, nhưng Hạ tổng... nếu không phải là gặp gỡ Khương Hân Hân, thì là Lâm Tư Ý,... tất cả mọi người đều cho rằng anh ta muốn ký hợp đồng với các cô ấy... Hôm qua, chuyện này vẫn còn gây xôn xao trên Weibo, mọi người đều suy đoán rốt cuộc là ai sẽ chính thức hợp tác với YC, nhưng không ngờ là hôm nay YC lại công bố người thật sự ký hợp đồng với công ty là Quý Úc...”

Nghe đến đó, Thiên Ca lập tức ném chai rượu còn hơn phân nửa ra ngoài.

Chai rượu vang đỏ cao cấp va vào vách tường, vỡ vụn thành từng mảnh, chất lỏng màu đỏ văng ra đầy đất.

“Vậy nên... kỳ thật những chuyện này là có chuẩn bị từ trước! Nói cách khác, YC sớm đã có ý định bồi dưỡng Quý Úc, hơn nữa bọn họ còn suy nghĩ kỹ phương pháp. Khương Hân Hân cũng vậy, Lâm Tư Ý cũng thế, đều không phải là trọng điểm, các cô ấy chỉ có tác dụng thu hút sự chú ý của dư

luyện, làm tăng độ nóng của chuyện này lên mức cao nhất!”

Thiên Ca nói xong, giường cầm lên, tiếp tục nghiêng rỗng nghiêng lợi nói: “Nếu nói chỉ muốn nâng cao danh tiếng, thì đã sớm công bố, nhưng bọn họ lại không làm vậy, mà đợi đến khi “Tam Thiên Sĩ” lên sóng. Rõ ràng là muốn đồng thời dùng tin tức và phim truyền hình để giúp cho tiện nhân kia tăng số lượng người hâm mộ...”

“Hạ Quý Thần đúng là giỏi mưu kế...” - Thiên Ca nhếch môi cười lạnh lại nói tiếp: “Bất quá, anh ta nghĩ rằng chỉ như vậy là có thể nâng tiện nhân kia lên à? Anh ta nghĩ hay thật! Chỉ cần Thiên Ca tôi còn ở trong ngành giải trí một ngày, thì tiện nhân Quý Úc kia đừng hòng có được chỗ đứng!”

Giỏi, thật sự rất giỏi... Nhưng cô cũng không phải ăn chay đâu!

Thiên Ca nhanh chóng bình tĩnh lại, chỉ một phút đồng hồ ngắn ngủi, cô đã nghĩ ra đối sách, lập tức quay đầu nói với trợ lý: “Bây giờ cô đi tìm người trong ngành, không tiếc bất kỳ giá nào, tra ra cho tôi! Tất cả các dự án kế tiếp của Quý Úc đều tra ra cho tôi! Có thể đoạt thì đoạt hết, không thể đoạt, tôi sẽ nghĩ biện pháp khác!”

Nói tóm lại, cô sẽ không tiếc bất cứ giá nào để khiến cho Quý Úc vĩnh viễn không thể nổi danh trong ngành giải trí.

Lúc Hạ Quý Thần tỉnh lại đã là tám giờ tối.

Đêm hôm qua, gần như Quý Úc không hề ngủ. Cho đến khi Hạ Quý Thần tháo hết kim tiêm, cô mới nhịn không được mà ghé vào mép giường thiếp đi.

Nhưng bởi vì lo lắng cho bệnh tình của Hạ Quý Thần, nên Quý Úc ngủ không an giấc. Khi anh vừa tỉnh lại, chân chỉ hơi nhúc nhích một cái, cô đã mở mắt, nhanh chóng ngẩng đầu nhìn, lập tức thấy mí mắt của anh động đậy.

“Anh tỉnh rồi?” - Quý Úc lên tiếng.

Hạ Quý Thần nghe cô hỏi, mày hơi nhíu lại, anh tưởng rằng mình nghe nhầm, hai mắt vẫn chăm chú nhìn lên trần nhà hồi lâu, sau đó mới từ từ chuyển ánh mắt sang Quý Úc.

Anh không dám nói lời nào, anh sợ đây là một giấc mộng, vừa mở miệng thì sẽ phải tỉnh mộng, không còn gì nữa.

Đối diện với ánh mắt của anh, Quý Úc lại nói: “Bây giờ anh có cảm thấy không thoải mái ở đâu không?”

Hạ Quý Thần vẫn cứ nhìn chằm chằm Quý Úc, không hề lên tiếng.

Quý Úc vươn tay sờ trán Hạ Quý Thần. “Vẫn còn hơi nóng...” - cô lẩm bẩm nói, rồi đứng dậy nhấn chuông bên cạnh giường bệnh của anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 463: Tiểu Thư, Người Giao Hàng Đến.. (3)

Bác sĩ nhanh chóng xuất hiện tại phòng bệnh.

Suốt quá trình bác sĩ kiểm tra nhiệt độ cơ thể, huyết áp, và đặt một số câu hỏi... Hạ Quý Thần không có bất kỳ phản ứng nào. Anh vẫn giữ nguyên tư thế lúc trước, nhìn chằm chằm về phía Quý Úc, giống như một con rối, mặc cho bác sĩ thích làm gì cũng được.

“Buổi tối lại truyền thêm một bình dịch dinh dưỡng nữa, sau đó tiêm một mũi hạ sốt...” - Bác sĩ thu hồi nhiệt kế, quay sang căn dặn y tá phụ trách phòng của Hạ Quý Thần. Sau khi y tá nọ gật đầu nói một tiếng “Được”, ông mới nhìn về phía Quý Úc: “... Cô nhớ nhất định phải cho Hạ tiên sinh uống thuốc đúng giờ.”

“Tôi đã biết, cảm ơn bác sĩ!” - Quý Úc mỉm cười đáp.

Bác sĩ cũng không nói gì thêm, mà quay sang Hạ Quý Thần khách sáo nói: “Hạ tiên sinh, tôi có việc xin đi trước, nếu cậu cảm thấy không thoải mái ở đâu, thì cứ gọi cho tôi.”

Hạ Quý Thần vẫn giữ nguyên tư thế cũ, dường như không hề nghe bác sĩ nói. Anh không hề rời mắt khỏi Quý Úc, cũng không có ý định mở miệng.

Quý Úc sợ bác sĩ khó xử, cô vội nói: “Bác sĩ, tôi biết rồi! Có chuyện gì... tôi sẽ liên hệ cho ông ngay.”

Bác sĩ mỉm cười đáp lại Quý Úc, không nói gì thêm, ông cùng y tá bước ra khỏi phòng bệnh.

Quý Úc đi theo sau tiến ông.

Đội bác sĩ đi khỏi, Quý Úc cũng không vội quay vào phòng, mà lấy điện thoại, gọi cho thím Trương.

Bởi vì đang là mùa hè, ở trong bệnh viện cũng khó bảo quản thức ăn. Lại không biết khi nào Hạ Quý Thần mới tỉnh lại, nên cô đã bảo thím Trương mang thức ăn về nhà.

Hạ Quý Thần nằm mê man cả ngày, rốt cuộc bây giờ đã tỉnh. Cô vẫn nhớ lời dặn của Trần Bạch, cho nên liền tranh thủ gọi điện báo thím Trương nhanh chóng mang thức ăn tới.

Sau khi cúp điện thoại, Quý Úc quay trở vào phòng, đóng cửa lại, cô liếc nhìn Hạ Quý Thần một cái. Thấy anh vẫn giữ nguyên tư thế lúc này, yên lặng nằm trên giường, cô mới cất bước đi đến cạnh giường bệnh.

Ngồi xuống cái ghế đặt ở cạnh giường, Quý Úc thấy Hạ Quý Thần vẫn không nói gì, cô liền chủ động mở miệng giải thích sự xuất hiện của mình ở đây: “Sáng nay, khi tôi gọi điện cho anh... anh bị té xỉu, nên tôi tới đây trông anh.”

Nghe được lời cô nói... khuôn mặt cứng đờ của Hạ Quý Thần có hơi giật giật.

Quý Úc lại nói tiếp: “Lúc sáng, Trần Bạch nhận được điện thoại báo là công ty có việc gấp. Có thể anh ấy phải đi công tác, hiện tại Hàn tổng lại đang nằm viện, cho nên tôi ở lại đây.”

Từng câu từng chữ của Quý Úc không nhanh không chậm vang lên trong phòng bệnh, ánh mắt vốn mờ mịt, không có tiêu cự của Hạ Quý Thần cũng dần dần hội tụ lại.

Ngay khi Quý Úc vừa nói xong, anh dùng sức bấm vào lòng bàn tay một phát. Cảm giác đau đón truyền đến, khiến cho anh hoàn toàn tin tưởng cảnh tượng trước mắt không phải là ảo giác, mà thật sự tồn tại.

Lập tức, vô số cảm xúc trào lên trong lòng anh “không dám tin, kinh ngạc, vui mừng...” Mất một lúc lâu sau anh mới bình tĩnh lại.

Thật ra anh cũng không rõ Quý Úc vừa nói những gì, anh chỉ biết là cô đang nói chuyện với anh, nên anh khẽ gật đầu xem như đáp lại. Sau đó lại tiếp tục nhìn cô, cảm giác hoảng hốt lúc trước lại lần nữa ùa về.

Dù cho cả hai rất ấn ý không đề cập đến chuyện xấu hổ ở Thượng Hải một tháng trước, nhưng không khí vẫn không tránh khỏi có hơi mất tự nhiên.

Hiện tại, hai người mặt đối mặt, ở chung một chỗ. Sau khi cô nói xong, Hạ Quý Thần cũng không nói lời nào. Phòng bệnh phút chốc trở nên vô cùng yên tĩnh, khiến cho Quý Úc càng thêm bối rối.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 464: Tiểu Thư, Người Giao Hàng Đến.. (4)

Quý Úc cảm giác được tư thế ngồi của mình ngày càng khó chịu. Để làm dịu không khí trong phòng, cũng để giúp cho bản thân mình tự nhiên hơn một chút, hẳn là cô nên tìm một ít chủ đề trò chuyện. Quý Úc cẩn thận suy nghĩ một lát, nhớ đến chuyện lúc sáng cô gọi điện cho anh về tin tức trên Weibo, liền chủ động mở miệng nói: “Những tin tức trên Weibo, đều là ý của anh sao?”

Nghe cô nói, Hạ Quý Thần hoàn hồn, khẽ đáp lại một tiếng: “Ừm!”

“Anh cố ý đợi đến khi “Tam Thiên Sĩ” lên sóng, mới công bố chuyện hợp tác giữa tôi và YC đúng không?” - Thật ra không cần hỏi, Quý Úc cũng biết đáp án. Bất quá, cô đang cố gắng tìm một vài chủ đề để làm dịu đi không khí giữa hai người.

Không biết có phải là do còn sốt, nên tinh thần anh không tốt hay không, mà anh chỉ đáp lại cô một chữ “Ừm”, dường như là không thật sự muốn nói chuyện.

“Lúc chiều tôi có thấy trên Weibo, và vai diễn Tiểu Cửu của tôi trong “Vương thành” được cắt nổi biên tập lại, sau đó thì được mọi người điên cuồng chia sẻ, cái này cũng là sắp xếp của anh?”

Vẫn chưa hoàn toàn lấy lại tinh thần từ sau vui mừng khi nhìn thấy Quý Úc, mất một lúc lâu sau, Hạ Quý Thần mới lắc đầu, đáp lại: “Không phải!”

Quả thật là không phải? Có rất nhiều người bán hàng vốn là dựa vào từ khóa Hot để làm tăng độ theo dõi của mình. Hiện tại, Quý Úc lại là từ khóa Hot đầu bảng, tất nhiên sẽ có rất nhiều người chú ý, bất kể là “Tam Thiên Sĩ” vừa phát sóng, hay là “Vương thành” đã sớm kết thúc.

“Ồ!” - Hạ Quý Thần trả lời vô cùng đơn giản, khiến cho Quý Úc vẫn luôn một mình tìm chủ đề, từ từ cũng không biết nói tiếp như thế nào. cô đáp một tiếng, rồi trầm mặc, mãi một lúc lâu sau, cô mới tiếp tục nói: “Cảm ơn anh!”

Hạ Quý Thần vẫn cảm thấy chuyện Quý Úc xuất hiện bên cạnh mình thật khó tin. Anh nhìn sang Quý Úc, lần này, anh cũng không đáp lại lời cô, lại lần nữa thất thần.

Phòng bệnh lại rơi vào yên tĩnh, so với không khí lúc này càng nặng nề hơn.

Quý Úc cảm thấy lồng ngực mình bắt đầu có cảm giác hơi nghẹn... Cô nhìn trái phải một lượt, lúc nhìn thấy ly nước trên bàn trà, mới sực nhớ từ lúc tỉnh lại cho đến giờ Hạ Quý Thần vẫn chưa uống nước, cô liền hỏi: “Anh muốn uống nước không?”

Hạ Quý Thần vẫn không có phản ứng.

Ngay khi Quý Úc tự hỏi là mình có nên đứng dậy đi rót nước hay không, thì cửa phòng bệnh được mở ra, thím Trương mang theo lồng com đi vào: “Hạ tiên sinh! Quý tiểu thư!”

Quý Úc dường như nhìn thấy cứu tinh, âm thầm thở phào một hơi, sau đó vội đứng dậy kéo bàn ăn trên giường bệnh ra: “Com đến rồi, ăn com chiều thôi!”

Thím Trương cầm theo lồng com đứng chần chờ ở cửa ra vào một lát, rồi mới đi vào, đặt lồng com lên bàn, mở nắp ra.

Giấy tiếp theo, món ăn đáng yêu dành cho bé bày ra trước mắt Quý Úc và Hạ Quý Thần.

Gấu trúc, thỏ con, còn có cú mèo, vì muốn tăng độ thêm ăn. Bên cạnh còn có rau quả màu sắc rực rỡ và thịt làm phụ trợ, thậm chí, ở khay cuối cùng còn có cháo gạo màu xanh lá.

Hạ tổng đã hơn hai mươi rồi, mà Quý tiểu thư lại bảo mình làm món ăn dành cho bé... Thím Trương sợ Hạ Quý Thần trách mình, nên vừa mở nắp lồng com ra thì vội lui về sau mấy bước, cách giường bệnh một khoảng.

So với thím Trương, Quý Úc bình tĩnh hơn nhiều. Cô bung cháo gạo lên, khuấy vài cái, nếm trước một ít, xác định độ ẩm phù hợp, rồi mới đưa đến trước mặt Hạ Quý Thần: “Một ngày không ăn gì, trước hết ăn chút cháo này cho ấm bụng.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 465: Tiểu Thư, Người Giao Hàng Đến.. (5)

Giọng của Quý Úc kéo Hạ Quý Thần từ trong mộng tỉnh lại, anh nhìn cháo gạo màu xanh mà cô đưa tới trước mặt mình, phút chốc lại ngẩn người. Khoảng ba giây sau, ánh mắt anh lại rơi vào món ăn như vườn bách thú bày trên bàn.

Thím Trương đứng bên cạnh thấy Hạ Quý Thần nhìn thức ăn trên bàn, thím lập tức bị dọa sợ, thò cũng không dám thò.

“Cái này là gì vậy?”- Hạ Quý Thần nhìn cả một bàn mèo nhỏ, chó nhỏ, thỏ con,... này khề cau lại.

Phản ứng của anh dọa thím Trương, suýt nữa thì tim của thím ngừng đập. Sợ Hạ Quý Thần sẽ nổi giận với mình, thím vội nói: “Hạ tiên sinh, những món ăn này là Quý tiểu thư chuẩn bị cho cậu đấy.”

Cô bảo thím Trương chuẩn bị cho anh sao?

Cả người Hạ Quý Thần khẽ run lên, ngay sau đó, ánh mắt anh liền đưa về phía Quý Úc.

Đối diện với cái nhìn của anh, Quý Úc lại đẩy đẩy chén cháo gạo về phía anh: “Tranh thủ lúc còn nóng, mau ăn đi.”

Tuy anh không hiểu vì sao cô lại bảo thím Trương làm cho anh cả một bàn động vật nhỏ như vậy, nhưng mà... những món này là cô kêu thím Trương chuẩn bị cho anh đó...

Nghĩ kĩ lại, từ lúc quen biết cô đến nay, hình như đây là lần đầu tiên cô kêu người chuẩn bị đồ ăn cho anh.

Thoáng chốc, cảm giác vui mừng khôn xiết trào lên trong lòng Hạ Quý Thần, anh im lặng nhìn Quý Úc, đầu ngón tay vì kích động mà run lên.

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần không cầm chén cháo, cô cho rằng đúng như Trần Bạch nói, anh không có khẩu vị, liền nhẹ giọng khuyên nhủ: “Bác sĩ nói anh nhất định phải ăn com, bằng không cơ thể sẽ suy sụp mất.”

“Hơn nữa bây giờ anh vẫn còn sốt, không ăn thì rất khó khỏe lại.”

“Lại nói, chút nữa anh còn phải uống thuốc, dù nhiều dù ít thì thuốc cũng kích thích dạ dày, bây giờ anh không ăn chút gì thì không được đâu.”

Hạ tổng lớn như vậy, nhất định là không muốn ăn món ăn dành cho bé... Thím Trương nghĩ vậy, liền nói: “Hạ tổng, Quý tiểu thư nói rất đúng, dù sao cậu cũng phải ăn một ít...”

Quý Úc liên tục nói mấy câu khích lệ, mà Hạ Quý Thần vẫn không có phản ứng, nhưng hiện tại tình trạng thân thể anh không thể không ăn. Quý Úc thấy mềm mỏng không được, thì dứt khoát cứng rắn, cô cầm thìa múc một muống cháo, đưa đến miệng Hạ Quý Thần.

“... Hạ tiên sinh, nếu cậu không muốn ăn mấy thứ đó, bây giờ tôi lập tức trở về chuẩn bị cho cậu...”

Thím Trương còn định nói tiếp, chỉ là lời vừa đến bên miệng, thím đã nhìn thấy Quý Úc cầm thìa đưa đến miệng Hạ Quý Thần, lớn giọng nói: “Há miệng!”

Quý tiểu thư đang quát Hạ tổng?

Thím Trương nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, bị dọa đổ mồ hôi lạnh.

Thìa cháo chạm vào miệng Hạ Quý Thần, anh thoáng cau mày, rù mắt nhìn.

Tầm mắt của anh còn chưa chạm phải cái thìa bên miệng mình, thì anh đã cảm giác lực đẩy của cái thìa tăng lên, tiếp đó là giọng nói không kiên nhẫn của Quý Úc truyền đến: “Hạ Quý Thần... há miệng ra. Nếu anh không há miệng, thì tôi sẽ dùng vũ lực ép anh đó!”

Quý tiểu thư gọi thẳng tên Hạ tiên sinh, còn lớn tiếng nói chuyện với cậu ấy như vậy... Thím Trương âm thầm kêu khổ một tiếng “Đã xong”, thím vừa chuẩn bị xông lên kéo Quý Úc ra để tránh Hạ Quý Thần nổi giận mắng cô, nhưng thím còn chưa kịp hành động thì đã thấy Hạ Quý Thần há miệng, ngoan ngoãn ăn cháo gạo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 466: Tiểu Thư, Người Giao Hàng Đến.. (6)

Về mặt thím Trương vốn đang nom nớp lo sợ, phút chốc trở nên kinh hãi.

Cảnh tượng trước mắt quả thật khó tưởng tượng nổi, thím mở to hai mắt trên trời nhìn cho đến khi thấy Quý Úc nói lần thứ ba “Há miệng” rồi mạnh dạn dứt cháo cho Hạ Quý Thần, thím mới lén vỗ ngực mình, trấn an trái tim đang đập loạn.

Quý Úc nhanh chóng dứt xong chén cháo gạo cho Hạ Quý Thần, rồi cô quay sang đưa cái chén cho thím Trương vẫn còn đang đứng há hốc mồm bên cạnh. Sau đó, cô cũng không thèm liếc nhìn bàn đồ ăn sặc sỡ lấy một cái, thuận tay cầm đĩa com hình bé thỏ con lên, dùng thìa múc một muống, tiếp tục dứt cho Hạ Quý Thần.

Lúc đầu bé thỏ con bị ăn mất, trong phòng vang lên tiếng “Leng keng”.

Quý Úc và Hạ Quý Thần cùng nghe thấy tiếng vang kia, quay đầu nhìn lại, là điện thoại của Hạ Quý Thần đặt cạnh gối.

Anh vừa há miệng ăn com vừa cầm lấy điện thoại, trượt màn hình, rù mắt xuống nhìn một cái. Hóa ra là tin nhắn của Hàn Tri Phán: “Hôm nay, lúc thư ký đến bệnh viện báo cáo, có nói với tôi là lúc sáng cậu té xỉu ở văn phòng?”

Hạ Quý Thần gõ đại một chữ “Ừm”, rồi há miệng để Quý Úc dứt cho ăn, sau đó mới bấm gửi đi.

Hàn Tri Phán: “Tình huống hiện tại thế nào?”

Hạ Quý Thần ngược mắt liếc nhìn Quý Úc trộn thức ăn và com một cái, rồi đáp: “Rất tốt!”

Sau khi gửi tin nhắn thành công, Hạ Quý Thần ăn một muống com, rồi lại tiếp tục gõ chữ nhắn cho Hàn Tri Phán: “Cậu ăn com chưa?”

Hàn Tri Phán: “Biết giờ này là mấy giờ rồi không? Tôi đã ăn xong từ sớm.”

Nhìn tin nhắn trả lời của Hàn Tri Phán, Hạ Quý Thần mới liếc nhìn đồng hồ, bây giờ đã là chín giờ rưỡi tối rồi. Anh vừa chậm rãi nhai com mà Quý Úc thô lỗ dứt vào miệng, vừa soạn tin nhắn: “Cậu ăn khuya chưa?”

Hàn Tri Phán: “Chưa!”

Hạ Quý Thần: “Tôi đang ăn.”

Không đợi Hàn Tri Phán trả lời tin nhắn, Hạ Quý Thần đã cầm điện thoại lên, soạn tiếp mấy chữ rồi gửi cho Hàn Tri Phán.

Sau khi gửi thành công, anh suy nghĩ một hồi, rồi cầm điện thoại chụp hình bàn thức ăn cho bé vô cùng đáng yêu trước mắt tiếp tục bấm gửi đi.

Hàn Tri Phán vừa uống thuốc xong, đang đứng trong nhà vệ sinh vừa đánh răng vừa nhắn tin với Hạ Quý Thần. Nhìn thấy ba chữ “Tôi đang ăn” của Hạ Quý Thần gửi đến, anh vừa định nhắn lại “Tôi cũng hơi thấy đói”, nhưng đầu ngón tay còn chưa chạm vào màn hình, thì đã nhìn thấy một dòng chữ vừa được gửi đến: “Là Quý Úc chuẩn bị cho tôi.”

Gần đây, anh gửi cho Hạ Quý Thần hàng loạt tin nhắn trên Wechat, nhưng anh ta chẳng buồn đáp lại. Mà đêm nay lại hào hứng nhắn tin với anh như vậy? Hóa ra không phải bởi vì nằm viện buồn chán, mà là... muốn khoe khoang với anh sao?

Cái này có được tính là nửa đêm, anh bị Hạ Quý Thần ép ăn “Thức ăn cho chó” (*) không?

Hàn Tri Phán mở mục Icon, vừa định chọn một cái Icon khinh bỉ gửi cho Hạ Quý Thần. Nhưng do điện thoại quá lớn, anh lại cầm một tay và sợ ý một chút, điện thoại đã trượt khỏi bàn tay rơi xuống đất.

Anh ngậm bàn chải, khom người nhặt điện thoại lên, vừa định tiếp tục gửi tin nhắn trả lời Hạ Quý Thần, thì thấy trên màn hình di động có một tấm ảnh vừa được gửi đến.

Hàn Tri Phán tiện tay phóng to tấm ảnh kia đến khi nhìn rõ, anh chợt há miệng cười. Cả bàn tay run lên, điện thoại lại lần nữa rơi xuống đất.

(*) Thức ăn cho chó: Là một thuật ngữ mạng dùng để chỉ những người thích thể hiện tình cảm, còn ăn thức ăn cho chó là dùng để chỉ những người bị người khác khoe khoang tình cảm. Ở câu này ý nói Hạ Quý Thần đang cố ý khoe khoang hạnh phúc với Hàn Tri Phán.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 467: Tiểu Thư, Người Giao Hàng Đến.. (7)

“Đường đường là Hạ tổng, bữa ăn khuya lại là cơm cho bé?”

Càng nhìn tấm hình kia, Hàn Tri Phán càng cười dữ dội, cười đến mức nước mắt cũng chảy ra.

Mãi một lúc sau, anh mới ngưng cười, sau đó vuốt vuốt bụng vì cười quá mà co rút đến đau. Vừa định tìm điện thoại thì liếc mắt thấy nó đang nằm trong bồn cầu.

Hạ Quý Thần thấy Hàn Tri Phán mãi vẫn không trả lời tin nhắn của mình, anh liền khóa điện thoại ném sang một bên.

Sau khi anh ăn xong, thím Trương thu dọn bàn cơm, xách lồng cơm ra về. Trong phòng bệnh chỉ còn lại Hạ Quý Thần và Quý Úc.

Quý Úc nhớ lời bác sĩ dặn, sau khi ăn xong khoảng nửa giờ thì cô cho Hạ Quý Thần uống thuốc, rồi nhấn chuông gọi y tá đến đổi bình dịch cho anh.

Hạ Quý Thần vẫn chưa hết sốt, trạng thái tinh thần vẫn không tốt, bên trong thuốc hạ sốt lại có chất gây ngủ. Cho nên sau khi đổi bình dịch xong, chỉ một lát sau anh đã nặng nề thiếp đi.

Quý Úc sợ sau khi bình dịch hết thì máu sẽ chảy ngược lên ống tiêm, nên cô không dám ngủ.

Đêm càng sâu, cô càng thêm mệt mỏi. Quý Úc đi vào nhà vệ sinh lấy nước lạnh rửa mặt. Sau khi quay ra, cô sợ mình ngủ quên, nên liền lấy tai nghe trong túi xách ra nghe nhạc để phấn chấn hơn.

Nghe đến bài thứ tư, thì bên tai vang lên một giai điệu quen thuộc.

Sao trong điện thoại di động của cô lại có bài này?

Quý Úc sững sốt một giây, cúi đầu nhìn bốn chữ “Phạm vi vài dặm” hiển thị trên màn hình điện thoại. Cô mới sực nhớ đêm sinh nhật của cô, sau khi nghe

Hạ Quý Thần hát bài này, lúc quay trở về khách sạn, cô đã lên mạng tìm rồi Download xuống di động của mình.

Nghe được khoảng nửa bài, cô đưa mắt nhìn ca từ trên màn hình di động một lúc, sau đó vô thức quay sang nhìn khuôn mặt đang say ngủ của Hạ Quý Thần.

Đêm dài yên tĩnh, trong phòng bệnh chỉ còn mình cô đang thức, nên cô có thể thoải mái nhìn anh, bước chân cũng vô thức đến gần anh hơn.

Có lẽ là do ngủ mê man suốt một ngày, cho nên vẻ mặt anh hiện tại tốt hơn rất nhiều so với lúc sáng.

Lông mi của anh rất dài, làn da nhẵn mịn, không thấy lỗ chân lông. Môi anh rất mỏng, có độ cong mềm mại, lúc không mở miệng nói chuyện lại mang cho người ta cảm giác dịu dàng ngoài ý muốn. Quý Úc ngơ ngẩn nhìn... Bên tai cô rõ ràng đang nghe bài hát gốc, nhưng chẳng hiểu sao lại có cảm giác như là đang nghe Hạ Quý Thần hát trong đêm sinh nhật đó.

Cô cứ đứng yên nhìn anh như vậy, cho đến lúc anh đột nhiên lẩm bầm cái gì đó. Mặc dù âm thanh rất nhỏ, nhưng trong phòng bệnh yên tĩnh lại nghe được khá rõ ràng. Quý Úc hoàn hồn, lúc này cô mới phát hiện, chẳng biết từ khi nào, mày anh nhú chặt có vẻ rất đau đớn, bờ môi không ngừng run rẩy.

Quý Úc vội tháo tai nghe xuống, vươn tay sờ trán Hạ Quý Thần. Sau khi xác định đầu anh không quá nóng, cô mới thở phào một hơi.

Nhưng Quý Úc còn chưa kịp thu tay về thì chợt nghe Hạ Quý Thần thì thào nói: “Đừng... đừng rời khỏi anh...”

“Anh ấy đang nói mớ sao?” - Suy nghĩ này vừa vụt qua trong đầu Quý Úc thì Hạ Quý Thần lại tiếp tục nói mớ: “... Đừng đi! Đừng.. đừng rời khỏi anh...”

Anh càng nói càng kích động. Đến cuối cùng, anh chợt giơ tay lên, nắm lấy bàn tay cô vẫn còn đặt trên trán anh, chưa kịp rút đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 468: Tiểu Thư, Người Giao Hàng Đến.. (8)

Quý Úc theo bản năng rút tay lại. Nhưng trong giấc mơ, dường như anh cảm giác được cô né tránh, nên càng nắm chặt hơn. Ngay cả tiếng thì thầm trong miệng cũng bắt gặp tăng thêm vài đề xi ben: “Đừng trốn tránh anh... Đừng... Anh cam đoan sẽ không quấy rầy em... chỉ cần để anh nhìn thấy em là được! Anh cam đoan... Anh cam đoan...”

Câu cuối cùng anh nói trong mộng dường như mang theo một chút khẩn cầu, hai đầu lông mày nghiêm nghị hiện rõ đau thương và khổ sở khiến cho người ta nhìn không được mà hoảng sợ.

Tìm Quý Úc lập tức mềm nhũn, lực ở tay cũng bỗng dưng biến mất.

Trong mơ, có lẽ là Hạ Quý Thần cảm giác được cô không tiếp tục trốn tránh, nên anh dần dần bình tĩnh lại, lực nắm tay cô cũng bắt đầu giảm bớt. Cuối cùng, anh dịu dàng nắm tay cô, khiến Quý Úc có cảm giác được che chở.

Đầu ngón tay cô đang nằm trong lòng bàn tay anh nhìn không được khẽ run lên.

Quý Úc vừa muốn rút tay về, lại vừa không muốn. Cô nhìn bàn tay anh đang nắm tay cô trong chốc lát. Cuối cùng, cô vô thức xoay tay, nhẹ nhàng nắm lại tay anh.

Mãi cho đến khi dịch đang truyền sắp cạn, Quý Úc mới nhẹ nhàng rút tay khỏi tay anh.

Cô gọi y tá đến tháo kim tiêm trên mu bàn tay cho anh, sau đó cầm bông băng đề xuống vết tiêm một lát. Đến khi không còn chảy máu, cô mới đứng dậy kéo chăn đắp cho anh, rồi rón rén đi tới một cái giường ở cách đó không xa, nằm xuống.

Trong phòng bệnh rất yên tĩnh, Quý Úc có thể nghe rõ tiếng hít thở đều đều của Hạ Quý Thần.

Vừa nãy, rõ ràng cô rất buồn ngủ đến muốn ngủ gật. Nhưng bây giờ, nhắm mắt lại vẫn không cách nào ngủ được, trong đầu toàn là hình ảnh tay anh nắm chặt tay cô.

Mặc dù cô đã rút tay khỏi tay anh hồi lâu. Nhưng đến bây giờ, cô vẫn có thể cảm giác được độ ấm trong lòng bàn tay anh.

Mấy ngày kế tiếp, Hạ Quý Thần vẫn ăn phần cơm dành cho em bé như trước.

Bởi vì chuyện đêm hôm đó ở Thượng Hải, cả hai có hơi xấu hổ. Nhưng có lẽ là do ngày đêm ở cạnh nhau, nên không khí giữa hai người cũng bắt đầu trở nên hài hòa hơn.

Buổi sáng ngày thứ ba kể từ khi Hạ Quý Thần nhập viện, rốt cuộc anh cũng hết sốt. Nhưng do tình trạng cơ thể không tốt nên anh vẫn phải ở lại bệnh viện quan sát thêm. Bất quá, tối hôm đó Hạ Quý Thần đã có thể đi dạo cùng Quý Úc trong vườn hoa bệnh viện chốc lát.

Sáng ngày thứ tư, đã có vài nhân viên của YC kéo đến tìm Hạ Quý Thần bàn bạc công việc. Tuy nhiên, do anh vẫn chưa hoàn toàn hồi phục, nên Quý Úc luôn không chể thời gian làm việc của Hạ Quý Thần. Chỉ cần thấy giữa hai đầu chân mày anh thoáng hiện lên vẻ mệt mỏi, cô sẽ lập tức thu dọn tư liệu mà mọi người đưa tới, đợi đến khi anh nghỉ ngơi đủ, cô mới đưa cho anh tiếp tục xử lý.

Ngày từng ngày trôi qua, cơ thể Hạ Quý Thần cũng càng ngày càng tốt hơn, thời gian anh xử lý công việc cũng mỗi ngày một dài hơn. Cùng lúc đó, thời gian Quý Úc nhàm chán cũng bắt đầu nhiều hơn.

Có đôi khi Hạ Quý Thần bận họp trực tuyến gần ba bốn giờ, nên không có thời gian để ý đến cô.

Thời gian đầu, bởi vì chăm sóc Hạ Quý Thần, Quý Úc ngủ không đủ, nên cô liền tranh thủ khoảng thời gian này để ngủ bù. Nhưng càng về sau, đến lúc cô đã ngủ đủ, thì để giết thời gian, cô không còn lựa chọn nào khác là chơi Game cùng Đường Họa Họa.

Buổi tối ngày thứ chín, công ty có việc gấp phải tổ chức họp trực tuyến.

Lúc ăn cơm tối, cả hai có hẹn sau khi ăn xong sẽ cùng nhau xuống lầu đi dạo, nhưng giờ lại buộc phải hủy bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 469: Tiểu Thư, Người Giao Hàng Đến.. (9)

Lúc ăn cơm tối, cả hai có hẹn sau khi ăn xong sẽ cùng nhau xuống lầu đi dạo, nhưng giờ lại buộc phải hủy bỏ.

Sau khi Hạ Quý Thần bật máy tính, tham dự cuộc họp trực tuyến, thì cũng như hai ngày trước, Quý Úc bắt đầu chơi Game với Đường Họa Họa.

Game mà Quý Úc và Đường Họa Họa chơi là Hot nhất hiện nay, gọi là "Vương giả vinh quang" (*). Nói đơn giản, đây là dạng Game phá tháp, bên nào có thể đánh sập trụ của đối phương trước thì xem như bên đó thắng.

Đường Họa Họa chơi Game này sớm hơn Quý Úc một năm, nhưng thao tác lại không chuyên nghiệp hơn Quý Úc là bao. Theo như Đường Họa Họa, muốn thắng Game này còn phụ thuộc vào đồng đội. Chỉ tiếc là đêm nay hai người phối hợp rất tệ, đồng đội không đáng tin cậy, chỉ một lát đã thua ba trận.

Chơi Game đương nhiên ai cũng muốn thắng. Cứ thua mãi, thì dù cho là có chơi giải trí cũng sẽ cảm thấy buồn bực.

Đến ván thứ tư vẫn thua như cũ... Đường Họa Họa có hơi tức giận. Cô lên Wechat gửi tin nhắn cho Quý Úc: "Đội mình một chút, mình đi kiểm anh trai lợi hại kéo tụi mình."

Khoảng năm phút sau, điện thoại Quý Úc rung lên, là tin nhắn của Đường Họa Họa gửi đến: "Tiểu Úc, Online nhanh lên, mình bỏ ra hai mươi đồng mua một cái loa lớn, vừa gọi được một anh trai Vương giả."

Quý Úc vội vàng chuyển sang trang Web Game, đăng nhập trò chơi, đồng ý lời mời của Đường Họa Họa.

Đúng như tin nhắn của Đường Họa Họa, ngoài trừ cô và cô ấy, quả nhiên trong đội có thêm một người chơi đẳng cấp Vương giả.

Đường Họa Họa mở phòng, thấy Quý Úc đi vào, cô lập tức chọn bắt đầu. Lúc chọn "Trưởng" (*), Đường Họa Họa gửi một tin nhắn trên Web Game cho Quý Úc: "Tiểu Úc, cậu mở âm thanh đi."

Quý Úc ngồi khá gần Hạ Quý Thần, cô sợ mở âm thanh, sẽ ảnh hưởng đến cuộc họp của anh, nên cầm điện thoại đi đến sofa ở cách xa anh, sau khi ngồi xuống mới ấn mở âm thanh.

"Hoan nghênh tiến vào Vương giả vinh quang, còn năm giây nữa quân địch sẽ xuất hiện."

Khi những lời này vang lên, Quý Úc chơi "Thái Văn Cơ" (*) còn Đường Họa Họa chơi "Tôn Thượng Hương" (*) cũng cùng nhau xuất hiện trên đường.

Khi hai người đi qua "Buff đỏ" (*), thì một giọng nam vang lên, chính là anh trai Vương giả mà Đường Họa Họa đã bỏ ra hai mươi đồng gọi đến: "Đi theo tôi, cùng đi đến "Buff xanh" (*) ở bên kia."

Giọng của anh trai Vương giả kia cực tốt, trong veo, khiến cho người ta có cảm giác như nghe được giọng của nhân vật nam chính trong tiểu thuyết thanh xuân.

Đường Họa Họa nhin không được khen một câu: "Wow, giọng nghe hay thật!"

Quý Úc phụ họa theo: "Đúng vậy! Đúng vậy!"

Anh trai Vương giả quả thực xứng danh, kéo bọn họ đi rất dễ dàng. Chỉ mới năm phút ngắn ngủi, đã đánh hạ tám trụ.

Quý Úc và Đường Họa Họa thua cả đêm, nên bây giờ vô cùng phấn khích, giọng nói cũng lớn hơn nhiều.

Hạ Quý Thần đang tham gia họp trực tuyến, thấy Quý Úc cầm điện thoại đi đến chỗ khác, anh không nhin được nhiều lần liếc nhìn cô.

Điện thoại của cô vốn yên lặng, bỗng nhiên xuất hiện tiếng nhạc khe khẽ, âm lượng vừa đủ, không làm phiền đến anh.

Anh biết là vì cô bật âm thanh, nên mới giữ khoảng cách với anh, để tránh làm phiền anh. Nên anh cũng không nghĩ nhiều, tập trung thnh thần nghe các quản lý báo cáo trong video trực tuyến. Nhưng còn chưa nghe được hai câu, thì anh đã loáng thoáng nghe thấy tiếng của một người đàn ông.

Anh ngẩng đầu liếc nhìn Quý Úc một cái, liền thấy cô đang chăm chú điều khiển nhân vật trên điện thoại, đuôi lông mày cô cong cong, mang ý cười dịu dàng.

(*) Vương giả vinh quang: Game Mobile trên nền tảng Android và IOS, có cách thức chơi tương tự Game Liên Minh Huyền Thoại.

(*) Tướng: Là các nhân vật anh hùng có kỹ năng khác nhau mà người chơi có thể chọn trước khi tham gia trận đấu.

(*) Buff đỏ: Là một hiệu ứng hỗ trợ làm chậm và rút máu của đối thủ nhanh.

(*) Buff xanh: Là một hiệu ứng hỗ trợ tăng mana.

(*) Thái Văn Cơ: Là 1 tướng trong game Vương giả vinh quang, thuộc nhóm pháp sư.

(*) Tôn Thượng Hương: Là 1 tướng trong game Vương giả vinh quang, thuộc nhóm xạ thủ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 470: Chương 470: Tiểu Thư, Người Giao Hàng Đến.. (10)

“Cô ấy đang nói chuyện vui vẻ với một người đàn ông trong Game?”

Hạ Quý Thần thoáng cau mày, anh bình tĩnh thu lại ánh mắt, rồi gơ tay điều chỉnh âm lượng máy tính thấp xuống một chút.

Nhìn qua thì có vẻ Hạ Quý Thần đang chuyên tâm họp, nhưng thực chất lực chú ý của anh đều đặt trên người Quý Úc. Xuyên qua âm thanh phát ra từ Video, anh có thể miễn cưỡng nghe được tiếng động trong điện thoại của Quý Úc, là giọng của Đường Họa Họa: "Wow... Thắng rồi! Vui quá!"

Sau đó là một giọng nam vang lên: "Biểu muội, em thêm hảo hữu đi, rồi chúng ta tiếp tục chơi."

Lúc Quý Úc ngồi cạnh Hạ Quý Thần chơi Game, anh có liếc nhìn ID của cô, là "Biểu muội xinh đẹp". Cho nên... Người đàn ông này đang gọi Quý Úc?

Hạ Quý Thần vừa nghĩ xong, thì giọng nói dịu dàng của Quý Úc khẽ vang lên: "Được!"

“Được? Được con khỉ!” - Hạ Quý Thần thẳm mắng một câu rồi liếc nhìn Quý Úc. Thấy đầu ngón tay cô đang chạm vài cái trên màn hình, kẻ đó lại có giọng nói vang lên.

Anh không chơi Game... Nhưng lúc cô chơi hai hôm trước, anh có nhìn qua vài lần, biết rõ cô đang bắt đầu trận mới.

Trong trận, giọng nam kia không tiếp tục chỉ huy Đường Họa Họa và Quý Úc chơi Game như lúc này, mà suốt cả hành trình chỉ lo nói chuyện phiếm với Quý Úc.

"Biểu muội, em là người ở đâu?"

"Bác Kinh!"

"Biểu muội, em tới nhận Buff xanh đi."

Đường Họa Họa: "Cô ấy là tướng phụ trợ, Buff xanh làm gì? Em không phục."

Người đàn ông kia vẫn không để ý đến Đường Họa Họa, tiếp tục nói chuyện với Quý Úc: "Biểu muội, em bao nhiêu tuổi?"

"Biểu muội... Tuổi cái đầu mi..." - Hạ Quý Thần bắt đầu ngồi không yên.

"Biểu muội, em thường dùng Wechat hay là QQ?"

"Wechat."

"Biểu muội, Wechat của anh là..." - Trong điện thoại của Quý Úc vang lên một dãy số: "... Em nhớ chưa? Không thì anh nhắn trong Game cho em, em nhớ lưu lại. Đó cũng là số điện thoại di động của anh, tí nữa nhớ thêm Wechat anh nhé."

Hào hử trong trò chơi thì thôi đi, giờ còn muốn kết bạn trên Wechat?

Tay Hạ Quý Thần nắm lại thành nắm, đột nhiên anh có loại xúc động muốn lôi cái tên trong điện thoại ra đánh một trận.

"Biểu muội, anh nghĩ, để em thêm bạn anh thì quá phiền. Thôi thì em cho anh Wechat của em đi, tí nữa chúng ta thêm bạn."

"À..." - Có lẽ là đang đánh đến giai đoạn kịch liệt, nên Quý Úc không có lòng dạ nào quan tâm đến những chuyện khác: "...Anh đợi chút, tí nữa em nói cho anh biết."

Đợi lát nữa nói cho anh biết... Cô định cho thật sao?

Hạ Quý Thần hận không thể lập tức chạy tới trước mặt Quý Úc giật điện thoại trên tay cô xuống. Anh nhìn chăm chăm vào máy tính, suy nghĩ một lát... Dường như nghĩ ra cái gì đó, anh lập tức gõ mấy chữ trên máy tính gửi cho tất cả mọi người trong cuộc họp: "Ngại quá! Đợi tôi một lát."

Sau đó, anh bấm tạm dừng Video trực tuyến, lấy điện thoại trong túi quần ra tải một cái ứng dụng, rồi bấm loạn một lượt.

Đề điện thoại di động xuống, Hạ Quý Thần lại tiếp tục mở Video họp.

Quý Úc ôm điện thoại ngồi ở cách đó không xa, nói chuyện vô cùng sôi nổi.

Khoảng 10 phút sau, điện thoại của Quý Úc báo có cuộc gọi đến: "Tiểu thư, người giao hàng đến rồi..."

Cô không có đặt hàng mà... Quý Úc sững sốt hai giây, rồi quay đầu về phía Hạ Quý Thần: "Anh gọi giao hàng sao?"

Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, không nói chuyện mà chỉ vào màn hình máy tính. Ý nói với cô là anh đang bận xử lý công việc không thể tự đi được, nhờ cô đi lấy giúp.

Sau khi cúp điện thoại, Quý Úc định vừa chơi Game vừa đi xuống lầu nhận bưu kiện thì lại có điện thoại: "Tiểu thư, người giao hàng đến rồi..."

Suốt khoảng thời gian sau đó, Quý Úc gần như không có cơ hội vào Game, bởi vì cứ hết cuộc gọi này lại đến cuộc gọi khác.

Quý Úc nhận liên tiếp mười cuộc gọi, đều là: "Tiểu thư, người giao hàng đến rồi...". Hết người giao hàng này lại đến người giao hàng khác.

Tuy kết thúc Game thiếu đi Quý Úc vẫn thắng như trước, nhưng cô lại bị đồng đội Report (*), cấm thi đấu hai giờ.

Quý Úc vô cùng tức giận, cô cầm theo túi lớn túi nhỏ, giận dữ đi vào phòng bệnh. Hạ Quý Thần vừa kết thúc cuộc họp, cô liền đi đến cạnh giường anh, không chút nghĩ ngợi ném mấy cái túi kia lên giường: "Hạ Quý Thần, anh không có chuyện gì làm hả, đặt nhiều hàng như vậy..."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 471: Mong Ước Ngày Nổi Danh (1)

Phía trước là đầu giường của Hạ Quý Thần, bất thành linh cô lao đến, anh không hề phòng bị, ngay lập tức bị cô đè lên.

Dáng người Quý Úc khá nhỏ, thể trọng cũng nhẹ hơn người thường rất nhiều. Nhưng cô bất ngờ lao đến như vậy, theo quán tính, đầu cô đập vào ngực

Hạ Quý Thần, nện cho anh một cái. Hạ Quý Thần bị đau, vô thức nhắm mắt lại, hít một hơi khí lạnh.

Đồng thời, do ngày thường Hạ Quý Thần tập thể hình, ngực vô cùng rắn chắc như một tảng đá, Quý Úc đập đầu vào đó cũng đau đến suýt rơi nước mắt.

Một lát sau Quý Úc mới hoàn hồn, cô vừa ngẩng đầu vừa giơ tay xoa xoa chỗ đau.

Cùng lúc đó, đau đớn trên ngực Hạ Quý Thần cũng giảm bớt, anh từ từ mở mắt, vừa lúc chạm phải ánh mắt của Quý Úc khi cô đang ngẩng đầu lên.

Động tác xoa đầu của Quý Úc khựng lại. Một lúc sau, cô mới ý thức được là mình đang nằm trên người Hạ Quý Thần, toàn thân cô run lên, vô thức xoay người định nhanh chóng rời khỏi người Hạ Quý Thần.

Bởi vì trong lòng vô cùng bối rối, nên cô hoàn toàn quên mất đây là giường dành cho một người. Cô xoay người quá mạnh khiến cho cả người lật ngay khoảng trống. Ngay khi cô cảm giác được mình đang rơi thì cô mới kịp phản ứng... bản thân đang lăn từ trên giường xuống.

Quý Úc thầm nghĩ: “Thôi xong!”

Cô nhắm chặt hai mắt, nhưng cảm giác đau đớn như trong dự đoán không xuất hiện, eo của cô bị một bàn tay nắm chặt.

Bàn năng cầu sinh khiến cô không chút nghĩ ngợi, duỗi tay bắt lấy một điểm tựa, mượn lực kéo người lên. Kế đó... môi cô chạm phải một vật mềm mại, ấm áp.

Quý Úc sùng sốt trong giây lát cô mới mở mắt.

Khuôn mặt điển trai của Hạ Quý Thần to gần trước mắt cô, gần như dán sát vào mặt cô.

Cả người cô dường như bị điểm huyệt... bất động hồi lâu, sau đó đôi mắt cô khẽ đảo một cái liếc thấy môi của mình đang dán chặt vào môi Hạ Quý Thần. Đầu Quý Úc trống rỗng, cô ngơ ngác, dường như không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Một lúc lâu sau, cô mới bắt đầu có ý thức.

Môi của cô dán lên môi anh... Thứ mềm mại ấm áp mà cô vừa chạm phải chính là môi của anh... Môi của anh...

Những chữ này mạnh mẽ vụt qua trong đầu Quý Úc, rốt cuộc là có ý gì? Ánh mắt của cô bỗng dưng tròn to, sau đó cô hét lên một tiếng “A...”

Quý Úc lập tức ngẩng đầu lên, môi hai người phút chốc tách ra.

Cả người Hạ Quý Thần run mạnh một cái, rồi không có bất kỳ phản ứng gì tiếp theo.

Dường như là anh đang kiểm chế cái gì đó, trên mặt anh lộ vẻ tiếc nuối.

Lúc sau anh mới tỉnh táo lại từ sau nụ hôn kia.

Cánh tay anh dùng sức nâng Quý Úc dậy... sau đó anh thu tay, xoay người bước xuống giường, không nói câu nào đi vào phòng tắm.

Ngay sau đó, trong phòng tắm có tiếng nước chảy “Tí tách”.

Hạ Quý Thần dội nước lạnh một lúc lâu, mới đè nén được kích thích mà Quý Úc mang đến cho anh.

Anh mặc quần áo tử tế, bước ra khỏi phòng tắm thì thấy Quý Úc vẫn còn đứng nguyên tại chỗ cũ.

Nghe thấy tiếng mở cửa, Quý Úc quay đầu, nhìn về phía Hạ Quý Thần. Ánh mắt cô dừng trên người anh một lúc rồi quay đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 472: Mong Ước Ngày Nổi Danh (2)

Không đợi Hạ Quý Thần mở miệng, Quý Úc đã nói trước: “Tôi đi tắm.”

Nói xong, cô đi qua bên người Hạ Quý Thần, nhanh chân vọt vào phòng tắm.

Quý Úc loay hoay trong nhà vệ sinh thật lâu, cho đến khi xác định mình đã không còn xấu hổ bởi vì "Nụ hôn" kia với Hạ Quý Thần, cô mới kéo cửa bước ra ngoài.

Cô không tiếc nhìn Hạ Quý Thần đang nằm trên giường bệnh, mà trực tiếp đi đến một cái giường khác ở bên cạnh, khẽ nói: "Đã khuya rồi... ngủ đi!"

Sau đó cô tắt đèn, bò lên giường, kéo chăn trùm kín đầu.

Bao quanh Quý Úc là một màu đen kịt, cô lẳng lặng nằm thật lâu, cho đến khi cảm giác được người nằm giường bên cạnh đã ngủ, cô mới từ từ kéo chăn ra khỏi đầu.

Cô nhìn chằm chằm lên trần nhà, nhẹ nhàng hít thở từng chút một. Một lúc lâu sau, lồng ngực thiếu dưỡng khí đã thoải mái hơn một chút, cô mới từ từ quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Anh đang ngủ say, đèn ngủ mờ ảo trong phòng bệnh khiến cho từng đường nét hoàn mỹ trên khuôn mặt anh thêm phần dịu dàng.

Cô yên lặng ngắm nhìn anh thật lâu... Cuối cùng, ánh mắt cô dừng lại ở môi anh.

Môi môi anh rất đẹp... Dưới ánh đèn, môi anh như được phủ thêm lớp ánh sáng dịu ngọt, khiến cho lòng người run động. Quý Úc nhìn không được ngăn ngợ nhìn.

Không biết đã bao lâu, có lẽ là tư thế ngủ không thoải mái, nên Hạ Quý Thần trở mình, đưa lưng về phía Quý Úc.

Quý Úc hoàn hồn, khẽ chớp mắt một cái, cô nghiêng đầu, dời ánh mắt khỏi ót Hạ Quý Thần, chuyển sang nhìn lên trần nhà.

Trong đêm tĩnh lặng, cô nghe rất rõ tiếng lòng mình. Vừa nãy khi ngắm người nhìn môi anh, cô có loại xúc động muốn đi lên hôn một cái. Giống với đêm hôm đó, khi cô uống say ở Thượng Hải.

Khác biệt duy nhất chính là cảm xúc trong lòng cô đêm nay càng mạnh hơn so với lần say rượu đó.

Tựa như lúc này, cô không cẩn thận chạm vào môi anh... Sau khi hoàn hồn cô vội né tránh, nhưng trong lòng rõ ràng lại rất tiếc nuối.

Cô vẫn luôn khắc chế suy nghĩ của mình, không dám nghĩ rốt cuộc mình đã tiếc nuối cái gì. Cho đến giờ khắc này, cô không thể không thừa nhận... mình tiếc nuối là vì cái hôn ngoài ý muốn kia... Khiến cho cả tâm hồn lưu luyến không rời!

Lưu luyến không rời...

Đầu ngón tay Quý Úc nhẹ run lên, một lần nữa cô quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Cô nhìn chằm chằm bóng lưng anh thật lâu, thời gian dần qua, cô cũng từ từ hiểu rõ, tại sao mình lại có cảm giác lưu luyến không rời như vậy?

Nhưng chỉ trong tích tắc, cô đã thôi suy nghĩ, để cho những ý nghĩ kia cứ thế mà biến mất, tựa như chưa từng xảy ra bất kỳ chuyện gì, và cô... cũng chưa hề hiểu rõ điều gì.

Nếu như có thể, Quý Úc thật sự muốn mình hồ đồ, không nhìn ra mọi thứ, nhưng nhiều khi, mọi chuyện thường phát triển theo hướng mà người ta không thể không chế được.

Quý Úc cho là mình có thể giả bộ hồ đồ thật lâu, nhưng cô không ngờ rằng, còn chưa đến một tuần, cô đã không giả bộ nổi nữa.

Bởi vì có một chuyện xảy ra, mà chuyện đó khiến cho cô không thể nào giả hồ đồ, cũng không cách nào xóa bỏ những suy nghĩ rõ ràng trong lòng mình.

Chuyện đó cũng khiến cho cô hoàn toàn ý thức được, đối với Hạ Quý Thần, cô không chỉ đơn giản là rung động, mà là yêu thích, thật sự yêu thích.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 473: Mong Ước Ngày Nổi Danh (3)

Chuyện xảy ra vào ngày thứ sáu sau khi Quý Úc vô tình "Hôn" Hạ Quý Thần.

Sau hôm mà bọn họ ngoài ý muốn "Hôn" nhau, Hạ Quý Thần ra viện. Khoảng mười giờ sáng, Trần Bạch đến bệnh viện, chạy lên chạy xuống giúp anh làm thủ tục xuất viện, gần một tiếng đồng hồ mới thu xếp ổn thỏa.

Cả một đêm không ngủ được, Quý Úc nhả nhận từ chối lời mời dùng cơm trưa của Trần Bạch, trực tiếp trở về nhà.

Suốt khoảng thời gian sau đó, Quý Úc vẫn như trước... không bước chân ra khỏi cửa. Chuyện Hạ Quý Thần nằm viện và cô ở bên cạnh chăm sóc anh suốt mười ngày cứ như một viên đá nhỏ ném vào hồ nước, không thấy chút tăm hơi. Sau khi anh và cô ai về nhà nấy, cô không liên lạc với anh, anh cũng

không gọi cho cô. Đường như những chuyện đã xảy ra không đáng nhắc tới, chỉ là một cơn gió thoảng qua cuộc đời của anh và cô.

Nếu không bởi vì sự kiện xảy ra sáu ngày sau, Quý Úc cũng không rõ đến khi nào bản thân mình mới có cơ hội gặp lại Hạ Quý Thần.

Cùng với độ lan truyền của "Tam Thiên Sĩ", cái tên Thanh Dương cũng để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng người xem. Hơn nữa, nữ diễn viên đầu tiên hợp tác với YC... Quý Úc cũng nhanh chóng được nhiều người chú ý. Đồng thời, một số lời mời quảng cáo, tham gia sự kiện không lớn cũng không nhỏ liên tục tìm tới Quý Úc.

Công ty YC đã thu xếp rất nhiều hạng mục hợp tác cho Quý Úc. Người đại diện cho cô tên là Trang Nghi, tuổi cũng không lớn, nhưng đã có kinh nghiệm trong ngành mười năm, cũng từng được bồi dưỡng không ít nghệ sĩ.

Trang Nghi có đầu óc cũng có kinh nghiệm... Cô ấy tìm trong một loạt lời mời mà Quý Úc nhận được chọn lựa kỹ lưỡng. Cuối cùng quyết định làm người đại diện phát ngôn cho một sản phẩm.

Quý Úc đã có độ Hot, kế tiếp nhất định phải duy trì độ Hot của cô, nên công ty YC đã sắp xếp cho cô tham gia một sự kiện. Đó chính là chương trình nghệ thuật tổng hợp nổi tiếng gần mười năm của kênh truyền hình Star Chinese.

Chỉ có hai ngày nên thời gian tương đối gấp... Vì vậy ngay ngày quay đầu tiên, trời còn chưa sáng hẳn, Trang Nghi đã lái xe đến chờ trước cửa nhà Quý Úc.

Buổi ghi hình sẽ được thực hiện tại phim trường nằm ở ngoại ô phía nam Bắc kinh, khi hai người lái xe đến nơi đã là bảy giờ sáng.

Trên đường đi, Trang Nghi đã chuẩn bị bữa sáng cho Quý Úc. Nên vừa đến trường quay, Quý Úc trực tiếp đi vào phòng hóa trang, bắt đầu trang điểm.

Khuôn mặt của Quý Úc thuộc loại gần như không có khuyết điểm, thợ trang điểm chỉ cần làm sơ qua cũng đủ để đạt tới độ hoàn mỹ. Nhưng toàn bộ quá trình, Trang Nghi vẫn đứng sau lưng Quý Úc. Thỉnh thoảng, cô nhắc nhở thợ trang điểm một vài chỗ cần chú ý.

Quý Úc là người đến sớm nhất... nên trong lúc cô trang điểm, những nghệ sĩ cùng cô tham gia trong chương trình này cũng lần lượt vô phòng trang điểm.

Quý Úc đã sớm được thông báo danh sách nghệ sĩ tham gia sự kiện lần này, một người là nam diễn viên trẻ đang nổi tiếng, một người là nữ ngôi sao ca nhạc Đài Loan nổi tiếng nhiều năm trước, còn có một nam diễn viên người Hồng Kông rất có tiếng tăm nhưng vẫn chưa có chỗ đứng trong ngành.

Trong chương trình này, bốn người bọn họ đều là khách mời.

Người đầu tiên đến là nam diễn viên trẻ đang nổi tiếng kia, sau đó là nam diễn viên người Hồng Kông.

Còn nữ ngôi sao ca nhạc Đài Loan... đến tám giờ mà vẫn chưa thấy xuất hiện.

Đến lúc Quý Úc trang điểm và thay quần áo xong, đang ngồi trước gương tạo kiểu tóc thì cửa phòng hóa trang cuối cùng cũng được mở ra lần nữa.

Quý Úc tưởng rằng nữ ngôi sao ca nhạc Đài Loan kia đã đến, cô vô thức quay đầu nhìn về phía cửa... nhưng ánh mắt còn chưa kịp nhìn thấy người vào phòng thì đã nghe được tiếng nói: "Chị Thiên Ca! Ngồi bên kia."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 474: Mong Ước Ngày Nổi Danh (4)

Chị Thiên Ca?

Quý Úc nhíu nhíu chân mày, thoáng khựng lại hai giây, sau đó tiếp tục xoay đầu nhìn về phía cửa.

Người đầu tiên bước vào chính là trợ lý của Thiên Ca, trong tay cô ta xách theo hai cái bao lớn, sau đó là thợ trang điểm riêng của Thiên Ca kéo theo một cái gương hành lý, và cuối cùng là... Thiên Ca. Cả người mặc quần áo sắc sảo bước vào.

Cô ta mang giày cao gót, mỗi bước đi phát ra tiếng "Cốc... cốc...", âm thanh đặc biệt chói tai vang lên trong phòng trang điểm.

Nam diễn viên trẻ kia đã hợp tác nhiều lần với Thiên Ca, tương đối thân quen, nên khi cô ta bước vào, cậu ta là người đầu tiên chào hỏi: "Thiên tỷ!"

Thiên Ca tươi cười rạng rỡ đáp lại một câu "Đã lâu không gặp!". Sau đó, ánh mắt cô ta chuyển sang nam diễn viên Hồng Kông, mặc dù hai người đều lẫn lộn trong ngành nhiều năm, nhưng cũng chỉ là "sơ giao" (*), nên Thiên Ca chỉ khách sáo gật đầu xem như chào hỏi.

Nam diễn viên Hồng Kông cũng không nói lời nào, khẽ gật đầu coi như đáp lại Thiên Ca.

Cuối cùng, Thiên Ca dời ánh mắt về phía Quý Úc.

Hai người cũng không nói chuyện, chỉ yên lặng liếc nhìn nhau một cái. Sau đó, Thiên Ca tao nhã ngồi xuống ghế trang điểm mà trợ lý đã kéo sẵn, rồi bắt đầu nói với thợ trang điểm riêng của mình phong cách trang điểm mà cô ta muốn ngày hôm nay.

Khi Thiên Ca còn đang thấp giọng nói với thợ trang điểm, thì Quý Úc thông qua tấm kiếng trang điểm trước mặt, liếc mắt nhìn Trang Nghi đang đứng phía sau.

Mặc dù cả hai không nói bất kỳ câu nào với nhau, nhưng Trang Nghi cũng hiểu Quý Úc muốn hỏi gì. Cô cũng có thắc mắc tương tự với Quý Úc. Rõ ràng trên danh sách là nữ ngôi sao ca nhạc người Đài Loan, sao bây giờ lại đổi thành Thiên Ca? Trang Nghi khẽ lắc đầu, dùng động tác trong yên lặng nói với Quý Úc rằng cô cũng không rõ lắm. Sau đó Trang Nghi chỉ chỉ về phía cửa, ý bảo cô phải đi ra ngoài.

Khoảng 10 phút sau, Trang Nghi quay trở lại phòng hóa trang, Quý Úc cũng đã trang điểm gần xong. Cô đứng bên cạnh đội trong chốc lát, đến lúc thợ trang điểm đã hoàn thành xong, mới bước đến bên cạnh Quý Úc, cúi đầu nói nhỏ vào tai cô: "Tôi vừa đến hỏi ban tổ chức chương trình, họ nói nữ ngôi sao ca nhạc người Đài Loan kia xảy ra chuyện, tạm thời không đến được. Tối hôm qua bọn họ mới liên hệ với Thiên Ca, nhờ cô ta đến giúp, nên chưa kịp thông báo cho chúng ta."

Tuy Quý Úc cảm thấy không tin tưởng cho lắm, nhưng ban tổ chức đã nói vậy thì cô không thể bắt bẻ được. Huống chi, sự kiện này cực kỳ quan trọng đối với cô... Cô không thể bởi vì chướng mắt Thiên Ca mà bỏ qua lần quay này được. Cho nên Quý Úc chỉ có thể âm thầm tự nhắc nhở mình cẩn thận đề phòng.

Vốn là dự định mười giờ bắt đầu quay, nhưng do Thiên Ca đến muộn. Đến mười giờ, cô ta chỉ mới trang điểm được một nửa. Hiện tại, Thiên Ca là một trong những người ít có địa vị trong ngành giải trí, toàn bộ người trong ban tổ chức thấy cô ta đều cung kính, sao có ai dám thúc giục. Cho nên Quý Úc và hai nam diễn viên kia phải đợi gần bốn mươi phút mới có thể đi vào trường quay.

Sau khi nghe đạo diễn giảng giải tổng quát về chương trình... Mười một giờ, chính thức bắt đầu ghi hình.

Mở đầu chương trình, MC bước lên giới thiệu về khách mời và cho phát băng ghi hình quá trình hóa trang của các khách mời đã được thu trước đó.

Đạo diễn chương trình chỉ đạo quay cận cảnh và viễn cảnh một lượt. Bởi vì bị trễ giờ... cho nên sau khi phát băng ghi hình xong, đạo diễn không cho mọi người nghỉ ngơi mà trực tiếp cho quay phần tự giới thiệu.

Nam diễn viên Hồng Kông vào nghề sớm nhất... Tuy không nổi danh bằng Thiên Ca, nhưng cũng được xem như tiền bối, cho nên MC yêu cầu anh ta tự giới thiệu đầu tiên.

(*) Sơ giao: Ý chỉ mối quan hệ không mấy thân thiết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 475: Mong Ước Ngày Nổi Danh (5)

Nam diễn viên Hồng Kông vào nghề sớm nhất... Tuy không nổi danh bằng Thiên Ca, nhưng cũng được xem như tiền bối, cho nên MC yêu cầu anh ta tự giới thiệu đầu tiên.

Kể đó là Thiên Ca, rồi đến nam diễn viên trẻ vừa nổi tiếng năm ngoái, cuối cùng mới đến Quý Úc.

Ban tổ chức muốn tăng độ nóng, muốn chương trình bùng nổ. Vừa hay trong khoảng thời gian gần đây, tin tức về Quý Úc là tin nóng nhất trên mạng, cho nên nữ MC đợi Quý Úc tự giới thiệu xong, liền cười tủm tỉm nghiêng đầu hỏi cô: "Chúng ta đều biết Quý Úc là nữ nghệ sĩ đầu tiên ký hợp đồng chính thức với YC. Hôm nay, cô có thể cho mọi người biết... cô cảm thấy như thế nào khi quyết định ký hợp đồng với YC?"

Nói xong, MC đưa Microphone tới trước mặt Quý Úc.

Quý Úc vẫn luôn duy trì nụ cười mỉm, nói chi tiết cảm giác của cô vào cái đêm mà Hạ Quý Thần đặt ba bản hợp đồng trước mặt cô: "Tôi có cảm giác thật khó tin, cứ nghĩ mình đang nằm mơ... vài ngày sau tôi mới bình tĩnh trở lại. Giống như lúc này đây, tôi vẫn không thể tin là tôi có thể được xuất hiện trong chương trình này."

Nữ MC là một người khá nhạy bén, luôn biết nắm chặt cơ hội để tương tác với khách mời. Cho nên, khi nghe nửa câu sau của Quý Úc mang ý trêu chọc, cô cũng hòa theo, vươn tay có vẻ rất dùng sức, nhưng thực chất là nhẹ nhàng nhéo lên tay Quý Úc một cái: "Bây giờ thì biết là không phải nằm mơ rồi chứ?"

Người hâm mộ bên dưới thấy cảnh tượng như vậy lập tức cười ồ lên.

Ngay cả nam MC và hai nam diễn viên ở trên sân khấu cũng cười theo... Duy chỉ có Thiên Ca, nụ cười trên mặt cô ta thoáng cứng lại.

Quý Úc bắt quá cũng chỉ vừa có chút danh tiếng, còn chưa từng đảm nhiệm vai chính, chỉ là sao hạng ba, vậy mà MC lại lựa chọn tương tác cùng cô ta... Bởi vì đang ghi hình, Thiên Ca chỉ có thể cắn chặt răng, cố hết sức không chế khó chịu trong lòng, không để mình vì nổi giận mà đứng dậy bỏ về.

Vì lý do thời gian, cần phải qua khâu tiếp theo, cho nên nam MC lựa chọn thời điểm thích hợp, ngắt lời: "Được rồi! Chương trình của chúng ta hôm nay... chính thức bắt đầu..."

Khi nam MC nói... Để không lộ ra biểu cảm cứng nhắc khi cứ liên tục nhìn về phía trước, Quý Úc thoáng nhìn qua bên cạnh một cái. Vừa lúc liếc thấy Thiên Ca, tuy trên mặt cô ta vẫn giữ nguyên nụ cười "chiều bair" (*) của mình, nhưng ánh mắt lại lóe lên sự lạnh lùng. Đầu ngón tay Quý Úc khê cào vào lòng bàn tay, tự nhắc nhở chính mình nhất định phải đề ý. Chương trình hôm nay có trợ lực rất lớn đối với việc phát triển danh tiếng của cô, cô không thể để Thiên Ca khoét một lỗ hổng ngay thời khắc mấu chốt, làm đứt cả chuỗi dây xích.

Kết thúc phần giới thiệu, các tiết mục sau đó đều là trò chơi.

Trò thứ nhất là: "Hát Karaoke trực tiếp".

Người chơi được phân làm hai đội, Quý Úc, nam diễn viên trẻ đang nổi tiếng và nữ MC là một đội. Thiên Ca, nam diễn viên Hồng Kông và nam MC là đội còn lại.

Trong tay mỗi người đều có một cái Microphone, ban tổ chức phát âm thanh, ai nghe ra được là bài gì thì giành hát, hát trọn vẹn một bài thì giành được một điểm, nhóm nào thấp điểm hơn sẽ bị phạt.

Nam diễn viên trẻ kia nhờ vào một bộ phim tiên hiệp mà nổi danh khắp đại giang Nam Bắc, trong một đêm bước chân vào hàng ngũ diễn viên nổi tiếng.

Trước đó, cậu ta xuất thân từ ca sĩ, đã từng tham gia rất nhiều cuộc thi tuyển chọn ca sĩ, cũng đã hát rất nhiều ca khúc. Cho nên so với tất cả mọi người ở đây, thì cậu ta biết nhiều ca khúc hơn hẳn.

Trò chơi chỉ mới bắt đầu có hai phút... ban tổ chức phát ba bài hát. Một mình nam diễn viên trẻ đã hát cả ba bài, giành về cho đội của Quý Úc ba điểm.

(*) Chiều bair: Bàng hiệu, thương hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 476: Mong Ước Ngày Nổi Danh (6)

Bài thứ tư là ca khúc thành danh của nam MC, âm nhạc vừa vang lên, anh ta đã giơ tay.

Đội của Thiên Ca rút cuộc cũng được một điểm.

Bài thứ năm là bài hát mà Quý Úc rất thích, cô liền giơ tay lên.

Bài thứ sáu là một ca khúc rất ít được chú ý, sáu người trên sân khấu đều không biết, cuối cùng, nữ MC hô cho qua, trực tiếp nhảy đến bài thứ bảy.

Quý Úc bình thường không có việc gì thì rất hay nghe nhạc, nữ MC mặc dù là nổi danh bởi vai trò người dẫn chương trình truyền hình nhưng cũng có liên qua đến phim truyền hình và âm nhạc, cộng thêm nam diễn viên trẻ có xuất thân từ ca sĩ... Suốt khoảng thời gian sau đó, nếu không phải là Quý Úc giành hát thì đến nam diễn viên trẻ kia, còn nếu cả hai đều không biết thì nữ MC sẽ đứng ra. Chỉ một lát sau, điểm số giữa hai đội đã là mười và một.

Mặc dù nói là làm chương trình, thắng thua không quan trọng, nhưng điểm số như vậy cũng có hơi khó coi. Tất cả mọi người đều phải lăn lộn trong ngành, muốn sống yên ổn thì chẳng ai muốn mình bị so sánh. Cho nên khi bài hát thứ mười ba vang lên, đội của Quý Úc đều giả vờ như không nghe ra, nhường cơ hội lại cho đội của Thiên Ca.

Nam diễn viên Hồng Kông không có sở trường âm nhạc, nhưng khi nghe bài này, anh vẫn giơ tay giành quyền hát.

Kế tiếp còn hai bài hát, đội của Quý Úc không hát, nam MC lại hát một bài. Bài cuối cùng là một ca khúc rất quen thuộc "Chúc mừng sinh nhật".... Từ khi bắt đầu trò chơi cho đến giờ, chỉ có Thiên Ca là chưa hát lần nào, cho nên khi đội của Quý Úc không hát, nam MC và nam diễn viên Hồng Kông cũng ngầm hiểu là tặng bài hát này cho Thiên Ca.

Kỳ thật Thiên Ca hiểu rõ, loại trò chơi dạng này trong chương trình chỉ chú trọng hiệu quả, không ai quan tâm đến thắng thua. Nhưng bởi vì đối diện với Quý Úc, thấy điểm của đội cô ta càng lúc càng lớn, thì oán hận trong lòng cô lại càng thêm sâu.

Bây giờ, mọi người tặng cho cô một ca khúc đơn giản như vậy, cho dù là có lòng tốt, nhưng trong mắt cô, lại chẳng khác nào châm chọc.

Thế nhưng cô lại không thể không hưởng ứng, chỉ có thể cầm Microphone lên, ngay trước khi mở miệng, khóe mắt Thiên Ca lơ đãng liếc nhìn Quý Úc. Quý Úc cảm nhận được ánh mắt của cô ta, nhưng cô cũng không nhìn lại, mà khẽ mỉm cười, ngồi lắc lư theo nhạc.

Thái độ thoải mái tự nhiên của Quý Úc rơi vào mắt Thiên Ca, khiến cô cực kỳ chướng mắt. Đến khi cần phải hát, cô lại quên mở miệng... đợi đến lúc hoàn hồn thì lại bị trễ nhịp đối với một ca khúc đơn giản như "Chúc mừng sinh nhật".

Bởi vì đang ghi hình, cho nên đạo diễn để Thiên Ca hát lại một lần nữa.

Ngay khi Thiên Ca bị trễ nhịp, cô đã ý thức được mình đang tự làm mất hình tượng, cô nhanh chóng điều chỉnh cảm xúc, nghe nhạc, bắt đầu lại từ đầu.

Lần này thì không có vấn đề gì xảy ra, nhưng bởi vì bên dưới sân khấu có không ít người chứng kiến cảnh tượng vừa nãy, nên Thiên Ca vẫn cảm thấy vô cùng khó chịu.

Thu xong "Hát Karaoke trực tiếp" thì đến giờ cơm trưa. Hai giờ chiều, bắt đầu diễn ra trò chơi "Chung sức học đường".

Đối với trò chơi này thì mỗi người sẽ là một đội, trên sân khấu có sáu cái bàn cao nửa thước, bên cạnh là một cái ghế, mỗi người ngồi một bàn, Quý Úc vừa vận ngồi cạnh Thiên Ca.

Các câu hỏi trong trò chơi "Chung sức học đường" khá đa dạng, cũng may Quý Úc vẫn còn đến trường nên nhớ kỹ nhiều thứ, cô dễ dàng giành lấy hạng nhất trong trò chơi lần này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 477: Mong Ước Ngày Nổi Danh (7)

Quý Úc được trao tặng danh hiệu "Học viên xuất sắc", cô phải đứng dậy bước lên trước nhận bằng khen, cô đứng lên theo sự chỉ đạo của đạo diễn. Sau đó, trong tiếng vỗ tay của ba diễn viên còn lại, MC cùng khán giả tại hiện trường, cô xoay người bước ra khỏi bàn, nhưng khi chân phải Quý Úc vừa đặt xuống thì cô giẫm phải một thứ gì đó rất cứng, cách giày cao gót, cô có thể cảm giác được đó là một vật hình tròn.

Sân nhà trên sân khấu vốn trơn bóng, Quý Úc lại mang giày cao gót, cô còn chưa kịp nhìn rõ vật dưới chân là gì thì nó đã lăn một vòng, cô bị trượt, cả người nghiêng về phía trước, kế đó là một tiếng "Rầm", ngay trước mắt mọi người, Quý Úc bị té một cách thảm hại, ngã sấp xuống sân khấu.

Sự việc ngoài ý muốn phát sinh khiến cho tất cả mọi người tại trường quay không kịp phản ứng.

Toàn bộ trường quay, ngoại trừ tiếng nhạc trao giải, thì không còn bất kỳ âm thanh nào khác.

Một lúc sau nữ MC trấn tĩnh lại trước tiên lên tiếng: "Quý Úc, cô không sao chứ?"

Microphone bên miệng nữ MC còn chưa tắt, cô vừa mở miệng, tiếng nói vang vọng khắp mọi góc ngách trong trường quay, kể đó, từng người trong trường quay cũng lần lượt trấn tĩnh lại.

Ba diễn viên trên sân khấu và hai MC đứng gần Quý Úc nhất, mọi người lần lượt ra khỏi bàn, vây quanh Quý Úc.

"Quý Úc, cô có sao không?"

"Có bị thương ở đâu không?"

"Cô có thể đứng dậy không?"

Khi mọi người liên tục hỏi thăm Quý Úc, thì ánh mắt Thiên Ca lại không nhìn về cô, mà nhìn một lượt vòng quanh sân khấu, khi thấy mấy viên trên châu rơi là tả bên người Quý Úc, cô ta giả vờ bước lên hỏi thăm, thừa dịp mọi người không chú ý, cô ta nhanh tay nhặt mấy viên trên châu, nắm chặt trong tay.

Đạo diễn, Trang Nghi cùng với mấy nhân viên khác của đoàn phim nhanh chóng chạy lên sân khấu.

"Tình huống như thế nào?" Đạo diễn vừa hỏi xong thì thấy cô chân Quý Úc sưng đến dọa người, anh ta vội nói: "Trật chân rồi hả? Mau đưa cô ấy đến

bệnh viện kiểm tra xem có bị thương đến gân cốt hay không?"

Đạo diễn vừa dứt lời, nam diễn viên Hồng Kông liền nói: "Chúng ta đi thôi."

Nói xong, anh ta khom người, ôm ngang Quý Úc, bước nhanh xuống sân khấu.

Trang Nghi vội vàng đuổi theo.

Ra khỏi trường quay, Trang Nghi lập tức tìm chìa khóa xe, sau khi tìm được xe, cô nhanh chóng vọt tới, kéo cửa xe ra.

Đội nam diễn viên Hồng Kông ôm Quý Úc vào rồi, Trang Nghi mới đóng cửa, bước lên xe.

Quý Úc đau đến tái mặt, cô tựa vào ghế ngồi, người run lên lập cập, không nói nổi một câu.

Trang Nghi liên tục trấn an "Nhịn một chút, lập tức tới bệnh viện", sau đó cô đạp phanh xe lao ra khỏi phim trường.

Bọn họ đang ở ngoại thành, dù Trang Nghi có chạy hết tốc độ, thì muốn đến bệnh viện gần nhất cũng mất nửa tiếng.

Nam diễn viên Hồng Kông cùng đi với bọn họ, xe ngừng hẳn, anh liền xuống xe, ôm ngang Quý Úc như cũ, đi theo hướng dẫn của Trang Nghi, sau khi đăng ký khám gấp cho Quý Úc, anh ôm cô đến trước mặt bác sĩ.

Ngay khi té xuống, Quý Úc bị thương nặng nhất không phải đầu gối, mà là cổ chân.

Hồi đầu năm, khi ở Lệ Giang, cô từng bị trật chân, nên biết rõ cảm giác đau này, nhưng mà đau đớn hiện tại, so với trước kia thì dữ dội hơn rất nhiều, lúc nằm rạp trên mặt đất, cô đau đến không thở nổi.

Đau đến như vậy, cô sợ là mình bị thương đến gân cốt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 478: Mong Ước Ngày Nổi Danh (8)

Cô khó khăn lắm mới có được chút danh tiếng trong ngành, nếu như lúc này xảy ra chuyện... đừng nói toàn bộ các kế hoạch mà công ty sắp xếp cho cô bị trì hoãn, mà ngay cả những lời mời quảng cáo, tham gia sự kiện... tìm tới cửa cũng tự động chuyển cho người khác.

Thế nhưng... đôi khi người ta sợ cái gì, thì y như rằng nó sẽ đến.

Trước tiên, bác sĩ cho Quý Úc đi siêu âm... Một giờ sau, lấy được kết quả siêu âm, bác sĩ chỉ nhìn thoáng qua liền nói cô bị trật khớp, cần phải bó bột.

Lúc Quý Úc được bác sĩ xử lý vết thương thì Trang Nghi tiễn nam diễn viên Hồng Kông rời khỏi bệnh viện. Lúc trở về, thấy Quý Úc còn chưa đi ra, cô liền đứng tựa ở cửa chờ đợi.

Lúc cô ngẩng đầu lên, nhìn xuyên qua cửa sổ, thấy Quý Úc ở bên trong mới sực nhớ ra là từ lúc xảy ra sự cố trong buổi ghi hình, cô còn chưa báo cáo cho công ty.

Nói là công ty, nhưng Trang Nghi lại lấy điện thoại di động gọi cho Hạ Quý Thần.

Lúc anh sắp xếp cho cô làm người đại diện của Quý Úc, anh có nhấn mạnh với cô rằng. Sau này, hết thảy mọi chuyện liên quan đến Quý Úc, đều phải trực tiếp báo cáo với anh.

Sau khi điện thoại được kết nối, vài tiếng "tút" nhảm chán vang lên, rồi mới có người bắt máy.

Trang Nghi vô thức đứng thẳng người, vừa định gọi "Hạ tổng", thì trong điện thoại đã vang lên giọng của Trần Bạch: "Trang Nghi, có chuyện gì gấp sao? Hạ tổng hiện đang họp..."

Trang Nghi thu lại những lời vừa đến bên miệng, vài giây sau, cô mới lên tiếng: "À Quý Úc... cô ấy xảy ra chuyện."

"Quý tiểu thư?" - Giọng Trần Bạch cao lên vài đề xi ben: "Quý tiểu thư xảy ra chuyện gì?"

"Trong lúc quay chương trình văn nghệ tổng hợp, cô ấy bị té trật khớp..." - Trang Nghi kể lại tất cả mọi chuyện cho Trần Bạch.

Mười ngày nằm viện, tuy rằng một tuần sau đó Hạ Quý Thần đã bắt đầu xử lý công việc, nhưng vẫn còn không ít việc chồng chất cần phải xử lý.

Ngày thứ tư sau khi xuất viện, anh phải bay đi Mỹ công tác.

Trong lúc họp... Xuất phát từ sự tôn trọng, anh giao điện thoại di động cho Trần Bạch giữ.

Khi Trần Bạch nhận được điện thoại của Trang Nghi, anh đã họp suốt một đêm... lúc đó ở Mỹ đang là năm giờ rưỡi sáng.

Mãi đến sáu giờ bốn mươi bảy phút, ngoài cửa sổ đã sáng hẳn, cuộc họp mới kết thúc.

Hạ Quý Thần vừa đóng máy tính lại, Trần Bạch đã vội vã bước đến.

Đúng lúc có người đi đến bên cạnh Hạ Quý Thần nói chuyện, anh và đối phương khách sáo trò chuyện vài câu. Dội sau khi kết thúc, Trần Bạch lập tức đi đến nói nhỏ bên tai Hạ Quý Thần: "Hạ tổng! Trang Nghi... người đại diện của Quý tiểu thư vừa gọi điện cho anh..."

Động tác thu dọn tài liệu của Hạ Quý Thần thoáng ngừng lại, cảm giác bất an trào lên trong lòng anh, nhưng anh cũng không vội mở miệng nói chuyện.

"Trang Nghi điện thoại lại nói... Hôm nay, trong lúc Quý tiểu thư tham gia ghi hình không cẩn thận bị ngã, cổ chân đã bị trật khớp." - Dừng một chút, nhớ đến câu nói mà trước khi tắt máy Trang Nghi đã nói: "Bất quá hôm nay có một chuyện rất kỳ quái, rõ ràng là trong thông báo sẽ có một nữ ngôi sao người Đài Loan tham gia, nhưng cuối cùng lại đổi thành Thiên Ca. Ban tổ chức có giải thích là cô ngôi sao Đài Loan kia tạm thời có việc không qua được"

Trần Bạch lại mở miệng bổ sung thêm: "Còn một chuyện nữa Hạ tổng... Nữ ngôi sao quay chương trình cùng Quý tiểu thư hôm nay là... Thiên Ca!"

Về mặt Hạ Quý Thần lập tức lạnh xuống, dường như hiểu rõ điều gì đó. Một giây sau, anh lạnh lùng nói: "Đặt vé máy bay, tôi muốn bay chuyển sớm nhất."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 479: Mong Ước Ngày Nổi Danh (9)

Quý Ưc phải ngồi xe lăn. Lúc Trang Nghi đẩy cô ra khỏi bệnh viện đã là sáu giờ ba mươi phút tối... Vừa đúng giờ tan tầm, trục đường chính từ Nam Thành đi lên phía Bắc vô cùng đông đúc.

Sau khi kẹt xe khoảng bốn mươi phút thì con đường rút cuộc cũng thông thuận hơn một chút. Trang Nghi vừa chuẩn bị giẫm chân ga tăng tốc thì điện thoại di động của cô bỗng vang lên.

Trong xe vẫn luôn yên tĩnh, tiếng chuông điện thoại bất ngờ khiến cho Quý Ưc vô thức quay đầu nhìn về phía Trang Nghi.

Cô nhìn thấy Trang Nghi vừa lái xe vừa liếc nhìn màn hình điện thoại, sau đó cô ấy ngẩng đầu liếc nhìn cô qua kính chiếu hậu, rồi cúi đầu lấy tai nghe Bluetooth... Đeo vào xong cô ấy trượt màn hình, ấn nút nghe: "Xin chào, Giám đốc Lâm"

Giám đốc Lâm trong miệng Trang Nghi là người mà mấy hôm trước Quý Ưc đã gặp mặt lúc đến YC, đảm nhiệm vai trò quản lý các nghệ sĩ trong công ty.

Bởi vì Trang Nghi đeo tai nghe, nên Quý Ưc không nghe được giám đốc Lâm nói gì, nhưng cô nghĩ giám đốc Lâm gọi điện cho cô ấy có lẽ là do sự cố xảy ra với cô trong lúc ghi hình.

Suy đoán trong đầu Quý Ưc vừa xong thì giọng của Trang Nghi ở ghế lái vang lên: "Không cẩn thận bị ngã trật khớp ở cổ chân... Cũng may mắn, tình huống không quá nghiêm trọng..."

Một lát sau, Trang Nghi lại nói tiếp, giọng cô ấy có hơi ngập ngừng một chút: "... Có lẽ là... có lẽ... cần một tháng."

Quý Ưc nghĩ có lẽ là giám đốc Lâm đã nổi giận, nếu không thì Trang Nghi cũng không luôn miệng nói xin lỗi: "Dạ... Dạ... Giám đốc Lâm, tôi thật sự xin lỗi chuyện lần này, tôi cũng có vấn đề..."

"Bây giờ đến công ty?" - Giọng Trang Nghi hơi to tiếng. Kể đó, cô ngưng lại đưa mắt nhìn Quý Ưc qua kính chiếu hậu rồi tiếp tục nói: "Giám đốc Lâm! Hôm nay không tiện cho lắm, bác sĩ đã căn dặn rất kỹ là chân Quý Ưc đang bó bột, tốt nhất không nên di chuyển nhiều... vậy nên... cô xem..."

Không biết trong điện thoại Giám đốc Lâm đã nói gì, chỉ biết là sau khi tắt điện thoại, Trang Nghi tháo tai nghe trên tai xuống, cô vẫn chăm chú nhìn đường phía trước. Đi khoảng hơn 10 mét, cô mới lên tiếng: "Quý Ưc! Sáng mai cô đến công ty với tôi."

Quý Úc khẽ "Ừm" một tiếng, chăm chú nhìn con đường không ngừng lui phía sau bên ngoài cửa sổ, cũng không nói thêm điều gì.

Một lát sau, cô mới dời mắt nhìn về phía Trang Nghi đang lái xe hỏi: "Có phải lần này tôi đã đem lại phiền toái rất lớn cho công ty?"

"À!" - Trang Nghi quay đầu thoáng nhìn Quý Úc, bởi vì cô ấy đang bận lái xe, nên nhanh chóng quay lại: "Cũng không hẳn, phiền toái lớn hơn như vậy tôi cũng đã từng trải qua. Lại nói, không ai muốn xảy ra chuyện như vậy..."

Hơi ngừng lại một chút, Trang Nghi lại bổ sung thêm "... Bất quá, về sau cô nên chú ý một chút!"

"Tôi biết rồi!" - Quý Úc đáp lại một tiếng rồi rũ mắt xuống.

Tuy là Trang Nghi nói vô cùng khách khí... Nhưng cô biết rõ, dù cho là giám đốc Lâm vừa gọi điện đến, hay là Trang Nghi, thì với chuyện xảy ra hôm nay, trong lòng họ không ít thì nhiều vẫn có chút bất mãn với cô.

Sau khi đưa Quý Úc về nhà, Trang Nghi liền đi khỏi.

Bố mẹ còn chưa tan ca, Quý Úc lặn xe lặn đi vào phòng ngủ, dùng một chân chống để leo lên giường.

Mới nằm được một lúc thì có điện thoại, Quý Úc nhìn thoáng qua màn hình... là Trang Nghi gọi đến. Sau khi cô nhận cuộc gọi, cô ấy nhắc nhở: "Sáng mai chín giờ, tôi đến đón cô."

Sau khi cúp điện thoại, không đến vài giây sau, tiếng điện thoại lại vang lên. Quý Úc tưởng rằng Trang Nghi còn quên chuyện gì cần nói, nên cô cũng không nhìn màn hình, mà trực tiếp đưa lên tai nghe: "Còn có chuyện gì à?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 480: Mong Ước Ngày Nổi Danh (10)

Cô nói xong, đợi một lúc lâu vẫn không thấy ai đáp lại, lúc này Quý Úc mới lờ mờ cảm thấy có gì không đúng, mí mắt cô giật giật. Một giây sau, cô giờ điện thoại ra trước mặt, nhìn thấy trên màn hình xuất hiện hai chữ: "Thiên Ca."

"Cô ta gọi điện cho mình làm gì?"

Quý Úc còn chưa khỏi ngỡ ngàng khi thấy tên Thiên Ca xuất hiện trên màn hình điện thoại, thì Thiên Ca đã nói: "Tôi nghe nói cô bị ngã rất nghiêm trọng?"

Quý Úc lập tức lạnh mặt.

Cô không tin Thiên Ca có lòng tốt gọi điện đến thăm hỏi cô, mặc kệ cú điện thoại này có mục đích thật sự là gì, thì cô cũng dám chắc đó không phải là chuyện tốt.

Buổi ghi hình chiều này xảy ra chuyện như vậy, vốn là tâm trạng của cô đã không tốt, nên cô cũng không muốn dài dòng với Thiên Ca.

Quý Úc vờ như không nghe thấy Thiên Ca nói, cô không lên tiếng, trực tiếp bấm tắt điện thoại.

Nhưng đầu ngón tay cô còn chưa kịp chạm vào màn hình, thì đầu dây bên kia, dường như Thiên Ca đoán được là cô muốn tắt điện thoại, nên lại tiếp tục nói: "Bị trật khớp ở cổ chân sao? Phải bó bột? Nghe nói phải dưỡng ít nhất một tháng?"

Dường như là vô cùng tiếc hận, cô ta còn khẽ thở dài một tiếng, sau đó lại mở miệng: "Thật đúng là đáng tiếc, chương trình nghệ thuật tổng hợp tốt như vậy lại phải bỏ lỡ. Tôi nghe ban tổ chức nói rằng cô không có cách nào tiếp tục ghi hình, cho nên hiện tại họ đã chọn nữ diễn viên khác rồi!"

Đầu ngón tay cầm di động của Quý Úc nhịn không được xiết mạnh.

Đầu dây bên kia hình như Thiên Ca cảm giác được Quý Úc không vui, giọng của cô ta càng thêm phẫn nộ: "Hình như là... không chỉ bỏ lỡ cái chương trình nghệ thuật tổng hợp này đâu nha, sợ là mấy cái kế hoạch gần đây mà công ty YC trăm cay nghìn đắng tìm cho cô cũng sắp đổ sông đổ biển rồi?"

Nói xong, Thiên Ca cười khẽ một tiếng, trong giọng nói lóe lên sự khinh miệt và trào phúng: "Tôi còn tưởng bốn năm sau cô làm được trò gì hay, hóa ra còn tệ hơn bốn năm trước, cơ hội tốt như vậy ở trước mặt mà cô cũng có thể bỏ qua, thật đúng là làm khó cho Hạ Quý Thần vì cô mà khổ tâm. Cô nói xem anh ta nghĩ như thế nào mà lại đi nâng đỡ một kẻ đáng thất vọng như vậy? Lúc trước còn nói là cô đi đến đâu thì cũng sẽ đứng trên đỉnh. Hiện tại ngẫm lại... thật đúng là buồn cười, cơ hội tốt như vậy đưa tới tay mà còn giữ không được thì cô có thể có được triển vọng gì?"

"Bất quá, nói đi cũng phải nói lại, đến bây giờ cô còn chưa chấp nhận số phận à? Quý Úc, cô vốn không phải là đối thủ của tôi. Hôm nay, tôi gọi điện cho cô, thật ra cũng không có chuyện gì, tôi chỉ muốn nói với cô một câu..."

Thiên Ca dừng một chút, lần nữa mở miệng, giọng cô ta tăng thêm vài phần sắc bén: "... Chỉ cần Thiên Ca tôi còn ở trong ngành giải trí ngày nào, thì cô đừng mơ tưởng có ngày nổi danh!"

Nghe đến đó, trong đầu Quý Úc bỗng tái hiện lại cảnh mình bước lên đài nhận thưởng. Lúc đó, cô đã giẫm phải một vật hình tròn.

Bây giờ, cô ta lại gọi điện cho cô nói những lời như vậy, sợ là sự việc ngoài ý muốn hôm nay cũng không thật sự là ngoài ý muốn... Mà là có người cố ý gây ra!

Quý Úc mím chặt môi, câu đầu tiên cô nói từ lúc nhận điện thoại cho đến giờ chính là: "Chuyện xảy ra hôm nay có liên quan đến cô, đúng không?"

Không đợi Thiên Ca mở miệng, Quý Úc đã nghĩ đến nữ ngôi sao ca nhạc người Đài Loan hôm nay không đến: "Còn nữa... nữ ngôi sao ca nhạc người Đài Loan kia không đến cũng là do cô?"

Đầu dây bên kia, Thiên Ca khẽ cười một tiếng. Cô ta không đáp lại câu hỏi của Quý Úc mà chuyển chủ đề: "Cô có biết chương trình nghệ thuật tổng hợp mà cô bỏ lỡ lần này, ai sẽ là người thay thế không?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 481: Người Tôi Che Chở, Ai Dám Có Ý Kiến? (1)

Thiên Ca không cho Quý Úc cơ hội mở miệng, đã nói ngay ba chữ: "Tạ Tư Ngọc."

"À, đúng rồi! Tạ Tư Ngọc là do tôi đề cử cho bạn tổ chức đây, là tôi cố ý đó, bởi vì cô ghét cô ta mà!"

Sau đó, Thiên Ca mặc kệ Quý Úc có nghe hay không, dứt khoát tắt điện thoại.

Bên tai vang lên vài tiếng "tút tut tut", Quý Úc mới buông điện thoại xuống.

Tạ Tư Ngọc cũng giống như Thiên Ca, đều là kẻ thù của cô.

Tạ Tư Ngọc từng là kẻ địch chung của cô với Thiên Ca trong ngành giải trí. Lúc đó Tạ Tư Ngọc chuyên bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, thấy cô nóng tính nên không dám trêu chọc đến cô, mà luôn đem bất mãn trút lên người Thiên Ca. Khi đó, trong lòng cô, Thiên Ca là một người bạn rất quan trọng, nên mỗi lần như vậy, cô luôn đứng ra bảo vệ cô ta.

Nhưng rốt cuộc thì người mà cô luôn liều mình bảo vệ lại bắt tay với kẻ địch của cô, tạo ra vụ tai nạn xe cộ kia, khiến cho cô hôn mê ba năm.

Quý Úc biết câu cuối cùng của Thiên Ca là muốn để lại một cái nút thắt trong lòng cô.

Cô cũng biết, nếu cô thật sự khó chịu thì sẽ đúng với ý nguyện của Thiên Ca.

Thế nhưng chỉ vì sai sót xảy ra lúc chiều, mà chương trình nghệ thuật tổng hợp kia lại rơi vào tay người mà cô ghét nhất, thử hỏi sao cô có thể không khó chịu?

Mà điều khiến cho cô không cam lòng nhất chính chuyện phát sinh chiều hôm nay, sợ rằng không phải thật sự ngoài ý muốn, mà là do Thiên Ca gây nên.

Nhưng mà cô không có chứng cứ, tất cả chỉ là suy đoán.

Quý Úc biết là mình không nên tức giận, nhưng càng nghĩ cô càng khó chịu. Đến cuối cùng, ngực cũng bắt đầu đau âm ỉ, ngay cả đầu ngón tay đang cầm di động cũng lạnh run.

Bởi vì cuộc điện thoại hôm qua của Thiên Ca, nên cả một đêm Quý Úc ngủ không ngon. Rạng sáng ngày kế tiếp thì đã bị tiếng chuông báo thức gọi dậy.

Dưới sự hỗ trợ của mẹ, cô rửa mặt, thay đổi quần áo xong thì vừa ăn điểm tâm, vừa đợi Trang Nghi.

Đúng tám giờ, điện thoại của Quý Úc vang lên, là Trang Nghi gọi tới.

Tám giờ năm, chuông cửa vang lên, bảo mẫu ra mở cửa, Trang Nghi đã đến.

Cô ấy chào hỏi mẹ Quý Úc một tiếng, rồi tiếp nhận xe lăn đưa Quý Úc rời khỏi Quý gia.

Tuy là giờ cao điểm buổi sáng, nhưng tình hình giao thông khá thuận lợi, khoảng tám giờ rưỡi, bọn họ đã đến YC.

Cả hai bước vào thang máy, đi đến tầng lầu văn phòng của giám đốc Lâm ngồi đợi ở sảnh. Không biết đến lần thứ mấy cửa thang máy mở ra thì giám đốc Lâm xuất hiện với một bộ âu phục màu đen và dẫn theo các quản lý cấp cao của công ty.

Không đợi giám đốc Lâm đến gần, Trang Nghi đã đứng lên bước nhanh đến, lên tiếng gọi: “Giám đốc Lâm!”

Giám đốc Lâm liếc nhìn Trang Nghi, lúc bước ngang qua xe lăn của Quý Úc, cô ta cũng không thèm nhìn lấy một cái, nói thẳng “Phòng họp số 2”, rồi nghênh ngang mang đôi giày cao gót bước vào phòng làm việc của mình.

Trang Nghi đẩy Quý Úc đi vào phòng họp số 2... kể đó, các quản lý cấp cao vừa bước ra khỏi thang máy cùng Giám đốc Lâm cũng từ từ bước vào.

Một đám người ngồi quanh bàn hội nghị, khoảng hai phút sau, cửa phòng họp bị đẩy ra, giám đốc Lâm bước vào như “sấm rền gió cuốn” (*).

Cô ta đứng ở đầu bàn hội nghị chưa định ngồi xuống mà đã quăng một xấp tài liệu đến trước mặt Quý Úc... Một tiếng “chát” vang lên kèm theo giọng nói lạnh lẽo của giám đốc Lâm truyền khắp mọi góc ngách trong phòng họp: “Ký tên đi!”

(*) Sấm rền gió cuốn: Ý chỉ hành động vô cùng mạnh mẽ, nóng nảy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 482: Người Tôi Che Chở, Ai Dám Có Ý Kiến? (2)

Nói xong, giám đốc Lâm mới kéo ghế ngồi xuống.

Quý Úc nhìn chằm chằm xấp tài liệu mà giám đốc Lâm vừa ném trước mặt mình trong chốc lát, rồi cô mới vươn tay kéo tới mở xấp tài liệu đó ra.

Lúc nhìn thấy mấy chữ “Hủy bỏ hợp đồng” trên tài liệu, lông mi của cô khẽ run lên, tư thế ngồi cũng trở nên cứng nhắc.

Hôm qua, lúc Trang Nghi lái xe đưa cô về nhà, cô có nghe thấy giám đốc Lâm gọi điện cho cô ấy, khi đó cô đã biết giám đốc Lâm nhất định rất tức giận. Nhưng cô cứ nghĩ cô ấy gọi mình đến công ty cùng lắm là mắng mình một trận, không ngờ là cô ấy lại ném cho mình văn bản hủy bỏ hợp đồng như thế này.

Trang Nghi ngồi bên cạnh Quý Úc, thấy cô cup mắt nhìn chằm chằm xấp tài liệu, vẻ mặt có hơi khác thường, Trang Nghi liền vươn tay, kéo xấp tài liệu kia đến trước mặt mình, chỉ vừa nhìn thoáng qua, mày cô đã cau lại: “Giám đốc Lâm, chuyện không nghiêm trọng đến mức như vậy chứ?”

Tình tình của giám đốc Lâm gần đây rất dễ nổi nóng, vừa nghe lời Trang Nghi nói xong cô ta đã cao giọng hỏi lại: “Không nghiêm trọng như vậy?”

“Vậy cô nói thử xem... mang đến cho công ty hàng ngàn tổn thất mà không nghiêm trọng thì cái gì mới gọi là nghiêm trọng?”

“Cô có biết là công ty vì cô ta mà đầu tư bao nhiêu thời gian, công sức và tiền bạc hay không? Cô có biết bộ phận PR của chúng tôi tốn bao nhiêu công sức mới giành được chương trình nghệ thuật tổng hợp này không? Những nghệ sĩ tham gia chương trình kia nếu không phải là ngôi sao thì cũng sắp nổi tiếng cả rồi, còn người mới như cô ta... là trường hợp đầu tiên đấy!”

Giám đốc Lâm càng nói càng kích động. Cuối cùng, cô ta còn đập tay lên bàn: “Kết quả thì sao? Cái bàn thấp như vậy mà cô ta cũng có thể té ngã? Cô ta cho rằng cô ta là một nữ ngôi sao à? Xây ra chuyện là có thể lên trang đầu? Có thể khiến mọi người đồng tình? Cô ta chẳng qua chỉ là một nhân vật mới mà chúng ta tốn hết tâm tư để tạo ra một chút độ Hot mà thôi! Cô ta ngã như vậy, trực tiếp đem tất cả kế hoạch mà chúng ta trù bị cho cô ta đập đổ! Quả thực là không có chí cầu tiến!”

“Lỡ mạng như cô ta, thì làm sao lẫn lộn trong ngành giải trí? Cô có biết là bắt đầu từ lúc cô ta xây ra chuyện không may cho đến bây giờ, tôi đã tiếp bao nhiêu cuộc điện thoại không? Tất cả đều đòi hủy hợp đồng, thậm chí có một số đối tác, chẳng những hủy hợp đồng, mà công ty còn phải bồi thường cho họ kia!”

“Lúc trước trên hợp đồng rõ ràng có điều kiện không được gây tổn hại cho công ty... hiện tại thì sao? Đây là chuyện tổn hại nghiêm trọng đến lợi ích công ty... Cho nên, ký tên ngay đi.”

Quý Úc nghe giám đốc Lâm nói mà không ngắt đầu lên được, dù cho là cô bị Thiên Ca hăm dọa, nhưng không có chứng cứ, lúc này nói ra cũng chỉ

khiến người ta cảm thấy là cô đang kiếm có. Điều duy nhất lúc này mà cô có thể làm chính là dùng thái độ thành khẩn nhận lỗi... Nghĩ đến đây, Quý Úc mở miệng nói: “Đối với chuyện ngày hôm qua tôi thật sự xin lỗi, nhưng chuyện xảy ra là ngoài ý muốn chứ tôi không cố ý, hi vọng các vị có thể cho tôi thêm một cơ hội, thật xin lỗi... thành thật rất xin lỗi!”

Trang Nghi cũng vội nói theo: “Giám đốc Lâm, chuyện lần này thật ra là ngoài ý muốn, Quý Úc cũng biết sai rồi. Từ hôm qua đến giờ cô ấy vẫn luôn áy náy, cô cho cô ấy một cơ hội đi, chỉ một lần thôi. Tôi cam đoan, sau này sẽ không có chuyện tương tự phát sinh.”

“Cô ta áy náy thì làm được gì? Mà cô cam đoan thì được gì? Công ty của chúng tôi không nuôi loại phé vật vô dụng như vậy!” - Hiển nhiên, giám đốc Lâm không muốn nói nhiều, cô ta nâng đầu ngón tay gõ gõ mặt bàn, trong giọng nói mang theo vài phần không kiên nhẫn: “Một lát nữa tôi còn có cuộc họp quan trọng, cho nên tranh thủ ký lẹ đi!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 483: Người Tôi Che Chở, Ai Dám Có Ý Kiến? (3)

Phé vật vô dụng... Tuy chuyện lần này hoàn toàn là do sai lầm của cô, nhưng giám đốc Lâm lại nói những lời không khách khí như vậy khiến cho Quý Úc vô cùng khó chịu, những lời... áy náy kia cũng không thể nào nói ra khỏi miệng được nữa.

“Giám đốc Lâm, tuy Quý úc có sai, nhưng mà lời cô nói... có phải là hơi quá đáng hay không?” - Trang Nghi nhũn mảy, tò thái độ không đồng ý.

“Quá đáng?” - Giám đốc Lâm cười khẽ một tiếng: “Muốn được tôn trọng, thì cũng phải có chỗ để người khác tôn trọng, cái gì cũng làm sai thì có tư cách gì mà bắt bẻ lời nói của người khác là quá đáng?”

Trang Nghi bị nghẹn, lập tức im miệng.

Không khí trong phòng họp rơi vào yên lặng.

Khoảng hai phút sau, giám đốc Lâm thấy Quý Úc vẫn chậm chạp không cầm bút ký tên, cô ta vô cùng không kiên nhẫn lên tiếng thúc giục: “Tôi thật sự không có nhiều thời gian để lãng phí với cô đâu, làm phiền cô nhanh chóng ký tên đi.”

Khóe môi Quý Úc giật giật, cô cup mắt nhìn bản tài liệu hủy bỏ hợp đồng nằm trên mặt bàn trong chốc lát, rồi ngước mắt lên nhìn về phía giám đốc Lâm: “Là ý của Hạ Quý Thần?”

Lúc trước là anh chủ động ký hợp đồng với cô, đêm hôm đó, tại căn phòng trong khách sạn bên cạnh Tây Hồ, chẳng phải anh đã từng đề nghị với cô, bằng lòng tin tưởng cô?

Dù cho đã qua lâu như vậy, nhưng hôm nay nhớ tới, lòng cô cũng đang rung động.

Cô biết ở trong công ty này, vị trí của giám đốc Lâm hoàn toàn có thể quyết định việc cô có thể ở lại hay không, nhưng không hiểu sao, cô lại bỗng nhiên nghĩ đến Hạ Quý Thần. Cô muốn biết, chuyện hủy bỏ hợp đồng này có phải là ý của anh hay không? “Quý tiểu thư, tôi vẫn có thể làm chủ được chuyện này. Còn như tôi không làm chủ được, thì tối ngày hôm qua, ban giám đốc cũng đã thông qua quyết định này, không chỉ riêng mình tôi muốn hủy bỏ hợp đồng thôi đâu, cô có thể hỏi thử các vị quản lý có mặt tại đây.”

Giám đốc Lâm vừa nói xong, các quản lý ngồi đối diện Quý Úc đều nhao nhao gật đầu.

Giám đốc Lâm đợi mọi người gật đầu xong thì nhìn lướt qua Quý Úc, im lặng suy nghĩ trong chốc lát, lại nói tiếp: “Hay là... Quý tiểu thư bỗng nhiên nhắc đến Hạ tổng là có ý gì? Ý muốn nói với tôi là quan hệ giữa cô và Hạ tổng không bình thường, muốn dùng anh ta để uy hiếp tôi?”

“Quý tiểu thư, tôi biết rõ là Hạ tổng cố ý đưa cô vào công ty đó, nhưng tôi không quan tâm cô đã dùng phương pháp hạ lưu gì để khiến cho Hạ tổng ký hợp đồng với cô. Chỉ là bây giờ, cô làm trái thỏa thuận trong hợp đồng, thì tôi có quyền hủy bỏ hợp đồng với cô.”

“Phụ nữ như cô tôi thấy nhiều rồi, dùng sắc hầu hạ người... Chuyện này, coi như là tôi dạy cho cô một bài học, đừng ý mình trẻ, có vài phần nhan sắc thì muốn dựa vào đàn ông mà trèo lên, không có thực lực thì cũng chỉ là rác rưởi!”

Phương pháp hạ lưu, dùng sắc hầu hạ người, dựa vào đàn ông mà trèo lên... Giám đốc Lâm nói ra mấy chữ này khiến cho Quý Úc vô cùng tức giận: “Giám đốc Lâm, chuyện này là lỗi của tôi, tôi nhận, nhưng tôi hi vọng cô đừng ngấm máu phun người, cùng đừng dựa vào suy nghĩ của mình mà bình phẩm về người khác!”

“Lời này của Quý tiểu thư ý là cô không phải dựa vào đàn ông để trèo lên à? Nếu đã như vậy thì ký tên đi, chỉ cần cô chịu ký thì tôi sẽ tin cô trong sạch!” - Giám đốc Lâm nói xong thì hất cằm về phía xấp tài liệu trên tay Trang Nghi.

Ngụ ý nếu như Quý Úc không ký tên thì chính là thừa nhận cô dựa vào quy tắc ngầm để vào YC... Tay Quý Úc vô thức nắm chặt thành nắm đấm

Giám đốc Lâm đợi một hồi vẫn chưa thấy Quý Úc có phản ứng, cô ta lại nói tiếp: “Sao hả? Không ký? Vậy chẳng phải cô thừa nhận bán thân để vào YC à?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 484: Người Tôi Che Chở, Ai Dám Có Ý Kiến? (4)

Bán thân... Lời của giám đốc Lâm càng lúc càng cay nghiệt làm Quý Úc nghẹn đến đỏ mặt, nắm tay đặt trên đầu gối cô cũng bắt đầu run lên.

Lúc này, Trang Nghi lại mở miệng: “Giám đốc Lâm, nói cái gì cũng phải có bằng chứng, cô không bằng không có mà chỉ trích Quý Úc như vậy, cô mượn lời của cô ấy đáp trả rằng nếu cô ấy không ký tên thì là có quy tắc ngầm, lý luận như vậy không tránh khỏi có hơi cường từ đoạt lý rồi!”

“Tôi cường từ đoạt lý à? Tôi cho Quý tiểu thư một cơ hội chứng minh bản thân mình mà, không phải cô ta nói bản thân mình trong sạch sao? Nếu như trong sạch, vậy thì Hạ tổng đồng ý ký hợp đồng với cô ta ắt hẳn là do cô ta có chỗ hơn người. Đã như vậy thì nhất định không cần lo chuyện lẫn lộn không nổi trong ngành. Cho nên, dù cô ta có hủy hợp đồng với YC thì cũng không phải lo, hẳn sẽ có người khác ký hợp đồng với cô ta.” - Giám đốc Lâm nhanh miệng đáp lại lời Trang Nghi.

Sau đó, ánh mắt cô ta rơi trên người Quý Úc: “Chẳng lẽ, Quý tiểu thư chậm chạp không ký tên là bởi vì căn bản cô không có chỗ hơn người? Hoặc... cái gọi là chỗ hơn người của Quý tiểu thư kỳ thật là... công phu trên giường?”

“Giám đốc Lâm, cô nói như vậy rõ ràng là không phải giải quyết chuyện công ty, mà cô đang bức ép người khác trả hình.” - Có lẽ là Trang Nghi nghe những lời hăm dọa của Giám đốc Lâm như vậy nên không giữ được bình tĩnh, giọng của cô cũng bắt đầu có hơi kích động.

“Ừ, là tôi ép cô ta đấy!” - Giám đốc Lâm vốn nóng tính, lại bị Trang Nghi đáp lại như vậy, giọng cô ta đã cao, giờ còn cao hơn: “Cô ta khiến cho tâm huyết của vô số người trong YC bị hủy, cô ta mang đến tổn thất nghiêm trọng cho YC, cơ hội tốt rơi xuống trước mặt như vậy mà cô ta cũng lãng phí, tôi chẳng thấy một chút ưu điểm nào ở cô ta cả. Không ép cô ta đi, thì ép ai đi?”

“Giám đốc Lâm muốn ép người nào đi?” - Giám đốc Lâm vừa nói xong, một giây sau, cửa phòng họp bị đẩy ra, một giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng vọng đến.

Tiếng nói đột ngột vang lên khiến cho không khí trong phòng họp thoáng ngưng đọng lại, sau đó, mọi người không hẹn mà cùng quay đầu nhìn về phía cửa ra vào.

Hạ Quý Thần mặc một bộ âu phục đơn giản màu đen, phong trần một mỗi bước vào.

Phía sau anh là Trần Bạch vội vàng đuổi theo.

Trước mắt bao người, hai người họ nhanh chóng đi đến trước bàn hội nghị.

Lúc này, toàn bộ mọi người trong phòng họp mới hoàn hồn, nhao nhao đứng dậy, mở miệng gọi: “Hạ tổng!”

Hạ Quý Thần dường như không nghe thấy, anh chẳng chút để ý tới những lời chào hỏi kia, đi thẳng đến trước mặt Quý Úc mới ngừng lại.

Anh không mở miệng nói chuyện mà cúi đầu, nhìn cổ chân đang bó bột của Quý Úc.

Nhìn khoảng mười giây, anh mới dời ánh mắt lên trên, đối diện với khuôn mặt của Quý Úc.

Sắc mặt của cô không tốt, trong mắt thoáng lộ vẻ không vui.

Hạ Quý Thần nhíu mày, ánh mắt anh dời về phía những người khác.

Trên mặt Trang Nghi lộ rõ sự tức giận, trong mắt giám đốc Lâm thoáng qua chút bất an...

Ánh mắt Hạ Quý Thần dừng lại trên người giám đốc Lâm trong chốc lát.

Giám đốc Lâm bị Hạ Quý Thần nhìn như vậy có hơi sợ, cô ta nhìn không được lên tiếng: “Hạ tổng, không phải anh đi Mỹ công tác sao? Sao lại trở về rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 485: Người Tôi Che Chở, Ai Dám Có Ý Kiến? (5)

Hạ Quý Thần nghe được lời của giám đốc Lâm, anh vẫn không có ý định mở miệng.

Từ lúc nhận được điện thoại của Trang Nghi, anh đã lập tức quay trở về, bay suốt mười ba giờ liền, đến tám giờ sáng nay mới đáp xuống phi trường thủ đô Bắc Kinh.

Vừa xuống phi cơ, anh cũng không trở về nhà mà chạy thẳng đến công ty

Lúc anh và Trần Bạch vừa bước vào sảnh công ty thì đụng phải Trình Vị Văn, hôm nay cô ấy đến công ty để tham gia hội nghị công bố kịch bản. Trình Vị Văn đang nói chuyện phiếm với nhân viên lễ tân, nên cũng không chú ý đến anh và Trần Bạch. Mãi đến khi nhân viên lễ tân nhìn thấy anh xuất hiện ở công ty, vô cùng kinh ngạc lên tiếng chào hỏi, thì Trình Vị Văn mới quay đầu nhìn về phía anh và Trần Bạch.

Tuy nhiên, so với sự hốt hoảng của nhân viên lễ tân thì Trình Vị Văn có vẻ bình tĩnh hơn rất nhiều, dường như cô đoán được lý do vì sao anh trở về lúc này. Trình Vị Văn đứng thẳng người lên, bước đến trước mặt anh rồi nói: “Tiểu Úc cũng đến công ty, bị giám đốc Lâm gọi đến, hiện đang ở phòng họp số hai.”

Chân của Quý Úc đã bị trật rồi, sao hôm nay còn đến công ty?

Nghe xong, một câu anh cũng không nói với Trình Vị Văn, mà trực tiếp bước vào thang máy đi lên lầu.

Từ trong thang máy đi ra, anh bỏ qua những lời chào hỏi của nhân viên mà bước thẳng đến phòng họp số hai, nhưng còn chưa kịp đẩy cửa ra thì đã nghe được tiếng của giám đốc Lâm vọng ra từ bên trong: “Không ép cô ta đi, thì ép ai đi?”

Mặc dù anh không biết trong phòng họp đang xảy ra chuyện gì, nhưng anh có dự cảm tuyệt đối không phải là chuyện tốt, cho nên liền đẩy cửa bước vào.

Nhìn về mặt của ba người Quý Úc, Trang Nghi và giám đốc Lâm hiện tại thì có thể khẳng định đã có xung đột xảy ra...

Hạ Quý Thần tiếp tục nhìn chăm chăm giám đốc Lâm trong chốc lát nhưng anh vẫn không nói lời nào. Cuối cùng, ánh mắt anh rơi vào tập tài liệu đặt trước mặt Trang Nghi.

Anh không nhúc nhích, chỉ nghiêng đầu nhìn thoáng qua Trần Bạch.

Trần Bạch lập tức bước lên trước cầm lấy tập tài liệu kia rồi đưa mắt nhìn.

Trần Bạch nhanh chóng khép tập tài liệu lại, anh nhìn thoáng qua giám đốc Lâm, rồi mới quay đầu nói với Hạ Quý Thần: “Hạ tổng, xấp tài liệu này là tài liệu hủy bỏ họp đồng.”

Tài liệu hủy bỏ họp đồng?

Hạ Quý Thần nhún mày, một lúc sau, anh giật xấp tài liệu trong tay Trần Bạch.

Anh mở ra, nhìn không quá ba giây liền ném tập tài liệu đó lên bàn, nhìn chăm chăm vào giám đốc Lâm, giọng anh lạnh đi: “Chuyện gì xảy ra?”

Khóe môi giám đốc Lâm giật giật, cô ta không đáp mà cụp mắt xuống.

Hạ Quý Thần lạnh lùng nhìn chăm chăm vào giám đốc Lâm, đợi trong chốc lát thấy cô ta vẫn không có ý định mở miệng, anh cũng không tiếp tục hỏi cô ta nữa mà trực tiếp nhìn về phía Quý Úc, so với giọng điệu nguội lạnh khi nói chuyện với giám đốc Lâm, thì giọng anh lúc này có vẻ dịu dàng hơn rất nhiều: “Cuối cùng là xảy ra chuyện gì?”

Nghe Hạ Quý Thần hỏi, Quý Úc nhanh chóng liếc mắt nhìn anh một cái, sau đó lại cúi đầu nhìn xuống chân.

Không phải là cô làm giá không chịu nói, mà là cô thật sự không biết phải nói với Hạ Quý Thần như thế nào, dù sao lời của giám đốc Lâm cũng quá mức khó nghe, khiến cho cô không cách nào mở miệng.

So với lúc đợi giám đốc Lâm trả lời, thì lúc này, Hạ Quý Thần có vẻ nhẫn nại nhiều hơn.

Anh không thúc giục Quý Úc mở miệng, những người khác cũng không dám lên tiếng, toàn bộ phòng họp phút chốc rơi vào im lặng.

Qua một lúc lâu sau, Hạ Quý Thần mới chấp nhận bỏ cuộc, anh quay sang Trang Nghi ngồi bên cạnh Quý Úc: “Trang Nghi! Cô nói cho tôi biết... cuối cùng là có chuyện gì xảy ra?”

Chương 486: Người Tôi Che Chở, Ai Dám Có Ý Kiến? (6)

Bỗng nhiên bị gọi tên, Trang Nghi theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần một cái.

Quý Úc là nghệ sĩ của cô, trong khoảng thời gian này cô và cô ấy cũng khá hợp tính, nhưng mà cô cũng có điều kiêng dè.

Trong công ty, giám đốc Lâm là cấp trên của cô, một khi cô mở miệng, chắc chắn sẽ đắc tội với cô ta, sợ là khoảng thời gian sau này cô khó mà sống yên.

Trang Nghi có hơi do dự, ánh mắt cô nhìn về giám đốc Lâm ngồi cách đó không xa.

Giám đốc Lâm cũng đang nhìn chăm chăm vào Trang Nghi. Phát hiện ánh mắt của cô ta, Trang Nghi giật giật khóe môi, không nói lời nào nữa.

Hiển nhiên, Hạ Quý Thần đã mất kiên nhẫn, thấy Trang Nghi nghe anh hỏi, không đáp lại anh mà nhìn về phía giám đốc Lâm, anh lập tức nổi cáu, quát: “Người hỏi cô là tôi. Cô nhìn cô ta làm gì?”

Bị mắng, cả người Trang Nghi khẽ run lên một cái, vội thu hồi ánh mắt khỏi người giám đốc Lâm, cô cũng không dám liếc nhìn Hạ Quý Thần lấy một cái, mà cúi đầu nhìn chăm chăm vào mặt bàn trước mặt.

“Nói đi, Trang Nghi...” - Hạ Quý Thần lại mở miệng.

So với lúc này, giọng anh có vẻ dịu đi một ít, nhưng trong từng câu từng chữ vẫn chứa đầy áp lực: “... Nói lại tất cả những chuyện vừa xảy ra trong phòng họp, một chữ cũng không được bỏ sót, nói hết tất cả cho tôi nghe!”

Trang Nghi biết giám đốc Lâm đang nhìn cô, nhưng áp lực mà Hạ Quý Thần mang lại cho cô quá lớn, im lặng khoảng ba giây, đầu ngón tay cô khẽ co lại một cái. Cuối cùng, Trang Nghi cũng mở miệng: “Ngày hôm qua lúc ghi hình, Quý Úc xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Lúc tôi và Quý Úc rời khỏi bệnh viện, trên đường về nhà thì nhận được điện thoại của giám đốc Lâm. Cô ấy muốn tôi đưa Quý Úc đến công ty, nhưng bởi vì hôm qua chân Quý Úc vừa bó bột nên tôi đã hẹn lại với giám đốc Lâm vào hôm nay.”

“Giám đốc Lâm đồng ý. Tôi cứ nghĩ rằng cô ấy chỉ muốn nói chuyện với Quý Úc, nhưng không ngờ là lúc chúng tôi đến, lại có nhiều lãnh đạo cùng đi vào phòng họp như vậy. Giám đốc Lâm vừa vào, không nói gì cả đã trực tiếp ném xấp tài liệu hủy bỏ hợp đồng đến trước mặt Quý Úc, bảo cô ấy ký tên.”

Trong phòng họp rất yên tĩnh, ngoại trừ giọng của Trang Nghi thì không còn bất kỳ âm thanh nào khác.

“Sau đó, tôi nói với giám đốc Lâm rằng chuyện cũng không đến mức nghiêm trọng như vậy. Nhưng giám đốc Lâm lại nói Quý Úc đã đem đến hàng nghìn tổn thất cho công ty. Cô ấy xảy ra chuyện như vậy, trực tiếp đập đổ tất cả mọi kế hoạch mà công ty đã sắp xếp cho cô ấy.”

Nói đến đây, Trang Nghi hơi ngừng lại một chút, cô ngẩng đầu thoáng nhìn qua Hạ Quý Thần. Thấy ánh mắt anh nhìn thẳng vào mình, thái độ như đang chờ cô nói tiếp, khóe môi Trang Nghi mấp máy. Sau đó, cô tiếp tục thuật lại những lời quá đáng của giám đốc Lâm: “... Giám đốc Lâm còn nói Quý Úc không có chí cầu tiến, nói cô ấy lỗ mãng như vậy thì làm sao lẫn lộn trong ngành giải trí.”

Nghe đến đó, mày Hạ Quý Thần cau chặt mày, mặc dù không lên tiếng, nhưng khuôn mặt anh đã bắt đầu lạnh đi.

“Kể đó, giám đốc Lâm còn nói Quý Úc làm trái với thỏa thuận trong hợp đồng, làm tổn hại đến lợi ích của công ty, nên bắt cô ấy ký tên. Quý Úc không ký, mà nói xin lỗi giám đốc Lâm.”

“Xin lỗi?” - Ân đường Hạ Quý Thần càng nhăn dừ dội hơn.

“Tôi cũng biết chuyện ngày hôm qua, có thể là do Quý Úc nhất thời không chú ý... Nhưng chẳng lẽ chỉ vì một sai lầm nhất thời mà lại phủ nhận toàn bộ mọi thứ như vậy? Cho nên tôi đã nói giúp Quý Úc vài câu, còn cam đoan sau này sẽ không để tình huống tương tự phát sinh, nhưng mà giám đốc Lâm nói...”

Nghe đến lời nói kế tiếp của giám đốc Lâm, Trang Nghi thoáng khựng lại vài giây. Sau đó, cô vẫn lặp lại y nguyên lời mà giám đốc Lâm đã nói: “... Công ty không nuôi dưỡng loại phế vật vô dụng như vậy!”

Chương 487: Người Tôi Che Chở, Ai Dám Có Ý Kiến? (7)

Phế vật vô dụng?

Trên khuôn mặt tuần tú của Hạ Quý Thần lộ ra từng đường gân xanh, hơi thở rét lạnh toát ra trên người anh.

Trang Nghi biết rõ sát khí mạnh mẽ tỏa ra từ trên người Hạ Quý Thần không phải nhắm vào cô, nhưng cô vẫn bị dọa, cô nơm nớp lo sợ nói một hơi: “Tôi có nói giám đốc Lâm nói chuyện quá đáng, thế nhưng cô ấy nói, người như Quý Úc làm gì cũng sai thì có tư cách gì bắt bẻ lời nói của người khác quá đáng.”

“Bởi vì giám đốc Lâm cứ khẳng khái giục Quý Úc ký tên, nên Quý Úc đã hỏi một câu, đây có phải là ý của Hạ tổng hay không.”

“Sau đó, giám đốc Lâm nói chuyện này cô ấy có thể làm chủ, cho dù cô ấy không làm chủ được, thì quyết định này cũng đã được ban giám đốc thông qua từ tối hôm qua, Quý Úc có thể lần lượt hỏi các quản lý của công ty có mặt tại đây.”

Từng câu từng chữ của Trang Nghi truyền vào tai Hạ Quý Thần, anh hơi nghiêng người, đưa mắt nhìn về phía các quản lý công ty đang ngồi quây quanh bàn hội nghị.

Những người này cảm giác được ánh mắt của anh, hoặc là cúi đầu giả vờ xem tài liệu trong tay, hoặc là nhìn đi nơi khác, không dám nhìn vào mắt anh.

Rốt cuộc Trang Nghi cũng chỉ là một người làm công, cô đã đắc tội giám đốc Lâm, nhưng cũng không có nghĩa là cô muốn đắc tội với những người khác, cho nên Trang Nghi trực tiếp lướt qua: “Sau khi giám đốc Lâm nói xong những lời kia, thì cô ấy hỏi Quý Úc, vì sao nhắc đến Hạ tổng, có phải là có hàm ý khác hay không?”

“Giám đốc Lâm còn nói, sở dĩ Quý Úc nhắc đến anh, là vì anh và Quý Úc có quan hệ không bình thường, Quý Úc muốn mang anh ra uy hiếp cô ấy.”

“Nhưng giám đốc Lâm cũng tỏ thái độ rõ ràng rằng dù cho Quý Úc là do anh cố ý mang vào công ty, thì hiện tại, Quý Úc làm trái với thỏa thuận trong hợp đồng, cô ấy cũng có quyền hủy bỏ hợp đồng.”

Trang Nghi chớp mắt, quay đầu liếc nhìn Quý Úc một cái rồi nói tiếp: “Lúc đó, giám đốc Lâm nói, Quý Úc chỉ là dùng phương pháp hạ lưu để được anh ký hợp đồng, cô ấy còn nói đã gặp nhiều phụ nữ như Quý Úc, dùng sắc hầu hạ người...”

Trang Nghi không dám nhìn Hạ Quý Thần, nhưng cô rõ ràng cảm giác được khi cô nói ra mấy chữ “dùng sắc hầu hạ người”, thì hơi thở lạnh lẽo tỏa ra từ anh khiến cho người khác không rét thì cũng phát run.

Một lần nữa mở miệng, giọng của cô đã thấp hơn rất nhiều: “... Còn nói, chuyện này là cô ấy dạy cho Quý Úc một bài học, để cô đừng ý vào mình trẻ tuổi, có vài phần nhan sắc thì muốn dựa vào đàn ông để trèo lên. Không có thực lực thì cũng chỉ là rác rưởi!”

“Bởi vì lời của giám đốc Lâm có hơi nặng, cho nên cảm xúc của Quý Úc lúc đó có chút kích động, cô nói giám đốc Lâm ngấm máu phun người, dựa vào phán đoán của mình mà bình phẩm về người khác.”

“Sau đó, giám đốc Lâm nói với Quý Úc, nếu như muốn chứng minh mình trong sạch, thì ký tên hủy bỏ hợp đồng.”

“Quý Úc không ký, giám đốc Lâm liền nói Quý Úc làm vậy chính là thừa nhận mình dựa vào việc bán thân thể để được vào YC.”

Hạ Quý Thần nãy giờ vẫn im lặng, bỗng nhiên lên tiếng: “Còn gì nữa không?”

Trang Nghi khẽ gật đầu, vài giây sau, cô mới nói tiếp: “Tôi nói với giám đốc Lâm rằng cô ấy lý luận như vậy chẳng khác nào cưỡng từ đoạt lý. Giám đốc Lâm nói anh đã đồng ý ký hợp đồng với Quý Úc, hẳn là Quý Úc có chỗ hơn người, mà nếu đã như vậy, thì không cần phải sợ chuyện hủy bỏ hợp đồng. Sau đó, giám đốc Lâm lại hỏi Quý Úc, có phải chỗ hơn người của cô ấy là...”

“Là cái gì?” - Hạ Quý Thần thấy Trang Nghi ngập ngừng không nói, anh nhíu mày mở miệng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 488: Người Tôi Che Chở, Ai Dám Có Ý Kiến? (8)

"... Là công phu trên giường..."

Giọng Trang Nghi nhỏ như tiếng muỗi kêu, nhưng Hạ Quý Thần lại nghe rất rõ ràng.

“... Sau đó thì anh đến, vừa lúc nghe được những lời còn lại rồi...”

Chữ “rồi” trong miệng Trang Nghi vừa nói ra xong, đột nhiên Hạ Quý Thần giờ chân đạp lên cái ghế bên cạnh.

Anh dùng sức vô cùng mạnh, cái ghế bị đá văng đi, đập vào tủ hồ sơ ở cách đó không xa, một tiếng “Rầm” đĩnh tai nhưc óc vang lên.

Toàn bộ những người ngồi quanh bàn hội nghị đồng loạt run lên một cái, sau đó tất cả không hện mà cùng ngưng thở cúi đầu xuống.

“Người là tôi tuyển vào, xem ra giám đốc Lâm rất có ý kiến đối với việc tuyển người của tôi, không nói một tiếng với tôi đã dám tự tiện chủ chương rồi! Xem ra, tổng giám đốc YC không nên gọi là Hạ Quý Thần nữa, mà nên đổi thành Lâm Dương thì đúng hơn! Cô nói có đúng không, giám đốc Lâm?”

Từng câu từng chữ ác liệt phát ra từ miệng Hạ Quý Thần, anh nhếch mép cười lạnh. Sau đó, ánh mắt của anh lại chuyển sang các quản lý của công ty YC: “Còn các người, từng người một cũng nghĩ như vậy đúng không?”

Thái độ quá mức cay nghiệt của Hạ Quý Thần khiến cho toàn bộ những người có mặt trong phòng họp giật mình, đừng nói là lên tiếng, ngay cả nhúc nhích bọn họ cũng không dám.

Ánh mắt của Hạ Quý Thần lướt qua từng quản lý của YC có mặt tại đây. Cuối cùng, dừng lại trên người giám đốc Lâm: “Giám đốc Lâm đúng là biết suy nghĩ cho YC, tôi nghe mà muốn vỗ tay tán thưởng cho cô! Có phải là hiện tại tôi nên khen thưởng cho cô, phong cô làm đệ nhất đại trung thần của YC không?”

Sắc mặt giám đốc Lâm khê biến, đầu ngón tay cô giữ chặt mặt bàn, vẫn im lặng như cũ.

“Sao nào? Chẳng phải giám đốc Lâm rất giỏi nói chuyện hay sao? Ở trước mặt tôi, cô không dám nói nữa à? Được, cô không nói... Tôi nói thay cô!”

Vừa nói xong, mặt Hạ Quý Thần lập tức lạnh giọng nói: “Giám đốc Lâm nói không sai, hôm nay, tại phòng họp này quả thật là có một văn bản hủy bỏ hợp đồng cần phải ký.”

“Nhưng không phải là cô ấy, mà là cô!”

Nói đến đây, Hạ Quý Thần cao giọng gọi: “Trần Bạch!”

“Vâng! Hạ tổng” - Trần Bạch vội vàng lên tiếng.

Hạ Quý Thần: “Mời trưởng phòng nhân sự đến đây!”

“Vâng! Hạ tổng” - Trần Bạch đáp xong, liền vội vã xoay người lui ra khỏi phòng.

Phòng nhân sự cũng ở tầng này, vừa ra khỏi phòng họp số hai, quẹo trái là tới.

Không đến một phút, Trần Bạch đã dẫn theo trưởng phòng nhân sự xuất hiện ở cửa phòng họp.

Trưởng phòng nhân sự còn chưa kịp chào một tiếng “Hạ tổng”, thì Hạ Quý Thần đã nói: “Giải quyết cho giám đốc Lâm tạm rời cương vị công tác!”

Thấy thái độ của Hạ Quý Thần, trưởng phòng nhân sự nào dám hỏi nguyên do, chỉ đáp một tiếng “Vâng” rồi lập tức làm theo.

Ngay sau đó, một phần văn bản quyết định cho giám đốc Lâm tạm rời cương vị công tác đã được đặt trước mặt cô ta.

Giám đốc Lâm nhìn chằm chằm vào văn bản trước mặt trong chốc lát, khẽ mím môi, ngẩng đầu nhìn Hạ Quý Thần: “Hạ tổng, là vì suy nghĩ cho công ty, nên tôi mới làm như vậy. Hơn nữa, quyết định này không chỉ của một mình tôi, đây chính là quyết định của ban giám đốc vào tối qua, được các cổ đông bỏ phiếu...”

Dường như nghe được chuyện vô cùng hài hước, Hạ Quý Thần cười lạnh một tiếng: “Thật nực cười! Từ lúc nào đến phiên ban giám đốc ra quyết định đối với người mà Hạ Quý Thần tôi tuyển vào công ty vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 489: Người Tôi Che Chở, Ai Dám Có Ý Kiến? (9)

Giám đốc Lâm bị Hạ Quý Thần cắt lời, cô ta trầm mặt trong chốc lát, nhưng vẫn chưa có ý định từ bỏ, cô ta chăm chú nhìn Hạ Quý Thần định mở miệng lần nữa biện giải cho mình. Nhưng giám đốc Lâm chỉ vừa mấp máy môi, lời còn chưa ra khỏi miệng, Hạ Quý Thần đã mất kiên nhẫn liếc mắt nhìn về phía Trần Bạch.

Mặc dù anh chưa nói gì, nhưng Trần Bạch vẫn hiểu ý anh, lập tức xoay người đi ra khỏi phòng họp, lấy đi động, gọi một cuộc điện thoại.

Cửa phòng họp lần nữa bị đẩy ra, nhưng lần này không chỉ có một mình Trần Bạch đi vào, mà phía sau anh ta còn có thêm hai nhân viên bảo vệ.

Có lẽ là lúc ở ngoài, Trần Bạch đã căn dặn hai nhân viên bảo vệ kia rồi, nên sau khi bước vào, cả hai liền gọi một tiếng “Hạ tổng” xem như chào hỏi, rồi đi thẳng đến bên cạnh giám đốc Lâm, mạnh mẽ cầm bút nhét vào tay cô ta, ép buộc cô ta ký tên lên văn bản trước mặt.

Dù cho chỉ có một người đàn ông thì giám đốc Lâm cũng kháng cự không nổi, đừng nói lúc này có đến hai người đàn ông, cô ta căn bản không làm được gì.

Mất thấy tên mình chỉ còn thiếu một nét nữa là thành hình, biết chắc mình tránh không khỏi bị đuổi ra khỏi cửa, giám đốc Lâm cũng không sợ nữa, dứt khoát nói hết oán giận trong lòng ra: “Hạ tổng, anh làm vậy có phải hơi quá đáng không? Tôi đã làm gì sai? Tôi chỉ muốn vì công ty trừ hại! Xuất phát điểm của tôi là suy nghĩ cho công ty mà thôi! Cô ta mang đến cho công ty nhiều tổn thất nặng nề như vậy, mà anh còn dung túng cô ta, anh có dám nói giữa hai người không có quan hệ khác thường không? Anh dám nói cô ta không bán thân thể bám vào anh để vào Y...”

Chữ “C” còn chưa ra khỏi miệng giám đốc Lâm, Hạ Quý Thần đột nhiên khom người, nhặt phần tài liệu mà lúc nãy cô ta ném cho Quý Úc, ném thẳng vào mặt cô ta: “Tôi cảnh cáo cô, chú ý cách nói chuyện của mình một chút, cô có thể làm nhục tôi, nhưng không được làm nhục cô ấy trước mặt tôi! Đừng nói đến chuyện giữa tôi và cô ấy có quan hệ khác thường hay không, dù cho có, cũng là tôi bám lấy cô ấy!”

Bị đau, giám đốc Lâm vô thức nâng tay lên bưng kín mặt, nhìn chăm chăm vào Hạ Quý Thần, không cam lòng nói: “Hạ tổng, anh ngang ngược độc đoán như vậy, anh vì một người phụ nữ mà một mực cố chấp, sẽ khiến cho mọi người trong công ty thất vọng lắm đấy. Anh có biết rằng, mọi người trong công ty đều có ý kiến với người phụ nữ này, không tin thì anh cứ hỏi tất cả những người có mặt ở đây!”

“Ý kiến?” - Hai đầu chân mày của Hạ Quý Thần nhíu lại, lộ rõ vẻ khinh thường, giọng điệu cũng mang theo vài phần ngang ngược: “Ngược lại tôi muốn nhìn thử xem, người mà tôi che chở, ai dám có ý kiến? Tới một người tôi xử lý một người, tới hai người tôi xử cả đôi!”

Nói xong, Hạ Quý Thần không cho giám đốc Lâm có cơ hội mở miệng lần nữa, anh trực tiếp nhìn về phía hai nhân viên bảo vệ đứng phía sau cô ta, giọng điệu vô cùng nặng nề: “Dẫn cô ta đi!”

Hai nhân viên bảo vệ nghe rõ liền không nói thêm gì, mỗi người giữ một bên tay giám đốc Lâm, nhanh chóng đưa cô ta ra khỏi phòng họp.

Sau khi cửa đóng lại, trong phòng họp bỗng trở nên yên tĩnh một cách lạ lùng.

Lát sau, ánh mặt Hạ Quý Thần ác liệt nhìn về phía những người quản lý khác của công ty đang ngồi quanh bàn hội nghị, nói: “Còn các người... ai có ý kiến? Bây giờ có thể lập tức đứng ra, trường phòng nhân sự đang ở đây, lập tức có thể giải quyết cho các người tạm thời rời khỏi vị trí công tác, tôi tuyệt đối không giữ!”

Tất cả mọi người quanh bàn họp đều im lặng, không một ai dám lên tiếng.

Hạ Quý Thần đợi vài phút, thấy không có ai dám lên tiếng, lại mở miệng nói tiếp: “Nếu đã không ai có ý kiến, vậy thì chuẩn bị đi, một chút nữa bắt đầu họp.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 490: Người Tôi Che Chở, Ai Dám Có Ý Kiến? (10)

Hạ Quý Thần nói xong, anh xoay người nhìn về phía Quý Úc đang ngồi bên cạnh.

Từ lúc anh vào phòng họp tới giờ, cô vẫn cứ giữ nguyên tư thế cúi đầu, nhìn chăm chăm vào hai tay đặt trên đầu gối, giống như là một đứa trẻ làm sai chuyện gì đó.

Nhìn cô như vậy, làm cho lòng Hạ Quý Thần cảm thấy khó thở, xen lẫn cảm giác đau đớn.

Biến cố xảy ra ba năm trước đã khiến anh ném trái nổi thống khổ như sóng không bằng chết. Anh thật sự rất sợ lại giẫm lên vết xe đổ ấy, cho nên anh cố hết sức gầy dựng YC, sau đó tuyển cô vào làm. Mục đích chính là muốn đặt cô trong thế giới mà anh có thể kiểm soát, bảo vệ cô thật tốt.

Nhưng ngay dưới mắt anh, cô lại phải chịu uất ức như thế.

Hạ Quý Thần càng nghĩ càng đau lòng, anh chăm chú nhìn cô một chút, rồi mới từ từ bình tĩnh lại rồi khom người xuống gần cô, sau đó nhỏ giọng nói: “Trước mắt tôi có một cuộc họp, em đi đến phòng làm việc của tôi nghỉ ngơi trước, được không?”

Quý Úc ngẩng đầu, liếc nhìn Hạ Quý Thần, cô không nói gì mà chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Lúc này Hạ Quý Thần mới đứng dậy, đưa ánh mắt về phía Trang Nghi đang ngồi cạnh Quý Úc: “Cô đi cùng cô ấy.”

“Vâng! Hạ tổng.” - Trang Nghi đứng dậy giúp Quý Úc đẩy xe lăn, nhìn Hạ Quý Thần rồi nói: “Hạ tổng! Chúng tôi xin phép đi trước.”

Hạ Quý Thần không nói thêm gì chỉ gật đầu rồi nhẹ nhàng “Ừm” một tiếng.

Trang Nghi vừa chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên Hạ Quý Thần dường như nghĩ tới chuyện gì đó, anh đột ngột lên tiếng: “Đứng rồi!”

Trang Nghi dừng bước, quay lại nhìn Hạ Quý Thần.

Nhưng Hạ Quý Thần lại mở miệng nói với Quý Úc: “Trong văn phòng có phòng nghỉ, nếu mệt thì vào đó nghỉ một lát.”

Quý Úc chỉ khẽ gật đầu, vẫn như trước, không hề lên tiếng.

Hạ Quý Thần không nói gì thêm, lúc này Trang Nghi mới đẩy xe lăn của Quý Úc rời đi.

Đợi đến lúc Trang Nghi và Quý Úc rời khỏi phòng họp, Hạ Quý Thần mới quay lại nhìn các lãnh đạo đang chờ trong phòng họp rồi nhanh chân bước vào chỗ của mình. Vừa định kéo ghế ngồi xuống, đột nhiên dường như nghĩ tới chuyện gì đó, anh quay đầu về phía Trần Bạch: “Gọi cho bác sĩ Hạ, bảo anh ta đến phòng làm việc của tôi.”

Tuy vết thương ở chân của cô đã được xử lý trong bệnh viện, nhưng anh vẫn có chút không yên lòng.

“Tôi biết rồi! Giờ tôi lập tức gọi cho bác sĩ Hạ.” - Trần Bạch vừa đáp lời vừa móc điện thoại ra.

Sau khi Quý Úc được Trang Nghi đưa vào văn phòng, ánh mắt cô cứ nhìn chăm chăm vào ánh mặt trời sáng rực ngoài cửa sổ, không hề mở miệng nói chuyện.

Trang Nghi hiểu rõ trong lòng Quý Úc đang khô sở, cô muốn an ủi cô ấy vài câu, nhưng lại sợ lúc này cô ấy muốn yên tĩnh một mình, nên cô cũng yên lặng ở bên cạnh.

Nửa tiếng sau, bác sĩ Hạ tới văn phòng của Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần đang họp, nên không có tới được, toàn bộ quá trình bác sĩ Hạ kiểm tra vết thương cho Quý Úc đều chỉ có Trần Bạch ở đó.

Sau khi xác định vết thương không có vấn đề, Trần Bạch mới tiễn bác sĩ Hạ ra về.

Một lần nữa trong văn phòng chỉ còn lại hai người Quý Úc và Trang Nghi.

Giống như trước khi bác sĩ Hạ đến, Quý Úc vẫn tiếp tục im lặng.

Mãi cho đến giữa trưa, cuộc họp của Hạ Quý Thần vẫn chưa kết thúc.

Trần Bạch lại đến văn phòng một lần nữa, đem lời nhắn của Hạ Quý Thần chuyển lại cho Trang Nghi, bảo cô đưa Quý Úc xuống căn tin dùng cơm.

Trang Nghi và Quý Úc tới sớm, nên trong căn tin cũng không có nhiều người.

Quý Úc di chuyển rất bất tiện, nên Trang Nghi tìm một vị trí tốt để cho Quý Úc ngồi, rồi mới đi lấy thức ăn.

Đến giờ cơm, từng người từng người lần lượt bước vào căn tin.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 491: Chương 493: Cô Ấy Tồn Vong Cùng Yc (3)

Hạ Quý Thần vẫn đứng yên nhìn ra ngoài cửa sổ như cũ, yên tĩnh tựa như một pho tượng.

Trần Bạch biết Hạ Quý Thần đang chờ mình nói tiếp, vì vậy, anh lại chủ động mở miệng: “Các cổ đông đã đi rồi.”

Hạ Quý Thần vẫn không có phản ứng, dường như là đắm chìm trong thế giới của mình, suy nghĩ cái gì đó.

Trần Bạch nhìn phía sau của Hạ Quý Thần, anh chợt nhớ tới cảnh tượng hỗn loạn trong phòng họp lúc sáng.

Đứng trước yêu cầu hủy bỏ hợp đồng với Quý tiểu thư, ký kết với nghệ sĩ khác của các cổ đông, Hạ tổng không hề có một chút nhượng bộ nào.

Thậm chí, anh ấy còn nói với các cổ đông rằng cô ấy và YC cùng tồn vong.

Ngụ ý nếu là Quý Úc rời khỏi YC, vậy thì YC liền biến mất trên đời này.

Hơn thế nữa, vì để cho Quý Úc không gặp rắc rối bởi chuyện lần này, anh ấy còn không tiếc dùng tất cả cổ phần của mình trong YC để đánh cược, ký kết hiệp nghị với các cổ đông.

Nếu là trong vòng một năm, Quý tiểu thư không mang lại lợi nhuận cho công ty, anh ấy sẽ bằng lòng từ chức, rời khỏi YC.

YC là do Hạ tổng dồn hết tâm huyết không ăn không nghỉ để gây dựng nên, nhưng vì Quý tiểu thư, ngay cả YC, anh cũng có thể từ bỏ.

Mọi người trong phòng họp đều có thái độ chống đối lại anh ấy, duy chỉ có anh vẫn luôn yên tĩnh đứng bên cạnh anh ấy. Nhưng khi anh nghe thấy anh ấy dùng điều kiện như vậy để đàm phán với các cổ đông, rốt cuộc anh cũng nhịn không được, muốn lên tiếng ngăn cản anh ấy, khuyên anh ấy nên suy nghĩ kỹ lại.

Nhưng mà còn chưa kịp nói, anh ấy đã đặt bút ký xuống bản hiệp nghị kia.

Nghĩ tới đây, Trần Bạch nhịn không được lại mở miệng, phá vỡ bầu không khí yên tĩnh trong phòng: “Hạ tổng, trước khi đi, các cổ đông có vài lời, muốn tôi chuyển lại cho anh...”

Trần Bạch dừng một chút, rồi tiếp tục mở miệng: “Lý tổng nói, hi vọng anh đừng vì một người phụ nữ, mà tự hủy tương lai.”

“Trần đồng nói, ông ấy hi vọng sau này anh có thể giữ vững lý trí, lấy YC làm đầu.”

“Trương đồng nói, bốn chữ “Hồng nhan họa thủy” là tối kỵ nhất của đàn ông. Muốn thành công, không thể vướng vào nữ tình trường. Trương đồng còn nói, ông ấy không hi vọng anh trở thành một hôn quân...”

“Hôn quân?” Từ khi Trần Bạch bước vào văn phòng cho đến bây giờ, anh ta nói rất nhiều lời, nhưng Hạ Quý Thần vẫn một mực không mở miệng. Đột nhiên, lúc này anh lại lên tiếng, giọng của anh rất nhẹ, dường như là lầm bầm độc thoại: “Ngược lại, tôi càng muốn làm một hôn quân, nhưng mà cô ấy chưa từng cho tôi cơ hội này.”

Trần Bạch sững sờ.

Văn phòng lại rơi vào im lặng.

Qua một lúc lâu sau, Hạ Quý Thần vốn đang nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ lại lên tiếng, giọng của anh lạnh nhạt, chất chứa nhiều tổn thương và đau đớn: “Bọn họ nói cũng không quá đáng, hồng nhan họa thủy... là tôi tình nguyện mà thôi. Cậu không biết đâu, dù rằng không ở bên anh ta, cô ấy cũng không muốn ở cạnh tôi.”

Bởi vì chuyện ở Thượng Hải đêm đó, cô ấy cảm thấy không xứng với Hạ Dư Quang, nên hủy bỏ hôn ước với anh ấy.

Nhưng dù cho không thể ở cạnh người đàn ông mà mình yêu, cô ấy cũng không chấp nhận để anh chịu trách nhiệm.

Cho nên, bọn họ nói hồng nhan họa thủy, cũng không có gì là quá đáng. Là do anh cố chấp, chạm phải cái gọi là hồng nhan họa thủy mà thôi.

Lời của Hạ Quý Thần có hơi mơ hồ, Trần Bạch nghe không hiểu, nên chỉ có thể duy trì thái độ trầm mặc.

Hạ Quý Thần lại mở miệng: “Trần Bạch, cậu có biết tại sao lúc tôi ký hiệp nghị cùng các cổ đông, cậu ngăn cản, nhưng tôi không nghe hay không?”

Trần Bạch lắc đầu, qua hai giây, anh mới ý thức được Hạ Quý Thần đang quay lưng về phía mình, nên vội vàng lên tiếng: “Không biết.”

“Bởi vì ý nghĩa tồn tại của YC là vì Quý Úc.” Hạ Quý Thần không dời mắt khỏi khung cảnh bên ngoài cửa sổ, giọng anh vô cùng bình thản.

Đều là nhân viên của YC, lúc đi ngang qua Quý Úc, chắc chắn không tránh khỏi liếc nhìn cô.

Thậm chí lúc gặp thoáng qua vài nữ nhân viên, Quý úc còn lơ mơ nghe được một người trong đó nói nhỏ vào tai người kia: “Chính là cô ấy, thấy không, người trên chân bó bột đó, cô ấy là Quý Úc.”

Chưa đến một lát, cái bàn phía sau lưng Quý Úc cũng đã có người ngồi.

Nam có, nữ có, tiếng nói chuyện của bọn họ có hơi lớn, nên Quý Úc hoàn toàn có thể nghe được rõ ràng.

Theo cách nói chuyện của bọn họ, có thể cảm giác được quan hệ của họ rất tốt, nội dung nói chuyện đều là trêu chọc lẫn nhau.

Có lẽ là không chú ý đến Quý Úc phía sau lưng, cũng có thể là không nhận ra cô, nên một đám người đang ồn ào trò chuyện, bỗng dừng chuyện chủ đề đến cô.

“Mấy cậu có nghe chưa? Lúc sáng giám đốc Lâm đã bị cắt chức rồi!”

“Tôi cũng nghe được một ít lời đồn, nhưng cụ thể là chuyện gì đã xảy ra, cậu có biết không?”

“Là do cái cô nghệ sĩ đã ký hợp đồng với công ty của chúng ta đó. Ngày hôm qua, lúc ghi hình chương trình, cô ta không cẩn thận té ngã từ cái bàn rất thấp, sau đó bị trật chân, khiến cho tất cả các kế hoạch mà công ty trừ bị cho cô ta gần đây đều bị hỏng rồi. Giám đốc Lâm có hơi tức giận, nên muốn hủy hợp đồng với cô ta, kết quả Hạ tổng giữ cô ta lại, đuổi giám đốc Lâm đi...”

“Nghe trợ lý của giám đốc Lâm nói nghệ sĩ kia là dựa vào việc bò lên giường của Hạ tổng mới được vào công ty chúng ta đấy.”

“Bình thường thôi, phải biết, lúc trước trong các nghệ sĩ muốn ký kết hợp đồng với công ty của chúng ta có rất nhiều ngôi sao tai to mặt lớn, nhưng cuối cùng lại chọn cô ta, rõ ràng là có quy tắc ngầm mà!”

“Tôi có xem hình của cô ta, đúng là rất xinh đẹp, nhưng mà trong ngành của chúng ta không thiếu nhất là người đẹp nha, cậu nói xem, có phải là cô ta có công phu trên giường rất tốt hay không? Làm cho Hạ tổng của chúng ta thần hồn điên đảo, nên ký hợp đồng với cô ta...”

“Công phu trên giường của cô ta được hay không thì tôi không rõ lắm, nhưng mà nói cô ta là con sâu làm sầu nổi canh thì tôi tin. Trong buổi họp lúc sáng, tôi có mang trà vào, không khí trong đó thật sự rất đáng sợ. Bởi vì cô ta, Hạ tổng đã cãi nhau ầm ỹ với các cổ đông. Các cậu biết không, Hạ tổng còn ký hiệp nghị với các cổ đông, nếu trong một năm, cô ta không kiếm được lợi nhuận cho công ty, thì Hạ tổng sẽ nhường lại vị trí tổng giám đốc cho người khác. Tôi thực không hiểu nổi, người phụ nữ kia rốt cuộc có gì tốt mà Hạ tổng lại bảo vệ cô ta như vậy. Cô ta đúng là hồng nhan họa thủy mà, sớm muộn gì cũng hủy hoại Hạ tổng...”

Nghe đến đó, Quý Úc mím môi một cái, bàn tay cô vô thức nắm thành nắm.

Buổi họp của Hạ Quý Thần lúc sáng là để xử lý hậu quả hôm qua cô đã gây ra sao?

Anh vì cô, không chỉ đuổi việc giám đốc Lâm mà còn ký cam kết với các cổ đông?

Một đám người ở sau lưng vẫn đang tiếp tục bàn luận về chuyện của cô, nhưng hiện tại, một chữ cô cũng không nghe lọt.

Cho đến khi Trang Nghi quay trở lại bàn ăn, cô mới hoàn hồn, liếc nhìn cô ấy một cái, cũng không nói gì cả, chỉ cầm đũa lên, ăn cơm như một cái máy.

Họp xong, Hạ Quý Thần không xuống căn tin dùng cơm, mà trực tiếp quay trở về văn phòng của mình.

Anh cởi áo khoác ra, tiện tay ném lên ghế sofa, sau đó đi đến cửa sổ nhìn chằm chằm ánh mặt trời sáng rực bên ngoài cửa sổ, đứng yên bất động.

Khoảng một lúc sau, có tiếng gõ cửa vang lên, anh không quay đầu lại, cũng không lên tiếng.

Sau đó cửa phòng làm việc bị đẩy ra, Trần Bạch bước vào. Anh ta không nói chuyện, mà nhẹ nhàng đi đến sau lưng Hạ Quý Thần, rồi mới mở miệng gọi: “Hạ tổng.”

Trong lòng Trần Bạch lập tức thấy khó hiểu, mơ hồ.

Câu nói “Ý nghĩa tồn tại của YC là vì Quý Úc” cứ quanh quẩn thật lâu bên tai anh, thật lâu... không biến mất.

Lần này, văn phòng đã hoàn toàn rơi vào im lặng.

Đợi đến khi trong lòng Trần Bạch ổn định lại thì đã qua một khoảng thời gian khá lâu, anh nhìn bóng dáng của Hạ Quý Thần muốn nói gì đó nhưng lại không biết nên nói gì. Ngay khi anh còn đang do dự, thì điện thoại trong túi quần vang lên.

Trần Bạch ngừng suy nghĩ, lấy điện thoại trong túi quần ra, nhìn thoáng qua màn hình điện thoại, là Trang Nghi gọi tới. Anh vội vàng nhấn nút nghe: “Chuyện gì vậy, Trang Nghi?”

Hạ Quý Thần vốn không chút phản ứng, vừa nghe thấy hai chữ “Trang Nghi” thì có hơi nghiêng đầu, liếc nhìn Trần Bạch.

Trần Bạch phát giác được động tĩnh của Hạ Quý Thần, anh lập tức hiểu rõ, vội lấy điện thoại đi động từ trên tay xuống, chọn chế độ rảnh tay.

Giọng của Trang Nghi vang lên rất rõ trong điện thoại: “Trợ lý Trần, chuyện là vậy, hiện tại, Quý Úc có chút khác thường.”

Trần Bạch vô thức ngẩng đầu liếc nhìn Hạ Quý Thần, nhìn thấy lo lắng hiện lên trên mặt anh ấy, anh vội lên tiếng hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

“Thật ra lúc sáng, sau khi rời khỏi phòng họp số 2, trạng thái của Quý Úc cũng đã không được tốt. Lúc anh dẫn bác sĩ Hạ đến, tuy vẻ mặt của cô ấy rất bình tĩnh, thoát nhìn không khác gì bình thường, nhưng anh không biết đâu, nguyên cả buổi sáng cô ấy đều giữ nguyên một tư thế, ngồi trong văn phòng của Hạ tổng, một câu cũng không nói, nhìn chỗ nào thì nhìn rất lâu, mắt cũng không chớp lấy một cái.”

Mặc dù vẫn nhìn vào màn hình điện thoại, nhưng khóe mắt Trần Bạch lại liếc thấy cánh tay đang rũ xuống của Hạ Quý Thần.

Anh thấy rất rõ đầu ngón tay của Hạ Quý Thần có hơi run rẩy.

Đầu dây bên kia, Trang Nghi vẫn đang tiếp tục thuật lại tình huống của Quý Úc: “Hơn mười một giờ, anh có đến dặn tôi dẫn Quý Úc xuống lầu ăn cơm. Tôi nói lại với cô ấy, cô ấy đã đồng ý, tôi cứ cho là cô ấy đói bụng, nhưng từ lúc tôi chọn xong món, bung đến trước mặt cô ấy, cho đến bây giờ cô ấy cũng không ăn một chút nào. Tôi hỏi cô ấy có chuyện gì, ban đầu cô ấy còn đáp lại tôi, nói không có gì. Nhưng bây giờ, tôi nói gì với cô ấy, cô ấy cũng không để ý đến, dường như tâm trí đã bay đi đâu rồi, cứ ngồi cầm đũa dờ ra đây...”

Trang Nghi còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần đứng cạnh cửa sổ bỗng nhiên quay người, bước nhanh về phía cửa phòng làm việc.

Trần Bạch quay đầu liếc nhìn Hạ Quý Thần, rồi nói với Trang Nghi một câu “Tôi biết rồi”, sau đó lập tức cúp điện thoại, đuổi theo phía sau Hạ Quý Thần.

Vào thang máy đi thẳng xuống lầu hai.

Từ thang máy bước ra, Hạ Quý Thần đi thẳng vào căn tin công ty.

Ngày thường, Hạ Quý Thần chưa lần nào xuất hiện trong căn tin. Hôm nay, anh đột nhiên đẩy cửa bước vào, khiến cho toàn bộ căn tin vốn đang ồn ào thoáng chốc trở nên vô cùng yên tĩnh.

Hạ Quý Thần đứng ở cửa ra vào, hết nhìn đông lại nhìn tây, chỉ trong chốc lát anh đã tìm thấy Quý Úc đang ngồi cạnh cửa sổ phía đông. Anh lập tức bước đến đó trong cái nhìn soi mói của toàn bộ nhân viên YC có mặt trong căn tin lúc này.

Trang Nghi thấy Hạ Quý Thần, lập tức đứng dậy: “Hạ tổng.”

Hạ Quý Thần không để ý đến Trang Nghi, mà trực tiếp đi đến trước mặt Quý Úc, rồi mới ngừng lại.

Anh nhìn xuống bàn ăn, thức ăn hoàn toàn không được động đến, giống với miêu tả của Trang Nghi khi gọi cho Trần Bạch vừa nãy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 492: Chương 494: Cô Ấy Tồn Vong Cùng Yc (4)

Hạ Quý Thần nhíu mày, quay đầu nhìn về phía Quý Úc.

Cô cầm đũa, nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ, ngăn người, ngay cả anh đứng bên cạnh cô, cô cũng không hề phát giác.

“Tiểu Úc.” Hạ Quý Thần thấp giọng gọi tên Quý Úc.

Quý Úc dường như là đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình, không có bất kỳ phản ứng nào.

Trang Nghi vô thức mở miệng: “Quý Úc, Hạ...”

Trang Nghi còn chưa nói hết, Hạ Quý Thần đã nghiêng đầu nhìn cô một cái, liếc mắt ý bảo cô đừng lên tiếng.

Những lời kế tiếp của Trang Nghi... lập tức im bặt.

Hạ Quý Thần liếc nhìn sau lưng, dù anh không lên tiếng, nhưng Trang Nghi lại có thể hiểu, ý của anh là muốn cô rời đi. Trang Nghi lập tức cầm lấy điện thoại trên bàn, đi về phía Trần Bạch đứng cách đó không xa.

Hạ Quý Thần quay đầu, nhìn chằm chằm vào Quý Úc, cô vẫn giữ nguyên tư thế như một cảnh trong phim bị dừng lại, một lát sau, anh vươn tay, nhẹ nhàng rút đôi đũa trên đầu ngón tay cô.

Hành động của anh làm kinh động đến cô, cả người cô run lên một cái, vài giây sau, cô mới chậm chạp xoay đầu, nhìn về phía anh.

Chạm phải tầm mắt của cô, Hạ Quý Thần giương môi mỉm cười: “Sao lại không ăn gì?”

Giọng của anh dịu dàng, nụ cười trên môi mềm mại, ngăn gọn hoàn toàn bất đồng với hình tượng cao ngạo, trong trẻo thường ngày.

Không ai không thích người khác dịu dàng với mình. Nhưng giờ khắc này, thái độ dịu dàng của Hạ Quý Thần lại khiến cho Quý Úc cảm thấy chói mắt, làm cho sự áy náy trong lòng cô càng tăng thêm, cô rú mắt xuống, tránh đôi mắt anh.

Cô không nói chuyện.

Hạ Quý Thần biết là bởi vì chuyện xảy ra ngày hôm qua trong lúc ghi hình chương trình nghệ thuật tổng hợp khiến cô không vui, anh kiên nhẫn đợi trong chốc lát, lại nói tiếp, giọng điệu lúc này càng thêm dịu dàng: “Là do đồ ăn không hợp khẩu vị?”

Cô vẫn không nói chuyện, nghe thấy giọng của anh lúc này, trong lòng cô càng áy náy, khó chịu đến cực điểm.

Thấy thái độ trầm mặc của cô, Hạ Quý Thần cũng không biểu lộ một chút không vui nào, thậm chí anh còn tốt tính nói: “Vậy em muốn ăn gì? Tôi giúp em lấy.”

Rõ ràng là do cô bất cẩn gây phiền toái cho anh, vậy mà chẳng những anh không trách, còn kiên nhẫn dỗ ngọt cô...

Quý Úc cảm giác trong cổ họng mình như có cái gì đó chặn lại, cô vẫn không nói chuyện như trước, nhưng lần này lại khẽ lắc đầu với Hạ Quý Thần.

“Là không muốn ăn cơm, hay không muốn ăn mấy thứ kia?” Hạ Quý Thần không biết cô lắc đầu là có ý gì, liền suy đoán. Sau khi hỏi xong, thấy cô tiếp tục không có phản ứng, anh lại nói: “Vậy em nói xem, em muốn ăn gì, không cần quan tâm ở đây có hay không, chỉ cần em nói, tôi sẽ bảo người làm cho em.”

Nghe anh nói vậy, đầu ngón tay Quý Úc khẽ run lên, trong mắt cô phủ kín sương mù.

Cô muốn nói với anh “Không cần”, nhưng trong cổ họng chưa xốt, khiến cô không phát ra được tiếng nào, cô đành phải một lần nữa lắc đầu với anh.

Hạ Quý Thần chưa từng dỗ con gái, đây là lần đầu tiên, anh đã nói nhiều như vậy mà cô vẫn rầu rĩ không vui. Anh cũng không biết nên làm gì cho đúng, đứng bên cạnh cô chốc lát, anh lại đưa tay nắm lấy tay vịn xe lăn của cô, xoay cô sang đối diện với mình, rồi ngồi xổm xuống, ngẩng đầu, nhìn cô gái có khuôn mặt nhỏ nhắn đang cụp mắt vài giây, sau đó anh mới lên tiếng: “Không ăn cái gì sao được, tôi cũng chưa ăn cơm trưa, chúng ta cùng ăn, được không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 493: Chương 495: Cô Ấy Tồn Vong Cùng Yc (5)

“Được không?”

Anh dùng giọng điệu giống như dỗ dành một đứa trẻ, khiến cho trong mắt Quý Úc vốn đang phủ kín sương mù, thoáng chốc động lại thành nước mắt.

Cô rú mi, che mắt lại, anh không biết hốc mắt cô ướt át, chỉ thấy cô không nói lời nào, đợi thêm một lúc nữa, anh lại mở miệng, giọng nói như thương lượng: “Tôi biết tâm trạng em không tốt, nếu em không muốn nói chuyện, chúng ta không nói chuyện, tôi bảo Trần Bạch gọi đầu bếp đến, để đầu bếp báo món ăn cho em, nghe thấy món nào muốn ăn, em chỉ cần gật đầu, được không?”

Tiếng “Được không” lần này anh nói ra, so với lần trước càng dịu dàng hơn, Quý Úc nghe xong, trong lòng run lên, một giọt nước mắt không nhịn được trào ra khóe mắt rơi xuống.

Giọt nước mắt kia tuy là rơi trên mu bàn tay cô, nhưng lại giống như rơi vào lòng của Hạ Quý Thần, đục thành một cái động lớn trong tim anh.

“Tại sao khóc?” Hạ Quý Thần theo bản năng lên tiếng hỏi.

Anh không mở miệng còn được, mới mở miệng, lại một giọt nước mắt nữa rơi xuống.

Hạ Quý Thần vội đưa tay nâng mặt Quý Úc lên, dùng ngón cái nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên mặt cô.

Anh muốn an ủi cô, nhưng lại không nghĩ ra được lời nào. Được anh yêu chiều lau nước mắt như vậy, cô không nhịn được, nước mắt lập tức như nước lũ tràn đê, tuôn rơi dữ dội hơn.

“Được rồi, đừng khóc...” Vì quá nôn nóng nên Hạ Quý Thần có hơi lắp bắp, anh lập tức im bật, giữ yên lặng, luống cuống tay chân giúp cô lau nước

mắt, càng lau, nước mắt trên mặt cô càng nhiều, dần dần, anh cũng không biết phải làm sao. Thậm chí, đến cuối cùng, anh còn nghe thấy tiếng nước nở rất nhỏ phát ra từ miệng cô.

Tim Hạ Quý Thần như thất lại. Kế đó, anh liền thu tay khỏi mặt cô, mặc kệ nhân viên còn ở xung quanh, anh đứng thẳng lên, vươn tay ôm cô vào trong ngực, kéo đầu cô đặt ở lồng ngực mình, nhẹ nhàng vỗ lưng, dỗ dành cô.

Màng áo trước ngực anh nhanh chóng bị nước mắt cô thấm ướt.

Anh không lên tiếng, chỉ yên tĩnh đứng đó cùng cô, để cô tùy ý khóc trong lòng anh.

Mãi một lúc sau dù cảm thấy cô đã bắt đầu từ từ yên tĩnh trở lại. Anh vẫn tiếp tục ôm cô đứng ngây ra như vậy, đợi một lát sau, anh mới nhẹ nhàng đẩy cô ra.

Mắt của cô vì khóc mà đỏ bừng, khiến cho anh rất đau lòng, anh vươn tay quẹt đi nước mắt còn vương trên mi cô, rồi mới mở miệng, tiếp tục nhỏ giọng nói với cô chủ đề lúc này: “Bây giờ đã dễ chịu hơn chưa? Nếu đã đỡ hơn rồi, thì chúng ta đi ăn cái gì đi, được không?”

Quý Úc không có khẩu vị, cô khẽ lắc đầu.

Không ăn cái gì chắc chắn là không được... Hạ Quý Thần vừa định lên tiếng dỗ Quý Úc tiếp, nhưng anh còn chưa mở miệng, khóe mắt liếc thấy ở cách đó không xa, nhân viên trong công ty đang xì xào bàn tán, thế là lời vừa đến bên miệng bỗng dừng khựng lại.

Anh chỉ lo đỡ cho cô vui vẻ, nên đã quên mất đây là nơi công cộng.

Cô khóc đến hai mắt đỏ lên như vậy, tất nhiên là sẽ không muốn bị nhiều người nhìn.

Nghĩ vậy, Hạ Quý Thần vội sửa lại lời nói: “... Nếu không thì như vậy đi, chúng ta chọn món trước, sau khi chọn xong, thì quay trở về phòng làm việc của tôi, món ăn cứ bảo đầu bếp làm trước, đợi đến lúc nào đói thì lại ăn, được không?”

Lần này Quý Úc cũng không tiếp tục cự tuyệt, mà im lặng gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 494: Chương 496: Cô Ấy Tồn Vong Cùng Yc (6)

Từ lúc Hạ Quý Thần xuất hiện ở căn tin cho đến giờ, Quý Úc nếu không phải là lắc đầu thì là trầm mặc. Lúc này, cô lại có phản ứng với lời anh nói, khiến anh có cảm giác như thấy được phong cảnh tốt đẹp nhất nhân gian, đuôi mày anh như “reo” lên vui sướng. Đường như là sợ Quý Úc đổi ý, anh lập tức quay đầu gọi: “Trần Bạch.”

Mặc dù luôn giữ một khoảng cách với Hạ Quý Thần và Quý Úc, nhưng chuyện hai người nói, Trần Bạch đều nghe thấy được. Nghe Hạ Quý Thần gọi tên mình, anh vội lên tiếng đáp “Bây giờ tôi đi gọi đầu bếp”, rồi lập tức quay người, đi về phía nhà bếp của căn tin.

Trần Bạch nhanh chóng dẫn theo đầu bếp đến trước mặt Hạ Quý Thần và Quý Úc.

Dựa theo lời căn dặn của Hạ Quý Thần, đầu bếp đọc tên một số món ăn cho Quý Úc: “Cải rô sốt dầu hào.”

Mắt Quý Úc vì khóc mà sưng lên, cô không muốn ngẩng đầu nhìn người khác, nên luôn cụp mắt như trước. Trong đầu cô hiện tại đều là chuyện xảy ra lúc sáng, xoay quanh sự cố phát sinh với cô trong buổi ghi hình chương trình hôm qua, cô thật sự không có tâm trạng suy nghĩ xem mình muốn ăn gì, nghe đầu bếp báo tên món ăn, cô vẫn chậm chạp không có phản ứng.

Đầu bếp không nghe thấy Quý Úc trả lời có được hay không, nên cũng không biết phải tiếp tục báo tên món ăn như thế nào, liền quay sang nhìn Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần ngồi xổm người xuống, nhìn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Quý Úc, lặp lại một lần nữa tên món ăn mà đầu bếp vừa nói: “Cải rô sốt dầu hào, có muốn ăn không?”

Quý Úc nghe tiếng Hạ Quý Thần, cô ngẩng đầu, nhìn anh một cái rồi lắc đầu.

Hạ Quý Thần nhìn về phía đồng bếp lắc đầu, ý bảo không.

Đầu bếp lại tiếp tục báo tên món ăn, từng cái tên được nêu lên, đều là Hạ Quý Thần lặp lại cho Quý Úc một lần, rồi cô mới có lựa chọn.

Đôi khi, Quý Úc sẽ gật đầu rất nhanh hoặc là lắc đầu, nhưng cũng có khi, mãi một lúc lâu sau Quý Úc mới có phản ứng.

Mặc kệ cô phản ứng nhanh hay chậm, Hạ Quý Thần vẫn luôn kiên nhẫn chờ đợi. Tuy đầu bếp nôn nóng, nhưng cũng không dám thể hiện thái độ, chỉ có thể đứng bên cạnh chờ.

Một bữa cơm trưa mất gần nửa tiếng đồng hồ mới có thể xác định được.

Đầu bếp đọc lại một lần nữa các món ăn mà Quý Ước chọn, sau khi chắc chắn không có gì sai sót thì nhanh chóng chạy vào bếp, tựa như được giải thoát.

Hạ Quý Thần bảo Trần Bạch ở lại căn tin đợi món ăn, còn anh thì giúp Quý Ước đẩy xe vào thang máy, trở lại phòng làm việc của mình.

Quý Ước vẫn giữ thái độ trầm mặc như cũ, Hạ Quý Thần nhìn thấy mà đau lòng, liền chủ động tìm đề tài nói chuyện với cô.

“Em có mệt hay không?”

“Có muốn đến phòng nghỉ một lát không?”

“Điều khiển tivi ở đây, em có muốn xem tivi không?”

“Ở đây có máy chơi game, em muốn chơi trò gì? Tôi chơi cùng em..”

Trong phòng rất yên tĩnh, ngoại trừ giọng nói của Hạ Quý Thần thỉnh thoảng vang lên, thì từ đầu đến cuối, Quý Ước đều không nói một chữ.

Trần Bạch đợi ở căn tin một lúc, sau đó mang theo hai cái túi lớn đựng thức ăn đi lên phòng Hạ Quý Thần.

Trần Bạch đặt thức ăn xuống xong, Hạ Quý Thần liền khoát tay ý bảo anh đi ra ngoài.

“Có đói bụng không? Có muốn ăn gì không?”

Hạ Quý Thần đợi một lát, thấy Quý Ước không mở miệng, anh lại nói: “Vậy đợi lát nữa có đói bụng thì nói cho tôi biết, được không?”

Trong mắt Quý Ước đau xót, cô sợ bản thân lại rơi nước mắt, khẽ cắn môi cúi đầu.

Cô vẫn luôn nghĩ cố gắng tiến lên phía trước, lấy được thành tích tốt trong ngành giải trí, hôm nay, cơ hội tốt như thế đưa đến trước mắt, vậy mà lại hỏng mất rồi, chắc chắn là cô cảm thấy rất áp lực.

Giám đốc Lâm bị anh sa thải lại còn nói những lời khó nghe như vậy... trong lòng cô nhất định rất khó chịu... Nhưng cô cứ buồn bực như vậy cũng không phải chuyện tốt.

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần lại nói: “Buổi chiều tôi đưa em ra công viên đi dạo một chút?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 495: Chương 497: Cô Ấy Tồn Vong Cùng Yc (7)

Nghĩ đến đây, Hạ Quý Thần lại nói: “Buổi chiều tôi đưa em ra công viên đi dạo một chút?”

“Hoặc là chúng ta đi dạo phố? Em muốn đi đâu dạo? Shin Kong Place? (*)”

“Nếu không, chúng ta đến Hậu Hải (*) cũng được, thời tiết nóng như vậy, chúng ta đến quán bar ngồi một chút?”

Hạ Quý Thần hết câu này đến câu khác thương lượng cùng Quý Ước, cẩn thận từng li từng tí hỏi cô, khiến cho Quý Ước vừa mới khóc một trận ở căn tin lại tiếp tục rơi nước mắt.

Đôi khi, phụ nữ luôn kỳ quái như vậy, bị uất ức lớn cỡ nào cũng không lên tiếng, chỉ biết cắn chặt răng mà chịu đựng, nhưng khi mọi chuyện qua đi, nghe được một câu an ủi hơi hột cũng có thể nghẹn ngào rơi nước mắt, rồi bỗng nhiên sẽ như nước lũ tràn đê, khóc không thành tiếng.

Thật ra cô không mềm yếu đến như vậy, ba năm trước, bị Thiên Ca liên thủ với kẻ địch của mình hãm hại. Sau khi tỉnh lại, biết rõ chân tướng, đối mặt với sự phản bội của cô ta, cô không hề rơi một giọt nước mắt.

Ngày hôm qua, lúc bị té xuống, cổ chân đau đến mức không thở nổi, nhưng cô cũng không khóc.

Về đến nhà, nhận được cuộc gọi khiêu khích của Thiên Ca, cô tức giận, khó chịu, nhưng cũng không khóc.

Ngay cả sáng hôm nay, trong phòng họp, bị giám đốc Lâm hùng hổ dọa nạt như vậy, mặc dù trong lòng khó chịu, cũng có tức giận, nhưng cô thực sự không muốn khóc.

Thậm chí, lúc giữa trưa tại căn tin, nghe được những lời bàn luận của nhân viên YC, không phải cô không buồn bực vì bị bọn họ hiểu lầm, nhưng hơn hết vẫn là lo lắng và áy náy đối với anh. Tinh thần cô có hơi không tập trung, nhưng cũng không hề có một chút suy nghĩ nào muốn khóc.

Nhưng từ sau khi anh xuất hiện, cô không biết rốt cuộc mình bị làm sao, cả người thoáng chốc trở nên vô cùng nhạy cảm.

Hạ Quý Thần đứng ở bên cạnh Quý Úc, anh thấy cô rơi nước mắt, những lời thương lượng trong miệng bỗng nhiên khựng lại... giọng của anh trở nên khẩn trương hơn: “Tại sao lại khóc?”

“Đừng khóc, mọi chuyện đều qua rồi, cần giải quyết thì tôi cũng đã giải quyết hết, không có việc gì đâu...”

Đâu phải cô khóc vì mấy chuyện kia, cô khóc là vì anh...

Thà rằng anh trách cứ cô, oán trách cô, thậm chí răn dạy cô như giám đốc Lâm, chắc chắn cô sẽ không khóc, nhưng thái độ của anh bây giờ, khiến cô cảm thấy rất buồn...

“... Thật sự không có việc gì nữa, mọi chuyện đều đã qua...”

Hạ Quý Thần càng dỗ dành, Quý Úc càng thêm nheo nhào, cô gượng tay ngăn nước mắt trên mặt, giọng run run nói: “Anh đừng nói nữa, van anh, đừng nói nữa...”

Cô sợ nếu anh nói thêm gì nữa, thì sẽ giống như lúc ở căn tin, cô không kiềm chế được cảm xúc mà khóc rống lên.

“Được, được, tôi không nói, không nói.” Hạ Quý Thần thật sự ngậm miệng.

Văn phòng lại rơi vô thế yên tĩnh.

Cô chịu đựng cảm xúc cuộn trào trong lồng ngực, nhìn chăm chăm ánh mặt trời xán lạn ngoài cửa sổ.

Anh đứng một bên, chăm chú nhìn cô, yên lặng đau lòng, khổ sở cùng cô.

Thời gian dường như chậm lại, tĩnh lặng mà nhạt nhẽo trôi qua.

Qua thật lâu, thật lâu, lâu đến mức mặt trời ngoài cửa sổ đã nghiêng về phương Tây, lặn xuống núi, màn đêm buông xuống, từng ngọn đèn nê-ông bùng sáng lên, Quý Úc mới không nhìn bên ngoài cửa sổ nữa mà nhìn người đàn ông vẫn yên lặng đứng bên cạnh cô từ trưa đến giờ.

Sự kiên nhẫn của anh, sự dung túng của anh, khiến cho cô hoàn toàn dao động. Cô dỗi mắt nhìn anh trong chốc lát, nghĩ đến việc cơm trưa mình không ăn, anh cũng không ăn, cô liền chủ động mở miệng: “Tôi đói bụng.”

Ba chữ đơn giản lại khiến cho Hạ Quý Thần cảm giác như nghe được tiếng trời, anh lập tức lên tiếng: “Muốn ăn cái gì?”

(*) Shin Kong Place: là do Công ty bách hóa tổng hợp Shin Kong Mitsukoshi Đài Loan và Tập đoàn Hoa Liên Bắc Kinh hùn vốn thành lập một trung tâm thương mại thuộc hàng bậc nhất.

(*) Hậu Hải: là một địa danh du lịch khá nổi tiếng ở Bắc Kinh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 496: Chương 498: Cô Ấy Tồn Vong Cùng Yc (8)

Quý Úc không im lặng như trước, mà khẽ đáp lại: “Gì cũng được”

Đồ ăn từ lúc trưa đã sớm nguội lạnh, mang đi hâm nóng bằng lò vi-ba cũng không được vệ sinh, hiển nhiên là không ăn được nữa.

Đầu bếp trong căn tin đã tan ca từ lúc sáu giờ rồi. Bây giờ đã gần tám giờ, hầu hết các nhà hàng cũng còn mở cửa...

Nghĩ vậy, Hạ Quý Thần liền nói: “Đi ra ngoài ăn?”

Quý Úc cúi đầu nhìn thoáng qua cổ chân đang bó bột của mình, đi ra ngoài ăn quả thực có hơi cực, cô do dự một chút, rồi mấp máy môi, nhỏ giọng nói: “Có thể gọi giao hàng không?”

Hạ Quý Thần gần như không chút chần chừ, đã lên tiếng: “Được.”

Anh lấy điện thoại ra, ấn mở phần mềm giao hàng, sau đó ngồi xồm xuống cho ngang với độ cao xe lăn của Quý Úc, đưa màn hình điện thoại đến trước mặt cô: “Muốn ăn gì?”

Quý Úc nhìn thoáng qua, chọn một nhà hàng Quảng Đông tương đối thanh đạm.

Hạ Quý Thần ấn vào đó, vừa xem menu vừa hỏi ý kiến Quý Úc.

Chọn món ăn xong, Hạ Quý Thần cất điện thoại, sức nhớ từ trưa đến giờ Quý Úc còn chưa uống một ngụm nước nào, anh liền mở miệng hỏi: “Tôi đi lấy cho em ly nước?”

Quý Úc khẽ “Ừm” một tiếng.

Bốn mươi phút sau, nhân viên giao hàng mới có thể đến được. Hạ Quý Thần bay suốt đêm từ Mỹ trở về, cho đến bây giờ vẫn chưa tắm rửa. Anh vốn ưa thích sạch sẽ, cho nên cảm giác không thoải mái, đợi Quý Úc uống nước xong, thấy tâm trạng của cô có chuyển biến tốt đẹp, anh đưa tay nhận lại ly nước, thấp giọng nói: “Em chơi điện thoại hay là xem tivi một chút đi, tôi đi tắm.”

Quý Úc khẽ gật đầu, không nói chuyện.

Hạ Quý Thần tắm rửa xong, lúc đi ra, thì điện thoại của anh cũng vừa vang lên, là nhân viên giao hàng gọi đến.

Anh ra hiệu bảo Quý Úc chờ trong phòng làm việc một lát, sau đó, cầm lấy ví tiền đặt trên bàn, ra khỏi văn phòng.

Hạ Quý Thần nhanh chóng xách theo thức ăn vòng trở lại.

Anh gom văn bản, tài liệu trên bàn trà, xếp gọn lại, đặt lên ghế sofa bên cạnh, sau đó dọn từng món ăn lên bàn, rồi mới cất bước đi đến trước mặt Quý Úc, đẩy cô đến cạnh bàn trà.

Ăn cơm xong đã là mười giờ đêm.

Toàn bộ tòa nhà, ngoại trừ một vài vị trí công tác còn có người tăng ca, thì trên cơ bản đều đã về hết.

Hạ Quý Thần đợi Quý Úc buồn ngủ, mới đưa cho cô một ly nước, rồi mở miệng nói: “Em nghỉ ngơi một chút đi, tôi dọn dẹp mấy thứ này xong, sẽ đưa em về nhà.”

Quý Úc bưng ly nước, nhẹ giọng đáp: “Được.”

Hạ Quý Thần đứng dậy, dọn dẹp mấy cái hộp thức ăn, bỏ lại vào trong túi, sau đó rút mấy tờ khăn giấy, lau sạch sẽ mặt bàn, rồi mới đứng thẳng dậy, xách theo mấy cái túi rời khỏi văn phòng.

Vừa ăn cơm xong, Quý Úc cảm giác bụng có hơi no, uống được khoảng nửa ly nước thì đã không uống nổi nữa.

Cô đặt ly nước lên bàn trà, theo thói quen sờ tìm điện thoại mà mình tiện tay ném lên sofa trước khi ăn cơm.

Nhất thời không chú ý, sau khi lấy được điện thoại, lúc thu tay về, cô không cẩn thận đụng phải một phần tài liệu mà khi nãy Hạ Quý Thần đặt trên sofa, làm nó rơi xuống đất.

Phần tài liệu kia vừa rơi xuống bên chân cô, Quý Úc gần như không hề nghĩ ngợi đã khom người, duỗi tay nhặt nó lên.

Lúc đem phần tài liệu kia đặt lại lên ghế sofa, cô vô tình nhìn lướt qua dòng chữ trên đó, sau đó, cả người cô đơ ra cứ như bị điểm huyết, bỗng dưng bất động.

Ngay sau đó, cô gơ phần tài liệu kia lên trước mắt...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 497: Chương 499: Cô Ấy Tồn Vong Cùng Yc (9)

Ngay sau đó, cô giờ phần tài liệu kia lên trước mắt... ánh mắt cô lập tức nhìn vào mấy chữ “Tĩnh thân xuất hộ” (*). Cô không nháy mắt lấy một cái, chăm chú nhìn vào mấy chữ kia một lúc lâu, sau đó cô mới từ từ dời ánh mắt đến cuối văn bản, lúc nhìn thấy ba chữ “Hạ Quý Thần” ở phần ký tên, đầu ngón tay của cô run lên, một lần nữa, ánh mắt cô lại chuyển lên đầu văn bản.

Giấy trắng mực đen, con dấu rõ ràng, Quý Úc đọc lướt từ trên xuống dưới, quét qua một lần nội dung của văn bản kia, kể đó, ánh mắt cô lại lần nữa nhìn chăm chăm dừng lại ở mấy chữ “Tĩnh thân xuất hộ”.

Lúc trưa, ở căn tin, khi những người ngồi ở bàn sau bàn luận về chuyện của cô, cô đã nghe được chuyện khi đối mặt với ý muốn hủy bỏ hợp đồng của các cổ đông với cô, Hạ Quý Thần vì kiên quyết muốn giữ lại cô, mà không tiếc ký hiệp nghị đồng ý nhường lại vị trí tổng giám đốc của YC, nếu như trong vòng một năm cô không mang lại lợi nhuận cho công ty.

Khi đó, không phải cô không cảm động, nhưng cô cho rằng anh chỉ cùng ban giám đốc của YC đánh cuộc mà thôi. Nhưng cô không ngờ là, phía sau lần đánh cuộc này còn có mấy chữ “Tĩnh thân xuất hộ”.

Tĩnh thân xuất hộ... Có nghĩa là nếu như trong vòng một năm, cô không thể mang lại lợi nhuận cho YC, anh sẽ mất đi YC, mất đi tất cả, chỉ còn hai bàn tay trắng.

Trần Bạch từng nói với cô, YC là do anh bỏ qua ngôi trường đại học hàng đầu, buông bỏ tiền đồ tốt đẹp, thậm chí tranh cãi với mọi người trong Hạ gia, ngày đêm dốc sức gầy dựng.

Anh vì YC bỏ ra nhiều như vậy, đó là tâm huyết của anh, sự nghiệp của anh, là một phần quan trọng trong cuộc đời anh, nhưng chỉ vì giữ lại cô, anh lại có thể đem YC ra làm tiền cược.

Cho dù là anh làm như vậy vì cô, nhưng Quý Úc vẫn cảm thấy có hơi không đáng...

Cô thừa nhận, anh và YC mang đến cho cô tiền đồ tốt đẹp, nhưng ngày hôm qua lại bị cô làm hỏng mất, điều đó khiến cho tâm trạng cô vô cùng khó chịu.

Cô thừa nhận, Thiên Ca gọi điện thoại điều võ dương oai và việc Tạ Tư Ngọc tiếp nhận chương trình của cô khiến cho cô hận.

Cô thừa nhận, giám đốc Lâm ở trước mặt mọi người nói cô sai, mắng cô là rác rưởi, thậm chí còn nói cô bám vào Hạ Quý Thần để trèo lên, khiến cho cô uất ức.

Cô cũng thừa nhận, lúc trong phòng ăn, nghe mọi người đồn nhảm về mình, cô không thờ ơ được, không thể không để tâm được...

Cho nên, khi anh xuất hiện bên cạnh cô, dùng thái độ dịu dàng để dỗ dành cô như vậy, ngoại trừ áy náy, trong lòng cô thật sự cũng có chút buồn bực.

Nhưng anh lại cứ dung túng cho sự buồn bực của cô, không hề có một chút thái độ mất kiên nhẫn.

Cô cho rằng anh như vậy đã khiến cho lòng mình cảm thấy thật ấm áp, thật cảm động, nhưng cô không ngờ là, bản thân thật sự chưa hiểu rõ tình hình, sau lưng cô, anh còn vì cô mà đánh cược một cái hiệp nghị gọi là “Tĩnh thân xuất hộ”.

Trong mắt Quý Úc bất chợt cảm thấy chua xót, cô vô thức quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Cô vì xúc động mà nắm chặt phần tài liệu đang cầm khiến cho trang giấy có hơi nhăn.

Cửa văn phòng đột nhiên bị đẩy ra, là Hạ Quý Thần đi ra ngoài bỏ rác đã quay trở lại.

Nghe tiếng động, Quý Úc vội đặt lại phần tài liệu kia lên ghế sofa.

Không phát giác được hành động của cô, Hạ Quý Thần đi vào nhà vệ sinh, rửa sạch tay, sau đó mới bước ra, đi đến phòng nghỉ lấy chìa khóa xe, đi động và ví tiền, rồi mới đi đến trước mặt Quý Úc: “Đi thôi.”

Anh thấp giọng nói hai chữ, rồi vòng ra sau xe lăn, giờ tay lên, vừa định đẩy xe, thì Quý Úc vẫn luôn không nhúc nhích từ khi anh quay lại văn phòng đến giờ đột nhiên vươn tay, bắt lấy cổ tay anh.

(*) Tĩnh thân xuất hộ: ra đi với hai bàn tay trắng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 498: Chương 500: Cô Ấy Tồn Vong Cùng Yc (10)

Đột nhiên cô chủ động nắm tay anh, cả người Hạ Quý Thần thoáng run lên, vô thức cúi đầu nhìn xuống bàn tay nhỏ bé trắng nõn đang nắm lấy cổ tay mình.

Anh nhìn không dời mắt khỏi đầu ngón tay non mịn của cô trong chốc lát, sau đó mới hơi ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn vào cô: “Sao vậy?”

Cô không lên tiếng, nhưng anh vẫn cảm giác được, khi nghe anh nói, ngón tay đang cầm lấy cổ tay anh nhẹ run lên.

Phút chốc, Hạ Quý Thần cảm thấy vô cùng khản trương, anh lại mở miệng lần nữa, trong giọng nói có chút lo lắng: “Tiểu Úc, rốt cuộc là sao vậy?”

Cô vẫn không nói chuyện, nhưng lại có một giọt nước mắt từ khóe mắt cô rơi xuống.

Không phải là không có việc gì nữa sao? Vừa nãy cô cũng đã chịu ăn cơm, sao anh chỉ mới đi ra ngoài bỏ rác một chuyến, quay trở về thì cô lại bắt đầu khổ sở?

Dù cho cả ngày hôm nay đã nhiều lần thấy cô khóc, nhưng cho đến hiện tại, lần nữa thấy cảnh tượng như vậy, vẫn khiến anh đau lòng.

Anh lại lên tiếng lần nữa, lúc này, trong giọng nói mang thêm vài phần lo lắng: “Không phải nói mọi chuyện đều đã qua rồi sao? Tại sao lại khóc?”

Hạ Quý Thần vừa nói vừa muốn ngồi xổm xuống, nhưng tay còn lại của anh vừa kéo ống quần thì cô đã lên tiếng: “Hạ Quý Thần...”

Động tác cúi người của Hạ Quý Thần lập tức khựng lại, quay đầu, nhìn về phía Quý Úc.

Cô cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Anh cũng không nói gì, kiên nhẫn chờ.

Một lát sau, cô lại thấp giọng nói, vẫn gọi tên anh như trước: “Hạ Quý Thần...”

Chỉ có điều lần này cô không ngừng lại, mà tiếp tục nói: “... Sao anh phải làm như vậy?”

Cô hỏi không rõ, trong chốc lát, Hạ Quý Thần không kịp phản ứng, anh nhú mày, đứng sững tại chỗ.

“Hạ Quý Thần, có phải là tôi đã gây cho anh tổn thất nặng nề, đã mang về phiền toái rất lớn hay không?”

Lần nữa Quý Úc mở miệng, nghe đến đó, Hạ Quý Thần đã hiểu câu hỏi vừa nãy “Sao anh phải làm như vậy?” của cô là có ý gì.

Anh chớp mấy môi, hai tiếng “không có” đến bên miệng nhưng còn chưa kịp nói ra thì giọng của cô lại vang bên tai anh: “Anh không cần phải nói, tôi đều biết hết, tôi gây họa rất lớn cho anh, là vấn đề của tôi, là tôi không chú ý ngã từ trên bàn xuống, làm hỏng hết mọi chuyện...”

“... Giám đốc Lâm nói không sai, tôi đã mang đến tổn thất rất lớn cho công ty, hủy bỏ hợp đồng với tôi là đúng. Ban giám đốc cũng nói không sai, các người hoàn toàn có thể có lựa chọn tốt hơn, bất kể là Khương Hân Hân hay Lâm Tư Ý mà trên Weibo đã đăng tin, ai trong bọn họ, cũng đều mạnh hơn tôi...”

“Nhưng mà Hạ Quý Thần, toàn bộ mọi người trong YC cảm thấy tôi không xứng đáng ở lại, ngay cả chính bản thân tôi còn cảm thấy mình không xứng, thì tại sao anh lại muốn giữ tôi?”

Quý Úc càng nói, trong lòng càng khó chịu, thậm chí cô còn cảm giác được trái tim nằm trong lồng ngực đã bắt đầu đau âm ỉ.

Cô biết rõ, bản thân đang đau lòng vì Hạ Quý Thần, cảm thấy anh làm vậy không đáng.

“Vì sao anh thà rằng đuổi giám đốc Lâm, thà rằng nổi giận cùng các lãnh đạo cấp cao, thà rằng tranh cãi cùng ban giám đốc, thà rằng mang YC do một tay mình gây dựng ra đánh cược, cũng muốn giữ lại tôi?”

Quý Úc thực sự không muốn khóc, nhưng nói đến đây, cô vẫn không thể kiềm chế được tâm trạng của mình, lại để bản thân khóc ra tiếng.

Lời nói trong miệng cô bởi vì tâm trạng phập phồng mà cũng trở nên có phần kích động.

“Tại sao anh phải làm như vậy? Hạ Quý Thần, tại sao anh phải làm như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 499: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (1)

Nghe cô lặp đi lặp lại những lời này, vẻ mặt anh có hơi hoảng hốt.

Tại sao phải làm như vậy?

Bởi vì anh thích cô. Thích đến mức chấp nhận trắng tay vì cô, cũng bằng lòng dốc hết tất cả vì cô.

Anh im lặng càng khiến cho giọng của cô thêm vang dội, thậm chí, cô vừa hỏi, vừa không nhận được lay cỡ tay anh: “Anh nói chuyện đi, Hạ Quý Thần, tại sao anh phải làm vậy? Vì cái gì?”

Quý Úc dùng sức hơi mạnh, khiến cho cả người Hạ Quý Thần lắc lư hai cái, cũng kéo tâm trí của anh trở lại.

Anh cúi đầu, nhìn chăm chăm vào cô, khóe môi mấp máy: “Bởi vì...”

Giọng của anh rất nhẹ, nhưng cô lại có thể nghe được, những lời mà cô vẫn đang lặp đi lặp lại bất chợt biến mất.

Cô ngẩng đầu, dùng đôi mắt ướt sũng, đối diện với ánh mắt anh.

Anh nhìn vào mắt cô, yên lặng vài giây, rồi mới tiếp tục nói: “... Em có bằng lòng tin tưởng anh?”

“Bởi vì anh đã nói, không chạy đến vì danh tiếng lúc vinh quang, không bỏ đi khi ở dưới tận cùng vực thẳm.”

Chỉ hai câu nói quen thuộc, khiến cho Quý Úc thoáng chốc nhớ lại chuyện xảy vào cái đêm ở khách sạn Tây Hồ ở Hàng Châu, khi mà cô còn đang trong quá trình quay “Tam Thiên Sĩ”.

Đêm hôm đó là lúc anh ký hợp đồng với cô.

Hứa hẹn luôn là thứ động lòng người.

Lúc đó, khi nghe những lời kia của anh, cô cảm động đến rơi nước mắt, gần như không chút do dự đã ký tên.

Cho đến bây giờ, cô mới biết được, anh vẫn luôn cố gắng hoàn thành lời hứa hẹn làm cô xúc động đêm đó.

Mặc dù giữa anh và cô xảy ra chuyện ở Thượng Hải, cắt đứt liên hệ với nhau gần một tháng, nhưng anh vẫn chưa từng quên lời hứa với cô.

Anh biến tên cô trở thành từ khóa hot trên Weibo, anh sắp xếp cho cô rất nhiều kế hoạch tốt... dù cho cô làm hỏng tất cả, nhưng anh vẫn không chút do dự, lựa chọn đứng bên cạnh cô.

Quý Úc càng khóc dữ dội hơn, nước mắt tuôn ra nhiều hơn, áy náy trong lòng từ trưa đến giờ, bỗng nhiên trào ra như nước lũ tràn đê: “Thực xin lỗi, Hạ Quý Thần, thật sự rất xin lỗi...”

“... Không phải là em cố ý, em không muốn mọi chuyện biến thành như vậy, nhưng em thật sự không ngờ tới... Thực xin lỗi... Hạ Quý Thần, thật sự rất xin lỗi...”

Cô một lần lại một lần nói "Thực xin lỗi", khiến cho tim Hạ Quý Thần co rút, đau đớn.

Tất cả những chuyện anh làm cho cô đều là cam tâm tình nguyện, nói đúng hơn là anh càng mong muốn cô gây ra rắc rối, bởi chỉ có như vậy, anh mới có thể danh chính ngôn thuận ở bên cạnh cô.

Mong cô gây ra rắc rối là một chuyện, nhưng anh lại không mong cô tự trách như vậy.

“Em chưa từng nghĩ sẽ mang đến phiền toái lớn như vậy cho anh, thực xin lỗi...”

Khi nghe Quý Úc nói xin lỗi một lần nữa, Hạ Quý Thần bỗng nhiên duỗi ngón tay ra, dè lên môi cô: “Tiểu Úc, em không cần nói xin lỗi với anh, bởi vì từ khi biết rõ mọi chuyện, anh chưa từng trách em.”

Chưa từng trách em... Năm chữ này khiến cho cả người Quý Úc khẽ run lên, nước mắt như một chuỗi trân châu bị đứt, từng giọt từng giọt tuôn rơi.

Cô có rất nhiều lời muốn nói với anh, nhưng cô lại không biết nên nói gì. Cô nhìn anh, khóe môi mấp máy, cuối cùng, không biết xúc động đến từ đâu, bất chợt, cô buông cổ tay anh ra, vòng hai tay ôm eo anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 500: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (2)

Lung Hạ Quý Thần dựng thẳng lên, người anh đứng sững tại chỗ.

Anh cảm thấy tất cả giống như là một giấc mơ, hư vô, mờ mịt, không chút chân thật.

Anh không dám nhúc nhích, anh sợ động một chút, cánh tay của cô đang vòng qua hông anh sẽ biến mất.

Quý Úc cũng không biết rốt cuộc bản thân bị gì, bỗng nhiên cô rất muốn ôm anh.

Mặt cô áp sát bụng anh, cách một lớp áo sơ mi, cô có thể cảm nhận rõ ràng nhiệt độ trên người anh.

Cái cảm giác ấm áp này khiến cho cô vô cùng an tâm, ngay cả trái tim suốt cả ngày hôm nay phải chịu nhiều áp lực cũng dần dần yên ổn trở lại.

Trong văn phòng rất yên tĩnh, Quý Úc cứ đơn phương ôm Hạ Quý Thần như vậy, ngồi ngầy người thật lâu. Nước mắt của cô, cũng dần dần ngừng rơi.

Bởi vì khóc quá nhiều, cho nên thỉnh thoảng cô nấc lên một cái.

Cứ ngồi một tư thế như vậy hồi lâu, quả thật có hơi không thoải mái, nên cô thoáng nhích người một cái, điều chỉnh tư thế.

Cử động của cô làm ảnh hưởng đến Hạ Quý Thần, từ nãy giờ, cả người anh vẫn luôn đứng yên, không dám nhúc nhích một chút nào.

Anh điều chỉnh hô hấp, tiếp tục đứng như vậy trong chốc lát, sau đó mới nhẹ nhàng giơ tay lên, khẽ chạm vào lưng cô.

Cảm giác chân thật cho anh biết rằng cô thật sự đang ôm anh.

Đầu ngón tay anh hơi run rẩy, cuối cùng anh cũng hoàn toàn đặt tay lên lưng cô.

Nhiệt độ trên tay anh xuyên qua quần áo truyền lên da cô, từ phía sau lưng, thấm vào tim cô. Cô nhìn không được càng vui đầu vào người anh sâu hơn, ngay cả vòng tay đang ôm lấy eo anh cũng xiết chặt.

Hành động thân mật và đáng yêu của cô khiến trái tim anh mềm nhũn, dường như ăn được mật ngọt, hương vị ngọt ngào từ bên miệng chạy một mạch xuống tận nơi sâu nhất trong tim. Anh dùng sức nhìn không được kéo cô sát vào người anh hơn.

Anh và cô cứ lẳng lặng ôm nhau như vậy, không biết qua bao lâu, mãi cho đến khi cảm xúc của Quý Úc hoàn toàn ổn định.

Cô không muốn rời khỏi ngực anh, thấy anh cũng không có ý muốn kéo cô ra, nên cô cứ để yên như vậy.

Không biết đã qua bao lâu, Quý Úc nghĩ đến chuyện xảy ra ở phim trường, lúc cô ghi hình ngày hôm qua, cô đã giẫm lên một món đồ hình tròn.

Cô không rõ lắm, cũng không biết suy đoán của mình có đúng hay không. Huống chi có vài lời, nếu không có chứng cứ thì không thể nói lung tung được. Nhưng lúc này, cô lại rất muốn nói cho Hạ Quý Thần nghe.

Quý Úc suy nghĩ trong giây lát, cuối cùng, cô vẫn mở miệng: “Hạ Quý Thần?”

“Hử?”

“Ngày hôm qua...” - Đến cùng, vẫn có hơi khó nói, Quý Úc ngừng lại giây lát, mới nhỏ giọng nói tiếp: “... Thiên Ca đã gọi điện cho em”

“Cô ta nói với em rất nhiều lời, hầu hết đều là giễu cợt em. Nhưng mà cô ta có nói một câu, khiến em cảm thấy rất kỳ quái. Cô ta nói chỉ cần cô ta còn ở trong ngành giải trí ngày nào, thì em đừng mơ tưởng có ngày nổi danh.”

Nói đến đây, Quý Úc rõ ràng cảm giác được cả người Hạ Quý Thần thoáng bất động. Sau đó, cô nghe giọng anh có vẻ lạnh lẽo hỏi tiếp theo: “Sau đó thì sao?”

“Sau đó em liền hỏi cô ta, có phải chuyện em bị ngã có liên quan đến cô ta hay không, nhưng cô ta không trả lời em. Chỉ có điều không chỉ có chuyện đó thôi đâu, còn có điểm này, khiến em cảm thấy khó hiểu, đó là về việc nữ nghệ sĩ người Đài Loan đã không đến kia. Quan trọng hơn nữa, chính là lúc em bước từ trên đài xuống, lòng bàn chân đã giẫm phải một món đồ hình tròn, chính là vật kia làm cho em bị trượt.”

“Hôm qua, lúc nhìn thấy Thiên Ca, em đã thật sự rất cẩn thận, đề phòng cô ta, nhưng vẫn xảy ra chuyện như vậy...”

Chương 501: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (3)

Nói đến đây, Quý Úc thấy mình không có chứng cứ, sợ Hạ Quý Thần cho là cô kiếm cớ, nên vội ngừng đầu, nhìn Hạ Quý Thần, tiếp tục mở miệng nói: “Không phải là em đang tìm lý do cho rắc rối mà mình gây ra, tất cả mọi thứ em nói đều là thật...”

Quý Úc còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần đã lên tiếng: “Anh tin em.”

Chỉ một câu đơn giản, nhưng lại khiến cho Quý Úc đang ngừng đầu nhìn Hạ Quý Thần bất chợt cũng ngưng nói.

Trong phòng thoáng yên tĩnh, một lúc sau Quý Úc lại mở miệng: “Anh... tin tưởng em?”

“Đúng vậy, anh tin tưởng em.” - Hạ Quý Thần không chút chần chừ, ngay lập tức lặp lại lời nói ban nãy của mình.

Mắt Quý Úc nóng lên, cô vội nhìn xuống không dám tiếp tục nhìn Hạ Quý Thần nữa, chôn mắt vào người anh.

Hạ Quý Thần đưa tay vuốt mái tóc dài của Quý Úc: “Tiểu Úc, em yên tâm, chuyện này sẽ không trôi qua như vậy đâu. Nhưng em không cần nghĩ gì cả, cũng không cần phải làm gì, chỉ cần dưỡng thương cho tốt, điều chỉnh trạng thái để đi quay phim, những chuyện khác cứ giao cho anh. Rồi có một ngày, anh sẽ giúp em đòi lại gấp bội những uất ức mà em phải chịu.”

Quý Úc cảm thấy rất ấm áp, cổ họng dường như có cái gì đó bị nghẹn lại, không nói nên lời.

Cô dựa vào người anh, yên tĩnh trong chốc lát, sau đó, cô bỗng nhiên ôm anh chặt hơn.

Nhận ra cử động rất nhỏ của cô, anh cũng nhịn không được ôm cô chặt hơn.

Ngoài cửa sổ, đêm đã về khuya, anh và cô ôm nhau càng thêm khấn khít.

Hôm qua, sau khi xảy ra chuyện, suốt cả đêm Quý Úc không ngon giấc. Sáng nay, lại bị Trang Nghi đưa đến công ty giày vò một trận, cho đến bây giờ, cô vẫn chưa có cơ hội chợp mắt.

Lúc này, bao nhiêu khổ sở trong lòng cũng đã khóc trút ra hết, áp lực phải chịu đựng cũng đã nói ra, nhận được an ủi từ Hạ Quý Thần, cả người cô thoáng chốc trở nên nhẹ nhõm hẳn. Cô bắt đầu có cảm giác mệt mỏi và buồn ngủ. Lại nói, cô và Hạ Quý Thần đang ôm nhau, dựa vào thân thể anh, cô thiếp đi lúc nào không hay.

Đêm đã khuya, Quý Úc ngủ có hơi sâu, Hạ Quý Thần sợ đưa cô về nhà sẽ quấy nhiễu giấc ngủ của cô, cho nên anh cẩn thận ôm cô khỏi xe lăn, đi vào phòng nghỉ.

Mất một khoảng thời gian rất lâu, anh mới kéo được cánh tay cô rời khỏi eo anh, nhưng lúc ôm cô, đi chưa được hai bước, cánh tay của cô lại lần nữa vòng qua cổ anh.

Anh đặt cô lên giường, đưa tay vừa định kéo tay cô từ cổ anh xuống, thì cô bỗng nhiên nhủ mảy, sợ đánh thức cô, anh cũng không dám nhúc nhích nữa, cử động nhẹ tay chân rồi nằm xuống cạnh cô, ôm cô vào mộng đẹp.

Đêm nay, khi Hạ Quý Thần và Quý Úc ôm nhau ngủ, thì Hàn Tri Phán và Trình Vĩ Văn ở khách sạn Bốn Mùa cách đó 14 km đã có cuộc gặp mặt đầu tiên từ sau khi Hàn Tri Phán ra viện.

Khoảng thời gian Hàn Tri Phán nằm viện, Trình Vĩ Văn luôn ở bên cạnh anh.

Sau khi ra viện, ngay ngày hôm sau, Hàn Tri Phán vì công việc phải bay đi Hồng Kông.

Khi anh quay trở lại Bắc Kinh thì đã là năm giờ chiều ngày hôm nay.

Trên đường từ sân bay trở về nhà, anh gọi cho Trình Vĩ Văn một cuộc điện thoại.

Lúc đó, Trình Vị Văn đang tham gia hội nghị công bố kịch bản tại YC, do không tiện nghe, nên cô đã cắt điện thoại.

Cô còn chưa kịp nhắn tin cho Hàn Tri Phấn, thì anh đã nhắn cho cô trước, hẹn cô buổi tối gặp mặt tại khách sạn Bốn Mùa.

Trình Vị Văn đáp lại một chữ “Được”, sau đó bổ sung thêm một câu “Tôi bận họp” rồi mới cắt điện thoại vào túi quần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 502: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (4)

Hội nghị kết thúc đã là sáu giờ chiều.

Trình Vị Văn cũng không vội rời khỏi phòng họp, mà ngồi trước máy tính, ghi chép lại toàn bộ linh cảm vừa hiện lên trong lúc họp.

Đợi cô làm xong thì sắc trời ngoài cửa sổ đã tối, đóng máy tính lại, Trình Vị Văn lấy điện thoại trong túi quần ra, liền thấy trên màn hình hiển thị tin nhắn của Hàn Tri Phấn gửi đến.

“Chín giờ tối, khách sạn Bốn Mùa, phòng 1002.”

Sau khi gửi xong tin nhắn, dường như ý thức được mình bỏ sót điều gì đó, anh lại bổ sung thêm: “Phiếu phòng ở quầy lễ tân tại sảnh trước, em đến đó báo họ tên, là có thể đi thẳng lên lầu...”

Phía sau một hàng dấu chấm còn có vài chữ: “... Em yên tâm, Văn Văn, tôi sẽ không làm gì em đâu.”

Nếu đổi lại là lúc trước, Trình Vị Văn sẽ không hẹn gặp Hàn Tri Phấn tại khách sạn như vậy, nhưng bây giờ không giống với trước kia, anh là người đã cứu cô ngay thời khắc ngàn cân treo sợi tóc.

Nếu anh đến chậm một chút, cô quả thực không thể tưởng tượng được tình trạng của mình bây giờ sẽ như thế nào.

Trình Vị Văn nhìn chăm chăm vào tin nhắn của Hàn Tri Phấn trong chốc lát, rồi mới cắt điện thoại, ôm máy tính ra khỏi phòng.

Để tiện làm việc ở YC, Trình Vị Văn đã mua một căn hộ gần công ty.

Cô đi bộ về nhà, sau khi cắt máy tính thì kêu một chiếc xe, đi đến khách sạn Bốn Mùa.

Dựa theo tin nhắn của Hàn Tri Phấn, Trình Vị Văn đi đến trước quầy lễ tân, báo tên họ, sau khi đối chiếu chứng minh thư xong, cô nhận được một cái phiếu phòng, rồi mới đi lên lầu.

Quét mở cửa phòng, Trình Vị Văn vừa bước vào, còn chưa kịp đặt phiếu phòng vào khe cắm điện thì đã nhìn thấy ánh nến lóe lên trên mặt bàn ở phòng khách.

Trình Vị Văn kinh ngạc trong giây lát, cô cũng không bật đèn, mà đi thẳng vào phòng khách.

Đi tới gần, cô mới nhìn rõ dưới ánh nến chập chờn là một cái bánh sinh nhật.

Bên trên dùng chocolate viết một hàng chữ: “Văn Văn, sinh nhật vui vẻ.”

Hàn Tri Phấn hẹn cô tối đây là để chúc mừng sinh nhật cô?

Ngay khi Trình Vị Văn còn đang đứng ngây người, cửa phòng ngủ đã bị kéo ra.

Nghe tiếng động, Trình Vị Văn quay đầu, liền nhìn thấy Hàn Tri Phấn ôm một cái hộp quà bước ra.

“Văn Văn, hôm nay tôi thấy tin nhắn độc giả gửi trên Weibo của em, mới biết được ngày hôm qua là sinh nhật em, cũng biết được từ sau khi mẹ em qua đời, thì không có ai ở bên cạnh mừng sinh nhật cùng em...”

Hàn Tri Phấn vừa nói vừa bước đến trước mặt cô: “Tuy là đã chậm một ngày, nhưng vẫn chúc em sinh nhật vui vẻ.”

Nói xong, Hàn Tri Phấn mở hộp quà ra, đưa đến trước mặt Trình Vị Văn.

Bên trong chính là một chiếc vòng cổ kim cương màu hồng nhạt, dưới ánh nến, chiết xạ ra ánh sáng chói mắt.

"Thích không?" - Hàn Tri Phấn nhướn mày, nhẹ hỏi.

Trình Vị Văn nhẹ đáp một tiếng: "Ừm."

Hàn Tri Phấn không nói chuyện, đưa tay lấy vòng cổ trong hộp ra, bước đến sau lưng Trình Vị Văn, dịu dàng đeo giúp cô.

Lúc đeo dây chuyền, Hàn Tri Phấn vén mái tóc dài của Trình Vị Văn sang một bên. Sau khi đeo xong, anh tỉ mỉ chỉnh lại những sợi tóc cho cô, rồi mới nắm bờ vai của cô, xoay người cô lại, đối diện với chính mình.

Anh nhìn chăm chăm vào vòng cổ trước ngực cô trong chốc lát, rồi mới ngược mắt lên, đối diện với ánh mắt của cô: "Rất đẹp."

Trình Vị Văn không nói chuyện, ánh mắt cô nhìn anh lúc này sáng một cách lạ thường.

Hàn Tri Phấn nhìn vào mắt Trình Vị Văn trong chốc lát, bỗng nhiên anh bước về phía trước một bước, cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên mi cô.

Cảm giác mềm mại khiến cho cả người Trình Vị Văn thoáng run rẩy, nhưng cô cũng không né tránh.

Lúc này, Hàn Tri Phấn mới từ từ dời môi xuống môi Trình Vị Văn, nhẹ nhàng chạm vào, tinh tế hôn cô.

Trong phòng rất yên tĩnh, gần như có thể nghe được tiếng hôn môi rất nhỏ của bọn họ.

Hôn thật lâu, cuối cùng, Hàn Tri Phấn cũng lưu luyến rời khỏi môi Trình Vị Văn. Anh tựa đầu vào trán cô, rú mắt xuống, nhìn chăm chăm vào cánh môi đỏ búng vì bị anh hôn của cô, một lát sau, anh mới nhẹ giọng hỏi: "Có thể chứ?"

Bị hỏi, đầu ngón tay Trình Vị Văn thoáng run lên, cô giương mắt, nhanh chóng liếc nhìn Hàn Tri Phấn một cái, rồi ngay lập tức rú mắt xuống.

Hàn Tri Phấn tiếp tục chăm chú nhìn Trình Vị Văn một lúc, sau đó, môi anh lại lần nữa tiến lại gần môi cô, ngay trước khi chạm vào môi cô, anh lại thấp giọng hỏi: "Văn Văn, có được không? Đêm nay, giao em cho tôi, có được không?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 503: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (5)

Hơi thở của Hàn Tri Phấn nhẹ nhàng phả trên môi Trình Vị Văn, cảm giác mềm mại xen lẫn khiến cho hô hấp của Trình Vị Văn cứng lại, lông mi của cô không ngừng run lên.

Giống như bị điểm huyết, ngoại trừ nắm chặt vạt áo đứng ngậy ra đó, Trình Vị Văn không hề có bất cứ động tác nào khác.

Cô chậm chạp không trả lời câu hỏi của Hàn Tri Phấn, hai gò má cô ửng đỏ.

"Văn Văn!" Hàn Tri Phấn lại nói, giọng anh dịu dàng mà chậm rãi, cứ như là tiếng tâm tình của những người đang yêu nhau: "Em không nói lời nào, là vì chưa nghĩ ra sao?"

Hàn Tri Phấn nói xong, lại đợi trong chốc lát, thấy Trình Vị Văn vẫn không có phản ứng như trước, anh liền mở miệng: "Không sao đâu, Văn Văn, anh có thể đợi."

Nói xong, Hàn Tri Phấn lập tức kéo gần khoảng cách giữa môi anh với môi cô, anh vươn tay vuốt lên mái tóc dài của cô, động tác mang theo vài phần yêu thương, lưu luyến. Sau đó, anh nghiêng đầu, liếc nhìn chiếc bánh kem ở bên cạnh một cái: "Chúng ta cắt bánh!"

Hàn Tri Phấn vừa nói xong, Trình Vị Văn giương mắt lên, nhìn thoáng qua khuôn mặt anh.

Cô tinh tế nhìn thấy trên mặt anh như có một chút mất mát.

Lòng của cô dường như bị cái gì đó đâm trúng, có cảm giác hơi đau.

Hàn Tri Phấn lui lại một bước, giữ khoảng cách giữa anh và cô, sau đó anh xoay người, đi đến trước bàn ăn, khom người vừa cầm lấy hộp dao nĩa trên mặt bàn, còn chưa kịp mở ra thì Trình Vị Văn đã lên tiếng: "Hàn Tri Phấn."

Hàn Tri Phản lại quay đầu.

Ánh nên chấp chồn chiếu lên người anh, tạo cảm giác vô cùng dịu dàng.

Trình Vị Văn nhìn không dời mắt khỏi khuôn mặt anh trong chốc lát, mới giật giật khóe môi: “Anh... Thật sự thích em sao?”

Hàn Tri Phản không vội trả lời, ánh mắt anh dừng lại trên người Trình Vị Văn vài giây, sau đó anh mới đặt hộp dao nữa lại xuống mặt bàn, rồi bước đến trước mặt Trình Vị Văn.

Anh chăm chú nhìn vào mắt cô, một lát sau, anh khẽ lắc đầu: “Không.”

Trình Vị Văn ngơ ngẩn.

Hàn Tri Phản lại lên tiếng, giọng của anh nhanh chóng vang lên bên tai cô: “Không phải thật sự thích, mà là thật sự yêu.”

Không phải thật sự thích, mà là thật sự yêu... Mấy chữ này tựa như một cái búa, thoáng chốc gõ mạnh vào tim Trình Vị Văn, khiến cho trái tim cô phút chốc loạn nhịp.

Cô đã viết rất nhiều câu chuyện tình yêu, lại chưa bao giờ có một câu chuyện tình yêu của riêng mình.

Cô chỉ có một giấc mộng, đó chính là cả đời chỉ yêu một người.

Mấy năm gần đây, sợ dĩ cô vẫn luôn cô độc là vì cô đang chờ đợi, đợi người mà cô sẽ yêu cả đời, chỉ một người...

Cô đợi nhiều năm như vậy, bây giờ, không lẽ là đã đợi được?

“Hàn Tri Phản, cả đời này, tôi thậm chí chỉ yêu một lần, yêu một người đàn ông, cho nên... anh có hiểu?”

“Vừa hay...” - Về mặt Hàn Tri Phản vô cùng thành khẩn và chăm chú, tựa như đang hứa hẹn một điều gì đó: “Cả đời này, tôi cũng chỉ muốn yêu một lần, yêu một người phụ nữ.”

Trình Vị Văn không tiếp lời, mà bước lên trước một bước, kiễng mũi chân, hôn lên môi Hàn Tri Phản.

Hàn Tri Phản giật mình, ngây người vài giây, sau đó anh mới đưa tay đỡ lấy cổ Trình Vị Văn, mạnh mẽ hôn cô.

Cả người cô dần dần mềm đi.

Một tay anh giữ eo cô, ngón tay linh hoạt cách một lớp quần áo bắt đầu di chuyển trên người cô.

Lòng bàn tay của anh đốt lên những ngọn lửa trên cơ thể cô, khiến cô run sợ không thôi.

Theo bản năng, cô giờ tay nắm chặt vạt áo trước ngực anh.

Cử động rất nhỏ của cô khiến anh hơi cau mày, ngay sau đó, quần áo trên người cô đã bị anh dùng sức kéo ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 504: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (6)

Anh đặt cô lên ghế sofa, cúi đầu, chiếm hữu từng tác da thịt trắng nõn của cô.

Môi và tay của anh dường như dính trên cơ thể mềm mại của cô, đem đến cho cô những xúc cảm mà trước nay chưa từng có.

Bởi vì chưa từng có kinh nghiệm, nên cô vô cùng khấn trương và sợ hãi, cả người bắt đầu run rẩy dữ dội.

“Tri Phản...”

Động tác của Hàn Tri Phản thoáng dừng lại, anh ngẩng đầu nhìn cô, hai mắt cô đang nhắm nghiền, đáng người mạnh mai lộ ra sự bất lực, khiến cho người ta có cảm giác yêu mến lạ thường.

Anh không rõ ngay lúc này, rốt cuộc bản thân bị gì, trong lồng ngực anh lại trào lên cảm giác mềm lòng, anh lại muốn... bỏ qua cho cô.

Không, không thể!

Từ sau khi biết rõ cô là con gái Trình Vệ Quốc, anh vẫn luôn đợi thời khắc này.

Anh bỏ ra nhiều công sức như vậy, nịnh nọt cô, lấy lòng cô, thậm chí còn bày ra một màn anh hùng cứu mỹ nhân “diễn y như thật”.

Anh không thể cứ thế mà từ bỏ ý đồ!

Hướng chi, anh từng thề trước mộ Ly Ly, rằng anh sẽ đòi lại tất cả những uất ức mà em ấy phải chịu.

Ly Ly... Hai chữ này vừa vụt qua trong đầu Hàn Tri Phấn, trước mắt anh bỗng dựng hiện lên hình ảnh cô bé chỉ mới gần mười tám tuổi nằm bất động trong vùng máu, dù cho anh có gọi như thế nào, cô bé cũng không tỉnh lại.

Đau đớn khiến cho sắc mặt Trình Vệ Văn trắng bệch, ngay cả cơ thể cũng có hơi cứng lại.

Có lẽ là vì thẹn thùng nên cô không dám kêu đau, chỉ dùng sức cắn chặt môi dưới.

Nhìn thấy dáng vẻ đằm đằm đáng yêu của cô, Hàn Tri Phấn mím chặt môi, sau đó anh nhắm mắt, không chút lưu tình phóng túng bản thân một cách điên cuồng trong cơ thể cô.

Ngày hôm sau, thức giấc, trước tiên Hạ Quý Thần dẫn Quý Úc đi dùng bữa sáng, rồi mới đưa cô về nhà.

Vì có cuộc họp sớm lúc mười giờ sáng, cho nên Hạ Quý Thần không thể ở lại Quý gia quá lâu, anh khách sáo chào tạm biệt bố mẹ Quý Úc, rồi quay về công ty.

Tuy lần trước, lúc Hạ Quý Thần nằm viện, Quý Úc ở bên cạnh chăm sóc anh suốt mười ngày, nhưng quan hệ giữa hai người vẫn không có chút cải thiện nào. Còn lần này, Quý Úc bị thương trong lúc ghi hình chương trình, Hạ Quý Thần kiên nhẫn ở bên cạnh cô suốt từ trưa đến tối muộn, lại khiến cho quan hệ giữa bọn họ không một tiếng động mà chuyển biến rất nhiều.

Thật ra lúc ban đầu, sau khi Hạ Quý Thần và Quý Úc tách ra, hai người cũng không liên lạc với nhau.

Quý Úc bởi vì vết thương ở chân mà không thể ra cửa, chỉ có thể ngâm mình suốt ngày trong game với Đường Họa Họa.

Lần kế tiếp cô và Hạ Quý Thần liên lạc với nhau là bởi vì có một hôm, cô chơi game với Đường Họa Họa đến một giờ sáng. Lúc đó, cô có than với cô ấy một câu “đói bụng” trong wechat. Đường Họa Họa lập tức gửi cho cô một tấm ảnh, trong ảnh là một cái thố tôm càng lớn, kế đó còn có một câu: “Mẹ của mình vừa làm thức ăn khuya cho mình.”

Quý Úc gửi lại cho Đường Họa Họa một cái icon “khinh bỉ”, rồi sờ sờ cái bụng trống rỗng của mình, càng nghĩ, cô càng cảm thấy Đường Họa Họa đáng giận, vì vậy liền cắt đoạn hội thoại giữa hai người đăng lên cho bạn bè xem: “Còn nói là tình bạn đích thực? Tất cả đều là gạt người...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 505: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (7)

Đêm đã khuya, trong wechat của Quý Úc ngoại trừ một số bạn bè có quan hệ vô cùng tốt thì không còn người nào, cho nên bài đăng của cô được treo lên 10 phút vẫn không có một cái like hoặc một comment nào.

Quý Úc cũng không để chuyện đó trong lòng. Đường Họa Họa ăn uống no say xong thì gọi cô vào game, cô lập tức việc nghĩa không chùn bước, lại cùng đường Đường Họa Họa bắt đầu “tình bạn đích thực”.

Sau khi kết thúc trò chơi, Quý Úc nhắn cho Đường Họa Họa là cô phải “out” ra ngoài, vì có cuộc gọi lạ.

Đêm hôm khuya khoát, ai gọi điện cho cô vậy chứ?

Quý Úc do dự vài giây, sau đó ấn nút nghe.

“Xin chào, tôi là người giao hàng, tôi đang đứng trước cửa nhà cô, phiền cô xuống mở cửa giúp?”

Người giao hàng sao? Cô không có gọi giao hàng mà... Quý Úc ngẩn người, nghĩ rằng có lẽ họ gọi sai người, nhưng vừa cúp điện thoại thì lại nghe tiếng chuông cửa vang lên.

Quý Úc đẩy xe lăn ra khỏi phòng ngủ.

Cô nhìn thoáng qua mắt thần trên cửa, bên ngoài đúng thật là nhân viên giao hàng.

Bởi vì Quý Úc hành động bất tiện, nhân viên giao hàng liền giúp cô mang cái túi đến đặt trên bàn trà ở phòng khách, sau đó mới rời đi.

Quý Úc mở cái túi ra, liếc nhìn bên trong một cái, thấy tất cả đều là tôm càng, cô vô thức lấy điện thoại nhắn tin cho Đường Họa Họa: “Tiểu Họa, cậu gọi giao hàng cho mình?”

Đường Họa Họa ngây người một lúc, rồi đáp: “Cậu nghĩ hay quá nhỉ!”

Quý Úc chụp một bức ảnh: “Mình đang nghiêm túc, không có đùa với cậu.”

Đường Họa Họa: “Thật không phải là mình!”

Không phải Đường Họa Họa, thì là ai?

Quý Úc chăm chú nhìn vào wechat, nhúu mày, kể đó, cô thấy trong danh mục bạn bè của mình có một cái nhắc nhở.

Cô vội bấm vào, liền thấy trong bài đăng mà cô gửi nửa giờ trước có thêm một cái like, là của Hạ Quý Thần.

Chẳng lẽ là Hạ Quý Thần thấy bài đăng của mình, cho nên anh gọi tôm càng cho cô?

Quý Úc im lặng suy nghĩ trong chốc lát, sau đó gửi wechat cho Hạ Quý Thần: “Này, tôm càng là anh gửi đến?”

Hạ Quý Thần còn chưa ngủ, có lẽ là anh đang dùng di động, nên nhanh chóng đáp lại cô: “Ừm.”

Thật sự là Hạ Quý Thần gọi tôm càng cho cô sao? Quý Úc bất giác cảm thấy rất ấm áp, một lát sau, cô mới nhắn lại: “Cảm ơn anh!”

Tin nhắn của Hạ Quý Thần nhanh chóng được gửi lại, nhưng nội dung lại không chút liên quan tới tin nhắn mà cô vừa gửi cho anh: “Chân bị thương sao rồi?”

“Đã khá hơn nhiều rồi.” Quý Úc bấm gửi đi, kể đó lại gõ phím một hồi: “Sáng nay đã đến bệnh viện kiểm tra rồi, bác sĩ nói gân cốt đã bắt đầu lành lại.”

“Ừm.” Hạ Quý Thần lần nữa gửi tin nhắn đến, chỉ có một chữ, giống với tin nhắn đầu tiên.

Có lẽ là anh cảm thấy quá mức đơn điệu, ngay sau đó, Quý Úc liền nhận được một tin nhắn nữa, nhiều hơn hai chữ: “Vây là tốt rồi.”

Trong khoảng thời gian ngắn, Quý Úc cũng không biết nên nói tiếp với Hạ Quý Thần như thế nào, cô dứt khoát làm giống như anh, đổi chủ đề: “Sao muộn như vậy mà anh còn chưa ngủ?”

“Vừa xong việc.”

“Tặng ca à?”

“Không phải, anh có một bữa tiệc, vừa kết thúc xong.” Hạ Quý Thần gửi liên tục hai tin nhắn: “ăn tôm càng đi nhân lúc còn nóng.”

“Ừ.” Quý Úc đáp, rồi cô đeo bao tay, vừa ăn tôm càng, vừa thỉnh thoảng tháo bao tay ra, nhắn tin trả lời Hạ Quý Thần.

Hai người trò chuyện chỉ nói một vài chuyện vụn vặt thiếu muối (*), nhưng từng câu từng chữ cứ bay qua bay lại như vậy đến tận hai giờ sáng, cuối cùng, cả hai mới nhắn cho nhau một câu: “Ngủ ngon.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 506: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (8)

Kể từ hôm đó, Hạ Quý Thần và Quý Úc bắt đầu liên lạc với nhau.

Ban đầu là ba bốn hôm trò chuyện một lần, càng về sau thì mỗi ngày sẽ có một khoảng thời gian ngắn trò chuyện đôi câu, đến cuối cùng là buổi sáng vừa thức dậy và buổi tối trước khi ngủ, kể cả trong ngày cũng có đôi lần trò chuyện.

Con gái trời sinh thích tám chuyện. Trước khi hủy bỏ hôn ước với Hạ Dư Quang, có chuyện gì, Quý Úc cũng đều tìm đến anh. Sau khi hủy bỏ hôn ước với anh, cô lại bắt đầu chơi game với Đường Họa Họa, hai cô gái vốn có quan hệ rất tốt nên càng thêm thân thiết, hiển nhiên, có chuyện gì, Quý Úc cũng kể lại cho Đường Họa Họa nghe.

Nhưng nói chuyện với Hạ Quý Thần ngày càng nhiều, chính cô cũng không phát giác được, dần dần, gặp phải chuyện gì, cô cũng có thói quen tìm anh.

Lúc đầu, khi Quý Úc nói chuyện phiếm với Hạ Quý Thần, đều là gõ chữ, sau này, cô cảm thấy gõ chữ quá phiền toái, liền dứt khoát gửi tin nhắn thoại cho anh.

“Hạ Quý Thần, hôm nay em xem một bộ phim, chính là bộ phim vừa ra mắt đó, tình tiết quá thực quá tẻ.”

“Hạ Quý Thần, anh nói xem, tại sao tất cả mẫu mã mới của Channel trong quý I lại đẹp như vậy? Em làm sao mà chọn đây...”

“Hạ Quý Thần, anh nói xem, sao phụ nữ lại khó nuôi như vậy chứ? Chỉ bảo đi toilet một chút thôi mà lại lướt trang taobao cả buổi? Rồi còn mua thật nhiều đồ, chất đầy trong giỏ hàng như vậy!” Phía sau còn gửi kèm một tấm ảnh chụp màn hình, trong ảnh là giỏ hàng của Quý Úc.

“Hạ Quý Thần, anh nói xem, loại bánh ngọt này có gì đặc biệt chứ? Không phải chỉ là hơi phổ biến trên trang mạng của những người nổi tiếng thôi sao? Vậy mà lại không giao hàng, bắt buộc phải đến xếp hàng mua!”

Hạ Quý Thần không rảnh rỗi như Quý Úc, trong lúc làm việc, anh không có thời gian để chú ý đến tin nhắn của cô. Cho nên có những lúc, đợi anh xử lý xong công việc, mở wechat ra thì thấy một chuỗi tin nhắn của Quý Úc gửi đến.

Thật ra, một ít suy nghĩ vụn vặt trong lòng con gái, Hạ Quý Thần không cách nào lý giải nổi. Ví dụ cô rối rắm thật lâu, chỉ bởi vì chuyện bữa tối nên ăn gì. Hoặc là, qua tám giờ tối, cô lỡ ăn trái cây, vì sợ béo phì mà cô kêu than cả buổi.

Nhưng mà không lý giải được thì cũng không cần lý giải, đối với mấy cái tin nhắn mà Quý Úc gửi đến, anh đều rất nghiêm túc xem hoặc là rất nghiêm túc nghe.

Có đôi khi, anh quá bận, thì sẽ một công đôi việc, vừa nghe cô nói, vừa làm việc.

Trần Bạch là trợ lý của Hạ Quý Thần, ngoại trừ thời gian ngủ ra, gần như anh luôn luôn ở bên cạnh Hạ Quý Thần.

Anh nhận thấy tâm trạng của Hạ Quý Thần gần đây rất tốt. Thậm chí anh ấy còn có thêm một sở thích là đeo tai nghe trong lúc làm việc.

Lúc đầu, Trần Bạch cứ nghĩ là Hạ Quý Thần nghe nhạc, cho đến một ngày nọ, anh vô tình liếc mắt nhìn vào màn hình điện thoại của anh ấy, thì phát hiện anh ấy không mở giao diện phát nhạc.

Trong lúc vừa làm việc vừa đeo tai nghe, Hạ Quý Thần cũng không thật sự tập trung, có đôi khi, anh ấy đang gõ chữ trên máy tính, bỗng ngừng lại, dường như là đang nghe cái gì đó, thái độ vô cùng nghiêm túc. Một lát sau, anh ấy sẽ giao việc cho anh.

“Trần Bạch, cậu đi mua tất cả các mẫu mã mới trong quý I của Chanel cho tôi, sau đó gửi đến địa chỉ này.”

“Trần Bạch, tôi có gửi cho cậu một tấm ảnh chụp màn hình, cậu mua tất cả những thứ trong ảnh, gửi đến địa chỉ này cho tôi. À, tôi cũng đã gửi kèm địa chỉ cho cậu.”

“Trần Bạch, cậu đến tiệm bánh, mua hai phần bánh sữa chua việt quất, đưa đến địa chỉ lần trước mà tôi đã gửi cậu!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 507: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (9)

Trần Bạch chưa từng đến nhà Quý Úc, cho nên lúc đầu, anh luôn tự hỏi là Hạ Quý Thần đưa những món đồ này cho ai. Cho đến một ngày, sau khi đứng dưới trời chiều, xếp hàng gần bốn tiếng đồng hồ, mua được hai phần bánh ngọt mất hai trăm đồng, ngồi ô-tô đem đến cái địa chỉ mà anh vẫn luôn

hiếu kỳ, nhấn chuông cửa xong, nghe một giọng nói quen thuộc vang lên “Ai vậy?”, Trần Bạch mới biết được, hóa ra, cái “địa chỉ” mà Hạ Quý Thần luôn nhắc đến, chính là nhà của Quý tiểu thư.

Kể đó, anh không nhận được, âm thầm mắng mình ngu xuẩn.

Anh nên sớm nghĩ ra, cái địa chỉ kia là nhà của Quý tiểu thư.

Trên thế giới này, người có thể khiến Hạ Quý Thần nhớ mong như vậy, ngoài Quý tiểu thư, thì không có người thứ hai.

Ngày thứ tư, sau khi Trần Bạch tự mình đem bánh ngọt cho Quý Úc, anh vô tình biết được một chuyện. Sở dĩ lúc làm việc, Hạ Quý Thần đeo tai nghe, là bởi vì Quý Úc gửi tin nhắn thoại đến.

Bắt đầu từ đó, anh hoàn toàn nhận ra rằng, nhìn vẻ ngoài Hạ Quý Thần có vẻ là một người đàn ông lạnh lùng, nhưng thực chất, nội tâm anh lại vô cùng ấm áp.

Hôm đó là thứ tư, bảy giờ sáng, Trần Bạch đến nhà Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần dùng bữa sáng, Trần Bạch đứng bên cạnh báo cáo với anh lịch trình ngày hôm nay, ngay lúc đó, điện thoại của Hạ Quý Thần vang lên.

Là tin nhắn Quý Úc gửi đến, có lẽ là cô không tiện nhắn tin thoại, nên đã gửi một hàng chữ: “Hạ Quý Thần, anh mau chọn giúp em xem cái váy nào đẹp? Em phải mặc đến bệnh viện kiểm tra đó.”

Trần Bạch vừa đứng lúc đứng sau lưng Hạ Quý Thần, lúc chuông điện thoại của anh ấy vang lên, anh vô tình liếc nhìn màn hình một cái, liền thấy dòng chữ này.

Trần Bạch không vì tin nhắn của Quý Úc mà ngừng báo cáo, nhưng động tác của Hạ Quý Thần lại có hơi chậm lại bởi vì mấy tấm ảnh mà cô gửi đến.

Quý Úc gửi cho Hạ Quý Thần hình mấy cái váy, đều nhìn rất được, nếu như là Trần Bạch, anh chắc chắn sẽ đáp ngay: “Tất cả đều đẹp.”

Nhưng Hạ Quý Thần lại ngồi nghiên cứu hồi lâu, cứ như mấy tấm ảnh đó là tài liệu quan trọng, rồi sau đó mới chọn một cái váy màu da rất tôn dáng gửi lại cho Quý Úc.

Một việc nhỏ xen ngang như vậy nhanh chóng được giải quyết.

Hạ Quý Thần ăn xong bữa sáng, sau đó, đi vào phòng ngủ thay quần áo. Do vẫn chưa báo cáo hết, nên Trần Bạch cũng vội vàng đi theo.

Trần Bạch đi đến cửa phòng, đứng tựa cửa, vừa xem Hạ Quý Thần chọn quần áo, vừa “lưu lo” nói tiếp.

Quần áo của Hạ Quý Thần đa phần đều là màu đen và màu trắng, có rất ít bộ màu sắc khác.

Hạ Quý Thần chọn cho mình một cái áo sơ mi màu đen, rồi phát phát tay ngăn Trần Bạch lại, ra hiệu bảo anh ta ra ngoài một chút.

Cởi đồ ngủ xong, vừa định mặc cái áo sơ mi đen kia vào, khước mắt anh liếc thấy một cái áo có màu khác nằm ở góc tủ, do dự một lúc, anh ném cái áo sơ mi đen kia xuống, sau đó chọn một cái áo sơ mi màu nghệ mặc vào.

Trần Bạch đứng chờ ngoài cửa phòng, nghe tiếng mở cửa, anh lập tức mở miệng nói chuyện. Nhưng còn chưa nói được hai câu, thì Trần Bạch đã nhìn thấy cái áo sơ mi màu nghệ trên người Hạ Quý Thần, anh thoáng khựng lại.

Ngay sau đó, anh liền giả bộ như không có chuyện gì xảy ra, tiếp tục nói chuyện. Nhưng trong lòng lại nhin không được nói thắm một câu “Hạ tổng đang ‘ép chính mình mặc áo đôi’ với Quý tiểu thư đó mà...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 508: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (10)

Những chuyện tương tự không chỉ xảy ra một lần, nhưng sau này, chuyện khắc sâu nhất trong trí nhớ của Trần Bạch lại là một phiên bản nâng cấp của “ép buộc mặc áo đôi.”

Hôm đó cũng giống như mọi ngày, lúc sáng trời đã đổ một trận mưa rào, còn có sấm chớp, thời tiết đã bớt đi cái oi bức của ngày hè.

Sau 12 giờ, Hạ Quý Thần ngồi trong phòng làm việc, lúc anh đang bàn luận với Trần Bạch về lịch trình cho chuyến công tác sắp tới, thì nhận được tin nhắn của Quý Úc.

Tin nhắn này cũng không phải là do Quý Úc chủ động nhắn cho anh, mà là lúc trưa, trong giờ cơm, anh đã chủ động nhắn cho cô trước. Nội dung tin nhắn của cô là để trả lời cho câu hỏi “Đang làm gì đấy?” của anh “Đang chán, Tiểu Họa có việc, không thể chơi game với em. Em đang xem tạp chí Gucci vừa được gửi đến nhà.”

Hạ Quý Thần vừa trả lời Trần Bạch, vừa gõ lên màn hình vài chữ “Gửi qua cho anh xem.”

Một lát sau, trên màn hình của Hạ Quý Thần hiện lên hơn mười tấm ảnh, Hạ Quý Thần thoải mái mở ra xem, sau đó chọn mấy cái, gửi lại cho Quý Úc “Mấy cái mẫu mới này cũng không tệ lắm.”

“Vừa hay, anh cũng có ánh mắt thẩm mỹ giống em nha, nhưng mà em không thích cái này, em thích cái này hơn.” - Phía dưới tin nhắn của Quý Úc còn đính kèm hai tấm ảnh.

Bốn giờ chiều, Hạ Quý Thần còn có một cuộc họp với các quan chức cấp cao, vốn dự định sẽ xuất phát lúc ba giờ rưỡi. Nhưng còn chưa đến hai giờ, anh đã bàn bạc xong với Trần Bạch về lịch trình công tác, cho nên cả hai quyết định xuất phát sớm.

Trên đường đi, lúc đi ngang qua cửa hàng, Hạ Quý Thần bảo Trần Bạch rẽ vào.

Lúc này, Trần Bạch mới hiểu ý của Hạ Quý Thần, anh ấy muốn tự mình đến mua cho Quý tiểu thư những thứ mà cô ấy đã nhắc đến trong cuộc trò chuyện giữa hai người họ.

Nhưng sự thật chứng minh là Trần Bạch suy nghĩ quá nhiều. Sau khi bước vào cửa hàng Gucci, Hạ Quý Thần đi đến sảnh chờ, ngồi xuống, rồi gửi ảnh chụp cho Trần Bạch, bảo anh đi chọn.

Trần Bạch vừa kêu than rằng Hạ tổng đã đến tận nơi mà mình còn không thoát khỏi mệnh osin, rồi chọn đủ tất cả các quần áo có trong ảnh mà Hạ Quý Thần đã gửi đến.

Lúc tính tiền, Trần Bạch vừa chuẩn bị ký hóa đơn, thì Hạ Quý Thần vẫn luôn ngồi nhàn nhã uống cà phê ở sảnh chờ bỗng dung bước nhanh đến. Trần Bạch cho rằng anh ấy muốn đến kiểm tra kết quả mua sắm của mình, vừa định báo cáo, thì Hạ Quý Thần đã giơ tay lên, chỉ chỉ về phía anh, nói với nhân viên bán hàng vẫn luôn theo bên cạnh anh ấy: “Tính tiền cho cậu ta.”

Lúc này, Trần Bạch mới kịp phản ứng. Hóa ra, vừa nãy, sau khi Hạ Quý Thần bảo anh đi chọn đồ cho Quý Úc, anh ấy cũng không ngồi ở sảnh chờ, mà đi qua khu đồ nam lựa đồ.

Thanh toán xong, trong lúc kiểm hàng, Trần Bạch mới nhìn thấy mấy bộ quần áo mà Hạ Quý Thần chọn, chúng có màu sắc rất quen thuộc, rất giống với quần áo của Quý tiểu thư mà anh đã mua. Thậm chí trong đó còn có hai bộ có phong cách thiết kế giống nhau như đúc. Quan trọng hơn là, ví đựng tiền mà anh mua giúp Quý tiểu thư, Hạ Quý Thần cũng mua cho mình một cái.

Cho nên, Hạ tổng vốn dĩ không phải muốn tự mình đến đây chọn quần áo cho Quý tiểu thư, mà anh ấy muốn đến chọn đồ đôi với Quý tiểu thư.

Đương nhiên, nội dung nói chuyện phiếm giữa Quý Úc và Hạ Quý Thần không chỉ xoay quanh chuyện cô nói thích vài thứ, sau đó, anh sẽ phái người mang đến cho cô. Có đôi khi, cả hai cũng rất nghiêm túc nói về chuyện công việc. Nhưng cũng có những lúc, Quý Úc ở nhà, rảnh rỗi đến mức phát chán, cô sẽ nhắn tin trêu chọc Hạ Quý Thần, có vài câu nghịch ngợm khiến cho anh dở khóc dở cười.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 509: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (11)

Ví dụ như có một lần, lúc Hạ Quý Thần đang họp thì nhận được tin nhắn của Quý Úc “Hạ Quý Thần, anh mau mở QQ lên đi”.

Hạ Quý Thần rất ít khi dùng QQ, lúc nhận được tin nhắn này, phản ứng đầu tiên của anh là gửi lại một hàng dấu chấm hỏi, rồi mới nhắn cho cô “Chuyện gì, không thể gọi điện được sao?”.

“Thôi mà, anh đừng hỏi nhiều quá, nhanh mở QQ lên đi.” Quý Úc sợ Hạ Quý Thần không chấp nhận, trước đó cô còn làm nũng với anh.

Hạ Quý Thần tải QQ về, sau khi download thành công, anh nhắn trả lời Quý Úc “Được rồi!”.

Trong lúc Hạ Quý Thần đang đăng nhập QQ, Quý Úc lại gửi tin nhắn “Em có gửi cho anh mấy cái hồng bao (*) trong QQ, nhớ phải nhận đó nha!”.

Sợ anh không nhận, cô lại bổ sung thêm một câu “Nhất định phải nhận đó!”.

Đăng nhập QQ thành công, Quý Úc lập tức gửi tin nhắn cho Hạ Quý Thần, chính là hai cái “Khẩu lệnh hồng bao” (*) mà cô đã nói đến.

Lúc Hạ Quý Thần nhận vào nhận tin nhắn, màn hình chợt hiện ra hình icon cái đầu của Quý Úc nhấp nháy nói “Quý Úc, em thật là đẹp!”, “Quý Úc, diện xuất của em trong vai Thanh Dương công chúa tốt hơn Thiên Ca nhiều!”

Trong lúc Hạ Quý Thần đang nhận hồng bao mà Quý Úc vừa gửi qua, thì cô lại gọi thêm mấy cái nữa, vẫn đều là những lời cô tự tán dương mình giống như trước.

“Quý Úc, làn da của em thật là đẹp!”

“Quý Úc, khả năng của em hoàn toàn có thể lấy một chọi chín đó nha!”

Hạ Quý Thần vừa nhận tin nhắn của Quý Úc, vừa nghe các quản lý của công ty báo cáo.

Bởi vì việc đang bàn bạc khá quan trọng, nên Hạ Quý Thần cũng không có thời gian chú ý đến nội dung tin nhắn mà Quý Úc gửi. Sau khi nhận hết toàn bộ, thấy Quý Úc không gửi thêm tin nhắn nào nữa, anh mới buông điện thoại xuống, tập trung vào xử lý công việc trước.

Hạ Quý Thần xử lý hết công việc mất khoảng 10 phút.

Mở điện thoại lên, Quý Úc đã gửi cho anh vài cái tin nhắn trên wechat, hầu hết là hình chụp màn hình những khẩu lệnh mà anh đã gõ lúc nhận “Khẩu lệnh hồng bao” của cô trên QQ.

Phía dưới ảnh chụp còn có một dòng chữ “Hạ Quý Thần, giờ em mới biết, hóa ra miệng anh ngọt như vậy, rất biết thổi phồng người khác!”

Hạ Quý Thần nhin không được bật cười, một lúc lâu sau, anh mới đáp lại Quý Úc bằng một chuỗi dấu chấm “...”.

“Ồ, Hạ Quý Thần, sao anh lại gửi cho em câu này?” Tin nhắn của Hạ Quý Thần vừa được gửi thành công, thì đã nhận được tin nhắn của Quý Úc gửi đến.

Hạ Quý Thần vừa định gửi một dấu “?” qua, thì trên màn hình đã hiện lên một bức ảnh chụp màn hình, là tin nhắn QQ mà anh gửi cho cô “Quý Úc, thực xin lỗi, anh sai rồi.”

Hạ Quý Thần nhủ mảy, kể đó, anh mở QQ lên, lúc này mới phát hiện trong một chuỗi “Khẩu lệnh hồng bao” mà cô đã gửi, có một cái mà anh không chú ý, nội dung của nó không phải là mấy lời tán dương Quý Úc, mà là “Quý Úc, thực xin lỗi, anh sai rồi.”

Hạ Quý Thần chuyển sang wechat, đã thấy tin nhắn của Quý Úc “Hạ Quý Thần, anh thành thật khai báo cho em, rốt cuộc là anh đã làm gì có lỗi với em!”.

Hạ Quý Thần “...”.

Quý Úc “Cũng chính anh nói anh sai, vậy mà bây giờ còn không nói thật, em không quan tâm đến anh nữa!”.

Hạ Quý Thần “...”

Một lát sau, Hạ Quý Thần gõ một hàng chữ gửi qua “Con đường dài nhất mà anh đi qua, chính là con đường trải đầy những mảnh khoe mà em đã bày ra”.

Quý Úc đáp lại bằng một cái icon “Cười lăn ra đất”.

Hạ Quý Thần nhìn thấy cái icon kia trên màn hình, dường như nhìn thấy Quý Úc đang cười, trong phút chốc vẻ mặt anh trở nên vô cùng dịu dàng.

Một tháng trôi qua nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn, hai người cứ thế nhắn tin qua lại cho nhau.

(*) Hồng bao: Là một tính năng giống như gởi lì xì khá phổ biến trong phần mềm QQ của Trung Quốc.

(*) Khẩu lệnh hồng bao: Là bản nâng cấp của Hồng bao. Yêu cầu người nhận hồng bao phải nhập lại mật khẩu do người gửi quy định thì mới nhận được tiền trong hồng bao

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 510: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (12)

Bắt đầu từ hôm qua, Quý Úc đã có thể đi lại bình thường. Cô vốn định đến công ty một chuyến, nhưng buổi sáng hôm đó sau khi thức dậy, theo thói quen Quý Úc cầm lấy điện thoại mở Weibo, cô thấy một tin tức “Ngày hai mươi bảy tháng tám, đêm tiệc từ thiện BL sẽ được khai mạc tại hội trường Bắc Dương.”

Đêm tiệc từ thiện BL? Đây chẳng phải là buổi tiệc từ thiện do Tô Ý Hàm, người được mệnh danh là có phong cách thời thượng nhất tổ chức sao? Gần như là toàn bộ các ngôi sao trong làng giải trí đều đến ủng hộ, đặc biệt là những ngôi sao lớn hàng đầu sẽ không thể nào vắng mặt. Cho nên, hẳn là Thiên Ca cũng sẽ đến?

Ý nghĩ này vừa xẹt qua trong đầu Quý Úc, cô lập tức tìm tên của Thiên Ca, sau đó mở trang chủ Weibo của cô ta lên.

Đầu trang chủ Weibo của cô ta là một tuyên bố chính thức có liên quan đến đêm dạ tiệc từ thiện BL, nội dung cụ thể là “Tối nay tám giờ, đêm dạ tiệc từ thiện BL, không gặp không về.”

Lúc đầu, đêm tiệc từ thiện BL vẫn luôn do kênh truyền hình vệ tinh Tô Thành phát sóng, nhưng bởi vì hai năm gần đây, mạng trực tuyến ngày càng phát triển, cho nên ban tổ chức đêm tiệc từ thiện BL năm nay đã liên kết với kênh truyền hình trực tuyến Ngôi Sao Vui Vẻ, sử dụng hệ thống các máy quay lớn để phát sóng trực tiếp diễn biến đêm tiệc vào lúc tám giờ tối.

Đêm tiệc từ thiện được phát sóng trên kênh truyền hình vệ tinh hầu hết đều tập trung quay trên sân khấu, nhưng phát sóng trực tuyến qua mạng Internet thì không giống vậy. Vì để thu hút nhiều người hâm mộ theo dõi, ban tổ chức sẽ quay một số cảnh mang tính chất quảng cáo. Nói cách khác, từng diễn biến phát sinh trong đêm tiệc từ thiện BL rất có thể sẽ được một cái máy quay nào đó tại hiện trường phát sóng trực tiếp đến người xem.

Quý Úc vừa thức dậy, vốn có chút mệt mỏi nhưng khi nghĩ đến đây, cô lập tức lên tinh thần.

Thiên Ca sẽ đến hiện trường phát sóng trực tiếp.

Mấy chữ này cứ lặp đi lặp lại trong đầu Quý Úc. Một lúc lâu sau, dường như đã quyết định chuyện gì đó, mắt Quý Úc bỗng nhiên sáng lên, cô lập tức ngồi dậy, tìm số điện thoại và gọi ngay cho Trang Nghi.

Trang Nghi vừa rời giường, lúc nhận điện thoại của Quý Úc, cô còn đang đánh răng nên giọng không được rõ cho lắm: “Sao vậy, Quý Úc?”

“Cô có thư mời của đêm tiệc từ thiện BL không?” - Quý Úc không chút quanh co, mà nói thẳng vào chuyện chính.

“Có thì có, nhưng mà...”

Quý Úc bỏ qua mấy chữ “Nhưng mà” của Trang Nghi, nói luôn: “Cô chuẩn bị một chút, tối nay giúp tôi tham gia đêm tiệc từ thiện BL.”

“Nhưng mà chân của cô còn chưa lành...” Trong giọng nói của Trang Nghi có chút do dự.

Quý Úc biết là Trang Nghi sợ chân cô bị thương, không thể mang giày cao gót đi dự tiệc được. Không đợi Trang Nghi nói câu kế tiếp, Quý Úc đã mở miệng: “Tôi hiểu rồi, cô yên tâm đi, không có việc gì đâu.”

Ngừng lại vài giây, Quý Úc lại tiếp tục nói: “Bốn giờ chiều cô đến đón tôi, giúp tôi chọn lễ phục và trang điểm.”

Trang Nghi suy nghĩ trong chốc lát, cuối cùng cô ấy cũng đồng ý: “Được, chiều nay gặp.”

“Chiều gặp.” - Quý Úc nói xong, vừa định cúp điện thoại, bỗng nhiên, sức nhớ ra cái gì đó, cô vội kêu lên: “Trang Nghi.”

“Còn chuyện gì à?”

“Ừm...” - Quý Úc ậm ừ.

Một lúc sau, cô mới mở miệng nói tiếp: “Việc tôi đi tham gia tiệc từ thiện tối nay, trước hết, cô giúp tôi giữ bí mật nhé!”

Tuy cảm thấy rất khó hiểu, nhưng Trang Nghi cũng không hỏi nguyên do: “Tôi biết rồi.”

Sau khi cúp điện thoại, Quý Úc không vội rời giường, mà cô cầm di động, từ từ nhòm người dậy, tựa vào đầu giường.

Cô chăm chú nhìn màn hình tivi treo tường ở đối diện, ngẩn người trong chốc lát, khuôn mặt dần dần lạnh xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 511: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (13)

Trong lúc Trang Nghi xuống tầng hầm thẩm mỹ viện lấy xe, Quý Úc đứng trước gương, cẩn thận nhìn qua mình một lượt. Sau khi xác định không có vấn đề gì, cô mới lấy ví cầm tay, bước ra khỏi thẩm mỹ viện.

Đứng ở cửa không đến nửa phút, xe của Trang Nghi đã tới.

Xe dừng lại, Trang Nghi không giúp Quý Úc mở cửa xe mà để Quý Úc tự mở. Sau khi ngồi vào xe, Quý Úc mới phát hiện Trang Nghi đang đeo tai nghe.

Quý Úc không nói gì, đưa tay đóng cửa xe.

Trang Nghi vừa cầm điện thoại vừa điều khiển tay lái. Chiếc xe lao nhanh trên đường.

Xe chạy được một lúc thì Trang Nghi lấy tai nghe điện thoại trên tai xuống, cô ấy không cắt điện thoại, mà vừa lái xe, vừa gõ lên màn hình điện thoại. Đồng thời nói với Quý Úc: “Tôi có một người chị em không tệ lắm, trước kia, cô ấy cũng giống tôi, đều là người đại diện. Tuy nhiên, năm ngoái, cô ấy đã chuyển sang công ty của Tô Ý Hàm. Lần này, đêm tiệc từ thiện BL là do cô ấy chủ trì. Tôi vừa gọi điện cho cô ấy xin kịch bản của bữa tiệc tối nay, đã gửi qua điện thoại của cô rồi đó, cô xem đi.”

Trang Nghi vừa nói xong, thì điện thoại của Quý Úc vang lên “leng keng”.

Cô gạt đầu với Trang Nghi, đáp lại một chữ “Ừm”, rồi lấy điện thoại di động ra, ấn mở nội dung kịch bản mà Trang Nghi đã gửi đến.

Quý Úc nhìn lướt qua một lượt, kịch bản chương trình gần như là giống với mọi năm. Chỉ có điều, khi nhìn thấy tên của Thiên Ca, cô nhin không được khề chau mày.

Năm nay, Thiên Ca và Trình Kha sẽ lên sân khấu trình bày một ca khúc.

Trình Kha đã nổi danh được tám năm, đến nay, anh ta vẫn là “lão đại” trong ngành giải trí. Những ngôi sao nữ muốn hợp tác cùng anh ta có thể nói là “chen đến vỡ đầu”.

Bốn năm trước, khi cô vừa nổi danh, may mắn được làm việc cùng Trình Kha một lần, nên đối với anh ta, cô cũng có chút hiểu biết. Người này cá tính rất chính trực, hơn nữa rất ghét bị người khác lợi dụng để nổi tiếng.

Ba tháng trước, lúc quay “Tam Thiên Sĩ”, cô đã nghe thấy Thiên Ca khoe khoang rằng sẽ quay một bộ phim cùng với Trình Kha. Hành động này của cô ta là muốn dùng tên tuổi của Trình Kha để tăng độ nổi tiếng của mình.

Hôm nay, đã qua ba tháng, bộ phim mới của Thiên Ca còn chưa có quyết định chính thức, thì trong đêm tiệc từ thiện BL cô ta lại xuất hiện cùng Trình Kha.

Trang Nghi đang lái xe, thấy Quý Úc không nói gì hồi lâu, cô nhin không được liếc nhìn cô ấy qua gương chiếu hậu: “Sao vậy? Có vấn đề gì sao?”

Quý Úc hoàn hồn, cô lắc đầu với Trang Nghi, đáp “Không có”, sau đó lại tiếp tục suy nghĩ.

Nếu như cô nhớ không lầm, lúc trước khi cô hợp tác với Trình Kha, Thiên Ca cũng có mặt ở đó. Khi đó, cô ta đề nghị chụp hình chung với Trình Kha, nhưng anh ta lại nhẹ nhàng từ chối. Thế nhưng, trên bàn com, cô ta cũng lén chụp được một bức ảnh chung của mình và Trình Kha, tuy là trên hình cũng thấy mặt Trình Kha, nhưng rõ ràng nhất lại chính là hình xăm rất độc đáo của riêng anh trên cánh tay.

Nghĩ đến đây, Quý Úc vội mở weibo, vào trang chủ của Thiên Ca, bắt đầu kéo xuống dưới.

Kéo đến đau tay, rốt cuộc, Quý Úc cũng tìm được tấm hình kia.

Cô chụp màn hình, lưu trữ bài đăng Weibo của Thiên Ca kèm tấm hình kia vào album của mình, rồi mới cắt điện thoại.

Muốn đi vào hội trường đêm tiệc từ thiện BL phải bước qua một đoạn đường trải thảm đỏ.

Phía cuối thảm đỏ là khu vực chụp hình và phỏng vấn.

Lúc Quý Úc bước xuống xe, phía sau, có một chiếc xe Nanny (*) cũng vừa kéo cửa ra, cô vô tình liếc nhìn về bên đó thì trông thấy...

(*) Xe Nanny: loại xe có nhiều chỗ ngồi chuyên dùng cho các ngôi sao và đội ngũ hỗ trợ, đôi khi có trang bị thêm một số thiết bị hỗ trợ nấu ăn, trang điểm,...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 512: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (14)

Lúc Quý Úc bước xuống xe, phía sau, có một chiếc xe Nanny (*) cũng vừa kéo cửa ra, cô vô tình liếc nhìn về bên đó thì trông thấy một bóng dáng yếu điệu màu tím nhạt đang trong tư thế vô cùng xinh đẹp bước ra khỏi xe.

Cho dù Quý Úc chưa kịp thấy rõ mặt, nhưng cô vẫn nhận ra đó là Thiên Ca.

Sau khi đứng vững, dường như phát hiện có người đang nhìn mình, Thiên Ca nghiêng đầu về phía Quý Úc một cái. Cứ như không hề quen biết, ánh mắt của cô ta lướt qua khuôn mặt Quý Úc, nhìn về phía các phóng viên đang bị nhân viên bảo vệ ngăn bên ngoài thảm đỏ. Trên môi cô ta lập tức nở một nụ cười dịu dàng đã được rèn luyện tỉ mỉ trong nhiều năm.

Hôm nay, Thiên Ca mặc một bộ váy dài kiểu công chúa, mái tóc dài được vén lên, có vài sợi tóc đen nhánh rủ xuống cái cổ trắng nõn. Một nụ cười, một cái nhún mày của cô cũng đủ để làm cho hô hấp của mọi người rối loạn. Thoạt nhìn, cô so với trước kia càng thêm phần cao quý và xinh đẹp.

Quý Úc không lãng phí thời gian để tâm đến Thiên Ca, cô nhanh chóng thu hồi ánh mắt, cùng Trang Nghi bước lên thảm đỏ, đi vào đêm tiệc từ thiện BL.

Mỗi một ngôi sao đến tham dự đều phải ký tên lưu niệm. Phía trước khu vực chụp ảnh và phỏng vấn chính là khu ký tên.

Quý Úc nhận bút trong tay người điều khiển chương trình, vừa ký xuống một chữ “Quý”, thì Thiên Ca vốn đi vào sau Quý Úc, đã đuổi kịp bước chân cô. Cô ta bước đến đứng bên cạnh cô, cùng ký tên lưu niệm.

Hiển nhiên, độ nổi tiếng của Thiên Ca so với Quý Úc là cao hơn. Cô ta sòng vai đứng chung một chỗ với cô, gần như tất cả ống kính của giới truyền thông đều xoay về phía cô ta.

Bên cạnh sự sáng chói của Thiên Ca, sau khi ký xong, Quý Úc cầm bút mỉm cười với các phóng viên, chỉ có hai ánh đèn flash xẹt qua mặt cô một cách qua loa.

Bởi vì Quý Úc và Thiên Ca ký tên xong cùng một lúc, cho nên cả hai cũng đồng thời đi đến khu phỏng vấn.

Giống với lúc ký tên lưu niệm, MC phụ trách phỏng vấn thấy Thiên Ca, lập tức sáng mắt kêu lên: “Mối tình đầu Quốc dân của chúng ta, Thiên Ca, đến rồi!”

Thiên Ca và vị MC kia cũng có quen biết, nghe được lời của MC, cô ta lập tức ngẩng đầu, nở một nụ cười tươi xinh đón lấy cái ôm của MC.

Các ngôi sao đến tham gia tiệc từ thiện đêm nay quá nhiều, cho nên phần phỏng vấn từng ngôi sao đều bị hạn chế trong năm phút. Do đó, Thiên Ca cùng MC tươi cười trò chuyện được hai câu, MC đã đưa ra đề nghị: “Vậy thì trước hết, mời Thiên Ca vào sảnh nghỉ ngơi.”

Thiên Ca mỉm cười đáp: “Được.”

Sau khi cô ta rời khỏi khu phỏng vấn, người kế tiếp hẳn là Quý Úc. Nhưng khi đáp lời MC xong, cô ta lại liếc nhìn phía sau lưng Quý Úc một cái, dường như phát hiện ra tân đại lục (*), cô ta vô cùng kích động la lên: “Ôi, là Thi Dương... Vua màn ảnh của chúng ta đến rồi!”

Thiên Ca vừa nhắc đến tên Thi Dương, hiển nhiên, MC lập tức đặt tất cả sự chú ý vào ngôi sao tiếng tăm lừng lẫy này. Bỏ qua Quý Úc đang đứng trước mặt, anh ta nhìn về phía Thi Dương, mở miệng nói: “Đề nghị, người đang đi về phía khu phỏng vấn của chúng ta, chính là người thắng trước vừa được bình chọn là Vua màn ảnh... Thi Dương.”

Bên cạnh khu phỏng vấn là lối vào hội trường đêm tiệc từ thiện BL. Nhân viên phụ trách duy trì trật tự thảm đỏ tại cửa ra vào lập tức bước đến, lễ phép nói với Quý Úc và Trang Nghi: “Xin lỗi, hai vị không thể dừng lại tại đây quá lâu, làm phiền hai vị cùng mọi người đi vào hội trường.”

Quý Úc và Trang Nghi không thể vì chuyện không được giới thiệu mà đứng lì tại chỗ không đi, cho nên cả hai mỉm cười đáp lại người trước mặt một cái, sau đó lần lượt đi vào hội trường.

(*) Phát hiện tân đại lục: ý chỉ sự ngạc nhiên, phần khích khi phát hiện ra một điều gì đó vô cùng mới mẻ, lạ lùng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 513: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (15)

Quý Úc không ngốc, cô đã lăn lộn trong ngành giải trí nhiều năm. Còn Trang Nghi, cô cũng đã từng dẫn dắt không ít ngôi sao, đương nhiên có nhiều kinh nghiệm. Tuy suốt quá trình bước trên thảm đỏ, cả hai vẫn luôn duy trì nụ cười thoải mái, nhưng đến lúc bước vào hội trường, vừa ngồi xuống Trang Nghi đã nhận không được nghiêng đầu nói thăm vào tai Quý Úc: “Rõ ràng là Thiên Ca có ý! Người như cô ta hiểu rõ ý nghĩa của thảm đỏ đêm nay hơn; hơn nữa, cô ta lại nổi tiếng hơn cô. Thiên Ca bước vào thảm đỏ chậm hơn cô rất nhiều, dù sao, trên đường đi cũng phải chào hỏi một số phóng viên, nhưng cô ta lại chỉ để bọn họ chụp hình, có ý bước nhanh đến ký tên cùng lúc với cô, hiển nhiên là muốn cướp hết danh tiếng của cô, không cho cô bất kỳ cơ hội xuất hiện nào.”

Quý Úc vốn đã bị Thiên Ca dùng những thủ đoạn như vậy chèn ép không biết bao nhiêu lần, so với sự kích động của Trang Nghi, cô lại vô cùng bình tĩnh, quay đầu nhìn quanh hội trường, dường như không có chuyện gì.

“Còn nữa, trong khu phòng vấn, cô ta rõ ràng là cố ý. Thi Dương có địa vị gì chứ, cô ta chủ động nhắc tới Thi Dương như vậy, dĩ nhiên, MC làm sao còn tâm trí để quan tâm đến cô?”

Trang Nghi thấy Quý Úc đưa mắt nhìn khắp nơi, cô cũng dõi mắt nhìn theo, kết quả là nhìn thấy Thiên Ca, vừa nãy cô ta đã theo sau hai người đi vào hội trường.

Cho dù biết chắc Thiên Ca không thể nghe được những lời của mình, nhưng Trang Nghi vẫn lập tức ngậm miệng.

Thiên Ca nhìn thấy ánh mắt của Quý Úc dừng trên người mình, cô ta cố ý nhếch môi, ném cho Quý Úc một nụ cười đắc ý. Sau đó, cô ta mới cùng người đại diện và trợ lý của mình đi đến bàn dành cho khách quý ở phía trước.

Đợi sau khi Thiên Ca ngồi xuống, Trang Nghi mới nói tiếp, so với lúc nãy, giọng cô ấy càng thêm kích động: “Cô có thấy nụ cười của cô ta không? Rõ ràng là cô ta cố ý mà...”

Quý Úc dường như không nghe thấy lời Trang Nghi nói, cô lại đưa mắt tìm kiếm khắp nơi.

“Cô nói xem, cô ta là người thế nào vậy? Trước kia tôi vẫn cảm thấy cô ta rất tốt, vừa thân mật lại khiêm tốn. Hôm nay tôi mới biết, hóa ra đều là giả dối! Giả dối! Giả dối!”

Trang Nghi nói ba lần “Giả dối” xong, khó khăn lắm mới kiềm chế được lửa giận trong lòng, cô hít sâu một hơi, vừa định nói tiếp, thì Quý Úc ngồi bên cạnh rốt cuộc đã tìm được người mình muốn tìm, cô đột nhiên lên tiếng: “Trang Nghi, cô ngồi chờ ở đây nhé, tôi có chút việc, phải ra ngoài một chút.”

Nói xong, không đợi Trang Nghi kịp hỏi cô muốn đi đâu, Quý Úc đã đứng lên, đi đến một góc phía đông nam của hội trường.

Chỗ đó khá yên tĩnh, không có ai ngoài một người đàn ông đứng quay lưng về phía hội trường ồn ào. Anh ta đang nghe điện thoại.

Quý Úc không bước lên quấy rầy anh ta, mà đứng bên cạnh, yên lặng đợi. Một lát sau, thấy anh ta cúp điện thoại, quay người định đi vào bên trong hội trường, cô mới mở miệng, trong giọng nói có một chút nghi hoặc: “Trình Kha?”

Trình Kha ngừng bước, nhìn về phía Quý Úc.

Quý Úc chớp mắt, dường như là vô tình gặp lại đồng nghiệp đã xa cách từ lâu, lên tiếng chào hỏi: “Quả thật là anh, bốn năm không gặp, vừa nãy, tôi còn tưởng mình nhận lầm người.”

Bốn năm không gặp, năm đó, hai người chỉ hợp tác với nhau một lần, như bèo nước gặp nhau, Trình Kha có lẽ đã sớm quên mất cô, về mặt anh có hơi ngờ ngàng.

“Anh không nhớ tôi à? Cũng đúng thôi, bốn năm trước, tôi từng hợp tác với anh một lần.” Nói xong, Quý Úc lập tức lấy điện thoại trong túi quần ra, đưa ảnh chụp màn hình Weibo của Thiên Ca đến trước mặt Trình Kha: “Anh còn nhớ cảnh trong tấm ảnh này không? Bốn năm trước, tôi và anh từng hợp tác quay quảng cáo. Thiên Ca cũng có mặt ở đó, chúng ta còn ăn cơm tối cùng nhau.”

Chương 514: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (16)

Quý Úc nói đến đây thì Trình Kha cũng bắt đầu nhớ ra: “À, tôi nhớ là có chuyện như vậy, cô là...”

Quý Úc thấy anh ta không nhớ rõ tên của mình, cô đứng lúc tiếp lời: “Tôi là Quý Úc.”

“Đứng, đứng, Quý Úc, chào cô!” Trình Kha lịch sự đưa tay về phía Quý Úc.

“Chào anh!” - Quý Úc mỉm cười bắt tay anh. Lúc buông tay ra, cô lơ đãng nói: “Mấy năm nay, quan hệ của anh với Thiên Ca quả thực rất tốt. Bốn năm trước, cô ấy còn đăng hình anh trên Weibo mà, bốn năm sau, cô ấy vẫn luôn nói sẽ hợp tác với anh. Nghe nói đêm nay, hai người còn lên sân khấu, cùng nhau trình diễn một tiết mục âm nhạc nữa.”

Giọng của Quý Úc vô cùng dễ nghe, từng câu từng chữ vang lên, cô liếc thấy mặc dù nụ cười vẫn còn nở trên môi Trình Kha, nhưng khuôn mặt anh đã bắt đầu lạnh xuống.

Trình Kha đã bị lời nói của cô tác động.

Anh ta và Thiên Ca vốn dĩ không có quan hệ cá nhân, nhưng cô vừa nói qua loa vài câu, lại khiến cho anh ta cảm thấy rằng Thiên Ca đã dựa vào anh ta để tăng độ “hot”.

Đối với Trình Kha thì đây chính là điều phạm vào tối kỵ của anh ta.

Có vài lời, nên dừng đứng lúc, nói nhiều hơn, sẽ khiến người khác nghi ngờ.

Quý Úc đứng lúc thu tay lại: “Tôi còn có chút việc, đi trước nhé!”

Trình Kha gật đầu: “Được.”

Quý Úc quay người, giả vờ phải đi, nhưng còn chưa được hai bước, dường như sức nhớ ra chuyện gì đó, cô quay đầu nhìn Trình Kha, hồn nhiên nói một câu: “Đúng rồi, tôi và Thiên Ca thật ra là bạn tốt, bốn năm trước, anh cũng đã biết rồi đó! Thình thoảng có thời gian, tôi và cô ấy thường hẹn dùng cơm, có dịp, tôi sẽ bảo cô ấy gọi cho anh nhé!”

Cô và Thiên Ca là bạn tốt, cô lại nói lúc hai người ăn cơm, sẽ bảo Thiên Ca gọi cho anh. Ý trong câu nói này không thể nghi ngờ là muốn nói với Trình Kha rằng Thiên Ca thường xuyên nhắc tới Trình Kha ở trước mặt cô, muốn khoe khoang với cô rằng mối quan hệ giữa cô ấy và Trình Kha rất sâu đậm.

Trong cái vòng lẩn quẩn của ngành giải trí, ai cũng không phải là người đơn giản. Nhất là Trình Kha, để có địa vị như ngày hôm nay, thì anh ta càng phải là người thông minh hơn hẳn.

Đúng như Quý Úc đoán, sau khi nghe hết những lời mà cô nói, nụ cười trên môi Trình Kha cũng biến mất, anh lạnh lùng đáp: “Tạm biệt.”

Quý Úc cũng không để tâm thái độ lạnh nhạt của Trình Kha, cô mỉm cười xinh đẹp, đáp lại anh một câu “Tạm biệt”, sau đó xách váy đi về phía Trang Nghi.

Đêm dạ tiệc từ thiện BL bắt đầu lúc tám giờ tối.

Tiết tối hôm nay không có tiết mục nào của Quý Úc, cô cũng không có cơ hội tỏa sáng trên sân khấu. Cho nên cô không có chút hứng thú nào với các tiết mục, các diễn biến trên sân khấu hoặc quá trình trao giải của các ngôi sao khác. Quý Úc ngồi cúi đầu, nghịch điện thoại.

Khoảng tám giờ hai mươi, Quý Úc nhận được tin nhắn của Hạ Quý Thần trên wechat “Máy bay lại bị delay. Vừa về đến Bắc Kinh”.

Ba ngày trước, Hạ Quý Thần đi Đài Loan công tác, vốn dự định là bốn giờ chiều hôm nay sẽ về đến Bắc Kinh, nhưng do máy bay bị delay, kết quả là giờ này mới tới nơi.

Quý Úc và Đường Họa Họa thường hay nhắn tin trên ghẹo nhau, cho nên vừa thấy tin nhắn của anh, theo thói quen, cô thuận tay đáp lại một chữ: “Thảm.”

Sau khi tin nhắn gửi thành công, cô mới sức nhớ ra, vừa định thu hồi, thì màn hình hiển thị Hạ Quý Thần “đã xem”, Quý Úc vội gửi thêm một cái icon “che miệng cười”, rồi gõ tiếp vài chữ: “Tranh thủ về nghỉ ngơi sớm đi.”

“Ừm.” Hạ Quý Thần nhanh chóng trả lời. Một lát sau, Quý Úc lại nhận thêm một tin nhắn nữa của anh “Đang làm gì vậy? Chơi game với Đường Họa?”.

Quý Úc vô thức gõ lên màn hình chữ “Không có”, nhưng sức nhớ ra mình còn có việc cần phải làm, cô lập tức xóa chữ “Không có” đó đi, nói dối anh: “Đúng vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 515: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (17)

Cô còn có việc cần phải làm, trước khi chưa có kết quả thành hay bại, cô không muốn bất kỳ ai biết được dự định của mình.

Thất bại... Vậy đó sẽ là bí mật của riêng cô.

Thành công... Thì đây chính là một chút hi sinh của cô để mang đến những điều tốt đẹp cho anh.

Nghĩ đến đây, bàn tay đang cầm di động của Quý Úc nhìn không được xiết mạnh.

Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, chỉ mong đêm nay, ông trời sẽ giúp đỡ cô nhiều một chút.

Có lẽ là Hạ Quý Thần đang lấy hành lý, cho nên anh không trả lời tin nhắn của Quý Úc.

Quý Úc lấy lại tinh thần, cô ngẩng đầu nhìn về phía sân khấu, vừa lúc nghe được lời MC nói: “Sau tiết mục này là tiết mục mà mọi người đã chờ mong rất lâu.”

“Thế nhưng, trước khi tiết mục bắt đầu, tôi muốn nói với mọi người một sự việc đáng tiếc.”

“Thật sự đáng tiếc, tôi cũng vừa nhận được tin tức nửa tiếng trước, vì lý do cá nhân mà bắt buộc dĩ Trình Kha phải rời khỏi tiệc từ thiện đêm nay.”

“Trước khi đi, Trình Kha có nhờ ban tổ chức chúng tôi thay mặt anh ấy gửi lời xin lỗi đến mọi người. Tôi nghĩ, chúng ta đều hiểu được, nếu không phải có chuyện gì khẩn cấp, Trình Kha sẽ không đột nhiên rời khỏi như vậy.”

Nói đến đây, MC thu hồi vẻ mặt nghiêm túc tiếp tục nụ cười tươi giới thiệu chương trình đêm nay: “Được rồi, quay trở lại chuyện chính, mời quý vị thưởng thức ca khúc do Thiên Ca trình bày.”

Nói xong, MC làm động tác “mở”, rồi lui sang một bên, đi xuống đài. Đèn trên sân khấu lập tức tối xuống.

Một lát sau, có một ngọn đèn sáng lên, Thiên Ca cầm microphone, đứng ngay trung tâm sân khấu.

Tiếng nhạc vừa vang lên, Quý Úc đã đưa mắt xuống yên lặng nhìn vào màn hình di động.

Trang Nghi nghiêng đầu, nói nhỏ bên tai Quý Úc: “Sao Trình Kha đột nhiên lại rời khỏi nhỉ? Từ đầu, tiết mục này được cho là tiết mục đặc sắc nhất, phải trả cát-xê đó! Anh ta bỏ đi như vậy, chắc chắn phải bồi thường rồi. Chẳng lẽ sự thật đúng như tuyên bố chính thức vừa nãy à? Do có chuyện khẩn cấp?”

Quý Úc biết sở dĩ Trình Kha rời khỏi buổi tiệc là do bị những lời nói của cô tác động.

Nhưng xung quanh đây đều có người, dù cho nói nhỏ cỡ nào, thì cũng vẫn có khả năng bị người khác nghe thấy, cho nên Quý Úc vờ như không biết gì, lắc đầu với Trang Nghi: “Không rõ lắm.”

“Kệ đi, tính ra cũng là chuyện tốt, vốn dĩ Thiên Ca vẫn luôn muốn bám vào “cây đại thụ” Trình Kha này, lợi dụng anh ta để tăng độ nổi tiếng của bản thân. Tôi còn đang lo, nếu đêm nay hai người bọn họ cùng lên sân khấu, nhà đầu tư thấy vậy, chắc chắn, sẽ ào ào đổ tiền vào cô ta. Không ngờ lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn như vậy, nghĩ lại chuyện cô ta đã làm với chúng ta lúc nãy trên thảm đỏ, thật đúng là hả lòng hả dạ mà!”

Thấy Trang Nghi nên không được hưng phấn, Quý Úc cũng nở nụ cười. Cô cúi đầu nhìn điện thoại đang run lên trên tay, là tin nhắn của Hạ Quý Thần gửi đến.

“Anh đã ra khỏi sân bay rồi, vừa nhận được điện thoại của Hàn Tri Phán, ở Kim Bích Huy Hoàng có chuyện quan trọng, có lẽ là phải qua đó một chuyến.”

Nhìn thấy ba chữ “Hàn Tri Phán” kia, Quý Úc sực nhớ đến chuyện Trình Vị Văn đã nói với cô mấy hôm trước.

Quý Úc lập tức gõ một hàng chữ trên màn hình, gửi qua cho Hạ Quý Thần: “Văn Văn đã đồng ý lời tỏ tình của Hàn Tri Phán, anh biết chuyện này chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 516: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (18)

“Có nghe Trần Bạch nói.”

“Hi vọng Văn Văn hạnh phúc, nhưng mà em nghĩ có lẽ cô ấy sẽ hạnh phúc, Hàn Tri Phán đối xử với cô ấy rất tốt. Lần trước, lúc bọn em gặp chuyện không may, nếu như không phải nhờ Hàn Tri Phán, em cũng không dám tưởng tượng được Văn Văn sẽ như thế nào nữa...”

Suốt khoảng thời gian sau đó của đêm tiệc từ thiện BL, Quý Úc hầu như chỉ nói chuyện phiếm với Hạ Quý Thần.

Đến 9 giờ 30, tiết mục biểu diễn của các ngôi sao hoàn toàn kết thúc, kế tiếp là tiệc tối.

Ban tổ chức đêm tiệc từ thiện BL đã liên kết với kênh truyền hình trực tuyến, sử dụng các máy quay tại hiện trường để phát sóng trực tiếp suốt buổi tiệc, kể cả tiệc tối cũng được thu hình trực tiếp. Bên cạnh đó, ban tổ chức còn sắp xếp một khu riêng biệt để phỏng vấn các ngôi sao.

Tuy là từ đầu buổi tiệc đến giờ, Quý Úc không đảm nhiệm bất kỳ vai trò gì, nhưng kế tiếp, cô muốn mang đến cho đêm tiệc hội tụ đầy đủ các ngôi sao sáng chói này... một tiết mục vô cùng kích thích.

Đêm tiệc được tổ chức tại nhà hàng ở tầng hai hội trường Bắc Dương.

Trước hết, Quý Úc và Trang Nghi cùng đi vào toilet chỉnh trang, thuận tiện điều chỉnh tâm trạng một chút, sau đó, mới từ từ đi đến lầu hai.

Ngoại trừ một số ngôi sao có show gấp đã rời khỏi, những người còn lại hầu như đều đã đến nhà hàng.

Tất cả nhân viên phụ trách phát sóng trực tiếp cũng đã vào vị trí, trực tiếp ghi hình tại hiện trường buổi tiệc.

Buổi tối còn chưa ăn gì, nên Quý Úc cảm thấy hơi đói bụng, sau khi đi vào hội trường, cô lập tức đi thẳng đến khu thức ăn.

Lựa chọn một vài món ưa thích và nhét đầy bao tử xong, Quý Úc rút khăn lau miệng và tay sạch sẽ, rồi lấy ra một cái gương, dặm lại son môi. Sau khi xác định bản thân hiện đang ở trạng thái tốt nhất, cô mới xoay đầu, bắt đầu tìm kiếm Thiên Ca.

Chưa đến mười giây, Quý Úc đã tìm thấy Thiên Ca.

Không thể không thừa nhận, Thiên Ca thật sự rất thông minh. Cô ta biết rõ đêm nay sẽ phát sóng trực tiếp, nên đã lựa chọn vị trí sáng nhất trong nhà hàng, đảm bảo bản thân luôn đạt được hiệu ứng ánh sáng tốt nhất. Cho dù là các máy quay được đặt ở bất kỳ vị trí nào thì hình ảnh của cô ta cũng luôn hoàn mỹ nhất.

Theo như sự hiểu biết của Quý Úc đối với cấp dưới của Thiên Ca, sợ là qua đêm nay, cái đề tài “Khoảnh khắc đẹp nhất của Thiên Ca” sẽ trở thành tiêu điểm trên tất cả các tạp chí lớn.

Nếu là lúc bình thường, Quý Úc ít nhiều sẽ cảm thấy không vui khi thấy cô ta hao tâm tốn sức tự lăng xê bản thân như vậy, nhưng mà hôm nay, cô lại cảm thấy đây cũng là một loại may mắn.

Cô không sợ Thiên Ca không bùng nổ, mà chỉ sợ cô ta không đủ sáng mà thôi.

Nghĩ đến đây, Quý Úc nhếch môi, nở một nụ cười ngọt ngào, kể đó, cô quay sang nói với Trang Nghi: “Tôi qua kia một chút.”

Không đợi Trang Nghi kịp phản ứng, Quý Úc đã cầm ví đứng lên, lấy một ly rượu trên khay của bồi bàn, đi về phía Thiên Ca.

Xung quanh Thiên Ca có hai ba nữ ngôi sao, sau khi Quý Úc đi đến trước mặt cô ta, cô bày ra vẻ mặt vô cùng ngưỡng mộ, cười dịu dàng nói: “Chị Thiên Ca, em rất thích chị, chị có thể chụp ảnh với em không?”

Chưa kể đến việc bên cạnh có nhiều nữ ngôi sao như vậy, chỉ nói riêng chuyện ông quay trực tiếp được bố trí khắp nơi, cho dù là Thiên Ca biết rõ Quý Úc đang trợn mắt nói dối, thì để giữ gìn hình tượng tốt đẹp của mình, cô ta không thể không bày ra thái độ dịu dàng, hào phóng. Thiên Ca gật đầu đáp lại Quý Úc: “Được.”

“Cảm ơn chị Thiên Ca.” Quý Úc cười ngọt ngào nói, sau đó, cô đi đến bên cạnh Thiên Ca, lấy điện thoại ra.

Điều chỉnh camera xong, Quý Úc nghiêng đầu, làm tư thế hôn môi với Thiên Ca, mượn cơ hội đưa môi sát vào tai cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 517: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (19)

Cô liếc mắt nhìn màn hình điện thoại di động, vờ như là đang quan sát biểu cảm của hai người, nhưng môi cô lại mấp máy, hạ giọng đến mức thấp nhất, nói vào tai Thiên Ca: “Cô biết tại sao đêm nay Trình Kha lại rời khỏi đêm tiệc từ thiện BL không?”

Quý Úc vừa nói xong, cô nhìn thấy rất rõ vẻ mặt sững sờ của Thiên Ca trên màn hiện điện thoại.

Nhưng Thiên Ca đã lẫn lộn trong ngành giải trí nhiều năm như vậy, nên cô ta nhanh chóng điều chỉnh cảm xúc, chỉ trong một cái chớp mắt, trên mặt cô ta đã được thay thế bằng một nụ cười dịu dàng.

Quý Úc ấn nút chụp ảnh, cô giơ điện thoại lên trước mắt, động tác giống như là đang xem lại ảnh vừa chụp, nhưng thực ra là lấy bức ảnh chụp màn hình weibo của Thiên Ca bốn năm trước, đưa tới trước mặt cô ta. Đợi cô ta xem xong, Quý Úc mới lên tiếng: “Chị Thiên Ca, tấm ảnh này chụp không được tốt, chúng ta chụp thêm hai cái nữa, có được không?”

Quý Úc nói xong, lại ấn mở camera lần nữa, giơ lên đối diện Thiên Ca và cô.

Giống như vừa nãy, cô vẫn thể hiện thái độ vô cùng yêu thích Thiên Ca, chu môi hôn cô ta, nhưng miệng thì vẫn nhẹ nhàng phát ra từng chữ mà chỉ hai người có thể nghe thấy: “Bởi vì tôi đưa tấm hình đó cho Trình Kha xem, tôi còn nói với Trình Kha, cô và tôi là bạn tốt, lần tới, nếu chúng ta gặp mặt, sẽ bảo cô hẹn anh ta ra.”

Quý Úc hiểu rất rõ Thiên Ca, liếc vào màn hình, thấy cô ta khẽ nhú mày, cô biết, cô ta đã hiểu rõ ý cô.

“Cho nên, Trình Kha mới rời khỏi đêm tiệc, bởi vì anh ta nghĩ là cô muốn mượn anh ta để tự lăng xê mình.” Quý Úc nói xong, ngón tay linh hoạt ấn vài cái lên nút chụp ảnh, rồi mới nhích đầu, kéo giãn khoảng cách với Thiên Ca.

Quý Úc gần như không cho Thiên Ca bất kỳ cơ hội phản ứng nào, cô đã mở miệng: “Chị Thiên Ca, đã chụp xong, chị xem mấy cái ảnh này đi, cái nào chị thấy không thích hợp, em sẽ xóa đi.” Quý Úc biết rõ giờ phút này chắc chắn Thiên Ca đang rất khó chịu, cô cũng dám khẳng định là cô ta hận không thể né xa cô ra, tìm một chỗ vắng người, hung hăng trút giận.

Nhưng cô sẽ không cho cô ta có cơ hội làm như vậy, bởi vì trò hay phía sau, cần phải để cô ta nện một bụng lửa thì mới diễn tốt được.

Quý Úc đưa điện thoại di động đến trước mặt Thiên Ca, nhìn giống như đang thảo luận về mấy tấm ảnh vừa chụp với cô ta, nhưng thật ra là cô tiếp tục thêm mắm dặm muối nói: “Tôi nghe nói là cô vẫn luôn muốn hợp tác với Trình Kha đúng không? Nhưng mà lần này thì coi bộ không quay phim cùng được rồi...”

Quý Úc đứng khá gần Thiên Ca, nên cô có thể cảm giác rất rõ cô ta đang căng thẳng.

Khi nghe Thiên Ca mở miệng nói một chữ “Không”, Quý Úc lập tức cướp lời: “Ôi, chị Thiên Ca, tấm hình này, trông chị đẹp quá!”

Đối mặt với sự tán thưởng của Quý Úc, Thiên Ca chỉ có thể mỉm cười, cố gắng nuốt mấy chữ “Ngại quá, tôi muốn đi rửa tay” vào bụng.

Quý Úc thừa dịp tiến gần lại, nói bên tai Thiên Ca, cô nói rất nhanh: “Đúng rồi, còn có một chuyện, tôi quên nói với cô, có lẽ cô cũng không biết, lúc tôi nói với Trình Kha xong, thái độ của anh ta rất lạnh lùng! Tôi nghĩ sau này mà thấy tên cô, hẳn là anh ta sẽ trốn thật xa đó!”

Nói xong, Quý Úc nghiêng đầu giơ ly rượu về phía Thiên Ca, tươi cười nói: “Chị Thiên Ca, cảm ơn chị đã chụp ảnh chung với em, hi vọng tương lai chúng ta sẽ có cơ hội hợp tác như trong “Tam Thiên Sĩ” vừa rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 518: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (20)

Dù cho là lúc bình thường, Thiên Ca cũng không muốn cụng ly với Quý Úc, huống chi là lúc này, Quý Úc mượn cớ chụp hình để nói nhiều lời như vậy với cô, cho cô biết cơ hội hợp tác với Trình Kha mà cô luôn mơ ước bị cô ta phá rối.

Nhưng hiện tại, mọi hành động của cô đều được phát sóng trực tiếp, mặc dù trong lòng có oán hận bao nhiêu, thì cô cũng phải giả vờ cụng ly với Quý Úc.

Thiên Ca hao hết sức lực mới có thể giơ ly lên chạm vào ly của Quý Úc, cô ta gương gạo nở nụ cười, vừa định khách sáo đáp lại lời của Quý Úc, nhưng câu nói “Tôi cũng hi vọng như vậy” chỉ vừa phát ra chữ “Tôi” thì bên kia, Quý Úc dường như dùng sức cụng ly hơi mạnh, nên ly rượu trong tay cô đột nhiên hất thẳng vào Thiên Ca, làm ướt một mảng lớn trước ngực cô ta.

“Chị Thiên Ca, thực xin lỗi, không phải em cố ý, em thật sự không cố ý.” Thiên Ca còn chưa kịp phản ứng khi mình bị đổ rượu lên người, Quý Úc đã hoảng hốt la lên.

Giọng của Quý Úc hơi cao, khiến cho không ít người chú ý, ngay cả các nhân viên phụ trách ghi hình trực tiếp cũng nhận ra ồn ào ở bên đây, có nhiều máy quay đã xoay về phía hai người.

“Chị Thiên Ca, thực xin lỗi, em thật sự xin lỗi.” Quý Úc giống như một đứa trẻ phạm lỗi, không ngừng cúi đầu với Thiên Ca.

Rượu thấm vào chất lụa mỏng dính của lễ phục, nhanh chóng làm ướt nội y bên trong, lúc này Thiên Ca mới kịp phản ứng là đã xảy ra chuyện gì.

“Chị Thiên Ca, y phục của chị, em sẽ bồi thường cho chị, thực xin lỗi, không phải em cố ý đâu...” Quý Úc cúi người mấy cái. Sau đó, như sức nhớ ra, cô vội đặt cái ly để cao xuống bàn, cầm lấy khăn tay, giúp Thiên Ca lau vết rượu trước ngực.

Lúc Quý Úc cúi tay tới, Thiên Ca có hơi hoảng, cô ta bất giác ngẩng đầu, liếc Quý Úc một cái.

Chạm phải ánh mắt của cô ta, Quý Úc vội vàng cúi thấp đầu xuống, sau khi xác định máy quay không thể quay được về mặt của mình, cô mới lên nhếch môi, ném cho Thiên Ca một nụ cười trào phúng.

Nhìn thấy nụ cười của Quý Úc, Thiên Ca lập tức hiểu ra, Quý Úc cố tình giội rượu lên người mình. Sợ dĩ cô ta làm như vậy, chỉ là để tạo ra sự cố, khiến cho nhân viên phụ trách phát sóng trực tiếp chú ý.

Từ đó, mượn danh tiếng của cô, một lần nữa xuất hiện trong mắt của hàng nghìn người.

Thấy rõ suy nghĩ của Quý Úc, mắt Thiên Ca lập tức lạnh xuống.

Muốn mượn danh tiếng của cô để trèo lên? Nghĩ cũng hay thật!

Nghĩ vậy, Thiên Ca nói ngay: “Không cần, tôi tự làm.”

“Không sao đâu, chị Thiên Ca, chuyện này là em không đúng, em làm là phải.” Quý Úc vừa nói vừa đưa tay giúp Thiên Ca lau vết rượu trước ngực, động tác vô cùng khiêm tốn.

Từ lúc không cẩn thận làm đổ rượu lên người Thiên Ca đến bây giờ, Quý Úc vẫn luôn tỏ ra yếu thế hơn. Nếu thật sự để cho Quý Úc lau quần áo giúp mình, sợ là mọi người sẽ nghĩ bản thân quá ngang ngược.

Nghĩ đến đây, Thiên Ca lập tức hất tay Quý Úc ra.

Cô thật sự chỉ muốn đẩy cô ta ra, tự mình lau vết bẩn trên quần áo.

Thiên Ca biết rõ mình dùng bao nhiêu sức, tuy nhiên khi tay của cô chạm vào tay Quý Úc thì đột nhiên Quý Úc ngã lăn ra đất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 521: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (21)

Lúc Quý Úc hét lên, Thiên Ca vẫn còn ngỡ ngàng. Cho đến khi bên cạnh có người khẽ hô một tiếng “A”, cô mới quay đầu nhìn thoáng qua người vừa hô lên, thì thấy cô ta đang nhìn chăm chăm xuống chân cô. Thiên Ca nhìn theo ánh mắt của cô ta, kể đó, cô thấy Quý Úc đáng thương nằm sấp dưới chân mình.

Thiên Ca đứng sững tại chỗ, ngay sau đó, cô cúi đầu nhìn xuống tay mình.

Cô chăm chú nhìn tay mình hồi lâu, trong đầu xẹt qua ý nghĩ “Vừa nãy, rõ ràng là cô không dùng sức, sao Quý Úc lại ngã lăn ra đất như vậy được?”

Trong lúc Trang Nghi đang ăn sushi, cô vô tình nghe được bên cạnh có người thì thầm bàn luận. Bọn họ nói “Thiên Ca xảy ra tranh chấp với người khác”, nghe vậy, cô mới tò mò nhìn sang chỗ Thiên Ca đang đứng.

Cho dù một nửa người Quý Úc đã bị người vây quanh xem che đi, nhưng chỉ cần nhìn thấy một góc áo của cô, Trang Nghi đã lập tức nhận ra cô gái đang liên tục khom người đằng kia chính là Quý Úc. Cô không hề nghĩ ngợi đã bỏ đĩa xuống, chạy nhanh về phía Quý Úc và Thiên Ca.

Lúc Quý Úc không cẩn thận làm đổ rượu lên người Thiên Ca, cô liên tục nói xin lỗi cô ta, bầu không khí hỗn loạn giữa hai người đã khiến cho nhiều người chú ý, vây quanh bọn họ.

Trang Nghi liên tiếp nói “Thật xin lỗi”, cố gắng lách vào bên trong. Cô vừa định nói với một nghệ sĩ nam “Xin lỗi, làm ơn nhường đường” thì đã nghe tiếng thét chói tay của Quý Úc vang lên. Cô vội ngẩng đầu, rướn cổ nhìn qua bả vai nghệ sĩ nam trước mắt, đã thấy Quý Úc nằm sấp trên mặt đất.

“Tiểu Úc!” Trang Nghi nghẹn ngào gọi tên Quý Úc. Cô cũng không còn tâm trí nói với người đang chắn trước mặt nữa, mà thẳng tay đẩy anh ta sang một bên, chạy vội đến bên cạnh Quý Úc, ngồi xổm xuống: “Tiểu Úc, cô bị sao vậy? Có bị thương ở đâu không?”

Quý Úc nắm cổ chân, trông có vẻ vô cùng đáng thương, lắc lắc đầu với Trang Nghi.

Trang Nghi nhìn thấy dáng vẻ hiện tại của Quý Úc, cô lập tức nổi giận, ngẩng đầu nhìn Thiên Ca, sẵn giọng nói: “Thiên tiểu thư, sao cô có thể ra tay xô ngã người khác như vậy?”

Từ lúc thấy Quý Úc ngã sấp xuống cho đến bây giờ, Thiên Ca vẫn luôn đứng ngây ra đó, trở mặt nhìn. Lúc này, bị Trang Nghi quát hỏi, Thiên Ca mới hoàn hồn.

Thiên Ca há hốc mồm, vô thức mở miệng giải thích: “Tôi...”

Vốn dĩ cô định nói “Tôi không có xô cô ta”, nhưng chỉ vừa nói được một chữ, thì Quý Úc đang nằm sấp trên mặt đất đã yếu ớt nói: “Trang Nghi, là lỗi của tôi, là tôi không cẩn thận làm đổ rượu lên người chị Thiên Ca, chị ấy không vui cũng đúng.”

“Chị ấy không vui cũng đúng... Ý của câu nói này chẳng phải là ngầm khẳng định chuyện cô xô cô ta là thật?”

Thiên Ca lập tức nổi giận.

“Gi mà chị ấy không vui cũng đúng chứ hả?” - Trang Nghi nghiêm giọng phản bác: “Đâu phải là cô cố ý làm đổ rượu lên người cô ta. Thiên tiểu thư, với tư cách là người đại diện của Quý Úc, tôi cảm thấy hân là cô nên nói với Quý Úc câu...”

“Trang Nghi!” - Quý Úc vội đưa tay bịt miệng Trang Nghi. Vờ như bị lời của cô ấy hù dọa, Quý Úc vừa luống cuống vừa hoang mang: “Trang Nghi, cô đừng nói nữa, chuyện này là tôi có lỗi trước.”

Nói xong, Quý Úc lại quay đầu sang Thiên Ca: “Chị Thiên Ca, thực xin lỗi, thực sự xin lỗi! Người đại diện của em hơi nóng tính, chị đừng để bụng!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 522: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (22)

Thiên Ca cảm giác được lửa giận trong lòng ngày càng bùng lên dữ dội.

Thấy Quý Úc yếu đuối vô dụng như vậy, Trang Nghi càng thêm tức. Cô giật mạnh tay Quý Úc ra: “Tiểu Úc, cô sợ cái gì? Người sai là cô ta...”

“Trang Nghi, tôi xin cô, cô đừng nói nữa, đừng nói thêm gì nữa!” - Trang Nghi chỉ vừa nói được một nửa, Quý Úc đã vội ngắt lời cô ấy. Cô lên véo bấp đùi mình một cái, đau đớn làm nước mắt cô trào lên. Ngay sau đó, Quý Úc quay đầu nói với Thiên Ca “Chị Thiên Ca, thực xin lỗi, thực xin lỗi!”, vẻ mặt như sợ Trang Nghi nói tiếp sẽ hoàn toàn làm mất lòng Thiên Ca.

Kể đó, dường như hận không thể lập tức dàn xếp ổn thỏa mọi chuyện, cô lại quay sang tiếp tục nói với Trang Nghi: “Trang Nghi, cho qua chuyện này đi. Hơn nữa, tôi tin tưởng chị Thiên Ca, chị ấy không cố ý đâu. Chắc chắn là chị ấy không muốn mạnh tay như vậy, có thể là do lỡ tay mà thôi!”

Lỡ tay?

“Cô ta nói như vậy chẳng phải là đang khẳng định với mọi người là cô đã mạnh tay xô ngã cô ta à?”

“Cô ta không những phá hoại mơ ước được trình diễn trên sân khấu cùng Trình Kha của cô, mà còn muốn đổ oan cho cô?”

Từ lúc Quý Úc đi đến bên cạnh Thiên Ca, nói với cô chuyện của Trình Kha, cô đã luôn cố gắng nén giận. Nhưng giờ phút này, khi nghe Quý Úc nói như vậy, Thiên Ca lập tức không khống chế được, cao giọng quát: “Cô nói láo!”

Quý Úc vốn đang đợi giờ phút này, vừa nghe Thiên Ca quát lên, cô đã run rẩy toàn thân, dường như vô cùng sợ hãi. Cô vừa trốn sau lưng Trang Nghi, vừa lên véo mạnh lên đùi mình.

Đau đớn khiến nước mắt cô trào ra. Lúc này, Quý Úc tựa như một con thỏ trắng mặc người chém giết, cô mấp máy môi, yếu ớt nói: “Chị Thiên Ca, chị đừng giận, là lỗi của em, em nói sai rồi...”

Quý Úc càng tỏ vẻ mềm mỏng, đáng yêu Thiên Ca càng thêm tức giận hơn, lớn tiếng nói: “Cô đừng có mà diễn, cô cho rằng tôi không biết là cô đang giả bộ đáng thương à?”

Quý Úc càng run rẩy dữ dội, cô bị dọa đến nỗi không dám nói, chỉ có thể nắm lấy tay Trang Nghi, rung rung khóc.

Trang Nghi đâu thể ngồi yên nhìn Quý Úc bị Thiên Ca quát mắng như vậy. Huống chi, xung quanh đây còn có nhiều ông kính trực tiếp đang chĩa vào, với tư cách là một người đại diện chuyên nghiệp, bất cứ lúc nào, cô cũng phải suy nghĩ cho nghệ sĩ của mình. Có một vài lời mà Quý Úc không tiện nói, nhưng người đại diện là cô thì lại có thể nói ra trước mặt mọi người. Nghĩ đến đây, Trang Nghi lập tức nói: “Thiên tiểu thư, có phải là cô có thành kiến với Quý Úc hay không? Cho nên cô mới làm khó cô ấy như vậy?”

“Lời này hẳn là do tôi hỏi các người mới đúng? Các người muốn hợp tác để làm khó tôi ư?” Thiên Ca hỏi ngược lại.

Hiện tại, cô ta đang vô cùng tức giận. So với Quý Úc đang nằm sấp trên mặt đất, thì thái độ của Thiên Ca khiến người ta cảm thấy rất hống hách.

“Thiên tiểu thư, chúng tôi còn chưa nói cô đó! Tối nay, trước khi vào tham gia tiệc từ thiện, vốn dĩ là cô đi sau Quý Úc, nhưng cô lại chen lên phỏng vấn trước. Phỏng vấn xong rồi, cô còn hô tên Vua màn ảnh Thi Dương lên, hại Quý Úc không những không được phỏng vấn, mà ngay cả cơ hội xuất hiện cũng không có, cứ như vậy đi thẳng vào hội trường.” Những chuyện khác, Trang Nghi cũng không nhắc đến. Bởi vì cô không có chứng cứ, làm không khéo, có khi ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo. Nhưng chuyện xảy ra trên thảm đỏ tối nay nếu bị lan truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ có người xem lại camera, đến lúc đó, lời của cô cũng được chứng thực.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 523: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (23)

Có lẽ là không ngờ Trang Nghi đột nhiên lại nhắc đến chuyện xảy ra trên thảm đỏ, Thiên Ca ngăn người trong chốc lát, rồi mới nói: “Cô nói hươu nói vượn! Tôi cần gì phải nhắm vào cô ta? Cô ta có tư cách gì khiến tôi phải làm vậy? Cô ta và tôi có thể...”

Thiên Ca còn chưa kịp nói câu kế tiếp, người đại diện của cô ta nghe có chuyện xảy ra, đã vội chạy đến, ngăn cô ta nói tiếp: “Thiên Ca!”

Một tiếng kêu vang lên, đồng thời, người đại diện của Thiên Ca cũng đã chạy đến nắm lấy tay cô ta, tươi cười tỏ vẻ xin lỗi mọi người xung quanh, sau đó kéo Thiên Ca đi nhanh ra cửa.

Trên đường, đúng lúc đi ngang qua một máy quay chịu trách nhiệm phát sóng trực tiếp, người dẫn chương trình phụ trách tại hiện trường lập tức bước đến ngăn cản Thiên Ca: “Ngại quá, Thiên Ca tiểu thư, tôi có thể hỏi cô một chút không? Chuyện mà người đại diện của Quý Úc tiểu thư đã nói có đúng không? Lúc ở trên thảm đỏ, cô thật sự đã cố ý làm cho Quý Úc tiểu thư không có cơ hội tỏa sáng?”

Thiên Ca còn chưa kịp nói, người đại diện của cô ta đã lên tiếng trước: “Ngại quá, không nhận phỏng vấn, cảm ơn!”

Nói xong, người đại diện kéo Thiên Ca vượt qua người dẫn chương trình kia. Mặc kệ anh ta vẫn còn tiếp tục đuổi theo đặt câu hỏi, cả hai đã rời khỏi hội trường buổi tiệc.

Thiên Ca đã đi khỏi, Quý Úc cũng không cần tiếp tục diễn.

Cô vẫn giữ vẻ mặt kinh hoàng như trước, tựa vào Trang Nghi, từ từ đứng dậy.

Quý Úc biết chắc chắn sau khi Thiên Ca rời khỏi, nhân vật phụ vừa mới lên đài như cô hiển nhiên sẽ thu hút sự chú ý của tất cả các máy quay trực tiếp tại hiện trường. Cho nên, lúc nhắc chân lên, cô cố ý giả vờ như mình trật chân, cổ chân nhũn ra, miệng còn không kiềm chế được thở mạnh một cái.

“Lại bị trật chân hả?” Trang Nghi vội đỡ tay Quý Úc, không để cô té xuống.

Quý Úc lắc đầu, nhẹ giọng đáp: “Không có việc gì.”

Chân đã bị trật rồi, đương nhiên không thể tiếp tục ở lại, Quý Úc đứng yên tại chỗ trong chốc lát, vờ như đang đợi cho đau đớn ở cổ chân giảm bớt, sau đó cô mới cẩn thận bước từng bước khập khiễng, cùng Trang Nghi rời khỏi buổi tiệc.

Thang máy đi xuống bãi đỗ xe ở tầng hầm chỉ có Quý Úc và Trang Nghi.

Đợi cửa thang máy khép lại, Quý Úc mới rút tay khỏi tay Trang Nghi, lười biếng dựa vào vách thang máy.

Trang Nghi nhìn thấy điệu bộ của Quý Úc, cô lập tức ngăn người. Một lát sau, Trang Nghi mới giật mình bừng tỉnh: “Hóa ra...”

Giọng Trang Nghi có hơi lớn, cho dù bọn họ đang ở trong thang máy, chắc chắn sẽ không bị người khác nghe được, nhưng mấy chữ phía sau, cô ấy vẫn giảm âm lượng lại một chút: “... Cô vốn dĩ không bị trật chân?”

Quý Úc che môi, gật đầu cười với Trang Nghi. Sau đó, cô lấy điện thoại di động trong túi xách ra, chọn đại một diễn đàn trực tuyến, ấn vào.

Tuy chuyện xảy ra giữa cô và Thiên Ca đã qua một lúc, nhưng mà hàng loạt bình luận trên diễn đàn trực tuyến vẫn còn xoay quanh chủ đề này.

“Khốn kiếp, gì mà mối tình đầu quốc dân, gọi là hoàng hậu ác độc thì đúng hơn!”

“Hoàng hậu? Có chắc là trẻ như vậy không? Rõ ràng là thái hậu mà!”

“Thật sự không ngờ, Thiên Ca lại có thể là một người ngang ngược như vậy. Tội cho ngôi sao nữ mới vào nghề kia, đã khép nép xin lỗi rồi, mà cô ta còn không chịu bỏ qua!”

“Người mới bị trật cổ chân rồi, thật đáng thương!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 524: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (24)

“Dù sao, trong chuyện này, tôi cũng muốn minh oan cho người mới. Tôi vừa mới theo dõi cô ấy trên weibo, tên của Quý Úc trên weibo là Tiểu Úc.”

“Tôi vừa mới xem lại rồi, lúc ở trên thảm đỏ, quả thật là Thiên Ca đã vượt qua Quý Úc. Sau khi phỏng vấn, cô ta còn cố ý gọi tên nam thần Thi Dương, đau lòng cho nam thần của tôi, nằm mà cũng bị người ta dùng làm vũ khí (*) nữa.”

“Thiên Ca quả thật là mưu mô, rõ ràng là cô ta muốn lợi dụng nam thần Thi Dương của tôi, ôm anh một cái!”

“...”

Trang Nghi thấy Quý Úc xem phát sóng trực tiếp, cô lập tức hiểu ý của cô ấy, cũng vội lấy điện thoại ra, mở weibo.

Hàng loạt ngôi sao hội tụ tại đêm tiệc từ thiện BL vốn là chủ đề nóng nhất đêm nay.

Tối nay, tại hiện trường đêm tiệc từ thiện, chuyện xảy ra giữa Thiên Ca và Quý Úc xen ngang buổi tiệc, cộng với tiếng tăm của Thiên Ca hiện tại, cho nên chủ đề về cô ta và Quý Úc sớm trở thành từ khóa hot trên weibo.

“Hiện trường PK (*) giữa Thuần Nhất hoàng hậu và Thanh Dương công chúa.”

“Thiên Ca chèn ép người mới Quý Úc.”

“Thiên Ca, mối tình đầu quốc dân, là một người lắm mưu mô.”

Trang Nghi vừa xem vừa nói với Quý Úc bên cạnh: “Chuyện của cô và Thiên Ca có ba chủ đề đã trở thành từ khóa hot. Một cái trong đó đã nằm trong top 10 rồi. Dựa theo tình hình hiện tại, chắc là không bao lâu sau, ba chủ đề này có thể sẽ cán quét tất cả, tiến vào top 3.”

Trang Nghi lướt màn hình di động, xem một lượt các tin nhắn trên weibo, rồi nói: “Tất cả các bình luận trên weibo chủ yếu là mắng Thiên Ca! Mắng dữ nhất là người hâm mộ của Thi Dương. Bọn họ nói cô ta lợi dụng Thi Dương làm vũ khí.”

Nghe thế, Quý Úc ngẩng đầu, liếc nhìn Trang Nghi một cái: “Thật là trùng hợp, bình luận trên diễn đàn trực tuyến cũng đều là mắng cô ta.”

“Đáng đời!” - Trang Nghi hà hê đáp, rồi cô lại tiếp tục chăm chú nhìn vào màn hình di động. Một lát sau, dường như chợt nhớ ra cái gì đó, Trang Nghi quay đầu nhìn Quý Úc, nói: “Tiểu Úc, sở dĩ cô muốn đến tham gia đêm tiệc từ thiện BL, không phải là để tạo cho mình cơ hội tỏa sáng, mà cô đến là vì Thiên Ca?”

Quý Úc đang xem các bình luận mắng chửi Thiên Ca trên diễn đàn trực tuyến, cô hồ hững đáp lại Trang Nghi: “Ừm.”

Trang Nghi rất thông minh, nghe Quý Úc đáp như vậy, cô lập tức hiểu rõ mọi chuyện. Ánh mắt cô nhìn Quý Úc lúc này tràn đầy kinh ngạc và tán thưởng.

Một tháng trước, lúc ghi hình chương trình nghệ thuật tổng hợp, Quý Úc xảy ra chuyện, khiến cho nhiều kế hoạch bị hủy như vậy, tuy là không nói ra, nhưng trong lòng Trang Nghi ít nhiều cũng cảm thấy Quý Úc là người vô dụng.

Khi đó, cô cho rằng Hạ Quý Thần trả mức lương cao như vậy để cô làm người đại diện cho Quý Úc là bởi vì cô ấy không có năng lực, nên cần phải có một người đại diện như cô.

Nhưng đến đêm nay, cô mới phát hiện, cô sai rồi, ngôi sao mà cô đang hỗ trợ không chỉ có năng lực, mà ngược lại, cô ấy còn thông minh hơn người.

Một nhân vật lợi hại như vậy lại có thể phạm phải sai lầm cấp thấp như trong buổi ghi hình chương trình nghệ thuật tổng hợp ư?

Nghĩ đến đây, Trang Nghi dường như đã đoán ra được điều gì đó, cô lại mở miệng: “Lần trước, khi chúng ta ghi hình chương trình nghệ thuật tổng hợp, sở dĩ cô bị ngã sấp xuống, có phải là có người hãm hại hay không?”

Về chuyện này, Quý Úc không có chứng cứ xác thực, cho nên cô chỉ nói với một mình Hạ Quý Thần. Lúc này, Trang Nghi bỗng nhiên lại đoán ra được, khiến cho Quý Úc cũng có hơi bất ngờ. Nhưng sau đó, nghĩ lại những lời mà Trang Nghi đã nói lúc cô ngã sấp xuống, rõ ràng là cô ấy thật sự đứng về phía cô, cho nên Quý Úc cũng không tiếp tục che giấu, thẳng thắn đáp: “Đúng vậy.”

Quý Úc vốn muốn miêu tả kỹ hơn với Trang Nghi về tình huống hôm đó, nhưng cô còn chưa kịp nói thì thang máy đã xuống tới bãi đỗ xe dưới tầng hầm.

(*) Nằm mà cũng bị người ta dùng làm vũ khí: xuất phát từ câu nói khá quen thuộc của giới trẻ Trung Quốc là Nằm mà cũng bị trúng đạn. Câu nói là có nguồn gốc từ bộ phim “Trường học Uy Long” của đạo diễn Châu Tinh Trì. Ý nghĩa của nó là muốn chỉ sự xui xẻo đến cực độ của một người, mặc dù người đó không làm gì cả nhưng vẫn bị ảnh hưởng bởi chuyện của người khác.

(*) PK: ý chỉ sự đụng độ, sự đối đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 525: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (25)

Những người xuất hiện trong hội trường Bắc Dương đêm nay hầu như đều là người trong ngành giải trí, Quý Úc sợ có người ở ngoài, nên cô lập tức ngừng lại, thay những lời vừa định nói bằng một câu khác: “Khi nào có thời gian, tôi sẽ nói rõ với cô.”

Trang Nghi khẽ gật đầu, rồi cô đưa tay đỡ Quý Úc.

Tuy là Quý Úc không bị trật chân, nhưng đã lỡ diễn ở trước mắt bao người, nên hiện tại, chỉ cần là chỗ có người, thì dù không có ống kính quay trực

tiếp, bọn họ cũng nhất định phải đi.

Cửa thang máy vừa mở, Quý Úc được Trang Nghi đỡ, khập khiễng bước tới cạnh xe Nanny của bọn họ.

Trang Nghi vừa định lấy chìa khóa ra mở cửa xe, thì chuông điện thoại của Quý Úc đột nhiên vang lên.

Quý Úc liếc nhìn màn hình điện thoại, là Hạ Quý Thần gọi đến.

Chuyện xảy ra giữa cô và Thiên Ca trong đêm tiệc từ thiện BL đã đến tai anh nhanh như vậy sao?

Quý Úc vừa nghĩ vừa trượt màn hình, nhận cuộc gọi của Hạ Quý Thần: “Alo?”

Đầu dây bên kia hoàn toàn yên lặng.

Quý Úc nhú mồm, cô tiếp tục mở miệng: “Hạ Quý Thần?”

Đáp lại cô vẫn là sự im lặng.

Hay là điện thoại đặt trong túi quần, do không có khóa nên khi bị chạm vào thì tự động gọi đến?

“Hạ Quý Thần?” - Quý Úc lại gọi tên Hạ Quý Thần một lần nữa. Cô nghĩ nếu như đầu dây bên kia vẫn không có người trả lời như trước, thì cô sẽ tắt điện thoại...

Nhưng Quý Úc còn chưa nghĩ xong, thì đầu dây bên kia vốn vẫn luôn yên tĩnh bỗng nhiên vang lên tiếng còi.

Cùng lúc đó, sau lưng cô cũng vang lên tiếng còi.

Thông qua hai tiếng còi, Quý Úc nghe thấy giọng của Hạ Quý Thần vang lên trong điện thoại: “Anh ở sau lưng em.”

Đột nhiên, Hạ Quý Thần nói ra năm chữ như vậy, khiến cho Quý Úc bị dọa. Đầu ngón tay cô khẽ run lên, điện thoại suýt nữa đã rơi xuống đất.

Cô còn chưa kịp phản ứng với cuộc năm chữ này có ý nghĩa gì, thì phía sau cô đã vang lên tiếng cửa xe bị đóng sập lại. Sau đó, Trang Nghi đang đứng bên cạnh cô kinh ngạc nhìn ra phía sau cô, hô một tiếng: “Hạ tổng?”

Quý Úc quay đầu, cô lập tức nhìn thấy Hạ Quý Thần mặc một cái áo sơ mi trắng. Đôi chân dài của anh đang bước từng bước về phía cô.

Không phải là Hạ Quý Thần có chuyện quan trọng cần bàn với Hàn Tri Phấn tại Kim Bích Huy Hoàng ư? Sao anh lại có mặt ở đây?

Đầu óc Quý Úc có hơi mờ mịt.

Hạ Quý Thần bước đến trước mặt Quý Úc, đứng cách cô khoảng nửa mét, đến lúc này, Quý Úc mới hoàn hồn: “Anh... Sao anh lại đến?”

Hạ Quý Thần không nói chuyện mà dứt khoát ngồi xổm xuống, nhắc vấy Quý Úc lên.

Hành động không hề báo trước của anh khiến Quý Úc đứng ngây ra, chân cô vô thức co lại. Lúc Hạ Quý Thần nắm lấy bắp chân của cô, Quý Úc mới kịp hiểu ra. Thì ra là anh muốn kiểm tra chân của cô, Quý Úc vội nói: “Em không sao.”

Hạ Quý Thần dường như không nghe Quý Úc nói, anh nhìn chân trái của cô trước, sau đó lại nhìn tiếp chân phải.

“Em thật sự không sao mà.” - Quý Úc lại mở miệng.

Hạ Quý Thần vẫn không để ý đến cô như trước, cho đến khi xác định cô thật sự không sao, anh mới đứng dậy, lấy điện thoại trong túi quần ra, bắt đầu gọi điện.

Một lúc sau, đầu dây bên kia có người nhận điện thoại, Hạ Quý Thần thấp giọng nói: “Bác sĩ Hạ à? Anh không cần tới nữa, ừm, không có chuyện gì lớn, ừm, thật ngại quá...”

Bạn đang đọc truyện *Dại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 526: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (26)

Sau khi cúp điện thoại, Hạ Quý Thần tiện tay cất di động vào túi quần, rồi quay đầu nhìn sang Trang Nghi.

Đối diện với ánh mắt của Hạ Quý Thần, Trang Nghi ngây ra một lúc, ngay sau đó, cô lập tức hiểu ý của anh, Trang Nghi thức thời nói: “Tôi chợt nhớ ra là mình còn có chút chuyện, Hạ tổng, nếu như lát nữa anh không bận việc gì, thì có thể đưa Quý tiểu thư về nhà được không?”

Hạ Quý Thần không nói gì, chỉ gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Trang Nghi thấy Hạ Quý Thần đã đồng ý, cô còn chưa hỏi ý kiến Quý Úc mà đã đỡ lấy tay cô ấy đặt vào tay Hạ Quý Thần.

Đội Hạ Quý Thần đưa tay đỡ Quý Úc xong, Trang Nghi nhanh chóng buông tay ra, lui về sau một bước, nói xong câu “Hạ tổng, Quý Úc, tạm biệt!”, cô lập tức lên xe, nổ máy đi thẳng.

Đến khi xe của Trang Nghi đã không còn thấy bóng dáng, Hạ Quý Thần mới đỡ Quý Úc đi đến xe của mình.

Lúc anh khởi động xe, Quý Úc ngồi ở ghế lái phụ quay đầu liếc nhìn anh một cái.

Tối nay, rốt cuộc cô cũng đã đáp trả lại Thiên Ca chuyện mà cô ta đã làm với cô một tháng trước. Tâm trạng của cô hiện tại vô cùng tốt, thế nên, cô thật sự không muốn về nhà. Quý Úc nghiêng đầu, suy nghĩ một lát, lúc xe sắp chạy đến lối ra, cô mới hỏi: “Hạ Quý Thần, lát nữa anh còn có việc gì không?”

Hạ Quý Thần dừng xe trước trạm thu phí, trong lúc đợi nhân viên trả lại tiền dư, anh quay đầu nhìn thoáng qua Quý Úc, khẽ lắc đầu một cái.

Quý Úc đã quen với việc Hạ Quý Thần ít nói, thấy anh lắc đầu, cô lập tức đề nghị: “Vậy thì anh chờ em đi dạo một vòng quanh Bắc Kinh, ngắm cảnh đêm, được không?”

Hạ Quý Thần chớp mắt mấy cái, yên lặng đồng ý. Sau khi nhận lại tiền dư, anh lại đạp chân ga lần nữa.

Xe chạy nhanh trên đường cái, nhìn thấy trên mặt đất phía trước có một vũng nước đọng, Quý Úc mới biết Bắc Kinh vừa có mưa.

Cô hạ cửa kính xe xuống. Sau cơn mưa, không khí vô cùng mát mẻ, khiến cho tâm trạng vốn đã thoải mái của Quý Úc càng thêm thả lỏng.

Quý Úc tựa đầu ở cửa sổ xe, chăm chú nhìn cảnh đêm bên ngoài trong chốc lát, sau đó, cô lại kim lòng không được mà nghĩ đến những chuyện xảy ra trong đêm tiệc từ thiện BL tối nay.

Nhớ đến chuyện Thiên Ca bị người ta mắng, Quý Úc nhìn không được nhếch môi cười. Suốt một tháng nay, mỗi khi gặp chuyện gì, cô cũng nhắn tin với Hạ Quý Thần, bây giờ cũng vậy, Quý Úc quay sang nhìn Hạ Quý Thần đang chuyên tâm lái xe, mở miệng nói: “Hạ Quý Thần, anh không biết đâu, tối nay, Thiên Ca bị e đùa đến thảm.”

Nghe Quý Úc nói, Hạ Quý Thần quay sang nhìn cô một cái. Khi thấy nụ cười của cô, anh mỉm môi, nhanh chóng quay đầu nhìn về phía trước.

Như thường lệ, lúc Quý Úc tám chuyện với Hạ Quý Thần, anh hầu như không bao giờ cắt ngang lời cô, cho nên cô cũng không phát giác có gì khác thường, vẫn tiếp tục hưng phấn nói: “Khẳng định là cô ta đang tức đến giận điên người. Trên mạng có nhiều người mắng cô ta như vậy mà!”

Nói đến đây, Quý Úc lấy điện thoại của mình ra, mở weibo: “Trang Nghi nói đúng mà, mấy cái chủ đề về cô ta quả thật là đang can quét các chủ đề khác, bỏ lên vị trí đầu bảng. Hiện tại, chủ đề “Mối tình đầu quốc dân là một người lảm mưu mư” đã bỏ lên top 3 từ khóa hot rồi!”

Đầu ngón tay đang nắm vô-lăng của Hạ Quý Thần âm thầm xiết chặt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 527: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (27)

Đầu ngón tay đang nắm vô-lăng của Hạ Quý Thần âm thầm xiết chặt.

Anh vẫn như cũ, không tiếp lời Quý Úc, chuyên chú nhìn về phía trước, về mặt anh lúc này có hơi lạnh lùng.

Quý Úc không quá để ý đến Hạ Quý Thần, cô vừa tiếp tục xem những bình luận mắng chửi Thiên Ca trên weibo, vừa trò chuyện cùng anh. Giọng của cô không giấu được vui sướng: “Gần đây, Thiên Ca vẫn luôn xuất hiện với hình tượng dịu dàng, có tri thức, hiểu lễ nghĩa trước công chúng. Bây giờ thì hình tượng đó bị sụp đổ thê thảm như vậy, sợ là đêm nay, toàn đội của cô ta đều không được ngon giấc!”

Quý Úc vừa nói xong, cô liếc nhìn qua kính chắn gió phía trước, thấy một buồng điện thoại công cộng ở ven đường. Bỗng nhiên trong đầu hiện lên sự

việc xảy ra một tháng trước, trong khi ghi hình chương trình nghệ thuật tổng hợp, cô sơ ý té ngã nên bị trật chân, đêm đó, Thiên Ca đã gọi điện thoại cho cô điều vô gương oai. Nghĩ đến đây, Quý Úc vội la lên: “Dừng xe!”

Cô đột ngột la lên như vậy, Hạ Quý Thần không kịp phản ứng, tốc độ xe vẫn chưa giảm.

Quý Úc đưa tay nắm tay anh, giọng có vẻ rất sốt ruột: “Hạ Quý Thần, dừng xe, dừng xe!”

Hạ Quý Thần đạp mạnh phanh.

Cả người Quý Úc thoáng nghiêng về phía trước. Xe ngừng lại, cô lập tức tháo đai an toàn, vội bước xuống xe.

Ngay cả cửa cũng không đóng, cô đã chạy tới buồng điện thoại công cộng. Đi được mấy bước, sực nhớ là mình không có tiền lẻ, cô lại quay trở lại: “Hạ Quý Thần, anh có tiền xu không?”

Mặc dù không hiểu Quý Úc muốn làm gì, nhưng Hạ Quý Thần vẫn lấy ra một ít tiền lẻ đưa cho cô.

Quý Úc cảm thấy, chưa kịp nói gì đã chạy đến buồng điện thoại công cộng.

Hạ Quý Thần ngồi trong xe, thông qua kính xe, chăm chú nhìn Quý Úc dùng điện thoại công cộng. Một lát sau, rút cuộc anh cũng tắt máy xe, tháo đai an toàn, bước xuống đi đến buồng điện thoại công cộng kia.

Quý Úc lấy điện thoại di động ra, tìm số điện thoại cá nhân của Thiên Ca, sau đó dùng điện thoại công cộng gọi cho cô ta.

Đúng như Quý Úc đã nói với Hạ Quý Thần lúc trên xe, Thiên Ca quả thật đang ở trong tình trạng vô cùng hỗn loạn. Chuông điện thoại của cô ta vẫn reo không ngừng, hầu hết đều là điện thoại của phóng viên gọi đến, cho nên lúc nhận điện thoại của Quý Úc, cô ta cũng chẳng quan tâm là ai gọi đến, lập tức nói thẳng: “Thực xin lỗi, tôi nói rồi, tôi không nhận bất kỳ cuộc phỏng vấn nào hết!”

Quý Úc thông thả đợi Thiên Ca nói hết câu, sau đó, nhân lúc cô ta chưa cúp máy, cô nhẹ giọng lên tiếng: “Là tôi.”

Tình cảnh này hoàn toàn giống với lúc trước, khi Thiên Ca gọi cho Quý Úc.

Chỉ hai chữ đơn giản lại có thể khiến cho Thiên Ca ở đầu dây bên kia lập tức trở nên im lặng.

Quý Úc biết chắc là Thiên Ca đã nhận ra giọng của cô. Cô cũng biết cô ta sẽ không cúp máy, cho nên không nghe Thiên Ca nói gì, cô cũng không nóng vội, cứ cầm ống nghe điện thoại, ung dung chờ đợi.

Một lúc sau, trong điện thoại vang lên tiếng của Thiên Ca, so với tiếng nói mạnh mẽ vừa nãy, thì bây giờ giọng cô ta có hơi lạnh: “Cô gọi điện tới làm gì?”

“Không có gì, tại vì tôi nghe nói cô bị người ta mắng rất thảm, cho nên gọi điện xem cô thế nào thôi!” Quý Úc lười biếng dựa vào buồng điện thoại, cô học theo giọng điệu của Thiên Ca lúc trước, tỏ vẻ vô cùng đáng tiếc, tiếp tục nói: “Tôi còn nghe nói là Thi Dương vì cô mà nằm cũng trúng đạn. Hình như là fans hâm mộ của anh ta đang có ý kiến rất nhiều về cô đó!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 528: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (28)

“Thậm chí còn có người cho rằng có thể là cô và Thi Dương cùng hợp tác để bắt chẹt người mới nữa kìa! Chuyện lần này đã tạo ra một ít ảnh hưởng không tốt đối với hình tượng của anh ta. Gần đây, cô có mối quan hệ rất thân thiết với Thi Dương, không biết là hai người có vì chuyện này mà bất hòa hay không?”

Nói đến đây, Quý Úc nhìn không được tặc lưỡi, ngay sau đó, cô lập tức đem những lời mà Thiên Ca đã nói lúc trước trả lại cho cô ta: “Thiên Ca, tôi còn tưởng bốn năm sau cô có thể làm nên chuyện lớn, nhưng mà bây giờ... thoát nhìn thì có vẻ cũng không có gì đặc biệt? Cố gắng lâu như vậy, khó khăn lắm mới có cơ hội đứng trên sân khấu cùng Trình Kha, hồng mạt thì thôi đi, vậy mà ngay cả Thi Dương cũng đắc tội... Cuối cùng còn mang tiếng là chèn ép người mới, cô nói xem, nên gọi là gì đây? Tiền mất tật mang à? Nhưng tính ra là thiệt hại hình như còn nặng nề hơn thì phải...”

“Không không không, không chỉ đơn giản như vậy đâu, chuyện đêm nay giữa hai chúng ta trở nên ảm đạm thế kia, vốn dĩ bởi vì bị thương trong lúc ghi hình mà tôi phải im hơi lặng tiếng, lúc này bỗng chốc lại được lên đầu đề. Nói vậy, hẳn là tôi phải cảm ơn cô rồi, không có cô, tôi cũng không biết đến khi nào tôi mới có cơ hội tỏa sáng nữa!”

“Quý Úc, đủ rồi! Cô cầm miệng cho tôi!” Thiên Ca dường như bị Quý Úc chọc giận, giọng cô ta run run.

“Cầm miệng? Nếu mà tôi cầm miệng thì cô làm sao biết đêm nay bản thân đã thua ở đâu? Thiên Ca, tôi nói cho cô biết, ba năm trước, cô ý mình hiểu rõ tôi mà hung hăng đập tôi vào địa ngục. Lúc đó, chẳng lẽ cô chưa từng nghĩ sẽ có một ngày nào đó, tôi cũng dựa vào việc hiểu rõ cô mà đá cô xuống địa ngục giống như cô đã làm với tôi sao? Đêm nay, sở dĩ cô bị tôi đập trả như vậy cũng là vì tôi hiểu cô, tôi biết được quá khứ giữa cô và Trình Kha, tôi cũng biết rõ giới hạn của cô, cho nên tôi từng bước từng bước làm bùng lên ngọn lửa trong lòng cô, khiến cho cô không không chế được mà tự hủy hoại mình!”

Nói đến đây, Quý Úc nhìn không được cười khê một tiếng: “Nhưng mà nói đi thì cũng phải nói lại, Thiên Ca, cô quả thật là ngu ngốc. Lúc quay Tam Thiên Sĩ, tôi đã dùng cách thức tự đã thương mình để đổ tội cho người đại diện của cô, hôm nay, tôi lại dùng cùng một cách thức khiến cho hình tượng của cô bị hủy hoại trước mắt hàng nghìn người trên mạng. Cô nói xem, cùng một cách thức, vậy mà cô lại có thể liên tục bị lừa? Nhưng mà lần này, sợ là cô càng khó chịu hơn rồi? Dù sao thì lần trước, tốt xấu gì tôi cũng bị thương, nhưng lần này, tôi không bị gì hết nha!”

“Cầm miệng, cô cầm miệng cho tôi! Quý Úc, cô đừng có ở đó mà khoe khoang với tôi. Cô cho rằng làm như vậy là sẽ thắng sao? Cô đừng tưởng là đêm nay cô chiếm được một ít lợi thế, thì không cần biết trời cao đất rộng nữa. Quý Úc, tôi nói cho cô biết, một chút tin tức tiêu cực đó chưa đủ để đánh sập Thiên Ca này đâu!”

Mặc dù chỉ nghe giọng cô ta qua điện thoại, nhưng Quý Úc vẫn có thể cảm giác được ở đầu dây bên kia, Thiên Ca đang nổi khùng lên.

Cô ta càng tức giận thì tâm trạng cô càng tốt, giọng của cô càng thêm vui vẻ: “Dĩ nhiên là tôi biết chứ, một ít tin tức tiêu cực sao có thể đánh sập cô, tôi cũng không nghĩ là sẽ đánh gục cô một lần duy nhất đâu, và lại, làm như vậy cũng thật nhảm chán, tôi muốn giữ cô lại, từ từ chơi đùa kia!”

“Quý Úc, cô là đồ hèn hạ!”

“Hèn hạ?” Về mặt Quý Úc đột nhiên lạnh xuống, giọng của cô cũng mang đến cho người nghe cảm giác lạnh lẽo: “Tôi bị cô mắng là hèn hạ cũng bởi là do cô đấy!”

“Thiên Ca, tôi cho cô biết, cú điện thoại hôm nay là muốn cho cô biết, đúng như những gì Hạ Quý Thần đã nói với cô ngay từ đầu, rồi sẽ có một ngày, tôi ở đâu thì nơi đó chính là đỉnh cao!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 529: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (29)

“Cô nói tôi là một kẻ không có chí cầu tiến, nhưng một ngày nào đó, cô sẽ bị kẻ không có chí cầu tiến như tôi đập xuống!”

“Hôm nay cũng là một ví dụ khá tốt đấy! Những thứ lúc trước cô dựa vào tôi mà có được, tôi sẽ từng chút từng chút khiến cho cô mất đi chúng!”

“Giống như Trình Kha vậy, bởi vì tôi quen biết anh ta, nên tôi sẽ khiến cô vì tôi mà mất đi tất cả cơ hội hợp tác cùng anh ta! Trình Kha chỉ là bắt đầu, kể đến còn có những người khác, ví dụ như nam nhân vật chính mà tôi từng hợp tác bốn năm trước, người hiện nay vẫn thỉnh thoảng tương tác với cô trên weibo đó! Thậm chí tôi còn nghe nói Đới La đã cùng cô quay phần sau của bộ phim nữa mà!”

Quý Úc vốn không muốn nổi giận với Thiên Ca, nhưng khi nghe câu “Hèn hạ” kia, thì lửa giận trong cô lại bùng lên.

Thời niên thiếu, cô đã từng đối xử thật lòng với cô ta, nhưng hôm nay, đối với cô ta, trong lòng cô chỉ có hận.

Trên đời này, ai gây sự với cô, có lẽ cô cũng có thể bỏ qua, nhưng chỉ có Thiên Ca, cô không tha thứ được, cũng không thể nào tha thứ.

Bởi vì đã bỏ ra quá nhiều, cho nên khi bị phản bội thì càng để tâm nhiều hơn.

Nói xong, Quý Úc không cho Thiên Ca bất kỳ cơ hội phản ứng nào, đã muốn cúp điện thoại.

Nhưng mà khi cô vừa định buông tai nghe xuống thì bỗng nhiên có một bàn tay ngăn cản cô.

Quý Úc ngẩn người, quay đầu thì nhìn thấy Hạ Quý Thần, chẳng biết anh đã xuống xe, đi đến cạnh cô từ lúc nào.

Cô mấp má môi định nói gì đó với anh, nhưng anh đã gượng tay ngăn lại, sau đó anh lấy điện thoại trong túi quần ra, bấm gọi.

Quý Úc nhú mày, hành động kỳ quái của Hạ Quý Thần khiến cô vô cùng khó hiểu. Kể đó, cô lại thấy Hạ Quý Thần cảm ổng nghe của điện thoại công

cộng đưa lên bên miệng, sau đó anh bắt đầu nói chuyện vào điện thoại di động của mình, giọng anh rất nhẹ: “Trần Bạch à? Cậu liên hệ với Đới La, tôi muốn để anh ta hợp tác với Quý Úc, cùng tham gia quay bộ phim Thịnh Đường Phong Vân...”

Đới Trần Bạch đáp xong, Hạ Quý Thần mới chịu dập máy điện thoại công cộng, đồng thời anh cũng tắt di động của mình. Sau đó, anh quay sang Quý Úc, thờ ơ nói: “Lên xe.”

Nói xong, Hạ Quý Thần đi trước, bước đến cạnh xe.

Quý Úc vẫn tiếp tục đứng trong buồng điện thoại công cộng, một lát sau, cô mới kịp hiểu ra hành động của Hạ Quý Thần là có ý gì.

Cô vừa hưng hăng nói muốn đập đổ Thiên Ca, muốn đoạt Đới La từ cô ta, ngay lúc đó, Hạ Quý Thần ngăn cô cúp điện thoại, rồi anh gọi cho Trần Bạch, bảo rằng muốn mời Đới La hợp tác quay phim cùng cô.

Anh làm vậy là muốn giúp đỡ cô, đâm thêm một dao nữa để hành hạ Thiên Ca. Nhưng mà lần này, hình như anh đâm có hơi sâu...

Mặc dù không thấy mặt cô ta, nhưng Quý Úc có thể khẳng định được Thiên Ca không chỉ tức điên lên thôi đâu.

“Quý Úc.” - Đi đến cạnh xe, Hạ Quý Thần mới phát hiện ra là Quý Úc không đi cùng mình, anh lập tức quay đầu gọi tên cô.

Quý Úc hoàn hồn, cô vội chạy đến cạnh anh.

Hạ Quý Thần giúp cô mở cửa. Lúc ngồi vào xe, cô nhìn không được ngẩng đầu nhìn anh, nở một nụ cười dịu dàng, nhẹ giọng nói: “Hạ Quý Thần, cuộc gọi vừa nãy của anh có phải là cố ý nói cho Thiên Ca nghe không? Khẳng định là cô ta sẽ tức chết mất!”

Hạ Quý Thần không đáp, chỉ khom người, giúp cô cài dây an toàn, sau đó anh mới vòng qua ghế lái, ngồi vào xe.

Lúc Hạ Quý Thần khởi động xe, Quý Úc quay người nhìn anh, không nén được vui sướng nói: “Hạ Quý Thần, anh có biết là con tức này em đã ghen bao lâu không? Hôm nay xem như được hả giận!”

“Lần trước, lúc em bị trật chân, cô ta đã gọi điện đến châm chọc em, hành động của em lúc nãy gọi là gây ông đập lưng ông đấy!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 530: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (30)

Hạ Quý Thần, anh có biết là trong đêm tiệc từ thiện BL tối nay, rốt cuộc em đã diễn tốt như thế nào không? Em cảm thấy đêm nay mình đã phát huy hết kỹ xảo biểu diễn của cả một đời luôn rồi!”

Hạ Quý Thần mím chặt môi, anh vẫn nhìn thẳng về phía trước, đạp mạnh chân ga làm tăng tốc độ xe.

Quý Úc không hề hay biết tốc độ xe càng lúc càng nhanh, cô vẫn đang vô cùng phấn khích nói liên hồi.

“Thế nhưng, điều đáng tiếc duy nhất chính là không có thuốc nhỏ mắt. Lúc em khóc, là do em tự véo vào đuôi mình, đau đến rơi nước mắt.”

“Nhắc đến, em lại cảm giác đuôi mình có hơi đau rồi đây này. Lúc đó chỉ lo diễn sao cho giống như thật, nên quên không chẻ sức lực trên tay, không biết có tự véo mình bầm đen...”

Chữ “đen” của Quý Úc chỉ vừa được nói một nửa, xe vốn đang lao nhanh bỗng dừng phanh gấp, ngừng lại giữa đường.

Một tiếng “Két” chói tai vang lên, cả người Quý Úc theo quán tính chúi về phía trước. May là có dây an toàn giữ lại, nên đầu cô mới không bị va chạm.

Xe đột nhiên phanh gấp, Quý Úc bị dọa mất hồn, mãi một lúc lâu sau, cô mới bình tĩnh lại, từ từ ngồi thẳng dậy.

Cô vô thức nhìn thoáng qua đường đi phía trước thì thấy trên đường trống rỗng.

Không có xe, cũng không có người qua đường, sao đột nhiên Hạ Quý Thần lại phanh gấp như vậy?

Quý Úc nhú mày, lúc này cô mới cảm thấy có gì đó khác thường. Kể đó, cô từ từ quay đầu nhìn sang Hạ Quý Thần.

Thứ cô nhìn thấy trước tiên chính là vô-lăng xe. Tay của Hạ Quý Thần đang giữ vô-lăng, bởi vì xiết chặt mà có thể thấy rõ gân xanh nổi lên trên tay anh.

Nụ cười trên môi Quý Úc bỗng dưng đông cứng lại, cô lập tức dời ánh mắt lên mặt anh.

Anh đang nhìn thẳng về phía trước, đôi môi mím chặt thành một đường, vẻ mặt anh rõ ràng là không vui.

Hạ Quý Thần bị sao vậy?

Quý Úc vô cùng ngạc nhiên, tâm trạng vui sướng vì chuyện của Thiên Ca phút chốc tan thành mây khói.

Không khí trong xe bỗng nhiên trở nên yên tĩnh, một lát sau, Quý Úc mới chớp mắt, nhẹ giọng hỏi: “Hạ Quý Thần, anh bị sao vậy?”

Dường như Hạ Quý Thần không nghe cô nói, anh vẫn ngồi bất động trên ghế lái, chăm chú nhìn thẳng về phía trước, không có một chút phản ứng nào.

Cô không biết rằng, đêm nay, lúc anh bàn công việc với Hàn Tri Phán ở Kim Bích Huy Hoàng, thì Trình Vị Văn vốn đang ngồi cạnh cửa sổ, vừa đeo tai nghe vừa viết kịch bản bỗng nhiên đứng lên, vội vàng chạy đến cạnh anh, đưa điện thoại cho anh xem: “Hạ tổng, anh xem đi, là Tiểu Úc, cô ấy và Thiên Ca xảy ra xung đột tại đêm tiệc từ thiện BL.”

Lúc đó, nghe Trình Vị Văn nói, anh vẫn còn hơi nghi ngờ. Rõ ràng là Quý Úc đã nói với anh cô đang ở nhà, thì sao có thể xuất hiện ở đêm tiệc từ thiện BL được.

Nhưng khi anh cúi đầu, nhìn lướt qua màn hình điện thoại di động của Trình Vị Văn thì lại nhìn thấy hình ảnh cô đang liên tục khom người xin lỗi Thiên Ca.

Mặc dù anh không biết chính xác là chuyện gì đã xảy ra, nhưng sợ cô chịu thiệt thòi, nên anh lập tức đứng dậy, nói với Hàn Tri Phán: “Tôi có việc phải ra ngoài một chút.”

Kể đó, anh lấy chìa khóa xe từ tay Trần Bạch, vội vã chạy đến hội trường Bắc Dương, ngay cả áo khoác cũng quên cầm theo.

Kim Bích Huy Hoàng cách hội trường Bắc Dương khá xa, vì lo lắng cho cô, nên trong suốt quá trình lái xe, anh vẫn luôn theo dõi video trực tuyến.

Lúc nhìn thấy cô té lăn ra đất, ngoài việc đập mạnh chân ga, anh cũng chỉ có thể cố gắng đạp thật mạnh chân ga.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 531: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (31)

Anh sợ cô lại bị thương lần nữa, cho nên đã lập tức gọi cho bác sĩ Hạ, bảo anh ta nhanh chóng đến hội trường Bắc Dương, có việc rất khẩn cấp.

Đoạn đường bình thường mất khoảng 45 phút chạy xe thì anh chỉ lái có 15 phút, chạy như bay đến hội trường Bắc Dương.

Lúc anh đến nơi, cuộc xung đột giữa cô và Thiên Ca đã kết thúc. Anh vừa tìm được nơi đỗ xe thì đã thấy cô và Trang Nghi qua kính chắn gió.

Hạ Quý Thần không nói gì càng khiến cho Quý Úc khó hiểu. Cô cũng càng thêm bối rối, đầu ngón tay hơi co lại. Nhớ đến chuyện mình đã nói dối với anh tối nay, cô cho là vì chuyện này mà anh không vui, vậy nên, Quý Úc nhỏ giọng nói: “Hạ Quý Thần, có phải là anh giận em không? Giận em vì em đã lừa anh...”

Nghe Quý Úc nói, yết hầu Hạ Quý Thần lên xuống hai cái.

Đúng là anh đang nổi giận.

Nhưng anh giận không phải vì cô lừa anh.

Anh giận là vì cô lại lần nữa dùng cách thức ngu ngốc như vậy để đối phó Thiên Ca.

Tuy là hiện tại không giống như lần trước, cô không để cho mình bị thương, nhưng anh vẫn nổi giận.

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần vẫn không nói lời nào, cô cho là mình đã đoán đúng, nhin không được cúi đầu, thấp giọng nói: “Thật xin lỗi, Hạ Quý Thần, không phải là em cố ý lừa anh đâu...”

Quý Úc còn chưa nói dứt câu, Hạ Quý Thần đã quay đầu nhìn sang cô: “Em có biết là tối nay, những chuyện em đã làm nguy hiểm nhiều như thế nào

không?”

Bởi vì tức giận, mà giọng Hạ Quý Thần có hơi cao, khiến cho Quý Úc bị dọa, giọng của cô đã nhỏ lại càng thêm nhỏ.

“Nếu như lúc em bị ngã xuống không cẩn thận thật sự bị trật chân, thì phải làm sao hả? Chẳng lẽ em không biết là chân của em đã phải đường mất một tháng, hiện tại chỉ vừa mới lành lại hay sao?”

Hạ Quý Thần càng nói càng giận: “Còn Trang Nghi nữa, cô ta sao vậy hả? Em làm ầu, cô ta cũng làm ầu theo à?” Quý Úc không ngốc, cô biết Hạ Quý Thần hung dữ như vậy cũng là vì lo lắng cho cô.

Tuy bị anh mắng, nhưng cô lại cảm thấy rất ấm áp. Cô không giống như trước, mỗi lần thấy anh nổi giận là sợ, thậm chí thấy anh càng lúc càng giận thêm, cô còn tranh thủ nói: “Chẳng phải em không bị gì sao?”

“Lỡ như có thì sao? Lỡ như có chuyện gì thì phải làm sao bây giờ? Tiếp tục ngồi xe lăn một tháng hử?”

Đối mặt với thái độ hung hăng của Hạ Quý Thần, Quý Úc chỉ đáp lại bằng một nụ cười ngọt ngào.

Vốn dĩ anh định nói tiếp, nhưng thấy cô như vậy, anh cũng không nói được nữa. Hạ Quý Thần trừng mắt nhìn Quý Úc một cái, sau đó quay đầu đi, nhìn ra ngoài cửa sổ xe.

Trong xe lập tức trở nên yên tĩnh.

Quý Úc biết Hạ Quý Thần vẫn còn chưa nguôi giận, cô cũng biết là anh muốn tốt cho cô. Một lát sau, Quý Úc chủ động mở miệng trước, nhẹ giọng dỗ dành anh: “Được rồi, đừng giận nữa...”

Hạ Quý Thần không quan tâm đến cô.

Quý Úc đưa tay nắm tay áo anh, khẽ lay: “Em mời anh ăn khuya, có được không?”

Cô chủ động tiếp xúc khiến cho khí lạnh xung quanh Hạ Quý Thần giảm đi rất nhiều, đôi môi đang mím chặt cũng bắt đầu thả lỏng.

“Hạ Quý Thần...” - Thấy anh vẫn không nhìn mình, Quý Úc bắt đầu làm nũng như khi nhắn tin với anh, cô nũng nịu nói: “Nha nha nha...”

Con giận của Hạ Quý Thần lập tức tan thành mây khói, anh quay đầu liếc nhìn Quý Úc, một lát sau anh cũng mở miệng: “Sau này không được như vậy nữa!”

Chỉ một câu đơn giản như thế, nhưng không hiểu sao lại chạm vào nơi sâu nhất và cũng là nơi ấm áp nhất trong tim Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 532: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (32)

Sau này không được như vậy nữa... Không được dùng bản thân mình làm vũ khí để bảo vệ mình.

Muôn vàn cảm xúc quay cuồng trong lòng Quý Úc, mãi một lúc lâu sau, cô mới khẽ đáp một tiếng “Ừm” với Hạ Quý Thần.

Về mặt Hạ Quý Thần hoàn toàn thả lỏng, anh lại khởi động xe lăn nữa, chạy về phía trước.

So với thái độ im lặng không nói trước đó, lúc này mặc dù anh vẫn ít nói, nhưng cũng đã chủ động trò chuyện cùng cô.

“Chẳng phải em muốn anh đưa em đi dạo, ngắm cảnh đêm ở Bắc Kinh sao?”

“Em muốn đi dạo ở đâu?”

“Phố Trường An?”

Quý Úc khẽ đáp: “Ừm”

Hạ Quý Thần nghĩ rằng cô đã đồng ý, cho nên ở giao lộ phía trước, anh xoay vô-lăng quẹo trái, đi đến phố Trường An.

Có lẽ là câu nói “Sau này không được như vậy nữa” của Hạ Quý Thần thật sự sưởi ấm lòng Quý Úc. Cô chăm chú nhìn ngọn đèn nê-ông không ngừng lúi lúi bên ngoài cửa sổ, bất giác, cô lại đem tất cả những suy nghĩ trong lòng vốn dĩ không muốn chia sẻ cùng ai nói cho Hạ Quý Thần nghe: “Hạ Quý Thần, thật ra em không có ý muốn lừa anh...”

Hạ Quý Thần vốn không để tâm đến chuyện cô lừa anh... Anh vừa mở miệng định nói với cô như vậy, nhưng còn chưa kịp nói, thì cô đã dịu dàng nói với anh: “... Em muốn mang cho anh một sự bất ngờ.”

Bất ngờ?

Đầu ngón tay đang nắm vô-lăng của Hạ Quý Thần khẽ run lên, kể đó, anh yên lặng chờ Quý Úc nói tiếp.

Cô vẫn chăm chú nhìn khung cảnh bên ngoài cửa xe, có lẽ là đang sắp xếp lại ngôn từ, một lát sau, cô mới tiếp tục nói: “Thật ra lúc đầu em không muốn tham gia đêm tiệc từ thiện BL đâu, thế nhưng em muốn trải lại con đường mà lúc trước anh đã trải cho em, muốn một lần nữa tạo nên danh tiếng mà lúc trước anh đã bỏ ra rất nhiều tâm tư và tiền bạc để tạo cho em...”

“Anh đã vì em mà làm tất cả, em không muốn phụ lòng anh.”

“Em không muốn để cho tâm huyết của anh trở nên uổng phí, càng không muốn để anh vì em mà đuổi việc giám đốc Lâm, vì em mà chống lại toàn bộ ban giám đốc, lại càng không muốn anh vì em mà đánh cược thua ban giám đốc.”

“Em muốn dùng năng lực của chính mình để nói cho YC biết, em không phải là kẻ vô tích sự. Em muốn cho họ biết em đáng giá để anh giữ lại.”

Nghĩ đến đây, Quý Úc lại tiếp tục nói. Không gian chật hẹp trong xe ngoại trừ giọng nói êm tai của cô thì không còn bất kỳ âm thanh nào khác.

“Em thật sự chán ghét Thiên Ca, cũng rất hận cô ta, em muốn giẫm cô ta dưới chân, nhưng mà... Hạ Quý Thần, chuyện đêm nay, quả thật là em đã được há giận, nhưng điều đó không quan trọng, quan trọng là em muốn dành cho anh một sự bất ngờ.”

Quan trọng là em muốn dành cho anh một sự bất ngờ...

Câu nói cuối cùng của cô cứ xoay quanh trong đầu Hạ Quý Thần không biết bao nhiêu vòng, mãi một lúc lâu sau, anh mới dám tin những lời này thật sự do cô nói cho anh nghe.

Anh vì cô mà làm một vài thứ, trả giá một vài thứ, mất đi một vài thứ, tất cả đều là anh cam tâm tình nguyện.

Anh chưa từng nghĩ sẽ được cô báo đáp, nhưng ngay lúc này đây, cô lại nói với anh, tất cả những chuyện mà cô làm tối nay là vì muốn dành một sự bất ngờ cho anh.

Hạ Quý Thần nghĩ đây nhất định là những lời tốt đẹp nhất mà anh đã nghe suốt cả cuộc đời này.

Niềm vui đến quá đột ngột, khiến cho Hạ Quý Thần mất đi khả năng nói chuyện.

Nói xong, Quý Úc im lặng một lúc lâu, đến bây giờ, cô mới kịp phản ứng, rốt cuộc là mình vừa nói cái gì.

Đồng thời, cô cũng phát giác được không khí trong xe có hơi khác thường.

Vì muốn làm dịu không khí, Quý Úc nói nửa đùa nửa thật: “Hơn nữa, khó khăn lắm em mới có thể hợp tác với YC, em không thể để cho YC đóng cửa được, em còn trông cậy vào sự ủng hộ của YC đây này. Lỡ như mà YC đóng cửa...”

Vốn dĩ, Quý Úc định nói “Lỡ như mà YC đóng cửa thì xem như em tiêu rồi”, nhưng cô chỉ vừa nói đến chữ “đóng cửa” thì Hạ Quý Thần vốn im lặng từ nãy giờ bỗng dưng lên tiếng: “Không có YC thì em vẫn còn có anh.”

Không có YC thì em vẫn còn có anh...

Mấy chữ này giống như một thước phim quay chậm, từng chữ từng chữ chạm vào tim Quý Úc, khiến cho trái tim cô bỗng chốc trở nên vô cùng ấm áp.

Ngay giờ phút này, trong lòng của cô bỗng dưng hiện lên một câu nói: “Hoa xuân rơi vào làn nước mùa thu, nắng hè chiếu vào lớp bùn ngày xuân, từ nay về sau, trong tim em đã có một người..”

Hoa xuân rơi vào làn nước mùa thu, nắng hè chiếu vào lớp bùn ngày xuân, từ nay về sau, trong tim em đã có một người. Đó là anh, Hạ Quý Thần.

Dù cho cô đã nhiều lần kiểm chế bản thân, không để cho tình cảm của mình ngày càng thêm sâu đậm, nhưng đêm nay, cô không thể không thừa nhận, từ nay về sau, trong tim cô đã có một cái tên, đó chính là “Hạ Quý Thần”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 533: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (33)

Đêm đó, câu nói “Em muốn dành cho anh một sự bất ngờ” của Quý Úc khiến cho Hạ Quý Thần cảm thấy rất ấm áp, cho nên lúc cô nửa đùa nửa thật làm dịu không khí, anh mới nghiêm túc nói “Không có YC thì em vẫn còn có anh”. Rốt cuộc, không khí giữa hai người không dịu đi, mà càng thêm khác thường.

Trong lòng cả hai đều có bản khoản của riêng mình.

Hạ Quý Thần sợ mình bước đến một bước, thì không phải là đến gần Quý Úc hơn, mà sẽ càng thêm xa cô.

Nhận ra được bản thân rốt cuộc vẫn rung động trước Hạ Quý Thần, lại nghĩ đến Hạ Dư Quang, Quý Úc thoáng chốc cảm thấy hạnh phúc như bị thu hẹp lại.

Hai người đều yên lặng không nói, đợi đến khi bình tĩnh trở lại, cả hai ăn ý không nhắc lại chuyện vừa mới nói, cứ thế cho qua.

Đêm đó, Quý Úc và Hạ Quý Thần đến phố Trường An ngắm nhìn cảnh đêm, rồi cùng đến một quán ăn khuya ở đầu con phố bên cạnh ăn tôm càng. Đến lúc Hạ Quý Thần đưa Quý Úc về nhà thì đã là hai giờ sáng.

Đêm đó, Quý Úc nằm trên giường, lăn qua lăn lại mãi nhưng không thể ngủ được, trong đầu cô cứ vụt qua câu nói của Hạ Quý Thần: “Không có YC thì em vẫn còn có anh.”

Đêm đó, sau khi đưa Quý Úc về nhà, Hạ Quý Thần quay trở lại công ty, xử lý công việc xong, anh xoa bóp bả vai đau nhức, lấy một liều thuốc, bước đến cạnh cửa sổ. Nhìn hàng nghìn ngọn đèn bên ngoài cửa sổ, bên tai anh bỗng vang lên giọng nói vừa dịu dàng vừa kiên quyết của cô “Quan trọng là em muốn dành cho anh một sự bất ngờ.”

Đêm đó qua đi, những ngày sau đó của Quý Úc trôi qua một cách thuận lợi.

“Tam Thiên Sĩ” vẫn đang phát sóng, nhân vật Thanh Dương công chúa vốn được yêu thích hơn Thuần Nhất hoàng hậu, đến giai đoạn sau, thì sự yêu thích này ngày càng tăng mạnh. Khi bộ phim sắp kết thúc, trên weibo, các tình tiết trong phim có liên quan đến Thanh Dương công chúa, trong khoảng thời gian ngắn đã nhiều lần nằm trong danh sách từ khóa hot. Trái lại, vai Thuần Nhất hoàng hậu của Thiên Ca rất ít khi được nhắc đến.

Chuyện xảy ra tại đêm tiệc từ thiện BL khiến cho danh tiếng của Thiên Ca bị tổn hại không ít. Sóng gió qua đi, mặc dù cô ta vẫn liên tục nhận được show, nhưng rốt cuộc cũng đã mang tiếng xấu, nên mỗi lần cô ta đăng weibo, trong bình luận phía dưới vẫn luôn có một ít người vào mắng nhiếc.

Khi số lượng fans hâm mộ của Quý Úc trên weibo đột phá mốc 500W, cô lại đến Hoàn Kiếm lần nữa, tham gia vào đoàn phim “Thịnh Đường Phong Vân”. Cùng lúc đó, Thiên Ca đang quay “Khuyên Thành Truyền” ở Hoàn Kiếm.

Cô và Thiên Ca cùng quay phim tại Hoàn Kiếm, theo như lời Trang Nghi nói, cả hai còn ở cùng một cái khách sạn, thế nhưng hai người lại chưa từng gặp mặt.

Đạo diễn của “Thịnh Đường Phong Vân” không phải là Hạ Quý Thần, thế nhưng bộ phim là do công ty anh sản xuất, cho nên trong hơn hai tháng Quý Úc tham gia quay phim, Hạ Quý Thần thường xuyên đến đây.

“Khuyên Thành Truyền” và “Thịnh Đường Phong Vân” quay cùng lúc, nhưng so với “Thịnh Đường Phong Vân”, “Khuyên Thành Truyền” đóng máy sớm hơn mười ngày.

Sau khi rời khỏi đoàn phim “Thịnh Đường Phong Vân”, Quý Úc quay trở lại Bắc Kinh, lúc này đã là tháng 11.

Vẫn chưa bước vào kỳ nghỉ đông, tạm thời lại không có show nào khác, cho nên giống như khi quay xong “Tam Thiên Sĩ”, Quý Úc quay lại trường học bù lại bài vở bị mất, chuẩn bị cho kỳ thi cuối kỳ.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, thoáng cái đã qua tết nguyên đán, ngày năm tháng giêng, “Khuyên Thành Truyền” chính thức lên sóng.

Ngày mười lăm tháng giêng là thời điểm diễn ra kỳ thi cuối kỳ của Quý Úc. Sau khi thi xong, Quý Úc về nhà nghỉ đông, ngay ngày hôm sau, “Thịnh Đường Phong Vân” cũng lên sóng.

Từ lúc Quý Úc hung hăng đáp trả Thiên Ca trong đêm tiệc từ thiện BL cho đến khi “Thịnh Đường Phong Vân” lên sóng, tính ra cũng đã qua năm tháng.

Trong năm tháng này, cuộc sống của Quý Úc có thể nói là vô cùng an tĩnh, không hề gợn sóng.

Nếu thật sự có chuyện đáng để nhắc đến trong năm tháng vừa qua, thì có lẽ chính là ngoại trừ người đại diện Trang Nghi, YC đã sắp xếp thêm cho cô một trợ lý mới.

Chương 534: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (34)

Trợ lý mới của cô tên là Lý Dao Dao. Khi Quý Úc tham gia vào đoàn phim “Thịnh Đường Phong Vân” được một tuần, dưới sự hướng dẫn của Trang Nghi, trợ lý mới cũng đã bắt đầu hỗ trợ cô một số việc trong sinh hoạt hằng ngày.

Ngoại trừ việc đó ra, nếu thật sự bảo Quý Úc tiếp tục nghĩ xem có chuyện gì đáng để nhắc đến, thì có lẽ là chuyện xảy ra một ngày trước kỳ thi cuối kỳ. Hôm đó, trong lúc chơi game với Đường Hòa Hòa, cô giành được một lần Penta Kill (*).

Đã từng được nổi danh, rồi bị phản bội, bị rơi xuống tận cùng, sau đó còn trải qua một lần sinh tử, thì đối với Quý Úc, khoảng thời gian an bình như vậy quả thật là một chuỗi ngày tươi đẹp.

Nhưng mà sau này, Quý Úc mới biết được, thật ra cô đã lầm. Đoạn thời gian mà cô cho là yên tĩnh không gợn sóng này thật ra chính là sự yên lặng trước cơn bão.

Trận bão này đến một cách đột ngột, không có bất kỳ dấu hiệu báo trước nào.

Cơn bão ập đến trước giao thừa một ngày.

Nhân vật nam chính trong “Thịnh Đường Phong Vân” được lựa chọn không hề sai, nhưng mà so với “Khuyên Thành Truyền” thì nhân vật nữ chính của Quý Úc rốt cuộc vẫn kém hơn Thiên Ca một chút. Cho nên lúc đầu, tỉ suất người xem của “Thịnh Đường Phong Vân” có phần kém hơn “Khuyên Thành Truyền”.

Nhưng một tuần sau, diễn biến của “Thịnh Đường Phong Vân” bắt đầu đến những phân đoạn có cảnh quay đẹp, tỷ suất người xem dần dần tăng lên. Hai ngày trước tết âm lịch, tỷ suất người xem của “Thịnh Đường Phong Vân” lại ngang với “Khuyên Thành Truyền”.

Thấy thành tích của “Thịnh Đường Phong Vân” không tệ, tâm trạng Quý Úc cũng tốt lên. Sáng hôm giao thừa, sau khi thức dậy, Quý Úc tiện tay mở bảng thống kê tỷ suất người xem lên thì phát hiện tỷ suất người xem của “Thịnh Đường Phong Vân” rõ ràng cao hơn “Khuyên Thành Truyền” 0,1%.

Cho dù chỉ là 0,1%, nhưng Quý Úc vẫn vô cùng vui mừng. Lúc rửa mặt, cô không kiềm được khẽ hát vài câu.

Ấn sáng xong, Quý Úc đi mua đồ tết với mẹ. Trên đường về nhà, lúc đi ngang qua một cửa hàng bán hoa, cô bỗng nhiên nổi hứng bảo tài xế dừng xe, sau đó chạy vào cửa hàng hoa, chọn lựa một hồi cuối cùng cô ôm một bó hoa to quay trở lại xe.

Về đến nhà, Quý Úc loay hoay hơn hai giờ chỉ để đặt ở mỗi một căn phòng trong nhà một bình hoa tươi vô cùng xinh đẹp.

Nhìn thành quả của mình, Quý Úc không quên lấy điện thoại ra chụp một tấm ảnh. Sau khi dùng phần mềm điều chỉnh lại màu sắc, cô liền đăng lên cho bạn bè xem, còn kèm theo một câu: “Hoa tươi mừng năm mới.” Người giúp việc nhà đã về quê, cho nên bữa cơm tất niên là do một mình mẹ cô chuẩn bị.

Quý Úc cắm hoa xong thì bị mẹ gọi đi phụ giúp làm sủi cảo.

Đến khi làm xong một bàn cơm tất niên lớn thì đã là sáu giờ chiều.

Quý Úc cầm điện thoại xem lại bức ảnh hoa tươi mà mình đã đăng lên lúc chiều, hiện tại đã có hơn mấy chục bình luận khen ngợi gửi đến cho cô, nội dung đa phần là “Năm mới vui về.”

Chỉ riêng Trang Nghi phản hồi lại một câu “Nhớ chọn một bức ảnh đẹp mắt đăng lên weibo.”

Quý Úc cầm điện thoại chạy tới chạy lui, chụp hơn mấy chục tấm ảnh với bàn cơm tất niên. Sau đó lại chạy vào toilet, bật đèn sưởi lên, đứng dưới ánh sáng dịu dịu tự sướng một hồi. Cuối cùng, cô lựa chọn trong các tấm ảnh đã chụp 2 tấm đẹp nhất, đăng lên weibo kèm theo dòng trạng thái: “Chúc mọi người năm mới vui về!”

Từ lúc “Thịnh Đường Phong Vân” phát sóng, số lượng fans hâm mộ của Quý Úc đã đột phá mốc 1000 lượt xem. Sau khi weibo báo đăng bài thành công, chỉ trong khoảng thời gian ngắn, số lượt like đã tăng lên con số hàng nghìn.

Quý Úc xem bình luận của fans hâm mộ được một lúc thì bị mẹ gọi đi ăn cơm tất niên.

Ăn cơm xong cũng vừa đúng lúc bắt đầu chương trình cuối năm.

Quý Úc không có quá nhiều hứng thú nên không xem cùng bố mẹ.

(*) Penta Kill: là danh hiệu mà người chơi giành được khi hạ gục toàn bộ 5 người phe địch trong một khoảng thời gian nhất định.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 535: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (35)

Đường Họa Họa ăn cơm ở nhà ngoại, cô ấy vẫn chưa về nhà nên không thể chơi game cùng Quý Úc. Chỉ có một mình, Quý Úc cũng không muốn chơi game, nên cô cuộn người trên ghế sofa, cầm điện thoại lướt trang taobao.

Khoảng tám giờ rưỡi, điện thoại của Quý Úc báo có tin nhắn trên wechat, cô mở ra, là bao lì xì chúc mừng năm mới của Bạc Hà.

Nhận bao lì xì của Bạc Hà xong, Quý Úc cũng gửi lại cho cô ấy một cái bao lì xì. Kế đó, sự nhớ mình còn chưa gửi lời chúc mừng năm mới cho bạn bè, cô lập tức soạn tin nhắn, dùng chế độ gửi cho nhiều người, đồng loạt gửi tin nhắn đến tất cả bạn bè trên wechat.

Sau khi tin nhắn của Quý Úc gửi đi thành công, wechat của cô bắt đầu báo có tin nhắn liên tục. Tất cả đều là tin chúc tết của bạn bè.

Mập gửi đến cho cô một tin nhắn thoại “Đại Ma Vương, năm mới vui vẻ!”.

Trong lúc quay “Tam Thiên Sĩ”, Mập và cô đã từng cùng nhau ăn cơm tại Lâu Ngoại Lâu, khi đó, cậu ta có kể cho cô nghe về việc cậu ấy bí mật gọi cô là “Đại Ma Vương”. Từ đó về sau, mỗi lần nói chuyện cùng cô, Mập đều gọi cô là Đại Ma Vương.

Quý Úc nghe tin nhắn thoại xong, vừa định gửi tin nhắn trả lời cho Mập, thì đã nhận được thêm một tin nhắn thoại của cậu ta “Đại Ma Vương, tôi xem bộ phim mới của cậu rồi, diễn khá đấy!”.

Hắn là Mập đang ở bên ngoài, nên có hơi ồn, xen lẫn trong tin nhắn của cậu ta còn có tiếng hát.

Trong tin nhắn đầu, khi nghe cậu ta gọi mình là “Đại Ma Vương”, Quý Úc vốn định phản bác. Nhưng đến khi nghe cậu ta ca ngợi bộ phim mới của mình, Quý Úc lại thay đổi lời mình vừa định nói thành một câu khác “Cậu đang ở đâu vậy? Sao lại ồn như vậy?”.

Lần này, Mập không tiếp tục gửi tin nhắn thoại, mà cậu ấy gửi cho Quý Úc một cái video. Người đầu tiên xuất hiện trong video chính là Mập, miệng cậu ta đang ngâm một điệu thuốc, nói qua loa “Hộp lớp!”

Sau khi nói xong, cậu ta cầm điện thoại xoay một vòng cho Quý Úc xem. Bọn họ đang ở trong KTV, có cả nam lẫn nữ, đang cùng nhau uống rượu.

Bởi vì ánh sáng yếu, cho nên không thể nhìn rõ mặt nhiều người. Thế nhưng Quý Úc vẫn có thể nhận ra đó là đám người chơi thân với Hạ Quý Thần thời cấp ba. Quý Úc nghĩ rằng Hạ Quý Thần hẳn cũng ở đó. Vậy nên cô lập tức tìm kỹ trong video, nhưng mãi cho đến khi video chấm dứt, cô vẫn không thấy bóng dáng Hạ Quý Thần. Quý Úc gõ vài cái lên màn hình, gửi cho Mập một tin nhắn “Hạ Quý Thần đâu? Sao không thấy anh ấy?”

“Anh Thần?” Mập vẫn tiếp tục gửi tin nhắn thoại cho cô, cậu ấy có vẻ hơi ngạc nhiên “Anh ấy không quay về Tô Thành, cậu không biết à?”

Hạ Quý Thần không quay về Tô Thành?

Hai ngày trước, lúc đến YC cô có gặp Hạ Quý Thần, còn ăn khuya cùng anh. Khi đó, cô có hỏi anh là Tết âm lịch này có trở về Tô Thành hay không, anh đã đáp lại một chữ “Ừm”.

Quý Úc tưởng rằng Mập đang trêu cô, nên cô tiếp tục gõ một dòng chữ gửi cho cậu ta “Mập, cậu đừng có đùa, mau mau quay hình Hạ Quý Thần gửi cho tôi.”

“Tôi thật sự không có đùa với cậu, anh Thần quả thật không quay về Tô Thành.” Lần này, giọng của Mập có vẻ nghiêm túc hơn rất nhiều.

Quý Úc nhú mày, cô cảm thấy Mập không giống như đang đùa. Nhưng cô cũng không chắc, do dự một lúc, cô mới nhắn lại “Hai ngày trước, anh ấy còn nói với tôi là Tết sẽ về Tô Thành”.

“Anh Thần đang gạt cô đấy. Ngớ ngẩn thật! Anh ấy có thể ăn tết âm lịch ở bất kỳ đâu, riêng Tô Thành, nếu nói anh ấy về đây ăn Tết âm lịch thì quả thật là nói hươu nói vượn.”

Tim Quý Úc giật thót một cái, nghe ra ẩn ý trong lời nói của Mập, cô lập tức gõ ba chữ, gửi đi “Vì sao vậy?”.

Đợi hồi lâu vẫn không thấy tin nhắn trả lời của Mập, Quý Úc vừa định gửi thêm một cái tin khác để thúc giục cậu ta thì Mập đã gửi tin nhắn đến.

Lần này cậu ta không gửi tin nhắn thoại, mà là một chuỗi ký tự rất dài.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 536: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (36)

“Lúc trước, anh Thần không quan tâm đến sự phản đối của gia đình, cố ý từ bỏ trường Đại Học Số 1 để đến Bắc Kinh. Vốn dĩ người nhà vẫn luôn mong muốn anh ấy tiếp quản Hạ Thị, nhưng mà anh ấy lại muốn làm đạo diễn, tự thành lập công ty của mình, cho nên anh ấy đã gây một trận lớn với người nhà. Ba năm trước, khi anh ấy quyết định đến Bắc Kinh, gia đình không hề cho anh ấy một đồng nào. Mặc dù như vậy, anh Thần vẫn nhất quyết đến Bắc Kinh, bố của anh ấy trong cơn tức giận đã nói thẳng là không có đứa con trai này. Tết âm lịch năm đó, anh ấy có trở về Tô Thành, bác trai có nói, chỉ cần anh ấy chịu tiếp quản công ty của gia đình thì sẽ cho anh ấy vào cửa. Nhưng anh Thần không đồng ý, cho nên lần đó, bác trai thật sự đã không cho anh ấy vào nhà. Ngày hôm sau, lúc anh Thần tới tìm tôi, tôi mới biết khi đó anh ấy thật sự không có một đồng trên người, ngay cả vé máy bay trở lại Bắc Kinh cũng là do tôi mua cho anh ấy đấy! Sau này, tôi đến Bắc Kinh một chuyến mới biết được, anh Thần sống ở tầng hầm, phía trên bị rỉ nước, chăn đệm đều bị ướt hết. Cậu đừng thấy hiện tại công ty của anh ấy lớn như vậy mà hiểu lầm, thật ra tất cả đều do chính bản thân anh ấy gây dựng đó. Tết âm lịch năm ngoái, anh Thần có quay về nhà một chuyến, bà nội của anh ấy xót cháu nên để anh ấy vào nhà, nhưng anh Thần còn chưa cầm đũa ăn được bữa cơm tất niên thì bố anh ấy đã về. Cuối cùng, hai người lại làm ầm lên một trận, anh Thần vì thế mà rời khỏi nhà. Vậy nên, tôi mới nói với cậu, anh Thần sẽ không quay về Tô Thành, bởi vì có về đây thì anh ấy cũng không có nhà để về.”

Quý Úc biết chuyện Hạ Quý Thần vì đến Bắc Kinh mà đã tranh cãi với người nhà. Nhưng cô không ngờ quan hệ giữa anh với nhà họ Hạ lại tệ đến mức này.

“Tiểu Úc, ăn trái cây ướp lạnh nè.” Giọng nói dịu dàng của mẹ khiến cho Quý Úc, từ nãy giờ vẫn luôn chăm chú nhìn tin nhắn của Mập trên màn hình, giật mình hoàn hồn.

Quý Úc ngẩng đầu, khẽ đáp lại mẹ một tiếng, sau đó cô lại cúi đầu, nhìn từng hàng chữ chi chít trên màn hình điện thoại di động.

“Cái này ngọt nè, con nếm thử đi.”

Ngồi bên cạnh, mẹ cô lại tiếp tục nói. Quý Úc quay đầu, thấy mẹ đang lấy tấm ghim một miếng dưa hấu đưa đến miệng của ba.

Hình ảnh ấm áp, thân thiết như vậy khiến cho mắt Quý Úc có hơi cay, cô nhin không được xoay đầu nhìn về phía cửa sổ.

Tòa nhà đối diện có một vài căn hộ không kéo rèm, ngọn đèn sáng ngời trong nhà hắt ra giúp cô thấy rõ khung cảnh trong những gia đình đó lúc này.

Trên song cửa sổ dán giấy đỏ, màn hình TiVi cũng đang phát sóng chương trình cuối năm, mấy đứa trẻ nô đùa ầm ĩ trong phòng khách... Cảnh tượng gần như không khác với gia đình cô lúc này.

Hôm nay là ngày gia đình đoàn viên, là thời gian vui vẻ, hạnh phúc bên gia đình, thế nhưng Hạ Quý Thần đang làm gì?

Nếu đúng như Mập nói, anh ấy không về Tô Thành, vậy thì bây giờ chẳng lẽ anh ấy đang đón giao thừa một mình sao?

Quý Úc cảm giác ngực mình như có cái gì chặn lại, nghe mẹ hỏi: “Tiểu Úc, sao con không ăn trái cây?”, cô chỉ đáp lại một câu: “Lát nữa con ăn”, sau đó đứng dậy, quay về phòng mình.

Sau khi đóng cửa lại, cô lập tức tìm điện thoại gọi cho Hạ Quý Thần.

Vài âm thanh vang lên, nhưng không có ai nghe máy.

Quý Úc dứt khoát bấm tắt, chuyển sang gọi cho Trần Bạch.

Trần Bạch nhanh chóng nhận điện thoại, nghe được câu hỏi của cô, anh ngạc nhiên nói: “Hạ tổng? Tôi không biết anh ấy đang ở đâu. Tôi đã về quê rồi...”

Kết thúc cuộc gọi với Trần Bạch, Quý Úc lại tiếp tục gọi cho Hạ Quý Thần. Vẫn như lúc nãy, không có ai nghe máy.

Cô đi tới đi lui trong phòng hai vòng, cuối cùng, cô chạy đến tủ quần áo, lôi ra một bộ đồ, nhanh chóng thay đồ

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 537: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (37)

Mẹ cô đang ngồi trong phòng khách, nghe thấy tiếng động, bà nhìn về phía Quý Úc, thấy cô đã thay đồ, nghi hoặc hỏi: “Tiểu Úc, con định đi ra ngoài?”

“Dạ.” Quý Úc đáp lại một tiếng, sau đó cô bước đến bậc cửa, mở tủ giày.

Mẹ cô đứng dậy, đi về phía cô: “Sắp giao thừa rồi, con còn ra ngoài làm gì?”

“Con có chút việc, lát nữa sẽ về.” Đổi giày xong, Quý Úc vẫy tay chào tạm biệt mẹ, không để cho mẹ có cơ hội hỏi tiếp, cô đã đẩy cửa bước ra ngoài, đi nhanh vào thanh máy.

Đêm giao thừa, đường phố vô cùng vắng vẻ, trên mặt đất rơi đầy xác pháo.

Quý Úc kéo áo phủ kín người. Đứng dưới bầu trời đêm, gió lạnh thổi qua khiến cô lạnh run lên, đợi hồi lâu, rốt cuộc cô cũng bắt được một chiếc taxi.

Trước tiên, Quý Úc chạy đến nhà của Hạ Quý Thần ở gần Đại học điện ảnh B.

Còn chưa lên lầu, Quý Úc đã nhìn thấy khung cửa sổ nhà Hạ Quý Thần đen kịt.

Thấy vậy, cô đoán chắc là Hạ Quý Thần không có ở nhà, nhưng cô vẫn bảo tài xế taxi chờ mình một chút, sau đó đi lên lầu.

Ấn chuông cửa một hồi, thấy không có ai ra mở cửa, Quý Úc mới quay xuống, bảo tài xế taxi chờ cô đến công ty YC.

Xe còn chưa ngừng hẳn, nhìn qua cửa kính xe, Quý Úc đã thấy ánh đèn sáng chói ở tầng cao nhất của tòa nhà thuộc công ty YC.

Thanh toán tiền xe xong, Quý Úc bước lên bậc thang, đi vào tòa nhà.

Ngày nghỉ thông thường thì ở công ty vẫn có bảo vệ trực ban, nhưng đêm nay là đêm giao thừa, cho nên cả công ty hoàn toàn trống rỗng, không có lấy một người.

Tiếng giày cao gót của Quý Úc vang lên trong bóng tối, những nơi cô đi qua, đèn cảm ứng âm thanh sáng lên từng cái một.

Quý Úc bước vào thang máy, đi thẳng lên tầng cao nhất. Lúc bước ra, cô lập tức liếc thấy ở trong phòng trà có ánh đèn sáng lên, Hạ Quý Thần đang đứng đưa lưng về phía cô.

Bước chân của Quý Úc vô thức khựng lại.

Trong cả tòa cao ốc lúc này, ngoài trừ cô và anh, không có người thứ ba.

Tiếng nước sôi vang lên vô cùng rõ ràng.

Trên đầu ngón tay của Hạ Quý Thần có một đốm sáng, thỉnh thoảng anh lấy tay đưa lên miệng.

Thấy vậy, Quý Úc biết là anh đang hút thuốc.

Nước đã sôi, tiếng báo động của ấm nước vang lên liên tục không dứt, Hạ Quý Thần cầm ấm nước lên, đổ xuống trước mặt.

Tiếng nước chảy lọt vào tai Quý Úc, lúc này, cô mới bình tĩnh lại, vừa đi vào phòng trà vừa lên tiếng gọi: “Hạ Quý Thần.”

Hạ Quý Thần tưởng mình nghe nhầm, anh không quay đầu lại, ngón tay đang cầm ấm nước thoáng xiết chặt.

Quý Úc bước hai bước đến bên cạnh anh: “Hạ Quý Thần.”

Tiếng của cô vang lên lần thứ hai, cô thấy rất rõ động tác của Hạ Quý Thần thoáng khựng lại, tiếp theo đó, tiếng nước chảy cũng lập tức ngừng lại.

Một lúc sau, Hạ Quý Thần quay đầu, đối diện với ánh mắt của Quý Úc.

Quý Úc lại dừng bước.

Hạ Quý Thần dường như thấy được hình ảnh vô cùng khó tin, miệng anh hơi há ra, nửa điều thuốc đang ngậm trong miệng rơi xuống đất.

Hai người nhìn nhau trong giây lát, Hạ Quý Thần mới hoàn hồn, vội giẫm điều thuốc còn đang cháy trên mặt đất, sau đó đặt ấm nước trên tay xuống mặt bàn cẩm thạch, đồng thời lên tiếng hỏi: “Sao em lại đến đây?”

Nghe anh hỏi, Quý Úc chớp mắt mấy cái, sau đó tiếp tục bước vào phòng trà.

Bước đến gần, cô mới nhìn rõ, trước mặt Hạ Quý Thần là một hộp mì tôm đang bốc khói.

Vừa rồi, anh đun nước là để nấu mì tôm sao? Đây là bữa cơm tất niên của anh?

Quý Úc nhú mày.

“Tiểu Úc?” Hạ Quý Thần lại lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 538: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (38)

Nghe anh gọi, Quý Úc đưa ánh mắt lên nhìn Hạ Quý Thần. Cô biết là anh đang đợi cô trả lời câu hỏi của anh, nhưng đến khi mở miệng, cô lại hỏi ngược lại anh: “Gần sang năm mới, anh lại ăn mì tôm sao?”

Quý Úc nhắc đến mì tôm, Hạ Quý Thần mới nhớ đến bữa cơm tất niên qua loa của mình. Anh quay đầu, cài nắp hộp mì tôm, sau đó bùng lên, đi đến văn phòng.

Quý Úc yên lặng bước theo sau.

Vừa bước một bước vào văn phòng của Hạ Quý Thần, suýt nữa là cô đã bước lùi lại.

Trong phòng có mùi thuốc lá rất nặng, hộp thuốc trông không ném đầy trên sofa và bàn trà.

Tài liệu ném lung tung trên bàn làm việc, máy tính vẫn còn đang mở, bên cạnh đó có một cái gạt tàn thuốc, bên trong chất đầy đầu lọc, có cái dài cái ngắn.

Hạ Quý Thần đặt mì tôm lên bàn, sau đó đi mở cửa sổ.

Gió lạnh bên ngoài vù vù thổi vào, nhanh chóng thổi bay hơn phân nửa mùi thuốc lá trong phòng, đồng thời, cũng thổi vãi bản tài liệu trên mặt bàn xuống đất.

Lúc Quý Úc khom người nhặt tài liệu trên mặt đất, cô nhìn thấy rất nhiều vòng tròn màu đen bên trên phần tài liệu kia.

Hình ảnh trên trang giấy khá quen mắt, rất giống với lúc trước, khi cô vừa thức dậy, thì trên sách đã bị vẽ đầy những vòng tròn đánh dấu nội dung quan trọng.

Quý Úc nhìn không được nhìn thêm vài lần, nhưng vẫn chưa kịp nghĩ ra điều gì thì Hạ Quý Thần đã mở cửa sổ xong, bước đến đứng tựa vào bàn làm việc, thờ ơ nói: “Em vẫn còn chưa trả lời câu hỏi của anh.”

Nghe Hạ Quý Thần nói, Quý Úc lập tức ngừng suy nghĩ, ngẩng đầu liếc nhìn anh. Kế đó, cô bước đến bên cạnh anh, đặt mớ tài liệu trên tay xuống bàn làm việc. Cô vừa định nói với anh là Mập nói anh không về Tô Thành cho nên cô mới đi tìm anh, nhưng còn chưa nói thì cô liếc thấy một tấm hình nằm trên bàn phím máy tính của Hạ Quý Thần.

Toàn bộ những người có mặt trong hình... cô đều biết. Đó là ảnh chụp của gia đình Hạ Quý Thần.

Lời vốn muốn nói bỗng nhiên nghẹn lại ở cổ họng, Quý Úc cảm thấy lòng mình thoáng chốc nặng trĩu.

Sở dĩ đêm giao thừa, một mình anh tăng ca trong công ty là vì muốn dùng công việc để làm vui bớt nỗi nhớ gia đình sao?

Mặc dù đã làm vậy, thế nhưng anh vẫn không giấu được khổ sở trong lòng, cho nên anh mới hút nhiều thuốc như thế sao?

Quý Úc liếc mắt nhìn tàn thuốc và hộp thuốc trống không nằm lẫn lóc khắp nơi trong phòng, càng nhìn, trong lòng cô lại càng có nhiều cảm xúc đan xen nhau.

Hắn là anh đang rất buồn, nếu như lúc này cô lại nhắc đến việc anh không quay về Tô Thành, thì sợ là chẳng khác nào vạch ra vết sẹo của anh...

Nghĩ vậy, Quý Úc nuốt nước bọt, không nói những lời vừa định nói nữa. Sau đó, cô quay sang nhovn miệng cười với Hạ Quý Thần, nói dối một cách đầy thiện ý: “Em vừa đưa mẹ đến nhà bạn chơi mặt chược, lúc quay về có đi ngang qua công ty, thấy đèn sáng nên em vào nhìn xem.”

Nếu như là lúc trước, kế tiếp nhất định Quý Úc sẽ hỏi Hạ Quý Thần sao đêm giao thừa mà anh vẫn còn ở lại tăng ca.

Nhưng hôm nay, đã biết rõ chân tướng, nên cô lựa chọn né tránh. Không đợi Hạ Quý Thần mở miệng nói, cô đã quay đầu, nhìn quanh phòng một lượt, sau khi nhìn thấy hộp mì tôm mà Hạ Quý Thần đã tiện tay đặt lên bàn, cô nhanh chóng chuyển chủ đề: “Hình như là mì tôm đã chín.”

Hạ Quý Thần đáp lại một tiếng “Ừm”, rồi mở nắp hộp mì.

Mùi thơm lập tức lan ra khắp mọi ngóc ngách trong phòng.

Đêm giao thừa cũng có nhà hàng mở cửa, nhưng hầu hết là để phục vụ cho những khách hàng đã đặt bàn trước đó nửa tháng, hiện tại, hai người muốn ra ngoài ăn thì quả thật là hơi khó. Nhưng mà những người khác, ai cũng được ăn bữa cơm đoàn viên với gia đình, còn Hạ Quý Thần lại phải ăn một mình... Đứng sững vài giây, Quý Úc đột nhiên mở miệng nói: “Còn nữa không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 539: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (39)

Hạ Quý Thần không hiểu ý cô, anh quay đầu nhìn cô, hỏi: “Hử?”

Quý Úc hất cằm, chỉ vào hộp mì tôm trước mặt Hạ Quý Thần: “Em cũng đói bụng, anh còn mì không?”

“À.” Hạ Quý Thần giật mình, chỉ về phía ngăn kéo của bàn làm việc. Anh vừa định đứng dậy đi lấy giúp Quý Úc, thì cô đã bước qua trước, mở ngăn tủ, chọn một loại mà mình thích, sau đó đi ra ngoài nấu nước.

Hạ Quý Thần ăn xong trước, anh để đĩa xuống, ngã người tựa vào ghế sofa, chăm chú nhìn Quý Úc ăn từng chút một, hồ hững nói: “Lát nữa, anh đưa em về nhà?”

Vốn dĩ Quý Úc đến đây là để tìm Hạ Quý Thần, nhưng khi thấy tám ảnh gia đình của anh, cô lại lựa chọn nói dối anh.

Không ngờ là lời nói dối thiện ý của cô lại dễ dàng gạt được Hạ Quý Thần, đồng thời cũng gạt được chính bản thân cô.

Nghe Hạ Quý Thần hỏi, Quý Úc sững sốt vài giây, kể đó, cô cúi đầu, tiếp tục ăn mì tôm, tỏ vẻ là cô đang bận ăn mì nên không thể nói chuyện. Trong lúc đó, tròng mắt của cô vốn đang nhìn vào hộp mì tôm trước mặt, lén lút đảo một vòng, tự hỏi nên dùng cái gì để nói với anh. Vừa có thể không về nhà, lại có thể khiến cho Hạ Quý Thần không nhận ra là cô đã nói dối anh.

Thức ăn trong miệng đã sắp bị cô nhai thành cháo rồi, nhưng cô vẫn chưa nghĩ ra được cái gì tốt cả. Ngay khi đầu ngón tay cô xiết chặt đến mức sắp bẻ gãy chiếc đũa, thì bên ngoài cửa sổ bỗng nhiên vang lên tiếng nổ mạnh. Ngay lập tức, dường như tìm được cớ cứu mạng, mắt Quý Úc sáng lên, cô vội nuốt thức ăn trong miệng, ngẩng đầu, nói với Hạ Quý Thần: “Em không về nhà đâu, em đã nói với bố mẹ rồi, lát nữa, em muốn đi Hậu Hải xem pháo hoa.”

Hạ Quý Thần nhíu mày: “Một mình?”

Có lẽ là do nói dối quá nhiều, nên khi bị Hạ Quý Thần hỏi, Quý Úc có hơi chột dạ. Cô sợ Hạ Quý Thần nhìn ra sơ hở, nên chỉ gật đầu với anh một cái, sau đó vội nói: “Anh có muốn đi cùng không?”

Hạ Quý Thần không ngờ là Quý Úc sẽ hỏi anh muốn đi cùng không, trên mặt anh hiện rõ vẻ ngạc nhiên, kể đó, anh khẽ gật đầu, rồi giơ cổ tay lên, nhìn thoáng qua đồng hồ trên tay. Hiện tại chỉ mới 9 giờ 30, còn lâu mới đến 12 giờ. Sự nhớ trên người mình lúc này đang có đầy mùi thuốc lá, anh lập tức nói: “Vẫn còn sớm, anh đi tắm đã.”

Hạ Quý Thần vừa bước chân vào phòng nghỉ, Quý Úc đã buông đĩa xuống. Cô vuốt vuốt cái bụng đang no căng của mình, đứng dậy, đem hai hộp mì

tôm bô vào thùng rác. Trong khi đợi Hạ Quý Thần, Quý Úc cảm thấy rất nhàm chán. Đúng lúc nhận được lời mời vào game của Đường Họa Họa, cô lập tức tìm một tư thế thoải mái nhất, tựa người vào ghế sofa, bắt đầu chơi game.

Một ván game nhanh chóng kết thúc.

Lúc Quý Úc đang đợi Đường Họa Họa tạo phòng rồi mời cô vào, thì trên màn hình hiện lên một khung không báo, người gửi có ID là “Truy phong thiếu niên”.

Quý Úc cũng có chút ấn tượng với cái ID này, là một người mà đã từng cùng tổ đội với cô trong game.

Quý Úc lựa chọn từ chối, “Truy phong thiếu niên” lại tiếp tục mời, Quý Úc tiếp tục chọn “Từ chối”. Kể đó, Quý Úc nhận được lời mời của Đường Họa Họa, sau khi vào game, điện thoại của cô liên tục rung lên, đồng thời, âm thanh nhắc nhở cũng vang lên không ngừng, làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến tâm trạng chơi game của Quý Úc.

Chết đến lần thứ tư, Quý Úc lập tức rời game, liếc nhìn màn hình điện thoại di động, là thông báo nhắc nhở của hệ thống.

Bấm vào, Quý Úc mới biết được, tất cả đều là tin nhắn của “Truy phong thiếu niên”.

“Biểu muội, cùng nhau chơi đi.”

“Biểu muội, anh kéo em lên vương giả.”

“Biểu muội...”

Quý Úc sợ mình đã sống lại trong game, đứng treo máy tại cột hồi sinh, cho nên còn chưa xem hết tin nhắn của “Truy phong thiếu niên”, cô đã quay vào game

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 540: Từ Nay Về Sau Trong Tim Em Đã Có Một Người Là Anh (40)

Năm giây, Quý Úc chọn hồi sinh tướng, cô vừa bước ra khỏi cột hồi sinh thì điện thoại lại tiếp tục vang lên âm thanh nhắc nhở, đồng thời, điện thoại cũng rung lên liên tục.

Vì vậy, hồi sinh chưa đến một phút, Quý Úc vừa mới gia nhập chiến đấu, đừng nói là giết người, ngay cả đánh giúp cô còn chưa kịp làm thì đã bỏ mình lần nữa.

Quý Úc hiểu rõ đây chỉ là một trò chơi, chủ yếu là giải trí, nếu cô thật sự nổi giận thì chẳng khác nào đánh mất ý nghĩa của game. Thế nhưng cứ bị người kia quấy rối như vậy, ba lần bốn lượt chết, trong lòng cô ít nhiều vẫn có hơi khó chịu.

Quý Úc miễn cưỡng ổn định lại cảm xúc trong lòng. Sau khi kết thúc trận đấu với chiến tích “0-8-2”, Quý Úc nhận được thông báo bại trận từ hệ thống, đồng thời, cũng nhận được thông báo cô bị đồng đội report, bị trừ năm điểm tin cậy. Tâm trạng Quý Úc càng tệ hơn, cô không chút do dự ấn mở thông báo nhắc nhở của hệ thống.

Tin nhắn “Truy phong thiếu niên” gửi cho cô đúng hai trang thông báo.

“Biểu muội, anh kéo em nhé, anh là vương giả của mùa giải trước đây.”

“Biểu muội, em muốn có điểm CP (*) không?”

“Biểu muội...”

Quý Úc rất ít khi mắng người, nhưng lần này cô lại nhịn không được thảm mắng một câu. Cô tức giận gõ từng chữ trên màn hình, định nhắn lại cho “Truy phong thiếu niên” hai câu.

Nhưng trong lúc gõ chữ, cô lại cảm thấy so đo với một người lạ như vậy quả thực không đáng, nên dứt khoát xóa hết những chữ vừa mới gõ.

Hạ Quý Thần tắm rửa xong, anh vừa cầm khăn lau tóc vừa bước ra khỏi phòng nghỉ, liếc thấy Quý Úc đang gõ mạnh lên màn hình điện thoại, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đầy vẻ bức dọc.

Động tác trên tay của Hạ Quý Thần thoáng dừng lại: “Sao vậy?”

Nghe giọng Hạ Quý Thần, Quý Úc ngẩng đầu liếc nhìn anh một cái, sau đó theo thói quen, cô mở miệng tán gẫu với anh như mọi ngày: “Ồ trong game em gặp phải một tên bị tâm thần, trong lúc em và Đường Họa Họa chơi, hắn ta cứ liên tục gửi tin nhắn cho em, khiến em chết mất tám lần. Thật là tức quá mà!” Quý Úc còn chưa nói hết, Hạ Quý Thần đã bước đến đứng bên cạnh cô.

Từ trên cao nhìn xuống, Hạ Quý Thần liếc nhìn thấy mấy chữ “Biểu muội, em muốn có điểm CP không?” trên màn hình.

Anh nhú mày, trong mắt chột lóe lên sự sắc bén.

Quý Úc không phát giác được ánh mắt của Hạ Quý Thần có sự thay đổi, cô vẫn tiếp tục xóa chữ trên màn hình, sau đó đưa tên của “Truy phong thiếu niên” vào sổ đen. Bất chợt, Hạ Quý Thần đưa tay qua, rút điện thoại trên tay cô.

“Sao vậy?” Quý Úc vô thức ngẩng đầu lên, nhìn Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần tiện tay ném khăn mặt lên sofa, sau đó ngồi xuống cạnh Quý Úc, vừa hờ hững đáp lại cô một câu “Chọc tức hắn!” vừa gõ chữ, nhấn tin trả lời “Truy Phong thiếu niên”: “Được, cùng chơi đi.”

Hạ Quý Thần nhanh chóng nhận tổ đội với “Truy phong thiếu niên”, cùng nhau vào game.

Hạ Quý Thần không chơi game này, nhưng lúc trước, khi anh nằm viện có thấy Quý Úc chơi, nên cũng nắm rõ được quy tắc trong game.

Lúc chọn tướng, Hạ Quý Thần bấm đại vào mấy vị tướng, nhìn sơ qua kỹ năng, cuối cùng anh chọn một tướng xạ thủ.

Thời niên thiếu, anh thường xuyên trốn học, đoạn thời gian đó, gần như mỗi ngày anh đều ngồi trong tiệm Internet chơi game. Cho nên loại game trên điện thoại như thế này, đối với Hạ Quý Thần, quả thật là rất dễ dàng. Vào game, Hạ Quý Thần quen tay phát động kỹ năng tiêu diệt quái hoang dã, rồi mới bắt đầu đánh binh kiếm tiền.

(*) CP: tên viết tắt của cụm từ Champion Point – Điểm tướng. Điểm này dùng để đánh giá trình độ người chơi. Tỷ lệ cộng điểm CP chỉ áp dụng trong trường hợp tổ đội từ 2 người chơi trở lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 541: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (1)

“Truy Phong thiếu niên” chơi vị trí Jungle (*), đối với người mới như Quý Úc thì quả thật có thể dùng cụm từ “Cấp độ Đại Thần” để hình dung.

Chỉ tiếc là chơi một hồi, ngoại trừ đi rừng và đánh lính thì Hạ Quý Thần không hề đánh sụp bất kỳ một cái tháp nào, mà anh cũng không vào nhóm lần nào. Bốn đánh năm, cho dù là “Truy Phong thiếu niên” có lợi hại bao nhiêu đi chăng nữa, thì cuối cùng vẫn thua trận này.

Trận này vốn dĩ Hạ Quý Thần và “Truy Phong thiếu niên” lựa chọn chế độ đánh xếp hạng (*), nên sau khi thất bại thì sẽ bị mất một ngôi sao.

“Truy Phong thiếu niên” còn chưa gửi tin nhắn qua thì Hạ Quý Thần đã nhắn cho cậu ta trước: “Ngại quá, tôi chơi xạ thủ không tốt lắm, không có trang bị lực thần, nên không dám vào nhóm.”

“Truy Phong thiếu niên” rộng lượng nói: “Không sao, lần sau em chọn tướng sở trường của mình đi.”

Vì vậy Hạ Quý Thần và “Truy Phong thiếu niên” bắt đầu đánh ván thứ hai.

Ván này, Hạ Quý Thần chọn một tướng đi đường Top (*). Ngay từ đầu game, Hạ Quý Thần đã đứng bất động tại chỗ ba lượt liên tục, mặc kệ cho xạ thủ của phe địch chém giết.

Xạ thủ của phe địch có khả năng áp sát rất lợi hại, mặc dù “Truy Phong thiếu niên” và đồng đội đã cố gắng cứu vãn, nhưng mà vào game chỉ mới mười phút thì đã thua trận.

Quý Úc và “Truy Phong thiếu niên” lại mất thêm một ngôi sao.

Một lần nữa, Hạ Quý Thần lại gửi tin nhắn cho “Truy Phong thiếu niên”: “Ngại quá, anh gì ơi, tôi vừa mới vào thang máy, tín hiệu không tốt. Hiện tại tôi đã về đến nhà rồi, cam đoan sẽ không xuất hiện tình huống như vậy nữa.”

Anh gì ơi... Ngồi bên cạnh, tận mắt nhìn thấy Hạ Quý Thần thần nhiên gõ ba chữ kia, suýt nữa thì Quý Úc bật cười ra tiếng.

Dường như “Truy Phong thiếu niên” rất thích ba chữ “anh gì ơi” kia, cho nên cậu ta lại tiếp tục đánh ván thứ ba với Hạ Quý Thần.

Lần này, Hạ Quý Thần lấy lý do là có điện thoại, nên đã treo máy năm phút, một lần nữa khiến cho “Truy Phong thiếu niên” mất một ngôi sao.

Ván thứ tư, ván thứ năm, ván thứ sáu... Mỗi một ván Hạ Quý Thần đều có thể đưa ra một lý do bịp bợm để bẫy “Truy Phong thiếu niên” một ngôi sao. Quý Úc cũng không có nhu cầu kiếm sao, cô ngồi bên cạnh Hạ Quý Thần, nhìn thấy “Truy Phong thiếu niên” nhanh chóng bị rút hai cấp, nhìn không được cười thầm.

Ván thứ bảy, Quý Úc vừa định hỏi Hạ Quý Thần chuẩn bị đưa ra lý do gì để bẫy “Truy Phong thiếu niên” một ngôi sao nữa, nhưng còn chưa kịp hỏi, thì pháp sư do Hạ Quý Thần điều khiển đã giành lấy vị trí đầu bảng.

Hạ Quý Thần dựa vào ưu thế First Blood (*), tiến vào khu hoang dã của đối phương, Hơn nữa còn thuận tiện hạ gục một con quái thú nhỏ. Sau đó anh đi đường Bot (*), phối hợp với đồng đội đang đi đường Top, cùng tiêu diệt xạ thủ của phe địch.

Hạ gục được hai người, Hạ Quý Thần càng có ưu thế về gold (*) lớn, anh nhanh chóng hạ gục được người thứ 3, người thứ tư... Không đến bảy phút, Hạ Quý Thần đã từ đường Mid (*) đi lên đánh sập nhiều tháp của phe địch, ép bọn họ không thể không tách đoàn.

Lúc này, số gold của Hạ Quý Thần cao gấp hai lần số gold cao nhất của người chơi bên phe địch, hoàn toàn có thể lấy một địch năm. Vì vậy lúc combat (*), Hạ Quý Thần dễ dàng lấy được Penta kill.

Ván thứ bảy thắng áp đảo.

“Truy Phong thiếu niên” liên tục thua sáu ván, lúc này, cậu ta lập tức gửi tin nhắn cho Quý Úc: “Biểu muội, không ngờ là em may mắn như vậy.”

Hạ Quý Thần không quan tâm “Truy Phong thiếu niên”, chỉ gửi lời mời cậu ta bắt đầu ván thứ tám.

Đội mọi người chọn tướng xong, trong lúc load map (*), Hạ Quý Thần thoát ra ngoài giao diện hệ thống, thông thả trả lời tin nhắn tán dương của “Truy Phong thiếu niên”: “Ngại quá, ván vừa rồi không phải tôi chơi.”

(*) Jungle: thuật ngữ dùng để chỉ người chơi đảm nhiệm vai trò đi rừng.

(*) Chế độ đánh xếp hạng: là một chế độ trong game cho phép người chơi tích lũy sao. Số sao tích lũy sẽ được dùng để đánh giá cấp bậc người chơi. Tất cả những người chơi tham gia chế độ đánh xếp hạng sẽ được nhận phần thưởng tùy theo cấp độ sau một khoảng thời gian nhất định do nhà phát hành game quy định.

(*) Đường Top: còn gọi là đường trên, là một trong ba con đường được thể hiện trong bản đồ game. Chuyên dành cho những Tướng có khả năng chống chịu và sử dụng những trang bị có khả năng chống sát thương và kháng phép thuật.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 542: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (2)

Sau khi gửi tin thành công, Hạ Quý Thần mới vào game.

Lần này, anh chọn tướng xạ thủ như trước, nhưng lại không đi đường Bot, mà đi thẳng vào đường Mid.

Do bắn nhầm đồng đội, anh không ngừng bị “Triệu hồi” (*), nhưng Hạ Quý Thần dường như không nhận ra, cứ đi thẳng về phía trước, đi mãi cho đến khi bị tháp của địch bắn chết. Đội hồi sinh xong, anh lại tiếp tục xông vào đường giữa, lại lần nữa bị tháp bắn chết, rồi lại tiếp tục hồi sinh...

Sau ba lượt liên tục, “Truy Phong thiếu niên” gửi đến mấy dấu “????”.

Hạ Quý Thần vờ như không thấy, cứ xông lên và bị tháp bắn chết như trước.

Đồng đội thấy vậy, bắt đầu mắng Hạ Quý Thần, nhưng dường như đối với Hạ Quý Thần, người bị mắng không phải là anh. Anh lười biếng ngã người trên sofa, đắm chìm trong quá trình xông lên, bị tháp giết, hồi sinh rồi lại xông lên.

Bởi vì Hạ Quý Thần feed (*) quá lợi hại, thỉnh thoảng anh còn làm mất một lượng gold trên đường giữa, khiến cho pháp sư không có cơ hội phát triển... Cuối cùng, ván này kết thúc trong thất bại.

Hạ Quý Thần rời khỏi game, mở giao diện hệ thống lên, đã thấy “Truy Phong thiếu niên” gửi tới hai cái tin nhắn.

“Không phải em? Vậy thì là ai?”

“Chuyện gì xảy ra? Sao cứ feed hoài vậy?”

Hạ Quý Thần không chút do dự đã lập tức gõ mấy chữ “Là chồng của cô ấy”, rồi gửi qua cho “Truy Phong thiếu niên”.

“Chồng của cô ấy?” Truy Phong thiếu niên nhanh chóng bắt được điểm chính “Vậy bạn là ai?”

Hạ Quý Thần: “Con là con gái của mẹ con, năm nay con năm tuổi rưỡi.”

Vì muốn diễn cho thật, sau khi gửi tin nhắn thành công, Hạ Quý Thần lại gửi thêm một tin nhắn nữa “Feed là gì?”

Nhìn thấy mấy chữ này, rốt cuộc, Quý Úc không nhịn được bật cười ra tiếng.

Vốn định trêu gái, không ngờ lại bị lừa mất sáu ngôi sao, kết quả là em gái mà mình muốn trêu chọc lại là phụ nữ đã có chồng. Có chồng rồi thì cũng được đi, đằng này lại còn có thêm một đứa con gái năm tuổi rưỡi.

Quý Úc hoàn toàn có thể tưởng tượng được vẻ mặt tức đến hộc máu của “Truy Phong thiếu niên” lúc này.

Không đợi “Truy Phong thiếu niên” nhắn tin trả lời, Hạ Quý Thần đã thắng tay cho cậu ta vào sổ đen, sau đó anh đưa lại điện thoại di động cho Quý Úc: “Không giận chứ?”

Quý Úc lắc đầu. Nhớ đến chuyện vừa rồi, cô nhìn không được cười ra tiếng. Bởi vì tiếng cười giòn tan của Quý Úc, mà vẻ mặt nghiêm túc của Hạ Quý Thần thoáng chốc lộ ra sự ưu ái dành cho cô, anh giờ cổ tay lên liếc nhìn đồng hồ, hiện tại đã là 11 giờ 30: “Không phải em muốn xem pháo hoa sao? Nếu bây giờ không xuất phát thì không kịp đâu.”

Xe cộ ở Bắc Kinh vào dịp tết âm lịch vốn rất thưa thớt, đêm đã khuya, trên đường càng thêm trống trải.

11 giờ 50 phút, Quý Úc và Hạ Quý Thần đã đến Hậu Hải.

Xung quanh đây đều là những đôi nam nữ trẻ tuổi, Quý Úc luôn lách trong đám người một lúc lâu mới tìm được vị trí thích hợp.

Cô và Hạ Quý Thần vừa đứng lại không được bao lâu thì tiếng chuông lớn trên Cổ Lâu (*) cũng vang lên. Đồng thời, đám đông xung quanh cũng bắt đầu đồng thanh đếm ngược: “Mười, chín, tám, bảy,...”

Hạ Quý Thần và Quý Úc không lên tiếng, nhưng trong lòng cũng thầm đếm.

Khi tiếng “Một” vang lên, dường như cả hai đã cùng hẹn trước, đồng thanh nói:

“Quý Úc, năm mới vui vẻ.”

“Hạ Quý Thần, năm mới vui vẻ.”

Bọn họ vừa nói xong, vô số pháo hoa cũng nổ tung trên bầu trời, khiến cho bầu trời đêm bỗng chốc sáng rực lên với đủ thứ màu sắc.

Ngay thời khắc này, khi Quý Úc nhìn thấy pháo hoa đầy trời, cả khuôn mặt cô ánh lên nụ cười rạng ngời.

Đêm giao thừa, quả thật Quý Úc rất vui. Khoảng hai giờ sáng, Hạ Quý Thần đưa cô về nhà, nằm lên giường, ôm chần, Quý Úc mỉm cười chìm vào giấc ngủ.

Nhưng mà đợi đến khi cô tỉnh dậy, thì toàn bộ thế giới đã thay đổi.

(*) Triệu hồi: Là một hiệu ứng trừng phạt đối với người chơi công kích đồng đội. Người chơi sẽ bị đưa về điểm hồi sinh.

(*) Feed: là một thuật ngữ để chỉ những người chơi có kỹ năng quá tệ hoặc những người chơi cố ý phá game.

(*) Cổ Lâu: là một di tích ở Bắc Kinh được xây dựng từ năm 1272.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 543: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (3)

Đêm qua Quý Úc ngủ trễ, cho nên đến mười một giờ trưa ngày hôm sau cô vẫn còn ôm chăn chìm vào giấc mộng đẹp.

Quả thật là mộng đẹp, cô mơ thấy mình và Hạ Quý Thần đứng cạnh hàng rào đá màu trắng ở Hậu Hải, cùng ngắm nhìn pháo hoa đầy trời.

Trong tiếng pháo hoa liên tục nổ vang trên trời, Quý Úc cảm giác được điện thoại trong tay khẽ rung lên. Cô ấn mở màn hình thì thấy một cái bao lì xì Alipay (*). Sau khi bấm nhận, Quý Úc mới phát hiện bao lì xì này là do Hạ Quý Thần gửi đến.

Lời chúc trên bao lì xì rất đơn giản, chỉ có ba chữ: Tiền mừng tuổi.

Sau khi mở ra, số tiền là 8888.

Quý Úc còn chưa mơ thấy đoạn sau thì đã nghe tiếng mẹ cô la lên: “Quý Úc, dậy mau, Quý Úc!”

Kể đó, chăn của cô bị xốc lên, hơi lạnh thoáng ùa vào, kéo Quý Úc khỏi giấc mộng đẹp.

Cô lờ mờ mở mắt, ngơ ngác nhìn mẹ cô đang đứng ngược sáng, một lát sau, đầu óc cô mới từ từ tỉnh táo lại.

“Dậy mau, đã hơn mười một giờ rồi, đến giờ cơm trưa rồi!”

Mẹ cô sợ cô lại ngủ tiếp, nên đưa tay kéo tay cô, lôi cô ra khỏi giường. Kể đó bà còn lắc lắc tay cô, khiến cho cả người cô cũng lắc lư theo. Thấy Quý Úc đã hoàn toàn tỉnh, mẹ cô bỏ lại một câu “Rửa mặt nhanh lên”, rồi bước ra ngoài.

Sau khi mẹ đóng cửa lại, Quý Úc mới lè mề bước xuống giường, sau đó cầm điện thoại đi vào toilet.

Vô tình ấn mở Alipay, thấy tiền lì xì của Hạ Quý Thần gửi đến đúng là “8888”, Quý Úc mới dám tin là giấc mộng đẹp đêm qua vốn là chuyện đã thật sự xảy ra.

Quý Úc nhìn không được nhoen miệng cười, cô vừa đánh răng vừa theo thói quen mở weibo.

Tôi hôm qua, cô đã làm theo lời căn dặn của Trang Nghi, gửi lời chúc mừng năm mới lên weibo. Hiện tại đã được hơn 30.000 like, bình luận thì cũng đến 90.000 rồi.

Bình luận quá nhiều nên Quý Úc không thể trả lời mỗi một người hâm mộ được, cô chỉ có thể đáp lại một số bình luận ở đầu trang thôi.

Ngoại trừ bình luận thông thường, Quý Úc cũng trả lời rất nhiều bài đăng có tag tên của cô vào. Quý Úc ấn mở qua loa những bài đăng trên weibo, liếc nhìn một cái, bỗng nhiên, cô thấy được một bài đăng khiến cho cô cảm thấy khó chịu.

Đó là một tài khoản có tên “Ta thích ăn quả xoài”, bài đăng của người này là: “Quý Úc là đồ cận bã, không biết diễn xuất, chỉ biết bắt chước cách diễn của người khác, đáng khinh!”

Phía dưới còn có thêm hai cái hình động.

Quý Úc ấn mở, hình thứ nhất là cảnh Thiên Ca diễn trong “Khuyết Thành Truyền”. Đó là phân cảnh nhân vật của Thiên Ca và nhân vật nam chính gặp gỡ lần đầu tiên, Thiên Ca thẹn thùng liếc nhìn nam chính một cái, sau đó cô ta đỏ mặt, không nói gì đã quay người bỏ chạy.

Hình thứ hai là cảnh Quý Úc diễn trong “Thịnh Đường Phong Vân”. Cô và nhân vật nam chính không cẩn thận đụng vào nhau, Quý Úc xấu hổ, vội liếc nhìn nam chính một cái, sau đó cô đỏ mặt, cũng không nói gì cả đã xoay người bỏ chạy.

Bài đăng của “Ta thích ăn quả xoài” đã phát được hơn một giờ. Chỉ có vài người phản hồi, hầu hết đều là fans hâm mộ của Thiên Ca vào mắng Quý Úc.

Trong lòng Quý Úc khó tránh khỏi cảm thấy hơi khó chịu, nhưng cô biết dù cho là ngôi sao thì cũng không tránh khỏi bị người ta đem ra bàn luận. Huống chi, cô cảm thấy bài đăng của “Ta thích ăn quả xoài” quả thật là già mồm át lễ phải. Cho nên cô cũng không quan tâm, lựa chọn bỏ qua. Nghe tiếng mẹ gọi, giục cô xuống ăn cơm, Quý Úc vội vàng thoát khỏi weibo, tranh thủ rửa mặt rồi nhanh chóng ra khỏi phòng, xuống nhà ăn cơm trưa.

(*) Alipay: là một ứng dụng thanh toán trực tuyến do Alibaba sáng lập vào năm 2004 tại Trung Quốc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 544: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (4)

Ăn cơm trưa xong, Quý Úc trở về phòng thay quần áo, mang theo quà đi chúc tết cùng bố mẹ.

Hôm qua trước khi đi ngủ, Quý Úc quên sạc điện thoại, đến lúc đi ra ngoài cô mới phát hiện pin chỉ còn 20%.

Mặc dù Quý Úc đã giảm tối thiểu số lần dùng điện thoại, nhưng đến bốn giờ chiều, cuối cùng, điện thoại của cô cũng tự tắt nguồn vì hết pin.

Lúc Quý Úc về đến nhà thì đã là chín giờ tối.

Bước vào phòng ngủ, chuyện đầu tiên Quý Úc làm chính là đi sạc điện thoại sau đó là đi tắm.

Sấy khô tóc và thoa kem dưỡng da xong, Quý Úc bước đến cạnh giường, lúc này, điện thoại đã tự động khởi động lại.

Cô leo lên giường, tựa người vào đầu giường, ngồi thật thoải mái sau đó mới cầm điện thoại lên.

Mở khóa màn hình, Quý Úc lập tức thấy thông báo nhắc nhở của weibo. Rõ ràng là nhiều hơn gấp hai lần so với lúc bình thường.

Sau khi vào weibo, Quý Úc mới thấy hầu hết là những bài đăng mà người khác đã tag tên cô vào.

Quý Úc tưởng rằng tình tiết của “Thịnh Đường Phong Vân” tới nay dẫn đến chủ đề hot, nên mới có nhiều người tag cô như vậy. Nên cô cũng không nghĩ nhiều, thuận tay bấm vào, ai ngờ đập vào mắt đều là những lời mắng nhiếc.

“Kẻ ăn cắp bản quyền thì không ai là vô tội cả!”

“Còn tưởng rằng nhân vật mới của YC có tài năng gì chứ, không ngờ lại chỉ là một kẻ bắt chước!”

“Diễn viên cận bả, người như vậy sao xứng hoạt động trong ngành giải trí?”

Quý Úc nhìn một chuỗi những bình luận mắng nhiếc mình, cô ngăn người gây lát, sau đó lập tức đi xem bài đăng chính. Vẫn là tài khoản “Tôi thích ăn quả xoài” kia, nhưng không phải là nội dung lúc sáng mà cô đã thấy, mà là một bài đăng mới.

Vẫn là hai hình động được đưa ra so sánh như trước.

Hình thứ nhất là cảnh Thiên Ca trong “Khuyên Thành Truyền”. Lúc nhân vật nam chính bị thương, hôn mê bất tỉnh, cô ta canh giữ bên cạnh, ngăn ngọ nhìn nhân vật nam chính. Kim lòng không được, Thiên Ca duỗi tay chạm vào mặt anh ta, về mặt cô ta lúc đó thoáng qua một chút tình ý.

Hình động thứ hai là cảnh Quý Úc trong “Thịnh Đường Phong Vân”, khác với “Khuyên Thành Truyền” là nam chính không phải bị thương dẫn đến hôn mê, mà anh ta uốc quá say. Đêm khuya, Quý Úc không ngủ không nghỉ chăm sóc anh ta. Sau khi nam chính đã hoàn toàn ngủ say, cô gần như diễn giống Thiên Ca trong “Khuyên Thành Truyền” như đúc. Quý Úc ngờ ngách nhìn nhân vật nam chính, sau đó, cô từ từ duỗi tay chạm vào từng đường nét trên khuôn mặt anh ta. Lúc chạm phải môi anh, đầu ngón tay cô khẽ run lên, ngay cả biên độ run của đầu ngón tay cũng không hề khác Thiên Ca chút nào. Kể đó, về mặt của Quý Úc cũng y hệt Thiên Ca. Cô dịu dàng nhìn nam chính, trên môi nở một nụ cười rất nhẹ, xen lẫn một chút ngượng ngùng.

Nếu như nói hai hình động lúc sáng bị đem ra so sánh chỉ là trùng hợp, thì hai hình động lần này khiến chính bản thân Quý Úc cũng cảm thấy có hơi khó tin.

Cô nhớ rất rõ lúc ở Hoành Điểm, vào cái đêm mà cô quay cảnh này, thời gian đầu vẫn luôn không tìm được cảm xúc, liên tục bị báo “ngưng”. Cuối cùng, đạo diễn nhìn không nổi nữa nên đã bảo cô vào nghỉ ngơi, để những người khác ra diễn trước.

Vì muốn tạo cảm xúc tốt nhất để quay, cô đã trốn trong toilet, xem lại kịch bản từ đầu tới cuối. Đến khi bản thân đã hoàn toàn hòa hợp vào diễn biến câu chuyện, xác định đúng cảm xúc ngay tại phân đoạn đó, cô mới đi ra khỏi toilet. Ra hiệu với đạo diễn là đã “OK”, sau đó, Quý Úc mới đi đậm lại phần trang điểm, rồi quay một mạch đến khi xong hết phân đoạn kia.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu Đậm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 545: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (5)

Càng quan trọng hơn là cảm xúc để Quý Úc quay phân đoạn này bắt nguồn từ chuyện xảy ra lúc tin tức cô là nghệ sĩ duy nhất ký kết hợp đồng với YC được tung ra. Tin tức đó khiến tên cô trở thành từ khóa hot đứng đầu bảng trên weibo. Khi đó cô đã gọi cho Hạ Quý Thần, nhưng còn chưa nói hết câu thì anh lại té xỉu. Sau đó cô vội vàng chạy đến bệnh viện chăm sóc anh, trong lúc anh ngủ, cô vừa nghe “Phạm vi vai dậm” vừa ngẩn ngơ nhìn khuôn mặt anh lúc ngủ say. Cô đã mở rộng cảm xúc lúc đó để đưa vào diễn xuất.

Rõ ràng là do cô tự nghĩ ra, sao lại giống với diễn xuất của Thiên Ca đến 99% như vậy chứ?

Trong khoảng thời gian Quý Úc tắt máy, “Tôi thích ăn quả xoài” không chỉ gửi một bài đăng này.

Những bài đăng khác cũng đưa ra hình động để so sánh, so với hình động mà Quý Úc đã thấy lúc sáng và vừa này cũng không có nhiều khác biệt.

Những bài đăng của “Tôi thích ăn quả xoài” trên weibo, cái sau so với cái trước càng thêm hot. Hai tấm hình động được đưa ra so sánh mà Quý Úc thấy lúc vừa vào weibo đã bị những tài khoản Big V chú ý, hơn nữa còn bị bọn họ chia sẻ lại. Chỉ trong vòng 10 phút ngắn ngủi, khi Quý Úc còn đang xem weibo của “Tôi thích ăn quả xoài”, thì bài đăng kia đã vượt mốc 1000. Thậm chí đã có người lập ra chủ đề Quý Úc ăn cắp bản quyền của Thiên Ca.

Bởi vì “Khuyên Thành Truyền” quay xong trước, cũng lên sóng trước cho nên trong mắt mọi người, dĩ nhiên nó là bản gốc. Đồng thời, Quý Úc trong “Thịnh Đường Phong Vân” cũng hiển nhiên trở thành kẻ ăn cắp bản quyền trắng trợn.

Dù cho là “Khuyên Thành Truyền” hay là “Thịnh Đường Phong Vân”, thì hai bộ phim này cũng đều gây ra cơn sốt trong mùa tết âm lịch năm nay. Vốn dĩ cả hai bộ phim đã có độ quan tâm cao, cho nên sau khi chủ đề này được thành lập, thì chỉ trong chốc lát, nó đã leo lên cuối bảng từ khóa hot của weibo.

Đụng phải chuyện như vậy, bất kỳ người nghệ sĩ nào cũng sẽ liên lạc với người đại diện của mình.

Cho nên Quý Úc lập tức gọi cho Trang Nghi trước tiên.

Mọi chuyện phát triển nhanh hơn so với tưởng tượng của Quý Úc, Trang Nghi cũng đã nhận được tin tức và đang liên lạc với công ty.

Trang Nghi sợ Quý Úc nói sai câu nào đó thì sẽ bị người khác nắm thóp. Cho nên trước khi cúp điện thoại, cô ấy còn dặn Quý Úc rất kỹ, nếu như không có lệnh của công ty thì không được tự tiện phát biểu bất kỳ điều gì trên weibo. Trang Nghi còn nói với Quý Úc rằng không có bất kỳ ngôi sao nào mà không có scandal, bảo cô nên bình tĩnh, chờ điện thoại của cô ấy.

Mọi chuyện không chỉ phát triển nhanh hơn so với Quý Úc tưởng tượng mà nó còn phát triển theo chiều hướng tệ hơn so với trong tưởng tượng của cô.

Sau khi cúp điện thoại, Quý Úc lại vào weibo, thì thấy chủ đề Quý Úc ăn cắp bản quyền của Thiên Ca đã leo lên top 10 bảng xếp hạng từ khóa hot.

Nhập chủ đề này vào, Quý Úc lập tức nhận ra không chỉ các tài khoản Big V và giới truyền thông chú ý đến chuyện này, mà ngay cả các ngôi sao, mặc dù chưa phải là ngôi sao hàng đầu, nhưng cũng rất có danh tiếng đều chia sẻ bài đăng của “Tôi thích ăn quả xoài” trên weibo.

Mỗi một phút đồng hồ, chủ đề kia càng có xu hướng gia tăng độ hot nhanh hơn. Chưa đến 10 phút, Quý Úc ăn cắp bản quyền của Thiên Ca đã trở thành chủ đề đứng đầu bảng. Thậm chí phía sau nó còn có thêm một biểu tượng “Vụ nổ”.

Bài đăng ngày hôm qua của Quý Úc nhanh chóng phá kỷ lục 30.000, bấm vào, tất cả đều là bình luận mắng nhiếc cô.

Tin nhắn mật cũng có hàng hà sa số, nội dung đập vào mắt đều là những lời nhục mạ và nguyền rủa vô cùng khó nghe.

Chuyện như vậy vốn dĩ rất khó giải thích.

Trang Nghi bàn bạc với công ty thật lâu, cuối cùng đưa ra cho Quý Úc một câu trả lời thuyết phục, đó chính là: Nhắm mắt làm ngơ, yên lặng theo dõi diễn biến.

Chuyện đến nước này, Quý Úc cũng chỉ có thể đóng weibo. Cô thầm hi vọng qua đêm nay, trận sóng gió này qua đi thì sẽ không có chuyện gì nữa. Nhưng cô không ngờ là mọi chuyện chẳng những không có dấu hiệu dừng lại mà càng ngày càng thêm ồn ào.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 546: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (6)

Cả một đêm, gần như Quý Úc không ngủ được. Rất nhiều lần cô muốn mở điện thoại xem bình luận trên mạng, nhưng khi đầu ngón tay vừa chạm vào màn hình, nhớ đến những từ ngữ sắc bén và ác độc kia... cô lại rút tay về.

Quý Úc cứ lặp đi lặp lại động tác như vậy không biết bao nhiêu lần. Ngoài cửa sổ, trời dần dần sáng, vì quá mệt mỏi, rốt cuộc cô ngủ thiếp đi lúc nào không hay.

Dù đã ngủ, nhưng cô vẫn cứ trần trọc mãi, thỉnh thoảng lại giật mình tỉnh giấc, trở mình, rồi lại tiếp tục mơ mơ màng màng thiếp đi. Cứ giãy vò như vậy không biết bao lâu, cuối cùng Quý Úc cũng chìm vào giấc ngủ say. Nhưng cô chỉ mới ngủ được hơn một tiếng thì đã tỉnh dậy.

Bên ngoài cửa sổ, trời đã sáng hẳn. Ngày thứ hai của năm mới, thời tiết vẫn tốt như cũ, ánh mặt trời rực rỡ làm cả thành phố sáng bừng lên.

Quý Úc mở điện thoại, liếc nhìn đồng hồ chỉ vừa mới 9 giờ rưỡi sáng, cô ngủ chưa đầy ba tiếng đồng hồ.

Mặc dù thật sự chưa ngủ đủ nhưng Quý Úc lại không thể ngủ tiếp được. Cô quyết định ra khỏi giường.

Mẹ đã chuẩn bị xong bữa sáng, nhưng Quý Úc cũng không có chút khẩu vị nào. Cô ăn qua loa nửa chén cháo, sau đó lại quay trở về phòng ngủ.

Vừa đóng cửa lại, thì Quý Úc đã nghe tiếng chuông điện thoại vang lên. Là âm báo tin nhắn của Trang Nghi trên wechat “Tiểu Úc, không phải trước đó không lâu, cô có nói muốn đi Maldives sao? Xem nào, gần đây cô và bố mẹ có thời gian không? Hoặc là bạn bè cô cũng được. Tôi có thể đề xuất công ty sắp xếp cho mọi người đến Maldives chơi, được không?”.

Mặc dù Trang Nghi không hề nhắc đến chuyện Quý Úc vô duyên vô cớ bị dính phải scandal bắt chước diễn xuất của Thiên Ca, nhưng khi nghe Trang Nghi nói những lời này, cô cũng có thể đoán được tin tức tiêu cực này chắc chắn đã phát triển ngày càng nghiêm trọng.

Hiển nhiên, Quý Úc rất tò mò là tình hình đã phát triển đến mức nào. Nhưng cô lại có phần e sợ phải đối mặt với thực tế, cho nên cô cũng không nhắc đến đề tài này, mà thẳng thắn trả lời Trang Nghi “Không cần đâu, dạo này tôi không muốn đi đâu cả!”.

“Vây cũng được, mấy ngày này cô nên ăn thì ăn, nên ngủ thì ngủ, cứ ở yên trong nhà qua cái tết âm lịch này đi.” Trang Nghi nhanh chóng gửi tin nhắn trả lời.

Quý Úc đáp lại một chữ “Ừm”

Một lát sau, Trang Nghi lại gửi thêm một tin nhắn “Đúng rồi, Tiểu Úc, mấy cái tin tức trên weibo, không có việc gì thì tốt nhất cô đừng xem”

Quý Úc lại nhắn một chữ “Ừm”, sau đó thoát ra khỏi khung đối thoại với Trang Nghi.

Vòng kết nối wechat có thông báo nhắc nhở, Quý Úc bấm vào, là thông báo Trần Bạch đã thích dòng trạng thái của cô vào hôm giao thừa.

Sau khi xem hết thông báo nhắc nhở, Quý Úc thuận tay kéo một lượt, thì nhìn thấy dòng trạng thái đầu tiên trên vòng kết nối wechat đang nói về cô “Thịnh Đường Phong Vân có thể đổi tên thành Khả năng bắt chước xuất sắc của Quý Úc rồi”.

Dòng trạng thái này là của một bạn học ở Đại học điện ảnh B.

Bình luận bên dưới hầu hết đều là của bạn học ở Đại học điện ảnh B, còn có thêm những người thân thiết với Quý Úc. Cô nhìn thấy bọn họ kẻ xướng người họa, vừa châm chọc vừa khiêu khích cô.

“Bắt chước, hai chữ này hơi nhẹ rồi, đây là ăn cướp trắng trợn đó!”

“Thật sự không ngờ ngay cả biểu diễn cũng có thể ăn cắp bản quyền, quả thực là vô đạo đức.”

“Vấn đề nằm ở chỗ, coi như là cô ta ăn cắp diễn xuất của người khác đi, thì cũng đừng thể hiện một cách rõ ràng như vậy chứ. Ngay cả tần suất run ngón tay cũng giống như đúc!” Phía sau bình luận này còn kèm theo một cái biểu tượng cười ra nước mắt.

“Quý Úc chính là nổi si nhục của Đại học điện ảnh B!”

“...”

Bình luận kế tiếp càng thêm khó coi hơn, đầu ngón tay Quý Úc lướt trên màn hình, kéo xuống phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 547: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (7)

Vốn dĩ Quý Úc làm việc trong ngành giải trí, nên bạn bè trên wechat gần như đều có liên quan đến ngành này. Trạng thái mới nhất của bạn bè hầu như đều xoay quanh chuyện cô ăn cắp lỗi diễn xuất của Thiên Ca. Ý kiến của mọi người đều có cùng một quan điểm với dòng trạng thái đầu tiên mà Quý Úc thấy, tất cả đều chê bai và trào phúng cô, chỉ là mức độ khó nghe khác nhau mà thôi.

Vòng kết nối wechat đã ồn ào đến như vậy, sợ là trên weibo còn ầm ĩ nhiều hơn.

Giống với lúc này, khi nhận được tin nhắn của Trang Nghi, Quý Úc vừa tò mò lại vừa sợ phải đối mặt. Cô dứt khoát ném điện thoại qua một bên, tìm một quyển sách, định đọc sách để ổn định lại tâm trạng.

Nhưng có rất nhiều chuyện, nói thì dễ nhưng khi bắt đầu làm thì mới thấy khó, Quý Úc miễn cưỡng đọc được ba trang thì đã không đọc tiếp được.

Cô ném sách qua một bên, nằm xuống giường, muốn ngủ nhưng đầu óc cứ rối bời, chẳng thể ngủ được.

Cuối cùng, quá bức bối trong lòng, Quý Úc vẫn cầm điện thoại lên, một lần nữa download weibo.

Quý Úc nhìn chăm chăm vào màn hình di động, mãi một lúc lâu sau, cô mới bắt đầu nhập ID và mật mã của mình.

Sau khi đăng nhập weibo thành công, Quý Úc tận mắt thấy số lượng thông báo nhắc nhở trên weibo của mình đã tăng vọt từ 0 đến 9999+.

Trước tiên, cô vào trang chủ weibo của mình. Bài đăng mà cô gửi đêm giao thừa đã có số bình luận vượt qua 100.000, tất cả nội dung đều là mắng cô.

Quý Úc không dám xem cụ thể mọi người đang mắng gì, mà lựa chọn chuyển qua xem bảng từ khóa hot.

Ngoại trừ đề tài Quý Úc ăn cắp bản quyền của Thiên Ca mà hôm qua, trước khi cô gỡ cài đặt weibo đã leo lên đầu bảng, thì còn có thêm một số đề tài như Quý Úc rút ra khỏi ngành giải trí hoặc Ngăn Quý Úc lại cũng đều nằm trong bảng từ khóa hot.

Vốn dĩ tết âm lịch là thời gian mọi người rất rỗi rãi, hiện tại trên mạng lại ầm ĩ như vậy, cứ như ngại chuyện không lớn, nên gần như tất cả cư dân mạng đều tham gia bàn luận.

Bắt đầu từ khi mọi chuyện phát sinh cho đến khi mọi người đều biết, rốt cuộc cũng đã qua hai mươi bốn giờ. Đến mười một giờ đêm, độ nóng của chuyện này cũng bắt đầu giảm xuống.

Cứ cách 10 phút, Quý Úc lại reset bảng xếp hạng từ khóa hot của weibo một lần. Khi nhìn thấy đề tài liên quan đến mình bắt đầu có xu hướng giảm nhiệt, thì tảng đá lớn đè nặng trong lòng cô cũng nhẹ đi đôi chút.

Mười hai giờ đêm, thấy chỉ còn một đề tài liên quan đến mình còn nằm trong bảng xếp hạng từ khóa hot, lúc này, Quý Úc mới thở phào nhẹ nhõm.

Lúc sáng, Quý Úc chỉ ăn qua loa được nửa phần ăn sáng, mãi cho đến bây giờ, cô vẫn chưa ăn gì. Cô vừa định đi tìm một ít đồ ăn vặt để lấp bụng thì khoảng 12 giờ mười phút, “Tôi thích ăn quả xoài” lại đưa ra 2 tấm ảnh động so sánh giữa cô và Thiên Ca.

Bức ảnh động về Thiên Ca chính là cảnh trong “Khuynh Thành Truyền” được phát sóng mười ngày trước. Thiên Ca và nam chính sống vai đứng trên Hoàng Thành hùng vĩ, nhìn hàng nghìn ngọn đèn ở phía xa.

Bức ảnh động còn lại là cảnh Quý Úc diễn trong “Thịnh Đường Phong Vân” vừa được phát sóng hai tiếng trước. Nhân vật của Quý Úc cùng nam chính ngồi trên sườn núi, dưới bầu trời sao mờ mờ bát ngát. Đây là một cảnh chia ly.

Đoạn này chính là phân đoạn mà Quý Úc diễn tốt nhất trong “Thịnh Đường Phong Vân”.

Bởi vì đoạn này cực ngắn và cực kỳ giống với cái đêm mà cô đã quyết định hủy bỏ hôn ước với anh Dư Quang.

Sau khi nhớ kỹ lời kịch, Quý Úc tưởng tượng những ngôi sao sáng chói kia chính là những chiếc đèn bay đầy trời mà anh Dư Quang đã thả, rồi cứ thế mà quay xong phân đoạn này chỉ với một lần duy nhất.

Lúc đó, vừa quay xong, tất cả mọi người trong đoàn thoáng yên lặng trong chốc lát, sau đó, đạo diễn mới hô “Cắt”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 548: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (8)

Lúc diễn phân đoạn kia, có một đoạn nhỏ mà cảm xúc nhân vật khi đó gần như y hệt lúc cô nói ly hôn với anh Dư Quang. Rõ ràng là trong lòng nữ chính có nam chính, nhưng bắt buộc phải rời bỏ anh ta.

Cho nên trong suốt quá trình nói lời chia tay với nam chính, cô đều không dám nhìn anh ta, chỉ luôn nhìn chăm chăm về phía chân trời, cố gắng kiềm nước mắt, nói ra lời thoại với thái độ vô cùng kiên định.

Quý Úc đã từng trải qua cảm giác đau đớn khi phải từ bỏ tình cảm như vậy, cho nên khi đọc lời thoại, để cho cảm xúc được bộc lộ chân thật nhất, có

vài đoạn, cô đã thoáng dừng lại trong chốc lát, đợi sau khi điều chỉnh cảm xúc tốt, cô mới nói tiếp

Khi nói xong câu cuối cùng “Từ nay về sau, tôi và anh ân đoạn nghĩa tuyệt”, cô không dám liếc nhìn nam chính, đã vội đứng dậy, xoay người, giấu đi giọt nước mắt trên mi, nhanh chóng rời khỏi.

“Tôi thích ăn quả xoài” đã cắt đứt cảnh quay này.

Cảnh quay này do Quý Úc diễn, vốn không có bất kỳ vấn đề gì, thế nhưng trong “Khuynh Thành Truyền”, diễn xuất của Thiên Ca khi chia tay nhân vật nam chính cũng hoàn toàn giống như đức.

Lúc nói lời chia tay, cô ta cũng nhìn về phía chân trời, không dám nhìn nam chính bên cạnh.

Lời thoại của cô ta cũng có những đoạn dừng không hề khác biệt với Quý Úc. Thậm chí ngay cả động tác yên lặng nắm chặt tay mà Quý Úc đã dùng để phát huy cảm xúc đau khổ ngay thời điểm đó một cách tinh tế nhất, Thiên Ca cũng có.

Lúc nói hết những lời sau cùng, hình ảnh Thiên Ca đứng dậy, xoay người, giấu đi những giọt nước mắt trên mi, nhanh chóng rời khỏi cũng y hệt với diễn xuất của Quý Úc trong “Thịnh Đường Phong Vân”. Ngoại trừ người diễn khác nhau, còn lại thì không hề khác biệt.

Hôm qua, khi “Tôi thích ăn quả xoài” đăng bài trên weibo, không phải Quý Úc không cảm thấy khó hiểu là tại sao lại phát sinh chuyện như vậy, nhưng cô cũng không nghĩ nhiều. Cô vẫn luôn cho rằng mọi chuyện chỉ là trùng hợp.

Nhưng khi nhìn thấy cảnh này, thì cô không thể nào tin là trùng hợp được nữa.

Đây là cảnh quay mà chính bản thân cô đã trải qua.

Dù cho Thiên Ca có diễn xuất hoàn mỹ như thế nào đi nữa thì cũng không thể diễn được như vậy. Phải nói là giống Quý Úc đến mức như cùng được đúc ra từ một khuôn.

Trừ phi, trừ phi là Thiên Ca...

Nghĩ đến đây, đầu ngón tay Quý Úc đột nhiên xiết chặt điện thoại.

... Trừ phi là Thiên Ca đã sắp xếp người ở bên cạnh cô, giám sát toàn bộ quá trình cô quay “Thịnh Đường Phong Vân”, sau đó lựa chọn một số cảnh quay hoàn mỹ nhất của cô để sao chép.

Dù cho phải chạy kịp tiến độ, thì một bộ phim cổ trang cũng phải mất ít nhất từ hai tháng rưỡi đến ba tháng mới quay xong.

“Khuynh Thành Truyền” chỉ quay hai tháng đã tuyên bố đóng máy, lúc đó, cô còn cảm thấy khó hiểu là tại sao lại quay nhanh như vậy.

Hơn nữa, từ sau đêm tiệc từ thiện BL, Thiên Ca bị tổn thất lớn như vậy, nhưng vẫn luôn không có hành động gì. Quý Úc còn cảm thấy bất thường, với tính tình của cô ta, sao có thể chịu để yên cho cô?

Bây giờ thì Quý Úc đã hiểu ra tất cả.

Thiên Ca nào có bỏ qua cho cô, mà cô ta đã đào một cái bẫy suốt năm tháng, chỉ để chôn sống cô mà thôi.

Cô ta đã cố ý đẩy nhanh tiến độ để “Khuynh Thành Truyền” quay xong trước, đồng thời lên sóng trước “Thịnh Đường Phong Vân”.

Bởi vậy nên, Thiên Ca, kẻ ăn cắp bản quyền thật sự, hiển nhiên trở thành người sáng tác, còn người sáng tác thật sự thì ngay giờ phút này lại trở thành kẻ cắp, bị tất cả mọi người trên weibo phi nhổ.

Bốn năm trước, Quý Úc đã từng bước chân vào ngành giải trí, nên cô hiểu rất rõ dư luận và scandal sẽ hủy hoại một ngôi sao như thế nào.

Thiên Ca làm như vậy, không thể nghi ngờ là muốn đóng lên người Quý Úc tấm biển ăn cắp lỗi diễn xuất của người khác.

Đây là vấn đề về đạo đức. Một khi bị nhận định là như vậy, sợ rằng trong tương lai Quý Úc phải mất một khoảng thời gian rất dài, thậm chí là cả đời, có lẽ cô cũng khó có thể xoay người trong ngành giải trí.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 549: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (9)

Không sợ kẻ hèn hạ, chỉ sợ kẻ hèn hạ đến mức không có giới hạn. Cô luôn đề phòng cô ta nhưng lại không ngờ có kẻ cẩn thận đến vậy cũng có lúc sơ sót. Thiên Ca chỉ dùng một chiêu hèn hạ như thế, không những có thể biến mọi thứ của cô trở thành của cô ta, mà còn hung hăng cắn ngược lại cô.

Ngay lúc này, Quý Úc hận không thể lập tức đăng weibo nói cho toàn bộ thế giới biết rằng cô không phải là kẻ cấp bản quyền, kẻ cấp chính là Thiên Ca.

Nhưng cô hiểu rõ, “Khuyên Thành Truyền” phát sóng trước “Thịnh Đường Phong Vân”, cho nên dù cô có nói đúng sự thật thì cũng sẽ không có ai tin tưởng.

Nếu cô thật sự phát ngôn như vậy trên weibo, sợ là bản thân sẽ càng bị chửi rủa nhiều hơn nữa.

Cho đến hôm nay, Quý Úc mới biết được tình cảnh khó khăn nhất trên đời này chính là có trăm cái miệng nhưng lại chẳng thể biện minh.

Uất ức, không cam lòng, cảm thấy oan uổng... Dù loại cảm xúc trào lên trong lòng Quý Úc, quay cuồng, đan xen vào nhau, cho đến cuối cùng, những cảm xúc phức tạp kia hóa thành một nỗi căm phẫn.

Cô nghĩ bản thân hẳn là đã thật sự tức giận, cho nên tay cô mới run lên như thế, cả người cũng phát run, thậm chí ngay cả hàm răng cũng va vào nhau lập cập.

Đã lâu lắm rồi Quý Úc không tức giận đến như vậy. Cô muốn ổn định lại cảm xúc của mình, nhưng càng nghĩ, thì lửa giận trong lồng ngực cô lại càng bùng lên dữ dội.

Quý Úc nghĩ bây giờ cô nhất định phải tìm cái gì đó để làm, nếu không cô sẽ tức điên lên mất.

Nghĩ vậy, Quý Úc lập tức mở game. Nhưng sau khi vào game, đầu ngón tay đang run rẩy của cô lại không thể khống chế nổi phương hướng của Tướng.

Quý Úc ném điện thoại qua một bên, đi vào toilet tìm một cái khăn, bắt đầu lau dọn.

Phòng ngủ của cô chỉ có diện tích hơn hai mươi mét vuông, trong chốc lát, cô đã nhanh chóng lau xong. Một đêm không ngủ, rõ ràng là Quý Úc rất mệt, nhưng cô lại không có cách nào dừng lại được, cứ liên tục lặp lại động tác lau sàn.

Quý Úc không biết bản thân đã quỳ trên mặt đất, lặp đi lặp lại động tác lau sàn như vậy bao lâu, mãi cho đến khi tiếng chuông điện thoại của cô vang lên, theo bản năng, cô định đứng dậy đi lấy điện thoại.

Nhưng do Quý Úc đã quỳ trên mặt đất một lúc lâu, khiến cho đầu gối đau buốt nên cô không thể đứng dậy nổi, chỉ có thể bò đến cạnh giường, lén mò tìm điện thoại.

Khi nhìn thấy ba chữ “Hạ Quý Thần” hiển thị trên màn hình điện thoại, mắt Quý Úc đột nhiên nóng lên, suýt nữa thì rơi nước mắt.

Vừa bấm nhận cuộc gọi, Quý Úc còn chưa kịp nói gì thì đầu dây bên kia đã vang lên giọng nói ẩn chứa một chút lo lắng của Hạ Quý Thần: “Tiểu Úc?”

Quý Úc vốn định đáp lại Hạ Quý Thần. Nhưng khi há miệng, cô mới phát giác cổ họng mình đau đớn dữ dội, hoàn toàn không thể nói được.

Đầu dây bên kia, dường như Hạ Quý Thần biết rõ tâm trạng của Quý Úc ngay lúc này, không đợi cô mở miệng, anh đã nói tiếp: “Đêm hôm qua anh bay sang Mỹ. Lúc xuống phi cơ đã là sáu giờ sáng giờ Bắc Kinh, anh sợ em đang ngủ nên không quấy rầy, mà vội đặt vé máy bay, tranh thủ về. Hiện tại anh vừa đến sân bay Bắc Kinh.”

Tuy là Hạ Quý Thần không nhắc đến nguyên do khiến anh phải đặt vé bay về gấp, nhưng Quý Úc biết rõ, là bởi vì cô xảy ra chuyện cho nên thay vì xử lý công việc bên Mỹ, anh lại bay chuyển bay dài quay trở về.

Quý Úc bỗng dưng cảm thấy rất ấm áp, loại cảm giác này cứ quanh quẩn trong lòng khiến cho tức giận cùng uất ức vốn không tiêu tan lại càng trở nên nặng nề hơn.

Sau khi nói xong, đợi trong chốc lát, thấy Quý Úc vẫn không nói gì, Hạ Quý Thần lại nói tiếp: “Tiểu Úc, sáng ngày mai, anh đón em, em đi theo anh sang Mỹ công tác, được không?”

Nếu anh thật sự muốn cô theo anh sang Mỹ công tác, thì hôm nay, anh có thể bảo Trần Bạch đặt vé cho cô, để cô bay qua, sao anh phải bay về đây làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 550: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (9)

Trong phòng bệnh của Trình Yếu có một cái giường trống. Tối hôm đó, Du Mỹ Anh ngủ lại bệnh viện.

Ngày hôm sau, Lương Du An đưa cơm tối thì gặp Du Mỹ Anh.

Du Mỹ Anh nghỉ ngơi xong tinh thần đã khôi phục như cũ, lại là bộ dáng cô gái cường thế, già dặn.

Dù lần này thái độ của cô ấy với Trần Mịch Ngôn có chút lạnh nhạt, nhưng thấy Lương Du An, Du Mỹ Anh vẫn hỏi thăm sức khỏe cực kỳ lễ phép.

Lương Du An biết quan hệ của Trình Yếu và Du Mỹ Anh, nên cũng rất khách khí với cô ấy.

Xế chiều hôm đó, Trình Yếu làm kiểm tra lại một lần nữa, bác sĩ nói cô có thể về nhà nghỉ ngơi. Vì vậy lúc chạng vạng tối, Trần Mịch Ngôn làm thủ tục xuất viện cho cô.

Du Mỹ Anh về nhà họ Trần cùng Trình Yếu. Cơm tối do Lương Du An tự mình xuống bếp, cả một bàn trải dài rất phong phú.

Lương Du An và Trần Trữ đã biết chuyện của Trình Yếu. Từ miệng Trần Mịch Ngôn, bọn họ biết những năm tháng đó luôn có vị chị họ này chăm sóc Trình Yếu, vì vậy lại càng tôn trọng Du Mỹ Anh hơn.

Lúc ăn cơm, Trình Yếu lại có cảm giác bữa tối này như buổi gặp mặt của hai bên gia đình.

Sau khi ăn xong họ ngồi ở phòng khách một lúc, sau đó Trình Yếu lên gác cùng Du Mỹ Anh.

Du Mỹ Anh đóng cửa lại, bỏ lên nằm trên giường cạnh Trình Yếu: "Hai vị trưởng bối ngược lại không tệ."

Trình Yếu "ừ" một tiếng, rất đồng tình: "Bọn họ rất tốt."

"Vậy những người khác thì sao? Em còn ra mắt ai nữa?" Du Mỹ Anh nghiêng đầu nhìn cô.

Trình Yếu suy nghĩ một chút rồi nói: "Ông nội và chú nhỏ cũng rất tốt."

Du Mỹ Anh gật đầu, nói: "Em như vậy nhưng chị thấy dường như bọn họ không để ý lắm."

Trình Yếu hơi dừng lại như đang suy nghĩ điều gì. Sau một lát, cô nói: "Hôm qua Trần Mịch Ngôn cầu hôn em. Anh ấy nói bố mẹ anh ấy cũng không có ý kiến gì."

Du Mỹ Anh cả kinh: "Cầu hôn lúc nào? Sao chị không biết?"

Trình Yếu liếc cô ấy một cái: "Đừng kích động, chỉ nói một câu thôi, không có nghi thức gì. Nói lúc trước khi chị tới."

Du Mỹ Anh hơi thất vọng: "Vậy mà cũng coi là cầu hôn? Em đồng ý?"

"Nếu không thì sao?" Trình Yếu cười lên: "Sống cả đời với chị thật? Em sợ Trọng Nhất Lâm đánh em."

Cô vừa nhắc tới Trọng Nhất Lâm, biểu cảm của Du Mỹ Anh đã trở nên không được tự nhiên. Cô ấy không để ý tới Trình Yếu, mếu máo nói: "Em ở cùng chị có gì không tốt?"

Trình Yếu chỉ cười, không tiếp lời.

Du Mỹ Anh bị nụ cười của cô làm sồn tóc gáy.

"Được rồi được rồi, em phải gả thì gả đi. Qua lần này dẫn cậu ấy về Sùng An để gặp mẹ chị một chút, bà ấy cứ nhắc mãi. Em không tìm không phải chẳng giống ai trong nhà, dù thế nào đầu tiên vẫn phải gặp gia trưởng, sau đó thực hiện chuyện kết hôn trong năm nay đi."

"Năm nay?"

"Nếu không em định kéo dài đến khi nào? Em 28 tuổi rồi đấy!" Biểu cảm của Du Mỹ Anh cực kỳ cường điệu, như thể cô ấy trẻ tuổi hơn Trình Yếu vậy.

Trình Yếu hơi im lặng: "Chuyện này em sẽ bàn với Trần Mịch Ngôn."

Vừa dứt lời đã nghe tiếng người gõ cửa. Trình Yếu muốn xuống giường, Du Mỹ Anh đề cô lại: "Em đợi đó."

Cô ấy xuống giường, mở cửa.

Trần Mịch Ngôn đứng ngoài cửa, gọi một tiếng "chị Mỹ Anh".

"Mẹ em gọt hoa quả." Anh nói.

Du Mỹ Anh đứng chắn ở cửa không tránh ra, anh không thể đi vào được. Dừng một chút, anh đưa đĩa trong tay tới: "Hai người ăn một chút đi."

Trình Yếu nghe được giọng anh nên gọi: "Trần Mịch Ngôn? Anh vào đi."

Du Mỹ Anh không nhận đĩa trong tay anh, lúc này mới nhường đường.

Trần Mịch Ngôn có chút cảm kích, nhìn cô ấy rồi nói: "Cảm ơn."

Hai ngày này Trình Yếu đã có thể ăn chút trái cây. Du Mỹ Anh không ăn nhiều, Trần Mịch Ngôn không ăn, phần lớn chỗ hoa quả đều chui vào bụng cô.

Du Mỹ Anh mới tới hai ngày đã nhận được điện thoại, quán rượu có chuyện chờ cô ấy về xử lý. Cô ấy vốn muốn đợi Trình Yếu tỉnh dưỡng mấy ngày rồi đưa cô trở về cùng, bây giờ lại hơi khó thực hiện.

Trình Yếu thấy cũng không có gì, cô bảo Du Mỹ Anh về trước, mấy ngày nữa cô về cùng Trần Mịch Ngôn là được.

Du Mỹ Anh suy nghĩ một chút, cuối cùng cũng đồng ý. Trước khi đi, cô ấy tìm Trần Mịch Ngôn trò chuyện vài câu nhưng không để Trình Yếu biết.

Sau khi Du Mỹ Anh rời đi, Trình Yếu ở lại thêm 4, 5 ngày. Mấy ngày này Lương Du An từ chối các buổi xã giao, ngày nào cũng ở nhà nấu các loại cháo đa dạng cho cô, khiến Trình Yếu ngại ngùng không thôi.

Buổi chiều, Trần Mịch Ngôn ra cửa mua nguyên liệu nấu ăn. Trình Yếu xuống lầu, phát hiện Lương Du An đang bận bịu trong bếp. Cô nhìn từ xa vài lần, càng nhìn càng thấy áy náy trong lòng.

Trình Thanh còn chưa từng nấu ăn cho cô như vậy. Cô vẫn còn chút ảm tượng từ khi còn nhỏ, lúc đó Trình Thanh luôn bận bịu nhiều việc, bà ấy không tham gia hội nghị học thuật thì cũng làm thí nghiệm, một tuần mới có thể nấu cơm một lần.

Kể từ đó tới bây giờ, Trình Yếu đều không trách bà ấy. Ngay cả khi bị đưa tới nhà di nhỏ ở Sùng An, cô cũng không nói gì. Cô vẫn luôn ngoan ngoãn và hiểu cho Trình Thanh. Cô cảm thấy người một nhà vui vẻ đã là rất hạnh phúc rồi.

Có điều cô chưa từng nghĩ hạnh phúc kia chỉ là ảo ảnh, đằng sau hình ảnh gia đình tưởng như hoàn chỉnh, hài hòa đó là tình yêu mục nát của Trình Thanh và Chung Vân Sơn.

Dù họ từng thỏa hiệp để chống đỡ vì cô, cuối cùng cô vẫn trở thành vật hi sinh như cũ.

Nhớ lại chuyện này thật không tốt chút nào.

Trình Yếu lấy lại tinh thần khi phát hiện mình đã đi tới cửa bếp. Lương Du An thấy cô thì cười: "CiCi."

"Dì." Trình Yếu đi tới, mang theo áy náy: "Mấy ngày nay khiến dì mệt mỏi rồi."

Lương Du An sững sốt, sau đó đặt muống trong tay xuống, mỉm cười nói: "Sao lại khách khí như vậy? Bây giờ con và Mịch Ngôn đều là con dì, làm chút cơm thì có gì mệt đâu? Đừng suy nghĩ nhiều, quan trọng nhất là tỉnh dưỡng thân thể. Nghe lời nhé, trong lòng phải thoải mái, từ nay về sau đây chính là nhà con."

Trình Yếu cúi đầu "vâng" một tiếng, cô ổn định lại cảm xúc, sau đó ngẩng đầu nói: "Cảm ơn dì."

Lương Du An cười rộ lên: "Được rồi, chờ Mịch Ngôn về là ăn được. Dì bảo nó đi mua ít đặc sản, lúc nào về nhớ mang tới nhà di nhỏ của con."

Trình Yếu không biết nói gì, chỉ gật đầu một cái, đáng về rất nghe lời. Lúc ra khỏi phòng bếp, Lương Du An đột nhiên gọi cô lại.

Trình Yếu quay đầu lại, mặt Lương Du An có chút chần chừ. Bà nhìn Trình Yếu một lúc, sau đó đi tới nhẹ giọng nói: "Không biết con có để ý không, nhưng đứa nhỏ như con làm người ta rất đau lòng. Chuyện khổ sở trước kia không thể thay đổi được nữa, nhưng vẫn phải chú ý tới thân thể, đừng làm khổ chính mình. Hai ngày trước dì mới liên hệ được một bác sĩ không tồi, mấy hôm nữa dì đưa con đi kiểm tra một chút, được không?"

Dừng một chút, bà lại bổ sung: "Đừng nghĩ nhiều, dù thế nào, con cũng là con nhà chúng ta. Chỉ là chúng ta và Mịch Ngôn đều hy vọng thân thể con tốt lên, đừng lại chịu khổ nữa."

Hốc mắt Trình Yếu hơi ửng hồng, cô chưa đáp lại gì nhưng đã gật đầu thuận theo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 551: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (11)

Tuy cách một cái điện thoại nhưng Hạ Quý Thần lại có thể cảm nhận được tâm trạng của Quý Úc đang dần dần có chuyển biến tốt đẹp. Anh lại nói tiếp: “Và lại, em định so sánh với cô ta cái gì? Anh thấy trên người cô ta ngoại trừ hèn hạ ra thì cũng chẳng có gì đặc biệt, chẳng lẽ em định so với cô ta xem ai hèn hơn à?”

Quý Úc không ngờ Hạ Quý Thần lại bỗng nhiên nói như vậy, nhất thời cô nhin không được, bật cười: “Em còn chưa đến mức như vậy đâu!”

“Vậy thì được rồi, anh còn sợ là em nghĩ không thông.”

Quý Úc không đáp. Cô cảm giác được rất rõ trái tim trong lồng ngực mình đang được lấp đầy niềm vui.

Một lát sau, Hạ Quý Thần lại lên tiếng: “Tâm trạng đã khá hơn chút nào chưa?”

“Ừm.”

“Đỡ hơn rồi thì nghe lời anh dặn, làm một vài chuyện...”

“Chuyện gì?”

“Đi tắm nước nóng, sấy khô tóc, uống một ly sữa rồi nằm lên giường, nhắm mắt lại, đừng nghĩ gì cả, ngủ một giấc thật ngon...” - Dừng một chút, Hạ Quý Thần lại nói: “... Em cứ làm theo lời anh đi, anh không tắt điện thoại, anh ở đây với em.”

Anh ở đây với em.. Quý Úc không ngờ là mấy chữ đơn giản như vậy lại ẩn chứa sức mạnh vô hạn, ngay giây phút này cô cảm thấy chỉ cần có Hạ Quý Thần ở bên cạnh, cho dù trời có sập xuống, cô cũng không sợ.

Quý Úc kiểm chế tình cảm đang trào dâng trong lòng, khẽ đáp một tiếng “Ừm”, sau đó để điện thoại di động xuống, bắt đầu làm theo những lời căn dặn của Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần vẫn chưa về đến nhà, mặc dù biết rõ Quý Úc đã buông máy xuống, nhưng anh vẫn giữ điện thoại di động bên tay.

Anh nhìn cảnh đêm không ngừng thụt lùi bên ngoài cửa sổ, ngẫm nghĩ lại những lời mà mình vừa nói.

Anh ở đây với em..

Bốn năm trước, lúc em gặp chuyện không may, anh không thể ở bên cạnh em. Bốn năm sau, mặc kệ là chuyện gì xảy ra, anh đều sẽ ở bên cạnh em.

Anh đã một lần để em đơn độc đối mặt với sự xấu xa của thế gian này, cho nên anh sẽ không để chuyện như vậy lặp lại lần thứ hai..

Lúc Quý Úc cầm điện thoại lên lần nữa, thì đã là bốn mươi phút sau.

Điện thoại vẫn còn kết nối như trước.

Cô nằm trên giường, kéo chăn đắp kín người như lời Hạ Quý Thần dặn, sau đó cầm điện thoại đưa đến bên tai, bắt đầu tán gẫu với Hạ Quý Thần.

“Anh về đến nhà chưa?”

“Đến rồi.”

“Anh tắm chưa?”

“Đã tắm.”

“Anh có đói bụng không?”

“...”

Hai người cứ trò chuyện như vậy không biết bao lâu, cho đến khi cơn buồn ngủ ập đến khiến cho mí mắt Quý Úc nặng dần, từ từ nhắm lại.

Đầu dây bên kia, Hạ Quý Thần nghe Quý Úc trả lời càng lúc càng chậm, biết là cô đã mệt, nên anh cũng không lên tiếng nữa.

Đêm rất yên tĩnh, cách một cái ống nghe, anh có thể nghe thấy từng nhịp thở của cô dần dần trở nên đều đặn và dài hơn.

Anh đứng cạnh cửa sổ, ngẫm nhìn hàng nghìn ngọn đèn bên ngoài, lấy ra một điều thuốc, sau khi rít một hơi, dường như sức nhớ ra cái gì đó, anh lại mở miệng nói với Quý Úc ở đầu dây bên kia: “Tiểu Úc?”

“Hừm” Giọng cô đã bắt đầu không rõ ràng.

“Em phải nhớ kỹ những lời mà anh đã nói với em.”

Mỗi một lời mà anh đã nói với em đều là lời thề.

Không có YC thì em vẫn còn có anh.

Không chạy đến vì danh tiếng lúc vinh quang, không bỏ đi khi ở dưới tận cùng vực thẳm.

“... Ừm”

Quý Úc tỉnh lại đã là giữa trưa ngày mùng ba, điện thoại di động của cô đã hết pin và tắt nguồn tự lúc nào.

Chuyện cô ăn cắp bản quyền của Thiên Ca gây ra âm ỉ lớn như vậy, cho nên bố mẹ cũng đã biết.

Mẹ sợ cô cứ ở nhà như vậy sẽ nghĩ ngợi lung tung rồi sinh bệnh, cho nên sau khi ăn cơm trưa, bà đã lời Quý Úc đến thăm mỹ viện làm đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 552: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (12)

Lúc đi ra ngoài, Quý Úc quên đi toilet, cho nên khi đến thẩm mỹ viện, chuyện đầu tiên cô làm chính là đi toilet.

Quý Úc thật sự không ngờ cô sẽ chạm mặt Thiên Ca ở nhà vệ sinh.

Lúc đến trước cửa nhà vệ sinh, Quý Úc giơ tay định đẩy cửa vào thì đột nhiên cửa được người bên trong kéo ra, xuất phát từ bản năng, cô ngẩng đầu lên thì nhìn thấy khuôn mặt được trang điểm kỹ lưỡng của Thiên Ca. Cứ như vậy, Quý Úc còn chưa kịp chuẩn bị thì tầm mắt cô đã chạm phải tầm mắt của cô ta.

Mấy ngày gần đây, chuyện của cô và cô ta gây ra ồn ào lớn như vậy khiến cho mọi người đều biết.

Lúc này hai người trong cuộc lại đột nhiên gặp gỡ mà không chút chuẩn bị, không chỉ Quý Úc ngỡ ngàng, mà ngay cả Thiên Ca cũng có hơi kinh ngạc.

Người bình tĩnh lại trước chính là Quý Úc.

Không thấy Thiên Ca còn đỡ, vừa thấy cô ta, lửa giận trong lòng Quý Úc lại bùng lên.

Quý Úc hiểu rõ so với bất kỳ ai khác, Thiên Ca là người muốn nhìn thấy tình trạng thảm thương của cô nhất. Cho nên cô liều mạng kiềm chế ham muốn xé Thiên Ca ra từng mảnh, xem như cô ta không tồn tại, đi thẳng qua người cô ta, bước vào trong toilet.

Cô bước vào nhà vệ sinh, khóa trái cửa, mãi một lúc sau cô mới nghe thấy tiếng giày cao gót của Thiên Ca dần dần nhỏ đi, chứng tỏ là cô ta đã đi xa.

Đi vệ sinh xong, Quý Úc vẫn ngồi lại trong chốc lát rồi mới đứng dậy, kéo van dội nước, sau đó bước ra ngoài.

Cô bước thẳng đến bồn rửa tay mở vòi nước, lấy một ít nước rửa tay, vừa định cho tay vào nước kỳ cọ thì cô liếc nhìn mặt gương to bản và sáng ngời trước mặt, thấy Thiên Ca đang đứng tựa vào vách tường đối diện cửa nhà vệ sinh, trên đầu ngón tay của cô ta đang kẹp một chiếc thuốc vừa dài vừa nhỏ dành cho phái nữ.

Lúc Quý Úc thấy Thiên Ca, dường như cô ta cũng cảm nhận được. Cô ta vừa nhả ra một làn khói xinh đẹp, vừa liếc nhìn vào mặt gương, ánh mắt của hai người phút chốc chạm vào nhau. Nhưng chỉ trong chốc lát, khói thuốc của Thiên Ca đã ngăn chặn tầm nhìn của hai người.

Giống với lúc này, Quý Úc vẫn xem như Thiên Ca không tồn tại, về mặt cô không hề thay đổi, cô nhìn xuống cẩn thận rửa sạch tay, sau đó rút khăn lau khô bọt nước trên tay, rồi mới xoay người, từ từ bước ra khỏi nhà vệ sinh.

Quý Úc quẹo phải, vừa định đi đến sảnh trước của thẩm mỹ viện thì Thiên Ca đang đứng cạnh đó đột nhiên lên tiếng: “Cô không có gì muốn nói với tôi à?”

Đương nhiên Quý Úc hiểu Thiên Ca nói những lời này này là có ý gì, cô ta đang chờ cô mở miệng chỉ trích cô ta, nói cô ta bắt chước lối diễn xuất của cô lại còn đổ oan cho cô là kẻ cắp. Cô ta rất mong cô nói như vậy.

Bởi vì chỉ cần cô mở miệng nói thì cô ta có thể ghi âm lại, rồi đăng lên weibo, khiến cho tình cảnh của cô lại càng thêm bi thảm hơn.

Quý Úc vờ như không nghe thấy, bước chân của cô cũng không hề dừng lại.

“Cô không có gì muốn nói với tôi, nhưng mà tôi thì có lời muốn nói với cô đấy.” Phía sau, giọng của Thiên Ca thông thả vọng đến.

Quý Úc vẫn tiếp tục đi về phía trước.

Khoảng cách giữa hai người càng lúc càng xa.

Thiên Ca không hề sốt ruột, cô ta vẫn thoải mái đứng tựa vào vách tường như cũ, từ từ rút thuốc: “Quý Úc, cô hẳn là không biết, từ năm ngoái, Hạ Quý Thần đã biết chuyện nhân vật của cô trong “Thịnh Đường Phong Vân” sẽ gặp phải rắc rối về vấn đề diễn xuất với “Khuyên Thành Truyền” rồi?”

Khi nghe đến ba chữ “Hạ Quý Thần”, bước chân vững vàng và ung dung của Quý Úc bất chợt dừng lại.

Cô không quay đầu.

Thiên Ca cũng không mong Quý Úc quay đầu lại. Sau khi quăng đầu lọc vào thùng rác bên cạnh, cô đứng thẳng người, chủ động đi đến trước mặt Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 553: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (13)

“Hạ Quý Thần đã sớm biết chuyện này, tính đến cái đêm đầu tiên khi chuyện của cô bị làm âm lên, thì anh ta có hẳn một tuần lễ, có thể nghĩ cách đề chuyện này xuống, nhưng có lẽ là cô không biết... Anh ta không làm gì cả...”

Thiên Ca thừa nhận, cả đời này, bản thân làm chuyện gì cũng đều ngoan tâm (*). Ngay cả đối với Quý Úc, người bạn tốt nhất thời niên thiếu của mình, cô cũng không giữ lại một chút tình cảm nào. Duy chỉ có Hạ Quý Thần, người đàn ông cho tới bây giờ vẫn không hề đối tốt với cô, thậm chí có thể nói là xử tệ, lại khiến cho cô vẫn luôn ảo tưởng.

Scandal của Quý Úc là do cô tự tay gây nên, nhưng chuyện này gây ra ồn ào lớn đến như vậy cũng bởi do sự thúc đẩy của giới truyền thông. Lúc cô liên hệ với giới truyền thông, biết có người đã tiết lộ cho Hạ Quý Thần, lúc đó cô còn lo lắng mình xử lý không tốt, có thể sẽ bị Hạ Quý Thần ngăn lại. Nhưng sau này cô mới biết, Hạ Quý Thần chẳng những không ngăn cản chuyện này, mà ngược lại, anh ta còn giúp một tay.

Hạ Quý Thần đối xử với Quý Úc tốt như thế nào, không phải cô không rõ, cho nên cô cảm thấy rất là kỳ quái.

Cô sai người nghe ngóng tin tức khắp nơi, mãi cho đến trước lễ mừng năm mới, cô mới biết được, hóa ra lúc Hạ Quý Thần sa thải giám đốc Lâm, người mà cô đã sắp xếp ở YC, anh ta có ký một hiệp nghị với ban giám đốc. Nếu như trong vòng một năm, Quý Úc không mang lại lợi nhuận cho YC, anh ta sẽ phải tay không rời khỏi công ty.

Ngay lúc đó, cô mới hiểu được, sở dĩ Hạ Quý Thần thờ ơ như vậy, là vì anh ta cũng mong scandal của Quý Úc có thể gây ra ồn ào lớn.

Đối với Quý Úc là một tai họa, nhưng đối với Hạ Quý Thần thì đây chính là cơ hội để tăng tỉ lệ người xem cho “Thịnh Đường Phong Vân”, bởi vì chỉ cần tạo ra doanh thu thì Hạ Quý Thần có thể ở lại YC.

Nghĩ đến đây, Thiên Ca nhin không được nhếch môi cười: “... Tôi cứ tưởng là Hạ Quý Thần thật sự muốn nâng đỡ cô, nhưng cho đến bây giờ, tôi mới biết được, với Hạ Quý Thần, cô cũng chỉ là một công cụ kiếm tiền mà thôi. Trong lúc cô dính phải scandal, bị người phi nhố, vô cùng thảm thương, thì Hạ Quý Thần làm gì? Anh ta không làm gì cả, ngay cả dùng tiền để làm giảm độ nóng trên weibo, anh ta cũng không làm...”

Về mặt Quý Úc vẫn thản nhiên như trước, dường như Thiên Ca chưa từng nói với cô bất kỳ chuyện gì.

“Cô biết tại sao không?” - Thiên Ca không chút để tâm thái độ ngó lơ của Quý Úc, cô ta cúi đầu mân mê những viên đá khảm trên móng tay mình: “Bởi vì chuyện của cô càng âm ỉ, thì “Thịnh Đường Phong Vân” càng có tỷ suất người xem cao hơn. Cô không thấy là hôm qua, tỷ suất người xem của “Thịnh Đường Phong Vân” vì chuyện này mà tăng lên sao? Đối với Hạ Quý Thần, anh ta kiếm được lợi nhuận là được, còn danh dự của cô, chuyện cô sống hay chết thì có liên quan gì đến anh ta đâu!”

Nghe đến đó, Quý Úc cảm thấy mình quả thật có bệnh nên mới dừng lại nghe Thiên Ca nói như vậy.

Cô không thèm liếc nhìn Thiên Ca lấy một cái, tiếp tục đi về phía sảnh trước của thẩm mỹ viện.

Thiên Ca không ngăn cô nhưng đợi cô đi được hai bước, cô ta lại nói: “Quý Úc, cô cảm thấy với sức của một mình tôi thì có thể làm chuyện này âm ỉ đến như vậy sao? Có thể cô không tin tôi, nhưng những gì tôi nói đều là sự thật. Chuyện lần này, Hạ Quý Thần cũng có phần.”

“So với tôi, Hạ Quý Thần càng hi vọng scandal của cô gây ồn ào lớn hơn nữa.”

“Cho nên, nếu nói ở một khía cạnh khác, anh ta cũng giống như tôi, đều không quan tâm đến sống chết của cô.”

Quý Úc đột nhiên dừng bước.

Từ lúc Thiên Ca mở miệng nói chuyện cho đến bây giờ, Quý Úc vẫn không hề quay đầu lại liếc nhìn Thiên Ca lần nào, nhưng lúc này, cô lại xoay người, đi về phía Thiên Ca.

(*) Ngoan tâm: lòng dạ độc ác.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 554: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (14)

“Anh ấy giống với cô?”

Giọng Quý Úc có hơi lạnh, khi cô lặp lại câu nói kia của Thiên Ca, ánh mắt cô nhìn Thiên Ca đã trở nên lạnh lẽo: “Cô có cái gì mà muốn hạ nhục anh ấy như vậy? So với anh ấy, cô xứng à?”

Thiên Ca không ngờ là Quý Úc sẽ nói ra những lời có khí thế bức người (*) như vậy. Ánh mắt kiêu ngạo của cô ta thoáng chốc mờ ra.

“Chẳng lẽ cô thật sự cho rằng cô nói một đồng lý lẽ như vậy trước mặt tôi thì tôi sẽ tin cô à?” Quý Úc nhếch môi cười: “Thiên Ca, cô cho rằng tôi là đứa trẻ ba tuổi à? Dễ lừa gạt vậy à?”

“Tôi cho cô biết, dù cho cô có bịa đặt tất cả mọi chuyện giống hệt như thật, thì tôi cũng vẫn không tin cô.”

“Bởi vì trong lòng tôi, cô là kẻ không đáng tin. Đừng nói là hôm nay cô đứng trước mặt tôi nói về Hạ Quý Thần, cho dù cô thuận tay kéo một người ăn xin đến, thì với tôi, người ăn xin đó còn đáng tin hơn cô!”

“Cho nên, Thiên Ca, nếu cô có ý đồ muốn châm ngòi ly gián (*) mối quan hệ giữa tôi và Hạ Quý Thần, thì tôi khuyên cô nên từ bỏ ý định đó đi!”

Nói đến đây, giọng Quý Úc vô cùng chắc chắn: “Bởi vì chuyện đó không thể xảy ra được đâu.”

Chuyện cười!

Hạ Quý Thần đã làm những gì cho cô? Còn Thiên Ca đã làm gì với cô?

Cô không ngốc, cũng không bị mất trí, thì sao có thể tin những lời cô ta nói mà nghi ngờ Hạ Quý Thần được chứ?

Huống chi, sau khi Hạ Quý Thần bay đến Mỹ, biết được cô xảy ra chuyện, anh đã bỏ bê công việc mà bay trở về.

Sau khi xuống máy bay, chuyện đầu tiên anh làm chính là liên lạc với cô. Trước đây, anh vốn rất ít nói, nhưng tối hôm qua, anh đã thay đổi để trò chuyện với cô...

Quý Úc càng nghĩ thì càng cảm thấy tức giận câu nói “Anh ta giống với tôi” của Thiên Ca. Câu nói đó rõ ràng là một sự sỉ nhục đối với Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần sao lại giống cô ta được chứ?

Nghĩ đến đây, Quý Úc lại mở miệng, so với lúc nãy, cô càng thêm tức giận: “Cô có biết là những lời cô vừa nói lúc nãy khiến cho tôi cảm thấy cô rất giống một thằng hề đang nhảy nhót (*) hay không? Tự cho là mình diễn rất cảm động, nhưng thật ra tôi đã sớm cười đến đau bụng rồi đây này.”

“Hôm nay, ngay tại đây, tôi nói rõ cho cô biết, bây giờ tôi lựa chọn tin tưởng Hạ Quý Thần, ngày mai, ngày kia và tương lai mai sau, tôi đều lựa chọn tin tưởng anh ấy.”

“Tôi tin tưởng anh ấy không phải bởi vì những lời kia là do cô nói, dù cho là bất kỳ ai nói thì tôi cũng sẽ lựa chọn tin tưởng anh ấy!”

“Tôi không có bản lĩnh gì cả cho nên mới năm lần bảy lượt bị cô hại thê thảm như vậy, nhưng mà ai thật tình, ai giả dối, tôi vẫn có thể nhận ra được.”

Nói xong, Quý Úc trừng mắt nhìn Thiên Ca một cái, không đợi cô ta mở miệng, cô đã xoay người đi thẳng.

Nhưng vừa đi được hai bước, dường như sức nhớ ra chuyện gì đó, Quý Úc lại dừng bước.

Ngay cả việc quay đầu liếc nhìn Thiên Ca, cô cũng lười làm. Quý Úc cứ đứng đưa lưng về phía cô ta như vậy, lạnh lùng nói: “Còn nữa, tôi cảnh cáo cô, bớt đem Hạ Quý Thần ra so sánh với mình đi, bởi vì như vậy sẽ làm bản anh ấy!”

Dừng một chút, Quý Úc nhớ đến chuyện xảy ra thời còn trẻ, Thiên Ca đã từng nhờ cô giúp cô ta hẹn Hạ Quý Thần ra rừng cây gặp mặt, cô lại nói tiếp: “Rất cuộc thì tôi cũng biết, thời cấp 3, tại sao Hạ Quý Thần không thích cô rồi?”

“Có câu ngư tầm ngư, mã tầm mã (*), anh ấy không thích cô là vì cô và anh ấy vốn dĩ không cùng một loại người!”

(*) Khí thế bức người: sức mạnh tinh thần mạnh mẽ khiến cho người khác phải lùi bước.

(*) Châm ngôn ly gián: hành động chia rẽ mối quan hệ của người khác.

(*) Thăng hệ đang nhảy nhót (Khiêu lương tiểu sừ): một câu thành ngữ của Trung Quốc để chỉ những kẻ tiểu nhân chuyên bày trò vặt vãnh để lừa trên gạt dưới.

(*) Ngư tầm ngư, mã tầm mã: ý chỉ những người có cùng chung chí hướng, sở thích thường sẽ thân thiết với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(châm)Net**.

Chương 555: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (15)

Nói xong, Quý Úc cũng không dừng lại thêm chút nào nữa, lập tức ngẩng cao đầu bước đi.

Có lẽ là lúc nói chuyện với Thiên Ca, nhìn thấy cô ta không vui, những cảm xúc khó chịu trong lòng Quý Úc cũng được giải tỏa hết, cho nên trên đường đi đến sảnh trước của thẩm mỹ viện, trên môi cô liên tục nở nụ cười.

Nhân viên lễ tân thấy Quý Úc đi tới, cô ấy lập tức dẫn cô đi đến gian phòng của mẹ cô.

Bà Quý đang ngồi trên một cái sofa theo phong cách Châu Âu, nhỏ giọng trao đổi cùng một nữ chuyên viên khá lớn tuổi về các dịch vụ cần làm.

Nhân viên lễ tân mời Quý Úc ngồi, rồi mới cầm bộ đàm đọc một số hiệu, một lát sau, cửa phòng được mở ra, một nữ chuyên viên trẻ tuổi bưng một ly trà hoa hồng bước vào.

Sau khi nhân viên lễ tân đi khỏi, nữ chuyên viên trẻ tuổi mới đưa cho Quý Úc danh sách các dịch vụ. Sau đó cô ấy ngồi xổm xuống, nhắc chân Quý Úc đặt vào một cái chậu nước ấm.

Có lẽ là vừa nãy, bởi vì đứng về phía Hạ Quý Thần mà day nghiêng Thiên Ca một trận, cho nên Quý Úc bỗng nhiên rất muốn kể lại chuyện vừa xảy ra cho Hạ Quý Thần nghe.

Cô lướt nhìn sơ qua danh sách các dịch vụ, lựa chọn một vài thứ mình muốn làm, sau đó cô mới đưa tay vào túi quần sờ tìm điện thoại.

Nhưng mò mãi hồi lâu, Quý Úc vẫn không thấy điện thoại. Lúc này cô mới nhớ ra là khi mẹ kéo cô ra ngoài, vì không muốn để cô xem những bình luận trên mạng, nên mẹ đã cố ý bắt cô bỏ điện thoại ở nhà.

Khi chưa có ý định tán gẫu cùng Hạ Quý Thần, Quý Úc cũng không cảm giác nhớ anh bao nhiêu.

Nhưng đến lúc muốn trò chuyện cùng anh, rồi lại không có cách nào liên lạc được với anh, thì cô mới phát hiện bản thân rất muốn gặp Hạ Quý Thần.

Hôm qua anh ấy đã ngủ lúc nào? Bây giờ đã thức chưa?

Càng nghĩ thì mong muốn gặp Hạ Quý Thần càng trào lên mãnh liệt trong lòng cô. Khi nữ chuyên viên vừa cầm khăn lau chân cho cô xong, Quý Úc vì xúc động mà bất chợt đứng phắt dậy.

“Tiểu Úc, con làm gì vậy?” Mẹ cô ngồi bên cạnh, bởi vì hành động của cô mà hoảng sợ.

Nghe giọng của mẹ, Quý Úc quay đầu nhìn bà một cái, sau đó nói ra ý định của mình: “Mẹ, mẹ cứ ở đây làm spa chờ con, con đi tìm Hạ Quý Thần.”

“Con tìm Hạ Quý Thần làm gì?”

“Lát nữa về con sẽ nói với mẹ...” - Quý Úc trả lời câu hỏi của mẹ, rồi quay sang nói với nữ chuyên viên vừa mới rửa chân cho cô một câu “Thực xin lỗi”, sau đó mang giày vào, vội vã rời khỏi thẩm mỹ viện.

Bắt một chiếc xe taxi, Quý Úc đi thẳng đến trước căn hộ của Hạ Quý Thần.

Cô vừa ấn chuông thì đã có người đi ra mở cửa, không phải Hạ Quý Thần mà là thám Trương: “Quý tiểu thư, sao cô lại tới đây?”

Quý Úc hỏi: “Hạ Quý Thần đâu?”

“Một tiếng trước, Hạ tiên sinh đã đến công ty cùng với trợ lý Trần rồi.” - Thám Trương nói xong thì lập tức mời với Quý Úc: “Bây giờ tôi sẽ gọi điện cho Hạ tiên sinh, nói với cậu ấy là có cô đang chờ.”

“Không cần phiền như vậy đâu, để tôi đến công ty tìm anh ấy.”

“Quý tiểu thư, cô chờ một chút.”

Quý Úc đáp lại thám Trương bằng một nụ cười nhẹ, rồi đi thẳng đến trước thang máy, ấn nút.

Ngày mùng ba, trong công ty vẫn không có nhân viên bảo vệ như mấy hôm trước.

Quý Úc thanh toán tiền xe, sau đó đi qua đại sảnh trông rỗng ở tầng trệt, bước vào thang máy.

Đến tầng cao nhất, Quý Úc đi qua phòng thư ký, bước thẳng đến trước cửa vòng làm việc của Hạ Quý Thần.

Cửa không có đóng, chỉ hơi khép hờ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 556: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (16)

Xuất phát từ phép lịch sự, Quý Úc không đẩy cửa vào, mà đưa tay lên gõ cửa.

Thế nhưng cô còn chưa chạm tay vào cửa phòng thì giọng nói trong treo đặc trưng của Hạ Quý Thần từ trong văn phòng đã vọng ra: “Chuyện của Quý Úc hiện tại như thế nào rồi?”

Đột nhiên nghe được tên mình, động tác gõ cửa của Quý Úc thoáng khựng lại.

Trong văn phòng lập tức vang lên giọng của Trần Bạch: “Hiện tại vẫn nằm ở bảng từ khóa hot, nhưng mà độ hot đang giảm, khiến cho vị trí bị rớt xuống.”

Sở dĩ Hạ Quý Thần hỏi Trần Bạch về chuyện của cô là vì quan tâm đến cô sao?

Cảm xúc vui vẻ không nói nên lời phút chốc dâng lên trong tim Quý Úc, khiến cho cô nhịn không được nhoèn miệng cười.

“Không thể để cho độ hot giảm xuống...” - Hạ Quý Thần lại lên tiếng, vẫn là chất giọng trong treo dễ nghe như trước.

Nhưng mấy chữ đơn giản này lại khiến cho Quý Úc ngây người.

Không thể để cho độ hot giảm xuống... Hạ Quý Thần nói như vậy là có ý gì?

“Tôi biết rồi, Hạ tổng, ở đây tôi còn có một tin tức, có thể tiết lộ cho “Tôi thích ăn quả xoài”, chính là trong lúc quay phim, Quý tiểu thư đã từng một mình trốn ra ngoài. Tin tức này nếu tuôn ra sẽ rất dễ dàng khiến cho cư dân mạng suy diễn, khẳng định là sẽ đẩy cao trào lên một con sóng lớn.”

Tiết lộ cho “Tôi thích ăn quả xoài”... “Tôi thích ăn quả xoài” chính là người đã đẩy cô đến thảm cảnh bị người phi nhỏ hôm nay, sao Trần Bạch lại tiết lộ tin tức cho kẻ đó?

Dường như sợ hãi điều gì đó, đôi mắt của Quý Úc bắt đầu đảo quanh.

Có phải là Trần Bạch nói sai rồi không? Hoặc là do cô nghe nhầm?

Nghĩ đến đây, Quý Úc lập tức gượng tay ngoáy lỗ tai mình, động tác của cô còn chưa dừng lại thì giọng của Hạ Quý Thần lại vang lên: “Ừm, chú ý từng giờ

từng phút, chuyện của Quý Úc trên weibo lần này nếu hạ nhiệt thì lại làm tăng lên. Nếu thật sự không được thì mua chuộc giới truyền thông làm tăng nhiệt độ trên mạng lên. Nói tóm lại, chuyện lần này nhất định phải làm ầm ĩ thật lớn, đến mức mọi người đều biết.” “Tôi hiểu rồi, Hạ tổng.”

Sau khi Trần Bạch nói xong, văn phòng phút chốc rơi vào yên tĩnh.

Quý Úc loáng thoáng nghe thấy tiếng bật lửa, sau đó là giọng của Hạ Quý Thần, có một số từ không được rõ ràng. Quý Úc nghĩ có lẽ là anh đang ngậm điều thuốc trên miệng: “Gần đây, tỷ suất người xem của Thịnh Đường Phong Vân thế nào?”

“Đã vượt qua “Khuyên Thành Truyền”, vươn lên xếp hạng 1 rồi.” Dừng một chút, Trần Bạch lại nói tiếp: “Hôm nay, giá cổ phiếu của YC trên thị trường đã tăng vọt...”

Nghe đến đó, Quý Úc hoàn toàn không dám nghe tiếp nữa. Cô lui về sau mấy bước, đứng giữ khoảng cách với văn phòng của Hạ Quý Thần, sau đó mới xoay người, nhanh chân chạy vào thang máy.

Cửa thang máy vừa đóng lại, những lời nói của Thiên Ca trong thẩm mỹ viện cùng với đoạn đối thoại của Hạ Quý Thần và Trần Bạch vừa nãy cứ giống như ma chú, đan xen vào nhau, quanh quẩn bên tai cô.

“Anh ta có cả một tuần lễ để nghĩ biện pháp đem chuyện này đè xuống, nhưng hẳn là cô không biết... Anh ta không làm gì cả...”

“Không thể để cho độ hot giảm xuống...”

“Ồ đây tôi còn có một tin tức, có thể tiết lộ cho nickname tôi thích ăn quả xoài.”

“Đối với anh ta, cô cũng chỉ là một cái công cụ kiếm tiền mà thôi.”

“Gần đây, tỷ suất người xem của Thịnh Đường Phong Vân thế nào rồi?”

“Hôm nay, giá cổ phiếu của YC trên thị trường đã tăng vọt...”

“Cô có thể không tin tôi, nhưng những gì tôi nói đều là thật, chuyện lần này, Hạ Quý Thần cũng có phần.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 557: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (17)

Quý Úc lắc mạnh đầu muốn vứt bỏ những âm thanh kia ra khỏi tai, nhưng cô càng làm vậy thì âm thanh bên tai cô càng lúc càng lớn. Đến cuối cùng, huyết thái dương của cô cũng bắt đầu đau nhói lên, đau đớn khiến cho nước mắt của cô bắt chọt trào ra.

Cửa thang máy mở ra, cô liêu xiêu chạy ra khỏi công ty, sau đó chạy vào một con hẻm nhỏ ở phía sau công ty.

Cửa hàng hai bên hẻm nhỏ không mở cửa buôn bán, cả một đoạn đường yên tĩnh, trống rỗng, không có một ai.

Quý Úc đi sâu vào trong, rồi mới ngồi xổm xuống, trông cô cứ như là một quả bóng bị xì hơi, vô cùng thảm hại. Cô úp mặt vào gối, bắt đầu khóc nức nở.

Tại sao lại có thể như vậy?

Rõ ràng là đêm qua, khi Hạ Quý Thần gọi cho cô, anh còn an ủi cô, nói là sẽ ở bên cạnh cô, sao chỉ vừa xoay người, anh lại nói những lời như vậy với Trần Bạch chứ?

Cho đến bây giờ, anh luôn đối xử tốt với cô. Anh đưa cô vào YC, vì cô mà sa thải giám đốc Lâm, còn vì cô mà chống lại toàn bộ ban giám đốc. Lúc đó, cô thật sự rất cảm động, thậm chí cô còn vì anh mà đi đến tham dự đêm tiệc từ thiện BL ngay ngày đầu tiên khi chân vừa khỏi hẳn. Chỉ vì muốn cứu vãn những gì mà anh đã dốc sức làm cho cô.

Khi đó, cô thật sự đã xem anh là người mà cô có thể tin tưởng trong suốt cuộc đời này.

Cô thật sự tin anh, cho nên mỗi khi có chuyện gì, cô đều nói với anh trước... Bởi vì trong tiềm thức, cô luôn cho rằng dù cả thế giới có ruồng bỏ cô, thì anh cũng sẽ không.

Cho nên ở thẩm mỹ viện, khi nghe Thiên Ca nói như vậy, cô đã cảm thấy rất nực cười.

Cô tin rằng Hạ Quý Thần không giống với những gì cô ta nói.

Cô dám chắc chắn rằng tất cả những chuyện Thiên Ca nói đều là bịa đặt.

Thậm chí cô còn hung hăng đay nghiến Thiên Ca.

Hơn nữa, khi nghe Thiên Ca nói “Anh ta giống với tôi”, cô còn cảm thấy vô cùng tức giận... Hiện tại, xem ra người thật sự lỗi bịch lại là cô... Cô đã nói Thiên Ca là một thằng hề, nhưng hóa ra, thằng hề thật sự lại là cô.

Càng nghĩ, Quý Ưc càng khóc nhiều hơn, cô cảm giác tim mình dường như bị cái gì đó hung hăng xé rách, đau đến mức khiến cô không thở nổi.

Sao mọi chuyện lại biến thành như vậy?

Anh đối với cô tốt như vậy, sao chỉ xoay người một cái, anh lại trở thành một trong những người đứng sau màn, khiến cho cô dính phải scandal lần này?

Thật sự đúng như Thiên Ca nói, cô chỉ là công cụ kiếm tiền của anh thôi sao? Sống chết của cô quả thực không quan trọng với anh?

Chỉ cần scandal của cô có thể làm tăng tỷ suất người xem của “Thịnh Đường Phong Vân”, có thể khiến cho giá cổ phiếu của YC trên thị trường tăng vọt, thì dù cho cô thân bại danh liệt, bị người đời phi nhổ, cũng không ảnh hưởng gì đến anh sao?

Bị cư dân mạng lăng mạ thành như vậy, rất áp lực, rất khó chịu, nhưng cô không khóc.

Vậy mà ngay lúc này, cô lại khóc như một đứa trẻ, tuyệt vọng và bất lực.

Cô thật sự muốn nghĩ tất cả đều là giả, nhưng tiếc là, những lời của Hạ Quý Thần và Trần Bạch là do chính tai cô nghe thấy.

Quả thật rất bi ai! Ngay cả tư cách tự lừa mình, cô cũng không có.

Quý Ưc không biết mình đã khóc bao lâu, mãi cho đến khi nước mắt không còn chảy nữa, cô mới ngẩng đầu lên.

Mặt trời đã ngã về phía tây, ánh nắng vàng đã biến thành màu đỏ sậm

Hóa ra, cô đã khóc một mạch đến xế chiều...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 558: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (18)

Mẹ vẫn còn đang chờ cô ở thẩm mỹ viện...

Vì cô nên mẹ mới ra khỏi nhà, bây giờ, ngay cả điện thoại cô cũng không mang theo mà đã chạy đi. Lâu như vậy cô vẫn chưa quay lại, mẹ nhất định sẽ rất lo lắng.

Sở dĩ cô vội vàng chạy ra ngoài là vì không thể chờ được, muốn nhìn thấy Hạ Quý Thần, nhưng ai ngờ được, sau khi thấy anh thì mọi chuyện lại biến thành như vậy...

Vừa nghĩ đến đoạn đối thoại của Trần Bạch và Hạ Quý Thần, đôi mắt vốn đã sưng đỏ của Quý Ưc lại bắt đầu cay cay.

Quý Ưc đứng ở ven đường trong chốc lát, cuối cùng, cô cũng bắt được một chiếc taxi.

Lúc cô quay về thẩm mỹ viện, mặt trời cũng vừa xuống núi, Quý Ưc không vội đi đến phòng của mẹ cô, mà rẽ vào toilet trước.

Lúc đi ngang qua cái thùng rác ở đối diện toilet, Quý Ưc lại nhớ đến xuyến xuyến ra mấy tiếng trước. Thiên Ca đã đứng ở đây nói với cô những lời kia. Lại một lần nữa, tim cô đau nhói, kẻ đó, bước chân của cô cũng bắt đầu hỗn loạn.

Đứng trước bồn rửa tay, Quý Ưc lấy nước lạnh rửa mặt, đứng ngây người hồi lâu, đến khi thấy mắt đã bớt sưng, cô mới lấy khăn lau sạch bọt nước, sau đó, nhìn vào gương, cố gắng nặn ra một nụ cười. Sau khi xác định vẻ mặt của mình không còn tệ hại như trước, cô mới đi đến phòng của mẹ.

Quý Ưc mãi vẫn chưa quay lại, bà Quý vốn đã làm xong hết các dịch vụ mình chọn, thấy mình ngồi lại quá lâu trong thẩm mỹ viện, nên bà lại lựa thêm vài dịch vụ mới.

Các dịch vụ mới đã sắp làm xong mà Quý Úc vẫn chưa quay trở lại.

Ngay khi bà Quý đang lo lắng cho cô, đồng thời tự hỏi nên làm dịch vụ gì tiếp theo thì cửa phòng bị đẩy ra, giọng của Quý Úc vang lên: “Mẹ.”

Bà Quý quay đầu, nhìn thấy Quý Úc, bà lập tức cảm tạ trời đất: “Tiểu Úc, con làm cho mẹ sợ lắm đấy, mẹ còn tưởng con đã xảy ra chuyện gì chứ.”

“Không đâu.” Quý Úc sợ mẹ phát hiện mình đã khóc, cho nên khi mẹ nhìn sang, cô hơi cúi đầu xuống.

“Con đi tìm Hạ Quý Thần làm gì? Có chuyện gì gấp à?”

Bà Quý không hỏi thì thôi, vừa hỏi, Quý Úc suýt nữa đã mất khống chế, đầu ngón tay cô khẽ run lên, một lát sau, cô mới nhẹ giọng nói: “Con tìm anh ấy có chút việc, nhưng anh ấy không có nhà, nên con quay trở về.”

“Vậy sao lại lâu như vậy?” Bà Quý nhẹ giọng trách.

“Con đến tìm Trang Nghi.” Quý Úc lấy đại một cái cớ, nói với mẹ cho có lệ, sau đó cô lại nhỏ giọng nói thêm: “Mẹ, con xin lỗi, đã để cho mẹ ở đây đợi con lâu như vậy.”

Bởi vì quá lo cho cô nên bà Quý mới nổi giận, bây giờ, thấy cô quay về bình an, bà vui còn không kịp nữa là. Thấy cô xin lỗi, bà Quý lập tức cười nói: “Đợi lát nữa con thanh toán tiền cho mẹ là được.”

Quý Úc đáp lại một tiếng “Dạ”, cô còn chưa kịp nói tiếp thì nữ chuyên viên làm spa cho mẹ cô đã nhỏ giọng nói: “Phu nhân, các dịch vụ của bà đều đã làm xong, xin hỏi bà còn muốn làm gì khác không?”

Bà Quý lắc đầu.

“Vậy thì phu nhân ngồi đây nghỉ tạm đi, tôi ra ngoài trước.”

Bà Quý gật đầu.

Đợi sau khi nữ chuyên viên đi khỏi, căn phòng to như vậy chỉ còn lại Quý Úc và mẹ cô.

Bà Quý không buồn ngủ, nên nằm trường giương nhắm mắt dưỡng thần.

Quý Úc ngồi bên cạnh, chăm chú nhìn mẹ trong chốc lát, bỗng dưng cô lại lên tiếng: “Mẹ, thực xin lỗi.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 559: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (19)

Nghe thấy Quý Úc xin lỗi lần nữa, bà Quý ngẩn người, sau đó mở mắt nhìn cô, âm giọng nói: “Sao cứ xin lỗi mãi thế?”

Có lẽ là muốn điều chỉnh bầu không khí, bà Quý dừng một chút, rồi lại mở miệng nói: “Chẳng lẽ là con đã làm chuyện gì khiến mẹ tức giận? Làm đổ mặt ong mà mẹ đã giấu trong tủ lạnh?”

Quý Úc biết là mẹ đang nói đùa, nhưng cô lại không cười nổi, ngược lại, mắt cô còn cay cay, nước mắt như muốn rơi ra.

Cô biết bản thân trở nên rầu rĩ như vậy là bởi vì Hạ Quý Thần.

Là mẹ của Quý Úc, bà Quý hiển nhiên dễ dàng phát giác được tâm trạng của Quý Úc có hơi khác thường. Bà cũng không thèm nằm nghỉ nữa, mà lập tức ngồi dậy, bước xuống giường, đi về phía Quý Úc.

Đi tới gần, bà Quý mới phát hiện mắt Quý Úc có hơi sưng, rõ ràng là cô đã khóc. Mắt của bà thoáng chốc lộ vẻ căng thẳng: “Tiểu Úc, con sao vậy?”

Quý Úc không lên tiếng.

Bà Quý cho rằng Quý Úc khổ sở bởi vì chuyện trên mạng, nên bà lại nói: “Tiểu Úc, người ta nói gì là chuyện của người ta, mình sống sao là chuyện của mình, mặc kệ là có chuyện gì xảy ra, con vẫn còn có bố mẹ.”

Mắt Quý Úc đỏ lên, cô vòng tay ôm eo mẹ, áp mặt vào ngực mẹ, mãi một lát sau, cô mới buồn bã nói: “Mẹ, con không buồn bởi vì những chuyện trên mạng, chỉ là... đột nhiên con muốn xin lỗi bố mẹ mà thôi. Mấy năm nay, con đã khiến cho hai người lo lắng không ít.”

Dù là vụ tai nạn xảy ra bốn năm trước, hay là ba năm hôn mê bất tỉnh, kể cả scandal của cô ngày hôm nay... thì trên cõi đời này, sợ rằng người luôn ở bên cạnh cô vào những giai đoạn khó khăn nhất cũng chỉ có bố mẹ.

“Nói chuyện này làm gì, làm cha mẹ, quan tâm đến con mình chẳng phải là chuyện thiên kinh địa nghĩa (*) sao?” Nghe Quý Úc nói vậy, bà Quý mới bình tâm trở lại.

Quý Úc không đáp, cô chỉ ôm chặt mẹ, mãi một lát sau, cô mới nấp máy môi, nhẹ giọng nói: “Mẹ, nếu như sau này con không làm diễn viên được nữa, không có lương như trước, bố với mẹ nuôi con được không?”

Quý Úc hiểu rõ, những chuyện cô vừa nói rất có thể sẽ trở thành sự thật.

Hôm nay xem như là cô đã thân bại danh liệt, sợ là chuyện này qua đi, rất có thể cô sẽ bị YC hủy hợp đồng.

“Con nhỏ khờ khạo này, hết chuyện rồi hay sao mà lại hỏi vấn đề ngốc nghếch này, mẹ và bố con không nuôi con thì ai nuôi con?” Bà Quý sờ tóc Quý Úc, một lúc lâu sau bà lại mở miệng, giọng bà vừa ảm áp vừa vô cùng nghiêm túc: “Tiểu Úc, nếu như quay phim không vui, thì đừng có quay nữa, mẹ và bố con chỉ hi vọng con vui vẻ.”

Quý Úc rơi nước mắt.

Cô úp mặt vào ngực mẹ thật lâu, sau đó mới dần buông lỏng vòng tay đang ôm eo bà ra.

Lúc này, bà Quý lại nói tiếp: “Được rồi, đừng nghĩ nữa, đợi mẹ thay quần áo xong thì sẽ về nhà làm đồ ăn ngon cho con.”

Quý Úc khẽ gật đầu, đáp lại mẹ bằng một nụ cười.

Bà Quý nhanh chóng thay đồ xong.

Quý Úc giúp mẹ xách túi, ôm tay bà, cùng nhau bước ra khỏi phòng.

Căn phòng mà thẩm mỹ viện sắp xếp cho mẹ cô nằm ở phía trong cùng. Lúc hai người đi dọc theo hành lang đến quầy lễ tân, vừa đi ngang qua một căn phòng để cửa mở, bên trong thỉnh thoảng vọng ra tiếng trò chuyện.

“Cô không biết à? Ở trong phòng 1002 chính cái cô gái gọi là Quý Úc đấy!”

“Lớn lên trông cũng rất được đó, so với trên TV còn đẹp hơn.”

(*) Thiên kinh địa nghĩa: điều hiển nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 560: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (20)

Quý Úc và bà Quý đồng thời liếc nhìn vào phòng một cái, hai nữ chuyên viên trong phòng vừa dọn dẹp vừa trò chuyện cùng nhau.

“Lớn lên xinh đẹp thì làm được gì, không có nhân phẩm, ăn cắp bản quyền biểu diễn của Thiên Ca, thật đúng là không biết xấu hổ.”

“Đâu chỉ có vậy thôi đâu, vừa nãy là bạn của tôi làm spa cho Thiên Ca và bạn cô ấy đấy. Bọn họ có nhắc đến Quý Úc, nghe nói cô ta sống rất phóng khoáng, còn từng bị sảy thai. Cô ta là một người rất mưu mô, hoàn toàn không vô hại giống như vẻ bề ngoài đâu...”

Bà Quý bỗng dừng ngừng bước, vẻ mặt vô cùng giận dữ, bà xoay người định bước vào căn phòng kia.

Nhưng bà còn chưa kịp cất bước thì Quý Úc đã nắm lấy tay bà, vừa kéo bà đi nhanh về phía trước vừa nhẹ giọng nói: “Không cần phải tranh cãi với bọn họ làm gì, nói không chừng đây là mưu kế của Thiên Ca. Chúng ta mà nổi giận xông vào tìm hai nữ chuyên viên kia, một khi xảy ra xung đột, chắc chắn sẽ bị đưa lên mạng, lúc đó lại có thêm một vụ scandal nữa.”

“Nhưng mà con thử nghe xem, bọn họ vừa nói cái gì...”

“Không phải mẹ vừa nói, bọn họ nói gì là chuyện của bọn họ, chúng ta sống sao là chuyện của chúng ta à?” Quý Úc vừa nói xong thì cô và bà Quý cũng vừa đi đến trước quầy lễ tân.

Quý Úc nhận lấy hóa đơn mà nhân viên lễ tân đưa cho mình, nhìn thoáng qua, sau khi xác định không sai, cô mới đưa thẻ ra.

Lúc quét thẻ, hai nữ chuyên viên đã bàn luận về Quý Úc cũng đúng lúc bước ra khỏi căn phòng kia. Bọn họ vừa đi vừa tươi cười trò chuyện.

Quý Úc quay đầu, liếc nhìn bọn họ, vừa hay cô nhìn thấy bảng tên trước ngực hai nữ chuyên viên kia.

“Tiểu thư, làm phiền cô ký tên.” Nhân viên lễ tân đưa hóa đơn đến trước mặt Quý Úc.

Quý Úc cầm bút, vừa định ký tên, bỗng nhiên, như sực nhớ ra cái gì đó, cô ngừng đầu hỏi: “Nếu tôi nhớ không lầm, nếu như chuyên viên trong thẩm mỹ viện của các cô bị khiếu nại, thì sẽ bị trừ tiền lương, đúng không nhỉ?”

“Đúng vậy, tiểu thư.” Nhân viên lễ tân không ngờ Quý Úc lại đột nhiên hỏi vấn đề này, cô ta thoáng ngẩn người, sau đó mới mỉm cười đáp lại.

Quý Úc vừa ký tên vừa nhìn về phía hai nữ chuyên viên kia, đọc bảng tên trước ngực của họ lên. Lúc trả hóa đơn lại cho nhân viên lễ tân, cô nhẹ giọng nói: “Hai nữ chuyên viên kia có chút không tôn trọng khách hàng, cô nhớ khiếu nại giúp tôi.”

Nói xong, Quý Úc mang túi xách, kéo tay mẹ cô, đi về phía cửa.

Đi chưa được hai bước, Quý Úc đã quay đầu, mỉm cười nói thêm: “Đúng rồi, lần sau tôi đến, tôi muốn nhận được phản hồi về khiếu nại của tôi!”

Kể đó, Quý Úc thân nhiên liếc nhìn về phía hai nữ chuyên viên vừa bị cô khiếu nại, mỉm cười ngọt ngào với bọn họ, rồi mới thu hồi ánh mắt, bước ra khỏi thẩm mỹ viện.

Thẩm mỹ viện ở lầu ba của tòa nhà.

Quý Úc và mẹ đi thang máy xuống lầu một, lúc cửa mở, hai người vừa bước ra, còn chưa đi đến cửa chính của tòa nhà thì một loạt tiếng bước chân đan xen nhau vang lên.

Quý Úc chưa kịp nhận ra tiếng bước chân mà cô vừa nghe thấy có ý nghĩa gì, thì trước mặt cô và mẹ đã đứng đầy người.

Trong tay những người này đều cầm máy ảnh và microphone. Cùng với ánh đèn flash liên tục sáng lên, có hơn mười cái microphone tranh nhau đưa đến trước mặt Quý Úc.

“Quý tiểu thư, xin hỏi đối với chuyện cô ăn cắp bản quyền biểu diễn của Thiên Ca trên mạng, cô có cách nhìn như thế nào?”

“Quý Úc tiểu thư, xin hỏi đối với chuyện lần này, cô sẽ xin lỗi Thiên Ca tiểu thư sao?”

“Quý tiểu thư, cô muốn tự lăng xê mình nên đã cố ý buộc Thiên Ca tiểu thư vào chuyện lần này sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 561: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (21)

“Quý Úc tiểu thư, nếu như thật sự vì muốn tự lăng xê mình, thì cô không cảm thấy cách làm của mình khiến người khác khó có thể tiếp nhận à?”

“Quý Úc tiểu thư...”

Gần như tất cả đều mở miệng cùng lúc. Ngoại trừ câu hỏi mở đầu, Quý Úc có thể nghe được rõ ràng. Còn lại những câu phía sau... hầu hết đều bị lẫn lộn, đan xen vào nhau khiến cô không thể nào nghe rõ được rốt cuộc là bọn họ đang nói gì.

Các phóng viên thấy Quý Úc không trả lời, có người bắt đầu hỏi các vấn đề sắc bén và cay độc hơn.

“Quý Úc tiểu thư, cô im lặng có nghĩa là thừa nhận đúng không?”

“Quý Úc tiểu thư, cho hỏi người bên cạnh cô chính là mẹ cô sao? Vậy thì có thể hỏi bà Quý một vấn đề hay không? Lúc con gái mình còn nhỏ, chả lẽ bà không dạy bảo cô ấy rằng ăn cắp là hành vi vô đạo đức hay sao?”

“Đúng vậy, bà Quý, bà có thể nói cho chúng tôi biết lúc bà thấy cách diễn xuất của con gái bà là ăn cắp bản quyền từ người khác, bà có cảm thấy xấu hổ hay không?”

Có phóng viên bất chợt quay sang hỏi bà Quý, sau đó, tất cả các microphone đều tập trung đến trước mặt bà.

Quý Úc vốn còn đang ngẩn ra khi đột nhiên cô và mẹ bị mọi người vây quanh, lúc này, nghe thấy rất nhiều câu hỏi bất chợt đổ dồn về phía bà Quý, rốt cuộc cô cũng tỉnh táo lại.

Gần như không chút do dự, cô đã bước lên trước một bước, chắn trước người mẹ: “Thực xin lỗi, có bất kỳ câu hỏi nào, các vị có thể hỏi tôi, đừng kéo người nhà của tôi vào, xin cảm ơn.”

Nói xong, Quý Úc định dẫn mẹ đi vào thang máy, quay trở về thẩm mỹ viện. Sau đó cô liên hệ với Trang Nghi, nhờ cô ấy nghĩ biện pháp đưa mình và mẹ thoát khỏi những phóng viên này.

Nhưng dường như những người này biết ý định của Quý Úc, cho nên đã vượt lên trước, ngăn cản đường lui của hai mẹ con cô. Chỉ trong chốc lát, Quý Úc và bà Quý đã bị vây ở giữa.

“Quý Úc tiểu thư, cô đã lên tiếng, vậy xin cô hay trả lời câu hỏi vừa nãy của tôi.”

Thấy Quý Úc rốt cuộc cũng chịu mở miệng nói chuyện, phóng viên lập tức duỗi thẳng tay, đưa microphone đến gần Quý Úc và bà Quý hơn.

Bị ép vào trong, Quý Úc và bà Quý không có đường lui, thấy vậy, Quý Úc đành lên tiếng đáp lại câu hỏi của phóng viên: “Ngại quá, hôm nay tôi không nhận bất kỳ cuộc phỏng vấn nào, xin mọi người nhường đường.”

Phóng viên đâu chịu buông tha cho cô. Quý Úc vừa nói xong, thì một loạt câu hỏi lại ùn ùn kéo đến.

Chuyện của Quý Úc gây ầm ĩ trên mạng, mọi người đều biết, cho nên phóng viên muốn phỏng vấn cô cũng là chuyện bình thường. Nhưng cô và mẹ đến thẩm mỹ viện vốn là quyết định đột ngột. Dù cho thật sự có phóng viên theo dõi cô, thì cũng sẽ chỉ có riêng lẻ một, hai người, hoàn toàn không có khả năng bị cả một đám người bao vây như hiện tại. Thế nên, chuyện này chỉ có một khả năng xảy ra... chính là có người đã tiết lộ hành tung của cô.

Có thể liên hệ nhiều phóng viên chỉ trong một khoảng thời gian ngắn như vậy, e rằng ngoại trừ Thiên Ca, người mà cô đã gặp ở thẩm mỹ viện lúc trưa, sẽ không có người thứ hai...

Quý Úc hiểu rõ, tình cảnh của cô hiện tại, nếu không có viện binh, thì sợ là không thể nào thoát khỏi đám phóng viên này.

Cô không mang theo điện thoại, nên chỉ có thể mượn đỡ điện thoại của mẹ.

Sau khi mở khóa điện thoại, Quý Úc mới nhớ ra là cô không thuộc số điện thoại của Trang Nghi. Trong đầu cô nhanh chóng lướt qua một loạt những cái tên có thể giúp mình thoát khỏi nguy cơ lần này, nhưng ngoại trừ nhớ số điện thoại của Hạ Quý Thần thì không còn ai khác.

Nếu như không có chuyện xảy ra lúc chiều, thì ắt hẳn cô sẽ không chút do dự gọi điện cho Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 562: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (22)

Nhưng bây giờ...

Lương lự hồi lâu, cuối cùng, Quý Úc vẫn không nhập số điện thoại của Hạ Quý Thần vào. Thấy những phóng viên kia không có ý định tản ra, cô im lặng trong chốc lát, rồi mới lên tiếng: “Tôi lặp lại lần nữa, hôm nay tôi không nhận phỏng vấn, làm phiền các vị nhường đường.”

Tựa như ném một viên đá vào biển rộng, lời của Quý Úc không hề tạo ra bất kỳ con sóng nào.

Phóng viên vẫn liên tục đặt câu hỏi.

“Ngại quá, mẹ của tôi không hề liên quan đến chuyện lần này, nếu được, tôi hi vọng mọi người để mẹ tôi đi trước.” Thấy phóng viên không có ý định thỏa hiệp, Quý Úc đành nhượng bộ, chỉ đề nghị bọn họ để mẹ cô đi.

“Quý Úc tiểu thư, xin cô trả lời câu hỏi của tôi.”

“Quý Úc tiểu thư, cô cứ né tránh như vậy, có phải là bởi vì chột dạ không?”

“Quý Úc tiểu thư...”

Bà Quý và Quý Úc bị một đám người vây ở giữa, bị ép đến độ không đứng vững, rất khó chịu.

Hai người đều bị kẹt ở chỗ này, chắc chắn là không thể thoát được. Biện pháp tốt nhất là để một người thoát ra trước để báo cảnh sát hoặc liên hệ với

công ty.

Thấy Quý Úc nói liên tục mấy câu mà đám phóng viên xung quanh vẫn không để ý, bà Quý lập tức lên tiếng: “Tôi không phải người trong giới của các vị, làm phiền các vị nhường đường, để cho tôi đi trước.” Vẫn như cũ, không ai đáp lại bà Quý.

Bà Quý nhú mày, sau đó bà lại nói lần nữa, lần này, giọng bà đã cứng rắn hơn: “Làm phiền các vị nhường đường, nếu các vị cứ vây lấy tôi như vậy, thì tôi sẽ báo cảnh sát đấy!”

Hiển nhiên, những phóng viên kia không quan tâm đến lời của bà Quý, bọn họ vẫn vây chặt hai người như trước.

Thấy vậy, bà Quý cũng không nói lời vô ích nữa, mà lập tức lấy lại điện thoại trên tay Quý Úc, sau đó bấm 110.

Có phóng viên tinh mắt, thấy hành động của bà Quý thì lập tức giơ máy ảnh lên chụp, vừa chụp vừa nói: “Xin hỏi, Quý Úc tiểu thư, cô để cho mẹ cô gọi cảnh sát, là bởi vì chuyện cô ăn cắp bản quyền của Thiên Ca mà cảm thấy chột dạ, nên muốn né tránh hay sao?”

“Bà Quý, bà làm như vậy là muốn dựa vào cảnh sát để tránh né chúng tôi à?”

“Quý Úc tiểu thư, cô thà rằng gọi cho cảnh sát chứ không dám đối mặt với câu hỏi của chúng tôi... Tại sao lại như vậy?”

Cũng có phóng viên quyết định truyền hình trực tiếp tại hiện trường, tuy nhiên, lời của người này lại càng sai sự thật: “Xin chào quý vị, hiện tại chúng tôi đang ở tầng 1 thẩm mỹ viện SF. Và đang ghi hình Quý Úc tiểu thư cùng mẹ của cô ấy. Vì không muốn để Quý Úc tiểu thư trả lời phỏng vấn cho nên mẹ của cô ấy đã dùng cảnh sát để uy hiếp chúng tôi. Cho nên tôi nghĩ, những video được tung lên mạng lúc trước để làm bằng chứng cho việc Quý Úc tiểu thư ăn cắp bản quyền của Thiên Ca tiểu thư là... sự thật...”

Còn chưa kết nối với 110 mà đã nghe được những lời như vậy, dù cho tính tình bà Quý có tốt đến mấy thì cũng phải nổi giận. Bà lập tức lấy điện thoại từ bên tai xuống, bấm tắt, sau đó quay sang nói với phóng viên đang làm truyền hình trực tiếp: “Vị phóng viên này, cậu nói như vậy là sao? Tôi đã dùng cảnh sát để uy hiếp các vị khi nào?”

“Tôi đã nhấn mạnh rằng tôi không phải người trong giới của các vị, tôi có cuộc sống của tôi, có tự do của tôi, tôi muốn rời khỏi đây, nhưng các vị lại không cho tôi đi!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 563: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (23)

Quý phu nhân, Quý Úc tiểu thư đã làm sai, thì tại sao bà lại không để cho cô ấy đứng trước máy ảnh để giải thích với tất cả mọi người? Bà báo cảnh sát chỉ để tìm cách dẫn Quý Úc tiểu thư rời khỏi đây, là vì muốn bao che cho con gái mình hay sao? Chẳng lẽ bà cảm thấy chuyện con gái mình ăn cắp cách diễn của người khác không phải là sai à?” Nghe bà Quý nói, phóng viên đang làm truyền hình trực tiếp lập tức xoay máy ảnh về phía bà.

Từ lúc phóng viên bao vây Quý Úc và bà Quý cho đến bây giờ, bọn họ đã lặp đi lặp lại mấy chữ “Quý Úc ăn cắp bản quyền diễn xuất của Thiên Ca” không biết bao nhiêu lần.

Thân là mẹ của Quý Úc, thấy con mình nhiều lần bị người khác chỉ trích như vậy, mặc dù là chỉ trích cô, nhưng người đau lòng thật sự lại chính là người làm mẹ như bà.

Có lẽ là do bị phóng viên quấy rối, khiến cho bà Quý có hơi nóng nảy, hoặc có lẽ cũng vì thật sự muốn bênh vực con gái mình, cho nên bà Quý lại lên tiếng, giọng của bà có vài phần nghiêm túc và kiên định: “Đối với chuyện này, tôi không tin mấy thứ trên mạng kia, tôi tin tưởng con gái của mình.”

Lời của bà Quý càng khiến cho phóng viên kích động hơn, hàng loạt câu hỏi cứ liên tục được nêu ra.

“Quý phu nhân, bà nói vậy, có nghĩa là bà cho rằng con gái mình không có ăn cắp bản quyền của Thiên Ca?”

Quý phu nhân, những video được đăng trên mạng đã chứng minh rất rõ ràng việc con gái bà ăn cắp bản quyền diễn xuất của Thiên Ca tiểu thư, bà nói như vậy chẳng lẽ không sợ mình trợ trợ vì ngược (*) à?”

“Quý phu nhân...”

Nhưng phóng viên còn chưa hỏi xong thì ở cửa tòa nhà bỗng nhiên vang lên tiếng ồn ào.

“Quả nhiên, truyền hình trực tiếp nói không sai, tiểu tiện nhân (*) Quý Úc thật sự ở đây!”

“Mọi người nhanh lên, hôm nay chúng ta nhất định phải ép cô ta xin lỗi nữ thần Thiên Ca của chúng ta!”

Kể đó, có khoảng chừng mười người lao đến. Trong đó có cả nam lẫn nữ, đều là người trẻ tuổi.

“Quý Úc, đồ ăn cấp, cô mau xin lỗi nữ thần của chúng tôi!”

“Đúng, đồ hèn, cô quả thật không biết xấu hổ, dám ăn cắp bản quyền biểu diễn của Thiên Ca, cô nghĩ chúng tôi không dám làm gì cô à?”

“Ồ, đây là mẹ của Quý hèn hạ này, bà ta còn nói rõ trên truyền hình trực tiếp là tin tưởng con gái mình đấy!”

“Quả nhiên mẹ của kẻ hèn hạ thì cũng hèn hạ!”

Nghe thấy những lời này, Quý Úc lập tức quay đầu nhìn sang nhóm nam nữ đang gạt phóng viên ra chạy về phía mình, cô cao giọng quát: “Sao các người lại nói như vậy? Cha mẹ các người đã dạy các người như vậy à? Xin lỗi mau!”

“Xin lỗi à? Chính cô mới phải xin lỗi nữ thần của chúng tôi đấy! Người không biết xấu hổ như cô mà cũng đáng để chúng tôi phải nói xin lỗi à?” - Một cô gái đi ở phía trước miệng lưỡi lạnh lợi đáp trả, kể đó, có người giờ tay ném trứng gà về phía Quý Úc.

Bà Quý đứng bên cạnh thấy vậy, gần như không chút do dự, bà vọt lên, chắn trước người Quý Úc.

Sau đó, càng có nhiều thứ bay về phía Quý Úc và bà Quý hơn. Nhóm người này vừa ném đồ vừa la hét: “Xin lỗi nữ thần của chúng tôi mau!”

“Dám ăn cắp đồ của nữ thần này!”

Cục diễn hỗn loạn đến mức không thể khống chế được, nhưng cũng có thể là những phóng viên kia không hề có ý muốn khống chế.

Chụp ảnh thì vẫn chụp ảnh, truyền hình trực tiếp thì vẫn tiếp tục truyền hình trực tiếp.

Quý Úc bị mẹ ôm chặt trong ngực, nên đồ đạc tất nhiên không nện vào người cô.

Nhưng đầu ngón tay cô lại dính phải cái gì đó sền sệt, cô vô thức cúi đầu nhìn, lập tức phát hiện đó là máu tươi.

Mẹ bị người ta ném nên bị thương sao?

Quý Úc vội la lên: “Dừng tay! Dừng tay!”

Thế nhưng nhóm thanh niên trẻ tuổi kia lại không có ý định dừng tay.

Đám phóng viên ở xung quanh cũng không có bất kỳ ai có ý định giúp đỡ.

Thậm chí người phóng viên đang làm truyền hình trực tiếp còn nói một cách sinh động hơn: “Đúng vậy, những cô cậu trẻ tuổi này đều là Fans hâm mộ của Thiên Ca, bọn họ tự xưng là nhóm Kiểm phần, tới đây là để bênh vực kẻ yếu...”

Quý Úc muốn giãy khỏi vòng ôm của mẹ, nhưng mẹ lại càng ôm cô chặt hơn.

Không thoát ra được, nước mắt cô nhanh chóng tuôn rơi.

Ngay khi cô còn đang tự hỏi con ác mộng này đến khi nào sẽ chấm dứt, thì ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một giọng nói nghiêm nghị: “Dừng tay!”

(*) Trợ trụ vi ngược: Giúp đỡ kẻ xấu làm điều sai trái.

(*) Tiểu tiện nhân: kẻ hèn hạ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 564: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (24)

Ngay khi cô còn đang tự hỏi con ác mộng này đến khi nào sẽ chấm dứt, thì ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một giọng nói nghiêm nghị: “Dừng tay!”

Cùng với tiếng nói kia, trong hành lang liên tiếp vang lên tiếng bước chân mạnh mẽ, có lực.

Quý Úc bị mẹ ôm chặt, đầu cô úp vào ngực mẹ, cho nên cô không thể nhìn được cục diện xung quanh, chỉ có thể dựa vào thính giác mà phán đoán. Tiếng bước chân mạnh mẽ kia đang nhanh chóng chạy về phía hai mẹ con cô.

“Dừng tay!”

“Tất cả dừng tay cho tôi!”

Vẫn là giọng nói nghiêm nghị kia, nhưng lần này, sau khi người đó vừa nói xong, thì Quý Úc bỗng nghe thấy tiếng thét chói tai của vài nữ sinh vang lên. Sau đó, cô cảm giác rất rõ là sức ép đang dồn lên người cô và mẹ đã giảm hẳn.

Có người đến cứu mình và mẹ sao?

Vừa nghĩ đến đây, Quý Úc lập tức nhớ đến vết thương trên người mẹ, một lần nữa, cô lại cố gắng vùng vẫy, muốn thoát khỏi cái ôm của mẹ.

Có lẽ là bà Quý cũng cảm giác được đã có người khống chế cục diện, nên vòng tay của bà cũng thoáng buông lỏng ra. Quý Úc dễ dàng giãy ra khỏi cái ôm của mẹ.

Đập vào mắt cô trước tiên chính là một hàng cảnh sát đang vây nhóm nam nữ tự xưng là Khiếm phần kia sang một bên. Nhóm nam nữ kia bị ép lần lượt giơ hai tay ra sau ót, ngồi xổm xuống đất. Nhóm phóng viên vốn đang chụp ảnh và truyền hình trực tiếp cũng thu dụng cụ lại, đứng nghiêm chỉnh sang một bên.

Tiếp theo, Quý Úc thấy xung quanh người mình và mẹ là một đồng lõa xôn.

Có điện thoại, có lưỡi dao, có vỏ chai coca, có vỏ trứng gà, còn có sách giáo khoa trung học... Vừa nãy, tất cả những thứ này đều đập lên người mẹ sao?

Tay Quý Úc khẽ run lên, ngay sau đó, cô quay sang nhìn mẹ.

Vừa làm spa xong, vẻ ngoài của bà Quý vốn dĩ rất lịch sự, nhưng lúc này, trông bà vô cùng thê thảm.

Mái tóc được búi gọn gàng của bà dính đầy trứng gà và coca, còn có vết máu chảy từ thái dương xuống.

Quý Úc há miệng, môi cô run run, mãi một lúc sau, cô mới kêu lên: “Mẹ...”

Nghe tiếng gọi, bà Quý ngẩng đầu, nhìn Quý Úc một lượt từ trên xuống dưới, sau khi chắc chắn cô không bị gì cả, bà mới cười nói: “Mẹ không sao đâu.”

Chỉ bốn chữ đơn giản nhưng lại khiến cho Quý Úc rơi nước mắt.

“Tiểu Úc, sao lại khóc, mẹ không sao đâu...” - Bà Quý đưa tay xoa má Quý Úc, giúp cô lau đi nước mắt trên mặt.

Quý Úc nắm lấy tay mẹ, nước mắt cô càng trào ra dữ dội. Cô mấp máy môi, vừa định nói câu “Thực xin lỗi”, thì đột nhiên, giọng nói nghiêm nghị lúc nãy lại vang lên: “Hạ tiên sinh.”

Hạ tiên sinh... Cả người Quý Úc run lên, cô ngẩn người nhìn mẹ mình hồi lâu, sau đó mới từ từ quay đầu lại, nhìn về phía cửa.

Hạ Quý Thần mặc một cái áo khoác dài màu đen, nhanh chân bước vào sảnh.

Phía sau anh, Trần Bạch cũng vội vã bước theo.

Anh không nói lời nào, chỉ hơi gật đầu tỏ vẻ đáp lại vị cảnh sát vừa mới nói chuyện với mình. Sau đó, anh quay sang nhìn Quý Úc và bà Quý.

Đối diện cặp mắt ướt sũng của Quý Úc, bước chân của Hạ Quý Thần bất chợt khựng lại. Anh đứng sững tại chỗ.

Trần Bạch cũng ngừng chân, thấy Hạ Quý Thần và Quý Úc cứ đứng ngẩn người nhìn nhau như vậy, đợi mãi không thấy hai người có bất kỳ phản ứng nào, cậu mới bước đến bên cạnh Hạ Quý Thần, nhỏ giọng nhắc nhở anh: “Hạ tổng.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 565: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (25)

Hạ Quý Thần hoàn hồn, kể đó, anh nhìn sang bà Quý. Lúc thấy vết máu trên thái dương bà, tay anh run lên, bất chợt nắm chặt lại thành nắm đấm, ngay

sau đó, anh bước nhanh về phía Quý Úc.

Lúc nghe cảnh sát hô ba chữ “Hạ Quý Thần” thì bà Quý và Quý Úc đã biết cảnh sát là do anh gọi đến.

Đội Hạ Quý Thần đi đến trước mặt, bà Quý lập tức mỉm cười với anh: “Quý Thần, cảm ơn cậu đã gọi cảnh sát, bằng không, tôi cũng không biết tôi và Tiểu Úc nên làm gì nữa!”

Bà Quý nhiệt tình cảm ơn, khiến cho Hạ Quý Thần cảm thấy dường như có một cây kim châm đâm vào mắt mình, đau nhói. Anh vội dời ánh mắt sang bên cạnh, sau đó mới lễ phép gọi “Bác Quý”, rồi khom người đỡ bà Quý đứng dậy.

Trần Bạch theo sát bên cạnh Hạ Quý Thần, thấy Quý Úc cũng đang ngồi xồm trên mặt đất, cậu lập tức bước lên trước đỡ lấy tay của bà Quý: “Bác Quý, để con đưa bác đến bệnh viện.”

Nói xong, Trần Bạch đỡ bà Quý đi ra cửa.

Chỉ còn lại Quý Úc và Hạ Quý Thần ở giữa đại sảnh bừa bộn.

Hạ Quý Thần chăm chú nhìn vỏ trứng gà dưới chân mình, vài giây sau, anh mới quay sang nhìn thoáng qua Quý Úc. Ngay sau đó, anh lập tức nhìn xuống đưa tay kéo cô đứng dậy.

Lúc dẫn Quý Úc đi ngang qua trước mặt một hàng cảnh sát đang đứng dạt sang một bên, Hạ Quý Thần bỗng dừng ngừng bước.

Anh không nói gì, chỉ nhìn về phía vị cảnh sát đứng đầu.

Dường như hiểu ý anh, cho nên vị cảnh sát kia chủ động lên tiếng trước. Ông ta khách sáo nói: “Hạ tiên sinh, anh yên tâm, chuyện ở đây cứ để cho tôi, tôi sẽ xử lý ổn thỏa.”

Hạ Quý Thần vẫn giữ thái độ im lặng như trước, chỉ khẽ gật đầu tỏ vẻ đáp lại, sau đó nắm tay Quý Úc đi ra cửa.

Ra khỏi tòa nhà, Quý Úc liếc thấy xe của Hạ Quý Thần đang dừng ở cửa chính.

Bà Quý đã ngồi vào ghế lái phụ.

Thấy hai người bước ra, Trần Bạch lập tức kéo cửa xe phía sau ra.

Trên đường đến bệnh viện, Quý Úc lấy điện thoại của mẹ gọi cho bố.

Vừa đến bệnh viện thì đã thấy bác sĩ Hạ đứng chờ ở cửa. Hiển nhiên là Trần Bạch đã sớm liên lạc với anh ta từ trước.

Sau khi bà Quý được đưa vào phòng giải phẫu, Trần Bạch lập tức đi xuống lầu làm thủ tục nhập viện cho bà. Lúc này, trước cửa phòng giải phẫu chỉ còn lại hai người, Hạ Quý Thần và Quý Úc.

Bởi vì lo lắng cho mẹ, đồng thời, nhớ đến đoạn đối thoại của Hạ Quý Thần và Trần Bạch tại YC, cho nên từ đầu đến cuối, Quý Úc đều không có ý định nói chuyện với anh.

Hạ Quý Thần dường như cũng đang có tâm sự. Anh đứng cạnh cửa sổ ở cách đó không xa, chăm chú nhìn cảnh đêm bên ngoài cửa sổ, suốt từ nãy giờ, anh vẫn luôn ở trong trạng thái im lặng.

Không bao lâu sau, ông Quý đến.

Sau khi hỏi Quý Úc tình hình cụ thể, ông mới trò chuyện đôi câu cùng Hạ Quý Thần.

Bà Quý bị thương không nặng lắm, nhưng vết thương có hơi sâu. Đội bác sĩ Hạ may xong vết thương, thì bà đã có thể ra khỏi phòng phẫu thuật.

Vốn dĩ bà Quý có thể ra viện, nhưng Hạ Quý Thần sợ vết thương ở phần đầu sẽ có thể dẫn đến một số vấn đề, nên anh đã bảo bác sĩ Hạ sắp xếp cho bà ở lại bệnh viện một đêm để theo dõi.

Hiện tại đã có ông Quý, cho nên cũng không cần nhiều người ở lại bệnh viện như vậy.

Vốn muốn dẫn con gái đi ra ngoài giải sầu, kết quả lại gặp phải chuyện như vậy, ông bà Quý xót con, nên khi Hạ Quý Thần chuẩn bị về, ông bà đã nhờ anh thuận tiện đưa Quý Úc về nhà giúp.

Lúc này, trên đường đưa bà Quý đến bệnh viện, bởi vì trong xe có bà, nên Trần Bạch cũng có người để trò chuyện đôi câu. Không khí lúc đó cũng không gượng gạo cho lắm.

Hiện tại thì Hạ Quý Thần và Quý Úc đều không lên tiếng, Trần Bạch cũng không dám mở miệng, hiển nhiên, bầu không khí trong xe trở nên vô cùng nặng nề.

Chương 566: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (26)

Trần Bạch dần dần cảm thấy khó thở, vì muốn mau thoát khỏi cảm giác áp lực này, cho nên cậu đã tăng tốc.

Ngay khi xe đi ngang qua khách sạn Bắc Kinh (Beijing World Hotel), Hạ Quý Thần lên tiếng phá tan bầu không khí yên tĩnh trên xe: “Dừng xe.”

Trần Bạch đạp mạnh phanh xe, nhưng bởi vì tốc độ xe nhanh, cho nên xe lao về phía trước một đoạn, sau đó mới ngừng lại.

“Đến khách sạn Beijing World Hotel.” Hạ Quý Thần thờ ơ nói. Sau khi anh căn dặn Trần Bạch xong, bầu không khí trong xe lại một lần nữa rơi vào yên tĩnh. May mắn là xe đã quay đầu, nhanh chóng dừng trước cửa chính của khách sạn.

Quản lý của khách sạn đứng ở cửa ra vào tiễn khách, nhận ra xe của Hạ Quý Thần, đợi sau khi vị khách kia đi khỏi, ông ta lập tức chạy về phía anh.

Trần Bạch hạ cửa xe xuống, quản lý khom người, cười với Hạ Quý Thần: “Hạ tiên sinh, anh đến dùng cơm sao?”

“Ừm.” Hạ Quý Thần khẽ đáp, kế đó, anh quay sang Quý Úc: “Em còn chưa ăn tối, đi vào ăn một ít đi.”

Chỉ trong ba ngày ngắn ngủi, toàn bộ thế giới của Quý Úc đều thay đổi một cách quá đột ngột. Lúc này, cô nào có tâm trạng ăn cơm, nghe Hạ Quý Thần nói cô không nhìn anh, chỉ nhẹ lắc đầu: “Em không đói.”

Dừng một chút, dường như sợ Hạ Quý Thần và Trần Bạch khuyên mình, cô lập tức bổ sung thêm: “Em hơi mệt, muốn về nhà nghỉ, nếu như mọi người muốn ăn, thì cứ để em ở đây, em tự gọi xe cũng được.”

Hạ Quý Thần chăm chú nhìn một bên mặt Quý Úc, một lát sau, anh quay sang quản lý khách sạn: “Như vậy đi, ông dặn đầu bếp làm cho tôi một ít thức ăn, đóng gói mang đi.”

“Được, Hạ tiên sinh, anh muốn dùng gì?” Quản lý lấy bộ đàm ra, sau khi bấm gọi cho đầu bếp thì quay sang nhìn Hạ Quý Thần.

Còn chưa nhìn vào menu mà Hạ Quý Thần đã liên tục đọc một loạt tên các món ăn.

Những món đó đều là món ăn mà Quý Úc thích.

Quý Úc biết rõ là anh gọi cho cô.

Nếu là hôm qua, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, chắc hẳn cô sẽ rất vui mừng. Nhưng hiện tại, trong lòng cô lại có cảm giác khó chịu và đau đớn không nói nên lời.

“Hạ tiên sinh, anh còn muốn dùng thêm gì không?” - Thấy Hạ Quý Thần ngừng lại, quản lý khách sạn lập tức lên tiếng hỏi.

Hạ Quý Thần lắc đầu.

Quản lý khách sạn đứng thẳng người, ông vừa chuẩn bị đi vào khách sạn để lên thực đơn, thì dường như Hạ Quý Thần chợt nhớ ra cái gì đó, anh vội nói thêm: “Đúng rồi, thêm một phần bún thập cẩm cay.”

Bún thập cẩm cay... Chỉ ba chữ đơn giản nhưng lại khiến cho hốc mắt Quý Úc đột nhiên đỏ lên.

Rốt cuộc là bắt đầu từ khi nào?

Hình như là từ cái hôm tổ chức Wrap Party của “Tam Thiên Sĩ”, khi đó, cô nhiều lần bị mời rượu, anh sợ cô uống nhiều, nên đã gọi cô đến bên cạnh anh. Lúc anh hỏi cô muốn ăn gì, cô đã nói mình rất muốn ăn bún thập cẩm cay, từ đó về sau, mỗi khi anh và cô ăn cơm, thì dù cho là ở nhà hàng cao cấp, hay là ở quán ăn Trung Quốc, thì anh vẫn luôn bảo người chuẩn bị riêng món bún thập cẩm cay.

Nhưng bây giờ, những thứ từng khiến cho cô âm thầm vui vẻ giờ đây lại làm cho cô đau đớn đến thấu xương.

Quý Úc sợ bản thân rơi nước mắt trước mặt Hạ Quý Thần, cô vội cúi đầu, vờ như đang xem điện thoại.

Trong vòng kết nối bạn bè của wechat, cô thấy được bạn học ở Đại học điện ảnh B gửi lên một đường link weibo.

Là nội dung mới nhất do “Tôi thích ăn quả xoài” đăng lên.

Theo như người trong đoàn phim “Thịnh Đường Phong Vân” để lộ ra, trong lúc quay phân đoạn nữ chính nhìn nam chính ngủ say, Quý Úc đã nhiều lần phạm sai lầm. Cuối cùng, đạo diễn đành bảo cô ấy đi nghỉ trước. Chẳng biết Quý Úc đi đâu, đến lúc quay trở về, cô ta đã diễn phân đoạn đó vô cùng thành công. Thế nhưng đoạn đó, cách diễn của Quý Úc lại vô cùng giống với Thiên Ca trong “Khuyên Thành Truyền”....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 567: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (27)

Lúc chiều, khi đứng bên ngoài phòng làm việc của Hạ Quý Thần, Quý Úc đã nghe Trần Bạch đề cập với anh về nội dung của bài đăng này.

Trần Bạch nói cậu ta sẽ tiết lộ tin tức này cho “Tôi thích ăn quả xoài”, chuyện này có thể khiến cho cư dân mạng tha hồ suy diễn, từ đó tạo thành một cơn sóng lớn.

Không ngờ là hành động của Trần Bạch lại nhanh như vậy, xé chiều ngày hôm nay, “Tôi thích ăn quả xoài” đã đăng trên weibo...

Mấy ngày nay, bởi vì chuyện của cô, số lượng người theo dõi của “Tôi thích ăn quả xoài” từ mấy trăm tăng vọt lên hơn một trăm nghìn người, nghiêm nhiên trở thành một tài khoản Big V. Bài đăng của người này được đăng tải chưa đến hai tiếng, mà số người bình luận đã vượt qua mười nghìn người. Đúng như Trần Bạch nói, hầu hết mọi người đều bàn tán xoay quanh khoảng thời gian “chẳng biết đi đâu” của Quý Úc. Sau đó là đủ loại tưởng tượng, suy đoán xem rốt cuộc cô đã làm gì trong khoảng thời gian đó để ăn cắp bản quyền diễn xuất của Thiên Ca.

Không thể không nói, cư dân mạng có trí tưởng tượng thật là phong phú, thậm chí có một vài người suy đoán rất vô lý, khiến cho vô số người liên tục cười nghiêng ngả. Nhưng Quý Úc lại không cười nổi, trái lại, cô cảm thấy mặt mình cay cay, dường như đã sắp không kiềm được nước mắt nữa rồi.

Cho đến bây giờ, những điều mà cô nghe được, đã bị đưa lên mạng, nhưng cô vẫn không thể tin được. Cô bị người ta mang ra làm trò cười, bị trêu chọc, tình cảnh của cô lúc này chẳng khác nào chuột chạy qua đường, bị người ta nguyên rủa, đòi đánh đòi mắng... Tất cả những chuyện này, vậy mà lại do chính tay Hạ Quý Thần gây nên.

“Sao vậy?” Ngồi bên cạnh, Hạ Quý Thần phát hiện bàn tay đang cầm điện thoại của Quý Úc run lên, anh nhú mồm, nhẹ giọng hỏi.

Giọng của anh vô cùng quen thuộc với cô, vừa trong trẻo vừa dịu dàng. Anh ngồi bên cạnh cô, lúc mở miệng nói chuyện, hương nước hoa đặc trưng trên người anh phất chốc bay vào mũi cô.

Rõ ràng là tất cả mọi chuyện vẫn không khác gì lúc trước, nhưng Quý Úc lại cảm thấy Hạ Quý Thần hiện đang ngồi bên cạnh cô... vô cùng xa lạ.

Màn hình điện thoại của Quý Úc phát sáng, chữ viết trên đó rất rõ ràng, cho nên Hạ Quý Thần dễ dàng phát hiện cô đang xem thứ gì.

Là tin tức mà anh đã bảo Trần Bạch để lộ ra cho “Tôi thích ăn quả xoài”... Bởi vì chuyện này mà tâm trạng của cô trở nên khác thường?

Tay Hạ Quý Thần khẽ run lên, anh không dám nhìn Quý Úc, một lúc lâu sau, anh mới mấp máy môi: “Đừng nên xem mấy thứ trên mạng, mọi chuyện rồi sẽ qua...”

Bài viết này rõ ràng là do chính anh sai người đăng lên, sao anh lại có thể vờ như tất cả mọi chuyện đều không liên quan đến mình, thản nhiên an ủi cô như vậy?

Đúng vậy, anh nói không sai, mọi chuyện rồi sẽ qua. Rồi cùng sẽ đến lúc độ nóng của chuyện này giảm xuống, những lời mắng chửi trên mạng cũng theo thời gian mà biến mất, nhưng khi đó, cô và anh sẽ như thế nào? Bọn họ còn có thể vui vẻ ở bên cạnh nhau không?

Quý Úc rất muốn hỏi Hạ Quý Thần rằng tại sao anh phải làm như vậy? Không phải anh từng nói rằng không có YC thì cô vẫn còn có anh sao? Không phải anh từng nói Không chạy đến vì danh tiếng lúc vinh quang, không bỏ đi khi ở dưới tận cùng vực thẳm sao? Không phải anh từng nói nếu như cô bằng lòng tin anh, thì hãy đến YC...

Nhưng đến khi Quý Úc quay sang nhìn Hạ Quý Thần, thì cô lại không cách nào mở miệng hỏi được.

Cô sợ... So với một ít chuyện mà cô lên lúc nghe được và những thứ cô tận mắt nhìn thấy, thì cô càng sợ anh nói với cô đáp án mà cô không dám đối diện hơn.

Cô không phải là một người yếu đuối, nhưng trong chuyện này, đối mặt với Hạ Quý Thần, không hiểu sao cô lại thiếu quyết đoán và cũng không đủ tự tin.

Quản lý khách sạn nhanh chóng mang theo thức ăn đã được đóng hộp ra.

Trần Bạch xuống xe nhận lấy.

Chương 568: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (28)

Sau khi cất kỹ hộp thức ăn, Trần Bạch lại khởi động xe lần nữa.

Giống với lúc từ trong bệnh viện đi ra, bầu không khí trong xe vẫn rất yên tĩnh.

Khoảng cách từ khách sạn Beijing World Hotel đến nhà Quý Úc không xa, hơn mười phút sau, xe đã quẹo vào khu cư xá, dừng lại trước cửa nhà Quý Úc.

Trần Bạch xuống xe, giúp Quý Úc mở cửa xe, cũng tiện tay xách mấy hộp thức ăn xuống.

Đội Quý Úc xuống xe, Trần Bạch lập tức đưa thức ăn đến trước mặt cô: “Quý tiểu thư, cô cầm mấy thứ này đi, buổi tối còn có thứ gì đó để ăn.”

Quý Úc không nhận: “Tôi không có khẩu vị, cậu mang về đi.”

“Không có khẩu vị thì cũng phải ăn một chút, bằng không sẽ hại dạ dày...” - Trần Bạch vừa định khuyên nhủ đôi câu, thì cửa xe bên kia đã bị đẩy ra, Hạ Quý Thần bước xuống xe.

Trần Bạch im lặng, đội Hạ Quý Thần đi đến bên cạnh mình cùng Quý Úc, anh khẽ gọi: “Hạ tổng!”

Hạ Quý Thần không đáp, chỉ đưa tay về phía Trần Bạch.

Hiểu ý anh, Trần Bạch lập tức đưa mấy hộp thức ăn kia cho anh.

Sau khi nhận lấy, Hạ Quý Thần quay sang Quý Úc: “Đi thôi, anh đưa em lên nhà.”

“Không cần...” Chữ “đâu” của Quý Úc còn chưa kịp nói ra, thì Hạ Quý Thần đã nắm lấy cổ tay cô, kéo cô đi thẳng lên lầu.

Hạ Quý Thần đã từng tới nhà Quý Úc nên rất quen thuộc, anh kéo cô đi một mạch tới trước cửa nhà họ Quý.

Anh không vội ra về, chờ Quý Úc lấy chìa khóa mở cửa xong, anh bước lên trước đẩy cửa đi vào.

Hạ Quý Thần đặt thức ăn lên bàn, kể đó anh đưa tay kiểm tra nhiệt độ thức ăn. Thức ăn còn nóng, anh liền quay sang nhìn Quý Úc vẫn còn đang chậm chạp đổi giày, nói: “Nên ăn lúc còn nóng.”

Quý Úc không đáp, đổi giày xong, cô mới bước vào phòng khách.

Hạ Quý Thần bước đến trước mặt cô, tiếp tục nói: “Sau khi ăn cơm xong, thì tắm nước nóng, rồi đi nghỉ ngơi sớm đi.”

Quý Úc khẽ gật đầu, mắt cô lại bắt đầu cay cay, cô vội dụi mắt khỏi người anh, quay sang nhìn về phía tủ tivi.

“Không cần lo lắng cho mẹ, bác sĩ Hạ sẽ chăm sóc tốt cho bác gái.” - Dừng một chút, Hạ Quý Thần lại nói: “Ngày mai Trần Bạch sẽ làm thủ tục xuất viện cho bác gái, em không cần qua đó đâu, anh sẽ bảo Trần Bạch đưa hai bác về nhà.”

Hạ Quý Thần càng cẩn thận cân nhắc lo lắng vì cô thì tim cô càng đau đớn dữ dội. Sợ mình làm ra chuyện mất mặt trước mặt anh, tay cô kiềm không được nắm chặt vật áo.

Bầu không khí trong phòng phút chốc rơi vào yên tĩnh, Hạ Quý Thần lại chủ động mở miệng lần nữa: “Chuyện hôm nay sẽ không bao giờ xảy ra lần nữa, anh sẽ bảo Trần Bạch sắp xếp một ít người, bắt đầu từ ngày mai, bọn họ sẽ canh giữ ở gần nhà em. Lúc bố em ra ngoài, bọn họ cũng sẽ đi theo...”

Quý Úc thật sự không muốn nghe anh nói tiếp, cô vội mở miệng cắt ngang lời anh: “Cảm ơn anh!”

Hạ Quý Thần lập tức im lặng.

Anh chăm chú nhìn Quý Úc trong chốc lát, sau khi xác định bản thân thật sự không còn gì muốn nói tiếp, anh mới lên tiếng chào tạm biệt: “Vậy thì anh về trước.”

Quý Úc đáp lại: “Ừm.”

Hạ Quý Thần đứng sững tại chỗ, một lát sau, anh mới nhấc chân, đi về phía cửa ra vào.

Anh nhanh chóng ra khỏi phòng, lúc đóng cửa, anh có quay đầu liếc nhìn Quý Ưc một cái.

Quý Ưc không nhìn Hạ Quý Thần, nhưng cô có thể cảm giác được ánh mắt của anh.

Cô cứ cho rằng anh muốn nói gì đó với mình, nhưng đợi một lúc lâu, ngoài cửa vẫn là một khoảng không yên tĩnh.

Không biết bao lâu sau, tiếng đóng cửa nhẹ nhàng vang lên, Hạ Quý Thần đã đi khỏi. Rốt cuộc, anh vẫn không nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 569: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (29)

Xuống lầu, Hạ Quý Thần không vội lên xe, mà anh đứng bên cạnh xe, lấy ra một điều thuốc đốt lên.

Qua làn khói mờ ảo, anh ngẩng đầu, nhìn lên căn hộ đang sáng đèn của nhà họ Quý.

Hút xong một điều thuốc, Hạ Quý Thần vẫn không có ý định lên xe.

Có lẽ là Quý Ưc đã vào phòng ngủ, cho nên tắt cả đèn ở phòng khách đều tắt, nhưng anh vẫn đứng nguyên tại chỗ, không hề nhúc nhích chút nào.

Trần Bạch ngồi đợi trong xe, liếc nhìn đồng hồ, đã gần sáng, vậy là Hạ tổng đã đứng suốt hai giờ giữa trời đêm rét lạnh. Nếu cứ để anh ta tiếp tục đứng như vậy, sợ là sẽ bị công mà bệnh mất.

Nghĩ vậy, Trần Bạch lập tức hạ cửa kính xe xuống: “Hạ tổng.”

Dường như Hạ Quý Thần không nghe thấy tiếng của cậu, anh vẫn đứng bất động như một pho tượng.

Trần Bạch lại gọi một tiếng “Hạ tổng”, sau đó cậu mở cửa xe, bước xuống.

Lúc Trần Bạch bước đến bên cạnh Hạ Quý Thần, anh có hơi nghiêng đầu liếc nhìn cậu một cái, nhưng anh vẫn không nói chuyện, mà lại tiếp tục rút một điều thuốc trong túi quần ra.

Trần Bạch biết là Hạ Quý Thần càng không nói, thì chứng tỏ tâm trạng anh càng tệ. Cho nên cậu cũng không tiếp tục quấy rầy anh, chỉ yên lặng đứng bên cạnh.

Trong đêm đông, mùi thuốc lá từ từ theo gió tỏa ra khắp nơi.

Lúc hút được nửa điều thuốc, Hạ Quý Thần đột nhiên nói: “Trần Bạch, tôi có hơi sợ.”

Thật sự rất sợ.

Sống cho đến bây giờ, đây là lần đầu tiên anh cảm thấy sợ hãi như vậy.

Tối nay, vốn dĩ anh và Trần Bạch phải đi tham dự một buổi tiệc, thế nhưng lúc chuẩn bị xuất phát, thì bọn họ nhận được tin của Đường Họa Họa. Cô ấy bảo rằng Quý Ưc và bà Quý đang bị phóng viên bao vây tại thẩm mỹ viện, còn bị truyền hình trực tiếp.

Ngay thời điểm đó, anh bắt đầu có cảm giác sợ.

Anh lập tức bảo Trần Bạch chạy đến thẩm mỹ viện, đồng thời, anh cũng liên hệ với cảnh sát.

Trên đường đi, anh không hề rời mắt khỏi kênh truyền hình trực tiếp dù chỉ trong chốc lát. Khi thấy cô và mẹ bị phóng viên hùng hổ ép hỏi, chứng kiến nhóm nam nữ tự xưng là Khiếm phần kia lao về phía hai người họ, rồi lại thấy những sự kiện bạo lực vẫn thường được đăng tải trên weibo phát sinh trên người cô và mẹ cô, cảm giác sợ hãi trong anh càng lúc càng nặng nề hơn... Mãi cho đến khi tới nơi, nhìn thấy đôi mắt ướt sũng của cô, bỗng nhiên anh có cảm giác mọi thứ đã chấm hết. Anh không dám bước lên phía trước, cũng không dám đối diện với cô.

Trần Bạch đã theo bên cạnh Hạ Quý Thần từ rất lâu, cậu hiểu rõ Hạ Quý Thần, mặc dù anh chỉ nói một câu đơn giản như vậy, nhưng cậu lại có thể hiểu được hàm ý trong đó: “Hạ tổng, chuyện xảy ra lúc chiều, chỉ là ngoài ý muốn mà thôi, anh đừng tự trách mình.”

Anh muốn bảo vệ cô khỏe mạnh. Để cô phải chịu đựng những lời mắng chửi kia đã là cực hạn của anh, hôm nay, ngay cả mẹ cô cũng vì chuyện này mà bị thương... Thử hỏi sao anh có thể không tự trách?

Hạ Quý Thần không nói, anh lại cầm điều thuốc đưa lên miệng, rít mạnh một hơi.

“Và lại, Hạ tổng, Quý tiểu thư cũng không biết chuyện trên weibo lần này có liên quan đến anh, cho nên anh đừng nghĩ nhiều. Huống chi, anh làm như vậy cũng là muốn tốt cho Quý tiểu thư. Có đôi khi, không dùng mưu mẹo thì thật sự rất khó đạt được mục đích.”

Đúng vậy, Quý Úc không hề biết chuyện trên weibo lần này có liên quan đến anh, nhưng không biết có phải do bản thân cảm thấy chột dạ hay không, anh cứ luôn có cảm giác không yên lòng.

Trần Bạch vẫn tiếp tục nói: “Hạ tổng, anh cứ yên tâm, dù cho Quý tiểu thư biết, thì cô ấy cũng sẽ hiểu cho anh.”

Lời an ủi của Trần Bạch dường như có tác dụng, khiến cho tâm trạng của Hạ Quý Thần ổn định được đôi chút.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 570: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (30)

Hạ Quý Thần không tiếp tục hút thuốc, anh lẳng lặng đứng đó, cho đến khi điều thuốc kẹp trên tay cháy đến gần cuối, khiến cho đầu ngón tay bị phỏng, anh mới dụi tắt điều thuốc, rồi quay đầu sang Trần Bạch: “Ngô cảnh quan có gọi đến không?”

“Đã liên hệ, nhóm người tự xưng là Khiếm phần kia cũng đã bị lập án. Ngô cảnh quan còn nói với tôi, luật sư mà chúng ta phái đến đã nói rõ, không chấp nhận bất kỳ điều kiện hòa giải nào, tất cả đều xử theo luật.” Sau khi nói xong, không đợi Hạ Quý Thần lên tiếng, Trần Bạch đã chủ động báo cáo luôn những việc mà anh sắp hỏi: “Tôi cũng đã điều tra rõ về nhóm phóng viên kia. Chiều hôm nay, sở dĩ họ đến bao vây Quý tiểu thư là bởi vì Thiên Ca đã tiết lộ hành tung của Quý tiểu thư cho bọn họ. Ngày mai, tôi sẽ đi liên hệ từng phóng viên trong nhóm phóng viên kia theo lời dặn của anh.”

Hạ Quý Thần cũng không tiếp lời, chỉ khẽ gật đầu.

Anh chăm chú nhìn ô cửa sổ đã tối đèn của nhà họ Quý, một lát sau, dường như nhớ ra cái gì đó, anh chợt lên tiếng: “Hôm sinh nhật Quý Úc, những chuyện mà tôi đã dặn, cậu đã sắp xếp xong hết chưa?”

“Tất cả đều đã xong, Hạ tổng, anh yên tâm.”

Hạ Quý Thần khẽ “Ừm” một tiếng, ngẩng đầu nhìn cửa sổ nhà họ Quý rồi mới xoay người về phía xe.

Biết là Hạ Quý Thần rốt cuộc cũng đã chịu đi, Trần Bạch vội đưa tay mở cửa xe.

Sau đó cậu mới lên xe đạp ga, thuần thục lái xe rời khỏi khu cư xá.

Đến trước căn hộ của Hạ Quý Thần, Trần Bạch vừa định xuống xe mở cửa giúp anh, nhưng đột nhiên nhớ đến một chuyện mà mình còn chưa báo cáo với anh, cậu lập tức quay đầu về phía Hạ Quý Thần: “Đúng rồi, Hạ tổng, anh còn nhớ chuyện Quý tiểu thư và Trình biên kịch gặp chuyện không may trong ngõ hẻm ở Nam Thành không?”

Hạ Quý Thần không đáp, nhưng anh đã quay sang nhìn Trần Bạch.

Trần Bạch biết phản ứng này của anh là có ý gì, cho nên cậu lập tức nói tiếp: “Khi vừa bắt đầu điều tra, ngay cả một chút manh mối cũng tìm không ra. Dường như có người cố ý che giấu, tôi những tưởng là sẽ tra không ra được, nhưng mà mấy hôm trước, tôi đã tìm ra được một ít manh mối. Tuy là không cụ thể lắm, nhưng tôi nghĩ chẳng bao lâu nữa là có thể biết rõ được nhóm người bao vây Quý tiểu thư và Trình biên kịch tối hôm đó là ai.”

Báo cáo xong, Trần Bạch mới xuống xe, giúp Hạ Quý Thần mở cửa.

Đợi Hạ Quý Thần xuống xe xong, cậu mới do dự hỏi: “Chỉ là... Hạ tổng, nhóm người bao vây Quý tiểu thư và Trình biên kịch chỉ là một nhóm du côn thôi, nhưng người đứng sau bọn họ thì rất có lai lịch, tôi nghi là có liên quan đến Lâm Sinh. Cho nên, Hạ tổng, anh thấy chúng ta có nên tiếp tục điều tra hay không?”

Lâm Sinh? Người này có quan hệ rất tốt với Hàn Tri Phán.

Hàn Tri Phán từng muốn giới thiệu Lâm Sinh với Hạ Quý Thần, thế nhưng vì Lâm Sinh là người trong giới xã hội đen, không có gia cảnh trong sạch, cũng không dễ kết bạn, cho nên Hạ Quý Thần đã từ chối...

Hạ Quý Thần biết rõ Trần Bạch đang kiêng kỵ điều gì, nhưng anh không hề do dự đáp: “Tra!”

Hôm đó, trước khi rời khỏi, Hạ Quý Thần đứng ở cửa thật lâu, muốn nói lại thôi.

Quý Úc không biết là anh muốn nói với mình điều gì, cô cũng có suy nghĩ, nhưng từ đầu đến cuối vẫn không hề hỏi Hạ Quý Thần. Mãi cho đến ngày sinh nhật mình, cô mới hiểu được, hôm đó, những lời mà Hạ Quý Thần muốn nói là gì.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 571: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (31)

Sinh nhật Quý Úc vừa đúng lúc trùng với ngày tổ chức trao giải truyền hình thường niên của đài truyền hình thành phố C.

Cô được đề cử danh hiệu nữ phụ có diễn xuất tốt nhất trong bộ phim “Tam Thiên Sĩ”. Tuy không đoạt giải nhưng với một nữ diễn viên còn chưa đứng vững trong ngành giải trí như cô, thì không thể không xuất hiện trong những hoạt động thế này.

Cho nên năm ngoái, Trang Nghi đã giúp cô đặt xong vé máy bay đi thành phố C. Nhưng không ngờ là trong tết âm lịch, cô lại dính phải scandal lớn như vậy, khiến cho hành trình vốn đã định sẵn phải tạm thời hủy bỏ.

Trong khoảng thời gian gần đây, Quý Úc vẫn luôn không được nghỉ ngơi đầy đủ. Buổi sáng hôm sinh nhật, sau khi thức giấc, cô cảm thấy cả người không thoải mái, nên đã uống một gói Banlangen (*). Đến trưa, sau khi cùng bố mẹ làm tiệc sinh nhật đơn giản xong thì cô lăn ra ngủ mê man.

Quý Úc tỉnh lại thì đã là bảy giờ tối.

Có thể là vì ngủ từ trưa hoặc cũng có thể là Banlangen có tác dụng, lúc này, tinh thần của Quý Úc đã tốt lên rất nhiều.

Trong nhà không có bật đèn, xung quanh tối đen, bố mẹ không biết đã đi đâu. Quý Úc mở đèn, vừa định lấy điện thoại gọi cho bố mẹ, thì cô bỗng thấy giấy dán dính trên tủ lạnh. Là chữ của mẹ: “Tiểu Úc, mẹ và bố con đi xem phim, đã chuẩn bị bữa tối cho con, để trong hộp giữ ấm.”

Quý Úc vò giấy dán ném vào thùng rác, ôm hộp giữ ấm đi đến bàn ăn.

Trong nhà chỉ có một mình cô, yên tĩnh đến mức có thể nghe thấy tiếng kim giây của chiếc đồng hồ treo tường nhích từng chút một.

Quý Úc có hơi hoảng hốt, cô vội tìm điều khiển, bật tivi ở phòng khách lên, chỉnh âm lượng cao hơn một chút.

Tivi đang phát chương trình truyền hình của thành phố C đêm nay.

Cách thời điểm khai mạc còn khoảng nửa tiếng, trong tivi đang trực tiếp cảnh tượng các ngôi sao đến tham dự chương trình lần này.

Bởi do tâm trạng không tốt cho nên trong khoảng thời gian gần đây, đối với những chuyện trong ngành giải trí, nếu có thể tránh thì cô sẽ tránh. Quý Úc vừa cầm điều khiển lên, định đổi kênh thì bất chợt lại thấy Hạ Quý Thần xuất hiện trên màn ảnh.

Anh mặc một bộ âu phục màu đen đáng người cao ráo, theo bên cạnh anh có hai nam diễn viên, một người trong số đó được cư dân mạng bình chọn là “Thịnh thế mỹ nhân”. Nhưng so với anh, thì người đó có vẻ mờ nhạt hơn rất nhiều.

Đối diện với vô số ánh đèn flash, đừng nói là một nụ cười, ngay cả một chút biểu cảm, Hạ Quý Thần cũng không có. Từ đầu đến cuối, ánh mắt anh vẫn luôn nhìn thẳng, bước chân thong thả đi về phía trước. Cả người anh toát lên sự cao quý và phong thái lịch lãm.

Quý Úc bỗng dưng không bấm chuyển kênh nữa, cô chăm chú nhìn vào màn hình tivi, mãi vẫn không dời mắt.

Tính ra, kể từ đêm anh đưa cô về nhà cho đến nay đã hơn mười ngày, cả hai chưa từng gặp mặt, cũng không hề liên lạc với nhau.

Thật ra, không hẳn là anh với cô hoàn toàn không liên lạc. Anh có liên lạc với cô, nhưng mà lần nào cô cũng trả lời qua loa cho xong chuyện.

Đợi đến lúc Quý Úc hoàn hồn, thì trên tivi đã không còn thấy bóng dáng Hạ Quý Thần, mà đã chuyển sang hình ảnh của Thiên Ca. Cô ta vừa đến và đang trả lời phỏng vấn.

Hầu hết các câu hỏi của phóng viên đều liên quan đến dự tính công việc trong tương lai của Thiên Ca. Cô ta trả lời rất rõ ràng, rành mạch. Thế nhưng, vào những phút cuối, lại có phóng viên đặt câu hỏi: “Thiên Ca tiểu thư, về sự việc gây ồn ào lần này ở trên mạng, có người nói nhân vật nữ chính trong Thịnh Đường Phong Vân - Quý Úc, đã ăn cắp diễn xuất của cô trong “Khuyên Thành Truyền”, không biết là cô có quan tâm đến chuyện này không?”

(*) Banlangen: là một loại thuốc trị cảm có thành phần từ thảo dược

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 572: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (32)

Thiên Ca mỉm cười, trả lời một cách vô cùng kín kẽ và xác đáng: “Có nghe thấy, nhưng vì công việc gần đây có hơi bề bộn, cho nên tôi chưa có thời gian chú ý chi tiết.”

“Vậy Thiên Ca tiểu thư, nếu như sau này cô tìm hiểu rõ việc này, biết rõ Quý Úc tiểu thư thật sự ăn cắp bản quyền diễn xuất của cô, xin hỏi, cô sẽ xử lý như thế nào?”

Có lẽ là câu hỏi của phóng viên quá mức sắc bén, khiến cho Thiên Ca có hơi do dự, một lúc sau, cô ta mới mỉm cười, nhẹ giọng đáp: “Nếu như tất cả là sự thật... vậy thì có thể tôi sẽ liên hệ với công ty đại diện của Quý tiểu thư. Nếu như vẫn không xử lý ổn thỏa, thì tôi có thể sẽ cân nhắc đến việc giao cho cơ quan pháp luật xử lý...”

Thiên Ca trộm đồ của cô, đổ oan cho cô, đẩy cô đến tình trạng hiện tại, chẳng những cô ta không chịu từ bỏ ý đồ, mà còn muốn nhờ đến pháp luật can thiệp. Chẳng lẽ cô ta muốn dồn cô vào đường cùng sao?

Quý Úc nhìn màn vào màn hình tivi, ánh mắt cô bắt đầu lạnh xuống. Vì không muốn tâm trạng của mình càng tệ hơn, cô mạnh tay bấm điều khiển chuyển sang kênh khác.

Tuy vậy, tâm trạng của Quý Úc vẫn bị ảnh hưởng bởi Thiên Ca.

Sau khi ăn cơm xong, cảm thấy quá mức ngột ngạt, nên cô quyết định trở về phòng thay đồ, sau đó lấy điện thoại di động, đi ra ngoài để giải sầu.

Ngày đầu xuân, gió đêm có hơi lạnh, khiến cho Quý Úc cảm thấy dễ chịu hơn phần nào.

Bố mẹ đi ra ngoài vẫn chưa về, Quý Úc cũng không thật sự muốn về nhà. Cô sức nhớ là hôm qua, mình muốn ăn bánh su kem ở bách hóa gần nhà, cho nên cô đi thẳng đến cửa hàng đó.

Màn hình lớn phía trên cửa chính của bách hóa đang phát chương trình trao giải của đài truyền hình thành phố C.

Lúc Quý Úc đi vào cửa hàng, cô có ngẩng đầu nhìn thoáng qua, đã đến phần trao giải cho nữ phụ xuất sắc nhất.

Mua xong bánh su, Quý Úc rời khỏi cửa hàng, lúc này, trong màn hình lớn phía trên vang lên giọng nói của MC: “Năm nay, nữ diễn viên đạt được danh hiệu nữ diễn viên chính xuất sắc nhất của đài truyền hình thành phố C chính là Thiên Ca. Xin mời Thiên Ca...”

Quý Úc không nhìn vào màn hình, nhưng từ tiếng vỗ tay nhiệt liệt phát loa từ tivi vọng ra, cô cũng có thể tưởng tượng được hình ảnh Thiên Ca vén váy bước lên sân khấu.

Quý Úc vừa đoán xong thì trong màn hình lớn lại vang lên giọng của MC: “Xin chào, Thiên Ca, đã lâu không gặp.”

“Đã lâu không gặp.” Thiên Ca đáp.

Sau khi chào hỏi, MC bắt đầu trêu chọc Thiên Ca.

Nữ MC: “Thiên Ca, đây là lần thứ hai cô nhận được danh hiệu nữ diễn viên chính xuất sắc của đài truyền hình chúng tôi đúng không?”

Thiên Ca: “Đúng vậy, đúng vậy, tôi cảm thấy rất vinh hạnh.”

“Diễn xuất của Thiên Ca có tiến bộ rõ rệt như vậy, tất cả mọi người đều biết.” Khen ngợi Thiên Ca xong, nam MC nhanh chóng nói vào chủ đề chính: “Một lát nữa, chúng ta sẽ trò chuyện với Thiên Ca về cảm nghĩ khi nhận giải cùng một vài vấn đề khác. Còn bây giờ, chúng ta hãy cùng thưởng thức một số cảnh quay đặc sắc của Thiên Ca trong Tam Thiên Si.”

Nam MC vừa nói xong, Thiên Ca và nữ MC phối hợp đáp: “Ừm.”

Kế đó, màn hình lớn phút chốc trở nên yên tĩnh.

Khoảng mười giây sau, trong màn hình vẫn không có bất kỳ âm thanh nào vang lên. Trái lại, một vài người đi ngang qua cửa hàng, dừng lại xem Thiên Ca nhận giải lại tỏ vẻ kinh ngạc: “Hà?”

Sau đó, Quý Úc nghe thấy giọng nữ MC chút khó hiểu vang lên “Chuyện gì vậy? Có sai lắm gì chẳng?”

Ngay khi nữ MC vừa nói xong, Quý Úc bỗng nghe thấy giọng của mình vang lên trong tivi: “Thực xin lỗi, tôi không thể đồng ý với anh...”

Vốn sắp bước xuống lễ đường, bước chân của Quý Úc thoáng khựng lại, cô vừa gặm bánh su vừa khó hiểu quay đầu nhìn về phía màn ảnh lớn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 573: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (33)

Đó đâu phải là cảnh quay đặc sắc của Thiên Ca trong Tam Thiên Si, đó rõ ràng là cảnh cô quay bộ phim Thịnh Đường Phong Vân.

Tuy nhiên, tầm nhìn của máy quay hình nhưng không phải hướng về phía cô, mà là hướng ra phía ngoài trường quay. Ở đó có một cô gái đang gio điện thoại quay lại cảnh cô diễn.

Cho dù cô gái kia đưa lưng về phía Quý Úc, nhưng chỉ cần liếc nhìn, cô đã có thể nhận ra đó là trợ lý của mình... Lý Dao Dao.

Lý Dao Dao ghi hình cảnh cô diễn để làm gì?

Quý Úc vừa cảm thấy nghi ngờ thì hình ảnh trên màn hình đã thay đổi.

Vẫn là hình ảnh của Lý Dao Dao như trước. Đêm khuya, cô ấy bước ra khỏi quán rượu, đứng trước cửa, xoay đầu nhìn xung quanh, sau khi xác định không có ai, cô ấy mới vội vàng đi đến phía sau hòn non bộ của một cái khách sạn ở gần đó.

Đoạn video này có lẽ là do người nào đó vô ý quay được. Sau khi Lý Dao Dao đi đến hòn non bộ, trên màn hình không xuất hiện người nào cả. Ngoại trừ tiếng côn trùng kêu vang, thì không có bất kỳ âm thanh nào khác.

Khoảng vài giây sau, có tiếng người nói chuyện vang lên. Có lẽ người khác không biết đó là giọng ai, nhưng Quý Úc chỉ cần nghe một chữ là đã có thể nhận ra là giọng của Lý Dao Dao: “Tất cả video ghi lại cảnh Quý Úc quay phim hôm nay đều nằm trong điện thoại.”

Phía sau hòn non bộ, ngoại trừ Lý Dao Dao, có lẽ là còn có những người khác. Dường như bọn họ đang kiểm tra video trong điện thoại, thỉnh thoảng có tiếng hô “Bắt đầu” của đạo diễn vọng ra, một lát sau, có một giọng nói khác vang lên. Mặc dù người này đã ép giọng xuống rất thấp, nhưng chất giọng dịu dàng đặc trưng đó đủ để khiến tất cả mọi người nhận ra người nói là Thiên Ca: “Lúc cô đi đến đây, có bị ai nhìn thấy không?”

“Không có, chị Thiên Ca, chị yên tâm, em vẫn luôn cẩn thận chú ý xung quanh.” Nếu như có ai đó không nghe ra được giọng nói lúc này là của ai... thì lúc này, Lý Dao Dao mở miệng gọi một tiếng “Chị Thiên Ca” đã đủ để tất cả những người đang theo dõi buổi lễ trao giải chương trình truyền hình nhận ra rằng, phía sau hòn non bộ, ngoại trừ Lý Dao Dao, còn có Thiên Ca.

Video trong màn hình chính phát đến đây thì dừng.

Màn ảnh chuyển sang hình ảnh tại hiện trường buổi lễ trao giải chương trình truyền hình. Hai vị MC dẫn chương trình lần này đã có kinh nghiệm gần mười năm, sóng to gió lớn gì cũng đã từng trải qua, thế nhưng ngay lúc này đây, họ gần như bị đoạn video kia gây chấn động, chỉ có thể trố mắt nhìn.

Thiên Ca đứng bên cạnh, hai tay cô ta cầm chặt microphone, vẫn giữ nguyên tư thế quay đầu nhìn về phía màn hình lớn.

Dưới sân khấu là một sự yên tĩnh.

Bầu không khí im lặng và kỳ lạ cứ như vậy duy trì đúng một phút, ngay lúc ấy dưới sân khấu lần lượt có người lấy lại tinh thần, bắt đầu châu đầu ghé tai, xì xào bàn tán.

Bởi vì không có microphone nên không thể nghe rõ những người đó nói gì, nhưng vẫn có thể cảm giác được hiện trường có hơi hỗn loạn.

Nam MC đã bình tĩnh lại, có lẽ là anh ta vẫn chưa nghĩ ra nên xoa dịu tình hình như thế nào, cho nên giọng anh ta lúc này có hơi cứng nhắc: “Thật ngại quá, có thể là hệ thống có chút trục trặc cho nên đã phát nhầm video.”

Nghe nam MC nói, nữ MC cũng lấy lại tinh thần, cô ta lập tức tiếp lời, có ý muốn cứu vãn cục diện: “Nhờ nhân viên phụ trách cho phát lại cảnh quay đặc sắc của Thiên Ca trong Tam Thiên Si...”

Nữ MC vừa nói xong, màn hình lớn trên sân khấu lại phát video một lần nữa.

Không biết là có trục trặc gì, trên màn hình không phải là cảnh quay đặc sắc của Thiên Ca trong Tam Thiên Si mà vẫn là đoạn video lúc này.

Chương 574: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (34)

Nếu nói, lần thứ nhất video này được phát ra, rất nhiều người vẫn chưa kịp hiểu được chuyện gì đang xảy ra thì lần phát lại này, tại hiện trường của buổi trao giải, dù cho là người chậm chạp nhất cũng đã kịp phản ứng.

Lần này, video còn chưa phát xong, thì tiếng ồn ào tại hiện trường đã lấn át cả âm thanh trong video.

Có một vài người ngồi gần máy quay, giọng nói lại lớn, cho nên lời của họ thông qua máy quay trực tiếp vang lên bên tai hàng nghìn người đang theo dõi chương trình.

“Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? Cô gái đã ghi hình cảnh quay trong video rốt cuộc là ai?”

“Sao cô gái kia lại lên đem video ghi hình diễn xuất của Quý Úc cho Thiên Ca?”

“Gần đây, scandal Quý Úc ăn cắp bản quyền của Thiên Ca đã gây ra ồn ào rất lớn. Nếu như Quý Úc là kẻ cắp, thì đáng lẽ là phải có người đưa video diễn xuất của Thiên Ca cho Quý Úc chứ. Sao bây giờ lại ngược lại?”

Đừng nói là mọi người ở dưới sân khấu bàn tán xôn xao, ngay cả hai MC trên sân khấu cũng tỏ vẻ vô cùng khó hiểu.

Lần thứ nhất video được phát ra, Thiên Ca dường như bị điểm huyệt, đứng ngây ra đấy, trừng mắt nhìn chăm chăm vào màn hình. Mãi cho đến khi video được phát lần thứ hai sắp kết thúc, lúc này đầu óc cô ta cũng bắt đầu hoạt động trở lại.

Tại sao lại có đoạn video này? Là ai làm? Đã có kế hoạch từ trước sao?

Không đúng... Hiện tại không phải là lúc nghĩ đến những chuyện này. Buổi trao giải hôm nay là truyền hình trực tiếp, chương trình của đài truyền hình thành phố C luôn có tỷ suất người xem cao nhất nhì cả nước. Đêm nay tụ tập rất nhiều ngôi sao, cho nên không biết có bao nhiêu người đang theo dõi trước tivi? Nếu như video này bị mọi người nhìn thấy, lẽ dĩ nhiên sẽ khiến họ hoài nghi.

Cô không để gì mới đẩy Quý Úc đến đường cùng, nhất định không thể để thất bại trong gang tấc như vậy.

Cho nên, hiện tại, việc cô cần làm chính là tìm cách thay đổi cục diện trước mặt tất cả người xem cả nước.

Thiên Ca vừa phân tích tình thế, vừa nhanh chóng suy nghĩ đối sách.

Lý Dao Dao là người của cô. Cô tốn rất nhiều công sức mới có thể cài cô ta bên người Quý Úc, chỉ để thực hiện hoàn hảo kế hoạch hãm hại Quý Úc, khiến Quý Úc dính phải scandal ăn cắp bản quyền... Hôm nay, Lý Dao Dao có đến tham dự lễ trao giải, vừa nãy, cô còn gặp cô ta... Đoạn video không quay được hình ảnh của cô, chỉ có giọng nói...

Những suy nghĩ này lần lượt vụt qua trong đầu Thiên Ca, dường như đã tìm ra đối sách, trong chớp lát, cô ta đã bình tĩnh trở lại.

Đoạn video đó đã có thể xuất hiện trước mặt công chúng, thì không thể nghi ngờ là YC muốn cứu vãn hình tượng của Quý Úc.

Được thôi, vậy thì cô sẽ mượn cơ hội lần này, khiến cho Quý Úc hoàn toàn không thể trở mình.

Nghĩ đến đây, Thiên Ca thoáng nở một nụ cười lạnh, kế đó, cô ta lập tức đưa microphone lên miệng: “Trước tiên, tôi không rõ lắm là ai đã trêu chọc tôi như thế!”

“Kế tiếp, tôi có biết người đã xuất hiện trong đoạn video vừa rồi. Đó chính là trợ lý của Quý Úc, Lý Dao Dao.”

“Gần đây, chuyện nhân vật nữ chính của Thịnh Đường Phong Vân ăn cắp bản quyền diễn xuất của tôi trong Khuynh Thành Truyền, ắt hẳn là tất cả mọi người ở đây đều có nghe thấy. Gây ra vụ bê bối lớn như vậy thì chẳng khác nào là tự hủy đi tiền đồ của chính mình. Thế nhưng có ai lại bằng lòng tro mắt nhìn tương lai của mình bị chôn vùi như vậy chứ? Cho nên khó tránh khỏi sẽ có một vài người, vì muốn cứu lấy mình, mà đổ oan cho người khác.”

Thiên Ca không nói rõ ra, nhưng mọi người cũng không ngốc, ai cũng hiểu được ẩn ý trong lời nói của cô ta. Chính là muốn ám chỉ đoạn video vừa rồi là do Quý Úc dựng lên để đổ oan cho cô ta.

Chương 575: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (35)

“Huống chi, trong video không có sự xuất hiện khuôn mặt tôi, chỉ có giọng nói.”

“Lúc tôi vừa đi vào hội trường, có một vị phóng viên hỏi tôi, đối với chuyện ăn cắp bản quyền lần này, tôi có suy nghĩ như thế nào!”

“Thăng thần mà nói, ngay ngày đầu tiên xảy ra chuyện, người đại diện của tôi đã thông báo cho tôi biết. Nhưng tôi cũng không để tâm, cũng không thật sự đi tìm hiểu, bởi vì tôi cảm thấy tất cả mọi người đều là người trong ngành, có một số việc không cần phải tuyệt tình như vậy.”

Nói đến đây, giọng của Thiên Ca pha lẫn một chút uất ức: “Nhưng bây giờ tôi mới phát hiện, tôi sai rồi, tôi muốn dàn xếp ổn thỏa, không có nghĩa là người khác cũng bằng lòng dàn xếp ổn thỏa. Tôi thật sự rất xin lỗi, vì tôi mà khiến cho buổi lễ trao giải hôm nay xảy ra sai sót. Nhưng tôi hi vọng là chuyện phát sinh trong chương trình hôm nay cũng sẽ kết thúc tại đây. Mong là ban tổ chức cho tôi một chút thời gian, để tôi điều tra rõ về đoạn video vừa rồi, trả lại trong sạch cho tôi!”

Nói xong, Thiên Ca nhìn về phía khán giả bên dưới sân khấu, cúi thấp đầu, thái độ rất chân thành.

Đợi đến khi đứng thẳng người lên, giọng cô ta đã nghiêm túc hơn rất nhiều, thậm chí còn rất thẳng thắn “Cô có thể ăn cắp bản quyền diễn xuất của tôi, nhưng cô không thể xúc phạm đến lòng tự trọng của tôi. Tôi vốn không muốn làm lớn chuyện, nhưng mà hiện tại, tôi cảm thấy là người như cô, không xứng được ở lại trong ngành giải trí!”

“Lúc tôi vừa vào hội trường, đã vô tình gặp trợ lý của Quý Úc, cũng là người vừa xuất hiện trong video. Làm phiền các vị phụ trách quay phim giúp tôi quét một lượt tất cả những người có mặt tại đây.”

Thiên Ca vừa nói xong, camera lập tức đảo qua từng người dưới khán đài, bắt đầu từ bên trái sang.

Hạ Quý Thần ngồi ở hàng ghế đầu tiên, chuyện diễn ra trên sân khấu có liên quan đến nghệ sĩ ở công ty anh, thế nhưng dường như anh không có chút hứng thú, chỉ nghiêng đầu, nghe một vị nghệ sĩ lão thành nói chuyện.

Không biết là nghệ sĩ kia nói gì lại khiến cho anh mỉm cười, khuôn mặt vốn lạnh lùng của anh thoáng chốc trở nên dịu dàng hơn.

Máy quay nhanh chóng xẹt qua người Hạ Quý Thần, lúc chiếu đến vị trí trung tâm, bỗng nhiên Thiên Ca thốt lên: “Dừng lại, tôi nhìn thấy Lý Dao Dao.”

Nói xong, Thiên Ca cầm microphone đi xuống sân khấu.

Nhưng cô ta còn chưa kịp bước xuống bậc thang, thì một người đàn ông mặc âu phục màu xanh đậm bỗng nhiên bước lên sân khấu.

Dù cho Quý Úc không thấy rõ mặt người đàn ông kia, nhưng dựa vào hình thể thì cô cũng có thể nhận ra người đó là ai.

Đó chính là Trần Bạch. Cậu ta bước nhanh đến trước mặt hai MC. Không biết cậu ta đã kể tai nói nhò điều gì mà nam MC lại đưa microphone trong tay cho cậu ta.

Sau khi nhận microphone, Trần Bạch lịch sự nói: “Trước hết, tôi xin tự giới thiệu, tôi là trợ lý đặc biệt của Tổng giám đốc YC, Trần Bạch.”

Bởi vì có nhắc đến YC, nên máy quay lại lần nữa chiếu vào Hạ Quý Thần.

Anh vẫn giữ nguyên tư thế cũ, thong thả ngồi trò chuyện cùng vị nghệ sĩ lão thành bên cạnh, không để ý đến Trần Bạch - người đang đứng trên sân khấu, dường như đây không phải là trợ lý đặc biệt của anh.

“Thật sự xin lỗi quý vị, tôi bước lên sân khấu thế này quả là có hơi đường đột. Nhưng bởi vì chuyện lần này có liên quan đến nghệ sĩ của YC, cho nên kính xin mọi người thứ lỗi.” Trần Bạch nói xong, cũng cúi thấp người tỏ vẻ xin lỗi khán giả. Sau khi đứng thẳng người, cậu quay sang nhìn về phía Thiên Ca: “Thiên Ca tiểu thư luôn miệng nói đoạn video kia là có người đổ oan cho cô, vậy thì mong Thiên Ca tiểu thư chờ một lát, nghe thử đoạn ghi âm trong tay của tôi, có được không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 576: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (36)

Nói xong, Trần Bạch gần như không cho Thiên Ca một chút cơ hội phản ứng, cậu lập tức lấy bút ghi âm trong túi quần ra, bật lên, đưa đến gần

microphone.

Đầu tiên là một vài âm thanh “xẹt xẹt”, khoảng vài giây sau, một giọng nam vang lên “Vâng, đúng vậy, tôi là phóng viên của Orange Fashion, sở dĩ tôi biết Quý Úc tiểu thư có mặt tại thẩm mỹ viện SF là do trợ lý của Thiên Ca tiểu thư gọi điện tiết lộ.”

Người đàn ông này vừa nói xong, trong chốc lát, lại có một giọng nữ vang lên “Tôi là phóng viên của WF, tôi đã hợp tác với Thiên Ca mấy lần, cho nên cũng khá thân thiết với trợ lý của cô ấy. Trợ lý của Thiên Ca đã gọi cho tôi, nói rằng Quý Úc tiểu thư đang ở tại thẩm mỹ viện SF, tôi lập tức chạy đến đó. Dù sao chuyện lần này gây ra ồn ào lớn như vậy, ai lại không muốn có được tin tức độc quyền chứ?”

Giọng của một số phóng viên lần lượt vang lên trong bút ghi âm. Sở dĩ bọn họ biết Quý Úc có mặt tại thẩm mỹ viện SF đều là do trợ lý của Thiên Ca và bạn của cô ta tiết lộ tin tức.

Đoạn ghi âm cuối cùng không phải là của phóng viên. Nghe giọng thì có vẻ như người này tương đối nhỏ tuổi. Dường như là đang sợ hãi điều gì đó, nên khi nói, giọng người này run run “Cháu không phải Khiêm phần, cháu có quen một người chị, chị ấy là trợ lý của Thiên Ca. Chính chị ấy đã cho cháu hai ngàn tệ, bảo cháu dẫn bạn bè đến thẩm mỹ viện SF bao vây Quý Úc. Cháu thật sự không nghĩ là sẽ gây ra chuyện nghiêm trọng như vậy, chú cảnh sát, chú sẽ không bắt cháu ngồi tù, đúng không?”

Sau khi đoạn ghi âm kết thúc, Trần Bạch mới đưa microphone lên miệng: “Tôi đã lấy được những đoạn ghi âm này từ chỗ cảnh sát. Chuyện xảy ra tại thẩm mỹ viện SF đã gây ra một trận ầm ĩ trên weibo, thiết nghĩ là tôi cũng không cần phải nhắc lại. Hôm nay, tôi chỉ muốn hỏi Thiên Ca tiểu thư một vấn đề. Cô luôn miệng nói đoạn video vừa này là vu oan cô, vậy khi gặp Quý Úc tiểu thư tại thẩm mỹ viện SF, sao cô lại tiết lộ hành tung của cô ấy cho phóng viên? Thậm chí cô còn phái một số thanh thiếu niên đến bao vây Quý Úc tiểu thư và mẹ cô ấy, khiến cho bà bị thương?”

Đối mặt với câu hỏi của Trần Bạch, trong phút chốc, Thiên Ca đứng ngẩn ra.

Hôm đó, tại thẩm mỹ viện, cô bị thái độ vênh váo của Quý Úc khiến cho tâm trạng có hơi khó chịu. Nên đã bảo trợ lý tiết lộ tin tức cho phóng viên, còn cố ý can thiệp trợ lý dùng hết khả năng khiến cho Quý Úc và mẹ cô ta gặp thêm chút phiền toái. Tuy nhiên, cô cũng không ngờ là trợ lý của mình ngu xuẩn như vậy, lại đi tìm một đám học sinh cá biệt, khiến cho mọi chuyện trở nên nghiêm trọng... May mắn là vụ này được xem như fans hâm mộ quấy rối vì scandal của Quý Úc, mặc dù gây ra ồn ào lớn, nhưng lại không liên lụy đến cô.

Cô vốn tưởng rằng chuyện cứ thế qua đi, nhưng ai ngờ là Trần Bạch lại cầm bút ghi âm lên sân khấu, công khai với mọi người.

Vừa này, cái khó ló cái khôn, Thiên Ca bất chợt nghĩ ra đối sách, xoa dịu bầu không khí tại hiện trường. Thế nhưng, bây giờ thì hiện trường lại bắt đầu hỗn loạn.

Thiên Ca hiểu rõ, tình hình hiện tại rất bất lợi với mình.

Tuy nhiên, chỉ cần Lý Dao Dao đứng về phía cô, nói rằng đoạn video kia là do Quý Úc dựng lên thì so với việc Quý Úc đã ăn cắp bản quyền lại còn trăm phương ngàn kế muốn đổ oan cho cô, những chuyện Trần Bạch vừa nói lập tức cũng như không đáng kể. Dù cho có ảnh hưởng đến cô, thì cũng không đến nỗi nào, nói không chừng sẽ có rất nhiều người xem thường Quý Úc, thậm chí họ còn cảm thấy những chuyện mà cô đã làm với Quý Úc là do cô ta đáng bị như vậy.

Nghĩ đến đây, Thiên Ca lập tức nói: “Trần tiên sinh, câu hỏi của anh, tôi sẽ trả lời anh, nhưng trước hết, mong anh để tôi giải quyết xong vấn đề của mình, cảm ơn.”

Nói xong, Thiên Ca bước xuống sân khấu, băng qua từng dãy ghế, đi đến trước mặt một cô gái trẻ: “Xin hỏi, cô có phải là Lý Dao Dao, trợ lý của Quý Úc?”

Gặp phải tình huống như vậy, dường như Lý Dao Dao bị dọa, cô ta cứ ngẩn người nhìn Thiên Ca. Một lát sau, cô ta mới khẽ gật đầu.

“Người trong video lúc này là cô?” Thiên Ca lại hỏi.

Lý Dao Dao tiếp tục gật đầu, tuy nhiên lần này, cô ta có hơi do dự: “Là tôi.”

“Ngại quá, Lý tiểu thư, tôi và cô cũng không thân thiết, cô có thể giải thích với tôi về đoạn video vừa rồi không? Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?” Nói xong, Thiên Ca lập tức cầm microphone đưa đến trước mặt Lý Dao Dao.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 577: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (37)

Nhìn thấy microphone được đưa tới trước mặt mình, Lý Dao Dao có vẻ hoảng sợ. Cô ta sợ hãi nhìn Thiên Ca, sau đó vội nhìn xuống đất. Dường như là bị vấn đề của Thiên Ca làm khó, Lý Dao Dao khẽ cắn môi, suốt cả buổi vẫn không nói được lời nào.

Thấy Lý Dao Dao không chịu mở miệng, Thiên Ca cảm thấy rất khó hiểu. Tuy nhiên, chỉ trong giây lát, cô đã nhanh chóng hiểu ý của cô ấy.

Cô ấy tỏ thái độ do dự như vậy là để tránh hiềm nghi.

Nếu cô vừa hỏi mà Lý Dao Dao lập tức thẳng thắn thừa nhận rằng đoạn video kia là do Quý Úc dựng lên để hãm hại cô, còn cô ấy chỉ là bắt đắc dĩ, thì ngược lại sẽ khiến mọi người hoài nghi.

Thiên Ca vừa âm thầm khen ngợi Lý Dao Dao thông minh, vừa cầm microphone đưa lên miệng mình: “Lý tiểu thư, nếu như đoạn video kia là thật, có nghĩa là tôi đã thật sự bảo cô ghi lại cảnh Quý Úc diễn trong Thịnh Đường Phong Vân, nói như vậy thì tôi và cô hẳn là rất thân thiết. Chắc chắn trong điện thoại di động của cô sẽ có lưu lại cách thức liên lạc với tôi. Ngoài ra, cô đã quay nhiều video như vậy thì dù cho có xóa cũng không thể xóa hết được, hẳn là trong điện thoại sẽ có lưu lại. Cho nên, cô có thể cho tôi mượn di động của cô một chút, để tôi và mọi người cùng xem qua?”

Sợ dĩ Thiên Ca dám đưa ra yêu cầu như vậy, là bởi vì trước khi phái Lý Dao Dao đến làm trợ lý cho Quý Úc, cô và cô ấy đã xóa sạch mọi thứ liên quan giữa hai người. Ngay cả một số đoạn video mà Lý Dao Dao đã quay giúp cô, cô cũng không cho cô ấy gửi qua mạng, mà bảo cô ấy đưa điện thoại di động cho cô, sau khi lấy đi bản gốc và xóa sạch mọi thứ, cô mới trả lại điện thoại cho cô ấy.

Chỉ cần Lý Dao Dao đưa di động cho cô, cô sẽ kết nối di động của cô ấy với màn hình lớn, để cho tất cả mọi người đều nhìn thấy rõ ràng. Trong danh bạ của Lý Dao Dao không có số điện thoại của cô, hai người cũng không có kết bạn trong wechat, ngay cả album ảnh cũng không có bất kỳ đoạn video nào quay Quý Úc. Như vậy, cô có thể thẳng thắn mà chất vấn Lý Dao Dao, đến lúc đó, chỉ cần Lý Dao Dao vờ như bị dồn vào đường cùng, đành phải thành thật khai báo rằng Quý Úc đã bảo cô ấy làm như vậy, vậy thì, cô có thể hoàn toàn chứng minh mình trong sạch, đồng thời, dồn Quý Úc vào đường cùng.

Lý Dao Dao đang cầm điện thoại trong tay, nghe Thiên Ca nói, cô ta vội giấu điện thoại ra sau lưng.

Thấy hành động của Lý Dao Dao, Thiên Ca càng thêm tán thưởng cô ta. Quả thật không hổ là người bên cạnh cô, thật sự rất thông minh. Hành động như vậy, không thể nghi ngờ là muốn nói với mọi người, cô ta chột dạ, sợ Thiên Ca xem điện thoại của mình.

“Tại sao phải giấu di động ra sau lưng? Lý tiểu thư, cô sợ cái gì à? Hay là cô cảm thấy chột dạ?” Vốn dĩ không muốn cho Quý Úc có bất kỳ con đường sống nào, Thiên Ca thẳng thắn chỉ ra hành động của Lý Dao Dao.

Bị Thiên Ca chất vấn, Lý Dao Dao càng nắm chặt điện thoại trong tay hơn, tay cô ta trắng bệch, thậm chí còn khẽ run lên.

“Lý tiểu thư, làm phiền cô cho tôi mượn di động một chút, cảm ơn cô.” Thiên Ca lại lên tiếng lần nữa.

Lần này, vừa nói xong, Thiên Ca nhìn thẳng vào mắt Lý Dao Dao, âm thầm ra hiệu cho cô ta, ý bảo bây giờ cô ta có thể đưa điện thoại cho cô, đồng thời, Thiên Ca cũng duỗi tay ra trước mặt Lý Dao Dao.

Những ai không thật sự gần gũi với Thiên Ca, ắt hẳn sẽ không chú ý đến ánh mắt của cô ta.

Nhưng Quý Úc thì khác, cô đã quá quen thuộc với cô ta, quen thuộc đến mức hiểu rõ cô ta như lòng bàn tay. Hành động rất nhỏ của cô ta, người khác có lẽ sẽ không phát giác, nhưng cô lại có thể thấy được. Rõ ràng là Thiên Ca đang ra hiệu cho Lý Dao Dao.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 578: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (38)

Là người trong cuộc, cho nên Quý Úc biết rõ bản thân không ăn cắp bản quyền của người khác, cô cũng biết rõ đoạn video vừa được phát lúc này là sự thật.

Lý Dao Dao chính là người do Thiên Ca phái đến bên cạnh cô. Lúc này, Thiên Ca ra hiệu cho Lý Dao Dao, chẳng qua là muốn ngầm ám chỉ Lý Dao Dao nói với tất cả mọi người rằng đoạn video kia là do cô dựng nên.

Nếu chuyện này thật sự xảy ra, thì có lẽ cô sẽ thật sự vạn kiếp bất phục.

Tìm Quý Úc thoáng chốc đập mạnh, cô ngược nhìn màn hình lớn, Lý Dao Dao đang cố gắng giấu kỹ điện thoại hơn.

Lý Dao Dao cố ý? Cô ta làm như vậy thì càng thể hiện rõ bản thân chột dạ. Có như vậy, thì lát nữa, khi cô ta mở miệng đổ oan cho cô, lời của cô ta sẽ càng thêm chân thật, càng thêm đáng tin.

Đợi trong chốc lát, thấy Lý Dao Dao vẫn không chịu đưa điện thoại di động ra, Thiên Ca cau mày. Kế đó, cô ta duỗi tay về phía bàn tay đang cầm điện thoại của Lý Dao Dao.

Đầu ngón tay Thiên Ca vừa chạm phải Lý Dao Dao, Lý Dao Dao dường như bị kích động dữ dội, cô ta hoảng hốt la lên: “Chị Thiên Ca, thực xin lỗi, tôi không thể đưa điện thoại cho chị.”

Cô cũng đã ngẫm ra hiệu rồi, bảo cô ấy đã đến lúc đưa điện thoại cho cô, sao cô ấy còn diễn y như thật vậy?

Thiên Ca vừa âm thầm tán thưởng Lý Dao Dao quả là trẻ nhỏ dễ dạy, vừa duỗi tay cầm lấy điện thoại trong tay Lý Dao Dao.

Thiên Ca càng cố sức rút điện thoại ra, Lý Dao Dao càng giữ chặt hơn: “Chị Thiên Ca, chị không thể làm vậy! Chị không thể lấy điện thoại của tôi! Chị Thiên Ca...”

Cuối cùng, Lý Dao Dao vẫn không kháng cự nổi Thiên Ca, điện thoại đã nằm trong tay Thiên Ca.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Quý Úc bất giác nhíu mày cười lạnh.

Vỡ kịch của Lý Dao Dao và Thiên Ca quả thật đủ xuất thần nhập hóa.

Thiên Ca nắm chặt điện thoại của Lý Dao Dao, nói “Thực xin lỗi” với cô ta, sau đó xoay người đi lên sân khấu.

Lý Dao Dao hoảng hốt đuổi theo, nắm lấy góc áo Thiên Ca, giọng cô ta nghe thật tội nghiệp: “Chị Thiên Ca!”

Nhưng từ đầu đến cuối, Thiên Ca không hề quan tâm đến Lý Dao Dao, cô ta cầm điện thoại đưa cho MC, nhờ MC đưa cho nhân viên phụ trách kỹ thuật, để điện thoại được kết nối với màn hình lớn.

Lý Dao Dao đứng dưới sân khấu, có vẻ như là rất sốt ruột, cô ta không ngừng xoắn hai tay vào nhau. Thậm chí khi Thiên Ca quay sang nhìn cô ta, Lý Dao Dao còn bày ra vẻ mặt cầu xin.

Dường như Thiên Ca không thấy biểu cảm của Lý Dao Dao, cô ta vẫn đứng trên sân khấu, nở một nụ cười động lòng người, thông thả chờ nhân viên phụ trách kỹ thuật trả lời.

Cách một cái màn ảnh, Quý Úc có thể cảm giác được trên người Thiên Ca lộ ra sự tự tin.

Trong lúc nhân viên quay phim chuyển máy quay qua lại giữa Thiên Ca và Lý Dao Dao, có vài lần vô tình xẹt qua chỗ ngồi của Hạ Quý Thần.

Anh đã thôi trò chuyện với người nghệ sĩ lão thành kia. Lúc này, anh đang thoải mái tựa vào thành ghế, hai chân bắt chéo, hơi cúi đầu, nghịch điện thoại trong tay. Dựa vào chuyển động của ngón tay thì hình như là anh đang chơi một cái game phổ thông nào đó.

Đã đến lúc này rồi mà anh vẫn giữ thái độ thản nhiên, cứ như là mọi chuyện đều không liên quan đến mình.

Cũng đúng, nếu như anh muốn bảo vệ cô, thì anh sẽ không đổ thêm dầu vào lửa, khiến cho scandal về việc cô ăn cắp bản quyền diễn xuất của Thiên Ca ngày càng nóng lên. Như vậy thì cô cũng sẽ không bị phóng viên bao vây, mẹ cũng sẽ không vì thế mà bị thương..

Quý Úc cảm thấy tim mình bỗng chốc trở nên vô cùng lạnh lẽo. Cô khẽ nín thở, cặp mắt, không tiếp tục nhìn vào màn hình lớn nữa.

Một lát sau, giọng của nữ MC vang lên: “Điện thoại đã được kết nối với màn hình lớn rồi, nhân viên kỹ thuật của chúng tôi hiện đang mở danh bạ...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 579: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (39)

“... Bên trong danh bạ thật sự không có số điện thoại của Thiên Ca... Tiếp theo, nhân viên kỹ thuật của chúng tôi đang mở wechat... trong wechat cũng không có tài khoản của Thiên Ca, ngay cả tài khoản của người đại diện cho Thiên Ca cũng không có... Xem ra, Lý Dao Dao thật sự không quen biết với Thiên Ca...”

“...Còn album ảnh nữa, đúng không? Làm phiền nhân viên kỹ thuật mở giúp album ảnh.Ồ, bên trong có rất nhiều ảnh chụp và video...”

Dù cho Quý Úc không nhìn vào màn hình, nhưng dựa vào những gì MC nói, cô cũng có thể biết được chuyện gì đang xảy ra.

“Làm phiền nhân viên kỹ thuật kiểm tra giúp xem có video ghi hình cảnh quay của Thịnh Đường Phong Vân hay không... Ồ?”

MC bỗng dưng im lặng.

Thực giác của phụ nữ nói cho Quý Úc biết rằng bầu không khí lúc này dường như có hơi khác thường.

Bởi vì hiểu kỳ, cho nên Quý Úc ngược mắt nhìn, cô lập tức thấy hình chụp chung của Thiên Ca và Lý Dao Dao trên màn hình lớn của cửa hàng.

Bất chợt, Quý Úc đứng ngẩn ra. Đối với chuyện Thiên Ca và Lý Dao Dao có quen biết từ trước, cô không cảm thấy kỳ quái. Nếu không quen biết thì tại sao Thiên Ca lại sắp xếp Lý Dao Dao làm giám điệp bên cạnh cô. Vốn dĩ Lý Dao Dao là người của Thiên Ca, thế nên cô ta nhất định sẽ giúp đỡ Thiên Ca, nhưng tại sao trong điện thoại di động của cô ta lại có ảnh chụp chung của hai người họ? Chuyện này chẳng khác nào đánh vào mặt Thiên Ca.

Đừng nói là Quý Úc, ngay cả hai MC và Thiên Ca vốn đang mỉm cười cũng đứng ngây ra đó.

Cứ như thể thấy được những hình ảnh rất khó tin, Thiên Ca kinh ngạc đến mức tròn tròn mắt.

Bên trong hậu trường, nhân viên kỹ thuật nhanh chóng chuyển sang những tấm ảnh khác trong điện thoại của Lý Dao Dao. Vẫn là những tấm ảnh mà Thiên Ca và Lý Dao Dao chụp chung như trước, thậm chí, ở đằng sau còn có vài tấm ảnh là hình chụp hai người mặc áo ngủ giống nhau như đũa...

Dưới sân khấu lại bắt đầu lao xao.

Giống như lúc này, có một vài người ngồi gần máy quay nói chuyện khá lớn, cho nên khán giả theo dõi truyền hình có thể nghe rõ giọng của họ.

“Không phải là Thiên Ca vẫn luôn miệng nói là không quen biết Lý Dao Dao sao? Sao trong điện thoại của Lý Dao Dao lại có hình chụp chung của hai người họ?”

“Theo như ảnh chụp thì dường như Thiên Ca và Lý Dao Dao rất thân thiết, giống như là bạn thân vậy đó.”

“Chắc chắn hai người họ là bạn thân đó, mọi người nhìn đi, họ mặc đồ ngủ giống nhau, còn ngủ cùng nhau nữa, nếu không có quan hệ tốt thì sao có thể như vậy được?”

“Cuối cùng là đã có chuyện gì xảy ra? Vừa nãy, rõ ràng là Thiên Ca rất tự tin mà, tự tin đến mức tôi cứ tưởng rằng thật sự là Quý Úc đổ oan cho cô ta...”

Tiếng bàn tán tại hiện trường ngày càng nhiều, ngay khi toàn bộ hiện trường bắt đầu hỗn loạn thì Thiên Ca cũng hoàn hồn.

Tại sao lại có thể như vậy? Sao trong điện thoại của Lý Dao Dao lại có nhiều hình chụp chung của mình và cô ấy như vậy?

Không phải là cô ấy đang giúp cô dồn Quý Úc vào đường cùng sao?

Thiên Ca vừa nghĩ, vừa quay đầu nhìn Lý Dao Dao đang đứng dưới sân khấu.

Thấy Thiên Ca nhìn mình, Lý Dao Dao lập tức quay đầu, né tránh cái nhìn của cô ta.

Sau khi nhân viên kỹ thuật mở xong tấm hình cuối cùng, thì màn hình lớn trên sân xuất hiện một cái video.

Video được phát lên, bên trong tối như mực, không thấy bất kỳ người nào, nhưng lại có tiếng nói vang lên.

“Chị Thiên Ca, vì sao em nhất định phải đến làm trợ lý cho Quý Úc? Cô ta sao có thể so được với chị? Sao chị cứ phải trăm phương nghìn kế chèn ép cô ta?” Không cần đoán, lúc này, mọi người cũng có thể nhận ra đây là giọng của Lý Dao Dao.

“Bởi vì tôi ghét cô ta! Chỉ cần tôi còn ở trong ngành giải trí ngày nào, thì tôi sẽ không để cho cô ta có được danh tiếng” - Lần này chính là giọng của Thiên Ca.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 580: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (40)

Giọng của cô ta lúc này không dịu dàng, mềm mại như thường ngày, mà ẩn chứa sự nham hiểm, ác độc.

Trong video yên lặng vài giây, sau đó, lại là giọng của Thiên Ca vang lên. So với chất giọng đánh đá lúc trước, thì bây giờ, giọng cô ta có vẻ dịu dàng hơn, không khác gì với thường ngày: “Dao Dao, thành bại lần này toàn bộ nhờ vào em, em nhất định phải ghi hình lại tất cả diễn xuất của Quý Úc trong Thịnh Đường Phong Vân cho chị...”

“Chị Thiên Ca, chị yên tâm, em đã hứa với chị thì nhất định sẽ làm tốt.” Lý Dao Dao nói.

“Cảm ơn em, Dao Dao.” - Có thể là hai người đang uống rượu, nên loáng thoáng có tiếng cụng ly vang lên. Kể đó, Thiên Ca lại lên tiếng, lúc này thì giọng cô ta càng thêm tàn nhẫn hơn so với ban đầu: “Lần này, chị nhất định sẽ khiến cho con tiểu tiện nhân Quý Úc kia bước vào con đường vạn kiếp bất phục. Chị muốn cho cô ta hiểu rõ, cả đời này, cô ta đừng mơ có thể vượt qua chị.”

Ở đây có rất nhiều người có quen biết với Thiên Ca. Cho đến bây giờ, ấn tượng mà cô ta để lại trong lòng công chúng vẫn luôn là một người tri thủ đạt lễ (*), dịu dàng, lương thiện. Thế nhưng lúc này, những lời của cô ta đã hoàn toàn phá vỡ hình tượng của mình. Đa phần những người bị camera vô tình đảo qua đều lộ vẻ mặt kinh ngạc.

Trên sân khấu, hai MC cũng ngơ ngác nhìn nhau.

Thiên Ca vẫn còn nhìn Lý Dao Dao, ánh mắt cô ta từ khó hiểu dần dần chuyển sang huyệt hăng.

Cô ta nhin không được xiết chặt microphone trong tay.

Một ngày trước khi cô sắp xếp Lý Dao Dao đến làm gián điệp bên cạnh Quý Úc, hai người họ đã cùng ngồi uống rượu, nói chuyện phiếm... Tại sao Lý Dao Dao lại ghi âm nội dung cuộc nói chuyện này?

Nghi hoặc trong đầu Thiên Ca còn chưa được giải quyết, thì màn hình lớn sau lưng cô ta lại tiếp tục phát một đoạn video ngắn.

Đó là hiện trường buổi ghi hình chương trình nghệ thuật tổng hợp, trong đó có Quý Úc, Thiên Ca và nữ MC. Đúng lúc, nữ MC đó cũng chính là MC dẫn chương trình hôm nay.

Video vừa phát được vài giây, nữ MC đã lên tiếng: “Chuyện này tôi biết rõ, là chuyện xảy ra hồi năm ngoái, Quý Úc và Thiên Ca cùng ghi hình chương trình nghệ thuật tổng hợp của đài chúng tôi, lúc đó Quý Úc bị thương...”

Nữ MC còn chưa nói hết, trong video đã quay cận cảnh hình ảnh Thiên Ca dùng bút làm đứt chuỗi trân châu trên cổ tay cô ta. Lúc đạo diễn điều chỉnh góc quay, cô ta đã khom người, loay hoay cởi giày, đến lúc ngồi thẳng dậy, thì vòng tay trân châu của cô ta đã biến mất.

Ngay sau đó, đạo diễn bảo Quý Úc đi lên nhận thưởng. Lúc Quý Úc bước xuống sân khấu thì bỗng dừng cô ấy ngã sấp xuống.

Hình ảnh trong video đột nhiên trở nên hỗn loạn, tất cả mọi người vây xung quanh Quý Úc, Thiên Ca cũng không ngoại lệ.

Lúc này, video lại quay cận cảnh Thiên Ca. Tay cô ta đang mò nắm trên mặt đất, dường như là nhặt cái gì đó.

Tất cả mọi người đều tập trung vào Quý Úc, cho nên không ai phát hiện được hành động khác thường của cô ta.

Đợi sau khi Quý Úc được đưa đi, Thiên Ca mới xoay người đi xuống sân khấu. Từ đầu đến cuối, tay cô ta vẫn luôn nắm chặt. Có lẽ là cô ta cũng không chú ý, khi cô ta bước xuống bậc thang, trong tay có một vật gì đó rơi xuống. Vật kia rơi xuống sân khấu, lăn tròn một lúc lâu, sau đó mới dừng lại... Đó chính là một viên trân châu sáng bóng.

Video kết thúc ngay khi viên trân châu nằm yên bất động trên sàn sân khấu.

Từ nãy đến giờ, nữ MC vẫn luôn chăm chú quan sát màn hình lớn, lúc này, dường như nhìn thấy một chuyện khó có thể tưởng tượng nổi, cô ta há to miệng, thốt lên: “Trời ạ, hôm đó, Quý Úc bị thương không phải là do cô ấy không cẩn thận, mà là vì bị trượt chân trâu ư?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 581: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (41)

Sau khi nói xong, nữ MC mới ý thức được bản thân đã vô tình nói ra những lời không nên nói. Cô ấy vội vàng gờ tay lên bịt miệng, rồi quay đầu nhìn sang Thiên Ca đang đứng bên cạnh.

Nếu như nói, lúc nãy Thiên Ca thật sự nghĩ không ra là tại sao trong điện thoại của Lý Dao Dao lại có hình chụp chung của cô và cô ta, thậm chí còn có đoạn ghi âm cuộc nói chuyện của hai người họ, thì bây giờ, sau khi xem hết đoạn Video được quay trong chương trình nghệ thuật tổng hợp lần đó, cô đã hiểu rõ tất cả. Cô vẫn cho rằng Lý Dao Dao là người một nhà, nhưng hóa ra, ngay từ lúc đầu, cô ta đã không phải là người của cô.

Bởi vì lúc ghi hình chương trình nghệ thuật tổng hợp, Lý Dao Dao không có mặt tại hiện trường, thì làm sao cô ta có thể quay lại đoạn Video này?

Thế nhưng trong điện thoại của cô ta lại có đoạn Video này, vậy thì... hiển nhiên là cô ta đã sớm phản bội cô.

Nói cách khác, lúc cô yêu cầu cô ta đưa điện thoại, sở dĩ cô ta không dám đưa, lại còn tỏ vẻ hoảng sợ như vậy là bởi vì muốn cô không hoài nghi, khiến cô mắc câu, hoàn toàn tin tưởng trong điện thoại của cô ta không có gì...

Cô đã từng thề phải đưa Quý Úc vào chỗ chết, vậy mà bây giờ lại biến khéo thành vụng, chính cô lại là người góp sức lớn nhất trong việc minh oan cho Quý Úc.

Quý Úc đã bị mọi người mắng chửi hơn mười ngày, đáng thương như vậy, vô tội như vậy...

Một khi chân tướng thật sự của chuyện ăn cắp bản quyền được công bố, những người đã từng hết lời mắng nhiếc Quý Úc trên mạng sẽ cảm thấy vô cùng áy náy, kể từ đó, mọi người chẳng những nhớ kỹ Quý Úc, thậm chí, họ còn vì áy náy mà dốc sức ủng hộ cô ta...

Nói cách khác, chiếc điện thoại của Lý Dao Dao đã đẩy cô từ thiên đường rơi xuống địa ngục, đồng thời, cũng giúp cho Quý Úc, người mà cô vất vả đẩy xuống địa ngục, bỗng chốc trở thành người khiến cho mọi người cảm thấy áy náy.

Cô nhờ Lý Dao Dao giúp cô, nhưng cuối cùng, cô ta lại phá hủy tất cả những cố gắng của cô suốt mấy năm nay.

Nghĩ đến đây, Thiên Ca đột nhiên quay sang nhìn Lý Dao Dao, mắt cô ta đỏ lên. Không quan tâm đến camera trực tiếp tại hiện trường, cũng không quan tâm đến hình tượng của bản thân, Thiên Ca vọt tới trước mặt Lý Dao Dao, cầm microphone đập mạnh lên đầu cô ta: “Tiện nhân, cô dám phản bội tôi!”

Hành động của Thiên Ca quá bất ngờ, Lý Dao Dao bị microphone đập trúng, hét lên một tiếng, sau đó ôm đầu ngồi xồm xuống.

Nhưng Thiên Ca không hề nương tay, cô ta giờ chân đạp lên người Lý Dao Dao.

Mọi người hoàn toàn không ngờ là Thiên Ca sẽ ra tay đánh người, có không ít người đứng bật dậy khỏi ghế.

Nhân viên bảo vệ nhanh chóng lao vào khống chế Thiên Ca. Hẳn là cô ta đã tức đến điên rồi, đến giờ phút này mà vẫn còn hung hăng giờ chân, muốn đạp lên người Lý Dao Dao. Thế nhưng nhân viên bảo vệ đã nhanh tay lẹ mắt kéo Lý Dao Dao ra.

Đánh không được, Thiên Ca như phát điên lên, cô ta càng mắng càng khó nghe: “Lý Dao Dao, mày là đồ hèn, tao cho mày nhiều tiền như vậy, mà mày lại âm thầm phản bội tao...”

“Phản bội” Trần Bạch đứng ở một góc trên sân khấu, từ nãy đến giờ, cậu vẫn luôn đợi Thiên Ca trả lời vấn đề của mình. Đến khi biết rõ đã đến lúc giáng một đòn cuối cùng, cậu lập tức giờ microphone lên miệng: “Thiên Ca tiểu thư nói là phản bội, vậy có nghĩa là cô thừa nhận bản thân đã thông đồng với Lý Dao Dao tiểu thư để hãm hại Quý Úc?”

Tiếng nằng chửi trong miệng Thiên Ca bỗng chốc dừng lại.

Cô... Cô đã không khống chế được cảm xúc mà nói ra hai chữ phản bội ư?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 582: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (42)

Thiên Ca còn chưa kịp hoàn hồn thì Trần Bạch đã mở miệng nói tiếp: “Cho nên, đúng như những gì mà Thiên Ca tiểu thư và Lý Dao Dao tiểu thư đã nói trong đoạn ghi âm vừa này, chỉ vì muốn đưa Quý Úc vào chỗ chết cho nên Thiên Ca tiểu thư đã cố ý tiết lộ tin tức cho phóng viên, bên cạnh đó, cô còn phái một nhóm fans hâm mộ đến gây rối, bao vây Quý Úc, khiến cho bà Quý bị thương?”

Nghe Trần Bạch nói những lời này, cả người Thiên Ca thoáng chao đảo.

Không đúng, sao cô chỉ lo tức giận với Lý Dao Dao mà quên chuyện chính cơ chứ?

Sau khi kết thúc chương trình nghệ thuật tổng hợp lần đó, cô đã mua chuộc được bộ phận an ninh của phim trường, bảo bọn họ xóa hết tất cả các đoạn băng ghi hình của camera giám sát tại thời điểm đó.

Với khả năng của Lý Dao Dao thì không thể nào khôi phục được số băng ghi hình kia, nhưng trong điện thoại của cô ta lại có đoạn Video vừa rồi, vậy thì có thể khẳng định là có người đã báo cô ta lưu nó vào điện thoại từ trước.

Lý Dao Dao không đứng về phía cô, mà đứng về phía Quý Úc. Quý Úc lại là diễn viên của YC, mà YC lại là công ty của Hạ Quý Thần... Thời còn học cấp 3, Hạ Quý Thần cũng là một cao thủ máy tính...

Trong lúc cô và Lý Dao Dao giằng co thì Trần Bạch lại đứng dậy nói.

Cô cứ cho rằng cậu ta vì nghĩ cho nghệ sĩ của công ty mình, cho nên mới đứng ra giải thích. Thế nhưng bây giờ nghĩ lại, thì dường như không phải như vậy. Lúc đầu, sở dĩ Trần Bạch cho phát đoạn ghi âm kia là vì cậu ta muốn đợi đến lúc cô bị vạch trần thì sẽ thêm dầu vào lửa...

Còn về Lý Dao Dao, cô ta là người mà cô phải đến làm nội gián bên cạnh Quý Úc. Thế nhưng cô ta lại ghi âm đoạn đối thoại của cô ta và cô, vậy có nghĩa là... bắt đầu từ lúc đó, cô ta đã phản bội cô.

Hóa ra... Lý Dao Dao đã sớm bị Hạ Quý Thần mua chuộc.

Hạ Quý Thần biết rõ chuyện cô ăn cắp bản quyền diễn xuất của Quý Úc từ trước. Nhưng lúc đó anh ta không ngăn cản, chính là vì muốn để cô đào hầm tự chôn mình.

Từ lúc bắt đầu, trong lúc cô bày mưu hãm hại Quý Úc, anh ta đã sắp đặt một âm mưu còn lớn hơn cô dự tính, mà mục đích của anh ta chỉ là vì muốn giúp Quý Úc...

Nghĩ đến đây, Thiên Ca từ từ quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần ngồi cách đó không xa.

Chuyện đã đến nước này, bầu không khí tại hiện trường đang sôi lên, thế nhưng dường như anh ta không chút quan tâm, hoàn toàn không có bất kỳ hứng thú nào đối với sự cố đột ngột xen ngang buổi lễ trao giải chương trình truyền hình.

Có vẻ như là đã nghịch điện thoại đến phát chán, sau khi bỏ đi động vào túi áo, anh ta bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Ánh đèn tại hiện trường buổi lễ chiếu vào mặt anh ta, khiến cho từng đường nét trên khuôn mặt anh ta trở nên vô cùng dịu dàng, bỏ hẳn đi sự xa cách lạnh lùng thường ngày hơn nửa thế kỷ này còn rất nhẹ nhàng. Trông anh ta bây giờ cứ như một kiệt tác vô cùng hoàn mỹ, vừa vô hại lại vừa rất đẹp.

Nhưng khi nhìn thấy Hạ Quý Thần lúc này, trong lòng Thiên Ca lại sinh ra cảm giác sợ hãi.

Quý Úc cầm bánh su trên tay, ngẩng đầu nhìn màn hình lớn trong bách hóa. Tất cả những chuyện vừa phát sinh khiến cô kinh ngạc đến mức quên cả việc hít thở.

Cô không ngờ, Thiên Ca đã có thể đoán ra được thì cô cũng có thể đoán ra được.

Bởi vì Thiên Ca cứ đứng ngây ra đó mà nhìn Hạ Quý Thần, cho nên máy quay tại hiện trường cũng thay đổi phương hướng theo tầm mắt của cô ta.

Giữa hiện trường ồn ào, náo động, hình ảnh Hạ Quý Thần yên tĩnh nhắm mắt đột ngột rơi vào mắt Quý Úc.

Bàn tay đang cầm bánh của cô bắt chợt run lên, bánh trên tay cô cũng vì thế mà rơi xuống đất.

Quý Úc bình tĩnh nhìn Hạ Quý Thần trong màn hình, ánh mắt cô bắt đầu dao động, ngay sau đó, cả người cô cũng bắt đầu run lên. Một lúc lâu sau, cô bắt chợt gờ tay che miệng mình.

Hóa ra, sự thật không giống như cô nghĩ, cho đến bây giờ, Hạ Quý Thần chưa từng có ý định bỏ rơi cô, từ đầu đến cuối, anh ấy vẫn luôn giúp cô...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 583: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (43)

Anh là người đã đẩy scandal của cô lan rộng ra, nhưng mục đích thật sự thì lại không giống như những gì mà cô đã nghe thấy khi đứng bên ngoài phòng làm việc của anh. Không phải vì tị suất người xem của Thịnh Đường Phong Vân, cũng không phải vì giá cổ phiếu của YC, mà là vì Thiên Ca, người không có thù oán với anh, nhưng lại có thù sâu như biển với cô.

Lúc mẹ cô bị thương, anh đưa cô về nhà, đêm đó, trước khi ra về, anh đã đứng trước cửa, nhìn cô một lúc lâu, muốn nói lại thôi... Thực ra là lúc đó, anh đang nghĩ nên giải thích với cô như thế nào, nhưng cuối cùng vẫn không nghĩ ra được.

Trong màn hình, hiện trường buổi lễ vẫn hỗn loạn như vậy nhưng đã có nhân viên phụ trách đứng ra duy trì trật tự.

Có lẽ là Lý Dao Dao đã bị Thiên Ca đập bị thương, nên được nhân viên an ninh đỡ ra ngoài. Người đại diện của Thiên Ca cũng đã đến, nhanh chóng giúp cô ta thoát khỏi sự kềm chế của nhân viên an ninh, sau đó, cả hai vội vã rời khỏi hiện trường buổi lễ.

Ở cửa ra vào tụ tập rất nhiều phóng viên, cảnh tượng lúc này đã bị bọn họ nhìn thấy. Thiên Ca vừa đi đến cửa thì lập tức có vô số ánh đèn flash và microphone vây quanh.

Dưới sân khấu, các ngôi sao cùng những vị khách quý đến tham dự buổi lễ đều đang bàn tán về chuyện vừa xảy ra, thậm chí có người còn giơ máy ảnh lên chụp hình Thiên Ca và Lý Dao Dao.

Tiếng ồn ào trong màn hình càng lúc càng lớn, một số người dừng chân trước bách hóa theo dõi chương trình cũng bắt đầu bàn tán xôn xao.

Nhưng Quý Úc lại cảm thấy thế giới chung quanh mình vô cùng yên tĩnh, cô không nghe được bất kỳ âm thanh nào. Trong mắt cô, ngoại trừ hình bóng Hạ Quý Thần lúc xa lúc gần trong màn hình, thì không còn bất kỳ thứ gì khác.

Dù cho là ai đi nữa, khi nhìn thấy cảnh tượng như vậy thì đều kinh ngạc và sợ hãi, nhưng Hạ Quý Thần lại có phản ứng hoàn toàn trái ngược. Anh vẫn giữ thái độ thản nhiên như cũ, ngoảnh mặt ngó lơ trước sự việc vừa xảy ra.

Ở bên cạnh, có người nhận ra anh là CEO của YC, nên đã bước đến trò chuyện với anh, thái độ của người này vô cùng phấn khích.

Hạ Quý Thần vẫn lười biếng ngả người trên ghế, từ từ mở mắt nhìn người đang nói chuyện với mình. Anh lịch sự gật đầu xem như chào hỏi, nhưng lại không hề có ý định mở miệng nói chuyện cùng người đó, mà quay đầu nhìn sang hướng khác.

Ánh mắt ám áp của anh nhìn vào máy quay, đúng lúc đối diện với ánh mắt của Quý Úc khi cô ngẩng đầu nhìn lên màn hình lớn.

Tim cô đột nhiên run lên, cô gượng tay che miệng, ngăn lại tiếng nức nở rất nhỏ.

Quý Úc cảm nhận được rất rõ từng đợt sóng lớn đang cuộn trào trong lòng mình.

Lúc này đây, anh quá mức bình tĩnh, cũng quá mức thản nhiên, dường như tất cả mọi việc đều không liên quan đến mình, thế nhưng, chính anh lại là người đưa cô từ địa ngục trở về nhân gian...

Hiện trường buổi lễ trao giải nhanh chóng được ổn định.

Nam nữ MC cũng đã điều chỉnh tốt trạng thái của mình. Dường như tất cả mọi chuyện chưa hề xảy ra, cả hai tỏ vẻ bí ẩn, tiếp tục công bố nghệ sĩ được vinh danh là nhân vật nam chính xuất sắc nhất trong buổi lễ đêm nay.

Quý Úc ngẩng đầu nhìn màn hình lớn, bất chợt, cô nhớ đến giấc mơ của mình mấy hôm trước. Ở trong mơ, Hạ Quý Thần đã nói với cô rằng:

Em phải nhớ kỹ những gì mà anh đã nói với em.

Không có YC, thì em vẫn còn có anh.

Không đến vì danh tiếng lúc vinh quang, không bỏ đi khi ở dưới tận cùng vực thẳm.

Em có bằng lòng tin tưởng anh không? Tin tưởng anh sẽ kề vai chiến đấu cùng em, tin tưởng anh có thể cùng em bước từng bước từ tầng đáy của ngành giải trí đến đỉnh vinh quang, tin tưởng anh có thể giúp em đòi lại tất cả những gì đã mất... Em có bằng lòng tin tưởng anh không?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 584: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (44)

Quý Úc càng nghĩ càng cảm thấy hăng hái, càng nghĩ càng cảm thấy câu nói kia không phải là trong mơ.

Một lát sau, Quý Úc bỗng đứng tròn mắt.

Đúng vậy, câu nói kia không phải là trong mơ. Ngay sau cái hôm scandal của cô bùng nổ, anh đã nói như vậy với cô qua điện thoại.

Có điều là lúc đó cô đang buồn ngủ, ý thức không rõ ràng, cho nên cô tưởng rằng đó là mơ.

Hóa ra, Hạ Quý Thần đã ngầm tiết lộ cho cô, nhưng do bản thân cô không để tâm... Cho nên cô mới hiểu lầm anh.

Nghĩ đến đây, Quý Úc vội xoay người, chạy xuống đường.

Cô gượng tay ngoác một chiếc taxi rồi nhanh chóng lên xe.

Không đợi tài xế hỏi, cô đã nói trước: “Bác tài, đưa tôi đến sân bay thủ đô.”

Sau khi nói xong, cô nhanh chóng lấy điện thoại từ trong túi ra, kiểm tra các chuyến bay.

Sớm nhất có một chuyến bay đến thành phố C, khoảng một tiếng sau khởi hành. Quý Úc vừa đặt vé vừa thúc giục tài xế chạy nhanh hơn.

Thanh toán xong, đợi hai phút thì tiếng chuông điện thoại vang lên, cô cúi đầu nhìn màn hình, là tin nhắn báo đặt vé thành công.

Quý Úc khóa máy, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, cảnh đêm của thủ đô nhanh chóng lùi về sau. Tim cô bắt đầu đập nhanh hơn, chỉ trong chốc lát nó đã đập liên hồi.

Tài xế nhanh chóng đưa Quý Úc đến sân bay thủ đô, thanh toán tiền xe xong, không đợi nhận lại tiền thừa, cô vội vã chạy vào khu vực khởi hành của sân bay, tiến hành đăng ký làm thủ tục.

Đã sắp đến thời gian máy bay cất cánh, Quý Úc đi thẳng vào lối thoát hiểm, vượt qua khu vực kiểm tra an ninh, ngay trước khi cửa cabin đóng, cô đã nhanh chân vọt vào trong máy bay ngồi xuống và thắt dây an toàn, tắt điện thoại.

Lúc máy bay lên đến độ cao 30.000 feet trên không trung, Quý Úc vẫn còn cảm thấy tất cả cứ như một giấc mơ. Cô lén véo bắp đùi mình, sau đó lại yên lặng véo tay mình, nhưng làm thế nào cũng cảm thấy không chân thực. Vì vậy cô lập tức quay đầu sang người phụ nữ trung niên bên cạnh, đưa tay ra: “Dì ơi, dì có thể véo tôi một cái hay không?”

Người phụ nữ trung niên kia nhìn cô như nhìn bệnh nhân tâm thần, sau đó, bà ta nhích người, kéo giãn khoảng cách với cô.

Nhờ và nhưng lại không được đáp lại, Quý Úc đành phải tự đưa tay nhéo mặt mình thật mạnh.

Đến khi cảm giác được đau đớn, thì cô mới nhận ra rằng tất cả những gì mà mình nhìn thấy đêm nay đều là sự thật. Lúc này, Quý Úc mới nhoèn miệng cười.

Thả tay xuống, Quý Úc lại liếc sang người phụ nữ trung niên bên cạnh, bà ấy đã ngồi cách cô một khoảng khá xa.

Thành phố C cách Bắc Kinh khá gần, sau nửa tiếng, máy bay đã an toàn đáp xuống sân bay thành phố C.

Quý Úc xuống máy bay, đi thẳng đến khu vực đỗ xe taxi, đứng xếp hàng khoảng hai phút thì cô bắt được một chiếc taxi.

Trên đường chạy đến hiện trường buổi lễ trao giải chương trình truyền hình, Quý Úc lấy điện thoại ra mở Video trực tiếp chương trình.

Buổi lễ trao giải đêm nay đã sắp kết thúc, hiện đang trao giải thưởng thành tựu thường niên.

Xe taxi đi được nửa đường thì buổi lễ trao giải kết thúc, trên màn hình là cảnh các ngôi sao lần lượt rời khỏi hiện trường buổi lễ.

Quý Úc sợ lúc mình chạy đến thì Hạ Quý Thần đã ra về, ngay khi cô vừa định gọi điện thoại cho anh thì thấy bóng anh và Trần Bạch trong Video trực tiếp.

Hai người vừa mới ra khỏi hiện trường buổi lễ thì đã bị một đám phóng viên ngăn lại.

“Ngại quá, Hạ Quý Thần tiên sinh, anh có thể dành vài phút trả lời phỏng vấn không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 585: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (45)

Đối mặt với vòng vây của phóng viên, Trần Bạch nhanh tay lẹ mắt bước lên che trước mặt Hạ Quý Thần.

“Thực xin lỗi, không nhận phỏng vấn, làm phiền các vị nhường đường” - Trần Bạch vừa nói xin lỗi vừa đưa tay ngăn cản phóng viên, mở đường cho Hạ Quý Thần, không để phóng viên vây quanh anh, che cho anh đi về phía trước.

Phóng viên không dễ gì buông tha Hạ Quý Thần, bọn họ vác máy quay, cầm microphone đi theo sát Trần Bạch và Hạ Quý Thần, tiếp tục đặt câu hỏi.

“Hạ Quý Thần tiên sinh, cho hỏi có phải là anh đã sớm biết trước chuyện xảy ra đêm nay?”

“Hạ Quý Thần tiên sinh, đêm nay, chuyện Thiên Ca tiểu thư hãm hại Quý Úc tiểu thư bị vạch trần có liên quan đến anh không?”

“Hạ Quý Thần tiên sinh...”

Đối mặt với câu hỏi của phóng viên, Trần Bạch kiên nhẫn trả lời: “Công ty YC sẽ đăng chủ đề trên weibo để giải thích thắc mắc của các vị, xin các vị làm ơn nhường đường...”

Nhân viên an ninh hai bên lối ra nhìn thấy tình hình bên này nên đã nhanh chóng chạy đến hỗ trợ, ngăn cản đám phóng viên.

Câu hỏi của phóng viên cũng không vì thế mà ngừng lại: “Hạ Quý Thần tiên sinh, chúng tôi được biết tác phẩm Tam Thiên Sĩ của Thiên Ca là do anh làm đạo diễn. Anh và cô ấy đã hợp tác rất vui vẻ, thế nhưng bây giờ cô ấy và nghệ sĩ của công ty anh lại xảy ra chuyện như vậy, xin hỏi anh có còn dự định hợp tác với Thiên Ca tiểu thư không?”

Hạ Quý Thần đi khỏi đám phóng viên khoảng 2m, nghe được câu hỏi này, anh chợt dừng bước.

Trần Bạch thấy Hạ Quý Thần dừng lại nên cũng dừng theo.

Hạ Quý Thần đứng đưa lưng về phóng viên trong chốc lát, rồi mới xoay người, đối diện với những phóng viên đang bị nhân viên an ninh ngăn lại.

Anh cũng không bước đến gần các phóng viên, mà đứng yên tại chỗ, thờ ơ nói: “Sẽ không, YC sẽ không hợp tác cùng loại người có nhân phẩm thấp kém và chuyên dùng thủ đoạn hèn hạ như vậy?”

Lúc này, giọng và ánh mắt anh càng lộ ra sự chắc chắn và kiên quyết.

Dừng một chút, Hạ Quý Thần lại nói tiếp: “Hon nữa, tôi tin rằng, phàm là những ai có lương tri và đạo đức, thì chắc chắn sẽ không hợp tác với nghệ sĩ như vậy!”

Ngụ ý rằng, nếu tương lai, ai hợp tác cùng Thiên Ca, thì người đó chính là kẻ không có lương tri và đạo đức.

Từ trước đến nay, Quý Úc không hề biết rằng Hạ Quý Thần sẽ có lúc nói ra những lời cay độc, xoáy vào lòng người như thế. Nhưng cô không thể không thừa nhận, những lời này của anh khiến cho cô cảm thấy vô cùng sáng khoái.

Thấy Hạ Quý Thần trả lời, đám phóng viên cứ như thấy được hi vọng, bọn họ lại nhao nhao đặt câu hỏi.

Dường như không nghe thấy, Hạ Quý Thần thân nhiên xoay người, bước xuống bậc tam cấp.

Trần Bạch vội vàng lên tiếng giải quyết hậu quả: “Ngại quá, các vị phóng viên, Hạ tổng còn có việc quan trọng phải làm, chúng tôi đi trước, còn về câu hỏi của các vị, YC nhất định sẽ có câu trả lời rõ ràng cho mọi người.”

Đối với những tin đồn về Hạ Quý Thần, không phải là giới truyền thông không tìm hiểu, mà là họ không tìm hiểu được gì.

Hiện tại, đêm đã khuya, Hạ Quý Thần lại có chuyện quan trọng cần làm..

Có phóng viên hiếu kỳ thốt lên: “Hạ Quý Thần tiên sinh, chẳng lẽ chuyện quan trọng mà anh cần làm là đến câu lạc bộ đêm?”

Hạ Quý Thần vừa bước xuống bậc thang thứ hai thì dừng bước, lần này anh không xoay người lại, mà chỉ quay đầu nhìn về phía phóng viên, nhẹ giọng nói: “Đi dự sinh nhật một người bạn.”

Nói xong, không đợi phóng viên kịp phản ứng, Hạ Quý Thần đã ngẩng cao đầu bước đi.

Màn hình điện thoại di động của Quý Úc chuyển sang cảnh một ngôi sao khác đang trả lời phỏng vấn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 586: Hồng Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (46)

Màn hình điện thoại di động chuyển sang cảnh một ngôi sao khác đang trả lời phỏng vấn.

Nhưng bên tai Quý Úc vẫn còn quẩn quanh câu nói của Hạ Quý Thần: “Đi dự sinh nhật một người bạn.”

Hôm nay là sinh nhật của cô... Chẳng lẽ anh ấy định sau khi kết thúc buổi lễ trao giải thì lập tức quay về Bắc Kinh sao?

Nghĩ đến đây, một lần nữa, Quý Úc lại cảm thấy máu trong người như sôi lên.

Xe taxi ngừng lại.

Bởi vì có quá nhiều người đến tham dự buổi lễ trao giải chương trình truyền hình, cho nên các con đường ở khu vực lân cận đều bị chặn lại. Không có giấy thông hành cho nên xe taxi chỉ có thể dừng lại ở giao lộ bị chặn.

Hạ Quý Thần vừa trả lời phỏng vấn xong, vẫn chưa rời khỏi, lúc này, hẳn là anh đang ở bãi đỗ xe.

Quý Úc gạt bỏ suy nghĩ gọi điện cho anh, sau khi thanh toán tiền xe, cô giống như đến tham dự cuộc thi chạy cự ly 100m, lao nhanh về phía hiện trường buổi lễ trao giải.

Bãi đỗ xe ngoài trời không có đèn, bốn phía đều là đường đi, mượn ánh đèn đường, có thể lờ mờ thấy được lối đi. Càng đi vào khu trung tâm, ánh sáng càng yếu.

Hạ Quý Thần và Trần Bạch ra về tương đối muộn, đã có rất nhiều xe rời khỏi từ lâu, bãi đỗ xe trống rỗng.

Xe của Hạ Quý Thần nằm ở khu vực trung tâm, vốn dĩ bốn phía đỗ đầy xe, nhưng bây giờ đã không còn nữa.

Bởi vì ánh sáng yếu, cho nên Hạ Quý Thần và Trần Bạch cũng không để ý thấy có người ở cạnh xe.

Mãi cho đến khi đi đến phía trước xe, Trần Bạch lấy chìa khóa mở cửa, đèn xe phút chốc sáng lên, Hạ Quý Thần và Trần Bạch mới thấy rõ bên cạnh xe có một người đang ngồi xồm trên mặt đất.

Cả hai đồng thời dừng bước.

Đèn xe sáng lên khiến cho người đang ngồi xồm trên mặt đất giật mình, người đó từ từ ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hạ Quý Thần và Trần Bạch.

Cách đó không xa, đúng lúc có chiếc xe vừa khởi động, ánh đèn hắt sang đây, đủ để Hạ Quý Thần và Trần Bạch thấy rõ người đang ngồi xồm trên mặt đất là ai.

Trần Bạch đứng bên cạnh Hạ Quý Thần, cậu cảm giác được rất rõ không khí xung quanh anh bắt đầu lạnh xuống. Theo bản năng, cậu liếc nhìn Hạ Quý Thần một cái, khuôn mặt điển trai của anh lúc này lạnh lẽo tựa như tuyết rơi trong ngày đông.

Thiên Ca ngẩng đầu, nhìn chằm chằm vào Hạ Quý Thần trong chốc lát, lúc này, một bên mặt anh vẫn còn trong bóng. Sau đó, cô ta từ từ đứng lên, bước từng bước đến trước mặt anh.

Khi đến gần, Trần Bạch mới nhìn rõ bộ dạng thảm hại của Thiên Ca.

Bộ váy dày thanh lịch đã bị rách một đường dài, kiểu tóc xinh đẹp trên sân khấu đã sớm không còn nữa, giờ đây, trông nó rối bù như tổ chim. Có lẽ bởi vì khóc, cho nên khuôn mặt vốn được trang điểm tỉ mỉ giờ chỉ còn lại từng mảng phấn loang lổ.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thì Trần Bạch thật sự không thể tưởng tượng ra được, người phụ nữ trước mắt chính là Thiên Ca, người mà dù cho ở bất kỳ đâu, tham gia chương trình hay là chụp ảnh thì cũng đều giữ cho mình một vẻ ngoài thanh lịch.

Khi bước đến cách Hạ Quý Thần khoảng chừng một mét, Thiên Ca ngừng lại. Cô biết rõ rằng anh ta sẽ không chủ động nói chuyện với mình, cho nên cô đã lên tiếng trước: “Tất cả đều là do anh sắp xếp, đúng không?”

Biết rõ là hỏi thừa, nhưng cô vẫn cứ hỏi.

Anh lạnh lùng nhìn cô, không hề có ý định mở miệng.

Cô cố thoát khỏi sự giám sát của người đại diện, chạy đến bãi đỗ xe, ngồi chờ cạnh xe của anh suốt một tiếng đồng hồ giữa trời đêm rét lạnh, đương nhiên không chỉ để hỏi anh chuyện này.

Thấy Hạ Quý Thần mãi vẫn không trả lời, Thiên Ca lại nói: “Là bởi vì anh cho nên Lý Dao Dao mới phản bội tôi?”

Đúng vậy, đây mới là nguyên nhân chính khiến cô đến tìm anh. Cô muốn biết, cô đã đối xử tốt với Lý Dao Dao như vậy thì tại sao cô ta lại phải bội cô?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 587: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (47)

Hạ Quý Thần vẫn không lên tiếng.

Lần này, Thiên Ca không đợi mà lập tức hỏi tiếp: “Rốt cuộc là anh đã nói gì với cô ta, khiến cô ta phản bội tôi?”

Hạ Quý Thần vẫn không quan tâm đến câu hỏi của cô ta, lần này, anh không tiếp tục đứng tại chỗ nữa, mà nhấc chân đi về phía xe.

Thấy Hạ Quý Thần đi, Trần Bạch cũng lập tức đi theo.

Lúc anh sắp đi ngang qua bên cạnh Thiên Ca, cô ta lại nói: “Tôi tới tìm anh, không có ý gì khác, tôi chỉ muốn biết đáp án!”

“Tôi nghĩ không ra, tôi đã đối tốt với Lý Dao Dao như vậy, gần như mỗi tháng tôi đều mua đồ cho cô ta, cho cô ta thật nhiều tiền, vậy thì tại sao cô ta lại phản bội tôi? Tôi chỉ muốn biết, tại sao cô ta phản bội tôi?”

“Hạ Quý Thần, anh nói cho tôi biết đáp án, được không?”

“Nói cho cô biết đáp án?” Đường như nghe được một chuyện rất hài hước, Hạ Quý Thần đột nhiên bật cười. Anh vẫn tiếp tục bước về phía trước, giọng nói trào phúng: “Tôi thật sự cảm thấy rất khó hiểu, cô dựa vào đâu mà nghĩ rằng tôi sẽ nói cho cô biết đáp án?”

Bị Hạ Quý Thần mỉa mai, cả người Thiên Ca thoáng run lên, tay cô ta nắm chặt thành nắm đấm. Một lúc sau, cô ta xoay người, đối diện với sau lưng của Hạ Quý Thần, nói: “Bởi vì tôi không muốn chết không rõ ràng, tôi tới tìm anh, chính là muốn biết mình đã thất bại ở đâu!”

“À...” - Hạ Quý Thần nhếch môi cười lạnh, anh ngừng bước, quay đầu liếc nhìn Thiên Ca, giọng anh chứa đầy sự khinh thường: “Cô muốn biết bản thân đã thất bại ở đâu à? Nhưng mà tôi không có hứng thú nói cho cô biết!”

Nói xong, Hạ Quý Thần quay đầu lại, vừa định đi đến cạnh xe, thì dường như nghĩ ra điều gì đó, anh dừng bước, đưa lưng về phía Thiên Ca, mở miệng nói: “Chẳng lẽ cô không biết rằng chính cô mới là người có thể trả lời câu hỏi của mình một cách rõ ràng nhất sao?”

“Cô thắc mắc là tại sao Lý Dao Dao lại phản bội cô, trong khi cô đã đối xử với cô ta rất tốt? Vậy lúc trước, cô thì sao? Quý Úc không đối tốt với cô à? Tại sao cô lại phản bội cô ấy?”

“Thật ra, tôi có rất nhiều cách có thể đưa cô vào chỗ chết, nhưng cô biết tại sao tôi lại chọn cách này không?”

“Bởi vì tôi đã từng nói, tôi sẽ cho cô nếm thử những gì mà cô đã làm với Quý Úc. Không phải là cô tin tưởng Lý Dao Dao sao?” Nói đến đây, cả người anh bỗng chốc trở nên vô cùng sắc bén và quyết đoán: “Vậy thì tôi sẽ cho cô nếm thử mùi vị bị người mà mình tin tưởng phản bội.”

“Sao nào? Không dễ chịu à?”

“Nhưng mà cô cứ yên tâm, chuyện hôm nay không chỉ kết thúc ở đó. Cô nghĩ rằng tôi khiến cô thân bại danh liệt trong ngành giải trí thì coi như xong sao? Tôi cho cô biết, không có chuyện đó đâu.”

“Sẽ có một ngày, tôi khiến cho cô phải hối hận vì cô đã từng phản bội Quý Úc, hối hận vì đã đụng vào cô ấy!”

Nói xong, Hạ Quý Thần liếc nhìn Trần Bạch.

Trần Bạch lập tức hiểu ý anh, cậu bước nhanh về phía trước, mở cửa xe.

“À, đúng rồi!” Đang chuẩn bị khom người chui vào xe, đột nhiên, Hạ Quý Thần dừng lại: “Thật ra, tôi không muốn nói nhảm với cô nhiều như vậy đâu, nhưng tự cô đã đến tới cửa, nếu tôi không nói vài lời thì quả thực là có lỗi khi cô đã phải đứng chờ dưới trời lạnh như vậy, có đúng không?”

Sắc mặt Thiên Ca tái nhợt, một lần nữa nước mắt cô lại trào ra.

Cô cho rằng anh đã nói xong, nhưng không ngờ là anh lại mở miệng: “Còn nữa, cô biết tại sao tôi lại chọn hôm nay để vạch trần cô không? Bởi vì hôm nay là sinh nhật cô ấy...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 588: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (48)

“Hạ Quý Thần...” - Hạ Quý Thần còn chưa nói xong, thì đột nhiên có một giọng nói vang lên.

Cả người Hạ Quý Thần bắt chợt run lên, sau đó, dường như bị điểm huyệt, anh đứng sững tại chỗ.

Giọng nói kia quá quen thuộc với anh, cứ tựa như vượt qua không gian và thời gian, từ thời niên thiếu xa xôi vọng lại.

Khoảng thời gian cấp 3 đó, mối quan hệ của hai người họ còn rất tốt, gần như mỗi tối, cô đều có mặt tại đường chạy vòng quanh sân thể dục. Lúc đó, anh đang ở trong sân bóng, mồ hôi trên người nhễ nhại, cô đứng đó, nhìn về phía anh, cao giọng gọi: “Hạ Quý Thần, về nhà.”

Thời nghịch ngợm anh vẫn luôn coi việc không về nhà ngủ là điều đáng để tự hào, nhưng lúc đó, đối với anh về nhà lại là chuyện tốt nhất trong ngày.

Tiếng gọi “Hạ Quý Thần” vừa nẩy gần như y hệt giọng của Quý Úc gọi anh trong những năm tháng nghịch ngợm xưa kia, nhẹ nhàng mà trong sáng, tựa như tiếng hát của thiên thần.

Vừa nghe qua lời gọi tên mình, quanh người anh như không còn nghe thấy bất kỳ âm thanh nào khác, toàn bộ không gian lúc này trở nên vô cùng yên tĩnh.

Trong bóng đêm loáng thoáng có tiếng bước chân vang lên.

Hạ Quý Thần tưởng rằng mình bị ảo giác, anh đứng lặng người, nhìn chăm chăm vào cửa xe đang mở trong chốc lát, rồi mới từ từ quay đầu, nhìn về phía phát ra giọng nói kia.

Anh trông thấy một bóng người ở đằng xa, đang chạy vội về phía mình. Dáng vẻ của người kia rất hăng hái, mang đến cho người ta cảm giác nghĩa vô phần cổ (*).

Bởi vì ánh sáng quá yếu, cho nên Hạ Quý Thần không nhìn rõ mặt người kia, nhưng dựa vào hình dáng, anh chỉ cần liếc một cái thì cũng có thể nhận ra đó là ai.

Vốn đang ngây người, thoáng chốc trái tim anh như ngừng đập, anh cứ dán mắt vào cô gái đang chạy đến gần, bỗng nhiên trong lòng sinh ra cảm giác không chân thực.

Đến khi đôi bên có thể nhìn rõ diện mạo của nhau, bước chân cô gái kia mới từ từ chậm lại, từ đang chạy chuyển thành đi.

Nhờ vào ánh đèn xe, Hạ Quý Thần nhìn thấy cô mặc một bộ váy dài màu trắng, chân mang giày bata trắng, trên người khoác một cái áo choàng mỏng.

Có lẽ là do vừa chạy quá nhanh, gió đêm thổi vào, nên tóc cô có hơi rối, phần tóc ở thái dương ướt đầm mồ hôi, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng ửng hồng.

Cô nhìn vào mắt anh, ánh mắt cô sáng ngời, dường như hội tụ tất cả những ngôi sao trên trời, tràn đầy sức sống khiến cho lòng người rung động.

Hạ Quý Thần đứng sững người, giờ phút này, anh cảm thấy bản thân hẳn là đã gặp phải một tinh linh có sức quyến rũ chết người trong những câu chuyện cổ tích được kể lúc đêm khuya.

Khi Quý Úc còn cách anh khoảng năm mét, thì cô lại gọi anh một lần nữa: “Hạ Quý Thần.”

Có thể là vì chạy quá lâu, cho nên hơi thở của cô không ổn định.

Hạ Quý Thần không có phản ứng, anh cứ đứng ngây người nhìn Quý Úc, không hề nhúc nhích, dường như đã hóa đá.

Giọng của Quý Úc khiến Trần Bạch đang đứng trở mắt nhìn, giật mình hoàn hồn. Cậu hô một tiếng “Quý tiểu thư?”, sau đó quay đầu sang Hạ Quý Thần, kích động nói: “Hạ tổng, là Quý tiểu thư!”

Hạ Quý Thần không chút phản ứng, chỉ đứng đấy nhìn Quý Úc.

Quý Úc tiếp tục bước đến gần Hạ Quý Thần, lúc này, cô mới phát hiện có người đang đứng cạnh anh và Trần Bạch.

Cô vô thức quay đầu lại, đúng lúc, Thiên Ca cũng quay sang nhìn cô. Phút chốc, tầm mắt hai người chạm vào nhau.

Quý Úc sững sờ, theo bản năng, cô ngừng bước.

Nhưng chỉ trong chốc lát, cô cũng không nhìn Thiên Ca nữa mà quay sang Hạ Quý Thần và Trần Bạch: “Cô ta... Sao cô ta lại ở đây?”

“Quý tiểu thư...” - Không chút do dự, Trần Bạch đã mở miệng định giải thích với Quý Úc. Tuy nhiên, cậu chỉ vừa kêu tên cô, thì Hạ Quý Thần đứng bên cạnh thờ ơ nói: “... Ở đây không phải chỉ có anh, em và Trần Bạch thôi sao?”

(*) Nghĩa vô phần cổ: Làm việc nghĩa không chùn bước.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 589: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (49)

Ha ha...” - Bị Hạ Quý Thần cắt ngang, Trần Bạch nhin không được bật cười.

Hạ tổng nói lời cay độc như vậy, chẳng phải ngụ ý là Thiên Ca không phải người à?

Quý Úc hiểu ý của Hạ Quý Thần chậm hơn Trần Bạch vài giây. Vốn dĩ cô có hơi khó chịu khi thấy Thiên Ca, nhưng khi nghe những lời này, tâm trạng cô bất chợt có chuyển biến tốt đẹp. Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần, neho mắt cười.

Thấy Quý Úc cười, vẻ mặt lạnh lùng của Hạ Quý Thần lập tức trở nên dịu dàng hơn, xung quanh anh cũng không còn cảm giác lạnh lẽo nữa.

Anh bước đến trước mặt cô, nhìn sâu vào mắt cô: “Sao lại chạy đến mức đầu đầy mồ hôi như thế này?”

“Em sợ đề lỡ anh.” Quý Úc không nghĩ nhiều, lập tức đáp lại lời Hạ Quý Thần.

Ý của cô là cô chạy từ Bắc Kinh xa xôi ngàn dặm đến thành phố C chỉ để tìm anh?

Tìm Hạ Quý Thần khẽ run lên, cảm giác vui mừng nói không nên lời thoáng chốc lan tràn khắp người anh.

Anh rút khăn tay trong túi quần ra, giúp cô lau mồ hôi trên má.

Bỗng nhiên có một cơn gió mang theo hơi lạnh thổi qua.

Hạ Quý Thần sợ Quý Úc đổ nhiều mồ hôi, lại còn bị gió thổi sẽ sinh bệnh, anh vội rút khăn tay về, nói: “Đi thôi, lên xe trước đã.”

“Ừm.” Quý Úc khẽ gật đầu, nhin không được liếc nhìn Thiên Ca đang đứng bên cạnh.

Thiên Ca vẫn đứng yên tại chỗ, chăm chú nhìn Hạ Quý Thần, trong mắt cô ta ngân ngấn nước.

Mặt cô ta trắng bệch, dường như cố gắng kiềm nén cái gì đó, tay cô ta nắm chặt thành nắm đấm, cả người thoáng run lên.

Nhìn thấy cái liếc mắt của Quý Úc đối với Thiên Ca, Hạ Quý Thần cau mày: “Bên kia tối như mực, có cái gì mà nhìn?”

Hạ Quý Thần vừa nói xong, Quý Úc đã lập tức dời ánh mắt khỏi người Thiên Ca, tuy nhiên, khóe mắt cô vẫn liếc thấy nước mắt đang rơi trên mặt cô ta.

Lại có một cơn gió thổi đến, Hạ Quý Thần vội nói: “Không nên đứng ở đây, lát nữa sẽ bị cảm.”

Quý Úc không mở miệng nói chuyện, mà chỉ mỉm cười đáp lại Hạ Quý Thần, sau đó bước về phía xe. Trần Bạch đã mở sẵn cửa cho cô.

Nhưng cô còn chưa đi được hai bước thì cổ tay đã bị Hạ Quý Thần kéo lại.

Quý Úc khó hiểu quay đầu nhìn anh.

Hạ Quý Thần không nói gì, anh bước lên phía trước, ngồi xổm xuống trước mặt cô.

Lúc Hạ Quý Thần cầm lấy dây giày của cô, Quý Úc mới phát hiện là vừa nãy, do chạy quá nhanh nên dây giày đã bị bung ra.

Cô vô thức rút chân lại, định ngồi xổm xuống, tự thắt lại dây giày.

Nhưng Hạ Quý Thần phản ứng nhanh hơn cô, anh đưa tay cầm lấy cổ chân cô, vừa nhỏ giọng nói “Đừng nhúc nhích”, vừa nhanh chóng thắt dây giày thành một cái nơ xinh đẹp.

Sau khi Hạ Quý Thần đứng lên, anh không nói tiếp, mà chỉ liếc nhìn Quý Úc một cái.

Đợi Quý Úc đi trước, Hạ Quý Thần mới bước theo sau.

Hai người lần lượt đi đến cạnh xe, Quý Úc vừa chuẩn bị khom người chui vào xe, thì Thiên Ca đứng cách đó không xa đột nhiên mở miệng nói: “Hạ Quý Thần, ở thẩm mỹ viện SF, lúc tôi gặp Quý Úc, anh có biết tôi đã nói những gì với cô ta không?”

“Tôi nói cho cô ta biết rằng scandal của cô ta, cũng có phần của anh trong đó!”

Hạ Quý Thần vẫn luôn cho rằng Quý Úc không hề biết gì về chuyện này, nhưng lúc này, Thiên Ca lại nói như vậy, khiến cho anh đột nhiên khựng lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 590: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (50)

“Tôi còn nói cho cô ta biết rằng thứ anh quan tâm chỉ là ti suất người xem của Thịnh Đường Phong Vân và giá cổ phiếu của YC mà thôi, còn cô ta, chẳng qua chỉ là một thứ công cụ kiếm tiền.”

“Anh có biết lúc đó, cô ta có phản ứng như thế nào không?”

Thật ra, cô không muốn nói với Hạ Quý Thần những lời này đâu, là do anh quá đáng. Chẳng những nói với cô những lời khó nghe như vậy, mà anh còn nói rằng sở dĩ chọn hôm nay để vạch trần cô là bởi vì hôm nay là sinh nhật của cô ta.

Anh khiến cô thê thảm như vậy là để mừng sinh nhật Quý Úc sao?

Ngay lúc này, lòng của cô đã đủ khó chịu, thế nhưng dường như ông trời vẫn không muốn bỏ qua cho cô, cứ muốn hành hạ cô đến chết mới thôi.

Quý Úc vừa xuất hiện, vẻ mặt lạnh lùng của anh bỗng chốc trở nên vô cùng dịu dàng. Lúc cô ta hỏi đến cô, anh đã trào phúng, ám chỉ cô không phải người.

Anh biết rõ là cô yêu anh, từ thời niên thiếu, cô đã bắt đầu điên cuồng yêu anh, nhưng hết lần này đến lần khác, ở trước mặt cô, anh luôn cung chiều cô ta, thậm chí anh còn ngồi xổm xuống thắt dây giày cho cô ta.

Rõ ràng là cùng một người, thế nhưng đối với cô, anh luôn lạnh lùng vô tình, còn đối với cô ta, sao anh lại dịu dàng như thế?

Đêm nay, cô thân bại danh liệt, bị hàng nghìn người sỉ vả. Cô cố gắng nhiều năm như vậy, hình tượng mà cô xây dựng đã hoàn toàn sụp đổ, sự nghiệp của cô cũng rơi xuống đáy vực. Nhưng Quý Úc thì khác, cô ta hoàn toàn đối lập với cô, sau bốn năm yên lặng, cô ta được người đàn ông mà cô yêu trợ giúp, bắt đầu bước lên đỉnh vinh quang... Thì thử hỏi làm sao cô có thể chịu đựng được chứ?

Cho nên, cô sống không tốt, thì bọn họ cũng đừng mong sống tốt.

Nghĩ đến đây, Thiên Ca gần như không chút do dự nói: “Cô ta hỏi tôi... là thật hay giả?”

“Bảo tôi nói hết cho cô ta biết. Khi cô ta biết một tuần lễ trước, anh đã biết scandal của cô ta sẽ bị phát tán, nhưng lại không làm gì cả, cô ta đã rất tức giận. Dường như bị đá kích rất lớn, mặt cô ta lập tức biến sắc.”

“Hạ Quý Thần, anh trăm phương ngàn kế giúp cô ta, bày ra một âm mưu lớn như vậy, thế nhưng anh có biết rằng người mà anh giúp, thật ra... không hề tin anh?”

Nghe đến đó, Quý Úc mở to mắt, động tác chui vào xe của cô cũng đột ngột dừng lại. Cô cảm thấy không thể nào tưởng tượng nổi.

Thiên Ca đang nói bậy bạ cái gì vậy? Ngày đó, khi nghe cô ta nói những lời kia, phản ứng của cô rõ ràng không phải như thế.

Cô có tức giận, nhưng mà cô tức giận cô ta, chứ không phải Hạ Quý Thần.

“Hạ Quý Thần, nếu như đêm nay, anh không làm nhiều chuyện như vậy vì cô ta, thì anh nghĩ cô ta sẽ chạy đến tìm anh à? Nếu không bởi vì chuyện xảy ra đêm nay, thì trong lòng cô ta đối với anh chắc chắn sẽ có oán hận, oán anh dùng cô ta để làm tăng độ hot cho Thịnh Đường Phong Vân, oán anh gián tiếp khiến mẹ cô ta bị thương...”

Cô thừa nhận là cô có oán hận Hạ Quý Thần, nhưng là bởi vì cô nghe được cuộc nói chuyện của anh với Trần Bạch nên mới sinh ra hiểu lầm, mới buồn khổ, chứ không phải vì những lời của Thiên Ca.

Thiên Ca quả thật không nên chạm vào điểm mấu chốt của câu chuyện. Cô ta đổi trắng thay đen như vậy, hiển nhiên là muốn chia rẽ mối quan hệ giữa cô và Hạ Quý Thần.

Quý Úc không khỏi cảm thấy buồn nôn, cô nhìn về phía Thiên Ca, ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén. Quý Úc bước một bước về phía Thiên Ca, vừa định mở miệng nói chuyện thì Hạ Quý Thần đã đưa tay ngăn cô lại.

Cô vô thức quay đầu nhìn anh, anh đang nhìn Thiên Ca, vẻ mặt anh không có một chút biểu cảm nào. Quý Úc cảm thấy vô cùng hồi hộp, tay cô vô thức nắm chặt vạt áo, kể đó, cô nghe thấy giọng của Hạ Quý Thần vang lên: “Cô có bệnh à? Tôi còn không hiểu cô ư? Dựa vào cái gì mà tôi phải tin cô?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 591: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (51)

Tại sao tôi phải tin lời của cô...

Hạ Quý Thần đã nói xong một lúc lâu, nhưng bên tai Quý Úc vẫn còn quanh quẩn mấy chữ này.

Mồ hôi trên người cô đã sớm bị gió đêm thổi khô, vốn dĩ cô cảm thấy có hơi lạnh, nhưng khi câu nói kia lên lời trong suy nghĩ của cô đến lần thứ ba thì đột nhiên cô thấy như có một ngọn lửa ấm áp lan ra khắp cơ thể.

Có lẽ là Thiên Ca không ngờ rằng Hạ Quý Thần lại lựa chọn tin tưởng Quý Úc mà không chút do dự, cô ta thoáng qua vẻ kinh ngạc rồi lộ ra sự phần nộ khó có thể nói thành lời.

Hôm đó, tại thẩm mỹ viện, lúc cô ta nói những lời có ý châm ngòi ly gián, Quý Úc cũng đã dứt khoát đáp lại rằng cô tin tưởng Hạ Quý Thần. Hôm nay, đến lượt Hạ Quý Thần, anh cũng lựa chọn tin tưởng Quý Úc.

Ngay lúc này đây, Thiên Ca có cảm giác mình cứ như một thằng hề, đã vất óc suy nghĩ, bày hết những thủ đoạn, nhưng vẫn không đạt được mục đích của mình. Cô không biết rốt cuộc là cô giận bản thân mình hay là đố kỵ Quý Úc. Nhìn hai người họ đứng chung một chỗ, trong mắt cô bỗng lóe lên một sự ganh ghét hung ác: “Được thôi, anh có thể không tin lời của tôi, nhưng mà Hạ Quý Thần, sự thật thì vẫn là sự thật, cho tới nay, cũng chỉ có một mình anh tin tưởng cô ta mà thôi...”

Hạ Quý Thần đã nói đến nước này rồi, sao Thiên Ca vẫn không chịu bỏ qua?

Nếu như lúc này, Quý Úc chỉ có hơi khó chịu, thì bây giờ cô đã thật sự tức giận.

Cô còn đang nghĩ là nên đáp lại Thiên Ca như thế nào, thì Hạ Quý Thần đứng bên cạnh đã lên tiếng trước. Giọng nói trong trẻo của anh xen lẫn sự kiên định, không oán không hờ: “Tôi tin cô ấy là chuyện của riêng tôi, tôi chưa từng mong ước xa vời là cô ấy tin tôi.”

Suy nghĩ trong đầu Quý Úc bỗng ngưng khựng lại.

Quý Úc còn chưa tỉnh táo lại sau khi nghe Hạ Quý Thần nói, thì anh đã đẩy cô vào trong xe, sau đó chui vào ngồi cạnh cô.

Trần Bạch đóng cửa xe, nhanh chóng ngồi vào ghế lái, khởi động xe.

Lúc xe đi ngang qua Thiên Ca, Quý Úc vô thức quay đầu nhìn cô ta.

Thiên Ca nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chằm chằm vào xe của bọn họ, cô ta vừa giậm chân vừa thở hổn hển, nước mắt không ngừng trào ra. Nhìn cô ta tức giận đến mức lúng túng, khi xe chạy được một đoạn, cô ta bỗng nhiên ngồi xổm xuống, bà vai run lên dường như là đang khóc.

Tốc độ xe dần dần nhanh hơn, ngồi trong xe, nghĩ đến hình ảnh Thiên Ca ngồi xổm trên đất, nước nờ khóc, Quý Úc bất giác cong môi cười.

Thiên Ca vốn dĩ muốn chôn một quả bom trong lòng Hạ Quý Thần, nhằm tạo thành vết rách trong mối quan hệ giữa anh và cô, nhưng cô ta lại không ngờ rằng Hạ Quý Thần trả lời như vậy.

Chẳng những mục đích của Thiên Ca không đạt được, ngược lại, cô ta còn nhận lấy sự đả kích như vậy, sợ là phải mất một khoảng thời gian rất dài, cô ta mới có thể giải tỏa hết những uất ức đêm nay.

Càng nghĩ, Quý Úc càng vui vẻ, thậm chí vui đến mức cười lộ cả hàm răng.

“Sao lại cười?” - Hạ Quý Thần ngồi bên cạnh cô, từ lúc lên xe đến giờ, anh vẫn luôn quan sát cô qua kính chiếu hậu, thấy cô cười vui vẻ như vậy, anh nhìn không được lên tiếng hỏi.

“Cười Thiên Ca đó...” - Quý Úc không nghĩ nhiều, cô lập tức trả lời Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần liếc nhìn cô, giọng anh lạnh lạnh: “Em sao lại rảnh rỗi như vậy, ngay cả rác rưởi mà cũng để tâm.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 592: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (52)

Rõ ràng là một câu trách móc, nhưng lại khiến cho Quý Úc vô cùng yêu thích. Nụ cười của cô càng thêm rạng rỡ động lòng người, giọng của cô cũng có vẻ thoải mái hơn: “Không thể không nói, Hạ Quý Thần, vừa rồi, anh đáp trả lại Thiên Ca... thật là lợi hại.”

Từ sau chuyện không may xảy ra vào mừng một tết, cảm giác ngọt ngào, khó chịu vẫn luôn đè nặng trong tim Quý Úc. Nhưng đến hôm nay, đột nhiên tất cả như được quét sạch, cho nên Quý Úc bỗng chốc nói nhiều hơn, lúc phấn khích, cô còn hươ tay diễn tả, trông vô cùng hoạt bát và sống động: “Anh

không biết đâu, em quen biết cô ta nhiều năm như vậy, nhưng chưa lần nào trông thấy đáng về thăm thương của cô ta như hôm nay. Rõ ràng là cô ta đã khóc. Em còn nhớ, lần cuối em thấy cô ta khóc chính là vào cái hôm cô ta nhờ em hẹn anh ra khu rừng nhỏ sau trường, sau khi anh rời đi, em có đến tìm cô ta, lúc đó cô ta đang khóc, có vẻ rất là đau lòng...”

Nói đến đây, dường như nghĩ ra cái gì đó, Quý Úc quay đầu nhìn Hạ Quý Thần, hỏi anh vấn đề mà cô vẫn luôn thắc mắc: “Đúng rồi, Hạ Quý Thần, đêm hôm đó, lúc Thiên Ca tỏ tình với anh, anh đã nói gì với cô ta mà khiến cô ta đau lòng như vậy?”

Thật ra đêm đó, anh vẫn cho là Quý Úc hẹn mình, cho nên anh mới đi đến khu rừng nhỏ kia.

Sau khi đến, thấy Thiên Ca, còn chưa đợi cô ta mở miệng, anh đã thay đổi sắc mặt “Tiểu Úc đâu?”

Thiên Ca đỏ mặt, cô ta thẹn thùng cúi đầu, ấp úng hồi lâu, sau đó mới ngẩng đầu lên, nói với anh “Là em nhờ Tiểu Úc hẹn anh giúp em...”

Cô ta còn chưa nói xong, anh đã hiểu. Một câu anh cũng không nói, lập tức quay đầu chuẩn bị rời khỏi. Lúc đó, Thiên Ca đột nhiên nắm lấy áo của anh, chẳng hiểu sao anh lại cảm thấy rất giận, lập tức hất tay cô ta ra, khiến cho cô ta ngã ra đất, để lại một câu “Người tôi muốn gặp là cô ấy! Sau này, cô bớt xúi giục Tiểu Úc làm những việc như thế này đi. Thật là buồn nôn”, rồi nghênh ngang bỏ đi.

Người tôi muốn gặp là cô ấy... Tiếc là, anh dám nói những lời này với Thiên Ca, nhưng lại không dám thổ lộ với cô.

Sợ làm cô hoảng sợ, sợ cô không tin, sợ cô từ chối, sợ rằng ngay cả làm bạn với cô cũng không được...

Trong mắt Hạ Quý Thần bỗng dưng lóe lên sự cô đơn, tuy nhiên chỉ là thoáng qua. Ngay sau đó, vẻ mặt của anh lộ rõ sự chán ghét, ngay cả giọng nói cũng ẩn chứa sự ghê tởm: “Có thể đừng nhắc đến chuyện bản thiu kia hay không?”

Bản thiu... Nhắc đến chuyện Thiên Ca tỏ tình với anh, anh lại có phản ứng như vậy...

Quý Úc không hiểu sao tâm trạng của mình lại càng ngày càng tốt: “Được rồi, không nhắc đến nữa, tuy nhiên, em vẫn muốn cảm ơn anh. Đêm nay, trước mặt Thiên Ca, anh đã đứng về phía em.”

Hạ Quý Thần không đáp lại.

Bầu không khí trong xe phút chốc trở nên yên tĩnh.

Một lát sau, ngay khi Quý Úc cho rằng Hạ Quý Thần sẽ không mở miệng, thì bỗng nhiên, bên cạnh cô vang lên giọng nói trong trẻo của anh: “Không phải ở trước mặt Thiên Ca, anh mới đứng bên cạnh em, dù là ở trước mặt tất cả mọi người, thì anh cũng sẽ đứng bên cạnh em.”

Giọng của Hạ Quý Thần không lớn, nhưng Quý Úc có thể nghe rất rõ. Tim cô đập mạnh, trong lòng ngực đột nhiên trào lên cảm giác vô cùng khó tả.

Những gì mà cô nhìn thấy trên màn hình lớn tại cửa hàng bách hóa gần nhà đêm nay cứ như là một thước phim được tua lại, từng cảnh từng cảnh nhanh chóng xẹt qua trước mắt cô. Cô có rất nhiều lời muốn nói với Hạ Quý Thần, thế nhưng, khi mở miệng, cô lại không biết nên bắt đầu nói từ đâu. Cuối cùng, dường như nghĩ đến điều gì đó, cô tháo đồng hồ trên cổ tay xuống, lật lại nghe một lúc, sau đó mới đưa đồng hồ đến bên tai Hạ Quý Thần, ấn mở khóa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 593: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (53)

Hôm đó, tại thẩm mỹ viện, những lời Thiên Ca nói với cô, từng chữ từng chữ một vang lên bên tai Hạ Quý Thần.

Càng nghe Thiên Ca nói, mắt Hạ Quý Thần càng lúc càng lạnh.

“Anh ấy và cô giống nhau? Cô có cái gì mà muốn hạ nhục anh ấy như vậy? So với anh ấy, cô xứng sao?”

Khi nghe giọng nói xen lẫn vài phần khinh thường của Quý Úc vang lên trong đồng hồ, cả người Hạ Quý Thần dường như bị điểm huyết.

Trong xe rất yên tĩnh, giọng nói pha lẫn sự tức giận của cô không ngừng vang lên bên tai anh.

Hạ Quý Thần cảm giác như mình đang nghe một khúc hát êm tai nhất thế gian, tim của anh bắt đầu đập nhanh hơn.

“Còn nữa, tôi cảnh cáo cô, đừng có mang Hạ Quý Thần ra so sánh với mình đi, bởi vì như vậy sẽ làm bản anh ấy!”

Tay Hạ Quý Thần bỗng dưng run lên, anh lập tức quay đầu nhìn cô.

Phản ứng của anh có hơi mạnh, dọa Quý Úc giật mình, khiến cho bàn tay cô thoáng run lên. Kể đó, cô nghe thấy tiếng giày cao gót của mình từ trong đồng hồ vọng ra, đó là thời điểm sau khi đã nói hết những lời cay độc với Thiên Ca, cô xoay người rời khỏi.

Biết rõ Hạ Quý Thần đã nghe xong nội dung cuộc nói chuyện giữa cô và Thiên Ca, Quý Úc mới lấy đồng hồ lại, đeo vào tay: “Thiên Ca nói dối, khi cô ta nói với em những lời kia, phản ứng của em lúc đó không giống như những gì cô ta nói...”

“... Vì chuyện của mẹ, nên em đã hiểu lầm anh, nhưng không phải bởi vì những lời Thiên Ca nói, mà là vì hôm đó, em đã đến công ty tìm anh...”

“... Em không cố ý nghe lén anh và Trần Bạch nói chuyện, nhưng đúng lúc em đi tới cửa thì nghe thấy...”

“Hôm nay, xem buổi lễ trao giải chương trình truyền hình, em mới biết được là em đã hiểu lầm anh... Cho nên em mới chạy suốt đêm đến đây...”

Anh đã hết lòng suy nghĩ mọi chuyện vì cô, thế nhưng chuyện cô hiểu lầm anh cũng là thật. Lúc nói ra những lời này, Quý Úc không dám thờ mạnh, cô cũng không dám liếc nhìn anh, chỉ biết cúi đầu, tựa như một đứa trẻ phạm lỗi, thể hiện thái độ nghiêm túc và chân thành, thừa nhận sai lầm của mình: “... Thực xin lỗi, Hạ Quý Thần...”

Nói xin lỗi xong, đợi mãi vẫn không thấy Hạ Quý Thần ở bên cạnh có chút phản ứng nào, Quý Úc đột nhiên cảm thấy sợ hãi.

Đừng nói là bởi vì cô hiểu lầm, cho nên anh không vui?

Quý Úc không hiểu tại sao mình lại đề ý đến cảm nhận của Hạ Quý Thần như vậy, cô chỉ biết là bản thân thật sự rất đề ý. Đợi một lát, thấy người ngồi bên cạnh vẫn giữ im lặng, cô lại nhỏ giọng nói: “Hạ Quý Thần, thật sự rất xin lỗi, em...”

Quý Úc lắp bắp một hồi, mới nghĩ ra là nên nói gì tiếp theo, cô lập tức nói một cách chắc chắn: “... Em cam đoan sau này, đừng phải những chuyện tương tự, em nhất định sẽ đến hỏi anh trước tiên, sẽ không tự suy đoán lung tung...”

Cô đã nói đến mức như vậy, nhưng Hạ Quý Thần vẫn không lên tiếng.

Quý Úc khẩn trương đến mức lòng bàn tay đổ đầy mồ hôi, cô vừa nghĩ xem mình nên xin lỗi Hạ Quý Thần như thế nào, vừa liếc nhìn anh, muốn xem xem vẻ mặt của anh lúc này có phải là rất đáng sợ hay không.

Quý Úc phát hiện là Hạ Quý Thần vẫn chăm chú nhìn cô như lúc nãy, chỉ khác là anh đang mỉm cười.

Quý Úc kinh ngạc há hốc mồm, cô cho rằng mình đã nhìn nhầm, nên lập tức quay đầu lại, dùng vẻ mặt không thể tin được nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 594: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (54)

Môi Hạ Quý Thần khẽ cong lên.

Cô hiểu lầm anh, vậy mà anh còn vui vẻ được sao?

Quý Úc ngăn người nhìn đôi môi xinh đẹp của anh trong chốc lát, sau đó, từ từ ngẩng đầu nhìn vào mắt anh.

Trong mắt anh lóe lên tia sáng ấm áp.

Chỉ một cái liếc nhìn đã khiến tim Quý Úc đột nhiên đập chậm một nhịp, cô cảm giác dường như ánh mắt mình bị lực hút của từ trường, khiến cô cứ nhìn vào mắt anh thật say đắm.

Anh và cô nhìn nhau không biết bao lâu.

Bầu không khí phía sau xe dần dần trở nên kỳ lạ.

Yết hầu Hạ Quý Thần khẽ nhúc nhích vài cái, kể đó, dường như bị cái gì đó điều khiển, anh từ từ cúi xuống gần cô.

Mặt của anh cách mặt cô mỗi lúc một gần, gần đến mức cô và anh có thể cảm nhận được tiếng hít thở của nhau.

Lông mi của anh rất dài. Bởi vì mặt hai người gần sát vào nhau, cho nên lúc anh nháy mắt, lông mi của anh khẽ chạm vào lông mi của cô làm mắt cô khẽ run lên, Quý Úc nhìn không được nhắm mắt lại. Sau đó, cô cảm giác được rất rõ, môi của anh đang từ từ tiến đến gần môi cô...

Ngay khi môi anh gần chạm vào môi cô, cô rõ ràng cảm giác được nhiệt độ trên môi anh, thì xe đột nhiên ngừng lại, giọng của Trần Bạch ở ghế trước vang lên: “Hạ tổng, Quý tiểu thư, đến khách sạn rồi!”

Hạ Quý Thần gần như sắp hôn lên môi Quý Úc, thì đột nhiên Trần Bạch lại lên tiếng, cắt ngang động tác của anh.

Hạ Quý Thần ngẩn người trong chốc lát, lúc này, anh mới phát hiện là mặt mình gần như dán sát vào mặt Quý Úc...

Sau khi tắt máy xe, thấy phía sau không có động tĩnh gì, Trần Bạch quay đầu nhìn lại. Lúc nhìn thấy cảnh tượng phía sau xe, cậu lập tức nói: “Hạ tổng, thực xin lỗi, tôi...”

Trần Bạch còn chưa nói hết câu, Hạ Quý Thần đã nhú mày như tỉnh táo trở lại.

Anh quay đầu, trừng mắt nhìn Trần Bạch một cái, khiến cho cậu ta bị dọa phải ngậm miệng, cậu ta nhanh chóng mở cửa rồi trốn xuống xe.

Cửa xe bị Trần Bạch đóng mạnh lại, theo đó Quý Úc cũng hoàn hồn.

Trước khi cô ngước mắt nhìn lên, thì Hạ Quý Thần đã thu người lại.

Mặc dù như vậy, bầu không khí trong xe vẫn vô cùng lúng túng.

Hạ Quý Thần vẫn sóng vai ngồi cạnh Quý Úc ở băng ghế sau, ngồi một lúc lâu, anh mới lên tiếng: “Xuống xe.”

Quý Úc “ừm” một tiếng, đột nhiên, tim cô đập nhanh hơn.

Vừa nãy, Hạ Quý Thần muốn hôn cô ư?

Nếu không phải bị Trần Bạch cắt ngang, có phải là anh sẽ hôn cô không?

Vốn dĩ có chút xấu hổ, nhưng không hiểu sao, nghĩ đến đây, trong lòng cô lại sinh ra cảm giác tiếc nuối.

Nghe Quý Úc đáp lại, Hạ Quý Thần cũng không tiếp tục ngồi trong xe, anh lập tức mở cửa, bước xuống xe.

Gió lạnh bên ngoài tràn vào xe, cảm giác lạnh lẽo khiến cho tâm trí đang phiêu lãng ở cõi thần tiên của cô quay trở lại. Cô không suy nghĩ nữa theo sát Hạ Quý Thần bước xuống xe.

Ý thức được bản thân vừa làm hỏng chuyện tốt của người khác, Trần Bạch không dám liếc nhìn Hạ Quý Thần, cậu đứng né ra xa, nói: “Tôi đi đặt phòng cho Quý tiểu thư...”

Không đợi Hạ Quý Thần đáp lại, Trần Bạch đã vọt vào sảnh khách sạn.

Lúc Hạ Quý Thần và Quý Úc bước vào sảnh, cậu ta đã lấy được phiếu phòng.

Khi Trần Bạch đưa phiếu phòng cho Quý Úc, Hạ Quý Thần đã chủ động đưa tay cầm lấy. Trong lúc Quý Úc không chú ý, anh và Trần Bạch liếc nhìn nhau một cái.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 595: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (55)

Trần Bạch nhanh chóng cup mắt, bỏ lại một câu “Hạ tổng, Quý tiểu thư, tôi không quấy rầy hai người nữa”, rồi đi lên lầu trước.

Hạ Quý Thần không đưa phiếu phòng cho Quý Úc, anh giữ chặt phiếu phòng trong tay, liếc nhìn về phía quán cà phê còn chưa đóng cửa ở sảnh khách sạn, thò ơ nói: “Đi mua cà phê cùng anh.”

Có lẽ là lúc ở trên xe, suýt nữa bị Hạ Quý Thần hôn, cho nên Quý Úc thấy hơi không tự nhiên. Nghe Hạ Quý Thần nói, cô quay đầu nhìn anh, ánh mắt còn lơ lơ: “Được.”

Lúc chọn món, Hạ Quý Thần hỏi Quý Úc: “Em muốn uống chút gì không?”

Cô lắc đầu, ý nói không cần.

Nhưng anh vẫn gọi cho cô một ly sữa nóng.

Quý Úc vốn tưởng rằng anh sẽ bảo nhân viên phục vụ đóng gói, mang về phòng uống. Thế nhưng sau khi thanh toán xong, anh quay sang cô, chỉ vào một vị trí gần cửa sổ, nói: “Qua bên kia ngồi đi.”

Ly cafe đã cạn, Quý Úc những tưởng có thể lên lầu nhưng cô không ngờ Hạ Quý Thần lại bảo nhân viên phục vụ mang thêm một ly nữa lên.

Uống nhiều cà phê vào buổi tối sẽ rất khó ngủ, thấy Hạ Quý Thần gọi cà phê đến lần thứ ba, Quý Úc nhin không được nhắc nhở anh: “Uống nhiều cà phê như vậy, buổi tối sẽ không ngủ được đâu.”

Hạ Quý Thần đang bung ly cà phê đưa lên miệng, nghe Quý Úc nói như vậy, anh ngược mắt nhìn cô một cái. Đúng lúc này, điện thoại trong túi quần anh rung lên. Hạ Quý Thần lăm nhăm đếm số lần điện thoại rung, năm lần... Đây là ám hiệu của Trần Bạch. Anh đã buông ly cà phê xuống, rút khăn giấy lau miệng, rồi nói: “Đi thôi, lên lầu.”

Phòng của Quý Úc ở cùng tầng với phòng của Hạ Quý Thần.

Bước ra khỏi thang máy, Hạ Quý Thần lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng: “Đến phòng anh, anh có vài thứ muốn đưa cho em.”

Hôm nay là sinh nhật của cô, trong tiềm thức, Quý Úc nghĩ rằng anh muốn đưa quà sinh nhật cho mình, cô mím môi, nghiêng đầu hỏi: “Quà sinh nhật à?”

Hạ Quý Thần không đáp, mà bước đến trước cửa phòng của mình, lấy phiếu phòng quét mở cửa.

Đẩy cửa ra, đợi Quý Úc bước vào trước, rồi anh mới bước theo sau.

Sau khi đóng cửa, Hạ Quý Thần cũng không đi vào phòng, mà anh đứng cạnh nhà vệ sinh ở cửa, nói: “Em vào ngồi trước, anh đi toilet.”

Quý Úc khẽ đáp một tiếng “ừm”, đợi sau khi Hạ Quý Thần khóa trái cửa toilet, cô mới bước vào phòng.

Vừa quẹo vào phòng khách, bước chân của cô đã khựng lại.

Trước mặt cô, bên cạnh cửa sổ có đặt một gốc cây nghệ thuật bằng kim loại, trên cây quán đầy dây đèn, tỏa ra ánh sáng nhẹ nhàng mà ấm áp.

Mặc dù phòng khách không có bật đèn, nhưng nhờ vào ánh sáng mờ ảo từ những dây đèn kia, Quý Úc có thể thấy được trên cây treo đầy những thỏi son có hình dáng khác nhau.

Dây đèn quán trên cây cứ sáng lên rồi lại tắt, những thỏi son kia cũng xuất hiện rồi biến mất trước mắt Quý Úc.

Cô vẫn không nhúc nhích, đứng ngây ra đó nhìn gốc cây treo đầy son môi kia hồi lâu, sau đó mới nhắc chân bước tới.

Đến gần, Quý Úc mới phát hiện, số son môi lần này khác với những thỏi son được trải đầy đất mà Hạ Quý Thần đã tặng cô tại Wrap Party của Tam Thiên Si.

Trên nắp của những thỏi son này đều được khắc một chữ Quý màu vàng.

Trên thân son thì lại có khắc khoảng bảy, tám ký tự nguyệt ngoạc, Quý Úc nhìn không hiểu. Cô đi xung quanh gốc cây bằng kim loại kia, tìm một lúc lâu, cuối cùng cũng tìm được một chuỗi ký tự mà mình biết được khắc trên một thỏi son, là tiếng Nhật, nội dung là: Sinh nhật vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 596: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (56)

Dường như hiểu ra cái gì đó, Quý Úc tiếp tục đi vòng quanh gốc cây kim loại tìm kiếm. Sau đó, cô thấy được chuỗi ký tự tiếng Hàn, tiếng Anh, tiếng Pháp... Và cả tiếng bản địa mà cô quen thuộc nhất, tất cả đều có nội dung là: Sinh nhật vui vẻ.

Có một số ký tự mà cô xem không hiểu nhưng có thể cũng là “Sinh nhật vui vẻ”.

Quý Úc vừa đoán vừa lấy điện thoại ra, tiện tay chụp lại mấy ký tự mà cô không hiểu, sau đó mở phần mềm phiên dịch lên, lựa chọn phiên dịch bằng hình ảnh. Quả nhiên đúng như cô nghĩ, tất cả những ký tự này đều có nội dung là: Sinh nhật vui vẻ.

Hạ Quý Thần chuẩn bị cho cô một gốc cây treo đầy son môi với những lời chúc sinh nhật bằng nhiều thứ ngôn ngữ khác nhau sao?

Đứng ngẩn người nhìn gốc cây treo đầy son môi trước mặt, Quý Úc không phát giác được Hạ Quý Thần đã ra khỏi toilet và đang đứng phía sau cô.

“Vốn dĩ muốn chuyển về Bắc Kinh bằng đường hàng không, sau đó đưa đến nhà của em, nhưng không ngờ là em lại chạy đến đây, cho nên tạm thời anh bảo Trần Bạch trang trí lại một chút.”

Nghe Hạ Quý Thần nói, Quý Úc nhanh chóng xoay người nhìn anh, sau đó cô mới từ từ hiểu ra được mọi chuyện. Hóa ra, vừa nãy, anh mời cô đi uống cà phê là giả, muốn kéo dài thời gian cho Trần Bạch chuẩn bị những thứ này.

“Anh biết là chuyện mẹ em bị thương đã làm em không vui, cho nên anh cố ý chuẩn bị... mấy thỏi son này.”

Ý của anh là kể từ cái hôm thấy mẹ cô bị thương thì anh đã nghĩ đến việc phải làm sao để đỡ cô vui vẻ rồi sao?

Rõ ràng là vì cô cho nên anh mới bất đắc dĩ để cô chịu tủi thân trong một thời gian ngắn, nhưng chuyện mẹ cô bị liên lụy lại không phải do anh cố ý.

Sau khi biết rõ chân tướng, cô đã sớm tha thứ cho anh, nhưng không ngờ là anh vẫn luôn canh cánh chuyện đó trong lòng..

Tim Quý Úc đột nhiên đập mạnh.

Cô cứ nghĩ rằng Hạ Quý Thần đã nói xong rồi, nhưng không ngờ là anh lại tiếp tục lên tiếng: “Anh hi vọng đây là lần cuối cùng anh tặng em son môi.”

Cô đã từng nói rằng nếu làm con gái không vui thì nên tặng son môi, một cây không được thì hai cây, hai cây không được thì một bộ... Anh lại nói anh hi vọng đây là lần cuối cùng anh tặng cô son môi... Có phải là anh đang gián tiếp nói với cô rằng sau này anh sẽ không khiến cho cô không vui nữa?

Tim Quý Úc càng đập mạnh hơn, ánh mắt cô nhìn Hạ Quý Thần bắt đầu có chút dao động.

Trong phòng yên tĩnh một cách lạ kỳ.

Mượn ánh sáng từ những dây đèn quán quanh gốc cây kim loại kia, Quý Úc chăm chú nhìn Hạ Quý Thần.

Những gì cần nói cũng đã nói hết, lúc này, Hạ Quý Thần mới nhấc chân đi về phía Quý Úc.

Anh càng tới gần, tim Quý Úc càng đập mạnh hơn, trái tim cô như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực bất cứ lúc nào.

Lúc Hạ Quý Thần sắp đến gần Quý Úc, cô đột nhiên như bị điện giật, cảm thấy hoảng hốt. Sau đó cup mắt, không nhìn Hạ Quý Thần nữa, cũng không nói một câu mà đã chạy thẳng vào toilet, đóng sập cửa lại.

Khóa cửa xong, cô mới tựa người vào cửa, đưa tay vỗ về trái tim đang đập điên cuồng trong lồng ngực, há miệng thở dốc.

Đợi đến khi nhịp tim đập lại bình thường, Quý Úc mới đứng thẳng người, nhấc chân bước đến trước bồn rửa tay.

Quý Úc mở vòi nước rồi dùng tay hứng nước rửa mặt, lúc ngẩng đầu lên, cô nhìn thấy chính mình trong gương. Nhìn một hồi, cô đột nhiên hiểu ra lý do tại sao mình lại trốn ở con hẻm nhỏ phía sau công ty khóc lóc thảm thương như vậy khi vô tình nghe được cuộc đối thoại của Hạ Quý Thần và Trần Bạch hôm đó.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 597: Không Ngờ Là Đã Yêu Anh Sâu Đậm (57)

Cô hiểu ra tại sao đêm hôm đó, khi anh đưa cô về nhà, nhìn thấy tin tức trên weibo đúng như những gì mà Trần Bạch đã nói là sẽ tiết lộ cho “Tôi thích ăn quả xoài”, cô muốn hỏi anh, nhưng cuối cùng lại không dám hỏi!

Cô hiểu ra tại sao khi nhìn thấy kết cục của Thiên Ca trên truyền hình, biết rõ ý nghĩ thật sự của Hạ Quý Thần, cô chưa thông báo với bố mẹ câu nào đã vội vã chạy đến thành phố C!

Cô hiểu ra tại sao lúc Thiên Ca gấp gáp nói với Hạ Quý Thần rằng cô không tin anh, cô lại khản trương như vậy!

Và tại sao lúc ở trên xe, khi cô đưa đoạn ghi âm trong đồng hồ cho Hạ Quý Thần nghe và nói xin lỗi anh, nhưng không nghe anh đáp lại, cô lại khản trương và bất an đến như vậy!

Còn hiểu ra tại sao cô lại cảm thấy tiếc nuối khi anh chưa kịp hôn cô!

Tất cả là bởi vì... cô đã yêu anh.

Lúc cô quyết định giải trừ hôn ước với Hạ Dư Quang, cô đã tự hứa với lòng rằng cảm tình mà cô dành cho Hạ Quý Thần sẽ chỉ dừng lại ở sự rung động

mà thôi.

Thế nhưng bây giờ cô mới phát hiện, khoảng thời gian ở cạnh anh, lòng cô đã sớm không khống chế được mà đã thuộc về anh.

Khó trách tại sao cô lại thể hiện với anh những điều rất ư là tính con gái như tâm sự cùng anh, oán trách anh, nói với anh những chuyện vụn vặt.

Khó trách tại sao đêm giao thừa, khi biết anh không có về nhà, cô đã lập tức chạy đi tìm anh.

Khó trách tại sao cô lại dễ tâm chuyện anh có liên quan đến scandal của cô như vậy...

Bởi vì yêu anh cho nên cô mới có thói quen dựa vào anh, cái gì cũng nói với anh.

Bởi vì yêu anh cho nên khi biết anh đón tết âm lịch một mình, cô đã chạy đến bên cạnh anh.

Bởi vì yêu anh cho nên so với bất kỳ ai khác, cô càng dễ tâm đến việc anh có liên quan đến scandal của mình nhiều hơn... Và cô cũng sợ phải hỏi anh “Tại sao?”.

Bởi vì cô yêu anh, rất yêu cho nên cô mới không hề do dự mà chạy suốt đêm đến tìm anh, mới sợ anh hiểu lầm rằng cô không tin anh, mới chờ mong anh hôn cô...

So với trong tưởng tượng của cô, phản tình cảm này mãnh liệt, sâu sắc và dữ dội hơn nhiều.

Và phản tình cảm này đã có từ rất sớm, từ trước khi cô phát hiện ra nó.

Có lẽ là lúc cô phát hiện ra mình động lòng với anh, cô đã yêu anh mất rồi. Giống như việc cô đã dứt khoát cắt đứt với anh Dư Quang, cô cũng không nghĩ sẽ ở bên cạnh anh, lúc đó, cô đã tự lừa dối mình rằng cô chỉ vừa động lòng với anh mà thôi.

Nhưng mà dù cho cô trốn tránh như thế nào, lừa gạt mình ra sao và dù cho cô có ư li cỡ nào đi nữa, thì đêm nay, khi thấy vô số lời chúc sinh nhật bằng nhiều thứ ngôn ngữ khác nhau được khắc trên thân những thỏi son kia; khi anh áy náy xin lỗi cô vì kế hoạch của anh đã làm liên lụy đến mẹ cô; khi anh nói với cô rằng anh hi vọng đây là lần cuối cùng anh tặng son cho cô... Cô đã không còn chỗ nào để trốn, cô không tìm được lý do để tự lừa dối mình, cũng không thể nào tiếp tục lừa mình dối người được nữa, cô không thể không đối mặt với sự thật rằng chính cô... cũng không ngờ là đã yêu anh đậm sâu.

Có tiếng gõ cửa vang lên.

Có lẽ là cô đã ở trong toilet quá lâu mà không có động tĩnh gì, nên Hạ Quý Thần có hơi lo lắng, giọng của anh vang lên ngoài cửa: “Tiểu Úc?”

“Tiểu Úc?”

Không biết đã là lần thứ mấy Hạ Quý Thần gọi “Tiểu Úc”, trong khi đang ngăn người nhìn vào gương khẽ chớp mắt. Sau đó, cô mới từ từ bình tĩnh lại.

Ổn định cảm xúc của mình xong, cô mới khóa vòi nước, xoay người định mở cửa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 598: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (1)

Vừa nghe thấy tiếng anh gọi tên cô lần nữa thì hô hấp của cô như ngưng lại. Cô đứng dựa vào cửa thêm một chút, sau đó mới hít một hơi thật sâu, đưa tay mở cửa bước ra ngoài.

Thấy Quý Úc đi ra, Hạ Quý Thần bước lùi lại một bước, hai tay đặt lên vai của Quý Úc, nhìn một lượt từ trên xuống dưới. Đến khi anh xác định cô vẫn ổn thì mới lên tiếng: “Tiểu Úc, em làm sao vậy?”

Trước đây Hạ Quý Thần từng chạm vào người, khiến cô nhận ra hình như cô cũng thích anh. Lúc này, khi hai tay chạm vào hai bên vai cô, cả người cô không nhìn được mà khẽ run lên, tim cô như đang có lửa cháy. Hai bên vai cô muốn thoát khỏi tay anh nhưng lại có chút luyến tiếc. Trong lòng cô đang rối loạn thì giọng nói của Hạ Quý Thần lại vang lên: “Tiểu Úc! Em khó chịu ở chỗ nào sao?”

Quý Úc vội vàng lấy lại tinh thần, đồng thời cũng thu mình lại, muốn thoát khỏi hai tay anh. Cô nhìn về phía Hạ Quý Thần lắc đầu, sau đó chỉ viện đại một lý do: “Em không sao, chỉ là này vội quá, chưa kịp ăn gì nên mới bị đau dạ dày khiến cho muốn ói, nên chạy vào nhà vệ sinh...”

Nghe cô nói như vậy, Hạ Quý Thần thậm thò phào nhẹ nhõm: “Muốn ăn gì không? Anh bảo khách sạn làm cho em.”

Hạ Quý Thần vừa nói vừa thả lỏng một tay trên vai của Quý Úc ra, còn tay khi thuận theo cánh tay của cô, nắm lấy cổ tay nhỏ bé của cô, kéo cô đi tới bàn làm việc trong phòng khách.

Anh kéo cô ngồi xuống sau đó tìm thực đơn trong sách hướng dẫn của khách sạn đưa tới trước mặt cô.

“Em xem đi... em muốn ăn gì...” - Hạ Quý Thần vừa nói vừa cầm điện thoại bàn lên, gọi phục vụ khách sạn mang đồ ăn lên.

Bởi vì đi từ Bắc Kinh đến thành phố C tầm bốn năm tiếng, cho nên vừa đến khách sạn, Quý Úc đã cảm thấy có chút đói bụng. Cô cúi đầu xem qua một lượt các món rồi nói với Hạ Quý Thần: “Miến xào thịt bò.”

“Miến xào thịt bò.” - Hạ Quý Thần nói với phục vụ viên sau đó quay đầu nhìn về phía Quý Úc, hỏi: “Món gì nữa không?”

Quý Úc lắc đầu.

Hạ Quý Thần nhú mày, kéo thực đơn đến trước mặt mình, tay cầm điện thoại, lên tiếng: “Thêm một phần cháo, bỏ thêm đường, phải nhiều đường...”

Cái này là khẩu vị của cô... Giọng nói trầm của Hạ Quý Thần vừa vang lên bên tai, Quý Úc đã không nhịn được nhìn về phía anh.

Lúc này lúc cô đi vào phòng vệ sinh, hình như anh ấy cảm thấy có chút nóng, trong phòng có mở điều hòa nên đã cởi áo khoác, cả vạt cũng rút ra, ngay cả áo sơ mi cũng tháo ra ba cúc.

Một tay anh chống trên bàn, một tay cầm điện thoại, ngay lập tức cô liền nhìn thấy những chỗ cúc áo được tháo ra hiện lên những khe hở, khiến cô mập mờ nhìn thấy phần da thịt hiện lên phía bên trong.

Nếu so sánh với phong cách quần áo nghiêm trang mà Hạ Quý Thần vẫn mặc hàng ngày, thì lúc này anh lại có thêm vài phần gợi cảm.

Đột nhiên Quý Úc chợt nhớ tới đêm ở Thượng Hải kia của anh và cô, cô nhớ lại lúc đầu ngón tay mình chạm vào lồng ngực của anh... Cảm thấy tốt, rắn chắc, mạnh mẽ...

“... Lại thêm một phần cải xanh xào và một đĩa bánh kem... À, thêm một phần bún cay... Chỉ cho một ít ớt thôi...”

Vừa tắt điện thoại, Hạ Quý Thần quay sang hỏi Quý Úc có muốn uống nước trước hay không.

Nhưng hỏi đi hỏi lại hai lần mà cô vẫn không đáp lại, anh buồn bực quay đầu nhìn cô thì thấy cô đang ngăn người nhìn đâu đó chỗ hư không.

Hạ Quý Thần hơi chau mày, quơ tay trước mặt Quý Úc, ánh mắt cô liền hiện lên chút hoảng loạn: “Nghĩ gì thế?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 599: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (2)

Quý Úc nghe được câu hỏi của anh, không hề nghĩ ngợi gì đã thốt lên: “Muốn ngủ với anh...”

Hạ Quý Thần cảm nhận được điện thoại trong túi anh đang reo, liền đưa tay vào túi.

Anh vừa lấy di động ra, mắt còn chưa kịp nhìn màn hình điện thoại thì câu “Muốn ngủ với anh” của Quý Úc đã vọng vào tai.

Hạ Quý Thần ngăn người một giây, sau đó mới phản ứng được câu này có ý gì. Phía sau lưng anh chợt cứng đờ, bàn tay bỗng dưng buông lỏng, điện thoại từ trên tay rơi xuống bàn, vang lên một tiếng thật lớn.

Quý Úc bỗng nhiên giật mình, ánh mắt cô khẽ nhìn về phía Hạ Quý Thần, sau đó mới nhận thức được vừa rồi lúc mình đang ngăn người, đã nói với Hạ Quý Thần cái gì...

Quý Úc trợn mắt lên.

Lúc Hạ Quý Thần hỏi cô đang suy nghĩ gì, lúc đó trong đầu cô chỉ hiện lên hình ảnh đêm kia ở Thượng Hải. Khoảnh khắc đó, cô liền muốn cởi hết những cúc áo kia, còn muốn cởi hết quần áo của anh... Nhưng, nhưng cô cũng không thể nói cho Hạ Quý Thần biết mình đang nghĩ gì.

Quý Úc chợt hoảng hồn, cô đưa mắt nhìn một vòng tròn một lúc lâu, sau đó lại mở miệng: “Không phải... Không phải... Không phải đâu. Em nói sai rồi. Ý của em là đang nghĩ đến đêm ở Thượng Hải kia, anh với em ngủ...”

Nói tới chỗ này, Quý Úc chợt ngậm miệng lại, cô hận không thể cắn đứt đầu lưỡi mình ngay lập tức.

Nói cái gì vậy trời, cô định giải thích nhưng càng giải thích thì càng đem mọi suy nghĩ mình vừa nghĩ nói ra hết...

Quý Úc không dám nhìn thẳng Hạ Quý Thần, theo bản năng tiếp tục lên tiếng giải thích cho bản thân: "... Hạ Quý Thần! Em đùa với anh thôi. Sao em lại nghĩ đến việc chúng ta đã làm trong đêm Thượng Hải kia được..."

Trời ơi! Cô đây không phải là giấu đầu lòi đuôi sao?

Cô thật muốn kiếm cái hố nào đó mà chui đầu xuống.

Làm sao mà giải thích đây, toàn là tự đào hố chôn mình...

Quý Úc bị chính sự ngốc nghếch của mình chọc tức, liền muốn khóc. Cô thật hận không thể đào một hố dưới đất để chui xuống. Cô có nên nhanh chân chạy khỏi đây? Nhưng nếu cô chạy đi, lần sau gặp mặt Hạ Quý Thần còn xấu hổ hơn.

Quý Úc suy nghĩ, chỉ có thể ép buộc bản thân tiếp tục ngồi yên trên ghế, kiên trì lên tiếng nói với Hạ Quý Thần: "Em thật không muốn nói đến chuyện đêm đó, câu hỏi này em vừa nói có ý là..."

Căn bản không có cách nào để giải thích, Quý Úc nói đến đây thì ngừng lại.

Hồ hấp của cô càng lúc càng nhanh, đầu óc càng lúc càng loạn. Hiện tại bây giờ cái gì cũng không nghĩ ra, cô nhìn xung quanh phòng với ý đồ có thể tìm chút linh cảm để biện hộ. Ai ngờ cô nhìn vào phòng ngủ không đóng cửa của Hạ Quý Thần, nhìn thấy bên trong có một cái giường lớn. Lúc này, chợt trong đầu cô chợt lóe lên một suy nghĩ. Ánh mắt cô như có lửa, nhanh chóng nhìn Hạ Quý Thần, lên tiếng: "... Em muốn ngủ trên giường của anh!"

Lời vừa nói ra khỏi miệng, ánh mắt đang nhìn Hạ Quý Thần chợt dừng lại.

Chẳng lẽ... đây là lời giải thích sao?

Cái này rõ ràng là thêm mắm thêm muối mà!

Cái gì gọi là tôi muốn ngủ trên giường của anh!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 600: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (3)

Thực sự mắc cỡ chết mất... Ở trước nhan sắc của anh ấy, chỉ số thông minh của cô đều bị "chó ăn" rồi sao?

Nếu như nói khi này Quý Úc suýt nữa bị chính sự ngu ngốc của mình chọc giận đến mức muốn khóc, lúc này Quý Úc thật sự muốn khóc.

Cô cảm nhận được hai bên má của mình nóng bừng lên, hai bên tai và cổ của cô cũng dần ấm lên.

Bên trong phòng liền yên tĩnh.

Quý Úc có thể cảm nhận rõ được bầu không khí xung quanh vô cùng kỳ lạ.

Cô lúng túng đến mức trái tim muốn ngừng đập, sững sốt nhìn Hạ Quý Thần sau đó lại vội vàng lên tiếng: "Anh đừng hiểu lầm, em không phải có ý đó. Chỉ là em cảm thấy mệt nên muốn ngủ... Còn có... còn có... em vừa mới nhớ tới chuyện đêm đó là bởi vì... bởi vì..."

Tròng mắt của Quý Úc liên tục chuyển động, bỗng nhiên cô nhìn thấy trên tấm rèm cửa có nhiều hình son môi. Cô giống như bắt được hy vọng trong lúc tuyệt vọng, nhanh chóng nói: "... À! Em nhìn thấy mấy hình son môi này, chợt nhớ đến đêm đó anh cũng đưa em một cây son..."

Hoàn hảo, chỉ số IQ cho "chó ăn" cuối cùng cũng được nhà ra lại rồi...

Rất cuộc cũng giải thích thành công. Quý Úc thầm thở phào nhẹ nhõm, sau đó cô có để ý phía góc bên kia bàn, Hạ Quý Thần đang bình tĩnh nhìn cô bất động.

Trên mặt anh không thể chút tâm tình nào nhưng có thể thấy được ánh mắt thâm thúy của anh như đang mang theo lửa cực nóng. Chỉ cần nhìn qua một lần liền có thể nhìn thấy chỗ sâu nhất trong đáy lòng cô. Tình cảm mà cô luôn cất lực giấu giếm không còn chỗ để ẩn nấp.

Đầu ngón tay cô khẽ run lên, tất cả lại trở nên luống cuống.

Cô theo bản năng né tránh ánh mắt của Hạ Quý Thần, rất sợ anh nhìn thấy hết suy nghĩ của mình. Mặc dù cô cố gắng hết sức để ổn định tâm tình của mình nhưng khi cô lên tiếng, trong giọng nói vẫn có phần hơi run rẩy: “Em mệt rồi, em về phòng nghỉ trước...”

Nói xong, Quý Úc chợt đứng dậy, không đợi Hạ Quý Thần có phản ứng, đã nhanh chóng đẩy nhanh ghế sau lưng ra, nhanh chân chạy về phía cửa.

Nhưng cô chạy đi chưa được hai bước, cổ tay cô đã bị Hạ Quý Thần nắm lại.

Cả người Quý Úc giống như bị điện giật, toàn thân run lên, theo bản năng muốn rút tay ra. Nhưng giọng nói của anh lại vang lên: “Ăn cơm đã rồi hãy ngủ.”

Ngoài cửa chợt vang lên tiếng chuông, có một giọng nói gọi vào: “Xin chào! Đồ ăn của ngài gọi đã đến rồi.”

Hạ Quý Thần buông cổ tay Quý Úc ra, bước tới mở cửa.

Phục vụ viên đẩy xe đồ ăn đến, nhờ giọng hỏi Hạ Quý Thần liệu có thể đặt đồ ăn lên bàn trà ngay ghế Salon không?

Hạ Quý Thần gật đầu.

Phục vụ viên bày đồ ăn lên bàn ăn rồi nhanh chóng lui ra: “Tiên sinh! Tiểu thư... mời dùng.”

Bởi vì sự xuất hiện bất ngờ của phục vụ viên mà không khí ngột ngạt khi nãy cũng không còn bao nhiêu.

Hạ Quý Thần kêu Quý Úc ngồi xuống ăn, Quý Úc đang muốn trốn nhưng vẫn ngoan ngoãn ngồi xuống ghế, nhận đôi đũa từ tay Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần không đói bụng nhưng vẫn luôn ngồi cạnh Quý Úc, tất cả là do anh sợ cô ngồi ăn một mình sẽ buồn chán nên ngồi bên cạnh.

Quý Úc ăn hết phần miếng xào thịt bò, điện thoại của Hạ Quý Thần lại reo lên.

Hình như có ai gọi... Hạ Quý Thần liếc màn hình điện thoại một cái, nhưng không bắt máy, cứ để điện thoại rung.

Do không ai nghe nên điện thoại tự động dừng, qua mấy giây sau, điện thoại lại rung lên lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 601: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (4)

Hạ Quý Thần cũng không xem ai vừa gọi đến, ngay cả màn hình cũng không thèm liếc nhìn, cứ để điện thoại rung không ngừng.

Điện thoại cứ dừng rồi lại rung lên, cứ lặp đi lặp lại tầm bốn năm lần. Quý Úc không nhìn được nhìn Hạ Quý Thần, sau đó lại liếc sang màn hình di động. Cô liền thấy được cái tên cũng rất quen thuộc với mình: "Hạ Viện!"

Quý Úc đã từng gặp cô ta một lần khi đang quay phim “Tam Thiên Sĩ”. Khi đó cô ta vượt nghìn dặm xa xôi từ Tô Thành đến Thượng Hải để gặp Hạ Quý Thần. Cô cô tình làm cho anh bất ngờ, sau đó còn cùng đi vào phòng Hạ Quý Thần một lúc lâu.

Mà đêm kia, nguyên nhân cô ta ngủ cùng Hạ Quý Thần là cũng do cô ta...

Không lẽ cô ta thích Hạ Quý Thần đến như vậy sao? Không cần cô ta nói ra, biểu hiện của cô ta đêm đó đã đủ hiểu rõ... Cho nên cô ta mới mặc kệ việc Hạ Quý Thần không nhận điện thoại nhưng cô ta vẫn cứ cố gắng gọi nhiều lần như vậy?

Trong lòng Quý Úc nổi lên "sự ghen tuông", cũng may Hạ Quý Thần cũng không có ý nhận điện thoại của Hạ Viện nên chưa xót trong lòng ngực của cô chỉ lên men trong chốc lát rồi tan biến đi nhanh.

Điện thoại của Hạ Viện không ngừng gọi tới.

Quý Úc vội ăn nhanh. Lúc này, điện thoại của Hạ Quý Thần lại rung lên lần nữa, mặc dù Quý Úc biết là ai đang gọi tới nhưng cứ nghe tiếng “Ông... ông... ông” vang lên. Cô không nhìn được liếc nhìn điện thoại một cái. Nhưng lần này không phải là Hạ Viện mà là “Hạ thái thái”.

Lúc còn nhỏ, Hạ Quý Thần và di Hạ thường hay nói chuyện rất nhiều. Anh thường thích gọi di là "Hạ thái thái"... Cho nên người đang gọi là mẹ của Hạ Quý Thần.

Quý Úc nhìn thoáng qua Hạ Quý Thần đang ngồi xem văn kiện trên ghế Salon, cô lên tiếng nhắc nhở: “Hạ Quý Thần! Mẹ anh gọi tới kia.”

Hạ Quý Thần nghe thấy, ánh mắt liền hướng về màn hình điện thoại.

Quả nhiên là mẹ gọi tới... Hạ Quý Thần đặt văn kiện xuống, cầm điện thoại lên nhấn nút nghe.

Anh chưa kịp đưa điện thoại lên tai đã có tiếng từ bên kia vọng đến: “Quý Thần, tại sao anh lại không bắt điện thoại của em?”

Bởi vì trong phòng rất yên tĩnh nên cho dù Hạ Quý Thần không mở loa ngoài nhưng Quý Úc vẫn nghe rõ từng chữ.

Đây không phải là tiếng của dì Hạ, đây là tiếng của Hạ Viện...

Hạ Quý Thần phát hiện không đúng, liền lên tiếng: “Sao lại là cô?”

“Ai biểu anh không chịu nhận điện thoại của em, em không còn cách nào khác dùng điện thoại của dì Hạ gọi cho anh...”

Theo giọng nói của Hạ Viện, Hạ Quý Thần càng lúc càng nhui mày. Anh ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Quý Úc, sau đó đứng dậy, đi tới sát cửa sổ.

"Đã trễ thế này mà Hạ Viện còn cầm điện thoại của dì Hạ gọi cho Hạ Quý Thần sao? Chẳng lẽ, dì Hạ thích Hạ Viện... muốn cô ta làm con dâu của mình?" - Quý Úc vừa suy nghĩ vừa hóng tai lên nghe.

Tuy cách một đoạn nhưng Quý Úc vẫn nghe thấy giọng nói trong điện thoại vọng đến.

Mà Hạ Quý Thần lại đưa lưng về phía cô, giọng nói cũng không to, cô cũng nghe không rõ lắm.

Quý Úc không thể làm gì khác ngoài việc cố gắng nghiêng đầu về hướng Hạ Quý Thần để nghe lén.

Bỗng nhiên, Hạ Quý Thần đưa điện thoại từ bên tai xuống dưới.

Xem ra, Hạ Quý Thần cũng không thích việc hàn huyên với Hạ Viện...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 602: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (5)

Trong lòng Quý Úc đang thầm vui vẻ, cô đưa tay chuẩn bị cầm bánh kem lên ăn một miếng thì thấy Hạ Quý Thần lại đưa điện thoại lên.

Quý Úc dừng động tác lại, ánh mắt cô dán vào màn hình điện thoại của Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần khẽ chạm nhẹ một cái, trên màn hình không còn hiện trạng thái cuộc gọi mà là Video...

Cho nên Hạ Quý Thần vừa tắt điện thoại không phải là vì không muốn nói chuyện với Hạ Viện, mà vì muốn mở Video lên nói chuyện...

Quý Úc cảm thấy như mình vừa làm đổ "bình dấm chua", tất cả đều trở nên đặc biệt khó chịu.

Hạ Quý Thần đứng sát cửa sổ gọi Video một lúc lâu, dường như vẫn không có ý dừng lại.

Ghen tuông trong lòng càng lúc càng dâng cao, Quý Úc càng lúc càng bất an nghĩ "Bình thường không phải anh ấy rất ít nói sao? Sao lại trò chuyện với Hạ Viện lâu như vậy?"

Giọng nói của Hạ Quý Thần hơi nhỏ, thỉnh thoảng Quý Úc có thể nghe được một hai chữ nhưng căn bản đoán không ra ý trong lời nói của anh.

Quý Úc không chịu nổi muốn đi vào phòng vệ sinh yên tĩnh một chút, nhưng lúc này lại mơ hồ nghe thấy giọng Quý Thần truyền đến: “Kết hôn?”

"Kết hôn ư? Có ý gì đây?"

"Ý là Hạ Viện muốn tìm Hạ Quý Thần để kết hôn sao?"

"Hạ Quý Thần không phải sẽ đồng ý chứ?"

Quý Úc cố gắng ổn định hơi thở, trọng tâm chính đã nghe xong, nên Hạ Quý Thần và Hạ Viện đang nói cái gì tiếp cô cũng không nghe thấy.

Càng như vậy, Quý Úc càng thấy thiếu kiên nhẫn.

"Hạ Quý Thần không nhận điện thoại của Hạ Viên chắc là do anh không thích cô ta... Nhưng không phải người ta thường có câu như thế này sao: "Con gái theo đuổi con trai dễ như trở bàn tay" (*)... Hạ Viên lớn lên xinh đẹp như vậy, lại xuất thân từ gia đình có học thức, có khi Hạ Quý Thần giống như với câu nói kia thì sao? Hơn nữa là đã trễ như vậy mà di Hạ còn ở cùng Hạ Viên... Cô ấy chiếm được cả thiên thời địa lợi nhân hòa..."

Quý Úc càng nghĩ càng sợ.

"Không được, mình phải nghĩ cách dừng cuộc gọi của bọn họ lại..."

Quý Úc cắn đầu ngón tay, trầm tư suy nghĩ hai giây, sau đó đem đĩa bánh kem đang cầm trên tay thả xuống chân mình.

Lúc cảm giác được con đau Quý Úc cố ý cất cao giọng, thất thanh la lên.

Hạ Quý Thần đang đứng sát cửa sổ, đưa lưng về phía Quý Úc nhưng khi vừa nghe thấy tiếng của cô, anh liền quay đầu nhìn.

Khi ánh mắt của hai người chạm nhau, Quý Úc lật đật ngồi xổm xuống đất, che chân của mình.

Mặc dù cô không nhìn Hạ Quý Thần nhưng lại nghe thấy tiếng bước chân vội vã của anh.

Hạ Quý Thần bước nhanh đến bên cô: "Sao vậy?"

Nghe thấy tiếng của anh, Quý Úc vừa che chân vừa ngẩng đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Điện thoại của Hạ Quý Thần cũng chưa tắt, cô nghe thấy giọng của Hạ Viên: "Quý Thần, ai đang ở trong phòng của anh?"

"Còn chưa gả cho Hạ Quý Thần đã muốn bắt đầu tra xét rồi sao?"

"Còn gọi là Quý Thần... Bọn họ thân mật như vậy sao?"

Quý Úc càng nghĩ càng tức.

Quý Úc vốn muốn nói cho Hạ Quý Thần biết mình không cẩn thận bị thương nhưng câu nói chưa đến miệng đã dừng lại. Để có thể áp đảo Hạ Viên, Quý Úc liền đổi cách xưng hô: "Thần Thần..."

Sau đó mới nói tiếp lời lúc nãy: "... Em không cẩn thận bị thương ở chân..."

Tay Hạ Quý Thần đang cầm điện thoại khẽ run lên.

Anh ngăn người nhìn Quý Úc mấy giây rồi mới cúi người xuống, kiểm tra chân của cô.

Bị đĩa rơi xuống cũng không nặng lắm, chỉ đỏ lên một chút không có vấn đề gì.

(*) Con gái theo đuổi con trai dễ như trở bàn tay: Câu gốc là Nam theo đuổi nữ như trò đùa vượt tuổi, gian nan, khó khăn vô cùng. Nữ theo đuổi nam thì dễ như kim đâm tờ giấy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 603: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (6)

Quý Thần..." - Trong điện thoại di động, tiếng của Hạ Viên lại vang lên lần nữa.

"Ừ! Tôi đây." - Hạ Quý Thần thả lỏng chân của Quý Úc, dằng về muốn đứng dậy.

Xem ra vết thương của cô ta cũng không nghiêm trọng lắm, đây chẳng phải là Quý Thần vẫn có ý muốn bàn chuyện hôn sự với Hạ Viên sao?

Ngón chân bị thương cũng đáng, có vẻ như cái mảnh khóc vừa rồi của cô ta cũng chẳng vô ích nhỉ?

Lúc Quý Úc cảm thấy mình đang chịu thiệt thì điện thoại của Hạ Quý Thần lại vang lên tiếng của Hạ Viên: "Quý Thần, anh vẫn chưa trả lời em chuyện lúc nãy..."

Nghe thấy giọng Hạ Viên, Quý Úc liền liếc nhìn màn hình điện thoại của Hạ Quý Thần.

Hạ Viên mặc một chiếc áo cổ thấp, cô ta cố ý giờ điện thoại di động thật cao, nửa bầu ngực trắng như tuyết và mọi thứ “kín đáo” đều lộ hết trong màn hình Video.

"Như thế mà cũng gọi Video nói chuyện phiếm được à? Đây rõ ràng là dùng nhan sắc quyến rũ người khác!"

Quý Úc kiềm nén bản thân, hận không thể vươn tay tắt phắt điện thoại đi, cô nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Quý Thần đã đứng lên, sắc mặt lạnh nhạt liếc màn hình điện thoại một cái.

Trực giác nói cho Quý Úc rằng, Hạ Quý Thần vừa liếc qua ngực của Hạ Viên.

"Quả nhiên, đàn ông trên đời đều háo sắc. Hạ Quý Thần hằng ngày đều mang bộ dạng thanh cao lãnh đạm, nhưng trong xương tủy vẫn chẳng thắng được ái mỹ nhân. Bộ ngực quyến rũ như vậy, không chừng Quý Thần sẽ không dùng đến đầu óc nữa, dứt khoát đồng ý kết hôn với Hạ Viên."

"Em đợi anh một lát, anh nói chuyện xong sẽ quay lại." - Lúc Quý Úc còn đang miên man suy nghĩ thì nghe thấy Hạ Quý Thần nhẹ giọng đáp.

Không đợi Quý Úc hoàn hồn, Hạ Quý Thần cắt điện thoại.

Trò chuyện xong là có ý gì? Quyết định hôn sự xong rồi sao?

"Thần Thần..." - Quý Úc không hề nghĩ ngợi, cô vô tình thốt lên biệt danh mà mình vừa tạm thời nghĩ ra cho Quý Thần.

Hạ Quý Thần đang chuẩn bị rời đi thì bỗng dừng chân động, ngáy người ra tại chỗ.

"Hạ Viên... nếu không một lát nữa cô gọi lại cho tôi nhé?"

Một lát nữa? Một lát nữa thì cô phải rời khỏi phòng Quý Thần rồi. Hóa ra bọn họ đang chuẩn bị, đợi sau khi cái chương ngại vật là cô rời đi rồi mới từ tốn chuyện trò.

Tính toán cũng chuẩn thật đấy. Hai tròng mắt đen nhánh của Quý Úc đảo mấy vòng, cô đang vắt óc nghĩ cách để Hạ Viên không gọi điện cho Hạ Quý Thần. À! Không đúng. Là để Hạ Viên triệt để từ bỏ ý định gả cho Quý Thần. Lúc cô còn đang suy tư thì nghe anh trả lời trong điện thoại: "Ừ! Thế cũng được."

"Ừ? Thế cũng được?"

"Vậy là anh đã đồng ý đợi lát nữa Hạ Viên gọi lại rồi tiếp tục tâm sự sao?"

Suy nghĩ một hồi, Quý Úc đột nhiên đứng lên. Thừa lúc anh và Hạ Viên chưa gác máy, cô dùng sức kéo tay Quý Thần, vừa ngăn anh không gác máy vừa nhanh chóng nghĩ đổi sách tiếp theo.

"Vâng! Quý Thần. Lát nữa..."

Hạ Viên còn chưa kịp nói xong câu "Lát nữa gặp lại" thì Quý Úc đã hành động trước. Một suy nghĩ xuất hiện trong đầu Quý Úc, trong tình huống cấp bách, cô cần bản không hề để ý đến hậu quả. Đột nhiên cô nhón chân chân lên, chặn miệng Quý Thần ngay trước màn hình Video.

Thân thể Hạ Quý Thần như bị điểm huyết, đơ người trong nháy mắt.

Còn Hạ Viên không cách nào thốt lên một chữ "lại" cuối cùng.

Căn phòng đột nhiên rơi vào yên ắng.

Quý Úc dán môi mình lên môi Quý Thần một lúc lâu. Sau đó liền nghe thấy giọng nói mang vài phần tức giận và thương tâm của Hạ Viên truyền đến: "Quý Thần..."

"Không nhìn thấy bọn tôi đang hôn nhau sao? Cô còn gọi Quý Thần làm gì?"

Một giây kế tiếp, Quý Úc vươn đầu lưỡi, cạy môi Quý Thần ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 604: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (7)

Hành động của cô đánh thức Quý Thần đang ngủ người.

Phản ứng đầu tiên của anh là muốn nhanh chóng tránh môi của Quý Úc.

Bởi vì cô đối với anh có sức quyến rũ quá lớn, anh sợ mình sẽ không khống chế được bản thân.

Anh vừa mới lệch đầu về phía sau, giống như cảm nhận được ý đồ muốn né tránh của anh, cô nhẹ nhàng dùng cánh tay giữ chặt cổ anh lại, kéo đầu anh hạ thấp xuống khiến môi hai người càng tiếp xúc gần gũi hơn.

Mùi hương trên cơ thể cô không ngừng lọt vào mũi của anh.

Đầu lưỡi âm áp của cô cũng không ngừng đảo đi đảo lại trên môi anh.

Đây là lần đầu tiên cô chủ động hôn người khác, động tác vừa ngốc vừa vụng về, nhưng sự treu chọc đơn giản này cũng đủ khiến anh thần hồn điên đảo.

Hạ Quý Thần cảm giác được rõ ràng máu trên người lan tỏa khắp cơ thể anh.

Môi của cô vẫn chưa rời khỏi môi anh. Lưỡi của cô nhẹ nhàng đảo qua đầu lưỡi của anh khiến toàn thân anh run rẩy. Trong chớp mắt Quý Thần quên mất mình vẫn chưa tắt điện thoại, ngay cả chút lý trí còn lại cũng tan thành mây khói. Lúc cô sắp rời khỏi môi Quý Thần, anh theo bản năng đuổi theo đầu lưỡi của cô. Sau đó anh giờ tay chế trụ sau gáy Quý Úc, chuyển bị động thành chủ động, hung hăng hôn trả cô.

Trong điện thoại lại vọng đến tiếng của Hạ Viên, cô ta lần nữa gọi: “Quý Thần!”

Nhưng lại giống như nói với hư không, không nhận được bất kỳ lời hồi đáp nào.

Quý Úc và Hạ Quý Thần càng hôn càng nhiệt tình.

Căn phòng yên ắng dần dần vang lên những âm thanh mờ ám.

Trong mơ hồ, Quý Úc dường như nghe thấy tiếng Hạ Viên đang khóc. Chỉ là cô còn chưa kịp nhận thức tiếng khóc kia mang hàm ý gì thì bờ môi đã bị Quý Thần hung hăng hôn cô thỏa thích, tất cả hơi thở của cô đều như bị anh "hút sạch".

Đầu óc của cô trống rỗng hoàn toàn, cả thế giới to lớn dường như chỉ còn lại anh và cô.

Hôn quân quyết si mê thật lâu, lâu đến nỗi Quý Úc cảm thấy mình sắp bị hôn đến thiếu không khí mà chết. Lúc này, Hạ Quý Thần mới chậm rãi rời khỏi môi cô, anh vui đầu mình vào cổ cô.

Hô hấp của anh có chút nặng nề, lồng ngực phập phồng không ổn định.

Tay anh ôm hông cô, ôm chặt rồi lại thả lỏng, thả lỏng rồi lại siết chặt. Mãi một lúc lâu sau, anh mới chậm rãi ngẩng đầu lên.

Lúc chạm vào cánh môi của cô bị anh hôn đến sưng đỏ, dường như lại có một dòng nước nóng sôi lên trong cơ thể anh. Quý Thần nhắm chặt mắt lại, hít một hơi thật sâu, ép buộc mình phải thả lỏng bàn tay đã thủ sẵn ở thắt lưng. Anh lùi về sau một bước, cố ý kéo dài khoảng cách với cô.

Mặc dù không nở nhưng anh vẫn phải làm như thế.

Bởi vì anh sợ, nếu anh còn tiếp tục ôm chặt cô như vậy thì anh sẽ “giải quyết” cô ngay tại đây.

Năm năm trước, một đêm trước khi thi cao đẳng, anh khiến cô mang thai ngoài tử cung, suýt chút nữa bỏ mạng trên bàn mổ.

Năm ngoái, đêm đó ở Thượng Hải, lần đầu tiên cô uống thuốc ngừa thai. Hành động đó của cô khiến anh rất khổ sở nhưng anh tự trách mình nhiều hơn, vì thuốc ngừa thai gây ra rất nhiều tổn hại đến cơ thể.

Anh thật tâm yêu cô... Vì thế, cho dù là một chút tổn thương nhỏ nhoi, anh cũng không nở để cô gánh chịu.

Mặc kệ anh muốn cô nhiều thế nào, mặc kệ trong giấc ngủ đã bao lần anh mơ thấy được thân mật với cô. Trước khi cô không quyết định tình cảm của mình, trước khi cô chưa gạt đầu bằng lòng anh, anh tuyệt đối không động tay động chân với cô...

Hạ Quý Thần rời đi khiến nhiệt độ xung quanh cơ thể Quý Úc hạ xuống rất nhiều. Vừa rời hôn nhau đến quên trời đất, hiện giờ tinh thần của cô mới từ từ hồi phục lại.

Điện thoại di động của Hạ Quý Thần chẳng biết đã rơi xuống đất khi nào.

Cuộc gọi đã bị Hạ Viên tắt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 605: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (8)

Hon nữa hình như là chịu không nổi mà ngắt điện thoại. Cho nên là cô thành công rồi... Thành công vì đã đuổi được một người yêu mê mẩn Hạ Quý Thần.

Quý Úc vui vẻ không quá ba giây liền ý thức được việc vừa xảy ra giữa cô và Hạ Quý Thần.

Trong tình huống cấp bách, cô... cô đã hôn Hạ Quý Thần?

Chuyện hôn nhau xem như cho qua, vậy tại sao khi Hạ Viên gọi “Quý Thần”, cô lại cạy môi anh ra làm gì?

Miệng cô hôm nay đúng là có độc, trước nói muốn ngủ với anh, bây giờ lại còn hôn anh...

Trong lòng Quý Úc vô cùng mờ ảo, cô vừa xoa xoa ngón tay vừa tìm một cái cớ phù hợp. Sau một lúc lâu, Quý Úc nghiêm túc giải thích: “Thật ra... Vừa nãy em thấy anh mãi không nhận điện thoại của cô ấy, em nghĩ anh làm sao mà thích một cô gái cứ bám lấy mình được. Hon nữa, em còn cảm thấy cô ta rất rất thích anh. Vì vậy... Trong lúc gấp rút, em đã ra tay giúp anh một chút...”

Người trước mặt chậm chạp không lên tiếng.

"Chẳng lẽ vì mình hôn anh ấy nên anh ấy tức giận rồi?"

Quý Úc âm thầm đưa mắt lên nhìn về hướng Hạ Quý Thần.

Dường như đã sớm nhận ra, anh đứng lúc bắt quả tang ánh nhìn của cô. Quý Úc chột dạ nhìn sang chỗ khác. Sau đó, từ phía đối diện vang đến một giọng nói, ngữ khí nghiêm túc hết với ngữ khí của cô khi nãy: “Cảm ơn em!”

Rõ ràng hôn môi như vậy không đứng đắn... Làm sao bị hai người bọn họ biến thành câu chuyện “Lượm một khối tiền, trả lại cho đối phương” vô cùng bình thường như thế?

Trong lòng Quý Úc âm thầm than xui xẻo, ngoài mặt cô nặn ra một khuôn mặt cười gượng gạo: “Chuyện đó... Anh không cần cảm ơn, chúng ta là bạn bè mà...”

Bạn bè?

Quý Úc khiến cho Hạ Quý Thần vừa yêu thương lại vừa đau khổ. Anh dừng một lúc lâu, đợi cho ngữ khí bình thường như trước rồi mới lên tiếng: “Ừ... Em vì bạn bè mà hy sinh quá lớn rồi!”

Chắc! Hạ Quý Thần sẽ không cho rằng cô vì bạn bè khác phái mà đều làm như vậy chứ?

Quý Úc theo bản năng lắc đầu: “Không phải! Chỉ đối với anh... em mới làm như vậy.”

Nói cái gì mà “Chỉ đối với anh... Em mới làm như vậy? Sao lại giống tỏ tình thế này?

Miệng của cô đêm nay, thực sự có độc!

Trong đáy lòng Quý Úc điên cuồng gào thét lên “Ồi!”

Cô vội vàng lên tiếng giải thích: “Ý của em là... Anh giúp em nhiều như vậy, em giúp anh cũng là việc nên làm...”

“Làm em khó xử rồi!” - Hạ Quý Thần cảm kích nói.

“Không khó xử, em rất...” - Quý Úc e thẹn trả lời.

Chỉ “thích” phía sau đành phải giữ lại. Quý Úc chỉ nói thành “vui”, giọng điệu bình thường, chỉ là cô vội miệng nói ra.

Nguy hiểm quá, suýt chút nữa là nói ra những lời không nên nói.

“Ừ...” - Chỉ nghe Quý Thần trả lời nhẹ nhàng một câu bỏ lửng.

Nghe thấy anh đáp, cô ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Hạ Quý Thần.

Đại khái là do anh và cô vừa mới hôn nhau nên môi của anh đỏ lên rất nhiều, tôn lên vẻ đẹp “yêu nghiệt” không gì sánh bằng của anh.

Trong đầu Quý Úc lại hồi tưởng cảm giác cô và anh hôn nhau mãnh liệt vừa rồi, nhẹ nhàng phôi phới, không hề chán ghét, ngược lại còn có chút cảm giác “thích” không thể diễn tả bằng lời. Quý Úc mím mím môi, cô có ý nghĩ lại muốn được hôn thêm lần nữa.

Quý Úc sợ chính mình sẽ thực sự nhào tới hôn Hạ Quý Thần, cô liền vội vàng dời tầm mắt: “Em bảo này... em buồn ngủ quá rồi, phải về phòng ngủ thôi.”

Nói xong, Quý Úc khom người cầm lấy điện thoại di động trên ghế Sofa và thẻ phòng của mình, cô gần như chạy trốn khỏi phòng của Hạ Quý Thần.

Nhìn theo cửa phòng khách sạn nặng nề đóng lại và đáng vẻ Quý Úc né tránh anh, khóe môi Hạ Quý Thần không kiềm được cong lên thành một vòng cung mềm mại. Cô chủ động hôn anh thì sao?

Còn nói với anh, cảm thấy anh cũng không thích Hạ Viên cho nên tiện tay giúp anh.

Cách giúp này... cũng thật quá đặc biệt. Đặc biệt đến nỗi khiến anh cảm thấy dường như có một đóa hoa xinh đẹp đang dần nở rộ trong trái tim mình.

Kỳ thực, anh không có ý định sẽ nói cho cô biết người đầu tiên nói chuyện điện thoại với anh không phải Hạ Viên, mà là mẹ anh.

Anh nói lát nữa sẽ gọi cho Hạ Viên là bởi vì mẹ nói cho anh biết, Hạ Viên sắp kết hôn rồi, anh đừng lạnh nhạt với cô ấy nữa.

Thẳng thắn mà nói, tin Hạ Viên kết hôn lại khiến anh có chút ngạc nhiên, dù sao trước đây cô ấy cũng làm loạn đòi kết hôn với anh, không phải anh thì không chịu lấy chồng.

Nhưng mà so với kinh ngạc thì anh lại vui mừng nhiều hơn. Anh đã định trước cả đời này không thể đáp lại tình cảm của Hạ Viên, chỉ có thể toàn tâm toàn ý yêu thương Quý Úc của anh. Hạ Quý Thần hiểu rõ cảm giác quá yêu một người là như thế nào, cho nên anh thực sự hy vọng cô có thể tìm được hạnh phúc bên cạnh một người đàn ông khác.

Anh đang trò chuyện với Hạ Viên chuyện hôn lễ của cô cụ thể tổ chức ở đâu, thời gian ra sao thì nghe thấy Quý Úc kêu đau.

Anh hầu như không suy nghĩ nhiều, ngay lập tức đến bên cạnh kiểm tra. Thấy cô không có việc gì, anh liền bàn tiếp cho xong chuyện hôn lễ với Hạ Viên nhưng không ngờ rằng Quý Úc lại chủ động hôn anh.

Anh không rõ, khi cô chủ động hôn anh, ngoài ý định thật sự muốn giúp anh thì phải chăng còn bộc lộ rằng cô đang ghen? Nhưng ít nhất có một điều mà anh có thể chắc chắn, cô sẵn sàng hôn anh như thế nói lên rằng trong lòng cô vốn đã không còn chán ghét và bài xích anh như trước kia.

Nghĩ đến đó, nụ cười trên môi Hạ Quý Thần lại càng thêm tươi tắn.

Thời gian quả là một thứ vừa mạnh mẽ lại vừa tốt đẹp. Nó có thể thay đổi cách nhìn của một người đối với một người khác, cũng có thể khiến mối quan hệ của hai người ngày càng tiến gần nhau hơn.

Đêm nay anh thật sự có vài nghi vấn và nhiều điều chưa chắc chắn. Anh rất muốn hỏi cô nhưng lại không dám hỏi.

Bởi vì anh sợ, sợ bản thân mình gấp gáp quá mức sẽ dọa cô chạy mất.

Bây giờ cô đối với anh có nhiều thay đổi lớn đến thế. Anh tin rằng, nếu cứ như vậy... trong tương lai cô sẽ từ từ tiếp nhận anh, thích anh, thậm chí yêu anh.

Lúc học cấp ba nhìn thấy cô, anh đã xác định cả đời này là dành cho cô. Cho đến bây giờ, đã qua gần mười năm. Năm dài thảng rộng như thế anh đều đợi được và anh thật sự không bận tâm việc chờ đợi nhiều hơn nữa.

Anh sẽ đối xử với cô tốt hơn nữa, khiến cô càng thêm vững tin ở anh. Như vậy đến lúc anh tỏ tình, tỷ lệ thành công liệu có cao hơn không?

Hạ Quý Thần cười mím nhìn cánh cửa đã đóng chặt một lúc lâu, sau đó thu tầm mắt. Anh khom người nhặt điện thoại trên sàn, nhấn cho Hạ Viên một tin “Sau khi quyết định ngày cưới thì nói cho anh biết, anh sẽ cử người mang quà sang.”

Qua một lúc, điện thoại của Quý Thần rung lên, là tin nhắn của Hạ Viên: “Được thôi!”

Hạ Quý Thần không trả lời tin nhắn của cô ấy. Nhưng khi anh vừa định cất điện thoại thì lại nhận được tin nhắn của Hạ Viên “Quý Thần, cô gái vừa hôn anh lúc này là lý do anh từ chối em sao?”

Có lẽ là do tâm tính tốt, Quý Thần liền tiện tay nhấn lại một chữ “Ừ!”

Có đôi lời anh thật sự rất muốn nói với Hạ Viên nhưng nghĩ nghĩ rồi lại thôi.

Đôi lời đó là "Cô ấy không đơn thuần là lý do tôi từ chối em, cô ấy còn là lý do tôi từ chối cả thế giới."

Cô ấy là người tuyệt vời nhất mà anh từng gặp trong cuộc sống này. Ngoại trừ cô ấy, còn lại những người khác... tất cả những gì anh có thể làm là từ chối.

Vốn dĩ anh muốn cùng Úc Quý ở thành phố C chơi vài ngày. Nhưng sáng sớm hôm sau, Hạ Quý Thần nhận được một tin tức. Tin tức này khiến anh đành phải nhờ Trần Bạch đặt vé máy bay, quay trở về Bắc Kinh. Tin tức là do Trần Bạch nói cho Hạ Quý Thần.

Chưa đến 7 giờ sáng, theo thói quen Quý Thần tỉnh giấc.

Anh ngồi dậy, tựa lên đầu giường, cầm điện thoại di động xem tin tức tài chính và kinh tế một lúc. Đợi đến khi hoàn toàn tỉnh táo rồi mới rời giường đi vào nhà vệ sinh.

Sau khi rửa mặt xong, Hạ Quý Thần ăn mặc chỉnh tề. Anh nhìn lướt qua đồng hồ, vừa qua 8 giờ. Anh nghĩ thầm "Đề Quý Úc ngủ thêm nửa tiếng nữa rồi sẽ gọi cô dậy ăn sáng."

Sau đó anh ngồi vào bàn, mở máy tính lên làm việc.

Vừa mới nhận đầu vân tay, máy tính vừa vào trang chính thì vang lên tiếng gõ cửa.

Mở cửa ra thì thấy Trần Bạch đến, sắc mặt anh ta nghiêm trọng xen lẫn bất an.

Cho dù anh ta không lên tiếng, Hạ Quý Thần cũng biết đã có chuyện. Anh cau nhẹ mày, mở rộng cửa để Trần Bạch tiến vào, sau đó mới hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Trần Bạch chần chờ một lúc lâu rồi mới cất tiếng nói.

Mỗi từ mỗi câu của Trần Bạch đều lọt vào tai Quý Thần một cách rõ ràng. Nét mặt vốn đang thư thái của Quý Thần dần dần trở nên lạnh lùng.

Đợi đến khi Trần Bạch nói xong, sắc mặt Quý Thần đã lạnh đến nỗi dường như có thể cảm nhận được độ rét.

Một Hạ Quý Thần như vậy, Trần Bạch là người hiểu rõ nhất, đây là lúc anh nguy hiểm và đáng sợ nhất.

Mấy năm nay, không phải cậu chưa từng thấy bộ dạng này của Quý Thần. Nhưng mà mỗi lần nhìn thấy, cậu đều bị dọa đến mức không dám thờ mạnh, thậm chí ngay cả chân cũng muốn nhũn ra.

Trong phòng yên ắng một lúc lâu, giọng nói lạnh lùng của Quý Thần phá vỡ sự im lặng: "Tin tức này chính xác không?"

"Vô cùng chính xác!" - Trần Bạch đáp.

Ngừng một lúc, sợ Hạ Quý Thần không tin, Trần Bạch còn nói thêm: "Là do người của bọn họ chính miệng nói ra... Không thể sai được!"

Hạ Quý Thần lặn nửa trằm mặc, nhưng sự lạnh lùng trên khuôn mặt anh nhanh chóng lan đến phần sâu nhất của mắt với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Trần Bạch đợi một hồi cũng không thấy Hạ Quý Thần lên tiếng, cậu yếu ớt mấp máy môi: "Hạ..."

"Đặt vé máy bay..." - Tiếng nói của Trần Bạch dường như đã quấy rầy Hạ Quý Thần, buộc anh phải nhanh chóng đáp: "... Trở về Bắc Kinh!"

"Vâng!" - Trần Bạch trả lời một cách máy móc, sau đó lập tức gọi điện thoại đặt vé máy bay.

Đến khi tin nhắn đặt vé thành công gửi đến điện thoại của Trần Bạch, cậu mới mở miệng nói: "Hạ tổng, vé máy bay đã đặt xong, chuyến bay khởi hành lúc mười một giờ trưa."

Hạ Quý Thần không nói chuyện, sắc mặt như vẫn dọa người như vậy.

Trần Bạch nói: "Bây giờ đã là tám giờ rưỡi. Ở đây cách sân bay khá xa, muộn nhất chín giờ rưỡi chúng ta phải xuất phát. Cho nên, tôi có thể nhờ nhân viên khách sạn đánh thức Quý tiểu thư không?"

Có lẽ là bởi vì nhắc đến "Quý tiểu thư", gương mặt Hạ Quý Thần thoáng giãn ra một chút, nhưng nét căng thẳng ở khóe môi vẫn thể hiện rằng anh đang không vui.

Anh nhẹ nhàng gật đầu. Lúc Trần Bạch chuẩn bị gọi cho quây lễ tân, Hạ Quý Thần lại lên tiếng: "Chuẩn bị bữa sáng, đem theo lên xe."

Tối qua sau khi chạy trốn khỏi phòng của Hạ Quý Thần, Quý Úc trở lại phòng mình, cô nằm trên giường suy nghĩ miên man về cảnh tượng cô chủ động hôn anh. Suy nghĩ mãi đến năm giờ sáng hôm sau mới miễn cưỡng đi vào giấc ngủ.

Chỉ vừa ngủ được hơn ba tiếng lại bị điện thoại đánh thức, đầu cô đau đến sắp nứt ra. Nhưng sợ bản thân làm lỡ chuyến đi, cô vẫn cố gắng bò dậy.

Thông báo chín giờ rưỡi tập trung tại đại sảnh lầu một.

Chín giờ hai mươi phút, Hạ Quý Thần và Trần Bạch đã đến.

Từ lúc Trần Bạch nói cho Hạ Quý Thần tin tức ấy, luồng khí áp xung quanh Quý Thần luôn thấp đến mức đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 606: Chương 608: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (11)

Trần Bạch đi bên cạnh Hạ Quý Thần mà nom nớp lo sợ, anh ta hít thở thật sâu từng chút từng chút một.

Ngay khi Trần Bạch nghĩ rằng mình có thể sẽ bị những phiền muộn của Hạ Quý Thần chèn ép đến chết, thì cửa thang máy mở ra, Quý Úc bước ra ngoài.

Trần Bạch muốn thừa cơ chạy qua đón Quý Úc để hít thở một chút, nhưng cuối cùng bầu không khí lạnh lẽo phát ra từ cơ thể Hạ Quý Thần tan biến ngay lập tức. Thay vào đó là diện mạo thường ngày của anh thật nho nhã, điềm đạm và "cao lãnh" (*).

Tình hình này... Có vẻ thay đổi nhanh quá không?

Trần Bạch cũng vẫn chưa kịp phản ứng, phát hiện Quý Úc duyên dáng và yêu kiều đã bước tới đứng trước mặt anh ta và Hạ Quý Thần, mỉm cười và nói: "Chào buổi sáng!"

"Chào buổi sáng!" - Tiếng nói của Hạ Quý Thần âm áp lạ thường, hoàn toàn khác so với vừa rồi khi Trần Bạch hỏi anh có ăn uống gì không?

Sự thay đổi trong cách nói chuyện khác xa nhanh như vậy sao?

Tinh thần của Trần Bạch vẫn chưa phục hồi lại sau cú sốc từ sự đối lập rất rõ ràng kia, Hạ Quý Thần đã nhận lấy túi xách trong tay Quý Úc, giọng nói nhẹ nhàng hẳn: "Đi thôi" - Sau đó dẫn cô đi trước về phía cửa xe.

Anh ta theo Hạ tổng nhiều năm như vậy, làm sao không biết được tính cách của Hạ tổng là "Tắc kè hoa", còn kỹ năng là "Trọng sắc khinh bạn" chứ?

Lúc Trần Bạch oán thăm trong bụng, Hạ Quý Thần đã giúp Quý Úc mở cửa xe.

Chờ Quý Úc lên xe, Hạ Quý Thần nhận ra Trần Bạch vẫn chưa theo kịp, anh quay đầu, ánh mắt lạnh buốt nhìn xuyên qua lớp cửa.

Trần Bạch rung mình, vội vã gạt bỏ suy nghĩ như đi vào cõi tiên của mình, nhanh chóng chạy qua.

Lúc Trần Bạch lên xe, Hạ Quý Thần đã ngồi yên trong xe, giọng nói nhỏ nhẹ đang lấy điểm tâm cho Quý Úc ăn.

Người đàn ông với khuôn mặt yên bình, thần thái lúc này, làm gì còn lời nói sắc bén và giá lạnh như vừa rồi đã nói với mình chứ?

Đều là con người như nhau, làm sao lại có sự khác biệt lớn như vậy chứ?

Trần Bạch lặng lẽ xuyết xoa vì tâm tình Hạ Quý Thần không tốt nên không chịu ăn điểm tâm, anh ta không thể làm gì khác đành chịu đối cùng sếp mình. Sau đó trong bụng đầy uất ức, khởi động xe và lái về hướng sân bay.

Đến sân bay đã là mười giờ rưỡi.

Làm xong thủ tục đăng ký và qua hết kiểm tra an ninh là vừa đúng giờ lên máy bay.

Ba người không đến phòng chờ của thượng khách, trực tiếp đi dọc theo lối VIP lên máy bay.

Đêm qua Quý Úc thiếu ngủ, vừa ngồi xuống, trong chốc lát liền đi vào giấc ngủ.

Chỗ tựa lưng của ghế máy bay hơi khó chịu, Quý Úc trong lúc ngủ mơ không ngừng nhích tới nhích lui, sau đó tựa đầu lên vai Hạ Quý Thần mà không hề hay biết.

Hạ Quý Thần ngồi bên cạnh đang xem tài liệu điện tử trên Laptop, cảm nhận được sức nặng trên vai, đầu hơi nghiêng nhẹ, nhìn thấy cô gái đã chìm sâu vào giấc ngủ.

Anh hơi hạ thấp vai xuống để cô gối đầu thoải mái hơn.

Nhiệt độ trong sân bay hơi thấp, Hạ Quý Thần lấy áo Vest khoác lên người Quý Úc. Sau đó quay lại nhìn những dòng chữ chằng chịt trên Laptop, anh nhìn một hồi thì cảm nhận được cái đầu nhỏ trên vai khẽ nhúc nhích. Hơi thở dịu dàng của cô phả ra trên cổ anh, một chút lại một chút, mềm mại mà tê dại nhiều loạn tâm tư của anh, khiến cho anh không thể để tâm vào bất kì thứ gì. Anh dứt khoát quay đầu lại, nhìn chăm chăm vào bộ dạng đang say ngủ của cô, bàn tay không kim được giờ lên, nhẹ nhàng vuốt ve gò má của cô. Trong lúc cô ngủ mơ như là nhận ra có người đang vuốt ve mình, nhẹ nhàng bithub môi, đáng vẻ hồn nhiên dễ thương, điều này đã làm cho khuôn mặt anh càng trở nên dịu dàng, cung chiều cô hơn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 607: Chương 609: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (12)

Ánh nắng ngoài cửa sổ tươi sáng lạ thường.

Ở độ cao mười ngàn mét trên bầu trời xanh và mây trắng.

Hạ Quý Thần nhìn khung cảnh ngoài cửa sổ máy bay, đột nhiên anh nhớ tới đêm đầu tiên anh quyết định rời khỏi đại học danh tiếng để đến Bắc Kinh, anh mời bạn cùng lớp đại học ăn tối. Ngày đó anh uống một ít rượu, tuy không đến nổi say nhưng thần trí đã có chút lơ lửng.

Có người bạn hỏi anh, tại sao phải vứt bỏ tiền đồ đầy hứa hẹn để đến Bắc Kinh?

Giọng điệu của người bạn đó pha lẫn chút đáng tiếc.

Không ai có thể hiểu, từ sau khi anh và cô cắt đứt liên hệ cho đến nay, đêm hôm ấy tâm tình của anh rất tốt.

Bởi vì, cuối cùng anh đã đến thành phố cô đang sống, cuối cùng anh cũng có thể kề cận cô hơn. Ban ngày có thể cùng tận hưởng ánh mặt trời, ban đêm có thể cùng nhìn ánh đèn Ne-on của thành phố.

Anh mỉm cười và từ từ nhắm mắt lại, anh không bao giờ thích để lộ suy nghĩ của mình với mọi người, nhưng đêm đó cho phép là vì rất hạnh phúc hoặc có lẽ là vì men rượu thúc đẩy, anh nói: “Vì tôi muốn đi tìm người con gái tôi yêu.”

“Cậu thật sự có người yêu rồi sao?”

“Cậu đến Bắc Kinh để vun đắp tình cảm với cô ấy sao?”

“Các cậu sắp kết hôn rồi đúng không?”

Các bạn cùng lớp háng há tra hỏi từng câu từng chữ.

Anh lắc đầu và suy nghĩ một lúc trước khi trả lời: “Không phải! Tôi chỉ muốn ở gần cô ấy hơn.”

“Không làm chứ? Cậu và cô ấy không ở bên nhau... vậy cậu đến Bắc Kinh làm gì?”

“Cậu vẫn còn đang theo đuổi à? Chưa kể... tổn thất như vậy rất nặng nề đó!”

“Hạ Quý Thần... rốt cuộc cậu đang nghĩ cái gì?”

Anh lắng nghe lời khuyên nhủ từ "bảy miệng tám lưỡi" (*) của các bạn. Bưng ly rượu lên và uống cạn, rồi nhẹ nhàng đặt ly rượu lên bàn, vang vọng hồi lâu mới lên tiếng nói: “Tôi không nghĩ gì cả... Tôi muốn ở gần cô ấy hơn để dễ dàng giúp đỡ cô ấy! Nếu không thể ở bên nhau thì không ở bên nhau... Dù có ở bên nhau hay không... Tôi nguyện sẽ nuông chiều cô ấy đến cùng!”

Hạ Quý Thần nghĩ tới đây, ánh mắt từ ngoài cửa sổ máy bay, nhẹ nhàng quay nhìn về khuôn mặt của Quý Úc.

Cô ấy vẫn còn đang ngủ, lông mi dài mà cong, thanh thoát khẽ run run.

Đúng vậy... Thế nuông chiều đến cùng.

Là anh nguyện nuông chiều cô đến cùng.

Nguyện thế cả đời này sẽ nuông chiều đến cùng!

Trên máy bay Quý Úc chìm vào giấc ngủ, trong mơ màng cảm nhận được có một bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve gò má của mình, sau đó cô nghe thấy mùi hương nhẹ nhàng đặc biệt trên cơ thể Hạ Quý Thần đang vây chặt toàn bộ cơ thể mình, ngay lập tức cô rơi vào cái ôm vừa mạnh mẽ vừa ấm áp của Hạ Quý Thần.

Cả người cô đều chưa kịp phản ứng, môi cô đã bị Hạ Quý Thần chặn lại.

Nụ hôn của anh rất dịu dàng, làm cho ý thức của cô trong giấc mộng trở nên choáng váng. Nụ hôn của anh càng ngày càng sâu, cô cảm nhận được ngón tay người đàn ông đang cời nút áo và chạm lên da thịt mềm mại của cô.

Cơ thể cô bắt đầu run lên nhẹ nhàng, ngay cả hơi thở cũng dần dần trở nên không ổn định, quần áo của anh và cô nhanh chóng được cởi ra và thân hình gợi cảm của anh đè lên người cô.

Cô không né tránh mà đưa cánh tay ra ôm cổ anh, cô cảm giác rất rõ ràng anh đang hung hăng dùng sức xâm nhập vào cơ thể cô...

Cả người Quý Úc chợt run mạnh, sau đó từ trong mộng giật mình tỉnh lại ngay.

Cô mở mắt ra nhìn thấy sắc mặt anh tuấn của Hạ Quý Thần mang theo vẻ lo lắng hỏi: "Có chuyện gì sao?"

Quý Úc ngây người và hoảng hốt một lúc mới phản ứng được rồi cuộc mình vừa làm gì trong mộng, cô theo bản năng nhìn đi chỗ khác, có hơi chột dạ nói: "Không có gì!"

"Sao mặt lại đỏ lên như vậy?" - Hạ Quý Thần chau chau mày, đưa tay ra chạm vào trán Quý Úc: "Bị sốt à?"

Những ngón tay ấm áp của anh vừa chạm vào da thịt của cô, giấc mơ lúc nãy của cô trên máy bay ngay lập tức lướt qua trong tâm trí cô, cô giờ tay như một phản xạ đây bàn tay của Hạ Quý Thần ra.

Phản ứng của cô quá mạnh mẽ làm Hạ Quý Thần ngẩn ra.

Lúc này Quý Úc mới ý thức được mình đã thất lễ, vội vàng lấp bấp lên tiếng: "Em... em không bị sốt. Chỉ là... chỉ là..."

Quý Úc ấp úng hai tiếng, vừa nhìn thấy có người từ trong phòng Toilet đi ra, ngay sau đó lại thốt ra: "... muốn đi toilet!"

Giọng của cô hơi lớn, khiến nhiều người trong Cabin hạng nhất liếc mắt nhìn tới.

Mặt Quý Úc vốn đang đỏ trong nháy mắt lại càng đỏ hơn.

Cô không dám nhìn những người xung quanh mình, vội vã tháo dây an toàn, chạy thẳng vào phòng Toilet.

Quý Úc đóng cánh cửa Toilet lại, giờ tay lên nắm chặt lấy tóc mình.

"Điều gì đã xảy ra với mình vậy? Bắt đầu từ đêm hôm qua, trước tiên là lời trêu chọc Hạ Quý Thần, sau đó là cưỡng hôn Hạ Quý Thần. Bây giờ trên máy bay lại còn mơ thấy đang ngủ cùng Hạ Quý Thần..."

Càng nghĩ, Quý Úc càng phát điên, hận không thể nắm lấy đầu mình đập vào cửa Toilet trên máy bay.

Quý Úc không biết, lúc mình đang phát điên trên máy bay ở độ cao mười ngàn mét, Trình Vị Văn đang ở Bắc Kinh cũng đang rối rắm, bất an trong Toilet của bệnh viện.

(*) Bảy miệng tám lưỡi: Thất chủ bát thiệt, ý là tranh nhau mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 608: Chương 610: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (13)

Quý Úc không biết, lúc mình đang phát điên trên máy bay ở độ cao mười ngàn mét, Trình Vị Văn đang ở Bắc Kinh cũng đang rối rắm, bất an trong

Toilet của bệnh viện.

Ba ngày trước Trình Vị Văn cảm thấy cơ thể không được khỏe.

Ngày đó, cô vốn định viết cho xong kịch bản sơ thảo "Cửu Trọng Cung", nhưng đâu biết viết đến mười giờ tối, cô bắt đầu mệt rồi.

Vì thật sự không thể chống đỡ được nữa, nên chưa tới mười một giờ, cô đã đặt báo thức lúc bảy giờ sáng hôm sau và trèo lên giường để nghỉ ngơi, nghĩ rằng sáng mai thức dậy sẽ viết tiếp.

Một đêm ngủ rất say, bị chuông báo đánh thức lúc bảy giờ sáng, Trình Vị Văn ngủ đủ tám tiếng vẫn cảm thấy vô cùng buồn ngủ.

Nhưng nghĩ nhiệm vụ công việc chưa hoàn thành, Trình Vị Văn không thể làm gì khác hơn ngoài cố nén cơn buồn ngủ bỏ dậy. Lúc vào Toilet đánh răng, không hiểu vì sao dạ dày lại đau quặn quai, muốn nôn mửa vô cùng.

Chỉ còn lại nội dung của tập phim cuối cùng, theo lịch trình trước kia, cô chỉ cần ba đến bốn tiếng là có thể hoàn thành kịch bản. Tuy nhiên, hôm nay cô phải kéo dài đến năm giờ chiều mới hoàn thành công việc.

Năm ngoái, sau khi cô đồng ý ở chung với Hàn Tri Phấn. Hàn Tri Phấn đã đưa một bộ chìa khóa của căn hộ cho cô.

Cô nhìn thời gian sắp đến giờ ăn tối, liền ra khỏi nhà, đến siêu thị chọn một ít nguyên liệu tươi để nấu ăn, nhân tiện mua vài bó hoa tươi rồi trở về căn hộ của Hàn Tri Phấn.

Hàn Tri Phấn vẫn chưa về sau giờ tan tầm, sau khi cô cắm hoa vào lọ xong, nhắn tin cho Hàn Tri Phấn hỏi anh buổi tối mấy giờ về.

Sau khi nhận được tin trả lời của anh, Trình Vị Văn ước tính thời gian trong lòng và bắt tay vào việc chuẩn bị bữa ăn tối.

Ba món mặn một món canh với hương thơm ngào ngạt vừa mang lên bàn, cửa căn hộ của Hàn Tri Phấn đã có tiếng mở cửa.

Ngay cả tạp dề Trình Vị Văn cũng chưa cởi ra, bước một mạch đến lối vào. Giống như cô vợ nhỏ chu đáo, ngồi xổm xuống lấy đôi dép từ trong tủ giày giúp Hàn Tri Phấn, sau đó nhận lấy áo Vest của anh.

Cùng nhau ăn xong cơm tối xong, Trình Vị Văn và Hàn Tri Phấn ngồi trên ghế Sofa ở phòng khách, xem một bộ phim.

Phần sau của bộ phim, có một đoạn tình tiết “không thích hợp với thiếu nhi”. Hàn Tri Phấn ôm eo Trình Vị Văn, ngón tay thăm dò vào trong áo của cô.

Phim chưa xem xong, anh và cô ngay trên ghế Sofa, làm những chuyện các đôi tình nhân đang yêu thương hay làm.

Sau khi kết thúc, Trình Vị Văn nằm trên người Hàn Tri Phấn, không hiểu sao lại cảm thấy mệt mỏi, cả người lười nhác không muốn nhúc nhích chút nào. Cuối cùng vẫn là Hàn Tri Phấn ôm cô vào Toilet trong phòng ngủ, tắm chung với nhau và nằm lại trên giường.

Lúc cùng Hàn Tri Phấn làm "chuyện kia" trên ghế Sofa ở phòng khách, điện thoại Trình Vị Văn từng reo lên, sau khi cô chờ cảm giác mệt mỏi trong cơ thể tiêu tan một ít mới lần mò tìm điện thoại.

Là Trình Vệ Quốc nhắn tin cho cô, nói sẽ đến Bắc Kinh vào thứ tư tuần tới, hỏi cô có thời gian cùng nhau ăn cơm hay không.

Trình Vị Văn trả lời một chữ: “Được!”

Có lẽ Trình Vệ Quốc đang chơi điện thoại, nhanh chóng trả lời cô: “Văn Văn! Nhớ dẫn bạn trai của con theo cho cha xem mặt.”

Trình Vị Văn không chắc Hàn Tri Phấn có thời gian hay không nên không dám đồng ý với cha mình, quay đầu hỏi Hàn Tri Phấn đang xem báo: “Tri Phấn, thứ tư tuần tới anh có thời gian không?”

“Có chuyện gì không?” - Ánh mắt Hàn Tri Phấn không hề rời khỏi tờ báo.

“Cha em đến Bắc Kinh, ông biết chúng ta ở chung gần một năm rồi, cho nên muốn gặp mặt anh...”

Ngón tay nắm tờ báo của Hàn Tri Phấn, lúc nghe được hai chữ “cha em” này, tay anh càng siết mạnh tờ báo hơn.

Nhưng chẳng bao lâu, Hàn Tri Phấn đã thu lại cảm xúc, anh ngoảnh đầu, mỉm cười hỏi: “Cái gì? Gặp cha em? Bộ muốn gả cho anh sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 609: Chương 611: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (14)

Trình Vị Văn bị lời của Hàn Tri Phán làm đỏ mặt, vùi đầu lên ngực anh, không nói lời nào.

Hàn Tri Phán đưa tay nâng cằm cô lên nhìn chăm chú vào ánh mắt cô và hỏi: “Sao vậy? Không muốn gả cho anh à?”

Mặt Trình Vị Văn càng đỏ hơn, nhưng lần này cô không né tránh vì xấu hổ, mà trả lời rất khê: “Muốn! Nằm mơ cũng muốn gả cho anh.”

Hàn Tri Phán giống như nghe được những lời vừa ý, đáy mắt cười hiện lên vẻ dịu dàng, anh cúi đầu hôn nhẹ trán của Trình Vị Văn. Ngay lúc cô không thể nhìn thấy, khuôn mặt trở nên lạnh hơn, môi của anh dừng trên trán cô thêm một lúc mới dời đi: “Thứ tư tuần tới anh không chắc chắn lắm, nếu có thời gian nhất định anh sẽ đi.”

Trình Vị Văn cười và vùi đầu vào cánh tay Hàn Tri Phán, trong chốc lát đã ngủ mất.

Đêm này, Trình Vị Văn đã có một giấc mơ. Cô mơ thấy một chiếc bánh bao thịt trắng trắng mập mập bò vào lòng cô, duỗi đôi tay trắng hồng nhỏ bé cố gắng chạm vào tóc của cô để chơi đùa.

Thức dậy lần nữa, ngoài cửa sổ trời đã sáng choang. Hàn Tri Phán đến công ty, mép giường bên kia trống không.

Trình Vị Văn nằm trên giường thêm lát nữa mới leo ra khỏi giường, sau đó phát hiện một ít máu nhỏ trên tấm ga trải giường.

Trực giác đầu tiên của Trình Vị Văn là nghĩ mình đến kỳ kinh nguyệt, cô lót băng vệ sinh, nhưng đến buổi trưa cô phát hiện không ra máu gì nữa.

Buổi chiều, cô phải đến YC để mở cuộc họp về kịch bản. Tiểu Vương tổ kịch bản đã gọi KFC bán bên ngoài. Cô không ăn, chỉ nghĩ thấy mùi thôi dạ dày đau quặn lên ngay, sau đó bùm miệng chạy ào vào Toilet nôn ra.

Sau khi chờ con nôn nữa ngừng lại, Trình Vị Văn súc miệng, lúc trong Toilet tiện thể nhìn thử băng vệ sinh, nó vẫn sạch sẽ như cũ.

Vậy là cô chưa đến kỳ kinh nguyệt? Nhưng tại sao cô lại ra máu?

Trình Vị Văn chẳng biết sao lại nhớ tới giấc mơ đêm qua, sau đó nghĩ đến kỳ kinh nguyệt của mình hình như hai tháng rồi vẫn chưa tới...

Trình Vị Văn từ nhỏ thường ở bên cha nên tinh thông y thuật, sớm hiểu chuyện gì đã xảy ra với mình.

Có thể cô đã mang thai?

Đêm qua cô và Hàn Tri Phán làm chuyện kia hơi kịch liệt, có lẽ đã động đến thai nhi nên bị ra ít máu.

Trình Vị Văn tuy rất tin tưởng phỏng đoán của mình hẳn sẽ không sai. Nhưng đến buổi tối, khi về nhà, vẫn liên hệ với một chuyên gia trên Internet.

Bây giờ sáng ngày hôm sau, Trình Vị Văn rời khỏi nhà đến bệnh viện.

Lấy số, xếp hàng, chờ kết quả kiểm tra, khi hoàn thành hết một loạt các quy trình, đã là mười hai giờ ba mươi phút trưa.

Đúng như cô suy đoán vậy, thật sự cô đã mang thai.

Cho dù ngày hôm qua, trong lòng Trình Vị Văn đã có câu trả lời. Nhưng khi nhận được kết quả kiểm tra của bệnh viện và đang đặt trước mắt cô, cả người cô vẫn có chút hốt hoảng không nói nên lời. Sau khi rời khỏi văn phòng của bác sĩ, Trình Vị Văn đi thẳng vào Toilet, chọn đại một gian phòng và núp trong đó nhìn chăm chăm vào bản báo cáo, cổ họng tiêu hóa cú sốc này.

Cô và Hàn Tri Phán đã ở chung một năm. Ngoại trừ đêm qua Hàn Tri Phán hỏi cô có phải muốn gả cho anh không, anh ta chưa từng đề cập với cô về những dự định trong tương lai.

Khi cô ở một mình, không khỏi lặng lẽ khó chịu trong lòng. Nhưng cô nghĩ đến Hàn Tri Phán đối xử tốt với cô, rồi lại cảm thấy... có thể Hàn Tri Phán muốn giữ nhịp điệu giữa anh và cô chậm một chút và thuận theo tự nhiên hơn.

Cô chưa sẵn sàng để chuẩn bị làm một người mẹ, nhưng đứa bé này đột nhiên đến, cô không thể không cần...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 610: Chương 612: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (15)

Hàn Tri Phấn là cha đứa bé, anh có nghĩa vụ biết sự tồn tại của đứa bé này.

Huống chi đêm qua, anh từng hỏi cô có muốn cưới không, sau khi cô trả lời, anh hôn cô thật dịu dàng... Trong trái tim anh, cũng thật lòng thật dạ muốn cưới cô?

Anh và cô dù sao cũng đã được định trước phải ở cùng nhau, bây giờ có con, chẳng qua là để cuộc sống của anh và cô bước nhanh hơn mà thôi.

Vì vậy, cô thật không cần phải rối rắm không yên hay hơn thế nữa, đối với Hàn Tri Phấn... người rất thích cô mà nói, tin cô mang thai là một tin rất tuyệt vời!

Suy nghĩ thế, lòng Trình Vĩ Văn dần dần ổn định.

Chuyện mang thai hệ trọng đến như vậy, khó tránh quá qua loa nếu cô trực tiếp gọi điện hoặc gửi tin nhắn để báo cho Hàn Tri Phấn. Dù sao cô cũng vội hoàn thành kịch bản “Cửu Trọng Cung” nên xé chiều hôm nay không có chuyện gì làm, cô cũng có hơn nửa năm không đến thăm công ty Hàn Tri Phấn, tốt hơn hết là đi thẳng đến chỗ của anh một chuyến, tiện thể nói cho anh biết tin này...

Trình Vĩ Văn đã quyết định, không đứng trong Toilet bệnh viện quá lâu rồi bước đi ra ngoài ngay, vừa ra khỏi bệnh viện vừa cầm điện thoại di động gọi một chiếc xe.

Lúc cô đến cửa bệnh viện, xe được gọi vừa chạy tới, Trình Vĩ Văn mở cửa xe ngồi vào trong, nhìn chăm chăm vào ánh mặt trời tươi sáng bên ngoài cửa sổ. Trong đầu không thể không phát họa về hình ảnh cuộc sống sau này giữa cô và Hàn Tri Phấn cùng với đứa bé trong bụng.

Tính cách của Hàn Tri Phấn tốt như vậy, anh và cô ở chung với nhau một năm cũng chưa bao giờ xích mích chuyện gì, nên nhất định anh cũng sẽ rất tốt với con của họ, phải không?

Anh cũng rất kiên nhẫn, ban đầu lúc cô viết kịch bản gặp phải một điều gì đó mà cô không hiểu, là anh cùng cô đến thư viện để tìm và ghi chép tài liệu sáng tác. Vì vậy, nếu con cái của họ lớn lên, anh chắc chắn sẽ dành rất nhiều thời gian để anh học hỏi và phát triển, phải không?

Ra khỏi cửa, chưa bao giờ anh để cô xách giỏ, vì vậy, đứa bé chần chẫn sẽ được anh ôm nhiều...

Những cảnh tượng tương tự kia hiện lên, giống như có thể đoán được tương lai, làm cho khóe môi Trình Vĩ Văn từ từ nổi lên một nụ cười.

Tay cô không nén nổi tình cảm sờ lên cái bụng vẫn còn phẳng, trong đầu tưởng tượng về cuộc sống sau này của bọn họ, không thể không bắt đầu nghĩ về tên của đứa bé trong bụng.

Quý Úc tiêu tốn rất nhiều năng lượng để điều chỉnh cảm xúc, mặt nhìn vào gương hắng giọng, sau khi xác định mình sẽ không thất lễ nữa, kéo cửa Toilet bước ra.

Ngồi xuống bên cạnh Hạ Quý Thần, mới vừa nịt chặt giây an toàn, lời nhắc nhở máy bay đang hạ cánh lan tới từng góc của cabin.

Sau hai mươi phút, máy bay an toàn đáp xuống tại sân bay Thủ Đức.

Từ sân bay đi ra, ba người đi thẳng đến hầm đậu xe.

Ngay lúc Quý Úc theo thói quen tìm xe của Hạ Quý Thần, một chiếc xe thương vụ ngừng trước mặt ba người.

"Ồ? Đây không phải là chiếc xe mà công ty đã sắp xếp cho bảo mẫu của cô sao?"

Ngay lúc Quý Úc đang nghi ngờ, cửa kiếng xe hạ xuống, lộ khuôn mặt của Trang Nghi: "Hạ tiên sinh! Tiểu Úc! Trợ lý Trần!"

Chẳng lẽ lúc Hạ Quý Thần và Trần Bạch đi công tác có ý không lái xe rồi kêu Trang Nghi tới đón bọn họ?

Suy đoán mới vừa thoáng qua trong đầu Quý Úc, Hạ Quý Thần đứng bên người cô, đưa tay mở cửa xe, nhưng có ý không lên xe, anh nghiêng đầu về phía cô lên tiếng: "Anh có chút việc gấp, không thể đưa em về nhà, đã cố ý cho Trần Bạch gọi Trang Nghi tới đón em."

Hóa ra Trang Nghi chỉ tới đón một mình cô... Quý Úc bừng tỉnh, có hơi nuối tiếc khẽ "Ừ" một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 611: Chương 613: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (16)

Hạ Quý Thần nghe câu trả lời của Quý Úc, quay đầu nhìn Trang Nghi: “Cậu đưa cô ấy đến tiệm cơm lớn Bắc Kinh ăn chút gì trước, tôi đã đặt chỗ tốt ở đó rồi.”

Hóa ra anh dù có việc phải làm, vẫn nghĩ đến bữa trưa của cô sao?

“Tôi biết rồi Hạ tổng!” - Quý Úc nghe Trang Nghi cung kính trả lời Hạ Quý Thần, chút nuối tiếc trong lòng, trong nháy mắt biến thành chút ngọt ngào.

“Còn nữa, hóa đơn tôi đã sắp xếp xong, để tên của tôi.”

“Tôi biết rồi, Hạ tổng.”

Hạ Quý Thần căn dặn xong, không tiếp lời với Trang Nghi, thay vào đó ánh mắt lần nữa nhìn xuống khuôn mặt của Quý Úc: “Muốn ăn gì cũng được.”

Quý Úc không biết mình đang vui vẻ gì, nhưng lúc cô gật đầu với Hạ Quý Thần, khóe môi không tránh khỏi giương lên.

“Sau khi về đến nhà, nhớ gọi điện cho anh.” - Hạ Quý Thần lại mở miệng dặn dò.

“Em đã biết rồi.” - Quý Úc trả lời Hạ Quý Thần xong, chỉ chỉ vào cánh cửa xe phía sau đã được anh mở ra: “Vậy em lên xe trước.”

Giọng Hạ Quý Thần khẽ “Ừ”, sau khi Quý Úc leo lên xe, anh lại lên tiếng nói với Trang Nghi ngồi ở ghế tài xế: “Lái chậm một chút.”

“Vâng, Hạ tổng.”

Hạ Quý Thần nghe câu trả lời của Trang Nghi, nói với Quý Úc: “Gặp lại sau.” - Và giúp cô kéo cửa xe lên.

Trang Nghi quay cửa sổ xe xuống và nói với người ở bên ngoài: “Hạ tổng, gặp lại sau.” - Sau đó đạp chân ga.

Chiếc xe từ từ rời đi, Quý Úc nhìn qua kính chiếu hậu, nhìn thấy Hạ Quý Thần và Trần Bạch cách mình càng ngày càng xa, Quý Úc chợt phát hiện, mình lại có cảm giác hơi lưu luyến khi rời đi.

Bóng của Hạ Quý Thần và Trần Bạch nhanh chóng biến mất hoàn toàn trong kính chiếu hậu, nhưng ánh mắt Quý Úc vẫn dừng lại trong kính chiếu hậu không rời đi.

Chờ xe chạy ra khỏi sân bay, tăng tốc trở về thành phố, Quý Úc đột nhiên phát hiện ra rằng, cô chia tay Hạ Quý Thần chưa được năm phút đã có chút nhớ anh...

Trời ạ! Yêu một người, thật sự khủng khiếp!

Cô thật sự nghĩ mình muốn ở lại với Hạ Quý Thần, ngay cả xa nhau một thời gian ngắn thôi, cũng không thể chịu đựng...

Đội Quý Úc lên xe của bảo mẫu, hoàn toàn biến mất ở khúc quanh bãi đậu xe trong sân bay, vì buổi sáng Quý Úc xuất hiện ở khách sạn thành phố C mà Hạ Quý Thần thu lại con giận dữ, hơi thở của toàn bộ cơ thể ngay lập tức khôi phục tới mức đóng băng: “Chìa khóa xe đâu?”

Trần Bạch trong thời gian ngắn không thể tiếp thụ sự thay đổi như vậy của Hạ Quý Thần, ngăn người, vội vàng lấy chìa khóa xe và đưa cho Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần nhận lấy chìa khóa xe, cũng không thèm nhìn Trần Bạch một cái, sải bước về phía xe của mình.

Mở cửa xe, anh ngồi vào chỗ người lái.

Trần Bạch rất sợ Hạ Quý Thần bỏ mình lại, vội vàng ngồi xuống, thậm chí anh ta cũng chưa thắt cả dây an toàn, Hạ Quý Thần đã đạp mạnh lên chân ga, chiếc xe như mảnh hổ lao đi.

Dọc theo đường đi, Hạ Quý Thần đã lái xe vượt quá tốc độ.

Sau khi vào trung tâm thành phố, dòng chảy giao thông trở nên lớn hơn, Hạ Quý Thần không ngừng đổi đường.

Chiếc xe hết lắc trái rồi lắc phải, Trần Bạch không chịu nổi xóc nảy, suýt nữa nôn ra.

Chạy lên đường vành đai thứ hai và lái thêm khoảng năm cây số, chiếc xe ra khỏi đường chính, chạy đến phố tài chính, sau đó phanh khẩn cấp, ngừng trước một tòa cao ốc.

Cơ thể Trần Bạch nhào mạnh về phía trước, đợi cho đến khi anh ta ngồi dậy, Hạ Quý Thần đã xuống xe và bước vào trong cao ốc.

Trần Bạch vội vàng tháo dây an toàn rồi đuổi theo.

Khoảnh khắc cuối cùng mà cánh cửa thang máy Hạ Quý Thần bước vào bị đóng lại, anh ta kịp chen vào.

Đến lầu mười tám, cửa thang máy mở, Hạ Quý Thần đáng về đây sát khí từ trong đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 612: Chương 614: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (17)

“Hạ tổng, ngài đến tìm Hàn tổng sao?”

Nữ nhân viên lễ tân ngồi trước lối vào thang máy, nhận ra Hạ Quý Thần, nhìn anh đi ra, lập tức đứng dậy, mặt mày tươi cười đón chào.

Hạ Quý Thần cũng không để ý đến nữ nhân viên lễ tân, đi thẳng vào trong công ty.

“Hạ tổng, bây giờ Hàn tổng đang họp, có lẽ không tiện tiếp đãi ngài...” - Nữ nhân viên lễ tân vội vàng vâng vâng đứng lên, định nói với Hạ Quý Thần.

Bước chân của Hạ Quý Thần không có chút dấu hiệu ngừng hay chậm lại, chỉ mười mấy giây đã bỏ xa nữ nhân viên lễ tân đang đứng sau lưng.

Nữ nhân viên lễ tân không thể làm gì khác hơn, đành nói chuyện với Trần Bạch đang đi theo sau Hạ Quý Thần vẫn còn chưa đi xa: “Trần trợ lý, thật sự bây giờ Hàn tổng đang họp, tôi dẫn hai người đến chỗ nghỉ ngơi để chờ một lát...”

Trần Bạch nở một nụ cười trấn an với nữ nhân viên lễ tân và ra hiệu cho cô đi làm việc của cô, sau đó tăng tốc bước chân đuổi theo Hạ Quý Thần.

Trần Bạch còn chưa đi tới văn phòng của thư ký, chợt nghe thấy một tiếng “Ầm” vang lên ở phía trước, làm rung chuyển toàn bộ văn phòng khiến mọi người đồng loạt nhìn lại, còn kèm theo vài tiếng thét chói tai ngoài tầm kiểm soát.

Trần Bạch vội vàng đi về trước hai bước, nhìn thấy văn phòng của tổng giám đốc bị Hạ Quý Thần đá văng cửa với thái độ thù địch bất chấp ngăn cản của thư ký, xông vào văn phòng.

Trần Bạch cũng không nghĩ nhiều, nhanh chân chạy tới.

Thư ký nhìn thấy Trần Bạch giống như nhìn thấy cứu tinh vậy: “Trần trợ lý, có chuyện gì với Hạ tổng vậy?”

Trần Bạch khua khua tay, ngay cả nói cũng không nói gì liền bước vào văn phòng.

Trong văn phòng lớn, Hàn Tri Phán và hai người đàn ông ngoại quốc ngồi trên ghế sofa, trên bàn trước mặt chất đầy văn kiện.

Có lẽ là bị hành động đập cửa của Hạ Quý Thần làm kinh sợ, vẻ mặt ba người cũng tỏ ra có chút hoảng hốt.

Trước hết, Hàn Tri Phán phục hồi tinh thần lại, anh nhìn chằm chằm Hạ Quý Thần chau chau mày vẻ như không tin lên tiếng: “Anh Thần?”

Sau đó hai người ngoại quốc cùng nói chuyện hợp tác với anh ta cũng lên tiếng.

“Đây là ai vậy?”

“Hàn tiên sinh, xảy ra chuyện gì?”

Hàn Tri Phán và Hạ Quý Thần quen biết nhiều năm, chỉ từ thần thái của Hạ Quý Thần, cũng biết đã xảy ra chuyện gì, anh ta nghe người hợp tác mở miệng hỏi mình, liền vội vàng nhìn về Hạ Quý Thần, nhìn hai người ngoại quốc bên cạnh lên tiếng xin lỗi: “Xin lỗi, tôi sắp xếp cho phó tổng nói chuyện với hai người, có lẽ có chút việc khẩn cấp cần xử lý một chút.”

Vừa nói xong, Hàn Tri Phán liền đưa tay ra, nhanh chóng sửa sang lại văn kiện trên mặt bàn, sau đó mở miệng gọi thư ký: “Thư ký Trương!”

Trương thư ký ở ngay ngoài cửa, nghe tiếng gọi, lập tức đẩy cửa vào.

Hàn Tri Phán đứng dậy, đưa văn kiện cho thư ký Trương, sau đó đích thân tiễn hai người khách ra khỏi văn phòng rồi đóng cửa lại. Anh ta đứng đối diện với cánh cửa một lúc lâu mới xoay người, mở miệng nói chuyện với Hạ Quý Thần đang đứng trước bàn làm việc và trừng mắt nhìn mình: “Anh Thần, có chuyện gì vậy?”

Lời Hàn Tri Phán chưa nói hết, Hạ Quý Thần chợt bước tới trước mặt anh ta, chân giò lên không hề báo trước đá lên bụng anh ta.

Hàn Tri Phán không đề phòng chút nào, Hạ Quý Thần lại dùng hết sức lực, cả người Hàn Tri Phán bị đá trúng lui thẳng về sau đến mấy mét, khi đụng thật mạnh vào bức tường phía sau mới ngừng lại được.

“Hạ tổng! Hàn tổng!” - Trần Bạch đang ở văn phòng, thất thanh gọi to tên hai người.

Hạ Quý Thần tựa như không nghe thấy tiếng của Trần Bạch, lại bước thật mạnh đi tới trước người Hàn Tri Phán đang ôm bụng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 613: Chương 615: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (18)

Vì đau đớn, ấn đường Hàn Tri Phán nhăn lại, anh ta ngẩng đầu nhìn vào mắt Hạ Quý Thần, tràn ngập sự khó hiểu: “Anh...”

Anh chỉ nói một chữ, nắm đấm của Hạ Quý Thần đã hung hăng nện lên má phải của anh ta, làm toàn bộ khuôn mặt của anh ta bị lệch chín mươi độ.

Chẳng mấy chốc, có một dòng máu đỏ tươi từ khóe môi Hàn Tri Phán chảy ra.

“Hạ tổng!” - Trần Bạch vô thức đi từng bước về phía trước, nhìn thấy toàn thân Hạ Quý Thần đầy thái độ thù địch, đành ngừng lại.

Hạ Quý Thần giống như không cho Hàn Tri Phán bất kỳ thời cơ nào để hòa hoãn, sau khi đấm xuống một đấm, liền níu cổ áo Hàn Tri Phán, lôi anh ta từ dưới đất lên, lại lần nữa hung hăng giơ chân đá vào bụng của anh ta.

Đi kèm theo tiếng kêu rên của Hàn Tri Phán, Trần Bạch lại buột miệng thốt lên: “Hàn tổng!”

Trần Bạch vừa dứt lời, Hạ Quý Thần liền bỏ Hàn Tri Phán té xuống đất, ngay sau đó, nắm đấm của Hạ Quý Thần liền đập xuống, không cần biết mức độ nặng nhẹ như thế nào, đấm liên tiếp lên mặt và người của Hàn Tri Phán.

Hạ Quý Thần hung hăng một đấm rồi lại một đấm, giống như trong ngực đang tức giận cái gì nhưng vẫn không thể nào phát tiết ra được vậy.

Đánh không biết bao lâu, cơ thể Hàn Tri Phán khẽ run rẩy, Trần Bạch sợ Hạ Quý Thần lại tiếp tục đánh nữa sẽ xảy ra án mạng, rốt cuộc cũng không đoái hoài tới cơn tức giận của Hạ Quý Thần có thể liên lụy đến mình hay không, nom nớp lo sợ xông lên phía trước, kéo Hạ Quý Thần ra khỏi người Hàn Tri Phán.

“Hàn tổng, ngài không sao chứ?” - Trần Bạch nhìn Hạ Quý Thần không có dấu hiệu muốn xông lên nữa, lúc này mới ngồi xổm xuống muốn đỡ Hàn Tri Phán lên.

Hàn Tri Phán từ chối cánh tay đưa tới của Trần Bạch, cơ thể giống như chịu đựng và chống đỡ cơn đau, nằm trên đất, ngược nhìn Hạ Quý Thần đứng cách đó không xa, lên tiếng: “Anh Thần, anh đánh cũng đã đánh, dù sao bây giờ cũng nên nói cho tôi biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì rồi phải không?”

Hàn Tri Phán không hỏi thì thôi, vừa hỏi đã làm lửa giận trong lòng Hạ Quý Thần thật vất vả mới lắng xuống được lại như dậy sóng: “Cậu còn mặt mũi hỏi tôi xảy ra chuyện gì sao?”

“Cậu có biết hay không, bây giờ tôi đang có ý định giết cậu đấy!” - Hạ Quý Thần vừa nói, liền quay đầu nhìn Trần Bạch, giọng ác liệt lên tiếng: “Cho anh ta xem bằng chứng trong điện thoại di động của cậu đi!”

“Vâng, Hạ tổng.” - Trần Bạch yếu ớt đáp một tiếng, vội vàng lấy điện thoại trong túi ra, tìm video đã quay, đưa đến tới mặt Hàn Tri Phán.

Người trong màn hình, vừa thu vào mắt Hàn Tri Phán, khóe môi anh ta liền căng thẳng.

Qua khoảng ba giây, trong điện thoại di động Trần Bạch, vọng ra tiếng nói chuyện của một người đàn ông: “Tôi nhận lỗi, tôi nhận lỗi, đúng, tôi là người của Lâm Sinh nhưng không phải Lâm Sinh được sắp xếp đến từ hợp viện Nam Thành vậy lấy Trình Vị Văn, mà là Hàn tổng đang muốn xử lý chuyện

trước đây, là Hàn tổng anh hùng cứu mỹ nhân, muốn theo đuổi Trình Vị Văn, cho nên mới diễn ra một vở tuồng như vậy... Tôi thề, chúng tôi thật sự chỉ muốn đối phó với một người là Trình Vị Văn, chúng tôi thật sự không biết cô ta còn có bạn, chúng tôi cũng không biết bạn của Trình Vị Văn lại có mối quan hệ với Hạ tổng...”

Sau khi đợi đoạn video trong điện thoại đi động kết thúc, Hàn Tri Phấn yên lặng nhìn chăm chăm hình ảnh cuối cùng trên màn hình điện thoại đi động thêm một lát, mới dời ánh mắt: “Quả nhiên là vụ việc kia... Tôi đã sớm biết, có một ngày, anh sẽ tra ra được...”

Đã sớm biết?

Ba chữ này, chọc cho Hạ Quý Thần giờ chân lên, tiếp tục hung hăng giẫm lên bụng Hàn Tri Phấn: “Cậu còn có mặt mũi nói đã sớm biết?”

“Cậu biết rõ, Quý Úc quan trọng với tôi biết bao nhiêu, cậu lại còn dám dẫm thương đến cô ấy sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 614: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (19)

“Tôi suy nghĩ nhiều khả năng rằng ai sẽ là người làm hại Quý Úc, nhưng tôi không nghĩ tới người đó sẽ là cậu!”

Hạ Quý Thần càng nói lòng càng nóng giận, anh nhìn xung quanh trái phải một vòng, tiện tay xách cái đèn bàn vừa rơi xuống đất, không phân phải trái đúng sai hung hăng nện xuống Hàn Tri Phấn đang nằm trên mặt đất.

Chiếc đèn bàn rơi xuống đất kia, thật rắn chắc nện lên người Hàn Tri Phấn, thân thể của anh ta đau đớn co quắp lại, anh ta ho dữ dội một trận, hơi thở hỗn hển bất ổn, nhìn Hạ Quý Thần: “Xin lỗi, anh Thần...”

“Cậu đừng nói xin lỗi với tôi, tôi không chấp nhận!” - Hạ Quý Thần tức giận xoay người, quay lưng về phía Hàn Tri Phấn.

“Anh Thần, tôi thật sự rất có lỗi, thật ra trước đây tôi đã sớm nghĩ nên nói với anh, nhưng chỉ vì tôi cố ôm một tia may mắn, hy vọng anh có thể vĩnh viễn cũng không tra ra được...”

“Cậu im miệng cho tôi! Tôi nói rồi, tôi không chấp nhận lời xin lỗi!”

“Anh Thần, tôi thật sự không muốn làm tổn thương Tiểu Úc, chuyện lần đó, thật sự là ngoài ý muốn, cũng là bởi vì lần đó vô cớ liên lụy đến Tiểu Úc, tôi mới áy náy, mới ở phía sau đầu tư cho Tiểu Úc mà không cần hoàn trả lại, tôi muốn bồi thường cho Tiểu Úc, anh Thần, thật sự xin lỗi...”

“Hàn Tri Phấn, cậu cảm thấy lời xin lỗi này có ích gì không?” - So với giọng nói với thái độ thù địch vừa rồi, lúc này giọng của Hạ Quý Thần ôn hòa hơn rất nhiều, nhưng lại buốt giá vô cùng.

Kiểu âm điệu vừa khề vừa buốt như thế này, khiến cho đáy lòng Hàn Tri Phấn bỗng dưng có chút hoảng sợ, anh ta thật sự lo ngại về vấn đề với người anh em Hạ Quý Thần này, cho nên anh ta không hề nghĩ ngợi, liền mở miệng: “Anh Thần, là tôi có nỗi khổ, tôi biết, tôi đã đụng đến ranh giới cuối cùng của anh, chọc anh tức giận, nhưng tôi thật sự không phải là cố ý làm Tiểu Úc bị thương, là tôi hướng về chuyện trước đây với Trình Vị Văn. Anh cũng biết, em gái tôi, em gái ruột Ly Ly của tôi khi đang học năm nhất đại học đã chết thảm trên bàn mổ, lúc ấy em gái tôi mới mười tám tuổi thôi, vừa hoàn thành lễ trưởng thành chưa tới một tháng đã chết, tôi vĩnh viễn cũng không thể quên được cảnh tượng kia. Sau đó tôi mới biết, người hại chết em gái tôi là Trình Vệ Quốc. Trình Vị Văn là con gái của Trình Vệ Quốc, cha nợ con trả, lẽ bắt đi bắt dịch (*), tôi muốn để Trình Vệ Quốc có thêm nhiều nỗi đau hơn cả Ly Ly, để con gái của hắn cũng nếm thử, cho nên tôi mới theo đuổi Trình Vị Văn, tôi mới mỗi ngày đều tặng một bó hoa cho cô ta, tôi mới trong một đêm kia sắp xếp cảnh anh hùng cứu mỹ nhân...”

Sự tức giận trong đáy mắt Hạ Quý Thần vẫn chưa tan biến, nhưng anh cũng không nói nữa.

“Về Tiểu Úc, tôi thật sự rất có lỗi, anh đánh tôi như thế nào, phạt tôi ra làm sao, tôi đều không ý kiến. Nhưng mà anh Thần, Ly Ly là em gái tôi, từ nhỏ đến lớn tôi cũng cưng chiều em gái, con bé bị người khác hại chết như vậy, tôi không thể không làm gì...”

Có lẽ những cảnh ảo tưởng trên taxi đã quá đẹp, nên tâm tình Trình Vị Văn khi đi thang máy lên lầu đều đang tung bay.

Cô đã tới công ty Hàn Tri Phấn, rất nhiều người biết cô, cô từ trong thang máy vừa bước ra, thư ký của Hàn Tri Phấn đã chạy tới ngay: “Trình tiểu thư, sao cô lại tới đây?”

Trình Vị Văn nhìn về mặt thư ký có chút bất thường, cho là Hàn Tri Phấn đã xảy ra chuyện gì, vội vàng ân cần lên tiếng: “Sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?”

“Là Hạ tổng, anh ta giận dữ xông vào văn phòng Hàn tổng, hình như còn động thủ đánh người, chúng tôi cũng không dám đi vào, cô mau qua đó nhìn thử xem sao...”

Lời thư ký vẫn chưa nói hết, Trình Vị Văn đã chạy về phía văn phòng của Hàn Tri Phán.

Chạy hai bước, cô ý thức được bây giờ mình đang mang thai, bước chân đang chạy đổi thành bước đi nhanh.

(*) Lễ bất di bất dịch: Lý lẽ chính đáng, đạo lý hiển nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 615: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (20)

Vẫn chưa tới cửa văn phòng, Trình Vị Văn chợt nghe thấy bên trong vọng ra tiếng đánh nhau gay gắt.

Cô không xác định là người nào đánh người nào, nhưng cô lại cảm thấy kinh hồn bạt vía, bước chân cô vô thức đi nhanh hơn tới trước cửa, ngay cả gõ cửa cô cũng không bận tâm, liền đưa tay đẩy vào.

Cánh cửa vừa mở ra một khoảng trống, bên trong liền vọng ra một giọng nói mà cho đến bây giờ Trình Vị Văn cũng không thể quên được.

“Tôi nhận lỗi, tôi nhận lỗi, đúng, tôi là người của Lâm Sinh...”

Đây không phải là năm ngoái, cô và Quý Úc trong ngõ hẻm tứ hợp viện Nam Thành, lúc gặp nguy hiểm, suýt nữa đã khiến cô... Là giọng nói của người đàn ông này sao?

Mặc dù chuyện này đã trôi qua được một năm, nhưng nửa đêm khi vô tình tỉnh mộng, giọng nói này vẫn chui vào trong giấc mơ của Trình Vị Văn, còn có thể dọa cả người cô toát ra mồ hôi lạnh, sau đó giật mình tỉnh mộng, ôm chăn, run lẩy bẩy rất lâu cũng không dám tiếp tục chìm vào giấc ngủ.

Nhưng mà... Trong văn phòng của Hàn Tri Phán, tại sao lại có giọng nói của hán truyền ra?

Chẳng lẽ hán đang ở đây?

Hành động đẩy cửa vào của Trình Vị Văn vì hoảng sợ vô thức dừng lại, sau đó giọng nói làm cô vô cùng sợ hãi kia tiếp tục truyền vào trong tai cô.

“... là tôi - Hàn tổng người phụ trách xử lý chuyện trước đây, là Hàn tổng anh hùng cứu mỹ nhân, muốn theo đuổi Trình Vị Văn...”

Hàn tổng? Hàn Tri Phán? Lần đó cô suýt nữa xảy ra chuyện là do anh ta sắp xếp?

Theo những suy nghĩ này, thoáng hiện lên trong đầu Trình Vị Văn, cô vô thức cho rằng mình nhất định đã nghe lầm.

Làm sao có thể như vậy được, Hàn Tri Phán trong đêm đó, vì cô bị thương nặng như vậy, đến nay trên đầu vẫn còn lưu lại vết sẹo... Vì vậy nên, nhất định cô đã nghe lầm, tuyệt đối là cô đã nghe lầm...

“... Tôi đã sớm biết, có một ngày, anh sẽ tra ra được...” - Lúc Trình Vị Văn đang cố hết sức tự an ủi mình, giọng nói của Hàn Tri Phán tiếp tục truyền ra.

Tra ra được... Điều này có nghĩa là gì? Trong lòng Trình Vị Văn đang có một linh cảm vô cùng xấu, cô muốn trốn chạy, nhưng chân cô giống như dính nhựa cao su, làm thế nào cũng không động đậy. Sau đó cô chỉ nghe thấy Hàn Tri Phán vì Tiểu Úc mà không ngừng xin lỗi Hạ Quý Thần, rồi sau đó cô nghe được từ trong miệng Hàn Tri Phán nói ra chân tướng sự thật mà cô không thể tưởng tượng nổi...

“... tôi muốn để Trình Vệ Quốc có thêm nhiều nỗi đau hơn cả Ly Ly, để con gái của hán cũng ném thư, cho nên tôi mới theo đuổi Trình Vị Văn, tôi mới mỗi ngày đều tặng một bó hoa cho cô ta, tôi mới sắp xếp cảnh anh hùng cứu mỹ nhân trong đêm đó...”

Câu nói kế tiếp, Trình Vị Văn không nghe thấy, cũng không có tâm tư để nghe.

Tất cả những lời đối thoại này đều quanh quẩn bên tai cô, trong đầu cô và trong trái tim cô.

Một đoạn đối thoại rất đơn giản và dễ hiểu, nhưng cô phải mất rất nhiều hơi sức mới có thể hiểu một cách rõ ràng ý tứ trong những lời nói đó.

Cô trông đợi một đôi một kiếp một đôi người (*), cô cho rằng đã gặp được phu quân như ý, cô ngồi trên xe taxi ảo tưởng về tương lai... Thật ra cho tới

lúc này đây, tất cả cũng chỉ là mỗi mình cô đọc diễn một vở hài kịch mà thôi.

Mà người đàn ông luôn miệng nói yêu cô lại là đạo diễn của tuồng vui này. Cô nghĩ đến câu chuyện mà cô và anh ta đang diễn, thật ra đó chỉ là câu chuyện của một mình cô mà thôi.

Người đàn ông cô chân thành yêu thương, thật ra trước giờ cũng chưa bao giờ yêu cô, anh ta chỉ đang lừa gạt tình cảm của cô, sau đó đợi đến khi cô hoàn toàn trầm luân (**) vào tình cảm này và không còn có thể giải thoát bản thân được nữa, anh ta sẽ vứt cô đi một cách tàn nhẫn. .

Trình Vị Văn dường như bị choáng váng, ngơ ngẩn nhìn chăm chăm vào cánh cửa văn phòng.

Cô không rõ mình duy trì trạng thái như vậy trong bao lâu, vai của cô khẽ bị một người chạm vào.

Cô ngơ ngác ngoảnh lại, nhìn chăm chăm vào người trước mặt một lúc lâu rồi nhận ra đây là thư ký của Hàn Tri Phán.

(*) Một đôi một kiếp một đôi người: Câu thành ngữ gốc là “Nhất sinh nhất thế nhất song nhân.”

(**) Trầm luân: Chìm đắm trong bể khổ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 616: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (21)

Hàn Tri Phán vẫn đang nói, nhưng dường như là đang tự nói với chính mình. Trình Vị Văn cố gắng nghe, nhưng cô không hiểu rõ cuộc bản thân mình bị làm sao, cô chẳng thể nào nghe được bất kỳ âm thanh gì xung quanh, bên tai chỉ văng vẳng những lời Hàn Tri Phán nói ban nãy.

Cảm giác chua xót tràn ngập đầy mắt Trình Vị Văn. Cô sợ mình sẽ khóc trước mặt Hàn Tri Phán nên vội vàng thu hồi ánh mắt, giả vờ quay người đi về phía thang máy.

Tiến vào thang máy, Trình Vị Văn đứng một lúc lâu mới phát hiện ra mình chưa ấn tầng thang máy. Khó khăn lắm mới xuống tầng một, nhưng cô lại quên phải bước ra, cứ như vậy để thang máy chạy đến tầng cao nhất. Không biết đã lặp lại bao nhiêu lần như thế, Trình Vị Văn mới rời khỏi công ty của Hàn Tri Phán.

Cô không rõ mình muốn đi đâu, cũng không biết mình đang ở nơi nào, cô cứ lang thang không mục đích dọc theo những con phố. Trình Vị Văn đi đến khi đôi chân mỏi nhừ không thể nhúc nhích nữa, cô tùy tiện ngồi xuống ở một chỗ ven đường.

Cô mở to đôi mắt đen nhánh ngắm nhìn người những người qua lại trên phố. Cô hoàn toàn im lặng, không có bất kỳ dấu hiệu muốn rơi nước mắt.

Cô nhớ lại... lúc cô còn rất nhỏ, mẹ vừa mới qua đời, cha lại bận rộn công tác, không có thời gian chăm sóc cô. Những lúc ở nhà một mình... cô làm bài tập, vẽ tranh, xem sách y dược, chơi Piano... Cô một mực ngoan ngoãn. Bởi vì người mẹ đã mất và ông bố bề bộn công việc của cô đã từng nói, chỉ cần cô ngoan ngoãn thì cuối tuần họ sẽ dẫn cô ra ngoài chơi.

Sau này lớn lên, cô mới biết rằng tất cả những điều đó chỉ là nói cho cô vui.

Có lẽ từ nhỏ đã hình thành thói quen độc lập, nên sau này cô rất ít khi dựa dẫm vào người khác, mãi cho đến khi cô gặp Hàn Tri Phán...

Thế nhưng sự thật đằng sau mọi chuyện thật đáng đau lòng. Người đẩy cô vào địa ngục, cũng là người từng đưa cô dạo chơi nơi thiên đường.

Sau khi Hạ Quý Thần đứng đưng tức giận rời đi. Hàn Tri Phán nằm bất động trên sàn nhà, mãi đến khi vang lên tiếng gõ cửa, anh ta mới chống người bò dậy.

Thư ký bước vào, đưa mắt nhìn thoáng qua một Hàn Tri Phán vô cùng chật vật, thư ký cúi đầu hỏi: “Hàn tổng, có cần tôi gọi xe cứu thương không?”

"Không cần!" - Hàn Tri Phán nhàn nhạt đáp. Anh lao đảo bước đến trước bàn làm việc, cầm hộp thuốc lá trên bàn lên. Anh rút ra một điếu thuốc, vừa chuẩn bị đưa lên miệng, chợt thư ký sau lưng lên tiếng: “Hàn tổng, Hạ tổng đến chưa bao lâu thì Trình tiểu thư cũng đã đến rồi.”

Tay Hàn Tri Phán run lên, điếu thuốc đang kẹp trên ngón tay liền rơi xuống đất.

Trong phòng yên tĩnh trong chốc lát, thư ký tiếp tục kể lại tình cảnh lúc nãy: “Trình tiểu thư đứng tại cửa rất lâu, lúc rời đi, sắc mặt vô cùng khó coi...”

“Vô cùng khó coi...” Điều này nghĩa là cô đều nghe thấy những lời anh nói?

Kỳ thật, cứ xem như cô không nghe thấy những lời ấy thì anh cũng sẽ nói cho cô biết, đây vốn dĩ là câu chuyện mà anh sắp đặt cho cô và anh ngay từ đầu. Hôm nay cô đã nghe thấy những lời này thì cũng xem như anh cũng bớt đi phiền toái. Nhưng mà... anh làm sao thế này? Tại sao trong lòng lại có chút hoang mang?

"Hàn tổng?" - Thư ký đợi Hàn Tri Phán một lúc lâu cũng không có phản ứng gì, lần nữa lên tiếng.

Hàn Tri Phán hoàn hồn, anh đưa lưng về phía thư ký, ngữ khí phảng phất sương mù: "Ra ngoài trước đi."

"Vâng!" - Thư ký khẽ lên tiếng, sau đó đi ra khỏi phòng làm việc.

Cánh cửa khép lại, trong phòng chỉ còn lại mỗi Hàn Tri Phán. Đầu óc hắn trống rỗng một lúc, không biết thế nào mà trong tâm trí lại thoáng qua câu nói kia của thư ký "Sắc mặt vô cùng khó coi..."

Sau khi ăn cơm tại nhà hàng lớn nhất Bắc Kinh thì Quý Úc được đưa về nhà. Cô rất ngoan ngoãn nghe theo lời dặn dò của Hạ Quý Thần, gửi cho anh một tin nhắn "Đã về nhà an toàn!"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 617: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (22)

Sau khi tin nhắn được gửi đi, Quý Úc cầm điện thoại chờ mười phút, không thấy Hạ Quý Thần đáp lại, cô cho rằng anh đang bận việc gấp nào đó nên liền đứng dậy đi vào nhà vệ sinh.

Rửa mặt xong, cô thay đồ ngủ. Quý Úc nằm trên giường mở điện thoại xem, vẫn không có tin nhắn đáp lại của Hạ Quý Thần.

Trong lòng Quý Úc chợt cảm thấy mất mát, theo bản năng định gửi thêm cho Quý Thần một tin nhắn nữa. Nhưng vừa nhấn vào mục tin nhắn cô lại nghĩ Hạ Quý Thần công việc bề bộn, sợ lại quấy rầy anh. Cô lúng túng trong chốc lát đột nhiên nhớ đến chuyện xảy ra trong buổi lễ trao giải trên tivi tối qua, cô vẫn chưa lên Weibo xem tin tức. Quý Úc thoát khung tin nhắn cô vừa định gửi cho Quý Thần, ấn mở Weibo.

Hot nhất bảng xếp hạng tìm kiếm là liên quan đến lời nói của cô: #Quý Úc xin lỗi

Hạng hai, hạng ba là về Thiên Ca.

Lúc trước người ta mắng cô có đầy ác ý như thế, để xem hôm nay mắng Thiên Ca có bao nhiêu ác ý. Ô! Không đúng... Quý Úc kéo xuống xem bình luận, trong lòng âm thầm lắc đầu. Nên nói là: "Thiên Ca bị mắng dữ hơn so với cô gấp bội lần."

So với nhân "đạo văn" ban đầu được đặt trên người cô, trên mạng còn đặt cho Thiên Ca đủ loại nhãn mác, nào là "đạo văn", "tâm cơ", "giả tạo"... Chỉ có thể bạn không ngờ đến chứ không hề có chuyện Internet sẽ không phát hiện ra.

Tiết mục trao giải tối qua trên Tivi đã đẩy sự kiện cô nàng "đạo văn" Thiên Ca lên đến đỉnh điểm.

Mọi người đều biết bọn họ đã trách lầm cô, nhao nhao chạy đến Weibo của cô xin lỗi, hơn nữa còn ấn theo dõi Weibo của cô và bày tỏ sẽ ủng hộ "Thịnh Đường Phong Vân".

Bất kể là lướt theo dõi, bình luận hay lướt nhấn thích trên Weibo của cô đều cao ngất ngưỡng. Ngay cả tập phim "Thịnh Đường Phong Vân" chiếu tối qua cũng thu về tỉ suất người xem rất cao, suýt nữa đã phá kỷ lục của bộ phim truyền hình "Tam Thiên Sĩ" Hot nhất năm ngoái. So với sự "huy hoàng" lúc này của Quý Úc, Weibo của Thiên Ca ngược lại có chút chật vật. Đại khái là do số người mắng chửi cô ta nhiều quá, cô ta đành phải khóa tài khoản.

Từ lần tai nạn xe bốn năm trước, trong lòng Quý Úc luôn tồn tại một loại cảm giác oán hận Thiên Ca. Cho đến hôm nay cũng xem như trút được một nửa. Quý Úc thừa nhận mình không phải kiểu thiện nam tín nữ, nhìn thấy Thiên Ca mang tiếng xấu, trong lòng cô cũng có chút hả hê, thậm chí có chút tận hưởng những lời mắng chửi Thiên Ca.

Tối qua Quý Úc không ngủ đủ giấc, mặc dù đã ngủ bù trên máy bay nhưng vì cô mơ thấy Hạ Quý Thần nên chẳng thể nào yên giấc. Cô xem Weibo một lúc, con buồn ngủ ập đến rồi rơi vào giấc ngủ lúc nào không hay.

Lúc cô tỉnh giấc đã là chín giờ tối.

Điện thoại để ngay bên tai, Quý Úc tiện tay mở ra xem, liếc mắt liền nhìn thấy tin nhắn của Hạ Quý Thần, tin nhắn đã gửi đến một tiếng trước: "Lúc trưa điện thoại hết Pin."

Hóa ra nguyên nhân Hạ Quý Thần chậm chạp không trả lời tin nhắn của cô là do điện thoại hết Pin.

Có lẽ là vì rốt cuộc cũng nhận được tin nhắn của Quý Thần, tâm tình Quý Úc cực kỳ tốt, cô múa máy ngón tay gõ chữ trên màn hình di động: “Em vừa ngủ dậy.”

"Vẫn chưa ăn cơm chiều à?" - Tin nhắn của Hạ Quý Thần rất nhanh bay tới.

Quý Úc ra khỏi phòng ngủ, mở hộp giữ nhiệt, lấy bữa ăn tối do mẹ cô chuẩn bị, chụp một tấm ảnh gửi cho Quý Thần: “Đang chuẩn bị ăn.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 618: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (23)

Chọn gửi đi. Quý Úc nghĩ nghĩ rồi lại gõ thêm mấy chữ: “Anh thì sao? Đã ăn tối chưa?”

"Ừ! Ăn rồi." - Có lẽ là Hạ Quý Thần đang không có việc bận, trả lời tin nhắn rất nhanh.

Quý Úc cảm thấy lên chuẩn bị ăn cơm thì nhận được tin nhắn của Quý Thần, cô vừa đưa thìa vào miệng vừa gõ chữ: “Hôm nay em lên Weibo đọc bình luận, chuyện gièm pha trước đây đã được làm rõ, rất nhiều người tìm em xin lỗi. Em còn đi xem Weibo của Thiên Ca, cô ta bị mọi người mắng thật thê thảm...”

Quý Úc theo thói quen kể chuyện trước lúc mình ngủ quên cho Hạ Quý Thần nghe.

Cô gửi một đoạn rất dài, có lẽ anh đã đọc chăm chú từng chữ từng chữ một rồi mới hồi đáp tin nhắn của cô: “Trùng phạt đúng tội.”

Quý Úc biết rõ bốn chữ này là chỉ Thiên Ca, cô đưa thức ăn đầy cả miệng nhưng cũng kịp cười một cách vui vẻ.

Cô buông thìa, vừa nhai đồ ăn trong miệng vừa tiếp tục gửi tin nhắn cho Hạ Quý Thần.

Không kể lể về chuyện trên Weibo quá lâu, cô tiếp tục chuyển qua chủ đề khác: “Bây giờ anh đang làm gì vậy?”

"Xem cảnh đêm."

"Đẹp không?"

Vừa chọn gửi đi, trên màn hình điện thoại di động liền hiện lên dòng chữ "Tin nhắn đã đọc", sau đó Hạ Quý Thần trực tiếp gọi Video đến.

Quý Úc theo bản năng ngẩng đầu, nhìn bản thân mình trong tấm gương đặt trước bàn. Bởi vì mới ngủ dậy nên đầu tóc rối bời, cô chỉnh sửa lại tóc một chút rồi mới nhận nhận cuộc gọi.

Quý Úc hiểu rõ Hạ Quý Thần không có khả năng biết rằng trước khi nhận điện thoại của anh, cô đã ngắm gương chỉnh chu bản thân nhưng đến khi khuôn mặt đẹp trai của Hạ Quý Thần xuất hiện trên màn hình, cô vẫn chột dạ tìm cái cớ che giấu: “Em vừa đi hâm nóng canh.”

Trời ạ, trước đây cô không phải kiểu này đâu, chẳng lẽ con gái rơi vào tình yêu đều có tâm tư kỳ lạ như vậy sao?

So với tâm tư kỳ lạ của Quý Úc, Hạ Quý Thần vốn không để tâm việc cô chậm chạp nhận điện thoại, anh chỉ “Ừ” nhẹ một tiếng rồi chỉnh Camera trước thành Camera sau.

Lập tức, cảnh đêm với ngàn vạn ngọn đèn xuất hiện trên màn hình di động của Quý Úc. Cô từng ở nhà anh, có những lúc không ngủ được, cô sẽ nằm bò trên ban công hóng gió, cho nên cô hoàn toàn có thể nhận ra Hạ Quý Thần đang ở ban công nhà riêng của mình.

Cảnh đêm thật sự rất đẹp.

Năm màu đèn Ne-on phối hợp làm nên một cảnh tượng rực rỡ xán lạn.

Đối diện nhà của Hạ Quý Thần là một văn phòng, ngoài những biển quảng cáo còn sáng đèn ra, nhiều cửa sổ đều đã tối đen ngòm.

Văn phòng nằm cùng tầng với nhà của Hạ Quý Thần là một công ty đám cưới, trên biển quảng cáo ghi một câu khẩu hiệu khá êm tai: “Tỷ vạn ngôi sao không bằng em”

Quý Úc nhìn chằm chằm vào câu nói kia trong chốc lát, không nhận được cười nhẹ một tiếng.

"Làm sao vậy?" - Hạ Quý Thần nghe thấy tiếng cười của cô, lên tiếng hỏi.

"Em đang cười câu khẩu hiệu trên biển quảng cáo đối diện ban công kia "Tỷ vạn ngôi sao không bằng em". Anh không cảm thấy dòng chữ này bao hàm tên của cả hai chúng ta sao?"

Quý Úc nói xong liền bắt đầu phân tích cho Hạ Quý Thần nghe: "Tỷ vạn cũng tức là Úc Vạn (*) đồng âm với Úc trong Quý Úc. Ngôi sao là Tinh Thần (*) đồng âm Thần trong Quý Thần... Anh không cảm thấy trùng hợp sao?"

Đầu điện thoại bên kia thật lâu không lên tiếng.

Quý Úc nhin không được lại mở miệng: "Hạ Quý Thần? Anh không nghe em nói sao?"

"Ừ! Anh đây." - Giọng nói Hạ Quý Thần nói nhẹ nhàng trong điện thoại: "Thật là trùng hợp!"

(*) Tỷ vạn: Âm Hán Việt là "Úc Vạn", đồng âm với "Úc" trong tên Quý Úc

(*) Ngôi sao: Âm Hán Việt là "Tinh Thần", đồng âm với "Thần" trong tên Quý Thần

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 621: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (24)

Lúc trước, khi anh chọn phòng, đứng trước cửa sổ nhìn thấy dòng chữ này đã cảm thấy thật là trùng hợp.

"Tỷ vạn ngôi sao không bằng em". Không phải là "Úc" và "Thần" sao?

Khi đó vốn có rất nhiều phòng tốt chờ anh đến chọn lựa, anh cũng vì dòng chữ này mà không đi xem những phòng khác nữa, lập tức quyết định căn phòng này và ký hợp đồng ngay tại chỗ.

Anh cho rằng câu quảng cáo đối diện ban công kia là bí mật của riêng anh, không ngờ rằng, cô và anh tâm linh tương thông, cô cũng có cách nghĩ giống anh.

Đối diện camera điện thoại là cảnh đêm ngoài kia, cô không thể nhìn thấy mặt anh. Sau khi trả lời cô xong, nghĩ đến việc cô cũng nghĩ giống mình, anh cũng mỉm cười thật đẹp.

"Đừng nói là trước đây anh cũng không phát hiện ra sự trùng hợp này nhé?" - Quý Úc dương dương tự đắc nói.

Hạ Quý Thần hồ hững đáp một chữ "Ừ", anh không hề nhắc đến bản thân đã phát hiện ra sự trùng hợp này từ nhiều năm trước.

"Đừng rồi! Ngày mai anh..." - Quý Úc lại thay đổi chủ đề.

Cô chỉ vừa mới miệng nói vài chữ, bên kia điện thoại của Hạ Quý Thần lại vọng lên tiếng nói: "Hạ tổng, anh phải ký những văn kiện này." - Là giọng của Trần Bạch.

Quý Úc vội vàng dừng những lời sắp thốt ra mà chỉ nói: "Anh làm việc trước đi."

"Ừ! Chờ anh một lát." - Hạ Quý Thần khẽ lên tiếng, Quý Úc thấy hình ảnh trong điện thoại từ ban công đổi thành trần nhà, hẳn là Quý Thần đã đặt điện thoại lên mặt bàn.

Sau đó cô chỉ nghe thấy tiếng trang giấy lật qua lật lại. Cô biết, Hạ Quý Thần đang xem tài liệu.

Trong đầu cô không thể không hiện lên hình ảnh, Hạ Quý Thần mặc âu phục phẳng phiu, ngồi trước bàn nghiêm túc làm việc. Thật đẹp mắt và quyến rũ...

"Hạ tổng, tay của anh sao lại chảy máu vậy?" - Lúc Quý Úc còn đang đắm chìm trong tưởng tượng thì giọng nói của Trần Bạch lọt vào tai cô.

Suy nghĩ của cô lập tức bị dừng lại, cô liền tập trung chú ý nghe đoạn đối thoại của hai người.

"Là buổi chiều..." - Thật đáng tiếc, lần này Trần Bạch lên tiếng chỉ nhả ra ba chữ rồi im bật. Đây chẳng phải là bị Hạ Quý Thần ngăn cản rồi sao? Nhưng

mà Trần Bạch nói tay Quý Thần chảy máu, liệu có nghiêm trọng không nhỉ?

Trong lòng Quý Úc liền lo lắng, ngay khi cô vừa định mở miệng hỏi Quý Thần thì Trần Bạch lại lên tiếng: “Hạ tổng, tôi đi lấy cho anh hai miếng băng cá nhân. Tuy rằng vết thương không nghiêm trọng nhưng cũng nên phòng hờ nhiễm trùng.”

Hạ Quý Thần không đáp, trong điện thoại chỉ nghe thấy tiếng bước chân dần dần rời đi của Trần Bạch.

Bên tai Quý Úc nghe dường như xung quanh im ắng trở lại, ngoại trừ âm thanh Hạ Quý Thần lật tài liệu và tiếng ký giấy xoẹt xoẹt, cô hầu như không nghe thấy bất kỳ tiếng động nào khác.

"Dán băng cá nhân, chắc là cũng không nghiêm trọng lắm nhỉ..." - Cô thoáng yên tâm, cũng không làm phiền Hạ Quý Thần mà chỉ một mực chờ đến khi những âm thanh bên đầu kia điện thoại dừng lại hẳn, sau đó mới lên tiếng: "Công việc đã xong rồi à?"

"Ừ!" - Cùng với lời đáp của Hạ Quý Thần, hình ảnh trên di động lại chuyển thành cảnh đêm bên ngoài cửa sổ.

"Anh bị thương trên tay à? Có nghiêm trọng không?" - Quý Úc không nhịn được, lo lắng hỏi.

"Không nghiêm trọng lắm, chỉ bị mất hai miếng da."

"Chắc!" - Quý Úc âm thầm thở dài một hơi, sau đó lại nghe thấy tiếng cửa phòng mở ra, giọng Trần Bạch vang lên: "Hạ tổng, trong hòm thuốc y tế của anh không có băng dán cá nhân, bây giờ tôi xuống lầu mua cho anh hai hộp nhé?"

"Không cần! Tài liệu đều đã ký xong rồi, nếu anh không còn việc gì thì về sớm đi." - Hạ Quý Thần lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 622: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (25)

"Nhưng mà tay của anh..."

Trần Bạch có chút không yên lòng, lại tiếp tục nói. Chỉ là lời của anh ta còn dứt chưa đã bị Hạ Quý Thần cắt ngang: "...Tôi nói rồi, không có gì đáng ngại cả!"

Có lẽ Trần Bạch sợ Hạ Quý Thần tức giận, không dám mở miệng nói thêm câu nào.

Cách nhau một đầu dây, Quý Úc nghe thấy bên kia vang lên tiếng xột xoạt, hẳn là Trần Bạch đang dọn dẹp tài liệu và ôm đi.

Một lát sau, Trần Bạch lại lên tiếng lần nữa: "Hạ tổng! Vậy tôi đi trước đây, gặp lại sau."

"Ừ!" - Hạ Quý Thần chỉ nhẹ giọng đáp một tiếng, thái độ có chút qua loa. Sau đó là tiếng bước chân Trần Bạch rời khỏi nhà Quý Thần. Còn đầu dây bên kia rơi vào một khoảng lặng yên ắng.

Ước chừng qua hai phút sau, Hạ Quý Thần lên tiếng: "Đã ăn xong cơm rồi chứ?"

"Đã ăn xong rồi." - Quý Úc trả lời xong mới nhớ buông đôi đũa trên tay mình xuống. Cô vô thức định hỏi đến vết thương trên tay Hạ Quý Thần, nhưng lời vừa đến miệng cô đột nhiên nhớ ra điều gì đó, bèn dừng lại.

Trôi qua vài giây, Quý Úc nói: "Em đột nhiên chợt nhớ còn chút chuyện chưa làm. Lát nữa em gọi lại cho anh nhé?"

Đội Hạ Quý Thần đáp xong Quý Úc mới tắt điện thoại. Sau đó cô đá phăng cái ghế sau lưng, ba chân bốn cẳng chạy về phòng ngủ.

Cô xông vào nhà vệ sinh, rửa mặt bằng tốc độ nhanh nhất có thể. Sau đó chạy đến bàn trang điểm, nhìn vào gương nhanh chóng trang điểm một lớp nhẹ, bôi một tý son môi. Cô chạy đến tủ đồ, lấy ra nhiều bộ quần áo, ngắm nghía trong gương một hồi, cô chọn một bộ áo len đỏ rực mặc lên người, rồi khoác một chiếc áo màu nâu nhạt. Cô vội vã chạy ra khỏi phòng ngủ, cầm lấy điện thoại và túi xách. Quý Úc lại đi đến tủ giày gần cửa, thay một đôi giày rồi lập tức ra ngoài.

Ra khỏi nhà đầu tiên Quý Úc đến một hiệu thuốc mở cửa 24/24 mua hai hộp băng cá nhân, sau đó đứng bên đường bắt một chiếc xe Taxi.

Đến dưới lầu nhà Hạ Quý Thần, cô thanh toán tiền xe rồi nhanh chóng đi vào.

Tiến vào thang máy, đợi đến lúc thang máy bắt đầu chạy, Quý Úc mới lấy điện thoại ra, gọi cho Hạ Quý Thần.

Khi thang máy dừng ở tầng nhà Hạ Quý Thần, điện thoại trong tay cũng vừa có người nhận.

Cửa thang máy mở ra, Quý Úc vừa bước ra vừa nói với điện thoại: “Anh mở cửa ra đi!”

"Hả?" - Xem ra Hạ Quý Thần phản ứng không kịp, kinh ngạc hét lên một tiếng.

"Em nói... anh mở cửa ra đi." - Quý Úc vừa lặp lại những lời vừa nói, vừa nhấn chuông cửa nhà Quý Thần.

Quý Úc nghe thấy tiếng bước chân từ cửa vọng đến.

Theo tiếng bước chân càng lúc càng gần, trong lòng Quý Úc không khỏi cảm thấy hơi khẩn trương.

Cửa mở ra, Hạ Quý Thần đang mặc một bộ đồ ở nhà đơn giản đập vào tầm mắt Quý Úc.

Cô càng khẩn trương nhiều hơn ra sức nắn nắn hộp băng cá nhân trong túi, sau đó vừa đưa chiếc túi cho Hạ Quý Thần vừa chủ động giải thích: “Lúc này ăn cơm xong cảm thấy hơi chướng bụng nên ra ngoài tản bộ, trên đường gặp một tiệm thuốc nên ghé vào mua hai hộp băng cá nhân, tiện thể mang sang đây cho anh.”

Nhà Quý Úc cách nhà Hạ Quý Thần mười mấy cây số, nếu lái xe cũng phải đi hơn hai mươi phút mới đến.

Cái này, cô tản bộ thật sự hơi xa rồi...

Hạ Quý Thần không có ý định vạch trần lời nói dối của Quý Úc, anh đưa tay nhận chiếc túi trong tay Quý Úc và nói: “Cảm ơn!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 623: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (26)

Bảng dán cá nhân đã đưa đến rồi, anh cũng không mở lời mời cô vào ngồi. Đêm hôm khuya khoắt thế này, một đứa con gái như cô lại chủ động chạy tới đây thật sự có chút không thích hợp. Cho nên... có phải là cô nên rời khỏi nhà Hạ Quý Thần rồi không?

Từ lúc cô đến, cô và anh cũng chỉ vừa nói với nhau được hai câu...

Quý Úc rũ mắt xuống, che đi sự thất vọng trong đáy mắt.

Sau một lúc lâu, cô đợi sự lưu luyến và khổ sở trong lòng biến mất rồi mới nấp máy môi định nói với Hạ Quý Thần.

Thân hình của Hạ Quý Thần được ngọn đèn hành lang làm nổi bật những nét ôn hòa, anh nhẹ giọng lên tiếng: “Có muốn vào uống chút gì không?”

Quý Úc vốn định nói lời tạm biệt, xem ra không kịp nói rồi.

"Được thôi!" - Quý Úc hồ hởi không hề phân vân, cô gật đầu ngay.

Nói xong Quý Úc mới ý thức hình như mình có chút gấp gáp, một chút ngại ngùng cũng không có, cô vội vàng bổ sung thêm một câu: “Đúng lúc em cũng hơi khát rồi!”

Hạ Quý Thần mở to cửa để cô bước vào.

Đợi Quý Úc bước vào trong, anh khom người đặt một đôi dép lê trước mặt Quý Úc.

Quý Úc thay giày ra, Hạ Quý Thần hỏi: “Em muốn uống gì? Nước ép, sữa hay nước đun sôi?”

"Nước đun sôi là được rồi." - Quý Úc đáp.

"Ừ!" Hạ Quý Thần trả lời, anh chỉ chỉ ghế Sofa ở phòng khách ý bảo Quý Úc ra đó ngồi trước, còn mình đi vào nhà bếp.

Hạ Quý Thần bung hai ly nước đặt trên bàn, anh khom người đưa ly nước đến trước mặt Quý Úc. Lúc này Quý Úc mới nhìn thấy mấy chỗ rách da trên tay anh đã chảy ra chút máu.

Quý Úc không hề nghĩ ngợi liền nói: “Trên tay anh có mấy vết thương cần phải xử lý, bây giờ thời tiết đang lạnh, sẽ rất dễ tổn thương do giá rét.”

Nói xong, Quý Úc đặt ly nước của mình lên bàn. Sau đó xé hộp băng dán cá nhân cô vừa mua, rút ra vài cái.

Cô không đợi Hạ Quý Thần kịp phản ứng đã nắm lấy tay anh.

Sau lưng Hạ Quý Thần đột nhiên cứng đờ, không thể trốn tránh.

Tất cả tâm tư của Quý Úc đều đặt trên ngón tay bị thương của anh, cô căn bản không phát hiện ra điểm khác thường của anh.

Đầu tiên cô lấy hòm thuốc đặt dưới bàn, tìm thuốc sát trùng. Cô rửa sạch vết thương trên tay Hạ Quý Thần rồi mới xé băng cá nhân, cẩn thận từng chút dán lên vết thương của anh.

Từ đầu đến cuối, Hạ Quý Thần cứ như bị điểm trúng huyết đạo, anh khẽ cúi đầu, ánh mắt bình tĩnh nhìn Quý Úc bận rộn một loạt động tác.

Băng dán cá nhân dán trên tay anh, lại càng giống dán vào trái tim anh hơn, nó khiến trái tim anh trở nên mềm mại hơn bao giờ hết.

Quý Úc dán xong băng cá nhân, cô ngẩng đầu cười ngọt ngào với Hạ Quý Thần: “Tốt rồi.”

Hạ Quý Thần vội vàng thu lại những dịu dàng đang sinh sôi trong lồng ngực, anh nhúc nhích khoe môi nói với Quý Úc hai từ “Cảm ơn” rồi ngồi xuống bên cạnh cô.

Buổi tối, trong căn phòng to như vậy mà chỉ có anh và cô, một nam một nữ.

Hạ Quý Thần sợ không khí trở nên ngượng ngập, sau khi ngồi xuống, anh thuận tay tìm cái Remote mở Tivi.

Tivi đang phát một chương trình âm nhạc, tiếng Violin chậm rãi và du dương nhẹ nhàng lan rộng khắp căn phòng.

Quý Úc nhìn chăm chăm vào nam diễn tấu gia nổi tiếng trên Tivi kia. Cô chợt nhớ ra trước đây lúc ra ngoài ăn cùng tên Mập... Mập từng nói với cô rằng: “Hạ Quý Thần chơi Violin rất hay, còn từng đạt giải nhất violin thiếu nhi toàn quốc.”

Nghĩ đến đây, Quý Úc quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần, cô nói: “Mập nói cho em biết anh chơi Violin rất cừ.”

“Đã nhiều năm không động đến nữa, có lẽ bây giờ ngượng tay cả rồi.” - Hạ Quý Thần rũ mắt, thối thối ly nước nóng trong tay, giữa đầu uống một ngụm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 624: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (27)

“Thật đáng tiếc quá, em còn chưa có cơ hội nghe anh kéo đàn Violin đấy.”

“Trong tương lai nếu có cơ hội, anh sẽ kéo cho em nghe.”

Trương lai... Lần đầu tiên Quý Úc cảm thấy hai chữ này lại êm tai như vậy, môi cô không nhịn được cong lên: “Được thôi!”

Thấy Quý Úc cười, nét mặt Hạ Quý Thần cũng giãn ra rất nhiều, dường như anh nhớ ra chuyện gì đó, qua một lúc liền lên tiếng: “Cây trang trí, son môi và dây đèn, anh đều bảo Trần Bạch gửi cho công ty chuyển phát nhanh rồi, có lẽ hai ngày sau sẽ đến nhà em.”

“Ừ!”

Quý Úc lại cong cong khoe môi, vội bưng ly nước nóng trước mắt uống một ngụm, sau đó lên tiếng: “Ngày mai là ngày nhập học lại, anh có muốn đi báo danh không?”

“Còn chưa chắc chắn, ngày mai công ty có một cuộc họp.” - Dừng lại một chút, Hạ Quý Thần hỏi tiếp: “Còn em thì sao? Mấy giờ đi?”

“Có thể sẽ đến trường sớm một chút, em và Họa Họa đã hẹn nhau buổi trưa cùng nhau ăn cơm, buổi chiều thì hẹn xuống phố đi dạo.” - Quý Úc kể kế hoạch nhập học ngày mai vô cùng chi tiết cụ thể.

Cứ như vậy, Quý Úc và Hạ Quý Thần mỗi người một câu cùng nhau trò chuyện.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đồng hồ trong phòng khách chợt vang lên, Quý Úc ghé mắt nhìn thoáng qua, chưa chi mà đã đến mười hai giờ đêm.

Đã rất muộn rồi, cô thật sự nên chào tạm biệt thôi... Nghĩ đến đây, Quý Úc đặt ly nước trong tay xuống nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Cô còn chưa kịp mở miệng nói lời nào, Hạ Quý Thần đã đứng dậy và nói: “Em theo anh đến đây một chút.”

"Làm sao vậy?" - Quý Úc buồn bực hỏi nhưng vẫn đứng dậy, đi theo Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần dẫn Quý Úc vào thư phòng, anh đi đến trước bàn sách, khom người mở máy tính.

Lúc nhập mật khẩu, Hạ Quý Thần nhìn chăm chăm vào màn hình, vừa gõ thật nhanh vừa nói: “Bây giờ em có mệt không?”

"Không mệt." - Quý Úc lắc đầu.

"Vậy thì tốt quá! Em qua đây xem ba tập đầu của "Cửu Trọng Cung" đi, xem thử có gì không hợp lý không."

Quý Úc vội vàng đi qua.

Hạ Quý Úc cầm chuột, ấn chọn một vài thứ trong máy tính, mở ra một file. Anh nhường chỗ ngồi trước máy tính, kéo ghế làm việc, ra hiệu cho Quý Úc ngồi xuống rồi từ tốn xem.

Lúc Quý Úc xem kịch bản, Hạ Quý Thần đứng bên cạnh một lúc rồi ra khỏi thư phòng.

Khi anh quay lại, trên tay cầm hai chiếc ly.

Anh không lên tiếng, sợ sẽ quấy rầy cô. Anh đặt một chiếc ly xuống cạnh tay cô rồi ngồi xuống một chiếc ghế Sofa cách đó không xa, sau đó anh rút một quyển báo kinh tế tài chính ra xem.

Trong phòng rất yên tĩnh, ngoại trừ tiếng Hạ Quý Thần lật báo và tiếng Quý Úc ngẫu nhiên nhấn chuột thì không còn bất kỳ tiếng động nào khác.

Mặc dù không ai nói chuyện với ai, nhưng vì cả hai đều bận rộn với công việc của mình. Ngược lại không khí không có gì xấu hổ, hơn nữa lại còn có một loại cảm giác ấm áp khó hình dung tràn ngập trong phòng.

Hạ Quý Thần xem lướt qua tờ báo tài chính kinh tế thật nhanh.

Anh nhìn thoáng qua bàn máy tính thấy cô vẫn còn đang chăm chú đọc kịch bản. Anh không lên tiếng, chỉ nhẹ nhàng thả tờ báo về lại giá sách, sau đó quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Đèn trong thư phòng sáng rực, cửa sổ lại giống như một tấm gương phản chiếu rõ ràng hình ảnh của cô.

Hạ Quý Thần không nhận được nhìn đến ngày người.

Quý Úc xem hết kịch bản, vô thức ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Xuyên qua cửa sổ chạm đến ánh mắt của cô, Hạ Quý Thần nhanh chóng thu hồi lại những cảm xúc của mình, anh quay đầu về phía Quý Úc, hỏi: “Xem xong rồi à?”

Sau khi hỏi xong, anh đứng dậy đi về phía Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 625: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (28)

Lúc đi đến trước bàn sách, Hạ Quý Thần lên tiếng: “Em có cảm thấy có chỗ nào cần chỉnh sửa không?”

"Những kịch bản được viết sau này chất lượng đều rất tốt, không có gì cần chỉnh sửa. Nhưng mà em lại cảm thấy có thể thêm vào một số đoạn ngắn... như vậy khi quay, tiết tấu và bầu không khí sẽ tốt hơn."

Quý Úc nói xong liền cầm chuột chỉ những chỗ cô cảm thấy có thể thêm vào trong quá trình cô đọc kịch bản.

"Tại đây... anh cảm thấy có thể thêm vào một chút tình tiết..." - Quý Úc dừng lại ở chỗ ban đầu khiến cô này sinh suy nghĩ, cô cẩn thận nói với Hạ Quý Thần về quan điểm của mình.

Hạ Quý Thần không có ý định ngắt lời Quý Úc. Anh một mực đóng vai người lắng nghe, đợi đến khi cô nói xong, anh mới mở miệng đáp lại.

Đại khái là do anh sợ bản thân mình sẽ quên mất nên trong quá trình đối đáp, anh đứng sau lưng Quý Úc, vòng hai tay lên trước bàn phím ghi chép không ngừng.

Hành động này của Quý Thần giống như ôm Quý Úc trong ngực anh.

Trên người anh có một mùi hương thanh khiết, mùi hương này lập tức vờn quanh hơi thở của Quý Úc, nó khiến hô hấp cô cứng lại, mắt vẫn nhìn chăm chăm vào máy tính nhưng đầu óc bắt đầu không yên.

"Chỗ này phải thêm tình tiết là..." - Giọng nói ấm áp của Hạ Quý Thần vang bên tai Quý Úc, ngón tay thon dài đẹp đẽ của anh gõ nhanh trên bàn phím.

"Còn có, nội dung ở chỗ này có thể ngắn gọn hơn... Mặt khác, lời thoại chỗ này có thể sửa cho hài hước một chút..."

Lúc đầu, Quý Úc còn nghe hiểu những lời Hạ Quý Thần đang nói. Thời gian anh khóa cô trong ngực càng lâu, đầu óc Quý Úc càng tri độn, dẫn đến thính giác cũng bắt đầu xuất hiện chứng ngại.

Giọng nói của anh thật dễ nghe hay hơn cả hạng nhất âm sắc của nam phối âm được bình chọn trên mạng. Còn ngón tay của anh cũng thật đẹp, tinh tế hơn nhiều so với ngón tay của những diễn tấu gia chơi Piano trên Tivi. Trên người anh còn có một mùi hương rất dễ chịu, không biết anh đã dùng hãng sữa tắm nào. Nó mang theo cả hương hoa lài mềm mại, nhẹ nhàng, rất thu hút người khác.

Quý Úc nghĩ nghĩ kim lòng không đành, cô đành ngẩng đầu nhìn Hạ Quý Thần không rời mắt khỏi máy tính, anh vừa nói chuyện với cô vừa chuyên tâm ghi chú.

Anh làm việc rất chăm chú, bộ dạng như đã rơi vào trạng thái trầm tư mang theo sự bí ẩn, đáng vẻ này khiến người khác cảm thấy anh cao xa không thể với tới nổi.

Quý Úc nhìn rồi lại nhìn, nhìn đến mức mờ người ra.

Môi của cô bắt giác cong thành một vòng cung mà chính bản thân cô cũng không phát hiện ra.

Nếu như... nếu như thời gian có thể dừng lại lâu hơn một chút, để cho cô và anh có thể duy trì trạng thái này lâu hơn một chút, vậy thật tốt biết bao...

"Anh không bỏ sót điểm nào chứ?" - Hạ Quý Thần ghi chú xong, anh nhấn chuột xem lại vài chỗ đã được mình đánh dấu tô đỏ, vừa lên tiếng hỏi Quý Úc.

Quý Úc đang thất thần, đột nhiên bị hỏi nên trong lòng thoáng run rẩy cô bối rối thu hồi tầm mắt đang nhìn Hạ Quý Thần, hai mắt nhìn bừa những dòng chữ trên màn hình máy tính, cô cũng không rõ chỗ nào là chỗ nào liên lạc đâu: "Không sót!"

Hạ Quý Thần xem lại những ghi chép của mình một lượt từ đầu đến cuối, xác định thật sự không bỏ sót điểm nào. Lúc này anh mới buông con chuột rồi đứng dậy.

Chỉ là khi anh chỉ vừa định đứng dậy ở trước ngực cảm thấy có một lực kéo nhỏ, sau đó anh nghe thấy Quý Úc khẽ kêu đau: "A..."

Hạ Quý Thần vội vàng ngừng động tác, cúi đầu nhìn lại, anh phát hiện vài sợi tóc của Quý Úc không biết từ lúc nào đã quấn lên cúc áo trước ngực anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 626: Chương 626: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (29)

Quý Úc cảm thấy đau đớn... Cùng lúc này cô quay đầu, nhìn về phía lọn tóc của chính mình, cô không hề do dự liền lấy tay kéo sợi tóc ra, kết quả ngược lại khiến sợi tóc quấn chặt hơn.

Hạ Quý Thần sợ khi mình đứng thẳng dậy sẽ kéo đau da đầu của Quý Úc, anh chỉ có thể đứng khom người.

Mặt của anh vừa chuẩn đối diện với trán của cô. Từng hơi thở của anh vờn quanh chân mày Quý Úc mang theo một cảm giác tê dại. Nó khiến trái tim cô đập loạn nhịp, tóc bị kéo càng căng hơn.

Vốn dĩ chỉ là vài sợi tóc quấn vào cúc áo nhưng cô cứ cử động như vậy, tình hình trở nên bế tắc hơn, mấy sợi tóc quấn càng lúc càng chặt.

Càng kéo càng không thể kéo ra, Quý Úc càng dùng sức, mấy sợi tóc càng quấn thành nhiều vòng, thậm chí có một hai sợi đã bị đứt.

Ngay lúc Quý Úc chuẩn bị tăng thêm sức Hạ Quý Thần đột nhiên nắm lấy tay cô.

Cảm giác như bị điện giật. Dòng điện từ tay anh một mạch chạy thẳng đến tim cô, đánh một đòn khiến toàn thân Quý Úc run rẩy dữ dội, cô theo bản năng ngẩng đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Động tác của cô đến không hề báo trước, chỉ hơi ngửa đầu, môi của cô liền cọ nhẹ qua môi của Hạ Quý Thần.

Lại là một dòng điện mãnh liệt khác truyền đến, cả người Quý Úc run rẩy nhưng cô cũng cảm nhận được rõ ràng toàn thân Hạ Quý Thần thoáng chốc cũng đơ ra.

Không khí trong phòng bỗng nhiên trở nên cực kỳ mờ ám. Hạ Quý Thần nhìn xuống không nhìn sang nhìn cô lấy một lần, anh nhìn chăm chú vào mấy sợi tóc quấn chặt lấy cúc áo, cẩn thận từng li từng tí gỡ tóc của cô ra.

Mặt của anh và cô sát gần nhau mặc dù không phải cô cố ý chạm vào môi Hạ Quý Thần, nhưng cô cũng không còn can đảm nhìn thẳng anh ấy. Độ ẩm trên người anh, hơi thở của anh và mùi hương chỉ một mình anh có, cô đều có thể cảm nhận được tất cả những điều ấy. Chúng khiến trái tim cô rối loạn một cách triệt để và còn khuôn mặt của cô đã sớm ửng đỏ hai bên gò má.

Sau khi Hạ Quý Thần gỡ mấy sợi tóc vướng trên cúc áo ra xong, anh còn tốt bụng giúp cô sửa lại mớ tóc rối loạn.

Đợi đến lúc tóc của cô đã chín chu trở lại, anh mới đưa mắt nhìn gương mặt của cô một cái.

Làn da của cô vốn đã trắng hơn da người khác rất nhiều, hàng lông mi cong dài cụp xuống, trên mặt đỏ bừng như thế... Bộ dạng này thật sự, vô cùng rạng rỡ.

Đầu ngón tay Hạ Quý Thần run nhẹ, anh nhìn chằm chằm Quý Úc đến ngây người. Sau đó anh vội nói "Được rồi". Trạng thái mà cô và anh duy trì suốt ban này, không biết đã trở nên im lặng trong bao lâu.

Lúc Quý Úc cảm thấy cả người mình nóng đến mức sắp bị thiêu chết, cô mới ngẩng đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Đôi mắt anh như đỏ lên, chỉ một cái liếc mắt, Quý Úc liền trầm luân trong ánh nhìn của Hạ Quý Thần.

Anh và cô lẳng lặng nhìn nhau trong chốc lát, cô hơi run nhẹ đôi môi. Một dòng cảm xúc mãnh liệt thôi thúc cô nhắm mắt lại, chậm rãi ngửa đầu lên, chủ động đưa môi mình về phía Hạ Quý Thần.

Nurong theo hành động của cô, khoảng cách với môi anh ngày càng gần. Quý Úc tình cờ cảm nhận được lông mi của mình càng lúc càng run rất dữ dội.

Khi môi của anh và cô sắp chạm nhau, chuông điện thoại di động đột nhiên reo lên inh ỏi bên tai.

Quý Úc bị dọa đến toàn thân run rẩy, lập tức khôi phục tinh thần.

Cô vội vàng quay đầu, thu lại bờ môi sắp hôn Hạ Quý Thần kia. Quý Úc liếc nhìn điện thoại trên bàn, là mẹ cô gọi đến.

Quý Úc không chần chờ một giây nào liền cầm lấy điện thoại, ấn nút nghe: "Tiểu Úc! Đã muộn thế này mà con còn đi ra ngoài à?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 627: Chương 627: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (30)

"Con ra ngoài mua ít đồ, bây giờ về nhà ngay đây." - Cô tự ý nghĩ ra một cái cớ trả lời qua loa rồi lập tức tắt điện thoại.

Ngay cả bóng lưng của Hạ Quý Thần cô cũng không dám nhìn, Quý Úc vội vàng đứng dậy khỏi ghế: "À... Thời gian cũng không còn sớm nữa, em nên về nhà."

Nói xong, Quý Úc đi nhanh về phía cửa, nhưng cô còn chưa đi được hai bước đã bị Hạ Quý Thần nắm chặt tay.

Lại là một dòng điện mạnh mẽ từ bàn tay anh truyền hết cơ thể cô khiến cô giật bắn người, trong vô thức cô muốn rút tay lại.

Nhưng trong lúc cô còn chưa kịp làm gì, giọng nói trong trẻo của Hạ Quý Thần lại cất lên: "Đề anh đưa em về!"

Nói xong, Hạ Quý Thần kéo học tử bên cạnh bàn, trong đó có đủ loại chìa khóa xe. Anh tùy tiện lấy ra một cái, sau đó nói lỏng cánh tay đang nắm tay Quý Úc rồi nói: “Đi thôi!”

Quý Úc không nhìn anh, nghe anh nói như vậy, cô chỉ cúi thấp đầu, cứ vậy đi ra cửa.

Có những lúc anh không chú ý, anh cứ nắm chặt bàn tay cô mà không quan tâm nó đang ma sát vào quần áo anh, lưu lại trên tay cô cảm giác tê dại nhưng lại có chút kích thích mập mờ.

Từ lúc bước ra khỏi nhà riêng của Hạ Quý Thần cho đến khi xuống bãi đỗ xe dưới hầm, cả hai không ai nói với ai câu nào.

Lên xe, Hạ Quý Thần theo thói quen giúp Quý Úc thắt dây an toàn. Lúc anh tiến tới gần, mùi hương thơm ngát kia cũng tiến vào mũi cô. Quý Úc lập tức đỏ mặt, ánh mắt theo bản năng nhìn ra ngoài cửa sổ.

Xe khởi động rất nhanh, vừa ra khỏi hầm đỗ xe, chiếc xe lao như bay giữa những con đường thành thị lúc về đêm.

Quý Úc nhìn chằm chằm vào cửa sổ và cảnh vật không ngừng vút qua ngoài kia. Không biết từ lúc nào mà ánh mắt cô đã dán chặt lên chiếc kính chiếu hậu, nơi phản chiếu hình ảnh của Hạ Quý Thần.

Ánh đèn âm đậm hai bên đường chiếu rọi lên đường kính của anh bên trong xe, tạo thành một màu bí ẩn xa cách.

Anh vẫn luôn chú tâm nhìn thẳng về phía trước, thần sắc trong trẻo lạnh lùng nhưng vẫn mang nét trầm ổn và điềm tĩnh.

Hạ Quý Thần như thế này thật quá hoàn mỹ! Hoàn mỹ đến mức giống như một giấc mơ hư ảo có phần không chân thực.

Quý Úc không nhận được, nhìn nhiều hơn một chút. Kết quả là nhìn đến quên cả thở, quên cả chớp mắt.

Giao thông ban đêm vô cùng thuận lợi, rất nhanh đã đến nhà Quý Úc.

Tắt đèn xe, lúc Hạ Quý Thần quay đầu nhìn Quý Úc, cô mới phát hiện ra anh đang nhìn mình. Cô nhanh chóng dời tầm mắt sang một ngọn đèn bên kia đường, bây giờ cô mới nhận ra đã đến nhà cô.

“Em lên nhà đây!” - Quý Úc không dám ngược lên nhìn anh nên không biết Hạ Quý Thần có đang quan sát mình không. Cô nhẹ giọng bỏ lại một câu, tự mình tháo dây an toàn rồi đẩy cửa xe ra.

“Tạm biệt!” - Trước khi đóng cửa xe, Quý Úc nói một lời chào tạm biệt với Hạ Quý Thần đang ngồi bên trong.

“Ừ! Ngủ ngon nhé.” - Hạ Quý Thần nhẹ nhàng đáp.

Quý Úc không kịp kim được quay đầu lại, nhìn thoáng qua người trong xe.

Ánh mắt của anh vẫn không nhìn cô. Cô không nhận được bản thân lại nhìn anh lâu thêm một lúc nữa...

Có lẽ mãi mà vẫn không nghe thấy tiếng đóng cửa, Hạ Quý Thần ngược mắt nhìn Quý Úc. Nhưng ánh mắt của anh còn chưa kịp chạm đến ánh mắt Quý Úc. Cô đã đóng sầm cửa xe lại, quay người chạy thẳng vào nhà.

Cho đến lúc vào thang máy rồi, Quý Úc mới đặt tay lên trái tim đang đập không yên trong lồng ngực mình.

Yêu một người... Hóa ra lại là một chuyện kỳ diệu đến vậy. Nó khiến bản thân ta ngắm nhìn người ấy trong vô thức... ngắm nhìn đến ngẩn người. Đến khi người ấy quay đầu lại nhìn, bản thân ta lại sợ người ấy phát hiện ra tình cảm trong trái tim mình. Ta đành phải hóa ra bộ dạng không quan tâm, hướng đôi mắt nhìn về nơi khác... Nó còn có thể khiến...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 628: Chương 628: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (31)

Quý Úc không ngăn được suy nghĩ muốn hôn anh, càng không ngăn được ý nghĩ muốn làm “chuyện kia” với anh...

Suy nghĩ đó chỉ vừa lóe lên trong đầu Quý Úc, thang máy chợt “ding” một tiếng báo hiệu đã đến nơi.

Cửa thang máy mở ra, Quý Úc vội vàng cắt đứt những ý nghĩ lung tung trong đầu mình, chạy vội đến cửa nhà, nhẹ tay mở cửa rồi đi vào phòng ngủ.

Thật sự là quá kỳ quái, cô rõ ràng không phải loại con gái háo sắc, tại sao sau khi ý thức được bảo thân mình đã thích Hạ Quý Thần, trong đầu cô chỉ toàn nghĩ về những việc thiếu đứng đắn thế này?

Tắm rửa chăm sóc da xong, Quý Úc trèo lên giường, cô không nhịn được lại cầm điện thoại lên nhắn tin cho Hạ Quý Thần: “Về đến nhà chưa?”

"Đến rồi." - Tin nhắn của Hạ Quý Thần gửi đến rất nhanh.

"Cũng muộn rồi, anh nghỉ sớm đi."

"Em cũng thế."

"Ừ, ngủ ngon."

"Ngủ ngon."

Quý Úc không biết nên nói thêm gì nữa, đành chỉ gửi một icon “Chúc ngủ ngon”.

Hạ Quý Thần cũng gửi lại cho cô một icon mặt cười.

Quý Úc lại gửi thêm một icon nữa.

Hai người cứ vậy gửi qua gửi lại, trong khung chat của cô và anh chỉ toàn icon mà không có câu thoại nào. Quý Úc bật cười thành tiếng: “Thôi được rồi, em thực sự phải ngủ đây, ngày mai còn phải dậy sớm. Bái bai anh, ngủ ngon nhé!”

"Mơ đẹp."

Quý Úc không trả lời tin nhắn này của Hạ Quý Thần. Cô tắt đèn ngủ, cất điện thoại đi, nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

Dưới lầu, Hạ Quý Thần tựa ở đầu xe, lẳng lặng hút thuốc. Sau khi nhìn thấy đèn phòng Quý Úc tối hẳn, anh vùi tắt điếu thuốc trên tay, vứt tàn thuốc vào thùng rác bên cạnh rồi lên xe.

Anh ngồi trong xe nhìn chăm chăm vào tin nhắn của mình và cô lúc này, khóe môi hơi nhướn lên. Hạ Quý Thần để điện thoại sang một bên, khởi động xe rồi đi.

7 giờ sáng, Quý Úc rời giường, đánh răng rửa mặt rồi ăn điểm tâm. Sau đó cô mang hành lý đã chuẩn bị đầy đủ hôm qua xuống lầu.

Ra khỏi thang máy, Quý Úc cầm điện thoại chuẩn bị gọi một chiếc taxi để đi tới trường. Nhưng vừa ra khỏi cửa thì đột nhiên nghe thấy có người gọi tên mình: “Quý tiểu thư.”

Quý Úc ngẩng đầu liền nhìn thấy Trần Bạch mặc một bộ âu phục màu xanh da trời rất nho nhã, anh đứng cạnh xe, đang mỉm cười nhìn về phía cô.

Nhìn xuyên qua cửa sổ phía sau, Quý Úc trông thấy Hạ Quý Thần đang ngồi ở bên trong, anh đặt máy tính đối diện và đang gõ bàn phím rất nhanh.

Có lẽ Hạ Quý Thần nghe thấy tiếng Trần Bạch, ngón tay đang gõ chữ chợt chậm lại một chút. Anh quay đầu nhìn về phía Quý Úc, tầm mắt của cô và anh chạm nhau, Quý Thần vẫy vẫy tay ra hiệu cô đi đến.

Nhìn thấy hành động đó của Hạ Quý Thần, trong lòng Quý Úc đột nhiên có chút xúc động khó tả, đôi chân dường như mất đi tự chủ, cứ thế chạy về hướng Hạ Quý Thần.

"Quý tiểu thư, chào buổi sáng." - Trần Bạch đợi cô đi đến gần, anh đỡ hành lý trong tay cô rồi nói: “Quý tiểu thư, cô muốn đến trường phải không? Vừa hay tôi và Hạ tổng cũng cần đến công ty, tiện đường đưa cô đi.”

Nói xong, Trần Bạch liền mở cửa giúp Quý Úc.

"Cảm ơn." Quý Úc đáp.

Ngồi vào trong xe, cô quay đầu nhìn về phía chàng trai không rời mắt khỏi máy tính kia: “Chào buổi sáng!”

"Chào buổi sáng." Hạ Quý Thần đáp, mắt vẫn nhìn chăm chăm vào laptop.

Trần Bạch lên xe.

Quý Úc nhìn không được lên tiếng hỏi: "Sao mọi người đến mà không báo cho em một tiếng?"

"Là Hạ tổng gọi cho tôi, anh ấy bảo tôi cứ đến đây đón anh ấy." Trần Bạch thật thà trả lời.

Hạ Quý Thần bảo Trần Bạch đến đây, nhưng ở đây chỉ có một chiếc xe, Hạ Quý Thần đến nhà cô bằng cách nào?

Quý Úc dùng ánh mắt khó hiểu nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 629: Chương 629: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (32)

Hạ Quý Thần vẫn dán mắt vào máy tính, nhưng dường như anh vẫn biết rõ cô đang nhìn mình. Hạ Quý Thần vừa gõ chữ vừa dùng ngữ khí thư thả, đáp: "Buổi sáng chạy bộ, không biết thế nào lại chạy đến nhà em. Anh nhớ em nói hôm nay là ngày nhập học ở trường nên gọi Trần Bạch đến đây đón luôn."

Chạy bộ buổi sáng...

Bốn chữ này hình như hơi quen tai...

Quý Úc chợt nhớ ra tối qua khi cô đến nhà anh, cô đã nói bừa là tản bộ tiện đường nên mới đến.

Cho nên, anh cố tình bắt chước cô nói bừa một cái có?

Cô vì lo lắng tay anh bị thương nên mới đến nhà anh, còn anh vì muốn đưa cô đến trường nên mới đến đây?

Nghĩ như vậy, khóe môi Quý Úc bất giác cười cười. Quý Úc cũng bắt chước anh tối qua, không có ý định vạch trần lời nói dối này: "Không ngờ rằng anh cũng có thói quen chạy bộ buổi sáng."

"Ừ..." - Hạ Quý Thần khẽ lên tiếng.

Anh gõ nốt cho xong văn bản, gửi đi rồi mới quay đầu nhìn về phía Quý Úc: "...Đồng thời, anh cũng không ngờ rằng em có thói quen tản bộ sau bữa ăn tối."

Quý Úc không đáp, nụ cười tươi vui vẻ, niềm hân hoan khiến khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tươi tắn hẳn lên.

Hạ Quý Thần im lặng. Máy tính của anh phát ra hai tiếng "ding ding", hẳn là mail hồi đáp từ văn kiện vừa gửi đi kia. Anh cúi đầu xem máy tính, cảm nhận sự dịu dàng đã đọng đầy trong mắt mình. Hạ Quý Thần nhìn xuống, che giấu sự ấm áp ấy, có chút niềm vui nhẹ nhàng lan ra trong mắt anh.

Trần Bạch ngồi phía trước lái xe, anh cảm thấy đoạn hội thoại vừa rồi của hai người kia quả thật chẳng ra làm sao, nhưng Trần Bạch có thể cảm nhận rõ ràng có một bầu không khí ngọt ngào khó diễn đạt bằng lời.

Hôm nay công ty có một cuộc họp. Hạ Quý Thần và Trần Bạch đưa Quý Úc đến ký túc xá sau đó liền rời đi.

Đường Họa Họa ngồi chuyến máy bay sớm để đến Bắc Kinh, Quý Úc đến phòng ngủ không bao lâu, Đường Họa Họa cũng đến.

Hai người thu dọn hành lý xong cùng nhau đến phòng giáo vụ điểm danh, sau đó không về ký túc xá mà đi ăn cơm trưa luôn.

Quán hai người chọn là một tiệm lẩu do một nam ca sĩ mở, Đường Họa Họa rất thích nam ca sĩ này. Quán vẫn trong giai đoạn kinh doanh thử nên khách hơi đông, nhưng may mà Quý Úc đã gọi điện đặt chỗ trước nên quán đông cũng không ảnh hưởng gì đến việc ăn trưa của cô và Đường Họa Họa.

Tiệm lẩu nằm trong một khu thương mại. Vì vậy sau khi ăn trưa xong, Quý Úc và Họa Họa cùng nhau đi dạo phố theo đúng kế hoạch đã đặt ra ban đầu.

Vì muốn mình đẹp nên lúc rời ký túc xá, Đường Họa Họa mang đôi giày mới mua. Do mới mua nên đôi giày không thật sự vừa chân, vừa mới đi dạo một lúc cô đã bị gót giày làm rộp da. Đường Họa Họa đau quá, cô nằng nặc đòi tìm quán cà phê ngồi nghỉ một lát.

Không tìm thấy quán cà phê nào nhưng lại nhìn thấy một tiệm bánh mỳ rất nổi tiếng trên mạng, lúc trước còn được nằm trong top search của Weibo.

Tiệm bánh mỳ ấy mỗi ngày chỉ bán số lượng nhất định, đúng 4 giờ chiều mở bán, bán hết mới thôi.

Rất nhiều người vì muốn mua bánh mì mà đến sớm đến hai, ba tiếng để xếp hàng.

Lúc này còn chưa đến 3 giờ, vậy mà người ta đã xếp một hàng dài trước cửa tiệm.

Quý Úc nghĩ đến Đường Họa Họa đau chân, đi đứng không tiện, không thể tiếp tục dạo phố. Cô quyết định để Họa Họa ngồi nghỉ ở hàng ghế ở đại sảnh, còn mình đi xếp hàng mua bánh mì.

Đúng 4 giờ, tiệm bánh mì mở cửa bán hàng.

Quý Úc đứng trong hàng, chăm chăm nhìn về phía trước.

Đứng ngay trước Quý Úc là một cô gái xấp xỉ tuổi cô. Cô ấy đang nói chuyện điện thoại, giọng điệu ngọt ngào, có vẻ như là đang nói chuyện với người con trai mình thích: “Hôm nay rất cuộc em cũng đợi mua được bánh mì ở một tiệm rất ngon. Anh có muốn ăn không? Em mua đem sang cho anh nhé?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 630: Chương 630: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (33)

Lời nói này dường như khiến Quý Úc tỉnh ra hai mắt cô sáng ngời. Cô nhanh chóng lấy điện thoại gửi một bản tin cho Đường Họa Họa: “Họa Họa, không phải cậu nói muốn đi YC dạo một vòng sao? Ở đây cách YC không xa, dù sao cậu cũng không thể đi dạo phố, đợi một lát rồi tui mình sang đó được không?”

Đường Họa Họa nhận được tin nhắn thì vô cùng vui vẻ, cô nhắn lại một tin nhắn thoại, ngữ khí lú lo như chim sẻ: “Đồng ý! Đồng ý!”

Quý Úc không đáp lại tin nhắn đó, cô cho luôn điện thoại vào túi.

Tiếp tục đợi thêm khoảng hai mươi phút nữa, rốt cuộc cũng đến lượt Quý Úc.

Cô cố ý mua tận mấy ổ bánh mì, bảo nhân viên đóng gói thành hai phần.

Sau đó hai người rời khỏi trung tâm thương mại. Quý Úc bắt một chiếc taxi, cô và Đường Họa Họa cùng nhau đi YC.

Đường Họa Họa rất thích Trình Vị Văn. Quý Úc vừa đến công ty, chuyện đầu tiên mà cô làm là đưa Đường Họa Họa đến văn phòng của Trình Vị Văn.

Đến đó mới phát hiện bàn làm việc của Trình Vị Văn không có người. Quý Úc cho rằng cô ấy đi toilet, cô hỏi những người đồng nghiệp khác phụ trách kịch bản mới biết hôm qua Trình Vị Văn không khỏe, hình như liên quan đến dạ dày, cô ấy cứ luôn cảm thấy buồn nôn, cả hôm qua và hôm nay đều không đến công ty.

Quý Úc “ồ” lên một tiếng, trong lòng nghĩ tối nay về nhà phải gọi ngay cho Trình Vị Văn, mặt khác cô phải hỏi Đường Họa Họa đang thất vọng về phòng làm việc của mình.

Trang Nghi đang ở công ty, Trang Nghi cũng có chút quen biết với Đường Họa Họa, vì thế Quý Úc để Trang Nghi dắt Đường Họa Họa dạo vài vòng quanh công ty.

Sau khi hai người kia rời đi, Quý Úc ôm phần bánh mì chưa mở và tìm đến phòng làm việc của Hạ Quý Thần.

Lúc đi ngang qua phòng của thư ký, thư ký Trương trông thấy Quý Úc liền dừng công việc đang làm, lập tức đứng dậy chào hỏi: “Quý tiểu thư, cô đến rồi, để tôi đưa cô đi gặp Hạ tổng.”

“Không cần đâu, anh cứ bận việc của anh đi, tự tôi đi được mà.” - Quý Úc cười đáp, ý bảo không sao đâu. Cô đi qua ban giám đốc, dừng lại trước cửa phòng làm việc của Hạ Quý Thần.

Cô gõ cửa bên trong giọng nói dễ nghe của Quý Thần nói vọng ra: “Mời vào.”

Quý Úc bỗng nhiên trở nên có chút khản trương, cô hít một hơi thật sâu rồi mới nắm lấy tay cầm, nhẹ nhàng đẩy cửa bước vào.

Trần Bạch đang ở trong văn phòng của Hạ Quý Thần, cô không biết anh ta đang báo cáo công việc gì với Quý Thần. Nghe thấy tiếng mở cửa, Trần Bạch quay đầu, trông thấy Quý Úc, anh ta ấp úng một lúc mới lên tiếng, ngữ khí tràn đầy nghi hoặc: “Quý tiểu thư?”

Hạ Quý Thần đang chăm chú đọc tài liệu, nghe Trần Bạch lên tiếng, tay anh chợt run lên, lập tức quay đầu nhìn về hướng Quý Úc.

Tầm mắt hai người chạm nhau, trong lòng Quý Úc chợt bối rối, cô cười cười che ngượng ngừng rồi mới mở miệng nói: “Chiều nay lúc em và Họa Họa cùng nhau đi dạo phố vô tình bắt gặp cửa hàng bánh mì rất nổi tiếng trên mạng. Em tiện thể mua vài phần, đem sang đây cho mọi người ăn thử.”

"Mọi người?" - Trần Bạch tìm trọng điểm trong câu nói của Quý Úc: “Quý tiểu thư, lời này của cô hàm ý chỉ cũng có tôi trong đó à?”

Quý Úc gật đầu: "Đương nhiên rồi."

Trần Bạch lập tức vui vẻ ra mặt, nhưng đáng tiếc, ba chữ “Thật tốt quá” còn chưa kịp nói ra, Hạ Quý Thần đã dùng ánh mắt hình viên đạn lạnh buốt liếc Trần Bạch một cái.

Trần Bạch bị dọa đến hai chân run rẩy, bao nhiêu lời đã đến bên môi đều phải nuốt ngược lại vào bụng, thay bằng một câu nói đối vô cùng bài bản: “Nhưng mà, Quý tiểu thư, thật tiếc quá, gần đây sức khỏe tôi không tốt, bác sĩ dặn tôi không thể ăn đồ ngọt.”

Trần Bạch vừa nói vừa lén lút nhìn thoáng qua Hạ Quý Thần, sắc mặt anh rõ ràng chuyển biến tốt lên rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 631: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (34)

Lúc này Trần Bạch mới lén lút thở dài một hơi cũng may là cậu phản ứng nhanh.

"Sao lại thế chứ, vậy thì thật là đáng tiếc quá, loại bánh mì này khó mua lắm đấy, muốn mua phải xếp hàng rất lâu. Hôm nay xem như vận khí em tốt nhưng cũng phải xếp hàng hơn một tiếng mới mua được đấy." - Quý Úc nói, ngữ khí mang theo vài phần tiếc nuối.

Hạ Quý Thần vẫn luôn im lặng suốt từ lúc Quý Úc bước vào văn phòng, đột nhiên lên tiếng: “Sau này những chuyện như vậy em cứ giao cho Trần Bạch làm là được.”

Trần Bạch mở to hai mắt nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Cậu rõ ràng là thư ký đặc biệt, tại sao cứ phải chạy tới chạy lui như chân sai vặt thế chứ?

Hạ Quý Thần dường như đã nhận ra Trần Bạch đang ngấm ngầm phản đối, anh lạnh nhạt liếc cậu ta một cái.

Ánh mắt Trần Bạch và Hạ Quý Thần chạm nhau, một lúc sau Trần Bạch liền dịu dàng nhìn về phía Quý Úc: “Đúng vậy, Quý tiểu thư, sau này những việc xếp hàng này, cô cứ trực tiếp nói với tôi là được, mặc dù tôi không thể ăn nhưng xếp hàng thì tôi có thể! Chắc là cô không biết, sở trường của tôi là xếp hàng, sức nhẫn nại của tôi rất cao!”

Trần Bạch vừa nói, vừa lại một lần liếc nhìn Hạ Quý Thần thấy anh đã quay đầu, dùng ánh mắt nhu hòa nhìn Quý Úc, trong lòng cậu mới nhẹ nhõm thở phào một hơi.

Quả thực là hù chết người không đèn mạng mà, nhưng người ta là sếp, tất nhiên là anh ta định đoạt.

Hạ Quý Thần dường như không quan tâm đến sự tồn tại của Trần Bạch trong căn phòng này. Lúc Quý Úc đi đến gần, anh với tay đem gói của mình và đóng vãn kiện để sang một bên, sau đó lên tiếng: “Em ngồi trước đi, anh làm việc xong ngay.”

Quý Úc cười "ừ" một tiếng, đặt gói bánh mì lên bàn trà, cô ngồi xuống rồi nói: “Em không có việc gì, anh cứ bận việc của anh đi.”

"Không gấp." Hạ Quý Thần nhẹ nhàng đáp lại. Sau đó anh lại cất tiếng hỏi: “Em muốn uống chút gì không?”

“Tùy anh, cái gì cũng được.” - Quý Úc nói xong, cô đột nhiên nhớ lại trước đây từng xem Weibo có nói đàn ông sợ nhất là khi phụ nữ nói những kiểu câu như vậy, vì vậy vội vàng bổ sung: “Hong trà.”

"OK." - Hạ Quý Thần đáp. Sau đó anh quay đầu nhìn về phía Trần Bạch: “Bảo thư ký Trương pha một ly hồng trà nhé.”

“Vâng, Hạ tổng.”

Không đợi Trần Bạch quay người đi ra văn phòng, Hạ Quý Thần lại lên tiếng: “Đừng pha quá đậm, bây giờ đã là chạng vạng tối rồi, trà quá đậm sẽ ảnh hưởng đến giấc ngủ không ngon.”

"Vâng." Trần Bạch xác nhận Hạ Quý Thần không bổ sung thêm gì nữa mới đi ra văn phòng, truyền đạt tất cả những lời yêu cầu Hạ Quý Thần cho thư ký Trương.

Trần Bạch nhanh chóng quay lại, cậu ta tiếp tục vấn đề đang nói dở cùng Hạ Quý Thần trước lúc Quý Úc đến.

Quý Úc yên tĩnh ngồi một bên chơi điện thoại.

Thư ký Trương mang hồng trà vào, nhẹ chân nhẹ tay đặt trước mặt Quý Úc.

Quý Úc sợ bản thân trò chuyện ồn ào sẽ quấy rầy đến công việc của Trần Bạch và Hạ Quý Thần, cô chỉ có thể đáp lại thư ký Trương bằng một nụ cười cảm tạ.

Hai người nói chuyện với nhau không biết bao lâu, Hạ Quý Thần đột nhiên lên tiếng: "Cậu đến chỗ ngăn kéo bên phải của bàn làm việc, bên trong có tài liệu bản thảo trước đây của văn kiện này, cầm qua đây cho tôi xem."

Trần Bạch đang ngồi gõ chữ trước máy tính, nghe Hạ Quý Thần nói vậy liền đứng dậy.

Quý Úc nghĩ thầm, bản thân cũng cũng rảnh đến mức tay chân thừa thãi, cô liền đứng dậy chắn trước mặt Trần Bạch: "Tôi đi lấy giúp anh."

Nói xong, Quý Úc nhanh chân đi tới bàn sách của Hạ Quý Thần, làm theo những gì anh vừa nói, kéo ngăn kéo thứ hai bên phải.

"Là phần hợp đồng này phải không?" - Một bản hợp đồng đập vào mắt Quý Úc, cô cầm lên, vầy vầy với Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 632: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (35)

"Ừ, đúng rồi."

Nghe thấy Hạ Quý Thần đáp lại, Quý Úc cúi đầu, vừa chuẩn bị đưa tay ra đóng ngăn kéo, cô lại vô tình nhìn thấy bên trong có hai quyển sổ nhỏ màu đỏ.

"Giấy chứng nhận kết hôn."

Năm chữ trên trang bìa, chữ nào cô cũng biết, chúng có thể kết hợp với nhau để tạo nghĩa nhưng cô phải nghĩ đi nghĩ lại năm chữ này rất nhiều lần mới hiểu ra nghĩa của chúng.

Nhất thời, Quý Úc cứ như người mất hồn, cô không cách nào rời mắt khỏi hai quyển sổ "giấy chứng nhận kết hôn" đỏ rực kia, cũng không còn sức lực đứng thẳng dậy.

Sau khi trả lời Quý Úc xong, Hạ Quý Thần lại tiếp tục xem văn kiện trên bàn.

Anh vừa xem vừa đợi Quý Úc mang bản thảo kia lại cho mình. Nhưng mãi một lúc lâu vẫn không thấy cô mang đến. Đôi lông mày của hơi chau lại, có chút không nhẫn nại nhìn về phía Quý Úc.

Cô đứng trước bàn sách, trong tay cầm tập văn kiện nhưng lại giống như bị hóa thành tượng đá, không nhúc nhích nhìn chăm chăm vào trong ngăn kéo.

Cô cơ hồ đã nhìn thấy một thứ không thể tưởng tượng đến, thái độ trên mặt lộ ra vài phần kinh ngạc và hoảng hốt.

Cô làm sao vậy?

Hạ Quý Thần nhíu mày, vừa chuẩn bị mở miệng hỏi Quý Úc một câu "Làm sao vậy". Nhưng anh chưa kịp mở miệng thì đã thoáng thất nhớ ra trong ngăn kéo kia, ngoại trừ tài liệu mà anh cần, còn có giấy chứng nhận kết hôn của anh và cô...

Hạ Quý Thần suy nghĩ đến đây, anh lập tức cảm thấy dường như toàn bộ máu huyết trong cơ thể đều ngừng chảy, một nỗi sợ hãi khó diễn tả và niềm hoang mang cực hạn bao trùm lấy anh, một giây sau đó, anh đột nhiên đứng bật dậy.

Động tác của anh quá mạnh ngay lập tức thu hút ánh nhìn của Trần Bạch ngồi đối diện.

Trần Bạch ngẩng đầu, vẻ mặt buồn bực nhìn về phía Hạ Quý Thần, cậu ta nghi hoặc hỏi một câu: "Hạ tổng?"

Lời còn chưa kịp nói ra, Hạ Quý Thần dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến chỗ bàn làm việc, đưa tay đóng mạnh ngăn kéo tủ.

Anh giống như đang sợ hãi một điều gì đó, đóng lại xong còn thuận tay khóa lại, rút chìa khóa ra bỏ vào túi quần.

Một loạt hành động của anh nhanh vô cùng.

Căn bản không hề cho Quý Úc một chút thời gian để phản ứng.

Cô sững sờ một lúc rồi mới hoàn hồn, thấy cô như vậy nét hoảng hốt trên mặt anh đã bay biến không còn chút dấu vết, dường như ban nãy không hề xảy ra bất cứ chuyện gì. Anh lên tiếng, giọng nói vẫn bình lặng như nước: “Anh lập tức xong ngay đây, em đợi anh một lát.”

Những suy nghĩ trong đầu Quý Úc vẫn còn dừng lại ở hình ảnh hai quyền sở chứng nhận kết hôn kia, vốn vẫn chưa bình tĩnh trở lại. Cô biết Hạ Quý Thần đang nói, nhưng lại không để tâm anh đang nói gì, cô chỉ tùy tiện gạt đầu nhẹ.

Hạ Quý Thần không lên tiếng nữa, anh nhìn chăm chăm vào Quý Úc trong chốc lát, sau đó nhận lấy tài liệu từ tay cô rồi trở về sofa.

Hạ Quý Thần lật xem tài liệu trong tay, anh và Trần Bạch hàn huyên với nhau khoảng năm phút. Trong khoảng thời gian suốt từ nãy đến giờ Quý Úc vẫn đứng bên cạnh bàn, lúc này mới nhấc chân đi về phía sofa ngồi xuống.

Hiện tại vừa đúng lúc hoàng hôn, mặt trời ngoài cửa sổ đang ngả dần về phía tây, nắng chiều tà đỏ rực xuyên qua những ô cửa sổ sắt nhuộm nửa căn phòng bằng ánh sáng đỏ chói lọi.

Quý Úc chăm chú nhìn khung cảnh xinh đẹp ngoài cửa sổ một lúc lâu. Đầu óc trống rỗng trong thời gian dài cuối cùng cũng lấy lại được ý thức.

Giấy chứng nhận kết hôn ấy... là của Hạ Quý Thần sao? Anh đã kết hôn rồi sao? Kết hôn với ai?

Quý Úc không biết suy nghĩ của mình đã bay đến phương trời nào rồi, đột nhiên cô cảm nhận được một sự động chạm nhẹ ở vai mình.

Cô quay đầu lại, lúc này mới phát hiện, căn phòng to như thế này nhưng chỉ còn lại hai người, Hạ Quý Thần và cô.

"Muộn thêm chút nữa sẽ thành bữa tối mất thôi, em muốn ăn chút gì không?"

Phải mất một vài giây sau, Quý Úc mới chậm chạp lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 633: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (36)

Hạ Quý Thần thấy cô không lên tiếng nên anh cũng đành im lặng, bầu không khí trong phòng đột nhiên rơi vào trạng thái yên ắng đến đáng sợ.

Hạ Quý Thần quan sát Quý Úc trong chốc lát, anh nấp máy môi định nói gì đó, sau đó chậm rãi quay đầu, chuyển tầm mắt của mình lên một bức tranh treo trên tường cách đó không xa.

Không phải anh không muốn nói chuyện, chỉ là nhất thời không biết nên bắt đầu từ đâu.

Lúc trước, cô chán ghét anh đến mức có thể tránh xa anh bao nhiêu thì sẽ tránh bấy nhiêu. Anh không cam tâm nhìn cô kết hôn với người khác, cho nên anh lấy thân phận anh trai để thỏa thuận kết hôn với cô.

Anh không để cô đi đến cục dân chính để tiến hành thủ tục kết hôn với mình, tất cả đều là anh sai người khác một tay xử lý. Bởi vì giấy đăng ký kết hôn của cô và Hạ Dư Quang là giả, còn giấy đăng ký kết hôn của cô và anh mới là thật.

Về sau, cô đề nghị ly hôn với Hạ Dư Quang, vẫn là một tay anh xử lý thủ tục ly hôn. Bây giờ Hạ Dư Quang đã không còn sống nữa, anh ta căn bản không hề kết hôn với cô, cho nên chuyện anh lấy thân phận Hạ Dư Quang gửi bản chứng nhận ly hôn cho cô, chẳng qua cũng chỉ là giả thôi.

Trong lòng Hạ Quý Thần hoàn toàn hiểu rất rõ, nếu như trong tương lai có một ngày, Quý Úc thật sự gặp được người mà cô ấy muốn kết hôn, mà người ấy lại không phải là anh. Anh chắc chắn sẽ lẳng lặng biến giấy chứng nhận kết hôn này thành bản chứng nhận ly hôn. Chỉ là hiện tại cô vẫn chưa gả cho ai nên anh mới có ý nghĩ ích kỷ dùng sự bảo hộ của pháp luật để ở bên cô, dùng tư cách vợ chồng, ở bên cạnh nhau lâu hơn một chút...

Đây là bí mật nhỏ của riêng mình anh.

Nhưng anh lại không nghĩ tới, hôm nay lại bị cô đánh trúng điểm yếu.

Khoảnh khắc đó, thật sự đã dọa anh sợ đến mức tim suýt ngừng đập.

May mà anh phản ứng nhanh nhẹn, khi cô còn chưa kịp động vào hai quyền sở ấy, anh đã ngăn tất cả lại.

Cho tới thời khắc này, anh vẫn còn chút sợ hãi, sợ về sau bị cô vô tình nhìn thấy, bên trong quyển chứng nhận kết hôn là tên của anh và cô...

Tình huống xảy ra quá đột ngột. Mà anh cũng đột ngột ứng biến tất cả mọi hành động, lúc ấy thật sự không biết phải làm sao. Vì thế, anh lựa chọn ra về điềm nhiên như không có việc gì, tiếp tục bàn bạc công việc với Trần Bạch.

Có trời mới biết tình trạng của anh lúc đó gay go như thế nào. Trong đầu anh chỉ toàn nghĩ phải làm thế nào, phải làm thế nào đây? Hiệu suất làm việc của anh cũng bị giảm đi, công việc bình thường chỉ mất mười phút anh liền có thể giải quyết xong, lúc đó phải dùng hơn bốn mươi phút mới miễn cưỡng hoàn thành.

Trong phòng yên tĩnh không biết bao lâu, Quý Úc nhẹ nhàng chớp chớp mắt, chuyển tầm mắt của mình về phía Hạ Quý Thần.

Cô nhìn thật lâu gương mặt anh, vẫn là không nhìn được lên tiếng: "Hạ Quý Thần..."

Hạ Quý Thần nghe thấy cô gọi mình, theo bản năng nhìn về phía cô. Nhưng rất nhanh, anh hạ mắt xuống, che đi tầm nhìn của cô, nhẹ giọng đáp một tiếng "ừ".

Căn phòng lại lần nữa rơi vào trạng thái tĩnh lặng.

Nhưng lần này sự tĩnh lặng rất ngắn, chỉ khoảng vài giây sau, Quý Úc lên tiếng: "Anh... nhận giấy chứng nhận kết hôn rồi à?"

Cô đều tận mắt chứng kiến cả rồi, anh không thể đến lúc này mà vẫn lừa gạt cô như trẻ con... Hạ Quý Thần gật gật đầu, vẫn nhẹ giọng "ừ" một tiếng như ban nãy.

Rõ ràng chỉ là một chữ "ừ" rất đơn giản, nhưng lại giống con dao bén nhọn hung hăng đâm một nhát vào trái tim Quý Úc khiến cô đau đến hít thở không thông.

Qua một lúc lâu, Quý Úc miễn cưỡng lấy lại hơi, hỏi: "Cùng ai vậy?"

Giọng nói của cô rất nhẹ, nhẹ đến mức khiến cô hoài nghi bản thân mình rốt cuộc đã nói ra chưa.

Bởi vì cô sợ, sợ khi mình nói lớn hơn một chút thì tất cả đau đớn trong lòng sẽ lộ hết ra ngoài.

Hạ Quý Thần nghe thấy rồi.

"Cùng ai vậy?"

Ba chữ này rất đơn giản, nhưng lại làm khó anh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 634: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (37)

Nếu anh nói cho cô biết, người kết hôn với anh là cô, liệu cô có tức giận không, tức giận vì anh đã lừa gạt cô? Quan trọng hơn hết, cô sẽ không vì thế mà rời xa anh, đây mới quan hệ đang tốt đẹp của họ rơi xuống đáy vực chứ?

Thế nhưng, nếu anh không nói ra sự thật, vậy thì vị trí của anh trong lòng cô sẽ bị lung lay, sẽ biến thành hình ảnh người đàn ông đã có vợ, sợ rằng cô sẽ loại anh khỏi danh sách những người có thể làm bạn đời của cô trong tương lai.

Đây là câu hỏi khó giải nhất trong cuộc đời Hạ Quý Thần, anh trầm tư thật lâu, mãi không tìm được đáp án phù hợp.

Trong văn phòng yên tĩnh nhưng lòng anh thì rối tinh rối mù.

Quý Úc đợi thật lâu, đợi mãi cũng không thấy Hạ Quý Thần lên tiếng, cô nhìn không được quay đầu nhìn anh một cái.

Từ sau khi cô ý thức được cô thích anh, trong hai ngày nay, mỗi lần trông thấy anh, cô đều cảm thấy trái tim ngọt ngào như được ăn kẹo. Nhưng kể từ giờ khắc ấy, bây giờ cô nhìn anh trong lòng chỉ có chua xót và đau đớn.

Anh đã kết hôn rồi, làm sao mà anh lại kết hôn rồi? Anh kết hôn với ai, vì sao không phải là... Những suy nghĩ sau đó còn chưa kịp hình thành trong đầu Quý Úc, cô đột nhiên nhớ đến một cái tên. Cả người cô như bị người ta tạt một gáo nước thật lạnh, nước chảy từ đầu đến chân, hoàn toàn khiến trái tim cô lạnh buốt.

Em gái Coca... Sao cô lại có thể quên mất người này?

Trước đây, lúc dạo bộ ở Tây Hồ, khi cô nhắc đến "em gái Coca", trong mắt anh tràn đầy sự âm thầm.

Cô và anh quen biết nhau bao nhiêu năm, từ trước đến giờ cô chưa hề nhìn thấy anh buồn vì một cô gái nhiều như thế.

Đêm đó anh có nói một câu mà đến bây giờ cô vẫn nhớ "điều tuyệt vời nhất là cả cuộc đời còn lại có cô ấy, nhưng điều tồi tệ nhất là trong ký ức còn lại của cuộc đời cũng là cô ấy."

Cho nên, trên thế giới này, người có thể khiến anh cam tâm tình nguyện nhận giấy kết hôn, có lẽ chỉ có một mình "em gái Coca".

Quý Úc nghĩ đến đây, cô không nhịn được, lại chủ động lên tiếng lần nữa, phá vỡ sự yên tĩnh trong phòng: "Là cô ấy sao?"

Quý Úc vốn định nói hết ra toàn bộ một lần cho xong, nhưng cô chỉ vừa nói ra bốn chữ, cảm giác đau đớn và chua xót đã cuộn cuộn trỗi dậy trong lồng ngực, ép cô thở không nổi. Cô kìm nén cảm xúc, dừng trong chốc lát rồi mới tiếp tục lên tiếng, cô cố giữ cho giọng nói thật rõ ràng nhưng vẫn mang theo một chút run rẩy: "Có phải là người con gái anh đã thích từ lâu, em gái Coca?"

Đúng là cô ấy... Nhưng cô ấy là em mà...

Đáp án cứ xoay vòng trong đầu Hạ Quý Thần nhưng anh không dám nói ra.

Anh chưa bao giờ thật sự có được cô, nhưng anh đã từng mất đi cô một cách triệt để. Anh quá hiểu rõ những ngày rời xa cô có bao nhiêu sự dằn vặt đau đớn. Anh thật sự rất sợ, sợ bản thân mình lại đánh mất cô lần nữa.

Quý Úc hỏi xong liền cảm thấy hối hận, bởi vì cô lo lắng rằng chính mình phải nghe từ "Đúng vậy" từ chính miệng Hạ Quý Thần.

Mặc dù chủ đề là do cô chủ động nhắc đến, nhưng bây giờ cô lại không có dũng khí để tiếp tục trò chuyện về nó.

Cô cảm nhận rõ ràng tâm trạng của mình đang dần dần rơi xuống đáy và cô có thể mất kiểm soát bất cứ lúc nào.

Trong tâm trí cô lại bắt đầu nghĩ đến chuyện khác. Cô nhớ đến đêm năm ngoái cô đi Thượng Hải với Hạ Quý Thần, anh nói lúc đó sẽ chịu trách nhiệm với cô... Cho nên, lúc đó Hạ Quý Thần vẫn chưa kết hôn? Nếu như lúc đó đã kết hôn rồi thì tại sao anh có thể nói như vậy với cô?

Rõ ràng đã nói sẽ chuyển sang chủ đề khác, nhưng Quý Úc mở miệng vẫn tiếp tục nhắc về chuyện ban nãy: "Anh và cô ấy kết hôn bao lâu rồi? Có phải là kết hôn năm ngoái, sau khi quay xong 'Tam Thiên Sĩ' không?"

Sao cô lại tiếp tục nói về vấn đề này nhỉ? Trong lòng Quý Úc thầm mắng bản thân thật ngu ngốc, sau đó lại lên tiếng: "Anh kết hôn rồi tại sao không công khai. Có phải muốn đợi đến lúc cử hành hôn lễ thì mới công khai, phải không?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 635: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (38)

Cô lại làm sao vậy? Đã nói là phải chuyển chủ đề khác cơ mà? Sao mà mãi vẫn không thể nói sang chuyện khác thế này?

Trong mắt Quý Úc lại tràn đầy chua xót, cô cố điều chỉnh hô hấp. Quý Úc lấy tay dè lên ngực, ngăn không cho cảm giác đau đớn đang chiếm lấy mình từng chút một, cũng ngăn cho bản thân khóc trước mặt Hạ Quý Thần.

Cô nghĩ, bây giờ cô thật sự không nên ngồi trò chuyện với Hạ Quý Thần như thế này, cô cần thời gian để tiếp nhận việc anh kết hôn là sự thật.

Nghĩ đến đây, Quý Úc buộc bản thân phải cố gắng nặn ra một nụ cười, dùng toàn bộ sức lực của mình để mỗi câu mỗi từ cô nói ra đều bình thường tự nhiên: "Nhưng mà, cho dù thế nào đi chăng nữa, kết hôn là chuyện vui, em vẫn nên chúc mừng anh."

Nói xong, Quý Úc không đợi Hạ Quý Thần đáp lại, cô cầm lấy điện thoại, mở xem giờ: "Cũng gần 7 giờ tối rồi, Trang Nghi sắp phải tan ca về nhà. Em có nhờ cô ấy dẫn Họa Họa đi vài vòng quanh công ty, có lẽ giờ này hai người bọn họ cũng dạo xong rồi. Em và Họa Họa có hẹn đi ăn tối cùng Bạc Hà, cả một kỳ nghỉ đông này bọn em chưa gặp nhau, thật sự cảm thấy có chút nhớ nhau. Cho nên không thể ăn cơm cùng anh rồi..."

Quý Úc nói liên miên một câu thật dài, rốt cuộc bản thân mình muốn nói gì, cô cũng không hiểu rõ lắm. Cho đến khi cô thật sự hết chuyện để nói mới chậm chạp đứng dậy, nói lời tạm biệt với Hạ Quý Thần: "Bây giờ em phải đi gặp Họa Họa đây, tạm biệt."

Quý Úc vẫn không đợi Hạ Quý Thần phản ứng, cô cầm lấy túi xách, quay người vội vàng đi ra khỏi phòng làm việc của Hạ Quý Thần.

Cánh cửa sau lưng vừa đóng lại, hốc mắt Quý Úc cũng đỏ lên.

Xung quanh văn phòng tổng giám đốc còn có rất nhiều người đang tăng ca. Quý Úc sợ bộ dạng thất thố của mình sẽ bị người khác bắt gặp, cô bèn hít một hơi thật sâu, đè nén cảm giác muốn rơi nước mắt, nhanh chân bước ra khỏi chỗ đó.

Lúc đi qua văn phòng tổng giám đốc còn có người lên tiếng chào hỏi cô, cô không dám nhìn đối phương, chỉ có thể qua loa gật đầu một cái rồi nhanh chóng rời đi.

Cô không đi tìm Đường Họa Họa mà chỉ gửi cho cô nàng một tin nhắn, trong tin nhắn cô nói mình đang ở lầu 1 đợi Họa Họa. Sau đó Quý Úc bước vào thang máy đi xuống lầu 1.

Ngồi trên ghế sofa ở khu nghỉ ngơi trong sảnh lớn, cô đưa mắt nhìn sắc trời đang tối dần ngoài cửa sổ, một tầng sương mù dày đặc lại bắt đầu nổi lên trong mắt Quý Úc.

Quý Úc rút khăn giấy, vừa chuẩn bị thấm nước mắt đang trào ra thì nghe thấy giọng Đường Họa Họa gọi phía sau: “Tiểu Úc?”

Đầu ngón tay Quý Úc run lên, cô dùng khăn giấy lau nhanh khóe mắt, sau đó nhìn cửa bên ngoài hít một hơi thật sâu, ép buộc bản thân phải nặn ra một nụ cười. Cô quay đầu, nhìn về phía Đường Họa Họa.

Trên đường về trường, Đường Họa Họa lải nhải không dừng về YC với Quý Úc. Quý Úc không muốn đáp, nhưng lại sợ Họa Họa nhìn ra khác thường, cô chỉ có thể thỉnh thoảng trả lời loa qua vài câu.

Về đến trường, Quý Úc nói bừa một cái có thân thể không khỏe, từ chối tham gia tiệc gặp mặt đêm khai giảng, cứ vậy trở về phòng ngủ.

Đường Họa Họa và Bạc Hà đều đi tham gia tiệc khai giảng, trong phòng kí túc xá chỉ có một mình cô.

Đóng cửa lại, Quý Úc dựa lưng vào cửa, còn chưa kịp cúi đầu thì nước mắt đã tuôn xuống không ngừng.

Hạ Quý Thần... Tại sao anh lại kết hôn nhanh như thế?

Cô chỉ vừa ý thức được mình thích anh mới hai hôm nay thôi cơ mà... Tại sao bây giờ anh lại thành người đàn ông có vợ mất rồi?

Lúc trước anh còn nói với cô anh sẽ chịu trách nhiệm. Nếu như lúc đó cô đồng ý thì thật tốt biết bao... Cho dù đó chỉ vì trách nhiệm, không phải tình yêu, vậy thì cũng không vấn đề gì, chẳng phải sao? Ít nhất, ít nhất như vậy cô cũng có được anh...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 636: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (39)

Vì sao lúc trước... lúc trước cô lại vì Hạ Dư Quang..

Những suy nghĩ tiếp sau ấy còn chưa xuất hiện, trong đầu Quý Úc lại nhớ ra một chuyện khác.

Cô nhìn chằm chằm vào mũi chân của mình, nhìn đến ngẩn người hồi lâu, sau đó toàn thân như mất hết sức lực, trượt theo cửa, chậm rãi ngồi xỏm xuống đất.

Hạ Dư Quang... Người này đã từng nhiều lần đem đến cho cô sự ám áp trong lúc cô đang bất lực. Trong bốn năm Quý Úc hôn mê, người ngày mỗi tháng đều sẽ đến thăm cô. Hạ Dư Quang là người duy nhất trên thế giới này không lãng quên sự tồn tại của cô. Bởi vì cô rung động với Hạ Quý Thần, bởi vì khi ở Thượng Hải cô và Hạ Quý Thần lại phát sinh quan hệ. Cho nên, cô chỉ có thể nhẫn tâm từ chối lời tỏ tình của Hạ Dư Quang... Nhưng làm sao cô có thể quên được Hạ Dư Quang?

Lúc trước cô cự tuyệt hành động chịu trách nhiệm của Hạ Quý Thần, sau đó lại đề nghị ly hôn với Hạ Dư Quang, tất cả là bởi vì trong tim cô tồn tại hình bóng của hai người đàn ông cùng một lúc. Cô cảm thấy mình không xứng với hai người bọn họ, cho dù là lựa chọn ở bên bất cứ ai trong hai người ấy. Vì thế cô dứt khoát từ chối cả hai.

Cô biết rõ, bởi vì công việc, cô không thể không tiếp xúc với Hạ Quý Thần. Tiếp xúc ngày một nhiều, cô vẫn luôn nhắc nhở bản thân mình không thể để tình cảm với Quý Thần sâu sắc thêm nữa. Nhưng không hiểu vì sao tình cảm này cứ sinh sôi ngày này sang ngày khác. Cho đến hôm nay, trong tim cô chỉ còn hình bóng của Hạ Quý Thần, cô đã hoàn toàn quên mất Hạ Dư Quang - người con trai trước đây bị cô nhẫn tâm vứt bỏ.

Cảm giác áy náy như loài gặm nhấm, nó nhanh chóng cắn nuốt tâm hồn Quý Úc.

Nhưng trước đây anh Dư Quang thật tâm đối xử với cô, cô cũng từng thật tâm thích anh ấy. Anh ấy còn là anh trai của Hạ Quý Thần, quan trọng hơn

hết, cô và Hạ Dur Quang còn từng kết hôn... Cứ xem như Hạ Quý Thần không kết hôn, cô cũng không thể vừa kết hôn với anh trai, sau đó lại kết hôn với em trai.

Những ý niệm này cứ từng chút từng chút một tàn nhẫn xuất hiện trong tâm trí Quý Úc. Tự trách, thống khổ, mờ mịt, sai lầm... đủ mọi loại cảm xúc phức tạp dồn nén như một quả bom nổ mạnh trong cơ thể Quý Úc.

Khoảng cách giữa cô và Hạ Quý Thần không chỉ đơn thuần là quyền sở màu đỏ chứng nhận kết hôn mà cô thấy lúc ban chiều, mà còn là vì cô đã từng yêu anh Dur Quang.

Đây không chỉ là một cái hồ sâu, mà có đến hai cái hồ sâu, cô và anh lại nằm ở hai đầu hồ. Cho nên cả đời này, anh và cô chắc chắn không thể có tương lai.

Đau, đau quá, cái cảm giác đau đến tận xương cốt này... Nếu còn đau hơn nữa, cô phải làm sao đây? Cô chỉ có thể cố kiềm nén, giống như... kiềm nén tình yêu của cô với Hạ Quý Thần. Yêu đến không cách nào tự chủ, yêu đến tận xương tủy, nhưng cũng chỉ có thể một mình mảnh liệt yêu trong thâm lặng.

Quý Úc chậm rãi vùi mặt vào gối.

Cô cảm thấy trái tim mình như bị một bàn tay bóp nghẹn, bị chà đạp đến tức ngực, hô hấp khó khăn. Cô nắm chặt bàn tay thành quyền, bắt đầu run từng hồi nhẹ nhè.

Quý Úc hiểu rõ, tất cả đều là đáng đời cô. Ai bảo cô đã thích anh trai, lại còn yêu em trai, đây đều là do chính cô tạo nghiệt!

Cô không có tư cách khóc, nhưng cô vẫn không nhịn được mà khóc to thành tiếng.

Quý Úc đi bao lâu rồi, Hạ Quý Thần căn bản không hề hay biết.

Anh chỉ biết, đợi đến lúc anh phục hồi tinh thần, bầu trời ngoài cửa sổ vốn là màu nắng giờ đã biến thành một mảng đen kịt.

Anh cảm thấy trong lòng rất nặng nề, như thể có một tảng đá đè ép trong lồng ngực khiến anh hô hấp có chút khó khăn.

Anh đứng dậy, đi như người mộng du đến trước bàn làm việc, trên bàn có đặt gói thuốc lá và cái bật lửa. Anh tiện tay rút ra một điếu thuốc, bật lửa, đưa lên miệng rít từng hơi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 637: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (40)

Rít liền mấy hơi, trước mặt Hạ Quý Thần xuất hiện một lớp khói thuốc dày như sương. Anh dường như nhìn thấy ngày hôm đó ở bãi đỗ xe của một buổi lễ trao giải truyền hình tại thành phố C, lúc anh chuẩn bị lên xe thì nghe thấy tiếng Quý Úc lớn tiếng gọi: “Hạ Quý Thần.”

Đêm hôm đó, anh vốn gấp gáp quay lại khách sạn, thu xếp hành lý rồi làm thủ tục trả phòng, nhanh chóng trở lại Bắc Kinh để tặng quà sinh nhật cho cô, hơn nữa còn phải xin lỗi cô.

Anh không nghĩ đến, cô nhìn thấy anh trên ti vi, thế mà lại từ Bắc Kinh xa xôi ngàn dặm chạy đến thành phố C.

Là anh kéo Thiên Ca xuống nước, cũng là một tay Thiên Ca thêm dầu vào lửa để tạo thành scandal của cô, cho nên mới dẫn đến việc mẹ Quý Úc bị thương.

Vốn dĩ là anh nên xin lỗi cô, nhưng lại không ngờ rằng trên đường quay lại khách sạn, cô lại chủ động xin lỗi anh trước, cô nói rằng mình đã hiểu lầm anh.

Anh thật sự không nghĩ đến, cô sẽ tha thứ cho anh dễ dàng như thế... Người bị thương là mẹ của cô cơ mà.

Anh vui mừng vô cùng lại có chút cảm động. Đáng vẻ thấp thòm xin lỗi của cô thật đáng yêu. Anh chợt nảy ra suy nghĩ muốn hôn cô.

Nếu không phải vì xe đã đến khách sạn, Trần Bạch lên tiếng cắt đứt suy nghĩ của anh, anh sợ đêm đó anh thật sự sẽ hôn cô trên xe.

Dĩ nhiên trong lúc đó, anh không hề có ý định nhắc đến hiểu lầm giữa anh và cô, anh che giấu một cách hoàn hảo.

Nhưng anh không ngờ, anh có thể cảm nhận được khi anh hôn cô, cô không hề kháng cự.

Cũng vào đêm đó, lúc anh và Hạ Viên gọi video, cô lại chủ động hôn anh.

Bởi vì cô đối với anh có một sự thay đổi như thế, cả một đêm đó anh mãi chẳng thể chìm vào giấc ngủ.

Trở lại Bắc Kinh, cô hay tin tay của anh bị thương, cô liền lấy lý do tản bộ, chạy đến nhà anh đưa băng cá nhân.

Lúc tóc cô bị quấn vào áo anh, cô lại chủ động ngẩng đầu lên, đưa môi về phía anh. . .

Còn có, buổi chiều hôm nay, cô mang bánh mì đến công ty.

Những dấu hiệu này của cô, trước đây anh chưa từng được nhìn thấy.

Cô thay đổi như vậy, không phải là anh không vui, chỉ là anh không dám biểu lộ quá rõ. Anh sợ cô sẽ xấu hổ, sợ sẽ dọa cô kinh ngạc. Anh cẩn thận từng li từng tí bảo vệ mối quan hệ giữa hai người, để mọi thứ phát triển lâu dài hơn.

Nhưng cô lại nhìn thấy giấy chứng nhận kết hôn...

Mối quan hệ của cô và anh đang phát triển càng ngày càng tốt, chẳng lẽ lại phải ngừng đột ngột như vậy sao?

Hạ Quý Thần bắt đầu căng thẳng

Trần Bạch chờ suốt mấy tiếng đồng hồ cũng không thấy Hạ Quý Thần cho tan ca. Sau khi ăn xong một hộp mì tôm, Trần Bạch thấy văn phòng Hạ Quý Thần vẫn lặng ngắt như tờ. Cậu lật lật tài liệu trên bàn, mượn cớ cần chữ ký của Hạ Quý Thần, cậu đến gõ cửa phòng làm việc của anh.

Trả lời cậu chỉ là sự im ắng đến vô tận.

Trần Bạch nhú nhú mày, lại gõ cửa thêm một lần nữa, vẫn không nhận được bất kỳ phản ứng nào. Cậu liền đánh bạo đẩy nhẹ cửa, tạo thành một khe hở nhỏ, sau đó đưa đầu vào.

Còn chưa nhìn thấy Hạ Quý Thần đâu, Trần Bạch đã bị khói thuốc dày đặc trong phòng làm cho ho khan mấy tiếng.

Ở đây vừa xảy ra chuyện gì không vui à? Sao lại hút nhiều thuốc thế này?

Trần Bạch đưa tay quạt quạt hai cái, sau đó liền tiến vào phòng.

"Hạ tổng, hút nhiều thuốc không có lợi cho sức khỏe." - Trần Bạch vừa nói, vừa đi tới mở cửa sổ.

Gió đêm đầu mùa xuân mang theo hơi lạnh thổi vào văn phòng.

Hạ Quý Thần chỉ mặc mỗi chiếc áo sơ mi, lúc này cảm nhận được cái lạnh, anh mới di chuyển tầm mắt nhìn lướt qua Trần Bạch.

Anh không nói lời nào nhìn chăm chăm vào ô cửa sổ đang mở toang, nhìn đến thất thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 638: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (41)

"Hạ tổng, anh còn chưa ăn cơm chiều. Bây giờ cũng không còn sớm nữa, tôi đưa anh đi ăn chút gì nhé." - Mặc dù Trần Bạch không biết rốt cuộc vì sao tâm trạng Hạ Quý Thần không tốt, nhưng cậu biết, nếu Hạ Quý Thần muốn nói thì anh sẽ chủ động nói, còn nếu không muốn nói, Trần Bạch có hỏi gì thì cũng xem như vô ích.

Hạ Quý Thần hoàn toàn làm ngơ trước câu nói của Trần Bạch.

"Hạ tổng, cứ xem như bây giờ anh không đói bụng nhưng vẫn phải ăn chút gì đó." - Khói thuốc trong phòng thật sự quá dày, Trần Bạch vừa nói vừa đi đến chỗ máy lọc không khí, tăng lớn độ lọc.

Tiếng vù vù của máy lọc không khí len vào từng góc ngách trong phòng.

Trần Bạch lại mở miệng nói: "Hạ tổng, nếu anh thật sự không muốn ra ngoài ăn, vậy tôi sẽ gọi món giao hàng đến nhà. Khi cũng ta về đến nhà, đồ ăn

cũng sẽ vừa kịp giao đến...”

Trần Bạch lời còn chưa nói hết, Hạ Quý Thần vốn đang trầm mặc đột nhiên lên tiếng, có lẽ vì anh hút quá nhiều thuốc, giọng nói có chút khàn khàn: “Tôi có nên cố gắng thêm lần nữa?”

"Hả?" - Hạ Quý Thần nói một câu không đầu không đuôi, Trần Bạch không hiểu ngó người hỏi.

Qua một lúc sau, cậu mới quay đầu nhìn về phía: "Hạ tổng, tôi không hiểu lời của anh có ý gì."

Trần Bạch vẫn duy trì trạng thái bạo dạn như lúc vừa bước vào phòng.

Đối với những lời mà cậu vừa nói, anh không có chút phản ứng nào.

Anh đưa mắt nhìn khung cảnh bên ngoài cửa sổ, có chút ý vị sâu xa, anh như rơi vào trạng thái trầm tư, vốn chưa hề bước ra.

Nếu không phải Trần Bạch vô cùng chắc chắn bản thân đã nghe thấy Hạ Quý Thần mở miệng, nhìn bộ dạng này của anh, cậu thật sự cho rằng những lời cậu nghe vừa rồi là do ảo giác.

Cậu lại lần nữa cất tiếng: "Hạ tổng?"

Hạ Quý Thần nghe thấy tiếng cậu, lần này không còn bày ra dáng vẻ ngơ ngác nữa mà anh nhú mày, sau đó lại nhìn cảnh đêm ngoài cửa sổ. Hạ Quý Thần lên tiếng, âm thanh còn thấp hơn so với ban nãy, giống như đang tự nói với mình: “Tôi nên cố gắng thêm lần nữa, đúng không?”

"Tôi đã làm nhiều như vậy, mặc dù không có gì hối hận, nhưng ít nhất tôi vẫn nên cố gắng thêm một lần nữa..." - Nói rồi, anh quay đầu nhìn về phía Trần Bạch: "...có phải không?"

Mặc dù Trần Bạch không hiểu Hạ Quý Thần rốt cuộc muốn chỉ điều gì, nhưng cậu vẫn trả lời anh một cách vô cùng nghiêm túc: "Hạ tổng, mặc dù tôi không hiểu lắm lời của anh có ý gì. Nhưng tôi biết, có một số chuyện, thay vì nói 'hên nỗ lực giành lấy' thì hãy nói 'phải nỗ lực giành lấy'. Bởi vì khi anh không bỏ ra công sức, anh vĩnh viễn không biết được kết quả sẽ thế nào. Còn nếu khi anh đã nỗ lực rồi, cho dù không thành công nhưng vẫn tốt hơn phải hối hận suốt cả đời."

Dừng một chút, Trần Bạch lại nói: "Còn nữa, cố gắng một lần, không thành công, thì lại tiếp tục cố gắng lần thứ hai. Lần thứ hai không thành công, vậy lại cố gắng lần thứ ba. Cuộc đời dài như thế, có gì mà phải sợ..."

"Đúng, cậu nói không sai, có gì mà phải sợ!" Hạ Quý Thần như vừa được khai sáng, đáy mắt bỗng nhiên sáng ngời lên.

Nếu cô biết anh giờ trở sau lưng cô và còn làm giấy kết hôn với cô, có lẽ cô sẽ tức giận, cũng có lẽ cô sẽ không để ý đến anh nữa. Nhưng anh vẫn sẽ làm như lời Trần Bạch nói, cố gắng khăn cầu sự tha thứ của cô.

Nếu như cô không biết người kết hôn với anh là cô, vậy thì vở kịch giữa anh và cô kết thúc một cách triệt để rồi. Hôn nữa, điều mà anh vừa nghĩ đến ban nãy, cũng là sự thay đổi cuối cùng...

Hạ Quý Thần nghĩ đến đây liền dùng sức vùi tất đầu lọc thuốc lá. Anh mở ngăn kéo, lấy hai quyển sổ chứng nhận kết hôn kia ra, áo khoác còn chưa kịp mặc anh đã chạy khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 639: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (42)

Đêm đầu mùa xuân, nhiệt độ ngoài trời rất thấp. Hạ Quý Thần chỉ mặc độc chiếc áo sơ mi đã chạy ra ngoài. Thấy thế, Trần Bạch cầm theo áo khoác, vội vàng đuổi theo anh.

Cậu vừa bước ra khỏi cửa thì Hạ Quý Thần cũng vừa đặt chân vào thang máy, anh đang ấn chọn tầng đi xuống.

"Hạ tổng..." - Trần Bạch gấp gấp lên tiếng và bước nhanh hơn. Nhưng tiếng gọi của cậu rơi vào không trung, cửa thang máy đã đóng lại và bắt đầu chạy xuống.

Cho dù chỉ còn một tia hy vọng, anh cũng nên cố gắng, chẳng phải sao?

Cho nên, Hạ Quý Thần nhất định phải đi tìm cô nói ra rõ ràng những lời trong lòng anh. Quý Tức tức giận cũng được, oán hận cũng được, vậy thì có gì đáng sợ cơ chứ?

Như vậy vẫn tốt hơn cô cho rằng anh đã lấy vợ, cho rằng không nên can thiệp vào thể giới của anh nữa.

Hạ Quý Thần nghĩ đến đó, những ngón tay đang cầm tờ hôn thú cũng run lên không chỉ vì kích động mà còn vì anh đang khản trương vô cùng.

Thang máy chạy được nửa đường, Hạ Quý Thần mới có phản ứng. Anh chạy ra ngoài quá nhanh, chỉ một mực muốn tìm gặp Quý Úc mà không nghĩ đến sau khi gặp cô rồi thì nên bắt đầu thế nào, làm sao để thẳng thắn nói với cô đây? Hạ Quý Thần nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, anh điều chỉnh cảm xúc của mình trở về trạng thái ổn định sau đó bắt đầu âm thầm viết sẵn một bản thảo những điều cần nói.

"Quý Úc, tôi có chuyện muốn nói với em. Thật ra, tên của người trong tờ đăng ký kết hôn kia chính là em."

Có vẻ nghiêm túc.

"Quý Úc, anh đem giấy kết hôn đến rồi này, tự em xem đi."

Có vẻ quá sơ sài.

"Quý Úc..."

Chỉ trong vòng vài giây ngắn ngủi, trong đầu Hạ Quý Thần xuất hiện hàng trăm lời mở đầu khác nhau nhưng anh vẫn cảm thấy không đủ thích hợp.

Thang máy dừng ở bãi đỗ xe dưới hầm. Cửa mở ra, trong khoảnh khắc bước ra khỏi thang máy, Hạ Quý Thần đột nhiên nhớ ra, việc cần phải làm đầu tiên là chân thành cầu xin sự tha thứ của Quý Úc, sau đó mới nói đến việc người kết hôn với anh chính là cô.

Một khi anh nói ra những lời này cũng có nghĩa là anh phải thẳng thắn nói ra tất cả những việc mà anh đã lên làm sau lưng cô từ trước đến nay.

Ví dụ như, anh không muốn nhìn cô vì muốn thoát khỏi sự hăm hại của Thiên Ca mà phải kết hôn với người khác. Cho nên, trong tình huống bất đắc dĩ, anh đã lấy thân phận anh trai Hạ Dư Quang để kết hôn với cô.

Lại thêm một ví dụ nữa, bốn năm trước Hạ Dư Quang đã qua đời, chỉ là Hạ gia không công khai với bên ngoài. Chàng trai Hạ Dư Quang vẫn luôn liên lạc với cô một năm trước, sự thật là anh.

Lại thêm một ví dụ khác nữa, sở dĩ anh làm như vậy là vì anh thích cô. Từ thời niên thiếu, lúc Hạ Quý Thần và Quý Úc còn chưa quen biết nhau, anh đã thích Quý Úc rồi. Lúc hai người bọn họ ở bên Tây Hồ, anh từng nói với cô một câu về em gái Coca, thật ra người đó chính là cô.

Nếu như Quý Úc thật sự tức giận vì hành động lừa gạt của anh, nếu như cô không chịu tha thứ cho sự giấu giếm của anh, vậy thì cũng không sao, anh sẽ nói câu này với cô "Kỳ thật tôi cũng không tệ lắm, em có muốn thử thích tôi một lần không?"

Những người đang yêu đều sẽ như thế, trong lòng không yên, lúc nào cũng lo được lo mất. Hạ Quý Thần cảm thấy bản thân mình lúc này giống hệt khi thi đại học, lúc đó anh và Quý Úc vẫn chưa xảy ra mâu thuẫn. Anh và Mập còn bàn bạc với nhau sau khi thi đại học, anh sẽ tỏ tình với Quý Úc như thế nào.

Lo lắng, thấp thỏm bất an nhưng lại chen vào một chút ngọt ngào rung động không thể diễn tả bằng lời.

Đi ra từ thang máy, Hạ Quý Thần đi khoảng năm mươi mét thì thấy xe của mình.

Mặc dù vẫn còn cách một đoạn nhưng Hạ Quý Thần đã gấp gấp đưa tay vào túi lấy chiếc khóa xe ra, anh bấm nút mở chốt cửa

Đèn xe sáng lên, tiếp theo đó âm thanh mở cửa xe, đột nhiên bên cạnh vang lên tiếng gọi: "Hạ Quý Thần."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 640: Phát Hiện Giấy Chứng Nhận Kết Hôn (43)

Hạ Quý Thần dừng chân, đưa mắt nhìn xung quanh.

Cách đó không xa có một chiếc xe BMW, Thiên Ca đẩy cửa bước ra từ đó.

Thiên Ca của trước đây, cho dù đi đâu cũng luôn duy trì đáng vẻ xinh đẹp, nhưng hôm nay cô lại ăn mặc mộc mạc đi rất nhiều.

Từ lúc chia tay nhau ở thành phố Ca đến bây giờ cũng chỉ mới trôi qua hai ngày hai đêm, vậy mà lại giống như năm năm đã trôi qua. Sắc mặt Thiên Ca trông già đi rất nhiều, da dẻ cũng không tươi tắn như trước đây. Cô ta không kẻ mắt, hiển nhiên là vì không có tâm trạng. Hai quầng thâm dưới mắt lộ rõ ra khiến đôi phương không dám nhìn thẳng, có lẽ mấy ngày nay vì chuyện đem trao giải truyền hình nên Thiên Ca căn bản không thể nghỉ ngơi cho tốt.

Không đợi Thiên Ca bước đến gần mình, Hạ Quý Thần lạnh lùng thu hồi tầm mắt, cứ thế bước nhanh về xe của mình.

"Hạ Quý Thần!" - Thiên Ca lại gọi to tên anh.

Lần này Hạ Quý Thần không hề dừng bước nhưng anh cô thể cảm nhận được, cô gái phía sau cũng không hề dừng lại, thậm chí còn đi nhanh hơn để đuổi kịp anh. Vì bãi đỗ xe yên ắng nên tiếng bước chân dồn dập trở nên rất rõ ràng.

"Hạ Quý Thần, tôi có việc cần nói với anh!"

Hạ Quý Thần đi đến trước xe, anh vừa chuẩn bị đưa tay kéo cửa xe, Thiên Ca cũng đưa tay chặn trước mặt anh.

Việc gì? Không phải là lại những việc thị phi kia sao?

Nếu đổi lại là lúc bình thường, tâm tình Hạ Quý Thần tốt, có lẽ anh sẽ nghe cô ta nói một hai câu, sau đó sẽ hung hăng châm biếm vài câu đuổi cô đi.

Nhưng hôm nay không được, hôm nay Hạ Quý Thần có chuyện đặc biệt quan trọng phải làm, anh không thể lãng phí thời gian ở đây với cô ta.

Hạ Quý Thần không hề nghĩ ngợi, hất mạnh tay của Thiên Ca.

Hạ Quý Thần ra tay rất mạnh, Thiên Ca bị đẩy lui về hai bước, va người vào cửa xe phía sau.

Nghe thấy tiếng va, Hạ Quý Thần không thêm liếc mắt nhìn lấy một cái, anh trực tiếp kéo cửa xe, ngồi vào ghế lái.

Anh khom người đang chuẩn bị chui vào trong xe, cánh tay lại bị Thiên Ca nắm chặt kéo ra: "Hạ Quý Thần, tôi thật sự có chuyện muốn nói với anh."

Lúc trước, khi cô còn nổi tiếng trong giới giải trí, muốn gặp Hạ Quý Thần vốn dĩ đã không dễ. Bây giờ cô toàn mang tiếng xấu, đi đâu cũng gặp cảnh kẻ hô người mắng, khoảng cách giữa cô và Hạ Quý Thần lại càng xa hơn. Hôm nay Thiên Ca có thể chặn xe Hạ Quý Thần bởi vì Hạ Quý Thần không hề hay biết cô ta sẽ đến tìm anh.

Lần sau chắc chắn sẽ không có cơ hội.

Thiên Ca sợ rằng Hạ Quý Thần sẽ lập tức rời đi, không quan tâm đến cô ta. Còn chưa giải thích rõ ràng có chuyện gì, Thiên Ca vội lấy điện thoại trong túi ra, chọn một cái video, đưa tới trước mặt Hạ Quý Thần.

Lần nữa bị Thiên Ca kéo lại, Hạ Quý Thần nhú mày, có chút không kiên nhẫn muốn hất cô ta ra. Vừa định hất Thiên Ca, đột nhiên Hạ Quý Thần bị hình ảnh của chính mình trên màn hình di động đập vào mắt.

Chỉ cần liếc mắt một cái Hạ Quý Thần liền nhận ra đó là lúc nào, cũng nhận ra bản thân mình lúc đó đang làm gì.

Tay anh đang vung lên lập tức bắt động.

Anh nhìn không chớp mắt vào hình ảnh trong cái video kia.

Hình ảnh trong video hoàn toàn không có âm thanh, trong một tòa lầu lớn, đại đa số mọi người đã tan ca, trong bãi đỗ xe chỉ còn lại một hai chiếc. Bởi vì không có ai tiến vào lấy xe, cả không gian đều yên ắng đến kỳ dị.

Video không dài, chỉ có hai phút, nhưng Hạ Quý Thần lại cảm thấy dường như đã trôi qua một thế kỷ dài đằng đặc.

Video chấm dứt, Thiên Ca thu hồi điện thoại, cô ta nói: "Hai ngày nay tôi bỏ ra công sức rất lớn mới có được đây."

Hạ Quý Thần không lên tiếng, nhưng không đợi Thiên Ca nói dứt câu, anh đã vung tay hất cánh tay của cô ta đặt trên người anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 641: Trái Tim Không Thể Kiểm Soát (1)

Sự việc cũng đã trải qua bốn năm rồi, tôi thật sự cũng không hề ôm chút hy vọng nào. Chắc là anh cũng không nghĩ tới vẫn bị tôi lừa ra."

Thiên Ca không có ý định lại lừa lại kéo kéo Hạ Quý Thần, bởi dĩ cô biết rõ, sau khi xem hết video, Hạ Quý Thần sẽ không thể vội vàng rời đi như lúc này nữa.

"Hạ Quý Thần, video này cũng có thể xem như một vết nhơ trong cuộc đời anh nhỉ? Anh nên biết rằng, chỉ cần trước đây sai lệch một bước thôi, nó sẽ hủy hoại cả cuộc đời anh!"

Thiên Ca càng nói càng tỏ ra nhàn nhã thong dong, nhưng trong đó cũng chất chứa sự trào phúng khó nhận ra.

"Lúc đó Hạ gia hẳn là cũng phải dùng nhiều mối quan hệ và bỏ không ít tiền bạc ra nhỉ? Sự việc đã trải qua nhiều năm như thế, Hạ Quý Thần, không phải là anh cũng quên mất bản thân từng làm ra "chuyện tốt" gì rồi không?"

"Ồ, anh đừng chê trí nhớ của tôi, tôi làm sao quên được điểm quan trọng nhất. Trước đây anh bắt đắc dĩ phải làm như vậy là vì..." - Thiên Ca giả vờ nghĩ không ra, cố ý dừng lại trong chốc lát, sau đó bùng tình ngộ nói: "... Bởi vì Quý Úc!"

Nói xong, Thiên Ca chậm chậm lùi lại một bước, lười biếng dựa vào xe của Hạ Quý Thần.

Cô nhếch mép mỉm cười nhìn Hạ Quý Thần vẫn im lặng từ nãy đến giờ, qua một lúc lại nói: "Hạ Quý Thần, anh nói xem, nếu như tôi không cẩn thận làm video đó truyền ra ngoài, liệu anh có giống tình cảnh của tôi bây giờ, người người chửi mắng, đi đâu cũng nghe tiếng xấu?"

Thiên Ca vừa nói vừa liếc mắt đánh giá Hạ Quý Thần từ trên xuống dưới: "Còn có thể làm một quý công tử sang trọng ung dung như hiện tại hay không?"

"Càng quan trọng hơn là..." - Thiên Ca mắt đối mắt với Hạ Quý Thần: "... lúc đó bản thân anh còn khó bảo vệ, để xem anh còn bản lĩnh chạy khắp nơi bảo vệ Quý Úc không?"

Vừa dứt lời, Thiên Ca lập tức ý được bản thân mình đã lộ ra điều gì, vội vàng lấp đầu: "Không không không, Quý Úc là nghệ sĩ của YC, anh tiêu rồi, cô ta cũng sẽ phải chịu liên lụy nhỉ? Đạo này quan hệ của hai người thân thiết như thế, chỉ sợ tới lúc đó, không chỉ là một mình anh toi đời, đến cô ta cũng trốn không thoát đâu!"

"Cho nên, Hạ Quý Thần, chắc là anh không muốn để video này bị truyền ra ngoài đâu nhỉ?"

Thái độ và ngữ khí của Thiên Ca thoáng cái liền trở nên nghiêm túc: "Nếu như anh không muốn như thế thì chúng ta đặt ra một điều kiện, anh thấy thế nào?"

Thiên Ca ngừng trong chốc lát, thấy Hạ Quý Thần vẫn không có dấu hiệu mở miệng, cô ta lại tiếp tục lên tiếng: "Anh giấu giếm Quý Úc cũng được, chỉ cần anh không tiếp tục nâng đỡ cô ấy nữa, điều kiện giữa hai chúng ta xem như giải quyết xong."

"Không có hứng thú." - Từ lúc xem xong video kia đến giờ, Hạ Quý Thần không hề nói bất kỳ lời nào nhưng khi nghe Thiên Ca nói đến điều kiện này, anh không thèm cân nhắc mà chỉ ném ra ba từ.

Sau đó, Hạ Quý Thần khom người, chui vào xe.

Lúc Hạ Quý Thần vươn tay đóng cửa, Thiên Ca lại chặn trước mặt anh, lúi lúi kéo kéo nói: "Hạ Quý Thần, anh là người hiểu rõ nhất, chuyện của bốn năm trước, lý do anh có thể tránh được một kiếp nạn là vì trong lòng tôi có anh. Bốn năm sau trong lòng tôi vẫn có anh, mặc dù bây giờ tôi đem video này đến tìm anh, nhưng tôi vốn dĩ không hề thực sự muốn hủy hoại anh! Cho nên, Hạ Quý Thần, anh đừng ép tôi, chỉ cần anh đáp ứng điều kiện của tôi, tôi đảm bảo từ giờ về sau sẽ không bao giờ làm khó Quý Úc nữa. Giữa chúng ta, giữa tôi và Quý Úc, tất cả đều rõ ràng!"

"Chúng ta?" - Đây là lần thứ hai Thiên Ca nghe thấy Hạ Quý Thần lên tiếng. Dường như hai từ này đã khiến Hạ Quý Thần cảm thấy vô cùng buồn nôn, anh nhúu chặt mày lại: "Chỉ có giữa tôi và cô, không có chuyện giữa chúng ta."

Nói xong, Hạ Quý Thần gạt cần khởi động xe, kéo dây an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 642: Trái Tim Không Thể Kiểm Soát (2)

Thiên Ca sợ Hạ Quý Thần sẽ lập tức nhấn chân ga, cô ta nhảy ra trước đầu xe, lớn tiếng nói: "Hạ Quý Thần, sở dĩ trong mắt anh không hề có tôi chẳng qua là vì anh biết tôi thích anh. Anh biết rất rõ tôi thích anh cho nên tôi tuyệt đối sẽ không làm hại anh, có đúng vậy không? Tôi nói cho anh biết, nếu anh không đáp ứng điều kiện của tôi, tôi nhất định sẽ truyền video này ra ngoài. Thứ mà tôi không có, vậy thì tôi thả đập đổ nó cũng không để cho người khác có cơ hội chiếm được. Cứ xem như một ngày nào đó Quý Úc đạt được, tôi cũng sẽ khiến cho cô ta nuốt không trôi, cho dù có được thì cũng bị đâm một nhát!"

Chân Hạ Quý Thần đang đặt lên chân ga chợt ngừng lại.

Anh không nhìn Thiên Ca, mắt nhìn thẳng phía trước, nói:

"Thứ nhất, tôi không hề ý vào việc cô thích tôi mà mới không xem cô ra gì. Bởi vì vốn dĩ trong mắt tôi, cô không phải là người. Còn về chuyện cô thích tôi và đoạn video cô vừa cho tôi xem, nếu đem hai thứ đó ra so sánh với nhau, chuyện cô thích tôi mới thật sự là vết nhơ trong cuộc đời tôi."

"Thứ hai, tôi vốn dĩ không hề cảm thấy cô sẽ không dám truyền video này ra ngoài, nhưng mà, cô cho rằng tôi sẽ sợ sao? Bốn năm trước, tôi dám làm, tôi cũng sẽ dám gánh chịu hậu quả. Thiên Ca, tôi nói cho cô biết, cứ xem như cô to gan dám làm bất kỳ việc gì đi quá giới hạn với Quý Úc, tôi vẫn sẽ như trước đây, đem cảnh tượng xảy ra bốn năm trước diễn lại một nữa cho cô xem"

"Thứ ba, tuyệt đối tôi sẽ không lấy chuyện của tôi bàn điều kiện với cô. Người mà Hạ Quý Thần tôi muốn nâng đỡ, ai dám ngăn cản? Chi cần có tôi, sẽ không có ai có khả năng trở thành chướng ngại vật trên con đường của cô ấy. Cho dù người đó là chính tôi đi chăng nữa, tôi cũng sẽ xử lý không chút nương tay."

Trước khi dứt lời, Hạ Quý Thần vươn tay, đẩy ngã Thiên Ca đang chống lên cửa xe. Anh đóng cửa lại, mạnh mẽ nhấn chân ga, chạy nhanh ra khỏi bãi đỗ xe.

Vòng quanh những con đường chính của thành phố Bắc Kinh, tốc độ xe của Hạ Quý Thành vọt nhanh như bão tố một lúc lâu, mãi đến khi xe cộ trên đường càng lúc càng ít. Lúc Hạ Quý Thần chạy đến gần B ảnh lần thứ ba, tại con đường phía trước, anh lại rẽ nhanh vào đường chính, sau đó đột nhiên phanh gấp, dừng lại bên cạnh một cây đa già.

Đêm rất yên tĩnh, Hạ Quý Thần tựa người vào ghế, đưa mắt nhìn ngọn đèn đường sáng mờ mờ bên ngoài cửa sổ, nhìn thật lâu thật lâu, sau đó lòi ra một điều thuốc, đưa lên miệng châm lửa.

Anh không hút, chỉ kẹp điều thuốc giữa hai ngón tay, mặc kệ cho mùi thuốc lá len lỏi khắp mọi ngóc ngách trong xe.

Tâm trạng hỗn loạn của Hạ Quý Thần cũng dần trở nên tỉnh táo hơn dưới ảnh hưởng của khói thuốc.

Đúng vậy, nếu không phải vì Thiên Ca làm liều đem video đến cho Hạ Quý Thần xem, anh thật sự đã quên mất bốn năm trước bản thân anh đã làm ra một chuyện như thế.

Cô ta nói không sai, một khi video kia bị truyền ra ngoài, Hạ Quý Thần sẽ trở thành đối tượng công kích của tất cả mọi người. Đến lúc đó, đừng nói là sự nghiệp đạo diễn của anh, đến tập đoàn YC cũng sẽ phải chịu liên lụy và tất nhiên cũng bao gồm cả Quý Úc - nghệ sĩ của YC.

Nhưng mà, cũng giống như những lời Hạ Quý Thần đã nói với Thiên Ca, sự nghiệp đạo diễn có thể mất, tập đoàn YC có thể mất, nhưng Quý Úc thì không thể bị ảnh hưởng.

Cho nên, việc Hạ Quý Thần cần làm bây giờ là đấu tranh từng giây từng phút với Thiên Ca.

Anh phải cướp lại video kia trước khi Thiên Ca công bố nó với bàn dân thiên hạ, đồng thời cũng phải đẩy Quý Úc lên đỉnh cao danh vọng, bảo đảm cho tương lai của cô luôn thuận buồm xuôi gió.

Còn về phần anh...

Hạ Quý Thần không muốn tiếp tục nghĩ nữa, anh nhẹ nhàng rũ mắt xuống.

Hai quyền sở chứng nhận kết hôn vừa vịn lọt vào tầm mắt.

Hai ngón tay kẹp chặt điều thuốc bỗng dưng run lên, một loại cảm xúc đau buốt không nói nên lời âm ỉ trong lồng ngực lan nhanh khắp cơ thể anh.

Hô hấp của anh như nghẹn lại. Mãi một lúc lâu sau, Hạ Quý Thần chậm chạp ngẩng lên, cách một lớp khói lượn lờ, anh nhìn ra phía ngoài cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 643: Trái Tim Không Thể Kiểm Soát (3)

Về phần anh sợ là có thể phải, phải...

Hạ Quý Thần và Quý Úc mỗi người một ngã trong suốt bốn năm, cũng bởi vì trong bốn năm ấy, anh ném trái những ngày không có cô khó sống như thế nào. Bởi vì thế anh mới không luyến tiếc từ bỏ trường đại học hạng nhất kia, từ bỏ cả một tiền đồ xán lạn. Một thân một mình đến Bắc Kinh, chỉ vì anh muốn ở gần cô một chút.

Anh thành lập YC, cũng vì muốn đặt cô ở chỗ anh có thể nhìn thấy.

Vì để quan tâm cô, chăm sóc chiều cô, anh không tiếc đóng vai anh trai Hạ Dur Quang, lấy thân phận của người cô thích để đối tốt với cô.

Hạ Quý Thần làm như vậy, ý đồ rất đơn giản, anh chỉ muốn có thể gần cô thêm một chút, thêm một chút, lại thêm một chút nữa...

Hạ Quý Thần thích cô lâu như vậy, lâu đến mãi về sau này, anh cảm thấy chỉ cần mỗi ngày đều được nghe thấy tin tức của cô, đó đã là một chuyện vô cùng thỏa mãn, vô cùng hạnh phúc.

Nhưng hôm nay, vì để đảm bảo sự chu toàn cho cô, Hạ Quý Thần không thể không rời xa cô.

Đáy lòng anh bỗng nhiên nghẹn lại, nghẹn đến nặng nề khiến Hạ Quý Thần hô hấp có chút khó khăn.

Anh đưa tay hạ cửa kính cửa sổ xe xuống.

Gió lạnh đầu mùa xuân vù vù thổi vào trong xe, ngọn lửa trên đầu thuốc lá bị gió thổi, chầm chòn lúc sáng lúc tối. Khói thuốc lá nồng nặc mạnh mẽ len lỏi vào hơi thở của Hạ Quý Thần, dường như chứng nhuộm cả đôi mắt anh, khiến mắt anh biến thành một mảng màu khói buồn thương.

Thật không nghĩ tới, mọi chuyện sẽ xảy ra biến cố như vậy...

Rõ ràng chỉ một giây trước thôi, anh như chàng trai đang ôm mối tình đầu, phấn khích chạy đi tỏ tình với cô gái mà mình ngày nhớ đêm mong. Kết quả là, chỉ một giây sau đó lại phát sinh một sự thay đổi long trời lở đất...

Người xưa nói, giữa nam và nữ phải chú ý đến duyên phận và vận mệnh đã được định sẵn sẽ thành một cặp, cho dù quanh đi quẩn lại lâu như thế nào, cuối cùng vẫn sẽ trở về với nhau. Hạ Quý Thần và Quý Úc sợ rằng không có được mối nhân duyên này, quanh đi quẩn lại suốt mười năm, ngoảnh đầu nhìn lại, kết cục vẫn là đường ai nấy đi.

Câu chuyện của anh và cô, rốt cuộc vẫn không phải cái kết của “điều tuyệt vời nhất là cả cuộc đời còn lại có cô ấy”, mà lại là cái kết “điều tồi tệ nhất là trong ký ức còn lại của cuộc đời chính là cô ấy.”

Gió thổi càng lúc càng lớn, hơi ẩm trong xe nhanh chóng bị gió bên ngoài cuốn trôi đi hết.

Độ ẩm càng lúc càng thấp, Hạ Quý Thần lại như không cảm giác được gì, vẫn một mực duy trì tư thế đưa mắt nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ, không nhúc nhích.

Điều thuốc cháy đến điểm cuối cùng, độ nóng ở tay khiến Hạ Quý Thần tỉnh táo hơn một chút. Anh vùi tắt đầu thuốc, lại đốt thêm một điếu khác, cứ như vậy lặp lại trạng thái vừa rồi một lần nữa.

Hạ Quý Thần không biết rốt cuộc mình giữ tình trạng mất hồn mất vía như vậy trong bao lâu. Bầu trời đêm dần dần sáng lên, thành phố yên ắng bắt đầu trở nên náo nhiệt, những con đường vắng vẻ cũng càng lúc càng đông đúc xe cộ qua lại, mãi đến khi ánh mắt trời rọi xuyên qua ô cửa xe, chiếu vào chói mắt Hạ Quý Thần, anh mới hồi phục tinh thần.

Hóa ra, anh đã ngồi yên trong xe suốt đêm qua...

Hạ Quý Thần vừa chậm chạp quay đầu, vừa ngồi thẳng dậy.

Trên người của anh rơi đầy tàn thuốc, thùng rác ở bên cạnh cũng chất đầy những tàn thuốc và đầu lọc ngắn dài.

Hạ Quý Thần muốn rời đi, anh đạp nhẹ chân ga. Lúc này anh mới phát hiện vì duy trì một tư thế quá lâu, cả người anh đều tê cứng cả rồi.

Đẩy cửa ra, anh phải tốn rất nhiều công sức mới bước xuống được xe.

Hạ Quý Thần đứng bên cạnh xe, anh không rời mắt khỏi những con đường tấp nập xe cộ và người qua lại kia. Sắc mặt anh đột nhiên lại trở nên ngẩn ngơ...

Một lúc sau tiếng chuông điện thoại đã kéo Hạ Quý Thần trở lại.

Anh xoay người tìm điện thoại. Là Trần Bạch gọi đến, Hạ Quý Thần nghe máy cậu ta hỏi anh muốn đi làm mấy giờ để cậu ta sắp xếp thời gian đến đón anh.

Hạ Quý Thần vừa định đáp một câu "Không cần", sau đó nghĩ đến tình trạng của mình bây giờ không thích hợp lái xe, cho nên đọc cho Trần Bạch vị trí của mình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 644: Trái Tim Không Thể Kiểm Soát (4)

Giao thông buổi sáng có hơi đông đúc. Sau khi cúp điện thoại, Hạ Quý Thần ngồi trong xe đợi bốn mươi phút, Trần Bạch mới xuất hiện.

Chứng kiến dáng vẻ chán chường của Hạ Quý Thần, nụ cười đang trên môi Trần Bạch lập tức đông cứng lại, qua một lúc sau cậu mới lên tiếng, giọng nói vô cùng thận trọng: “Hạ tổng.”

Hạ Quý Thần nghe thấy tiếng gọi, quay đầu nhìn thoáng qua Trần Bạch, anh gật nhẹ đầu xem như đã đáp lại cậu ta. Hạ Quý Thần vẫn im lặng không lên tiếng nên xuống xe mở cửa ghế sau rồi ngồi vào.

Hạ tổng vẫn mặc nguyên quần áo ngày hôm qua, tóc tai lộn xộn rối bời, trên cằm còn mọc lún phún mấy rợi sâu, sắc mặt tái nhợt, trên trán đầy vẻ mệt mỏi... Đùng nói là sau khi rời công ty, anh ta lại ngồi trong xe ngày người cả đêm đấy chứ?

Trần Bạch đứng tại bên cạnh xe, sững sờ đến bất động.

Hạ Quý Thần thấy Trần Bạch đứng đó cả buổi, anh gõ gõ hai cái lên cửa sổ bên cạnh.

Nghe thấy tiếng động, Trần Bạch lập tức hoàn hồn, vội vàng ngồi vào xe.

Lúc khởi động xe, Trần Bạch len lén quan sát Hạ Quý Thần trong gương chiếu hậu thêm vài lần.

Xem ra Hạ tổng mệt rồi, cả người tựa hẳn ra phía sau, hai mắt nhắm nghiền, dường như đã ngủ.

Trần Bạch biết Hạ Quý Thần không ngủ, cậu ta từ tốn khởi động xe rồi nhẹ giọng mở miệng: “Hạ tổng, chúng ta đi...”

Trần Bạch vốn định nói công ty nhưng lại nhìn thấy dáng vẻ lờ mờ của Hạ Quý Thần, cậu ta vội sửa lại: “... đi về nhà của anh trước đúng không?”

“Không...” - Hạ Quý Thần đáp rất nhanh, anh lại nói: “Đi công ty trước.”

“Nhưng mà...”

Trần Bạch còn chưa kịp nói tiếp, Hạ Quý Thần dường như biết rõ cậu ta định nói gì tiếp theo, anh lên tiếng: “Ồ công ty có sẵn quần áo.”

“Vâng...” - Trần Bạch đáp, không nói thêm bất kỳ điều gì, chỉ chuyên tâm lái xe.

Bầu không khí trong xe rơi vào trạng thái yên tĩnh.

Hạ Quý Thần ngồi ở ghế sau hình như đã ngủ say, hơi thở dần trở nên đều đặn.

Trần Bạch lập tức cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, ánh mắt cậu nhìn chăm chăm vào con đường phía trước, cũng không còn vẻ cứng nhắc như ban nãy.

Chạy được một nửa đoạn đường, sau lưng Trần Bạch đột nhiên vang lên tiếng nói: “Đầu tư dự án "Cửu Trọng Cung" trước mắt tiến hành đến đâu rồi?”

Ồ! Hóa ra Hạ tổng không hề ngủ.

Trần Bạch bị hù đến nỗi chân run lên, suýt chút nữa đã đạp mạnh phanh, cũng may cậu phản ứng kịp thời, không chế chính mình. Sau đó, trong lòng Trần Bạch đang âm thầm mắng chửi, ngoài mặt lại vô cùng cung kính trả lời: “Hầu như mọi thứ đều đã đầu vào đấy rồi ạ”

“Theo kế hoạch "Cửu Trọng Cung" khi nào khai máy?”

“Tháng Năm ạ.”

Năm tháng nữa, bây giờ cũng chỉ vừa qua tháng Ba... Còn hai tháng nữa... Lâu quá... Hạ Quý Thần nghĩ nghĩ một lúc rồi lên tiếng: “Nhanh nhất có thể đẩy nhanh tiến độ khai máy là khi nào?”

Trong lòng Trần Bạch âm thầm tính toán thời gian, sau đó đáp: “Đầu tháng Tư.”

Hạ Quý Thần đã trầm mặc một hồi, lên tiếng: “Ngày hai mươi ba tháng Ba phải khai máy, tôi biết như vậy tiến độ sẽ có chút khó khăn, nhưng nếu cố gắng nắm bắt thời gian thì sẽ kịp.”

Trần Bạch nói: “Tôi sẽ tranh thủ thực hiện.”

Hạ Quý Thần không nói tiếp.

Trong xe lần nữa rơi vào bầu không khí yên ắng.

Qua một lúc sau Hạ Quý Thần lại lên tiếng lần nữa, ngữ khí cũng giống như nãy tùy ý hỏi thêm: “Giá cổ phiếu studio của Thiên Ca đã giảm bao nhiêu?”

"Liên tục giảm hai ngày qua, đoán chừng hôm nay có thể ngừng giảm." Trần Bạch đáp.

"Hôm nay đợi sau khi cổ phiếu ngừng giảm, ngày mai bắt đầu thu mua cổ phiếu studio của Thiên Ca."

"Hạ tổng, như vậy không phải sớm quá sao? Chúng ta có thể chờ thêm một chút nữa, cổ phiếu studio của Thiên Ca vẫn sẽ tiếp tục giảm trong vòng ít nhất một tuần nữa..."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 645: Trái Tim Không Thể Kiểm Soát (5)

Tôi bảo ngày mai là ngày mai."

Trần Bạch còn chưa nói hết lời, Hạ Quý Thần đã lên tiếng cắt ngang, âm điệu không cao, âm sắc rõ ràng nhưng lại mang theo cảm giác "mệnh lệnh".

Trái tim Trần Bạch thoáng run lên, cậu lập tức im bật, không dám tiếp tục nhiều lời, nhưng trong lòng cậu lại cảm thấy khó hiểu.

Hạ tổng làm sao vậy? Tại sao lại muốn đẩy nhanh thời gian khai máy của "Cửa Trọng Cung", hơn nữa lại bảo cậu nhanh chóng thu mua cổ phiếu của Thiên Ca studio.

Hạ Quý Thần thế này và Hạ Quý Thần mà Trần Bạch quen biết, dường như có chút khác nhau. Mặc dù đối với một số chuyện, Hạ tổng sẽ đưa ra quyết định nhanh và hoàn toàn chính xác, nhưng không phải nhanh thế này... Giống như sợ rằng, chỉ cần chậm một bước, tất cả những việc này đều sẽ đổ sông đổ bể.

Trần Bạch càng nghĩ càng buồn bực, không thể không ngẩng đầu, thỉnh thoảng lại nhìn về mặt của Hạ Quý Thần phản chiếu trên gương chiếu hậu.

Hạ Quý Thần dường như đắm chìm trong những suy tư, một người vốn rất nhạy cảm như anh, nay lại không phát hiện ra ánh mắt của Trần Bạch đang nhìn mình chằm chằm.

Trần Bạch không rõ rốt cuộc cậu đã ngẩng đầu lên nhìn Hạ Quý Thần lần như mấy, anh đang nhắm nghiền mắt phía sau bỗng nhiên lên tiếng: "Trần Bạch."

Trần Bạch bị dọa sợ, cậu không dám tiếp tục nhìn Hạ Quý Thần nữa, dời tầm mắt về con đường phía trước: "Hạ tổng, tôi đang nghe đây."

"Chẳng phải truyền thông Hoàn Ảnh rất có hứng thú với Quý Ước sao? Cậu qua đó hỏi xem phó giám đốc bên ấy đưa giá cả thế nào, tiền bạc ra sao, sau đó đưa Quý Ước sang đó làm việc đi..."

Trần Bạch nghe đến đó đã thầm đoán được ý đồ của Hạ Quý Thần, cậu nắm chặt tay lái trong vô thức, ngăn anh nói tiếp những lời sau: "... Hạ tổng!"

Hạ Quý Thần dường như không nghe thấy những lời phản đối linh tinh của Trần Bạch, anh vẫn duy trì dáng vẻ nhắm mắt dưỡng thần, ngữ khí rất nhẹ nhàng tiếp tục nói: "... Hai ngày này cậu giúp tôi đặt lịch hẹn với phó giám đốc bên ấy, tôi cần nói chuyện với anh ta một chút."

Trần Bạch trầm mặc thật lâu mới nói tiếp, nhưng cậu không đáp lại những lời Hạ Quý Thần vừa căn dặn mà đánh liều hỏi thẳng một vấn đề: "Hạ tổng, anh và Quý tiểu thư đã xảy ra mâu thuẫn gì sao?"

Đáp lại Trần Bạch là sự yên tĩnh trong xe.

Hạ tổng thích Quý tiểu thư đến vậy, từ trước đến nay YC cũng chỉ ký hợp đồng với một nghệ sĩ là cô ấy, mọi việc đều vì nghĩ cho cô ấy, làm sao mà lại có chuyện đột nhiên muốn đưa cô đến công ty khác?

"Hạ tổng, cứ xem như Quý tiểu thư đã làm anh tức giận, anh cũng không thể đưa cô ấy đến công ty khác."

"Trần Bạch." - Hạ Quý Thần lần nữa lên tiếng cắt lời Trần Bạch.

So với lần trước, lần này giọng điệu của anh nghiêm túc hơn rất nhiều.

Trần Bạch vô thức điều khiển xe chạy chậm lại, tập trung lắng nghe anh nói.

Phía sau, dường như Hạ Quý Thần đang sắp xếp lại từ ngữ sao cho chín chu, anh trầm mặc một lúc lâu rồi cũng lên tiếng: "... Tôi hy vọng, lúc tôi đưa cô ấy đi, cậu cũng có thể đi theo cô ấy."

Trần Bạch giẫm mạnh lên phanh khiến xe dừng lại.

Cậu không quan tâm xe của mình đang dừng ở đường cái, cũng không quan tâm những chiếc xe sau đang nhún còi inh ỏi. Trần Bạch lập tức quay đầu, trừng mắt nhìn Hạ Quý Thần: “Hạ tổng, anh nói xem tôi có chỗ nào không đủ tốt, ngay cả tôi mà anh cũng muốn đuổi đi sao?”

"Hạ tổng, lúc đầu tôi theo anh đến Bắc Kinh, anh đã hứa với tôi, anh sẽ không sa thải tôi. Anh..."

"Trần Bạch, không phải tôi sa thải cậu, là tôi tin tưởng cậu." - Hạ Quý Thần vốn vẫn luôn nhắm nghiền mắt, cuối cùng cũng chịu mở mắt ra. Anh đối mặt với Trần Bạch, trong đôi mắt đen láy thâm thúy ấy xen lẫn ánh nhìn cầu xin: “Ngoại trừ cậu ra, cho dù là ai ở bên cạnh Quý Úc, tôi đều lo lắng.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 646: Trái Tim Không Thể Kiểm Soát (6)

Ngữ điệu này dường như có gì đó không bình thường?

Đây không giống như Hạ tổng muốn chuyển Quý Úc đi, cũng không giống muốn sa thải cậu, mà lại giống như... Hạ tổng đang lo chuyện hậu sự. Nhưng mấy ngày trước Hạ Quý Thần còn đi kiểm tra sức khỏe, bản báo cáo sức khỏe còn do chính tay Trần Bạch đi lấy, không hề có chút vấn đề về sức khỏe.

Trái tim Trần Bạch lo lắng tới mức sắp vọt lên cổ họng: "Hạ tổng, đã xảy ra chuyện gì nghiêm trọng sao?"

Hạ Quý Thần không nói chuyện, chỉ quay đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

"Hạ tổng, là anh đã xảy ra chuyện gì đó, đúng không? Anh sợ chuyện của mình sẽ liên lụy đến Quý tiểu thư cho nên mới gấp gấp muốn quay sớm "Cửu Trọng Cung", hơn nữa còn muốn mua lại cổ phiếu của Thiên Ca Studio, sau đó lại muốn chuyển Quý tiểu thư đi, có đúng vậy không? Thậm chí anh còn không yên tâm Quý tiểu thư ở truyền thông Hoàn Ảnh, cho nên anh bảo tôi đi theo cô ấy, mục đích là để tôi giúp anh bảo vệ Quý tiểu thư?"

Trần Bạch, rốt cuộc vẫn là người đi theo Hạ Quý Thần một khoảng thời gian dài. Cho dù Hạ Quý Thần không nói, một khi Trần Bạch làm rõ được nguyên nhân sự việc, cậu sẽ có thể phỏng đoán được rất nhiều chuyện tiếp theo.

"Hạ tổng, vậy còn anh thì sao? Anh chỉ lo lắng cho Quý tiểu thư, còn anh tính sao?"

Ánh mắt Hạ Quý Thần nhìn về phía ngoài cửa sổ, bình tĩnh không gợn sóng. Dường như anh không nghe thấy những lời Trần Bạch nói, cảm xúc trên mặt lãnh đạm như phẳng phất một lớp sương mù.

"Hạ tổng, từ lúc tôi biết Quý tiểu thư đến bây giờ, cũng đã một năm trôi qua rồi. Trong vòng một năm này, tất cả mọi chuyện anh làm đều vì nghĩ cho Quý tiểu thư. Anh cứ nhìn tình hình hiện tại đi, chính bản thân anh còn không lo nổi cho mình, anh còn muốn thay cô ấy sắp xếp những chuyện tiếp theo. Anh có thể làm nổi những chuyện đó, còn tôi thì không! Hai năm nay, bao nhiêu công ty đến mời tôi, cho tôi vị trí phó tổng, tôi cũng không thèm. Đến bây giờ anh xảy ra chuyện rồi, anh nghĩ tôi sẽ đi sao? Xin lỗi Hạ tổng, tôi thật sự không cách nào đáp ứng anh!"

"Cũng là bởi vì như vậy, tôi mới giao Quý Úc cho cậu chăm sóc! Trần Bạch, cậu cũng biết rồi đấy, cô ấy đối với tôi quan trọng như thế nào. Nếu cậu thật sự xem tôi là anh em, thật tâm muốn tốt cho tôi, vậy thì hãy nghe theo sự sắp xếp của tôi. Đây không phải mệnh lệnh cũng không phải giao việc, là tôi dùng danh nghĩa anh em để khẩn cầu cậu!" - Hạ Quý Thần dừng lại một lúc rồi lại nói: "Trần Bạch, tôi cầu xin cậu."

Trong mắt Trần Bạch tràn ngập vẻ chua xót. Cậu hiểu rất rõ từ trong đáy lòng mình, cậu không thể cự tuyệt Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần không chỉ đơn thuần là ông chủ, mà còn là ân nhân của cậu.

Hạ Quý Thần người này thoát nhìn không coi ai ra gì, cao cao tự đại, lạnh lùng như băng, nhưng Trần Bạch hiểu rõ, trái tim Hạ Quý Thần ấm áp hơn bất cứ ai.

Xuất thân của Trần Bạch rất bình thường, khi học đại học đều phải dựa vào tiền trợ cấp của nhà nước. Mẹ cậu mắc bệnh, tiền thuốc men đắt đỏ đã dồn cậu vào bước đường cùng, chính Hạ Quý Thần đã ra tay giúp đỡ cậu.

Đến tận hôm nay Trần Bạch vẫn nhớ như in lời Hạ Quý Thần nói: “Có muốn cùng tôi đi Bắc Kinh xông pha một chuyến không?”

Trong lòng Trần Bạch biết, tuy Hạ Quý Thần ngoài miệng bảo muốn đến Bắc Kinh để “xông pha”, nhưng quan trọng hơn là để chiếu cố cậu. Bởi vì đêm hôm đó khi Trần Bạch đồng ý lời đề nghị của Hạ Quý Thần, anh đã ném cho Trần Bạch ba mươi vạn tiền mặt.

Cứ cho rằng Hạ Quý Thần thừa biết Trần Bạch sẽ đáp ứng yêu cầu của anh. Nhưng đến lúc mở miệng, Trần Bạch không tài nào nói nổi ba từ “Tôi đồng ý”. Trần Bạch vùng vẫy hồi lâu, cuối cùng đổi thành một câu khác: “Hạ tổng, vậy còn anh? Về sau anh làm sao bây giờ?”

"Còn có thể làm sao được nữa?" - Hạ Quý Thần nhìn qua ánh mặt trời bên ngoài cửa sổ, trong đôi mắt tinh xảo của anh hiện lên vẻ đau đớn nhưng giọng nói lại vô cùng hời hợt: "Tiếp tục che giấu cả thế giới để yêu cô ấy..."

Chỉ một câu nói cũng đủ khiến cổ họng Trần Bạch đắng chát đến mức không thể nói nên lời.

Trong xe yên tĩnh trong chốc lát, giọng Hạ Quý Thần lần nữa vang lên thật nhẹ, thật dịu dàng: "Dù sao đều đã thành thói quen."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 647: Trái Tim Không Thể Kiểm Soát (7)

Trần Bạch cảm thấy trái tim mình đang co thắt dữ dội, cậu quay đầu về phía trước, đưa lưng về phía Hạ Quý Thần, vành mắt đỏ dần lên.

Thói quen... Có người có thói quen ngủ trưa mỗi ngày, có người có thói quen mỗi ngày ăn một quả táo, có người có thói quen tắm bộ, cũng có người có thói quen mỗi tuần xem một bộ phim... Nhưng đây là lần đầu tiên Trần Bạch nghe nói có người có thói quen che giấu cả thế giới để yêu một người.

Đêm đó, Quý Úc khóc thật lâu thật lâu, lâu đến mức mắt cô khô cạn nước mắt. Đầu óc choáng váng, Quý Úc mới đứng dậy mơ mơ hồ hồ đi vào toilet.

Quý Úc sợ Đường Họa Họa và Bạc Hà quay lại kí túc xá sẽ nhìn thấy đôi mắt đỏ hồng của cô. Tắm rửa xong, Quý Úc lập tức bò lên giường, lấy chăn bị kín mặt giả vờ đang ngủ.

Sáng sớm hôm sau Quý Úc thức dậy, hai mắt sưng vù khiến cô không dám gặp gỡ ai, cô quyết định giả vờ lấy lý do thân thể không khỏe, không thể lên lớp.

Trong khoảng thời gian gần đây này, Quý Úc không có bài báo cáo nào nên đại đa số thời gian đều ru rú trong trường.

Phải tạ ơn Thiên Ca đã ban tặng cho cô, giờ đây độ nổi tiếng của Quý Úc tăng lên rất nhiều. Vốn dĩ kịch bản của "Thịnh Đường Phong Vân" rất hay, lại thêm diễn xuất của cô tốt. Gần đây có một vài phóng viên tự do vụng trộm lên vào B ảnh, lúc cô đi canteen ăn cơm, lúc cô lên lớp hoặc lúc cô đi siêu thị mua đồ... đều bị chụp lại; thỉnh thoảng sẽ đưa lên Weibo, tỷ lệ ăn theo Quý Úc cũng ngày càng cao. Đời sống cá nhân của Quý Úc càng ngày càng bị can thiệp, thậm chí có một vài fan hâm mộ dò hỏi được ký túc xá và lớp học của Quý Úc, họ chạy đến trường học tìm cô xin chữ ký hoặc xin chụp ảnh chung.

Từ khi Quý Úc biết Hạ Quý Thần đã kết hôn, mối liên hệ của họ cũng bị gián đoạn.

Nhưng từ chỗ Trang Nghi, Quý Úc cũng nghe được một vài tin tức có liên quan đến Hạ Quý Thần. Khoảng thời gian gần đây không biết đã xảy ra chuyện gì, Hạ Quý Thần bận đến kinh người, tiệc tùng liên tục, cái này nối tiếp cái khác, hội họp liên miên không ngừng nghỉ. Mặc dù Quý Úc không trực tiếp gặp mặt Hạ Quý Thần, nhưng trong tâm ảnh Trang Nghi gửi cho cô, Quý Úc có thể cảm nhận rõ ràng chỉ trong vài ngày ngắn ngủi mà anh đã gây đi rất nhiều.

Lúc đó, Quý Úc đang ở trong phòng học, cô lập tức không còn tâm tư nghe giảng, nhiều lần cầm điện thoại muốn gửi cho Hạ Quý Thần một tin nhắn dặn dò anh phải chú ý nghỉ ngơi. Nhưng vừa gõ được vài chữ, Quý Úc lại nhớ đến giấy chứng nhận kết hôn kia, lại nhớ đến Hạ Dư Quang, cuối cùng cô vẫn xóa sạch không để lại chữ nào.

Quý Úc hiểu rất rõ, cô và Hạ Quý Thần hoàn toàn không thể có kết quả. Nhưng Quý Úc vẫn không tài nào khống chế được trái tim mình, cô sẽ nhớ anh, sẽ ngẩn người vì anh, sẽ mơ thấy anh, cũng sẽ gọi to tên anh trong mơ rồi giật mình tỉnh giấc lúc nửa đêm; càng sẽ nhìn điện thoại thật lâu, cô sẵn sàng bỏ ra cả buổi để cẩn thận đọc lại từng mẩu tin mà cô và anh đã nhắn với nhau. Còn có, khi cô đơn một mình trong đêm lạnh, Quý Úc sẽ lên lút chạy đến nhà Hạ Quý Thần, xem xem ngọn đèn căn phòng nơi anh ở vẫn còn sáng hay đã tắt.

Quý Úc biết, bản thân mình sa đoạ thế này không phải cách hay.

Cô cũng không còn cách nào khác. Cô càng cảnh cáo bản thân rằng cô không thể tiếp tục yêu anh, bản thân cô lại càng yêu anh hơn, từng ngày qua ngày, tình cảm ấy lại càng sâu đậm; từng ngày qua ngày, nỗi nhớ ấy lại càng khắc ghi...

Thậm chí đến cuối cùng, Quý Úc biết rõ Hạ Quý Thần gần đây bề bộn công việc, căn bản không có thời gian đến trường lên lớp, cô vẫn không kìm lòng mỗi ngày đều sang khoa đạo diễn lượn vài vòng.

Chỉ trong vòng nửa tháng ngắn ngủi, dường như cô cảm thấy Hạ Quý Thần gầy đi, đến ngay chính cô cũng gầy đi không ít.

Quý Úc thật sự rất nhớ rất nhớ Hạ Quý Thần. Cô nhớ anh đến mức ăn không ngon ngủ không yên, nhưng lại không có can đảm đi tìm anh.

Có thể là do Quý Úc thật sự quá nhớ Hạ Quý Thần rồi, nhớ đến nỗi sự thành tâm của cô cảm động đến ông trời, rồi cuộc ông trời cũng tạo cho hai người bọn họ có cơ hội vô tình gặp mặt nhau.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 648: Trái Tim Không Thể Kiểm Soát (8)

Có thể là do Quý Úc thật sự quá nhớ Hạ Quý Thần rồi, nhớ đến nỗi sự thành tâm của cô cảm động đến ông trời, rồi cuộc ông trời cũng tạo cho hai người bọn họ có cơ hội vô tình gặp mặt nhau.

Nhưng trước khi Quý Úc và Hạ Quý Thần gặp nhau ngoài ý muốn, cũng có hai người khác đã gặp nhau ngoài ý muốn.

"Anh có biết một cô gái sợ nhất điều gì không? Điều mà một cô gái sợ nhất là, cô ấy dành cho anh toàn bộ tình cảm của mình, chia sẻ với anh tất cả những bí mật của cô ấy, toàn tâm toàn ý dựa vào anh... nhưng anh lại hoàn toàn không hề yêu cô ấy."

Lúc Trình Vị Văn viết kịch bản cho "Cửu Trọng Cung", cô có viết một đoạn thoại như thế cho nhân vật nữ chính Phương Hoa.

Từ trước đến nay Trình Vị Văn chưa từng nghĩ rằng sẽ có một ngày, những câu thoại mà chính tay cô viết ra lại áp đặt lên bản thân mình, nó dường như chuẩn xác đến mức dành riêng cho cô.

Ngày hôm đó, từ chỗ văn phòng Hàn Tri Phấn, Trình Vị Văn nghe thấy những lời phá vỡ những sự thật vốn dĩ trong cuộc đời cô. Sau đó, một mình Trình Vị Văn ngẩn ngơ ngồi bên vệ đường đến khi trời sẩm tối, lúc bụng dưới bắt đầu đau âm ỉ, Trình Vị Văn mới hoàn hồn.

Cô không nghĩ cho bản thân cũng được, nhưng cô không ngờ đề đưa bé trong bụng chịu uất ức. Thế là Trình Vị Văn đành bắt một chiếc taxi trở về nhà.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ bằng nước nóng và lấp đầy cái bụng đói, Trình Vị Văn ôm một ly sữa bò ngồi bên cửa sổ ngắm nhìn cảnh đêm đẹp đẽ lộng lẫy ngoài kia, nghĩ thế nào cũng cảm thấy tất cả những gì mình trải qua lúc chiều dường như chỉ là một cơn ác mộng.

Trình Vị Văn biết rõ, thư ký của Hàn Tri Phấn sẽ thuật lại cho anh chuyện cô đứng bất động thật lâu trước cửa phòng làm việc, những biểu hiện của cô ngay từ đầu đã tồi tệ như thế nào. Hàn Tri Phấn không ngờ, hần nhất định có thể đoán ra được cô đã nghe hết đoạn đối thoại của hần và Hạ Quý Thần.

Từ lúc cô xoay người rời đi khỏi nơi ấy, cô luôn vẫn đợi, đợi Hàn Tri Phấn gọi đến, đợi hần nói với cô những điều cô nghe thấy đều không phải sự thật. Chỉ cần hần gọi đến, dù chân tướng ra sao đi chăng nữa, cô vẫn đều chọn tin tưởng hần.

Nhưng Trình Vị Văn đợi một ngày rồi lại một ngày nữa, cô nhận hết cuộc gọi này đến cuộc gọi khác nhưng rốt cuộc vẫn không có cuộc gọi nào của Hàn Tri Phấn.

Trình Vị Văn không có dũng khí đi tìm Hàn Tri Phấn, Hàn Tri Phấn lại không liên lạc với cô. Câu chuyện giữa hai người bọn họ dường như đã kết thúc từ khoảnh khắc cô nghe thấy những lời Hàn Tri Phấn nói ở phòng làm việc kia.

Trình Vị Văn đã từng viết rất nhiều câu chuyện, nữ chính trong những câu chuyện khi đối diện với sự lừa gạt của nam chính, họ đều rất quyết liệt dứt khoát cắt đứt quan hệ với nam chính. Còn cô, cô lại hèn mọn thế này, rõ ràng biết rằng hần căn bản không hề yêu mình, nhưng lại do dự không chịu rời xa hần.

Mặc dù nhân vật là do Trình Vị Văn viết ra, nhưng khi cô trò chuyện với mọi người xung quanh đều sẽ bảo rằng nếu những chuyện như vậy xảy ra với cô, cô nhất định sẽ quyết định thật nhanh, giải quyết dứt khoát.

Tên đàn ông đó không yêu mình, mình còn muốn hần làm gì nữa?

Trình Vị Văn vẫn luôn cho rằng nếu tình huống như vậy thật sự "rơi vào đời mình", bản thân cô sẽ không chút do dự lựa chọn làm như vậy.

Bây giờ là ngày thứ mười một, ngày ba mươi mốt tháng ba, còn cách ngày khởi quay "Cửu Trọng Cung" hai mươi bảy ngày. Lúc nhà đầu tư chủ yếu của dự án "Cửu Trọng Cung" – Hàn Tri Phấn – đến thăm tổ kịch bản, hần và Trình Vị Văn đã vô tình đụng mặt nhau. Trong khoảnh khắc ấy, Trình Vị Văn chợt phát hiện, cô không thể trở thành nhân vật nữ dứt khoát quyết liệt kia. Thậm chí khi Hàn Tri Phấn đứng trước mặt hỏi cô, hần hỏi cô chiều nay có thời gian rảnh để bàn việc với hần không; cô đã bày ra bộ dạng chưa từng có việc gì xảy ra, nhẹ nhàng gật đầu với Hàn Tri Phấn, giọng điệu vẫn nhỏ nhẹ như trước đây, đáp: "Dĩ nhiên có."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 649: Trái Tim Không Thể Kiểm Soát (9)

Sau khi cô lên tiếng, Hàn Tri Phấn chăm chăm vào cô xem trong chốc lát rồi mới động môi: "Buổi tối cùng nhau đi ăn cơm đi, tôi có chuyện cần bàn với cô."

Trình Vị Văn không rõ có phải do trực giác hay không, cô cảm thấy ánh mắt Hàn Tri Phấn nhìn cô có chút lạnh lùng, trái tim cô cũng vì vậy mà bắt đầu lạnh dần lên.

Phụ nữ luôn có một loại trực giác trời cho ở phương diện này, Trình Vị Văn hoàn toàn biết rõ tối nay Hàn Tri Phấn muốn nói chuyện gì với cô.

Trong lòng cô bất giác trở nên hốt hoảng, cho dù Trình Vị Văn hiểu rõ, đoạn tình duyên này chỉ là một trò bịp bợm được bố trí tỉ mỉ, nhưng cô vẫn sợ nó sẽ mất đi.

Bởi vì, cô đã từng yêu bằng cả con tim... Không đúng, là đang yêu bằng cả con tim...

Trình Vị Văn không dám nhìn thẳng vào mắt Hàn Tri Phấn, cô nhìn xuống và chỉ "ừ" một tiếng. Qua một lúc lâu cô lại lên tiếng: "Buổi tối về nhà ăn đi..."

"Quá phiền phức..."

"Không, không phiền phức." - Trình Vị Văn không đợi Hàn Tri Phấn nói cho hết lời, cô đã vội cắt đứt lời hắn, cô bổ sung: "Gần đây em có học được một món mới, vốn dĩ muốn nấu cho anh ăn..."

Hàn Tri Phấn trầm mặc một hồi, cuối cùng vẫn thuận theo ý cô: "Tốt, vậy cô cứ bận rộn trước đi, đợi lát nữa xong việc thì xuống bãi đỗ xe tìm tôi."

Kỳ thật Trình Vị Văn đã xong việc rồi, nhưng cô vẫn chờ cho Hàn Tri Phấn rời đi, cô ngồi lẻ mề ở tổ biên kịch một lúc lâu rồi mới xuống bãi đỗ xe tìm hắn.

"Cửu Trọng Cung" được khởi quay tại một phim trường ở ngoại ô Bắc Kinh, lái xe trở về thành phố hơi xa một chút. Trong lúc lái xe, Trình Vị Văn sợ Hàn Tri Phấn sẽ tìm chủ đề nói chuyện nên khi vừa lên xe, Trình Vị Văn đã bày ra bộ dạng vừa mệt vừa buồn ngủ, cô nhắm mắt giả vờ thiêu thiêu ngủ.

Đến nhà Hàn Tri Phấn xe vừa ngừng, Trình Vị Văn lập tức xuống xe trước, chỉ bỏ lại một câu: "Em đi siêu thị mua nguyên liệu nấu ăn" - sSu đó vội vã chạy đi.

Trình Vị Văn mang một túi đầy đồ ăn tươi ngon trở về nhà Hàn Tri Phấn, cô không trực tiếp tra chìa mở cửa như trước kia mà chỉ lịch sự gõ cửa. Đợi đến lúc Hàn Tri Phấn giúp cô mở cửa, cô mỉm cười với anh, nụ cười này cô đã luyện tập rất nhiều lần trên đường từ siêu thị trở về đây. Sau đó không đợi Hàn Tri Phấn lên tiếng, Trình Vị Văn đi thẳng xuống nhà bếp.

Nấu ăn xong xuôi cũng đã 8 giờ.

Trình Vị Văn đứng trong nhà bếp, ngăn người nhìn bàn cơm ba món chính một món canh do chính mình dọn, cô nhìn thật lâu rồi mới gọi Hàn Tri Phấn vào dùng cơm.

Khi Hàn Tri Phấn ngồi xuống, Trình Vị Văn vẫn như trước đây, cô thân mật giúp hắn lấy cơm, múc canh, còn tự mình đưa đôi đũa đến bên tay hắn.

Trình Vị Văn cũng tự lấy cho mình một chén cơm. Sau khi ngồi xuống, cô sợ hắn vẫn tìm cơ trò chuyện, cô bèn lên tiếng trước: "Em đói rồi, chúng ta mau ăn thôi."

Trình Vị Văn thật sự đói bụng, bây giờ cô đang mang thai, gần đây ăn nhiều vô cùng.

Sau khi nói xong, cô cũng mặc kệ Hàn Tri Phấn có động đũa hay không, Trình Vị Văn cúi đầu, ăn ngấu ngiến cơm của mình.

Lúc cô ăn xong một chén cơm, Hàn Tri Phấn ngồi đối diện đột nhiên lên tiếng: "Trình Vị Văn."

Trước đây hắn đều gọi cô là "Văn Văn", bây giờ lại gọi thẳng tên ra thế này...

Trình Vị Văn nắm chiếc đũa trong tay, bỗng dưng run lên sau đó vội vàng nói: "À... em vẫn chưa ăn no, lát nữa chúng ta hãy nói chuyện, được không?"

Nói xong, Trình Vị Văn lại lấy cho mình một chén cơm đầy, cố gắng nhét hết vào miệng.

Hàn Tri Phấn dựa vào thành ghế, hắn nhìn chăm chăm vào cô gái đang cúi đầu ra sức ăn rồi lại ăn kia, trong lòng cảm thấy hơi không thoải mái. Hắn quay đầu đi chỗ khác, một lúc lâu sau cảm giác nặng nề trong lòng ngực vẫn không có dấu hiệu tan biến. Hắn đứng dậy, đá phẳng cái ghế sau lưng rồi nói: "Tôi ra ngoài đợi cô."

Chương 650: Trái Tim Không Thể Kiểm Soát (10)

Trình Vị Văn không lên tiếng, cô vẫn tiếp tục ăn cơm.

Gần đây tình trạng ốm nghén của cô rất nghiêm trọng, nhưng chủ yếu đều xảy ra vào buổi sáng, đại khái là do gần đây cảm xúc của cô không ổn định. Trình Vị Văn ăn lấy ăn để, đột nhiên cảm thấy trong bụng có chút rộn rạo, cô vội buông bát đĩa, chạy vọt vào nhà vệ sinh.

Hàn Tri Phản đứng trước cửa sổ, vừa chuẩn bị đốt một điếu thuốc, thuốc còn chưa kịp châm liền nghe thấy tiếng động phía sau, hần quay đầu, đúng lúc bắt gặp cảnh Trình Vị Văn đang chạy vội vào nhà vệ sinh.

Hần không biết cô bị làm sao, chỉ nghe thấy trong nhà vệ sinh vọng ra tiếng nôn mửa.

Hàn Tri Phản siết chặt điếu thuốc đang cầm, đầu óc hần trống rỗng chẳng kịp nghĩ gì, nhanh chóng bước về phía nhà vệ sinh.

Đi được một nửa, Hàn Tri Phản chợt ngừng lại.

Cô nôn thốc nôn tháo như vậy, có việc gì mà hần phải gấp gáp?

Hàn Tri Phản quay người, vốn muốn quay lại phía cửa sổ, nhưng chân chỉ vừa nhấc lên hần liền phát hiện tiếng nôn của Trình Vị Văn có chút gì đó lạ.

Cô ấy đang nôn khan...

Hàn Tri Phản nhíu chặt mày, hần bình tĩnh suy nghĩ trong một lúc sau đó nhận ra, trước khi hần và cô cắt đứt quan hệ, hình như lâu rồi cô không có kinh nguyệt...

Đây chẳng phải là cô đã...

Hàn Tri Phản xoay đầu nhìn về phía túi xách của Trình Vị Văn đặt trên sofa.

Anh không hề do dự bước đến mở túi của cô ra.

Hàn Tri Phản còn chẳng cần tìm, vừa nhìn đã thấy bên trong túi có vitamin B11 và canxi dạng viên.

Cô thật sự đã mang thai?

Hàn Tri Phản nhìn chằm chằm vào vitamin B11 và viên canxi kia, nhìn một hồi lâu, những tư duy trong đầu dần dần hiện ra. Hần và cô sống cùng nhau lâu như vậy, cô mang thai là điều bình thường. Nếu không phải Hạ Quý Thần đột nhiên tra ra đêm mà Quý Úc và Trình Vị Văn xảy ra chuyện là do hần gây ra, Trình Vị Văn lại đúng lúc nghe thấy những lời đó, sợ rằng đợi đến sau khi cô mang thai, hần mới nói cho cô biết sự thật.

Chỉ là sự tình xuất hiện biến cố, cô đã sớm biết những việc ấy. Sợ dĩ hôm nay hần muốn nói chuyện với cô là bởi vì hần muốn buông tay, hần muốn hần và cô cứ vậy kết thúc, hần sẽ không đợi đến khi cô mang thai rồi mới rời bỏ cô. Giữa cô và hần từ nay về sau không còn bất cứ mối quan hệ nào...

Nhưng Hàn Tri Phản không nghĩ tới cô thật sự đã mang thai rồi...

Trình Vị Văn kéo cửa nhà vệ sinh đi ra.

Nghe thấy tiếng động, Hàn Tri Phản quay đầu, ánh mắt của hần và cô chạm nhau.

Hai người lẳng lặng nhìn đối phương một lúc lâu, ánh mắt Trình Vị Văn từ từ nhìn xuống vitamin B11 và viên canxi trên tay Hàn Tri Phản.

Hành động của cô khiến Hàn Tri Phản chú ý, theo ánh mắt của cô hần nhìn xuống tay mình, sau đó lên tiếng hỏi: "Cô mang thai rồi?"

Nghe thấy lời Hàn Tri Phản nói, Trình Vị Văn nhìn thoáng qua hần rồi nhanh chóng nhìn xuống nhẹ giọng đáp: "Ừ."

"Của tôi sao?" - Hàn Tri Phản hỏi.

Trình Vị Văn nấp máy khóc môi nhưng không lên tiếng, chỉ nhẹ nhàng gật gật đầu.

Kỳ thật dù cho không hỏi, Hàn Tri Phản cũng biết đứa bé kia là của mình.

Sau khi thấy cô gật đầu, hần lại hỏi: “Mấy tháng rồi?”

Trình Vị Văn cúi thấp đầu như trước nhưng lần này lại lên tiếng: "Một tháng rồi."

Hần Tri Phán không nói gì, dường như đang ở trong trạng thái rối rắm không biết làm thế nào, hần nhìn chăm chăm vào mái tóc bù xù của Trình Vị Văn thật lâu. Hần nhìn lâu đến nỗi Trình Vị Văn không nhận được ngẩng đầu, vụng trộm liếc nhìn Hàn Tri Phán, lúc này hần đột nhiên lên tiếng: “Phá đi.”

Ánh mắt Trình Vị Văn chỉ vừa ngẩng lên một nửa liền dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 651: Anh Có Biết Người Em Yêu Thầm Là Ai Không? (1)

Phá thai đi?

Hần vừa mới biết cô đã mang thai, thậm chí không hề do dự bảo cô phá nó đi?

Đứa bé trong bụng cô cũng là con của hần cơ mà...

Trong ngực Trình Vị Văn nổi lên sự đau đớn tột cùng, những đầu ngón tay cô siết chặt vào quần áo.

Trong phòng đột nhiên rơi vào trạng thái yên ắng, yên ắng đến mơ hồ.

Cô gái trước mặt hần vẫn một mực im lặng, im lặng đến nỗi Hàn Tri Phán ngỡ rằng mình căn bản chưa hề nói những lời kia.

Hần lại đợi trong chốc lát, thấy Trình Vị Văn không có ý định lên tiếng, hần lại nói: “Ngày mai tôi sẽ bảo thư ký liên lạc với bác sĩ giúp cô, đặt lịch phẫu thuật đầu vào đây rồi sẽ thông báo cho cô.”

Nghe thấy những lời Hàn Tri Phán nói, Trình Vị Văn chậm chậm quay đầu nhìn về phía hần.

Trên mặt cô như không còn chút máu, cô mở to hai mắt, nhưng thần thái trong đáy mắt lại rất yên tĩnh, không mờ mịt cũng không đau khổ. Trình Vị Văn lên tiếng, giọng của cô rất nhẹ, nhẹ như thể muốn cầu khẩn hần: “Tri Phán...”

Hàn Tri Phán không đợi cô nói hết câu, giọng hần lạnh nhạt vang lên: “Chuyện hôm nay tôi muốn nói với cô là bắt đầu từ giờ trở đi, quan hệ giữa chúng ta xem như kết thúc.”

Quan hệ giữa chúng ta... Đây là ý gì?

Không phải là chúng ta chia tay chứ?

Cũng đúng nhì, trong lòng hần, giữa cô và hần chẳng qua chỉ là một vụ lừa gạt, làm sao có thể dùng từ “chia tay” để diễn đạt cơ chứ? Dù sao “chia tay” cũng đại diện cho hai người từng yêu nhau... Mà mỗi quan hệ giữa hần và cô lại không hề đại diện cho bất cứ tình cảm nào.

Sắc mặt Trình Vị Văn vốn đã tái nhợt, nay lại càng xanh xao hơn. Mối cô run dữ dội, cô lên tiếng, giọng nói mong manh như thực như hư: “Em, em có thể chấm dứt mối quan hệ này với anh, nhưng, anh có thể đừng bắt em bỏ đứa bé này không?”

"Em, em, em..." - Trình Vị Văn nhìn dáng vẻ lạnh lùng của Hàn Tri Phán, những lời trong miệng cô đều trở nên ấp úng: "... Em có tiền, em không cần anh phải tốn tiền giúp em nuôi đứa bé, em thật sự có tiền. Mấy năm nay em kiếm được rất nhiều tiền, tự em có thể nuôi đứa bé thật tốt..."

"... Em cam đoan, cam đoan sẽ không xuất hiện trước mặt anh, cũng cam đoan đứa bé sẽ không xuất hiện trước mặt anh. Anh cứ xem như em và đứa bé vốn dĩ không hề tồn tại, có được không?"

Cô rút cuộc cũng trút hết tất cả sức lực của mình, vừa nói dứt lời dường như có một lớp sương mù dày đặc bao quanh đáy mắt.

Hình như ngoại trừ cái đêm hần sắp đặt để cô gặp chuyện không may kia, hần vì cứu cô mà bị thương, cô đã phải khóc rất nhiều. Còn từ sau khi hai người ở bên nhau, khoảng thời gian gần một năm ấy, chỉ cần nhìn thấy hần, nếu không phải do mặt thì cô sẽ cười mỉm, vốn dĩ chưa bao giờ phải khóc...

Lúc ấy, hần nhìn thấy nụ cười của cô thì liền nghĩ, sẽ có một ngày hần nhất định phải khiến cô khóc đủ.

Đến bây giờ, ngày đó rốt cuộc cũng đã đến. Nhưng hần phát hiện, bản thân hần không hề vui vẻ giống như ban đầu hần nghĩ, cũng không có khoái cảm báo thù thành công.

Thậm chí, hắn còn có chút bức bối.

Loại cảm giác vốn dĩ không hề có trong suy nghĩ của hắn, nó khiến Hàn Tri Phản cảm thấy khó chịu vô cùng. . .

"Tri Phản. . ."

Hắn nghe thấy lời van xin của cô. Hàn Tri Phản đột nhiên cất bước đi đến trước mặt Trình Vị Văn, vươn tay ra nắm lấy cánh tay cô. Hắn kéo cô ra khỏi cửa, trực tiếp kéo cô đến trước cầu thang thoát hiểm, hắn chỉ xuống bên dưới, dường như trong một giây tiếp theo hắn sẽ đẩy cô xuống đó, Hàn Tri Phản lên tiếng, giọng nói vô cùng căm tức: "Tôi bảo cô phá thai thì cô nhất định phải phá nó đi! Tôi nói cho cô biết, cho dù tôi tìm bất kỳ ai sinh con cho tôi cũng không để cô sinh con cho tôi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 652: Anh Có Biết Người Em Yêu Thầm Là Ai Không? (2)

"Nếu như cô không làm theo những gì tôi nói, bây giờ tôi sẽ lập tức đẩy cô xuống đó, dù sao kết quả cũng sẽ giống nhau!"

Trình Vị Văn dường như đã nhìn thấy được cảnh tượng đáng sợ ấy, cô bị dọa đến cả người đều bắt đầu đổ mồ hôi lạnh.

Trong mắt cô ứa lệ nhưng từ đầu đến cuối đều không rơi một giọt nước mắt.

Hàn Tri Phản nhìn thấy dáng vẻ muốn khóc mà không khóc được của cô thì hắn lại càng sốt ruột, hắn chán ghét cảm giác này. Hàn Tri Phản lại lên tiếng, ngữ khí tràn ngập sự tuyệt tình và nhẫn tâm: "Hôm đó cô đến văn phòng tôi đều đã nghe thấy những điều không nên nghe rồi nhỉ? Vậy thì cô phải hiểu rõ vì sao tôi lại hành động như thế này!"

"Nếu như cô còn chưa nghe rõ, vậy thì bây giờ tôi sẽ lặp lại tất cả cho cô nghe. Trình Vị Văn, từ trước đến nay tôi chưa từng yêu cô. Ngay từ lần đầu tiên nhìn thấy cô, biết cô tên Trình Vị Văn, là con gái của Trình Vệ Quốc, tôi đã có dã tâm tiếp cận cô!"

"Tất cả hoa mà tôi tặng cô, tất cả những lời mà tôi nói với cô, bao gồm cái đêm cô suýt chút nữa bị người khác cưỡng hiếp kia. . . tất cả đều là giả cả đấy!"

"Thậm chí đến cả tôi, trong suốt gần một năm ở bên cô, ngủ với cô đều mong muốn khiến cô mang thai, sau đó ép cô đến bước đường cùng này!"

"Nếu như không phải có những ý nghĩ này, cô cho rằng tôi sẽ theo đuổi cô sao? Sẽ ngủ với cô sao? Cô còn cho rằng Hàn Tri Phản tôi, đường đường là một đại thiếu gia của Hàn gia, tôi có thể vừa mất một kẻ viết sách như cô sao?"

"Cô có biết hay không, tất cả phụ nữ xung quanh tôi, chỉ cần tôi tùy tiện chọn ra một người, người đó vẫn tài giỏi hơn cô, xuất thân tốt hơn cô, tướng mạo đẹp hơn cô, thậm chí ăn mặc cũng đẹp hơn cô. Đương nhiên, so với dáng vẻ cứng nhắc thẹn thùng của cô trên giường, bọn họ thật khiến người ta cảm thấy. . ."

"Đừng nói nữa, cầu xin anh đừng nói, tôi cầu xin anh đừng nói nữa. . ." - Rốt cuộc Trình Vị Văn cũng khóc, nước mắt cô như một chuỗi hạt đứt dây, cứ thế rơi lã chã xuống.

Hàn Tri Phản thật sự ngừng lại, không tiếp tục nói nữa.

Hắn nhìn chằm chằm vào gương mặt đầy nước mắt của cô, nhìn một lúc lâu, trong đôi mắt lạnh đậm không hề có chút dấu hiệu dao động và đau đớn. Hàn Tri Phản lên tiếng, ngữ khí vẫn lạnh lùng vô cảm như trước: "Tôi sẽ bảo thư ký dõi theo cô suốt quá trình phá thai, tôi khuyên cô đừng bày trò trước mặt tôi, nếu để tôi biết được, tôi không để cô đi bệnh viện phẫu thuật đơn giản thế này đâu!"

Nói xong, Hàn Tri Phản đẩy cô về bức tường sau lưng mình, hắn cứ thế quay đầu bước vào nhà.

Hắn không đóng cửa, đi thẳng đến trước ghế sofa, cầm lấy túi xách của Trình Vị Văn đi đến vứt trước mặt cô. Một lời nói, thậm chí một cái liếc mắt cũng không có, Hàn Tri Phản quay người bước vào nhà, đóng mạnh cửa lại.

Quý Úc có thể gặp Hạ Quý Thần cũng là nhờ Trình Vị Văn.

Hôm thứ hai là ngày một tháng Tư, là ngày nghỉ của cô.

Hôm đó đúng lúc là cuối tuần, cô không cần đến trường nên bèn trở về nhà.

Buổi sáng sau khi thức dậy, bởi vì không có việc gì có thể làm, Quý Úc liền cầm kịch bản học thuộc lòng thoại.

Học được một nửa, Quý Úc cảm thấy tình tiết trong đoạn kịch bản này có gì đó là lạ, hình như không liền mạch cho lắm, cô liền cầm điện thoại gọi cho Trình Vị Văn.

Không hiểu Trình Vị Văn đang làm gì mà điện thoại reng một lúc lâu cũng không có người tiếp.

Trong khoảng thời gian gần đây, ở tổ kịch bản của “Cửu Trọng Cung”, Quý Úc và Trình Vị Văn tiếp xúc với nhau tương đối nhiều, cô cứ cảm thấy gần đây Trình Vị Văn là lạ ở chỗ nào đó nhưng cô không rõ lạ ở điểm nào. Bây giờ đột nhiên không nghe điện thoại, Quý Úc có chút lo lắng. Quý Úc nghĩ bây giờ mình cũng đang nhàn rỗi, cô đứng dậy thay quần áo, cầm kịch bản đến thẳng nhà Trình Vị Văn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 653: Anh Có Biết Người Em Yêu Thâm Là Ai Không? (3)

Nhấn chuông mấy lần vẫn không thấy ai ra mở cửa.

Lúc Quý Úc cho rằng Trình Vị Văn không ở nhà, cô vừa chuẩn bị rời đi thì cửa mở ra.

Quý Úc ngẩng đầu, nhìn thấy sắc mặt tái nhợt của Trình Vị Văn, cô ngỡ người một lúc rồi mới lên tiếng: “Văn Văn, chị làm sao vậy? Sắc mặt sao lại khó coi như vậy, chị bệnh à?”

Trình Vị Văn muốn nặn ra một nụ cười với Quý Úc nhưng lại phát hiện bản thân chỉ càng muốn khóc, cuối cùng chỉ lắc lắc đầu, giọng nói khàn khàn không rõ chữ: “Không có.”

Nói xong, Trình Vị Văn mở rộng cửa, ra hiệu cho Quý Úc vào nhà.

“Vậy rốt cuộc chị làm sao vậy?” - Quý Úc vừa thay giày vừa quan tâm hỏi.

Trình Vị Văn dường như không nghe thấy lời Quý Úc hỏi, cô chỉ rót một ly nước đưa cho Quý Úc rồi ra về tự nhiên hỏi: “Tiểu Úc, sao em lại đến đây?”

Quý Úc nhìn ra được Trình Vị Văn không muốn nói nên không không tiếp tục hỏi, cô nói cảm ơn rồi nhận cốc nước, sau đó lên tiếng đi thẳng vào vấn đề: “Là chuyện kịch bản. Em cảm thấy kịch bản có chút vấn đề, không biết có phải do trong quá trình in ấn đã xảy ra lỗi gì không...”

Quý Úc lời còn chưa nói hết, di động của Trình Vị Văn đặt trên sofa đột nhiên reng lên.

Quý Úc nghe tiếng, vô ý thức quay đầu nhìn thoáng qua, cô không thấy rõ chữ trên màn hình nhưng lơ mơ biết có là một tin nhắn.

Trình Vị Văn cũng giống Quý Úc nhìn thoáng qua màn hình điện thoại, cô ngồi rất gần điện thoại nên có thể nhìn rõ chữ trên màn hình, sau khi nhìn xong cô như bị ai đó hung hăng đánh mạnh một cái, cả người bất động cứng đờ.

Quý Úc phát hiện ra điểm khác thường, cô nhíu mày hỏi: “Làm sao vậy?”

Trình Vị Văn nghe thấy Quý Úc gọi, thần sắc cô bình thường lại một chút, cô không đáp lời Quý Úc mà chỉ cầm điện thoại lên, mở khóa màn hình, nhấn vào tin nhắn vừa được gửi đến ấy.

Là thư ký của Hàn Tri Phán gửi đến “Trình tiểu thư, bên bệnh viện đã liên lạc xong, họ xếp cho cô lịch phẫu thuật vào thứ tư tuần sau, ngày mai cần đến bệnh viện làm kiểm tra, cô xem xem giờ nào thích hợp, tôi sẽ đến đón cô.”

Hành động của Hàn Tri Phán đúng là nhanh quá... Tối qua vừa mới nói chuyện với cô xong, trưa nay đã sắp xếp đầu vào đấy...

Trình Vị Văn nhìn chằm chằm vào điện thoại, thần sắc không thay đổi nhiều nhưng Quý Úc vẫn nhạy cảm nhìn ra có chút kỳ lạ, cô nhìn Trình Vị Văn một lúc, nhìn không được liền lên tiếng: “Văn Văn?”

“À, em nói kịch bản làm sao...” - Trình Vị Văn hoàn hồn: “Ngày mai trở lại tổ kịch bản rồi nói sau. Tiểu Úc, chiều nay em có việc gì không, nếu như không có, em đi uống với chị vài ly nhé?”

Lúc Trình Vị Văn nói, rõ ràng miệng đang cười rất tươi nhưng sao Quý Úc vẫn cảm thấy nụ cười của cô so với khóc còn bị thương hơn.

Cô không ngốc, cô biết Trình Vị Văn nhất định xảy ra chuyện rồi, Quý Úc nấp nấp khòe môi muốn hỏi cho ra nhưng lại cảm thấy nếu như đã muốn nói thì nhất định sẽ nói. Cô nghĩ rằng giờ phút này, điều mà Trình Vị Văn cần là có người ở bên cạnh, cho nên Quý Úc gật đầu, nói: “Được thôi.”

Nói ra cũng thật kỳ lạ, rõ ràng là Trình Vị Văn nói muốn đến quán bar uống vài ly, nhưng cô ấy lại gọi một ly nước ép chanh tươi.

Quý Úc thấy Trình Vị Văn không uống rượu nên cô cũng không gọi rượu, cô gọi một ly nước ép chanh giống Trình Vị Văn.

Trình Vị Văn không nói chuyện, Quý Úc cũng im lặng ngồi bên cạnh.

Thời gian trôi đi vô cùng chậm, nhưng bất giác cũng đã chạng vạng tối. Quý Úc nghĩ thầm, ngồi im lặng thế này cũng không phải cách hay, nếu tâm tình không tốt thì có thể suy nghĩ về một chuyện khác để tạm quên đi, cô bèn đề nghị: “Văn Văn, chị đói không? Em mời chị ăn vài món ngon, chịu không?”

Cũng không biết rốt cuộc Trình Vị Văn có nghe thấy tiếng của Quý Úc không, Quý Úc nói xong, qua một lúc sau, Trình Vị Văn mới cứng ngắc gật nhẹ đầu.

“VẬY em đi rửa tay một chút. Chị ở đây đợi em nhé, em quay lại ngay.”

Quý Úc đợi đến lúc Trình Vị Văn gật đầu rồi mới cầm điện thoại đi vào nhà vệ sinh.

Vừa bước ra khỏi nhà vệ sinh, Quý Úc chuẩn bị quay lại tìm Trình Vị Văn, không biết một gã đàn ông trung niên say khướt chui từ đâu ra đứng trước mặt cô. Quý Úc lách người tránh gã, gã đàn ông vươn tay bắt lấy cô tay cô: “Người đẹp, một đêm bao nhiêu?”

Đúng là đồ bệnh thần kinh... Trong lòng Quý Úc thầm mắng một câu.

Bởi vì trong quán bar chỉ có cô và Trình Vị Văn là phụ nữ, cô không muốn gây thị phi, Quý Úc theo phản xạ có điều kiện rút nhanh tay về, gã vờ không có việc gì xảy ra, cất bước rời đi.

Kết quả là cô vừa đi được vài bước, gã đàn ông kia lại kéo cổ tay cô: “Người đẹp, đừng đi mà, tôi trả tiền nôi...”

Nói xong, gã đàn ông rút ra một cọc tiền từ túi quần, đưa tay định nhét vào trong áo Quý Úc.

“Ông có bệnh à!” - Quý Úc vừa mắng ra bốn chữ vừa nhanh chóng giật lùi bước về phía sau, nhưng cô lại không ngờ mình va vào một lồng ngực vững chắc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 654: Anh Có Biết Người Em Yêu Thầm Là Ai Không? (4)

Một hơi thở quen thuộc bao trùm lấy cô.

Quý Úc sững sờ, tưởng rằng đó là ảo giác, tinh thần hoảng hốt một chốc rồi mới quay đầu nhìn lại.

Hạ Quý Thần mặc một chiếc áo sơ mi màu trắng, anh cũng đúng lúc cúi đầu nhìn cô.

Hai người nhìn nhau không chớp mắt khiến Quý Úc lại càng ngây ra, sau đó cô lên tiếng, giọng điệu ngạc nhiên: “Tại sao anh lại ở đây?”

Hạ Quý Thần nghe thấy Quý Úc hỏi, lông mi hơi run run nhưng anh không đáp cô. Anh đưa tay kéo cô ra sao lưng mình, ngẩng đầu nhìn về gã đàn ông say khướt kia.

Gã đàn ông trung niên nhìn dáng vẻ muốn giết người của Hạ Quý Thần, khó chịu lên tiếng: “Mày là thằng nào? Là tao vừa mắt người đẹp này trước, cứ xem như mày cũng muốn thì phải có thứ tự trước sau chứ...”

Gã đàn ông còn chưa nói hết lời, Hạ Quý Thần vùng tay đâm cho mặt gã một cái đau điếng.

Gã đàn ông trung niên bị đánh lui về sau hai bước, những lời đang định nói ra đều biến thành một tiếng kêu đau thảm thiết. Sau đó gã cảm thấy lỗ mũi mình hơi ươn ướt, có một dòng nước ấm đang chảy ra, gã theo bản năng đưa tay lên quệt mũi, nhìn thấy máu, gã kinh ngạc gầm to: “Sao mày dám đánh người! Tao nói cho mày biết, đánh người là phạm pháp đấy. Đợi đến khi cảnh sát tới nhất định sẽ phạt mày, ít nhất phải phạt một ngàn, à không đúng...”

Tên đàn ông trung niên nói xong còn giơ tay trở vào Quý Úc đang núp sau lưng Hạ Quý Thần: “... Tao còn phải tố cáo mày bao gái, đến lúc đó không phải chỉ phạt một ngàn đơn giản vậy đâu, lúc đó còn bị tạm giam...”

Hạ Quý Thần nắm tay thành nắm, lần nữa vùng vào mặt gã ta.

Lần này anh không cho gã ta cơ hội hòa hoãn, sau khi đánh xong, anh nắm lấy cổ áo gã kéo đến trước mặt mình, lại cho gã ăn thêm một nắm nữa.

Hạ Quý Thần nắm lấy cổ áo gã, quan sát bản mặt bầm dập kia, dùng giọng nói lạnh lùng lên tiếng: “Một đám một ngàn? Vậy ông có muốn tôi đâm ông thêm ba cái nữa cho đủ một vạn không?” Nói xong, Hạ Quý Thần lại đã giơ tay lên.

Gã đàn ông trung niên phản xạ có điều kiện đưa tay lên ôm đầu lắc lắc để.

"Mau xin lỗi!" - Hạ Quý Thần đẩy gã đến trước mặt Quý Úc.

Gã đàn ông trung niên không nói lời nào, Hạ Quý Thần giơ chân lên, đạp vào đùi gã một cái, suýt nữa đã bắt gã quỳ rạp trước mặt Quý Úc: “Xin lỗi mau.”

Gã đàn ông trung niên bị dọa đến mức toàn thân run rẩy, lập tức lên tiếng: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi!"

Nói xong, dường như sợ Hạ Quý Thần sẽ động thủ lần nữa, gã nhanh chân chạy về sau lưng Quý Úc.

Gã đàn ông trung niên uống nhiều quá, bước chân loạng choạng, không ít lần va vào vách tường bên cạnh, hơn nữa còn va rất mạnh.

Quý Úc nhìn không được quay đầu lại nhìn một cái, mãi đến khi bóng dáng gã đó hoàn toàn biến mất sau góc rẽ nhà vệ sinh, cô mới quay đầu nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Trên tay anh có dính chút máu, là máu mũi của gã kia.

Quý Úc lấy khăn giấy trong túi quần đưa cho Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần ngẩn người, mãi đến khi tầm mắt cô nhìn đến tay anh, anh mới chú ý tới vết máu. Hạ Quý Thần vội vàng nhận khăn giấy, thấp giọng nói: “Cảm ơn.”

Anh vừa lau tay vừa ngẩng đầu lên nhìn Quý Úc đang đứng trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 655: Anh Có Biết Người Em Yêu Thầm Là Ai Không? (5)

Một thời gian ngắn không gặp, hình như cô gầy đi rất nhiều. Việc quay phim mệt mỏi quá à?

Hạ Quý Thần đứng trước mặt Quý Úc, cô vừa nhìn anh lau tay vừa không ngừng ngắm anh một lượt từ đầu đến chân

Khoảng thời gian trước, lúc Trang Nghi gửi cho cô đoạn video, cô vừa nhìn đã thấy anh gầy đi rất nhiều. Không ngờ rằng hôm trực tiếp gặp mặt cô mới thấy rõ anh còn gầy hơn so với tưởng tượng của cô. Là vì công việc mệt mỏi quá sao?

Quý hồi nghĩ thế, ánh mắt không nhìn được lại nhìn Hạ Quý Thần thêm mấy lượt.

Hạ Quý Thần cũng có ý nghĩ như vậy, anh nhìn về phía Quý Úc lần nữa, đúng lúc Quý Úc cũng nhìn về phía anh, ánh mắt hai người vừa vặn chạm nhau.

Động tác lau tay của Hạ Quý Thần dừng lại sau đó chậm rãi tiếp tục lau, anh dùng câu hỏi vừa nãy Quý Úc hỏi anh để hỏi ngược lại cô: “Sao em lại ở đây?”

"Hả..." - Quý Úc lên tiếng theo bản năng, sau đó cô thu lại những tâm tư đang nghĩ rồi lên tiếng: “Không biết có chuyện gì, gần đây tâm trạng Văn Văn không tốt. Vốn dĩ em vì chuyện kịch bản nên mới đến tìm cô ấy, kết quả là cô ấy bảo muốn ra ngoài, thế là bọn em cùng đến đây.”

Hạ Quý Thần biết rõ vì sao tâm tình Trình Vị Văn như vậy, anh chỉ “à...” một tiếng rồi im bặt, sau đó vứt tờ khăn giấy vào thùng rác bên cạnh.

Nhắc đến “Văn Văn”, Quý Úc mới nhớ ra Trình Vị Văn vẫn còn ngồi trong quầy bar chờ cô.

Bởi vì tên đàn ông suy rượu kia mà cô mới trễ nải thời gian, không biết Trình Vị Văn chờ cô có sốt ruột không, nghĩ đến đây, Quý Úc lại lên tiếng: “Anh thì sao? Anh hẹn bạn đến đây à?”

"Ừ." - Hạ Quý Thần vẫn nhìn Quý Úc không chớp mắt, trả lời cô xong lại cảm thấy mình quá qua loa, anh bổ sung: “Bàn chút chuyện công”

Hóa ra là do công việc mà đến đây, không phải đến đây tìm thú tiêu khiển...

Mỗi ngày Quý Úc đều nhớ Hạ Quý Thần vô số lần, nhưng lại không có can đảm đi tìm anh. Hôm nay có thể gặp anh, cô thật sự muốn ngắm anh nhiều thêm một chút, nhưng vì Trình Vĩ Văn vẫn đang đợi cô, cô lại sợ bản thân làm chậm trễ công việc của anh, Quý Úc chăm chú nhìn Hạ Quý Thần trong chốc lát rồi cười mỉm, nói: “Vây anh nhanh chóng đi làm việc đi, Văn Văn vẫn đang đợi em”

"Bọn em đi đâu ăn? Để anh bảo Trần Bạch đưa bọn em đi." - Hạ Quý Thần xoay người đi về phía quầy bar.

Quý Úc vừa đi vừa nói: “Không cần đâu, em và Văn Văn gọi xe là được...”

Nghe thấy Quý Úc từ chối, Hạ Quý Thần mới ý thức được lời nói của mình có chỗ không đúng, anh liền lên tiếng: “Anh cũng vừa xong việc, chuẩn bị rời đi.”

"Hóa ra là vậy..." - Quý Úc nói được một nửa thì dừng lại.

Hạ Quý Thần cũng không nói tiếp.

Hai cùng đi vào trong quán bar.

Trần Bạch cũng đã xong việc, cậu đang ôm quần áo Hạ Quý Thần đứng trước cửa quán bar chờ anh.

Cậu nhìn thấy Hạ Quý Thần đi vào lập tức chạy đến đón anh, sau khi gọi “Hạ tổng” cậu mới nhìn thấy Quý Úc. Trần Bạch bị bất ngờ trong nháy mắt, sau đó vội vàng lên tiếng: “Quý tiểu thư.”

Quý Úc cười đáp Trần Bạch, cô nhìn về phía bàn mà cô và Văn Văn vừa ngồi khi nãy.

Bàn trống trơn, ngoài trừ hai ly nước chanh vẫn còn nguyên, không thấy bóng dáng Trình Vĩ Văn đâu.

Quý Úc vốn định chào hỏi Trần Bạch, lời vừa đến bên môi liền nghẹn lại, cô nhìn một vòng khắp quán bar cũng không thấy Trình Vĩ Văn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 656: Anh Có Biết Người Em Yêu Thắm Là Ai Không? (6)

Lúc này, Quý Úc mới bắt đầu khấn trương, cô vội vàng chạy đến quầy bar, ở đó có một người bồi bàn đang cầm ly rượu trên tay. Quý Úc chỉ về phía bàn cô và Trình Vĩ Văn vừa ngồi khi nãy, lo lắng hỏi: “Thật ngại quá, xin cho hỏi anh có biết cô gái vừa ngồi ở đây đã đi đâu rồi không?”

Nghe Quý Úc hỏi, người bồi bàn kia ngừng động tác thu dọn nhìn về phía cô chỉ. Kế đó, anh ta liếc nhìn Quý Úc một cái, dường như nhận ra cô, anh ta không nói gì thêm, chỉ cầm một tờ giấy trên mặt bàn đưa cho Quý Úc.

Quý Úc khó hiểu nhìn chằm chằm tờ giấy, một lúc lâu sau, cô mới đưa tay nhận lấy.

Nội dung bên trong là lời nhắn Trình Vĩ Văn gửi cho cô: Tiểu Úc, mình muốn yên tĩnh một mình trong chốc lát, cho nên mình đi trước, thật sự xin lỗi cậu.

Trình Vĩ Văn bỏ đi một mình như thế, tâm trạng cô ấy lại đang rất tệ, cô ấy sẽ không trốn ở đâu để khóc đó chứ?

Nghĩ đến đây, Quý Úc lập tức quay đầu, khách sáo nói “Cảm ơn” với bồi bàn, rồi lấy điện thoại gọi cho Trình Vĩ Văn.

Trình Vĩ Văn không nghe máy, Quý Úc vừa định gọi thêm lần nữa thì cô nhận được tin nhắn của cô ấy: Quý Úc, mình không sao, cậu không cần gọi cho mình.

Quý Úc biết rõ cho dù cô tiếp tục gọi thì Trình Vĩ Văn cũng không nghe máy, thế nên, cô gõ một dòng tin nhắn gửi cho cô ấy: Vây cậu nhớ chú ý an toàn, nếu cần gì thì bất cứ lúc nào cũng có thể gọi cho mình.

Quý Úc cầm điện thoại, chăm chú nhìn màn hình một lúc lâu không thấy Trình Vĩ Văn gửi thêm tin nhắn nào. Lúc này thì cô đã hiểu, cô ấy sẽ không trả lời tin nhắn của cô.

Quý Úc lo lắng cất điện thoại, khi cô ngẩng đầu lên, vừa đúng lúc bắt gặp Hạ Quý Thần và Trần Bạch đang đi tới.

"Quý tiểu thư, xảy ra chuyện gì à?" - Trần Bạch lên tiếng trước.

"Là Văn Văn..." Hạ Quý Thần bước đến trước mặt cô, Quý Úc đưa mảnh giấy cho anh: “Chỉ ấy chỉ để lại tờ giấy này, rồi bỏ đi một mình.”

"Hóa ra vừa nãy còn có biên kịch Trình à, cô ấy vẫn..."

Trần Bạch biết rất rõ tình hình gần đây của Trình Vị Văn, anh vừa định lên tiếng hỏi thăm cô ấy vài câu, nhưng còn chưa nói xong câu "... vẫn tốt chứ?" thì đã bị Hạ Quý Thần đứng bên cạnh lạnh lùng cắt ngang: "Vậy còn em?"

Nghe Hạ Quý Thần hỏi, Quý Úc sững sờ vài giây, sau đó cô mới kịp phản ứng, ý Hạ Quý Thần là cô và Trình Vị Văn hẹn nhau cùng đi ăn, bây giờ Trình Vị Văn đi rồi, vậy còn cô thì sao?

Quý Úc vốn định nói cô và anh có thể cùng đi ăn. Nhưng vừa mở miệng, cô chợt nhớ đến Hạ Dư Quang và giấy đăng ký kết hôn kia, rốt cuộc cô chẳng thể nói nên lời.

"Nếu như buổi tối em rảnh, vậy chúng ta cùng đi ăn, có được không?" Thấy Quý Úc mấp máy môi nhưng mãi vẫn chưa trả lời, Hạ Quý Thần đã lên tiếng trước cô.

Khó khăn lắm mới gặp mặt nhau, Quý Úc hiểu, nếu cô càng ở gần Hạ Quý Thần thì bản thân càng bị dày vò, thế nhưng trong lòng cô vẫn do dự. Một lát sau, cô mới mỉm cười nói: "Được."

"Em muốn ăn gì?" - Hạ Quý Thần nhìn về phía cửa, đợi Quý Úc đi trước rồi anh mới bước theo sau.

"Cái gì cũng được." - Quý Úc đáp chung chung, nhưng trong lòng cô lại âm thầm nói "Chỉ cần có thể đi ăn cùng anh, ăn gì em cũng cảm thấy vui."

Cuối cùng, Hạ Quý Thần đưa Quý Úc đến một nhà hàng Thái Lan mới khai trương gần quảng trường YR, chỗ này cách nhà Quý Úc khá gần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 657: Anh Có Biết Người Em Yêu Thầm Là Ai Không? (7)

Cuối cùng, Hạ Quý Thần đưa Quý Úc đến một nhà hàng Thái Lan mới khai trương gần quảng trường YR, chỗ này ở cách nhà Quý Úc khá gần.

Xe dừng trước cửa nhà hàng, Trần Bạch nhanh chóng xuống xe, anh không mở cửa giúp Hạ Quý Thần mà đi thẳng đến chỗ nhân viên giữ cửa.

Cách một cánh cửa thủy tinh, Quý Úc nhìn thấy Trần Bạch nói vài câu với nhân viên kia, sau đó anh ta đưa chìa khóa xe cho người đó.

Quý Úc biết Trần Bạch đang nhờ nhân viên của nhà hàng hỗ trợ đỗ xe.

Đợi sau khi nhân viên giữ cửa nhận chìa khóa xong, Trần Bạch mới quay lại kéo cửa sau của xe.

Hạ Quý Thần và Quý Úc lần lượt xuống xe, Trần Bạch lên tiếng: "Hạ tổng, Quý tiểu thư, đã đặt chỗ trong nhà hàng. Nếu như không còn việc gì nữa, tôi xin phép đi trước."

Hạ Quý Thần không nói gì, anh chỉ gật đầu đáp lại Trần Bạch.

Lúc Trần Bạch nói "tạm biệt", Quý Úc cũng cười nói "tạm biệt".

Trần Bạch còn chưa đi khỏi, Hạ Quý Thần và Quý Úc đã bước vào nhà hàng.

Nhà hàng rất lớn, không gian được bố trí lịch sự và thoáng mát, khoảng cách giữa các bàn ăn rất rộng.

Có thể là do mới khai trương, nên có không ít thực khách đến đây thưởng thức món ăn. Nhưng mọi người đều nói chuyện với nhau rất nhỏ, ngoại trừ tiếng đàn Violon trên sân khấu thì gần như không nghe thấy âm thanh nào khác.

Chỗ ngồi của Hạ Quý Thần và Quý Úc ở cạnh cửa sổ.

Lúc hai người vừa ngồi xuống đối diện nhau, thì có một nhân viên phục vụ cao gầy cầm thực đơn bước đến.

Quý Úc chọn món ăn xong, trong lúc nhân viên đang đối chiếu lại danh sách các món ăn đã đặt, Hạ Quý Thần lật xem thực đơn, gọi thêm hai món nữa.

Đợi sau khi nhân viên phục vụ đi khỏi, Quý Úc bung ly nước trước mặt lên, uống một hơi hết nửa ly, sau đó mới hỏi Hạ Quý Thần đang ngồi đối diện: "Nghe Trang Nghi nói gần đây anh rất bận?"

"Ừ!" - Hạ Quý Thần đáp, ngón tay thon dài của anh lướt một vòng quanh mép ly, rồi nói tiếp: "Gần đây có khá nhiều việc cần phải xử lý."

"Có kịch bản mới cần chuẩn bị à?" - Quý Úc thuận miệng hỏi.

Hạ Quý Thần vừa định đáp "không có", nhưng chưa kịp nói thì đã khựng lại.

Những chuyện mà anh phải giải quyết gần đây đều có liên quan đến cô, nhưng anh lại không muốn cô biết.

Hạ Quý Thần mấp máy môi, đổi một cách nói khác: "Đang có một dự định nhưng vẫn chưa hoàn toàn chắc chắn."

Thật ra chuyện Quý Úc quan tâm vốn dĩ không phải là Hạ Quý Thần bận gì, điều cô quan tâm chính là sức khỏe của anh. Cho nên với câu trả lời của Hạ Quý Thần, Quý Úc chỉ "ừ" một tiếng cho có, sau đó cô mới nhắc đến chuyện chính: "Công việc quan trọng, nhưng sức khỏe lại càng quan trọng hơn, gần đây hình như anh gầy đi rất nhiều."

Cô đang quan tâm anh sao? Có nằm mơ anh cũng không dám nghĩ cảnh tượng này lại trở thành sự thật...

Nếu đổi lại là lúc trước, anh nhất định sẽ sung sướng đến chết mất thôi, nhưng bây giờ, trong lòng anh lại cảm thấy bi ai và khó chịu không nói nên lời.

Lúc Quý Úc càng lúc càng giống như anh mong chờ thì anh lại phải rời xa cô...

Hạ Quý Thần cảm giác như bị ghen, anh nhìn xuống vẻ im lặng trong chốc lát, sau đó mới ngẩng đầu nhìn cô, không biết có phải do nói quá nhỏ không mà giọng của anh lúc này rất đôi dệu dàng: "Em cũng vậy, gần đây dường như gầy đi không ít."

Nói xong, Hạ Quý Thần lại nhớ đến bản thân vì muốn đẩy nhanh tiến độ, thậm chí thời gian khai máy của "Cửu Trọng Cung" cũng rút ngắn rất nhiều, vậy nên anh lại hỏi: "Công việc quay phim nặng nề quá à?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 658: Anh Có Biết Người Em Yêu Thầm Là Ai Không? (8)

"Quay phim đúng là mệt mỏi, nhưng phim còn chưa quay thì em cũng đã gầy vì anh rồi..." Quý Úc thật sự muốn nói hết ra những lời này.

Bên kia, Hạ Quý Thần lại tiếp tục nói: "Nếu như mệt mỏi quá, anh có thể bảo Trần Bạch liên lạc với đoàn phim, điều tiết lại một chút..."

Hạ Quý Thần còn chưa nói hết, Quý Úc đã vội ngẩng đầu nhìn anh, khẽ lắc đầu: "Công việc quay phim rất tốt, là vì trước khi khởi quay, em muốn lên hình đẹp một chút nên đã cố ý giảm cân."

Hạ Quý Thần "À" một tiếng, dừng lại những lời định nói, một lúc sau anh lại lên tiếng: "Em vốn dĩ cũng không béo, lên hình đã rất đẹp."

Rốt cuộc vẫn là con gái, nghe những lời tán dương này, Quý Úc nhin không được nở nụ cười: "Cảm ơn anh."

Răng của cô rất đều, lúc cười lộ lên, cặp chân mày cong cong khiến cả khuôn mặt tựa như một đóa hoa tươi nở rộ, vô cùng xinh đẹp.

Hạ Quý Thần không thể rời mắt khỏi gương mặt tươi cười như hoa của Quý Úc, trong lòng thầm than một tiếng.

"Sợ rằng chẳng bao lâu nữa, anh chỉ có thể nhìn thấy dáng vẻ tươi cười xinh đẹp này của cô trong mơ mà thôi."

Quý Úc thấy Hạ Quý Thần nhìn mình không chớp mắt, cả buổi cũng không có phản ứng gì, cô nhú mày hỏi: "Anh sao vậy?"

Nghe Quý Úc hỏi, Hạ Quý Thần giật mình hoàn hồn, anh lắc đầu, thản nhiên đáp: "Không có gì."

Dừng lại trong giây lát, anh lại nói: "Sau này không được vì quay phim mà giảm cân nữa, thân thể khỏe mạnh là quan trọng nhất, huống hồ em còn hôn mê tận ba năm, mặc dù tỉnh rồi nhưng tình trạng sức khỏe của em vẫn yếu hơn người bình thường rất nhiều."

Lúc anh và cô đang trò chuyện, phục vụ cũng dần đem thức ăn lên đầy đủ.

Quý Úc đang giờ đùa kếp một con cua sốt cà ri, chợt nghe thấy những lời này của Hạ Quý Thần, động tác trên tay cô bỗng dừng lại. Em hôn mê mất ba năm, hôm nay tuy rằng đã tỉnh dậy nhưng tình trạng sức khỏe vẫn yếu hơn người bình thường rất nhiều... Ngoại trừ cô, bố mẹ cô, bác sĩ chữa trị đã từng chăm sóc cô và y tá, không còn ai biết chuyện này...

Huống chi, trong ba năm mà cô hôn mê, cô và Hạ Quý Thần không hề có bất kỳ liên lạc nào. Sau này khi bọn họ gặp lại, cô cũng chưa từng nhắc tới chuyện này với anh, anh làm sao biết được?

Những suy nghĩ này nhanh chóng xuất hiện trong đầu Quý Úc, bàn tay cầm đĩa của cô khẽ xiết lại, cô không nhận được liền hỏi: “Làm sao anh biết?”

Quý Úc hỏi có chút bất ngờ, trong thời gian ngắn Hạ Quý Thần không kịp phản ứng, anh dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn về phía cô, nói một chữ: “Ừm?”

“Em nói, làm sao anh biết mặc dù em tỉnh nhưng tình trạng sức khỏe vẫn kém hơn người khác rất nhiều?” - Quý Úc giải thích rõ câu hỏi của mình ban này.

Lúc này Hạ Quý Thần mới ý thức được lúc này bản thân đã vô tình để lộ một bí mật nhỏ mà chỉ mình anh biết.

Lúc Hạ Quý Thần đang nghĩ xem nên cho Quý Úc một lời giải thích thế nào, cô lại lên tiếng hỏi: “Là anh Dư Quang nói cho anh biết đúng không?”

Hạ Dư Quang... Anh trai của anh, sao lại có thể liên quan đến anh trai của anh?

Hạ Quý Thần hơi nhíu mày, trong mắt anh ngày càng lộ rõ sự bối rối và khó hiểu.

Chẳng lẽ là cô đã đoán sai?

Thế nhưng mà, trước đây ngoại trừ Hạ Dư Quang mỗi tháng đều đến thăm cô một lần, Hạ Quý Thần và những người khác đều không thể biết chuyện này...

Hoặc là, Hạ Quý Thần không hiểu những lời mà cô vừa nói?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 659: Anh Có Biết Người Em Yêu Thầm Là Ai Không? (9)

Nghĩ đến đây, Quý Úc lại mở miệng: “Lúc em hôn mê, mỗi tháng anh Dư Quang đều đến thăm em một lần. Những người biết chuyện của em rất ít, em nghĩ người có thể kể cho anh nghe chuyện này chỉ có thể là anh Dư Quang, cho nên mới hỏi anh như vậy...”

Nghe đến đây, rốt cuộc Hạ Quý Thần cũng hiểu rõ tình hình.

Quý Úc biết trong quá trình hôn mê có một người mỗi tháng đều đến thăm mình một lần, nhưng cô lại nhầm người rồi...

Nhưng mà, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra khiến cô cho rằng người đến thăm cô mỗi tháng là Hạ Dư Quang?

Hạ Quý Thần im lặng suy nghĩ trong chốc lát, sau đó mới lên tiếng hỏi: “Làm sao em biết trong lúc em hôn mê Hạ Dư Quang đã đến thăm em?”

“Là vì một mảnh ngọc bội đó...” - Quý Úc kể lại tất cả những gì mà mình biết.

Từng câu từng chữ của Quý Úc nhẹ nhàng vọt vào tai Hạ Quý Thần. Anh không nhận được đưa tay vào túi, sờ tìm mảnh ngọc bội đã bị ném vỡ một góc.

Miếng ngọc bội đó là do trước đây, lúc đi thăm cô, anh không cẩn thận làm rơi trước giường bệnh.

Mảnh bị vỡ ấy rất nhỏ, anh cho rằng sẽ không có ai phát hiện, nhưng không ngờ rằng lại trùng hợp như vậy, mảnh vỡ ấy bị y tá của Quý Úc tìm thấy, hơn nữa cô ta còn đưa lại cho Quý Úc.

Thảo nào, trước đây có lần cô bị trật chân, anh dùng thân phận Hạ Dư Quang chạy xe suốt đêm đến Văn Nam. Lần đó Hạ Quý Thần bất cẩn để quên mảnh ngọc bội lại phòng khách sạn của cô, cô chụp một tấm ảnh hỏi nó có phải của anh không. Sau khi anh trả lời xong, cô còn liên tục hỏi nhiều câu liên quan đến miếng ngọc bội.

Lúc đó anh còn nghĩ tại sao cô lại quan tâm miếng ngọc bội này đến vậy. Bây giờ nghĩ lại, hóa ra lúc đó cô đã sớm biết chủ nhân của miếng ngọc chính là người mỗi tháng đến thăm cô một lần, chỉ là cô mập mờ tin rằng mảnh ngọc bội bị vỡ kia có liên quan đến chuyện của cô... Cho nên, trời xui đất khiến thế nào mà anh lại khiến cô nhận nhầm người...

Tựa hồ ngay từ lần đầu tiên, cô và “Hạ Dư Quang mà anh diễn” đã gần gũi hơn rất nhiều... Quý Úc vẫn đang tiếp tục nói: “Nếu như không phải em đúng lúc nhìn thấy mảnh ngọc bội kia, em cũng không biết rằng trong ba năm em hôn mê, anh Dư Quang mỗi tháng đều đến thăm em một lần. Em nghĩ trong vòng ba năm ấy, ngoại trừ bố mẹ em, người duy nhất trên thế giới này không quên mất sự tồn tại của em chính là anh Dư Quang...”

Người duy nhất trên thế giới này không quên mất sự tồn tại của em...

Hóa ra, chủ nhân của miếng ngọc đối với em lại quan trọng đến thế.

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần vô thức nắm chặt mảnh ngọc trong túi.

Nếu như để cô biết rõ tất cả đều là do cô nhầm lẫn, người trước đây mỗi tháng đến thăm cô không phải Hạ Dư Quang, mà là Hạ Quý Thần... Vậy thì anh có trở nên quan trọng trong tim cô hay không?

Nhưng video trong tay Thiên Ca...

Hạ Quý Thần đang cầm mảnh ngọc nhìn không được lại càng siết chặt hơn, mảnh ngọc cứa vào lòng bàn tay khiến anh đau nhức, nhưng dường như anh không cảm giác được, càng ra sức nắm chặt.

Tương lai của cô phải vẻ vang, phải đẹp đẽ, phải vô cùng rực rỡ. Cô là người con gái mà anh yêu bằng cả con tim, anh không cho phép sau lưng cô có bất kỳ vết nhơ nào, cho dù vết nhơ ấy là do anh gây nên, anh cũng không nỡ...

Cho nên, nếu như mọi thứ đã là hiểu lầm thì cứ để tiếp tục hiểu lầm.

Hạ Quý Thần chăm chú nhìn Quý Ước, đợi cô nói xong anh mới lên tiếng: "Hóa ra là vì miếng ngọc bội đó mà em biết..."

Hạ Quý Thần dừng một chút, rốt cuộc anh vẫn không thể nói ra ba chữ "Hạ Dư Quang" kia, mà chỉ dùng từ "anh ấy" để thay thế: "Anh ấy đã từng đi thăm em."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 660: Anh Có Biết Người Em Yêu Thầm Là Ai Không? (10)

Cứ để cho anh tự lừa dối bản thân mình một lần vậy.

Từ "anh ấy" mà cô nghe, chính là nói Hạ Dư Quang.

Từ "anh ấy" mà anh nói, cũng là Hạ Dư Quang.

Quý Ước nghe Hạ Quý Thần nói như vậy, biết rõ mình đã đoán đúng, thật sự là do Hạ Dư Quang nói cho Hạ Quý Thần biết về việc sức khỏe của cô kém.

Quý Ước cong môi đáp một tiếng "Ừ" với Hạ Quý Thần, sau đó cô cúi đầu, tiếp tục kẹ thức ăn cho vào miệng. Không hiểu vì sao trong lòng cô cảm thấy là lạ, dường như có chỗ nào đó không đúng.

Bất giác, Quý Ước từ từ nhũ mảy, động tác nhai nuốt cũng theo đó mà ngừng lại.

Cô cắn chiếc đũa, nghiêm túc nghĩ một lát, cô cảm thấy loại cảm giác là lạ này bắt nguồn từ Hạ Quý Thần đang ngồi trước mặt cô. Nghĩ đến đây, Quý Ước ngước mắt, nhìn thẳng vào Hạ Quý Thần.

Nổi bật trên khuôn mặt điển trai của anh là vẻ lạnh nhạt. Ánh mắt anh sâu thẳm và an tĩnh.

Lúc này, Hạ Quý Thần vẫn như mọi ngày, nhưng Quý Ước lại phát hiện trong lòng cô ngày càng thêm khó chịu.

Quý Ước khẽ mím môi, cô buông đũa, nhẹ giọng gọi: "Hạ Quý Thần!"

Nghe thấy Quý Ước gọi, lông mi Hạ Quý Thần khẽ run, anh nhìn vào mắt cô.

Quý Ước biết đây là dấu hiệu chứng tỏ anh đã hoàn hồn, cô lại mở miệng: "Anh sao vậy? Tâm trạng không tốt à?"

"Không có." Hạ Quý Thần nhẹ nhàng lắc đầu, ánh mắt anh vẫn nhìn Quý Ước thật lâu. Lúc Quý Ước chuẩn bị lên tiếng thì anh đột nhiên nói: "Tiểu Ước, mặc dù em thích ăn lẩu cay nhưng mà nên ăn ít lại, tốt nhất không nên ăn."

Quý Ước nhìn Hạ Quý Thần, cô sững sờ một lúc rồi lên tiếng: "Sao đột nhiên lại nói những chuyện này?" "Không có gì, chỉ là vừa nãy nhắc đến chuyện sức khỏe của em không tốt nên nhớ đến điều này, sẵn tiện nói ra." Hạ Quý Thần nói rất hời hợt, nhưng chỉ một mình anh biết trong lòng mình đang rỉ máu.

Là anh đang nói lời tạm biệt với cô... Vốn dĩ anh không muốn dấn dò cô những điều này, hôm nay đúng lúc nhắc đến vấn đề sức khỏe của cô, anh kìm lòng không được nên đã lên tiếng.

“Hạ Quý Thần chăm chú nhìn cô như thế vì muốn nói với cô những lời này?”

“Anh ấy đang quan tâm cô sao?”

Trong lòng Quý Úc ngọt ngào không nói nên lời, cô ngây thơ “Ừ” với anh một tiếng, nụ cười bất giác nở trên môi.

“Còn nữa, không nên thức khuya nhiều, thức khuya có hại cho sức khỏe.”

Những lời này mẹ vẫn thường hay cảm râm với cô, cô cảm thấy rất phiền. Hôm nay Hạ Quý Thần cũng nói ra những lời như vậy nhưng Quý Úc lại cảm thấy vui vẻ, bàn tay đang cầm đĩa cũng bất giác buông lỏng hơn.

“Nên ít ăn kem lại, con gái phải biết học cách yêu thương và chăm sóc bản thân mình.”

“Nhớ phải ăn nhiều trái cây, đừng có vì ghét trái cây mà không ăn. Mấy thứ như viên ngậm vitamin C không có giá trị dinh dưỡng cao như trái cây đâu.”

“Đăng ký thẻ tập thể dục thì phải nhớ đi tập đều đặn hơn. Như vậy sẽ không bị bệnh...”

“Một ngày ba bữa, phải ăn đúng giờ, không được chờ đến lúc đói bụng mới tìm đồ ăn...”

Quý Úc nghe Hạ Quý Thần dấn dò từng câu một, cô cảm thấy sung sướng không thôi, dần dần trong lòng cô trào lên sự xúc động khó diễn tả bằng lời.

Quý Úc nhìn vẻ mặt dịu dàng của Hạ Quý Thần dưới ngọn đèn nhà hàng, vẻ ngoài của anh quả thật khiến cho người khác chói mắt. Bất giác, cô mở miệng cất ngang lời Hạ Quý Thần: “Anh có biết người em yêu thầm là ai không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 661: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (1)

Hạ Quý Thần bị câu nói đột ngột của Quý Úc làm ngẩn người, sau hai giây, chỉ chăm chăm nhìn cô, không nói lời nào anh nói bằng thanh giọng: “Hửm?”

Trường hợp của Quý Úc là vì đầu óc đã nổi nóng nên nói ra câu đó.

Đợi đến khi tất cả những câu kia thoát ra khỏi miệng, rốt cuộc cô mới nhận ra mình đã nói những gì.

May mắn thay cô vẫn còn ý thức được tình huống lúc này, kìm chế bản thân không nói ra những lời: Người em thầm yêu chính là anh.

Quý Úc vừa âm thầm vui mừng trong lòng vừa tự hỏi làm thế nào để trả lời Hạ Quý Thần.

Sau khi cô nghe tiếng “Hửm?” của anh, liền mở miệng theo bản năng, muốn nói với anh, người em thầm yêu là Lý Tiểu Bạch trong game.

Cô chưa kịp mở miệng nói thì bỗng nhiên cô nhìn thấy trên chiếc đồng hồ của nhà hàng ở gần mình hiển thị ngày một tháng Tư, thế là vô thức nuốt tất cả vào bụng.

Hôm nay “Ngày Cá tháng Tư”! Thời phổ thông, cho dù là đùa dai hay là lời thật lòng, nhiều người cũng sẽ chọn “Ngày Cá tháng Tư” này để tỏ tình.

Anh đã kết hôn và cô đã từng gả cho Hạ Dư Quang, rốt cuộc vẫn là anh và cô không còn hy vọng.

Nhưng anh là người đầu tiên cô hoàn toàn yêu thương... Cô có thể học bí kíp khi còn trẻ không? Ngày hôm nay, sử dụng phương pháp đùa dai này để nói cho anh nghe sự thật?

Ý nghĩ mới vừa xẹt qua trí óc Quý Úc, cô nhìn vào mắt Hạ Quý Thần và mở miệng: “Nếu anh không biết điều đó, hãy nhớ lại ba chữ đầu tiên trong câu nói vừa rồi của em.”

Ba chữ đầu tiên trong câu nói vừa rồi của cô là: Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần tay cầm ly trà bỗng nhẹ nhàng run run lên, sau đó nhanh chóng đưa ly trà lên miệng, dùng hành động uống trà để che giấu cơn hoảng loạn đã bắt đầu trào dậy trong tim mình.

Trên bàn ăn bỗng yên lặng đến lạ. Sau khoảng nửa phút, Quý Úc lúc này mới cong khóe môi, lên tiếng giải thích: “Hôm nay là ngày một tháng Tư...”

Hạ Quý Thần nghe thấy ngày tháng, ngay lập tức đã hiểu tại sao.

Hôm nay là ngày Cá tháng Tư, đây là trò đùa của cô với anh...

Chỉ vì những lời nói vừa rồi của cô, sự mất mát và tiếc nuối đã nhanh chóng bao phủ lên trái tim đang đập dữ dội của anh.

Hạ Quý Thần nuốt nước trà đang ngậm trong miệng vào bụng, lúc này động tác tao nhã từ tốn mới lấy ly trà trên môi xuống, nhẹ nhàng đặt lên bàn, sau đó nhìn chằm chằm vào Quý Úc, mở miệng hỏi: “Em có biết, cái gì gọi là ngoài ý muốn không?”

Hạ Quý Thần không đợi Quý Úc nói nhìn thẳng vào mắt cô và tiếp tục nói: “Nó chính là, anh chưa bao giờ nghĩ đến sẽ yêu em, nhưng anh đã yêu em”

Giọng của anh rất êm tai, trong giọng nói ẩn hiện vài phần nghiêm túc, khiến trái tim Quý Úc bỗng nhiên ngừng đập.

Ánh mắt cô nhìn lại anh, như thể đóng băng, chậm chạp không phản ứng.

Anh nói xong, ánh mắt cũng tĩnh lại nhìn chằm chằm vào cô.

Không biết có phải là ảo giác hay không, Quý Úc cảm thấy ánh mắt Hạ Quý Thần rất có khả năng nhìn xuyên thấu, giống như có thể nhìn thấu suy nghĩ đang có trong lòng cô.

Cô đột nhiên lúng túng và đang chuẩn bị dời ánh mắt khỏi mắt anh, về mặt anh rất nghiêm túc, trên mặt hiện lên nét tàn mạn cười yếu ớt: “Quý Úc, ngày Cá tháng Tư vui vẻ.”

Vì vậy nên, anh vừa học dáng vẻ của cô, lật lại bí kíp của cô... Cũng đúng thôi, anh đã kết hôn, làm sao có thể sẽ thổ lộ với cô?

Rõ ràng cảm thấy rất mất mát, nhưng Quý Úc lại ra sức nở một nụ cười trên khuôn mặt mình, cô vì muốn biểu hiện của mình không chệch vào đâu được, nâng ly trà lên, đưa đến trước mặt Hạ Quý Thần, tư thế dùng trà thay rượu, trả lời: “Hạ Quý Thần, ngày Cá tháng Tư vui vẻ!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 662: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (2)

Hạ Quý Thần không lên tiếng, bụng ly trà trước mặt lên cụng ly với Quý Úc, sau đó hai người không hẹn mà cùng đưa ly trà lên miệng.

Lúc uống trà, vì muốn che giấu tâm tình trong đáy mắt, Quý Úc nhắm mắt.

Hạ Quý Thần, ngày cá tháng Tư vui vẻ, những lời em vừa nói, nó không phải của kẻ ngốc.

“Hạ Quý Thần, anh có biết người em thầm yêu là ai không? Nếu anh không biết điều đó, hãy nhớ lại ba chữ đầu tiên trong câu nói vừa rồi của em”

Hạ Quý Thần, người em thầm yêu là Hạ Quý Thần.

Lúc ly trà dính trên môi, Hạ Quý Thần vô thức đưa mắt nhìn xuống, theo sau đó là tâm tình đau buồn hiện lên trong lòng anh.

Quý Úc, ngày cá tháng Tư vui vẻ, những lời anh vừa nói, cũng không phải đang nói dối.

“Em có biết, cái gì gọi là ngoài ý muốn không? Nó chính là, anh chưa bao giờ nghĩ đến sẽ yêu em, nhưng anh đã yêu em.

Quý Úc, người anh yêu vẫn luôn là em”

Sau khi Trình Vị Văn ra khỏi quán rượu, đứng ven đường đón một chiếc xe taxi, đi từ hợp viện Nam Thành.

Từ năm trước, sau khi cô suýt nữa bị người ta cưỡng bức ở chỗ này, vùng từ hợp viện Nam Thành trở thành nơi cấm kỵ trong lòng cô.

Sau một thời gian dài như vậy, trở lại nơi này, Trình Vị Văn phát hiện nỗi hoảng sợ trong lòng mình vẫn không thuyên giảm chút nào.

Chỉ là trước đây khi cô nghĩ đến việc đã qua, lúc cảm thấy hoảng sợ thì sẽ nghĩ ngay đến Hàn Tri Phần, những lúc ấy sự hoảng sợ đó sẽ trở thành những điều hạnh phúc.

Nhưng hôm nay, những gì cô có ngoài nỗi hoảng loạn ra, cũng chỉ còn lại nỗi quặn đau như giày xéo.

Trình Vị Văn nhìn tứ hợp viện nằm thật sâu trong hẻm nhỏ, nhìn một lúc lâu mới lấy hết can đảm bước vào. Khoảng cách giữa cô và nơi ngày xưa suýt chút nữa cô đã xảy ra chuyện càng ngày càng gần, bước chân Trình Vị Văn càng ngày càng chậm, ngực cũng càng ngày càng chịu những áp lực nặng nề.

Lúc chỉ còn cách khoảng mười mét, Trình Vị Văn dừng lại.

Cô nhìn chăm chăm vào con hẻm không một bóng người trước mặt một lúc, hít một hơi rồi bước về phía trước.

Ngày hôm đó, ở nơi đây cô đã bị người đàn ông kia đè mặt vào bức tường, quần áo của cô bị xé rách, tay hấn còn chạm vào làn da của cô...

Hình ảnh từ những chuyện cũ thoáng hiện lên trước mắt Trình Vị Văn, cơ thể cô khẽ run rẩy.

Ngay lúc cô cho rằng mình đã xong rồi thì người đàn ông dừng động tác, sau đó buông cô ra. Sau đó cô đắm chìm trong sợ hãi, ý thức không hoàn toàn tỉnh táo, chỉ nghe xung quanh có chút ồn ào, mãi đến khi Tiểu Ước gọi mình cô mới ngẩng đầu, ngơ ngẩn nhìn về chỗ đó...

Trình Vị Văn bước vài bước về phía nơi cô đang nhìn, sau đó ngồi xổm xuống, dùng đầu ngón tay chạm vào mặt đất bẩn thỉu.

Hàn Tri Phần đã nằm ở chỗ này, dưới đầu hấn đều là máu, cô nhìn hấn, đôi môi run lên một lần nữa.

Nếu không phải Quý Ước gọi cô, cô cũng không biết nên xem xét hay băng bó vết thương cho hấn như thế nào nữa.

Trái tim của cô vào đêm đó, trên mảnh đất này, đã bắt đầu thuộc về hấn.

Trình Vị Văn ngồi xổm trên mặt đất cho đến khi trời tối cô mới đứng lên.

Sau khi chờ con tê đại trên đui biển mất, cô bước khỏi tứ hợp viện, đón một chiếc xe taxi đến bệnh viện.

Đi đến phòng nhập viện ở tầng dưới, Trình Vị Văn ngẩng đầu đếm hết số tầng rồi đếm số phòng bệnh, sau đó ngừng lại trước cửa sổ phòng bệnh trước kia Hàn Tri Phần đã ở.

Bây giờ, hấn đã đổi người bệnh khác trong phòng, đèn sáng, trên cửa sổ luôn có bóng người quét qua.

Trong đời cô, lần đầu tiên đã qua đêm với một người đàn ông trong cùng một phòng, chính là gian phòng này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 663: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (3)

Cũng giống với lúc ở tứ hợp viện, Trình Vị Văn chỉ ngây ngốc nhìn cửa sổ phòng bệnh, cô đứng gần hơn một tiếng trước khi đi đến địa điểm tiếp theo là khách sạn Bốn Mùa.

Cô không thuê phòng, đi thang máy lên trên tầng cao nhất, đến cửa phòng 1002 và nhìn chăm chăm vào cánh cửa đang đóng chặt, lại một lần nữa đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình, giống như người gỗ không hề nhúc nhích.

Ngày đó sinh nhật cô, hấn ta hẹn cô tới nơi này.

Ban đầu cô cũng không biết rằng hấn đã chuẩn bị mừng sinh nhật cho cô.

Chắc chắn hấn không biết, đêm đó là lần đầu tiên cô nhận được một chiếc bánh sinh nhật vì từ khi còn nhỏ đến giờ cô không thích ăn đồ ngọt, nhưng ngày hôm sau, lòng tràn đầy niềm vui cô vẫn nuốt tất cả vào trong bụng, mặc dù sau đó cô rời khách sạn, một mình chạy vào toilet nôn ra, nhưng khi cô ăn thật sự rất hạnh phúc, hạnh phúc như thể cô được cả thế giới vậy.

Đêm đó cô thật sự đã yêu hấn.

Vì vậy, khi hấn hỏi cô “Có thể không?”, cô nhẹ nhàng gật đầu.

Đó là lần đầu tiên của cô, nó rất đau, đau đến nỗi nước mắt của cô cũng chảy xuống, nhưng đáy lòng cô cũng vô cùng ngọt ngào.

Sau đêm đó, cô và hấn ở chung với nhau.

Hấn không biết, lúc hấn giao chìa khóa căn hộ của hấn cho cô, cô vô cùng phấn khích.

Hấn rõ ràng đã mời người giúp việc, nhưng rất nhiều chuyện vẫn là cô phải đích thân tự làm.

Bởi vì cô yêu hấn, thật sự rất yêu hấn, cho nên cô sẵn lòng vì hấn giặt quần áo, vì hấn học nấu cơm, vì hấn dọn dẹp vệ sinh, vì hấn tự tay thay đổi drap giường vỏ chăn...

Cũng trong căn hộ của hấn, cô đã mang thai đứa con trong bụng.

Từ một phụ nữ rõ ràng đang có nhà nhưng lại giống một phụ nữ vô gia cư, sau khi biết mình đang mang thai, lúc quyết định sinh đứa bé này ra, cô từ bệnh viện đến công ty của hấn và tưởng tượng ra một loạt các tương lai tươi đẹp, cô nhìn thành phố Bắc Kinh mà mình quen thuộc, khoảnh khắc đó cô cảm thấy mình đã ở trong thành phố này và cuối cùng đã có một ngôi nhà.

Trình Vị Văn nghĩ tới đây, xoay người cất bước rời khỏi khách sạn Bốn Mùa.

Cô đi dọc theo con phố, đi về phía con hào.

Dọc theo đường đi, cô suy nghĩ rất nhiều rất nhiều những lời hấn từng nói với cô.

“Về khách sạn sao? Đi thôi, tôi đưa em về!”

“Không cần khách sáo, vì cô gái khiến tôi một mực yêu thương, cố gắng chút sức lực tôi tình nguyện.”

“Nơi đây không đón được xe, nếu tin tôi thì lên xe, còn không tin thì để tôi xuống cổng em lên xe, chờ về khách sạn cũng được.”

“Hay là nói trong lòng em hy vọng tôi sẽ công em về?”

“Mặc dù có chút tiếc nuối không thể công em về khách sạn nhưng được chờ em về cũng là một niềm vui.”

“Cô gái tôi thích, mời lên xe!”

“Tại sao em lại chọn viết sách?”

“Những cô gái viết sách đều có tính cách như vậy à?”

“Làm sao em lại có thể nghĩ ra nhiều tình tiết như vậy?”

“Em có bao giờ suy nghĩ đến việc viết về tôi vào sách của em chưa?”

“Em có thích tôi không? Nếu nói không thì tôi dạy em làm thế nào.”

“Tôi có một đề nghị với em, được không? Chúng ta quen nhau đi!”

“...”

Suy nghĩ, suy nghĩ, Trình Vị Văn gờ tay lên che miệng khóc thật to trên đường lớn.

Anh rõ ràng nói tôi là cô gái anh thích, nhưng rốt cuộc là làm sao lại biến thành chỉ có mỗi mình tôi lẻ loi trong tình yêu này chứ?

Anh rõ ràng nói nếu tôi trả lời không thích anh thì anh sẽ dạy tôi, nhưng làm sao anh có thể dạy tôi thích anh khi anh không còn quan tâm đến tôi chứ?

Anh rõ ràng cho tôi một đề nghị là quen anh đi, làm theo lời anh nói, nhưng anh làm sao lại để tôi một mình trong lời đề nghị của anh chứ?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 664: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi

Yêu (4)

Anh có biết không, mỗi tình đầu, nụ hôn đầu, đêm đầu tiên của tôi, tất cả những thứ đầu tiên trong đời đều dành cho anh, điều này nói lên gì đây?

Anh có biết không, bất cứ điều gì cô cũng luôn sẵn lòng nói với anh, là bởi vì anh là người đầu tiên cho tôi nếm trải cảm giác an toàn?

Anh có biết không, tôi thật sự, thật sự, thật sự rất yêu anh, đến bây giờ vẫn yêu anh, cho dù biết rõ mọi thứ của tôi và anh tất cả, tất cả đều là giả, tôi vẫn không thể kiểm soát được mà tiếp tục yêu anh...

Hàn Tri Phấn, anh có biết không?

Anh có biết không?

Trình Vị Văn khóc thành tiếng.

Thời gian vẫn còn sớm, có nhiều người đi đường không ngừng đi ngang qua cô, nhiều lần quay đầu nhìn lại nhưng không ai đến hỏi cô một câu.

Trình Vị Văn không biết mình rốt cuộc đã khóc bao lâu, cô chỉ dừng lại khi cảm thấy khô miệng khô lưỡi.

Cô không đứng lên mà chôn mặt lên đầu gối, lẳng lặng rồi nước nớc.

Cách đó không xa, có người cất cao giọng hát.

“Từ không oán không trách đến sức cùng lực kiệt, tình yêu có chăng chỉ là một sự hiểu lầm, còn nỗi đau này cũng chỉ như một sự rèn luyện.” (*)

Mặt Trình Vị Văn tựa trên đầu gối hơi ngẩng lên, chú ý đến lời bài hát đang được ai hát.

“Đã từng cho nhau an ủi mà giờ chỉ biết căm lặng nhìn nhau, chịu đựng hay từ bỏ đều là một loại bi kịch.” (*)

Trình Vị Văn ngơ ngẩn nhìn chăm chăm vào chiếc lá rụng trước mũi chân, cho đến khi bài hát ấy kết thúc, cô từ từ lấy điện thoại trong túi ra.

Cô nhìn chăm chăm màn hình điện thoại thật lâu, sau đó mở khóa màn hình và mở tin nhắn thư ký Hàn Tri Phấn đã gửi đến vào buổi chiều, không dám tiếp tục đọc lại nội dung, nhấn chóng ấn vào bàn phím trả lời: “Được, ngày mai cô tới nhà tôi đón tôi, tôi với cô đi bệnh viện làm kiểm tra.”

Trình Vị Văn gửi xong tin nhắn, ngay lúc cô định khóa màn hình và cất điện thoại thì dừng lại, tiếp tục gõ thêm vài chữ gửi cho thư ký của Hàn Tri Phấn: “Cô giúp tôi truyền đạt cho hấn, tôi đồng ý phá thai.”

Đêm nay Hàn Tri Phấn có chút bận bịu. Lúc công việc kết thúc đã là mười giờ tối.

Hắn ta vừa mới vẫy tay ra hiệu cho thư ký rời khỏi văn phòng, thì điện thoại của thư ký vang lên hai tiếng báo tin nhắn.

Thư ký vừa ra ngoài vừa lấy điện thoại ra, cũng không biết ai gửi tin nhắn tới, sau khi thư ký xem xong, ngừng bước chân, đưa lưng về phía hắn ta đang đứng một lúc rồi mới xoay người: “Hàn tổng.”

Hàn Tri Phấn đã đứng lên, đang lấy áo khoác mặc lên người, động tác không dừng: “Có chuyện gì?”

Thư ký im lặng chốc lát, nói: “Trình tiểu thư gửi tin nhắn tới, bảo ngày mai cho tôi tới đón cô ấy đi bệnh viện làm kiểm tra.”

Động tác khoác áo của Hàn Tri Phấn chợt dừng lại.

Trong phòng yên tĩnh tốt một hồi, thư ký lại mở miệng: “Trình tiểu thư nhờ tôi truyền đạt cho ngài, nói cô ấy đồng ý phá thai.”

Hàn Tri Phấn nghe thấy lời nói của thư ký lần nữa mới trở lại bình thường “Ồ” một tiếng, tiếp tục khoác áo vào.

Thư ký lên tiếng nói “Tạm biệt” rồi rời đi.

Hàn Tri Phấn chờ đến khi cánh cửa được đóng lại, lại đứng yên bất động một lần nữa giống như bị điểm huyết vậy.

Ngày một tháng Tư, ngày Cá tháng Tư, sau khi Quý Ưc và Hạ Quý Thần kết thúc bữa cơm kia, một người tiếp tục bận bịu với công việc của YC, một người đến đoàn phim tiếp tục quay phim.

Hai người giống như khoảng thời gian trước bữa cơm, vẫn không ai liên lạc với ai.

Quý Úc cho rằng, lần gặp mặt sau này của mình và Hạ Quý Thần sẽ giống với ngày một tháng Tư đó vậy, vẫn là vô tình gặp gỡ.

Tuy nhiên, mọi chuyện phát triển có chút vượt quá mong đợi của cô, vào ngày mười lăm tháng Tư cô nhận được điện thoại của Trần Bạch và yêu cầu cô đến công ty YC lúc tám giờ sáng hôm sau.

(*) Lời bài hát Thời Gian Cũng Khóc do ca sĩ Trương Học Hữu thể hiện.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 665: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (5)

Kể từ khi Quý Úc ký nhập vào YC, có rất nhiều chuyện nếu không phải Hạ Quý Thần trực tiếp báo cho cô hay thì đó là Trang Nghi.

Trần Bạch không phải không từng liên lạc với cô nhưng số lần ít ỏi có thể đếm được, cho nên sau khi Trần Bạch tắt điện thoại, trong lòng Quý Úc mơ hồ hiện lên một dự cảm không tốt, cô cầm điện thoại di động, đứng yên tại chỗ, nhìn chăm chăm vào đoàn phim đang bận rộn ở cách đó không xa, không nhận được khẽ nhủ nhủ này.

Chẳng bao lâu có nghệ sĩ hóa trang chạy qua: “Chị Quý Úc, tôi dặm lại phấn trang điểm cho chị.”

Quý Úc vội vàng thu hồi suy nghĩ, nở một nụ cười khách sáo với người trang điểm.

Quý Úc không rõ ràng lắm có phải mình đã suy nghĩ quá nhiều hay không, từ sau khi nhận được điện thoại của Trần Bạch thì có chút mất hồn mất vía, nhưng bởi vì muốn quay phim, Quý Úc chỉ có thể duy trì sự chú ý và tập trung cao độ để tránh xảy ra sai lầm.

Cảnh quay của Quý Úc hôm nay không nặng nề nhưng phải quay cả ngày, so với thời gian trước kia quay cảnh võ thuật còn mệt mỏi hơn.

Rõ ràng đã hết sức mệt mỏi và đã trở lại phòng khách sạn được đoàn phim chuẩn bị sẵn, nhưng Quý Úc nằm trên giường vẫn khó thể ngủ ngon được.

Chưa đến sáu giờ sáng ngày hôm sau, Quý Úc đã leo ra khỏi giường, cô gọi cho Trang Nghi trước để cô ấy chuẩn bị xe, sau đó đi vào phòng tắm để rửa mặt.

Trên đường đến YC, điều kiện giao thông khá trơn tru và không có tình trạng quá tải.

Ở thủ đô giữa tháng Tư, các cây dương liễu hai bên đường đều đã xanh lá, những bông hoa mùa xuân trong vành đai xanh ấy cũng vừa chớm nở.

Người đi bộ trên đường, đã cởi ra trang phục mùa đông nặng nề, một số cô gái sành điệu đã thay đổi chiếc váy xinh đẹp.

Thời tiết hôm nay cực kỳ tốt, chút mây mù cũng không có, ánh mặt trời tỏa sáng trên mặt đất, làm cho toàn bộ thành phố tỏa sáng rực rỡ và chói lóa.

Quý Úc nhìn phong cảnh bên ngoài xuyên qua lớp cửa kính xe, ngày hôm qua sau khi nhận được điện thoại của Trần Bạch, vẫn luôn thất thần như vậy, tinh thần lại hoảng hốt.

Xe chạy vào hầm đỗ xe rồi dừng lại, Quý Úc và Trang Nghi cùng bước xuống, đi thang máy lên phòng tổng giám đốc ở tầng trên cùng thì vừa đúng tám giờ. Trần Bạch hẳn là đã tới công ty được một thời gian, ly cà phê trên bàn làm việc đã uống gần một nửa.

Anh ta nhìn thấy Quý Úc và Trang Nghi bước đến, lập tức ngừng những việc đang làm trên tay lại, đứng dậy và lên tiếng: “Quý tiểu thư, chào buổi sáng.”

Quý Úc mỉm cười trả lời: “Chào buổi sáng.”

“Quý tiểu thư, chúng ta đến phòng họp nhỏ đi.” - Vừa nói xong, Trần Bạch liền xoay người, lấy một phần văn kiện trên bàn làm việc, ra dấu tay mời Quý Úc đến phía phòng họp nhỏ.

Trang Nghi không cùng đi vào nên phòng họp nhỏ chỉ có hai người là Quý Úc và Trần Bạch.

Sau khi Trần Bạch ra hiệu Quý Úc ngồi xuống trước, liền bước ra khỏi phòng họp nhỏ, tại phòng tổng giám đốc cách đó không xa, gọi một tiếng: “Hai ly cà phê.”

Chẳng mấy chốc, một trợ lý nhỏ mới của phòng tổng giám đốc bung vào một cái khay, đặt một ly cà phê lên bàn trước mặt Quý Úc.

Quý Úc khuấy cà phê hai lần rồi bung ly cà phê lên, mới vừa đưa tới khoe miệng thì cánh cửa phòng họp nhỏ một lần nữa bị đẩy ra.

Quý Úc tưởng là Hạ Quý Thần, đầu ngón tay nắm ly cà phê không tự chủ được hơi dùng sức, sau đó quay đầu nhìn lại, nhìn thấy người đi vào lại là Trần Bạch mới vừa ra ngoài kia.

“Quý tiểu thư, bây giờ chúng ta có thể bắt đầu không?”

Chẳng lẽ hôm nay người cùng trao đổi công việc với cô, không phải là Hạ Quý Thần mà là Trần Bạch?

Quý Úc hơi nhú nhú mày thì thấy Trần Bạch đã kéo chiếc ghế trước mặt ra và ngồi xuống.

Có lẽ vì cô không đáp lại những gì anh ta vừa nói, Trần Bạch lại lên tiếng: “Quý tiểu thư?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 666: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (6)

Quý Úc hoàn hồn lại, khẽ gật đầu với Trần Bạch.

Trần Bạch nhìn Quý Úc có phản ứng, tiếp tục mở miệng nói: “Quý tiểu thư, là như thế này, hôm nay tôi tìm cô đến đây là có vài điều muốn thông báo cho cô.”

Thông báo... Hai chữ này khiến đẩy lòng Quý Úc trầm xuống một cách khó hiểu, cô nhìn chăm chăm Trần Bạch một lúc, lại khẽ gật đầu, nhưng không trầm lặng như lúc này mà lên tiếng nói ba chữ: “Anh nói đi.”

Trần Bạch đi cạnh Hạ Quý Thần một thời gian dài, phong cách hành sự ít nhiều gì cũng chịu ảnh hưởng từ Hạ Quý Thần, khá dứt khoát và trực tiếp. Nhưng Trần Bạch hôm nay, cũng không biết bị làm sao, sau khi giọng nói của cô vừa dừng lại, thế nhưng khi anh ta mở miệng lại không phải nói thẳng đến chủ đề, mà là một câu nói nhằm dư thừa: “Vậy tôi bắt đầu nói nhé.”

Trần Bạch thế này, khiến đẩy lòng Quý Úc bộc phát nổi bất an, đầu ngón tay cô vô thức bóp chặt mặt bàn, nhìn thẳng vào mắt Trần Bạch, nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng.

Trần Bạch vẫn chưa mở miệng, thay vào đó lại nghiêng đầu tránh ánh mắt của Quý Úc.

Trong những năm qua, anh ta đã trải qua những cuộc đàm phán khó khăn nhưng đây là lần đầu tiên anh không biết phải nói gì.

Khó trách Hạ tổng không xuất hiện, trực tiếp ném cục diện rối rắm này cho anh ta, căn bản là sợ không biết phải làm thế nào để đối mặt sao?

Trần Bạch nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ một hồi, cuối cùng dứt khoát cắn răng một cái, đẩy văn kiện trước mặt mình tới trước mặt Quý Úc: “Quý tiểu thư, cô xem cái này trước đi.”

Ngày hôm qua sau khi nhận được điện thoại của Trần Bạch, tâm trạng Quý Úc cũng đã không yên, lúc này không nhìn thấy Hạ Quý Thần, lại thấy phản ứng không giống bình thường như vậy của Trần Bạch, Quý Úc nhìn văn kiện bị Trần Bạch đẩy tới, bỗng nhiên có chút sợ hãi.

Đợi một hồi, Trần Bạch thấy Quý Úc chỉ nhìn chăm chăm vào văn kiện, bất động, lại lên tiếng nhắc nhở: “Quý tiểu thư.”

Nghe giọng nói của Trần Bạch, Quý Úc không ngẩng đầu nhìn anh ta, ánh mắt vẫn bình tĩnh nhìn vào văn kiện, lại trôi qua một hồi, lúc Trần Bạch lại lên tiếng gọi một chữ “Quý” thì rốt cuộc Quý Úc cũng gờ tay lên và mở tài liệu ra.

Giấy trắng, chữ đen, vô cùng rõ ràng.

Nhưng Quý Úc lại giống như không nhận ra chữ phía trên, kinh ngạc nhìn rất lâu, cũng không có động tĩnh gì.

Trần Bạch biết, bộ dáng này của Quý Úc là đã thấy rõ trên văn kiện viết những gì, lúc này mới âm thầm cắn răng một cái, từ hơn nửa tháng trước lúc giải quyết việc này, có nghĩ sẵn trong đầu, nên đã sao lưu ra: “Quý tiểu thư, chuyện này đã được công ty thảo luận rất lâu và đã đưa quyết định xuống.”

“Truyền thông Hoàn Ảnh tốt hơn YC rất nhiều, đối với tương lai phát triển của cô cũng có lợi, huống chi, tiền họ chi trả còn vượt gấp đôi mức giá hiện tại của cô, cho dù là từ phương diện nào mà nói, đều là một cuộc mua bán rất tốt.”

“Hơn nữa, công ty cũng cảm thấy mất quá nhiều thời gian để đào tạo một nghệ sĩ, không bằng trực tiếp làm phim, cùng hợp tác với công ty nghệ sĩ, hoạt động sẽ hữu hiệu hơn.”

Trần Bạch càng nói càng có chút không thể nói được, anh ta dừng lại một lúc, sau đó mới tiếp tục lên tiếng: “Cho nên, Quý tiểu thư, hôm nay tôi gọi cô đến, chỉ là muốn mời cô ký một chữ vào phía sau.”

Ký một chữ...

Ba chữ này, sau khi chui vào tai của Quý Úc, cả người cô giống như bị thức tỉnh, ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Trần Bạch, sau đó nhẹ nhàng cầm văn kiện lên, lật trang giấy.

Chữ viết chẳng chịt, tất cả các chi tiết của hợp đồng, cô không xem xét cẩn thận mà lựa chọn tiếp tục lật trang giấy.

Thẳng đến một trang cuối cùng, cô nhìn thấy chỗ ký tên của ba bên, trừ tên của cô vẫn chưa được ký ra, hai người khác đã ký tên rồi, phía Truyền thông Hoàn Ảnh là Lý Thần, phía YC là: Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 667: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (7)

Hạ Quý Thần... Anh, anh đã ký tên sao, điều này là để nói, trước khi Trần Bạch nói chuyện với cô về vấn đề này, anh đã đồng ý chuyển cô cho một công ty khác?

Không phải anh là đã nói với cô rồi sao? Muốn cô tin tưởng anh, muốn cùng cô kề vai chiến đấu, cùng cô từng bước từng bước đi từ nơi thấp nhất tiến đến nơi tỏa sáng nhất trong làng giải trí, phải giúp cô đoạt lại những thứ đã mất đi, từng cái từng cái đều đòi trở lại.

Hai câu nói anh thường xuyên nói với cô, một câu là “Không có YC, em còn có tôi”, một câu là “Không chạy đến vì danh tiếng lúc vinh quang, không bỏ đi khi ở dưới tận cùng vực thẳm”.

Nhưng làm thế nào mà anh chỉ trong chớp mắt đã đem cô ký cho công ty khác?

Có phải cô nhìn lầm rồi hay không?

Quý Úc hồi tưởng lại, liền đưa đầu ngón tay ra, chạm vào ba chữ “Hạ Quý Thần” này trên văn kiện.

Bút mực đã khô, ngón tay cô quẹt qua, nét chữ rồng bay phượng múa vẫn nguyên vẹn như cũ không tổn hại gì.

Quý Úc không nhìn được gia tăng sức lực, dùng sức chà xát lên ba chữ “Hạ Quý Thần” đó.

Cũng mặc kệ cô chà xát như thế nào, chữ viết vẫn như cũ, cô vô thức lại gia tăng sức lực, Trần Bạch ngồi đối diện sợ Quý Úc chà rách trang giấy của văn kiện, không nhìn được lên tiếng: “Quý tiểu thư.”

Động tác chà xát vào giấy của Quý Úc thoáng dừng một chút, ngón tay dừng lại trên chữ “Quý”, bất động.

Có phải là một sự hiểu lầm hay không?

Vào dịp Tết âm lịch đầu năm, cô bơi vì chuyện lấy cấp bản quyền diễn xuất của Thiên Ca, từng hiểu lầm qua anh, sau đó cô mới biết, anh là vì giúp cô trả thù Thiên Ca mới bày ra ván cờ này.

Cho nên, lần này có thể giống với lần trước hay không, anh giấu giếm làm như vậy, thật ra cũng là có ẩn ý khác?

Hơn nữa, cô đã từng đến thành phố C để tìm anh trong đêm liên hoan giải thưởng truyền hình, và cùng anh ngồi xe trở về khách sạn, lúc cô nói lời xin lỗi với anh, cô tự nhủ rằng sau này sẽ không bao giờ nghi ngờ Hạ Quý Thần nữa...

Đúng, cô không thể chỉ vì nhìn thấy Hạ Quý Thần ký tên thì cảm thấy anh thật sự không muốn cô ở YC nữa, nhất định là đã xảy ra chuyện gì, nhất định là như vậy...

Nghĩ tới đây, Quý Úc chợt ngẩng đầu nhìn Trần Bạch: “Hạ Quý Thần đâu?”

Cô cần gặp Hạ Quý Thần, gấp mặt để nói chuyện với Hạ Quý Thần... Quý Úc không đợi Trần Bạch trả lời cô, lại tiếp tục mở miệng: “Anh gọi anh ấy tới đây, tôi muốn tận mặt nói chuyện với anh ấy.”

Trần Bạch đem những lời đã sớm chuẩn bị xong, giọng điệu trịnh trọng mà nói ra: “Quý tiểu thư, Hạ tổng không có ở công ty, anh ấy đã đi Mỹ công tác rồi...”

“Có quý mới tin anh!” - Quý Úc liếc nhìn Trần Bạch, không nhờ Trần Bạch giúp mình liên lạc với Hạ Quý Thần nữa, mà lấy điện thoại di động từ trong túi ra, tìm số của Hạ Quý Thần rồi gọi đi.

Sau khi điện thoại được nối, bên trong di động truyền tới giọng trịnh trọng đáp lại: “Thật xin lỗi, số điện thoại quý khách vừa gọi đã tắt máy.”

Quý Úc nhú nhú mày, gọi lại lần nữa, vẫn tắt máy, lúc cô gọi Hạ Quý Thần lần thứ ba, Trần Bạch ngồi đối diện cô dùng giọng điệu thích hợp lên tiếng: “Quý tiểu thư, tôi không có lừa gạt cô, Hạ tổng thật sự đã đi Mỹ công tác, bây giờ đang ở trên máy bay, dự tính hai giờ chiều mới có thể cất cánh.”

“Hơn nữa, Quý tiểu thư, chẳng lẽ cô sẽ không nghĩ một chút là vì sao hôm nay tôi đến tìm cô xin chữ ký mà không phải là Hạ tổng sao?”

Nghe được câu hỏi ngược lại này của Trần Bạch, động tác gọi điện thoại của Quý Úc dừng lại.

Khi cô từ từ lấy điện thoại ra khỏi tai, Trần Bạch tiếp tục nói: “Hạ tổng có thể tự mình đến nói với cô, nhưng sợ dĩ anh ấy không tới, điều này chỉ có thể nói rõ một vấn đề, đây chính là chủ ý đã quyết của Hạ tổng và cũng không muốn cho cô quá nhiều câu trả lời về vấn đề này.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 668: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (8)

“Cho nên, cô có gặp hay không gặp Hạ tổng, vốn không có ý nghĩa gì hết, kết quả đều giống nhau, cô vẫn phải ký tên, vẫn phải rời khỏi YC, vẫn phải đến Truyền thông Hoàn Ảnh.”

Ba lần “vẫn phải” của Trần Bạch giống như ba cây đao sắc bén, từng cái từng cái đâm thẳng vào ngực Quý Úc, đau đến nỗi đáy mắt cô không kìm nổi phải ửng đỏ, đầu ngón tay cô không kìm nổi nắm chặt văn kiện làm cho trang giấy văn kiện có chút nhăn đi, cô sợ Trần Bạch nhìn thấy nước mắt trong mắt mình, không敢 đầu nhìn anh ta, ánh mắt hơi chùn xuống, nhỏ giọng nói: “Có phải đã xảy ra chuyện gì hay không, cho nên Hạ Quý Thần mới làm như vậy?”

“Có phải như dịp Tết lần đó, khi tôi đang dính tai tiếng ồn ào, Hạ Quý Thần lại muốn mang đến cho tôi ngạc nhiên vui mừng gì đó không?”

Lúc hỏi câu cuối cùng, giọng nói của Quý Úc rất nhỏ, đều nhuộm một mảng khăn cầu như có như không: “Trần Bạch, những gì tôi đã nói, có đúng hay không? Hạ Quý Thần, anh ấy không thật sự muốn đưa tôi đến Hoàn Ảnh, đúng không?”

Trần Bạch thật rất muốn nói “Đúng vậy”, nếu như có thể nói, anh ta còn muốn nói cho cô bé trước mặt biết, người đàn ông kia thật sự rất dễ tâm đến cô, cũng thật rất yêu và quan tâm đến cô, sẵn sàng vì cô mà từ bỏ chính mình.

Nhưng anh ta đã đồng ý với Hạ Quý Thần, sẽ thay anh giữ kín bí mật.

Anh ta nhất định phải làm tên xấu xa này, dù sớm hay muộn đều cũng phải làm, thay vì cứ mãi trì hoãn, không bằng dứt khoát chấm dứt.

Suy nghĩ thế, Trần Bạch liền mở miệng: “Quý tiểu thư, lần này chỉ sợ làm cô thất vọng, chuyện lần này, không có nguyên nhân gì cũng không có chuyện ngạc nhiên vui mừng gì. Hạ tổng chính là cảm thấy việc chuyển cô cho Hoàn Ảnh, đối với cô, với anh ấy hay đối với YC, đều được lời lãi ở cả ba cực diện.”

“Quý tiểu thư, cô cũng không ngốc, phải biết rằng, Hạ tổng là thương nhân, mà thương nhân đôi khi coi trọng chính là lợi ích, cô phải biết rằng, bản hợp đồng này trước mặt cô sẽ mang đến cho hạ tổng doanh thu là chín con số. Nếu như cô là Hạ tổng, cô tự hỏi với chính mình xem, cô nghĩ so sánh giữa cô và chín con số kia thì cái nào có giá trị hơn?”

Cô và chín con số? Chín con số và cô? Nếu nói Quý Úc vừa rồi còn có chút lo lắng, cảm thấy Hạ Quý Thần không phải thật lòng muốn đem mình bán cho công ty khác, thì lúc này Quý Úc nghe mức giá Trần Bạch nói, đáy lòng đã có chút không yên.

Trần Bạch trà trộn vào thương trường nhiều năm như vậy, am hiểu nhất chính là nhìn mặt mà nói chuyện, anh ta nhìn ra Quý Úc bị lời mình nói đã bắt đầu hốt hoảng.

Anh ta nuốt nước miếng một cái, lòng dạ cứng rắn, lại tiếp tục chích cho Quý Úc một liều thuốc mạnh: “Chuyện Hạ tổng ở Mỹ cũng không quan trọng,

vốn sắp xếp tuần tới đi công tác nhưng anh ấy lại đi sớm hơn, Quý tiểu thư, cô biết đây là vì cái gì không?”

Không cần Trần Bạch nói, Quý Úc cũng có thể đoán ra ẩn ý sau lời Trần Bạch, cô không muốn nghe, hoặc có thể nói là cô sợ nghe, cô vô thức lắc đầu, muốn để cho Trần Bạch im miệng. Nhưng Trần Bạch giống như căn bản không nhìn thấy phản ứng của cô, giọng điệu vẫn như thường tiếp tục nói: “Bởi vì Hạ tổng cố ý.”

Chỉ trong nháy mắt, sau khi lời Trần Bạch vừa dứt, Quý Úc rốt cuộc vẫn không kiềm chế được, một giọt nước mắt từ khóe mắt gay gắt rơi xuống, rơi trên văn kiện nhẹ phát ra một tiếng “Bộp”.

Trần Bạch nhìn chằm chằm giọt nước đọng trên văn kiện, không có khoảng khắc mềm lòng: “Hạ tổng là vì muốn tránh xa cô nên mới đi Mỹ sớm hơn.”

“Cho nên, Quý tiểu thư...”

Quý Úc không đợi lời tiếp theo của Trần Bạch ra khỏi miệng, lên tiếng ngay: “Tôi có thể mang văn kiện đi trước, trở về suy nghĩ thật kỹ không?”

Hạ Quý Thần ra lệnh cho anh ta phải để Quý Úc ký tên tại chỗ...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 669: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (9)

Trần Bạch nhìn cô gái với cái đầu đang cúi thấp trước mặt mình, làm thế nào cũng không có cách mở miệng để tiếp tục một nửa lời còn lại vẫn chưa nói xong.

Hay cứ làm theo những gì cô ấy nói? Không có vấn đề gì lớn, cùng lắm là bị Hạ tổng khiển trách một trận...

Trần Bạch ở đáy lòng âm thầm mà rối rắm một lúc, cuối cùng vẫn là thỏa hiệp: “Có thể.”

Quý Úc vẫn như trước không nhìn Trần Bạch, nhẹ giọng nói câu “Cảm ơn”, đóng văn kiện lại và ôm vào trong ngực, cô đứng lên: “Nếu như không có chuyện gì khác, tôi trở về đoàn phim trước, buổi chiều còn phải quay phim.”

“Vâng, Quý tiểu thư.” - Trần Bạch đứng dậy, bày ra dáng vẻ muốn tiễn Quý Úc.

Quý Úc không đợi anh cất bước, ngay cả câu tạm biệt cũng không nói, ngay lập tức lấy túi xách ở bên cạnh và nhanh chóng rời khỏi phòng họp nhỏ.

Đợi đến lúc Trần Bạch từ phòng họp nhỏ đuổi theo ra ngoài, Quý Úc đã vào thang máy, Trang Nghi đầu óc mơ hồ, vừa gọi “Tiểu Úc” vừa thừa dịp chen vào trước khi cánh cửa thang máy khép lại.

Khi thang máy đi xuống, các con số màu đỏ ở phía trên cũng đang giảm dần theo nhịp điệu, lúc nhảy tới số “1” thì Trần Bạch thu hồi ánh mắt, anh ta nhìn chằm chằm vào cánh cửa phòng tổng giám đốc đang đóng chặt, sau đó bước tới.

Trần Bạch đứng trước cửa phòng tổng giám đốc, giơ tay lên và gõ cửa ba cái, chờ khoảng ba phút, bên trong truyền ra âm thanh lạnh nhạt của Hạ Quý Thần: “Vào đi.”

Đẩy cửa ra, trong phòng làm việc yên tĩnh lạ thường, Trần Bạch vô thức liếc mắt nhìn về phía bàn làm việc, Hạ Quý Thần không ngồi ở đây, trước cửa sổ cũng trống rỗng, không thấy bóng dáng của anh.

Trần Bạch đóng cửa, đi về phía phòng nghỉ ngơi.

Cửa phòng nghỉ ngơi hơi khép lại, Trần Bạch thoáng dùng ít sức thì cửa mở ra, anh ta liếc mắt một cái đã nhìn thấy Hạ Quý Thần đứng ngay trước cửa sổ.

Sau khi Trần Bạch bước vào được một khoảng ngắn thì lên tiếng: “Hạ tổng.”

Hạ Quý Thần không phản ứng, Trần Bạch tiếp tục lên tiếng: “Quý tiểu thư đã đi.”

Hạ Quý Thần vẫn như vậy, không quay đầu lại cũng không nói lời nào, nhưng Trần Bạch rõ ràng cảm nhận được chỉ trong nháy mắt ngay khi lời nói của mình vừa dứt, lưng của anh có vẻ thoáng căng thẳng.

Trần Bạch biết Hạ Quý Thần đang nghe lời nói của anh ta, anh ta tạm ngừng một chút rồi tiếp tục báo cáo tình hình: “Quý tiểu thư nói, cô ấy có thể mang

văn kiện đi trước, trở về suy nghĩ thật kỹ việc ký tên không, tôi...” - Ngập ngừng một chút, Trần Bạch vẫn thẳng thừng thú nhận: “... đồng ý với Quý tiểu thư rồi.”

Hạ Quý Thần đưa lưng về phía Trần Bạch vẫn không nhúc nhích, nhưng chỉ trong nháy mắt ngay khi Trần Bạch vừa nói ra lời này, Hạ Quý Thần đột nhiên xoay người nhìn Trần Bạch.

Trần Bạch không đợi Hạ Quý Thần nổi giận, liền nhanh chóng mở miệng nói lần nữa: “Quý tiểu thư, cô ấy khóc...”

Sáu chữ đơn giản đã làm cho Hạ Quý Thần bình tĩnh lại trong nháy mắt.

Trần Bạch không dám nhìn Hạ Quý Thần, lặng lẽ ngược mắt lên, nhìn thấy tay anh đang nắm thành quả đấm.

May mắn thay anh ta thông minh... Trần Bạch cẩn thận dè dặt nói tiếp: “Thật sự tôi đã dựa theo cách thức của anh, những lời nên nói đều đã nói, nhưng Quý tiểu thư không chịu ký tên tại chỗ, thật sự tôi không đành lòng ép cô ấy nữa...”

Hạ Quý Thần lại im lặng.

Trần Bạch ngẩng đầu thật nhanh, liếc nhìn anh sự giận dữ treo giữa hai hàng lông mày anh đã tan biến.

Trần Bạch biết, Hạ Quý Thần không tức giận mình vì đã không làm cho Quý Úc ký tên tại chỗ, vì vậy lại vội vàng lên tiếng, thể hiện sự đảm bảo: “Hạ tổng, ngài yên tâm, tôi sẽ liên lạc với Quý tiểu thư và để cô ấy ký tên càng sớm càng tốt.”

Hạ Quý Thần vẫy vẫy tay ra hiệu anh ta đi ra ngoài.

Trần Bạch cúi đầu về phía Hạ Quý Thần, xoay người bước ra ngoài phòng nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 670: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (10)

Trong khoảnh khắc bước ra khỏi cửa phòng nghỉ ngơi, Trần Bạch đứng lại, xoay người liếc nhìn Hạ Quý Thần, do dự một chút lại mở miệng: “Quý tiểu thư, khi cô ấy nhìn thấy chữ ký của ngài, phản ứng đầu tiên là phải chà xóa đi những dòng chữ trên giấy...”

Trong tình cảnh đó, ngay lúc ấy anh ta nhìn thấy cũng cảm thấy đau lòng, hướng chỉ là Hạ tổng.

Trong lòng của Trần Bạch hiểu rõ nếu để Hạ tổng biết, nhất định sẽ rất khó chịu. Nhưng anh ta vẫn cảm thấy cần phải cho Hạ tổng biết, cô gái mà Hạ tổng hết lòng cảm mến và yêu thương, trước tiên khi nhìn thấy chữ ký của anh cũng không này sinh hiểu lầm với anh...

“... Quý tiểu thư còn nói với tôi là cô ấy muốn gặp anh, tôi cũng nói với Quý tiểu thư, dù cô ấy có gặp hay không gặp anh cũng không có ý nghĩa gì. Cô ấy hỏi tôi một câu, có phải đã xảy ra chuyện gì hay không, cho nên anh mới làm như vậy?”

Trần Bạch rõ ràng nhìn thấy, thân thể Hạ Quý Thần thoáng lay động, sau đó anh quay đầu sang một bên, nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Quý tiểu thư còn nói, có phải như dịp Tết lần đó cô ấy dính tai tiếng ồn ào không, anh lại muốn mang đến cho cô ấy ngạc nhiên vui mừng gì đó không?”

“Cô ấy còn nói, anh không thật sự muốn đưa cô ấy đến Hoàn...”

Chữ “Anh” cuối cùng Trần Bạch vẫn chưa nói ra khỏi miệng, Hạ Quý Thần liền lên tiếng: “Ra ngoài!”

Âm điệu của Hạ Quý Thần rất cao, giọng nói rất dao động, giống như đang sợ cái gì đó.

Những điều nên nói hay không nên nói anh ta đều nói hết, Trần Bạch không lên tiếng nữa, nhanh chóng rời khỏi phòng làm việc của Hạ Quý Thần.

Chờ đến khi tiếng đóng cửa vọng lại, ánh mắt đang nhìn ra ngoài cửa sổ của Hạ Quý Thần từ từ dâng lên một mảng đỏ.

Khi đôi mắt anh đang động lệ và mọi thứ trước mắt bị che nhòa đi, anh chợt nhớ tới một ca khúc.

“Chia ly là nỗi đau không thể nói nên lời, khi bạn bè hỏi anh về em, anh cũng sẽ thờ ơ như chúng ta chưa từng yêu nhau, thật ra bấy lâu nay anh vẫn còn điều chưa nói, thật ra anh không thể sống thiếu em...”

“Thật ra anh yêu em nhiều hơn những gì em nghĩ, thật ra anh yêu em nhiều hơn những gì em nghĩ.”

Quý Úc cuối cùng vẫn quyết định ký tên vào văn kiện.

Thật ra cô không muốn ký chút nào, thật ra cô thật sự rất muốn ở lại YC, như vậy cô còn có thể gặp anh, cho dù không thấy anh đi nữa thì anh và cô vẫn có một điểm chung, chính là cùng thuộc về một công ty: YC.

Nói như vậy là vì ít nhất khi cô nghĩ tới, cô sẽ cảm thấy mình và Hạ Quý Thần đang ở cạnh nhau.

Nếu như cô ký tên, sợ là sau này núi cao nước xa, ai cũng không chủ động liên lạc với ai, sẽ rất khó để gặp lại nhau.

Nhưng nếu như Quý Úc không muốn thì phải đợi cô tỉnh táo tại. Sau khi nghiêm túc phân tích tình hình của anh và cô, ký tên là kết quả tốt nhất đối với anh và cô.

Không phải vì những lời nói của Trần Bạch làm tổn thương cô, nhưng nhiều hơn nữa là bởi vì tình cảm giữa cô và anh không có kết quả.

Hạ Quý Thần đã kết hôn, người anh cưới chính là “em gái Coca” đã yêu nhiều năm, anh không thể nào ly dị với “em gái Coca”.

Bước lùi mười ngàn bước để nói, cho dù anh thật sự ly dị, nhưng người cô từng yêu là Hạ Dư Quang và đã từng kết hôn với Hạ Dư Quang, cho dù bây giờ cô một lòng một dạ yêu Hạ Quý Thần đi nữa, cô cũng không được làm tổn thương Hạ Dư Quang.

Cô không cách nào chấm dứt tình yêu của mình với Hạ Quý Thần, mỗi lần thấy anh, đều cảm thấy thật khó để kiểm soát tình cảm.

Nếu đã không thể cùng nhau sống trong thống khổ hay tiếp tục đau khổ, giã dũa, chi bằng giống như lúc ban đầu cô đã từng cắt đứt với Hạ Dư Quang, giải quyết dứt khoát.

Chắc chắn là rất đau, nhưng đau dài không bằng đau ngắn.

Vì vậy, thôi thì tận dụng cơ hội này nhanh chóng chấm dứt tất cả.

Đêm đó đưa ra quyết định này, Quý Úc đã khóc cả đêm.

Cũng may ngày hôm sau cô không có vai diễn, nếu không với tình trạng này của cô, sợ rằng ngay cả trang điểm cũng sẽ khó khăn.

Nếu cũng đã đưa ra quyết định, Quý Úc không cho mình bất kỳ cơ hội nào để đổi ý, vừa rạng sáng ngày hôm sau, chuyện thứ nhất khi thức dậy lại chính là mở văn kiện này ra.

(*) Lời bài hát Thật Ra do ca sĩ Tiết Chí Khiêm thể hiện.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 671: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (11)

Cô không đọc nội dung của văn kiện mà lật ngay đến trang cuối cùng.

Dù cho mọi chuyện đã xảy ra cách đây mười mấy ngày nhưng khi nhìn thấy chữ ký của Hạ Quý Thần ở góc cuối, Quý Úc vẫn cảm thấy như có một con dao đâm vào trái tim mình, đau nhói đến không thể thở nổi.

Một lúc sau, Quý Úc kìm nén sự đau đớn trong lòng, cô tìm bút, không hề do dự ký vào giấy hai chữ “Quý Úc”.

Tài liệu tổng cộng có ba phần, lúc ký vào phần đầu tiên, Quý Úc vẫn không khống chế được cảm xúc, nước mắt cô rơi trên tên của Hạ Quý Thần.

Ký xong, Quý Úc gom tài liệu, sau đó cô gục mặt xuống bàn khóc như một đứa trẻ.

Trước đây khi phải chia tay Hạ Dư Quang, cô cảm thấy rất đau khổ nhưng nếu đem chuyện ấy ra so sánh với hôm nay, cô mới nhận ra những đau khổ lúc đó thật ra chẳng đáng là gì.

Đường như bây giờ cô mới hiểu được, trước kia cô đối với Hạ Dư Quang chỉ đơn thuần là “thích”, nhưng đối với Hạ Quý Thần lại là yêu, hơn nữa còn yêu đến mức muốn gắn bó với nhau cả đời.

Tại sao thời niên thiếu, cô lại say đắm Hạ Dư Quang đến như vậy?

Tại sao Hạ Dư Quang và Hạ Quý Thần cứ phải là anh em ruột?

Tại sao trước đây, trong mắt cô chỉ toàn hình là bóng của Hạ Dư Quang, mà không phải Hạ Quý Thần?

Tại sao sau khi gặp lại cô lại kết hôn với Hạ Dư Quang?

Nếu như ngay từ đầu, anh Dư Quang là Hạ Quý Thần, người sau này cô thích cũng là Hạ Quý Thần, vậy thì tốt biết bao...

Tại sao, tại sao, nhiều cái tại sao như vậy... Nhưng ai mà có thể đoán trước sau này cô lại yêu một Hạ Quý Thần mà cô đã từng rất chán ghét cơ chứ?

Qua một lúc lâu sau, Quý Úc mới ngừng khóc.

Cô ngồi thẳng người, dùng tay lau nước mắt, sau đó lấy điện thoại tìm số của Trần Bạch. Quý Úc vừa định gọi cho Trần Bạch nhưng nghĩ đến mình vừa khóc xong, giọng cô chắc hẳn sẽ nghẹn ngào nên cuối cùng, cô quyết định đổi thành nhắn tin “Tôi ký xong rồi, bây giờ tôi đem hộp đồng sang cho anh được không?”

Trần Bạch nhanh chóng trả lời tin nhắn “Cảm ơn cô, Quý tiểu thư. Làm phiền cô rồi.”

Quý Úc định gõ lại vài chữ “đừng khách sáo” nhưng tay cô run đến mức gõ không ra chữ, cuối cùng Quý Úc đành thoát khung hội thoại, gọi điện thoại đến quầy tiếp tân của khách sạn, nhờ bọn họ giúp cô gửi chuyển phát nhanh.

Sau khi đặt điện thoại xuống, Quý Úc đi vào nhà vệ sinh.

Rửa mặt xong, đúng lúc chuông điện thoại trong phòng vang lên, Quý Úc nghe máy, là bộ phận tiếp tân của khách sạn gọi đến, họ nói nhân viên chuyển phát nhanh đã đến.

Sau khi nói lời cảm ơn, Quý Úc lập tức cúp điện thoại, cô thay quần áo đi xuống lầu.

Gửi chuyển phát nhanh xong, Quý Úc không quay lại phòng mà bắt một chiếc taxi, nhanh chóng trở về thành phố.

Quý Úc không thể ngồi một mình trong phòng, tiếp tục buồn phiền, cô muốn đi ra ngoài, tìm chút chuyện gì đó làm...

Trên đường, Quý Úc gọi cho Đường Họa Họa.

Chiều hôm nay không cần phải lên lớp, Đường Họa Họa và Bạc Hà đang ngủ ở ký túc xá, Quý Úc nghe thế liền hẹn hai người bọn họ cùng nhau đi dạo phố.

Quý Úc thật sự không ngờ rằng tối đó ở Kim Bích Huy Hoàng, cô lại vô tình gặp Hạ Quý Thần.

Sau khi dạo phố, cô, Đường Họa Họa và Bạc Hà cùng nhau đi ăn lẩu. Quý Úc liếc nhìn đồng hồ, thấy vẫn còn sớm, cô không muốn quay về khách sạn, nên dứt khoát kéo Đường Họa Họa và Bạc Hà đến Kim Bích Huy Hoàng ca hát.

Bởi vì ngày mai còn phải quay phim, Quý Úc không dám uống nhiều rượu, thế nhưng tửu lượng của Đường Họa Họa còn tệ hơn, mới uống được hai chén mà cô ấy đã ngã ngửa say...

Quý Úc dẫn Đường Họa Họa đi nhà vệ sinh, không ngờ rằng trên đường quay trở lại phòng karaoke thì cô lại vô tình gặp Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 672: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (12)

Cũng chưa hẳn là gặp, nói đúng hơn là chỉ có Quý Úc nhìn thấy Hạ Quý Thần.

Anh và một người đàn ông lạ mặt đang đứng hút thuốc ở cuối hành lang, vừa hút thuốc vừa trò chuyện.

Anh hoàn toàn không chú ý đến cô nhưng vừa bước ra khỏi nhà vệ sinh thì cô đã nhìn thấy anh.

Cô nhìn anh trong chốc lát, trong đầu còn chưa kịp nghĩ có nên chào hỏi anh hay không thì cô đã nghe thấy mình gọi tên anh: “Hạ Quý Thần.”

Mặc dù giọng của cô không lớn, nhưng trong dãy hành lang yên tĩnh, lại đủ để anh nghe thấy.

Hạ Quý Thần và người bên cạnh đều nghe tiếng gọi của cô, cả hai cùng nhìn về phía cô và Đường Họa Họa.

Hạ Quý Thần không ngờ là có thể gặp cô ở đây, trên mặt anh thoáng hiện vẻ ngạc nhiên. Mãi đến khi người bên cạnh lên tiếng nói gì đó, anh mới lộ ra vẻ mặt xin lỗi. Cũng không biết hai người thấp giọng bàn bạc chuyện gì, kể đó, người kia tắt thuốc lá rồi xoay người bước vào một căn phòng ở cách đó không xa.

Hạ Quý Thần đưa điều thuốc lên miệng, rít mạnh một hơi, sau đó anh dụi tắt đầu lọc vào cái gạt tàn đặt bên cạnh, rồi đi về phía Quý Úc.

Lúc Hạ Quý Thần đi đến trước mặt cô và Đường Họa Họa, Đường Họa Họa hơi say, nhận ra Hạ Quý Thần, cô ấy lập tức nhoẻn miệng cười: “Hạ học trưởng.”

Hạ Quý Thần lịch sự gật đầu với Đường Họa Họa một cái, rồi mới quay sang nhìn Quý Úc: “Đến chơi à?”

"Vâng!" Quý Úc đáp, cô còn chưa kịp nói tiếp, Đường Họa Họa đứng bên cạnh đã nhanh nhẩu nói: “Hạ học trưởng, anh biết không, lúc này Tiểu Úc ôm micro hát tám trăm lượt...”

Đường Họa Họa còn chưa nói hết, Quý Úc đã vỗ vai cô ấy, lập tức ngăn lại mấy chữ “Phạm vi vài dặm” mà cô ấy định nói.

“Tiểu Họa, không phải cậu muốn đi toilet sao? Còn không mau đi đi.” - Nói xong, không cho Đường Họa Họa có cơ hội đáp lại, Quý Úc đã lập tức đẩy cô ấy vào toilet. Đường Họa Họa vừa mới bước ra khỏi toilet, còn chưa đi được hai bước, cứ như vậy mà bị đẩy ngược về.

Quý Úc mạnh tay kéo cửa lại, sau đó cô bước đến trước mặt Hạ Quý Thần, nhẹ giọng giải thích: “Tiểu Họa uống nhiều quá...” Hạ Quý Thần gật đầu, khẽ đáp: “Ừ.”

Quý Úc hỏi: “Hôm nay anh đến để gặp mặt bạn bè hay là đến bàn công việc thế?”

Hạ Quý Thần đáp: “Bàn công việc.”

"Gần đây anh vẫn bận rộn như vậy sao?"

"Ừ."

Mỗi lần gặp anh, Quý Úc đều có rất nhiều chuyện muốn nói, hôm nay cũng không ngoại lệ, nhưng vừa mở miệng định nói với anh vài câu than phiền thì cô bỗng dừng khựng lại, không nói những lời muốn nói nữa.

Nhìn anh một lúc, cuối cùng cô vẫn quyết định nói đến chuyện chính: “Em đã ký xong hợp đồng mà Trần Bạch đưa rồi.”

"Ừ." Hạ Quý Thần đáp. Qua một lúc lâu sau, anh mới nói tiếp: “Anh nghe Trần Bạch nói rồi.”

"Sáng nay em đã gửi chuyển phát nhanh cho Trần Bạch, cùng thành phố thì một ngày sẽ đến, chắc bây giờ anh ấy đã nhận được rồi.”

Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, đôi mắt nhìn xuống chân, không nói gì thêm.

Phản ứng của anh khiến Quý Úc không biết nên tiếp tục nói gì. Cô đứng đối diện với Hạ Quý Thần, nhìn thấy dáng vẻ thờ ơ của anh, trong mắt đột nhiên cảm thấy cay cay, Quý Úc sợ mình sẽ khóc trước mặt anh nên cô vội chỉ vào toilet bên cạnh: “Em vào trong xem Tiểu Họa.”

Không đợi Hạ Quý Thần đáp lại, Quý Úc lập tức xoay người bước nhanh vào toilet.

Cửa toilet bị đóng mạnh, một tiếng “ầm” vang lên. Cả người Hạ Quý Thần thoáng run lên, anh liếc nhìn toilet một cái sau đó quay đầu đi về phía cửa sổ ở cuối hành lang.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 673: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi

Yêu (13)

Bên ngoài cửa sổ là vườn hoa phía sau của Kim Bích Huy Hoàng, ở đó trồng rất nhiều hoa hồng, đang trong thời kì nở rộ.

Gió đêm thổi qua cửa sổ mang theo mùi hương hoa hồng.

Hạ Quý Thần lặng người nhìn những bông hoa hồng vàng bên ngoài cửa sổ. Anh cứ đứng như thế không hề chớp mắt. Mãi một lúc lâu sau, đến khi cảm thấy mắt mình hơi cay, anh mới khẽ chớp mắt, thờ ơ liếc nhìn về phía toilet một cái, sau đó xoay người rời đi.

Đi được vài bước, dường như Hạ Quý Thần muốn quay đầu lại nhìn nhưng rốt cuộc anh vẫn không quay lại, chỉ đứng đó một lúc rồi tiếp tục bước đi.

Hạ Quý Thần không trở lại phòng bao mà đi thẳng đến trước thang máy, bấm chọn lầu một của “Kim Bích Huy Hoàng.”

Vừa bước ra khỏi thang máy, quản lý sảnh trông thấy anh liền chạy đến chào: “Hạ tiên sinh, anh phải đi rồi à?”

Hạ Quý Thần liếc nhìn vị quản lý kia một cái, anh không trả lời, tiếp tục bước về phía cửa chính. Về mặt anh có hơi nhột nhạt.

Quản lý sảnh vẫn đi theo sau Hạ Quý Thần, tươi cười vô cùng lịch sự và chân thành: “Hạ tiên sinh, sau khi đưa anh đến đây, Trần tiên sinh đã rời đi. Không biết là Trần tiên sinh sẽ quay lại đón anh hay là để tôi sắp xếp gọi xe cho anh?”

Hạ Quý Thần bước ra khỏi cửa xoay của Kim Bích Huy Hoàng, gió lạnh thổi vào mặt, khiến cho những cảm xúc nặng nề trong lòng anh tan đi rất nhiều. Anh đưa tay vào túi quần lấy ra một điều thuốc, lúc chuẩn bị lấy bật lửa châm thuốc, quản lý đại sảnh đã nhanh chóng đưa bật lửa cho anh.

Hạ Quý Thần liếc nhìn ông ta một cái, anh cắn điều thuốc trên môi, nghiêng đầu đốt thuốc. Sau khi rít một hơi, anh ngậm khói thuốc trong miệng, một lát sau, mới từ từ nhả ra. Đến khi khói thuốc tan hết, Hạ Quý Thần mới lên tiếng đáp: “Gọi Trần Bạch đến đón tôi.”

“Vậy bây giờ tôi giúp anh gọi cho Trần tiên sinh.” Quản lý sảnh nói.

Hạ Quý Thần gật đầu, yên lặng đưa điều thuốc lên miệng.

Sau khi quản lý đại sảnh cúp điện thoại, ông ta nhanh chóng báo với Hạ Quý Thần: “Trần tiên sinh nói, cậu ta đang ở gần đây, tầm mười phút nữa sẽ đến.”

Hạ Quý Thần ngậm điều thuốc, dùng yết hầu đáp lại một tiếng thật khẽ: “Ừ”. “Hạ tiên sinh, anh muốn vào trong ngồi một lát không? Tôi pha cho anh ly trà nhé? Hoặc cà phê?”

Mãi một lúc sau, Hạ Quý Thần mới xua tay đáp: “Không cần.”

Ngừng lại một chút, liếc nhìn quản lý đại sảnh đang cung kính đứng bên cạnh, anh lại nói thêm: “Ông đi làm việc của ông trước đi.”

“Vâng Hạ tiên sinh, có việc gì thì anh cứ gọi cho tôi.”

Hạ Quý Thần không đáp lại.

Sau khi quản lý sảnh quay trở vào Kim Bích Huy Hoàng, Hạ Quý Thần đứng ở cửa chính một lúc rồi bước ra đường lớn.

Anh chọn bừa một cái đèn đường, đứng tựa vào đó, rồi lại lấy ra một điều thuốc.

Vừa hút xong điều thuốc, Trần Bạch cũng vừa đến.

Không đợi Trần Bạch xuống mở cửa cho mình, Hạ Quý Thần đã tự mình mở cửa chui vào xe.

Xe lao nhanh trên đường vắng, đi được khoảng 100m, Hạ Quý Thần đột nhiên lên tiếng: “Cô ấy gửi hợp đồng lại rồi, cậu đã nhận được chưa?”

Trần Bạch dờ ra một lúc mới ý thức được “cô ấy” mà Hạ Quý Thần đang nhắc đến là Quý Úc, mà hợp đồng anh ấy nói cũng chính là hợp đồng chuyển nhượng cô sang truyền thông Hoàn Ảnh, cậu vội vàng đáp: “Trước khi tan ca tôi đã nhận được rồi.”

Trong xe yên ắng không một tiếng động.

Trần Bạch điều khiển vô-lăng, tiếp tục đi về phía trước. Lúc dừng xe chờ đèn đỏ, anh liếc nhìn Hạ Quý Thần qua kính chiếu hậu, do dự một lát, anh lại hỏi: “Hạ tổng, anh có muốn xem lại hợp đồng lần nữa không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 674: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (14)

Hạ Quý Thần không lên tiếng, nhưng Trần Bạch nhìn thấy cặp chân mày của anh hơi giãn ra.

Trần Bạch biết, điều này có nghĩa là Hạ Quý Thần muốn xem hợp đồng...

Anh không nói lời nào, lập tức rút một tập công văn từ ghế phụ, nhìn thoáng qua một cái, sau khi xác định đúng là bản hợp đồng kia, anh mới xoay người đưa cho Hạ Quý Thần đang ngồi ở ghế sau.

Hạ Quý Thần nhấp máy môi nhưng không lên tiếng, anh đưa tay nhận lấy tập công văn.

Đèn đỏ chuyển thành đèn xanh, Trần Bạch nắm vô-lăng, lại lần nữa đạp chân ga.

Lúc xe đi qua giao lộ, Hạ Quý Thần bật đèn đọc sách ở sau xe lên, sau đó tiếng lật trang giấy sột soạt vang lên.

Trong xe rất yên tĩnh, Trần Bạch vốn luôn nhìn thẳng con đường phía trước đột nhiên có chút tò mò, anh muốn biết phản ứng của Hạ Quý Thần khi xem bản hợp đồng, nên thỉnh thoảng lại len lén liếc nhìn kính chiếu hậu.

Hạ Quý Thần ngồi ghế sau nghiêm túc lật xem bản hợp đồng trên tay. Không biết lật đến trang nào, đột nhiên, động tác trên tay anh ngừng lại, dường như bị điểm huyết, anh ngồi yên không hề động đậy.

Đến bãi đỗ xe dưới nhà riêng của Hạ Quý Thần, Trần Bạch liếc mắt nhìn thoáng qua ghế sau, thấy Hạ Quý Thần vẫn duy trì trạng thái từ nãy giờ, ngồi bất động nhìn chăm chăm vào bản hợp đồng trên tay. Cuối cùng, Trần Bạch đành lên tiếng nhắc nhở: “Hạ tổng, đến rồi.”

Đáp lại cậu là sự im lặng.

Trần Bạch đợi thêm một lúc nữa, thấy Hạ Quý Thần không có phản ứng, cậu vừa định lên tiếng thì thấy Hạ Quý Thần đột nhiên lẩm bẩm nói gì đó, giọng anh rất nhỏ.

Bởi vì anh nói quá nhỏ nên Trần Bạch hoàn toàn không nghe được.

Bầu không khí im ắng tiếp tục bao trùm, một lúc sau, Hạ Quý Thần lại tiếp tục, giọng nói rất nhẹ, như tan vào không khí: “... Khóc...”

Anh ấy nói rất nhiều, nhưng Trần Bạch chỉ nghe thấy mỗi chữ “Khóc”.

Trần Bạch vừa định lên tiếng hỏi Hạ Quý Thần cái gì khóc?

Nhưng anh còn chưa kịp nói thì đã thấy Hạ Quý Thần dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng sờ lên văn kiện.

Đầu ngón tay của Hạ Quý Thần run rẩy dữ dội, trái tim của Trần Bạch cũng vì thế mà run rẩy theo, anh vô thức cảm văn kiện lên xem, chỗ mà ngón tay của Hạ Quý Thần vừa chạm vào có một vệt nước mắt làm nhòe đi dòng chữ ở đó.

Cho nên ý của Hạ tổng là... Quý tiểu thư đã khóc khi ký bản hợp đồng này?

Suy đoán này vừa hiện lên trong đầu Trần Bạch, giọng Hạ Quý Thần lại vang lên trong xe, không biết có phải do lần này Trần Bạch đoán đúng rồi hay không, nên mặc dù anh nói rất nhỏ và không rõ ràng, nhưng Trần Bạch vẫn nghe ra được vài từ: “... Tôi lại làm cô ấy khóc...”

Bởi vì vô tình gặp được Hạ Quý Thần, tâm trạng của Quý Úc lại lần nữa tuột dốc như xe không phanh.

Sau khi cô trở lại phòng bao, đừng nói là ca hát, ngay cả tâm trạng để trò chuyện cũng tan thành mây khói.

Có lẽ là Bạc Hà nhận ra tâm trạng cô không vui, nên cô ấy đã đề nghị ra về.

Trả tiền xong, Bạc Hà và Quý Úc, mỗi người gọi một chiếc taxi khác nhau.

Ba người cùng xuống đại sảnh của Kim Bích Huy Hoàng, xe Bạc Hà gọi cũng vừa đến, cô ấy gọi xe trở về Đại học điện ảnh B.

Quý Úc chào tạm biệt Bạc Hà và Đường Hòa Hòa. Đợi hai người ngồi vào xe, rồi đi, cô mới bước dọc theo lề đường.

Đi được vài bước, cô đứng ở phía xa trông thấy Hạ Quý Thần đang tựa lưng vào một ngọn đèn đường, cúi đầu hút thuốc.

Bước chân của Quý Úc bắt giắc dừng lại.

Cô không chủ động gọi anh như lúc ở nhà vệ sinh ban nãy mà chỉ lẳng lặng đứng nhìn anh.

Trần Bạch lái xe đến, anh lên xe rời đi, còn cô vẫn ngẩn người nhìn chỗ anh vừa đứng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 675: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (15)

Quý Úc không biết rốt cuộc mình đã đứng như thế bao lâu, cũng không biết rốt cuộc có bao nhiêu người đi ngang qua cô rồi bước vào Kim Bích Huy Hoàng.

Cô càng không biết chiếc xe taxi lúc này cô đặt đã gọi cho cô bao nhiêu cuộc điện thoại, cũng không biết rốt cuộc tài xế đã hủy chuyến xe của cô lúc nào.

Chỉ biết đến lúc cô hoàn hồn, trên mặt đã ướt đầm nước mắt từ lâu.

Vì vấn đề sức khỏe, ca phẫu thuật của Trình Vị Văn phải dời đến cuối tháng Tư.

Bắt đầu từ trung tuần tháng Tư, khoảng thời gian nửa tháng sau đó ở Bắc Kinh đều là ngày nắng.

Không biết có phải do ông trời cũng ủng hộ đứa con này của Trình Vị Văn hay không, đêm trước ngày phẫu thuật, trời còn đầy sao, thế nhưng sáng sớm hôm sau bầu trời đã trở nên âm u.

Thời gian phẫu thuật là 10 giờ sáng.

Đêm qua, mãi đến ba giờ sáng, Trình Vị Văn mới miễn cưỡng ngủ được một chút. Chưa đến năm giờ sáng, cô đã tỉnh giấc.

Cô vẫn luôn hy vọng tất cả đều chỉ là một cơn ác mộng, nhưng khi cô nhìn chằm chằm vào trần nhà và ra sức véo bắp đùi của mình, cảm giác đau đớn nói cho cô biết, toàn bộ những thống khổ như địa ngục mà cô đã phải trải qua đó, chúng đều là sự thật.

Không rõ có phải do khoảng thời gian gần đây Trình Vị Văn đã khóc quá nhiều, cho nên đến hôm làm phẫu thuật cô chẳng thể khóc nổi nữa.

Cô nằm chết dí trên giường như cái xác không hồn, mãi đến khi chuông điện thoại vang lên, cô mới chịu bò xuống giường, đi vào phòng tắm.

Giống như sắp phải dự một buổi lễ long trọng, cô tắm rửa thật nghiêm túc. Từ trước đến giờ, Trình Vị Văn không thích son phấn nhưng hôm nay lại trang điểm cho mình thật kỹ lưỡng, sau đó mở tủ chọn một bộ váy xinh đẹp nhất, đắt tiền nhất mặc vào.

Sau khi sửa soạn xong xuôi, Trình Vị Văn nhìn đồng hồ, hiện tại là 7 giờ 50 phút, còn mười phút nữa thư ký của Hàn Tri Phán mới đến đón cô.

Từ hôm thư ký của Hàn Tri Phán gửi cho cô tin nhắn nói rằng cô phải bỏ đứa bé đi, cô và Hàn Tri Phán không hề liên lạc với nhau.

Trình Vị Văn nhìn bầu trời u ám ngoài cửa sổ, cô nắm chặt điện thoại trong tay, cuối cùng, cô tìm số điện thoại của Hàn Tri Phán gọi cho hắn.

Có lẽ Hàn Tri Phán còn chưa thức giấc, điện thoại reo rất lâu mới có người nhận, đầu dây bên kia vang lên giọng nói còn ngái ngủ của anh: “Alô?”

Chỉ là một chữ đơn giản nhưng khiến Trình Vị Văn suýt chút nữa rơi nước mắt, cô hít một hơi thật sâu mới khiến mình bình tĩnh lại, mở miệng nói: “Em... 10 giờ sáng nay em phẫu thuật.”

Hàn Tri Phán, anh có hiểu được ý nghĩa ẩn sâu bên trong những câu nói này không?

Em hy vọng, ở giây phút cuối cùng này anh có thể mềm lòng, có thể thay đổi quyết định, có thể cho con chúng ta ở lại...

Đầu dây bên kia im lặng hồi lâu, sau đó, giọng nói ngạc nhiên của Hàn Tri Phán vang lên: “À, là cô à.”

“Là cô à”... Ba từ này thật châm chọc biết bao...

Lúc này khi nghe thấy giọng cô vang lên, mất một lúc lâu sau, hẳn mới ý thức được người gọi đến là cô...

Sắc mặt Trình Vị Văn tái nhợt, ngón tay cầm di động của cô cũng bắt giắc run lên dữ dội.

Thật ra cô vẫn luôn mong chờ hẳn có thể mềm lòng, mặc dù cô biết, nếu cô không gọi cuộc điện thoại này cho hẳn, sợ rằng hẳn hoàn toàn không hề nhớ hôm nay là ngày cô phẫu thuật. Nói đúng hơn, có lẽ hẳn không hề đặt cô trong tâm trí mình...

Hóa ra, đối với hẳn, chuyện giữa cô và hẳn đã sớm trở thành dĩ vãng, chỉ còn lại một mình cô vẫn ngu ngốc đắm mình trong câu chuyện ấy, ngu ngốc cho rằng bọn họ vẫn chưa hoàn toàn kết thúc...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 676: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (16)

Ở đầu dây bên kia, Hàn Tri Phán thấy Trình Vị Văn vẫn im lặng, hẳn lên tiếng trước: “Còn có chuyện gì khác không?”

Nước mắt chậm rãi rơi xuống từ khóe mắt Trình Vị Văn.

Chờ mãi mà vẫn không thấy cô mở miệng, hẳn lại lên tiếng: “Nếu như không có việc gì nữa, vậy tôi cúp máy trước đây.”

Trình Vị Văn nghe Hàn Tri Phán nói như vậy, cô cũng buông điện thoại, ấn vào nút ngắt.

Tay vẫn còn cầm điện thoại, cô ngồi xồm xuống sàn, bắt đầu khóc thút thít.

Có lẽ vì kẹt xe, thư ký của Hàn Tri Phán đến muộn mười phút so với giờ hẹn.

Trình Vị Văn không nghe điện thoại của thư ký Hàn Tri Phán gọi đến, cô cũng không vội xuống lầu mà đợi đến khi cảm xúc hoàn toàn ổn định, cô đứng trước gương dặm lại chút phấn son, sau đó từ tốn bước ra khỏi nhà.

Đến bệnh viện đã là 9 giờ 30 phút.

Còn nửa tiếng nữa mới đến giờ phẫu thuật.

Trước tiên, bác sĩ đo nhiệt độ cho Trình Vị Văn, đảm bảo sức khỏe cô không có vấn đề gì, sau đó y tá truyền nước biển cho cô.

Có lẽ là Hàn Tri Phán đã dặn dò thư ký của hẳn phải báo cáo tình hình cuộc phẫu thuật cho hẳn ta, lúc bác sĩ truyền nước biển cho Trình Vị Văn, cô nhìn thấy thư ký dùng điện thoại quay lại một đoạn video, sau đó gửi cho Hàn Tri Phán.

Trong quá trình truyền nước biển, cô vẫn luôn để ý chiếc điện thoại của thư ký, mãi đến khi bác sĩ gọi cô vào phòng phẫu thuật, điện thoại của thư ký vẫn không nhận được bất kỳ hồi âm nào.

Trình Vị Văn nằm trên giường phẫu thuật, khi bác sĩ bắt đầu tiêm thuốc mê, có một giọt nước lăn ra từ khóe mắt cô.

Cô đột nhiên nhớ đến buổi trưa lúc cô biết mình đã mang thai con của Tri Phán, trên đường chạy đến gặp anh ta, cô đã tưởng tượng ra những hình ảnh tương lai tươi đẹp của cô với hẳn và của con bọn họ.

Nghĩ rồi lại nghĩ, nước mắt Trình Vị Văn trào ra càng lúc càng nhiều, cô còn nhớ ngày hôm đó cô đã đặt tên cho con của mình. Khi hai chữ “Bát com” (1) vụt qua trong đầu cô, rốt cuộc Trình Vị Văn nhìn không được bật khóc thành tiếng.

Sau đó, thuốc mê phát huy tác dụng, cô hoàn toàn mất đi ý thức...

Cuộc phẫu thuật diễn ra rất nhanh, chưa đến hai mươi phút đã xong.

Sau khi Trình Vị Văn bị y tá gọi dậy, cô nằm trên giường dưỡng sức tầm mười phút thì được thông báo có thể ra về.

Thư ký lấy thuốc giúp Trình Vị Văn, trên đường về, cô ta nhắc lại những lời của bác sĩ không sót một chữ.

Từ đầu đến cuối, Trình Vị Văn vẫn không nói tiếng nào, mãi đến khi rời khỏi bệnh viện, nhìn thấy những hạt mưa bụi rơi lất phất, cuối cùng cô cũng mở

miệng: “Trời mưa rồi này.”

Thư ký không nói tiếp, cô ta ngẩn người, sau đó tiếp lời Trình Vị Văn: “Đúng vậy, trời mưa rồi.”

Trình Vị Văn lại tiếp tục im lặng, cô ngửa đầu, chăm chú nhìn những hạt mưa đang rơi xuống, nhìn mãi nhìn mãi. Thư ký không biết liệu có phải mình hoa mắt rồi không, cô ta cảm thấy Trình Vị Văn vừa nhoẻn miệng cười, nhưng nụ cười của cô ấy so với khóc, lại càng khiến người ta cảm thấy bi thương hơn.

Có một hạng mục lớn mà Hàn Tri Phán vẫn luôn muốn giành lấy, hôm nay rốt cuộc cũng đạt được nguyện vọng.

Tất cả mọi người ở công ty đều cho rằng tâm trạng của Hàn Tri Phán rất tốt. Nhưng chẳng ai hiểu vì sao sau khi ký hợp đồng xong, hần lại như ăn nhầm thuốc súng, gặp ai cũng nổi giận dỗi dưng.

Con giận của hần kéo dài cả một buổi sáng, khiến công ty loạn hết cả lên, mặc dù phát sinh nhiều vấn đề cấp bách nhưng không ai dám đến gần văn phòng của hần nửa bước.

Thư ký của Hàn Tri Phán hoàn tất việc đưa Trình Vị Văn về nhà, lúc cô quay lại công ty đã là 3 giờ chiều.

(1) “Bát comi”: trong tiếng Trung, từ bát com đọc là Fàn wǎn, đọc gần giống với Phán (Fǎn) trong tên Hàn Tri Phán và đồng âm với Văn (wǎn) trong tên Trình Vị Văn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 677: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (17)

Thư ký của Hàn Tri Phán vừa đến liền cảm nhận được bầu không khí căng thẳng nặng nề bao trùm cả công ty.

Cô làm việc cho Hàn Tri Phán lâu như vậy nhưng rất ít khi thấy Hàn Tri Phán nổi giận. Sau khi nghe đồng nghiệp kể lại tình hình từ lúc Hàn Tri Phán trở lại công ty đến bây giờ, theo bản năng, cô nghĩ mình vẫn nên tránh Hàn Tri Phán xa một chút. Nhưng cô có việc cần báo cáo với anh, vậy nên đành liều mình đi đến gõ cửa phòng làm việc của Hàn Tri Phán.

“Mời vào.”

Giọng Hàn Tri Phán vọng ra. Thư ký nhìn cánh cửa đang đóng chặt hít một hơi thật sâu, sau đó mới cẩn thận mở cửa.

Hàn Tri Phán ngồi ở bàn làm việc, đang gõ chữ trên máy tính.

Mang theo tâm trạng lo lắng, thư ký bước vài bước vào bên trong, đứng cách Hàn Tri Phán một khoảng thì dừng lại, cô nói: “Hàn tổng, những chuyện mà anh căn dặn tôi, tôi đều đã làm xong rồi. Cuộc giải phẫu của Trình tiểu thư đã kết thúc, cái thai đã bị phá đi, tôi cũng đã đưa cô ấy về nhà.”

Dường như Hàn Tri Phán không nghe thấy những lời cô ấy nói, động tác gõ phím vẫn không có dấu hiệu dừng lại.

Báo cáo xong, thư ký bình tĩnh điều chỉnh lại hô hấp, cô đợi một lúc, cảm thấy Hàn Tri Phán không có ý định đáp lời nên cô lại lên tiếng: “Hàn tổng, nếu không còn chuyện gì nữa, tôi ra ngoài làm việc trước đây.”

Sau khi nói xong, thư ký lại đợi thêm một lúc, thấy Hàn Tri Phán vẫn tiếp tục gõ chữ, hoàn toàn không hề để ý đến mình, thì cô lập tức nhanh chân rời khỏi văn phòng.

Đóng cửa lại, thư ký xoay người đi về bàn làm việc của mình nhưng còn chưa đi được hai bước, sau lưng cô đột nhiên vang lên một tiếng “Rầm”.

Cô bị dọa đến nỗi giật bắn người, ngoảnh đầu nhìn lại, cách một cánh cửa, bên trong lại vang lên một tiếng “phịch”.

Ngay sau đó, trong văn phòng liên tục vọng ra một loạt tiếng đồ vật bị ném xuống sàn. ----

Ngày thứ ba kể từ hôm vô tình gặp được Hạ Quý Thần ở Kim Bích Huy Hoàng, tổ kịch bản chuyển đến Hoàn Kiếm để quay nửa phần sau của bộ phim.

Hai người thân thuộc ở cùng một thành phố nhưng lại không liên lạc với nhau thì cũng chỉ có thể dựa vào duyên số để vô tình gặp nhau. Bây giờ Quý Úc và Hạ Quý Thần chia cách hai nơi, một người ở nam, một người ở bắc, đương nhiên càng không có khả năng gặp mặt.

Nếu nói thời gian là một sự dày vò, thì sự dày vò này thật đáng sợ.

Mỗi ngày Quý Úc đều nhớ Hạ Quý Thần, mỗi đêm đều sẽ khóc vì Hạ Quý Thần, thậm chí có một khoảng thời gian, hầu như trong giấc mơ hằng đêm, cô đều mơ thấy Hạ Quý Thần.

Nhưng cho dù ngày tháng có dày vò thế nào đi chăng nữa, mặt trời vẫn sẽ mọc lên như bình thường, màn đêm vẫn cứ buông đúng giờ, thời gian cứ luân chuyển không ngừng nghỉ.

Thấm thoát, tháng năm cũng trôi qua đã tới tháng sáu, thời tiết càng ngày càng nóng hơn, dự án “Cửu Trọng Cung” cũng dần dần đi đến những cảnh quay cuối cùng.

Bởi vì là phim cổ trang, quần áo của tất cả diễn viên đều là ba lớp ngoài, ba lớp trong, vì vậy quá trình quay phim càng lúc càng cực khổ hơn. Có nhiều khi vừa bắt đầu quay, mồ hôi bên trong quần áo đã ướt sũng như tắm.

Còn ba ngày nữa sẽ đóng máy “Cửu Trọng Cung”, sáng sớm sau khi ngủ dậy, mí mắt Quý Úc giật liên hồi.

Cô không mê tín, nhưng mí mắt giật đến vậy khiến trong lòng cũng hoảng loạn theo.

Quý Úc luôn cảm thấy sẽ xảy ra chuyện gì đó, nhưng vẫn không rõ rốt cuộc là chuyện gì. Sau khi ăn trưa xong, cô trở về phòng khách sạn để sạc pin điện thoại, vô tình gặp được mấy nhân vật cấp cao trong đoàn phim nên trò chuyện một lát. Lúc này cô mới biết hóa ra thật sự có chuyện xảy ra rồi, thảo nào cả buổi sáng cô luôn thấp thòm không yên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 678: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (18)

Khách sạn cấm hút thuốc lá, nhưng vì chiều ý những người hút thuốc nên đoạn đường ở giữa nhà ăn và thang máy đã xây một khu chuyên dành để hút thuốc.

Mấy nhân viên quản lý của đoàn phim sau khi ăn cơm xong đều lên con thềm thuốc lá, vì vậy bọn họ không vội trở về phòng nghỉ ngơi mà đi thẳng đến khu hút thuốc để tụ tập.

Bọn họ đứng trước cửa sổ, đưa lưng về phía hành lang khu hút thuốc nên không ai nhận ra Quý Úc vừa đi ngang qua.

Khu hút thuốc không đóng cửa, mấy người bên trong nói chuyện có hơi lớn tiếng.

Chỉ cần dựa vào giọng nói, Quý Úc đã có thể nhận ra những người bên trong là ai.

Lúc Quý Úc đang suy nghĩ đợi lát nữa đi qua đó chào hỏi mấy vị bên trong, thì cô nghe thấy giọng của phó đạo diễn: “Đúng rồi, mọi người nghe tin gì chưa? Hình như Hạ tổng phải rời khỏi Bắc Kinh rồi.”

“Trước đây cũng có nghe qua, nhưng những tin tức vô căn cứ này xuất hiện rất nhiều, đoán chừng đều là giả cả đấy, hơn nữa hai năm qua, YC đã phát triển tốt như vậy.” Người tiếp lời là Trương Vụ.

“Không phải giả đâu, là thật đấy, mấy hôm trước tôi còn gặp trợ lý Trần, Hạ tổng thật sự phải rời khỏi Bắc Kinh rồi.” Lần này người nói là một người Quý Úc rất quen thuộc. Chính là vị đạo diễn đã ký hợp đồng để cô tham gia quay “Tam Thiên Sĩ”.

Sau này cô mới biết ông ta là người của Hạ Quý Thần, quan hệ với Trần Bạch cũng rất tốt, cho nên lời ông ta nói có tám phần là sự thật.

Trái tim Quý Úc đột nhiên ngừng đập, cô chậm chạp bước về phía trước hai bước, sau đó thì ngừng hẳn.

“Vậy Hạ tổng đi rồi, ai phụ trách YC?”

“Có lẽ là phó tổng?”

“Nhưng mà nói đi thì phải nói lại, Hạ tổng rời khỏi Bắc Kinh cũng rất bình thường, công ty của gia đình anh ta lớn mạnh như vậy, nếu tôi là anh ấy, tôi cũng sẽ xem xét rời khỏi Bắc Kinh, trở về tiếp quản công ty của gia đình.”

“Có tiếp quản công ty của gia đình hay không còn chưa chắc chắn, nhưng mà tôi nghe nói, sau khi Hạ tổng rời đi, hình như trợ lý Trần cũng sẽ rời đi.”

“Quan hệ bọn họ tốt như vậy, Hạ tổng mang trợ lý Trần theo cũng là chuyện bình thường...”

Quý Úc không dám tiếp tục nghe, cô lấy lại tinh thần, tiếp tục bước đi, nhanh chóng rời khỏi đó.

Đi vào thang máy, điện thoại vốn không đủ pin nhưng Quý Úc vẫn lấy ra nhìn chăm chăm vào màn hình trong chốc lát, sau đó tìm số Trần Bạch, gửi cho cậu ta một đoạn tin nhắn.

“Tôi nghe nói Hạ Quý Thần phải rời khỏi Bắc Kinh?”

Có lẽ Trần Bạch đang bận, Quý Úc đợi mãi mà chẳng thấy hồi âm.

Quý Úc sạc đầy điện thoại. Sau khi gặp Trang Nghi, cô quay về địa điểm ghi hình, lúc chuẩn bị trang điểm, điện thoại mới rung lên.

Trần Bạch chỉ đáp lại một chữ: “Ừ.”

Một chữ đơn giản, dễ hiểu nhưng lại khiến mắt Quý Úc cay cay, đầu ngón tay cô run lên từng hồi, điện thoại cứ thế rơi xuống đất.

Thợ trang điểm không phát hiện được sự khác thường của Quý Úc, chỉ cho rằng Quý Úc không cẩn thận làm rơi điện thoại, cô ấy nửa đùa nửa thật nói: “Tiểu Úc, em đang vội đổi điện thoại mới à?”

Quý Úc cười không nổi, cô chỉ miễn cưỡng nhếch mép một cái tỏ vẻ đáp lại câu nói đùa của thợ trang điểm, sau đó cúi người nhặt điện thoại rồi ngồi ngay ngắn trước gương.

Thợ trang điểm đánh xong lớp phấn nền, đang tìm màu son. Lúc này Quý Úc cúi đầu, bấm vài chữ trên điện thoại “Cậu đi cùng anh ấy?”.

“Chưa chắc chắn.” Lần này Trần Bạch nhanh chóng trả lời tin nhắn. Quý Úc vừa đọc xong ba chữ này thì một tin nhắn khác lại đến “Cũng có khả năng tôi sẽ chuyển sang công ty khác!”.

Cho nên, chuyện Hạ Quý Thần rời khỏi Bắc Kinh là sự thật...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 679: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (19)

Bây giờ mối quan hệ giữa cô và anh cũng xem như đã cắt đứt, thậm chí còn không thể ở chung một thành phố, sợ rằng sẽ giống hệt như bốn năm chia cách kia, hai người không thể xuất hiện cùng một lúc nữa?

Một khi anh rời đi, sợ rằng kiếp này anh và cô gặp mặt nhau cũng khó...

Ở trong cùng một thành phố, dù cho không liên lạc nhưng thành phố nhỏ như vậy, ngẫu nhiên còn có thể gặp mặt một lần.

Nghĩ đến sau này, ngay cả điều xa vời ấy cũng không có, cảm giác đau buồn tràn đầy trong lòng Quý Úc.

“Chị Quý Úc?” Thợ trang điểm đã tìm thấy son môi, cô ta dùng cọ chuẩn bị bôi son cho Quý Úc thì thấy cô cúi đầu nhìn chăm chăm màn hình điện thoại tối đen, nhìn không được nên lên tiếng gọi cô.

Quý Úc không phản ứng.

Thợ trang điểm đành phải lớn tiếng gọi thêm lần nữa: “Chị Quý Úc? Chị Quý Úc?”

Gọi liên mấy lần, thợ trang điểm thấy Quý Úc vẫn giữ bộ dạng không quan tâm, cô ta lay nhẹ bả vai Quý Úc.

Quý Úc ngồi bất động trước bàn trang điểm một lúc lâu, sau đó cảm thấy có người lay lay bả vai mình, lúc này cô mới từ từ quay đầu nhìn về phía thợ trang điểm.

Cô mờ mịt nhìn thợ trang điểm “ừ” một tiếng, sau đó Quý Úc tưởng rằng thợ trang điểm đã trang điểm xong cho mình, cô cảm thấy có lỗi “ồ” một tiếng rồi nói “cảm ơn”, toan đứng dậy.

“Chị Quý Úc, son môi còn chưa bôi này!” Thợ trang điểm vội vàng lên tiếng.

Quý Úc dừng bước, dường như không hiểu lời nói của thợ trang điểm có ý gì, qua vài giây sau, cô mới chậm chạp nhìn thợ trang điểm và hỏi một câu “Vây sao?”, sau đó quay trở lại ghế ngồi.

Vì để màu môi trở nên đồng đều nên thợ trang điểm bôi lên hai lớp.

Sau khi kết thúc, thợ trang điểm nhỏ giọng nói với Quý Úc: “Chị Quý Úc, xong rồi.”

Quý Úc nhìn chằm chằm vào hình ảnh của mình trong gương, dùng nói đứng dậy, ngay cả một cái chớp mắt cũng không có.

Thợ trang điểm đặt son xuống, quay đầu thấy Quý Úc vẫn ngồi trên ghế mà chưa rời đi, cô ta lại lên tiếng: “Chị Quý Úc?”

Lần này Quý Úc nghe thấy tiếng thợ trang điểm gọi, cô từ từ quay đầu về hướng phát ra tiếng động.

Lúc này thợ trang điểm mới phát hiện ra sắc mặt Quý Úc nhợt nhạt đến dọa người: “Chị Quý Úc, chị làm sao vậy? Sao sắc mặt khó coi thế, không thoải mái ở đâu à?”

Vẫn giống như lúc nãy, đầu óc Quý Úc vẫn trong trạng thái ngơ ngẩn, thợ trang điểm nói xong, một lúc sau cô mới lắc đầu. Quý Úc đứng dậy, không nói tiếng nào mà chỉ đi về phía ghế nghỉ ở cách đó không xa.

Điện thoại của Quý Úc vẫn đặt trên bàn trang điểm lúc thoa son, cô không cầm nó theo.

Thợ trang điểm thấy vậy vội vàng gọi cô: “Chị Quý Úc, điện thoại của chị này.”

Quý Úc quay đầu, rõ ràng điện thoại đặt ngay trong tầm mắt nhưng cô vẫn cứ ngơ ngác nhìn chằm chằm bàn trang điểm thật lâu, dường như không nhìn thấy điện thoại của mình.

Thợ trang điểm thật sự không thể nhịn nổi nữa, cô ta cầm điện thoại đưa đến trước mặt Quý Úc, lúc này cô dờ dẫm “Ừ” một tiếng, đưa tay nhận điện thoại.

Ngồi ở ghế nghỉ, Trang Nghi đưa cho Quý Úc một chai nước đã cắm sẵn ống hút, Quý Úc nhận lấy cầm trên tay, không hề uống một ngụm nào.

Trang Nghi nói với cô mấy câu, cô đều không chú ý nghe, chỉ thỉnh thoảng gật nhẹ đầu qua loa.

Đạo diễn nhanh chóng cho người sang đốc thúc, gọi diễn viên vào phim trường, chuẩn bị bắt đầu quay.

Trước khi quay, đạo diễn nói lại một lượt vai trò của từng diễn viên.

Cho đến khi tất cả diễn viên đều chuẩn bị sẵn sàng, Quý Úc vẫn đứng ngây ra không nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 680: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (20)

Đạo diễn cầm loa lên: “Quý Úc!”

Giọng nói của đạo diễn vốn dĩ đã to, bây giờ dùng loa lại càng to hơn, âm thanh có phần hơi chói tai.

Quý Úc giật mình hoảng hốt, lập tức hoàn hồn.

Cô sững sờ vài giây, nhìn thấy những diễn viên ban nãy đứng bên cạnh mình nghe đạo diễn chỉ dẫn đều đã đứng vào vị trí, lúc này Quý Úc mới ý thức được mọi thứ đã sẵn sàng quay, cô vội vàng bước đến chỗ của mình.

Đội Quý Úc ổn định vị trí, đạo diễn lên tiếng chỉ thị: “Chuẩn bị... Ba, hai, một, diễn!”

Phân cảnh này có nhiều nhân vật xuất hiện cùng lúc nhưng quan trọng nhất vẫn là Quý Úc và nam chính.

Trong cảnh quay này, lúc yến tiệc diễn ra được một nửa, nam chính rời khỏi bàn rượu.

Nhân vật mà Quý Úc diễn có trách nhiệm luôn để ý đến anh ta, thấy anh ta ra khỏi sảnh lớn của cung điện, cô liền lập tức lấy cớ đi theo ra ngoài.

Ở hậu hoa viên, hai người im lặng nhìn nhau một lúc lâu. Đến lúc nam chính nói lời tạm biệt, Quý Úc gọi anh lại, hỏi anh ta rằng hai người bọn họ có thể trở lại như trước đây không...

Vì chuyện của Hạ Quý Thần mà tâm trạng Quý Úc không tốt, cô không thể tập trung, cho nên lúc diễn không thể chú tâm. Tiệc rượu vốn là một phân cảnh đơn giản, chỉ cần diễn một lần là thông qua, nhưng vì biểu cảm và động tác của cô không đạt nên đã NG (1) hai lần.

Khó khăn lắm mới diễn xong phân cảnh này, Quý Úc tranh thủ thời gian nghỉ ngơi, nhắm lại lời thoại của mình từ đầu đến cuối thêm lần nữa.

Có lẽ vì trong khoảng thời gian nghỉ ngơi Quý Úc đã điều chỉnh tốt tâm trạng của mình, nên khi quay cảnh ngoài hậu hoa viên, diễn xuất của Quý Úc so với lúc này tốt lên rất nhiều, cô từng bước đi đến bên cạnh nam chính.

Nam chính phát hiện có người đang đi đến gần, anh ta nghiêng đầu nhìn lại, nhìn thấy cô, ánh mắt anh ta hơi ngạc nhiên nhưng không lên tiếng.

Hai người bọn họ nhìn chăm chăm vào một đóa hoa tường vi mới nở, nhìn một lúc lâu, đến khi đạo diễn hô lên “Tốt”, nam chính xoay người, chào tạm biệt với Quý Úc, cô vẫn đang duy trì khoảng cách khách sáo. Nam chính không đợi Quý Úc phản ứng, anh ta xoay người quay trở lại bầu không khí náo nhiệt trong cung điện ở cách đó không xa.

Quý Úc nhìn chăm chăm vào phía sau của anh ta, cô mấp máy môi, muốn nói rồi lại thôi. Sau đó đạo diễn lại hô lên “Tốt”, Quý Úc lập tức lên tiếng gọi nam chính đứng lại.

Nam chính dừng bước nhưng không quay đầu lại.

Quý Úc vẫn chăm chú nhìn vào phía sau anh ta, ánh mắt phức tạp, khóe môi cô run run, dường như phải dùng hết sức lực để cất lời: “Chúng ta thật sự không thể trở lại như trước sao?”

Nói xong, đột nhiên giọng nói của Hạ Quý Thần quanh quẩn bên tai Quý Úc: “... Chúng ta có thể trở lại như trước không?”

Bỗng dưng Quý Úc quên mất bản thân mình đang quay phim, cô cứ đứng ngây người ra đó.

Đó là khi sinh nhật cô hồi năm ngoái, cô thấy Hạ Quý Thần một mình nằm trên ban công, lúc anh nói với cô câu nói này, anh cứ như bị ma nhập.

Anh còn nói: “Trở lại khi em mười bảy tuổi, anh mười tám tuổi.”

“Trở lại mùa hè năm ấy, trở lại mùa hè ở Giang Tô mà em và anh vẫn còn là bạn bè tốt của nhau, trở lại khi anh có thể gọi em là Tiểu Úc, trở lại mùa hè mà em không sợ hãi anh như những người khác, mùa hè mà em không kiêng dè gọi anh là Hạ Quý Thần...”

Sau khi Quý Úc nói xong lời thoại ấy với nam chính, đằng sau vẫn còn một đoạn thoại dài.

Cô bỗng nhiên đứng trơ ra như vậy khiến đạo diễn cũng ngần ra, anh ta tưởng rằng cô đang xuất thần nên diễn xuất ngoài kịch bản. Nhưng kết quả là qua một lúc lâu vẫn không thấy cô nói phần kịch bản tiếp theo, đạo diễn mới cầm loa gọi to tên Quý Úc.

(1) NG (no good): cảnh quay hỏng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 681: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (21)

Quý Úc như người bị lấy mất linh hồn, cô không còn nghe thấy bất kỳ âm thanh nào xung quanh.

Trang Nghi cảm thấy có gì đó không đúng, cô nói với đạo diễn “Thực xin lỗi” rồi vội vã chạy vào trường quay, lay nhẹ cánh tay Quý Úc: “Tiểu Úc, đang quay phim mà em để hồn đi đâu vậy?”

Lúc này Quý Úc mới chớp chớp mắt, đẩy mắt cô ửng đỏ nhìn Trang Nghi.

Trang Nghi phát hiện Quý Úc khác thường, trên mặt cô đầy lo lắng, vội vàng ghé vào tai Quý Úc, nhỏ giọng hỏi: “Làm sao vậy?”

Quý Úc lắc đầu, mắt nhìn xuống.

Đợi đến khi cô ngẩng đầu, vành mắt đỏ hoe ban nãy đã biến mất không dấu tích. Cô không trả lời Trang Nghi mà chỉ nhìn về phía đạo diễn.

Đạo diễn vẫn đang chú ý tình hình lúc đó, thấy Quý Úc nhìn sang, anh ta vội vàng lên tiếng: “Không sao chứ?”

Quý Úc lắc lắc đầu, miễn cưỡng nở một nụ cười hối lỗi.

Ngược lại, đạo diễn không hề tức giận, anh ta gọi nhân viên trang điểm vào dặm lại phấn, đợi lát nữa quay lại từ đầu.

Quý Úc cho rằng tranh thủ thời gian dặm lại lớp trang điểm, cô có thể không chế hoàn toàn cảm xúc của mình, nhưng không, khi lần quay thứ hai vừa bắt đầu, cô còn chưa kịp nói với nhân vật nam chính câu “Chúng ta thật sự không thể trở lại như trước sao?”, thì trong đầu cô lại hiện ra hình ảnh của Hạ Quý Thần. Khó khăn lắm Quý Úc mới điều chỉnh được tâm trạng, bây giờ lại loạn hết cả lên, cô nắm chặt tay thành nắm đấm, những ngón tay bấm vào lòng bàn tay, cô muốn mình trấn tĩnh lại. Nhưng cho dù cô cố gắng như thế nào, tâm trạng cô vẫn vô cùng rối bời, thậm chí đến cuối cùng, trong đầu chỉ còn lại một mảng trắng toát, đừng nói những lời thoại phía sau đã học thuộc lòng mà ngay cả câu thoại “Chúng ta thật sự không thể trở lại như trước sao?” cô sắp phải nói đó, cô cũng không nhớ nổi.

Thừa lúc đạo diễn còn chưa hỏi cô làm sao vậy, Quý Úc đã nhìn về phía nam chính, anh ta đang nhìn cô với ánh mắt khó hiểu, đang tự hỏi tại sao cô mãi vẫn chưa nói câu thoại, cô cúi đầu xin lỗi: “Thực xin lỗi.”

Sau đó, cô đi về phía đạo diễn.

Đứng trước mặt đạo diễn, trước tiên Quý Úc thành thật nhận lỗi, sau đó lên tiếng: “Đạo diễn, thật sự xin lỗi, hôm nay tôi vì lý do cá nhân mà không thể tập trung diễn, anh xem có thể...”

Cô còn chưa nói xong, đạo diễn đã hiểu ý cô.

Từ lúc “Cửu Trọng Cung” khai máy đến bây giờ, Quý Úc vẫn luôn làm rất tốt, đây là lần đầu tiên cô phạm lỗi. Đạo diễn không nổi giận vì cô đã ảnh hưởng tiến độ và lãng phí thời gian của mọi người, trái lại còn rất rộng lượng gạt đầu với Quý Úc: “Vậy được rồi, chúng ta quay phân cảnh khác trước, mọi người điều chỉnh lại tâm trạng của mình một chút nhé.”

Dừng lại một chút, đạo diễn nghĩ đến “Cửu Trọng Cung” còn chưa đến hai ngày nữa là kết thúc, ông bổ sung: “Cố gắng nhanh lên nhé, đừng chậm trễ quá lâu.”

Quý Úc lại nhìn về phía đạo diễn rồi nói “Thực xin lỗi”, sau đó nói “Cảm ơn”, để không ảnh hưởng tiến độ ghi hình của mọi người nên Quý Úc và Trang Nghi cùng rời khỏi phim trường.

Trở về khách sạn, Quý Úc bảo Trang Nghi về phòng, sau đó cô nhốt mình trong phòng.

Nằm ở trên giường, Quý Úc nhìn chằm chằm lên trần nhà, cảm nhận nỗi đau như tan nát cõi lòng bắt đầu từ nơi sâu nhất trong trái tim từ từ lan ra khắp mọi góc ngách trong cơ thể...

Đau, thật sự rất đau...

Cô thật sự không muốn anh đi, nhưng lại bất lực không làm được gì, quả thực rất đau...

Đã nửa tiếng trôi qua cảm giác nặng nề trong tim không giảm bớt theo thời gian, trái lại nó càng trở nên tệ hơn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 682: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (22)

Trong phòng không mở đèn, Quý Úc không biết mình đã ở trong trạng thái khổ sở ấy bao lâu, cô chỉ biết khi cô bình tĩnh lại, bên ngoài phòng đã là một mảng đen kịt.

Cô cầm điện thoại xem đồng hồ.

Đã 9 giờ tối.

Sau khi từ đoàn phim trở về, Quý Úc đã nằm lì trên giường gần sáu tiếng.

Giờ này nhà hàng của khách sạn cũng đã đóng cửa. Quý Úc vẫn chưa ăn cơm chiều, ngày mai còn phải quay phim, nếu để bụng đói thì có khi lại xảy ra vấn đề, lỡ tiến độ ghi hình.

Nghĩ vậy, Quý Úc đưa tay mở đèn, sau đó bò xuống giường tìm ví tiền, đi ra ngoài.

Đi vào siêu thị của khách sạn, Quý Úc mua hai cái bánh mì, khi tính tiền đúng lúc đi ngang qua quầy rượu, cô chần chừ trong chốc lát rồi ngồi xổm xuống, chọn lấy loại rượu mà trước đây mình từng uống, mùi vị cũng không tệ, Quý Úc cầm lấy mười chai.

Trở về phòng khách sạn, Quý Úc xé bọc bánh mì để lấp đầy cái bụng trước, sau đó khui một chai rượu, ngồi trên sàn nhà gần cửa sổ, cô nhìn chăm chăm cảnh đêm ngoài cửa sổ, một mình uống rượu.

Trong phòng rất yên tĩnh, ngoại trừ thỉnh thoảng vang lên tiếng Quý Úc uống bia ừng ực, ngoài ra không còn bất kỳ âm thanh nào khác.

Bầu không khí yên ắng như thế lại khiến Quý Úc cảm thấy có chút nặng nề, cô bật điện thoại trên sàn, chọn nút mở nhạc rồi mở bừa một ca khúc.

Nghe một ca khúc sôi động, Quý Úc lại khui thêm một chai bia.

Vốn dĩ cô cho rằng uống say rồi có thể ngủ một giấc thật ngon, nhưng không ngờ, càng uống trong lòng cô lại càng khó chịu.

Đến cuối cùng, Quý Úc vừa rót bia vừa rơi nước mắt là chỗ.

Không biết đã phát đến ca khúc thứ mấy trong list nhạc, bỗng nhiên có một giai điệu quen thuộc vang lên.

Quý Úc chợt dừng lại, sau đó nghe thấy giọng nói của Hạ Quý Thần phát ra từ điện thoại di động.

“Chỉ cần cảm thấy chân thành là đủ, không cần những lời ước hẹn ngây ngô. Vốn tưởng rằng có thể ở bên em như thế, chẳng lẽ nào thì tôi cũng chẳng có nơi để quay về.”

Mấy ngày trước lúc Đường Hòa Hòa sắp xếp lại nội dung lưu trong di động thì vô tình gửi sang cho cô, đó là hôm sinh nhật Quý Úc năm ngoái, cô nàng đã thu âm lại.

Sau khi Tiểu Hòa gửi sang cho cô, cô vẫn luôn để trong điện thoại.

Trong khoảng thời gian này, vì anh nên tâm trạng cô rất tồi tệ, cô sợ mình không khống chế được cảm xúc nên từ đầu đến cuối đều không dám nghe. Không ngờ rằng, hôm nay tiện tay mở bừa thì trong thư viện nhạc lại có bài này.

“Tôi bằng lòng đứng ở cách em phạm vi vài dặm, ít nhất có thể cảm nhận được những vui buồn của em...”

Quý Úc vừa mới ngừng khóc, nghe đến đây, nước mắt cô lại trào ra lần nữa.

Hạ Quý Thần, anh biết không? Em của hôm nay cũng giống như những ca từ trong bài hát này, muốn được cách anh vài bước, yêu hay không yêu cũng không quan trọng, cho dù mãi mãi không thể nói lời yêu cũng không sao, chỉ cần có thể vô tình nhìn thấy anh ở phía xa xa là được. Nhưng hôm nay anh phải rời khỏi Bắc Kinh, thậm chí hi vọng xa vời này cũng vụt mất...

“Yêu hay không yêu cũng chẳng sao, em muốn như thế nào tôi cũng sẽ chấp nhận. Bởi vì tôi yêu em, là chuyện của riêng tôi...”

Quý Úc hoàn toàn không thể nghe nổi nữa, cô cầm điện thoại nhanh chóng ấn tạm dừng.

Cô ra sức cầm điện thoại nhin không nổi nên toàn thân run lên, bắt đầu nhỏ giọng nức nở.

Cô ngăn người hai giây, sau đó mới ý thức trong điện thoại vọng ra âm thanh gì đó, cô đưa mắt nhìn, hóa ra lúc này cô nắm điện thoại chặt quá nên ngón tay đã vô tình ấn vào phím gọi...

Nghĩ vậy, Quý Úc liếc nhìn màn hình một cái.

Vừa nhìn thấy ba từ “Hạ Quý Thần”, cả người Quý Úc cứng đờ không kịp phản ứng, đường dây được kết nối rất nhanh, bên trong điện thoại vọng ra giọng anh nói rất nhẹ: “Tiểu Úc?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 683: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (23)

Giọng nói quen thuộc vang lên khiến trái tim Quý Úc run rẩy không thôi, điện thoại suýt chút nữa rơi xuống sàn.

Quý Úc tưởng rằng mình đang nghe nhầm, cô nhìn chằm chằm màn hình lúc sáng lúc tối, nhất thời quên mất phải trả lời điện thoại.

Hạ Quý Thần chờ mãi chẳng thấy Quý Úc lên tiếng, anh lại nói: "Tiểu Úc?"

Nghe thấy tiếng gọi, toàn thân Quý Úc run lên, sau đó theo bản năng, cô đáp: "Đây..."

Điện thoại là do cô vô tình ấn gọi, vốn dĩ Quý Úc vẫn chưa nghĩ ra nên nói gì với anh, sau khi trả lời đúng một chữ kia, cô lại tiếp tục im lặng.

"Làm sao vậy?" - Hạ Quý Thần thấy cô không nói gì nên anh lại mở miệng lần nữa.

Dừng lại một chút, giọng anh lại vang lên: "Sao lại không nói?"

"Không có..." - Lần này Quý Úc không im lặng quá lâu, cô nhanh chóng trả lời, nhưng vẫn chỉ trả lời cụt ngủn như ban nãy.

Có lẽ do ban nãy khóc quá thương tâm, cho nên bây giờ giọng của cô vẫn còn xen lẫn tiếng sụt sịt rất khê.

Mặc dù rất khê nhưng cũng đủ để Hạ Quý Thần nhận ra, không đợi cô lên tiếng, anh nói nhanh: "Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Giọng nói của anh rất êm tai, lại cất giấu sự lo lắng quen thuộc. Lúc vô tình gọi cuộc gọi này cô đã ngừng khóc, nhưng bây giờ nước mắt lại trào ra lần nữa.

Mặc dù cách nhau một cái điện thoại, biết anh không thấy được, nhưng cô vẫn vội vàng đưa tay lau đi nước mắt. Quý Úc càng lau nước mắt chảy ra càng nhiều, chỉ trong chốc lát mà hai tay cô đã ướt sũng.

"Tiểu Úc?" - Hạ Quý Thần lo lắng gọi tên cô, giọng anh đầy sự quan tâm.

Quý Úc nghe thấy hai từ này lại càng khóc thương tâm hơn, nhất thời không nhịn được mà khóc nức lên.

Cô sợ mình sẽ bật khóc thành tiếng, nên vội vàng đưa tay bịt miệng, sau đó nhanh chóng dập máy. Quý Úc gục mặt, vai run lên từng hồi, đợi cảm giác vô cùng nặng nề đau đớn kia qua đi, cô mới với tay lấy một chai rượu.

Cô vừa mở nắp ra, còn chưa kịp uống thì có tiếng gõ cửa.

Quý Úc liếc nhìn đồng hồ treo trên tường, đã gần 11 giờ rồi, là Trang Nghi đến tìm cô có chuyện gì sao?

Cô vừa nghĩ đến đây thì tiếng gõ cửa lại vang lên.

Quý Úc nhanh chóng buông chai rượu, đứng dậy đi về phía cửa.

Trước khi mở cửa, cô không quên vào nhà vệ sinh, vốc nước lạnh, rửa sạch nước mắt trên mặt.

Tiện tay rút một tờ khăn giấy, Quý Úc vừa lau mặt vừa đi về phía cửa. Quý Úc vừa nắm vào tay cầm, còn chưa kịp nhìn người đứng ngoài cửa là ai, cửa lại bị gõ thêm lần nữa, nhưng chỉ gõ hai cái, có lẽ vì người kia nhận ra cửa đã mở nên ngừng động tác, sau đó một giọng nói vang lên: "Tiểu Úc."

Quý Úc cảm giác máu trong người mình đột nhiên ngừng chảy.

Một lát sau, cô mới từ từ ngẩng đầu nhìn người đang đứng ngoài cửa.

Hạ Quý Thần, người vừa nãy bị cô ngắt điện thoại, hiện đang đứng trước mặt cô. Một Hạ Quý Thần bằng xương bằng thịt.

Đường như không nhận ra cô đang ngây người, anh bước lên trước một chút, thu hẹp khoảng cách với cô: "Rốt cuộc là có chuyện gì?"

Hỏi xong, anh ngửi thấy mùi rượu, chân mày anh cau lại, sau đó anh hỏi: "Em uống rượu à?"

Dứt lời, anh cúi đầu, chăm chú nhìn cô.

Mấy sợi tóc bên thái dương cô vẫn còn ướt, hẳn là trước khi ra mở cửa, cô đã rửa mặt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 684: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (24)

Mặt cô trắng bệch, mắt lại sưng đỏ, điều này chứng tỏ cô đã khóc.

Cô vừa khóc vừa uống rượu... Hạ Quý Thần cau mày, giọng anh trầm xuống: “Là do tâm trạng không tốt? Hay đã xảy ra chuyện gì?”

Nghe thấy câu này, Quý Úc đang vốn ngẩn ngơ, lập tức hoàn hồn.

Cô im lặng nhìn anh. Bỗng nhiên cô nhớ đến lúc mình mới vào YC chưa lâu, vì chuyện xảy ra trong lúc ghi hình chương trình nghệ thuật tổng hợp, cô bị giám đốc Lâm và mọi người trong công ty dị nghị. Tâm trạng không tốt, cũng không muốn ăn cơm, lúc anh đến nhà ăn nói chuyện với cô, giọng của anh cũng giống như bây giờ, vừa kiên nhẫn vừa dịu dàng...

Sợ rằng sau này, những lúc cô đau lòng sẽ không có một ai đối xử với cô giống như anh...

Nghĩ đến đây, mắt Quý Úc lại cay cay.

Cô không muốn khóc trước mặt anh, cho nên ngay sau đó, cô cố gắng nặn ra một nụ cười, không trả lời câu hỏi của anh Hạ Quý Thần mà hỏi thẳng vấn đề khiến cô khó hiểu: “Tại sao anh lại đến đây?”

“Có chút việc, nên anh đến đoàn phim xem thử.” Hạ Quý Thần đáp qua loa. Anh không muốn Quý Úc biết anh đến Hoành Điếm là vì Trang Nghi đã gọi điện kể anh nghe về chuyện của cô lúc quay phim chiều nay, cô ấy còn nói không biết Quý Úc có chuyện gì mà cứ như người mất hồn, sau khi xin đạo diễn cho nghỉ thì trở về phòng, sau đó không ra ngoài. Anh không yên tâm nên bảo Trần Bạch đặt vé máy bay, lập tức bay đến đây.

Trả lời Quý Úc xong, anh nhanh chóng đổi chủ đề: “Còn em thì sao? Rốt cuộc là có chuyện gì?”

“Em không sao, chỉ là tâm trạng không tốt chút thôi.” Quý Úc đáp, sau đó cô mới nhận ra Hạ Quý Thần vẫn còn đứng bên ngoài, nên vội vàng mở rộng cửa: “Anh vào trong ngồi đi.”

Hạ Quý Thần không lên tiếng, anh chăm chú nhìn cô, hiển nhiên là không tin vào những lời mà cô vừa nói.

Quý Úc nghĩ một hồi, nghĩ mãi vẫn không ra lý do nào hợp lý: “Mỗi tháng đều có những ngày như vậy, buồn bã một cách vô cớ.”

Dường như Hạ Quý Thần đã tin lý do này, hàng lông mày đang nhíu chặt của anh cũng giãn ra rất nhiều, anh nhấc chân bước vào phòng. Đóng cửa lại, Quý Úc ra hiệu bảo cứ thoải mái ngồi, rồi cô bước đến ngồi ở vị trí sát cửa sổ ban nãy.

Xung quanh cô bày la liệt vỏ chai rượu, cái túi đặt bên tay phải cũng có không ít rượu...

Hạ Quý Thần nhìn thấy cảnh này, bất giác nhăn mày: “Vì sao lại uống nhiều bia như vậy?”

“Lâu rồi không uống...” - Quý Úc đưa một chai rượu mới khai cho Hạ Quý Thần: “... Anh muốn uống một ít không?”

Hạ Quý Thần do dự trong chốc lát rồi cũng nhận lấy.

Quý Úc lại khai một chai rượu khác, giờ về phía Hạ Quý Thần, sau đó đưa lên miệng uống ừng ực.

Hạ Quý Thần muốn can cô, anh mấp máy môi nhưng không lên tiếng, mà chăm chú nhìn cô uống.

Quý Úc uống khoảng nửa chai, cô đưa tay quẹt miệng sau đó nhìn Hạ Quý Thần vẫn cầm chai bia trong tay, thấy anh không nhúc nhích, cô nhin không được hỏi: “Sao anh không uống?”

Hạ Quý Thần đưa chai bia lên miệng, ngửa cổ uống một ít.

Anh vừa định dừng lại, thì Quý Úc lại giơ chai bia về phía anh, Hạ Quý Thần đành phải uống cùng cô.

Quý Úc bỏ chai bia xuống trước, cô chăm chú nhìn yết hầu đang lên xuống của anh, đợi Hạ Quý Thần uống xong, cô không nhịn được lên tiếng: “Em nghe nói, anh... phải rời khỏi Bắc Kinh?”

Hạ Quý Thần trầm mặc trong chốc lát, rồi khẽ gật đầu, đáp: “Ừ.”

Chương 685: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (25)

Câu trả lời qua loa của anh khiến Quý Úc tựa như bị đâm trúng một đao, trong lòng vô cùng đau đớn.

Cô không dám nhìn Hạ Quý Thần nữa. Khi anh vừa nói xong, cô lập tức xoay đầu nhìn về phía cửa sổ.

Một lúc lâu sau, cô mới mở miệng: “Em nghe nói...”

Lời còn chưa dứt, Quý Úc đã cảm thấy mắt mình cay cay, cổ họng như bị cái gì đó chặn lại. Cô nuốt nước bọt, sau khi xác định mình có thể nói bình thường, thì mới tiếp tục lên tiếng: “... Anh đi lần này, có thể sẽ không trở lại nữa sao?”

Hạ Quý Thần ngửa cổ uống khoảng nửa chai bia, rồi mới trả lời Quý Úc. Lần này anh không gật đầu, chỉ nhẹ giọng “Ừm” như vừa rồi.

Anh không ồn ào báo mình về mà sẽ như bốn năm trước, lặng lẽ đến Bắc Kinh, đứng xa xa nhìn cô, nhưng sẽ không để bất kỳ ai biết...

Cổ họng cô dường như bị nghẹn chặt hơn. Cô sợ nước mắt mình trào ra, nên vội ngẩng đầu lên uống rượu ừng ực.

Uống cho đến khi hết rượu trong chai, cô mới buông cái chai xuống, ngược đầu lên nhìn trần nhà một lát, đợi khi mắt đã thôi xót xa, cô mới cúi xuống, giả bộ như đang nói chuyện phiếm, tỏ vẻ nhẹ nhõm nói: “Trở về tiếp quản công ty của nhà họ Hạ sao?”

Khoảng thời gian gần đây anh luôn bận rộn vì trải đường cho tương lai của cô, còn chưa kịp chuẩn bị đường lui cho mình, cụ thể là trở về Tô Thành hay là làm gì khác, ngay cả bản thân anh cũng chưa nghĩ kỹ...

Trong khi Hạ Quý Thần vẫn còn đang suy nghĩ, Quý Úc thấy anh không lên tiếng, cho rằng anh ngầm thừa nhận nên cô lại nói: “Công ty của nhà họ Hạ rất tốt, so với YC thì nhiều việc hơn một chút nhưng áp lực có lẽ sẽ không lớn, dù sao mọi chuyện cũng đã đi vào quỹ đạo, quan trọng hơn là lợi nhuận sẽ rất nhiều, rất tốt...”

Thật ra không tốt chút nào, cô không muốn anh rời Bắc Kinh, rời YC.

Cho dù bây giờ cô đã bị anh đưa sang công ty khác...

Nói đến đây, cô mỉm cười, quay đầu nhìn Hạ Quý Thần, dường như để thuyết phục chính mình, cô càng nhấn mạnh câu: “... Thật sự rất tốt.”

Hạ Quý Thần nhìn Quý Úc bằng ánh mắt sâu kín. Rốt cuộc anh vẫn không nói gì, chỉ cụp mắt, cầm chai rượu đưa lên miệng.

Quý Úc thấy anh uống rượu, cô cũng cầm một chai rượu, khui nắp rồi uống cùng anh.

Trước khi Hạ Quý Thần đến, Quý Úc đã uống khá nhiều, lúc này cô đã hơi say. Cô sợ, lát nữa khi đầu óc không còn tỉnh táo thì cô lại tiếp tục nói đến chuyện Hạ Quý Thần rời khỏi nơi này, rồi... cô sẽ đột nhiên bật khóc.

Do đó, đợi đến khi không thể uống nổi nữa, cô lập tức ngừng uống, chuyển chủ đề: “Chiều nay, lúc em quay phim, có một lời thoại là Chúng ta thật sự không thể quay lại như lúc trước sao?, sau đó em đã nhớ đến sinh nhật năm trước của mình...”

Tuy Quý Úc không nói rõ nhưng Hạ Quý Thần biết cô muốn nhắc đến chuyện anh từng nói, lúc đó anh đã hỏi cô rằng bọn họ có thể quay lại như lúc trước hay không.

Cô lại uống thêm một ngụm rồi mới nói tiếp: “... Sau đó, em lại nhớ đến lúc chúng ta học cấp ba.”

Nói đến đây, Quý Úc lại nhìn về phía Hạ Quý Thần lần nữa: “Đúng rồi, Hạ Quý Thần, anh biết không?”

Chương 686: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (26)

“Mặc dù trong ba năm cấp ba, lần đầu tiên em gặp anh là khi đến nhà anh nhưng thật ra ngày đầu tiên đến Tô Thành em đã sớm biết anh rồi.”

Hạ Quý Thần ngạc nhiên nhìn Quý Úc.

Quý Úc không cho Hạ Quý Thần cơ hội mở miệng, cô ngà ngà say nói: “Là bà ngoại em nhắc đến anh. Bà ngoại em nói, hàng xóm là một gia đình giàu có, hai người con trai của nhà ấy lớn lên giống hệt nhau, người anh lớn lễ phép hiền chuyện, nhưng đứa em lại là một thằng phá hoại, trên tay cậu ta có đeo dây đỏ, bà bảo em nếu có gặp thì nhất định phải tránh càng xa càng tốt...”

Nghĩ đến trước đây cô không dám đến gần Hạ Quý Thần, mỗi lần nhìn thấy anh đều vội vàng chạy trốn như chuột gặp mèo, Quý Úc bật cười nói: “... Anh đừng nói gì cả, lúc đó em rất nghe lời bà ngoại, thật sự đã cho anh vào danh sách đen...”

Anh hoàn toàn không biết lúc nhỏ còn có một Hạ Quý Thần như thế, anh im lặng nhú nhú mày: “Bà ngoại em rất quá đáng, lần đó bà quên mang chìa khóa, không vào được nhà, là anh đã mạo hiểm tính mạng leo vào cửa sổ để mở cửa cho bà.”

Hạ Quý Thần cố ý nhấn mạnh bốn từ “mạo hiểm tính mạng”, Quý Úc nghe thấy thế bật cười, cô uống một ngụm bia, có lẽ vì uống nhiều rồi, ánh mắt cô có chút mơ màng nhưng sắc mặt lại trở nên dịu dàng: “... Nhưng mà, Hạ Quý Thần, em biết tên của anh không phải vì bà ngoại nói với em, mà là anh Dư Quang nói.”

Nhắc đến cái tên này, dường như Quý Úc bỗng nhiên nhớ đến một chuyện gì đó rất quan trọng, cô chớp chớp mắt, không đợi Hạ Quý Thần lên tiếng, cô lại nói tiếp: “Lúc ấy khi nghe thấy tên anh, em cảm thấy tên của anh dễ nghe hơn tên của anh Dư Quang, bởi vì...”

Quý Úc đột nhiên dừng lại không nói ra lý do, sau đó cô nghiêng đầu hỏi: “... Hạ Quý Thần, anh biết vì sao không?”

Lần đầu tiên anh nghe thấy tên cô, anh cũng cảm thấy tên cô cực kỳ dễ nghe, bởi vì tên của cô và anh đều có một chữ “Quý”.

Còn vì sao cô cảm thấy tên anh dễ nghe... Hạ Quý Thần suy nghĩ một lát, thật sự không nghĩ ra nguyên nhân, anh lắc đầu với Quý Úc, bày ra vẻ mặt “xin được chỉ giáo”, hỏi: “Vì sao?”

“Bởi vì...” Quý Úc ngừng một giây, cong cong khóe môi nói: “... Quý.”

Những ngón tay Hạ Quý Thần đang cầm chai bia chợt run lên, tưởng rằng mình đã nghe nhầm, anh không dám lên tiếng, cũng không dám cử động.

“Quý trong Quý Úc, Quý trong Hạ Quý Thần, anh không cảm thấy rất trùng hợp sao? Tên của hai chúng ta đều có chữ “Quý”, vì lý do này mà em cảm thấy tên của anh rất dễ nghe...”

Quý Úc còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần nhanh chóng lên tiếng: “Đúng là rất trùng hợp.”

Quý Úc bất động, nhất thời không hiểu được hàm ý trong câu nói của Hạ Quý Thần.

Dường như Hạ Quý Thần biết Quý Úc không hiểu, anh nhìn thẳng vào mắt cô, dùng ngữ khí nhẹ nhàng giải thích rõ ràng cho cô nghe: “Anh cũng vậy, cũng vì một chữ Quý này mà cảm thấy tên của em vô cùng dễ nghe.”

Quý Úc mỉm cười, dường như có gì đó mềm mại lướt nhẹ qua trái tim cô khiến tình cảm lấp đầy trong lồng ngực. Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần, một lúc sau cô mỉm cười, đáp: “Vậy thật sự quá trùng hợp.”

Hạ Quý Thần gật đầu không lên tiếng, anh chỉ nhìn thật sâu vào mắt Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 687: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (27)

Quý Úc bị Hạ Quý Thần nhìn đến nỗi hô hấp cũng khó khăn, nụ cười trên môi cũng dần dần biến mất.

Bầu không khí trong phòng càng lúc càng trở nên kỳ lạ. Hạ Quý Thần chớp chớp mắt, anh đưa chai bia đến bên miệng, nốc một ngụm lớn, sau đó dường như nhớ ra điều gì đó, anh lên tiếng: “Kỳ thật, anh cũng giống em, lần đầu tiên biết đến em không phải là lần đầu tiên em đến nhà anh.”

Không phải lần ở nhà anh, vậy thì... Quý Úc dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn Hạ Quý Thần.

Anh nhìn thấy vẻ nghi vấn trong mắt cô, cũng giống như ban nãy, anh không đợi cô hỏi mà lên tiếng giải thích: “Cũng đã gần một năm rồi, lúc ở sân vận động trong trường, em và hai bạn nữ khác đi ra từ nhà vệ sinh, đúng lúc đi ngang qua anh, anh nghe thấy em nói một câu, sau đó quay đầu nhìn em, đó là khi anh biết đến em...”

Sau đó, anh đã khắc ghi, đã yêu em sâu đậm.

Đã gần một năm... Lúc ấy cô đến Tô Thành chưa lâu... Chỉ là, vì sao cô không hề nhớ lúc đó mình có nhìn thấy anh ở sân vận động trong trường?

Quý Úc trầm tư, ý thức được mình đã bỏ qua điểm quan trọng, vì thế cô vội vàng lên tiếng: “Em nói câu gì khiến anh phải quay đầu nhìn em?”

Hạ Quý Thần không đáp lời Quý Úc, anh nhìn xuống rồi nở nụ cười.

Quý Úc thấy sắc mặt của Hạ Quý Thần như thế, cô lại càng hiếu kỳ: “Rốt cuộc là câu nói gì?”

Hạ Quý Thần vẫn không lên tiếng, trái lại, anh lấy điện thoại trong túi quần ra.

Quý Úc nhìn chằm chằm vào điện thoại của anh, cô vừa chuẩn bị lên tiếng, chiếc điện thoại bị cô vút lắt lẻo bên kia chợt vang lên tiếng “ding dong”, cô cầm lên xem, là tin nhắn Hạ Quý Thần gửi đến: “Mỗi người một cái rắm...”

Quý Úc tròn tròn mắt. Cô đã nói những lời này lúc nào vậy?

Sự nghi hoặc lập tức xuất hiện trong đầu Quý Úc, cô nhanh chóng chọn vào khung tin nhắn mà Hạ Quý Thần vừa gửi đến: “Em hỏi anh nhé, nếu một buổi tối nào đó, một mình anh ra ngoài bị hai tên cô đồ cản lại, bọn họ muốn cướp sắc, vậy anh sẽ làm thế nào?”

Nhìn thấy những lời này của Quý Úc, anh chậm chạp nhận ra, hình như từng có một sự việc như vậy.

Mặt cô thoáng ửng đỏ.

Rốt cuộc vẫn là con gái, những chủ đề nữ sinh bàn với nhau, chừng mực thì vẫn tính là chừng mực, nhưng để nam sinh nghe thấy... thật sự có chút ngượng. Quý Úc không nhịn được, cô nhẹ giọng lên tiếng vì danh dự của bản thân nhiều năm trước mà biện minh: “Lúc đó em cũng chỉ thuận miệng nói vậy thôi.”

“Ừ.” Hạ Quý Thần biết cô đang ngại, anh không đùa nữa, lập tức đổi chủ đề: “Về sau, anh còn gặp em một hai lần, nhưng mãi đến khi em đến nhà anh, anh mới biết tên em.”

“Nhưng mà hình như sau lần gặp mặt đó, em và anh vẫn chưa thân thiết, dù gặp nhau trong trường nhưng cả hai vẫn không chào hỏi.” Quý Úc tiếp lời.

Hạ Quý Thần nói: “Thân thiết thế nào được, mãi đến năm mười một chúng ta mới nói với nhau được mấy câu.”

Quý Úc đáp: “Đúng vậy, lần đó nhờ chuyện của Tôn Chương mà chúng ta mới làm bạn.”

Hạ Quý Thần lắc đầu: “Lần đó không phải nhờ chuyện của Tôn Chương mà chúng ta mới nói chuyện với nhau, trước đó đã từng trò chuyện với nhau rồi...”

Cho dù đã nhiều năm trôi qua, sau lần đầu gặp mặt nhau ấy, Hạ Quý Thần vẫn nhớ rất rõ cảnh tượng lần đầu tiên bọn họ nói chuyện với nhau: “Hôm đó là ngày kỷ niệm thành lập trường, cũng là sinh nhật anh, Bé và mọi người làm loạn lên đòi đưa em đi KTV...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 688: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (28)

Nói đến đây, Quý Úc lập tức nhớ lại chuyện sự cố đã xảy ra ngày hôm đó.

Ở bên kia, Hạ Quý Thần vẫn còn đang nhớ về chuyện cũ: “... Lúc đó anh thật sự không hề biết chuyện này, vừa bước vào phim trường thì nhìn thấy em, anh đã cảm thấy rất bối rối, chưa kịp hỏi xem rốt cuộc là như thế nào thì đã bị em hắt rượu vào mặt.”

“Lúc đó là do em sợ không kịp buổi diễn, có hơi sốt ruột. Hôm đó lại là sinh nhật anh, lẽ ra em không nên như vậy...” - Nghe thấy Hạ Quý Thần nhắc

đến chuyện hát rượu hôm đó, Quý Úc cup mắt, tỏ vẻ áy náy.

“Dù sao việc này cũng do anh mà ra, em tức giận cũng phải thôi.” Nói đến đây, Hạ Quý Thần dường như sức nhớ ra chuyện gì đó, đột nhiên anh dừng lại, một lúc sau anh mới lên tiếng: “Có điều, lúc này em vừa nhắc đến Tôn Chương, anh liền nhớ ra một chuyện, lúc trước ở bãi tập, đó không phải là lần đầu anh đánh Tôn Chương, bởi vì trước đây, trong tiệm Internet, vì em mà anh đã đánh hấn ta một lần rồi.”

“Tiệm Internet?” - Quý Úc hoàn toàn không biết chuyện gì, cô bỏ ly rượu đang uống xuống, ngơ ngác nhìn về phía Hạ Quý Thần.

“Ừ...” - Hạ Quý Thần khẽ đáp, có vẻ như đang cố nhớ lại những chuyện đã xảy ra, trầm mặc một lúc, anh mới lên tiếng: “Hình như lần trước, trong tiệm Internet, cậu ta ngồi gần em, lúc đi ra, hấn ta đã cố ý vấp té, ngã vào người em, đúng lúc bị anh nhìn thấy, thế là anh bảo Mập lôi hấn ta lên tầng 2, dùng hết sức đá cho mấy cái...”

Diễn biến hôm đó, Quý Úc thật sự không nhớ rõ nữa, nhưng sau khi nghe Hạ Quý Thần nói xong, cô lại nhớ một chuyện rất khó hiểu đã xảy ra trong tiết học của cô.

Mỗi lần cô đến tiệm Internet thì sẽ có Mập sẽ luôn dẫn theo một đám người vây lấy cô.

Ban đầu cô không biết, về sau này cô mới nhớ rõ gương mặt của đám người đó. Lúc đó không phải cô không tò mò, nhưng cô chỉ nghĩ là trùng hợp mà thôi. Anh vừa nhắc với cô chuyện Tôn Chương bị vấp té, ngã vào người cô, bị anh đánh cho một trận, rồi còn nhắc đến Mập và đám người kia...

Quý Úc suy nghĩ rồi hỏi: “Vậy ra khoảng thời gian đó, mỗi lần em tới tiệm Internet thì luôn được Mập và đám người kia vây quanh... Là anh bảo bọn họ làm vậy sao?” Bởi vì nhắc đến chuyện cũ nên Hạ Quý Thần vẫn còn đang đắm chìm trong hồi ức, nghe thấy Quý Úc hỏi, anh ngăn người mấy giây rồi mới trả lời “Ừ.”

Nghe thấy câu trả lời chắc chắn của anh, Quý Úc mới biết mình đoán không sai, cô lại tiếp tục hỏi: “Anh bảo bọn họ vây lấy em, là để ngăn Tôn Chương quấy rối em?”

Không phải chỉ riêng Tôn Chương, mà là đối với tất cả những ai có mưu đồ bất chính với cô. Có điều, khi nghe cô đoán đúng được phần nào suy nghĩ của mình, Hạ Quý Thần lập tức gạt đầu, thẳng thắn đáp: “Ừ.”

Vậy ra, trước khi anh và cô chưa hoàn toàn quen biết nhau thì anh đã âm thầm bảo vệ cô rồi sao?

Rõ ràng là một câu chuyện vừa ấm áp vừa hạnh phúc, nhưng lúc này, sau khi biết chuyện, tim cô lại cảm thấy tiếc nuối và đau đớn nhiều hơn.

Nếu sớm hơn một chút nữa, sớm hơn đủ để cô không động lòng với anh Dư Quang, đủ để cô biết được những chuyện này, thì có lẽ anh và cô sẽ không có những giây phút chia ly đau đớn như ngày hôm nay.

Quý Úc không nói thêm lời nào nữa, cổ sức uống cạn ly rượu trong tay.

Có lẽ bởi vì trò chuyện cùng Hạ Quý Thần, nên những chuyện đã xảy ra thời niên thiếu cứ như một cuốn phim được tua lại, từng chuyện từng chuyện xẹt qua trong đầu Quý Úc.

Anh và cô ở trong sân chơi búp bê; anh kéo cô trốn học đi tiệm Internet chơi game; anh dọa Mập, bắt cậu ấy giúp cô dọn vệ sinh...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 689: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (29)

Anh và cô bởi vì Thiên Ca mà đã cãi nhau một trận; mưa to như vậy, bọn họ lại đang giận nhau, nhưng anh vẫn chạy tới đưa ô cho cô...

Lúc cô đi học, bởi vì ăn đồ ăn dễ nguội mà bị đau bụng, giáo viên chưa kịp lên tiếng thì anh đã nhảy bổ đến trước mặt cô, cống cô lên phòng y tế...

Càng nghĩ, tim Quý Úc càng rung động mãnh liệt, cho đến khi cô cảm nhận được một thứ tình cảm đang trào dâng trong tim. Dù cho cô có cố kìm chế thế nào thì cũng không kìm chế được, thứ tình cảm đó cứ thúc giục cô, khiến cô không nén nổi mà kêu lên: “Hạ Quý Thần...”

Hạ Quý Thần ngồi cạnh cô, cũng giống như cô, anh đang nhớ về thời niên thiếu giữa hai người. Nghe cô gọi, anh chậm chậm quay đầu lại, nhìn cô: “Sao thế?”

Cạnh cửa sổ có đặt một chiếc đèn sàn (*), ánh đèn mờ ảo làm nổi bật lên từng đường nét trên khuôn mặt điển trai của anh.

Quý Úc không rõ là bởi vì bản thân đã say hay bởi vì anh, đột nhiên đầu cô có hơi choáng: “Nếu như bảo em dùng một câu để miêu tả anh, anh có biết là em sẽ nói gì không?”

Hạ Quý Thần không nói gì cả, nhưng nhìn thấy ánh mắt của cô, bỗng nhiên anh trở nên nghiêm túc hơn.

Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần, nuốt nước bọt, sau đó mới tiếp tục nói.

Bên trong căn phòng yên tĩnh, giọng cô dịu dàng êm tai: “Anh là tình yêu thời niên thiếu.”

Hóa ra, anh chỉ là tình yêu thời niên thiếu của cô thôi sao... Bất chợt, cảm giác cô đơn bủa vây trong tim, đôi mắt anh như có một sự ám đạm âm thầm, anh vội quay đầu đi, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Anh là tình yêu thời niên thiếu, là người em yêu.

Đây là lời tỏ tình đẹp nhất mà cô đã từng nhìn thấy trên Weibo.

Chỉ tiếc là, dường như anh không hiểu...

Quý Úc lặng lẽ nhìn Hạ Quý Thần, cô không nói thêm gì cả.

Không biết trong phòng đã yên tĩnh rất lâu, rượu đã bắt đầu có tác dụng, dường như muốn cuốn lấy Quý Úc. Trước khi đầu óc cô trở nên mất phương hướng, Hạ Quý Thần bỗng nhiên mở lời, phá vỡ bầu không khí ám đạm trong phòng: “Tiểu Úc, vậy thì em có biết, nếu bảo anh dùng một câu để miêu tả em, em biết anh sẽ nói gì không?”

Quý Úc không nói gì, vẫn nhìn Hạ Quý Thần không rời mắt.

Hạ Quý Thần vẫn chăm chú nhìn ô cửa sổ trước mặt mình, khẽ chớp mắt mấy cái, rồi anh mới lên tiếng: “Trong tên của anh, có họ của em.”

Trong tên của anh có họ của em... câu nói rất hay, rất giống câu nói trong lời cầu hôn “Lấy tên của anh, thêm họ của em.”

Tại sao hôm nay cô mới biết câu nói này, hôm nay cô mới phát hiện ra, nhiều năm trước đây, khi anh và cô chưa biết rõ về nhau, anh đã âm thầm bảo vệ cô rồi...

Trong mắt Quý Úc tràn ngập cảm giác chua xót, cô hòng cô như bị một vật gì đó chặn lại, cố gắng lắm cô mới thốt ra tiếng: “Hạ Quý Thần, bất kể sau này anh ở đâu, em cũng hi vọng anh sẽ sống hạnh phúc, vui vẻ.”

Tay Hạ Quý Thần hơi run, nỗi đau khó nói thành lời đang quay cuồng trong lòng anh.

Cuối cùng cũng tới lúc chia tay nhau...

Anh vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ, nhẹ nhàng nói: “Em cũng vậy, cho dù cuộc sống sau này có như thế nào, thì anh cũng hi vọng những điều em muốn đều trở thành hiện thực, những điều không thực hiện được thì em vẫn có thể dễ dàng buông bỏ, không đau khổ vẩn vương.”

Quý Úc khóc, cô nhắm mắt rồi lấy một hơi uống cạn số rượu còn lại trong chai.

Đặt chai bia xuống, cô lại gọi: “Hạ Quý Thần.”

Hạ Quý Thần nghe thấy, lần này anh không tiếp tục nhìn ra ngoài cửa sổ nữa, anh quay người nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 690: Anh Là Tình Yêu Thời Niên Thiếu, Là Người Tôi Yêu (30)

Bỗng nhiên đối diện với khuôn mặt điển trai của anh, tim Quý Úc càng thêm lạnh lẽo. Vốn dĩ, đầu óc của cô lúc này đã không tỉnh táo, trong phút chốc, cô càng trở nên ngờ nghệch hơn, không thể phân biệt rõ cảnh trước mắt là hiện thực hay chỉ là giấc mơ. Quý Úc cứ ngẩn ngơ nhìn Hạ Quý Thần, vì sự thúc giục của men rượu, cô mạnh mẽ tiến tới trước mặt anh, hôn lên môi anh.

Hạ Quý Thần ngẩn người, toàn thân bất động.

Thời gian dường như dừng lại, Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần không chớp mắt, một lát sau cô mới nhẹ nhàng chớp mắt hai cái, rồi từ từ nhắm mắt lại nhẹ

nhàng hôn lên môi anh.

Cảm giác như bị điện giật từng đợt từng đợt quán lấy anh và cô.

Bởi vì cô đã say, đầu óc không được tỉnh táo, đã hoàn toàn mất đi ý thức. Giống như một con rối bị giật dây, cô nghe theo sự mách bảo của con tim, hôn anh mãnh liệt hơn, thậm chí đầu lưỡi còn tiến sâu vào miệng anh.

Toàn thân Hạ Quý Thần run lên, giật mình hoàn hồn, theo bản năng anh đưa tay kéo cô ra, nhưng vì anh và cô đều ngồi trước cửa sổ, cô lại dựa sát vào người anh, nhất thời cả người cô chao đảo, nhào vào ngực anh, đè anh ngã xuống sàn.

Môi anh và cô vẫn còn chưa rời nhau thì tay của cô đã vòng qua eo anh.

Cách một lớp áo sơ mi mỏng manh, đầu ngón tay mềm mại của cô khiến người anh có cảm giác vừa kích thích lại mãnh liệt.

Toàn thân Hạ Quý Thần cứng đờ, hơi thở của anh bắt đầu không ổn định.

Anh cũng uống bia, dù chưa uống đến nổi say nhưng cũng khiến anh có phần không thể khống chế được mình, anh cảm giác được tay của mình đã bắt gặp đặt lên lưng cô.

Rõ ràng anh muốn đẩy cô ra, nhưng tay anh lại không nghe theo, nó vòng qua lưng cô, kéo cô sát vào người anh hơn. Tay cô xuôi theo hành động của anh, quán chặt lấy vai anh, giữ chặt lấy anh.

Cử chỉ thân mật đó làm tim Hạ Quý Thần mềm nhũn, ý chí kiên định lúc đầu hoàn toàn sụp đổ, lúc môi cô len lỏi qua răng anh, đột nhiên anh nhẹ nhàng cắn lấy lưỡi cô, sau đó từ bị động chuyển sang chủ động, nụ hôn giữa anh và cô càng sâu hơn.

Anh hôn rất mãnh liệt, vừa mạnh mẽ vừa ngang ngược. Dường như cảm giác như vẫn chưa đủ, đột nhiên anh xoay người, đè lên người cô, sau đó anh lại tiếp tục hôn lên môi cô, đồng thời, đưa tay luồn vào áo cô.

Anh vén váy cô lên, quần áo của hai người còn chưa kịp cởi ra hết thì anh đã không thể chờ đợi được nữa mà tiến sâu vào thế giới bên trong cô.

Anh và cô đều run lên, sau đó anh lại hôn cô sâu hơn, cô cũng ngốc nghếch mà hôn đáp trả.

Nụ hôn của anh và cô càng lúc càng mãnh liệt, mãnh liệt đến mức khiến đầu óc cô hoàn toàn trống rỗng. Anh cảm thấy mọi thứ cứ như một giấc mơ, cả hai đều thuận theo khát vọng từ sâu thẳm trái tim mình, dùng những cử chỉ chân thực nhất để bày tỏ tình yêu mà bản thân hai người đã cất giấu bấy lâu.

Bên ngoài cửa sổ, đêm càng lúc càng khuya, nhiệt độ trong phòng càng lúc càng cao, không khí lúc này cũng trở nên càng lúc càng nồng nhiệt.

Căn phòng vốn yên tĩnh, từ từ vang lên tiếng hít thở nặng nề, theo đó là âm thanh mập mờ khiến người khác cảm thấy hơi ngượng ngùng vang lên liên hồi.

Một lúc lâu sau, âm thanh đó mới dừng hẳn.

Hơi thở của Hạ Quý Thần không ổn định, đầu anh tựa vào cổ Quý Úc, cả người anh đè lên người cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 691: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (1)

Tiếng thờ gấp của anh và cô dần dần chậm lại. Căn phòng ban đầu vốn yên tĩnh, nay lại càng trở nên yên lặng. Hai người vẫn giữ nguyên trạng thái bất động, nằm trên sàn nhà không biết qua bao lâu, mãi cho đến khi Quý Úc cảm thấy có chút không thoải mái bởi vì sàn nhà lạnh lẽo mà khẽ nhích người.

Hạ Quý Thần đang nằm trên người Quý Úc, cử động nhỏ của cô làm anh giật mình, anh chậm chậm mở mắt, nhìn chăm chăm vào vành tai trắng ngần của cô một lúc, sau đó mới từ từ ngẩng đầu lên, nhìn mặt cô.

Cô đang nhắm mắt, gương mặt vẫn còn chưa hết đỏ, môi cô hơi sưng lên, cổ cô hằn đầy vết hôn.

Cô cứ như vậy, trong giây phút xen lẫn một chút quyến rũ. Hạ Quý Thần nhìn cô, cổ họng anh như nghẹn lại, dục vọng vừa mới kết thúc lại lần nữa quay cuồng trong anh.

Hạ Quý Thần mấp máy khóe môi, hơi thở một lần nữa trở nên nặng nề.

Quý Úc đang nhắm mắt, dường như cảm nhận được không khí xung quanh mình có hơi khác thường, hàng mi cong dài khẽ run lên, cô nhin không được mở mắt.

Vừa chạm phải ánh mắt của Hạ Quý Thần, Quý Úc nhìn thấy mắt anh đỏ ngầu, cô còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì Hạ Quý Thần cúi xuống hôn lên môi cô.

Lần nay anh hôn cô rất dịu dàng, trái ngược hoàn toàn với đáng vẻ hung bạo lúc này.

Môi anh khẽ lướt trên môi cô, từng chút từng chút thức tỉnh dự vọng đã lắng xuống trong cô.

Cơ thể vốn bị hơi lạnh của mặt sàn ngấm vào dần dần trở nên ấm hơn. Cô không thể khống chế được bản thân mà đặt tay lên vai anh, muốn hôn anh sâu hơn. Nhưng anh cứ như cố ý đẩy vò cô, lúc cô tiến về phía trước thì đầu anh lại ngã về sau.

Điều cô muốn không thể đạt được, khát vọng trong cô lại càng mãnh liệt, cô càng xiết chặt vòng tay trên vai anh.

Nhưng dường như anh không cảm nhận được sự bất mãn của cô, cứ như vậy mà đẩy vò cô, cho đến khi cô tỏ vẻ không vui, anh mới quán lấy môi cô, bắt đầu hôn sâu hơn.

Hôn đến khi toàn thân cô run rẩy, anh mới từ từ trượt môi anh hôn dọc theo viền môi cô.

Tay anh đặt lên cổ áo cô, ngón tay anh đặt lên người cô rồi từ từ cởi bỏ từng chiếc cúc áo.

Cho đến khi cởi hết toàn bộ quần áo của cô, anh mới rời khỏi người cô, nhanh chóng cởi bỏ quần áo của mình, sau đó ôm cô, đặt cô lên giường tiếp tục đè lên người cô...

So với lúc này, lần này lâu hơn một chút.

Có lẽ là bởi vì bản thân đã dốc hết sức suốt hai lần liên tiếp, cho nên lúc kết thúc, Hạ Quý Thần cảm thấy đầu óc lâng lâng, mọi thứ cứ như một giấc mơ.

Quý Úc vốn đã kiệt sức, lại trải qua hai lần ân ái như vậy, cô thật sự rất mệt. Hạ Quý Thần rời khỏi người cô chưa được bao lâu, thì cô đã chìm sâu vào giấc ngủ.

Hạ Quý Thần cũng đã mệt, rất buồn ngủ nhưng anh lại không muốn ngủ. Mượn ánh đèn trong phòng, anh chăm chú nhìn đáng vẻ của cô lúc ngủ say, ánh mắt anh cứ lưu luyến nhìn cô không thể rời khỏi.

Thời gian cứ vậy trôi qua, rèm cửa vẫn chưa kéo, bên ngoài cửa sổ, màn đêm dần dần qua đi, có ánh sáng mờ nhạt le lói phía chân trời.

Dãy đèn đường bên ngoài khách sạn lần lượt tắt hẳn, Hạ Quý Thần chậm chậm đưa tay chạm vào gò má của Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 692: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (2)

Những ngón tay của anh thoáng dừng trên mặt cô trong chốc lát, sau đó từ từ di chuyển đến hàng chân mày dường như quyến luyến không rời. Anh nhẹ nhàng lập đi lập lại động tác như phác họa hàng chân mày xinh đẹp của cô, rồi men theo cái mũi thẳng tắp, cứ thế lướt qua khóe môi cô.

Cảm nhận được Hạ Quý Thần đang vuốt ve khuôn mặt mình, Quý Úc từ trong mộng tỉnh lại.

Ban đầu cô tưởng rằng mình nằm mơ sinh ra ảo giác, theo bản năng muốn mở to mắt nhưng cô chưa kịp mở mắt đã cảm thấy những ngón tay lạnh lạnh vuốt dọc từ đôi mắt xuống chóp mũi.

Cảm xúc chân thật khiến trái tim Quý Úc run lên, lúc này Quý Úc cảm nhận rõ rệt đây không phải là mơ, Hạ Quý Thần thật sự đang chạm vào cô...

Ý thức dần len lỏi vào đầu óc Quý Úc, lúc này cô mới chậm chạp nhận ra bản thân mình không mặc quần áo, cả người cô đang dán sát vào người Hạ Quý Thần, mà Hạ Quý Thần cũng giống hệt cô, không hề có một mảnh vải che thân...

Quý Úc ngủ mấy tiếng đồng hồ nên đã tỉnh rượu hẳn, đã từng trải qua chuyện tương tự, nên khi cảm thấy toàn thân mệt mỏi, xương cốt rã rời, cô lập tức nhận ra đêm qua cô và Hạ Quý Thần đã xảy ra chuyện gì.

Quý Úc không nhớ được toàn bộ, nhưng nhờ vào những hình ảnh mơ hồ lúc uống say, cô biết được trước khi tạm biệt anh, cô đã uống quá nhiều. Có lẽ

là do tác dụng của rượu, cô và anh tâm sự với nhau, sau đó cô hôn anh... sau đó thì một loạt hình ảnh ân ái lướt qua trong đầu Quý Úc.

Nhịp tim cô đột nhiên đập nhanh hơn, những ngón tay cô nắm chặt ga giường.

Quý Úc còn chưa kịp nhớ tiếp, thì bên môi chợt có cảm giác như điện giật.

Những suy nghĩ trong đầu Quý Úc lập tức dừng lại, cô phát hiện ngón tay của anh đang dừng bên môi cô, sau đó anh nhẹ nhàng vuốt ve bờ môi cô.

Cảm giác tê dại dâng lên từng đợt khiến trái tim cô run rẩy. Quý Úc bất giác ngừng thở.

Không biết đã qua bao lâu, rốt cuộc anh cũng dừng động tác treu chọc trên môi cô, Quý Úc lén thở phào một hơi, tiếp đó cô cảm thấy anh đang nhích lại gần mình.

Quý Úc vô thức ngừng thở, mặc dù cô đang nhắm mắt, hoàn toàn không nhìn thấy gì nhưng theo những xúc giác và trực giác, cô có thể nhận ra được anh đang nhìn cô không chớp mắt.

Hơi thở của anh thỉnh thoảng lướt qua má cô, trái tim cô không kiềm chế được đập mạnh liên hồi.

Lúc trái tim cô đập nhanh đến mức không chịu nổi, Hạ Quý Thần không đùa nữa, trên má cô không còn cảm nhận được nhiệt độ từ hơi thở của anh.

Quý Úc âm thầm thở phào một hơi, những ngón tay nắm chặt ga giường của cô cũng từ từ thả lỏng, cô ngẩn ngơ một hồi rồi mới nhận ra lòng bàn tay mình đã ướt đầm mồ hôi từ lúc nào.

Không còn hơi thở của anh vây quanh, cô không biết lúc này anh đang làm gì. Bởi vì tò mò, Quý Úc định len lén hé mắt ra liếc thử một cái, nhưng cô chỉ vừa nghĩ đến đó, vẫn chưa hành động thì môi cô chợt ảm lên, bên tai bỗng vang lên tiếng thì thào: “Tiểu Úc.”

Anh không lên tiếng, hai từ này dường như được phát ra từ cổ họng, bình thường anh không gọi cô như thế, nhưng Quý Úc lại cảm thấy hình như mình đã nghe qua ở đâu đó, cô cảm thấy vô cùng quen thuộc.

Quý Úc vẫn chưa nghĩ ra rốt cuộc đã nghe thấy ở đâu, bên tai lại vọng đến giọng nói của Hạ Quý Thần, vẫn là giọng điệu như ban nãy: “Chúc em bình an.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 693: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (3)

Nghe thấy bốn chữ này, ngón tay Quý Úc run lên, lúc này cô càng phát hiện cách nói chuyện của Hạ Quý Thần thật quen thuộc.

Lần này anh không dừng lại mà tiếp tục bổ sung thêm hai từ, vẫn là cách nói như cũ: “Tạm biệt.”

Tạm biệt... Vậy là anh phải đi rồi sao?

Tạm biệt... Nghĩa là sau này không thể gặp anh nữa sao?

Trái tim Quý Úc như bị một cái gì đó nắm chặt, cô chợt cảm thấy đau đớn không thôi.

Đúng vậy, nên nói lời tạm biệt rồi... Anh đã kết hôn, đã là người có vợ; cô từng ly hôn, chồng trước của cô là anh trai anh, cô và anh cách nhau muôn sông nghìn núi. Nếu không phải vì cô và anh đều uống rượu, cô sẽ không hồ đồ chủ động với anh, e rằng chuyện hôm nay sẽ hoàn toàn không thể xảy ra...

Sau khi uống rượu cô đã phạm phải một sai lầm lớn, cho dù cô không nỡ tạm biệt anh, nhưng cũng chỉ có thể lựa chọn chào tạm biệt, lời “tạm biệt” không bao giờ gặp lại.

Còn chưa xa nhau, chỉ là nghĩ đến đây, Quý Úc lại cảm thấy mắt mình cay cay.

Cô sợ mình sẽ tự nhiên rơi nước mắt bị anh phát hiện mình đang giả vờ ngủ, ngón tay cô lại ra sức nắm chặt lấy ga giường.

Hạ Quý Thần sau khi nói xong lời chào tạm biệt, anh nhìn thật lâu khuôn mặt bình yên đang chìm vào giấc ngủ của Quý Úc, như muốn khắc ghi tất cả những hình ảnh này vào tận đáy lòng, sau đó chậm rãi cúi đầu, nhẹ nhàng đặt lên trán cô một nụ hôn.

Bờ môi mềm mại của anh đặt lên ấn đường của Quý Úc chỉ vền vẹn một giây rồi rời đi.

Lúc anh rời đi, Quý Úc nghe thấy một tiếng thở dài như có như không, tiếng thở dài rất nhỏ, rất nhẹ. Lúc Quý Úc còn đang cho rằng mình bị ảo giác, anh đang nằm bên cạnh đột nhiên vén chăn, rời giường.

Hành động này của anh khiến Quý Úc đột nhiên nhớ đến một chuyện cũ trước đây.

Cái Tết đầu tiên sau khi cô và Hạ Quý Thần gặp lại, vì Lâm Chính Ích mà náo loạn một trận. Ngày nhập học đầu tiên sau đợt nghỉ Tết, cô cùng Bạc Hà và Đường Họa Họa tụ tập ở một quán lẩu đối diện trường, đúng lúc ngồi cùng bàn với anh.

Hôm đó, cả anh và cô đều không trò chuyện với nhau. Anh rời đi trước, sau đó nhân viên phục vụ lên lầu nói cho bọn cô biết, tầng dưới sắp gỡ chuông cầu nguyện.

Đơn giản vì muốn góp vui, tất cả mọi người ở tầng 1 đều xuống lầu, trong năm giây khi gỡ chuông cầu nguyện đèn sẽ tắt, Quý Úc bị ai đó hôn trộm.

Trước khi buông cô ra, người đó hôn nhẹ lên ấn đường của cô, sau đó có lẽ vì tiếc nuối thời gian quá ngắn, hoặc cũng có lẽ vì không nỡ, anh ta khẽ thở dài một hơi rồi nhanh chóng cách cô thật xa.

Khoảnh khắc đó giống hệt với Hạ Quý Thần ban nãy, nhưng người hôn trộm ấy còn nói với cô một câu “Kỳ thật anh cũng rất tốt, em có muốn thử thích anh một lần không?”

Quý Úc hồi tưởng đến đây, cả người đang rúc trong chăn cũng thoáng run lên.

Khó trách cô cảm thấy cách nói chuyện của Hạ Quý Thần lại quen thuộc như vậy, hóa ra, trong đêm gỡ chuông cầu nguyện ấy, người hôn trộm cô là... anh.

Anh còn nói với cô một câu như thế... Điều này nghĩa là trước đây anh đã có thích cô?

Chỉ là... chỉ là, cô phát hiện quá muộn màng. Anh đã kết hôn với em gái Coca mà anh yêu sâu đậm thời niên thiếu, còn cô, sau này lại thích Hạ Dư Quang...

Nếu như ngày hôm ấy cô biết đó là anh, có lẽ kết cục của cô và anh sẽ không giống như bây giờ.

Quý Úc không mở mắt nhưng nhờ vào âm thanh, cô biết Hạ Quý Thần đã đi vào phòng tắm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 694: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (4)

Cửa phòng tắm bị đóng lại, sau đó vọng ra tiếng nước chảy.

Không bao lâu sau, tiếng nước ngừng chảy, cả căn phòng rơi vào yên lặng, nhưng chỉ trong một phút, cửa phòng tắm bị kéo, Hạ Quý Thần bước ra ngoài.

Quý Úc vẫn nhắm mắt, nhưng cô có thể nghe rõ ràng tiếng bước chân của Hạ Quý Thần càng lúc càng bước đến gần giường, cuối cùng dừng lại ở chỗ ban công.

Bên tai im ắng một lúc lâu, sau đó vang lên tiếng sột soạt, mãi đến khi Quý Úc nghe thấy âm thanh cài dây nịt, cô mới biết hóa ra Hạ Quý Thần đang mặc quần áo.

Quý Úc hiểu rõ, lần này Hạ Quý Thần rời đi, e rằng sau này cô và anh không còn bất kỳ mối liên hệ nào.

Cô thật sự rất muốn mở mắt, sau đó hỏi anh có thể không đi không, có thể không rời Bắc Kinh được không.

Nhưng Quý Úc biết, cô không thể làm vậy, chuyện hai người thân mật tới qua lẽ ra không nên xảy ra, cô đã xúc phạm đến vợ anh. Cô không thể mượn hoàn cảnh này để tiếp tục phạm sai lầm, việc cô có thể làm là biến tất cả những gì xảy ra tới qua thành một giấc mơ đẹp đẽ. Sau khi tỉnh dậy, Quý Úc chỉ có thể đè nén đau đớn trong lòng mình, bày ra bộ dạng không hay không biết anh đang làm gì, cứ thế nằm trên giường im lặng ngủ say, mặc kệ anh rời đi.

Tiếng quần áo vang lên không ngừng chui vào tai Quý Úc, đầu ngón tay cô nắm ga giường càng lúc càng chặt hơn.

Cuối cùng, căn phòng im ắng trở lại, Quý Úc biết Hạ Quý Thần đã mặc xong quần áo, bàn tay cô không nhận được nhẹ nhàng run lên.

Mặc quần áo chỉnh tề xong, Hạ Quý Thần không nán lại quá lâu mà đi thẳng về phía cửa.

Quý Úc nghe tiếng bước chân của anh càng lúc càng cách xa mình, nước mắt cô chảy dài.

Cô nghe thấy tiếng tay nắm cửa chuyển động, cô biết anh đã đi đến chỗ cửa, anh đang mở cửa. Cô cắn chặt góc chăn, dốc sức lấp kín miệng mình để bản thân khóc không lên tiếng.

Cửa ra vào yên tĩnh trong giây lát, lại có tiếng bước chân vang lên, cô biết lần này anh đang đi ra ngoài, nước mắt rơi đầy mặt cô, cô cuộn người lại trong chăn, cơ thể run rẩy dữ dội.

Anh đi không đến hai bước, cửa lại yên ắng, một lát sau, cửa lại vang lên một tiếng “lách tách” rất nhỏ, Quý Úc biết, Hạ Quý Thần đã ra khỏi phòng sau đó đóng cửa lại.

Cô giống như bị điện giật, xóc mạnh chấn lên, nhảy xuống giường, mặc kệ chân trần và thân thể không mảnh vải, cô chạy đến chỗ cửa, ngơ ngác nhìn thật lâu vào cách cửa đã đóng chặt kia, sau đó liền ngồi xồm xuống, giống như người đã mất đi cả thế giới, cô bắt lực khóc thành tiếng.

Anh đi rồi, anh để lại một câu “chúc em bình an” rồi rời đi.

Câu chuyện của anh và cô trong đêm này đã được đặt một dấu chấm hết.

Quý Úc khóc càng lúc càng lớn, trong miệng cô vang lên những âm thanh mơ hồ.

“Quý Thần... Quý Thần...”

Cô gọi hết lần này đến lần khác, gọi đến mức trái tim đau đớn, gọi đến mức trong lòng đau vô cùng.

Chúng ta đều còn rất trẻ, chúng ta đều còn cả một đời người, nhưng là cả đời của chúng ta và một người khác, còn cả một đời của hai chúng ta chỉ tới đây thôi.

Hạ Quý Thần, em muốn được cách xa anh vài dặm, cho dù là yêu hay không yêu đều không sao cả.

Hạ Quý Thần, em yêu anh.

Hạ Quý Thần, tạm biệt nhé.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 695: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (5)

Đóng cửa phòng Quý Úc, bước nhanh đến thang máy, ấn nút mở cửa, bước vào thang máy, chạy đến lầu 1, bước ra thang máy, đi nhanh ra khỏi đại sảnh của khách sạn... Hạ Quý Thần thực hiện liên tục một loạt những động tác này.

Trên đường, anh không dám có bất kỳ sự buông lỏng nào, cũng không dám có bất kỳ sự trì trệ nào, anh sợ rằng sự quyết tâm mà anh khó khăn lắm mới có được sẽ bỗng nhiên sụp đổ, anh sẽ quay người chạy về phòng cô, ở bên cạnh cô bất chấp mọi hậu quả.

Cho nên, anh chỉ có thể ép buộc bản thân phải nhìn thẳng, đi thẳng về trước, cách cô càng lúc càng xa. Đến khi anh dừng bước vì kiệt sức, anh đã cách khách sạn một quãng rất xa.

Bầu trời đang dần sáng, cả con phố vắng vẻ, thỉnh thoảng mới có một hai người qua lại.

Hạ Quý Thần đưa lưng về phía khách sạn, anh đứng như một pho tượng, mãi một lúc sau, anh mới từ từ quay đầu nhìn về phía tòa khách sạn cao chọc trời kia.

Tối qua là do anh ích kỷ, lợi dụng lúc cô say rượu không hay biết gì, anh đã để cho những khát vọng trong lòng làm tổn thương cô một lần nữa.

Đây là đêm thứ ba của anh và cô, sợ rằng cũng là đêm cuối cùng của anh và cô, cũng vì lý do đó nên anh đã mặc kệ bản thân mình ích kỷ thêm một lần cuối cùng.

Bao nhiêu suy nghĩ hăng hái nắm lấy tay em, dắt em đi hết quãng đường còn lại của cuộc đời, nhưng rốt cuộc anh chỉ có thể đưa em đến đây thôi.

Quý Úc, chỉ cần em bình an, anh thế nào cũng được.

Quý Úc, chỉ cần em bình an, nhưng không có em, anh thật sự không sống nổi.

Quý Úc, từ nay về sau, núi cao đường xa anh không tìm em, cũng không đợi em, anh chỉ có thể yêu em

Quý Úc, cô bé bị anh gọi tên “em gái Coca” trong thời niên thiếu, tạm biệt nhé.

Một con gió thổi qua, thổi vào mắt Hạ Quý Thần, rõ ràng không mang theo cát nhưng mắt Hạ Quý Thần lại đỏ lên.

Anh nhìn không chớp mắt tòa khách sạn kia, nhìn thật lâu thật lâu. Mãi đến khi mặt trời mọc, kéo dài bóng anh in trên mặt đất, lúc này anh thu hồi tầm mắt, bắt một chiếc taxi, rời khỏi Hoàn Kiếm----

Chuyện đêm đó hoàn toàn không làm thay đổi mối quan hệ giữa Quý Úc và Hạ Quý Thần, hai người vẫn giống như chưa hề gặp nhau, không ai liên lạc với ai như trước đây.

Chuyện đêm đó cũng không làm ảnh hưởng quá nhiều đến cuộc sống của Quý Úc. Quý Úc khóc một trận thật thương tâm, tiếp đó cô vào phòng tắm, nghiêm túc tắm rửa thật sạch, cẩn thận chăm sóc da dẻ, sau đó vẫn giống như thường nhật, cô xuống lầu ăn sáng, đến đoàn làm phim, trang điểm, đợi ghi hình.

Cô không còn trạng thái mất hồn mất vía như chiều qua nữa, trái lại Quý Úc vô cùng nhập vai, hoàn toàn không quên bất kỳ câu thoại nào, diễn xuất tình cảm vượt qua dự kiến của đạo diễn, ngay cả những chi tiết nhỏ cũng diễn đến xuất thần.

Ba ngày sau, quá trình ghi hình “Cửu Trọng Cung” kết thúc trong mỹ mãn.

Ngày thứ hai sau khi kết thúc, tiệc đóng máy được tổ chức lại khách sạn lớn nhất Bắc Kinh.

Ngày hôm ấy sau khi ghi hình xong, Quý Úc liền mua vé bay đêm, trở về Bắc Kinh.

Bởi vì quá muộn, cô không quay về trường, cũng không về nhà mà thuê một căn phòng ở khách sạn lớn nhất Bắc Kinh, ở lại cùng Trang Nghi.

4 giờ sáng Quý Úc mới ngủ, khi ngủ dậy đã là 2 giờ chiều.

Ăn chút gì đó, lại nghỉ ngơi thêm một lát, Quý Úc bắt đầu tắm rửa trang điểm, chuẩn bị cho buổi tiệc đóng máy lúc 7 giờ tối nay.

“Cửu Trọng Cung” là do YC sản xuất, Quý Úc cho rằng trong tiệc đóng máy sẽ gặp Hạ Quý Thần, không ngờ rằng người đến lại là phó tổng của YC.

Nhưng mà, lúc tiệc đóng máy diễn ra được một nửa, mặc dù không nhìn thấy Hạ Quý Thần nhưng Quý Úc lại nghe được một tin tức có liên quan đến anh.

Hạ Quý Thần đã đặt xong vé máy bay đi Mỹ, thời gian là ngày mai.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 696: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (6)

Vé máy bay đặt vội, 10 giờ chỉ có chuyến đi không có chuyến về. Hơn nữa công việc tại công ty YC cách đây hai ngày anh đã bàn giao xong, vì thế lần này sau khi rời khỏi Bắc Kinh, Hạ Quý Thần sẽ đến Mỹ một thời gian, khi nào về... thì còn chưa xác định.

Quý Úc vừa cầm ly rượu vang trên tay vừa trò chuyện, nghe thấy có người vô ý nhắc đến chuyện này, đột nhiên cảm thấy có một sự khủng hoảng đó diễn tả. Cô biết anh sắp đi, chỉ là không ngờ anh đi vội vàng như vậy, những lời bàn tán truyền đến tai cô mới có vài ngày thôi mà... cũng chỉ cách cái đêm cô và anh chia tay nhau ba bốn ngày...

“Quý tiểu thư? Quý tiểu thư?” - Có người liên tục gọi tên Quý Úc.

Quý Úc giật mình phản ứng lại. Khi này Phó tổng giám đốc của Hoàn Ảnh giới thiệu đối tác cho cô làm quen, cô còn chưa kịp chào hỏi mà để hồn phách bay đi đâu mất vì suy nghĩ về Hạ Quý Thần.

Quý Úc thu lại những tâm tư ngổn ngang của mình, tiến về phía người đang gọi tên mình, cố gắng nở một nụ cười xin lỗi, sau đó nâng ly rượu lên nói: “Chào ông Lương, thật xin lỗi vì lúc này.”

“Không sao, hy vọng sau này có cơ hội được hợp tác với Quý tiểu thư.” Ông Lương không để tâm đến chuyện khi này, tươi cười cùng ly cùng Quý Úc.

“Nhất định, nhất định.” Quý Úc đưa ly rượu lên miệng nhấp một ngụm nhỏ rồi tiếp tục trò chuyện cùng mọi người.

Quý Úc bây giờ thật không tập trung bằng trò chuyện như ban đầu, có khi còn bỏ sót lời nói của người khác, thỉnh thoảng lại ngẩn ngơ nhìn về một phía.

Quý Úc biết rõ trạng thái lúc này của mình không thích hợp để tiếp tục xã giao. Chọn thời điểm thích hợp, cô mượn cớ đi vệ sinh để rời khỏi bữa tiệc. Quý úc không đi vệ sinh mà đến thẳng thang máy rồi đi lên lầu.

Trở về căn phòng mình vừa thuê ngày hôm qua, Quý Úc đóng cửa lại rồi chẳng quan tâm đến hình tượng của mình, cứ thế tựa cửa chính ngồi bệt xuống đất.

Từ cái đêm ở Hoành Điểm sau khi anh rời khỏi phòng, cô luôn ép buộc bản thân mình không được nhớ đến anh, cố gắng đặt mọi tâm trí vào việc khác. Nhưng tối nay chỉ cần nghe thấy một câu nói liên quan đến việc anh ra đi, sự kiên cường mà cô cố gắng tích lũy mấy ngày nay trong phút chốc tan thành mây khói.

Cô và anh sớm muộn cũng phải xa nhau, nhưng khi cái thời khắc chia ly đó thật sự đến, cô mới phát hiện mình vốn dĩ chẳng chịu đựng nổi... Quý Úc đặt tay lên lồng ngực đang nhói đau của mình rồi gục đầu lên gối.

Đi vệ sinh xong, trong lúc rửa tay Quý Úc tháo đồng hồ đeo tay ra rồi bất giác liếc nhìn vào thời gian hiển thị trên đồng hồ.

Đã 10 giờ tối rồi. Từ giờ đến lúc chuyển bay đưa anh rời khỏi Bắc Kinh cất cánh còn 12 tiếng nữa... Cũng có nghĩa là 12 tiếng sau, anh và cô sẽ không còn ở chung trong một thành phố nữa. Anh và cô sẽ giống như bốn năm trước, ở hai thành phố khác nhau, sống một cuộc đời chẳng liên hệ gì đến nhau nữa...

Nghĩ đến đây, lồng ngực Quý Úc quặn đau đến mức cô phải khom người xuống, một giọt nước mắt rơi xuống bồn rửa tay. Cô im lặng nhìn chỗ nước mắt vừa rơi xuống đó một hồi lâu, rồi vội vã trút bỏ quần áo, mở vòi nước, lấy nước tẩy trang nhanh chóng vệ sinh tẩy rửa sạch sẽ.

Cô không sấy tóc mà dùng khăn lông lau cho khô, sau đó tìm một chiếc quần leggings cùng áo thun trắng mặc đại lên người, cầm ví tiền và đeo kính đen vào, vội vã rời khỏi khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 697: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (7)

Rời khỏi khách sạn lớn của Bắc Kinh, Quý Úc liền gọi một chiếc taxi đang đậu bên đường, mở cửa nói với tài xế địa chỉ của nhà Hạ Quý Thần rồi lên xe.

Mặc dù xe di chuyển thuận lợi vào tầm 10 giờ hơn nhưng cũng phải đến 20 phút sau xe mới dừng lại trước cổng khu chung cư của Hạ Quý Thần.

Quý Úc trả tiền xong, đợi khi xe taxi đã chạy đi mới vào trong khu chung cư. Men theo con đường yên tĩnh của khu nhà, Quý Úc đi bộ chừng 5 phút thì dừng lại dưới chung cư của Hạ Quý Thần.

Cô ngẩng đầu đếm từng lầu từng lầu một, khi đếm đến tầng 18 Quý Úc dừng lại.

Chung cư của Hạ Quý Thần có một căn phòng đang sáng đèn. Quý Úc từng đến nhà anh nhiều lần, cô có thể nhận ra đó chính là phòng làm việc của anh.

Tôi thế này rồi, anh ấy còn đang làm việc sao?

Cô muốn lên đó nói với anh ấy biết bao, muốn bảo anh đừng làm việc vất vả như vậy nữa, phải biết quan tâm đến sức khỏe của mình. Cô muốn lên đó nói với anh rằng ngày nghỉ thì nên đi du lịch, đừng lúc nào cũng ở văn phòng hoặc phòng làm việc ở nhà để tăng ca. Cô muốn lên đó nói với anh rằng những lúc đi tiếp khách, lúc nào có thể trốn về sớm được thì cứ về, đừng đi đêm nhiều quá.

Nghĩ nhiều thật nhiều nhưng rốt cuộc cũng chỉ là nghĩ nhiều mà thôi. Điều cô có thể làm chỉ là im lặng đứng dưới lầu, ngược nhìn ánh sáng hắt ra từ căn hộ của anh, cứ như vậy cô tưởng như đã cùng anh trải qua đêm cuối cùng của anh ở Bắc Kinh.

Vào lúc này, ở dưới nhà họ Quý.

Hạ Quý Thần đứng tựa vào đầu xe, ngược đầu nhìn về phía ánh sáng mờ ảo hắt ra từ cửa sổ nhà họ Quý. Một tay đút vào túi, một tay cầm điều thuốc. Gió đêm thổi, đầu lửa của điều thuốc lập lòe, khói thuốc không ngừng khuếch tán trong không khí.

Đêm đã về khuya.

Cô ở dưới chung cư nhà anh, vì đứng quá lâu nên bàn chân có chút tê mỏi, bèn đổi tư thế khác.

Anh vẫn ngược đầu đứng dưới nhà cô, điều thuốc trên tay không biết đã là điều thứ mấy. Anh rút ra một điều nữa, ngậm vào miệng, châm thuốc, yên

lặng rít một hơi, sau đó cứ kẹp nó giữa hai đầu ngón tay, cứ như vậy không đụng đến nó nữa.

Gió càng lúc càng lớn, trời đã bắt đầu âm u từ tối, đến giữa khuya thì bắt đầu đổ một cơn mưa nhỏ, dịu dàng như sợi tơ, những giọt mưa rơi lệch nghiêng theo cơn gió.

Cô cũng không vì mưa mà rời khỏi chung cư nhà anh.

Anh cũng cứ như thế mà đứng trước đầu xe, không vào xe để tránh mưa.

Mưa không lớn, vì thế mà một lúc sau áo và đầu tóc mới bắt đầu thấm ướt. Vì chỗ đang đứng là nơi hút gió, cô chuyển sang một chỗ khác.

Còn anh tiếp tục lấy một liều thuốc từ trong túi ra châm.

Gần rạng sáng mưa bắt đầu lớn hơn, quần áo của cô đã ướt sũng. Những giọt nước mưa tí tách rơi xuống từ vạt áo. Những người có thói quen chạy bộ vào buổi sáng cũng đã thức dậy và đi ra từ chung cư.

Dù Quý Úc đã mang kính đen, nhưng cô cứ đứng ngây ra đó giữa trời mưa như thế cũng rất thu hút sự chú ý của người khác. Sợ có người nhận ra mình rồi chụp ảnh đăng lên mạng, cô thôi không nhìn về phía cửa sổ căn hộ của Hạ Quý Thần nữa, đi vội về phía cổng khu chung cư.

Đi được vài bước, Quý Úc quay đầu lại, một lần nữa ngược nhìn cửa sổ căn hộ của Hạ Quý Thần.

Dù tóc ướt hết cả rồi, anh vẫn không có ý định lên xe. Những giọt nước chảy dọc theo những góc cạnh của gương mặt anh, chảy xuống phần xương quai xanh để lộ giữa cổ áo. Khung cảnh vừa buồn vừa cảm động.

Trời dần sáng, người đi làm che dù bắt đầu rời khỏi tòa nhà.

Không ít người vì hiếu kỳ mà nhìn chằm chằm vào Hạ Quý Thần, nhưng anh cứ như không cảm nhận được, vẫn cứ như thế nhìn về phía cửa sổ nhà họ Quý.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 698: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (8)

Gần 7 giờ, tiếng chuông điện thoại vang lên.

Một lúc sau Hạ Quý Thần mới thôi nhìn về phía cửa sổ nhà họ Quý, cúi đầu lấy điện thoại trong túi ra. Anh nhìn màn hình điện thoại qua màn nước mưa, là Trần Bạch gọi đến.

Trượt mở màn hình, chọn nhận cuộc gọi, vừa đưa điện thoại lên tai thì giọng của Trần Bạch đã vang lên át cả tiếng mưa rơi: “Hạ Tổng, đường sáng nay hơi tắt, chúng ta nên xuất phát ra sân bay thôi.”

Hạ Quý Thần bất giác ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa sổ nhà họ Quý một lần nữa, khoảng 10 giây sau mới “Ừ” nhẹ một tiếng.

“Hạ tổng, vậy bây giờ tôi lái xe đến chỗ anh, khoảng 20 phút sau sẽ đến.”

Hạ Quý Thần gần như không nghe thấy lời Trần Bạch, dưới cơn mưa không dứt anh cứ như thế nhìn về phía nhà họ Quý thật lâu, cho đến khi Trần Bạch gọi “Hạ tổng” thật lớn trong điện thoại một lần nữa, anh mới giật mình hồi tỉnh rồi “Ừ” một tiếng. Cúp điện thoại xong, anh tiếp tục nhìn về phía nhà họ Quý vài lần nữa mới vòng qua đầu xe, mở cửa rồi lên xe.

Tối hôm qua, ngoài Quý Úc và Hạ Quý Thần đứng trong mưa cả đêm, còn một người nữa cũng đứng dưới chung cư nhà người khác trong mưa cả đêm, từ tối khuya đến rạng sáng.

Ngày hôm sau Hạ Quý Thần lên máy bay rời khỏi Bắc Kinh thì đêm hôm trước, Hàn Tri Phán đã tổ chức một bữa tiệc chia tay cho anh ở Kim Bích Huy Hoàng.

Hàn Tri Phán biết, Hạ Quý Thần vì chuyện mình gài bẫy Trình Vĩ Văn khi đó, hại cho Quý Úc cũng không vui. Nhưng vì anh đột nhiên rời khỏi Bắc Kinh, có một số việc liên quan đến Quý Úc cần nhờ vả hắn, nên quan hệ của hai người mới miễn cưỡng bình thường trở lại.

Gần đây tâm trạng của Hạ Quý Thần rất xấu, nhưng cũng không giống với những lần tâm trạng xấu trước đây. Hàn Tri Phán không thể nói rõ là khác ở điểm nào, nhưng có một điều, chính là trước đây vào những lúc tâm trạng không vui, Hạ Quý Thần sẽ dễ nổi giận, nhưng lần này, anh đa phần đều im lặng nhìn vào một nơi nào đó, cứ như lạc mất hồn vào một nơi an yên tĩnh lặng.

Rõ ràng bữa tiệc chia tay là dành riêng cho Hà Quý Thần, nhưng chưa đến 8 giờ, anh đã rời đi. Không ít người vì Hạ Quý Thần mà đến, anh đi rồi, mọi người cũng lần lượt viện cớ mà rời đi.

Hàn Tri Phấn không vội về nhà, hần nán lại Kim Bích Huy Hoàng đến 12 giờ đêm, vui chơi đã đòi mới rời khỏi hộp đêm. Đứng ở góc hành lang, Hàn Tri Phấn hút một điếu thuốc. Đợi đến lúc thuốc sắp tàn, hần mới gọi điện thoại gọi tài xế đến đón hần ở Kim Bích Huy Hoàng.

Từ tốn hút hai hơi cuối để hết điếu thuốc, Hàn Tri Phấn thong thả dụi tàn thuốc, sau đó men theo hành lang lấp lánh ánh vàng, hết đảo sang phải lại đảo sang trái, từng bước xiêu vẹo ra khỏi Kim Bích Huy Hoàng.

Tài xế đã đợi sẵn ở cửa, thấy hần ra tới thì lập tức mở cửa ra cho hần.

Hàn Tri Phấn uống nhiều rượu dạ dày của hần lúc này có chút khó chịu. Khi hần vừa mới khom lưng chui vào trong xe đã ngã người ra ghế nhắm mắt lại.

Từ cuối tháng trước, không biết vì nguyên nhân gì, Hàn Tri Phấn không về nhà hần nữa, nếu không ngủ lại công ty thì sẽ ở lại nhà cũ. Vì thế khi hỏi Hàn Tri Phấn muốn đi đâu, tài xế cũng tự động không nhắc tới nhà hần: “Hàn tổng, chúng ta về công ty hay về nhà cũ?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 699: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (9)

Ghế sau của xe không có tiếng trả lời.

Tài xế nhớ lại khoảng thời gian gần đây Hàn Tri Phấn thường về nhà cũ, vừa định mở miệng hỏi: “Hay là về nhà cũ?” - Kết quả còn chưa kịp nói ra đã có tiếng trả lời của Hàn Tri Phấn từ phía sau: “Đến công viên Vĩnh Di.”

Công viên Vĩnh Di chính là vị trí nhà của Hàn Tri Phấn...

Đã lâu vậy rồi, sao đột nhiên hần lại muốn về nhà của mình nhỉ? Tuy có chút khó hiểu, tài xế vẫn theo trả lời: “Vâng.”

Tiếp theo đó không có tiếng trả lời nữa. Tài xế không lên tiếng nữa, đạp ga lái về hướng công viên Vĩnh Di.

Khi xe lái đến cổng công viên Vĩnh Di, người bảo vệ đang ngồi trong chốt bảo vệ chơi điện thoại, vừa nhìn thấy đèn xe đã lập tức mở cửa sổ ngó ra ngoài.

Anh ta nhận ra xe của Hàn Tri Phấn, sau khi nhìn thấy biển số xe thì lập tức bấm nút mở cổng, còn ân cần chào hỏi Hàn Tri Phấn đang ngồi trong xe: “Chào anh Hàn, lâu rồi anh không có về đây nhỉ...”

Hàn Tri Phấn không nói gì, chỉ nhìn người bảo vệ qua cửa sổ xe hơi.

Ở cổng có gờ giảm tốc nên xe chạy rất chậm. Khi xe đang chậm chậm tiến vào cổng, bảo vệ cổng tiếp tục nói: “... Trình tiểu thư thì ngược lại, về đây tận hai lần...”

Khi ba chữ “Trình tiểu thư” đến tai Hàn Tri Phấn, hần bất giác nhìn tài xế qua kính chiếu hậu. Tài xế hiểu ý hần, lái xe chậm lại.

“... Có điều có hơi lạ, có hôm tôi đi tuần nhìn thấy Trình tiểu thư, cô ấy đứng dưới đất nhìn lên chứ không lên lầu...” - Bảo vệ cổng nhìn thấy xe của Hàn Tri Phấn đi chậm lại, biết hần có hứng thú với chuyện mình đang nói, liền nói sành sạch mọi chuyện mình biết: “... Ừm, suýt chút nữa thì quên chuyện chính. Tối nay Trình tiểu thư cũng có đến, vào trong được khoảng nửa tiếng rồi thì phải?”

Hàn Tri Phấn vẫn không lên tiếng, nhưng lần này hần đưa tay đóng lại cửa kính ô tô. Tài xế nhìn thấy động tác này của hần bèn đạp ga tăng tốc.

Chung cư của Hàn Tri Phấn ở phía sâu nhất trong khu nhà. Đi thẳng khoảng hai trăm thước, quẹo trái, khi gần đến tòa chung cư nhà của Hàn Tri Phấn, tài xế nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc đang đứng bên đường: “Hàn tổng, bảo vệ không có nói dối, đúng thật là Trình tiểu thư...”

Hàn Tri Phấn mắt đang nhắm đột ngột mở ra, đưa mắt nhìn qua lớp kính chắn gió.

Đúng như tài xế nói, Trình Vị Văn đang đứng dưới trụ đèn đường, cô dường như cảm nhận được một chiếc xe đang đến gần, hiếu kỳ ngẩng đầu lên nhìn. Có lẽ là nhận ra xe của hần, trong tích tắc cô đã nấp ra phía sau một chiếc xe đang đỗ ở cạnh đó.

“Sao Trình tiểu thư lại trốn đi mất rồi...”

Gọng buồn bực của tài xế còn chưa dứt, Hàn Tri Phấn đã nói: “Dừng xe lại đi.”

“Hà?” - Tài xế nhìn đoạn đường phía trước còn chừng 50 mét nữa, tỏ vẻ không hiểu.

Hàn Tri Phản nói: “Tôi đi bộ qua đó là được, anh dừng xe lại rồi trở về đi.”

Tài xế cho rằng Hàn Tri Phản có chuyện muốn nói với Trình Vị Văn, liền đạp thắng xe. Hàn Tri Phản xuống xe, đợi tài xế quay đầu rồi khỏi, hần mới từ từ đi về phía chung cư của mình.

Trình Vị Văn lúc này đang nấp ở sau xe, mặc kệ hần đang đến gần, cô quyết không lộ mặt.

Đến trước tòa chung cư của mình, Hàn Tri Phản cố ý bước chậm hết mức có thể.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 700: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (10)

Hần bước từng bước thật chậm về phía chung cư, tưởng rằng cô đang nấp phía sau xe sẽ gọi hần lại, không ngờ cho đến khi hần vào trong chung cư, đến trước cửa thang máy, cô vẫn không có bất kỳ động tĩnh gì.

Hàn Tri Phản nhìn thang máy, phải một lúc sau mới bấm nút.

Cửa thang máy mở ra, hần bước vào, cửa thang máy đóng lại được một lát hần mới nhận ra mình vẫn chưa bấm nút tầng lầu mình muốn đến.

Trở về nhà thay giày, Hàn Tri Phản vào bếp rót một cốc nước, uống được một nửa, hần do dự một chút, rốt cuộc cũng đi đến cửa sổ nhìn xuống dưới.

Qua cửa sổ, hần nhìn ra cô lúc này đang đứng dưới đèn đường.

Ban công có một chiếc kính viễn vọng, hần bê cốc nước uống vài ngụm rồi bước tới, chỉnh kính viễn vọng về phía Trình Vị Văn ở bên dưới rồi bắt đầu quan sát.

Có lẽ là do phẫu thuật phá thai khiến cô ốm đi nhiều, trên người mặc một chiếc đầm rộng, chân đi giày trắng. Bây giờ đã vào mùa hạ, trời không lạnh, không biết có phải do cô sợ mình sẽ đổ bệnh sau phẫu thuật phá thai hay không mà còn cẩn thận mặc một chiếc quần giữ ấm.

Hàn Tri Phản dùng kính viễn vọng quan sát Trình Vị được một lúc thì đứng dậy uống cạn cốc nước, sau đó đặt xuống chiếc bàn bên cạnh. Hần vừa cởi quần áo vừa vào phòng tắm.

Tắm nước nóng sáng khoái xong, khi từ phòng tắm bước ra, Hàn Tri Phản liếc nhìn cửa sổ thấy phủ đầy những hạt nước.

Mưa rồi sao?

Hàn Tri Phản nhú mảy đi về phía giường, vừa chuẩn bị nằm xuống thì lại mang dép vào đi về phía cửa sổ.

Thì ra cô ấy đang nấp dưới mái hiên cũ kỹ của khu nhà, còn chưa rời đi.

Hàn Tri Phản tiếp tục nhú mảy, nhìn cô gái ở dưới một lúc rồi xem như chưa nhìn thấy gì cả, nằm lên giường, tắt đèn chuẩn bị ngủ.

Không biết là do buổi tối hút thuốc nhiều quá hay là do nguyên nhân gì khác, đầu óc hần trống rỗng, nằm thật lâu cũng không ngủ được.

Mưa bên ngoài càng lúc càng lớn, mưa đập vào cửa sổ phát ra những tiếng đùng đùng không ngớt.

Chắc cô ấy đã đi rồi nhỉ?

Hàn Tri Phản vừa nghĩ ngợi vừa trở người.

Nhưng hần nằm ở tư thế đó không lâu thì đã tung chăn, rời khỏi giường.

Hần không mang dép mà đi thẳng đến cửa sổ nhìn xuống dưới.

Cô ấy vẫn còn ở đó... có lẽ vì lạnh, cô ngồi xồm xuống đất, cả người co cụm lại.

Hiên che của khu nhà đã cũ, mấy đứa trẻ nghịch ngợm thích lấy gậy đâm vào mái hiên, để lại những lỗ hổng. Mưa nhỏ còn đỡ, khi gặp mưa lớn sẽ có rất nhiều chỗ dột. Nhiều chỗ trên người cô đều đã bị ướt sũng.

Mưa càng lúc càng lớn, còn bên dưới mái hiên như đang đổ một con mưa nhỏ.

Hàn Tri Phản nhìn thấy Trình Vị Văn vẫn đang ngồi ở đó, không có ý định rời đi, khiến lòng hần nổi lên một con giận. Hần quay người đi ra phía cửa chính. Khi đến sảnh, dường như nhận ra điều gì, hần lại dừng lại.

Hần đưa lưng dựa vào cửa sổ, đứng một lúc sau đó lại về phòng ngủ, cần điện thoại soạn một đoạn tin nhắn gửi cho Lâm Sinh: “Không phải cậu có cô gái nào đó rất được muốn giới thiệu cho tôi sao? Ngày mai có rảnh không? Nếu rảnh thì hẹn ra gặp mặt nhé.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 701: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (11)

Sau khi tin nhắn gửi đi thành công, Hàn Tri Phản nhìn vào điện thoại một lúc, ném nó lên giường rồi bước vào nhà vệ sinh.

Từ nhà vệ sinh đi ra, Hàn Tri Phản lại liếc nhìn cửa sổ một lần nữa, rồi cuộc hần vẫn quyết định không về giường mà bước ra ban công. Kéo rèm cửa nhìn xuống dưới, Trình Vị Văn vẫn còn ở đó...

Hàn Tri Phản quay đầu nhìn đồng hồ trên tường, đã gần 3 giờ sáng rồi.

Sau khi gửi tin nhắn cho Lâm Sinh, tâm trạng của hần không dễ gì mới bình tĩnh trở lại, vậy mà bây giờ lại vì Trình Vị Văn mà bắt đầu trở nên cáu kỉnh.

Thật là khó chịu, chuyện giữa hai người không phải đã đặt dấu chấm hết rồi sao? Cô đối với hần không phải đã là chuyện quá khứ rồi sao?

Cô đứng suốt cả đêm dưới mưa thì có liên quan gì đến hần. Hần bực bội vì cái gì chứ?

Hàn Tri Phản vừa suy nghĩ vừa đi đến tủ đầu giường lấy hộp thuốc và bật lửa ra châm một điếu thuốc. Hần vừa hút vừa quay trở lại ban công.

Trình Vị Văn vẫn không rời khỏi đó, Hàn Tri Phản dựa vào cửa kính của ban công, hút một điếu rồi lại một điếu nữa, không ngừng nhìn cô.

Cho đến khi trời bắt đầu sáng, Trình Vị Văn cuối cùng cũng đứng dậy. Có lẽ vì ngồi xồm quá lâu, chân cô bắt đầu tê cứng, chưa kịp đứng thẳng dậy thì đã lao đảo sượt ngã.

Nhìn thấy cảnh tượng đó, Hàn Tri Phản bất giác kẹp chặt điếu thuốc trên tay, khiến nó xém chút thì đứt làm hai.

Cũng may Trình Vị Văn nhanh chóng đưa tay vịn vào chiếc bàn đá bên cạnh, giữ cho mình khỏi ngã. Cô cứ giữ nguyên tư thế hơi khom người, đứng đó một lúc lâu, đến khi chân hết tê, cô mới ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa sổ nhà Hàn Tri Phản.

Cách xa như thế, hần biết cô không thể nhìn thấy hần. Nhưng khi ánh mắt cô mới vừa nhìn về phía này, hần vẫn theo phản xạ nhanh chóng nấp mình đằng sau tấm rèm cửa.

Qua một lúc, Hàn Tri Phản mới mở hé rèm cửa nhìn xuống dưới. Dưới hiên nhà không còn ai nữa, bóng dáng của Trình Vị Văn đã biến mất.

Hần đợi cả một đêm, rồi cuộc cũng đợi được đến khi cô rời đi, hần không cần phải buồn bực, có thể trở về giường ngủ rồi. Rõ ràng là chuyện đáng mừng, nhưng không biết tại sao, Hàn Tri Phản lại phát hiện bản thân mình không còn chút cảm giác buồn ngủ nào cả. Cảm giác khó chịu trong lòng cũng đã biến mất thay vào đó là một cảm giác trống rỗng đến khó tả.

Khi xe sắp đến khách sạn Bắc Kinh, Quý Úc đột nhiên lên tiếng: “Bác tài, làm phiền chờ tôi đến sân bay.”

Tài xế ngạc nhiên hỏi: “Này cô, không phải cô muốn đến khách sạn Bắc Kinh sao?”

Quý Úc không trả lời tài xế mà vội lấy điện thoại ra, tra tìm thông tin chuyến bay 10 giờ 30, sau đó nói: “Bác tài, đến cổng số 3.”

Tài xế nghe Quý Úc nói hai lần về chuyện đi sân bay, lúc này mới trả lời “Được” rồi nhanh chóng quay đầu xe ở ngã tư tiếp theo.

Xe đến sân bay chưa đến 10 giờ, còn 2 tiếng rưỡi nữa mới đến giờ bay của Hạ Quý Thần.

Quý Úc nghĩ giờ này Hạ Quý Thần vẫn chưa đến sân bay, cô bèn đến khu vực làm thủ tục dành cho các chuyến bay quốc tế tìm một chỗ ngồi rồi nhẫn nại chờ đợi.

9 giờ 20 phút, Trần Bạch đẩy xe hành lý xuất hiện trước mắt Quý Úc. Theo sau cậu ta là Hạ Quý Thần.

Có lẽ vì hôm nay không phải là đi công tác, Hạ Quý Thần mặc quần áo thoải mái, còn đeo kính đen, trông trẻ hơn nhiều so với khi mặc trang phục nghiêm chỉnh thường ngày.

Hạ Quý Thần và Trần Bạch đều không phát hiện ra Quý Úc, hai người bước trên thảm đi thẳng đến khu vực làm thủ tục và đăng ký hành lý ký gửi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 702: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (12)

Trần Bạch cầm vé máy bay, tiễn Hạ Quý Thần đến tận cửa kiểm soát, cậu ta mới ngừng lại. Hai người có vẻ là đang tạm biệt nhau, nói chuyện rất lâu. Hạ Quý Thần đưa tay lấy tấm vé Trần Bạch đang cầm trên tay, sau đó quay người đi vào cổng kiểm soát.

Đi được vài bước, có lẽ là nghe thấy Trần Bạch gọi mình, Hạ Quý Thần dừng lại, xoay người nhìn về phía Trần Bạch. Không rõ Trần Bạch nói câu gì khiến cho Hạ Quý Thần dờ người ra. Hình như anh đang băn khoăn gì đó, một lúc lâu sau mới hơi mấp máy môi, sau đó thì xoay người bước nhanh theo lối dành cho khách VIP, qua khỏi cửa kiểm soát.

Đợi đến khi bóng dáng của Hạ Quý Thần khuất hẳn, Quý Úc mới thôi không nhìn về phía cửa kiểm soát nữa.

Sân bay rộng lớn, đông người qua lại, ồn ào là thế, nhưng thời khắc này cô lại cảm thấy cả thế giới bỗng nhiên trống rỗng, dường như chỉ còn lại một mình cô.

Cô có chút ngỡ ngàng, có chút bất lực. Cô nhìn quanh hồi lâu, cứ như đang kiểm tìm thứ gì đó. Cứ nhìn rồi lại nhìn, cho đến khi mắt cô nhòa lệ chẳng còn thấy gì nữa.

Sau khi Trần Bạch ký gửi hành lý, chuẩn bị đi đến cửa kiểm soát với Hạ Quý Thần thì phát hiện ra Quý Úc. Cậu ta ngạc nhiên đến nỗi bước chân bất giác khựng lại, cho đến khi phát hiện Hạ Quý Thần đã đi xa thì mới nhanh chóng đuổi theo.

Đến cửa kiểm soát, hai người không hẹn mà cùng dừng lại.

Thời khắc chia tay đã đến, Trần Bạch còn chưa kịp nói lời nào đã bị Hạ Quý Thần cướp lời: “Nhờ cậu chăm sóc cô ấy.”

Dù cho Hạ Quý Thần không nói tên, Trần Bạch cũng biết “cô ấy” chính là Quý Úc.

Trần Bạch gật đầu nhẹ: “Anh yên tâm, tôi đã gửi sơ yếu lý lịch của Quý tiểu thư cho Hoàn Ảnh rồi. Hôm qua họ có gọi điện cho tôi hẹn giờ gặp mặt.”

Hạ Quý Thần khẽ “Ừm” một tiếng, sau một hồi mới đáp lại: “Làm phiền cậu.”

Trần Bạch: “Là chuyện tôi nên làm.”

Giữa hai người là sự im lặng bao trùm.

Qua một hồi, Hạ Quý Thần chủ động nói: “Nếu có việc gì cậu không giải quyết được, có thể tìm Hàn Tri Phấn.” Hạ Quý Thần không đợi Trần Bạch trả lời, tiếp tục nói: “Cậu ấy ở Bắc Kinh có gia thế và quyền lực, nhiều việc nếu có cậu ấy ra mặt sẽ dễ giải quyết hơn so với cậu. Huống hồ cậu ấy còn có Lâm Sinh.”

Sắp phải đi rồi mà anh ấy câu nào cũng nói về Quý tiểu thư.

Trần Bạch nghe Hạ Quý Thần nói mà không khỏi đau lòng, ngoảnh đầu hướng về nơi cách cửa kiểm soát không xa đó nhìn một cái rồi mới trả lời: “Tôi biết rồi.”

Hạ Quý Thần “Ừ” nhẹ một tiếng, sau đó vẫn đứng tại chỗ, dường như đang suy nghĩ xem có gì cần nói nữa không. Một lát sau, anh mới lên tiếng: “Vây tôi đi đây.”

“Hạ tổng” Trần Bạch vô ý gọi tên Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần như đã biết tiếp theo Trần Bạch sẽ nói mấy lời để giữ mình lại, không chờ cậu ta nói, liền lấy vé máy bay ra, xoay người đi qua cửa kiểm soát.

Anh đi chưa được hai bước, lại có tiếng của Trần Bạch nói với tới: “Hạ tổng, cô ấy đến rồi.”

Hạ Quý Thần dường như bị điểm huyệt đột ngột dừng lại.

Trần Bạch lại tiếp tục nói: “Cô ấy đến sân bay rồi.”

Hạ Quý Thần biết “cô ấy” chính là Quý Úc. Anh nhẹ nhàng quay người nhìn về phía Trần Bạch.

“Khi này tôi nhìn thấy, cô ấy đến tiền anh đấy. Cô ấy đang ở bên đó, anh không muốn nói tạm biệt với cô ấy sao?”

Trần Bạch chờ một lúc không thấy Hạ Quý Thần nói gì, bèn tiếp tục nói: “Tôi đi gọi cô ấy cho anh...”

Trần Bạch còn chưa nói hết câu, Hạ Quý Thần đã cắt ngang: “Không.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sân Bay* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 703: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (13)

Anh nói một cách chắc chắn rồi không đợi Trần Bạch có bất kỳ phản ứng gì đã vội xoay người, không quay đầu lại mà đi thẳng qua cửa kiểm soát.

Anh nhìn thấy Quý Úc còn trước cả Trần Bạch, chỉ có điều là anh vờ như không nhìn thấy. Anh biết cô đến để tạm biệt, anh rất vui, nhưng rốt cuộc anh vẫn không có dũng khí để nghe lời tạm biệt của cô. Vì anh sợ, sợ một khi cô đã lên tiếng, anh sẽ không nỡ rời đi...

Khi Quý Úc rời khỏi sân bay đã chạm mặt Trần Bạch.

Cậu đứng cạnh thùng rác ở trước cổng ra vào của sân bay rít từng ngụm thuốc. Trong ấn tượng của Quý Úc, Trần Bạch không phải là người biết hút thuốc. Có lẽ vì đây là lần đầu tiên nên cậu bị sốc rất nhiều, khi cô trông thấy cậu ta, Trần Bạch đang quặn người ho sặc sụa.

Dường như Trần Bạch cảm giác được ánh mắt của Quý Úc nhìn mình nên cũng quay đầu nhìn lại. Quý Úc không kịp trốn đi, chỉ có thể đứng yên tại chỗ.

Trần Bạch không ngạc nhiên khi gặp cô ở đây, cậu lập tức dụi tắt điếu thuốc trên tay, bước nhanh đến trước mặt cô: “Quý tiểu thư.”

Quý Úc hơi rú mắt xuống, che giấu đôi mắt đỏ hoe của mình, cô khẽ “Ừm” một tiếng.

Trần Bạch: “Cô về thành phố đúng không?”

Trần Bạch không hỏi cô tại sao lại đến đây, nhưng qua lời cậu, Quý Úc biết rằng cậu đã đoán được lý do cô xuất hiện ở đây.

Cô không giấu giếm nữa, gật đầu trả lời: “Vâng.”

Trần Bạch nói: “Đi thôi, tôi đưa cô về.”

Quý Úc không từ chối, theo sau Trần Bạch đi về phía bãi đỗ xe. Lúc sang đường, rốt cuộc Quý Úc cũng không nhịn được, nhỏ giọng hỏi Trần Bạch đang đi phía trước: “Anh ấy đi rồi đúng không?”

Trần Bạch không dừng lại mà tiếp tục đi về phía trước. Khi gần tới chỗ đỗ xe, cậu mới trả lời: “Vâng.”

Một từ thật đơn giản, nhưng lại khiến cho Quý Úc đột ngột ngừng bước.

Trần Bạch mở cửa xe, nhìn thấy Quý Úc chần chừ không lên xe, quay đầu gọi: “Quý tiểu thư.”

Quý Úc giật mình hoàn hồn, vội vàng đi đến trước cửa xe, cúi đầu chui vào.

Trên đường về thành phố, hai người không nói với nhau câu nào nữa. Thành phố hoa lệ vẫn mang dáng vẻ như trước, nhưng qua cửa kính xe, quang cảnh quen thuộc lại khiến Quý Úc cảm thấy xa lạ đến đáng sợ.

Suốt cả đường đi cô luôn im lặng, nhưng khi sắp đến khách sạn Bắc Kinh, cô bỗng dưng lên tiếng hỏi trong khi ánh mắt vẫn đắm đắm nhìn ra ngoài cửa kính xe: “Anh ấy đi thật rồi?”

Trần Bạch lần này không chần chừ mà trả lời ngay: “Vâng.”

Quý Úc lại im lặng.

Xe dừng lại trước cửa khách sạn Bắc Kinh, Trần Bạch xuống xe giúp Quý Úc mở cửa.

Quý Úc ra khỏi xe, đứng nhìn công ra vào của khách sạn rồi lại hỏi: “Anh ấy đi thật rồi?”

Cỗ họng Trần Bạch như bị vướng cái gì đó, cảm giác vừa đau vừa chua xót không nói nên lời. Một lúc sau cậu mới nuốt nước bọt, miếng cường phát ra một tiếng: “Vâng.”

Quý Úc lại không nói gì nữa, như một hồn ma bước vội vào khách sạn Bắc Kinh.

Nhìn thấy dáng vẻ cô như vậy, Trần Bạch có chút không yên lòng: “Quý tiểu thư.”

Quý Úc dường như không nghe thấy tiếng gọi của cậu, tiếp tục đi về phía trước.

Đi được khoảng 5,6 mét, Trần Bạch lại nghe thấy tiếng Quý Úc lẩm bẩm: “Anh ấy đi thật rồi.”

Tim như bị gì đó đâm trúng, Trần Bạch đau đến không thở nổi.

Đúng thế... anh ấy đi rồi...

Đêm đó, Quý Úc bị sốt cao. Trang Nghi ở trong bệnh viện chăm sóc cô cả một đêm, cũng là cả đêm nghe cô nói những lời trong vô thức. Lời nói vô thức, nhưng thật ra từ đầu đến cuối cũng chỉ là lặp đi lại lại bốn chữ: “Anh ấy đi rồi... Anh ấy đi rồi...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 704: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (14)

Đền rạng sáng, Quý Úc mới hạ sốt, nhờ tác dụng của thuốc mà cô đã thiếp đi. Trong giấc ngủ say, cô mơ một giấc mơ thật dài, thật dài.

Khởi đầu của giấc mơ là hình ảnh anh đang thong dong đi vào nhà hàng. Cô ngẩng đầu lên, hai ánh mắt gặp nhau.

Nói là mơ, nhưng thực tế là ký ức lặp lại.

Hình ảnh trong giấc mơ thật chân thực, chân thực tới mức cô có thể thấy rõ biểu cảm trên mặt anh.

Trên sân thể dục, anh buống bình đập lên lưng của Tôn Chương, đáng vẻ kiêu ngạo: “Mau nói xin lỗi!”

Trong cơn mưa, anh nóng lòng cầm dù đi đến trước mặt cô, nhét dù vào tay cô, một câu cũng không nói rồi cứ thế quay người bỏ đi.

Trên giảng đường của Đại học điện ảnh B, cô bị hăm hại, bị trôi ở ghế không thoát được, anh đập cửa xông vào.

Trong quán lẩu đối diện trường học, anh có viết một mảnh giấy gửi cho cô, anh nói là: Quý Úc, xin lỗi.

Trong đoàn kịch “Tam thiên sĩ”, cô trở thành nhân vật được cả đoàn cưng chiều, anh nói với cô, chúng ta có thể quay lại như trước không?

Trong khách sạn bên bờ Tây hồ, anh nói với cô, Quý Úc, em có bằng lòng tin anh không? Anh còn nói với cô, không đến vì danh tiếng lúc vinh quang, không bỏ đi khi ở dưới tận cùng vực thẳm.

Tại công ty YC, anh ký giấy thỏa thuận, nói rằng cô cùng tồn vong với YC.

Trong xe hơi vào buổi tối khi kết thúc đêm từ thiện, anh nói với cô, không còn YC, thì em vẫn còn có anh.

Trong đêm trao giải trên truyền hình, đối mặt với sự thảm hại và thấp hèn của Thiên Ca, anh vẫn bình tĩnh ung dung cứ như mọi chuyện đều không liên quan gì đến mình.

Ngày cá tháng Tư, anh nói, em biết thế nào gọi là ngoài ý muốn không? Ngoài ý muốn chính là, anh chưa từng nghĩ mình sẽ yêu em, nhưng lại yêu mất rồi. Quý Úc, ngày cá tháng Tư vui vẻ.

Trong giấc mơ mọi thứ lần lượt tái hiện, cho đến lúc cô nghe tin anh sắp rời khỏi Bắc Kinh, đến cái đêm cô đứng dưới chung cư, đến thời khắc cô nhìn thấy anh bước vào cổng kiểm soát ở sân bay quốc tế Bắc Kinh... rồi cô đã khóc trong mơ.

Cô khóc, trong giấc mơ cô đã nghĩ, dường như là vào lúc cô tận mắt nhìn thấy anh bước vào cổng kiểm soát, đời này của cô đã chấm dứt.

Giấc mơ của Quý Úc không bị đứt đoạn, đến tận chạng vạng tối mới ngừng lại, lúc này cô mới thật sự đi vào giấc ngủ say.

Giấc ngủ này đến thật say mà cũng thật dài, Quý Úc đã ngủ suốt 16 tiếng mới chịu tỉnh dậy.

Cô không ngờ đến, một ngày một đêm khi mình hôn mê rồi tỉnh lại này, cả thế giới đều thay đổi.

8 giờ Quý Úc tỉnh lại, trước khi cô hôn mê, trời còn mưa, thế mà bây giờ bầu trời đã trở nên vô cùng quang đãng.

Bầu trời xanh thẳm như vừa được làn nước gội rửa, ánh mặt trời xán lạn tươi đẹp, cả thành phố trong lành như khung cảnh trong truyện tranh.

Có lẽ do mới vừa trải qua cơn sốt cao, phản ứng của cô có chút chậm chạp. Cô không để ý lúc mình tỉnh lại thì Trang Nghi đang nhìn vào điện thoại, sắc mặt không được tốt, cũng không chú ý đến việc bản thân mình vừa mới chuẩn bị mở điện thoại lên xem thì Trang Nghi lập tức đứng dậy chạy đến giật lấy điện thoại trong tay cô. Lúc dọn cơm cho cô, cô ấy có vẻ hoang mang, thậm chí sau khi dùng bữa xong, Trang Nghi lập tức lôi cô đi nghiên cứu kịch bản phim, cô ấy dường như có hơi bất an...

Mãi cho đến chạng vạng tối, bởi vì nằm quá lâu không thoải mái, nhân lúc Trang Nghi đi vệ sinh, cô xuống giường đi lại trong hành lang thì nghe thấy có người đang bàn tán về "Hạ Quý Thần". Lúc này cô mới biết đã có chuyện lớn xảy ra.

Ra khỏi toilet, không thấy Quý Úc đâu, Trang Nghi vô cùng sốt ruột. Vừa lúc đó, Quý Úc quay về phòng, cô cũng không quan tâm đến sự lo lắng của Trang Nghi, mà chạy thẳng đến bên giường, kéo ngăn kéo tủ đầu giường ra, cầm lấy điện thoại ẩn mở weibo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 705: Hạ Quý Thần Là... Hạ Du Quang? (15)

Giống như những lời bàn tán mà Quý Úc đã nghe được ở hành lang, chủ đề được tìm kiếm nhiều nhất trên weibo lúc này chính là chuyện có liên quan đến Hạ Quý Thần: Hạ Quý Thần tội phạm giết người.

Tội phạm giết người... còn chưa xem nội dung cụ thể, chỉ cần nhìn qua tiêu đề đơn giản, Quý Úc đã phát hoảng.

Trang Nghi đứng ở phía sau cách Quý Úc không xa, khoảnh khắc nhìn thấy Quý Úc cầm điện thoại lên, dường như là hiểu ra cái gì đó, Trang Nghi vội vàng chạy thật nhanh đến chỗ Quý Úc.

Chỉ đáng tiếc, Trang Nghi đã chậm một bước, cô còn chưa kịp chạy đến thì Quý Úc đã ẩn mở chủ đề có liên quan đến Hạ Quý Thần.

Tay Trang Nghi run lên bần bật, bước chân cô đột ngột dừng lại, chăm chú nhìn Quý Úc. Cô vốn định muốn nói vài câu để ngăn cản Quý Úc nhưng bây giờ đành im lặng.

Chủ đề này được đăng đầu tiên bởi một tài khoản phụ vào khoảng mười một giờ đêm qua, chắc là đã tồn không ít tiền đề đẩy bài nên hiện giờ đã được chia sẻ hơn 100 ngàn lượt, bình luận hơn 70 ngàn lượt, được yêu thích hơn 2 triệu lượt.

Nội dung trong weibo rất đơn giản, chỉ một câu: "Hạ Quý Thần - CEO tiền nhiệm của YC, người sáng lập YC, từng vì giết người mà phải vào tù."

Theo sau câu này là một đoạn phim.

Quý Úc nhìn chằm chằm vào màn hình điện thoại một hồi lâu mới nhấn nút phát bằng ngón tay đang run rẩy của mình. Đoạn phim này có lẽ được cắt ra từ một đoạn băng ghi hình, chất lượng hình ảnh không rõ, nhưng cũng đủ để khiến người ta nhìn rõ khuôn mặt của người xuất hiện trong đó.

Người đầu tiên xuất hiện là Thiên Ca, cô ta đang mặc quần áo thường ngày, cùng một cô gái vừa nói vừa cười bước ra từ trong câu lạc bộ đêm. Hai người đứng bên đường trò chuyện một lúc, sau đó cùng nhau đi đến bãi đỗ xe. Thiên Ca lấy chìa khoá mở cửa xe, cô ta giờ tay mở cửa, đang chuẩn bị lên xe thì dường như cô ta nghe có tiếng người gọi tên mình. Thiên Ca quay đầu nhìn, người gọi tên cô ta ắt hẳn là người quen, cô ta mỉm cười, sau đó buông cửa xe ra đi về phía người kia. Thiên Ca đi chưa được hai bước thì người kia đã xuất hiện trong phạm vi giám sát của camera, tuy không lộ mặt nhưng chỉ cần nhìn sơ qua, Quý Úc cũng có thể nhận ra người đó chính là Hạ Quý Thần.

Hình ảnh kế tiếp khiến người ta bất ngờ. Thiên Ca đang tươi cười nói chuyện với Hạ Quý Thần, trông cô ta dường như rất vui vẻ. Chỉ có điều nói chưa được vài câu, Hạ Quý Thần đang trong tư thế luôn dứt hai tay vào túi lại đột ngột rút tay phải ra, trong tay anh cầm một thứ có ánh sáng kim loại rồi đột nhiên anh đâm vào bụng Thiên Ca. Thiên Ca có vẻ vô cùng bất ngờ, mở to mắt nhìn Hạ Quý Thần.

Trên mặt Hạ Quý Thần chỉ có sự lạnh lùng và tàn nhẫn, trong mắt anh, dường như người phụ nữ trước mặt không tồn tại. Sau khi đâm xong anh lập tức rút tay ra, động tác dứt khoát theo ác ý như muốn lấy mạng người khác.

Lúc này Quý Úc mới nhìn rõ, trong tay anh cầm một con dao găm, trên lưỡi dao sắc bén còn nhiều vết máu, nhỏ từng giọt từng giọt xuống đất.

Về phần Thiên Ca, cô ta lúc này dường như vẫn chưa hoàn hồn, miệng vẫn còn đang nở nụ cười khi nãy. Một lúc sau, cô ta mới vội đưa tay lên ôm bụng của mình rồi ngã xuống đất.

Tiếp theo là tiếng còi xe cảnh sát và xe cấp cứu vang lên, Hạ Quý Thần bị công tay dẫn lên xe cảnh sát. Thiên Ca được vài người mặc áo blouse trắng đưa lên xe cấp cứu.

Xe cảnh sát và xe cấp cứu nhanh chóng rời khỏi hiện trường, chỉ còn lại một vài viên cảnh sát đang chụp ảnh để làm bằng chứng, nơi Thiên Ca ngã xuống trong đoạn video vẫn còn nhìn thấy rõ một vũng máu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 706: Hạ Quý Thần Là... Hạ Du Quang? (16)

Đoạn Video phát đến đó thì ngừng lại, nhưng Quý Ưc lại cảm thấy dường như đoạn Video này vẫn còn tiếp nữa, cô chăm chú nhìn vào màn hình di động, hình ảnh Hạ Quý Thần rút tay từ bụng của Thiên Ca ra cứ lặp đi lặp lại, trong tay anh là một cây dao găm, lưỡi dao sáng bóng dính máu đỏ tươi, từng giọt từng giọt rơi không ngừng...

Trong phòng bệnh lạnh buốt như băng, yên lặng đến mức dường như mọi thứ nơi lúc này đều ngừng lại.

Không biết qua bao lâu, Trang Nghi lúc này vốn định ngăn không để Quý Ưc nhìn điện thoại bỗng giật mình hoàn hồn, cô thấy Quý Ưc vẫn thần thờ nhìn chăm chăm màn hình di động, nên mấp máy môi gọi khẽ: “Tiểu Ưc?”

Quý Ưc giống hệt như bức tượng, không có bất cứ phản ứng nào, vẫn tiếp tục nhìn điện thoại.

“Tiểu Ưc?” - Trang Nghi lại gọi tên cô, sau đó bước từng bước nhẹ nhàng đến bên cạnh Quý Ưc.

Trang Nghi đứng bên cạnh một lúc lâu, Quý Ưc mới giật mình nhận ra là có người đang đứng cạnh mình. Cô hơi nghiêng đầu liếc nhìn Trang Nghi, ánh mắt cô mờ mịt dường như không nhận ra và cũng không nhìn thấy Trang Nghi. Quý Ưc lại tiếp tục nhìn vào màn hình một lần nữa, đầu ngón tay cô run run ấn tắt đoạn Video kia, mở xem phản bình luận bên dưới.

Đọc bình luận của cư dân mạng, Quý Ưc mới biết, chuyện đã xảy ra cách đây khoảng mười sáu mười bảy tiếng, bây giờ không còn cách nào thay đổi được.

Được phát tán rộng rãi trên mạng không chỉ có đoạn Video liên quan đến chuyện Hạ Quý Thần giết Thiên Ca không thành, mà còn cả chuyện đánh nhau trốn học, kết bè kết đảng của anh thời đi học. Thậm chí ngay cả chuyện Hạ Quý Thần từng kéo Tôn Chương ra sân bóng, ép cậu ta quỳ xuống cũng có người moi ra.

Hạ Quý Thần từng là con đồ lớp 10 ở Tô Thành, không học không hành, chỉ biết đánh nhau ẩu đả, ngang ngược, giết người không thành...

Những chuyện ngông cuồng mà anh đã làm thời niên thiếu cùng với đoạn Video giết người không thành của anh nhanh chóng lan rộng ra. Chỉ trong vòng mười mấy tiếng, một người từng là tinh anh trên thương trường phút chốc bị dư luận chụp lên cho cái mũ “hạ lưu ác bá” (*).

Vì đoạn Video đó, tất cả cư dân mạng hầu như đều chống lại Hạ Quý Thần, trong khoảng thời gian ngắn, tất cả những ngôn từ độc ác nhất trên đời đều bị gán lên người cô yêu.

“Đẹp trai thì sao chứ, cũng không thể che giấu được bản chất cặn bã bên trong”.

“Người như hần ta không nên sống trên đời”.

“Sao trước kia cha hần không bắn chết hần đi chứ”.

Khoảng thời gian Tết âm lịch, cô từng vì chuyện ăn cắp bản quyền diễn xuất của Thiên Ca mà bị người ta mắng chửi, nhưng so với những gì anh phải chịu hôm nay thì chẳng đáng là bao.

Mặc dù những lời kia là mắng chửi Hạ Quý Thần, nhưng khi Quý Ưc đọc được, nó lại khiến cô thật sự rất đau lòng.

Càng đọc càng đau, lồng ngực khó chịu, đến hít thở cũng không thoải mái, nhưng cô vẫn cố chấp nhìn vào màn hình, đọc hết bình luận của hàng ngàn cư dân mạng.

Mắt cô dần nhòe lệ, che phủ cả tầm nhìn, đến mức cô không thể nhìn rõ những dòng chữ trên màn hình được nữa.

Đầu ngón tay Quý Ưc vẫn lướt nhanh trên màn hình điện thoại.

Vì quá đau lòng, cũng bởi vì tức giận, cả người cô bắt đầu run lên từng hồi.

Cuối cùng thì Trang Nghi cũng nhận ra tâm trạng bất ổn của Quý Úc: “Tiểu Úc, Tiểu Úc?”

Trang Nghi vừa gọi, vừa đưa tay định lấy điện thoại trên tay của Quý Úc đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 707: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (17)

Nhưng mà, tay Trang Nghi vừa chạm vào điện thoại thì Quý Úc giống như bị điện giật, cô thoáng giật mình rồi quay đầu nhìn Trang Nghi. Ngay sau đó, cô xoay người vội vàng chạy ra ngoài phòng bệnh, trên người cô vẫn còn mặc đồng phục bệnh nhân.

“Tiểu Úc!” Phản ứng của Quý Úc quá bất ngờ, Trang Nghi không kịp trở tay, đến khi cô phản ứng lại thì Quý Úc đã chạy đi mất rồi.

Trang Nghi vội vàng đuổi theo.

Quý Úc vẫn còn đang sốt, nhưng cô lại có thể chạy nhanh hơn cả người bình thường như Trang Nghi.

Mãi đến khi Trang Nghi thở hồng hộc đuổi tới cửa bệnh viện, thì Quý Úc đã leo lên một chiếc taxi.

Trang Nghi vội vàng bắt một chiếc taxi khác, đưa cho tài xế một ít tiền, nhờ bác tài nhất định phải đuổi theo chiếc xe chở Quý Úc.

Bây giờ đang là khoảng thời gian chạng vạng tối đúng vào giờ cao điểm, tình hình giao thông khá hỗn loạn, nên Trang Nghi vẫn chưa bắt kịp Quý Úc.

Mãi đến khi xe taxi chở Quý Úc dừng lại, cô mới giật mình nhận ra, nơi mà Quý Úc đến chính là nhà của Trần Bạch.

Xe chở Trang Nghi vừa dừng lại trước cổng khu nhà Trần Bạch, Quý Úc đã bước vào trong cửa lớn.

Cô vội vã xuống xe, đi vào theo.

Dọc theo con đường vào khu chung cư, quẹo trái quẹo phải vài lần, Quý Úc bước vào tòa nhà Trần Bạch ở.

Trang Nghi bấm thang máy đi đến tầng nhà Trần Bạch, lúc vừa ra khỏi thang máy, Quý Úc đã gõ cửa nhà Trần Bạch.

Trần Bạch ra mở cửa, vừa nhìn thấy bộ đồng phục bệnh nhân trên người Quý Úc, vẻ mặt cậu lộ rõ sự căng thẳng: “Quý tiểu thư? Cô sao thế? Bị bệnh hả?” Nhưng như Quý Úc không nghe thấy lời Trần Bạch nói, cô mở to đôi mắt đen láy, nhìn thẳng Trần Bạch hỏi: “Vì những chuyện trên mạng nên anh ấy mới đi, có phải không?”

Trần Bạch ngẩn ra một lúc, sau đó cậu mở cửa nhà: “Quý tiểu thư, cô vào trước đã”.

Quý Úc vẫn đứng yên tại chỗ, không nghe thấy câu trả lời của Trần Bạch, nên cô vẫn cố chấp lặp lại câu hỏi của mình: “Vì Video đó nên anh ấy mới rời khỏi Bắc Kinh, đúng không?”

“Quý tiểu thư...”

Trần Bạch còn định nói vài lời để khuyên Quý Úc, mời cô vào nhà trước, nhưng cậu chỉ vừa mới gọi tên cô thì giọng của cô bỗng sắc bén lạ thường, Quý Úc cao giọng hỏi: “Vì những chuyện đó nên anh ấy mới đi, phải không?”

Môi Trần Bạch mấp máy, cậu đang định nói gì đó thì Trang Nghi vừa ra khỏi thang máy đã lắc đầu với cậu. Cô bước tới trước mặt Quý Úc, ôm lấy vai cô ấy, nhẹ nhàng đẩy cô ấy đi vào nhà Trần Bạch.

Sau khi đóng cửa lại, Quý Úc không đợi Trần Bạch bước vào phòng khách đã tiếp tục hỏi: “Tất cả những gì tôi vừa nói có đúng không?”

Có rất nhiều chuyện, lúc trước cô không có cách nào giải đáp. Rõ ràng hai người đang vui vẻ, sao tự nhiên lại phải rời xa nhau.

Mãi đến khi Video này xuất hiện, Quý Úc mới hoàn toàn hiểu ra, không đợi Trần Bạch trả lời, cô đã nói tiếp: “Vì chuyện đó nên anh ấy mới chuyển tôi sang truyền thông Hoàn Ảnh, đúng không?”

Trần Bạch mấp máy môi, nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Anh ấy đã biết trước Video này sẽ bị tung ra, cho nên mấy người mới vội vàng quay Cửu Trọng Cung, vội vã xử lý chuyện của YC, giao thiệp gấp rút hơn. Thậm chí sau khi không áp chế được chuyện này, anh ấy lại nhanh chóng ra nước ngoài, đúng không?”

Quý Úc nói xong thì mắt cô cũng đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 708: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (18)

Nhìn thấy Trần Bạch đang cố gắng lảng tránh, không dám nhìn vào mắt mình, Quý Úc chợt nhớ đến một chuyện tương tự, cô lại nói tiếp: “Anh ấy sợ những chuyện này sẽ ảnh hưởng đến tôi, cho nên mới gây sự với tôi...”

Lần này, Quý Úc không hỏi Trần Bạch “đúng không” hay “phải không” nữa.

Vừa rồi cô hỏi nhiều như vậy, mặc dù Trần Bạch vẫn không hề trả lời một câu, nhưng lòng cô đã rõ, tất cả những gì cô nói đều đúng cả.

“Tôi biết mà, anh ấy vốn không muốn đưa tôi đến Hoàn Ảnh. Tôi biết ngay mà, phải xảy ra chuyện gì đó anh ấy mới làm như vậy. Tôi biết chắc là những gì tôi nghĩ không hề sai, tôi biết chứ, biết chứ...”

Quý Úc như thế mất hồn, cô nói mấy lần “tôi biết chứ”, đến cuối cùng, có một giọt nước mắt lăn xuống từ khóe mắt cô.

Ban đầu, lúc ký tên, trong lòng cô cũng đã thấy nghi ngờ, cô nghĩ có khi vì anh đã kết hôn, vì anh Dư Quang, cô và anh nên cắt đứt quan hệ sớm ngày nào hay ngày đó, cho nên cô mới ký, nhưng cô ngờ rằng... chuyện xảy ra với Hạ Quý Thần lại nghiêm trọng đến thế...

Nếu cô biết sớm hơn một chút, mặc dù không thể giúp anh tránh được những chuyện như thế này, nhưng trước đó chắc chắn cô sẽ không ký tên, chắc chắn sẽ đồng hành cùng anh.

Từ lúc tỉnh lại đến giờ, ở bên nhau một năm, cô trải qua bao nhiêu chuyện đều có anh đồng hành, nhưng bây giờ anh lại phải lẻ loi một mình đi đến Mỹ...

Quý Úc cứ không ngừng lẩm bẩm “tôi biết chứ”, nghĩ đến đây, cô lại nói: “Tôi muốn đi tìm anh ấy...”

Nói xong, Quý Úc quay người chạy ra ngoài.

“Tiểu Úc”.

“Quý tiểu thư”.

Trang Nghi và Trần Bạch đồng thanh gọi Quý Úc.

Tất nhiên là Quý Úc không nghe thấy, cô vừa lẩm bẩm “tôi muốn tìm anh ấy” vừa bước nhanh hơn.

Trần Bạch khá cao, bước chân cũng dài, hai ba bước đã đuổi kịp Quý Úc, giữ cánh tay cô lại.

“Bỏ ra, tôi muốn đi tìm anh ấy...” - Quý Úc giãy giụa rất mạnh, nhưng giọng cô vừa nhẹ vừa yếu ớt: “...Tôi muốn tìm anh ấy, Trần Bạch, cậu bỏ tay ra, bỏ ra...”

Trần Bạch nuốt một ngụm nước bọt, không để ý đến sự khẩn cầu trong lời nói của Quý Úc, cậu ta kéo mạnh tay cô hơn, kéo đi đến trước sofa: “Quý tiểu thư, cô không tìm được Hạ tổng đâu”.

Không tìm thấy... Ba chữ đó như chạm vào điều gì đó quan trọng của Quý Úc, cô càng giãy mạnh hơn, giọng cô cũng lớn hơn: “Tôi muốn đi tìm anh ấy, tôi nói, tôi muốn đi tìm anh ấy! Cậu thả tôi ra, Trần Bạch, cậu thả tôi ra”.

“Tiểu Úc, em bình tĩnh chút đi, Tiểu Úc...” - Trang Nghi nói.

Lúc này Quý Úc đâu thể nghe nổi người khác nói cái gì, cô thấy Trần Bạch không có ý thả mình ra, cô tức giận mắng: “Đồ vô dụng! Trần Bạch, cậu thả tôi ra, Trần Bạch, đồ xấu xa, cậu thả tôi ra”.

Từ đầu đến cuối Trần Bạch không hề lên tiếng, cậu lấy điện thoại trong túi quần ra, bấm gọi cho Hạ Quý Thần, sau đó ấn loa ngoài.

“Xin lỗi quý khách, số điện thoại quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được”.

Chỉ một câu đã khiến Quý Úc bình tĩnh trở lại.

Trần Bạch gọi cho Hạ Quý Thần thêm lần nữa.

“Xin lỗi quý khách, số điện thoại quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được”.

Lần này Quý Ưc đã nghe được rõ ràng, cô kinh ngạc nhìn chăm chăm điện thoại, một lúc sau cô mới ngược đôi mắt đẫm nước nhìn về phía Trần Bạch.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 709: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (19)

Mặc dù cô không nói, nhưng Trần Bạch biết cô đang thắc mắc điều gì, cậu im lặng một lúc rồi mới lên tiếng: “Quý tiểu thư, giờ thì cô đã hiểu tại sao vừa rồi tôi cần cô rồi chứ?”

Môi của Quý Ưc khẽ nhấp nháy, cô nhìn Trần Bạch, không lên tiếng.

“Sở dĩ Hạ tổng làm vậy là vì muốn tránh mọi người, cho nên dù tôi không ngăn cản cô, cô cũng không thể tìm được anh ấy”.

Trần Bạch vừa nói xong, hàng mi của cô hơi run lên nước mắt lại trào ra.

Quý Ưc vô thức cúi đầu, giấu đi khuôn mặt đẫm nước mắt của mình, mãi đến khi cảm giác khó chịu qua đi, cô mới khẽ nói: “Sao cậu lại không biết anh ấy đi đâu? Không phải cậu là người sắp xếp hành trình cho anh ấy sao? Sao lại không biết được?”

“Cậu biết, nhưng anh ấy không cho phép cậu nói với tôi, đúng không?” - Nói đến đây, Quý Ưc vội ngẩng đầu lên, nắm lấy tay Trần Bạch, giọng nói có phần chờ mong: “Cậu nói cho tôi biết được không? Trần Bạch, cậu nói cho tôi biết đi nhé? Giờ trên mạng bao nhiêu người mắng anh ấy như vậy, chắc chắn anh ấy rất khó chịu, tôi đã từng bị mắng, tôi hiểu cảm giác bất lực lúc bị mọi người phỉ nhổ như thế nào, cậu nói cho tôi biết, nói cho tôi biết anh ấy ở đâu đi, tôi chỉ muốn đi cùng anh ấy, đồng hành cùng anh ấy...”

Sao anh lại gặp phải chuyện như vậy chứ? Anh có tiền, lại có quan hệ như thế, sao lại không ngăn chặn những tin tức này? Sao lại để âm ỉ đến mức mọi người đều biết hết như vậy?

Nghĩ đến đây, Quý Ưc mới nhận ra có điều gì không đúng, cô ngẫm nghĩ hồi lâu rồi nhu mảy, lên tiếng hỏi: “Sao không áp chế vụ này xuống? Sao lại để âm ỉ đến mức này? Không có cách nào yêu cầu người kia dừng đăng Video lên mạng à? Chẳng lẽ các người không nghĩ ra biện pháp nào để giải quyết hay sao? Vì sao lại để cục diện diễn ra như ngày hôm nay?”

Càng hỏi, Quý Ưc càng cảm thấy kỳ lạ. Cô thấy Trần Bạch mãi vẫn không trả lời, cô nắm chặt lấy tay cậu ta, không nhịn được la lên: “Trần Bạch, cậu nói đi, cậu nói cho tôi biết vì sao vậy”.

Trần Bạch cúi đầu, né tránh ánh mắt của Quý Ưc.

Quý Ưc nắm lấy tay Trần Bạch lay mạnh, giọng cô nghẹn ngào, lộ rõ sự lo lắng: “Trần Bạch, đã đến lúc này rồi, còn cái gì mà cậu không dám nói với tôi?”

Quý Ưc vừa hỏi, tay cô càng lay mạnh hơn.

Trần Bạch bị cô lắc lư khiến cả người chao đảo, đến lúc thấy cô như sắp phát điên, rốt cuộc cậu cũng nói: “Bởi vì cô”.

Chỉ ba chữ đó lại khiến Trần Bạch đỏ cả vành mắt, cậu cúi đầu không nhìn Quý Ưc, cũng không để ý đến động tác của Quý Ưc đã ngăn người khi nghe cậu nói. Một lúc sau giọng cậu nói rõ hơn: “Hạ tổng rồi đi là vì cô đó”.

Trần Bạch thấy được ngay khi nghe mình nói câu đó, thì Quý Ưc nín lấy quần áo của cậu chặt hơn. Kể đó, cô từ từ buông lỏng. Mãi cho đến khi đầu ngón tay của cô sắp thả quần áo cậu ra, Trần Bạch mới nghe thấy giọng nói của cô có mang theo một chút do dự xen lẫn sự khó hiểu: “Cậu nói cái gì?”

Trần Bạch biết Quý Ưc đã nghe được lời của mình, chỉ là cô không dám tin, cũng không dám chấp nhận sự thật đó. Cậu vẫn không nhìn cô, cứ cúi đầu, nuốt một ngụm nước bọt rồi nói tiếp: “Là Thiên Ca, Thiên Ca mang đoạn Video này đến tìm Hạ tổng”.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 710: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (20)

“Cô ta nói với Hạ tổng là chỉ cần anh ấy không nâng đỡ cô nữa, cô ta sẽ tự mình tiêu hủy đoạn Video này”.

“Hạ tổng không muốn thương lượng với Thiên Ca, cứ thế từ chối cô ta”.

“Thực ra Thiên Ca đã bắt đầu phát tán đoạn Video này lúc quay Cừ Trọng cung rồi, chỉ có điều càng về sau càng không áp chế được, cho nên có rất nhiều chuyện Hạ tổng chỉ có thể làm nhanh hơn trước khi sự việc phát triển cao trào mà thôi”.

“Giống như cô vừa hỏi, Hạ tổng cứ sợ mình sẽ ảnh hưởng đến cô, cho nên đưa cô sang Hoàn Ảnh, vì anh ấy không chắc sau khi Video này bị công khai, nó có thể ảnh hưởng đến YC hay không?”

Hoàn Ảnh... nghe được hai chữ này, Quý Ưc bỗng nghĩ ra, lúc trước cô từng nghe nói Trần Bạch cũng sắp chuyển sang Hoàn Ảnh.

Dường như hiểu rõ điều gì đó, cô run giọng hỏi: “Cho nên cậu cũng chuẩn bị đến Hoàn Ảnh?”

Có lẽ do chủ đề được chuyển hỏi quá nhanh, Trần Bạch hơi khựng một chút, sau đó mới gạt đầu.

“Là anh ấy sắp xếp sao?”

Trần Bạch chán chừ vài giây rồi lên tiếng: “Đúng, là ý của anh ấy”.

Đúng, ý của anh...

Chỉ một lời đơn giản lại khiến nước mắt Quý Ưc giống như chuỗi trân châu bị đứt không ngừng rơi xuống.

Hóa ra, anh đã phải vì cô mà gánh vác nhiều điều như vậy, anh rõ ràng là Nê bồ tát quá hà (*), tự thân mình còn chưa lo xong mà đã nghĩ đến chuyện tìm đường lùi cho cô...

Anh sợ cô lẻ loi một mình ở Hoàn Ảnh, không có hậu đài, sẽ chịu nhiều uất ức, bị cướp hết tài lộc cũng không biết làm sao, cho nên anh để Trần Bạch tới Hoàn Ảnh.

Anh đi rồi còn đưa người mà mình tin tưởng nhất, người có năng lực nhất theo bảo vệ cho cô.

Quý Ưc càng nghĩ lại càng khóc nhiều hơn.

Trần Bạch không nói gì thêm nữa, cậu ngồi xổm trước mặt Quý Ưc một lúc rồi đứng dậy đi vào phòng sách. Một lát sau, cậu cầm một tập tài liệu từ phòng sách đi ra, bước tới trước mặt Quý Ưc.

Cậu đứng một lúc rồi mới đưa tập tài liệu cho cô: “Đây là đồ Hạ tổng bảo tôi giao cho cô”.

Quý Ưc ngẩng đầu nhìn Trần Bạch, do dự trong chốc lát rồi cô mới nhận lấy.

Mở tập tài liệu ra, bên trong là giấy chuyển nhượng cổ phần của công ty.

Hạ Quý Thần chuyển nhượng cổ phần công ty cho cô làm gì?

Quý Ưc khó hiểu ngẩng đầu lên, nhìn Trần Bạch, sau đó mới cẩn thận đọc nội dung giấy chuyển nhượng, đọc đến tên công ty, đầu cô như bị người ta gõ mạnh một cái, trở mất.

Cô quá quen với công ty đó, nơi cô từng đặt tên, nơi cô từng một tay gầy dựng, nhưng hôm nay đã thuộc về Thiên Ca.

Cô rất muốn chuộc nó về, nhưng hiện tại trong tay cô không có nhiều tiền như thế, cũng không có cơ hội, cho nên cô chỉ mới mua được một chút cổ phiếu, nhưng cô nào ngờ, trong tay Hạ Quý Thần lại có nhiều cổ phiếu trong công ty Thiên Ca như thế.

“Tổng giám đốc Hạ nói, công ty này là của cô, cho nên trước khi anh ấy đi, anh ấy đã nghĩ rất nhiều cách, bỏ ra rất nhiều tiền, giúp cô mua nhiều cổ phần trong công ty như thế, bây giờ cô không phải là cổ đông lớn nhất, nhưng mà không sao, tổng giám đốc Hạ đã nói chuyện với tổng giám đốc Hàn rồi, chuyện sau đó, tổng giám đốc Hàn sẽ giúp cô”.

Dường như Quý Ưc không nghe thấy Trần Bạch đang nói gì, cô cứ bình tĩnh đọc tài liệu.

Căn phòng yên ắng.

Không biết bao lâu sau, Quý Ưc mới nói: “Anh ấy không gạt tôi, anh ấy chưa từng gạt tôi...”

Giọng cô vừa vang lên, trang giấy trong tay cũng run lên nhẹ nhẹ.

(*) Nê bò tát quá hà: Phật bunn qua sông, Ý chỉ những người mà bản bản thân còn chưa tự bảo vệ được cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 711: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (21)

Không chạy đến vì danh tiếng lúc vinh quang, không bỏ đi khi ở dưới tận cùng vực thẳm”

“Anh ấy không gạt em, thực sự không gạt em, những chuyện anh ấy đã đồng ý với em anh ấy đều làm được...”

Trang giấy mỏng trên đầu ngón tay của Quý Úc rơi xuống lướt trên mặt đất, cô nhìn chăm chăm về phía trước đôi mắt nhòe lệ, miệng vẫn không ngừng nhấp máy, cô nghe thấy giọng nói của anh.

“Em có bằng lòng tin tưởng anh có thể cùng em kẻ vai chiến đấu không?”

“Bằng lòng tin tưởng anh có thể cùng em bước từng bước từ đáy của ngành giải trí đến nơi có ánh hào quang không?”

“Bằng lòng tin tưởng anh có thể giúp em đòi lại những gì đã mất, từng thứ từng thứ một không?”

“Có bằng lòng tin tưởng anh không? Nếu em bằng lòng thì tới YC đi...”

Những điều anh nói... anh đều làm được.

Cùng cô kẻ vai chiến đấu, cùng cô Đông Sơn tái khởi, lấy lại những gì cô đã mất, duy chỉ có một điều anh không làm được... Rốt cuộc cô cũng đã đi đúng hướng, rốt cuộc cô cũng thay đổi tốt hơn, rốt cuộc cô cũng có cơ hội tỏa sáng nhưng anh lại biến mất.

Anh không cho cô biết gì cả, làm hết mọi việc trong im lặng, thậm chí anh còn không cho cô cơ hội giữ anh lại.

Anh và cô ở giữa một vận mệnh tồn tại đầy những sai sót ngẫu nhiên.

Cô muốn đòi lại những gì Thiên Ca đã thiếu nợ cô, nhưng nếu cô biết cái giá của những thứ đó là anh, cô bằng lòng bỏ qua thù hận, buông tha Thiên Ca, bỏ qua ngành giải trí...

Hiện tại, cô nhờ vào Cửu Trọng Cung đã lập tức nổi tiếng; trong tay cô giữ rất nhiều cổ phần của công ty Thiên Ca; cô từng mong chờ ngày này, cuối cùng cũng thực hiện được, cô đáng lẽ phải thật thỏa mãn, nhưng cô lại không thấy thỏa mãn chút nào...

Quý Úc ôm chặt đầu gối, ngơ ngác ngồi nhìn khoảng không phía trước không chớp mắt.

Những ngày tiếp theo cô phải sống thế nào đây? Cô phải làm gì đây? Cả đời dài như vậy, cô sẽ cùng ai sống đến bạc đầu? Cùng ai sinh con nuôi con cái? Cùng ai sống tới già?

Thế giới này lớn như vậy, tương lai còn dài như vậy, trong lòng cô hiểu rõ... Cô sẽ không bao giờ gặp được Hạ Quý Thần thứ hai, gặp được người đàn ông thứ hai nào yêu cô nhiều như vậy.

Sắc mặt cô trắng bệch đến dọa người, cô nhấp máy môi, giống như dùng hết sức lực toàn thân miễn cưỡng thì thào nói nhỏ: "Em tin tưởng anh."

Hạ Quý Thần, em tin tưởng anh, em tin tưởng anh, nhưng bây giờ em tin anh thì có thể làm được gì? Anh đã không còn ở bên cạnh em nữa rồi...

Nếu không phải ngay cả đi anh cũng vì cô cân nhắc nhiều như vậy, có lẽ cô sẽ không đau khổ như thế này.

Nhưng hết lần này tới lần khác, anh đi mất bỏ em lại một mình...

Nhìn giấy chuyển nhượng cổ phần, Quý Úc vốn đang lặng người bỗng khóc ra thành tiếng.

Hạ Quý Thần, anh trở về giúp em kẻ vai chiến đấu được không? Anh trở về xem em tỏa sáng được không? Anh trở về, chúng ta cùng nhau lấy lại cổ phần công ty được không?

Hạ Quý Thần, anh trở về đi, chỉ cần anh về em không cần gì nữa cả.

Quý Úc khóc rất đau lòng, cũng rất tuyệt vọng.

Tiếng khóc của cô càng lúc càng lớn.

Trang Nghi và Trần Bạch luống cuống, bọn họ ở bên cạnh cô khuyên nhủ dỗ dành rất lâu nhưng cô vẫn không để ý tới, chỉ một mực khóc.

Cô khóc đứt ruột đứt gan, khóc rất đau lòng.

Cô khóc rất lâu, khóc đến khàn cả họng, đến lúc nước mắt đã cạn, cô dường như mất hết sinh lực, cô ngã xuống sofa rồi mất dần ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 712: Hạ Quý Thần Là... Hạ Du Quang? (22)

Quý Úc chóng mặt, cơn sốt của cô vốn đang chuyển biến tốt, tình trạng thân thể bỗng nhiên giờ lại kém đi, cô nằm trên giường bệnh viện tròn một tháng không dậy nổi.

Trong vòng một tháng hơn, ban đầu Quý Úc không có khẩu vị ăn, càng về sau càng không ăn được, cuối cùng chỉ có thể truyền dịch dinh dưỡng mỗi ngày...

Hầu hết thời gian Quý Úc ngủ không yên, mặc dù đã ngủ rồi cũng rất dễ bị tỉnh giấc, sau đó cô sẽ trợn tròn mắt, nhìn chăm chăm lên trần nhà, thù người một lúc lâu cũng không nói tiếng nào.

Ban đầu mọi người cho rằng Quý Úc phát sốt cũng không có gì nghiêm trọng, chỉ cần nghỉ ngơi ở bệnh viện sẽ tốt lên thôi, nhưng thời gian trôi đi, tình trạng Quý Úc càng lúc càng xấu, mọi người đều sốt ruột.

Thậm chí về sau Quý Úc không nhận ra người khác, ban đầu cô không gọi được tên Hàn Tri Phấn, sau đó là Trần Bạch, sau nữa là Trình Vị Văn, Trang Nghi, Đường Hòa Hòa, Bạc Hà, cuối cùng ngay cả cha mẹ đứng trước mặt cô cũng không biết.

Bất kể là ba mẹ cô hay Trần Bạch, Hàn Tri Phấn đều mời rất nhiều bác sĩ nổi tiếng tới xem bệnh cho Quý Úc, nhưng bác sĩ dùng phương pháp nào cũng không có hiệu quả.

Trần Bạch biết rõ, bệnh của Quý Úc là tâm bệnh, muốn chữa tâm bệnh chỉ có tâm dược, nhưng bọn họ không ai tìm được Hạ Quý Thần.

Quý Úc càng ngày càng ốm, cuối cùng ốm đến mức không còn sức để hô hấp.

Có mời bác sĩ khác tới thì họ cũng chỉ lắc đầu, không đề nghị phương cách chữa trị gì cả khuyên mọi người từ bỏ đi.

Ngay lúc mọi người cho rằng Quý Úc đã hết thuốc chữa, khi mà cả ba mẹ cô cũng cảm thấy hết hy vọng cứu chữa được cho cô thì đêm hôm ấy Quý Úc mơ thấy Hạ Quý Thần. Giấc mơ rất ngắn, trong mơ anh và cô ngồi đối diện nhau bên cửa sổ của một nhà hàng Thái gần quảng trường YR.

Anh nói với cô rất nhiều điều.

“Về sau không được vì quay phim mà giảm béo, cơ thể khỏe mạnh mới là quan trọng nhất, hướng hồ trước đây em hôn mê ba năm, mặc dù tỉnh lại được nhưng tình trạng cơ thể so với người bình thường chênh lệch rất nhiều.” “Tuy em thích ăn bún thập cẩm cay, nhưng phải ăn ít lại, tốt nhất đừng ăn nữa.”

“Đừng thức đêm suốt như thế, đối với cơ thể không tốt.”

“Những thứ như kem ly ăn ít lại, phụ nữ phải học cách yêu thương chăm sóc chính mình.”

“Nhớ phải ăn nhiều trái cây, đừng vì không thích mà không ăn, mấy thứ kẹo vitamin C kia không tốt bằng trái cây đâu.”

“Nhớ đi tập thể hình, rèn luyện sức khỏe, thể nào cũng có lợi cho sức khỏe hơn.”

“Một ngày ba bữa ăn đúng giờ, không được chờ đói bụng mới đi ăn...”

Đây không phải mơ, đây là nhớ lại chuyện đã xảy ra. Ngày đó Hạ Quý Thần nói đến đây liền bị cô cắt ngang. Trong mơ Hạ Quý Thần cũng nói đến đây, cô bỗng dưng mở to mắt, từ trong mơ tỉnh dậy.

Ngoài cửa sổ ánh nắng rực rỡ, trời xanh mây trắng, vừa đúng tám chín giờ sáng.

Bởi vì lâu quá chưa ăn, Quý Úc không có sức ngồi dậy, chỉ có thể nằm trên giường nhìn ra ngoài cửa sổ, miệng cô mỉm cười. Anh ấy đi rồi, cô bệnh

nặng, bệnh không thuốc nào cứu được, có thể là anh ấy đã cứu cô.

Từ ngày tỉnh lại, Quý Úc bắt đầu ăn. Lúc đầu cô ăn vào sẽ nôn ra, nhưng cô vẫn ăn. Đợi cô có sức rồi, cô bắt đầu xuống giường đi lại dù chỉ đi được hơn 10 mét.

Cô cùng những người tới thăm nói chuyện phiếm, tuy rằng giọng cô rất nhỏ, nói chuyện cũng có hết sức, nhưng cô trò chuyện rất nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 713: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (23)

Thời gian trôi qua, tình trạng cơ thể của cô bắt đầu càng ngày càng tốt lên. Không cần truyền dịch nữa, cơn sốt cũng lui, thời gian trôi qua sức khỏe của cô dần tốt lên, cũng tăng cân trở lại.

Nửa tháng sau, Quý Úc hồi phục như cũ, tiến hành thủ tục xuất viện.

Trước khi rời khỏi bệnh viện, cô dặn Trang Nghi rất nhiều chuyện.

“Những hoạt động nào em bắt buộc phải tham gia thì em sẽ tham gia, nhưng trước mười một giờ em phải về nhà.”

Bởi vì cô nghe lời anh, cô sẽ không cố gắng thức khuya.

“Về sau có gọi đồ ăn ngoài nữa thì mấy món như bún thập cẩm cay, tôm càng em sẽ không ăn.”

Đây là đồ ăn Quý Úc thích nhất, Trang Nghi sau khi nghe xong liền cau mày: “Không ăn?”

Quý Úc nhẹ nhàng "Vâng" một tiếng rồi không nói gì thêm nữa, trong lòng cô thầm nói thêm một câu, bởi vì anh ấy từng nói, muốn ăn ít thì cố gắng đừng ăn.

"Về sau đồ uống của em giữ nhiệt độ bình thường hoặc là nóng, không ăn kem ly cùng đồ uống lạnh nữa."

Nói đến đây Quý Úc chợt nhớ lúc tổ kịch tụ tập, cô ôm một chai bia ướp lạnh cùng với người khác, Hạ Quý Thần vừa trò chuyện với cộng sự bên cạnh vừa lấy chai bia của cô thay bằng chén trà nóng.

Trong quá trình cô và anh sống chung, rất nhiều chi tiết tỉ mỉ và thói quen trong cuộc sống của cô anh còn để ý kĩ hơn.

Quý Úc trừng lớn hai mắt, ngăn lại những giọt nước mắt sắp rơi rồi mở miệng: "Về sau mỗi xế chiều em muốn ăn trái cây, chị nhớ chuẩn bị sớm một chút."

"Còn nữa, mỗi ngày em muốn ăn đủ ba bữa cơm..."Cô họạ Quý Úc dường như nghẹn lại rất khó chịu, cô cố hết sức mới nuốt nước miếng được một cái, sau đó nói tiếp: "Lịch trình chị xem rồi sắp xếp, nhưng mỗi tuần em muốn tới phòng gym ba lần, chị liên hệ huấn luyện viên lần nữa giúp em"

Em sẽ cố gắng dựa theo mong muốn của anh mà sống. Em sẽ cố gắng sống thật tốt, thật khỏe mạnh. Bởi vì đây là điều mà anh mong muốn...

"Còn cái gì cần chị ghi nhớ không?" - Trang Nghi thấy Quý Úc không nói tiếp liền lên tiếng hỏi.

Quý Úc dừng suy nghĩ trong đầu lại, nhìn Trang Nghi lắc đầu: "Không có."

Quý Úc vừa nói xong, không lâu sau cửa phòng bệnh bị đẩy ra, Trần Bạch lo liệu xong thủ tục xuất viện đi tới nói: "Quý tiểu thư, thủ tục đã xong rồi, bây giờ có thể xuất viện."

Quý Úc chỉ nhẹ nhàng gật đầu, không nói gì nữa đứng lên, Trang Nghi xách túi xách theo sau Quý Úc.

Ra khỏi bệnh viện, Trần Bạch lái xe về hướng nhà cô.

Lúc đi ngang qua quảng trường YR, Quý Úc đột nhiên lên tiếng: "Dừng xe."

Trần Bạch vội vàng đạp phanh xe.

Quý Úc nhìn qua cửa sổ xe mắt nhắm nhắm nhìn vào nhà hàng Thái bên cạnh quảng trường YR. Trần Bạch nhìn Quý Úc không lên tiếng, nói: "Quý tiểu thư?"

Quý Úc không có phản ứng, vẫn nhìn chăm chú ngoài cửa sổ xe không chớp mắt.

Trần Bạch quay đầu liếc Trang Nghi một cái, Trang Nghi nhận được tín hiệu, vừa định chạm Quý Úc một cái hỏi cô có sao không thì Quý Úc thì thào: "Hóa ra lúc đó là anh ấy nói tạm biệt với em."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 714: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (24)

Những lời này của Quý Úc nói ra không hề báo trước, Trần Bạch và Trang Nghi cơ bản không hiểu cô đang nói cái gì, Trang Nghi định mở miệng nhưng cũng kịp nhìn Trần Bạch một cái sau đó mới lên tiếng: "Tiểu Úc..."

Không biết là bị Trang Nghi gọi tỉnh hay Quý Úc tự mình hồi tỉnh, Trang Nghi chưa kịp nói câu kế tiếp thì Quý Úc đã thu lại ánh mắt ngoài cửa sổ, cô quay đầu nhìn Trang Nghi và Trần Bạch, thần nhiên nói: "Em xuống xe ở đây."

"Ồ đây?" - Trang Nghi kinh ngạc kêu một tiếng, không hề nghĩ ngợi lắc đầu: "Chỗ này cách nhà em còn một đoạn nữa, em vừa xuất viện, vẫn không nên đi lung tung."

"Em không sao, em cũng không đi lung tung đâu, em chỉ muốn tới nhà hàng kia ăn một bữa cơm thôi." Quý Úc giơ tay lên chỉ nhà hàng Thái qua cửa sổ xe.

Bây giờ mới mười giờ rưỡi đã muốn ăn trưa rồi?

Trang Nghi mặc dù trong lòng buồn bực, nhưng cũng không hỏi, chỉ lo lắng nói: "Chị đi cùng em."

"Không cần đâu, một mình em đi được rồi."

"Nhưng mà..." - Trang Nghi còn định nói thêm gì đó, nhưng Trần Bạch biết rõ trước đây Quý Úc và Hạ Quý Thần từng ăn cơm ở chỗ này nên cậu can Trang Nghi lại nói: "Quý tiểu thư, một mình cô phải cẩn thận một chút, có chuyện gì thì liên lạc với chúng tôi."

"Vâng." - Quý Úc mỉm cười với Trần Bạch, cầm túi xách xuống xe.

"Tiểu Úc..." - Trang Nghi không rõ ràng lắm lo lắng lên tiếng, có điều cô vừa gọi tên Quý Úc đã bị Trần Bạch lắc đầu ngăn cản, Trang Nghi mấp máy môi muốn nói lại thôi, nói chung vẫn theo ý Trần Bạch mặc kệ Quý Úc xuống xe đi vào nhà hàng Thái kia.

Quý Úc đến quá sớm, nhà hàng không một bóng người, cô cũng không ngồi chỗ phục vụ sắp xếp cho cô, mà đi thẳng đến vị trí gần cửa sổ lần trước cô ngồi cùng Hạ Quý Thần ngồi xuống. Nhà hàng mười một giờ rưỡi mới có thể gọi món, Quý Úc cũng không vội, cứ vậy yên lặng chờ.

Có lẽ là do cô đến quá sớm, đợi đã lâu nên nhà hàng đặc biệt săn sóc cô, mười một giờ hai mươi phục vụ đã đem menu tới. Quý Úc lật menu, gọi tất cả những món lần trước cô và Hạ Quý Thần cùng ăn. Phục vụ thấy Quý Úc gọi rất nhiều đồ ăn, không nhịn được hỏi một câu: "Tiểu thư, xin hỏi có mấy người dùng cơm?"

Quý Úc đang lật menu thì dừng lại, một lát sau cô mới nhẹ giọng trả lời: "Hai người." Phục vụ duy trì nụ cười, tiếp tục hỏi: "Xin hỏi tiểu thư, bây giờ mang thức ăn lên hay đợi bạn của cô tới rồi mang lên?"

Quý Úc rũ mắt: "Bây giờ."

"Được, tiểu thư cô chờ một chút."

Sau khi phục vụ đi khỏi, Quý Úc nhìn chăm chăm vào vị trí Hạ Quý Thần từng ngồi rồi hồi tưởng.

Đồ ăn nhanh chóng được dọn lên.

Quý Úc cầm đũa lên, yên lặng bắt đầu ăn một mình.

Cô ăn được một nửa rồi ngừng lại, nhìn chằm chằm vị trí trống trải trước mặt, nhìn thật lâu sau đó mấp máy môi thì thào: "Em biết rồi."

"Em sẽ không ăn bún thập cẩm cay nữa."

"Em cũng sẽ không thức khuya nữa."

Quý Úc lăm băm lâu lâu, giống như thực sự trở về ngày đó, Hạ Quý Thần nói với cô những lời như vậy, khéo môi nở một nụ cười: "Anh cũng vậy, Hạ

Quý Thần, không được vì công việc mà thức khuya."

"Vâng, em sẽ rèn luyện thân thể thật tốt, cũng sẽ ăn cơm thật ngon..."

Quý Úc nói xong nước mắt đã rơi là chảy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 715: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (25)

Cô thật sự ngu ngốc, tại sao lúc trước không phát hiện chỗ khác thường, không nghe được ẩn ý tạm biệt trong lời nói của anh?

Cả bàn đồ ăn Quý Úc ăn không được bao nhiêu.

Cô vào nhà hàng lúc không có một bóng người, ngồi đến lúc nhà hàng đầy người, lại ngồi đến lúc nhà hàng một lần nữa không một bóng người cũng không có ý định rời đi.

Thời gian trôi qua, mãi cho đến ba giờ chiều, di động của Quý Úc đặt trên bàn bỗng sáng lên.

Là Đường Họa Họa gọi tới.

Quý Úc vội điện thoại vang vài hồi chuông mới cầm lấy điện thoại trượt màn hình nghe máy.

"Tiểu Úc..." - Giọng của Đường Họa Họa trong điện thoại hơi do dự, sau khi gọi tên cô thì không nói thêm gì nữa.

Quý Úc vừa mới khóc không thể nói chuyện được, cô cầm điện thoại yên tĩnh đợi. Qua một phút đồng hồ sau, giọng nói yếu ớt của Đường Họa Họa nói qua điện thoại: "Cậu lên mạng xem weibo đi... Người... Người mà cậu ghét nhất đang mở hộp báo kia."

Người mà cậu ghét nhất... Năm chữ này dừng lại trong não Quý Úc năm giây, sau đó cô kịp phản ứng người Đường Họa Họa nói là ai.

Cô không trả lời Đường Họa Họa mà trực tiếp cúp điện thoại mở weibo. Giống như những gì Đường Họa Họa nói cho cô biết, trên weibo là buổi triệu tập ký giả của Thiên Ca.

Bởi vì Quý Úc không có xem từ đầu, lúc cô vào xem thì buổi họp báo đã được trực tiếp hơn mười phút, bên trong là Thiên Ca ăn mặc quần áo đơn giản, sắc mặt tái nhợt không trang điểm, đầu tóc rối bù đang khóc. Cô ta vừa khóc vừa nói: "Tôi biết ban đầu tôi vu khống tiểu thư Quý Úc ăn cắp bản quyền biểu diễn của tôi là quá đáng, sau đó tôi rất hối hận, thậm chí có một thời gian ngắn tôi hối hận đến mức không thể ngủ yên." "Ồ ngay tại đây, trước mặt mọi người, tôi muốn bày tỏ với tiểu thư Quý Úc lời xin lỗi sâu sắc."

Thiên Ca đứng lên, cúi đầu một cách thành kính trước màn ảnh.

Sau khi cô ta ngồi xuống liền nắm chặt micro nói tiếp: "Tôi biết rõ tiểu thư Quý Úc có thể không bao giờ tha thứ cho tôi, vì lúc trước tôi hại cô ấy bị nhiều người chửi rủa."

"Nhưng tôi thực sự rất hối hận, trong khoảng thời gian tôi không xuất hiện này, tôi luôn suy nghĩ cách đền bù cho tiểu thư Quý Úc, cho nên tôi dùng danh nghĩa của cô ấy mỗi tháng đều quyên góp cho bọn trẻ nghèo vùng núi."

Cô ta vừa nói xong, màn hình lớn sau lưng cô ta hiện lên rất nhiều số ghi chép quyên tiền. "Có thể đối với tiểu thư Quý Úc mà nói, cô ấy cũng không cần sự hối hận của tôi, nhưng đối với tôi mà nói, đây là điều tôi phải làm, vì lương tâm tôi cắn rứt."

"Đối với việc tổn thương tiểu thư Quý Úc, tôi không muốn biện hộ cho mình, lỗi của tôi chính là lỗi của tôi."

"Hôm nay tôi nói rõ, thực sự tôi không có chèn ép người mới, mà tiểu thư Quý Úc cũng không có chèn ép tôi."

"Tôi sợ dĩ làm vậy với cô ấy, bởi vì cô ấy là diễn viên của YC, mà tôi hận CEO tiền nhiệm của YC - Hạ Quý Thần."

"Nếu không phải hai tháng trước Hạ Quý Thần đưa Video kia của tôi ra ánh sáng, về chuyện đó, thực sự tôi không muốn nhớ lại nữa."

"Tôi cùng Hạ Quý Thần tiền sinh là bạn học cấp ba, lúc trước tôi rất thích rất thích anh ấy."

"Tôi thừa nhận lúc còn trẻ tôi rất ngu ngốc, rất bốc đồng, thích anh ấy đến quên mất anh ấy không rời. Có thể lúc đó tôi đeo bám quá, ảnh hưởng tới cuộc

sống của anh ấy, tình yêu của anh ấy, nên giữa chúng tôi mới xảy ra nhiều chuyện không vui như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 716: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (26)

Mặc dù Thiên Ca không nói cụ thể về chuyện không vui kia, nhưng việc Hạ Quý Thần có ý giết người vẫn chưa được làm sáng tỏ đã ồn ào đến mức mọi người đều biết. Cho nên mọi người đều hiểu rõ là cô ta đang đề cập đến chuyện gì.

Đương nhiên trong đó cũng bao gồm cả Quý Úc.

Tuy nhiên, khi Quý Úc nghe Thiên Ca nhắc tới chuyện này, cô không tập trung nghe tiếp câu chuyện như những người khác, mà đột nhiên nghĩ đến một vấn đề quan trọng hơn.

Chuyện không vui mà Thiên Ca nhắc đến... rốt cục là đã xảy ra lúc nào? Và tại sao nó lại xảy ra?

Cô không quan tâm liệu mọi người có bị Thiên Ca thuyết phục hay không. Cô tin tưởng anh và cô cũng dám khẳng định một điều, chuyện kia hoàn toàn không giống như những gì cô ta nói, vì cô ta thích Hạ Quý Thần, cứ quần lấy anh, nên giữa hai người họ mới xảy ra chuyện không hay như vậy.

Sau khi sự việc xảy ra, cô chỉ lo buồn bã, chỉ lo đau khổ, mà bỏ qua điểm quan trọng này!

Quý Úc suy nghĩ xong thì đăng xuất Weibo, cô gọi điện cho Trang Nghi.

Có thể là vì lo lắng cho cô, nên Trang Nghi luôn để tâm các cuộc gọi của cô. Khi điện thoại vừa được kết nối, tiếng chuông đầu tiên còn chưa dứt, cô đã nghe được giọng nói: “Quý Úc, em đang ở đâu vậy? Sao còn chưa về nhà...”

Quý Úc không đợi Trang Nghi nói hết câu, cô đã lên tiếng cắt đứt lời cô ấy: “Trang Nghi à, chị có biết Thiên Ca tổ chức họp báo ở đâu không?”

“Cái này để chị thử hỏi xem, em chờ chị một lát...”

Tiếng Trang Nghi nhỏ dần, Quý Úc biết chắc là cô ấy đã buông điện thoại xuống khỏi tai.

Quý Úc không vội nói mà kiên nhẫn chờ đợi, một lát sau, giọng Trang Nghi vang lên: “... Tại tòa nhà Khai Nguyên.”

Vừa nghe được mấy chữ này, cô lập tức giơ tay lên, gọi phục vụ đến tính tiền.

Sau khi nói cho Quý Úc biết địa chỉ cụ thể, lúc này Trang Nghi mới phát hiện có gì đó không ổn, vội lên tiếng hỏi: “Quý Úc, em hỏi cái này làm gì?” “Không có gì.” Quý Úc vừa trả lời câu hỏi của Trang Nghi, vừa nhìn lướt qua tờ giấy, sau khi đã xác định không có vấn đề gì, cô mới đưa thẻ cho nhân viên phục vụ, nhập mật khẩu và ký tên.

Quý Úc lấy lại thẻ rồi thu dọn lại đồ đạc của mình, xách túi lên, đột nhiên sực nhớ ra điều gì đó, cô lại nói vào điện thoại: “Đúng rồi, bây giờ chị sắp xếp một nhân viên trang điểm đến nhà em nhé.”

“Nhân viên trang điểm?” - Trang Nghi nghi ngờ hỏi: “Quý Úc, em muốn đi ra ngoài sao?”

“Ừ.” Quý Úc bước ra khỏi nhà hàng Thái, bắt một chiếc taxi rồi nói địa chỉ nhà cô.

Trang Nghi đã đi theo Quý Úc suốt một thời gian dài, nên cũng hiểu rõ cô vài phần. Nghĩ đến chuyện Quý Úc vừa mới hỏi cô địa chỉ họp báo, cô lại lên tiếng: “Tiểu Úc, em muốn đi tìm Thiên Ca?”

Quý Úc khẽ “Ừ” một tiếng, không đợi Trang Nghi mở miệng ngăn cản, cô đã tắt điện thoại.

Đúng vậy, cô muốn tìm Thiên Ca bởi vì cô có chuyện quan trọng muốn hỏi cô ta.

Quý Úc về đến nhà chưa được bao lâu thì thợ trang điểm cũng đến, hơn nữa còn đi cùng Trang Nghi.

Trong suốt quá trình Quý Úc trang điểm, Trang Nghi luôn đứng bên cạnh khuyên cô không nên tìm gặp Thiên Ca.

Quý Úc không hề mở miệng nói một lời nào, chỉ sau khi trang điểm xong, trong lúc nhân viên trang điểm lựa chọn trang phục, cô mới chỉ vào một chiếc váy: “Chọn cái đó đi.”

Trang Nghi can ngăn không được, cô chỉ có thể cùng Quý Úc đi ra ngoài.

Trên đường tới tòa nhà Khai Nguyên, Quý Úc nhận được đoạn Video họp báo mà Đường Họa Họa gửi cho cô.

“Đáng ghét thật, mình chưa từng thấy người phụ nữ nào vô liêm sỉ như vậy, nhìn xem cô ta khóc lóc từ đầu đến cuối tại buổi họp báo kia!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 717: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (27)

“Rõ ràng là muốn tìm kiếm sự đồng tình từ người khác mà, càng đáng ghét hơn là cô ta còn nói lúc ở bệnh viện cô ta suýt nữa đã không thể tỉnh lại, sau khi tỉnh lại, cô ta thực sự không muốn tha thứ cho Hạ Quý Thần. Nhưng bởi vì cô ta xuất thân tầm thường, trong lòng thấy sợ hãi cho nên chỉ có thể chọn cách giải quyết riêng.”

“Cô ta cố ý nhấn mạnh xuất thân tầm thường và nỗi sợ hãi, người ngốc cũng có thể hiểu rằng cô ta bị Hạ gia uy hiếp, bị ép lựa chọn giải quyết riêng, cho nên mới ôm hận trong lòng.”

“Cách đây một thời gian, mọi người đều mắng Hạ học trưởng quá đáng, bản thân cô ta là người bị hại. Hiện tại cô ta lại khóc lóc thảm thương như vậy, tất nhiên mọi người chắc chắn sẽ đồng tình với kẻ yếu đuối, sợ là sắp tới không biết sẽ còn bao nhiêu lời đồn nhảm đồn lên người Hạ học trưởng.”

Nghe đến đây, đáy mắt của Quý Úc thoáng chốc lạnh lùng.

“Thật là tức chết mà, cô ta còn nói, hiện tại cô ta cũng rất sợ hãi, hi vọng mọi người đừng đề cập đến chuyện này nữa, đây rõ ràng là lấy lùi làm tiến (*), thêm dầu vào lửa mà!”

“Ôi, mình chưa từng thấy người phụ nữ nào không biết xấu hổ như vậy...”

Trong lòng Quý Úc cảm thấy ghê tởm, cô không thể nghe đoạn Video Đường Họa Họa gửi cho cô thêm nữa, liền thoát khỏi Wechat.

Quả nhiên, lần này Thiên Ca muốn mượn đoạn Video Hạ Quý Thần cố giết cô ta không thành kia để tranh thủ sự đồng tình của mọi người để trở lại ngành giải trí.

Đây không phải là lần đầu cô ta làm chuyện như vậy, năm năm trước, lúc đó không phải cô ta đã giẫm lên cô hay sao? Chỉ có điều, năm năm sau, người bị cô ta ta giẫm lên là Hạ Quý Thần. So với việc dùng cô làm bàn đạp để leo lên thì hành động của cô ta lần này càng khiến cô không chịu đựng được.

Có điều cô ta nghĩ cũng hay thật, cô ta cho rằng như vậy là có thể quay trở lại đỉnh cao sao?

Nghĩ tới đây, Quý Úc nhếch môi nở nụ cười lạnh.

Chỉ cần cô còn sống ngày nào thì cô ta đừng hòng nghĩ đến chuyện đó.

Rồi sẽ có một ngày, cả thù mới lẫn hận cũ, cô sẽ tính với cô ta một lượt.-----

Khi cô đến tòa nhà Khai Nguyên, cuộc họp báo của Thiên Ca đã sắp kết thúc.

Thông qua các nhân viên cho biết, Quý Úc biết được lúc này Thiên Ca đang được các đơn vị truyền thông phỏng vấn trong phòng hội nghị trên tầng hai.

Quý Úc không vội đi vào phòng hội nghị tìm Thiên Ca mà cùng Trang Nghi tìm một nơi kín đáo kiên nhẫn chờ đợi từng đơn vị truyền thông đi ra khỏi phòng hội nghị.

Sau khi các đơn vị truyền thông đi ra thì các phóng viên tham dự buổi họp báo cũng ra về, Quý Úc biết rằng cuộc phỏng vấn đã kết thúc, lúc này trong phòng chỉ còn lại Thiên Ca và một vài người cô ta tin tưởng.

Bấy giờ, Quý Úc mới đứng dậy đi về phía phòng họp.

Quý Úc không gõ cửa mà trực tiếp đẩy cửa vào.

Thiên Ca đang ngồi trên ghế sofa đang nói chuyện cùng người đại diện của cô ta. Nghe thấy tiếng đẩy cửa, tưởng rằng có đơn vị truyền thông nào đó đã bỏ sót nội dung phỏng vấn nên quay lại lần nữa, bọn họ lập tức ngưng cười, bày ra điệu bộ khóc lóc đáng thương, nhìn về phía cửa.

Khi Thiên Ca nhìn thấy Quý Úc, cô ta sững người, vài giây sau, vẻ mặt giả dối của cô ta thoáng chốc trở nên lạnh lùng.

Thiên Ca tuy là nhìn Quý Úc nhưng lời của cô ta lại không phải nói với Quý Úc: “Tại sao cô ta lại ở đây?”

“Tôi không biết.” - Người đại diện của Thiên Ca lập tức lắc đầu, rồi nói tiếp: “Tôi sẽ yêu cầu cô ấy rời khỏi ngay bây giờ.”

Nói xong, cô ta vội đứng lên, nhưng còn chưa kịp đi về phía Quý Úc, thì Quý Úc đã vọt tới trước mặt Thiên Ca: “Cô chính là người đã phát tán Video của Hạ Quý Thần, đúng không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 718: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (28)

Quý Úc vừa nói xong, người đại diện của Thiên Ca lập tức lên tiếng: “Thật xin lỗi, phiền cô rời khỏi đây cho.”

Quý Úc không để ý đến cô ta, cô nhìn thẳng vào mắt Thiên Ca, tiếp tục hỏi: “Sự việc trong Video xảy ra khi nào?”

Người đại diện của Thiên Ca thấy Quý Úc không để đến mình, cô ta đành phải mở miệng lần nữa: “Xin lỗi, mời cô rời khỏi đây!”

Quý Úc ngoảnh mặt làm ngơ, tiếp tục nhìn chăm chăm vào Thiên Ca, hỏi lần nữa: “Tại sao chuyện này lại xảy ra?”

“Trong cuộc họp báo, Thiên ca đã có nói rất rõ ràng, nếu như cô nghe không hiểu, mời cô lên mạng xem Video ghi lại cuộc họp báo, nếu cô không rời khỏi đây, tôi sẽ gọi bảo vệ...”

Người đại diện của Thiên Ca còn chưa nói hết, Quý Úc đột nhiên quay sang trừng cô ta: “Cô không cần ở đây nói những lời này với tôi... nếu những lời kia đều là sự thật, tôi sẽ không xuất hiện ở chỗ này rồi!”

Cô ta bị Quý Úc làm cho tức đỏ mặt, chỉ mở miệng nói được một chữ: “Cô...”

Từ lúc Quý Úc bước vào phòng cho đến giờ Thiên Ca chỉ nói duy nhất một câu, lúc này, đột nhiên cô ta lại lên tiếng: “Các người đều ra ngoài cả đi.”

Người đại diện tỏ vẻ không đồng ý: “Thiên Ca...”

“Đi ra ngoài!” - Không đợi cô ta nói hết câu, Thiên Ca đã cắt ngang, giọng cô không cao nhưng lại như ra mệnh lệnh.

Người đại diện của Thiên Ca mấp máy môi, nhưng không nói thêm gì nữa. Chần chừ vài giây, cuối cùng cô ta không yên tâm liếc nhìn Quý Úc một cái, rồi mới quay sang nhìn trợ lý đang đứng bên cạnh, ra hiệu bảo người này ra ngoài.

Sau khi người của mình rời khỏi, Thiên Ca cũng không vội nói chuyện, mà quay sang nhìn Trang Nghi đang đứng sau Quý Úc.

Không đợi Thiên Ca mở miệng, Quý Úc đã nghiêng đầu, nhìn về phía Trang Nghi. Cô không nói, nhưng Trang Nghi lại hiểu ý cô, cô ấy không nói gì, nhanh chóng xoay người rời khỏi phòng.

Đến khi cửa được Trang Nghi đóng lại, căn phòng lớn như vậy giờ chỉ còn Quý Úc và Thiên Ca.

Thiên Ca liếc nhìn ghế sofa trống bên cạnh Quý Úc, hất cằm ra hiệu cho cô ngồi xuống.

Quý Úc vẫn đứng nguyên tại chỗ, ánh mắt cô vẫn chăm chú nhìn Thiên Ca, đợi cô ta mở miệng.

Đối diện với ánh mắt của Quý Úc, vẻ mặt Thiên Ca rất thản nhiên, cô ta cầm chai nước trên bàn, ngửa cổ uống khoảng nửa chai, rồi mới nhìn vào đồng hồ trên cổ tay Quý Úc.

Quý Úc ngay lập tức hiểu được ý của Thiên Ca, cô gần như không hề do dự tháo đồng hồ ra khỏi cổ tay và đặt ở trước mặt cô ta, cô cũng lấy túi xách và điện thoại cầm tay đưa cho Thiên Ca: “Trên người tôi không có gì nữa rồi. Bây giờ cô có thể nói rồi chứ.”

Thiên Ca cầm đồng hồ của Quý Úc lên, quan sát một lúc, sau khi xác định không có máy ghi âm, cô ta mới nói: “Cho dù hôm nay cô không tới tìm tôi, tôi cũng sẽ tới chỗ cô.”

“Quý Úc, kể từ sau chương trình truyền hình lần đó, tôi bị Hạ Quý Thần hại đến mức không gượng dậy nổi, cô có biết tôi đã chờ đợi ngày hôm nay bao lâu rồi không?”

“Tròn một trăm bốn mươi sáu ngày rồi!” - Nói đến đây, trong từng câu từng chữ của cô ta đều mang theo thù hận: “Một trăm bốn mươi sáu ngày qua, tôi nằm mơ cũng đợi giờ khắc này!”

“Cô nói đúng, Video của Hạ Quý Thần là do tôi tung lên đấy!

Anh ta bị mọi người chửi rủa, phải rời khỏi Bắc Kinh, cũng đều là vì cái Video kia cả đấy!

Nhưng cô thực sự nghĩ rằng tôi là người đã khiến anh ta ra nông nổi này hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 719: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (29)

“Quý Úc, tôi nói cho cô biết, người đã ép Hạ Quý Thần tới bước đường cùng, không phải là tôi!”

Giọng Thiên Ca trở nên lạnh lùng: “Mà chính là cô!”

“Là cô đã hại anh ta ra nông nổi như ngày hôm nay!”

Quý Úc cau mày, ánh mắt cô lóe lên tia sáng lạnh.

Nhìn thấy sự lạnh lùng trong mắt cô, Thiên Ca nhếch môi cười lạnh: “Sao nào? Không tin tôi sao?”

“Vừa rồi không phải cô muốn hỏi tôi, chuyện kia xảy ra từ khi nào và vì sao lại xảy ra chuyện như vậy?”

“Giờ tôi nói cho cô biết, chuyện xảy ra lúc cô bị tai nạn xe, cô đã hôn mê được 32 ngày!”

Những lời Thiên Ca vừa nói... cứ luẩn quẩn trong đầu Quý Úc, sau khi đã nhận thức rõ, trái tim cô bắt đầu run lên.

Chuyện kia xảy ra là do cô bị tai nạn xe, cô bị hôn mê suốt ba mươi hai ngày...

Chẳng lẽ, chẳng lẽ, Hạ Quý Thần là vì, là vì... Đầu ngón tay của Quý Úc vô thức nắm chặt vạt áo, cô đột nhiên cảm thấy hơi sợ, cô không thể tiếp tục nghĩ về nó nữa.

Thấy Quý Úc chau mày, Thiên Ca lập tức đoán ra cô đang nghĩ gì, ngay sau đó, cô ta mở miệng nói: “Đúng vậy, đó là vì cô, cho nên anh ấy mới đâm tôi một nhát dao!”

Nói xong, Thiên Ca giơ tay lên, nhanh chóng cởi hai chiếc cúc áo, tiếp đó cô ta kéo cổ áo xuống, khiến cho cả phần thân trên đều lộ ra trước mặt Quý Úc.

Trên làn da trắng nõn của cô ta, ở phần ngực bên trái có một vết sẹo trông thật xấu xí.

Cô ta giơ tay lên chỉ vào vết sẹo kia, trừng mắt nhìn Quý Úc, tiếp tục nói: “Thấy không, vết sẹo này là do cô ban cho đấy!”

“Những năm gần đây, mỗi lần tôi đi tắm, nhìn vết sẹo này trong gương, tôi càng thêm oán hận cô hơn!”

“Nếu như không phải vì cô, anh ấy đã không đâm tôi một nhát dao này! Cô biết không, đêm hôm đó anh ấy đột nhiên xuất hiện trước mặt tôi, khi anh ấy gọi cho tôi, tôi đã vui mừng biết bao, nhưng anh ấy lại cầm dao đâm tôi!”

“Cô có biết tôi yêu anh ấy như thế nào không, cho dù anh ấy đâm tôi một nhát dao, tôi vẫn chọn tha thứ cho anh ấy!”

“Nếu như cô không tỉnh lại, nếu như cô không quay lại ngành giải trí để đấu với tôi, nếu như cô không cướp đi danh tiếng của tôi ở khắp mọi nơi, nếu như anh ấy không vì cô mà khiến bản thân mình thân bại danh liệt, tôi sẽ không đối với anh ấy như vậy!”

“Cho nên, Quý Úc à, chính cô đã hại anh ấy, là cô đã liên lụy anh ấy, là cô đã khiến sự hoàn mỹ của anh ấy trở nên không còn hoàn mỹ nữa!”

“Đều là do cô...”

Thiên Ca còn chưa kịp nói hết, Quý Úc đứng trước mặt cô ta, từ đầu đến cuối không nói một lời nào, lại đột nhiên giơ tay lên tức giận tát thẳng vào mặt cô ta.

Một tiếng “Bốp” vang lên, mặt của Thiên Ca bị đánh lệch sang một bên.

Căn phòng phút chốc trở nên yên tĩnh, Thiên Ca giơ tay lên sờ vào một bên mặt vừa bị tát của mình, sau đó cô ta quay đầu nhìn Quý Úc: “Cô...”

Cô ta còn chưa kịp nói thì Quý Úc đã lên tiếng: “Cô có biết hôm nay tôi tới đây là để làm gì không?”

Không đợi Thiên Ca trả lời, cô đã nói tiếp, vừa nói, vừa giơ tay lên, hung hăng tát Thiên Ca thêm một bạt tai: “Hôm nay tôi tới, không chỉ vì muốn hỏi cô đáp án, mà còn muốn đánh cô nữa kia!”

Cái tát này so với cái tát lúc nãy, Quý Úc càng dùng sức nhiều hơn.

Tát xong, gần như không cho Thiên Ca có cơ hội phản kháng, cô lại trở tay tát thêm một cái nữa.

Trước khi tiếng bạt tai thanh thúy vang lên, Quý Úc nhìn vào Thiên Ca, lạnh lùng nói: “Tôi đã thấy người vô liêm sỉ, nhưng chưa từng thấy ai vô liêm sỉ như cô!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 720: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (30)

“Cô đem những chuyện xấu xa cô làm đổ trách nhiệm hết lên đầu tôi!”

“Đổ trách nhiệm sao?” - Thiên Ca cuối cùng cũng lấy lại tinh thần sau những cái tát của Quý Úc, cô ta ngẩng đầu lên, trừng mắt nhìn Quý Úc, mở miệng phản bác: “Nếu như không phải anh ta cố ý muốn nâng đỡ cô, anh ta sẽ không bị thân bại danh liệt đúng không?”

“Cô có dám nói, chuyện này không liên quan đến cô không?”

“Tôi chưa từng nghĩ sẽ làm hại anh ta, là do anh ta, anh ta không nên vì cô mà hết lần này tới lần khác động đến tôi!”

“Đã không có được anh ta, vậy tôi sẽ hủy diệt anh ta!”

“Giờ đây anh ta đã bị tôi ép đi rồi, cô không có được anh ta, chúng ta đều không có được anh ta, anh ta phải gánh lấy tiếng xấu như vậy thì sẽ không thể đến bên cô nữa, tôi biết anh ta quá rõ, anh ta lo lắng cho cô hơn bất kỳ ai, sợ làm vậy bán cô...”

Nói đến đây, trong lòng Thiên Ca cảm thấy thoải mái: “Như vậy cũng tốt, cả đời này, tôi không thể sống tốt mà không có anh ấy, không có cô anh ấy cũng đừng mơ sống tốt!”

Tay của Quý Úc một lần nữa hung hăng đánh vào mặt Thiên Ca.

Bị tát liên tục mấy cái, Thiên Ca đứng bật dậy khỏi ghế sofa, giơ tay lên định tát lại Quý Úc.

Quý Úc sớm biết cô ta sẽ có phản ứng như vậy, trước khi tay cô ta còn chưa kịp giơ lên, cô đã nắm được cổ tay cô ta. Quý Úc giơ tay tát liên tục, cho đến khi mặt cô ta sưng lên thì mới dừng tay.

Bởi vì tức giận, Quý Úc nắm cổ tay Thiên Ca rất mạnh, ngay sau đó, cô run giọng nói: “Thiên Ca, cô sai rồi!”

“Nếu không phải lần này, cô làm mọi chuyện ra như vậy, sợ là cả đời này, tôi khó có thể ở cùng Hạ Quý Thần!”

“Nhưng bởi vì cô nên tôi mới biết được anh ấy đã thực sự làm nhiều thứ cho tôi như vậy, thế mà trước đây tôi không hề biết, bây giờ thì giờ tôi đã đổi ý rồi!” “Đúng, hiện tại tôi không biết anh ấy đang ở đâu, có lẽ hiện giờ anh ấy cũng không muốn ở bên tôi! Nhưng Thiên Ca à, tôi toàn tâm toàn ý chờ anh ấy, tôi sẽ tìm thấy anh ấy, chỉ cần có một ngày, tôi gặp anh ấy, tôi sẽ không chút ngần ngại mà ở mãi bên anh ấy. Cho dù hiện tại anh ấy có thân bại danh liệt đi nữa, cho dù chúng tôi ở bên nhau có bị mọi người chỉ trích, nhưng nó không quan trọng, bởi vì tôi vốn không quan tâm đến những thứ đó!”

“Còn nữa, Thiên Ca à, không phải là cô đang đẩy anh ấy rời xa tôi, mà là cô đang đem tôi đến bên cạnh anh ấy đấy!”

“Ngược lại là cô, cô thật đáng thương, cô cố tính toán mưu kế, nhưng chỉ có thể tro mắt nhìn người đàn ông mình thích ở cùng người phụ nữ khác!”

“Cho nên, Thiên Ca, hôm nay tôi đến, đầu tiên là muốn biết đáp án, sau đó là muốn đánh cô một trận, cuối cùng là muốn cảm ơn cô!”

Nói xong, Quý Úc mặc kệ Thiên Ca đang nghiêng răng nghiêng lợi tức giận đến mức biến sắc, cô khom người nhặt đồ đạc của mình trên ghế sofa, mang giày cao gót vào, ngẩng cao đầu đi về phía cửa phòng hội nghị.

Mở cửa phòng hội nghị ra, cô đụng trúng Trang Nghi, Trần Bạch và Hàn Tri Phán.

Ba người gần như xông đến trước mặt cô cùng một lúc.

Trần Bạch mở miệng trước: “Quý tiểu thư, cô không sao chứ?”

Quý Úc không đáp lời mà chỉ nhìn chăm chăm vào Trần Bạch và Trang Nghi.

Trang Nghi nhỏ giọng giải thích: “Là chị đã gọi điện bảo bọn họ tới, chị sợ em bị bắt nạt. Hạ tổng đã căn dặn chị rất kỹ, nếu đụng độ với Thiên Ca, nhất định phải gọi cho trợ lý Trần và Hàn tổng.”

Hạ tổng đã căn dặn rất kỹ...

Mấy lời này khiến cho thái độ hung hăng của Quý Úc khi đối mặt với Thiên Ca lúc nãy lập tức tan thành mây khói.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 721: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (31)

Anh sợ cô chịu uất ức gì đó ở chỗ Thiên Ca, nên mới cẩn thận dặn dò Trang Nghi trước khi đi.

Sau khi Trang Nghi nói xong, Hàn Tri Phấn thấy Quý Úc cứ nhìn chăm chăm vào khoảng không trước mặt, hần lo lắng hỏi: “Tiểu Úc, cô ta không làm gì em chứ?”

Nghe thấy giọng Hàn Tri Phấn, Quý Úc vội gạt bỏ suy nghĩ trong đầu, nhìn ba người đứng trước mặt, lắc đầu: “Không có.”

Dừng một chút, không muốn lãng phí thời gian ở nơi này, cô lại lên tiếng: “Chúng ta đi thôi.”

Rời khỏi tòa nhà Khai Nguyên, Quý Úc tạm biệt Hàn Tri Phấn, đợi khi hần lái xe rời đi, cô mới quay sang nói với Trang Nghi: “Chị về trước đi.”

Nếu cô về nhà thì Quý Úc phải làm sao?

Trang Nghi kinh ngạc hỏi: “Còn em thì sao?”

“Em?” - Quý Úc không trả lời câu hỏi của Trang Nghi, chỉ quay đầu về phía Trần Bạch nói: “Lát nữa cậu có thời gian không?”

Trần Bạch gật đầu: “Có.”

“Chúng ta cùng dùng bữa nhé.”

“Vâng.”

Đợi Trần Bạch đồng ý xong, Quý Úc mới quay sang Trang Nghi.

Nghe thấy hai người nói chuyện, Trang Nghi biết sẽ có Trần Bạch đi cùng Quý Úc nên cô cũng không phí lời nữa, chào tạm biệt hai người rồi đi về hướng xe Nanny.

Đợi Trang Nghi lên xe xong, Trần Bạch đưa tay chỉ một chỗ cách đó không xa: “Đi thôi, tôi đỗ xe ở bên kia.”

“Ừm.” Quý Úc trả lời rồi đi theo Trần Bạch.

Vừa khởi động xe, Trần Bạch hỏi: “Quý tiểu thư, cô muốn ăn gì?” “Gì cũng được.” - Quý Úc trả lời xong thì nghĩ đến quán lẩu đối diện trường học, bèn nói: “Ăn lẩu được không?”

“Đương nhiên là được...” - Trần Bạch đáp. Sau đó cậu liệt kê một loạt tên các quán lẩu nổi tiếng ở Bắc Kinh để Quý Úc lựa chọn. Khi cậu nói đến cái tên thứ tư, Quý Úc mới lên tiếng: “Đến đại học điện ảnh B đi.”

Dừng lại một chút, Quý Úc lại nói: “Ồ đó có quán lẩu ăn cũng được lắm.”

“Vâng.” - Trần Bạch không hỏi gì nữa, đồng ý với Quý Úc xong thì đạp ga lái thẳng đến đại học điện ảnh B.

Ngoài bàn ghế là thay mới, mọi thứ ở quán lẩu không có gì thay đổi cả.

Vừa vào cửa, Quý Úc đã nhìn thấy chuông cầu nguyện, bước chân cô dừng lại. Cho đến khi Trần Bạch phát hiện cô không theo sau mình nữa, cậu khó hiểu quay đầu gọi, cô mới thôi không nhìn nữa, quay sang nở một nụ cười với Trần Bạch rồi cùng cậu đi theo nhân viên phục vụ đến phòng riêng.

Vì Quý Úc đã từng ăn qua ở đây nên Trần Bạch đề cô chọn món ăn.

Sau khi gọi món, nhân viên phục vụ hỏi thức uống, lúc này Quý Úc mới ngẩng đầu hỏi Trần Bạch: “Uống cùng tôi nhé?”

Trần Bạch có hơi do dự.

Quý Úc lại nói: “Uống một chút thôi, cậu yên tâm, tôi không uống nhiều đâu.”

Trần Bạch gật đầu đồng ý, sau đó nói với nhân viên phục vụ: “Cho bia nhé.”

Thành phần của món lẩu nhanh chóng được dọn lên, không lâu sau, các món ăn Quý Úc chọn đã được bày đầy đủ trên bàn.

Trần Bạch gấp thịt cho vào nồi lẩu, Quý Úc rót đầy bia vào ly cho hai người.

Quý Úc uống xong nửa ly bia, bắt đầu cầm đũa ăn mấy miếng thịt Trần Bạch gấp cho cô. Giữa tiếng sôi ùng ục của nồi lẩu, Quý Úc lên tiếng: “Cậu biết không? Tết năm ngoái, vào ngày tôi quay về trường, tôi và anh ấy đã tình cờ gặp lại nhau ở đây. Cùng khoảng giờ này, chúng tôi đã cùng nhau ăn tối ở đây.”

Trần Bạch biết lúc này Quý Úc đang muốn tâm sự, cậu chỉ cần lắng nghe là được. Chính vì thế mà cậu không lên tiếng, chỉ tập trung gấp thức ăn bỏ vào nồi lẩu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 722: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (32)

“Lúc đó tôi rất ghét anh ấy. Khi đó vừa mới vào quán, nhìn thấy anh ấy thì suy nghĩ đầu tiên của tôi chính là biết trước hôm nay sẽ đụng phải anh ta ở đây thì mình đã từ chối tham gia họp lớp tối nay rồi.”

“Hôm đó tâm trạng anh ấy không tốt lắm, mọi người ai cũng trò chuyện rôm rả, duy chỉ có anh ấy là không nói gì, cứ nhìn ra ngoài cửa sổ.”

“Nồi lẩu đã sẵn sàng, mọi người gọi anh ấy cũng không có phản ứng, cứ ngăn người nhìn ra cửa sổ, hút hết điều thuốc này đến điều thuốc khác.”

“Hôm đó là một ngày mùa đông, nồi lẩu bốc hơi, một tầng hơi nước bám lên cửa sổ, sau đó anh ấy đã viết chữ lên đó.”

Vừa nói đến đây, Quý Úc đã quay đầu lại, nhìn về phía cửa sổ, cứ như là quay về ngày hôm đó, ngừng lại trong chốc lát, sau đó, cô mới nói ra những chữ mà cô đã thấy: “Anh ấy đã viết là người tôi yêu không phải là người yêu tôi.”

“Trần Bạch, cậu có biết không? Ngày hôm đó, bởi vì nhìn thấy câu nói kia mà tôi đã rất tò mò về anh ấy.”

“Tôi cảm thấy con người anh ấy độc mồm độc miệng, tính hay nổi nóng, làm việc lúc nào cũng tự cao tự đại, sao lại có lúc mềm yếu như vậy?”

“Tôi hôm đó anh ấy không ăn gì cả, đến cuối buổi khi chúng tôi đã ăn no nê rồi, có người nói muốn chơi trò chơi, ngạc nhiên là anh ấy lại tham gia.”

“Trò chơi rất đơn giản, chính là viết chữ lên những mảnh giấy. Có một tờ viết cho tôi, mọi người không biết là ai viết nhưng tôi biết, là anh ấy viết cho tôi...”

Quý Úc không nói tiếp mà lấy ví tiền trong túi xách ra, tìm một lúc rồi lấy mảnh giấy đưa cho Trần Bạch.

Trần Bạch vội buông đũa cầm lấy mảnh giấy, vừa mở ra cậu đã nhận ra ngay đó là chữ của Hạ Quý Thần.

“Quý Úc, xin lỗi.” “Anh ấy xin lỗi tôi, vì chuyện của Lâm Chính Ích. Tuy hôm đó tôi không quan tâm gì đến anh ấy, cho đến sau này, khi vào đoàn phim, tôi cũng không quan tâm... Nhưng Trần Bạch, cậu biết không? Tối hôm đó khi nhìn thấy mảnh giấy đó, tôi đã tha thứ cho anh ấy rồi.”

“Chỉ là bản thân tôi không chịu thừa nhận, cũng giống như việc tôi cảm thấy rất ghét anh ấy rành rành ra đây, nhưng không hiểu tại sao bản thân lại giữ mảnh giấy đó ở trong ví, lúc nào cũng mang theo bên người.”

Quý Úc cầm ly bia lên cùng ly với Trần Bạch rồi uống một mạch đến hết, tiếp tục nói: “Sau này, khi anh ấy đi rồi, cho đến gần đây tôi mới biết, anh ấy thật ra không đi đâu cả, anh ấy đã xuất hiện ở chỗ chuông nguyện cầu ở dưới lầu...”

Quý Úc không kể việc Hạ Quý Thần hôn mình trong tiếng chuông nguyện cầu, cũng không nhắc đến chuyện Hạ Quý Thần áp sát miệng mình nói câu nói đó. Kể đến đây, cô lựa chọn dừng lại.

Căn phòng bao trùm bởi bầu không khí yên tĩnh.

Ngoài tiếng nôi lầu sôi ừng ực ra thì không còn âm thanh gì nữa.

Trần Bạch biết Quý Úc đang đau lòng. Cậu cũng biết có an ủi thế nào cũng vô ích, bèn gấp thức ăn đặt vào đĩa của cô: “Ăn chút đi, đừng nghĩ nhiều nữa.”

Quý Úc không đụng đến thức ăn Trần Bạch gấp cho mình, chỉ cầm ly bia uống ừng ực.

Đặt ly xuống, cô hít một hơi, cố ngăn lại những giọt nước mắt chực trào ra, nói với Trần Bạch đang ngồi đối diện: “Trần Bạch, tuy trước mặt Thiên Ca, biểu hiện của tôi rất tốt, không để cô ấy cười vào mặt tôi, nhưng cậu biết không? Tận đáy lòng tôi thật ra rất buồn...”

“Thiên Ca nói không sai, là tôi hại anh ấy.”

Rồi những giọt nước mắt cũng bắt đầu rơi xuống từ khóe mắt của Quý Úc: “... Nếu không phải do tôi, anh ấy sẽ không biến thành như ngày hôm nay.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 723: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (33)

“Trần Bạch, là tôi liên lụy anh ấy. Hạ Quý Thần, bị kịch của anh ấy ngày hôm nay là do tôi mà ra...”

Quý Úc đưa tay lau nước mắt rồi lấy chai bia rót thêm vào ly của mình.

Đợi đến khi uống hết, Quý Úc lấy toàn bộ chai bia xếp lên mặt bàn rồi thì thào nói: “... Nếu tôi không tỉnh lại thì tốt rồi, nếu tôi không tỉnh lại thì anh ấy sẽ không bị người ta mắng chửi như ngày hôm nay...”

“Quý tiểu thư, cô nói sai rồi.” - Trần Bạch nãy giờ vẫn đang nghe Quý Úc nói, lúc này mới lên tiếng cắt ngang: “Theo cô cảm giác thì tất cả bi kịch của Hạ tổng là do cô mà ra, nhưng cô không biết, thật ra lúc Hạ tổng làm những việc đó vì cô thì cũng là lúc anh ấy cảm thấy hạnh phúc nhất.”

“Vi Hạ tổng từng nói, chỉ khi anh ấy làm những việc đó vì cô, anh ấy mới cảm thấy mình gần cô hơn một chút.”

“Lúc trước, khi Thiên Ca dùng đoạn phim đó để uy hiếp Hạ tổng, sau khi Hạ tổng quyết định xong những việc tiếp theo mình phải ứng phó như thế nào, tôi đã hỏi anh ấy tại sao lại làm như vậy. Hạ tổng trả lời tôi một câu, anh ấy đã hứa với cô sẽ làm cho cô tỏa sáng. Anh ấy sẽ làm được, cho dù người cản trở cô chính là bản thân mình, anh ấy cũng không chút hối hận giải quyết cả chính mình.”

Nước mắt của Quý Úc bắt đầu rơi nhiều hơn, tiếng khóc nức nở vang lên.

“Tôi còn hỏi Hạ tổng khi đó sao lại đối với Thiên Ca như vậy, có phải bây giờ anh ấy rất hối hận không?”

“Hạ tổng nói, không hối hận, vì bất cứ việc gì anh ấy làm cho cô đều sẽ không hối hận.”

“Hạ tổng còn nói nếu như được quay lại một lần nữa anh ấy vẫn sẽ làm như vậy, vì anh ấy biết cô bị hãm hại, không thể nào đứng dung mà không làm gì được.”

Quý Úc cuối cùng không nhịn được nữa, gục mặt xuống bàn, nức nở thành tiếng.

Trần Bạch không khuyên Quý Úc, để mặc cho cô khóc, đợi khi tiếng khóc của cô bắt đầu nhỏ lại, cậu mới đưa tay ra vỗ vỗ vào vai cô.

Quý Úc ngẩng đầu lên, nhìn thấy Trần Bạch đang đưa khăn tay cho mình.

Cô nói “Cảm ơn” rồi nhận lấy.

Cô cầm khăn tay, vừa lau khô nước mắt ở khóe mắt thì nước mắt lại tuôn.

Cô không lau nữa, cầm khăn tay, ngẩng đầu nhìn Trần Bạch nói: “Cậu có nhiều thời gian ở bên anh ấy, chắc chắn là cậu biết nhiều việc của anh ấy, kể cho tôi nghe về anh ấy đi...”

Quý Úc sợ Trần Bạch từ chối, vội nói tiếp: “... Kể gì cũng được, chỉ cần liên quan đến anh ấy là được rồi.”

Bởi vì, tôi thật sự rất nhớ, rất nhớ, rất nhớ anh ấy.

Trần Bạch im lặng một hồi rồi trả lời Quý Úc: “Được.”

Quý Úc không nói gì, hai tay chống cằm, nghiêm túc nhìn về phía Trần Bạch, trông cứ như một cô học sinh đang chăm chú nghe giảng. “Lần đầu tiên tôi gặp Hạ tổng là ở trường đại học số 1...”

“Chúng tôi học huấn luyện quân sự mới được mấy ngày mà đã có người viết thư cho Hạ tổng rồi. Còn có nữ sinh chặn cửa tỏ tình với anh ấy ở trước cổng căn tin.”

“Tôi nhớ rất rõ, có một cô gái vào ngày lễ tình nhân đã dùng nền xếp thành dòng chữ Hạ Quý Thần, em yêu anh ở trên sân thể dục.”

“Khi Hạ tổng mới thành lập YC, khoảng thời gian đó rất cực khổ, thường phải làm việc đến tận khuya.”

“Cô nhất định sẽ không ngờ được cách mà Hạ tổng dùng để giải tỏa áp lực chính là xem Bọt Biển tình nghịch (*).”

“Nói cô nghe nhé, Hạ tổng sợ mèo.”

“Còn nữa, Hạ tổng thích ăn đào, nhưng ghét nhất là rửa đào.”

“...”

Trần Bạch kể rất nhiều chuyện về Hạ Quý Thần.

Cho đến khi quán lẩu đóng cửa, hai người mới dừng cuộc trò chuyện lại, tính tiền rồi rời đi.

Quý Úc không để Trần Bạch đưa mình về nhà mà cô về thẳng trường học.

Vào trường, cô đi về phía kí túc xá chưa được bao xa thì dừng lại.

Cô đứng đó một lúc, sau đó xoay người ra khỏi trường, bắt một chiếc taxi bên đường rồi đến khu nhà của Hạ Quý Thần.

Vào cái ngày cô biết được anh sắp rời khỏi Bắc Kinh, cô đã đến dưới căn hộ của anh đứng suốt cả đêm.

Tối hôm đó, phòng làm việc của anh vẫn sáng, còn tối hôm nay căn hộ của anh tối đen như mực.

Anh đi rồi, thật sự đi rồi, đã đi được hai tháng rồi... Nhưng sau cô lại cảm thấy như là một giấc mộng...

Quý Úc ngẩng đầu nhìn cửa sổ nhà Hạ Quý Thần hồi lâu, sau đó bước vội vào tòa nhà, bước vào thang máy, đi lên căn hộ của Hạ Quý Thần.

(*) Bọt biển tình nghịch: Phim hoạt hình của Mỹ được sản xuất vào năm 1999, tên tiếng anh là SpongeBob.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 724: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (34)

Khi từ thang máy đi ra, không biết có phải do biết rõ nhà Hạ Quý Thần không có ai ở hay không, Quý Úc cảm thấy hành lang quen thuộc của trước kia trở nên thật trống vắng.

Cô nhìn chằm chằm vào cửa căn hộ của Hạ Quý Thần một lúc rồi cất bước đi tới.

Do Hạ Quý Thần không còn ở đây nữa, không có người giúp việc dọn dẹp vệ sinh, cửa nhà đóng một lớp bụi dày.

Quý Úc biết mật khẩu căn hộ của anh, cô không biết trước khi đi anh có đổi không nhưng vẫn thử nhập một lần. Thật không ngờ sau khi nhấn xác định, ổ khóa phát ra tiếng “Cạch”, cửa đã mở ra.

Cửa vừa mở, mùi ẩm mốc của ngôi nhà đã lâu rồi không có người ở xộc ra, Quý Úc theo quán tính đưa tay lên bịt mũi lại, rồi bước vào nhà.

Cô đưa tay bật đèn ở sảnh trước, không thay giày mà đi thẳng vào nhà. Quý Úc đi đến cửa sổ ra ban công, mở cửa ra. Gió đêm ulla vào phòng, khiến cho những mùi khó chịu tan đi không ít.

Quý Úc lúc này mới đưa mắt đảo một lượt khắp nhà. Tuy đã hai tháng không có người ở nhưng nhà vẫn xem như là sạch sẽ.

Kim giây của chiếc đồng hồ quả lắc theo kiểu Châu Âu ở phòng khách vẫn tích tắc chuyển động. Bàn ăn ở giữa phòng vẫn đặt một cái bình hoa bằng đồng, chỉ là bên trong không cắm hoa như thường lệ. Cô mở cửa tủ lạnh, nguồn điện bị ngắt rồi, bên trong không có đồ ăn gì cả, nước trong ngăn đồ uống cũng được rót sạch ra rồi.

Quý Úc đứng trong phòng khách một hồi lâu mới đi lên lầu.

Cửa phòng ngủ của Hạ Quý Thần không đóng, bộ chăn gối trên giường chính là bộ mà anh thích nhất. Cốc nước ở trên đầu giường vẫn còn lại một ít. Trong tủ quần áo vẫn còn một nửa số quần áo của anh. Những vật dụng trong nhà tắm vẫn được bày biện như cũ.

Nếu không phải là lớp bụi bám dày trên chiếc gương, Quý Úc còn tưởng Hạ Quý Thần vẫn còn sống ở đây.

Đi ra khỏi phòng ngủ, Quý Úc lên phòng tắm nắng ở lầu hai. Ở đó vốn dĩ có cây xanh, nhưng vì lâu rồi không có ai chăm sóc nên chúng đã sắp chết cả rồi. Chỉ còn lại duy nhất hai cây trà bà là vẫn còn sống.

Đứng trong phòng tắm nắng một hồi lâu, Quý Úc mới rời khỏi. Trong căn nhà rộng lớn chỉ có một mình cô. Nhìn phòng khách trống vắng ở lầu dưới, cô dường như có thể thấy được Hạ Quý Thần đang ngồi trên sofa xem tài liệu.

Vào thời khắc không tỉnh táo này, những hình ảnh về chuyện xảy ra giữa anh và cô trong căn hộ chung cư này đột nhiên lần lượt xuất hiện trong đầu cô.

Cô đứng thật lâu mới tỉnh táo lại, sau đó cô bước vào phòng làm việc ở cách đó không xa.

Cũng giống như lần đầu tiên đến đây, kệ sách trong phòng làm việc vẫn đầy sách và hồ sơ.

Máy tính trên bàn vẫn còn, nhưng số tay đã không còn nữa, có lẽ Hạ Quý Thần đã mang đi rồi.

Quý Úc đưa tay lần lượt chạm vào kệ sách, bàn làm việc, máy tính, cuối cùng dừng lại trên ghế làm việc, sau đó đột ngột nhớ lại khung cảnh tóc của cô quấn vào nút áo của anh khiến cô suyết chút nữa thì hôn anh...

Trong ánh mắt Quý Úc thoáng chốc lại ảm ỉu.

Cô bước đến sofa cách bàn làm việc không xa, nhìn vị trí mà Hạ Quý Thần yêu thích một lúc rồi bước ra ban công. Vừa được vài bước, chân cô giẫm phải một vật cứng. Cô cúi đầu nhìn xuống thì phát hiện một cái túi gấm màu đỏ có chút cũ kỹ, có vẻ là đã mang bên người lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 725: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (35)

Quý Úc không nghĩ nhiều, cô nhặt túi gấm lên. Tự hỏi không biết bên trong có vật gì mà nặng thế.

Quý Úc không nhìn được nắn nắn vật bên trong vài cái, cảm giác cứng như lúc cô giẫm phải. Quý Úc cảm thấy hiếu kỳ, nhìn chăm chăm vào túi gấm vài giây rồi mở nó ra, lấy vật ở trong đó đặt lên lòng bàn tay.

Đó là một khối ngọc trong suốt, cứ như nước vậy, vẻ ngoài sáng bóng mà mượt mà. Khối ngọc có hình lưỡi liềm, trên đó khắc một con rồng tinh tế mà sống động như thật. Điểm duy nhất không hoàn mỹ chính là khối ngọc bị thiếu mất một góc ở phía dưới.

Chỉ là nhìn thoáng qua nhưng Quý Úc cứ như bị điểm trúng huyệt đạo, đứng yên tại chỗ.

Khối ngọc này cô rất quen thuộc... Tết năm ngoái ở Lệ Giang, chân cô bị bong gân, là anh Dư Quang đã chạy suốt đêm để đến thăm cô. Khi anh đi để lại khối ngọc này ở phòng khách sạn của cô... Chỉ là, đây rõ ràng là đồ của anh Dư Quang, sao lại ở trong căn hộ của Hạ Quý Thần?

Chẳng lẽ sau khi Hạ Quý Thần đi, anh Dư Quang đã từng đến đây?

Trong lúc vô ý anh Dư Quang đã không cẩn thận làm rơi khối ngọc ở chỗ này mà không hay biết?

Nhưng việc Hạ Quý Thần rời khỏi Bắc Kinh, nhà họ Quý đều không hay biết, anh Dư Quang đến chỗ ở của Hạ Quý Thần có phải là giúp anh ấy lấy đồ gì đó không?

Nói như vậy... thật ra, anh Dư Quang có lẽ là biết Hạ Quý Thần đang ở đâu?

Câu hỏi nối tiếp câu hỏi hiện ra trong đầu Quý Úc. Lúc này cô mới giật mình bừng tỉnh, khoảng thời gian vừa qua cô không ngừng suy nghĩ Hạ Quý Thần đã đi đâu, nhưng sao lại quên mất không hỏi thăm anh Dư Quang?

Nghĩ đến đây, Quý Úc lấy điện thoại trong túi ra, tìm wechat của Hạ Dư Quang mà gần cả năm rồi cô không liên lạc rồi gửi một tin nhắn.

Tin nhắn gửi đi như đá ném vào biển rộng, mãi không thấy hồi âm.

Quý Úc đợi khoảng nửa tiếng, sau đó cô mới bấm nút gọi vào số điện thoại của Hạ Dư Quang.

Sau khi máy được kết nối, đáp lại cô là âm thanh máy móc của tổng đài: “Xin lỗi, điện thoại bạn gọi đang tắt máy.”

Tắt máy?

Chẳng lẽ điện thoại của anh Dư Quang hết pin rồi?

Quý Úc lại gửi một tin nhắn nữa qua wechat cho Hạ Dư Quang, sau đó cất khối ngọc vào túi gấm, rời khỏi chung cư của Hạ Quý Thần.

Trở về phòng ngủ ở trường học, Bạc Hà và Đường Họa Họa đều đã ngủ rồi. Quý Úc nhẹ nhàng vào phòng tắm, sau khi tắm rửa xong thì vội vàng trèo lên giường.

Cô không có ý định ngủ mà cầm điện thoại mở wechat, Hạ Dư Quang vẫn chưa trả lời cô. Trần trọc không biết bao lâu, Quý Úc mới từ từ đi vào giấc mộng.

Ngủ dậy đã là 10 giờ ngày hôm sau. Chuyện đầu tiên Quý Úc làm sau khi mở mắt ra chính là mở điện thoại xem Hạ Dư Quang đã trả lời mình chưa. Wechat của Hạ Dư Quang vẫn yên ắng, không có hồi âm gì cho cô.

Quý Úc tìm điện thoại Hạ Dư Quang trong danh bạ rồi bấm gọi, vẫn trong trạng thái tắt máy. Không phải là Hạ Dư Quang ngủ chưa dậy đó chứ? Quý Úc cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng cô không chắc chắn. Trần trọc trên giường một lúc nữa, cô mới xuống giường, đi vào nhà vệ sinh.

Mãi cho đến chiều, điện thoại của Hạ Dư Quang vẫn trong tình trạng tắt máy.

Không đúng, bình thường Hạ Dư Quang luôn bận rộn, nên không thể nào tắt máy lâu đến như vậy. Hay là anh ấy không dùng số điện thoại này nữa rồi?

Cảm giác có gì đó không đúng vào ban sáng lại một lần nữa trở dậy trong lòng Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 726: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (36)

Sau khi ăn tối xong, Quý Úc gọi điện cho Hạ Dư Quang thêm lần nữa. Anh vẫn còn tắt máy khiến cho tâm trạng của cô hoàn toàn rối loạn.

Mặc dù Hạ Dư Quang đổi số điện thoại thật, nhưng chẳng lẽ wechat anh cũng đổi...

Dù rằng trong suốt gần một năm cô và anh không có liên lạc gì, nhưng theo những gì cô biết về anh thì không thể có chuyện suốt một ngày một đêm anh không cầm đến điện thoại.

Buổi tối, trong phòng ngủ, Đường Họa Họa rủ Quý Úc chơi game. Nhưng bởi vì còn vương bận trong lòng, cho nên cô vẫn luôn trong trạng thái ngẩn người. Sau ba lần gục ngã, Quý Úc phiền lòng đến mức không cách nào tập trung nổi, quả thật cô không có tâm trạng để chơi game chút nào. Nói với Đường Họa Họa một câu "Giờ mình không chơi được", sau đó cô ném điện thoại sang một bên rồi đi ra khỏi ký túc xá.

Lúc quay về trời đã sắp tối.

Quý Úc nằm trên giường, lúc tìm di động, đầu ngón tay cô vô tình chạm phải cái túi gấm mà cô đã nhét dưới gối tối qua.

Tay cô run lên, sững sờ nhìn lên trần nhà, ngỡ ngàng xuất thần.

Nếu cứ chờ đợi tin tức của anh Dư Quang như vậy cũng không phải là cách giải quyết.

Hướng hồ, vì cô, Hạ Quý Thần mới đi đến bước đường ngày hôm nay...

Quý Úc nghĩ vậy nên nhanh chóng cầm điện thoại, đặt vé máy bay sáng mai đi Tô Thành.

Có lẽ là bởi vì chuẩn bị khởi hành đến Tô Thành, nên đêm nay Quý Úc chìm vào giấc ngủ khá dễ dàng.

Sáng sớm hôm sau, chưa đến sáu giờ, cô đã bị chuông báo thức gọi dậy.

Chuyến bay vào lúc tám giờ rưỡi, Quý Úc không dám trễ quá lâu, nhanh chóng rời giường, chuẩn bị một ít hành lý, vừa cầm di động đặt xe, vừa ra khỏi ký túc xá.

Tám giờ đúng, Quý Úc lên máy bay xuất phát đến Tô Thành. Tám giờ rưỡi, máy bay cất cánh.

Sau hai tiếng, máy bay an toàn đáp xuống sân bay quốc tế Tô Thành.

Ra khỏi sân bay, Quý Úc bắt một chiếc taxi, nói địa chỉ khu nhà cũ của Hạ gia.

Đã nhiều năm trôi qua, cô mới quay về Tô Thành. So với lúc cô đi, thành phố này đã thay đổi khá nhiều, đường phố rộng hơn, nhà cửa cao chót vót, nhưng nhiều nơi vẫn còn thấp thoáng hình bóng của quá khứ, cho nên với Quý Úc mà nói, nơi này không quá xa lạ, đi qua vài nơi cô còn có thể nói đúng được tên đường.

Sân bay khá xa khu nhà của Hạ gia, phải đến một tiếng đồng hồ sau, Quý Úc mới đặt chân đến nơi mình từng sống nhiều năm thuở thiếu thời.

Đã trải qua một thời gian quá dài, khu nhà hiện đại nhất, tốt nhất của Tô Thành lúc trước, giờ đây thoạt nhìn đã nhuốm màu cũ kĩ.

Quý Úc đứng trước cửa khu nhà, lặng yên nhìn ngôi nhà quen thuộc. Như thể thời gian quay ngược lại, trở về những ngày cô đến trường rồi quay về nhà, khiến cô bồi ngùi xúc động. Mãi một lúc lâu sau, Quý Úc mới cất bước vào trong.

Đã nhiều năm không quay lại, nhưng dù cho có nhắm mắt, Quý Úc cũng có thể tìm đến cửa Hạ gia.

Trước khi đến Hạ gia, Quý Úc đi ngang qua nhà bà ngoại.

Từ sau khi bà mất, ở Tô Thành không còn người thân nào nữa, cha mẹ mới bán căn nhà ở đây. Bây giờ căn nhà đã được chủ mới sửa sang lại nhiều, đã không còn hình ảnh bà ngoại như ngày trước, nhưng Quý Úc vẫn cứ nhìn chằm chằm căn nhà hai tầng kia một lúc lâu, rồi mới cất bước đi tới trước cửa Hạ gia ở cách đó không xa.

Ngôi nhà của Hạ gia cũng có tân trang lại.

Thay cửa lớn, hàng rào cũng không phải bằng gỗ như ngày trước, nhưng khóm hoa hướng dương trong sân vẫn giống thuở nào, cái xích đu cô thích nhất ngày ấy vẫn còn, giàn nho bên cạnh đã sum xuê, cao lớn hơn rất nhiều so với cái năm cô rời Tô Thành.

Cách một lớp hàng rào, Quý Úc nhìn vào sân nhà họ Hạ một lúc lâu, rồi mới đưa tay ấn chuông.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 727: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (37)

Ngay sau đó, cửa nhà được mở ra, một cô gái trẻ vội vàng chạy ra cửa chính.

Nhìn cách ăn mặc thì có lẽ đây là người giúp việc của gia đình chú Hạ.

Có lẽ chỉ mới thuê trong mấy năm nay nên Quý Úc không biết.

"Chào cô, xin hỏi cô tìm ai?" - Trước sân lớn của nhà họ Hạ, người giúp việc vì chạy vội nên khi ra đến nơi, cô ấy vừa nói vừa thở mạnh.

"Tôi tìm..." - Quý Úc không rõ chú Hạ và dì Hạ có còn nhớ mình không, nhưng đến năm ngoái, cô vẫn còn liên lạc với Hạ Dư Quang, cô dừng lại một chút rồi nói tiếp: "... Hạ Dư Quang".

Lúc người giúp việc nghe người cô muốn gặp, cô ấy rất kinh ngạc: "Cô tìm đại thiếu gia?"

Quý Úc không nghĩ quá nhiều, cô gật đầu: "Đúng thế".

Người giúp việc không nói gì, ánh mắt nhìn Quý Úc cũng trở nên khác lạ.

Quý Úc không biết có phải do mình nhạy cảm quá hay không, cô cảm thấy phản ứng của người giúp việc cứ như ẩn chứa điều gì, cô nhú mày, thấy cô ấy không có ý định nói tiếp, cô lại hỏi: "Anh Dư Quang có nhà không?"

Nghe Quý Úc hỏi, người giúp việc không trả lời Quý Úc mà lại hỏi một vấn đề khác: "Xin hỏi, cô là bạn của đại thiếu gia sao?"

"Đúng thế..." - Quý Úc vừa nói vừa chỉ nhà bên cạnh: "... Trước đây, đó là nhà của bà ngoại tôi, khi còn bé tôi đã quen anh Dư Quang rồi".

Quý Úc sợ người giúp việc không tin mình, cô nghĩ đến cái túi giấu trong túi, lấy nó ra: "Tôi đến tìm anh Dư Quang, một là để đưa vật này cho anh ấy, hai là có chuyện muốn hỏi..."

Quý Úc còn chưa nói hết, người giúp việc nhìn thấy túi giấu đựng ngọc bội trong tay cô, dường như cô ấy nhận ra điều gì, cười nói: "Tiểu thư, cô đến tìm nhị thiếu gia à?"

Nhị thiếu gia? Hạ Quý Thần?

Quý Úc không nói nữa, nhún mày.

"Đã lâu rồi nhị thiếu gia không về nhà, chúng tôi cũng không biết hiện tại thiếu gia ở đâu..."

Người giúp việc còn chưa nói xong, Quý Úc đã vội vàng ngắt lời: "Không, không phải, cô nhầm rồi, tôi không đến tìm Hạ Quý Thần, tôi tìm anh Dư Quang".

Người giúp việc cười lắc đầu, nói cách khác: "Tiểu thư, tôi hỏi cô nhé, cô đến tìm chủ nhân của ngọc bội này đúng không?"

Quý Úc gật đầu.

"Vậy thì đúng rồi, nhị thiếu gia mới là chủ nhân của ngọc bội này mà..."

"Ngọc bội này là do cụ bà cho nhị thiếu gia, nhị thiếu gia và đại thiếu gia là sinh đôi, hai người giống nhau như đúc, có lẽ cô nhầm nên mới nghĩ ngọc bội là của đại thiếu gia..."

Người giúp việc nói một câu rất dài, thấy sắc mặt Quý Úc có vẻ là lạ, cô ấy tưởng Quý Úc lúng túng nên vội vàng an ủi: "... Nhưng mà tiểu thư à, tôi nghe cụ bà nói, trước đây rất nhiều người nhầm nhị thiếu gia và đại thiếu gia..."

Quý Úc không biết người giúp việc đang nói chuyện gì, cô chỉ biết cô ấy đang nói gì đó, nhưng lại không biết là cô ấy đã nói xong hay chưa. Sau khi hiểu được câu "Nhị thiếu gia mới là chủ nhân của miếng ngọc bội này", cô lẩm bẩm: "Cô vừa nói gì?"

Người giúp việc tưởng Quý Úc không hiểu được ý của mình, nên giải thích: "Tôi nói, đại thiếu gia và nhị thiếu gia là sinh đôi, nên thường xuyên..."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 728: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (38)

Quý Úc không muốn nghe cô ấy nói tiếp nên hỏi lại: "Cô nói, ngọc bội này là của Hạ Quý Thần?"

Người giúp việc còn chưa nói hết câu, nghe Quý Úc hỏi mới biết mình nhầm, cô vội sửa lời: "Đúng vậy, ngọc bội là của nhị thiếu gia, già trẻ lớn bé ở Hạ gia đều biết..."

Ngọc bội là của Hạ Quý Thần...

Nếu ngọc bội là của Hạ Quý Thần, vậy trong ba năm cô hôn mê bất tỉnh, người mỗi tháng đến thăm cô, là anh sao?

Nếu ngọc bội là của Hạ Quý Thần, vậy hôm cô bị trật khớp ở Lệ Giang, anh Dư Quang chạy tới đó suốt đêm, sao lại có ngọc bội này được chứ?

Quý Úc cảm giác như mình vừa rơi vào một vũng bùn, đầu óc cô cứ rối tung lên, không thể nào suy nghĩ được.

Cô cố gắng hỏi tiếp cho rõ ràng: "Ngọc bội này chỉ có một thôi sao?"

"Đương nhiên rồi, chỉ có một thôi, đây là đồ cổ, trước kia, lúc mừng thọ, cụ bà từng cầm miếng ngọc bội này nói rằng đây là đồ trang sức của hoàng đế triều Thanh nhà".

Giọng của cô ấy lộ rõ sự khoe khoang và kiêu ngạo.

Quý Úc nào có tâm trạng quan tâm hoàng đế có từng đeo ngọc bội này hay không, trong đầu cô chỉ nghĩ tới, nếu ngọc bội này là của Hạ Quý Thần, vậy người đàn ông trong quán bar ở Lệ Giang rốt cuộc là ai?

"Hơn nữa lúc cụ bà đưa cho nhị thiếu gia ngọc bội này làm quà sinh nhật năm một tuổi, bà còn nói đây là bùa hộ mệnh..."

Người giúp việc lải nhải không ngừng, nhưng nói một hồi, cô ấy mới nhận ra người đang đứng trước mặt mình đang đọc thoại: "Chuyện gì xảy ra vậy? Rốt cuộc là chuyện gì?"

Quý Úc càng nói, giọng cô càng run lên.

Người giúp việc lo lắng hỏi: "Tiểu thư, cô sao thế?"

Quý Úc vẫn đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình, không đáp lại người kia "Rốt cuộc là ai? Rốt cuộc là ai chứ? Ngày hôm đó là ai?"

"Tiểu thư, tiểu thư!" - Người giúp việc lớn tiếng gọi.

Gọi vài lần nhưng thấy Quý Úc vẫn bất thường như vậy, không buồn để ý đến mình, cô ấy vội mở cửa ra, đi tới trước mặt Quý Úc, vỗ vỗ cánh tay cô để cô tỉnh lại.

Tay người giúp việc vừa đặt lên vai Quý Úc, một chiếc xe đúng lúc dừng lại bên cạnh hai người.

Cửa xe vừa đẩy ra, một người phụ nữ trung niên ăn mặc sang trọng bước xuống, bà không nhìn Quý Úc mà chỉ nhìn người giúp việc, nói: "Tiểu Hồng, đã chuẩn bị cho ngày giỗ của đại thiếu gia xong chưa?"

Người giúp việc nghe có người gọi mình thì quay đầu nhìn lại, sau khi nhìn rõ người tới là ai, cô ấy gọi "Bà chủ", rồi mới nghiêm túc đáp: "Đã xong rồi ạ".

Quý Úc bị cái vỗ vai của người giúp việc làm cho tỉnh táo hơn một chút, cô vừa ngừng đọc thoại, thì ngay sau đó đã nghe thấy mấy chữ "Ngày giỗ của đại thiếu gia".

Ngày giỗ của đại thiếu gia... đại thiếu gia... ngày giỗ... ngày giỗ...

Năm chữ đó liên tục lặp lại trong đầu Quý Úc, một lúc lâu sau cô mới chậm rãi quay đầu, nhìn người vừa nói ra câu đó.

"Bà chủ, giờ bà đi thăm đại thiếu gia sao? Có cần tôi chuẩn bị đồ để mang đi không..." - Người giúp việc vừa trả lời xong thì nói tiếp.

Ngay lúc cô ấy vừa nói xong, Quý Úc cũng vừa quay đầu lại nhìn về phía bà Hạ.

Thấy Quý Úc nhìn mình, bà Hạ vốn định nói chuyện với người giúp việc cũng dừng lại, quay đầu nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 729: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (39)

Đã năm năm không gặp, Quý Úc ngày thơ đã trưởng thành, thay đổi rất nhiều, dù bà Hạ thấy cô quen mặt nhưng trong chớp lát cũng không dám nhận.

Đúng là bà Hạ, năm năm qua, trên người bà không vẫn không có quá nhiều dấu vết của thời gian, nhìn bà lúc này đây gần như không khác gì so với hôm Quý Úc rời khỏi Tô Thành.

Quý Úc vừa nhìn đã nhận ra bà Hạ, câu đầu tiên cô nói không phải là câu hỏi sau bao ngày gặp lại mà lại là: "Bác Hạ, bác vừa nói..."

Năm chữ sau đó cô khó có thể thốt nên lời, Quý Úc nói tới đây thì ngừng.

Cô vừa lên tiếng, bà Hạ đã nhận ra cô là ai, bà vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ: "Tiểu Úc?"

Vừa nói xong, bà Hạ đã lập tức bước tới trước mặt Quý Úc, nhìn cô một lượt, sau đó cầm tay cô, vui mừng nói: "Bác đã ngờ ngợ là cháu mà không dám nhận, mới đó mà đã lớn vậy rồi, xinh hơn trước nhiều lắm..."

Bà Hạ vừa nói vừa nhìn cô từ đầu tới chân: "Còn cao hơn trước nữa".

Nói xong bà mới chợt nhận ra Quý Úc vẫn đang đứng trước cửa, bà quay sang người giúp việc, quở trách: "Tiểu Úc tới sao không mời vào trong, đứng ngoài cửa là sao?"

"Tiểu Úc, bác tiếp đón không chu toàn, cháu đừng để bụng nhé, vào nhà với bác nào!" - Vừa trách người giúp việc xong, bà Hạ lại quay sang nhìn Quý Úc, vui vẻ nói.

Thấy Quý Úc vẫn đứng im không nhúc nhích, bà nắm lấy tay cô, kéo cô vào trong sân: "Tiểu Úc, sao cháu lại về Tô Thành? Ba mẹ cháu có khỏe

không? Nhắc mới nhớ, lâu rồi bác không gặp mẹ cháu..."

Quý Úc thần thờ bước theo bà Hạ, đi về phía trước được vài bước thì ngừng.

Bà Hạ còn đang nói dở thì quay đầu nhìn sang Quý Úc. Bà định hỏi Quý Úc "Sao vậy", còn chưa kịp nói thì đã nghe Quý Úc lặp lại năm chữ: "Ngày giỗ của đại thiếu gia?"

Về mặt vui mừng khi gặp Quý Úc của bà Hạ bỗng trở nên u ám.

Quý Úc hiểu rõ năm chữ đó nghĩa là gì, nhưng chờ một lúc, không thấy bà Hạ lên tiếng, cô lại hỏi: "Nghĩa là sao?"

Quý Úc vừa hỏi, đôi mắt cũng ửng đỏ: "Ngày giỗ ư?"

"Bác Hạ, bác nói sai rồi phải không?"

Quý Úc rơi nước mắt: "Sao lại là ngày giỗ của anh Dư Quang được, anh ấy phải sống khỏe mạnh chứ?"

"Tiểu Úc, chúng ta vào nhà trước, vào nhà đã." Rốt cuộc bà Hạ cũng lên tiếng.

Quý Úc không nhúc nhích, nước mắt tuôn rơi: "Bác Hạ, bác nói sai rồi đúng không? Hay là cháu nghe nhầm rồi đúng không?"

Quý Úc không dám đối diện với ý nghĩa thật sự đằng sau năm chữ kia, cô không chỉ tự lừa mình mà còn quay sang nói với người giúp việc: "Cô nói đi, tôi nghe nhầm rồi đúng không? Bác Hạ không nói như thế đúng không?"

Người giúp việc không biết nên trả lời vấn đề của Quý Úc như thế nào, có phần luống cuống nhìn bà Hạ.

Cô ấy như vậy Quý Úc càng hoảng loạn hơn: "Là tôi nghe nhầm, nhất định là tôi nghe nhầm..."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 730: Hạ Quý Thần Là... Hạ Dư Quang? (40)

Anh Dư Quang, sao anh ấy có thể, sao có thể..."

Chết được... hai chữ đó đã đến miệng rồi nhưng Quý Úc không thể nào nói ra được.

Cho dù Hạ Dư Quang đã qua đời được bốn năm, từ lâu bà Hạ đã chấp nhận được chuyện này, nhưng dù gì cũng là con trai mình, là miếng thịt trên người mình, bây giờ nhìn thấy Quý Úc khóc, mắt bà cũng bất giác đỏ theo: "Từ nhỏ sức khỏe của Dư Quang đã không tốt, không phải cháu không biết".

"Trước kia bác sĩ còn nói nó không sống đến mười tám tuổi, nhưng thằng bé vẫn cố chống chọi đến hai mươi, với nó mà nói đã là kỳ tích rồi".

Hai mươi?

Nói cách khác, Hạ Dư Quang đã mất được bốn năm.

Nhưng tại sao cô không hề hay biết? Ngay cả ba mẹ cô cũng không biết chuyện này...

Quý Úc vẫn khóc không ngừng, nhưng cô vẫn hỏi ra nghi vấn trong lòng: "Sao cháu chưa từng nghe nói đến chuyện này?"

"Sau hôn mê cháu xảy ra tai nạn xe, Dư Quang cũng hôn mê, một tháng sau thì mất. Lúc đó cháu còn trong trạng thái nguy kịch, ba mẹ cháu chỉ có một đứa con là cháu, hai người đã phải lo lắng quá nhiều, nên bác không báo chuyện của Dư Quang, tránh để họ đau buồn nhiều hơn. Và lại cháu cũng biết, từ nhỏ Dư Quang lớn lên ở trong nhà, cũng không quen biết nhiều người, cho nên lúc thằng bé ra đi thì cũng chỉ có vài người của Hạ gia đưa tiễn nó mà thôi".

Bà Hạ nói một hơi rất dài, sau khi ngừng lại, bà nhìn Quý Úc một lúc rồi nói: "Hôm nay vừa đúng là ngày giỗ của Dư Quang, chúng ta đi thăm nó nhé, cháu có muốn đi với bác không?"

Từ lúc Quý Úc biết Hạ Dư Quang không còn nữa, tới khi đứng trước bia mộ của anh cũng chỉ vồn vện ba tiếng đồng hồ.

Quý Úc còn tưởng, ba tiếng đủ để chấp nhận cảm giác đau khổ nặng nề đó, nhưng khi nhìn thấy bức hình đen trắng của anh Dư Quang thời còn trẻ, phía

dưới là dòng chữ "Hạ Dur Quang", trái tim cô như bị đâm mạnh một dao, nhói lên đau đớn.

Hóa ra, sáu năm trước, chia tay anh ở Tô Thành, cô và anh đã hoàn toàn vĩnh biệt.

Cô về lại Tô Thành, người thiếu niên ốm yếu từng gọi cô "Mẫn Mẫn" giờ đã âm dương cách biệt.

Trong hình, Hạ Dur Quang vẫn là hình dáng mà cô quen thuộc thuở thiếu thời, vẻ mặt ôn hòa, khóe môi mỉm cười tạo cho người ta cảm giác ấm áp và thoải mái.

Nhưng hôm nay, khi cô nhìn thấy bức ảnh đó, nước mắt không ngừng tuôn rơi.

Quý Úc không về với bà Hạ.

Cô ngồi trước mộ Hạ Dur Quang, từ giữa trưa tới khi mặt trời lặn, mãi đến lúc màn đêm buông xuống, Quý Úc mới đưa tay vuốt ve bia mộ lạnh như băng của Hạ Dur Quang, lặng lẽ nói lời từ biệt với anh.

Ra khỏi nghĩa trang, Quý Úc gọi xe rồi quay ngược vào thành phố.

Qua cửa kính ô tô, cô nhìn màn đêm đen kịt hai bên hai bên đường cao tốc, nhớ lại chuyện năm ngoái mình và Hạ Dur Quang gặp lại, từng li từng tí.

Từ khi cô nhận được tin nhắn "Mẫn Mẫn" của Hạ Dur Quang, đến khi Hạ Dur Quang chạy suốt đêm tới Lệ Giang gặp cô, rồi cả đèn lồng anh chuẩn bị cho cô...

Quý Úc nhớ lại rất lâu, rất lâu, mãi đến khi xe chạy vào thành phố, trong đầu cô mới vụt qua suy nghĩ: Hạ Dur Quang thật đã ra đi từ nhiều năm trước, cho nên, Hạ Dur Quang mà cô gặp thật ra... chính là Hạ Quý Thần?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 731: Hóa Ra Em Gái Coca Chính Là Cô (1)

Khó trách khi cô bị trật chân ở Lệ Giang, Hạ Dur Quang đã đi suốt đêm đến mà trên người anh lại có ngọc bội của Hạ Quý Thần...

Người giúp việc đã từng nói với cô rằng ngọc bội này đúng là của nhị thiếu gia, lúc ấy dù thế nào cô cũng không nghĩ ra, giờ khắc này đây mọi chuyện trở nên đơn giản rõ ràng.

Anh Dur Quang đã không còn nữa, năm ngoái, cô đã gặp “anh Dur Quang”, nhưng đó không phải là “Hạ Dur Quang thật”, như vậy chỉ có thể là Hạ Quý Thần người em sinh đôi của anh ấy đã đến gặp cô.

Quý Thần bỗng nhớ tới “Hạ Dur Quang” khi anh ở bên cạnh cô, là vì sự việc cô bị sảy thai vừa bị Thiên Ca nói ra bên ngoài, cô vì muốn đánh bại Thiên Ca nên đã vội vàng kết hôn.

Khi ăn tối cùng cô “anh Dur Quang” đã đề xuất việc kết hôn giả.

Khi đó cô một lòng nghĩ đến việc quay trở lại ngành giải trí, nghĩ cách lờ Thiên Ca xuống và mong muốn mọi việc vượt qua khó khăn càng nhanh càng tốt. Bây giờ cô nhớ lại dường như cô phát hiện ra thời điểm khi cô gặp “anh Dur Quang”, anh ấy đã đề xuất một thỏa thuận kết hôn, trong lời anh ấy nói tràn ngập chờ đợi háo hức như thể chậm một bước thôi là cô sẽ đi lấy người khác...

Sau khi cô đồng ý với “anh Dur Quang”, anh đã không để cho cô và anh quay trở lại Tô Thành đăng ký giấy kết hôn, có tất cả các thông tin tư liệu, một mình anh chạy đi làm giấy chứng nhận kết hôn. Lúc đó, cô nghĩ nó chỉ như một thỏa thuận kinh doanh, nhưng bây giờ, cô đột nhiên nghĩ đến lúc đó anh Dur Quang đã mất rồi, nên chắc chắn cô và anh ấy không thể lấy được giấy chứng nhận...

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên Quý Úc tìm ra được điểm quan trọng, lòng này cô bắt giác chau lại.

Cô và Hạ Dur Quang không thể lấy giấy chứng nhận... vậy giấy chứng nhận kết hôn kia không phải là giả sao?

Nếu giấy chứng nhận kết hôn do Hạ Quý Thần làm, vậy giấy chứng nhận kết hôn trong tay cô là giả, thực sự là không có giấy chứng nhận kết hôn?

Trong đầu Quý Úc đột nhiên nhớ tới hai tờ bia màu đỏ mà cô đã thấy trong văn phòng của Hạ Quý Thần.

Vào ngày đó, Hạ Quý Thần phản ứng mạnh khi anh ấy phát hiện ra cô đang nhìn chăm chăm vào giấy chứng nhận kết hôn, cả người anh nhanh chân

đứng lên khỏi chiếc ghế sofa rồi lao tới trước mặt cô.

Khi đó cô đã thích anh, nhìn thấy giấy chứng nhận kết hôn, lòng cô rất buồn, căn bản không có chú ý tới sự hoảng loạn của anh ấy.

Cho dù hiện tại anh ấy đã kết hôn, tại sao anh ấy lại sợ cô nhìn thấy giấy chứng nhận kết hôn chứ?

Bộ dáng của anh như vậy cho thấy trong lòng anh có gì đó chột dạ...

Giấy chứng nhận kết hôn là do anh ấy làm... sẽ không phải là... suy đoán táo bạo lên lời trong lòng Quý Úc.

Cô đã từng hỏi anh, anh nói rằng anh đã kết hôn với em gái Coca, người mà anh thích trong nhiều năm.

Chẳng lẽ là cô đã đoán sai sao?

Quý Úc chau mày lại, cô suy nghĩ một lúc lâu cũng không nghĩ ra manh mối gì. Cuối cùng, cô đột nhiên nghĩ đến Mập, người đã gặp ở cục công an thành phố Tô Thành, cô vội lấy điện thoại di động ra gọi cho Mập.

Cậu ta đang tăng ca, Quý Úc đành tắt máy kiên nhẫn chờ đợi.

Năm phút trôi qua, Mập điện lại cho cô, cô nghe máy cậu ta giận dữ nói: “Tiểu Úc, cậu đang đùa tôi à?”

Quý Úc còn chưa kịp hỏi thái độ của cậu ta là sao thì cậu ta tiếp tục nói với giọng điệu vô cùng tức giận: “Sao cậu lại đặc biệt gọi điện hỏi tôi người kết hôn với Hạ Quý Thần là ai, cậu đã kết hôn với anh Thần, cậu không biết sao. Ôi, tiểu Úc, cậu bị trúng độc rồi à!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 732: Hóa Ra Em Gái Coca Chính Là Cô (2)

Cô cùng Hạ Quý Thần kết hôn... Quý Úc nắm chặt điện thoại, không thể lý giải được chuyện này.

Hóa ra những suy đoán táo bạo của cô là sự thật.

Người kết hôn với Hạ Quý Thần, thật sự là cô.

“Có điều, nói đi cũng phải nói lại, tiểu Úc, cậu với anh Thần đến với nhau khi nào vậy? Vì sao lại không thể tiết lộ? Hôm nay cậu gọi cho hỏi tôi không phải là đùa chứ, hai người đã có giấy chứng nhận kết hôn, hay là muốn để tôi đưa cho cậu bao lì xì? Tôi nhớ, đã có nói nếu cậu đã kết hôn với người khác tôi sẽ không đưa cho cậu bao lì xì. Nhưng cậu và anh Thần đã kết hôn thì tôi chắc chắn sẽ tặng, hơn nữa còn là một phong bì lì xì to nữa...”

Mập nói qua điện thoại giọng càng vui mừng hơn.

Tất cả mọi người đều biết “cô và Quý Thần đã kết hôn.” Câu nói kia của Mập ảnh hưởng đến suy nghĩ của cô, cô không nói gì nữa mặc kệ cậu ta còn đang nói, cô tắt máy điện thoại.

Khi bên tai Quý Úc trở nên yên tĩnh, bộ não cuối cùng cũng linh hoạt hơn một chút.

Như vậy xem ra, Hạ Quý Thần đã dùng thân phận của Hạ Dư Quang, sau đó đạt được thỏa thuận hôn nhân với cô và giấy chứng nhận là thật.

Chỉ có điều, tên trên giấy chứng nhận kết hôn thực sự không phải là của cô và Hạ Dư Quang, mà là cô và Hạ Quý Thần.

Vào thời điểm đó, mặc dù cô và Hạ Quý Thần gặp lại nhau một thời gian, nhưng mối quan hệ giữa bọn họ không tốt lắm, cô đã lảng tránh anh, anh cũng không gần gũi với cô. Nhưng tại sao phải trăm phương ngàn kế để kết hôn cùng cô?

Mọi chuyện thật khó hiểu, trong đầu Quý Úc nhớ lại rất nhiều kỷ niệm.

Vào ngày chiếu bộ phim “Vương Thành”, Thiên Ca với Lâm Nhã hại cô bị mắc kẹt trong tòa nhà bị bỏ hoang ở trường học. Cô đã gọi Hạ Quý Thần tới cứu.

Cô chỉ có một cảnh quay và cảnh cuối cùng là cảnh tiểu Cửu tự tử vì tình trong mưa.

Cô bị chấn thương ở cổ tay, bởi vì gặp mưa nên vết thương trở nên nghiêm trọng.

Sau khi quay phim xong, trên đường về thành phố, buổi tối cô nhận được tin nhắn từ Hạ Dư Quang bảo cô đến căn hộ anh đã mua chờ anh.

Đêm hôm đó, cô bị sốt cao, là “Hạ Dư Quang” thức suốt đêm chăm sóc cô.

Cũng vào ngày đó, Hạ Dư Quang biết cô phải quay phim “Tam thiên sĩ”, sau đó cô nhận được một cú điện thoại từ Trình Vĩ Văn mời cô đến thử vai.

Cô luôn nghĩ rằng tất cả những điều đó đều là do anh Dư Quang làm, bây giờ nghĩ lại, thực ra anh ấy chính là Quý Thần.

Sau đó, vì chuyện của Lâm Chính Ích cô bị Hạ Quý Thần hiểu lầm, khi cô trốn trong căn hộ của “anh Dư Quang” mua cô đã cảm thấy không thoải mái, cũng may “anh ấy” đã ở bên cạnh cô, có trời mới biết đêm đó khi anh nói anh tin cô, đối với cô lúc đó anh thật sự quan trọng đến mức nào.

Trong lúc cô bất lực nhất, là “anh Dư Quang” đã cho cô sự ấm áp.

Cũng chính là bởi vì như thế, những tình cảm thời niên thiếu kia từ tận đáy lòng cô như sống lại thêm một lần nữa.

Vì vậy, sau này ngay cả khi cô không thể kiềm chế cảm xúc của mình, cô đã yêu Hạ Quý Thần, thậm chí cô còn không nghĩ đến việc ở bên anh chỉ vì “anh Dư Quang” rất tốt với cô và cô không thể làm tổn thương anh ấy.

Bây giờ cô mới biết được sự ấm áp và bảo vệ của “anh Dư Quang” dành cho cô lại chính là Hạ Quý Thần, người mà cô đã dần dần yêu thương về sau này.

Và khi cô hôn mê trong suốt ba năm, mỗi tháng anh đều đến thăm cô, ngoài cha mẹ cô ra, người duy nhất trên thế giới không quên và từ bỏ cô cũng chính là Hạ Quý Thần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 733: Hóa Ra Em Gái Coca Chính Là Cô (3)

Khi cô biết mình thích hai người đàn ông cùng một lúc, cô tự trách và cảm thấy áy náy.

Cô hiểu rằng tình yêu là một với một, làm sao cô lại có thể thích hai người cùng một lúc?

Hiện tại sự việc đã rõ, cô mới hiểu được, không phải cô là người lằng nhằng, chần chừ, mà vì “Hạ Dư Quang” và Hạ Quý Thần vốn là cùng một người. Ngay cả khi hai người họ thay đổi thân phận, linh hồn của họ đều khiến cô động lòng, yêu mến.

Vì vậy, tất cả sự ấm áp và niềm vui mà cô đã có được kể từ khi cô tỉnh dậy đến bây giờ đều là do Hạ Quý Thần mang đến.

Tại sao anh ấy phải làm như vậy?

Không phải anh ấy nói anh ấy thích em Coca hay sao?

Anh ấy không phải đã nói rằng anh ấy thích ngắm nhìn em gái Coca và muốn có được cô ấy hơn sao?

Anh ấy đã thích cô ấy đến như vậy, vì sao còn đối tốt với cô như vậy? Vì sao con muốn cưới cô ngay cả khi cô muốn kết hôn với “anh Dư Quang”?

Quý Ưc chưa bao giờ là người tự mình đa tình, đặc biệt là khi đối mặt với Hạ Quý Thần, cô yêu anh, vì vậy cô luôn luôn cảm thấy có điểm không chắc chắn và vô cùng tự ti. Lúc này, với những câu hỏi lóe lên trong trí nhớ của Quý Ưc, trái tim cô lại một lần nữa nổi lên sự suy đoán mạnh bạo hơn “không phải em gái Coca kia là... cô chứ?”

Nghĩ đến đây Quý Ưc lại cảm điện thoại di động của mình lên và gọi điện cho Mập.

Mập nghe máy với giọng phàn nàn: “Tiểu Ưc, cậu vừa nãy là có ý gì, tôi còn chưa nói xong thì cậu đã tắt máy rồi, đừng có quá đáng vậy nha...”

Quý Ưc không đợi Mập nói hết đã ngắt lời cậu ta: “Bây giờ cậu đang ở đâu?”

“Tôi sao?” – Mập buồn bực hỏi lại một tiếng, sau đó đáp lại: “Tôi đang ở chỗ làm.”

“Chỗ làm của cậu ở đâu?”

“Sao nào? Cậu muốn tới tìm tôi sao?”

“Mau cho tôi biết, chỗ làm của cậu ở đâu?” - Giọng điệu của Quý Ưc trở nên có chút gấp gáp.

“Đừng nóng vội, đừng nóng vội, tôi thật sự là sợ cậu rồi...” – Tên Mập vừa trấn an Quý Úc, vừa vội gửi địa chỉ đến điện thoại di động của Quý Úc: “... Chia sẻ Wechat cho cậu nè...”

Mập còn chưa nói hết câu, điện thoại Quý Úc run một tiếng, cô quay đầu nhìn thoáng qua màn hình, là Mập gửi tin tức, đồng bộ địa điểm cho cô. Cô không nói gì lập tức cúp điện thoại lần nữa. Sau đó, đưa địa chỉ cho tài xế taxi nói: “Chú à, không đến khách sạn Bốn Mùa nữa, đến chỗ này.”

Lúc này từ chỗ Quý Úc đến chỗ làm của Mập không bao xa, phía trước giao lộ quẹo trái, cùng lắm năm phút đồng hồ là đến nơi.

Quý Úc vừa trả tiền, vừa nhắc điện thoại gọi cho Mập, Quý Úc không chờ cậu ta mở miệng, liền nói: “Tôi đến công chỗ làm cậu rồi, mau ra đi”

“Thật hay giả vậy? Hay là cậu đang lừa tôi?” - Mập mở miệng hoài nghi.

Quý Úc không so đo với cậu ta liền tắt điện thoại.

Sau khi chờ bác tài trả lại tiền, Quý Úc bước xuống xe rồi đi thẳng đến chỗ làm của Mập, cô thấy cậu ta đang chạy ra khỏi cổng chỗ làm.

Cậu ta nhìn thấy Quý Úc thì đi bộ chậm lại. Sau đó tăng tốc, chưa đầy một phút đã vọt tới trước mặt Quý Úc: “Cậu đến thật à?”

“Ăn cơm tối chưa? Bây giờ tôi đi đặt chỗ, chúng ta đi ăn chứ?”

“Cậu thật không muốn ăn hay sao?”

Mập hỏi cô liên tiếp.

Quý Úc không trả lời cho đến khi cậu ta nhắc điện thoại và tìm nơi ăn uống, lúc này Quý Úc đột nhiên hỏi: “Mập này, em gái Coca là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 734: Hóa Ra Em Gái Coca Chính Là Cô (4)

Mập bị Quý Úc hỏi nên sững người, nhìn chăm chăm điện thoại vài giây mới ngẩng đầu

nhìn Quý Úc: “Cậu kết hôn cùng anh Thần mà không biết em gái Coca là ai?”

Mặc dù Mập không trả lời thẳng vào vấn đề của Quý Úc, nhưng sau khi cô nghe được câu này đầu ngón tay đã run lên, trong lòng rõ ràng đã có đáp án: “Em gái Coca là tôi có đúng không?”

Mập nghe thế mới biết mình nghĩ sai rồi, hóa ra hai người họ kết hôn không phải vì Hạ Quý Thần tỏ tình với Quý Úc, thẳng thắn thành khẩn nói với cô rằng cô chính là em gái Coca anh ấy đã thích nhiều năm “Vậy làm sao hai người kết hôn được?”

“Tôi hôm nay tôi mới biết là tôi đã kết hôn với anh ấy.”

Mập nghe được mấy lời này của Quý Úc, biết chuyện sẽ dài dòng nên không để Quý Úc đứng bên đường nói nữa: “Cậu chờ một chút, tôi đi lấy xe, chúng ta lên xe tìm một chỗ vừa ăn vừa nói chuyện.”

Mập quay người trở về chỗ làm, không lâu sau đó bên đường vang lên tiếng còi xe. Quý Úc nghe thấy nhìn lại, thấy Mập ngồi bên cửa sổ xe. Cô vội vàng mở cửa xe ngồi vào.

Đội Quý Úc thắt dây an toàn, Mập vừa giẫm chân ga vừa nói:

“Chúng ta đi ăn món Thượng Hải nhé?”

Quý Úc “Ừ” một tiếng không có thắc mắc, sau đó nói tiếp chuyện khi nãy: “Tôi vẫn nghĩ là tôi đã kết hôn với anh Dư Quang...”

Trong xe rất yên tĩnh, ngoại trừ tiếng nói chuyện của Quý Úc thì không vang lên âm thanh nào khác. Đợi cô giải thích xong chân tướng sự việc, cô nhìn thoáng qua Mập rồi nói tiếp: “Nếu không phải tôi phát hiện miếng ngọc trong nhà của anh ấy, chạy tới Tô Thành tìm anh Dư Quang, muốn hỏi anh Dư Quang rằng Hạ Quý Thần bây giờ đang ở đâu. Sau đó mới

biết anh Dư Quang đã mất rồi, lúc đó đánh chết tôi cũng không tưởng tượng được người đề nghị kết hôn với tôi là Hạ Quý Thần.”

Quý Úc vừa nói xong cũng đứng lúc xe dừng lại trước cửa nhà hàng.

Mập xuống xe trước rồi mở cửa xe cho Quý Úc.

Trên đường đi, Mập đã nhân tiện đặt chỗ, đến nhà hàng sau khi nói tên, phục vụ nhanh chóng dẫn hai người ngồi xuống một chỗ khá yên tĩnh ngoài cửa sổ. Mập thường xuyên ăn cơm ở đây, đồ ăn cũng do cậu ta gọi.

Đợi sau khi phục vụ đi khỏi, Mập bung ấm trà rót cho mỗi người một chén, rồi đặt một chén trước mặt Quý Úc, lên tiếng hỏi: “Vậy là anh Thần sợ chuyện Video của Thiên Ca gây phiền tới cậu nên rời khỏi Bắc Kinh hả?”

Quý Úc rũ mắt, nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng.

“Đúng thật là tác phong của anh Thần...” - Mập nói xong, cúi đầu uống một hớp trà, qua một hồi lâu, cậu ta đặt chén trà xuống rồi nhìn chăm chú vào Quý Úc, mở miệng: “... Cậu còn nhớ năm trước ở Lâu Ngoại Lâu, tôi nhắc tới em gái Coca với cậu không? Lúc đó cậu hỏi tôi em gái Coca là ai, tôi còn rất ngạc nhiên, sau đó còn nói cậu có phải bị ngốc không, suýt chút nữa tôi đã nói cho cậu biết em gái Coca là ai, kết quả lại bị anh Thần cắt ngang...”

Quý Úc gật đầu: “Tôi có nhớ chuyện này.”

“Cậu có biết sau khi rời khỏi đó anh Thần nói với tôi cái gì không?”

Mập tiếp tục nói không ngừng: “Anh ấy hỏi tôi lúc anh ấy không ở trong phòng chúng ta đã trò chuyện những gì, lúc đó sắc mặt anh ấy rất hoảng hốt, tôi cũng bị anh ấy dọa sợ, sau đó tôi đem chuyện chúng ta đã nói kể lại, anh ấy mới thở phào nhẹ nhõm.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 735: Hóa Ra Em Gái Coca Chính Là Cô (5)

“Lúc đó tôi mới kịp phản ứng, anh ấy sợ tôi nói cho cậu biết em gái Coca là ai.”

Nói đến đây Mập cầm chén trà lên uống một hớp, sau đó mắt liếc Quý Úc một cái: “Về câu hỏi mà cậu hỏi khi nãy, đúng vậy, em gái Coca chính là cậu, cậu chính là mối tình đầu của anh Thần, là em gái Coca mà anh Thần thầm mến nhiều năm!”

Mặc dù đã chuẩn bị tâm lý, nhưng bị Mập nói ra chân tướng như vậy, đầu ngón tay của Quý Úc vẫn run mạnh.

“Anh Thần, từ lúc cậu còn chưa biết anh ấy, thì anh ấy đã thích cậu rồi, lúc trước trong trường xôn xao tìm kiếm em gái Coca, chính là tìm cậu! Anh Thần còn vì chuyện này mà sau đó bị trường học phạt dọn nhà vệ sinh. Ngày hôm đó, anh Thần đứng bên cửa sổ nhìn thấy cậu, gần như là phản xạ có điều kiện mà lao xuống cầu thang tìm cậu, đáng tiếc lúc anh ta xuống dưới lầu thì không thấy cậu đâu nữa!”

“Hình như sau đó anh Thần gặp cậu trong nhà anh ấy, nhưng lúc đó hai người không quen biết, cũng không có gì liên hệ đến nhau. Nhưng cậu không biết đâu, lúc đó cả đám người chúng tôi không ai không biết tới sự tồn tại của cậu.”

“Tôi quen biết anh Thần lâu như vậy, nữ sinh theo đuổi anh ấy rất nhiều, anh ấy lâu lâu cũng giả vờ quen qua loa một hai nữ sinh, nhưng tôi chưa bao giờ thấy anh ấy để ý ai như vậy. Giờ tự học buổi tối anh ấy bắt chúng tôi lên lút theo cậu về nhà. Đi tiệm internet, anh ấy bắt chúng tôi canh giữ bên cạnh cậu, sợ cậu bị tên côn đồ nào đó ức hiếp. Anh ấy biết rõ cậu không thích mùi thuốc lá, bắt buộc tất cả mọi người chúng tôi ở bên cạnh cậu không được hút thuốc...”

“Anh ấy bắt chúng tôi phải khách sáo với cậu một chút. Tôi không phải nói quá đâu, rõ ràng anh Thần mới là đại ca của chúng tôi, nhưng cậu so với anh ấy còn giống đại ca hơn...”

“Bởi vì chúng tôi biết rõ anh Thần đối xử với cậu tốt như vậy, cho nên sau đó cậu và chủ tịch hội sinh viên cùng biểu diễn tiết mục, cười cười nói nói rất gần gũi, mọi người mới cảm thấy không đáng cho anh Thần. Sau đó vào ngày sinh nhật anh Thần, chúng tôi dẫn cậu tới để cho anh Thần một bất ngờ vui vẻ.”

“Hôm đó cậu không nói tiếng nào cho anh Thần một bạt tay, thực ra cũng không trách anh Thần được, anh Thần cũng không biết gì cả. Về sau bọn tôi muốn đi giải thích với cậu nhưng bị anh Thần ngăn lại.”

“Rốt cuộc hôm đó anh Thần cũng chẳng ăn mừng sinh nhật, anh ấy đuổi chúng tôi đi, yên lặng hút hết nửa bao thuốc.”

“Về sau vì chuyện của Tôn Chương mà cậu và anh Thần càng ngày càng gần gũi, nhưng có chuyện cậu nhất định không biết, lúc cách kì thi đại học còn một tháng, anh Thần đã chuẩn bị một việc lớn, là tỏ tình với cậu sau khi thi đại học.”

Tò tình... Hóa ra lúc còn trẻ, Hạ Quý Thần đã muốn tỏ tình với cô. Nghe đến đây, Quý Úc rốt cuộc hiểu ra tại sao đêm đó cô cùng anh ấy say rượu, nảy sinh quan hệ với anh ấy thì anh ấy lại mạnh bạo với cô như vậy! Bởi vì anh thích cô, nhưng anh biết cô thích anh trai anh...

“Sau này hai người chia tay, cậu tới Tô Thành, còn anh Thần bắt đầu sống một cuộc sống không có mục đích.”

“Suốt hai tháng ngày nào anh Thần cũng uống say như chết.”

“Anh ấy uống say chỉ làm nhảm tôi đã được hai chữ.” - Nói tới đây Mập hơi ngập ngừng, anh ta thở ra một hơi thật dài rồi mới nói tiếp: “... Tiểu Úc.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 736: Hóa Ra Em Gái Coca Chính Là Cô (6)

Tìm Quý Úc như bị vật gì đâm trúng, rung động mãnh liệt.

Từ lúc Mập nói chuyện thì đồ ăn đã được dọn lên xong hết. Mập nói tới đó thì không nói gì nữa mà im lặng ăn cơm, sau đó hình như lại nghĩ tới gì đó, nói tiếp: “Lúc đó ăn cơm ở Lâu Ngoại Lâu, tôi hỏi anh Thần tại sao không cho tôi nói cho cậu biết cậu chính là em gái Coca, tại sao không mạnh dạn theo đuổi cậu!”

“Anh Thần đã im lặng thật lâu, sau đó mới trả lời tôi.”

“Anh ấy nói...” - Mập nghiêng đầu như đang nhớ lại khung cảnh lúc đó, sau đó bắt chước giọng điệu của Hạ Quý Thần tiếp tục lên tiếng: “Theo đuổi? Cậu cho rằng tôi không muốn theo đuổi sao?”

Trong lòng Quý Úc khẽ rung động, đầu ngón tay vô thức mà nắm chặt chiếc đũa.

“Anh ấy còn nói...” - Mập vẫn đắm chìm trong suy nghĩ, học theo giọng điệu của Hạ Quý Thần mà lặp lại lời anh nói: “Tôi nằm mơ cũng muốn theo đuổi cô ấy, tôi hận không thể mỗi ngày đứng dưới kí túc xá đưa bữa sáng cho cô ấy, trời mưa gió có thể bung dù cho cô ấy, lúc cơ thể cô ấy không thoải mái thì đưa cô ấy đi bệnh viện...”

Lúc này trong tim Quý Úc chỉ tràn ngập sự đau đớn, cả cơ thể cô run run.

“Anh Thần còn nói, cảnh tỏ tình anh ấy đã nghĩ kỹ, thậm chí ngay cả lời tỏ tình với cậu anh ấy cũng nghĩ sẵn trong đầu vô số lần, nhưng anh ấy sợ... sợ cậu không tin anh ấy, sợ tỏ tình xong sau đó cậu sẽ từ chối, sợ cậu thích anh Dư Quang sẽ khó xử...”

Quý Úc chăm chú nghe Mập nói, ánh mắt đang nhìn ra cửa sổ vô thức cảm thấy chua xót.

Trước khi cô đến tìm Mập đã khá xác định mình chính là em gái Coca. Tuy nhiên, lúc Mập khẳng định đáp án với cô, cô vẫn vì sự thật mình là người anh thầm mến mà rung động. Chỉ là cô ngần ngại không ngờ tới, Hạ Quý Thần đã yêu cô thầm lặng và hèn mọn như vậy trong khi cô không hề hay biết.

Nghĩ đến đây, mắt Quý Úc như phủ một tầng sương. Cô luôn cảm thấy Hạ Quý Thần đối xử với cô rất tốt. Nhất là sau khi anh đi, từ chỗ Thiên Ca mới biết anh làm vậy với Thiên Ca là vì cô... Khi đó cô đã nghĩ anh là người đối xử tốt nhất với cô.

Nhưng mãi cho đến hôm nay cô mới biết được, cái mà cô cho là tốt nhất mấy ngày trước đây, so với cái tốt mà anh dành cho cô suốt bao nhiêu năm trời thật vô cùng nhỏ bé.

Từ lúc còn trẻ cho tới bây giờ đã mười năm dài, anh đối với cô mười năm như một ngày.

Mập nhìn chằm chằm Quý Úc, nói ra câu cuối cùng: “Tiểu Úc, cậu có biết lúc tin tức cậu bị tai nạn xe hôn mê tới tai anh Thần, anh ấy phản ứng như thế nào không?”

“Anh ấy nằm co quắp trên mặt đất.”

“Trong lòng tôi anh Thần rất mạnh mẽ, không gì không làm được, đó là lần đầu tiên tôi thấy bộ dạng chật vật như vậy của anh ấy.”

“Cậu mãi không tỉnh lại, anh ấy chờ đợi canh ở lâu dưới phòng bệnh của cậu.”

“Về sau anh ấy phát sốt, là tôi bắt ép anh ấy đi khám bác sĩ, lúc tiêm dịch truyền, anh ấy đột nhiên nở một nụ cười.”

“Anh ấy cười nói với tôi một câu, tới bây giờ tôi vẫn nhớ rõ... Anh ấy nói, thực ra anh ấy không sao cả, cùng lắm thì anh ấy đi cùng cậu xuống suối vàng...”

Nghe đến đây cuối cùng Quý Úc cũng nhịn không nổi nữa, nước mắt lăn dọc theo hai gò má lăn dài xuống

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 737: Hóa Ra Em Gái Coca Chính Là Cô (7)

Cô tốt đẹp ở chỗ nào mà tại sao anh lại đối xử với cô tốt như thế? Cô thật sự muốn hỏi anh, tại sao lại thích cô? Tại sao phải hi sinh vì cô nhiều như vậy? Tại sao lại không nói lời nào cứ như vậy yên lặng chăm sóc cô?

Cô có rất nhiều điều muốn hỏi anh, nhưng cô không tìm thấy anh... Là do cô quá chậm chạp, phát hiện mọi chuyện quá muộn, trời cao cũng nhìn không vừa mắt, mới để cho cô sau khi mất anh mới biết được tất cả mọi chuyện muộn màng.

“Tiểu Úc, có chuyện này coi như tôi nhờ cậu, nếu như có một ngày cậu gặp được anh Thần, tôi thật hi vọng cậu có thể chủ động một chút.” - Mập dường như vì nói nhiều chuyện về Hạ Quý Thần như vậy, tâm trạng có chút không tốt, giọng nói có vài phần thương cảm: “Tôi biết chuyện tình cảm không thể cưỡng cầu, nhưng mà Tiểu Úc, tình cảm sâu nặng như thế không thể phụ được.”

Quý Úc muốn trả lời Mập, nhưng cổ họng cô nghẹn lại, cuối cùng chỉ có thể mạnh mẽ gạt đầu. Qua một lát sau, cô mới nói ra thành tiếng: “Tôi biết rồi.”

Nếu có một ngày tôi gặp anh ấy, tôi sẽ chủ động một chút.

Tôi thích anh Dư Quang, cũng là anh ấy.

Tôi yêu Hạ Dư Quang, cũng là anh ấy.

Từ lúc trưởng thành đến ba năm hôn mê rồi tỉnh dậy, những điều tốt đẹp nhất trong cuộc sống của tôi đều là liên quan đến anh ấy.

Cho nên tôi sẽ một mực chờ anh ấy, chờ đến khi tôi và anh ấy gặp lại, tôi sẽ là người chủ động.

Tôi thực ra rất ghét chờ đợi, nhưng bây giờ tôi lại thích chờ đợi. Tôi bằng lòng từ giờ trở đi, từ nay về sau đếm ngược từng giây, chờ đến lúc tôi và anh ấy gặp nhau.

Nghĩ tới đây, mặc dù khóe mắt Quý Úc còn chảy nước mắt, nhưng miệng đã bắt đầu nở nụ cười.

Em sẽ chờ anh.

Có lẽ đến ngày đó, tóc em đã bạc trắng, răng em đã rụng, em nói chuyện mơ hồ không rõ ý tứ. Nhưng không sao, em vẫn muốn chờ anh. Đợi sau khi anh xuất hiện, em sẽ ôm chặt lấy anh không bao giờ buông ra nữa.

Bởi vì em là tình cảm chân thành của anh kiếp này, anh là người mà đời này em yêu nhất.

Một thị trấn nhỏ ở nước Pháp.

Tám giờ đêm, một chiếc taxi dừng trước cửa quán bar. Khoảng một phút sau, một người đàn ông mở cửa xe bước ra. Anh ta mặc một cái áo khoác đen dài, cơ thể cao lớn. Hình như anh ta đã đến quán bar này nhiều lần, đẩy cửa bước vào, không đợi phục vụ đến tiếp đã dễ dàng đi dọc theo dãy bàn vào sâu bên trong, ngồi xuống trước một bàn vắng người.

Người pha chế rượu (bartender) ở đây đã chú ý tới anh ta từ lúc bước vào, đợi anh ta ngồi xuống mới nghiêng đầu nói với thu ngân: “Cô xem, người đàn ông Trung Quốc đó tôi đề ý đã lâu rồi, một tháng nay mỗi ngày anh ta sẽ tới đây, đúng giờ sẽ xuất hiện ở vị trí kia, sau đó sẽ kêu rất nhiều rượu bắt đầu uống, mà có uống là sẽ uống một đêm.”

Thu ngân là nữ sinh Trung Quốc, nghe bartender nói vậy nhìn không được liếc về phía người đàn ông kia mấy lần.

Không lâu sau đó trong quán bar đông người hơn, mọi người cũng bận rộn hơn, bartender với thu ngân không nói chuyện phiếm nữa, nhưng thu ngân thỉnh thoảng vẫn liếc nhìn người đàn ông kia. Đúng như lời bartender nói, anh ta ngồi một mình ở chỗ đó không ngừng tự mình rót rượu. Không tới nửa đêm, anh ta đã say.

Thu ngân trên đường đi vệ sinh có ý vòng qua trước bàn người đàn ông, anh ta nằm trên mặt bàn, nói lầm nhảm trong cơn say.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 738: Hóa Ra Em Gái Coca Chính Là Cô (8)

Cô thu ngân không nhận được bước chậm lại, trong một thoáng, cô nghe rõ ràng anh ta đang nói tiếng Trung Quốc: “Tiểu Úc, Tiểu Úc...”

Anh ta đang gọi tên ai sao?

Người ta nói, gọi tên lúc say là yêu, cho nên Tiểu Úc là người phụ nữ anh ta yêu sao?

Phụ nữ trời sinh luôn hiếu kì với chuyện tình cảm, cô thu ngân nhận không được quay đầu, ngấm người đàn ông nằm trên mặt bàn thêm vài lần. Quán bar ánh sáng mập mờ, cô không thấy rõ mặt anh ta, nhưng cô có thể cảm giác được anh ta có một nỗi ai oán và bi thương vô cùng sâu đậm.

Cô thu ngân nhanh chóng rời đi, đi tới nhà vệ sinh. Tới lúc cô quay trở lại quán bar, nhìn lại chỗ vắng người kia, người đàn ông đã đi mất, bàn vẫn chưa được thu dọn, bày đầy vỏ chai rượu.

Cô thu ngân coi chuyện mới xảy ra như khúc nhạc đệm, nhanh chóng quên đi mà bắt đầu làm việc.

Hai giờ sáng, cô thu ngân tan ca, cô vào phòng nghỉ phía sau thay đồng phục, khoát tay nói tạm biệt với bartender rồi chạy ra khỏi quán bar.

Đêm khuya ở thị trấn nhỏ nước Pháp có một cơn mưa nhỏ. Cô thu ngân lấy trong túi ra một cái dù che lên đầu rồi chạy về hướng bên kia đường, chỉ là chạy chưa được hai bước đã bị một người ngồi dưới đèn đường cách đó không xa thu hút ánh mắt.

Chỉ liếc một cái, cô thu ngân đã nhận ra đó là người đàn ông ngồi trong góc quán bar. Anh ta ngồi đó không nhúc nhích, dường như không cảm giác được trời đang mưa. Cô thu ngân cầm dù, đứng nhìn người đàn ông một chút, cuối cùng ma xui quỷ khiến mà đi tới. Có lẽ người đàn ông cơ bản không nghe thấy tiếng bước chân nên cô thu ngân đứng trước mặt anh ta một lúc lâu anh ta vẫn không có phản ứng.

Cô thu ngân lên tiếng: “Này.”

Người đàn ông vẫn không nhúc nhích.

Cô thu ngân hỏi: “Anh có sao không?”

Hỏi xong, cô thu ngân thấy người đàn ông kia vẫn thờ ơ liền ngồi xổm xuống: “Anh...”

Lần này cô chỉ nói một chữ anh ta đã ngẩng đầu lên. Nhờ ánh đèn đường, cô thu ngân thấy được một gương mặt đẹp trai đến mức cô nói không nên lời.

Mưa vẫn tí tách rơi.

Không biết qua bao lâu, người đàn ông mới mở miệng nói: “Tiểu Úc...”

Cô thu ngân đang trong mơ màng bị tiếng nói của anh làm cho bừng tỉnh. Cô mới phát hiện ra ánh mắt người đàn ông nhìn thẳng vào mình. Không rõ có phải ảo giác của cô không, nhưng cô cảm giác người đàn ông hình như đang nhìn mình, mà hình như cũng không nhìn mình.

Cô lại “Này” một tiếng, thấy người đàn ông không phản ứng, liền giơ tay lên quơ quơ trước mặt anh ta: “Anh tên là gì?”

Anh ta không trả lời cô, thậm chí lúc cô quơ tay trước mặt anh ta mắt còn không chớp lấy một cái, cứ nhìn chăm chăm về phía cô. Cô thu ngân nhú mày, không nhận được nhìn thoáng qua, bên ngoài ngoài trừ mưa đang rơi thì không có ai đi ngang qua. Duy nhất chỉ có biển quảng cáo bên trong quán bar đang không ngừng phát quảng cáo của một phụ nữ phương Đông.

Cũng không có gì để nhìn, sao anh ta lại nhìn không chớp mắt thế...

Cô thu ngân quay đầu lại hiếu kì hỏi: “Anh đang nhìn gì thế?”

Người đàn ông vẫn không trả lời cô, nhưng sau khi cô dứt lời thì anh ta khẽ liếc cô, rõ ràng không mang cảm xúc gì nhưng khiến cho cô thu ngân cảm nhận rõ có một cảm giác xa cách như cự tuyệt người khác.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 739: Hóa Ra Em Gái Coca Chính Là Cô (9)

Ánh mắt lạnh như băng của anh dừng trên mặt cô chưa đến một giây đã quay nhìn chỗ khác. Anh như không để ý đến cô nữa, không nói lời nào đã đứng lên. Còn chưa đứng thẳng người thì anh đã ngã chúi về phía trước.

Nhân viên thu ngân kêu lên một tiếng, không hề nghĩ ngợi đã vớt dù xuống, đưa tay ra đỡ lấy người đàn ông trước mặt.

Anh ta va vào cô, sức nặng của anh ta khiến cô chật vật ngã bệt ra đất.

“Á...” - Cô đau đến mức hít một hơi lạnh. Vốn muốn đỡ anh ta dậy, nhưng trong lúc vô tình chạm vào người anh ta thì cô lại phát hiện nhiệt độ trên người anh cực kì nóng.

Nhân viên thu ngân vội rút điện thoại ra gọi xe cấp cứu.

Sau khi đến bệnh viện, trong lúc làm thủ tục nhập viện, nhân viên thu ngân tìm thấy chứng minh thư trong ví của anh ta nên mới biết được người đàn ông này tên là Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần, Hạ Quý Thần... Nhân viên thu ngân âm thầm đọc đi đọc lại cái tên này vài lần, càng đọc càng cảm thấy tên của anh ta nghe thật êm tai.

Y tá nhanh chóng làm xong thủ tục nhập viện rồi trả chứng minh thư cho nhân viên thu ngân.

Nhân viên thu ngân vừa nói lời cảm ơn vừa nhận lại chứng minh thư, sau đó nhét nó vào trong ví của người đàn ông.

Lúc cô định khép ví lại thì phát hiện ngăn để thẻ có kẹp một bức ảnh.

Là ảnh của một người con gái, để lộ ra nửa khuôn mặt, chắc là lúc cô lấy chứng minh thư đã không cẩn thận kéo nó ra.

Cô biết tự ý động vào đồ của người khác là hành động bất lịch sự, nhưng cô vẫn không kiềm chế được mà rút bức ảnh ra.

Về ngoài hoàn chính của người con gái kia hiện ra trước mắt cô.

Cô gái kia không trang điểm, lông mày gọn gàng với những đường nét mềm mại cùng với đôi mắt sáng, trông cô ta thoát nhìn rất sáng sủa và xinh đẹp.

Nhân viên thu ngân có cảm giác người con gái này hơi quen, dường như đã từng gặp qua ở đâu đó, nhưng cô nghĩ mãi vẫn không nhớ ra là đã gặp ở đâu.

Quay về phòng bệnh, do vừa tan ca đêm nên nhân viên thu ngân rất mệt và buồn ngủ. Sau khi rút kim truyền dịch của Hạ Quý Thần ra thì cô ấy vội bò lên cái giường bên cạnh và nhanh chóng thiếp đi.

Lúc cô tỉnh lại ngoài trời đã sáng rõ, trên giường bệnh trống không.

Người đàn ông đó không thèm chào cô một tiếng mà đã đi rồi sao?

Nhân viên thu ngân lập tức tỉnh ngủ, đứng bật dậy, cô vừa chuẩn bị xông ra ngoài phòng bệnh để hỏi ý rằng anh ta đã đi đâu, thì ngay lúc đó, cô nhìn thấy bóng của người đàn ông kia đứng cạnh ban công phòng bệnh.

Anh ta dựa vào vách tường, tay trái cầm điện thoại, mắt rũ xuống nhìn màn hình, trên tay phải kẹp một điếu thuốc, khói thuốc lượn lờ.

Nhân viên thu ngân nhìn chăm chăm vào anh ta một lúc rồi mới bước lên phía trước, khẽ gọi một tiếng: “Này...”

Người đàn ông dường như đắm chìm trong suy nghĩ của bản thân, mãi vẫn không thoát ra được, anh cứ nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại, không có chút phản ứng nào.

Nhân viên thu ngân hiếu kỳ, nhìn không được liếc nhìn màn hình điện thoại của anh ta một cái, thì thấy anh ta đang chăm chú nhìn vào số điện thoại được lưu tên “Tiểu Úc”.

Cô không lên tiếng quấy rầy anh ta, chỉ yên lặng đứng nhìn, cô phát hiện ngón tay anh ta nhiều lần chạm vào cái tên Tiểu Úc kia, dường như muốn bấm gọi đi nhưng cuối cùng lại thu tay về.

Thấy Hạ Quý Thần di chuyển đầu ngón tay bên trên hai chữ “Tiểu Úc” đến lần thứ chín thì nhân viên thu ngân không nhịn nổi nữa, cô lên tiếng hỏi: “Cô ấy là cô gái mà tối hôm qua, lúc say rượu, anh vẫn luôn gọi tên, đúng không?”

Hạ Quý Thần ngẩng đầu lên nhìn nhân viên thu ngân một cái, anh không nói gì, chỉ cất điện thoại vào trong túi quần, sau đó móc ví tiền ra, lấy một xấp tiền dày cộp đưa cho cô.

Nhân viên thu ngân không nhận: “Cô gái kia là người anh yêu sâu đậm đúng không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 740: Hóa Ra Em Gái Coca Chính Là Cô (10)

Hạ Quý Thần nhủ mầy, dường như không vui khi nhân viên thu ngân hỏi nhiều như vậy. Trong ánh mắt lạnh lùng của anh lộ lên vẻ chán ghét, anh đặt tiền lên bàn, yên lặng đợi tắt thuốc, sau đó đứng thẳng người dậy đi ra cửa.

Lúc đi ngang qua người nhân viên thu ngân, anh lại nghe cô ta hỏi: “Vừa nãy, anh nhìn chăm chăm vào điện thoại... là vì muốn gọi cho cô ấy?”

Hạ Quý Thần coi cô gái phía sau như không tồn tại, bước chân của anh vẫn thông dong như cũ.

“Anh đã muốn liên lạc với cô ấy thì tại sao lại không gọi?”

Dường như bị nhân viên thu ngân hỏi trúng tim đen, anh dừng bước.

Hạ Quý Thần không quay đầu lại nhìn nhân viên thu ngân kia, nhưng anh có thể cảm giác được cô ta đang nhìn anh: “Vì sao nhiều lần muốn ấn gọi số điện thoại kia nhưng rồi lại thu tay về? Vì sao không thể thuận theo lòng mình?”

Nhân viên thu ngân hỏi liên tục mấy câu, mãi cho đến khi cô ta hỏi xong, khoảng vài giây sau, Hạ Quý Thần mới lên tiếng: “Tôi vốn dĩ đang thuận theo lòng mình.”

Giọng của anh rất nhẹ, dường như đang thì thào, thế nhưng nhân viên thu ngân lại có thể nghe rất rõ.

Thuận theo lòng mình?

Nhân viên thu ngân nhủ mầy, trong mắt tràn đầy vẻ khó hiểu, cô vừa định hỏi “Thuận theo lòng mình không phải là gọi điện cho cô ấy à?”, nhưng còn chưa kịp hỏi thì Hạ Quý Thần đã lên tiếng trước: “Nếu như muốn liên lạc với cô ấy thì lúc trước tôi đã không rời xa cô ấy.”

Vậy là cô hiểu sai sao? Vừa rồi, anh ta nhìn chăm chăm vào số điện thoại kia, nhìn như là muốn gọi những trên thực tế là không muốn?

Nhân viên thu ngân càng thêm hiếu kỳ: “Tại sao?”

Hạ Quý Thần không đáp. Dường như không nghe thấy câu hỏi của nhân viên thu ngân, anh không tiếp tục nán lại, mà nhấc chân bước thẳng ra cửa.

Đến khi ra khỏi bệnh viện, đi đến ven đường, anh mới dừng bước, lấy một điều thuốc trong túi quần ra. Đốt thuốc lên rít hai hơi. Sau đó, Hạ Quý Thần ngẩng người nhìn khói thuốc lượn lơ trên đầu ngón tay, nghĩ đến câu hỏi của cô gái xa lạ trong phòng bệnh vừa nãy “Tại sao?”

Anh hiểu ý của cô, cô muốn hỏi anh vì sao không thuận theo lòng mình, không liên hệ với cô ấy?

Bởi vì thích một người thì không thể không liên hệ với người đó, thế nhưng yêu một người... thì có thể dặn lòng mình không liên hệ với người đó.

Chớp mắt mà anh đã xa cô được hai tháng rồi! Trong hai tháng này, cô đã sống như thế nào?

“Hàn tổng, Trình tiểu thư lại tới nữa.” - Hàn Tri Phán đang họp thì đột nhiên cảm giác điện thoại rung lên. Hắn mở ra thì thấy đó là tin nhắn mà nhân viên bảo vệ đã gửi đến theo như lời căn dặn của hắn.

Hàn Tri Phán chưa từng trả lời tin nhắn của nhân viên bảo vệ, thế nhưng hắn cũng không xóa những tin nhắn này.

Đầu ngón tay khẽ lướt trên màn hình, hắn đếm được trong khoảng thời gian hai tháng ngắn ngủi này, cô đã xuất hiện dưới lầu không dưới mười lần.

Thấy Hàn Tri Phán cứ ngẩn người nhìn màn hình di động, thư ký ngồi bên cạnh khẽ lên tiếng nhắc nhở: “Hàn tổng...”

Hàn Tri Phán hoàn hồn, hắn không nói gì, lập tức cắt điện thoại di động.

Cuộc họp vẫn tiếp tục, mãi cho đến chín giờ tối mới kết thúc.

Xử lý xong công việc, Hàn Tri Phán không quay lại văn phòng mà trực tiếp đưa tài liệu cho thư ký, sau đó bước vào thang máy đi xuống lầu.

Tài xế đang ngồi đợi trong xe, thấy hắn đến thì nhanh chóng ra mở cửa giúp hắn.

Lúc xe ra khỏi tầng hầm, Hàn Tri Phán như chợt nhớ ra cái gì đó, hắn lập tức nói: “Đi đến chỗ của Lâm Na.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 741: Tôi Không Độc Thân, Tôi Chỉ Đang Đợi Người (1)

Tài xế nói "được" rồi quay tay lái, thay đổi hướng đi.

Hàn Tri Phán lấy điện thoại ra nhấn tin.

Tài xế không mở radio, Hàn Tri Phán cũng không trò chuyện cùng tài xế, chiếc xe Nego Rayane bầy chỗ bỗng trở nên tĩnh lặng, âm thanh bàn phím khi hấn ta bấm máy vang lên từng tiếng một, hết sức rõ ràng.

"Đêm nay tới nhà của tôi, hai mươi phút nữa đón cô dưới lầu".

Hàn Tri Phán đánh từng chữ rất chậm, một câu ngắn ngủn hấn phải đánh một lúc mới xong.

Hấn nhìn chăm chăm dòng chữ trên màn hình, nhìn thật lâu rồi chọn số của Lâm Na, ấn gửi.

Có lẽ Lâm Na đang cầm điện thoại, trên màn hình di động hiển thị tin nhắn vừa gửi thành công, cô ta đã trả lời ngay: "Được".

Hàn Tri Phán không nhấn lại mà khóa máy đặt sang ghế bên cạnh.

Xe chạy như bay, Hàn Tri Phán nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, ánh mắt có phần hoảng hốt.

Chỗ Lâm Na ở cách công ty của Hàn Tri Phán không xa, cho nên xe tới khu nhà của cô ta rất nhanh.

Lâm Na đã nhận được tin nhắn của Hàn Tri Phán từ sớm, xe vừa tiến vào khu chung cư, từ xa đã nhìn thấy Lâm Na đứng tựa trước cửa tòa nhà.

Xe dừng lại, tài xế nhanh chóng xuống xe mở cửa mời Lâm Na lên xe.

Lúc Lâm Na khom người bước vào trong, mùi nước hoa nồng nặc phả vào mũi Hàn Tri Phán.

Hàn Tri Phán nhú mày, không kìm được đưa tay lên mở cửa sổ xe xuống.

"Anh Phán, sao hôm nay lại gọi em tới nhà anh vậy?" - Lâm Na quay đầu, cười dịu dàng.

Hàn Tri Phán trầm mặc một lúc rồi nói: "Không phải hôm qua cô gọi nói muốn gặp tôi đó sao?"

Lâm Na cười tươi rói, cô ta nhích lại gần Hàn Tri Phán: "Đã một tháng rồi anh không tìm em, đương nhiên là em muốn gặp anh rồi".

Hàn Tri Phán bật cười, nín thở không nói gì, mãi đến khi cửa sổ xe hạ xuống, hấn mới hít một hơi.

Tình hình giao thông buổi tối khá thuận lợi, mặc dù nhà Lâm Na ngược hướng nhà Hàn Tri Phán, nhưng không bao lâu sau, tài xế đã đưa hai người tới Di Hoa viên.

Lúc sắp đến trước nhà Hàn Tri Phán, xe đang lăn bánh ổn định bỗng dừng thẳng gấp.

Tài xế nhìn Trình Vị Văn đang đứng phía trước trong chốc lát, sau đó mới chần chừ quay đầu: "Hàn tổng?"

Hàn Tri Phán còn nhìn thấy Trình Vị Văn trước cả lái xe, hấn hiểu được ý của tài xế nên chưa cần người kia nói hết câu, hấn ta đã đẩy cửa bước xuống.

Vòng qua đuôi xe, đi ra phía bên kia, Hàn Tri Phán mở cửa chỗ Lâm Na đang ngồi.

Lâm Na bực bội nói: "Không phải còn một đoạn nữa sao?"

"Đi bộ". Giọng điệu của Hàn Tri Phán rất thờ ơ.

Lâm Na không phản đối, ngoan ngoãn xuống xe rồi tự nhiên đưa tay ra, khoác lấy cánh tay của Hàn Tri Phán.

Lâm Sinh là người giới thiệu Lâm Na cho hấn, cô ta là một người nhiệt tình phóng khoáng, dù mới gặp nhau lần thứ hai, cô ta đã chủ động khoác tay hấn, lúc đó phản ứng đầu tiên của hấn là thoát khỏi sự đụng chạm của cô ta, nhưng lúc này đây, Hàn Tri Phán lại không hề rút cánh tay mình ra mà để mặc cho người kia dựa vào mình sát rạt, cùng nhau đi tới khu nhà của hấn.

Bởi vì xe ngừng khá xa, Trình Vị Văn không nhận ra Hàn Tri Phán đã về.

Hàn Tri Phấn và Lâm Na sóng bước cùng nhau, Lâm Na liên tục nói chuyện nhưng Hàn Tri Phấn lại không đáp một câu, nhưng thỉnh thoảng cô ta vẫn bật cười "ha ha" trông cực kì vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 742: Tôi Không Độc Thân, Tôi Chỉ Đang Đợi Người (2)

Trình Vị Văn nghe thấy tiếng cười đó thì quay đầu nhìn lại.

Hàn Tri Phấn vừa lúc đưa mắt nhìn về phía Trình Vị Văn, hai tầm mắt giao nhau.

Cho dù hai người cách nhau một khoảng, nhưng thị lực của Hàn Tri Phấn rất tốt, cho nên hắn vẫn nhìn thấy rõ, trong giây phút ánh mắt Trình Vị Văn chạm vào mắt mình, gương mặt cô có đôi phần bối rối, cô vô thức muốn tránh ánh mắt hắn, nhưng lại nhanh chóng tập trung sự chú ý vào Lâm Na đang đi bên cạnh hắn.

Trông cô như thể nhìn thấy quái vật, nhìn chằm chằm Lâm Na một lúc lâu, khuôn mặt nhỏ nhắn vốn trắng bệch lại càng lúc càng nhợt nhạt, như không còn chút máu.

Hàn Tri Phấn và Lâm Na không vì thấy Trình Vị Văn mà dừng lại hay đi chậm lại chút nào. Hai người cách cô càng lúc càng gần.

Ngay lúc hai người đó sắp bước đến trước mặt Trình Vị Văn, ánh mắt của Trình Vị Văn quay lại nhìn khuôn mặt của Hàn Tri Phấn lần nữa.

So với vẻ bối rối lúc hai người vừa nhìn thấy nhau, lần này ánh mắt của cô đầy vẻ kinh ngạc, như thể không biết hắn là ai.

Hàn Tri Phấn cứ xem như Trình Vị Văn không tồn tại, hắn không nhìn cô nữa, sau đó dẫn Lâm Na bước lên bậc thang vào nhà.

Về đến nhà, Hàn Tri Phấn để mặc Lâm Na thích làm gì thì làm, hắn cởi áo vest, bước vào phòng tắm tắm rửa.

Sau khi ra khỏi phòng tắm, hắn ngồi trên ghế sofa nghịch điện thoại, Lâm Na lập tức đứng dậy đi vào phòng tắm.

Chỉ trong chốc lát, Hàn Tri Phấn nghe thấy tiếng nước róc rách trong phòng tắm, hắn cất bước tới trước cửa sổ.

Trình Vị Văn vẫn còn ngơ ngác đứng dưới lầu, nhìn nơi mà hắn và Lâm Na vừa mới đi qua, vẻ như còn đang kinh ngạc.

Lâm Na tắm rửa rất nhanh rồi ra khỏi phòng tắm.

Cô ta không mặc quần áo mà chỉ khoác áo tắm, để chân trần đi tới sau lưng hắn, ôm eo hắn.

"Tri Phấn" - Cô ta gọi tên hắn, đầu ngón tay cố ý vuốt ve cơ bụng rắn chắc của hắn.

Hành động sau lưng của cô ta có ý gì, đương nhiên Hàn Tri Phấn hiểu rõ.

Lúc đầu ngón tay cô ta chạm đến hông của hắn, một cánh tay mạnh mẽ giữ chặt tay cô ta.

Đây không phải là lần đầu tiên cô ta chủ động quyến rũ hắn.

Hắn vô thức muốn đẩy cô ta ra, nhưng tay hắn chỉ mới chạm vào tay Lâm Na, hắn nhìn thấy Trình Vị Văn dưới lầu bỗng ngược mắt nhìn lên phòng ngủ của mình.

Đèn phòng ngủ bật sáng, cô có thể nhìn rõ hắn và Lâm Na đang đứng giữa ban công.

Động tác của Hàn Tri Phấn bỗng dừng lại, khoảng vài phút sau, hắn bỗng kéo mạnh Lâm Na tới trước mặt mình, đè cô ta lên cửa sổ.

Thấy hắn không từ chối mình, Lâm Na lại thấy mừng thầm, cô ta cũng to gan hơn, ôm eo Hàn Tri Phấn như một con rắn nước, ôm chặt, thậm chí cô ta còn ngửa đầu lên, đôi môi đỏ mọng hơi hé mở, rướn về phía môi hắn.

Hàn Tri Phấn nghiêng đầu qua bên, tránh được nụ hôn của cô ta, sau đó hắn cúi đầu vùi vào cổ Lâm Na.

Hắn còn chưa làm gì, Lâm Na đã kêu lên.

Hắn để mặc tay cô ta cởi áo của mình ra.

Áo tắm trên người Lâm Na cũng rơi xuống, trượt khỏi bả vai, lộ hơn nửa người trên trắng nõn.

Lúc Lâm Na đang chủ động lần tới trước mặt hắn, hắn đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, thoáng qua chỗ dưới lầu

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 743: Tôi Không Độc Thân, Tôi Chỉ Đang Đợi Người (3)

Trình Vi Văn đã cúi đầu xuống, không còn nhìn lên nữa.

Có lẽ khoảng một hai giây sau, cô quay người bước về phía cổng khu nhà.

Bước chân của cô vô cùng chậm, đi chưa được mấy bước đã ngừng lại một lúc.

Có một lần cô dừng lại rất lâu, làm hắn tưởng cô sẽ quay đầu lại nhìn thử, nhưng rồi lại không, cuối cùng cô tiếp tục bước đi về phía trước.

Chỉ một đoạn đường dài tầm 50 mét, cô lại đi bộ rất lâu, mới rời khỏi tầm mắt của hắn.

"Tri Phán?" - Lâm Na cố gắng reu chọc Hàn Tri Phán một lúc lâu hắn cũng không phản ứng, cô ta không nhận được nên bèn gọi tên hắn.

Hàn Tri Phán cúi đầu, nhìn thoáng qua Lâm Na đang nóng lòng mong đợi, hắn không nói gì, chỉ chủ động hôn lúc cô ta đang nhón chân lên rồi lùi về sau một bước, kéo cô ta xuống: "Tôi còn có việc bận, cô đi ngủ trước đi".

Nói xong, không đợi Lâm Na trả lời, Hàn Tri Phán quay người định đi về phía cửa phòng ngủ.

Mới vừa nảy rõ ràng hắn chủ động vậy mà, sao bây giờ lại từ chối cô chứ?

Lâm Na hỗn hên gọi: "Tri Phán?"

Hàn Tri Phán dường như không nghe thấy, bước chân không dừng.

"Hàn Tri Phán!" - Lâm Na bực bội đi theo.

Cửa phòng ngủ vừa mở ra đã lập tức đóng lại, Hàn Tri Phán để Lâm Na lại một mình rồi đi tới thư phòng.

Lâm Na cuống cuống kéo áo tắm lại che cơ thể mình đuổi theo, nhưng mà còn chưa chạy đến cửa thư phòng, cô ta đã nghe tiếng khóa trái cửa.

Cô ta bực bội lao tới trước cửa thư phòng, đưa tay lên gõ mạnh vài cái, cánh cửa không hề có tiếng động gì, hắn ta ở bên trong cũng không có ý định mở cửa cho cô.

"Hàn Tri Phán, anh có ý gì thế hả? Là anh gọi em đến đây mà! Anh khinh người quá đáng!"

Lâm Na gõ cửa đau tay nên cầm lấy một món đồ sứ bên cạnh đập thẳng vào cửa thư phòng.

Hàn Tri Phán đứng ngoài ban công thư phòng, nhìn chăm chăm cửa sổ dưới lầu, không buồn để tâm đến người đàn bà sắp nổi điên ngoài cửa.

Sau đêm đó, khoảng nửa tháng Hàn Tri Phán không nhận được tin nhắn của bảo vệ.

Ngay lúc Hàn Tri Phán cho rằng Trình Vi Văn đã hoàn toàn rời khỏi thế giới của hắn, thì lúc vô tình chạm mặt Trần Bạch trong một bữa tiệc, hắn lại nghe được tin tức có liên quan đến cô.

Không phải là tin nghe được trong bữa tiệc, mà là lúc hắn ra ngoài hút thuốc, Trần Bạch vừa ra khỏi toilet đã nhìn thấy hắn, cho nên bước tới gần.

Theo phép lịch sự, Trần Bạch chào hỏi hắn, cung kính giống như lúc còn đi theo Hạ Quý Thần: "Hàn tổng".

Hàn Tri Phán liếc nhìn Trần Bạch không nói gì, hắn đưa hộp thuốc lá tới trước mặt Trần Bạch. Trần Bạch lắc đầu không nhận.

Hai người im lặng một lúc lâu, khi hắn sắp rút một điếu thuốc ra, Trần Bạch mới nói: "Tuần trước cô ấy đã rời Bắc Kinh rồi, ngài có biết không?"

Trần Bạch không nói "cô ấy" là ai, Hàn Tri Phán ngậm điếu thuốc, một lúc mới hiểu ra, Trần Bạch đang nói Trình Vi Văn.

Hắn không lên tiếng, Trần Bạch im lặng một thoáng rồi nói tiếp: "Quý tiểu thư nói cho tôi biết, cô ấy chỉ nói từ biệt với mỗi Quý tiểu thư".

Hàn Tri Phản ngậm điều thuốc, hơi run lên bụi thuốc nhẹ nhàng rơi xuống.

"Quý tiểu thư nói, cô ấy bán phòng ở Bắc Kinh rồi, đồ gì có thể thanh lý được đều thanh lý hết, không được thì vứt đi".

Trần Bạch ngừng vài giây rồi nói tiếp: "Có lẽ lần này cô ấy không có ý định quay về, giống như Hạ tổng vậy"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 744: Tôi Không Độc Thân, Tôi Chỉ Đang Đợi Người (4)

Hàn Tri Phản vẫn trầm mặc không nói, nhưng hẳn không hút thuốc nữa.

"Nhớ "Cửu Trọng Cung" ngày đó Hạ tổng và Trình tiểu thư tốn bao nhiêu tâm huyết, chuẩn bị thành phim, đến hôm nay Cửu Trọng Cung đã quay xong chế tác hậu kỳ cũng gần hoàn thiện, qua hai ba tháng nữa là đăng lên mạng rồi, vậy mà người làm phim bỏ đi, biên kịch cũng bỏ đi..."

Trần Bạch nói đến đây thì khẽ thở dài một hơi, qua một hồi lâu cậu ta mới nói tiếp: "Hàn tổng, ngài không có chút tình cảm nào với Trình tiểu thư sao?"

Hàn Tri Phản vẫn không trả lời Trần Bạch, nhưng lần này, ngón tay hắn dập tắt đầu thuốc, ném vào thùng rác bên cạnh, đứng dậy đi vào phòng.

Hàn Tri Phản vốn ít khi uống rượu, đêm đó lại uống quá nhiều.

Trong đêm, tài xế đưa hắn về nhà, lúc qua cổng bảo vệ, bảo vệ ngăn xe lại đưa một món đồ chuyển phát nhanh cho tài xế.

Hàn Tri Phản đã say như chết, tài xế đưa hắn về nhà, đặt lên giường rồi để buru phảm bên cạnh giường ở một nơi dễ nhìn thấy, sau đó đi ra.

Đêm đó Hàn Tri Phản mượn rượu ngủ một giấc đến khi trời sáng mới tỉnh lại.

Bởi vì say rượu nên đầu hắn đau như muốn nứt ra, tay chân run lên.

Hắn xoa đầu ngồi xuống giường, khi đó mới phát hiện ra quần áo của mình còn chưa cởi ra. Màn cửa còn chưa kéo, ánh mặt trời chói sáng cả căn phòng.

Hắn không nhận được đưa tay che nắng, sau đó mới xuống giường, cởi đồ trên người vào phòng tắm.

Tắm cho hết mùi rượu, lúc ra khỏi nhà vệ sinh hắn tìm điện thoại theo thói quen, sau đó thấy một buru phảm trên đầu giường.

Trên buru phảm chỉ viết tên và địa chỉ của hắn.

Không có người gửi.

Hắn biết là tài xế đưa mình về đã để ở đây, không nghĩ nhiều nữa, hắn mở túi đồ ra.

Trong đó có một chìa khóa và một tờ giấy mỏng. Hắn nhận ra đó là chìa khóa nhà mình.

Ngoài hắn ra chỉ có một người có nó, chính là cô ấy. Hàn Tri Phản cầm chìa khóa nhìn một lúc lâu mới mở tờ giấy kia ra.

Không có kí tên, chỉ một đoạn rất ngắn. Chữ viết tay rất đẹp, cũng giống như cô ấy "Nghe nói anh đã có niềm vui mới, từ nay về sau, người hùng của em sẽ vì một cô gái khác mà đổ máu tứ phương trên chiến trường rồi".

Sau câu nói đó còn năm chữ nữa, rất nhỏ nhưng Hàn Tri Phản lại thấy ngay: "Em yêu anh, tạm biệt".

Thời gian trôi nhanh, chớp mắt đã một năm năm tháng.

Trong vòng một năm năm tháng này đã xảy ra rất nhiều chuyện, chẳng hạn như Quý Úc đã tốt nghiệp đại học, hay là Cửu Trọng cung đã phát sóng một năm qua, lập nên kỷ tích chưa từng có, trở thành bộ phim truyền hình nổi tiếng trong những năm trở lại đây, hay nhờ Cửu Trọng cung, tên tuổi Quý Úc cũng lan nhanh, giống như những gì Hạ Quý Thần từng sắp xếp, bước lên hàng ngũ của mình tỉnh, nhận được không ít việc, hay là Bạc Hà đã đồng ý lời cầu hôn của Lý Đạt, hai người đã lập gia đình rồi. Rồi còn Đường Họa Họa cảm thấy mình không hợp đóng phim nên chạy theo Trang Nghi làm người quản lý, hiện tại đang là quản lý của Quý Úc, rồi lại như trong một năm năm tháng này, Quý Úc thường làm một việc, đó là khi không có việc gì thì cô tìm cách phá rối không để cho Thiên Ca có một ngày an ổn tốt lành...

Tính ra trong vòng một năm năm tháng này có rất nhiều thay đổi lớn, duy chỉ có một điều không thay đổi, đó là Hạ Quý Thần vẫn bật vô âm tín.

Chương 745: Tôi Không Độc Thân, Tôi Chỉ Đang Đợi Người (5)

Tết âm lịch thứ hai sau khi Hạ Quý Thần đi, ngày lễ tình nhân mười bốn tháng hai cũng là giao thừa, nhưng đêm đó Quý Úc vẫn có một buổi phỏng vấn.

Vì em ruột của Trang Nghi là Trang Húc kết hôn, hơn nữa hai năm rồi cô ấy không được về thăm nhà ăn cơm đoàn viên cùng cha mẹ, cho nên năm ngoái Quý Úc để Trang Nghi về nhà, chỉ giữ Đường Họa Họa và một trợ lý nhỏ mới tới không lâu đi theo mình.

Nơi phỏng vấn là TX Video, địa điểm ở ngay quán cà phê của công ty TX.

Dù là quán cà phê kinh doanh đối ngoại nhưng vì giờ là đêm giao thừa nên dường như không có khách.

Nơi Quý Úc phỏng vấn là ở tầng hai, đã được phong tỏa, ngoài cô và người theo cùng thì chỉ còn nhân viên công tác của TX Video.

Chín giờ bắt đầu chính thức phỏng vấn.

Nội dung phỏng vấn đã được TX Video và Đường Họa Họa bàn bạc, trên cơ bản đều liên quan đến chuyện đóng phim của Quý Úc trong hai năm qua.

Nữ MC chủ trì rất hoạt ngôn, trong hai năm qua từng hợp tác với Quý Úc nhiều lần, tuy không phải có quan hệ cực tốt nhưng cũng không tệ lắm, có thể trêu chọc đùa giỡn nhau, cả buổi phỏng vấn đều liên tục cười không ngừng.

Lúc buổi phỏng vấn chuẩn bị kết thúc thì có một tiết mục, TX Video sẽ chọn một số fans trên mạng để họ đặt câu hỏi.

Mới đầu đều là những câu đơn giản, như kiểu: "Quý Úc thích màu gì?"

"Tiểu Úc, bao giờ cô sẽ mở fans meeting?"

Có fans còn nghịch ngợm cố ý đùa dai: "Tiểu Úc nếu phải chọn bánh vị chocolate và chocolate vị bánh, cô sẽ chọn cái nào?"

TX video chọn khoảng 30 câu, nhưng đến câu hỏi cuối cùng thì lại rất hợp tình hình: "Tôi muốn hỏi nữ thần Quý Úc của tôi, cô có lễ tình nhân không? Sẽ trải qua cùng ai?"

Sau khi MC hỏi câu này xong, Quý Úc vô thức cúi mắt, che giấu vẻ ảm đạm trong đáy mắt.

Lễ tình nhân... từ khi Hạ Quý Thần rời đi, ngày lễ này càng cách cô xa vời.

Mỗi khi đến lễ tình nhân, lễ Giáng sinh, hay ngày 520 mới có trên mạng... Quý Úc nhìn thấy các cặp trai gái thân mật ôm nhau trên phố, lòng như bị khoét sâu, đau nhức.

"Tiểu Úc? Câu hỏi này rất khó sao?" - MC chủ trì thấy Quý Úc trầm mặc không nói, sợ tè nhạt nên cố điều tiết không khí: "Không lẽ cô không có lễ tình nhân sao?"

Quý Úc ngược mắt lên, đôi mắt đen láy trong sáng không có bất cứ cảm xúc cá nhân nào, cô khẽ cong môi giọng nói rất chuẩn: "Không có, tôi chỉ vừa nghĩ, hình như cho tới nay tôi chưa từng trải qua lễ tình nhân".

"Ồi, đúng là hot quá, chưa từng trải qua lễ tình nhân, có phải vẫn chưa từng trải trong chuyện tình cảm không?" - MC chủ trì phỏng vấn đã nhiều năm, cô cũng biết đòi sống tình cảm của các nghệ sĩ sẽ được toàn dân chú ý, cho nên nắm chắc cơ hội này, bắt đầu hỏi kỹ: "Vậy thì Tiểu Úc, bây giờ cô vẫn độc thân sao?"

Độc thân?

Cô không độc thân, cô đã kết hôn rồi, nhưng còn cô đơn hơn cả người độc thân...

Quý Úc cố giữ nụ cười, không vì đáy lòng đang nổi sóng mà mắt đi về ngoài, cô nhìn MC chủ trì, lắc đầu, giọng nói nhẹ nhàng mềm mại: "Không phải, tôi không độc thân, tôi chỉ đang đợi người".

Chương 746: Tôi Không Độc Thân, Tôi Chỉ Đang Đợi Người (6)

Có lẽ những lời mà Quý Úc vừa nói ra quá tuyệt vời, cô MC "ò" lên một tiếng, sau đó nhìn Quý Úc rồi hỏi: "Có nghĩa là Tiểu Úc đã có người thương rồi phải không? Cô đang một lòng một dạ chờ người cô yêu quay về sao?"

Rất nhiều nghệ sĩ không dám công khai đời sống tình cảm của mình, sợ mất fans, sợ người thích người không thích đánh giá sẽ ảnh hưởng đến mình... Nhưng khi MC hỏi xong, cô gần như không hề do dự đã gật đầu, nhẹ giọng đáp: "Vâng, tôi đang đợi anh ấy trở về".

Một ngày chưa về tôi sẽ đợi một ngày, một năm chưa về tôi sẽ đợi một năm, nếu như cả đời không quay lại, trên đường xuống hoàng tuyền tôi sẽ vẫn chờ anh ấy.

"Xem ra Tiểu Úc rất yêu người đó, nhưng mà Tiểu Úc này, nếu tôi hỏi thêm hai câu thì có khiến cô thấy bất tiện không. Tiểu Úc, tôi biết nếu hỏi thẳng người cô yêu là ai thì đúng là quá đáng, có lẽ chỉ có người bình thường mới làm được, không ai muốn công khai chuyện tình cảm của mình trước mặt mọi người, vậy thì cô có thể miêu tả đơn giản cho mọi người biết, người cô thích là người như thế nào được không?"

Người cô thích như thế nào sao?

Câu hỏi đó lướt qua đầu Quý Úc, trước mắt cô bỗng hiện lên hình ảnh của Hạ Quý Thần.

Anh rất cao, rất tuấn tú, tính tình thì khó chịu, hờ một chút lại bày ra cái vẻ mặt lạnh như băng... Hóa ra khi yêu một người sẽ nhớ người đó như khắc cốt ghi tâm, dù đã một năm năm tháng trôi qua, cô vẫn có thể nhớ hình ảnh anh từng chút một.

Nhưng Quý Úc lại nói những lời không phải tận đáy lòng: "Anh ấy à, anh ấy là người tốt nhất trên đời tôi từng gặp, cho nên những người khác không lọt được vào mắt tôi".

"Ồ" - MC lại thấp giọng thốt lên một tiếng: "Buổi phỏng vấn hôm nay nhiều yêu cầu thật, nhưng mà chúng ta lạc đề quá rồi, còn mấy fans hâm mộ vẫn chưa được trả lời, thời gian có hạn, phải tranh thủ..."

Quý Úc khẽ gật đầu, không nói.

MC bắt đầu đọc câu hỏi, chỉ có điều lúc đọc đến câu hỏi của fans hâm mộ cuối cùng, Quý Úc như lại bị đắm vào lòng lần nữa.

"Tiểu Úc, tôi muốn biết, Trung Quốc có nhiều chữ như vậy, cô thích chữ nào nhất?" - MC lặp lại câu hỏi hai lần rồi kỳ lạ nói: "Trong mấy năm làm phỏng vấn gần đây, có lẽ đây là câu hỏi mà tôi thấy khó hiểu nhất, sao lại hỏi thích chữ nào nhất chứ?"

MC nhìn máy quay rồi phát biểu suy nghĩ của mình, sau đó quay đầu nhìn Tiểu Úc: "Dù tôi không hiểu lắm nhưng Tiểu Úc có muốn trả lời không, nói cho người hâm mộ biết cô thích chữ nào nhất?"

Quý Úc trả lời rất dứt khoát: "Quý".

"Quý. Quý trong Quý Úc?"

Quý Úc mỉm cười không nói, trong lòng bổ sung một thêm một câu cũng là Quý trong Hạ Quý Thần.

Bởi vì thời gian phỏng vấn có hạn nên buổi phỏng vấn đến đây là kết thúc.

Quý Úc trò chuyện vài câu với MC, sau đó đi vào phòng trang điểm tẩy trang.

Đến khi xong việc đã là mười một giờ đêm, giờ quán cà phê đóng cửa.

Lúc Quý Úc và Đường Họa Họa đi từ trên lầu xuống, nhân viên phục vụ lầu một đã tới từng bàn mời khách đi ra.

Sau khi Quý Úc và Đường Họa Họa quẹo vào toilet nữ, cửa toilet nam đối diện cũng mở ra, Hạ Quý Thần khoác một chiếc áo màu đen từ trong bước ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 747: Tôi Không Độc Thân, Tôi Chỉ Đang Đợi Người (7)

Hạ Quý Thần quay về lại vị trí của mình trong quán cà phê, một nhân viên phục vụ vóc người nhỏ bé chạy tới trước mặt anh, áy náy nói: "Xin lỗi tiên sinh, chúng tôi chuẩn bị đóng cửa quán, hôm nay là giao thừa, nên tiên sinh xem thử, có thể phiền ngài thanh toán bây giờ được không?"

Hạ Quý Thần khẽ gật đầu, không nói gì lấy ví tiền trong túi quần ra, rút hai tờ màu hồng đưa cho nhân viên phục vụ.

"Tổng cộng là một trăm sáu mươi tám đồng, còn dư..."

Nhân viên phục vụ còn chưa nói xong, Hạ Quý Thần đã nói thẳng: "Không cần".

Sau đó anh cúi người cầm máy tính, đi về phía cửa quán cà phê.

Trước khi Hạ Quý Thần đẩy cửa đi, cửa phòng vệ sinh nữ cũng được mở ra, Quý Úc và Đường Họa Họa lần lượt ra ngoài.

Đường Họa Họa: "Tiểu Úc, mình muốn mua một ly chocolate nóng, cậu có muốn uống không?"

Động tác đưa tay lên đẩy cửa của Hạ Quý Thần bỗng dừng lại, nhưng anh không quay người lại xem mà im lặng hai giây rồi tiếp tục đẩy cửa đi ra ngoài.

Quý Úc nhìn Đường Họa Họa, lắc đầu: "Không cần đâu".

Sau khi nói xong, Quý Úc chỉ sang chỗ ngồi bên cạnh: "Mình ngồi đó chờ cậu".

"Được" - Thấy Đường Họa Họa đồng ý, Quý Úc quay người đi tới nơi mà mình vừa chỉ, cô chưa đi được hai bước, mắt nhìn thấy có một bóng người quen thuộc xuất hiện rồi biến mất.

Quý Úc như thể bị làm cho đứng hình, cô sững người dừng bước.

Cô vô thức quay đầu nhìn về phía cửa ra vào của quán cà phê, hoàn toàn trống trải, không có một bóng người.

Chẳng lẽ cô bị ảo giác?

Quý Úc nhú mày, quay đầu lại, đến lúc cô chuẩn bị bước tiếp, trong đầu cô lại xuất hiện hình bóng người kia vừa mới lướt qua mắt mình.

Nếu đó đúng là ảo giác, vậy thì vì sao lại chân thực đến thế?

"Tiểu Úc, cậu có muốn ăn bánh Hoàng Đào không..." - Đường Họa Họa đang tính tiền thì quay lại hỏi Quý Úc một câu.

Quý Úc không để ý tới Đường Họa Họa mà cứ đứng yên tại chỗ, không nhúc nhích.

"Tiểu Úc?" - Đường Họa Họa phát hiện có điều gì không ổn, cô hỏi lại lần nữa.

Quý Úc vẫn không hề nhìn Đường Họa Họa, cô đang xoay người chạy về phía cửa.

Cô đẩy cửa ra, gió lạnh phả ngay vào mặt.

Đường Họa Họa đang giữ áo khoác của cô, nên trên người Quý Úc chỉ có một bộ đồ mỏng manh, chưa gì cô đã bắt đầu run rẩy.

Có lẽ cô cảm thấy không giống nên chạy tới con đường phía trước, nhìn trái nhìn phải.

Đêm giao thừa ở kinh đô, xe cộ trên đường càng thưa thớt, mà ngay cả người đi đường cũng vô cùng ít.

Cả con đường vắng hoe, ngoài cô và thỉnh thoảng có hai ba chiếc xe lướt qua, hoàn toàn không có thêm gì nữa.

"Tiểu Úc!" - Đường Họa Họa vội vàng đuổi theo từ quán cà phê ra.

Cũng giống như lúc ở trong quán cà phê, Quý Úc không hề có phản ứng gì, không ngừng quay đầu tìm kiếm quanh bốn phía, mãi đến khi Đường Họa Họa khoác chiếc áo dày lên người cô, cô mới từ từ quay đầu lại, nhìn Đường Họa Họa.

Đường Họa Họa hỏi: "Sao thế? Có chuyện gì à?"

Quý Úc lắc đầu: "Có lẽ mình nhìn nhầm rồi".

"Nhìn nhầm cái gì?" - Đường Họa Họa lại hỏi.

Quý Úc không đáp, cất bước đi về phía quán cà phê.

Ngay lúc đứng trước cửa quán cà phê, trong mắt Quý Úc lại hiện ra bóng người vừa nãy lướt qua một lần nữa, cô chợt dừng bước lại, quay đầu nhìn con đường sau lưng, vẫn không tìm thấy bóng hình thân thuộc ấy...

Chương 748: Tôi Không Độc Thân, Tôi Chỉ Đang Đợi Người (8)

Ly chocolate nóng mà Đường Họa Họa yêu cầu đã được làm xong, lúc cô và Quý Úc quay lại quán cà phê, người phục vụ đưa túi đồ đã được đóng gói cho hai người.

Đường Họa Họa nhận lấy, nói tiếng "cảm ơn" rồi quay đầu nhìn Quý Úc, vừa chuẩn bị bảo cô ấy "đi thôi", không ngờ cô lại thấy Quý Úc vẫn nghiêng đầu nhìn con đường vắng hoe, không biết còn đợi chờ gì nữa.

Đường Họa Họa vô thức nuốt hết những lời muốn nói vào lòng, sau đó bước đến trước mặt Quý Úc: "Tiểu Úc, rốt cuộc cậu làm sao thế? Vừa rồi còn tốt mà, sao giờ lại mất hồn mất vía như thế?"

Nghe Đường Họa Họa hỏi, ánh mắt Quý Úc vẫn nhìn con đường phía trước chăm chú suốt vài giây, rồi mới chuyển tầm mắt nhìn Đường Họa Họa: "Hình như mình vừa thấy anh ấy".

Cho dù Quý Úc không nói "anh ấy" là ai, dùng đầu ngón chân đoán, Đường Họa Họa cũng biết, Quý Úc đang chỉ "Hạ Quý Thần".

Đường Họa Họa biết rõ, nhất định Quý Úc nhớ Hạ Quý Thần quá nên mới hoảng hốt như vậy.

Hơn một năm nay, trông Quý Úc có vẻ không khác gì trước kia, nói đúng hơn là cô ấy còn giỏi giang, trưởng thành hơn nhiều so với trước. Nhưng chỉ có người bên cạnh Quý Úc mới biết được, hơn một năm nay, cô ấy đã thay đổi rất nhiều, lúc có việc để làm thì không sao, còn khi không có việc gì làm, cô ấy sẽ ngẩn người, nếu không ai khiến cô ấy tỉnh lại, có khi cô ấy sẽ ngơ ngẩn một hai tiếng đồng hồ, hoảng hốt bất ổn giống như lúc này đây.

Rõ ràng Hạ Quý Thần đã không còn ở đây, nhưng cô ấy cứ nhìn về một nơi trống trải nào đó rồi gọi tên "Hạ Quý Thần", một ngày ba bữa cô ấy đều chăm chỉ ăn cơm, nhưng sức ăn thì rất ít, cô ấy nói mình không thức đêm, đúng là mỗi ngày cứ đúng mười một giờ sẽ bò lên giường ngủ, cô cũng nghĩ là cô ấy ngủ thật, nhưng hơn nửa đêm khi cô rời giường đi toilet lại thấy cô ấy cứ chăm chú nhìn bức ảnh của Hạ Quý Thần, nhìn đến ngẩn người, bên cạnh còn để một lọ thuốc ngủ, khi đó cô mới biết, Quý Úc không hề kiên cường như những gì họ thấy, cô ấy chỉ cố gắng biến mình trở thành người như Hạ Quý Thần mong muốn mà thôi.

Quý Úc thấy Đường Họa Họa mãi không nói gì, cô biết cô ấy lại hiểu lầm, cứ tưởng cô bây giờ giống như lúc tinh thần hoảng loạn của trước kia, tự tưởng tượng ra rồi nghĩ là thật.

"Họa Họa, mình không lừa cậu, lần này là thật, mình vừa mới gặp anh ấy mà" - Quý Úc sợ Đường Họa Họa không tin mình, cô chỉ vào cửa quán cà phê: "Ồ chỗ cánh cửa đó, anh ấy vừa mới đẩy cửa ra, ngay lúc cậu nói muốn mua một ly chocolate nóng..."

Quý Úc càng cố gắng miêu tả, Đường Họa Họa càng nhìn lại càng thấy xót xa, suýt rơi nước mắt: "Tiểu Úc, không còn sớm nữa, chúng ta đi thôi..."

Quý Úc đang nói cũng bỗng im bật.

Cô biết, Đường Họa Họa không tin mình, cô không nhìn Đường Họa Họa nữa, chỉ im lặng nhìn chăm chăm cánh cửa phía sau một lúc rồi mới nói với Đường Họa Họa: "Đi thôi".

Hai người đi về phía chiếc xe đậu ven đường.

Đường Họa Họa biết, tâm trạng của Quý Úc lúc này rất sa sút, cô cố gắng kể mấy tin tức và những câu chuyện lý thú mới nghe được gần đây cho Quý Úc nghe.

Quý Úc vẫn không nói một lời, mãi đến khi xe sắp tới, Quý Úc giật giật môi, cắt ngang lời Đường Họa Họa đang lúi rúi: "Họa Họa, mình nhìn thấy anh ấy thật".

Đường Họa Họa nghiêng đầu sang, nhìn về phía Quý Úc đang đứng.

Cô muốn an ủi Quý Úc hai câu, nhưng trong cổ họng như có gì đó chặn lại, không thể nói thành lời.

Sau khi lên xe, Đường Họa Họa đợi Quý Úc thắt dây an toàn xong mới lái xe đi.

Chương 749: Tôi Không Độc Thân, Tôi Chỉ Đang Đợi Người (9)

Chưa đến một lát sau, xe đã đi được một khoảng cách khá xa, mắt hút trong bóng đêm, đúng lúc đó, từ ngõ hẻm bên cạnh quán cà phê, có một người mặc áo khoác màu đen bước ra, không cài cúc áo, gió rét thổi qua làm góc áo bay bay.

Anh nhìn chằm chằm hướng chiếc xe rời đi một lúc lâu rồi mới ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, sau đó cất bước đi ngược hướng xe của Quý Úc.

Gió thổi mạnh vù vù bên tai không ngừng.

Văng vẳng bên tai như có tiếng của một cô gái vang lên.

"Tôi không độc thân, tôi chỉ đang đợi người".

"Vâng, tôi đang đợi anh ấy trở về".

"Anh ấy à, anh ấy là người tốt nhất trên đời tôi từng gặp, cho nên những người khác không lọt được vào mắt tôi".

Bước chân của người đàn ông từ từ dừng lại.

Đúng thế, cô ấy là người tốt nhất trên đời mà tôi từng gặp, cho nên cô ấy xứng đáng có được điều tốt nhất.

Nhưng anh đã không phải là người tốt nhất nữa rồi.

Trên đường về, Quý Úc nhận được điện thoại của Trang Nghi.

Nói về chuyện chương trình đầu xuân.

Buổi chiều lúc Quý Úc ra ngoài quên sạc pin điện thoại, mới nói được được mấy câu, điện thoại của cô đã báo tín hiệu chuẩn bị tắt máy vì không đủ năng lượng.

Quý Úc vội vàng cất ngang lời Trang Nghi, nói cô ấy gọi điện sang số đường Đường Hòa Hòa rồi đưa điện thoại của mình cho Đường Hòa Hòa sạc pin, sau đó cô mới tiếp tục bằng nói bằng điện thoại của Hòa Hòa.

Trò chuyện khoảng hơn mười phút đồng hồ, rốt cuộc cũng nói xong.

"Vậy chị bảo Tiểu Dương gửi tài liệu vào weibo của Đường Hòa Hòa nhé" - Quý Úc bấm tắt cuộc gọi, ngay lập tức nhận được tài liệu mà Tiểu Dương gửi tới di động của Đường Hòa Hòa.

Cô tắt khung đối thoại với Trang Nghi, lúc mở thư của Tiểu Dương, cô lại nhìn thấy ba chữ "Hạ học trường" trên màn hình điện thoại của Đường Hòa Hòa.

Trong ấn tượng của cô, Đường Hòa Hòa và Hạ Quý Thần không tính là quen thân, sao họ lại kết bạn weibo với nhau được?

Hơn nữa, trong nội dung tin nhắn hiển thị ngoài màn hình còn có tên cô...

Quý Úc ngẩng đầu nhìn thoáng qua Đường Hòa Hòa đang chăm chú lái xe, chần chừ một lúc rồi mở tin nhắn của Hạ Quý Thần.

Tin nhắn cuối cùng của Đường Hòa Hòa và Hạ Quý Thần là vào tết âm lịch năm ngoái.

"Hạ học trường, Tiểu Úc lại có scandal rồi, nói là đạo phản biểu diễn của Thiên Ca, tôi gọi mà cậu ấy không bắt máy".

Quý Úc thoáng nhú mày, tiếp tục kéo lên trên, đa số đều là tin Đường Hòa Hòa nhắn cho Hạ Quý Thần, mỗi tin đều liên quan đến chuyện của cô.

"Hạ học trường, Tiểu Úc về ký túc xá rồi, tâm trạng không tệ lắm".

"Hạ học trường, cháo anh bảo tôi đưa cho Tiểu Úc, cậu ấy đã uống hết rồi, tôi thấy cậu ấy rất thích".

"Hạ học trường, Tiểu Úc không thoải mái vì đến kỳ kinh nguyệt, cậu ấy bị đau bụng kinh".

"Hạ học trường, trà gừng đường đỏ anh nói dì Trương đưa cho tôi, tôi đã đưa cho Tiểu Úc rồi".

"Hạ học trường, anh xem mấy bức hình này, Lâm Nhã nói về Tiểu Úc như vậy trong nhóm bạn bè đó".

"Hạ học trường..."

Khó trách, cô còn thắc mắc, cô gặp “anh Dư Quang” cũng là Hạ Quý Thần, nhưng có rất nhiều chuyện, cô không hề nói cho Hạ Quý Thần nhưng lúc cô cần nhất, "anh Dư Quang" lại đến bên cạnh cô, hóa ra... Hạ Học... cô ấy đã nói hết chuyện của cô cho Hạ Quý Thần.

Xe dừng lại trước lầu nhà họ Quý, Đường Hạ Học xuống xe chạy tới mở cửa cho Quý Úc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 750: Tôi Không Độc Thân, Tôi Chỉ Đang Đợi Người (10)

Đường Hạ Học thấy Quý Úc nhìn chằm chằm màn hình điện thoại của mình mà không định xuống xe, cô đi tới trước mặt Quý Úc nhìn xem thử, sau đó đọc được tin nhắn trên màn hình.

Đường Hạ Học cắn khước môi, nhìn ánh sáng lóe lên trên màn hình điện thoại, một lúc lâu sau cô ấy mới ngược mắt lên nhìn về phía Quý Úc.

Quý Úc vẫn giữ nguyên tư thế như lúc cô ấy mở cửa ra, mắt nhìn chằm chằm màn hình điện thoại không thay đổi, về mặt không nhìn rõ là vui hay là giận.

Trong lòng Đường Hạ Học càng bất an, ngón tay cô siết lấy góc áo, sau đó nhỏ giọng nói: "Tiểu Úc".

Quý Úc vẫn không nói gì.

Trong lòng Đường Hạ Học càng thấp thỏm không yên, mặc dù cô không rõ Quý Úc có tức giận hay không, nhưng cô vẫn chân thành xin lỗi: "Xin lỗi cậu, cậu đừng giận..."

Quý Úc vẫn không nói chuyện.

"Minh không phản bội cậu, minh cũng không bán tin tức của cậu cho Hạ học trường, lúc đầu Hạ học trường tới tìm minh, đúng là anh ấy từng nói muốn đưa tiền cho minh đây, minh thừa nhận là minh từng muốn số tiền đó, Hạ học trường cũng đã đưa minh tiền, nhưng Tiểu Úc à, minh chỉ nhận một hai lần, sau đó minh không nhận tiền nữa, hơn nữa tới bây giờ minh vẫn còn giữ số tiền đó, không tiêu một đồng nào..."

Quý Úc mở to mắt nhìn sang nhìn Đường Hạ Học.

Hai người nhìn nhau được một giây, Đường Hạ Học đã hốt hoảng cúi mắt, tránh né ánh mắt của Quý Úc, ngay cả giọng điệu cũng trở nên bối rối: "Tiểu Úc, nếu cậu không tin thì có thể mở tài khoản của mình ra xem thông tin chuyển khoản, còn số tiền đó minh sẽ gửi lại cho cậu, minh không hề làm chuyện gì có lỗi với cậu cả, sỡ dĩ minh đồng ý với Hạ học trường mà không cần tiền là vì Hạ học trường có mời minh ra ngoài, anh ấy nói chuyện với minh rất lâu, những lời đó đã khiến minh cảm động".

Quý Úc vẫn không nói một câu.

Đường Hạ Học cũng không hề dừng lại, cô ấy nói tiếp: "Tiểu Úc, cậu còn nhớ lúc trước Lý Đạt có mời chúng ta đi suối nước nóng không, Hạ học trường cũng có mặt ở đó? Lúc ăn cơm, Lý Đạt hỏi Hạ học trường, anh bỏ qua trường đại học hàng đầu, bỏ qua cả tương lai xán lạn, sự nghiệp gia tộc anh cũng không tiếp quản, chạy tới đại học điện ảnh B làm gì?"

"Lúc ấy Hạ học trường không để ý đến Lý Đạt, anh ấy cứ thản nhiên như việc đó không có liên quan gì đến mình, nhưng mà Lý Đạt lại kích động không thôi, hỏi Hạ học trường có phải điên rồi không! Rồi hỏi tại sao Hạ học trường lại làm như vậy!"

"Thực ra, Tiểu Úc, ngày đó minh nghe được cuộc nói chuyện giữa họ, minh cảm thấy Lý Đạt nói chuyện không đầu, làm gì có ai ngốc đến mức bỏ qua nhiều sự lựa chọn tốt đến vậy để chọn cái đó chứ?"

"Nhưng mà Tiểu Úc cậu biết không? Ngày hôm đó, Hạ học trường lại nói với minh, anh ấy không tới trường đại học hàng đầu cũng là vì cậu, anh ấy bỏ qua tương lai xán lạn là vì cậu, không tiếp quản sự nghiệp gia tộc cũng là vì cậu, anh ấy đến đại học điện ảnh B cũng là vì cậu, định cư ở Bắc Kinh vì cậu, thành lập YC cũng là vì cậu, anh ấy bất hòa với gia đình cũng là vì cậu, thậm chí anh ấy để mặc Lâm Nhã nói anh ấy là bạn trai cũng là vì có cơ để được tới gần cậu..."

Tay Quý Úc đang nắm lấy điện thoại của Đường Hạ Học bỗng nhiên run rẩy.

"Anh ấy còn nói với minh, anh ấy chỉ có hai ước mơ, một là cậu, hai là giấc mơ của cậu".

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 751: Cướp Sủng Phi Của Bỏ Vương Về Đây (1)

"Anh ấy đảm bảo, anh ấy chỉ muốn biết cậu có ổn không thôi, nhưng thật ra mình có hỏi anh ấy vì sao không nói thẳng những điều đó với cậu, cậu biết anh ấy trả lời sao không?"

"Anh ấy im lặng, chăm chú nhìn ly cà phê trước mặt, nhìn lâu thật lâu mới trả lời mình là cậu không cần anh ấy phải đối tốt với cậu, nhưng anh ấy lại không thể không tốt với cậu được".

Chỉ một câu lại khiến khóe môi Quý Úc cong lên, đáy mắt cũng dần dần ửng đỏ.

Đường Họa Họa trầm mặc một lúc mới nói tiếp, so với giọng điệu gấp gáp lúc đầu vì sợ Quý Úc giận, lúc này đây cô ấy đã bình tĩnh hơn nhiều: "Vốn dĩ mình không muốn đồng ý với Hạ học trưởng, mình thấy chuyện đó quá hoang đường nhưng cuối cùng lại bị anh ấy thuyết phục".

"Tiểu Úc, mình biết dù mình có giải thích thế nào, thì việc mình tiết lộ chuyện của cậu cho Hạ học trưởng biết là không đúng. Mình vẫn muốn nói chuyện này với cậu nhưng mình không biết phải nói như thế nào, mình sợ cậu không để ý tới mình, mình sợ cậu cảm thấy mình không xem cậu là bạn, sợ tình bạn của chúng ta tan vỡ..."

Đường Họa Họa nói đến đây thì cười nhẹ: "Nhưng mà hôm nay cậu phát hiện ra cũng tốt, để không thôi đôi khi nửa đêm mình nhớ tới chuyện này, trong lòng lại thấp thỏm bất an..."

Quý Úc không nói gì, Đường Họa Họa cũng đã nói xong rồi nên im lặng.

Cửa xe mở ra, gió lạnh thổi ùa vào trong xe làm tan hơi ẩm vốn có. Độ ẩm trong xe càng ngày càng thấp, tai của Đường Họa Họa bị lạnh đến không còn cảm giác, Quý Úc mới chớp mắt lấy lại tinh thần. Sau đó cô đưa điện thoại tới trước mặt Đường Họa Họa: "Chuyện đã qua thì cứ để nó qua đi".

"Tiểu Úc, cậu không giận nữa hả?" - Đáy mắt của Đường Họa Họa chợt lóe lên: "Tiểu Úc, tại mình không tốt..."

Mấy lời áy náy của Đường Họa Họa còn chưa kịp nói xong, Quý Úc đã nói luôn: "Không còn sớm nữa, không phải mai còn có việc sao? Cậu nhanh về nghỉ ngơi đi".

Thấy Quý Úc cắt ngang lời mình, chắc đã không giận nữa, cho nên Đường Họa Họa cũng không cần phải nói xin lỗi liên hồi, cũng không lăn tăn về chuyện đó nữa. Sau khi đợi Quý Úc xuống xe, hai người nói tạm biệt nhau xong, Đường Họa Họa mới lên xe rời khỏi.

Quý Úc đứng chờ đến khi không còn thấy bóng chiếc xe của Đường Họa Họa nữa, cô quay người nhìn khu nhà sau lưng, đứng yên một lúc mà không đi lên lầu, lại đi bộ ra đến cổng kí túc xá.

Chỉ còn bốn mươi phút nữa là đến giao thừa, một năm mới đến.

Quý Úc bắt một chiếc xe đang đợi ven đường, đi tới YC.

Còn nhớ tết âm lịch năm trước, đêm đó trong nhà cô đang mở chương trình mừng xuân mới, Quý Úc nói chuyện với Mập, sau đó mới biết Hạ Quý Thần không về Hạ gia trong dịp lễ mừng năm mới, cô vội vàng ra khỏi nhà, bắt một chiếc taxi trên đường, chạy tới nhà anh, thấy nhà tối đèn nên lại đến công ty.

Cũng cùng ngày đó hơn một năm sau, cô đứng xe dưới tòa nhà YC, Quý Úc nhìn xuyên qua cửa sổ mấy tầng lầu phía trên, cả tòa nhà đều tối đen như mực.

Tài xế taxi thấy Quý Úc không xuống xe thì không nhận được nhắc nhở: "Tiểu thư? Tiểu thư?"

Quý Úc quay đầu nhìn tài xế taxi.

Bác tài xế nói: "Tiểu thư, tổng cộng 32 đồng".

Quý Úc không ngốc, cô cũng biết tài xế đuổi mình xuống, cô vẫn không nói gì, chỉ quay đầu nhìn cửa sổ tòa cao ốc của YC thêm lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 752: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Về Đây (2)

Tài xế taxi đợi một lúc cũng mất kiên nhẫn: "Tiểu thư, tôi còn muốn đi đón khách kiếm tiền, cô đừng ngồi vậy lãng phí thời gian của tôi".

Quý Úc không để ý bác tài xế sốt ruột như thế nào, mắt vẫn nhìn chăm chăm tòa nhà YC khoảng mười giây sau mới trả lời tài xế: "Đến Hậu Hải".

Ở Hậu Hải lúc này rất đông người, tài xế không lái xe vào được nên chỉ có thể dừng lại ở Cổ Lâu bên cạnh.

Quý Úc tính tiền rồi xuống xe, đi dọc theo con phố nhỏ tầm 10 phút, đến Hậu Hải, cô đưa tay lên nhìn đồng hồ, chỉ còn 10 phút nữa là đến nửa đêm.

Cô không tụ tập ở đây giống mọi người để chờ xem pháo hoa, tìm một nơi có tầm nhìn tốt mà lại đi tới một góc thừa thớt người.

Tết âm lịch năm trước, cô và Hạ Quý Thần đã đứng ở đây, cảnh vật vẫn như trước, nhưng người đứng cạnh cô cùng ngắm pháo hoa đã đi mất rồi. Khoảnh khắc đếm ngược vang lên, mọi người ở Hậu Hải cùng hô vang "10, 9, 8, 7..."

Quý Úc không lên tiếng hệt như hơn một năm trước, nhưng trong lòng lại âm thầm đếm ngược.

Ngay khoảnh khắc tiếng "một" vang lên, cô nhìn sang vị trí trống trơn bên cạnh mình và nói "Hạ Quý Thần, năm mới vui vẻ".

Ngay lúc cô vừa nói, pháo hoa rực rỡ được bắn lên bầu trời phía trước, hoành tráng không khác gì cảnh của năm trước đó.

Pháo hoa nở tung, chiếu sáng cả trời đêm, Quý Úc ngẩng đầu nhìn lên bầu trời chờ đợi, đợi lúc pháo hoa dần tan biến, cô cũng như chờ được câu nói mà Hạ Quý Thần đã chúc tết vào năm trước "Quý Úc, năm mới vui vẻ".

Sau khi cuộc bắn pháo hoa kết thúc, những người tụ tập ở Hậu Hải cũng nhanh chóng giải tán. Một lúc sau, mọi thứ đã dần yên tĩnh hẳn.

Quý Úc vẫn không đi, cô lấy điện thoại mới sạc pin lúc ngồi trên xe ra, mở phần mềm chuyển tiền, tìm tên Hạ Quý Thần, ghi số tiền lì xì hơn một năm trước anh chuyển cho cô còn chưa xóa, 88 88 đồng, phía dưới còn có ba chữ tiền mừng tuổi.

Hơn một năm trước, nhìn thấy nó cô chỉ biết cong môi cười, còn bây giờ, nhìn thấy số tiền lì xì này mắt cô lại rơi lệ.

Lại một tết âm lịch qua đi, tiếng chuông Cổ Lâu lại vang lên lần nữa, pháo hoa lại bắn lên khắp trời, anh vẫn không trở về.

Trước khi anh đi chỉ để lại cho em bốn chữ cuối cùng "mong em mạnh khỏe".

Không có anh sao em khỏe được đây?

Mãi cho đến khi Hậu Hải vắng không còn bóng người thì Quý Úc mới bước ra ngoài, cô đi đến khu phố quán bar.

Bởi vì bây giờ là giao thừa, đa số các quán bar không mở cửa, chỉ lác đác vài quán còn kinh doanh, nhưng khách bên trong lại rất ít người.

Lúc Quý Úc định đi ra khỏi khu phố quán bar, cô nghe có tiếng hát vang lên từ một quán bar đang kinh doanh.

Thực ra trong mấy quán bar đều có tiếng ca hát vọng ra, nhưng chỉ có quán bar này, giọng hát đó khá giống giọng của Hạ Quý Thần.

Cô vô thức dừng chân, cô biết, ngày hôm sau mình còn nhiều việc phải làm, nhưng cô vẫn không kìm được bước vào quán bar đó.

Trong quán bar, ngoài ca sĩ và ông chủ đang nghịch điện thoại trước quầy bar thì không có người thứ ba.

Ông chủ thấy cô vào thì đứng dậy mời, còn người đang hát thì không buồn quan tâm tới hoàn cảnh trong quán, cứ cầm mic hát một cách nhập tâm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 753: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Về Đây (3)

Quý Úc chọn một chỗ ngồi xuống, nhận menu mà ông chủ đưa cho, lướt một lúc rồi chọn một món ăn đơn giản.

Lúc ca sĩ hát xong bài hát nọ, Quý Úc lấy bút để trên bàn, điền vào giấy đề nghị phần ca khúc, sau đó chờ ông chủ mang thức ăn ra thì đưa nó cho ông.

Ông chủ đưa cho ca sĩ nọ nhìn qua, thấy người kia gật đầu, ông lại đi tới trước quầy bar nghịch điện thoại như lúc Quý Úc vừa mới tới.

Có lẽ ca sĩ nọ đang tìm nhạc nền trên điện thoại, một lúc sau, giai điệu quen thuộc vang lên trong quán bar.

Lúc này đứng ngoài cửa nghe thấy giọng hát này, Quý Úc đã cảm thấy giọng của anh ta và Hạ Quý Thần khá là giống nhau, lúc hát bài hát mà cô đề nghị hát đến đoạn cao trào nhất cũng giống Hạ Quý Thần đến chín phần.

"Anh không còn tồn tại trong thế giới của em, thôi thì quên anh đi, đạo lý đó ai cũng hiểu, nói thì dễ nhưng yêu rồi biết làm sao".

Trong chớp mắt, thời gian như quay ngược lại khung cảnh sinh nhật cô năm đó, khi cô đang quay Tam Thiên Si.

Anh có biết hình ảnh của anh đã khắc sâu trong cuộc sống của cô như thế nào hay không, khi anh đi rồi, ngay cả sinh nhật, cô cũng không dám tổ chức, bởi vì cô sợ, sợ nỗi nhớ trào dâng, sợ đau đớn không kìm nén được, sợ ghen ngào bật khóc...

Thực ra cô cố gắng không chế bản thân mình, cố gắng không được nghĩ đến anh, có lẽ đêm nay xảy ra quá nhiều chuyện nên cô mới nhớ tới anh như thế.

Buổi phỏng vấn, điện thoại của Đường Hòa Hòa, pháo hoa ở Hậu Hải... Một lần nữa cô nhốt mình trong thế giới của anh, không thoát ra được.

"Em chỉ mong cách anh vài dặm, ít nhất có thể cảm nhận được lúc anh vui buồn, lúc anh cần em đều có thể bên anh".

Dù Quý Úc gọi món nhưng chẳng buồn động đũa.

Nghe ca sĩ nọ hát, nhớ tới những chuyện giữa mình và Hạ Quý Thần, lòng càng thêm đau đớn, đau đến mức cô không ngồi thẳng được, cô muốn khiến mình thoải mái hơn một chút, nên bất giác cầm lấy chai rượu trên bàn rót đầy và uống.

Lúc vừa uống xong thì ca sĩ nọ cũng hoàn thành bài hát mà Quý Úc chọn.

Cô không đề ca sĩ tự chọn bài mà lại đề nghị hát thêm bài nữa, bài hát có bốn chữ "phạm vi vài dặm".

Dù đã nghe một lần, nhưng lúc nghe đến lần thứ hai, Quý Úc vẫn thấy khó chịu, vành mắt đỏ hoe, cô tiếp tục uống không ngừng.

Bởi vì lúc tối nhận phỏng vấn nên cô phải ăn bữa tối sớm hơn, bây giờ đã thấy hơi đói bụng, lại uống nhiều rượu như thế nên dạ dày càng đau, ầy vậy mà Quý Úc cũng không buồn dừng lại, liên tiếp đề nghị bài "phạm vi vài dặm" rồi cứ liên tục uống.

Không biết bản thân đã đề nghị bài hát ấy bao nhiêu lần, cũng không biết đã uống bao nhiêu rượu, cô chỉ biết cuối cùng không thể chịu nổi nữa, cô gục xuống bàn.

Giờ đã khá muộn, ông chủ và người ca sĩ nọ cũng chuẩn bị kết thúc công việc về nhà.

Ông chủ chạy tới trước mặt Quý Úc bảo cô thanh toán.

Quý Úc vẫn còn hơi tỉnh táo nhưng động tác khá khó khăn, cô cố gắng lắm mới moi được ví tiền trong túi, rút một xấp đưa cho ông chủ.

Không quan tâm tiền có đủ hay không, cô lao đảo đứng lên đi ra khỏi quán.

Đêm đông gió rét giúp cô tỉnh rượu được ít nhiều. Cô đứng bên đường, nhìn cảnh vắng vẻ xung quanh, nhìn một lúc lâu rồi từ từ ngồi xuống, ôm đầu gối khóc òa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 754: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Về Đây (4)

Con đường yên ắng, cô khóc thút thít rất nhỏ nhưng lại có thể vang vọng khá xa.

Phía sau một thân cây cách đó không xa, Hạ Quý Thần đứng đó nghe thấy tiếng nước nở đứt quãng của cô, tay anh buông lỏng rồi siết chặt thành nắm đấm.

Quý Úc khóc rất lâu rất lâu, khóc đến mức cổ họng khàn đặc nhưng nước mắt vẫn rơi.

Không biết có phải vì rượu hay vì cô đã khóc quá nhiều làm não như thiếu oxy, lúc cô đưa tay lau nước mắt, chuẩn bị đứng dậy thì cả người bất ngờ ngã xuống đất bất tỉnh.

Hạ Quý Thần vẫn nhìn cô rất lâu bỗng hoảng hốt không hề do dự lao ra từ phía sau thân cây kia.

Anh chạy nhanh về phía cô, lúc khoảng cách chỉ còn chừng nửa mét thì anh dừng bước.

Nhìn cô nằm bên lề đường lạnh giá, lòng anh bỗng dâng lên một cảm giác sợ hãi, anh muốn tới gần nhưng lại không dám, phân vân giằng co một lúc lâu, anh mới từ từ bước đi tới trước mặt cô.

Càng gần chỗ cô, anh càng hít thở khó khăn, đợi đến khi mũi chân của anh chỉ cách đầu ngón tay cô tầm vài bước anh mới ngừng lại.

Khỏe môi anh run rẩy nhìn cô chằm chằm một lúc lâu, cảm giác như một giấc mộng mà anh tự nghĩ ra, anh bấm mạnh vào lòng bàn tay để đau đớn khiến mình thêm lý trí, lúc này anh mới bình tĩnh lại, vội vàng ngồi xổm xuống tìm điện thoại di động của cô trong túi.

Bấm số "120" gọi xe cứu thương.

Sau khi tắt máy, anh cất điện thoại lại vào túi cô, ánh mắt nhìn sang gương mặt cô.

Cô vừa khóc quá lâu, đôi mắt gần như sưng húp, trên hàng mi vẫn ướt nước mắt.

Cổ họng anh như nghẹn lại, anh nuốt một ngụm nước bọt rồi đưa ngón tay run rẩy của mình nhẹ nhàng chạm vào mắt cô, dịu dàng lau nước mắt cho cô.

Cảm xúc chân thật đó khiến cho trái tim của Hạ Quý Thần không thể kiềm chế nổi, tim anh đập mạnh.

Hơn một năm chia xa, anh cố gắng kìm nén tình cảm của mình, bây giờ tất cả như bộc phát, dịu dàng, triền miên và mãnh liệt... khiến anh chỉ hận không thể kéo cô vào lòng mình siết chặt.

Nhưng anh không dám, cũng không thể, bởi vì lúc này đây, người anh sợ nhất chính là bản thân mình, anh sợ mình quá ích kỷ lại làm tổn thương cô.

Hạ Quý Thần rất thích cảm giác ngón tay mình chạm được vào cô, dù chỉ dừng lại trên khuôn mặt đó tầm mấy giây, nhưng anh phải ép bản thân mình ngừng lại.

Anh sợ ở bên cô càng lâu, lát nữa sẽ khó mà đi được...

Lúc đầu ngón tay anh rời khỏi gò má cô, anh nhìn thấy một sợi dây chuyền trên cổ cô.

Là quà sinh nhật mà anh tặng cho cô trước khi rời khỏi Bắc Kinh, cô chưa từng đeo nó... nhưng sau khi anh đi rồi, hơn một năm qua, cô tham gia rất nhiều hoạt động đều đeo sợi dây chuyền đó.

Anh biết mình không nên suy nghĩ quá nhiều, nhưng Hạ Quý Thần vẫn bất giác mơ tưởng rằng trong thời gian anh đi, có phải cô vẫn nhớ anh không?

Giống như lúc cô ở trong quán bar, mười hai lần chọn bài "phạm vi vài dặm", có phải là vì anh?

Nếu là lúc trước, nếu gặp tình huống đó chắc đến năm mơ anh cũng cười cho tình duyên.

Nhưng bây giờ có lẽ đã muộn rồi, có thể vì duyên nợ kiếp trước của anh và cô chưa sâu sắc, lúc anh muốn ở bên cô, cô lại không hề muốn, khi cô đồng ý ở bên anh, anh lại không thể ở cùng cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 755: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Về Đây (5)

Lúc cô khó khăn, anh nguyện lòng giúp đỡ, nhưng khi anh chật vật, anh không muốn cô phải gánh cùng anh.

Xe cấp cứu có mặt rất nhanh.

Trước khi xe cấp cứu chạy đến chỗ cô, Hạ Quý Thần vội rời khỏi, anh quay về lại gốc cây mà anh vừa mới đứng.

Nhìn tận mắt y tá đưa Quý Úc lên xe cấp cứu rồi đi, anh mới đi ra khỏi chỗ đó, bắt một chiếc taxi chạy theo xe cấp cứu.

Đến bệnh viện, Hạ Quý Thần nhìn Quý Úc được các bác sĩ đưa vào phòng bệnh, biết được cô bình an vô sự, anh mới rời khỏi bệnh viện.

Đứng dưới cây cổ thụ trước bệnh viện, Hạ Quý Thần lấy một điều thuốc ra, chằm chằm hút, anh ngẩng đầu lên nhìn phòng bệnh mà Quý Úc đang nằm, cuối cùng lại dập nó đi, ném tàn thuốc vào thùng rác bên cạnh, quay người rời đi.

Lúc Hạ Quý Thần quay lại khách sạn đã là ba giờ sáng.

Thang máy chạy lên tầng phòng anh, Hạ Quý Thần ra khỏi thang máy, vừa tìm thẻ phòng vừa đi tới trước cửa phòng mình, chỉ có điều còn chưa đi được hai bước, anh nhìn thấy có một cô gái đang đứng dựa vào cửa phòng mình cách đó không xa.

Hạ Quý Thần vô thức đi chậm lại: "Sao cô còn chưa ngủ?"

Cô gái nghe thấy tiếng Hạ Quý Thần thì quay đầu nhìn anh, không nói gì.

Hạ Quý Thần thấy cô không nói nên cũng không hỏi nữa, anh đi tới trước cửa chuẩn bị mở cửa phòng thì bỗng nhiên cô gái kia lại lao đến phía anh.

Hạ Quý Thần vội lùi về sau hai bước: "Ninh Ngưng, cô làm gì đấy?"

Cô gái mà Hạ Quý Thần gọi là "Ninh Ngưng" vẫn không nói gì, tay cô nhanh chóng nắm lấy vạt áo của Hạ Quý Thần, dán mặt sát vào quần áo của anh, ngửi ngửi, sau đó cầm lấy ống tay áo bên phải của anh mới tìm ra mùi hương mà mình vừa ngửi được.

Mùi nước hoa ngọt ngào nhẹ nhàng và ấm áp, khiến cho người ta cảm thấy rất thoải mái.

Chẳng lẽ tối qua Hạ Quý Thần rời khỏi khách sạn, đến tận bây giờ mới về là vì đi gặp phụ nữ?

Chỉ một lúc sau Ninh Ngưng đã đoán được Hạ Quý Thần gặp ai: "Anh đi gặp cô ấy à?"

Hạ Quý Thần giờ mới hiểu ra, Ninh Ngưng bước tới gần để ngửi cái gì, anh không buồn đáp lại, mở cửa vào phòng.

Lúc anh đưa tay ra định đóng cửa, Ninh Ngưng đã bước lên trước giữ cửa lại, lách qua khe cửa vào trong phòng của Hạ Quý Thần: "Hai người có nói chuyện gì không? Có ăn tối với nhau không? Hay là hai người cùng nhau trải qua đêm giao thừa?"

Hạ Quý Thần như không nghe thấy lời Ninh Ngưng nói, cũng xem như không nhìn thấy cô, anh cời áo khoác vắt lên ghế, sau đó ngồi xuống bên cạnh châm một điếu thuốc.

"Anh có tặng quà mừng năm mới cho cô ấy không?"

Ninh Ngưng không quan tâm tới việc mình bị Hạ Quý Thần phớt lờ, tiếp tục hỏi dồn: "Chị ấy có thích không? Có vui không?"

Hạ Quý Thần từ từ nhả khói thuốc, anh nghe Ninh Ngưng hỏi xong, đưa mắt nhìn xuống phần túi trong áo khoác.

Thấy anh như vậy, Ninh Ngưng vội vàng nhảy tới trước sofa, tìm trong túi áo của anh, lấy một hộp quà màu xanh dương ra.

"Anh không đưa quà mừng năm mới cho chị ấy sao? Anh đi gặp rồi sao lại không tặng quà?" - Ninh Ngưng sốt ruột hỏi mấy câu, thấy Hạ Quý Thần cứ yên lặng hút thuốc không lên tiếng, cô hiểu ra điều gì đó vội nói:

"Anh chỉ nhìn chị ấy giống như vô số lần trước trong hơn một năm này vậy à, chỉ nhìn trộm từ xa, anh không tới gần có phải không?"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 756: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (6)

Hạ Quý Thần đưa điếu thuốc lên hút nhưng anh chợt dừng lại vì câu nói của Ninh Ngưng.

Anh vẫn không tiếp chuyện với Ninh Ngưng, nhưng ánh mắt đã tập trung sang đầu ngón tay phải.

Mặc dù khoảng thời gian anh ở cạnh cô đã qua một lúc lâu, nhưng cảm giác dịu dàng ban nãy vẫn còn rất rõ ràng.

Ninh Ngưng quan sát phản ứng của Hạ Quý Thần, cô biết bản thân đã đoán đúng: "Anh như thế này thì có ích gì? Hoặc là quên cô ấy đi, bắt đầu một cuộc sống mới, hoặc là tìm cô ấy về. Anh không đuổi theo cô ấy, cũng không chịu quên cô ấy, cứ để bản thân khổ sở trong một thế giới không có cô ấy nhưng mỗi ngày đều nhớ đến cô ấy, đến khi nào mới có thể kết thúc?"

Lời của Ninh Ngưng khiến cho Hạ Quý Thần cau mày lại, anh ngẩng đầu liếc cô ta một cái, cứ như cô ta không hề tồn tại, anh tiếp tục từ tốn hút thuốc.

"Hạ Quý Thần, tại sao mỗi lần nói đến những chuyện này, anh đều không đếm xỉa đến em?"

"Đây là việc của cô, không hề liên quan đến tôi. Nếu không phải vì trước đây khi cô làm nhân viên thu ngân ở Pháp, tôi và cô quen biết nhau, cô lại giúp đỡ tôi một lần thì bây giờ tôi chẳng phải nhọc lòng thế này!"

Ninh Ngưng nhìn Hạ Quý Thần, cô nói nhiều như thế, nhìn đáng vẻ không chút động lòng của anh, cô ta nhin không được mà giậm chân nói: “Đúng là hoàng thượng chưa vội, thái giám đã gấp! Em thật sự chẳng thêm quan tâm anh nữa, anh thích làm gì thì làm!”

Nói xong, Ninh Ngưng dừng dừng quay người bỏ đi ra ngoài, đi được hai bước, cô lại dừng lại: “Đúng rồi, em có một việc muốn nhờ anh giúp đỡ.”

Hạ Quý Thần thấy Ninh Ngưng đổi sang chủ đề khác, mặc dù vẫn không mở miệng nói câu nào, nhưng đã có chút phản ứng, anh quay đầu về phía cô.

“Là thế này...” Ninh Ngưng bước đến trước mặt Hạ Quý Thần: “... Tiền lần trước anh cho em, không đủ dùng, thuốc dùng trong ca phẫu thuật của ba em đổi sang loại khác rồi, một mũi phải cần tới mấy triệu, vì vậy, anh có thể cho em mượn thêm một ít nữa không?”

“Bao nhiêu?” Cuối cùng Hạ Quý Thần cũng đã chịu mở miệng, câu nói đầu tiên kể từ khi bước vào phòng khách sạn.

Ninh Ngưng nghiêng đầu, nghĩ một lúc, chìa năm ngón tay ra trước mặt Hạ Quý Thần.

Năm triệu dường như có hơi ít... Ninh Ngưng không đợi Hạ Quý Thần kịp phản ứng thì đã gior thêm hai ngón tay.

Bảy triệu đủ không? Lỡ như không đủ thì sao?

Qua vài giây, Ninh Ngưng lại gior thêm hai ngón tay nữa.

Chín triệu dường như hơi nhiều... Ninh Ngưng vừa nghĩ vừa rút lại bớt một ngón tay.

Hạ Quý Thần nhìn ngón tay của Ninh Ngưng lúc nhiều lúc ít, cô vẻ như không nhẫn nại được nữa, anh lấy hai cái thẻ từ trong túi ném cho Ninh Ngưng: “Hai cái thẻ này không có mặt khẩu, dùng bao nhiêu thì tự đi mà rút bấy nhiêu.”

“Vậy được rồi...” Ninh Ngưng nhận thẻ, còn nói thêm một câu: “Ngày mai em sẽ xem rút cuộc muốn dùng bao nhiêu, tới lúc đó em sẽ đem thẻ và cả giấy nợ trả lại cho anh.”

Hạ Quý Thần lười chẳng muốn nói, khoát tay tỏ ý bảo Ninh Ngưng mau đi đi.

Ninh Ngưng cũng không có ý ở lại thêm, chào một câu “Bye bye” rồi quay người đi.

Đi được hai bước, Ninh Ngưng dường như lại nhớ đến chuyện gì đó, cô dừng lại lần nữa, quay đầu về phía Hạ Quý Thần và nói: “Đúng rồi, lúc trước không phải em nói với anh mời anh ăn cơm để cảm ơn sao? Hai ngày nữa em sẽ cho anh biết thời gian và địa điểm cụ thể...”

Hạ Quý Thần không nhìn Ninh Ngưng, chỉ lạnh nhạt trả lời một tiếng “Ừ”.

Ninh Ngưng không nói thêm nữa, cầm thẻ và nhanh chóng rời khỏi phòng của Hạ Quý Thần, rẽ vào phòng của mình ở cạnh đó, tiếng đóng cửa rất lớn, mặc dù cửa phòng Hạ Quý Thần đã được cô đóng lại, nhưng lúc Hạ Quý Thần ngồi trên sofa vẫn loáng thoáng nghe thấy một tiếng “Ầm” vang lên từ phòng bên cạnh

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 757: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (7)

Quý Ưc trong lúc ngủ thiếp đi đã mơ một giấc mơ, cô mơ thấy Hạ Dư Quang, người mình nhưng nhớ mà rất lâu không được gặp.

Hạ Dư Quang ấy một lời cũng không nói với cô, anh chỉ ngồi lặng lẽ bên cạnh cô, ngón tay thon dài xinh đẹp nhẹ nhàng vuốt ve hàng lông mày rồi từ từ lướt xuống gò má của cô. Sự ấm áp của những động tác này vẫn còn lưu lại trên làn da mềm mại của cô, khiến cho cô cảm thấy rằng điều này là sự thật chứ không phải là một giấc mơ.

Giấc mơ ngọt ngào về anh, về anh Hạ Dư Quang khiến cô muốn chìm đắm trong đó mãi, muốn nó diễn ra mãi mà không muốn tỉnh dậy.

Những hình ảnh mơ hồ đó cứ lớn vồn xuất hiện vô số lần trong tâm trí cô. Mãi cho tới khi tiếng chuông điện thoại di động vang lên, tiếng chuông lớn khiến hai bên thái dương đau nhức, lúc này cô mới bắt đầu đi mở mắt.

Đập vào mắt cô là một căn phòng màu trắng.

Cái quang cảnh lạ lẫm này làm cho Quý Ưc nhúu chặt mày lại, cô đảo mắt nhìn một vòng, định hình được bốn phía mới biết rằng đây là bệnh viện.

Tại sao cô lại ở bệnh viện?

Quý Úc nhăn mày lại, ý thức dần dần trở nên minh mẫn hơn, những hình ảnh trước khi cô ngất đi đều bắt đầu từ từ xuất hiện trong tâm trí.

Cô đã uống rất nhiều rượu, uống đến nổi tức ngực, đã lâu lắm rồi cô không đau lòng nhiều đến vậy. Không có một bóng người nào trên đường nên cô lại thỏa thích khóc cho đã, sau khi khóc đủ rồi cô từ từ lịm dần đi...

Cho nên cô ngất đi ở chỗ đường cái bên cạnh Hậu Hải.

Nhưng tại sao bây giờ tỉnh dậy cô lại nằm trong phòng bệnh của bệnh viện. Ai đã đưa cô tới đây?

Tiếng chuông điện thoại lại một lần nữa vang lên khiến cho cô dừng những suy nghĩ trong đầu, đưa mắt nhìn màn hình điện thoại, thì ra là Đường Hoa gọi.

Lướt nhẹ màn hình điện thoại, cô đưa lên tai, còn chưa kịp mở miệng thì bên đầu kia giọng nói lo lắng của Đường Hoa đã vọng tới: “Quý Úc cậu bây giờ đang ở đâu vậy? Mình đã đến nhà cậu mà vẫn không tìm thấy cậu, gọi điện thì cậu cũng không bắt máy, tối nay có hoạt động, cậu không được bỏ lỡ đâu đấy.”

Quý Úc gật gật đầu, cô nhìn lên màn hình điện thoại, đã 1 giờ chiều rồi, bốn giờ thì buổi diễn đã bắt đầu, cô cần phải trang điểm tạo hình, không kịp về nhà: “Hoa Hoa, mình đang ở bệnh viện, cậu đến đón mình nhé.”

“Bệnh viện? Cậu sao lại đang yên lành lại đến bệnh viện vậy? Có bị nặng lắm không? Cậu có muốn mình gọi điện cho Trần Bạch, nói với Trần Bạch buổi diễn tối nay cậu không tham gia được.”

“Không có gì đâu, bây giờ cậu đến đón mình nhé, trong lúc đợi cậu mình đi làm thủ tục xuất viện là vừa.”

Cúp điện thoại xong, Quý Úc muốn nhấn chuông để gọi ý tá đến làm thủ tục xuất viện.

Sau khi cô nhấn chuông gọi ý tá tới, Quý Úc nhìn thoáng màn hình điện thoại với. Trên màn hình di động hiện lên lịch sử cuộc gọi, cuộc gọi của Đường Hoa nằm phía sau cuộc gọi tới 120.

Cuộc gọi này được gọi đi từ điện thoại của cô, lúc đó là 3 giờ sáng.

Quý Úc nhớ lại một cách đầy mơ hồ, cô khóc cho đến khi đầu óc choáng váng, trước lúc cô ngất đi, cô có nhìn lướt qua đồng hồ, 3 giờ kém mười...

Cũng có nghĩa là sau khi cô ngất đi không phải là có người đưa cô đến bệnh viện, mà là có người lấy điện thoại của cô giúp cô gọi xe cứu thương.

Trong khi cô đang trầm tư với những suy nghĩ của mình thì cửa phòng bệnh đột ngột mở ra, có một y tá mặc áo blouse trắng bước vào: “Cô Quý, cô đã tỉnh rồi ư?”

Nói xong cô y tá ngồi bên cạnh giường giúp Quý Úc đo huyết áp.

“Huyết áp ổn định, cô có thể xuất viện rồi.” - Cô y tá vừa tháo máy đo huyết áp vừa cười dịu dàng với Quý Úc.

“Cảm ơn.” - Quý Úc lịch sự cảm ơn. Sau đó cô hỏi: “Cô có biết hôm qua là ai đã giúp tôi gọi xe cứu thương không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 758: Cướp Sủng Phi Của Bốn Vương Trở Về Đây (8)

“Cái này tôi không rõ lắm, có một chàng trai gọi điện đến, tôi tiện thể nghe điện thoại, giọng nói của anh ấy rất hay...” - Y tá kể cho Quý Úc nghe chi tiết về chuyện tối hôm qua: “... nhưng đến khi chúng tôi đến địa điểm mà anh ấy nói thì ở đấy chỉ còn mình cô.”

Anh ấy... Một lúc sau Quý Úc mới “ồ” lên một tiếng, quay sang nói với y tá: “Cảm ơn.”

“Cô Úc, cô nghỉ ngơi đi nhé, tôi đã giúp cô làm xong thủ tục xuất viện rồi.”

Quý Úc không nói gì, chỉ cười gượng gạo và khẽ gật đầu.

Cho đến khi Y tá rời đi, Quý Úc cầm lấy điện thoại, nhìn chăm chăm vào số “120” trong danh bạ điện thoại, đang xem thì chợt cô nhớ tới giấc mơ lúc cô hôn mê.

Bất giác cô đưa tay mình lên, chạm vào hàng lông mày, không biết có phải là ảo giác hay không, cô luôn cảm thấy nơi lông mày như còn vương lại hơi

ấm đầu ngón tay của Hạ Quý Thần.

Không lâu sau Đường Họa Họa đã đến bệnh viện.

Thấy sắc mặt của Quý Úc không được tốt, cô ngồi xuống cạnh Quý Úc, hỏi han không ngớt lời.

Quý Úc chẳng để tâm, cô không nói lời nào, đi cùng Đường Họa Họa ra khỏi bệnh viện lên xe ra về.

Thời tiết hôm nay vô cùng đẹp, ánh mặt trời ban mai chiếu sáng rực cả thành phố.

Quý Úc ngồi trong xe, đưa mắt ra ngoài cửa sổ, cô ngắm nhìn thành phố, chiếc xe lắc lư, một lần nữa giấc mơ đêm qua hiện ra trước mắt, số 120 trong điện thoại và cả khi cô trả lời phỏng vấn TX, bóng dáng thân quen lướt qua mắt khi cô ở quán cafe...

Những cảnh tượng ấy cứ lặp đi lặp lại, không hiểu sao trong lòng Quý Úc hiện lên một ý nghĩ Hạ Quý Thần đã trở về Bắc Kinh.

Mặc dù không có căn cứ, mặc dù chỉ là trực giác mách bảo, nhưng Quý Úc cảm giác đây là sự thật.

Lúc này, Quý Úc tựa vào cửa sổ, mắt nhìn những con đường đã lùi dần về phía sau, bất chợt cô cảm thấy thành phố đã trở nên vô cùng xinh đẹp và đáng yêu.

Đường Họa Họa đang lái tiến về phía trước, lúc chờ đèn đỏ, ngoảnh ra sau xe nhìn Quý Úc, phát hiện cô ấy đang mỉm cười nhìn ra cửa sổ, ngạc nhiên mở to mắt nhìn, đèn đỏ đã chuyển sang đèn xanh, vội vã đạp ga, vừa qua đường vừa nói: “Tiểu Úc, nghĩ gì mà vui thế?”

Quý Úc nghe thấy tiếng Đường Họa Họa, quay sang nhìn cô ấy: “Không có gì.”

Đường Họa Họa thấy Quý Úc không muốn nói chuyện nên cũng không miễn cưỡng hỏi nữa mà chuyển sang chủ đề khác: “À phải rồi, cậu còn nhớ trước Tết công ty có tổ chức cho cậu một hoạt động không? Tính đến 12 giờ trưa nay, người hâm mộ bình chọn cho cậu nhiều nhất, sẽ được ăn tối cùng cậu.”

Nghệ sĩ nào cũng tổ chức một vài hoạt động giao lưu với fans hâm mộ, nghe Đường Họa Họa nhắc nhở, Quý Úc mới chợt nhớ đến chuyện đó: “Ồ, mình nhớ rồi, có kết quả rồi sao?”

“Ừm, trước khi đến đón cậu, Trần Bạch đã gửi mình danh sách người trúng giải nhất, cậu biết cậu được bình chọn tặng thưởng bao nhiêu tiền không?”

Quý Úc lắc đầu.

“11 vạn!” - Sau khi thốt lên con số này, Đường Họa Họa nói tiếp: “Đây là hoạt động có người hâm mộ khen thưởng nhiều nhất từ trước đến nay, nói ra chắc cậu không tin, người hâm mộ này là một em gái.”

Bình thường khen tặng nam nghệ sĩ toàn là fans hâm mộ nữ, còn khen tặng nữ nghệ sĩ thì luôn luôn là fans hâm mộ nam, vì thế khi Quý Úc nghe Đường Họa Họa nói, cô cũng có chút ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 759: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (9)

“À, quên nói với cậu, cô này tên là Ninh Ngưng.” - Đường Họa Họa vừa lái xe vừa nhìn nét mặt của Quý Úc qua kính chiếu hậu: “Cô ấy du học ở Anh 5 năm rồi, giờ cũng đã tốt nghiệp, lớn hơn cậu 3 tháng tuổi đó.”

Quý Úc gật đầu rồi “Ừm...” một tiếng

Không khí trong xe im lặng một chút Quý Úc lại cất lời: “Hồi năm ngoái, lúc tớ tham gia lễ hội liên hoan phim ở Mỹ, không phải đã cùng cậu và Trang Nghi dạo phố mua rất nhiều đồ sao? Tớ nhớ lúc đó có rất nhiều thứ không dùng đến nên vẫn chưa mở ra, cậu và Trang Nghi để ở đâu rồi?”

“Đều ở trong văn phòng của công ty ấy.” - Đường Họa Họa hơi quay đầu, buồn bực hỏi: “Làm sao vậy?”

Quý Úc cũng không sốt sắng trả lời ngay mà lại hỏi: “Hôm nào phải ăn cơm cùng fans hâm mộ đây?”

“Tối ngày 18, ăn ở nhà hàng Lilac, ngay lô ghé số 1.”

“Ừm...” - Quý Úc khẽ lên tiếng. “... Vậy mai hay mốt, khi nào cậu có thời gian thì về công ty một chuyến đi, mở vài hộp ra, chọn mấy phần quà, rồi nhờ người gói lại cho thật đẹp, sau đó nhanh chóng để lên xe.”

Đường Họa Họa nghe đến đó mới hiểu Quý Úc mua nhiều đồ như vậy là cho fans, cô nhanh chóng gật đầu, đáp lại: “Tớ biết rồi.”

Lúc 17 giờ tối, Hạ Quý Thần nhận được cuộc gọi video của Ninh Ngưng.

Trong điện thoại, có lẽ do thấy Ninh Ngưng vừa mới tắm xong, một tay cầm điện thoại, một tay dùng khăn xoa mặt.

Hạ Quý Thần chỉ nhìn lướt qua màn hình điện thoại, rồi lại để nó dựa lên bàn trà, tiếp tục cầm quyển sách thông dong đọc tiếp.

“Ngày mai anh rảnh không?” - Trong phòng của khách sạn rất yên tĩnh, giọng của Ninh Ngưng trong điện thoại lại hỏi có chút đột ngột.

Hạ Quý Thần đọc hết chữ cuối mới chậm rãi lật trang, điềm đạm trả lời: “Có.”

“Vậy thì, tối mai em mời anh ăn cơm nha?” - Ninh Ngưng sau khi đề nghị xong, cô ta không chờ Hạ Quý Thần trả lời đã tiếp lời: “Ăn đồ Pháp, được không anh?”

Hạ Quý Thần khẽ nhú mày, ngưng đọc sách rồi lại nhìn về điện thoại trên bàn.

Ninh Ngưng quan sát gương mặt anh, trong lòng cũng hiểu anh đang nghĩ gì, lúc ở Pháp ngày nào hai người cũng ăn đồ Pháp, giờ trở về Bắc Kinh rồi mà vẫn ăn đồ Pháp. Mà cô cũng hết cách, người quyết định vị trí của cô không phải là cô mà là do truyền thông. . .

Ninh Ngưng sợ Hạ Quý Thần thấy mình hơi khác thường, liền cúi đầu tránh ánh mắt của Hạ Quý Thần: “Vậy nhà hàng Lilac đi, nổi tiếng lắm đó, nghe nói cảnh đêm cực đẹp, em chọn không phải nhờ đồ ăn ở đó đâu, là vì cảnh đêm của nó đó...”

Nói xong, Ninh Ngưng ngẩng đầu lên nhìn màn hình điện thoại. Đã sớm chẳng thấy bóng dáng của Quý Hạ Thần, biết rằng mình đánh lạc hướng thành công thì cười hi hi: “Nhớ nhé, tối mai 6 giờ 30 tại lô ghế số 1 ở nhà hàng Lilac.”

Hạ Quý Thần không mở miệng nhưng lại vô tâm “Ừm” một tiếng, sau đó lại nhẹ nhàng lật đến một trang giấy trong quyển sách trên tay.

“Anh còn phải xem xong kịch bản, cúp máy đây...”

Ninh Ngưng đã quen phản ứng này của Quý Hạ Thần, vừa dứt lời thì cô liền muốn cúp máy, nhưng khi ngón tay sắp chạm đến nút tắt thì lại sực nhớ ra mình quên chuyện quan trọng nhất, lại nói: “Ngày mai anh đến thì chỉ cần báo tên của em, số điện thoại của em nữa, chỉ nói là em đi một mình thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 760: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (10)

Lần này Hạ Quý Thần không trả lời Ninh Ngưng nữa.

Ninh Ngưng nhếch môi, nghe thấy âm thanh của trang giấy lật qua lật lại, cô ta thầm nói một câu “Người đàn ông mặt đơ và kiêu lỗ”, sau đó tự ý tắt video call.

Buổi trưa ngày 18, Trần Bạch hẹn Quý Úc cùng một đạo diễn nổi tiếng dùng bữa trưa tại một nhà hàng beefsteak ở lầu 6 SKP.

Họ dùng bữa rất vui vẻ, xem ra đạo diễn rất hài lòng với Quý Úc, ông ta có hứng thú muốn hợp tác với Quý Úc trong bộ phim lớn tiếp theo.

Hai giờ chiều đạo diễn có buổi họp, chưa đến một giờ rưỡi thì tan tiệc.

Buổi chiều Trần Bạch cũng có hẹn để bàn về chuyện hợp tác nên phải quay về Hoàn Ảnh.

Nhà hàng băng chuyền Lilac ở gần SKP, Quý Úc cảm thấy về nhà thì chán quá, cô nghĩ buổi chiều không có việc gì, cũng lâu rồi không đi dạo phố. Sau khi đạo diễn rời đi, cô chào tạm biệt Trần Bạch và hẹn gặp Đường Họa Họa ở một quán cà phê gần đó rồi cả hai cùng nhau đi dạo phố.

Bởi vì không phải cuối tuần, người trong trung tâm thương mại không nhiều, rất nhiều cửa hàng còn chưa nhập hàng mới, quần áo giày dép cũng chưa có gì để xem. Quý Úc và Đường Họa Họa ở khu mỹ phẩm trên lầu 1, lựa mấy mẫu son đang hot, sau đó đi thẳng lên lầu 4.

Thật ra Quý Úc muốn mua một đôi giày, nhưng đi một vòng rồi cũng không thấy mẫu mình thích, bù lại ở phía nam lầu 4, cô nhìn thấy một cửa hàng bán

đồ sứ mới mở.

Quý Úc bỗng nhớ đến vị đạo diễn của bộ phim mà mình vừa quay mấy ngày trước, mấy hôm nữa là sinh nhật ông ta, ông ta có gửi thiệp lời cho cô. Lúc quay phim hai người có ngồi trò chuyện với nhau, vị đạo diễn đó là người có niềm yêu thích đối với đồ sứ.

Đi dự tiệc chắc chắn phải mang quà, hơn nữa lại phải có thành ý, bây giờ đúng lúc tìm thấy, Quý Úc quên hẳn việc mua giày, cô gọi Đường Họa Họa cùng vào tiệm đồ sứ.

“Đột nhiên nhớ ra muốn đi dạo cửa hàng đồ sứ rồi à? Mình chưa từng nghe cậu nói cậu có hứng thú với mấy thứ này.” Đường Họa Họa nhìn thấy đồ sứ trưng bày khắp phòng, không thể kìm chế được mà quay đầu hỏi nhỏ Quý Úc.

“Mấy hôm nữa là sinh nhật đạo diễn Nhất Lục, mình chọn cho ông ấy.” Quý Úc nhỏ giọng trả lời, sau đó đưa tay ra chạm vào một bình hoa làm bằng sứ Thanh Hoa.

“À, cậu không nhắc thì mình suýt nữa quên luôn chuyện này rồi, tối hôm qua Trang Nghi gọi điện thoại cho mình, bảo mình nhớ chuẩn bị quà cho đạo diễn Nhất Lục.” Đường Họa Họa nói xong thì cùng Quý Úc chọn đồ sứ.

Hai người vừa xem, vừa nhỏ tiếng trò chuyện cùng nhau.

Sự chú ý của họ đều đổ dồn lên những sản phẩm đồ sứ kia, hoàn toàn không nhận ra, lúc họ đi vào cửa hàng, có hai người đang đứng bên cạnh cũng đang chọn đồ sứ giống họ.

Quý Úc và Đường Họa Họa ghi nhớ những sản phẩm mà mình đã xem qua, những mẫu mà mình thích; đợi khi ngắm hết một lượt sẽ đem những mẫu mà mình ưng ý so sánh với nhau, rồi chọn ra mẫu đẹp nhất.

Cửa hàng đồ sứ không lớn lắm, Quý Úc và Đường Họa Họa chọn lựa kĩ càng một lúc rồi mới đi gặp nhân viên bán hàng.

Có thể là do đồ sứ phục cổ, nên nhân viên của cửa hàng cũng mặc một bộ sườn xám, nữ nhân viên tiếp Quý Úc dáng người rất cao, bước qua chỗ họ, nhỏ nhẹ hỏi xem Quý Úc và Đường Họa Họa cần giúp đỡ gì không.

Quý Úc chỉ vào sản phẩm mà mình ưng ý đang bày trên kệ, lần lượt chỉ hết cái này đến cái kia: “Phiền cô đem những sản phẩm này đặt trên bàn và giới thiệu cho chúng tôi.”

Nhân viên nghe xong, biểu cảm trở nên kì lạ.

Đường Họa Họa tỉnh tể nhận ra được sự kì lạ đó, lên tiếng hỏi: “Có vấn đề gì sao?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 761: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (11)

Cô phục vụ vội vàng giải thích: “Là như thế này, hai cô xem những mẫu sản phẩm sứ khác đi, những mẫu mà hai cô vừa chọn lúc nãy, thật không may là khoảng ba mươi phút trước được người khác đặt toàn bộ rồi.”

Đặt toàn bộ rồi?

Quý Úc và Đường Họa Họa cứ như nghe được một chuyện khó tin vậy, hai người nhìn nhau, trong ánh mắt của cả hai đều lộ rõ vẻ kinh ngạc.

Đồ sứ có giá không thấp, những mẫu mà họ ưng ý lúc nãy không tới mười cái, chỉ được bảy tám cái, nếu đặt toàn bộ, ít nhất cũng phải hơn mấy chục vạn tệ, hơn nữa lại chọn đúng ngay những mẫu mà họ ưng ý, điều này có hơi kì lạ thì phải?

Nghĩ đến đây, Đường Họa Họa lại lên tiếng: “Xin hỏi, là ai đã đặt vậy?”

Cô nhân viên quay người lại, đi một vòng nhìn quanh cửa hàng, sau đó chỉ vào một cái ghế gỗ cách đó không xa: “Chính là cô gái đeo khẩu trang đó đặt.”

Quý Úc nhìn qua phía bên đó, mặc dù người mà cô phục vụ chỉ đeo khẩu trang và còn đội mũ, vốn dĩ không thể nhìn thấy mặt, nhưng với dáng vẻ đó, cô chỉ cần nhìn một cái là nhận ra ngay, đó chính là người mà đã hai tháng nay cô chưa gặp - Thiên Ca.

Cứ cho là Quý Úc không tận mắt nhìn thấy vừa nãy Thiên Ca đã làm gì, nhưng sau khi biết là do Thiên Ca đã đặt những mẫu đồ sứ đó, thì có dùng ngón chân cũng đoán ra được, chắc chắn là lúc cô và Đường Họa Họa bước vào cửa hàng, đã bị Thiên Ca nhìn thấy, cô ta trước giờ đều để mắt tới cô và Đường Họa Họa, do đó mà cố ý giành hết toàn bộ những mẫu mà cô ưng ý ở trước mặt cô!

Đĩ nhiên, mua đồ sứ chỉ là giả, mục đích thật là khiến cô cảm thấy ấm ức!

Ánh mắt của Quý Ước bỗng chốc trở nên nghiêm nghị hơn, cô không nói câu nào, chỉ đưa ánh mắt về phía Đường Họa Họa.

Đường Họa Họa lập tức hiểu ý của cô, cười nhạt một cái và nói với cô nhân viên: “Phiền cô rồi, cô tiếp tục công việc của mình đi, chúng tôi đi xem mẫu khác.”

“Được, nếu hai cô cần giúp gì thì cứ việc gọi tôi.” - Cô nhân viên mỉm cười cúi chào, sau đó đi vào.

Đội cô nhân viên đi xa, Quý Ước mới bước đến chỗ cái ghế phía bên kia, chỗ mà Thiên Ca đang ngồi nghịch điện thoại.

Lúc Quý Ước vẫn chưa đi đến trước mặt Thiên Ca, Thiên Ca đã nhận ra được có người tới gần, đưa mắt về phía Quý Ước và Đường Họa Họa.

Quý Ước và Thiên Ca đều đeo khẩu trang, Thiên Ca cũng vừa nhìn một cái là nhận ra Quý Ước.

Bởi vì Thiên Ca đeo khẩu trang nên Quý Ước không thể nhìn thấy sắc mặt của cô ta, nhưng cô có thể cảm nhận được, Thiên Ca nhất định là đang nở một nụ cười đắc ý.

Cô bước không ngừng đến trước mặt Thiên Ca, Thiên Ca mới thu điện thoại lại, tựa người ra ghế, hạ giọng nói: “Chọn những mẫu ưng ý để làm quà tặng cho đạo diễn Nhất Lục, lại bị tôi giành mua cả rồi, có phải là thấy vô cùng ấm ức, vô cùng bức tức không?”

“Ấm ức, bức tức là đúng rồi.” - Thiên Ca cười khinh một tiếng, vốn dĩ chẳng thèm đội Quý Ước mở miệng, lại tiếp tục nói một cách từ tốn: “Tôi nói cho cô biết, tôi chính là cổ ý làm vậy đó! Lúc cô bước vào cửa hàng, tôi đã nhìn thấy cô, là người đứng cạnh cô, mẫu nào cô ưng ý, tôi liền nói với nhân viên đặt ngay mẫu đó, cô muốn chọn quà cho đạo diễn Nhất Lục, tôi sẽ không để cô chọn đâu.”

Nói xong, Thiên Ca không để ý tới Quý Ước mà quay người đi đến chỗ trợ lý đang đi dạo phố cùng mình: “Cô nói xem, chúng ta mua nhiều đồ sứ như vậy, nên tặng cái nào cho đạo diễn Nhất Lục đây?”

Vừa nói, Thiên Ca vừa nghiêng đầu, lặp lại những lời vừa nãy nghe trộm được từ chỗ Quý Ước: “Tặng bình hoa làm bằng sứ Thanh Hoa?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 762: Cướp Sủng Phi Của Bốn Vương Trở Về Đây (12)

Chế tác rất tinh xảo, mới xem qua đã thấy rất có phong cách riêng, hơn nữa đạo diễn Nhất Lục nói ông ấy thích nhất chính là sứ Thanh Hoa...”

“Cô!” - Đường Họa Họa làm sao mà không biết được Thiên Ca này đang cố ý nhắc lại những chuyện trước đây để gây khó dễ cho Quý Ước, điều này khiến cô vô cùng tức giận rồi nhanh chóng đáp trả nhưng chỉ vừa mới nói một chữ đã bị Quý Ước cản lại.

Thiên Ca này căn bản không thèm đếm xỉa đến những lời vừa mới nói ra của Đường Họa Họa, cô ta lại tiếp tục câu chuyện với trợ lý của mình: “Cái bình hoa để sản đó cũng được đây, đạo diễn Nhất Lục vừa mới mua một căn hộ, vừa khéo nó có thể đặt ở phòng khách...”

Người trong tiệm liên tục lấy những món đồ gốm mà Thiên Ca đã chọn, họ lôi ra và để chúng trên một cái bàn đặt trước mặt của Thiên Ca.

Thiên Ca chọn một cái bình hoa khá nhỏ, giữ chặt trong tay, một bên thì vuốt ve xem xét một bên lại cất giọng lên nói lớn: “Cái bình này rất tốt, có thể đặt ở phòng khách để làm đồ trang trí, hơn nữa bức tranh trên này có ý nghĩa may mắn trường thọ, thật sự rất hợp để làm quà sinh nhật...”

“Thật sự cô ta quá đáng lắm rồi!” - Đường Họa Họa không nhịn nổi tức giận lên tiếng.

Quý Ước không nói lời nào, cô điềm tĩnh đứng tại chỗ mắt nhìn vào những chiếc bình trên bàn không biết cô đang nghĩ gì.

Nhân viên bán hàng nhanh chóng đưa tới những món đồ gốm mà Thiên Ca đã chọn: “Thưa cô, làm phiền cô kiểm tra một chút, nếu như không có vấn đề gì thì bây giờ tôi sẽ giúp cô gói lại rồi tính tiền ạ!”

Sau khi Thiên Ca nghe những lời nói này, quay đầu lại, dương dương tự đắc nhìn Quý Ước, cổ ý cao giọng nói: “Nhanh chóng giúp tôi gói chúng lại, cảm ơn các cô.”

Sau khi nói xong, Thiên Ca giống như cảm thấy chưa đủ hả giận, quay người lại nói với trợ lý của mình: “Thực ra chúng ta có thể tặng đạo diễn Nhất Lục những bình gốm này, dù sao đạo diễn cũng là một người yêu thích gốm sứ...”

Thiên Ca vẫn còn chưa nói hết câu, Quý Ước vốn im lặng suốt từ nãy đến giờ đột nhiên quay người, lấy một chiếc bình hoa ở trên bàn, không thèm nhìn

mà mạnh tay ném chiếc bình xuống đất.

Những mảnh sứ dưới đất vỡ loang choang, Thiên Ca đứng bật dậy khỏi chiếc ghế đang ngồi rồi hét lên: “Cô làm cái gì vậy hả?”

Quý Úc không thèm quan tâm đến những lời của Thiên Ca, cô lại tiếp tục giơ tay lấy một món đồ gốm rồi hung hăm ném xuống đất.

Nhân viên tiệm gốm thấy vậy hốt hoảng cất tiếng: “Quý khách, cô đang làm cái gì vậy? Tôi sẽ báo cảnh sát đấy!”

Quý Úc vẫn không dừng lại cô lại tiếp tục đưa tay đẩy mạnh toàn bộ những đồ gốm đang hỗn loạn trên mặt bàn xuống đất, đồ gốm rơi trên sàn vỡ vụn!

Cô đứng thẳng người dậy, không thèm nhìn Thiên Ca, cô nhanh chóng đến bên một cái bình hoa đặt sàn, giơ chân lên đá một cái thật mạnh, cái bình hoa ngã trên mặt đất, vỡ tan thành vô số mảnh vỡ trên sàn.

Đợi khi tự tay phá nát toàn bộ những món đồ gốm mà Thiên Ca đã chọn. Quý Úc lo đi sự giận dữ của Thiên Ca, cũng chẳng thèm quan tâm đến sự lo lắng của những nhân viên ở đây, cô nhanh chóng quay người đi, lạnh lùng nói với Họa Họa: “Họa Họa, cậu đi thanh toán những đồ gốm mình vừa mới làm vỡ đi!”

“Ừ!” - Đường Họa Họa đồng ý, cô rút thẻ tín dụng trong ví tiền ra, đưa cho nhân viên của cửa hàng.

Đồ gốm đã bị vỡ hư cả rồi, nên không bán đi được là điều tất nhiên, nhân viên thấy Quý Úc chịu trả tiền, không còn nhao nhao gọi bảo vệ hay cảnh sát nữa, nhanh chóng nhận thẻ thanh toán mà Đường Họa Họa đưa cho.

Đợi mọi người tản đi hết, Quý Úc mới đưa ánh mắt lạnh băng nhìn về phía Thiên Ca.

Thiên Ca thật sự là không nghĩ tới Quý Úc có thể làm như vậy, cô vẫn còn lộ rõ vẻ kinh ngạc và lặng đi một hồi

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 763: Cướp Sủng Phi Của Bỏ Vương Trở Về Đây (13)

Quý Úc nhìn chằm chằm Thiên Ca một lúc, cô nhắc chân từng bước tiến về phía Thiên Ca.

Có lẽ ánh mắt quá lạnh lùng của Quý Úc khiến cho người ta cảm thấy được sự mạnh mẽ của cô, khiến trợ lý cứ tưởng cô định xông đến làm gì Thiên Ca, vội lao nhanh về phía trước hỏi: “Cô muốn làm gì?”

Quý Úc nghe thấy thế, cô đưa mắt liếc nhìn trợ lý của Thiên Ca, cô còn chưa nói lời nào, trợ lý của Thiên Ca đã sợ hãi lùi về sau.

Quý Úc nở nụ cười nhạt, cô lập tức nhìn gương mặt Thiên Ca với ánh mắt lạnh lùng.

Có thể giọng nói của trợ lý giúp Thiên Ca lấy lại được tinh thần, cô bình tĩnh hơn rất nhiều.

Cô thấy Quý Úc đang từng bước một tiến gần mình, phản ứng của cô cũng như trợ lý lúc này, cô bắt giắc lùi về sau một bước.

Dường như Quý Úc đã đoán được cô ấy sẽ hành động như vậy nên khi thấy Thiên Ca lùi về sau một bước, cô mạnh mẽ dứt khoát bước thật dài về trước, nhìn thẳng vào mắt Thiên Ca.

Quý Úc chỉ cao hơn Thiên Ca một chút, vì phải ăn tối cùng fans hâm mộ nên trước khi ra khỏi nhà cô đã mang một đôi giày cao gót 5 phân.

Chỉ đơn giản là muốn ra ngoài dạo phố nên Thiên Ca mang một đôi giày trắng, lúc này Quý Úc đã cao hơn cô ta cả nửa cái đầu, lúc Quý Úc cúi đầu nhìn Thiên Ca, cảm giác như đang từ trên cao nhìn xuống: “Chẳng phải cô nói muốn đem hết mấy thứ đồ gốm này tặng cho đạo diễn Nhất Lục hay sao? Cô còn nói ông ấy là người thích gốm sứ, có cần tôi giúp cô dọn dẹp lại hết đồ gốm này, bỏ vào thùng, kí tên cô rồi chuyển phát nhanh cho ông ấy không?”

Quý Úc nói xong, thấy mình dường như nói thiếu điều gì quan trọng, cô lại nói thêm: “À, cô yên tâm, tôi đây rất tốt bụng, sẽ lấy cho cô thêm một tấm card, viết lên đó, chúc đạo diễn Nhất Lục sinh nhật vui vẻ, Thiên Ca thân tặng!”

Nghe đến đây, Thiên Ca chớp mắt, cô nhìn Quý Úc với ánh mắt căm ghét: “Cô bớt ở đây ra về ngهنهنh ngang kiêu ngạo với tôi đi, cho dù mấy thứ đó là cô nhìn thấy và thích trước, nhưng người đặt mua là tôi, cô vứt nó đi là đã quá đáng lắm rồi. Làm người thì đừng có được voi đòi tiên, khinh thường người khác!”

Nghe những lời đó của Thiên Ca, Quý Úc thấy vô cùng tức cười, cô cười khẩy hai cái, mắt nhìn về phía Thiên Ca, lạnh lùng nói: “Đừng nói những thứ này là do tôi thấy thích trước mà cô đã giành để đặt mua, cứ coi như là do cô nhìn thấy thích trước, coi như cô đã bỏ tiền ra mua về, tôi nhìn thấy cô thì không thấy vui vẻ nên mới ném đi đó.”

“Về phần cô nói tôi quá đáng, nếu so với cô, tôi thật sự không đáng là gì, cô vốn đã làm quá xuất sắc hai chữ này, những thứ tôi làm hôm nay cũng không bằng một phần nhỏ của cô, đúng chứ?”

“Cô nghĩ tôi cần những thứ dễ dàng có được như vậy sao? Tôi nói cho cô biết, chỉ cần thứ tôi muốn nhưng không có được thì dù cho nó bị hủy đi tôi cũng sẽ không để cô có được nó!

Dù những thứ tôi có được mà không cần nữa, nhưng nếu là cô cần tôi cũng sẽ không bao giờ để cô đạt được!”

“Giống như là...” - Quý Úc nghiêng người về phía trước, nghiêng chặt răng nói: “Bộ phim “Ninh Phi truyện” đó là đạo diễn xin tôi nhận, tôi không nhận, tôi thà tự bỏ tiền ra đầu tư, giới thiệu một người chưa từng đóng phim diễn chứ cũng không để người như cô có được cơ hội đó!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 764: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (14)

“Hôm nay, tôi sẽ nói cho hết những lời cần nói với cô, giữa cô và tôi, chỉ có chuyện tôi đoạt được phần cô chứ không có chuyện cô lấy được gì từ tôi đâu!”

“Cô đừng nói theo tôi, đừng có mà được nước làm tôi, cô khinh người quá rồi đó. Chỉ vì tôi vốn không ức hiếp ai nên những người bị tôi lấn áp vốn dĩ đều không phải là người đâu.”

Thiên Ca nhìn vào mắt của Quý Úc, mặt đỏ lên vì tức giận.

Quý Úc không cho cô ta cơ hội mở miệng cứ tiếp tục nói: “Đừng có trừng tôi bằng cái ánh mắt đó, mấy chuyện rắc rối này đều là tự cô chuốc lấy, trong hơn một năm qua cũng khó khăn quá nhỉ, quảng cáo thì bị tôi lấy, phim truyền hình cũng vậy, đến cả thời gian lên sóng truyền hình cũng bị cướp...”

“... Tôi nói cho cô biết chuyện này nhé, dù chuyện đã hơn một năm, nhưng từ khi bắt đầu, chỉ cần Quý Úc tôi còn sống một ngày thì cô đừng nghĩ cuộc sống cô sẽ dễ thở một ngày, khi nào tâm trạng tôi không tốt thì tôi nhất định sẽ trút giận lên người cô!”

“Cho nên, tôi khuyên cô, về sau nếu không có chuyện gì thì đừng có mà chọc tức tôi, tốt nhất, khi nhìn thấy tôi thì trốn cho thật xa, không chừng khi tôi vui, tôi còn cho cô dễ sống một chút!”

Quý Úc nói một mạch rồi xem như Thiên Ca vô hình, cô quay lưng bỏ đi về chỗ Đường Họa Họa đang đứng.

Cô đi chưa được bao lâu thì sau lưng lại nghe thấy giọng nói đầy sự tức giận của Thiên Ca: “Đừng có nghĩ là tôi không biết vì sao cô nhắm vào tôi như vậy, chỉ vì tôi đã làm hại anh ấy phải không?”

Dù Thiên Ca không nhắc đến tên người đó, nhưng Quý Úc biết “anh ấy” trong lời nói của Thiên Ca chính là nói đến Hạ Quý Thần.

Cô bước vài bước thì bỗng dừng lại.

“Coi như là cô đã đập vỡ những món đồ sứ này, vậy thì sao? Anh ấy cũng không quay lại với cô được nữa rồi, cô đừng cho là tôi không biết, bây giờ cô thích anh ấy rồi chứ gì? Năm trước tôi còn thấy cô khóc khi nhìn thấy hình anh ấy mà!”

“Cô nói tâm trạng không tốt thì sẽ làm cho tôi sống khổ sở, mỗi ngày đều khó sống, nhưng từ khi bắt đầu, cô cũng không dễ chịu gì phải không?”

“Cho nên, cô thực cảm thấy cô thắng tôi rồi chứ gì? Giữa hai chúng ta, lúc nào cô cũng thua tôi hết, không phải sao?”

Sau khi Quý Úc nghe được những lời đó, dần dần quay lưng lại nhìn thẳng mặt cô ta.

So với sự kiêu căng kia thì sắc mặt cô hoàn toàn bình tĩnh, giọng điệu cũng nhẹ nhàng hơn nói thẳng mặt cô ta: “Tôi rời xa anh ấy, chẳng có ngày nào là vui vẻ cả nhưng đã sao, ít nhất người anh ấy yêu là tôi, vì tôi mà anh ấy từ bỏ mọi thứ vốn có, anh ấy đến Bắc Kinh hay sáng lập nên YC tất cả đều vì yêu tôi. Hơn nữa cũng vì yêu tôi mà phụ lòng cô, ruộng bỏ cô.”

“Cho dù hiện tại, anh ấy không thể ở bên cạnh tôi, cho dù anh ấy đã từng rất hận tôi, tránh né tôi, từng yêu thích rồi từ bỏ tôi. Nhưng đến bây giờ tôi vẫn là người mà anh ấy nhớ nhung, vẫn là người mà anh ấy rất yêu thương”.

“Tôi có thể đợi anh ấy, chỉ cần tôi chờ đợi thì chúng tôi có thể ở bên nhau, còn cô thì sao? Cô yêu anh ấy như thế, nhưng lại dùng mọi thủ đoạn đốn mạt, để đoạt được trái tim anh ấy, cô đã đoạt được chưa? Dù cho cô có đợi anh ấy mười năm, hai mươi năm, thậm chí là cả đời, cô cũng sẽ không bao giờ có thể được ở bên cạnh anh ấy!”

“Thế thì theo cô, giữa hai chúng ta, ai sẽ là người thắng cuộc đây?”

Nghe xong lời Quý Úc vừa nói ra, Thiên Ca vốn nghĩ mình chiếm ưu thế nhưng trong ánh mắt lại trở nên vô cùng đau khổ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 765: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (15)

Quý Úc vốn định bỏ đi nhưng đột nhiên nhớ lại chuyện cũ, cô mở miệng nói một câu hung hăng như đâm thêm một nhát dao: “Nếu như tôi nhớ không sai thì cả đời cô chỉ mong được nói chuyện với anh ấy, nhưng lúc anh ấy và cô nói chuyện đều là vì tôi mới nói. Cô từng nói với tôi, cô nằm mơ cũng muốn được ở riêng với anh ấy dù chỉ một lần, nhưng một lần đó lại chính là lần tôi giúp cô hẹn anh ấy đến khu rừng nhỏ kia đúng không? Cũng có nghĩa là nhờ tôi nên lúc đó anh ấy mới đồng ý gặp cô nhưng sau khi thấy cô thì anh ấy sợ xanh mặt rồi bỏ đi mà không nói câu nào phải không?”

Tục ngữ nói rất hay: “Đã nhân bắt đã kiể, mạ nhân bắt yết đoản. (1)”

Nhưng như vậy đối với cô, một người luôn cười trên nỗi đau của người khác, công kích vào nỗi đau của người khác lại là biện pháp tốt nhất.

Sau khi nghe Quý Úc nói những gì nghĩ trong lòng, ánh mắt của Thiên Ca trở nên bắn loạn.

Quý Úc biết mình đã quá nóng giận và cô cũng biết sức chịu đựng của Thiên Ca có hạn, đây dù sao cũng là nơi công cộng, nếu cứ tiếp tục tức giận như vậy, sợ là cô ta sẽ phát điên, những người bên cạnh sẽ nhận ra cô và cô ta, như vậy sẽ gặp phải những phiền phức không cần thiết.

Tính cách của Quý Úc là để tâm đến những gì tốt đẹp, do đó cô không nhìn Thiên Ca mà đi thẳng đến bên cạnh Đường Họa Họa, sau khi thấy cô ấy đã kiểm tra xong hóa đơn, cô ký tên rồi rời khỏi tiệm đồ sứ.

Từ lúc đó đến giờ ăn tối còn sớm, còn đến hơn hai tiếng.

Vì gặp Thiên Ca, Quý Úc không còn tâm trạng đi dạo phố nữa, cô với Đường Họa Họa quyết định đi uống cà phê, chơi game để giết thời gian.

Hai người ngồi thấy nhàm chán, Đường Họa họa mới đề nghị chơi game.

Quý Úc đồng ý, sau khi vào quán game, cô mới phát hiện mình có tin nhắn chưa đọc, nhấp vào phần tin nhắn, là tin nhắn của “Thiếu niên truy phong” gửi. Nội dung tin nhắn là: “Bạn là ai? Tôi có quen với bạn không?”.

Thực ra Quý Úc sớm đã quên “Thiếu niên truy phong” rồi, chỉ là sau khi nhận được tin nhắn của hắn ta, cô mới đột nhiên nhớ lại, mùa xuân hai năm trước, cô và hắn có cùng chơi với nhau mấy ván game.

Lúc ấy, cô muốn thông qua game trêu chọc hắn. Không ngờ Hạ Quý Thần cầm điện thoại của cô khiến hắn tức giận đến nỗi từ đó về sau không đề ý đến cô nữa.

Nhớ lại chuyện cũ, khóe miệng Quý Úc cong lên một nụ cười.

“Tiểu Úc, mình mời cậu rồi, mau đồng ý đi.” - Đường Họa Họa mời Quý Úc mấy lần, thấy cô không vào phòng game, cô ngẩng đầu, lên tiếng thúc giục.

Quý Úc hoàn hồn, bấm thoát ra khỏi mục tin nhắn. Đợi Đường Họa Họa mời lại cô vào phòng game rồi chọn đồng ý.

Hạ Quý Thần, anh biết không? Lúc anh ở đây, em không hề biết anh quan trọng với em như thế nào, đến khi anh đi rồi em mới phát hiện ra, tất cả mọi thứ trong cuộc sống của em đều mang bóng hình anh.

Thời gian ăn tối cùng fans hâm mộ là 6 giờ 30 phút.

Quý Úc không muốn đến trễ để fans đợi, nên đã đi đến điểm hẹn lúc 6 giờ.

Lúc cô đến, vừa đúng 6 giờ 15 phút.

Quý Úc không muốn để lại ấn tượng quá lớn trước mặt fans hâm mộ nên cô không để Đường Họa Họa cùng mình vào phòng họp fans, cô đón nhận những phần quà do fans chuẩn bị tự tay Đường Họa Họa rồi một mình đi vào nhà hàng.

Quý Úc cứ tưởng fans hâm mộ vẫn chưa đến. Dưới sự hướng dẫn của nhân viên phục vụ, cô đi thang máy lên lầu, nhân viên phục vụ nói cho Quý Úc biết fans hâm mộ đã đến lúc 6 giờ.

Bước ra khỏi thang máy, Quý Úc không biết rốt cuộc mình bị làm sao, tim đập nhanh hơn, trong mơ hồ cô cảm giác như sắp có chuyện gì xảy ra.

Cô đi theo sau người phục vụ, ngày càng đến gần phòng số 1, nhịp tim cũng theo đó mà đập càng nhanh hơn. Khi cô bước đến cửa phòng, hơi thở của cô đã không ổn định.

Thật là kỳ lạ, chỉ là gặp fans hâm mộ, sao cô lại căng thẳng như thế chứ?

Trong lòng Quý Úc đang nghĩ thì người phục vụ mở cửa: “Quý tiểu thư, mời vào trong.”

Quý Úc nở nụ cười với người phục vụ rồi đi thẳng vào phòng, sau đó cô nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc.

(1) Đả nhân bắt đả kiểm, mậ nhân bắt yết đoan: Đánh người khác không đánh vào mặt, mắng chừi người khác không nhằm vào điểm yếu của họ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 766: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (16)

Cánh cửa phòng VIP mở ra, người bên trong mặc một chiếc áo sơ mi và quần tây đen đơn giản, đứng trước cửa sổ đưa lưng về phía cửa ra vào.

Trên tay anh cầm một điều thuốc, gió chiều theo cửa sổ thổi vào phòng, mang theo chút hơi sương khiến tóc anh bị thổi tán loạn.

Sau khi nói chuyện với nhân viên phục vụ, Quý Úc còn chưa kịp cất bước, cả người chợt đứng phỗng ra như bị điểm huyết, cô nhìn chăm chăm vào bóng lưng kia, không dám nhúc nhích dù chỉ một chút.

Cho dù đã hơn một năm trôi qua, cho dù anh vẫn đưa lưng về phía cô, cho dù cô không nhìn thấy mặt anh, nhưng chỉ cần một giây thôi cũng đủ nhận ra anh là Hạ Quý Thần mà cô ngày đêm mong nhớ, ngày đêm kiếm tìm và vẫn một mực chờ đợi.

Thảo nào lúc này khi vừa bước ra khỏi thang máy, cả người cô đã cảm thấy có gì đó không đúng, cô còn cho rằng sắp xảy ra chuyện gì đó... nhưng không ngờ là chuyện lớn. Chuyện lớn mà cô chờ đợi cả một đời rốt cuộc cũng đã xảy ra, sau khi xa cách nhau một năm bảy tháng, gần 600 ngày đêm, rốt cuộc cô đã được gặp lại anh.

Quý Úc không biết làm sao để hình dung những tình cảm, sự kích động, vui mừng, cảm động... của bản thân mình lúc này. Nói tóm lại, rất nhiều loại cảm xúc đang “cuồn cuộn mạnh mẽ” trào dâng khắp cơ thể cô.

Cô bình tĩnh nhìn bóng lưng Hạ Quý Thần, vành mắt đỏ hoe mà đôi môi mỉm cười.

Cô không rõ bản thân mình rốt cuộc muốn khóc hay muốn cười, nụ cười trên môi cô càng lúc càng tươi, nhưng nước mắt lại chảy ra từ khóe mắt.

Thời gian đối xử với em không tệ chút nào, người em yêu ơi, rốt cuộc em cũng chờ được anh rồi...

Quý Úc cười tươi nhưng nước mắt lại chảy ướt cả mặt.

Sau khi nói chuyện với Quý Úc xong, nhân viên phục vụ đi trước dẫn đường, cô ta đi vào phòng VIP mấy bước liền phát hiện Quý Úc không vào theo, cô ta dừng bước, vừa nói vừa quay đầu nhìn Quý Úc phía sau: “Quý tiểu thư...”

Cô nhân viên vừa gọi tên mắt thấy Quý Úc đang vừa khóc vừa cười, cô ta lập tức không nói nữa.

Đứng trước cửa sổ, đưa lưng về phía cửa ra vào, mắt nhìn quảng trường SPK đối diện, Hạ Quý Thần đang nghĩ bản thân mình và Quý Úc đã từng dạo phố ở đó. Khi nhân viên phục vụ lên tiếng đã kéo Hạ Quý Thần đang chìm đắm trong những câu chuyện cũ về thực tại.

Vốn dĩ không nghe rõ nhân viên nói gì, anh vừa đưa điều thuốc lên miệng, vừa hồ hững quay đầu. Đôi mắt không có bất kỳ cảm xúc gì của Hạ Quý Thần và Quý Úc chạm nhau.

Điều thuốc đang đưa đến bên miệng liền dừng lại giữa không trung, thân hình cao lớn đột nhiên run mạnh, sau đó trong chớp mắt toàn thân anh như hóa thành một pho tượng, Quý Úc cũng không khác gì, cô đứng yên không nhúc nhích.

Hai người nhìn nhau chưa đến một phút, cô nhân viên không hiểu gì nên lại lên tiếng: “Quý tiểu thư, cô vẫn ổn chứ?”

Lần thứ hai cô nhân viên lên tiếng đã giúp Quý Úc hoàn hồn trở lại, cô không rời mắt khỏi Hạ Quý Thần, ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm vào mắt anh, lắc

lắc đầu với nhân viên phục vụ: “Tôi không sao.”

Quý Úc không đợi nhân viên trả lời, cô nhấc chân đi vào bên trong phòng VIP.

Đến bên cạnh cô nhân viên, Quý Úc dừng bước, ánh mắt cô và Hạ Quý Thần vẫn nhìn nhau không rời, Quý Úc nói với nhân viên: “Cô ra ngoài trước đi.”

“Vâng.” Nhân viên phục vụ nhỏ giọng đáp, nhanh chóng lảng lạng rời khỏi phòng VIP.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 767: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (17)

Nhân viên phục vụ nhẹ nhàng đóng cửa lại, trong phòng lập tức rơi vào bầu không khí yên tĩnh.

Quý Úc vẫn nhìn Hạ Quý Thần, nước mắt rơi xuống không ngừng.

Cô và anh cứ nhìn nhau một lúc lâu cô mới lên tiếng gọi: “Hạ Quý Thần...”

Nghe thấy Quý Úc gọi mình, ngón tay Hạ Quý Thần run rẩy dữ dội, gió thổi tàn thuốc rơi trên mu bàn tay anh mang theo cảm giác bông rất nhoi nhói.

Hạ Quý Thần vẫn đứng hình nhìn về phía Quý Úc, anh nhẹ nhàng chớp chớp mắt, bàn tay đang đưa lên lại buông xuống.

Tắt thuốc lá, anh định thần lại hai giây rồi xoay hẳn người, mặt đối mặt với Quý Úc.

“Rốt cuộc anh cũng về rồi...” - Nước mắt Quý Úc rơi lã chã: “Anh có biết không, hơn một năm nay em vẫn không ngừng tìm kiếm anh, vẫn luôn chờ đợi anh quay lại.”

Hạ Quý Thần dường như vẫn chưa khôi phục tinh thần từ lúc đột ngột trúng phùng, anh nhìn Quý Úc, không định lên tiếng.

“Anh nói xem, vì sao anh lại ngốc nghếch thế? Bao nhiêu chuyện như vậy mà anh cũng không nói với em, một mình anh âm thầm gánh vác...”

“Trước đây, sao anh có thể bỏ đi như vậy, một năm nay anh ở đâu?”

Hơn một năm nay, Quý Úc đều ngày đêm mong chờ được gặp lại Hạ Quý Thần, vẫn ngày đêm nhớ nhung, nếu thật sự có một ngày cô và Hạ Quý Thần trùng phùng, cô nên nói gì đây.

Cô đã nghĩ sẵn trong đầu vô số lần những lời này, cũng đã mơ vô số lần cảnh tượng này, nhưng đến khi những thứ này thật sự xảy ra, cô phát hiện cô đã quên sạch những lời muốn nói, sự vui mừng kích động đã khiến đầu óc cô trống rỗng, những lời nói ra đều trở nên lộn xộn.

“Hơn một năm nay anh sống có tốt không? Anh về khi nào? Sau khi về vì sao không liên lạc với em trước? Đêm giao thừa đó, anh đã đi quán cà phê TX, có đúng vậy không?”

Một mình Quý Úc nói rất nhiều rất nhiều điều, mãi đến khi cô phát hiện ra Hạ Quý Thần vẫn im lặng từ đầu đến cuối, lúc này cô mới dừng lại.

Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần vẫn đang im lặng, cô trầm mặc trong chốc lát, nghĩ thầm, những lời mà cô muốn nói với anh có thể tìm một ngày nào đó rồi từ từ nói chi tiết cho anh nghe.

Hiện tại, khó khăn lắm cô mới gặp được anh, cô không thể để không khí trở nên quá nặng nề.

Nghĩ vậy, Quý Úc liền đi về phía Hạ Quý Thần.

Đi đến gần anh cô mới phát hiện, ngoại trừ quảng thâm dưới mắt hơi đậm, anh và hình ảnh của anh trong mơ của cô không có gì khác biệt, thời gian một năm dường như khuôn mặt anh cũng không có bất kỳ dấu vết của thời gian.

Đến khi đứng trước mặt Hạ Quý Thần, cô mới ngẩng đầu nhìn anh thật gần, cô ngửi thấy một mùi hương nhẹ nhàng đặc biệt chỉ có ở anh.

Cổ họng Quý Úc như bị siết chặt, cô nhìn anh một lúc lâu, sau đó miễn cưỡng nói: “Anh nhìn em xem, một mình em vẫn nói không dừng từ này đến giờ, quên cả việc chính. Anh muốn ăn chút gì không? Bây giờ em gọi phục vụ đến gọi món?”

Nói xong, Quý Úc cầm menu lên đưa đến trước mặt Hạ Quý Thần: “Gọi phần A đi, trước kia lúc anh đến đây ăn đều gọi phần A.”

Sau khi quyết định xong, Quý Úc lật đến trang nước uống: “Anh muốn uống chút gì không? Hay vẫn uống rượu vang như trước đây?”

Thấy Hạ Quý Thần vẫn không có phản ứng gì, Quý Úc tự mình gọi phục vụ đến, đặt những thứ mà mình vừa đề nghị.

Sau khi nhân viên rời đi, Quý Úc kéo một chiếc ghế trước bàn ăn: “Hạ Quý Thần, chúng ta ngồi xuống từ từ trò chuyện.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 768: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (18)

Hạ Quý Thần vẫn không nói gì cũng không nhúc nhích.

Quý Úc lại chào hỏi thêm một câu, thấy Hạ Quý Thần vẫn thờ ơ như cũ, cô từng bước đi đến trước mặt anh, đưa tay kéo nhẹ ống tay áo anh: “Ngồi xuống đi.”

Sự động chạm của Quý Úc khiến Hạ Quý Thần bất ngờ khôi phục tinh thần, đôi mắt sâu của anh nhìn cô sáng hẳn, dường như đang vui mừng chuyện gì đó, nhưng tia sáng này không duy trì trong mắt anh quá lâu, chỉ trong mấy giây ngắn ngủi đã biến mất, trở lại thành một màu đen sâu thẳm. Sau đó, anh lên tiếng, giọng nói không mang theo bất cứ sắc thái tình cảm nào: “Sao lại là em?”

Đây là câu nói đầu tiên của anh sau khi cô vào anh gặp lại nhau.

Sao lại là em?

Lời nói vừa lạnh lùng vừa nhạt nhẽo, ngữ khí vừa lãnh đạm vừa xa cách.

Giống như anh và cô là hai người hoàn toàn xa lạ không có chút liên quan nào.

Quý Úc dường như bị tạt một xô nước lạnh, bởi vì cuối cùng cũng được gặp lại anh nên trong lòng ấm áp, nhưng bây giờ lại dần dần trở nên nguội lạnh: “Đây là hoạt động của em, không phải anh là người đã nặc danh bình chọn tặng thưởng, thắng cơ hội được gặp em sao?”

Hạ Quý Thần nhíu mày: “Nặc danh?”

“Đúng vậy...” - Quý Úc gật nhẹ đầu, cô nói cái tên mà Hạ Quý Thần dùng để bình chọn tặng thưởng: “... Ninh Ngưng chính là anh à?”

Nghe thấy hai chữ “Ninh Ngưng” này, Hạ Quý Thần lập tức hiểu bản thân mình đã bị Ninh Ngưng sắp xếp cho một cái “bẫy” rồi.

Bố cô ấy bị bệnh là sự thật, cô ấy cũng thật sự cần tiền, nhưng khoản tiền mà mấy hôm trước cô mượn từ chỗ anh hoàn toàn không phải dùng cho bố cô, mà là để tham gia một hoạt động năm trước truyền thông Hoàn Ảnh tổ chức cho Quý Úc...

Thảo nào, có một khoảng thời gian trước đây anh bảo muốn quay về Pháp, Ninh Ngưng tìm mọi cách ngăn cản, hóa ra trong lòng đã sớm có ý định này!

Trong mắt Hạ Quý Thần hiện lên sự tức giận. Đúng lúc này nhân viên phục vụ đẩy cửa bước vào, bày những món mà Quý Úc gọi ra bàn đá.

Hạ Quý Thần vẫn không lên tiếng nhưng Quý Úc lại chủ động nói: “Hạ Quý Thần, đồ ăn đã mang lên đủ rồi, chúng ta mau ăn đi.”

Quý Úc vừa nói vừa nắm tay Hạ Quý Thần, kéo anh về phía bàn ăn: “Em có rất nhiều chuyện muốn nói với anh, chúng ta vừa ăn vừa...”

Chữ “nói” còn chưa kịp nói ra, Hạ Quý Thần bỗng nhiên vùng khỏi tay cô.

Quý Úc khó hiểu quay đầu nhìn về phía anh.

Ánh mắt cô còn chưa kịp chạm vào ánh mắt anh, anh liền cúi người, cầm chiếc áo khoác để bên cạnh ghế sofa, sau đó lướt qua cô chạy về phía cửa phòng VIP.

“Hạ Quý Thần!” - Quý Úc gọi theo bản năng.

Hạ Quý Thần dường như không nghe thấy lời của cô, bước chân không chút chần chừ, chớp mắt đã ra khỏi phòng VIP.

Quý Úc vô thức chạy đuổi theo Hạ Quý Thần.

Đàn ông chân dài, bước chân lại rộng, cho dù cô chạy theo anh, nhưng đến lúc cô chạy đến trước thang máy, thang máy đã bắt đầu đi xuống dưới.

Quý Úc vội vàng nhún nhảy thang máy bên cạnh, bởi vì bữa tối là giờ cao điểm, thang máy hoạt động rất chậm, Quý Úc sợ mất dấu Hạ Quý Thần nên liền chạy đến lối cửa thoát hiểm kế bên, cô đẩy cửa, chạy bộ xuống lầu dưới.

Cô mang giày cao gót nên khi chạy cầu thang có chút bất tiện, Quý Úc liền cởi giày, chạy chân trần xuống cầu thang.

Đường Họa Họa ở đại sảnh lầu 1 chờ Quý Úc, cô nàng vẫn mãi chơi điện thoại, không hề để ý những người ra vào bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 769: Cướp Sủng Phi Của Bốn Vương Trở Về Đây (19)

Khi nghe thấy Quý Úc vội vàng nói “Thật ngại quá, xin cho qua một chút” vọng đến từ phía sau, Đường Họa Họa còn tưởng mình đang nghe nhầm, do dự hai giây rồi mới quay đầu nhìn lại, cô thật sự nhìn thấy Quý Úc một tay cầm giày, một tay nâng váy, không hề giữ chút hình tượng nào mà chạy ra cửa.

Nếu như bị cánh phóng viên chụp được hình ảnh này đăng lên mạng, chẳng phải lại muốn gây ra “sóng to gió lớn” gì nữa à?

Đường Họa Họa lập tức đứng dậy, thậm chí không kịp cầm túi xách để trên bàn liền vội vã đuổi theo Quý Úc.

“Cô gì ơi, túi xách của cô này!” - Thấy Đường Họa Họa để quên đồ, nhân viên phục vụ ở đại sảnh vừa cầm túi của Họa Họa vừa gọi lớn tên cô.

Đường Họa Họa chạy được khoảng năm mét thì nghe thấy nhân viên gọi, lúc này mới ý thức dừng bước, quay về phía nhân viên phục vụ vội vàng nói một câu “cảm ơn”, nhận lấy túi rồi lập tức chạy ra khỏi đại sảnh.

Cách một khoảng khá xa, Đường Họa Họa nhìn thấy Quý Úc đang đứng chân trần bên vệ đường, nhìn đồng hồ tây đi tới đi lui.

Dáng vẻ giống như đang tìm kiếm gì đó.

Đường Họa Họa cho rằng Quý Úc lại tái phát bệnh cũ, xuất hiện ảo giác như đêm giao thừa đó, chạy khắp nơi tìm Hạ Quý Thần, cô chợt thấy đau lòng bước chân cũng chậm lại. Qua vài giây, sự đau đớn qua đi cô mới nhanh chân bước đến sau lưng Quý Úc: “Tiểu Úc.”

Nghe thấy có người gọi mình, Quý Úc xoay người, dường như cô đã gặp được chuyện gì đó rất vui mừng, không đợi Họa Họa lên tiếng, Quý Úc nhảy đến trước mặt cô, bắt lấy cánh tay, kích động nói: “Họa Họa, cậu biết mình gặp ai không?”

“Nói ra sợ cậu không dám tin, mình gặp được anh ấy rồi!”

“Vừa mới nãy ở phòng VIP số 1, mình gặp được anh ấy rồi! Mình thật sự đã gặp được anh ấy rồi! Hạ Quý Thần anh ấy trở lại rồi, thật sự đã trở lại rồi!”

Quý Úc nói xong liền kích động đến rơi nước mắt, cô ngẩng đầu, lau nước mắt hai bên gò má, cả người đều mừng rỡ như chim sẻ hót, suýt chút nữa nhảy cẫng lên: “Mình không lừa cậu đâu, Họa Họa, là thật đó, Ninh Ngưng chính là anh ấy, anh ấy chính là Ninh Ngưng!”

Đường Họa Họa nghe đến đây mới ý thức được Quý Úc không bị hoang tưởng nữa, nhưng cô thấy như không dám tin, chỉ đành đổi chủ đề, trấn an Quý Úc: “Tiểu Úc, cậu mang giày vào trước đi đã, nhiều người qua lại trên đường đều đang nhìn cậu đấy, nếu bị người khác chụp được thì không hay đâu.”

“Ồ, à nhì.” - Quý Úc đáp hai tiếng rồi ném giày xuống đất, nhanh chóng mang vào, sau đó lại nắm tay Đường Họa Họa, nói: “Họa Họa, rốt cuộc mình cũng chờ được anh ấy rồi, cậu có biết không, mình đợi anh ấy cực khổ biết bao nhiêu nhưng cuối cùng cũng chờ được anh ấy rồi! Lần này mình nhất định sẽ không để anh ấy đi nữa, tuyệt đối không để anh ấy rời xa mình!”

“Tiểu Úc, cậu lý trí hơn chút đi, đừng kích động như vậy, cậu nói cậu gặp được Hạ Quý Thần, nhưng người đâu?”

Câu nói của Đường Họa Họa khiến Quý Úc im lặng.

Cô gặp được anh, cô vui mừng đến thế, nhưng anh chỉ lạnh nhạt nói với cô hai câu chẳng liên quan, sau đó liền xoay người rời đi.

Trong mắt Quý Úc tràn đầy sự âm thầm, cô rũ mắt, nhỏ giọng đáp: “Anh ấy đi rồi.”

“Đi rồi?” - Đường Họa Họa nhún mày.

“Thậm chí còn không ăn cơm với mình, lập tức bỏ đi rồi.” - Quý Úc nhẹ giọng nói một câu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 770: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (20)

“Minh biết anh ấy vì sợ bản thân liên lụy đến mình mới làm như vậy, bởi vậy lúc vừa nhìn thấy mình, anh ấy chưa nói câu nào đã bỏ đi rồi...”

Giọng điệu nói chuyện của Quý Ưc nhỏ nhẹ dịu dàng, hơn nữa giống như nói cho bản thân cô nghe vậy.

“Nhưng mà không sao cả, anh ấy thích mình bao nhiêu năm như vậy, vì mình mà làm biết bao nhiêu việc, mình sẽ không giận anh ấy đâu... Minh đã đợi anh ấy trở về hơn một năm nay rồi, vì thế, thực sự là không sao cả, mình có thể chờ gấp đôi, thậm chí là gấp mười lần như thế này nữa, đợi anh ấy đồng ý ở bên mình.”

Giọng nói của Quý Ưc vẫn rất nhỏ nhẹ, nhưng ngữ khí lại có phần kiên định: “Đúng, mình vất vả lắm mới chờ anh ấy trở về, không thể bị đánh bại như vậy, càng không thể từ bỏ như thế. Mình phải nghĩ cách tìm ra chỗ ở của anh ấy, tìm cách liên lạc với anh ấy...”

Nói xong, Quý Ưc giữ im lặng như đang nghĩ cách gì đó.

Một lúc lâu có vẻ như cô vẫn chưa nghĩ ra cách nào, trong lòng lo lắng nhàu nhĩ lại.

Đúng lúc cô định mở miệng hỏi Đường Họa Họa nên làm thế nào thì cô vội lướt nhìn qua mấy chữ “Lilac”.

Tối nay cô và Ninh Ngưng hẹn nhau ăn cơm ở chỗ này, nhưng người đến đây lại là Hạ Quý Thần. Bất kể người đặt hạng nhất có phải là tên nặc danh của Hạ Quý Thần hay không, nhưng quan trọng là chuyện cái tên “Ninh Ngưng” kia có để lại số điện thoại để có thể liên lạc. Nếu đó là tên nặc danh Hạ Quý Thần, vậy thì số điện thoại kia là của Hạ Quý Thần rồi, nếu không phải của anh ta, thì chủ nhân của số điện thoại đó chắc chắn quen biết Hạ Quý Thần.

Nghĩ tới đây, trong thâm tâm Quý Ưc âm thầm mừng bản thân mình thật ngốc, sau đó không thể chờ được mà nói với Đường Họa Họa: “Họa Họa, số điện thoại của Ninh Ngưng là bao nhiêu?”

Từ nhà hàng Lilac đi ra, Hạ Quý Thần không chút do dự gọi một chiếc taxi, đi thẳng về khách sạn.

Ngồi thang máy đến gian phòng tầng trệt của khách sạn, Hạ Quý Thần bước ra khỏi thang máy, không về phòng của mình mà dừng lại trước cửa căn phòng cạnh bên, gõ tay gõ mạnh vào cửa.

Trong phòng vang ra tiếng “đến đây” rất rõ, nhưng dường như Hạ Quý Thần chẳng nghe thấy gì, vẫn cứ dùng sức đẩy mạnh vào cửa.

“Ai vậy?” - Bên trong vọng ra giọng nói tức giận, cửa bị kéo ra, Ninh Ngưng đầu tóc rối bù bước ra ngoài. Vốn dĩ không vui vì bị tiếng đập cửa đánh thức lúc đang ngủ, nhìn thấy Hạ Quý Thần, Ninh Ngưng lập tức chuyển sang vẻ mặt kinh ngạc: “Ồ? Sao anh lại ở đây? Không phải anh ở nhà hàng Lilac dùng cơm sao?”

Hạ Quý Thần căn bản không để ý tới lời hỏi thăm bực bội của Ninh Ngưng, anh nhìn vào mắt cô ta, rừng rực hai ngọn lửa, giọng nói vừa lạnh lùng vừa phần nộ: “Ai cho phép cô tự ý làm như vậy chứ?”

Ninh Ngưng bị Hạ Quý Thần lớn tiếng mắng, vốn dĩ muốn đoán xem sau khi anh ta gặp được Quý Ưc sẽ nói ra những lời gì nhưng đành im lặng.

“Chuyện của tôi, từ lúc nào đến lượt cô nhúng tay vào vậy? Cô có phải ăn no rảnh rồi rồi không?”

Lời nói của Hạ Quý Thần càng lúc càng quá đáng, Ninh Ngưng nghe xong trong lòng cảm thấy bất mãn, nhỏ giọng giải thích: “Tôi làm như vậy không phải vì muốn tốt cho anh sao? Anh thích cô ấy như vậy, tôi thấy không vừa mắt nên mới làm như vậy, để cho hai người được gặp mặt một lần...”

“Nếu như tôi có thể gặp cô ấy, thì lúc trước tôi đã không rời xa cô ấy rồi. Cô thì hiểu gì chứ, lại còn ở đây gây chuyện, cô không biết cô làm như vậy sẽ đem tới cho tôi phiền phức lớn thế nào đâu!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 771: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (21)

“Sao lại có thể nói là tôi gây phiền phức cho anh chứ!” - Ninh Ngưng bị Hạ Quý Thần nói nặng lời, trong lòng rất bức tức, giọng điệu cũng không còn nhỏ nhẹ như lúc này: “Lần đầu tôi gặp anh trong quán bar, anh đang hét tên của cô ấy, tôi tan làm, từ quán bar đi ra, nhìn thấy anh ngồi xôm bên đường, bộ dạng thảm hại, tôi bước đến chỗ anh, hỏi thăm anh, anh không đếm xỉa đến tôi, chỉ ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm về phía sau lưng tôi, lúc đó tôi nghĩ rằng anh nhất thời bị ngẩn người, sau này tôi mới biết, anh nhìn cô ấy, người trong tấm poster quảng cáo dán trước quán bar!”

“Lần gặp lại nhau đã là hai tháng sau, anh vẫn xuất hiện với bộ dạng say bét nhè đó, ngã cả vào cạnh thùng rác, bị người ta lấy đi ví tiền mà không hay, mấy tên côn đồ ở đầu đường cũng uống rượu, giật ví của anh thì không nói, đằng này còn đá anh, là do tôi chạy tới, lần nữa lôi anh về nhà, anh biết không, đêm đó lúc tôi giúp anh xử lý vết thương, anh đã gọi tên cô ấy cả đêm!”

“Kể từ lúc đó tôi đã biết, cô ấy đối với anh vô cùng quan trọng! Số lần tôi và anh gặp nhau không nhiều, nhưng lần nào nhìn thấy anh cũng là đáng về đó, tay cầm điện thoại, nhìn chăm chăm vào số điện thoại của cô ấy, muốn ấn gọi đi nhưng lại không dám”

“Tôi không hiểu, tại sao anh thích cô ấy như vậy nhưng lại muốn rời xa cô ấy, tôi chỉ biết là, đã yêu thì phải dùng cảm! Tôi thừa nhận, lần này tôi về nước thăm ba là thật, còn tôi nói có quá nhiều việc nên không thể xử lý ổn thỏa, mong anh về nước giúp tôi là lừa anh, mục đích là muốn để anh và cô ấy gặp nhau, nhưng tôi làm như vậy đều là muốn tốt cho anh thôi! Tôi không muốn nhìn thấy anh đêm nào cũng thức một mình trong khi mọi người đã ngủ, tôi cũng không muốn nhìn thấy anh đang đi trên đường đột nhiên đứng ngậy người ra vì bắt gặp một người có dáng vẻ giống cô ấy!”

Có thể là lúc này Hạ Quý Thần và Ninh Ngưng đều đang nổi nóng, cũng có thể là do cô nhắc lại hơn một năm trước Hạ Quý Thần đã sống thế nào, nên Ninh Ngưng có hơi đau xót, cô cứ nói mãi, khoe mắt đỏ hoe: “Tôi không có ý gì cả, lúc đầu có thể là vì tôi giúp anh, anh cho tôi tiền, nên tôi cảm thấy tôi có thể kiếm được lợi, vì vậy mới ôm ấp mục đích này trong lòng, nhưng sau này, lúc ba tôi bệnh, tôi cầu xin ông chủ quán bar ứng trước tiền lương, ông ta một mực không cho, còn muốn đuổi việc tôi, là anh đã đứng ra cho tôi tiền!”

“Lúc đó tôi đã xem anh là ân nhân, xem anh là một người bạn quan trọng, nên tôi mới muốn làm chút gì đó cho anh, tôi thật lòng hy vọng anh có thể sống tốt, như vậy mới không uổng phí việc tôi đã làm trung gian cho hai người vào tối nay! Tôi không biết giữa anh và cô ấy rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng tôi không quấy rối lung tung đâu, tôi rất rõ, chỉ có lúc ở cạnh cô ấy, anh mới thật sự vui vẻ nhất, còn mục đích của tôi rất đơn giản, chính là muốn anh vui, muốn anh sống tốt!”

Ninh Ngưng trước giờ là người nói nhiều, lúc này đang tức giận, cảm xúc lại bị kích động nên cô càng nói nhiều hơn.

Cô nói nhiều thật nhiều, dài thật dài, gần như nói liền một hơi mà không hề thở.

Sau khi cô ấy dừng nói, hành lang lập tức rơi vào trạng thái yên tĩnh lạ thường.

Giữa hàng lông mày tuyệt đẹp của Hạ Quý Thần, vẫn còn đọng lại một chút nét giận dữ, nhưng giọng điệu lúc mờ lờ không còn kịch liệt và dữ dội như lúc này, thậm chí còn kèm theo một chút đau thương khó nói thành lời: “Nhưng cô có biết không, trước giờ tôi chưa từng nghĩ là mình có sống tốt không, điều tôi quan tâm, là cô ấy có sống tốt không!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 772: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (22)

Vậy anh không lo lắng ư? Không ở bên cạnh cô ấy, anh không sợ cô ấy sẽ chịu tải nhục hoặc sống không tốt sao? Cô ấy là người mà anh rất yêu, nếu thật sự bị người đàn ông khác bắt nạt, cô ấy vì người đàn ông khác mà khóc, thì anh không đau lòng ư? Lẽ nào trên thế giới này vẫn còn có người khác thay anh ở bên cạnh cô ấy, nếu có liệu anh cảm thấy yên tâm sao? Anh thích cô ấy nhiều như thế lại dễ dàng từ bỏ cô ấy vậy ư? Anh thật sự cam tâm sao?”

“Đúng, đúng là tôi quan tâm cô ấy, đúng là tôi đau lòng, không yên tâm, tôi thật sự không cam lòng nhưng...”

Hạ Quý Thần nhắm mắt lại, trên mặt anh không có biểu lộ bất kì cảm xúc nào nhưng Ninh Ngưng lại cảm nhận được trên người Hạ Quý Thần toát lên một sự bi thương vô cùng, anh đối mặt với cô, trầm mặc thật lâu rồi mới tiếp tục lên tiếng: “Vậy sẽ tốt hơn khiến cô ấy mang danh là vợ của một kẻ sát nhân.”

Hạ Quý Thần giống như bị chạm vào chỗ đau, khi nói ra ba chữ “kẻ sát nhân” này, bàn tay anh cũng siết chặt lại thành nắm đấm.

“Thôi lòng tôi có chút khó chịu, nhưng dù sao cuộc sống của cô ấy cũng nhận được sự yêu quý của mọi người, mọi thứ đều rất xứng đáng, không phải sao?”

Nói xong, Hạ Quý Thần không đợi Ninh Ngưng nói tiếp thì đã quay người rời đi, bước nhanh về phía thang máy.

“Hạ Quý Thần anh muốn đi đâu vậy?” - Ninh Ngưng vô thức chạy ra khỏi nhà, hỏi vọng về phía sau lưng Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần không quan tâm đến cô mà đi một mạch đến ấn thang máy, sau khi đợi thang máy mở cửa thì nhanh chóng bước vào rồi đi.

Ninh Ngưng đã quen biết Hạ Quý Thần hơn một năm rồi, mặc dù không phải hiểu anh như là lòng bàn tay nhưng cũng có một sự hiểu biết nhất định về anh, cô biết rằng tối nay sau khi anh gặp Quý Úc xong, e rằng anh sẽ càng cảm thấy đau lòng hơn, bỏ đi như vậy chắc có lẽ là lại tìm một chỗ nào đó để uống rượu giải sầu rồi.

Mùa đông năm ngoái, có lần anh ấy uống rượu, uống đến xuất huyết dạ dày, bác sĩ đã nghiêm túc cảnh cáo rằng anh ấy nhất thiết phải bỏ rượu. Nếu mà lần này cũng như vậy thì có lẽ ngay cả mạng cũng không còn mất thôi!

Ninh Ngưng nghĩ ngợi rồi quay lưng trở về nhà, cầm lấy thẻ khóa phòng và áo khoác vội đuổi theo sau Hạ Quý Thần.

Thanh máy đến lâu một, Ninh Ngưng vừa bước ra từ thang máy thì vừa đúng lúc Hạ Quý Thần mới đi đến cửa lớn của khách sạn.

Cô nói xin lỗi với những người đang chắn đường trước mặt mình: “Thật xin lỗi, xin hãy nhường đường cho tôi với ạ!” - Sau đó giơ tay ra đẩy những người phía trước mở lối đi rồi chạy về phía cửa.

Ninh Ngưng chạy rất nhanh, lúc cô vừa chạy ra khỏi cửa khách sạn, Hạ Quý Thần vừa bước xuống bậc thang đang chuẩn bị đến bên ven đường bắt taxi.

Ninh Ngưng vô thức lên tiếng, cô muốn cản Hạ Quý Thần, chỉ là có người đã nhanh hơn cô: “Quý Thần!”

Ninh Ngưng đột nhiên dừng bước lại, gần như cùng lúc Hạ Quý Thần cũng quay đầu về phía tiếng gọi vang lên.

Là một cô gái trẻ, đang mang trên người một chiếc áo lông chồn, tay cầm một cái túi xách sáng loáng, son màu môi đỏ bóng, vẻ mặt vô cùng sung sướng vui mừng nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Đây là ai?

Ninh Ngưng thật sự muốn đến đó hỏi Hạ Quý Thần nhưng Hạ Quý Thần đã bước tới trước mặt cô gái đó.

Bởi vì cô cách xa hai người đó một khoảng, không rõ là rốt cuộc bọn họ đang nói gì? Hạ Quý Thần gật đầu rồi cùng cô gái đó lên một chiếc xe đang dừng bên đường.

Ninh Ngưng không nghĩ ngợi gì liền bắt một chiếc xe taxi đuổi theo chiếc xe kia.

Khi nhìn thấy chiếc xe kia quẹo vào một khu chung cư cao cấp, Ninh Ngưng đột nhiên ngạc nhiên mở to mắt ra.

Hạ Quý Thần sao có thể đi cùng với một người còn gái khác, lại còn cùng về nhà của cô ta?

Cô vội vàng lấy chiếc điện thoại trong túi ra, định gọi điện cho Hạ Quý Thần, kết quả phát hiện ra là điện thoại đã đặt chế độ im lặng, có mấy cuộc điện thoại số lạ gọi tới, trong lúc cô đang tự hỏi bản thân người đó là ai thì người lạ kia lại gọi lại một lần nữa...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 773: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (23)

Ninh Ngưng chần chờ một chút, lướt màn hình điện thoại rồi mới nghe cuộc gọi.

Đường Họa Họa nhanh chóng gửi số điện thoại của Ninh Ngưng cho Quý Úc, Quý Úc dường như không do dự mà gọi điện cho Ninh Ngưng.

Đã gọi được nhưng lại chẳng có người bắt máy.

Đối với Quý Úc, số điện thoại này là manh mối duy nhất để cô có thể tìm được Hạ Quý Thần, cũng như là sợi dây hy vọng cứu mạng cô, cho dù mãi chẳng có người bắt máy, nhưng Quý Úc vẫn không có ý định từ bỏ. Cứ cách một lúc thì cô lại gọi cho Ninh Ngưng.

Hạ Quý Thần đã đi, bữa tối của fans hâm mộ cũng theo chuyện đó mà thành công cốc.

Quý Úc đã gọi cả bàn đồ ăn nhưng vì cô đột nhiên gặp lại Hạ Quý Thần khiến cô chẳng còn tâm tình ăn uống. Tuy Đường Họa Họa rất ham ăn, có thể liều mạng mà ăn, nhưng hôm nay vẫn lảng phí rất nhiều thức ăn.

Lúc tính tiền, Quý Úc lại một lần nữa gọi cho Ninh Ngưng.

Đường Họa Họa đang nhập mật khẩu thì thấy Quý Úc lúc nào cũng ôm điện thoại, đành lên tiếng: “Tiểu Úc, có thể là người ta không đem điện thoại bên người, cậu chờ một lúc rồi hẵng gọi lại.”

Quý Úc “Ừm” một tiếng, nhưng khi đi thang máy, đến cả bãi đỗ xe, hay lúc lên xe cô không biết đã gọi cho Ninh Ngưng bao nhiêu lần.

Cũng giống như mấy lần trước, nhạc chuông vang lên thật lâu nhưng chẳng có người bắt máy.

Quý Úc cực kì thất vọng mà cúp máy, sau đó điện thoại của Đường Họa Họa lại vang lên, là Trang Nghi gọi đến.

Đường Họa Họa mở chế độ rảnh tay, vừa lái xe, vừa trò chuyện cùng với Trang Nghi, lại chú ý giao thông.

Trang Nghi gọi đến, chuyện thứ nhất là hỏi về chuyện gặp mặt fans hâm mộ tối nay.

Đường Họa Họa kể hết cho Trang Nghi nghe về chuyện Quý Úc gặp được Hạ Quý Thần, Trang Nghi ban đầu cảm thấy ngạc nhiên sau đó lại vui vẻ, một lúc sau mới nói về chuyện chính: “Trưa mai chị lên máy bay, chắc ba giờ chiều chị sẽ đến Bắc Kinh.”

Vì Đường Họa Họa nhắc đến Hạ Quý Thần, Quý Úc lại mở khóa màn hình, mở lịch sử cuộc gọi ra, tìm số của Ninh Ngưng, gọi cho cô ấy.

“Có cần em đón chị không?” - Đường Họa Họa vừa trò chuyện cùng Trang Nghi, vừa đánh tay lái xoay một vòng tại một chỗ ngoặt.

Sau khi Đường Họa Họa nói xong, cuộc gọi đi của Quý Úc cuối cùng cũng có người bắt máy.

Trái tim của Quý Úc dường như ngưng đập nhưng cũng vô cùng khẩn trương.

“Không cần đâu, chị đặt xe rồi, định về nhà thu dọn đồ đạc trước, hôm sau rồi mình gặp nhau nhé.” - Trang Nghi nói xong thì im lặng một chút, sau đó hình như suy nghĩ đến chuyện gì đó lại mở lời: “Đúng rồi, vừa nãy có một người gửi cho chị một ảnh chụp màn hình, là ảnh chụp màn hình của bạn Thiên Ca, cô ta đang mắng người khác, chị đã đoán ra người cô ta đang mắng là Tiểu Úc, tâm trạng Tiểu Úc không tốt lại đi tìm cô ta xả giận à?”

Cùng lúc tiếng nói chuyện của Trang Nghi, một giọng nói đang cất lên trong điện thoại của Quý Úc: “A lô, xin chào, cho hỏi là ai vậy ạ?”

Là giọng nữ à...

Quý Úc vô thức mà nắm chặt điện thoại.

“Lần này không phải là Tiểu Úc kiểm chuyện với Thiên Ca đâu, mà là chính cô đó kiểm chuyện đó!” - Nhắc đến chuyện hồi chiều, Đường Họa Họa có hơi kích động, cô hào hứng bắt đầu kể cho Trang Nghi nghe.

Lúc Đường Họa Họa bắt đầu kể chuyện, thì giọng nữ trong điện thoại đợi thật lâu mà chẳng có người trả lời lại cất tiếng hỏi: “A lô, xin cho hỏi đầu dây bên kia là ai ạ?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 774: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (24)

Quý Úc khôi phục tinh thần, vội trả lời điện thoại: “Xin chào, tôi là Quý Úc, xin hỏi cô là Ninh Ngưng phải không?”

Ninh Ngưng ở bên phía kia điện thoại dường như bị lời nói của Quý Úc làm cho bất ngờ một hồi, lúc sau mới kinh ngạc lên tiếng: “Quý Úc?”

Ninh Ngưng không đợi Quý Úc trả lời, cô tiếp tục hỏi: “Quý Úc – nữ diễn viên chính trong bộ phim Cừu Trọng Cung?”

“...Vâng.” - Quý Úc trả lời. Sau một hồi im lặng, cô hỏi đến vấn đề chính: “Là thế này, tôi gọi cô là để hỏi về một người...”

“Người cô muốn hỏi là Hạ Quý Thần phải không?” - Quý Úc chưa nói xong thì Ninh Ngưng đã hỏi lại.

“Vâng...” - Quý Úc càng muốn hỏi về mối quan hệ giữa cô gái này và Hạ Quý Thần, nhưng những lời muốn nói cứ bị kẹt trong miệng cô, không thể nào phát ra thành lời được.

Cô và anh xa nhau một năm hơn, thời gian không dài nhưng cũng không xem là ngắn, có rất nhiều việc xảy ra đủ để thay đổi mọi thứ.

Quý Úc biết rõ bản thân mình đang sợ điều gì, cô im lặng một lúc, cuối cùng cũng vì thiếu tự tin nên cô nhẹ giọng hỏi vấn đề khác: “... Cô có cách nào để liên lạc với Hạ Quý Thần không?”

Quý Úc sợ mối quan hệ giữa Ninh Ngưng và Hạ Quý Thần không phải là mối quan hệ bình thường, sau khi hỏi xong cô sợ Ninh Ngưng sẽ không nói cho cô biết cách để liên lạc với Hạ Quý Thần nên vội vàng nói thêm: “Tôi tìm anh ấy có chút việc cần bàn...”

“Tôi có cách để liên lạc với anh ấy, nhưng mà, trước khi tôi nói cho cô biết cách liên lạc với anh ấy thì tôi có việc quan trọng hơn muốn nói với cô.” - So với tâm trạng bồn chồn của Quý Úc thì lời nói của Ninh Ngưng lại lưu loát, dứt khoát: “Không giấu gì cô, việc tối hôm nay Hạ Quý Thần gặp cô và cùng ăn tối là do một tay tôi sắp đặt, tôi không biết giữa hai người rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Hạ Quý Thần đi không bao lâu thì trở về, anh ấy có chút giận tôi, tôi sợ anh ấy lại đi uống rượu nên vội vàng đuổi theo...”

Từ lời nói của Ninh Ngưng, Quý Úc có thể cảm nhận được mối quan hệ giữa cô và Hạ Quý Thần rất tốt.

Việc Hạ Quý Thần uống rượu cô đều có thể quán được.

Nếu nói trong lòng không ghen tị là giả dối, nhưng Quý Úc cũng có thể cảm nhận được quan hệ giữa Ninh Ngưng và Hạ Quý Thần không phải mối quan hệ giống như cô nghĩ, vì vậy cô không nói gì, chỉ im lặng nghe Ninh Ngưng nói.

“... Tôi đuổi theo anh ấy đến trước cửa quán rượu, đang định ngăn anh ấy thì đã có một cô gái trẻ trung xinh đẹp gọi anh ấy trước!”

Cô gái trẻ trung xinh đẹp... Quý Úc cau mày, trong lòng lại hoang mang.

“... Sau đó, không biết Hạ Quý Thần và cô gái ấy đã nói gì với nhau, sau đó thì cùng cô gái đó lên xe!”

Quý Úc cau mày lại.

“Tôi cứ nghĩ bọn họ sẽ tìm một quán cà phê hoặc quán rượu nào đó để nói chuyện, nào ngờ sau khi tôi lên đi theo bọn họ thì phát hiện họ lại đi vào một khu nhà riêng!” - Ninh Ngưng nói đến đây thì như nghĩ ra được điều gì đó liền tiếp tục nói: “Nhưng mà cuộc gọi này đến thật đúng lúc, tôi đang rầu rĩ không biết phải làm sao, hay là...”

Mấy chữ “Cô đến xem thử” phía sau, Ninh Ngưng không hề nói ra thì Quý Úc đã nói lên bên tai: “Là khu nhà riêng nào?”

“Cô đợi tôi một chút, vừa rồi tôi không để ý, bây giờ tôi sẽ đi đến trước cửa xem...” - Cùng với những âm thanh từ lời nói của Ninh Ngưng, cô còn nghe tiếng bước chân đang chạy vội và phát ra từ bên kia điện thoại.

Phía trước Đường Họa Họa vừa lái xe vừa nói chuyện điện thoại với Trang Nghi, giọng điệu trở nên hăng hái hơn khi nói đến khúc ca trào - buổi trưa lúc Quý Úc và Thiên Ca gặp mặt nhau: “Chị không biết Tiểu Úc lúc ấy ngẫu thế nào đâu, quả thật trông rất giống nữ vương đó!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 775: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (25)

“Lúc đó bị con nhỏ Thiên Ca hèn hạ muốn ép chết bọn em, em thật sự hận không thể xông lên, xé xác con nhỏ tiểu nhân Thiên Ca kia, kết quả Tiểu Úc đã ngăn cản em...”

“Em còn tưởng rằng Tiểu Úc sợ sệt, không ngờ rằng lúc Thiên Ca đang dương dương đắc ý, cô ấy cứ như thế hất đổ đống đồ sứt...”

“Chị Trang Nghi, em nói chị nghe này, lúc đó trong lòng em chỉ có một ý nghĩ, đó là sẽ điên cuồng chửi đánh Thiên Ca vì Tiểu Úc của chúng ta!”

Đường Họa Họa kích động nói, chỉ xem chút nữa là không hét ra tiếng. Quý Úc bị làm ồn đến chịu không nổi mà ngược mắt lên, nhìn về phía trước một cái, tầm mắt của cô còn chưa kịp thu lại, điện thoại bên tai lại vang lên giọng nói của Ninh Ngưng: “Hoa viên Giai Uyển.”

Hoa viên Giai Uyển? Đây không phải là tên của chung cư mà Hạ Quý Thần ở sao? Lê nào Hạ Quý Thần lần này về lại chung cư cũ của mình?

Suy nghĩ này hiện lên trong lòng Quý Úc, cô lập tức hỏi: “Hạ Quý Thần nói là khu số 3, tòa lầu số 12 phải không?”

Ninh Ngưng đang chuẩn bị báo số tòa nhà của Hạ Quý Thần, nghe thấy những lời này của Quý Úc, cô khó hiểu lên tiếng: “Tại sao cô lại biết vậy?”

Quý Úc không trả lời câu hỏi của Ninh Ngưng, tiếp tục quay về phía trước nhìn Đường Họa Họa đang hào hứng nói chuyện điện thoại: “Đi Hoa viên Giai Uyển!”

Đường Họa Họa đột nhiên bị Quý Úc gọi chuyển hướng mà khẽ giật mình, phải mất vài giây cô mới quay đầu lại, “Hả?” một tiếng với Quý Úc.

“Đi Hoa viên Giai Uyển!” - Quý Úc nhắc lại lời vừa nói thêm một lần nữa.

Đường Họa Họa lúc này mới định thần lại: “Đi hoa viên Giai Uyển để làm gì?”

Vừa hỏi xong, Đường Họa Họa lập tức nhận ra, căn hộ của Hạ Quý Thần ở đó.

Hơn một năm nay, mỗi lần Tiểu Úc nghĩ tới Hạ Quý Thần hoặc tâm trạng không tốt đều sẽ chạy tới Hoa viên Giai Uyển, nhốt mình trong nhà của Hạ Quý Thần, ngần ngại hồi lâu mới chịu đi ra... Cô ấy chắc không phải lại muốn tới chỗ đó nhốt mình lại chứ?

Đường Họa Họa nghĩ tới đây, theo bản năng muốn ngăn Quý Úc: “Tiểu Úc...”

Đường Họa Họa vừa gọi tên Quý Úc, Quý Úc liền lên tiếng nhắc lại vấn đề lúc này: “Đi cướp sủng phi của bốn vương về đây!”

Bốn vương? Sủng phi?

Đường Họa Họa lại bị Quý Úc làm cho sững sờ, những lời lúc đầu muốn nói ra lập tức tiêu tan.

Quý Úc thấy Đường Họa Họa không hề thay đổi đường đi, lòng cô lại đang rất sốt ruột, cô mở miệng một lần nữa: “Dừng xe!”

Đường Họa Họa theo bản năng đạp phanh lại.

Xe vừa dừng, Quý Úc liền mở cửa xuống xe.

“Tiểu Úc!” - Đường Họa Họa theo bản năng gọi tên Quý Úc, sau đó đưa tay ra tháo dây an toàn.

Cô còn chưa kịp đẩy cửa xe để xuống xe đuổi theo Quý Úc, cửa ghế lái đã bị mở ra, Quý Úc giờ tay lái cô từ trên xe xuống: “Lên xe!”

Nói xong, Quý Úc buông lỏng bàn tay nắm lấy cánh tay của Đường Họa Họa ra, trèo lên xe, thắt dây an toàn.

Đường Họa Họa sợ bị Quý Úc bỏ mình lại trên đường, vội vã mở cửa sau và chui vào trong xe.

Cả người cô vẫn chưa ngồi vững, Quý Úc đã đạp chân ga, xe phóng nhanh như bão ra ngoài.

Người Đường Họa Họa ngã mạnh về phía trước, đầu suýt đâm vào ghế lái, may mà cô nhanh tay nắm lấy tay cầm, ngồi vững trong xe.

Đường Họa Họa còn chưa ổn định lại tinh thần đã nghe thấy giọng của Quý Úc phía trước: “Bây giờ tôi lập tức đi qua đó, cảm ơn cô.”

Đường Họa Họa buồn bực ngẩng đầu lên nhìn, cô thấy Quý Úc đang ném điện thoại từ bên tai xuống ghế phụ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 776: Cướp Sủng Phi Của Bốn Vương Trở Về Đây (26)

“Tiểu Úc, cậu đang gọi điện thoại cho ai thế?” - Nãy giờ Đường Họa Họa vẫn đang chú tâm trò chuyện với Trang Nghi, vốn dĩ không để ý Quý Úc đang nghe điện thoại, cô đột nhiên lên tiếng hỏi.

Quý Úc không trả lời Đường Họa Họa mà chỉ nắm chặt tay lái, nhấn mạnh chân ga.

Xe đột nhiên tăng tốc khiến cơ thể Đường Họa Họa bất ngờ đổ về phía trước, cũng may tay cô vẫn nắm chặt cửa nên chỉ ngã nghiêng một tý, nhưng cô còn chưa kịp ngồi vững, Quý Úc đột nhiên rẽ gấp khiến cả người Họa Họa suýt chút nữa ngã sấp ra ghế sau.

“Tiểu Úc, cậu chạy chậm chút đi!”

“Tiểu Úc, phía trước là đèn đỏ!”

“Tiểu Úc, tông vào đuôi xe mất!”

“Này...!”

Trong khi Đường Họa Họa liên tục gào thét, xe chạy vào “Giai Uyển Hoa Viên”.

Lúc gần đến tòa số 12, Quý Úc bỗng nhiên phanh gấp, sau khi tiếng lốp xe ma sát với mặt đất vang lên vô cùng chói tai, xe chợt dừng hẳn.

Đường Họa Họa chưa kịp khôi phục tinh thần sau cú sốc vừa rồi thì Quý Úc đã xuống xe, nhanh chóng đi về phía tòa số 12.

Đường Họa Họa chẳng quan tâm đến cảm giác buồn nôn, tay chân luống cuống mở cửa xe, vừa nắm vừa tựa để xuống xe, vội vàng đuổi theo Quý Úc.

Vào tòa lầu, có một cô gái mặc áo lông màu đen ngồi tựa lưng vào tường, nghe thấy tiếng động, cô ta đứng thẳng người dậy, khoanh khắc vừa nhìn thấy Quý Úc, cô ta lập tức đi về phía cô: “Quý Úc?”

Quý Úc gật đầu, tỏ vẻ chào hỏi Ninh Ngưng, chân bước nhanh đến ấn nút thang máy.

Hóa ra đây mới là Ninh Ngưng... Đường Họa Họa nở một nụ cười lịch sự với Ninh Ngưng, cô muốn lên tiếng chào hỏi Ninh Ngưng nhưng miệng vừa há ra chỉ phát ra âm thanh nồn ọc.

Tiếng “ding dong” vang lên, thang máy mở ra, Quý Úc lập tức bước vào ấn số tầng.

Đường Họa Họa và Ninh Ngưng sợ bị Quý Úc bỏ lại nên vội vàng chen vào thang máy. Đến tầng của nhà Hạ Quý Thần, thang máy mở ra. Lúc trên đường, Quý Úc vẫn luôn rất hấp tấp nhưng bây giờ lại không gấp gáp như vậy nữa, cô nhìn chằm chằm vào cánh cửa suốt vài giây rồi mới bước chân khỏi thang máy.

Hành lang rất yên tĩnh, Quý Úc nghe thấy rõ tiếng tim mình đập.

Cô đứng trước cửa nhà Hạ Quý Thần, trân trân nhìn cánh cửa đang đóng chặt một lúc lâu, cô không nhấn chuông mà đưa tay, trực tiếp bấm mật khẩu.

Tiếng cửa mở vang lên, Quý Úc ngừng thở theo bản năng, sau đó từ từ đưa tay cầm tay nắm kéo mở cửa.

Đèn trong phòng khách sáng lên.

Đối diện với cửa sổ là những con chữ “Tỷ vạn ngôi sao không bằng em” trên tấm biển quảng cáo, trông thật sáng.

Tim Quý Úc không khỏi đập nhanh hơn.

Cô không đổi giày, đi vào nhà rồi đi thẳng đến phòng trong.

Quý Úc nhìn xung quanh, phòng khách không một bóng người, phòng tập thể dục ở tầng một đang để cửa mở, bên trong cũng trống không.

Chẳng lẽ, Hạ Quý Thần và cô gái mà Ninh Ngưng nhắc đến kia, hai người đang ở trên lầu?

Quý Úc vô thức ngẩng đầu nhìn về phía lầu hai.

Có lẽ là vì người trên lầu đã nghe thấy tiếng mở cửa, đúng lúc Quý Úc nhìn lên phòng sách, cửa phòng bị mở ra, Hạ Quý Thần từ đó bước ra.

Anh vẫn mặc bộ quần áo như lúc chiều cô gặp anh, trong tay cầm một tập tài liệu, anh đang lạnh nhạt nhìn xuống lầu, vừa đúng lúc chạm vào ánh mắt của cô.

Anh và cô còn chưa kịp mặt đối mặt, bên trong phòng lại có thêm một người đi ra.

Giống Ninh Ngưng kể, quả thật là một cô gái trẻ tuổi có dung mạo xinh đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lồng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 777: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (27)

Quý Úc nhận ra cô gái đó, là Hạ Viên.

Là con gái của giảng viên đại học của Hạ Quý Thần, ngay từ lần gặp đầu tiên, cô đã biết cô ta thích Hạ Quý Thần. Thậm chí sau này, lúc cô ta gọi Video call cho Hạ Quý Thần, cô ta còn cố ý mặc áo cổ thấp, trong lòng Quý Úc không thoải mái nên đã cố tình chủ động hôn môi Hạ Quý Thần trước mặt cô ta, chọc tức cô ta ngắt điện thoại...

“Quý Thần...” - Hạ Viên không nhìn thấy Quý Úc, thấy Hạ Quý Thần đột nhiên dừng lại, cô khó hiểu lên tiếng.

Lời nói của Hạ Viên đã giúp Hạ Quý Thần khôi phục tinh thần.

Quý Úc nhìn thấy rõ ràng Hạ Quý Thần khẽ chau mày, sau đó tầm mắt lại nhìn vào Đường Họa Họa và Ninh Ngưng phía sau đã cùng cô vào nhà.

Lúc Hạ Quý Thần nhìn thấy Ninh Ngưng, anh lập tức ý thức được việc Quý Úc xuất hiện ở đây nhất định có liên quan đến cô ta, sau đó anh lên tiếng, giọng nói hoàn toàn không vui: “Ai bảo cô liên lạc với cô ấy?”

“Là em gọi điện cho cô ấy.” - Quý Úc không đợi Ninh Ngưng mở miệng, cô đã lên tiếng trước.

Hạ Quý Thần dời tầm mắt về phía Quý Úc, anh chớp mấy môi nhưng không lên tiếng.

Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần vài giây sau đó chuyển ánh nhìn về phía Hạ Viên.

Cô nhìn chằm chằm Hạ Viên chưa đến một giây, sau đó cất bước đi đến trước cầu thang, từng bước từng bước đi lên lầu.

Căn phòng to như vậy nhưng không ai lên tiếng, ngoại trừ tiếng bước chân của Quý Úc, ngoài ra không còn bất kỳ âm thanh nào.

Quý Úc đi thẳng đến trước mặt Hạ Viên, cô yên tĩnh nhìn Hạ Viên một lúc rồi mới lên tiếng: “Hạ tiểu thư, chào cô, lâu rồi không gặp, tôi là Quý Úc, vợ của Hạ Quý Thần...”

Không phải cô ta thích Hạ Quý Thần, thích đến nhiều năm như vậy cũng không chịu buông sao? Vậy thì tốt thôi, hôm nay cô sẽ để cô ta biết rõ, cả đời này cô ta và Hạ Quý Thần hoàn toàn không thể có hy vọng đâu!

Nghĩ vậy, Quý Úc cảm thấy lời vừa nãy của mình không đủ “uy”, cô lại bổ sung: “... Cô có thể gọi tôi là Hạ phu nhân.”

Vợ của Hạ Quý Thần? Hạ phu nhân?

Hạ Viên mở to mắt, không dám tin nhìn về phía Hạ Quý Thần: “Quý Thần...”

Quý Thần? Đến bây giờ mà cô ta còn dám gọi tên Hạ Quý Thần thân mật như thế?

Hơn nữa, quan trọng hơn là, Quý Úc nói chuyện với cô ta, cô ta không để ý thì cũng bỏ đi, nhưng phản ứng đầu tiên lại là gọi tên Hạ Quý Thần.

Trong mắt Quý Úc có chút mất mát, cô hoàn toàn không đợi Hạ Quý Thần mở miệng liền lập tức lên tiếng: “Thật ngại quá Hạ tiểu thư, tôi không biết cô và Hạ Quý Thần thân thiết đến mức có thể gọi anh ấy là Quý Thần, tôi hy vọng cô chú ý chừng mực, sau này gặp Hạ Quý Thần thì gọi anh ấy là Hạ tiên sinh.”

Lúc Quý Úc nói mấy từ “Tôi là vợ của Hạ Quý Thần”, Hạ Quý Thần lập tức ngẩn người, đến lần thứ hai Quý Úc lên tiếng anh mới hoàn hồn: “Quý Úc...”

Thay vì đáp lời Hạ Quý Thần, Quý Úc thấy Hạ Viên lại nhìn về phía Hạ Quý Thần, cô càng phải giải quyết một việc quan trọng hơn. Cô trực tiếp ngắt lời Hạ Quý Thần, nhìn Hạ Viên mà tuyên bố chủ quyền: “Tôi mặc kệ cô và Hạ Quý Thần đã quen biết nhau bao lâu, cũng không quan tâm tình cảm của cô đối với Hạ Quý Thần sâu sắc như thế nào, từ giờ trở đi, tôi hy vọng cô và Hạ Quý Thần có thể duy trì một khoảng cách nhất định...”

Hạ Quý Thần nghe đến đây liền biết Quý Úc đã hiểu lầm.

Thời gian trước đây thầy liên hệ với anh cần một bản hợp đồng xây dựng, hôm nay đúng lúc gặp Hạ Viên, Hạ Viên hỏi đến chuyện này nên anh mới bảo cô ấy đến đây lấy, để Hạ Viên mang về Tô Thành...

Hạ Quý Thần lần nữa lên tiếng: “Quý Úc...”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 778: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (28)

Quý Úc ngoảnh mặt làm ngơ trước lời nói của Hạ Quý Thần, mắt vẫn nhìn Hạ Viên, cô tiếp tục những lời ban nãy: “... Hạ Quý Thần là chồng tôi, tôi không cho phép bất kỳ phụ nữ nào có thể ôm ấp ý nghĩ quá phận với anh ấy, hôm nay chỉ là tôi cho cô một lời nhắc nhở, nếu như lần sau còn phát sinh tình huống anh ấy và cô cùng nhau về nhà như đêm nay, tôi tuyệt đối sẽ không để yên đâu đấy!”

Đây là cảnh tượng mà năm mơ Hạ Quý Thần cũng không dám mơ thấy, chỉ là Hạ Quý Thần hoàn toàn không vui nổi, bởi vì hơn một năm trước Hạ Viên đã sớm kết hôn rồi, đầu năm nay vừa mới sinh em bé...

Lần thứ ba Hạ Quý Thần lên tiếng: “Tiểu Úc, em hãy nghe anh nói...”

Anh làm sao để ngăn cản cô đây? Không phải nên giúp cô đuổi Hạ Viên đi sao?

Lại bị Hạ Quý Thần ngắt lời thêm lần nữa, cô không đợi anh lên tiếng mà quay đầu, trừng mắt với Hạ Quý Thần: “Anh im miệng cho em! Có chuyện gì thì đợi em xử lý cô ấy xong rồi anh hãy nói với em!”

“Tiểu...”

“Hạ Quý Thần, anh đừng tưởng em không biết giấy chứng nhận kết hôn trong tay anh là kết hôn với em, em khuyên anh nên thành thật hơn một chút, đừng nói...” - Lần này Hạ Quý Thần mở miệng chỉ nói ra một từ, nhưng lời còn chưa nói xong liền bị Quý Úc hùng hổ cắt ngang, thấy Hạ Quý Thần nấp máy môi, cô không đợi anh lên tiếng lập tức bổ sung thêm “Nếu anh còn nói thêm một chữ nữa, có tin là em sẽ công bố tin kết hôn ra ngoài!”

Anh đừng tưởng em không biết giấy chứng nhận kết hôn trong tay anh là kết hôn với em...

Từng câu từng chữ rõ ràng của Quý Úc như một quả bom nổ vang bên tai Hạ Quý Thần khiến đầu óc anh trống rỗng, phải mất một hồi lâu anh mới từ từ hoàn hồn.

Vốn dĩ, Quý Úc rất nghiêm túc nói những lời đó với Hạ Viên, không phải vì muốn đuổi Hạ Viên đi nên mới ăn nói hàm hồ bịa đặt, chỉ là, làm sao cô biết giấy chứng nhận kết hôn trong tay anh là kết hôn với cô, nếu ngay cả chuyện này mà cô cũng biết, vậy cái chết của Hạ Dư Quang, thậm chí khoảng thời gian mà anh đóng vai Hạ Dư Quang kia cũng...

Quý Úc không biết Hạ Quý Thần thất thần vì những lời mà mình vừa nói, cô thấy Hạ Quý Thần không lên tiếng nữa, tưởng rằng anh đã bị mình “không chế” cho nên lại bắt đầu dùng ánh mắt sắc bén nhìn về phía Hạ Viên.

Hạ Viên không quen biết những người trong phòng, cô chỉ quen duy nhất mỗi Hạ Quý Thần, hôm nay cô bị Quý Úc không phân tốt xấu “dạy bảo” một trận, thật sự cảm thấy không biết làm sao, cô đem tất cả hy vọng ký thác lên Hạ Quý Thần nên ánh mắt cứ không ngừng nhìn anh.

Bộ dạng này của Hạ Viên lọt vào tầm mắt Quý Úc, sự ghen tuông của cô lại càng cuộn trào dữ dội.

Cô mới là người vợ được pháp luật công nhận của Hạ Quý Thần, nếu như muốn có kiểu nhìn “dẫn dụ” ấy với Hạ Quý Thần thì cũng là cô mới có tư cách, Hạ Viên dựa vào cái gì mà cứ nhìn Hạ Quý Thần trân trân như thế?

Quý Úc thật sự cảm thấy chướng mắt, nghĩ vậy, cô bước một bước, chặn tầm nhìn của Hạ Viên đang nhìn về phía Hạ Quý Thần.

Mặt Quý Úc đột nhiên xuất hiện trong tầm của Hạ Viên, cô nàng giật nảy mình, còn chưa kịp ổn định tinh thần, Quý Úc không chớp mắt mà trừng cô ta, nói: “Cô không cần nhìn chăm chăm anh ấy như thế, có nhìn anh ấy cũng vô dụng thôi, nếu như hôm nay anh ấy dám nói giúp cô một câu, tôi sẽ “xử” cả cô và anh ấy!”

“Cô đừng cho rằng tôi đang hù dọa cô, tôi nói được làm được! Nhân lúc bây giờ cô còn xinh đẹp trẻ trung, tôi khuyên cô tranh thủ tìm một người thích hợp mà sống vui vẻ đi, đừng suốt ngày nhớ thương đàn ông của người khác, đến cuối cùng mất hết danh dự, người xấu hổ vẫn là bản thân cô đấy!”

“Đương nhiên, có thể cô vẫn ôm suy nghĩ làm kẻ thứ ba để tiếp cận Hạ Quý Thần, nhưng tôi khuyên cô, nên bỏ ý định này đi, tôi thà chết cũng không ly hôn với Hạ Quý Thần. Nếu như anh ấy còn dám dắt cô về nhà lúc nửa đêm, tôi sẽ đánh gãy chân anh ấy, cùng lắm tôi sẽ hãm hại anh ấy suốt đời!”

Sau khi nói xong những lời muốn nói, Quý Úc không thèm xem phản ứng của Hạ Viên, trực tiếp lên tiếng tiễn khách: “Hạ tiểu thư, những điều cần nói tôi đã nói rất rõ ràng rồi, xin hỏi, bây giờ cô có thể rời khỏi đây chưa?” Nói xong, Quý Úc đứng chắn trước mặt Hạ Quý Thần, nhường một bước cho Hạ Viên một đường rộng rãi để xuống lầu.

Quý Úc đứng gần khiến hương thơm ngọt ngào đặc biệt chỉ cô có len lỏi vào hơi thở Hạ Quý Thần, anh hoảng hốt khỏi phục tinh thần.

Mặc dù anh không nghe rõ những lời Quý Úc nói, nhưng từ nét mặt Hạ Viên, anh có thể nhìn ra những lời Quý Úc vừa nói nhất định rất khó nghe.

Nếu như Hạ Viên thật sự vì thích anh mà cố ý đến gần anh, Quý Úc làm thế này sẽ rất có lợi cho anh, nhưng lần này Quý Úc rõ ràng đã hiểu lầm rồi... Anh không nghĩ nhiều liền nói với Hạ Viên: “Hạ Viên, thật sự xin lỗi, khiến em chê cười rồi, bây giờ anh tiễn em xuống lầu.”

Hạ Quý Thần còn muốn tiễn Hạ Viên?

Quý Úc chợt mở to mắt, nhìn trừng trừng Hạ Quý Thần.

Hạ Quý Thần không để ý đến ánh mắt bất mãn của Quý Úc, anh lướt qua cô đi về hướng cầu thang.

Quý Úc không hề do dự một giây nào, cô đưa tay kéo vạt áo Hạ Quý Thần: “Hạ Quý Thần!”

“Anh tiễn cô ấy trước đã, đợi một lát quay lại nói chuyện với em sau.” - Hạ Quý Thần thấy Quý Úc không chịu buông tay, anh đưa tay kéo mấy ngón tay của cô ra.

Quý Úc lại kéo áo anh chặt hơn, cô không nói, nhưng đôi mắt nhìn Hạ Quý Thần cũng bắt đầu đỏ lên.

Trái tim Hạ Quý Thần khẽ run, anh chẳng còn sức để kéo ngón tay Quý Úc ra nữa.

Cho dù trong lòng vẫn biết rất rõ anh và cô sẽ không có tương lai, anh không thể chiều chuộng cô như trước kia, việc anh nên làm là cố gắng vạch rõ giới hạn với cô, tốt nhất là từ nay về sau đừng gặp lại nhau nữa; nhưng khi tận mắt nhìn thấy vầng mắt đỏ hoe của cô, anh vẫn không thể do dự, cơ thể phản ứng như một bản năng tự nhiên, anh đầu hàng rồi...

Trong lòng Hạ Quý Thần thờ dài một hơi, qua vài giây, anh quay đầu nhìn Hạ Viên.

Anh muốn đem tài liệu trong tay đưa cho Hạ Viên, nói với cô thật sự xin lỗi chuyện hôm nay.

Nhưng Quý Úc không hiểu tình hình, thấy Hạ Quý Thần nhìn Hạ Viên, cô tưởng anh vẫn muốn tiễn Hạ Viên cô tức đến cắn chặt răng, trong đầu chợt hiện lên đôi sách trong cái đêm mà Hạ Viên gọi Video cho Hạ Quý Thần. Hạ Quý Thần đang nhìn Hạ Viên, Quý Úc đưa tay, kéo mặt anh quay lại đối diện mình.

Cô cũng mặc kệ bên cạnh có Hạ Viên, dưới lầu có Đường Họa Họa và Ninh Ngưng, cứ vậy kiễng chân chặn môi Hạ Quý Thần, khiến những lời anh vốn định muốn nói với Hạ Viên đều nuốt trở lại vào bụng.

Cơ thể Hạ Quý Thần cứng đờ, anh vô thức muốn kéo Quý Úc ra.

Quý Úc dường như đã sớm ngờ tới anh sẽ có phản ứng như vậy nên trước khi anh kịp hành động, cánh tay cô đã bám chặt cổ anh.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 779: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (29)

Quý Úc dường như đã sớm ngờ tới anh sẽ có phản ứng như vậy nên trước khi anh kịp hành động, cánh tay cô đã bám chặt cổ anh, đôi môi cũng dán chặt hơn.

Cơ thể Hạ Quý Thần lại càng như pho tượng anh muốn ngẩng đầu kéo mấy ngón tay của Quý Úc ra nhưng tất cả đều như đóng băng tại chỗ.

Căn phòng rơi vào trạng thái yên tĩnh một lúc.

Nếu nói lý do ban đầu chỉ đơn giản là vì Quý Úc muốn ngăn Hạ Quý Thần không tiễn Hạ Viên, vậy thì bây giờ khi môi của cô dán chặt môi anh, cô cảm nhận được sự mềm mại và ấm áp quen thuộc, ngửi thấy mùi hương mát lạnh mà thân thiết trên cơ thể anh, Quý Úc dần dần trở nên có chút hoảng hốt, môi cô vẫn không rời môi anh, nhưng bên miệng lại phát ra một âm thanh rất nhỏ: “Hạ Quý Thần, anh thật sự trở về rồi...”

Sau khi cô nói xong, một giọt nước mắt lăn ra từ khóe mắt, nhìn gương mặt anh ở thật gần, cô kinh ngạc trong chớp lát, sau đó lại từ từ nhắm mắt, để giọt lệ kia rơi xuống dọc theo gò má, còn cô nhẹ nhàng hôn lên môi anh.

Trong giọng nói của cô mang theo sự oán trách và đau khổ khiến Hạ Quý Thần giống như một trái bóng da xì hơi, chớp mắt trong đầu anh đã biến mất hoàn toàn suy nghĩ muốn thoát khỏi cô. Anh như bị điểm trúng huyết đạo, đứng yên không nhúc nhích, để cô tùy ý hôn anh trước mặt bao nhiêu người.

Trong phòng càng lúc càng yên ắng, lúc lưỡi Quý Úc và Hạ Quý Thần sắp hôn dính chặt nhau, Hạ Viên đứng bên cạnh không nói gì mà chỉ đưa tay lên miệng, ho lớn một tiếng.

Hạ Quý Thần đột nhiên tỉnh táo, anh cơ hồ không hề do dự quay đầu lại tránh môi Quý Úc, anh đưa tay kéo tay cô xuống, sau đó lùi về sau một bước, ánh mắt hối lỗi nhìn về phía Hạ Viên.

Hạ Viên không đợi Quý Úc phản ứng, cũng không đợi Hạ Quý Thần mở miệng, cô lên tiếng trước: “Thời gian không còn sớm nữa, em bé cũng sắp phải uống sữa rồi, lát nữa không nhìn thấy em nhất định sẽ khóc rất nhiều, em phải về đây.”

Lúc Hạ Quý Thần tránh cô, suy nghĩ đầu tiên của Quý Úc là lại “nhào” về phía anh, nhưng suy nghĩ này chỉ vừa hình thành, cô còn chưa kịp hành động thì lời nói của Hạ Viên lọt vào tai Quý Úc.

Em bé cũng sắp phải uống sữa rồi... Đây là ý gì?

Quý Úc khẽ nhủ mày, dùng ánh mắt khó hiểu nhìn Hạ Viên. “Đưa hợp đồng cho em đi, ngày mai em và chồng sẽ về nhà, đến lúc đó em sẽ đưa lại cho ba.”

Em và chồng em?

Quý Úc bắt giác mở to hai mắt.

“Anh không cần tiễn em đâu...” - Hạ Viên nói xong, cô nàng nhìn thoáng Quý Úc một cái, bên môi nở một nụ cười dí dỏm, trong lời nói cũng đầy hàm ý:

“... Em thấy anh tạm thời cũng không thoát thân được đâu.”

Lúc chạm phải ánh mắt Hạ Viên, mặt Quý Úc lập tức đỏ bừng.

Làm loạn cả buổi, hóa ra là cô hiểu nhầm rồi sao?

Sự việc căn bản không phải giống như cô nghĩ. Chỉ là Hạ Viên đến lấy một bản hợp đồng mà thôi, cô ấy đã sớm kết hôn, thậm chí đã có con rồi.

Vậy mà cô còn vừa “tuyên bố chủ quyền” với Hạ Viên...

Nghĩ vậy, Quý Úc liền âm thầm cắn nhẹ răng, cúi đầu tránh ánh mắt của Hạ Viên.

“Vậy em đi nhé.” - Hạ Quý Thần đưa tập tài liệu trong tay cho Hạ Viên.

Sau khi nhận lấy tài liệu, Hạ Viên nói “tạm biệt” rồi cất bước, lúc đi qua Quý Úc, dường như nhớ ra gì đó, cô lại bổ sung thêm: “Hạ phu nhân, hẹn gặp lại.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 780: Cướp Sủng Phi Của Bồn Vương Trở Về Đây (30)

Toàn thân Quý Úc run lên, đầu lại càng cúi thấp hơn, răng cũng cắn chặt hơn.

“Tạm biệt.” - Hạ Quý Thần lại lên tiếng. Quý Úc nghe thấy tiếng giày cao gót của Hạ Viên càng lúc càng xa, tiếng bước chân bước đến gần cửa ra vào, sau đó là tiếng cánh cửa nặng nề đóng lại, căn phòng to lớn lại rơi vào trạng thái yên lặng.

Bầu không khí dường như bị ngưng đọng, không khí trong phòng căng thẳng một lúc lâu, Ninh Ngưng định thân lên tiếng: “À mà, tôi vẫn chưa ăn bữa tối, hơi đói bụng rồi, cần phải đi ăn cơm thôi.”

Nói xong, cô nhanh chóng đi về phía cửa, đi được hai bước, thấy Đường Họa Họa vẫn đứng nguyên tại chỗ cũ, cô đành quay lại kéo tay Đường Họa Họa lôi đi.

Đường Họa Họa không kịp phản ứng, cô nàng quay đầu nhìn Ninh Ngưng, có chút nghi hoặc “Hà?” lên một tiếng.

Ninh Ngưng không nói, cô chỉ chỉ phía trên lầu, sau đó nháy mắt ra hiệu với Đường Họa Họa.

Đường Họa Họa nhìn theo động tác của Ninh Ngưng, nhìn thoáng qua Hạ Quý Thần và Quý Úc đang đứng ở chỗ lan can, sau đó giật nảy mình, lúc này mới “À” một tiếng rồi vội vàng nói với Ninh Ngưng: “Tôi cũng chưa ăn tối, chúng ta cùng đi ăn đi.”

“Được thôi, được thôi...” - Ninh Ngưng đáp. Hai cô gái nhanh chóng chạy đến chỗ cửa, kéo mở cửa, rời khỏi nhà của Hạ Quý Thần.

Tiếng đóng cửa vang lên lần thứ hai, Quý Úc ngẩng đầu nhìn Hạ Quý Thần.

Anh tựa vào lan can nghiêng đầu, biểu cảm trên mặt rất lạnh lùng, anh nhìn chằm chằm vào cảnh đêm ngoài cửa sổ kia, không biết đang nghĩ gì.

Trong phòng chỉ còn lại anh và cô, có vẻ lại càng trống trải yên ắng hơn.

Quý Úc nhìn Hạ Quý Thần thật lâu, sau đó nấp máy môi: “Vừa rồi là do em thô lỗ, chưa hiểu rõ sự tình đã nói những lời như vậy với cô ấy.”

Quý Úc không biết rốt cuộc Hạ Quý Thần có nghe những lời cô đang nói hay không, sau khi cô nói xong, đợi một lúc lâu, anh vẫn duy trì dáng vẻ không nhúc nhích, vẫn nhìn ra cửa sổ, không có dấu hiệu sẽ đáp lại lời cô.

“Sau khi anh rời khỏi nhà hàng Lilac, có phải vẫn chưa ăn gì phải không? Anh đói không? Có muốn chúng ta cùng ra ngoài ăn chút gì không?” - Quý Úc lại lên tiếng.

Hạ Quý Thần vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

Trong lòng Quý Úc bắt đầu căng thẳng: “Nếu như anh không muốn ra ngoài ăn cũng được, em gọi giao hàng đến, anh muốn ăn chút gì không?”

Quý Úc nói xong liền lấy điện thoại từ trong chiếc túi luôn mang theo bên mình.

Hạ Quý Thần không nhìn Quý Úc nhưng đại khái vẫn đoán được cô đang làm gì, sau khi cô mở khóa màn hình ấn vào ứng dụng giao hàng, Hạ Quý

Thần im lặng hồi lâu rồi chợt lên tiếng: “Không cần đâu.”

Những ngón tay cô đang đặt trên màn hình khẽ run rồi dừng lại.

Cô nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại một lúc rồi mới ngẩng đầu, nhìn về phía Hạ Quý Thần: “Không ăn không tốt cho cơ thể...”

Quý Ưc còn chưa nói hết câu, Hạ Quý Thần lại lên tiếng: “Anh còn có chút chuyện khác, đi trước đây.”

Nói xong, Hạ Quý Thần đứng thẳng người, dáng vẻ sắp phải rồi đi.

Quý Ưc lập tức đưa tay kéo ống tay áo Hạ Quý Thần.

Cô sợ anh sẽ nhân lúc cô không chú ý mà tránh đi, lúc nắm lấy ống tay áo anh, cô thuận thế bước một bước đến trước mặt anh, chặn đường anh.

Hạ Quý Thần nhú nhú mày.

Quý Ưc nhìn thấy phản ứng này của anh, cô lại vô thức nắm chặt tay áo hơn một chút, nhỏ giọng nói: “Hạ Quý Thần, anh có thể dừng đi được không?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Thần Ôm Vào Lòng: 101 Nụ Hôn Sâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.